बालब्रह्मचारी

प्रातःस्मरणीय-जगत्पूज्य-विशुद्ध चारित्र चूडामणि-तीर्थोद्धारक

तपोगच्छालङ्कार पूज्यपाद-विद्वद्वर्य-श्री-श्री-श्री

दीक्षा स. १९४९ आषाढ शुक्ल ११.

जन्म स. १९३० पोष शुक्ल ११

गणिपद स. १९६२ मार्गशीर्ष शुक्ल ५.

पन्यासपद स. १९६२ कार्तिक वद ११.

श्रीमान् आचार्यमहाराजश्री विजयनीतिसूरीश्वरजीः॥

सूरिपद स. १९७६ मार्गशीर्ष शुक्ल ५.

!! સાદર સમર્પણ !!

બાલબ્રહ્મચારી, શુદ્ધ ચારિત્ર્યશાલી, સકલગુણગણાલંકૃત,
તીર્થોદ્ધારક, વિદ્યા-જ્ઞાન-પ્રચારક આચાર્ય મહારાજ
શ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી !

આપના
માનુષોત્તર
અનેક શુભ ગુણોથી
આકર્ષાઇ, આવા અતિ
મહાન સાર્વજનીન પરિશ્રમને
આપ જેવા શુદ્ધહૃદયી સરલસ્વભાવી
દિવ્યાત્માના હસ્તકમળમાં સમર્પીને જ
સર્વાંશે સફળ થયેલો સમજી,
સર્વોપયોગી અને સર્વશ્રેષ્ઠ આ
'શબ્દાદર્શ' શબ્દકોષ,
આપના પવિત્ર
કરકમળમાં
સાદર
સમર્પું
છું.

સમર્પક,
'શબ્દાદર્શ' કર્તા,
ભવદીય શાસ્ત્રી,
ગિરિજાશંકર મયાશંકરના યથાર્હ

સાંકેતિક શબ્દોની સૂચી.

पु०-પુલ્લિંગ-નરજાતિ

स्त्री०-સ્ત્રીલિંગ-નારીજાતિ

न०-નપુંસકલિંગ નાન્યતરજાતિ

त्रि०-ત્રિલિંગ-નર-નારી નાન્યતર-એ ત્રણે જાતિ

द्वि० કે द्विव०-દ્વિવચન

ब० કે बहु० બહુવચન

भ्वा०-ભ્વાદિગણ-પહેલા ગણનો ધાતુ

अदा०-અદાદિગણ બીજા ગણનો ધાતુ

जुहो०-જુહોત્યાદિગણ-ત્રીજા ગણનો ધાતુ

दिवा०-દિવાદિગણ-ચોથા ગણનો ધાતુ

स्वा०-સ્વાદિગણ-પાંચમા ગણનો ધાતુ

तुदा०-તુદાદિગણ-છઠ્ઠા ગણનો ધાતુ

रुधा०-રુધાદિગણ-સાતમા ગણનો ધાતુ

तना०-તનાદિગણ-આઠમા ગણનો ધાતુ

क्र्या०-ક્ર્યાદિગણ-નવમા ગણનો ધાતુ

चु० કે चुरा०-ચુરાદિગણ દશમા ગણનો ધાતુ.

सौ० કે सौत्र०-સૌત્ર ધાતુ-સૂત્રપઠિત ધાતુ

प-પરસ્મૈપદી

आ०-આત્મનેપદી

उ० કે उभ०-ઉભયપદી

स० કે सक०-સકર્મક

अ० કે अक०-અકર્મક

द्विक०-દ્વિકર્મક

अव्य०-અવ્યય

अव्ययी०-અવ્યયીભાવ સમાસ [illegible]

ॐ तत् सत्

સ્વલ્પ નિવેદન

આજે ગુર્જર સાક્ષર પ્રજાને ચરણે નિવેદન કરતાં આનંદ થાય છે. અતિ મહાન પરિશ્રમે અને અનેકાનેક સંકટ પરંપરાઓમાંથી પસાર થઇને પણ આખરે સંસ્કૃત-ગુજરાતી 'શબ્દાદર્શ' મહાકોષનો આ પ્રથમ વિભાગ ગુજરાતના વિદ્વાન વર્ગ સમક્ષ આજે રજુ કરવામાં આવે છે. અતિ અલ્પ સમયમાં આજ પ્રમાણે આ મહાકોષનો દ્વિતીય વિભાગ આપવામાં આવશે, જે પ્રેસમાં જઇ પણ ચૂક્યો છે. સંસ્કૃત સાહિત્યનું વિશાળ ક્ષેત્ર જેવું હૃદયંગમ અને રસપૂર્ણ છે તેવુંજ દુરવગાહ- દુષ્પ્રવેશ પણ છેજ. તે મહાન ક્ષેત્રમાં આવાં આવાં સાહિત્યોની જો સહાય હોય છે તે જરૂર સાધારણપ્રયાસે પણ તે ક્ષેત્રની સુંદર સપાટીપરથી મનગમતાં મોઘાં ફળ પણ હરકોઇ મનુષ્ય મેળવી શકે છે. લોકમાં કહેવત પણ છે કે, રાજા-મહારાજાઓ સુદ્ધાં કોશ-ધનભંડારના ઉપયોગદ્વારાજ પોતાના વિવિધ રાજ્યદ્વારી ક્ષેત્રોમાંથી નવનવાં ફળો પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને તેજ પ્રમાણે વિદ્વાન રાજાઓ-મહારાજાઓ પણ કોષ-શબ્દભંડોળના અતુલ ઉપયોગદ્વારાજ વિવિધ સાહિત્યક્ષેત્રોમાંથી નવનવાં દિવ્ય રસાનુભવ-ફળો જરૂર ઉપાર્જન કરે છે. જેમ કોઇ દિવ્યામૃતરસાકર્ષક દોરડાં વગેરેનો અભાવ ધરાવનાર મહાગંભીર રસકૂપ- (જળનો કે અમૃતનો કુવો), ઉપર ટળવળતા રસાકાંક્ષી-તૃષાતુર માનવને ઘણો ઘણો તલપાવે છે-અતિશય વૃથા ફાંફાં મરાવે છે તેમ, શૃંગારાદિ દિવ્યરસામૃતથી પરિપૂર્ણ છતાં આવાં આવાં કોષાદિ પગથીયાં કે સીડી વગેરેથી રહિત અથવા આવાં આવાં કોષાદિ રસાકર્ષક દોરડાં વગેરેનો અભાવ ધરાવનાર સંસ્કૃત સાહિત્યરસનો મહાગંભીર સુંદર કૂપ, ઉપર ઉપર ટળટળતા રસાકાંક્ષી રસિક માનવ ગણને ઘણોજ તલપાવે છે-તેમાંના સર્વાંગ સ્વાદિષ્ટ રસાનુભવ માટે ઘણાં ઘણા ફાંફાં મરાવે છે. સંસ્કૃત સાહિત્યના અનેક અભ્યાસીઓ આવિષે સંપૂર્ણ અનુભવી હોય છે. જો કે, અભ્યાસદ્વારા સંસ્કૃત જેવી આજકાલ ક્લિષ્ટ ગણાતી ભાષા ઉપર પણ પોતાનો ઘણોજ આશ્ચર્યજનક કાબુ ધરાવનારા જે વિદ્વાનો આજકાલના સંસ્કૃતભાષાના મૃતપ્રાયસ્થિતિના કાળમાં પણ ઘણે ઘણે સ્થળે મળી શકે છે, તેઓને પણ સ્વાનુભવથી સિદ્ધજ હોય છે કે કોઇ કોઇ પ્રસંગે, સંસ્કૃત ભાષાના અતિગંભીર વિષયો, આવા કોષ વગેરે સહાયકોની અનિવાર્ય સહાયના લેવા જરૂર અનિચ્છાએ પણ ફરજ પાડે છે. સર્વજ્ઞ પરમાત્મદેવ વિના કોઇપણ સંસ્કૃતનો ખાં ગણાતો વિદ્વાન પણ એમ કહેવાને હીમત કરી શકે તેમ નથી જ કે, અમે સર્વાંશે સંસ્કૃતના સર્વવિષયોમાં પૂર ત્વેસથી અમારો બુદ્ધિપ્રવાહ અસ્ખલિત પણે ફેલવી શકીએ છીએ.! સંસ્કૃતના વિષમાતિવિષમ મહાકૂટ વિષયો એવે એવે સ્થળે મોટા મોટા વિદ્વાનોને પણ આકાશ સામે દૃષ્ટિપાત કરવાની-

જાહેર ખબર.

બીજો ભાગ તૈયાર થાય ત્યાંસુધીમાં હજી પણ ગ્રાહક થનારને અગાઉથી ગ્રાહક થનાર સમજી, બન્ને ભાગનો આ સંપૂર્ણ, શબ્દકોષ રૂ. ૧૫)ની કીંમતે આપવામાં આવશે, પાછળથી રૂ. ૨૦)જ રહેશે, પોસ્ટેજ અલગ. અગાઉથી ગ્રાહક થનારને પ્રથમ ભાગ આપી કીંમતના અર્ધા નાણાં રૂ. ૭ા) અત્યારે વસુલ કરવામાં આવશે.

બુકસેલરોને મહાન લાભ.

આ શબ્દકોષ મળવાનાં સ્થળઃ—

કર્તા પાસેથી

શાસ્ત્રી ગિરિજાશંકર મયાશંકર મ્હેતા

માંડવીની પોળ—અમદાવાદ.

અથવા

શાસ્ત્રી કલ્યાણજી લાલજી.

ઠે. ઘીકાંટા-રાધાકૃષ્ણ મંદીર, અમદાવાદ.

અથવા

વૈદ્ય વલ્લભરામ ડી. સરાવાળા

ઠે. ઘીકાંટા—ગુજરાત દવાખાના,

અમદાવાદ.

तत् सत्

शब्दादर्श (महाकोष.)

भाग १ लो.

अ.

अ स्वरोमानो प्रथम स्वर.

अ पु. विष्णु.

अ अव्य. સંબોધનાર્થે, અભાવ, નિષેધ, અલ્પ, અનુકંપા તથા તિરસ્કારાર્થે-અવ્યય.

अऋणिन् त्रि. ઋણમુક્ત-કરજ વિનાનું

अंश् चु उ. स. सेट् ભાગ-હિસ્સો પાડવો.

अंश पु. ભાગ, ભાગ કરવા યોગ્ય, અવયવ, એક ભાગ, વિભાજ્ય અંક, ગણિતનો ત્રીસમો ભાગ

अंशक न. દિવસ

अंशक त्रि. જ્ઞાતિ, દાયાદ (મિલકતના સાગીદાર પુત્રાદિ), ગણિતનો ત્રીસમો ભાગ, દિવસ.

अंशकूट न. બળદના બે ખભા ઉપરનો શિખરાકાર માંસપિંડ-કોટ-ખૂંધ.

अंशभाज् त्रि. अंशक त्रि જુઓ.

अंशल त्रि. બળવાન, ભાગને ગ્રહણ કરનાર.

अंशसवर्णन न. લીલાવતી નામના ગણિત ગ્રંથમાં કહેલી સમચ્છેદસાધન એક ક્રિયા

अंशहर त्रि ભાગ લેનાર.

अंशावतरण न. દેવાદિનો અંશથી આવિર્ભાવ-મનુષ્યાદિરૂપે અવતરવું તે.

अंशिन् त्रि. ભાગ કરનાર, જેના ભાગ થઈ શકે તે.

अंशु पु. કિરણ, કાંતિ, વેગ, સુતરનો સૂક્ષ્માંશ.

अंशुक न. વસ્ત્ર, સૂક્ષ્મ વસ્ત્ર, ઉત્તરીય વસ્ત્ર, ધોળું વસ્ત્ર

अंशुधर पु. સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, વેગને ધારણ કરનાર.

अंशुधर त्रि કિરણોને ધારણ કરનાર.

अंशुपट्ट न. બારીક સુતરથી વણેલું વસ્ત્ર.

अंशुपति पु. સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, કિરણોવાળો હરકોઈ-ચંદ્રાદિ.

अंशुमत् पु. સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, અસમંજસનો પુત્ર અને દિલીપનો પિતા સૂર્યવંશી એક રાજા.

अंशुमत् त्रि. કિરણોવાળો હરકોઈ પદાર્થ.

अंशुमती स्त्री. તે નામની એક વનસ્પતિ (સાલપાન).

अंशुमत्फला स्त्री. કેળ

अंशुमाला स्त्री. કિરણોનો સમુદાય.

अंशुमालिन् त्रि કિરણોવાળો પદાર્થમાત્ર

अंशुमालिन् पु. સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, બારની સંખ્યા.

अंशुल पु. ચાણક્ય મુનિ, મુનિમાત્ર.
अंशुल त्रि. કિરણોને ગ્રહણ કરનાર.
अंशुहस्त पु. સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अंश्वादि पु સ્વરવિશેષને માટે પાણિનીય ગણપાઠમાં કહેલો શબ્દસમૂહ.
अंस् चु उ. स. सेट વિભાગ કરવો, છૂટા પાડવું, વિખેરી નાખવું.
अंस पु अंश શબ્દ જુઓ, સ્કંધ-ખભો.
अंसकूट पु अंसकूट જુઓ.
अंसत्र न. સ્કંધપ્રદેશને ઢાંકી શકે તેવું એક પ્રકારનું બખ્તર.
अंसभार पु. સ્કંધ ઉપર ધારણ કરેલો ભાગ.
अंसल त्रि. બળવાન
अंस्य त्रि. સ્કંધમાં થયેલું, વિભાગ કરવા યોગ્ય.
अंह् भ्वा. आ. स. सेट् જવું, પ્રકાશવું.
अंह् चु. उ स. सेट् જવું, પ્રકાશવું.
अंहति स्त्री. દાન; રોગ, ત્યાગ.
अंहती स्त्री. ઉપરના અર્થ.
अंहस् न. પાપ.
अंहिति स्त्री. દાન.
अंहु त्रि. પાપ કરનાર-પાપશીલ.
अंहुर त्रि. ગતિયુક્ત.
अंह्रि पु. પગ, વૃક્ષાદિનું મૂળ, ચારની સંખ્યા.
अंह्रिप पु વૃક્ષમાત્ર.
अंह्रिस्कंध पु. પગની એડી, ઘુંટી.
अक भ्वा. प. स. सेट વાંકા જવું.
अक न. દુ:ખ, પાપ
अकच पु. કેતુ ગ્રહ.
अकच त्रि. કેશરહિત (ટાલના રોગવાળું).
अकडम न. अ, क, ड, म, ઇત્યાદિ ક્રમે પહેલા કોઠાથી જેમાં અક્ષરો હોય છે તેવું એક ચક્ર.
अकत त्रि. સ્વચ્છતા નહિ કરનાર
अकतसा स्त्री. સ્વચ્છતા કરનારપણું.
अकतत्य न. ઉપરનો અર્થ
अकथह न. अ, क, थ, ह, ઇત્યાદિ ક્રમે જેમાં અક્ષરો હોય છે તેવું એક ચક્ર. આ તથા પૂર્વોક્ત ચક્રવિધિ રુદ્રયામલ ગ્રંથમાં કહેવામાં આવ્યું છે.
अकथ्य त्रि. ન કહેવા યોગ્ય.
अकनिष्ठ त्रि. કનિષ્ઠ સિવાયનું-ઉત્તમ તથા મધ્યમ.
अकनिष्ठ पु. બુદ્ધ.
अकनिष्ठग पु બુદ્ધ.
अकनिष्ठप त्रि. ઉત્તમ-મધ્યમપાલક.
अकनिष्ठप पु. કોઇ એક બુદ્ધસંપ્રદાયી નેતા.
अकंपित त्रि. કંપનરહિત, અડગ નિશ્ચયવાળું, ન ડગે તેવું.
अकंपित पु બુદ્ધભેદ.
अकर त्रि. હાથ વિનાનું, નિવૃત્તિપરાયણ.
अकरण न न કરવું-નિવૃત્તિ, દેહ-ઇન્દ્રિયાદિ રહિત-પરમાત્મા, નિવૃત્તિધર્મ-સંન્યાસ.
अकरणि स्त्री. નિંદાત્મક શાપ, ' તેવું કરવું તેના કરતાં નજ કરવું ' એવું નિંદાકથન.
अकरा स्त्री. આંબળાનું વૃક્ષ.
अकरुण त्रि. નિર્દય
अकर्कश त्रि. કોમળ, કઠોરતા વિનાનું.
अकर्ण पु. સર્પ
अकर्ण त्रि. કર્ણેન્દ્રિયરહિત બહેરું.
अकर्त्तन त्रि. વામન-ઠીંગણું-નીચું.
अकर्तव्य त्रि. નહિ કરવા યોગ્ય, નિષિદ્ધ પદાર્થ, ક્રિયાશૂન્ય ચૈતન્ય
अकर्तृ त्रि. નહિ કરનાર, કર્તાસદૃશ, ક્રિયાશૂન્ય-પરમતત્ત્વ
अकर्मक त्रि. વ્યાકરણમાંનાં અકર્મક ક્રિયાપદો, કર્મશૂન્ય.
अकर्मण्य त्रि કર્મ માટે અયોગ્ય.
अकर्मन् न. ન કરવા લાયક કામ.
अकर्मन् त्रि. કર્મરહિતપણું, કાર્ય માટે અસમર્થ, કાર્યશૂન્ય.
अकर्मान्वित त्रि. દુષ્ટકર્મવાળું.

अकल त्रि. અવયવશૂન્ય, અવયવરહિત.
अकल पु. જેને અવયવો નથી તે-પરમાત્મા.
अकल्क त्रि. મળ વગેરેથી રહિત, નિર્મળ, દંભ વિનાનું.
अकल्कन त्रि. દંભરહિત.
अकल्का स्त्री. જ્યોત્સ્ના.
अकल्पित त्रि स्वाભાવિક, બનાવટી નહિ તે.
अकल्य न. સત્ય.
अकल्य त्रि. રોગી.
अकल्यसंध त्रि. સત્ય પ્રતિજ્ઞાવાળું.
अकल्याण न. અશુભ, અમંગળ.
अकवा त्रि. અવર્ણનીય.
अकस्मात अव्य. એકદમ, અચાનક.
अकाण्ड त्रि. અનવસર-અયોગ્ય સમયનું, ઠુંઠું વૃક્ષ વગેરે.
अकाम त्रि. ઇચ્છાશૂન્ય, નિષ્કામ.
अकाम पु. ઇચ્છા નહિ તે.
अकामतस् अव्य અનિચ્છાથી-નહિ ઇચ્છાથી.
अकाय त्रि. દેહરહિત.
अकाय पु રાહુ, પરમાત્મા.
अकार त्रि. ક્રિયારહિત
अकार पु સ્વરમાહેનો પ્રથમાક્ષર-અ
अकारण न. કારણ નહિ તે.
अकारण त्रि. કારણરહિત, નિષ્પ્રયોજન
अकारणगुणोत्पन्न पु ન્યાયમતે બુદ્ધિ, સુખ, દુઃખ, ઇચ્છા. દ્વેષ, યત્ન, ધર્મ. અધર્મ, ભાવના. શબ્દ-એ દશ.
अकारिन् त्रि. નહિ કરનાર.
अकार्पण्य त्रि કૃપણતારહિત, દીનતા વિનાનું
अकार्य्य त्रि. કાર્યરહિત, કાર્યશૂન્ય.
अकार्य्य न. દુષ્ટ કર્મ.
अकाल त्रि. કાળું નહિ તે, કાળું ન હોય તે.
अकाल पु અયોગ્ય કાળ, પ્રલય
अकालज त्रि. અકાળે ઉત્પન્ન થયેલ.
अकालजलदोदय पु અકાળે મેઘનો ઉદય.
अकालमेघोदय पु. ઉપરનો અર્થ.
अकिञ्चन त्रि નિર્ધન, દરિદ્ર.
अकिञ्चनता स्त्री. નિર્ધનતા, દરિદ્રતા, સંન્યાસના અંગભૂત-પરિગ્રહત્યાગ.
अकिञ्चनत्व न. દરિદ્રપણું, કંઇ નહિ હોવાપણું, નિર્ધનતા.
अकिंचिज्ज्ञ त्रि. કંઇપણ નહિ જાણનાર, અજ્ઞ, જ્ઞાનશૂન્ય.
अकिंचित्कर त्रि. કંઇ પણ નહિ કરનાર, ક્રિયાશૂન્ય, નિષ્પ્રયોજન.
अकिल्बिष त्रि. પાપનો અભાવ, પાપરહિત, નિષ્પાપ.
अकीर्ति स्त्री અપકીર્તિ
अकीर्तिकर त्रि. અપકીર્તિ કરનાર.
अकुंठ त्रि. અસ્ખલિત, કર્મકુશળ
अकुतोभय त्रि. કોઇ તરફથી ભય વિનાનું, સર્વ પ્રકારે નિર્ભય.
अकुप्य न. સુવર્ણ, રૂપું.
अकुमार त्रि. કુમારાવસ્થા વ્યતીત કરનાર, તરુણ
अकुल त्रि. નીચ કુળનું, કુળહીન.
अकुलीन त्रि. હલકા કુળનું.
अकुशल त्रि અમંગળયુક્ત, અમંગળ, હોશીઆર નહિ તે.
अकूपार पु. મોટો કાચબો, સમુદ્ર, દૂર સુધી જનાર સૂર્ય, પર્વત.
अकूर्च पु બુદ્ધ.
अकूवार पु अकूपार જુઓ.
अकृत त्रि. નહિ કરેલ, વિરુદ્ધ કરેલ.
अकृत न નિવૃત્તિ
अकृतज्ञ त्रि. કૃતઘ્ની.
अकृतज्ञता स्त्री. કૃતઘ્નીપણું.
अकृतज्ञत्व न કૃતઘ્નીપણું.
अकृतिता स्त्री. અકૃતાર્થતા, અયોગ્યતા.
अकृतित्व न. અકૃતાર્થપણું, અયોગ્યપણું.

अकृतिन् त्रि. કાર્ય માટે અસમર્થ, ક્રિયા-કુશલ નહિ તે.

अकृत्य न. ચોરી વગેરે દુષ્ટ કાર્ય.

अकृत त्रि. જેને માટે કોઈ કૃત્ય ન હોય તે, કર્મરહિત.

अकृत्रिम त्रि. સ્વભાવસિદ્ધ, સ્વાભાવિક, બનાવટી નહિ તે.

अकृत्वा अव्य. નહિ કરીને.

अकृप त्रि. નિર્દય.

अकृपण त्रि. કૃપણ નહિ તે, ઘણું.

अकृश त्रि. દુર્બળ નહિ તે, સ્થૂલ.

अकृष्टपच्य त्रि. હળ વગેરેથી નહિ ખેડેલી જમીનમાં પાકતું ધાન્ય, સામો વગેરે.

अकृष्ण पु. નિષ્કલંક ચંદ્ર.

अकृष्ण त्रि. ધોળું, શુદ્ધ.

अकृष्णकर्मन् त्रि. શુદ્ધ કર્મ કરનાર, પુણ્યશીલ.

अकेतु पु. અજ્ઞાન.

अकेतु त्रि. ધ્વજારહિત, ચિહ્નરહિત.

अकेश त्रि. કેશ વિનાનું, અલ્પ કેશવાળું, ખરાબ કેશવાળું.

अकैतव न. કપટ નહિ તે, નિષ્કપટી, કપટ રહિત.

अकोट पु. સોપારીનું વૃક્ષ.

अकोविद त्रि. અપણ્ડિત, અજ્ઞાની, મૂર્ખ.

अकौटिल्य न. સરળતા.

अकौशल त्रि. અકુશલથી થયેલ.

अकौशल न. માંદગી, મંદવાડ, નહિ હોંશીઆરી.

अक्का स्त्री. માતા, જનની.

अक्त त्रि. જેને અંજન કર્યું હોય તે, માપસર, વ્યાપેલું, ગીચ, ખરડાયલું.

अक्तु पु. રાત્રિ, રાત્રિયુક્ત અંધકાર.

अक्त्र न. બખ્તર.

अक्र त्रि. સ્થિર.

अक्रम त्रि. ક્રમરહિત, પગ વિનાનું, ગતિશૂન્ય.

अक्रव्याद् त्रि. માંસ ભક્ષણ નહિ કરનાર.

अक्रांत त्रि. નહિ ગયેલું, નહિ ઓળંગેલું.

अक्रांता स्त्री. રીંગણી, ભોરીંગણી.

अक्रतु त्रि. યજ્ઞરહિત, સંકલ્પરહિત.

अक्रतु पु. પરમાત્મા.

अक्रिय त्रि. ક્રિયાશૂન્ય, ક્રિયારહિત.

अक्रिया स्त्री. ક્રિયા નહિ તે.

अक्रूर त्रि. ક્રૂર ન હોય તે સરલ.

अक्रूर पु. અક્રૂર નામનો યાદવ.

अक्रोध पु. ક્રોધનો અભાવ

अक्रोध त्रि. ક્રોધરહિત, ક્રોધ વિનાનું.

अक्लम पु. શ્રમનો અભાવ

अक्लम त्रि. નહિ થાકેલું.

अक्लांत त्रि. થાકેલું નહિ તે.

अक्लिका स्त्री. ગળીનું ઝાડ.

अक्लिष्ट न. વિના પ્રયાસે થઈ શકે તેવું કર્મ વગેરે

अक्लिष्ट त्रि. નહિ થાકેલું, દુઃખ નહિ પામેલું.

अक्लिष्टकर्मन् त्रि. અનાયાસે કામ કરનાર.

अक्लेश पु. ક્લેશનો અભાવ.

अक्लेश त्रि. ક્લેશ વગરનું.

अक्ष् स्वा. भ्वा. प, स सेट् વ્યાપ્ત થવું, એકત્ર થવું.

अक्लिका स्त्री. ગળી.

अक्ष न. ઇન્દ્રિય, નેત્ર, મોરથુથુ, સંચળ, સમુદ્રનું મીઠું, પાસો, ૧૬ માસાનું માપ, રથનું પૈડું, ચક્રનું મધ્યમંડળ.

अक्ष पु. જ્યોતિ:શાસ્ત્રમાં કહેલ રાશિચક્રનો એક અવયવ, સિદ્ધાન્ત શિરોમણિ ગણિતાધ્યાયમાં કહેલ વિષુવરેખાના બન્ને પડખે હરકોઇ સ્થાનનું દૂરપણું, બહેડાં, આત્મા, રૂદ્રાક્ષ, સર્પ, જન્માંધ, ગરૂડ, રાવણનો એક પુત્ર, વિવાદમાં વિશેષ જાણેલ અર્થ.

अक्षक त्रि. પાસા વગેરેની ક્રિયા કરનાર; વ્યાપક

अक्षक पु. બહેડાનું ઝાડ.

अक्षकूट पु. આંખની કીકી.

अक्षरजीवक त्रि. અક્ષરો લખીને તે ઉપર આજીવિકા કરનાર, લહીઓ
अक्षरतूलिका स्त्री. કલમ.
अक्षरन्यास पु. લીપી, પત્રિકા, અક્ષરોનું લખાણ.
अक्षरजीविक त्रि. અક્ષરો લખીને જીવનાર-લહીઓ.
अक्षरजीविन् त्रि. ઉપરનો જ શબ્દાર્થ.
अक्षरजीविनी स्त्री. અક્ષરો લખીને આજીવિકા ચલાવનાર સ્ત્રી.
अक्षरमुख त्रि. શાસ્ત્રવેત્તા, અક્ષરોનો જાણકાર.
अक्षरमुख पु. અક્ષરોનો આદ્યાક્ષર अ
अक्षरविन्यास पु. अक्षरन्यास જુઓ.
अक्षरशम् अव्य. અક્ષરે અક્ષર
अक्षरसंस्थान न. લીપી.
अक्षराङ्ग न. લીપી, લખવાના સાધન.
अक्षराज पु જુગટું રમનાર, જુગારી.
अक्षरी स्त्री. વર્ષાઋતુ-ચોમાસું.
अक्षवती स्त्री. જુગટું.
अक्षवाट पु. જુગારખાનું, પાસા મકવાનું પાટીયું, મલ્લનો અખાડો.
अक्षविद् त्रि. જુગારની વિદ્યાને જાણનાર, વ્યવહારને જાણનાર.
अक्षविद्या स्त्री. જુગારવિદ્યા, પાસા ખેલવાની કળા.
अक्षवृत्त न. ગણિતરૂપ વૃત્તક્ષેત્ર.
अक्षवृत्त पु જુગટું રમવામાં આસક્ત.
अक्षशौंड पु. પાસા ખેલવામાં કુશળ, મહાન જુગારી.
अक्षसूत्र न. જપમાળાનું સૂત્ર-દોરો, યજ્ઞ-સૂત્ર, જનોઇ.
अक्षांश पु. અક્ષનો અંશ.
अक्षाग्रकीलक न. રથના પૈડાની ધરીના આગળના ભાગમાં નાખેલો ખીલો-ખડેલ.
अक्षानह न. પૈડાં સાથે બાંધેલું લાકડું.
अक्षानह पु ઘોડ

अक्षान्तृ त्रि. ક્ષમારહિત.
अक्षान्ति स्त्री. ઈર્ષ્યા.
अक्षारलवण न. બનાવટી નહિ એવું મીઠું, સંધવ, ગાયનું દૂધ, ગાયનું ઘી, ધાન્ય, મગ, તલ, જવ, સમુદ્રનું મીઠું.
अक्षावपन न. પાસા નાંખવાનું પાટીયું.
अक्षावली स्त्री. જપમાળા, રૂદ્રાક્ષમાળા.
अक्षावाप त्रि. જુગારી, જુગારીનો વડો.
अक्षि न. નેત્ર.
अक्षिक पु તે નામનું એક વૃક્ષ.
अक्षिकूटक न. નેત્રગોલક, આંખની કીકી.
अक्षिगत त्रि. દૃષ્ટિના વિષયમાં આવેલ.
अक्षिगत पु શત્રુ.
अक्षितर न. જળ
अक्षिपक्ष्मन न. આંખની પાંપણ
अक्षिभू स्त्री આંખનો વિષય.
अक्षिभेषज न આંખના રોગને દૂર કરનાર તે નામની વનસ્પતિ.
अक्षिभ्रुव न. ભ્રમર તથા નેત્ર.
अक्षिव पु. સમુદ્રનું મીઠું. સરગવાનું વૃક્ષ
अक्षिविकूणित न. કટાક્ષ બતાવવો તે, કટાક્ષપાત.
अक्षीक पु. એક વૃક્ષ-रजनद्रु જુઓ.
अक्षीव न. સમુદ્રનું મીઠું, સરગવાનું વૃક્ષ.
अक्षीव त्रि પાગલ નહિ તે.
अक्षीव पु. સરગવો.
अक्षु न. શીઘ્ર, ત્વરા, તુરત.
अक्षुण्ण त्रि. નહિ મારેલું, નહિ હારેલું, નહિ ભાગેલ, કાયમનું નહિ તે.
अक्षुध्य त्रि. જેના વડે ભૂખ ન લાગે તે દ્રવ્ય.
अक्षुब्ध त्रि. ક્ષોભ નહિ પામેલ.
अक्षेत्र न. ખરાબ ખેતર, જેમાં ધાન્ય નીપજે નહિ તેવું ખેતર, ઉપદેશ માટે અયોગ્ય [illegible]

अक्षेत्रविद् त्रि शरीरतत्वने यथास्थित नहि जाणनार.
अक्षेत्रविद पु देहने आत्मा तरीके माननार जीव.
अक्षेत्रिन त्रि. क्षेत्र-खेतर अथवा स्त्री-तेनो जे स्वामी न होय ते
अक्षेम न. अमंगल, अकल्याण, अशुभ
अक्षोट पु. अखोडनु झाड, पहाडी पीलुवृक्ष.
अक्षोटक पु. उपरनो अर्थ
अक्षोड पु. उपरनो अर्थ.
अक्षोडक पु अक्षोट शब्दनो अर्थ.
अक्षोभ पु. क्षोभ न थवो ते.
अक्षोभ्य त्रि. भमाववाने अशक्य, अडग.
अक्षोभ्य पु ते नामनो एक ऋषि
अक्षोभ्यकवच न. तंत्र शास्त्रमा कहेलुं एक शाब्दिक बख्तर
अक्षौरिम न. जे नक्षत्रमा हजामत निषेधेली छे ते नक्षत्र.
अक्षौहिणी स्त्री. इन्द्रियोनुं गंभयात्मक ज्ञान अथवा २१८७० रथ, २१८७० हाथीओ, ६५६१० रथमां जोडेला सिवायना घोडा अने १०९३५० पायदळनुं एकत्र सैन्य.
अक्ष्ण त्रि. व्यापक.
अक्ष्ण न. अखंडकाळ.
अखट्ट पु. चारोळीनुं वृक्ष.
अखट्टि स्त्री. दुष्ट व्यवहार, नठारी चाल चलगत
अखण्ड त्रि. संपूर्ण, समग्र.
अखण्ड पु न. टुकडो नहि ते.
अखण्डन पु परमात्मा.
अखण्डन त्रि. परिपूर्ण.
अखण्डित त्रि संपूर्ण, खंडित न होय ते.
अखण्डितर्तु पु पुष्प वगेरेनी सर्व संपत्तिथी युक्त एवो ऋतुकाळ.
अखर्व त्रि. नीचुं नहि ते, मोटुं.
अखलीकार पु अखळनुं अन्यथाकरण
अखात पु न. देवोए खोदेल, मनुष्य वगेरेए नहि खोदेल.
अखात त्रि. नहि खोदेलु.
अखाद्य त्रि. खावाने अयोग्य, गोमास आदि अभक्ष्य.
अखिद्र त्रि. खेद विनानुं.
अखिन्न त्रि. खेद नहि पामेल, नहि कंटाळेल.
अखिल त्रि. समग्र, बाकी नहि ते, नहि खेडेल.
अखेटिक पु. वृक्ष मात्र.
अखेद पु. खेदनो अभाव.
अखेदिन् त्रि. खेदरहित.
अखेदित्व न वाणीना पांत्रीस गुणोमांहेनो एक गुण, जेनाथी बोलनारने तथा सांभळनारने कंटाळो न आवे ते.
अख्यात त्रि. अप्रसिद्ध, नहि कहेल.
अख्याति स्त्री. खराब प्रसिद्धि.
अख्याति त्रि. जेनी प्रसिद्धि न होय ते.
अग् भ्वा प. स. से. जवुं.
अग् भ्वा. प. स. से. वक्रगति करवी, आडा अवळा जवुं.
अग पु. वृक्ष, पर्वत, सूर्य, आकडानुं झाड.
अग त्रि. गमन नहि करनार, शद्रादि.
अगच्छ पु. वृक्ष.
अगज न. शिलाजीत.
अगज त्रि. पर्वतमा उत्पन्न थयेली कोइ पण वस्तु.
अगणनीय त्रि. अगणित, गणवाने अशक्य.
अगणित त्रि. अगणित, न गणी शकाय तेवुं, नहि गणेल.
अगण्य त्रि. गणवाने अशक्य, असंख्य, तुच्छ.
अगति स्त्री. उपायनो अभाव, गमननो अभाव.
अगति त्रि. गतिशून्य, उपाय शून्य.
अगतिक त्रि. उपरनो शब्दार्थ.

अगद पु. ઔષધ, દવા.
अगद त्रि. રોગ રહિત, નહિ કહેનાર.
अगद् कण्ड्वादि-प० अ सेट् નીરોગી થવું.
अगदंकार पु. વૈદ્ય.
अगम पु. વૃક્ષ.
अगम त्रि. નહિ જનાર.
अगम्य त्रि. જવાને માટે અયોગ્ય, મેળવવા માટે અયોગ્ય; ન સમજાય તેવું.
अगम्या स्त्री. નહિ ગમન કરવા યોગ્ય સ્ત્રી.
अगर त्रि. ઝેરને દૂર કરનાર દ્રવ્ય.
अगरी स्त्री. ઉંદરના ઝેરને દૂર કરનાર એક વનસ્પતિ-કુકડવેલા.
अगरु न. पु. અગરચંદન
अगर्व पु ગર્વનો અભાવ
अगर्व त्रि. ગર્વ વિનાનું.
अगर्हित त्रि. અનિંદ્ય, શુદ્ધ.
अगस्ति पु. અગસ્ત્ય મુનિ,અગથીઆનું વૃક્ષ.
अगस्तिद्रु पु અગથીઆનું વૃક્ષ.
अगस्त्य पु અગસ્ત્ય નામના મુનિ.
अगस्त्यगीता स्त्री. અગસ્ત્ય મુનિએ ગાયેલી વિદ્યા (મહાભારતના શાંતિપર્વમાં છે.)
अगस्त्यचार पु દક્ષિણ દિશામાં નક્ષત્રરૂપે રહેલા અગસ્ત્યની ગતિ.
अगस्त्यसंहिता स्त्री. અગસ્ત્ય મુનિએ રચેલી સંહિતા, રામચંદ્ર-વિષ્ણુ-વામન વગેરેની પૂજા કેવી રીતે કરવી તે સમજાવનારૂં શાસ્ત્ર.
अगस्त्योदय पु. અગસ્ત્ય નક્ષત્રનો ઉદય.
अगात्मजा स्त्री. હિમાલયની પુત્રી પાર્વતી.
अगाध न. છિદ્ર.
अगाध त्रि. અતિ ગંભીર, અતિ ઉંડું, ન સમજાય તેવું.
अगाधजल पु. ઘણા ઉંડા પાણીવાળો ધરો
अगाधजल न. ઘણું ઉંડું પાણી.
अगाधता स्त्री. અતિ ગંભીરપણું.
अगाधत्व न ઉપરનો શબ્દાર્થ.

अगार न. ઘર.
अगिन पु. न. સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अगिर पु. સ્વર્ગ, અગ્નિ, સૂર્ય, રાક્ષસ, આકડાનું ઝાડ, ચિત્રક વૃક્ષ
अगिरौकस पु. દેવ.
अगु पु. રાહુ.
अगु त्रि. જ્યાં કિરણો ન હોય તે, જેની પાસે ગાય-બળદ ન હોય તે.
अगुण पु ગુણનો વિરોધી-દોષ, ગુણનો અભાવ.
अगुण त्रि. ગુણરહિત.
अगुणता स्त्री. દોષપણું, ગુણરહિતપણું.
अगुणत्व न. ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अगुणवादिन त्रि. દોષો કહેનાર, અશુભ બોલનાર.
अगुरु न. જેનાથી મોટું કે ભારે ન હોય તે, અગુરુ ચંદન, સીસુ વૃક્ષ, તે નામનું એક વૃક્ષ.
अगुरु त्रि. ગુરુભિન્ન, જેનો કોઇ ગુરૂ ન હોય તે.
अगुरुशिंशपा स्त्री. એક જાતનું વૃક્ષ
अगुप्त त्रि. જે ગુપ્ત ન હોય તે, પ્રકટ, ખુલ્લું.
अगूढ त्रि. છાનું નહિ તે, નહિ છૂપાવેલું.
अगूढगंध न. હીંગ.
अगूढगंध त्रि. જેનો ગંધ ગુપ્ત ન રહી શકે તેવું હરકોઇ દ્રવ્ય.
अगृभीत त्रि. નહિ ગ્રહણ કરેલું.
अगोचर त्रि. વિષયમાં ન આવે તેવું, ઇન્દ્રિયોથી અગ્રાહ્ય.
अगौकस् पु. શરભપશુ-આઠ પગવાળો એક મૃગ, સિંહ, પક્ષી
अगौकस् त्रि. પર્વતમાં વસનાર
अग्नामरुत् पु. द्वि० એક હવિના દેવ અગ્નિ તથા વાયુ.
अग्नाविष्णु पु. द्वि० એક હવિષના ભોક્તા દેવ અગ્નિ તથા વિષ્ણુ.

अग्निदमनी स्त्री० અરણિનું ઝાડ.
अग्निदातृ त्रि० આગ લગાડનાર, અગ્નિ-સંસ્કાર કરનાર.
अग्निदीपन त्रि० જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરનાર પદાર્થ માત્ર.
अग्निदीपन न० કોઇ એક ઓષધ.
अग्निदीप्त त्रि० અગ્નિથી બળેલું.
अग्निदीप्ता स्त्री० જેના સેવનથી જઠરાગ્નિ પ્રદીપ્ત થાય છે તે વનસ્પતિ.
अग्निदूत पु० એક જાતનો યજ્ઞ.
अग्निदेव पु० અગ્નિ.
अग्निदेवा स्त्री० જેનો દેવ અગ્નિ છે તે કૃત્તિકા નક્ષત્ર.
अग्निध् पु० મંત્રપૂર્વક અગ્નિનું સ્થાપન કરનાર.
अग्निधान न० અગ્નિહોત્રીનું ઘર, અગ્નિશાળા.
अग्निनक्षत्र न० કૃત્તિકા નક્ષત્ર.
अग्निनयन न० વેદવિધિથી અગ્નિને લઈ જવો તે, અગ્નિનો સંસ્કાર, અગ્નિરૂપ નેત્ર.
अग्निनिर्यास पु० અગ્નિજાર વૃક્ષ.
अग्निनेत्र पु० દેવ માત્ર.
अग्निनेत्र न० અગ્નિરૂપ નેત્ર.
अग्निपक्व त्रि० અગ્નિથી પકાવેલ-રાંધેલ.
अग्निपद न० અગ્નિ સ્થાપવાનું સ્થળ, અગ્નિબોધક શબ્દ.
अग्निपरिक्रिया स्त्री० અગ્નિસેવા, હોમ વગેરે અગ્નિની સેવા.
अग्निपर्वत पु० જ્વાળામુખી પર્વત.
अग्निपुच्छ पु० न० અગ્નિસ્થાપનના સ્થાનથી પાછળનો ભાગ.
अग्निपुराण न० વેદવ્યાસે રચેલાં અઢાર પુરાણો પૈકી આઠમું અગ્નિએ કહેલું પુરાણ.
अग्निप्रणयन न० અગ્નિનો મંત્રપૂર્વક સંસ્કાર.
अग्निप्रस्कंदन न० વિધિપ્રમાણે અગ્નિહોમ આદિ અગ્નિકાર્ય ન કરવું તે.
अग्निप्रस्तर पु० અગ્નિનો પત્થર-ચકમક.
अग्निबाहु पु० ધુમાડો.
अग्निभ न० સોનું, કૃત્તિકા નક્ષત્ર.
अग्निभ त्रि० અગ્નિતુલ્ય પ્રકાશિત પદાર્થ માત્ર.
अग्निभु न० સોનું.
अग्निभू पु० કાર્તિકસ્વામી.
अग्निभू त्रि० અગ્નિથી ઉત્પન્ન થનાર પદાર્થ માત્ર.
अग्निभूति पु० જૈન તીર્થંકર મહાવીર સ્વામીના શિષ્ય-બીજા ગણધર.
अग्निभूति स्त्री० રાખ, સોનું.
अग्निभूति त्रि० અગ્નિથી ઉત્પન્ન થયેલ વસ્તુ.
अग्निभ्राजस् त्रि० અગ્નિસમાન કાંતિવાળું.
अग्निमणि पु० સૂર્યકાંતમણિ, આગીઓ કાચ, ચકમક.
अग्निमत् पु० અગ્નિહોત્રી બ્રાહ્મણ.
अग्निमत् त्रि० અગ્નિવાળું.
अग्निमथ् पु० અગ્ન્યાધાનમાટે બે અરણિકાષ્ઠનું ઘર્ષણ કરી અગ્નિ સંપાદન કરનાર યાજ્ઞિક, અગ્નિમંથનના સાધનભૂત મંત્ર.
अग्निमथ् न० અરણિનું લાકડું.
अग्निमंथ पु० અરણિનું ઝાડ, અગ્નિમંથનમા ઉપયોગી મંત્ર.
अग्निमंथन त्रि० અરણિકાષ્ઠ, અગ્નિમંથન કરનાર યાજ્ઞિક, અગ્નિમંથનમાં સાધનભૂત મંત્ર વગેરે.
अग्निमांद्य न० જઠરાગ્નિની મંદતા, અગ્નિનું મંદપણું.
अग्निमारुति पु० અગસ્ત્યમુનિ.
अग्निमुख पु० દેવમાત્ર, અગ્નિહોત્રી બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણમાત્ર, ભીલામાંનું વૃક્ષ.
अग्निमुख न० જઠરાગ્નિ તેજ કરનાર વૈદ્યક શાસ્ત્રમાં કહેલું એક ચૂર્ણ.
अग्निमुखी स्त्री० ભીલામાંનું વૃક્ષ, ગાયત્રી મંત્ર, અગ્નિશાળા.

अग्निरक्षण न० અગ્નિનુ રક્ષણ, અગ્નિની રક્ષા કરનારો મંત્ર, અગ્નિહોત્ર, અગ્નિહોત્રનુ ઘર, અગ્ન્યાધાન
अग्निरजस् पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો, પતંગીયુ
अग्निरजस् न० અગ્નિનુ વીર્ય, સોનુ
अग्निरहस्य न० અગ્નિની જેમા ઉપાસના દર્શાવી છે તે શાસ્ત્ર
अग्निरहित त्रि० અગ્નિવિનાનુ, શ્રૌત-સ્માર્ત અગ્નિથી રહિત
अग्निरुहा स्त्री० માંસાદની નામની એક વનસ્પતિ
अग्निरूप त्रि० અગ્નિસમાન સ્વરૂપવાળુ
अग्निरूप न० અગ્નિદેવનું સ્વરૂપ-વર્ણ
अग्निरेतस् न० અગ્નિનું વીર્ય, સુવર્ણ
अग्निलोक पु० અગ્નિથી અધિષ્ઠિત-આશ્રિત લોક, અગ્નિનો લોક
अग्निवत् त्रि० અગ્નિવાળું
अग्निवत् पु० અગ્નિહોત્રી બ્રાહ્મણ
अग्निवत् अव्यय० અગ્નિતુલ્ય
अग्निवधू स्त्री० સ્વાહા-દક્ષની કન્યા
अग्निवर्चस् त्रि० અગ્નિ સમાન તેજવાળુ
अग्निवर्चस् न० અગ્નિનું તેજ
अग्निवर्द्धक त्रि० જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરનાર ઔષધ, પથ્ય આહાર
अग्निवर्द्धन त्रि० ઉપરના અર્થ
अग्निवर्ण त्रि० અગ્નિસમાન રૂપવાળુ
अग्निवर्ण पु० અગ્નિનુ રૂપ
अग्निवल्लभ पु० સાગનુ ઝાડ
अग्निवल्लभ त्रि० જેને અગ્નિ પ્રિય હોય તે
अग्निवासस् न० અગ્નિ જેવુ તેજસ્વી વસ્ત્ર
अग्निवासस् त्रि० અગ્નિ જેવુ વસ્ત્ર ધારણ કરનાર
अग्निवाह पु० બકરો, ધુમાડો
अग्निवाह त्रि० અગ્નિને ધારણ કરનાર,
अग्निवाहन न० બકરો
अग्निविद् पु० અગ્નિહોત્રી બ્રાહ્મણ, અગ્નિની ઉપાસનાદર્શક શાસ્ત્રને જાણનાર
अग्निविंदु पु० અગ્નિનો તણખો
अग्निवीज न० અગ્નિવીર્ય, સુવર્ણ
अग्निवीर्य न० ઉપરનો શબ્દાર્થ
अग्निशरण न० અગ્નિશાળા, અગ્નિહોત્રનુ ઘર
अग्निशर्मन् त्रि० તીનકોપવાળુ
अग्निशर्मन् पु० તે નામનો એક ઋષિ
अग्निशाला स्त्री० अग्निशरण શબ્દનો અર્થ.
अग्निशिख पु० કેસરનુ વૃક્ષ, કુસુંબાનું વૃક્ષ
अग्निशिख न० સોનુ, કુસુંબાનુ ફૂલ
अग्निशिख त्रि० અગ્નિતુલ્ય શિખાવાળુ
अग्निशिखा स्त्री० અગ્નિનીશિખા-ઝાળ.
अग्निशुश्रूषा स्त्री० વિધિપૂર્વક અગ્નિસેવા હોમ વગેરે
अग्निशेखर पु० अग्निशिख पु० त्रि० શબ્દનો અર્થ,
अग्निष्टुत् पु० તે નામનો યજ્ઞ
अग्निष्टुभ् पु० એક જાતનો યજ્ઞ
अग्निष्टोम पु० તે નામનો યજ્ઞ
अग्निष्टोमसामन् न० અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞની સમાપ્તિસમયે ગવાતો સામવેદનો મંત્રભાગ.
अग्निष्ठ पु० અગ્નિ ઉપર રહી શકે તેવુ લોખંડી પાત્ર
अग्निष्ठ त्रि० અગ્નિમા રહેનાર
अग्निसंस्कार पु० અગ્નિવડે વિધિપૂર્વક કરેલો દાહ, મરેલાને કરેલો અગ્નિદાહ
अग्निसकाश त्रि० અગ્નિતુલ્ય, અગ્નિસમાન તેજસ્વી
अग्निसन्दीपन त्रि० જઠરાગ્નિને તેજ કરે તેવુ ઔષધ વગેર
अग्निसम्भव पु० જંગલી કુસુમ વૃક્ષ
अग्निसम्भव न० સોનું
अग्निसम्भव त्रि० અગ્નિથી પેદા થયેલ
अग्निसख पु० વાયુ

अग्निसहाय पु० वायु, धूमाडो, जंगली कबूतर.
अग्निसाक्षिक न० अग्निनी साक्षीए करेलुं कर्म.
अग्निसार न० पु० रसांजन, अग्निनो सार.
अग्निसिंहनंदन पु० अग्निसिंह नामना राजानो पुत्र दत्त.
अग्निस्तंभ पु० अग्निनी दाहकशक्तिनुं रोकाणु, अग्निनी दाहकशक्तिने अटकावनार मंत्र, तेवुं एक औषध.
अग्निस्तम्भन न० अग्निनुं स्तंभन-रोकाणु
अग्निष्वात्त पु० ब० व० ते नामना पितृओ, जेओ मरीचिना पुत्र छे.
अग्निहुत् पु० जेणे अग्निहोम करेलो छे ते अग्निहोत्री.
अग्निहोत्र न० मंत्रपूर्वक अग्नि स्थापन करीने विधिथी करवामां आवतो अग्नि होम, हविष.
अग्निहोत्र पु० अग्नि.
अग्निहोत्रहवनी स्त्री० जेना उच्चारणपूर्वक होम कराय छे ते मंत्रकडी.
अग्निहोत्रहुत् पु० अग्निहोत्री.
अग्निहोत्रिन् पु० अग्निहोत्री.
अग्नीधू पु० अग्निप्रदीप्त करवो ते,अग्न्याधान करनार.
अग्नीध्र पु० अग्न्याधान करनार ऋत्विज्, होम वगेरे अग्निकृत्य.
अग्नीध्रा स्त्री० होम वगेरे अग्निकार्य.
अग्नीन्द्र पु० द्वि० व० एक हविषना भोक्ता ते नामना बे देव.
अग्नीन्धन त्रि० जेनावडे अग्नि प्रदीप्त कराय छे ते मंत्र वगेरे.
अग्नीन्धन न० अग्निकृत्य.
अग्नीय त्रि० अग्निनीसमीपनुंस्थान वगेरे.
अग्नीवरुण पु० द्वि० एक हविषना भोक्ता ते नामना बे देव.
अग्नीषोम पु० द्वि० एक हविषना भोक्ता ते नामना बे देव.
अग्निषोमप्रणयन न० ते बे देवनो संस्कार.
अग्नीषोमप्रणयनी स्त्री० जेनावडे अग्नि तथा सोम नामना बे देव संस्कार पामे छे ते ऋचा, एक यज्ञपात्र.
अग्नीषोमीय त्रि० अग्नि तथा सोम जेना देव छे तेवुं हविष वगेरे.
अग्न्यगार न०अग्निहोत्रगृह, अग्निशाळा.
अग्न्यभाव पु० अग्निनो अभाव.
अग्न्यस्त्र न० तोप, बंदुक वगेरे.
अग्न्याधान न० वेदमंत्रपूर्वक अग्निनुं स्थापन, अग्निहोत्र याग.
अग्न्याधेय पु० अग्निहोत्री ब्राह्मण.
अग्न्यालय पु० अग्निशाळा, अग्निकुंड, स्थंडिल.
अग्न्याहित पु० अग्निहोत्री ब्राह्मण.
अग्न्युत्पात पु० दिव्य अग्निए करेलो उत्पात (अनिष्टसूचक उपद्रव.)
अग्न्युद्धार पु० अरणिकाष्ठथी मथीने अग्नि उत्पन्न करवो ते.
अग्न्युपस्थान न० अग्निनुं उपासन दर्शावनार मंत्र, अग्निनुं उपासन.
अग्र न० उपलो भाग, बाकीनो भाग, आलंबन, पूर्वभाग, उत्कर्ष, समूह.
अग्र त्रि० मुख्य, अधिक, पहेलुं.
अग्रकर पु० हाथनो अग्रभाग.
अग्रकाय पु० शरीरनो अग्रभाग.
अग्रग त्रि० आगळ जनार.
अग्रगण्य त्रि० मुख्य.
अग्रगामिन् त्रि० आगळ जनार.
अग्रज पु० मोटो भाई, ब्राह्मण.
अग्रज त्रि० आगळ उत्पन्न थयेल.
अग्रजंघा स्त्री० जांघनो अग्र भाग.
अग्रजन्मन् पु० मोटो भाई, ब्राह्मण, ब्रह्मा.
अग्रजन्मन त्रि० प्रथम जन्मेलुं

अग्रजात पु० મોટો ભાઈ, બ્રાહ્મણ.
अग्रजात त्रि० આગળ જન્મેલુ.
अग्रजातक पु० त्रि० अग्रजात पु० त्रि० જુઓ.
अग्रजाति पु० બ્રાહ્મણ
अग्रजिह्वा स्त्री० જીભનો આગળનો ભાગ.
अग्रज्या स्त्री० ધનુષની દોરીનો અગ્રભાગ
अग्रणी त्रि० મુખ્ય પ્રભુ, શ્રેષ્ઠ.
अग्रणी पु० અગ્નિ
अग्रतस् अव्य० આગળથી, પ્રથમથી.
अग्रतःसर त्रि० આગળ ચાલનાર, મુખ્ય.
अग्रदानिन् पु० પ્રેતને ઉદ્દેશી અપાતુ દાન ગ્રહણ કરનાર બ્રાહ્મણ.
अग्रदानीय पु० પ્રથમ દાન આપવાને યોગ્ય.
अग्रनख पु० નખનો અગ્ર ભાગ.
अग्रनासिका स्त्री० નાસિકાનો અગ્ર ભાગ
अग्रन्थिक पु० સંસારબંધનથી મુક્ત, આત્મવેત્તા.
अग्रन्थिक त्रि० ગાંઠવિનાનું.
अग्रपर्णी स्त्री० તે નામનું વૃક્ષ-કવચબીજ.
अग्रपूजा स्त्री० પહેલી પૂજા મુખ્ય પૂજા.
अग्रफल न० ફળ નાખવાથી ઉગનાર વૃક્ષ.
अग्रबीज न० બીજ નાખવાથી ઉગનાર વૃક્ષ.
अग्रभाग पु० પ્રથમ ભાગ, શેષ ભાગ, બાકીનો ભાગ
अग्रभुज् त्रि० સૌથી પ્રથમ ખાનાર, પેટભરૂ
अग्रभृ पु० મોટો ભાઈ, બ્રાહ્મણ
अग्रभृ त्रि० પ્રથમ ઉત્પન્ન થયેલ
अग्रमहिषी स्त्री० મુખ્ય સ્ત્રી, પટ્ટરાણી
अग्रमांस न० મુખ્યત્વે કરીને ભક્ષ્ય એવું (હૃદયનુ) માંસ.
अग्रमास पु० તે નામનો રોગ
अग्रयण न० એક જાતનો યજ્ઞ, અગ્નિહોત્રી સિવાયના મનુષ્યે કરવા યોગ્ય નવાન્ન શ્રાદ્ધ
अग्रयान न० આગળ ચાલનાર સૈન્ય
अग्रयान त्रि० આગળ ચાલનાર (વગેરે)
अग्रयायिन् त्रि० આગળ જનાર, શ્રેષ્ઠ.
अग्रयोधिन् पु० સૈન્યને મોખરે રહી યુદ્ધ કરનાર
अग्रलोहिता स्त्री० તે નામનું એક શાક.
अग्रवीज पु० જે વાવવાથી ઝાડ ઉગે છે તે ઝાડની કલમ.
अग्रसंधानी स्त्री० પ્રાણીવર્ગના શુભાશુભ-સૂચક યમદેવની નોંધપોથી.
अग्रसंध्या स्त्री० સંધ્યાકાળની પહેલાંનો સમય, પ્રાતઃસંધ્યા
अग्रसर त्रि० આગળ ચાલનાર.
अग्रसार पु० વામ
अग्रसारा स्त्री० ફલરહિત શિખાવાળી માંજર.
अग्रह पु० પરિગ્રહનો અભાવ
अग्रह त्रि० પરિગ્રહરહિત સંન્યાસી વગેરે, જ્ઞાનશૂન્ય.
अग्रहणीय त्रि० ગ્રહણ કરવાને અયોગ્ય.
अग्रहर त्रि० પ્રથમ આપવા યોગ્ય વસ્તુ
अग्रहर पु० ભાગનો અગ્ર
अग्रहर त्रि० પ્રથમ લેનાર
अग्रहस्त पु० હાથનો અગ્ર ભાગ.
अग्रहायण पु० માગશર મહીનો
अग्रहायणेष्टि स्त्री० વર્ષની પ્રાથમિક ઇષ્ટિ-યાગ
अग्रहार पु० ખેતરમા ઉત્પન્ન થયેલ ધાન્ય માંથી બ્રાહ્મણનિમિત્તે ગણેલું ધાન્ય, ગુરુ-કુળમાંથી આવેલ બ્રહ્મચારીને આપવા યોગ્ય ખેતર વગેરે, તે નામનુ કોઇએક ગામ
अग्रहार त्रि० પ્રથમ લેનાર.
अग्रहारक त्रि० પ્રથમ લેનાર.
अग्रांश पु० પહેલો ભાગ, મુખ્ય ભાગ
अग्राक्षि न० કટાક્ષ
अग्राणीक न० આગળ ચાલતું સૈન્ય
अग्रायणीय न० બૌદ્ધાગમપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક ગ્રંથ

अग्रावलेहित न० શ્રાદ્ધ વગેરેમાં દેવાદીને અર્પણ કર્યા પહેલાં એઠું કરેલ અન્નાદિ.
अग्रासन न० શ્રાદ્ધાદિમાં અર્ધ્યપ્રદાનાદિ પહેલાં ગોઠવેલું બ્રાહ્મણ માટેનું આસન.
अग्राह्य त्रि० ગ્રહણ કરવાને અયોગ્ય.
अग्रिम पु० મોટો ભાઇ.
अग्रिम त्रि० શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ.
अग्रिमा स्त्री० એક જાતનું ફળ.
अग्रिय पु० મોટો ભાઇ.
अग्रिय त्रि० પ્રધાન, મુખ્ય.
अग्रीय पु० મોટો ભાઇ.
अग्रीय त्रि० શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ.
अग्रु स्त्री० નદી, આંગળી.
अग्रू स्त्री० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अग्रेग त्रि० આગળ જનાર.
अग्रेगा त्रि० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अग्रेगू त्रि० આગળ જનાર.
अग्रेदिधिषु पु० પુનર્લગ્ન કરનાર.
अग्रेदिधिषू स्त्री० મોટી બ્હેન કુંવારી હોય છતાં પરણનારી નાની બહેન.
अग्रेदिधिषूपति पु० મોટી બહેન કુંવારી હોય છતાં પરણનારી જે નાની બહેન તેનો પતિ.
अग्रेपा त्रि० આગળ રહી રક્ષણ કરનાર.
अग्रेपू त्रि० આગળ રહી પવિત્ર કરનાર.
अग्रेवण न० વનનો અગ્ર ભાગ.
अग्रेसर त्रि० આગળ ચાલનાર.
अग्रेसरिक त्रि० આગળ ચનાર સેવક.
अग्रोपहरणीय त्रि० પ્રથમ આપવા યોગ્ય દ્રવ્યાદિ.
अग्र्य पु० મોટો ભાઇ.
अग्र्य त्रि० શ્રેષ્ઠ.
अग् भ्वा० क्षा० सक० सेट् જવું.
अघ् चु० उ० अक० सेट् પાપ કરવું.
अघ न० પાપ, વ્યસન, દુઃખ.
अघ पु० તે નામનો દૈત્ય.
अघ त्रि० પાપ કરનાર.
अघकृत त्रि० પાપ કરનાર સતત પાપ કરવાના સ્વભાવવાળું.
अघणा स्त्री० ધ્યાનનો અભાવ.
अघन त्रि० ઘાટું નહિ તે, શિથિલતાયુક્ત.
अघनाशक त्रि० પાપનો નાશ કરનાર.
अघनाशक पु० અઘાસુરનો નાશ કરનાર શ્રીકૃષ્ણ.
अघनाशन त्रि० पु० ઉપરનોજ શબ્દાર્થ.
अघभोजिन् त्रि० દેવ,પિતૃ કે અતિથિના નિમિત્ત વિના કેવળ સ્વાર્થે રાંધનાર.
अघमय त्रि० પાપમય.
अघमर्षण न० ઉત્પન્ન થયેલા પાપનો નાશ કરવા માટે જપવામાં આવતો મંત્ર.
अघर्म पु० ઘામનો અભાવ.
अघर्म त्रि० ઘામવિનાનું.
अघर्मधामन् पु० ચંદ્ર, કપૂર.
अघमार त्रि० પાપનો નાશ કરનાર.
अघरुद् त्रि० પાપ જેનાથી ડરે છે તે, પાપનો નાશ કરનાર મંત્ર વગેરે.
अघल त्रि० પાપને દૂર કરનાર.
अघवत् त्रि० પાપવાળું.
अघविष पु० સર્પ.
अघशंस पु० ચોર, દુઃખનો સૂચક.
अघशंसिन् त्रि० દુઃખનો સૂચક દુઃખની ઇચ્છા કરનાર.
अघायु त्रि० પાપાચરણની ઇચ્છાવાળું, બીજાને દુઃખ આપવાની ઇચ્છાવાળું. હિંસામાં આસક્ત રહેનાર.
अघायुस् त्रि० પાપી આયુષ્યવાળું, સર્વ અવસ્થામાં પાપ કરનાર.
अघारिन् त्रि० દુઃખયુક્ત, દુઃખી.
अघासुर पु० તે નામનો અસુર રાક્ષસ.
अघाह पु० દુઃખયુક્ત દિવસ, સૂતકવાળો દિવસ, પાપી દિવસ.
अघृण त्रि० નિર્દય.

अघृणा स्त्री० દયાનો અભાવ.
अघोर त्रि० ભયંકર નહિ તે, સૌમ્ય, અતિભયાનક.
अघोर पु० રુદ્રદેવની એકમૂર્તિ.
अघोरा स्त्री० ભાદરવા મહિનાની અંધારી ચૌદશ.
अघोष पु० અઘોષ પ્રયત્ન વાળો અક્ષર.
अघोष त्रि० શબ્દરહિત.
अघोषवत् त्रि० અઘોષ પ્રયત્નવાળું.
अघोस् अव्य० સંબોધનાર્થક અવ્યય.
अघ्न्य पु० બ્રહ્મદેવ.
अघ्न्या स्त्री० ગાય.
अघ्रेय त्रि० સુંઘવાને અશક્ય, દુર્ગંધી પદાર્થ.
अघ्रेय न० મદિરા.
अंक् चु० उ० सक० सेट् સંખ્યા કરવી, ગણવું, ચિન્હયુક્ત કરવું.
अंक पु० म० ચિન્હ, કલંક.
अंक न० દસ્ય કાવ્યનું એક રૂપક.
अंक पु० પર્વત, સમીપ, યુદ્ધનો અલંકાર, શરીર, અપરાધ, સ્થાન, વિચિત્ર યુદ્ધ, પરસ્પર સંબંધવિનાનું, નિશાન, ખોળો, નવની સંખ્યા, આંકડો.
अंकतंत्र न० ગણિત શાસ્ત્ર.
अंकति पु० વાયુ, બ્રહ્મા, અગ્નિ, અગ્નિહોત્રી.
अंकति त्रि० જનાર.
अंकधारण न० નીશાની ધારણ કરવી તે, તપાવેલી મુદ્રા વગેરેથી વૈષ્ણવચિન્હનું ધારણ
अंकन न० આંકવાનું સાધન, આંકણી, માત્ર ચિન્હ કરવું તે.
अंकना स्त्री० ઉપરનોજ શબ્દાર્થ.
अंकनीय त्रि० આંકવા યોગ્ય, ચિન્હ કરવા યોગ્ય, આંકડા કરવા લાયક, ગણવા યોગ્ય
अंकपादव्रत न० તે નામનું એક વ્રત.
अंकपालि स्त्री० ખોળનો છેડો, ધાવમાતા, આલિંગન.
अंकपालिका स्त्री० આલિંગન.
अंकपाली स्त्री० अंकपालि જુઓ, એક પ્રકારનું સુગંધી દ્રવ્ય.
अंकपाश पु० લીલાવતી નામના ગ્રંથમાં કહેલ એક વગેરે સંખ્યાબોધક ભેદ.
अंकपूरण न० ગુણાકાર, આંકડાઓને ગુણવા તે.
अंकबंध पु० ચોતરફ આંકડા બાંધવા તે, કોઠબંધ.
अंकलोडय पु० એક જાતનું વૃક્ષ.
अंकलोप पु० બાદબાકી.
अंकविद्या स्त्री० ગણિતવિદ્યા.
अंकस् न० ચિન્હ, શરીર.
अंकस न० ચિન્હયુક્ત.
अंकांक न० પાણી.
अंकित त्रि० નીશાનીવાળું કરેલું.
अंकिन् त्रि० ખોળામાં રાખીને વગાડવા યોગ્ય વાદિત્ર—નરઘાં વગેરે.
अंकिनी स्त्री० આંકડાઓનો સમુદાય, ચિન્હનો સમૂહ.
अंकी स्त्री० એક જાતનું નાનું નગારું.
अंकुट पु० કુંચી.
अंकुर पु० न० અંકુર, નાનો છોડ, પાણી, લોહી, રૂંવાડું, કળી.
अंकुरक पु० પશુ વગેરેને રહેવાનું સ્થળ.
अंकुरित त्रि० અંકુર રૂપે ઉત્પન્ન થયેલું, જેનો અંકુર ફૂટયો હોય તે.
अंकुश पु०न० હાથીને ચલાવવામાં ઉપયોગી લોખંડી હથીઆર-અંકુશ, પ્રતિબંધ.
अंकुशग्रह पु० હાથીનો માવત.
अंकुशदुर्धर पु० અંકુશથી પણ વશમા ન રહે તેવો હાથી.
अंकुशधारिन् पु० હાથીનો માવત.

अंकुशमुद्रा સ્ત્રી० તંત્રશાસ્ત્રમાં કહેલી અંકુશાકારે કરવાની આંગળીઓની મુદ્રા.
अंकुशा સ્ત્રી० તે નામની જૈનશાસનની રક્ષિકા દેવી.
अंकुशी સ્ત્રી० ઉપરનોજ શબ્દાર્થ.
अंकूर પુ० अंकुर શબ્દનો અર્થ જુઓ.
अंकूष પુ० ન० હાથીને વશ રાખવાનું હથીઆર.
अंकोट પુ० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अंकोठ પુ० એક વૃક્ષ
अंकोल પુ० અંકોટ વૃક્ષ.
अंकोलक પુ० અંકોટ વૃક્ષ.
अंकोलिका સ્ત્રી० આલિંગન ક્રીયા.
अंकोलसार પુ० અંકોલ વૃક્ષમાંથી ઉત્પન્ન થનારૂં ઝેર.
अंकोल्लिका અંકોટ વૃક્ષ.
अंक्य પુ० ખોળામા રાખી વગાડવા યોગ્ય વાદિત્ર–નરઘું.
अंक्य ત્રિ० ગણત્રી કરવા યોગ્ય.
अंग् ચુ० ઉ० સક० સેટ્ નીશાનીવાળું કરવું.
अंग અવ્ય० સંબોધનાર્થે.
अंग ન० મન, શરીરનો અવયવ, શરીર, વેદના ૭ અંગમાંહેનું કોઇ, અમુખ્ય ઉપાય.
अंग પુ० તે નામનો એક દેશ
अंग ત્રિ० અંગવાળું.
अंगकर्मन् ન० મર્દનાદિ શરીરસંસ્કાર.
अंगग्रह પુ० શરીરનું ઝકડાઇ જવું, શરીરવેદના.
अंगज પુ० પુત્ર, રોગ, કામદેવ
अंगज ન० લોહી, રુંવાડું.
अंगज ત્રિ० શરીરથી ઉત્પન્ન થયેલ પદાર્થ.
अंगजन्मन् ત્રિ० ઉપરનોજ શબ્દાર્થ.
अंगजा સ્ત્રી० પુત્રી.
अंगज्वर પુ० ક્ષયરોગ.
अंगण ન० આંગણું, ચોરો, રથ વગેરે વાહન.
अंगन ન० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अंगति પુ० વાહન, બ્રહ્મા, અગ્નિ, અગ્નિહોત્રી.
अंगती સ્ત્રી० વાહન.
अंगद ન० બાજુબંધ.
अंगद પુ० વાલીપુત્ર–વાનર.
अंगद ત્રિ० અંગ–શરીરનું દાન કરનાર.
अंगदा સ્ત્રી० દક્ષિણ દિશાના હાથીની સ્ત્રી.
अंगना સ્ત્રી० સુંદર અંગવાળી સ્ત્રી, હરકોઇ સ્ત્રી, દક્ષિણ દિશાના હાથીની સ્ત્રી.
अंगनाप्रिय પુ० આસોપાલવનું વૃક્ષ, દક્ષિણ દિશાનો હાથી.
अंगनाप्रिय ત્રિ० સ્ત્રીને પ્રિય પદાર્થ માત્ર.
अंगदनिर्यूह પુ० બાજુબંધનો અગ્રભાગ.
अंगन्यास પુ० હૃદયાદિ અંગપ્રદેશોમાં મંત્રાદિનું સ્થાપન, તાંત્રિક ન્યાસ.
अंगपालक ત્રિ० શરીરનું રક્ષણ કરનાર.
अंगपालि સ્ત્રી० આલિંગન.
अंगपालिका સ્ત્રી० ધાવ માતા.
अंगप्रायश्चित्त ન० દેહની શુદ્ધિ માટે કરવામા આવતું શારીરિક પ્રાયશ્ચિત્ત.
अंगभू પુ० પુત્ર, કામદેવ.
अंगभू ત્રિ० જેણે અંગન્યાસ કર્યો હોય તે, શરીરથી ઉત્પન્ન થનાર.
अंगमंत्र પુ० તંત્રશાસ્ત્રોક્ત કોઈ મંત્ર.
अंगमर्द પુ० શરીરનું મર્દન, શરીર ચાંપનાર–સેવક.
अंगमर्द ત્રિ० શરીરનું મર્દન કરનાર.
अंगमर्दक પુ० શરીર ચાંપનાર–સેવક
अंगमर्दक ત્રિ० શરીરનું મર્દન કરનાર.
अंगमर्दिन् ત્રિ० ઉપરનો શબ્દાર્થ
अंगयज्ञ પુ० કર્મમાત્રના અંગરૂપ યજ્ઞ, અંગયાગ
अंगरक्त ન० એક જાતનું વૃક્ષ.
अंगरक्त ત્રિ० લાલ અંગવાળું

अंगरक्षण न० शरीरनुं रक्षण.
अंगरक्षण त्रि० अंगरक्षणनुं साधनमात्र.
अंगरक्षणी स्त्री० બંડી, અંગરખુ, પહેરણ વગેરે.
अंगरक्षिणी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
अंगराग पु० શરીરે ચોપડવાનું વિલેપન
अंगराज पु० અંગ દેશનો રાજા, કર્ણ.
अंगराज् पु० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अंगरुह पु० વાળ.
अंगलेप पु० શરીરે ચંદન વગેરેનું લેપન, વિલેપન કરવાનો પદાર્થ.
अंगलोड्य पु० એક જાતનું ઘાસ.
अंगव न० સુકાયલું ફળ.
अंगविकल त्रि० શરીરની વ્યાકુળતાવાળું, ખોડખાંપણવાળું.
अंगविकृति पु० વાઇનો રોગ, ફેફરું.
अंगविकृति स्त्री० શરીરમાંનો વિકાર.
अंगविक्षेप पु० શરીરને ચલાવવું, નૃત્ય.
अंगविद्या स्त्री० જ્ઞાનનું સાધન વ્યાકરણશાસ્ત્ર વગેરે વિદ્યા, જ્યોતિષનું અંગ એવું એક શાસ્ત્ર, શરીરવિદ્યા.
अंगविधि पु० મીમાંસાપ્રસિદ્ધ અંગની વિધિ.
अंगवैकृत न० હૃદયનો ભાવ જણાવનારી ચેષ્ટા, શરીરનો વિકાર.
अंगवैगुण्य न० મુખ્યત્વે કરીને ઉપકારક એવું જે કર્મ તેમાં કોઇ પ્રકારની ન્યૂનતા કરવી તે.
अंगशुद्धि स्त्री० સ્નાનાદિ દેહસંસ્કારનું સાધન, દેહશુદ્ધિ.
अंगस् न० પક્ષી.
अंगसंस्कार पु० શરીરશોધન વગેરે સંસ્કારનું કારણ સ્નાનાદિ.
अंगसंस्कारक त्रि० શરીરશોધન વગેરે સંસ્કાર કરનાર.
अंगसंस्क्रिया स्त्री० અંગસંસ્કાર શબ્દનો અર્થ
अंगस्पर्श पु० શરીરનો સ્પર્શ, શરીરની બીજાઓથી સ્પર્શ કરી શકાય તેવી યોગ્યતા.
अगहार पु० શારીરિક અવયવોના હાવભાવપૂર્વક નૃત્ય, શરીરનું હરણ.
अगहानि स्त्री० અંગની હાનિ, ખોડ
अंगहार पु० અંગવિલાસ, નાચ.
अंगहारि पु० નૃત્ય કરવાનું સ્થળ, રંગભૂમિ.
अंगहीन त्रि० સાધનભૂત દ્રવ્ય તથા કાળ વગેરેથી રહિત કર્મ, ખોડવાળું.
अंगहीन पु० કામદેવ.
अंगागिभाव पु० ગૌણ-મુખ્યભાવ, ઉપકાર્ય-ઉપકારકભાવ.
अंगाधिप पु० અંગદેશનો રાજા, કર્ણ.
अंगाधीश पु० અંગદેશનો રાજા, કર્ણ; જ્યોતિષશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ લગ્નનો સ્વામી.
अंगाधीश्वर पु० ઉપરનો અર્થ.
अंगार पु० અંગારો, કોલસો, મંગળ ગ્રહ.
अंगार न० લાલ રંગ.
अंगार त्रि० લાલ રંગવાળું.
अंगारक पु० न० अंगार पु० न० જુઓ, ભાંગરાનું ઝાડ.
अगारक न० વૈદ્યકશાસ્ત્રમાં પ્રસિદ્ધ તે નામનું તેલ.
अंगारकमणि पु० પરવાળું.
अंगारकारिन् त्रि० કોલસા પાડનાર.
अंगारकुष्ठक पु० એક જાતનું ઔષધ, (હિતાવલી).
अंगारतैल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક તેલ.
अंगारधानी स्त्री० સગડી.
अंगारधानिका स्त्री० સગડી.
अंगारपरिपाचित न० કોલસાથી રાંધેલું, પક્વ માંસ.
अंगारपर्ण न० તે નામનું એક વન.
अंगारपर्ण पु० તે વનનો સ્વામી ચિત્રરથ ગંધર્વ.

अंगारपात्री स्त्री० સગડી.
अंगारपुष्प पु० ઈંગોળીયાંનું ઝાડ.
अंगारमंजरी स्त्री० લાલ કરંજનું વૃક્ષ.
अंगारमंजी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अंगारवल्लरी स्त्री० નીચેનો અર્થ.
अंगारवल्ली स्त्री० ચણોઠીનું ઝાડ, કરંજવૃક્ષ
अंगारवल्लिका स्त्री० ઉપરનોજ શબ્દાર્થ.
अंगारवेणु पु० એકજાતનો વાંસ
अंगारशकटी स्त्री० સગડી.
अंगारावक्षेपण न० ચીપીયો.
अंगारि स्त्री० સગડી.
अंगारिका स्त्री० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अंगारिन् त्रि० અંગારાવાળું.
अंगारिणी स्त्री० સગડી.
अंगारित पु० ખાખરાની કળી.
अंगारित त्रि० લગભગ બળી ગયેલુ કાષ્ટ વગેરે.
अंगारीय त्रि० જેમાંથી અંગારા પડી શકે તેવાં કાષ્ટ વગેરે.
अंगिका स्त्री० બંડી, અંગરખુ.
अंगिन् त्रि० અવયવવાળું, શરીરવાળું, પ્રાણીમાત્ર, પ્રધાન-મુખ્ય.
अंगिरस् पु० તે નામનો મુનિ.
अंगिरस्वत् पु० વાયુ.
अंगीकरण न० સ્વીકારવું તે.
अंगीकार पु० સ્વીકાર.
अंगीकृत त्रि० સ્વીકારેલુ.
अंगु पु० હાથ.
अंगुरि स्त्री० આગળી.
अंगुरी स्त्री० આગળી.
अंगुरीय न० વીંટી.
अंगुरीयक न० અંગુઠી, વીંટી.
अंगुल पु० આગળી, વાત્સ્યાયન મુનિ.
अंगुलि स्त्री० આંગળી, એક જાતનુ વૃક્ષ, હાથીની સુંઢનો અગ્રભાગ.
अंगुलितोरण न० ચંદન વગેરેથી લલાટમાં કરેલું અર્ધચંદ્રાકાર તિલક.
अंगुलित्र न० ધનુષ ખેંચતી વેળા આંગળીઓ ઘસાય નહિ તે માટે બાંધેલુંચામડુ.
अंगुलित्राण न० ઉપરનોજ શબ્દાર્થ.
अंगुलिमुख न० આંગળીનો અગ્રભાગ.
अंगुलिमुद्रा स्त्री० નામ કોતરેલી આંગળીની વીંટી.
अंगुलिमुद्रिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अंगुलिमोटन न० બે આંગળીઓથી ચપટી વગાડવી તે.
अंगुलिषङ्ग स्त्री० આંગળીઓ ઉપર લેપ કરવાની રાબડી-પોટીસ.
अंगुलिसंज्ञा स्त्री० આંગળીથી સંકેત જણાવવો તે, આગળીથી કરેલી સંજ્ઞા.
अंगुलिसंदेश पु० આંગળીના શબ્દથી સંજ્ઞા કરવી તે.
अंगुलिस्फोटन न० બે આંગળીથી ચપટી વગાડવી તે.
अंगुली स्त्री० આંગળી.
अंगुलीक न० વીંટી.
अंगुलीपञ्चक न० પાંચ આંગળીઓ.
अंगुलीय न० આંગળીનો અલંકાર-વીંટી
अंगुलीयक न० ઉપરનો અર્થ.
अंगुलीसंभूत न० નખ.
अंगुलीसंभूत त्रि० આંગળીઓમાં થયેલી વસ્તુમાત્ર.
अंगुल्यादि पु० પાણીનીય વ્યાકરણમાં કહેલો શબ્દગણ.
अंगुष्ठ पु० અંગુઠો.
अंगुष्ठमात्र त्रि० અંગુઠા જેવડું. (માપમાં)
अंगूष पु० બાણ, નોળીયું.
अंघस् न० પાપ.
अंघारि पु० કાંતિમાન.
अंघ्रि पु० પગ, વૃક્ષનું મૂળ.
अंघ्रि पु० ઉપરનો અર્થ.

अंघ्रिनामक पु० आठनुं मूळ.
अंघ्रिप पु० वृक्ष.
अंघ्रिपर्णी स्त्री० जेने मूळथी मांडी पांदडा होय छे तेवुं एक वृक्ष.
अंघ्रिपर्णिका स्त्री० उपरनो अर्थ.
अंघ्रिवल्लि स्त्री० जेने मूळथी आरंभी वेलाओ होय छे तेवुं एक वृक्ष.
अंघ्रिवल्लिका स्त्री० उपरनो शब्दार्थ.
अच् भ्वा० उ० सक० सेट् अस्पष्ट कहेवुं, जवुं.
अच् (अञ्च्) भ्वा० प० सक० सेट् जवुं, पूजा करवी.
अच् भ्वा० उ० सक० सेट् जवुं पुजवुं.
अचक्षुस् त्रि० मंदनेत्रवाळु, नेत्रविनानुं, आंधळुं.
अचक्षुस् न० नेत्रनो अभाव.
अचंड त्रि० उग्र नहि ते.
अचंडी स्त्री० सुशील गाय, शांत स्त्री.
अचतुर त्रि० चारनी संख्या रहित, जे चतुर- होंशीआर न होय ते.
अचंचल त्रि० जे चंचळ न होय ते.
अचपल त्रि० चपलताविनानुं, स्थिर, चलनधर्मरहित.
अचर त्रि० स्थावर, स्थिर, ज्योतिष शास्त्रमां कहेली स्थिर राशि-वृषभ, सिंह, वृश्चिक तथा कुंभ.
अचरम त्रि० प्रथम-मध्यम अवस्थावाळु, पहेलुं-मध्यम
अचल पु० खीलो, पर्वत, शिव; आत्मा.
अचल न० परब्रह्म.
अचल त्रि० चलनधर्मरहित.
अचलकन्या स्त्री० पार्वती.
अचलकील पु०विशेष पर्वत नदीने प्रसिद्ध मंदराचल वगेरे पर्वत
अचलकीला स्त्री० पृथ्वी.
अचलज त्रि० पर्वतमां उत्पन्न थयेल.
अचलजा स्त्री० पार्वती.
अचलत्विष् पु० कोयल.
अचलत्विष् स्त्री० अचळ कांति.
अचलत्विष् त्रि० अचळ कांतिवाळुं.
अचलपति पु० पर्वतराज हिमालय.
अचलभ्रातृ पु० छेल्ला जैन तीर्थंकर महावीर स्वामीना शिष्य नवमा गणधर.
अचलराज पु० हिमालय पर्वत.
अचला स्त्री० पृथ्वी.
अचापल न० स्थिरता-स्थिरपणुं.
अचापल त्रि० स्थिरतारहित.
अचापल्य न० स्थिरपणुं.
अचापल्य त्रि० स्थिरतासहित.
अचिक्कण त्रि० चिकणुं नहि ते, रुक्ष.
अचित्त त्रि० चित्तरहित-चेतनाशून्य.
अचित त्रि० चिंताविनानुं.
अचिंतनीय त्रि० विचारमां न आवे तेवुं, अतर्क्य.
अचिंतित त्रि० न्हमजुवायुं, ओचिंतु.
अचिंत्य त्रि० तर्क करवाने अशक्य, विचारमां न आवे तेवुं.
अचिर न० अल्प काळ.
अचिर त्रि० अल्पकाळ रहे तेवी कोई वस्तु.
अचिरत्विष् स्त्री० वीजळी.
अचिरत्विष् त्रि०थोडा समयमाटे कांतिवाळुं.
अचिरद्युति स्त्री० वीजळी, थोडो समय रहेनारी कांति,.
अचिरद्युति त्रि० थोडो समय कांतिवाळुं.
अचिरप्रभा स्त्री० अचिरद्युति स्त्री० जुओ.
अचिरभास् स्त्री० अचिरद्युति स्त्री० जुओ.
अचिररोचिस् स्त्री० वीजळी.
अचिररोचिस् न० अल्प तेज.
अचिररोचिस् त्रि० अल्प तेजवाळुं.
अचिरस्य अव्य आनि अल्प काळ
अचिरांशु स्त्री० वीजळी.
अचिरांशु न० अल्प समय रहेनार किरण.

अचिरांशु त्रि० અલ્પ કાળ રહેનાર કિરણોવાળું.
अचिरा સ્ત્રી० સોળમા જૈન તીર્થંકર શાન્તિનાથની માતા.
अचिरात् अव्य. શીઘ્ર, સત્વર, જલદી.
अचिराभा स्त्री० વીજળી.
अचिरेण अव्य. अचिरात् જુઓ.
अचिष्णु त्रि० ગમનશીલ
अचिष्णु त्रि० ગતિ કરવાના સ્વભાવવાળું.
अचेतन त्रि० ચેતના-જ્ઞાનરહિત, અજ્ઞાની, જડ, ભાનવિનાનું.
अचेतस् त्रि० ચેતનાશૂન્ય, જડ, વિશેષ જ્ઞાનરહિત, ચિત્તવિનાનું; મનથી રહિત.
अचेष्ट त्रि० ચેષ્ટારહિત.
अचेष्टता स्त्री० ચેષ્ટારહિતપણું.
अचेष्टत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अचैतन्य त्रि० ચેતનારહિત.
अचैतन्य न० ચૈતન્યનો અભાવ.
अच्छ अव्य. સન્મુખ, સામે.
अच्छ पु० સ્ફટિકમણિ, રીંછ.
अच्छ त्रि० સ્વચ્છ, નિર્મળ.
अच्छंदस् त्रि० વેદાધ્યયનરહિત, ગદ્યાત્મક ગ્રંથ, અભિપ્રાયશૂન્ય જેને જનોઇ ન આપી હોય તેવું બાળક, શૂદ્ર વગેરે.
अच्छभल्ल पु० રીંછ.
अच्छा स्त्री० ત્રિપદાનું આચ્છાદન.
अच्छावाक पु० હોતાનો સહકારી સોમયાગનો એક ઋત્વિજ.
अच्छावाकसामन न० અચ્છાવાક ઋત્વિજે ગાવાનો સામવેદનો અમુક ભાગ.
अच्छावाकीय न० અચ્છાવાક ઋત્વિજનું કર્મ, અચ્છાવાક ઋત્વિજપણું.
अच्छिद्र त्रि० પ્રમાદ વગેરેથી સ્ખલનારહિત, સતત ચાલનારૂં, છિદ્રવિનાનું.
अच्छिद्रावधारण न० કરેલા કર્મનું સાંગ અવધારણ-કરેલું અમુક કર્મ, પરિપૂર્ણ થાય એવો અભિલાષ.
अच्छिन्न त्रि० ખંડનરહિત અખંડ, છેદન ભેદનરહિત, કપાયલું ન હોય તે.
अच्छिन्नपत्र पु० એક જાતનું વૃક્ષ, અખંડ પાંદડાંવાળું હરકોઇ વૃક્ષ.
अच्छिन्नपर्ण पु० ઉપરનો અર્થ.
अच्छेदिस त्रि० છેદવાને અયોગ્ય, કાપવા લાયક નહિ તે.
अच्छेद्य त्रि० છેદનમાટે અયોગ્ય.
अच्छेद्य पु० આત્મા.
अच्छोद न० હિમાલયના પ્રદેશમાં આવેલું એક સરોવર.
अच्युत पु० પરમેશ્વર, ઇશ્વરાવતાર શ્રીકૃષ્ણ, નારાયણ, બાર સર્ગનું કોઇ કાવ્ય.
अच्युत त्रि० ચલનધર્મરહિત-અભ્રષ્ટ,સ્થિર, ક્ષરણશૂન્ય.
अच्युताग्रज पु० શ્રીકૃષ્ણના મોટા ભાઇ બળદેવ, ઇન્દ્ર.
अच्युताङ्गज पु० શ્રીકૃષ્ણનો પુત્ર પ્રદ્યુમ્ન, કામદેવ.
अच्युतात्मज पु० ઉપરનો અર્થ.
अच्युतावास पु० પીપળાનું વૃક્ષ.
अच्युति स्त्री० ક્ષરણનો અભાવ.
अच्युति त्रि० શરણશૂન્ય.
अज् भ्वा. प. सक सेट् જવું, ફેંકવું
अज् चु. उ. अक. सेट् પ્રકાશવું.
अज पु० ઇશ્વર, જીવ, બ્રહ્મા,વિષ્ણુ, મહેશ, ચંદ્ર, કામદેવ, સુવર્ણમાક્ષિક ધાતુ, રઘુરાજનો પુત્ર-અજ, તે નામનો એક ઋષિ, મેષ રાશિ, અગીઆર રુદ્રમાંના પહેલા રુદ્ર, બકરો.
अज त्रि० જન્મરહિત.
अजकर्ण पु० તે નામનું એક વૃક્ષ, મરીયાંનું ઝાડ, મરચી, બકરાનો કાન.
अजकर्णक पु० ઉપરનો અર્થ.
अजकव पु० न० શંકરનું ધનુષ, એક જાતનું ઝાડ.

अजका स्त्री० બકરીના ગળાંના સ્તનાકાર માંસપિંડ, બકરીની લીંડી.
अजकाव न० મનુર્ગંધી એક પાત્ર, શંકરનું ધનુષ.
अजकाश पु० તે નામનો એક રોગ.
अजक्षीर न० બકરીનું દૂધ.
अजग न० શંકરનું ધનુષ.
अजग पु० વિષ્ણુ, અગ્નિ.
अजगंधा स्त्री० એક વનસ્પતિ-અજમોદા.
अजगंधिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अजगंधिनी स्त्री० મરડાશીંગ.
अजगर पु० મોટો સાપ, અજગર.
अजगव पु० શંકરનું ધનુષ.
अजगाव पु० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अजघन्य त्रि० અધમ નહિ તે, શ્રેષ્ઠ.
अजजीविक त्रि० બકરાં ઉપર આજીવિકા ચલાવનાર, રબારી-ભરવાડ.
अजटा स्त्री० ભોંય આંબળી.
अजड त्रि० જડ-મૂર્ખ નહિ તે.
अजडा स्त्री० એક જાતનું વૃક્ષ.
अजथ्या स्त्री० બકરાંનો સમૂહ, સોનેરી જુઇ નામનું ફૂલઝાડ,
अजदण्डी स्त्री० જેના કાષ્ટથી બ્રહ્મદંડ કરવામાં આવે છે તે બ્રહ્મદંડી નામનું વૃક્ષ.
अजदेवता स्त्री० બકરાંનો અધિષ્ઠાયક દેવ-અગ્નિ.
अजनक त्रि० નહિ ઉત્પન્ન કરનાર, નહિ કરનાર.
अजननि स्त्री० જન્મનો અભાવ, ધિક્કારપાત્ર જન્માભાવ.
अजननी अव्य० માતાનો અભાવ.
अजनामक पु० માક્ષિક ધાતુ.
अजन्मन त्रि० જન્મરહિત
अजन्य न० ધરતીકંપ વગેરે દૈવી ઉત્પાત.
अजन्य त्रि० ઉત્પત્તિને અયોગ્ય
अजप पु० અસ્પષ્ટ બોલનાર, ખરાબ ભણનાર.
अजप त्रि० બકરાંનું રક્ષણ કરનાર.
अजपति पु० ઉત્તમ બકરો, મેષ રાશીનો સ્વામી મંગળ ગ્રહ.
अजपति त्रि० બકરાં પાળનાર.
अजपथ पु० બકરાં ચાલી શકે તેવો માર્ગ, વિધાતાએ નિર્માણ કરેલો માર્ગ, આકાશમાનો માર્ગાકાર દેખાવ-છાયાપથ.
अजपथ्य त्रि० ગીચ રસ્તાવાળું, આકાશમાંના છાયાપથસરખું.
अजपद त्रि० તે નામના એક રૂદ્ર દેવ.
अजपा स्त्री० એક જાતનો અક્ષરજાપ, હંસમંત્ર.
अजपाद पु० તે નામના રૂદ્ર દેવ, પૂર્વાભાદ્રપદ નક્ષત્ર.
अजपाद पु० ઉપરનો શબ્દાર્થ.
अजपाल त्रि० બકરાં પાળનાર.
अजबधु पु० બકરાંના જેવો મંદ બુદ્ધિવાળો.
अजभक्ष पु० એક જાતનું ઝાડ-જે બકરાંને અત્યંતપ્રિય હોય છે.
अजमार पु० બકરાં મારી જીવનાર, કસાઇ, જ્યાં બકરાંને ગુપ્તરીતે કરી મારવામાં આવે છે તે દેશ.
अजमीढ पु० તે નામનો દેશ-હાલનું અજમેર.
अजमुख पु० દક્ષ પ્રજાપતિ.
अजमोदा स्त्री० અજમોદ.
अजमोदिका स्त्री० અજમોદ.
अजम्भ पु० દેડકો, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अजम्भ त्रि० જે અવસ્થામાં દાંત ન આવ્યા હોય તે અવસ્થા, દાંતવિનાનું.
अजय पु० અગ્નિ, જયનો અભાવ, તે નામનો એક નદ.
अजय त्रि० જયવિનાનું.
अजया स्त्री० ભાંગ.
अजय्य त्रि० જીતવાને અશક્ય.
अजर न० પરબ્રહ્મ

अजग पु० देव, એક જાતનું વૃક્ષ.
अजर त्रि० વૃદ્ધાવસ્થારહિત.
अजरा स्त्री० એક જાતની કુંવાર, ગરોડી, બ્રાહ્મણજાતિ.
अजर्य न० મિત્રતા.
अजलंबन न० સૌવીર દેશમાં ઉત્પન્ન થયેલું આંજણ.
अजलोमन् पु० એક જાતનું ઝાડ.
अजलोमन् न० બકરાનું રૂંવાડું.
अजव पु० વેગનો અભાવ
अजव त्रि० વેગરહિત.
अजवम् त्रि० વેગરહિત.
अजवस्ति पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अजवाह पु० જ્યાં બકરાંઓને બળદની પેઠે કામમાં લેવાય છે તે દેશ.
अजवीथि स्त्री० આકાશમાંનો માર્ગાકાર દેખાવ–છાયાપથ–જ્યાંથી આરંભી અગસ્ત્યના સ્થાનસુધી પિતૃયાન માર્ગ છે.
अजशृंगी स्त्री० મરડાશીંગ.
अजस्तुंद न० તે નામનું એક નગર.
अजस्र न० નિરંતર હમેશ.
अजस्र त्रि० નિત્યસ્થાયી વસ્તુ.
अजहत्स्वार्था स्त्री० તે નામની એક લક્ષણાવૃત્તિ.
अजहल्लिङ्ग पु० પોતાનું લિંગ–જાતિ નહિ છોડનાર શબ્દ–નિયતલિંગ નામ.
अजहा स्त्री० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अजा स्त्री० બકરી, માયા, તે નામની એક ઔષધિ.
अजागर पु० ભાંગરો–જેનાથી નિદ્રા નથી આવતી.
अजागर त्रि० જાગતું નહિ તે.
अजाजि स्त्री० જીરાનું વૃક્ષ
अजाजी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अजाजीव पु० બકરા પાળી પોષી જીવનાર, બકરાં ઉપર આજીવિકા ચલાવનાર ભરવાડ–રબારી.
अजात त्रि० નહિ જન્મેલ.
अजातककुद् पु० નાની વયનો વાછરડો.
अजातदन्त त्रि० જેને દાંત ન આવ્યા હોય તે, જેમાં દાંત ન આવ્યા હોય તે અવસ્થા વગેરે.
अजातपक्ष त्रि० જેને પાંખો ન આવી હોય તેવું પક્ષી.
अजातशत्रु त्रि० જેનો શત્રુ ઉત્પન્ન થયો ન હોય તે.
अजातशत्रु पु० યુધિષ્ઠિર રાજા.
अजातारि पु० યુધિષ્ઠિર.
अजातारि त्रि० જેનો શત્રુ ન થયો હોય તે.
अजाति स्त्री० અનુત્પત્તિ, ન્યાયશાસ્ત્રોક્ત જાતિનો અભાવ.
अजाति त्रि० જાતિશૂન્ય, નિત્ય.
अजातोल्वलि पु० તે નામનો એક મુનિ.
अजादनी स्त्री० તે નામનું એક વૃક્ષ–ધમાસો.
अजादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણમાં કહેલો એક શબ્દસમૂહ.
अजानि पु० સ્ત્રીરહિત.
अजानिक त्रि० બકરાં ઉપર આજીવિકા ચલાવનાર, ભરવાડ–રબારી.
अजानेय पु० ઉત્તમ ઘોડો.
अजानेय त्रि० નિર્ભય.
अजान्त्री स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
अजापक न० બકરીની લીંડીઓના રસમાં, મૂત્રમાં, દૂધમાં, તથા દહીંમાં સિદ્ધ કરેલું ઘી.
अजापालक त्रि० બકરાં પાળનાર, બકરાં ઉપર જીવનાર ભરવાડ–રબારી.
अजप्रिया स्त्री० ચણી બોરનું ઝાડ.
अजि त्रि० ગમનશીલ, પાયદલ.
अजी स्त्री० ગતી, ગમન, ફેંકવું.
अजित पु० અજિતનાથ નામના બીજા જૈન તીર્થંકર, શિવ, વિષ્ણુ, બુદ્ધ.

अजित पु० નવમા જૈન તીર્થંકર સુવિધિનાથનો સેવક યક્ષ.
अजित त्रि० નહિ જીતાએલ, પરાજય નહિ પામેલ
अजितनाथ पु० अजित पु० જુઓ.
अजिन न० ચામડું.
अजिनपत्रा स्त्री० ચામાચીડીયુ
अजिनपत्रिका स्त्री० ચામાચીડીયું.
अजिनपत्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
ऋजिनफला स्त्री० જેનું ફળ ચામડાની ધમણના આકારનું હોય છે તે એક વૃક્ષ.
अजिनवला स्त्री० બીજા જૈન તીર્થંકરની ભક્ત દેવી
अजिनयोनि पु० મૃગ, હરણ
अजिर न० આગણું, ચૌટો
अजिर पु० તે નામનો એક ઋષિ
अजिर त्रि० ઉતાવળી ગતિવાળું.
अजिरा स्त्री० વેગવાળી નદી
अजिरादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણમા કહેલો એક શબ્દસમૂહ.
अजिह्म त्रि० સરળ-સીધું.
अजिह्मग पु० બાણ
अजिह्मग त्रि० સીધું જનાર
अजिह्व पु० દેડકો.
अजिह्व त्रि० જીભવિનાનું
अजीकव पु० શંકરનુ ધનુષ.
अजीगर्त्त पु० સર્પ, તે નામનો એક મુનિ.
अजीर्ण न० અજીર્ણ-અપચો
अजीर्ण त्रि० જીર્ણ નહિ તે અરદ.
अजीव त्रि० જીવવિનાનું, મરેલું.
अजीवनि स्त्री० ધિક્કારપાત્ર જીવનનો અભાવ, નિંદિત જીવન
अजुगुप्सित त्रि० અનિંદિત
अजुर त्रि० વેગવાળું, બળવાન
अजेतव्य त्रि० જીતાય નહિ એવું
अजेय त्रि० જીતવાને અશક્ય, વૈદ્યકમા પ્રસિદ્ધ એવું તે નામનું ઘી
अजैकपाद् पु० અગીઆર રુદ્રમાના ચોથા રુદ્ર
अजैकपाद पु० ઉપરનો શબ્દાર્થ
अज्जुका स्त्री० વેશ્યા (આ શબ્દ નાટકમાજ વપરાય છે.)
अज्जूका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अज्झटा स्त्री० ભોય આમળી.
अज्झल न० ઢાલ.
अज्ञ त्रि० જ્ઞાનશૂન્ય, ચૈતન્યશૂન્ય, વિશેષજ્ઞાનરહિત, મૂર્ખ, અચેતન, જડ, અલ્પજ્ઞ.
अज्ञता स्त्री० અજ્ઞાનીપણું, મૂર્ખાઇ.
अज्ञत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अज्ञात त्रि० અજાણ્યુ, નહિ જાણેલુ, ઓળખાણવિનાનું
अज्ञान त्रि० અજ્ઞાની.
अज्ञान न० જ્ઞાનનો અભાવ-અજ્ઞાન.
अज्ञानता स्त्री० અજ્ઞાનપણું.
अज्ञानत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अज्ञानिन् त्रि० અજ્ઞાની
अज्ञेय त्रि० જાણવાને અશક્ય.
अज्मन् स्त्री० ગાય
अज्येष्ठवृत्ति त्रि० પોતે મોટો હોવા છતા મોટા તરીકે નહિ વર્તનાર.
अञ्चति पु० न० વાયુ
अञ्चति त्रि० ગમન કરનાર. જનાર.
अञ्चल पु० વસ્ત્રનો છેડો, છેડાનો ભાગ.
अञ्चित त्रि० પૂજેલું, સંકોચાયલું. ગયેલું, ગુથેલું, વખાણેલ.
अञ्चितभ्रु स्त्री० પૂજેલી અથવા વાંકી કરેલી ભ્રમરવાળી સ્ત્રી, સુંદર સ્ત્રી
अञ्चितभ्रू स्त्री० વાંકી કરેલી અથવા પૂજેલી ભ્રમર.
अञ्ज् ધા० पर० सक० सेट् મિશ્ર કરવું, જવું, સ્પષ્ટ કરવું.

अञ्जन पु० ते नामे दिशानो एक हाथी
अञ्जन न० आंजण, काजळ, सौवीर देशनुं रसांजन, लेपवुं, मिश्र करवुं, स्पष्ट करवुं, मलिनपणुं.
अञ्जनकेशी स्त्री० केशने अत्यंत काळा करनार एक सुगंधी द्रव्य.
अञ्जनशलाका स्त्री० आंजण आंजवानी सळी
अञ्जना स्त्री० उत्तर दिशाना हाथीनी स्त्री, सिंहण, हनुमाननी माता वानरी
अञ्जनागिरि पु० ते नामनो एक पर्वत–नीलगिरि.
अञ्जनाद्रि पु० उपरनो अर्थ.
अञ्जनाधिका स्त्री० एक जातनी गरोळी–आंजणी.
अञ्जनावत् पु० कालांजन वृक्ष.
अञ्जनावती स्त्री० ईशान कोणना दिग्गजनी स्त्री
अञ्जनिका स्त्री० एक जातनी गरोळी, प्रतीक नामना दिग्गजनी स्त्री
अञ्जनी स्त्री० केशर वगेरेना लेपनवाळी स्त्री, कडुनुं झाड, कालांजन वृक्ष, हनुमाननी माता
अञ्जलि पु० जोडेलो हाथ, कुडवजेटलुं माप, तेटला मापनु द्रव्य.
अञ्जलिका स्त्री० नानी उंदरडी.
अञ्जलिकारक त्रि० हाथ जोडनार.
अञ्जलिकारिका स्त्री० हाथ जोडवा ते, लजामणी वनस्पति
अञ्जस् न० वेग, बळ, योग्यता
अञ्जस त्रि० सरळ, सीधु
अञ्जसा अव्य० सत्वर, शीघ्र, तुरत, व्याजबी, अनायासे
अञ्जि पु० तिलक वगेरे चिन्ह.
अञ्जिष्ठ पु० सूर्य, आकडानुं झाड
अञ्जिष्णु पु० सूर्य, आकडानुं झाड.
अञ्जी स्त्री० दळवानुं यंत्र, घंटी, मंगळ
अञ्जीर पु० ते नामनुं एक वृक्ष
अट् भ्वा० पर० सक० सेट् जवुं, भटकवुं
अटन न० जवुं, भटकवुं
अटनि स्त्री० ज्यां दोरी चढाववामा आवे छे ते धनुषनो अग्र भाग.
अटनी स्त्री० उपरनो अर्थ
अटरुष पु० अरडुसानुं वृक्ष
अटरूष पु० उपरनो अर्थ
अटवि स्त्री० जंगल, वन.
अटवी स्त्री० उपरनो अर्थ
अटा स्त्री० भटकवुं.
अटाट्या स्त्री० भटकवुं, रखडवुं, व्यर्थ आथडवुं.
अट्ट् भ्वा० आत्म० सक० सेट् ओळंगवुं, वध करवो, मारवुं.
अट्ट् चु० उभ० सक० सेट् अनादर करवो, तिरस्कारवुं.
अट्ट पु० महेलनो सौथी उपरनो माळ, अटारी, रेशमी वस्त्र, महेल.
अट्ट त्रि० अत्यंत उंचुं.
अट्ट न० अनाज, सुकायलुं.
अट्टट्ट अव्य० अत्यंत उंचुं.
अट्टन न० चक्रना आकारनुं एक हथियार, अनादर
अट्टशूल त्रि० अनाज वेचनार
अट्टस्थली स्त्री० ज्यां पुष्कळ महेलो आवेला होय तेवुं स्थळ, कोई देश.
अट्टहास पु० खडखड हसवुं, मोटेथी हसवु
अट्टहासक पु० मोगरानुं झाड
अट्टहासिन् त्रि० मोटेथी हसनार.
अट्टहासिन् पु० शंकर.
अट्टाट्ट पु० घणुं उंचुं, सर्वोत्कृष्ट, अत्यंत अनादर.
अट्टाल पु० महेलनो सौथी उपरनो माळ, अटारी, झरुखो

अट्टालक पु० ઉપરનો અર્થ
अट्टालिका स्त्री० ઈંટો વગેરેથી બનાવેલો ગજ્મહેલ
अट्टालिकाकार पु० રાજ્મહેલ બનાવનાર, કડીયો
अट्या स्त्री० પર્યટન, રખડવું, ભટકવું.
अठ् भ्वा० पर० सक० सेट् જવું.
अठ् भ्वा० आत्म० सक० सेट् જવું.
अड् भ्वा० पर० सक० सेट् ઉદ્યમ કરવો.
अड् स्वा० पर० अक० सेट् વ્યાપ્ત થવું
अड्ड् भ्वा० पर० सक० सेट् સાગે જોડાવું, સમાધાન કરવું.
अड्डन न० ઢાલ.
अण् भ्वा० पर० अक० सेट् શબ્દ કરવો.
अण् दिवा० आत्म० अक० सेट् જીવવું.
अणक त्रि० અધમ, નિંદિત.
अणव्य त्रि० ચીનક વગેરે ધાન્ય જ્યાં નીપજી શકે તેવું ખેતર.
अणि पु० स्त्री० રથ વગેરેના પૈડાંના અગ્રભાગમાં રહેલો ખીલો. લોઢ વગેરેની અણી.
अणिमन् पु० સૂક્ષ્મપણું, સૂક્ષ્મ માપ, તે નામનું એક ઐશ્વર્ય, સર્વ પ્રકારના ઐશ્વર્ય.
अणिष्ठ त्रि० અતિસૂક્ષ્મ
अणीमाण्डव्य पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अणीयस् त्रि० અતિ સૂક્ષ્મ.
अणु पु० એક જાતનું અનાજ–કાંગ.
अणु त्रि० ક્ષુદ્ર, સૂક્ષ્મ માપવાળું દ્રવ્ય, લેશ.
अणुक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अणुता स्त्री० સૂક્ષ્મપણું.
अणुत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अणुधर्म पु० સૂક્ષ્મધર્મ
अणुभा स्त्री० વીજળી.
अणुमात्र त्रि० અલ્પ પરિમાણ–માપ
अणुरेणु स्त्री० સૂક્ષ્મ રજ.
अणुरेवती स्त्री० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अणुवीक्षण न० સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર, સૂક્ષ્મ પદાર્થનું દર્શન.
अणुव्रीहि पु० સૂક્ષ્મ ધાન્ય.
अण्ड न० પુરુષનો અવયવ–વૃષણ, પેગીયો, પક્ષીનું ઈંડું, વીર્ય, પારો, કસ્તુરી.
अण्डक पु० વૃષણ, પેગીયો.
अण्डकटाह न० બ્રહ્માંડગોળક–બ્રહ્માંડ.
अण्डकोटरपुष्पी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ
अण्डकोश पु० વૃષણ.
अण्डकोष पु० ઉપરનો અર્થ.
अण्डकोषक पु० વૃષણ.
अण्डज पु० પક્ષી, સર્પ, માછલું, કાચડો.
अण्डज त्रि० ઈંડામાંથી ઉત્પન્ન થનાર.
अण्डजा स्त्री० કસ્તૂરી
अण्डजात पु० अंडज શબ્દનો અર્થ
अण्डाकार त्रि० ઈંડાંના આકારનું
अण्डाकृति त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अण्डालु पु० માછલું.
अण्डीर पु० વિશેષ સામર્થ્યવાળો પુરુષ, સમર્થ.
अण्वी स्त्री० આગળી.
अत् भ्वा० पर० सक० सेट् બાંધવું.
अन् भ्वा० पर० सक० सेट् બાંધવું
अत् भ्वा० पर० सक० सेट् પ્રાપ્ત કરવું. સતત જવું
अत् अव्य० આશ્ચર્ય, અદ્ભુત
अतऽव अव्य० એટલાજ માટે, એથીજ.
अतक पु० મુસાફર
अतट पु० ઝરો, પર્વત વગેરેનો ઉંચો ભાગ, પૃથ્વીનો નીચો ભાગ
अतथ्य त्रि० અસત્ય.
अतथोचित त्रि० તેવા પ્રકારને અયોગ્ય
अतद्गुण पु० સાહિત્યદર્પણ નામના ગ્રંથમાં કહેલો એક અલંકાર.

अतद्गुणसंविज्ञान पुं० व्याकरणशास्त्रीઓએ માનેલો બહુવ્રીહિ સમાસનો ભેદ.
अतनु त्रि० મોટું.
अतन्त्र त्रि० કારણરહિત, વિવક્ષાશૂન્ય.
अतन्द्र त्रि० નિદ્રારહિત, આળસરહિત.
अतन्द्रित त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अतप त्रि० તાપવિનાનું, ઠંડું.
अतप्त त्रि० નહિ તપેલું.
अतप्ततनु त्रि० જેનું શરીર વ્રત વગેરેથી નથી તપેલું તે, તપાવેલી મુદ્રાથી જેણે શરીરાદિ ઉપર ચિહ્ન નથી કર્યું તે
अतप्ततनू त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अतर्क त्रि० તર્કહીન.
अतर्क पुं० તર્કનો અભાવ.
अतर्कित त्रि० ઓચિંતું, અણધાર્યું
अतर्कित अव्य० ઉપરનો અર્થ.
अतल त्रि० તળીયાંવિનાનું.
अतल न० સાત પાતાલમાંહેનું પહેલું પાતાલ, અપ્રતિષ્ઠિત.
अतलस्पर्श त्रि० અત્યંત ગંભીર, ઘણું ઊંડું.
अतलस्पृश् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अतस् अव्य० એથી, અહીંથી એટલામાટે, એમાટે.
अतस न० શણનું વસ્ત્ર
अतस पुं० વાયુ, આત્મા.
अतसी स्त्री० અળશી, શણનું ઝાડ.
अति अव्य० પૂજા, ઉત્કર્ષ, ઓળંગવું, અત્યંત.
अतिकथ त्रि० કહેવાને અયોગ્ય, શ્રદ્ધાકરવાને અયોગ્ય, નહિ માનવા લાયક, નાશ પામેલ, ખોવાઇ ગયેલ.
अतिकथा स्त्री० અતિઉત્કટ વર્ણન, વ્યર્થ ભાષણ
अतिकंदक पुं० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अतिकर्षण त्रि० અત્યંત તાપદાયક, અત્યંત આકર્ષણ, ઘણું ખેંચવું તે
अतिकश त्रि० ચાબુક વગેરેના મારને પણ નહિ ગણનાર ઘોડો વગેરે.
अतिकाय पुं० તે નામે રાવણનો એક પુત્ર.
अतिकाय त्रि० પ્રચંડ શરીરવાળું.
अतिकुत्सित त्रि० અનિન્દિત.
अतिकुलव त्रि० અત્યંત વાળવાળું.
अतिकुल्व त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अतिकृच्छ्र न० બાર દિવસનું પ્રાયશ્ચિત્તરૂપ એક વ્રત, અત્યંત કષ્ટ.
अतिकृच्छ्र त्रि० અત્યંત કષ્ટવાળું, કિલષ્ટ.
अतिकृत त्रि० મર્યાદા ઉપર કરેલું, અત્યંત કરેલું
अतिकृति स्त्री० મર્યાદા ઓળંગીને કરવું તે, તે નામનું એક વૃત્ત–છંદ.
अतिकृश त्रि० અત્યંત દુબળું.
अतिकेशर पुं० એક જાતનું વૃક્ષ.
अतिम पुं० न० ઓળંગવું.
अतिक्रम त्रि० ક્રમને ઓળંગનાર.
अतिक्रमण न० ઓળંગવું તે.
अतिक्रमिन् त्रि० ઓળંગનાર.
अतिक्रमिक त्रि० ક્રમ ઓળંગનાર,
अतिक्रांत त्रि० ઓળંગેલું.
अतिक्रांति स्त्री० ઓળંગવું તે.
अतिक्रुद्ध पुं० તંત્રશાસ્ત્રમાં કહેલો એક મંત્ર.
अतिक्रुद्ध त्रि० અત્યંત ક્રોધે ભરાયલું.
अतिक्रूर पुं० વક્રગતિને પામેલ મંગળ–શનિ વગેરે ગ્રહ, તંત્ર શાસ્ત્રોક્ત એક મંત્ર.
अतिक्रूर त्रि० અત્યંત ક્રૂર.
अतिगंड न० જ્યોતિષ શાસ્ત્રમાં કહેલો એક યોગ, મોટું ગુમડું.
अतिगंड त्रि० મોટા ગુમડાવાળું.
अतिगन्ध त्रि० અત્યંત ગંધવાળું.
अतिगन्ध पुं० ચંપાનું વૃક્ષ.
अतिगन्धालु पुं० તે નામની એક લતા–વેલ.
अतिगर्व पुं० અત્યંત ગર્વ.

अतिगर्वित त्रि० અત્યંત ગર્વવાળું, ઘણું અભિમાની.
अतिगर्हित त्रि० અતિનિંદ્ય.
अतिगव त्रि० અત્યંત મૂર્ખ, અવર્ણનીય
अतिगह्वर त्रि० દુઃખથી પ્રવેશ થઇ શકે એવું, દુર્બોધ, અતિગહન, અવરૂં
अतिगुण पु० વિનય વગેરે અત્યંત ગુણ
अतिगुण त्रि० ગુણહીન, અત્યંત ગુણવાન
अतिगुप्त त्रि० અત્યંત છાનું.
अतिगुरु पु० અતિપૂજ્ય એવા ગુરૂ.
अतिगुरु त्रि० અત્યંત મોટું, અત્યંત વજનવાળું કોઇ દ્રવ્ય.
अतिगुहा स्त्री० પીઠવણ નામની વનસ્પતિ.
अतिग्रह त्रि० નેત્ર વગેરે પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય, વાણી વગેરે પાંચ કર્મેન્દ્રિય, અત્યંત દુર્બોધ
अतिग्रह पु० સર્વથા સારૂં જ્ઞાન.
अतिघ्नी स्त्री० દુઃખમિશ્ર નહિ એવી એક સુખની અવસ્થા.
अतिचर त्रि० ઓળંગનાર.
अतिचरा स्त्री० કમળિની, સ્થલપદ્મિની.
अतिचार पु० ઓળંગીને જવું તે, પોતપોતાના ભોગકાળને ઓળંગી મંગળ વગેરે ગ્રહોનું બીજી રાશિમાં જવું તે.
अतिचारिन् त्रि० પૂર્વોક્ત અતિચારવાળો ગ્રહ, ઓળંગીને જનાર, અતિશય જનાર.
अतिच्छत्र त्रि० છત્રરહિત
अतिच्छत्र पु० તે નામનું સ્થલ ઉપર થનારૂં ઘાસ, જળમા થનારૂ એક ઘાસ.
अतिच्छत्रक पु० તે જાતનું ઝાડ.
अतिच्छत्रा स्त्री० તે નામનું એક શાક
अतिच्छन्दस् त्रि० વેદોક્ત કર્મરહિત, અભિપ્રાયને ઓળંગનાર.
अतिच्छन्दस् न० છંદનું ઉલ્લંઘન કરીને મૂકેલો અક્ષર-વિન્યાસ.
अतिजगति पु० न० જગતને ઓળંગનાર, જગતની બહાર રહેલ.
अतिजगती स्त्री० તેર અક્ષરના એક ચરણવાળો તે નામનો છંદ, જગતને ઓળંગનાર સ્ત્રી.
अतिजव त्रि० અત્યંત વેગવાળું.
अतिजव पु० અત્યંત વેગ
अतिजागर पु० અત્યંત જાગનાર તે નામનું એક પક્ષી-નીલબક.
अतिजागर त्रि० અત્યંત જાગનાર
अतिडीन न० પક્ષીઓની અત્યંત લાંબી ગતિ, અત્યંત ઉંચે સુધી ઉડવું તે
अतितमाम् अव्य० અત્યંત
अतितराम् अव्य० અત્યંત
अतितार पु० અત્યંત મોટો ગબ્દ.
अतितार त्रि० મોતી વગેરેનું શુદ્ધપણું, અત્યંત મોટા શબ્દવાળું.
अतितीक्ष्ण पु० સરગવાનું ઝાડ.
अतितीक्ष्ण त्रि० અત્યંત તીક્ષ્ણ, અતિઉગ્ર.
अतितीव्र त्रि० અત્યંત તીક્ષ્ણ, અતિઉગ્ર.
अतितीव्रा स्त्री० ગંડદૂર્વા.
अतितेजस्क त्रि० અત્યંત તેજસ્વી, તેજરહિત.
अतिथि पु० અતિથિ, પરોણો, અભ્યાગત, મેમાન, રામચંદ્રનો પૌત્ર-કુશનો પુત્ર.
अतिथिपूजन न० અતિથિપૂજન-સત્કાર.
अतिथिपूजा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अतिथिसत्कार पु० અતિથિપૂજન.
अतिदात्री स्त्री० અત્યંત દાન કરનારી.
अतिदातृ पु० न० અત્યંત દાન કરનાર.
अतिदान न० ઘણું દાન.
अतिदाह पु० ઘણો દાહ, અત્યંત બળતરા.
अतिदिष्ट त्रि० અતિદેશનો વિષય, સામાસામાં કહેલો અતિદેશવિષય.
अतिदीप्य पु० રાતુ ચિત્રક વૃક્ષ.
अतिदुःसह त्रि० અત્યંત દુખથી સહન થઇ શકે તેવું
अतिदूर त्रि० અત્યંત દૂર.

अतिदेव પુ० સર્વ દેવોમાં શ્રેષ્ઠ રૂદ્ર દેવ.
अतिदेश પુ० અન્યસ્થલેજ લઇ જવાયેલ સર્વ ધર્મસમુદાય, મીમાંસામાં દર્શાવેલો અતિદેશ.
अतिधन्वन् પુ० મોટા ધનુષ્યવાળો યોદ્ધો.
अतिधन्वन् ત્રિ० મારવાડ દેશને ઓળંગનાર.
अतिधृति સ્ત્રી० ઓગણીસ અક્ષરના એક ચરણવાળો છંદ.
अतिधृति ત્રિ० ધૈર્ય અથવા સંતોષને ઓળંગનાર.
अतिनिर्हारिन् પુ० સુગંધ
अतिनु ન० વહાણમાથી ઉતરેલ.
अतिनौ પુ० સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
अतिनिद्र અવ્ય० નિદ્રાને અયોગ્ય સમય.
अतिनिद्र ત્રિ० નિદ્રારહિત, લાંબી નિદ્રાવાળું.
अतिपतन ન० ઓળંગવું તે.
अतिपत्ति સ્ત્રી० ઓળંગવું, અનુત્પત્તિ, અસિદ્ધિ.
अतिपत्ति ત્રિ० પાયદલ સેનાને ઓળંગી ગયેલ.
अतिपत्र પુ० તે નામનું એક વૃક્ષ–હસ્તિકંદ.
अतिपथ પુ० અતિસુંદર માર્ગ, સારો માર્ગ.
अतिपथिन् પુ० ઉપરનો અર્થ.
अतिपद ત્રિ० ચરણને ઓળગેલ, ગાયત્રી અથવા જગતી છંદ.
अतिपन्न ત્રિ० ઓળંગેલ.
अतिपरोक्ष ત્રિ० પ્રત્યક્ષ, પ્રત્યક્ષનો વિષય કોઇ દ્રવ્ય વગેરે
अतिपात પુ० ઉલ્લંઘન, ઓળંગવું તે.
अतिपातक ત્રિ० પાપને ઓળંગનાર–પુણ્યશાળી
अतिपातक ન० અતિમહાન પાપ.
अतिप्रगे અવ્ય० અત્યંત પ્રાત:કાળ, પરોઢ.
अतिप्रमाण ત્રિ० પ્રમાણ–માપને ઓળગેલ.
अतिप्रमाण ન० અત્યંત મોટું પાપ
अतिप्रवृद्ध ત્રિ० અત્યંત પ્રમાણ ઉપરાંત વધેલ
अतिप्रश्न પુ० મર્યાદા ઓળંગીને કરેલો પ્રશ્ન, સારો ઉત્તર આપ્યા છતાં ફરી પ્રશ્ન કરવો.
अतिप्रसक्ति સ્ત્રી० અત્યંત આસક્તિ.
अतिप्रसंग ત્રિ० પ્રસંગને ઓળંગનાર.
अतिप्रसंग પુ० અત્યંત આસક્તિનો વિષય કોઈ પદાર્થ, અત્યંત આસક્તિ.
अतिप्रसिद्ध ત્રિ० અત્યંત પ્રસિદ્ધ, સારી રીતે શણગારેલ.
अतिप्रौढ પુ० ન० અત્યંત પ્રૌઢ પીઢ–ગંભીર.
अतिप्रौढा સ્ત્રી० જેનો વિવાહકાળ વ્યતીત થયેલો હોય તેવી અત્યંત મોટી થઇ ગયેલી સ્ત્રી.
अतिबल ત્રિ० અત્યંત બળવાન.
अतिबल ન० અત્યંત બળ.
अतिबला સ્ત્રી० તે નામની એક ઔષધિ, વિશ્વામિત્રે રામને આપેલી એક અસ્ત્રવિદ્યા.
अतिबाल ત્રિ० અત્યંત નાનું બાળક.
अतिबाला સ્ત્રી० બે વર્ષની બાળકી.
अतिब्रह्मचर्य પુ० સ્ત્રીનો સંગ કરનાર, બ્રહ્મચર્યનો ત્યાગ કરનાર.
अतिब्रह्मचर्य ન० ઘણું બ્રહ્મચર્ય.
अतिभार પુ० અત્યંત ભાર–ગૌરવ, વેગ.
अतिभारग પુ० ગધેડો, ખચ્ચર.
अतिभी સ્ત્રી० વજ્રજ્વાળા, અત્યંત બીક.
अतिभूमि સ્ત્રી० મર્યાદાઉપરાંત, અધિકતા.
अतिभोजन ન० હદ ઉપરાંત ખાવું, ઘણું ખાવું તે.
अतिमगल्य ત્રિ० અત્યંત માંગલીક.
अतिमंगल्य પુ० બીલીનું વૃક્ષ.
अतिमर्याद અવ્ય० મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન.
अतिमर्याद ત્રિ० મર્યાદા ઓળંગનાર, નિર્મર્યાદ.
अतिमात्र ત્રિ० અતિશય, અત્યંત, પ્રમાણને ઓળંગનાર, મોટા પ્રમાણવાળું.

अतिमात्रशम् अव्य० घणुं घणुं, अत्यंत अत्यंत.
अतिमान त्रि० प्रमाणथी अधिक.
अतिमान पुं० अत्यंत अभिमानी.
अतिमानुष त्रि० मनुष्यने अयोग्य दिव्य कर्म, रूप वगेरे.
अतिमाय त्रि० अंत्यंत माया-कपटवाळुं, मायारहित.
अतिमित्र न० परम मित्र, अत्यंत बांधव.
अतिमुक्त पुं० माधवी लता, ताडनुं झाड.
अतिमुक्त त्रि० अत्यंत मुक्त, विदेह कैवल्यने पामेल, निर्वाणमुक्तिने पहोंचेल.
अतिमुक्तक पुं० निर्वाणमुक्तिवाळुं, अत्यंत मुक्त.
अतिमुक्तक पुं० एक जातनुं वृक्ष, ताडनुं झाड.
अतिमुक्ति स्त्री० अत्यंत मुक्ति, तत्त्वज्ञान पछी प्राप्त थतुं विदेहकैवल्य, वेदमां दर्शावेलो शरीरत्याग.
अतिमृत्यु पुं० मोक्ष.
अतिमैथुन न० अत्यंत मैथुन, पोतानी शक्ति उपरांत स्त्रीसंग.
अतिमोद त्रि० अत्यंत हर्षवाळुं.
अतिमोदा स्त्री० नवमल्लिका लता.
अतिरक्त पुं० अत्यंत लाल रंग.
अतिरक्त त्रि० अत्यंत लाल रंगवाळुं, अतिस्नेहवाळुं.
अतिरथ पुं० असंख्यनी जोडे एकलो युद्ध करनार लडवैयो.
अतिरथ त्रि० रथनुं उल्लंघन करनार, रथविनानुं.
अतिरसा स्त्री० आसन नामनी वनस्पति.
अतिराज त्रि० राजानुं उल्लंघन करनार.
अतिराजन् पुं० पूज्य राजा.
अतिरात्र पुं० एक रात्रिथी थई शके तेवो एक यज्ञ.
अतिरि न० धननुं उल्लंघन करनार, धनगदित कृश वगेरे.
अतिरिक्त त्रि० अत्यंत, श्रेष्ठ, जूदुं, शून्य, खाली.
अतिरिक्त न० अत्यंत, अधिकता.
अतिरुच् त्रि० कांतिने ओळंगनार.
अतिरुच् पुं० स्त्रीओना साथळनो प्रदेश, ढींचण.
अतिरुच् स्त्री० अत्यंत कांतिवाळी स्त्री.
अतिरूक्ष त्रि० अत्यंत रूक्ष, स्नेहशून्य, अतिशय स्नेहाळ.
अतिरूक्ष पुं० अत्यंत रूक्ष एवुं कांग-कोद्रा वगेरे धान्य.
अतिरूप पुं० रूपरहित परमेश्वर.
अतिरूप न० सुंदर रूप.
अतिरूप त्रि० घोळुं वगेरे रूपरहित, वायु वगेरे पदार्थ, अत्यंत रूपवाळुं.
अतिरेक पुं० अत्यंत, भेद, प्रधानपणुं, अधिकता.
अतिरोग पुं० क्षय रोग.
अतिरोग त्रि० अत्यंत रोगवाळुं.
अतिरोधान न० प्रकाश, खुल्लुं, व्यवधाननो अभाव, प्रकट.
अतिरोमश पुं० जंगली बकरो, मोटो वांदरो.
अतिरोमश त्रि० अत्यंत रुंवाटांवाळुं.
अतिरोहित त्रि० प्रकाशित, स्पष्ट, खुल्लुं,
अतिलुब्ध त्रि० अत्यंत लोभी.
अतिलोभ पुं० अत्यंत लोभ.
अतिलोमश त्रि० अत्यंत रुंवाटांवाळुं.
अतिलोमश पुं० जंगली बकरो, मोटो वांदरो.
अतिलोमशा स्त्री० नीलबुन्हा जुओ.
अतिवक्तृ त्रि० वाचाळ, बहु बोलकुं, अति महान वक्ता.
अतिवक्र त्रि० अत्यंत वांकुं
अतिवक्र पुं० मंगळ वगेरे पांच ग्रह.

अतिवयस् त्रि० કાળકૃત અવસ્થાને ઓ-ળંનાર, વૃદ્ધ, પક્ષીને ઓળંગનાર.
अतिवर्णाश्रमिन् पु० બ્રાહ્મણાદિ વર્ણથી તથા બ્રહ્મચર્યાદિ આશ્રમથી ભિન્ન આત્મજ્ઞાની.
अतिवर्तन न० अतिरेक શબ્દનો અર્થ.
अतिवर्तन त्रि० જીવનના ઉપાયનો ત્યાગ કરનાર.
अतिवर्तिन त्रि० અતિશયવાળું, આગળ ચાલનાર.
अतिवर्तुल त्रि० અત્યંત ગોળાકારવાળું.
अतिवर्तुल पु० વટાણા
अतिवाद पु० અત્યંત બોલવુ, કઠોર વાક્ય, અપ્રિય વાક્ય.
अतिवादिन् त्रि० બધા કરતા અત્યંત બોલનાર, સર્વના મતનું ખંડન કરી પોતાના મતને સ્થાપનાર.
अतिवाह पु० એક શરીરનો ત્યાગ કરી બીજા શરીરમાં જીવને લઇ જવો તે.
अतिवाहक पु० એક શરીરનો ત્યાગ કરી બીજા શરીરમાં જીવને લઇ જનાર, તે નામની એક દેવજાતિ.
अतिवाहिक त्रि० નારકી જીવ, અતિવાહમાં જીવની સાથે જનાર સૂક્ષ્મશરીર.
अतिवाहित त्रि० ઓળંગેલ.
अतिवाह्य त्रि० અતિવાહને યોગ્ય કાળ વગેરે, ઓળંગવા યોગ્ય.
अतिविकट त्रि० અત્યંત ભયંકર, અત્યંત વિકટ.
अतिविकट पु० દુષ્ટ હાથી.
अतिविष त्रि० ઝેરનુ ઉલ્લંઘન કરનાર, અત્યંત ઝેરી.
अतिविषा स्त्री० અતિવખની વેલ, અતિવખની કળી.
अतिविस्रब्धनवोढा स्त्री० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયિકા.
अतिवृत्त त्रि० અત્યંત, ઓળંગેલ.
अतिवृत्ति स्त्री० ઓળંગવું.
अतिवृत्ति त्रि० આજીવિકાનો ત્યાગ કરનાર.
अतिवृद्ध त्रि० અત્યંત વૃદ્ધ, અત્યંત વધેલું, ઘણું વૃદ્ધ.
अतिवृद्ध पु० તંત્રશાસ્ત્રમાં કહેલો એક મંત્ર.
अतिवृद्धा स्त्री० ઘાસ વગેરે ન ચાવી શકે તેવી ગાય, અત્યંત ઘરડી.
अतिवृष्टि स्त्री० અત્યંત વરસાદ, ધાન્યનો નાશ કરનાર ઉપદ્રવ.
अतिवेध पु० અત્યંત સંબંધ
अतिवेग पु० અત્યંત વેગ.
अतिवेगित त्रि० અત્યંત વેગવાળું.
अतिवेल त्रि० અત્યંત, હદ ઉપરાંત, સમુદ્ર વગેરેના કાંઠાને ઓળંગનાર.
अतिवेल अव्य० અત્યંત.
अतिवोढ़ त्रि० અત્યંત વહન કરનાર, અત્યંત પહોંચાડનાર.
अतिव्यथन न० અત્યંત દુઃખ દેવું.
अतिव्यथा स्त्री० અત્યંત પીડા.
अतिव्यय पु० અત્યંત ખર્ચ; હદ ઉપરાંત ખર્ચ.
अतिव्याप्ति स्त्री० લક્ષણનું અલક્ષ્યને પણ લાગુ થવું તે.
अतिशक्करी स्त्री० પંદર અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.
अतिशक्ति स्त्री० અત્યંત શક્તિ, અત્યંત સામર્થ્ય, અત્યંત બળ, અધિક વીર્ય.
अतिशक्ति त्रि० સામર્થ્યનું ઉલ્લંઘન કરનાર, અત્યંત બળવાન.
अतिशक्ति अव्य० શક્તિનું ઉલ્લંઘન.
अतिशक्तिता त्रि० અત્યંત પરાક્રમ.
अतिशक्तित्व न० ઉપરનો અર્થ.
अतिशक्तिभाज् त्रि० અત્યંત શક્તિવાળું, અત્યંત સમર્થ.
अतिशय पु० અધિકતા, અતિરેક, ઘણું.

अतिशय त्रि० અતિશયવાળું, હાથનું ઉ-લ્લંઘન કરનાર, દ્વાર, વ્યાપાર.
अतिशयन न० अतिशय શબ્દનો અર્થ.
अतिशयन त्रि० શયનનું ઉલ્લંઘન કરનાર.
अतिशयित त्रि० અધિક, ઓળંગેલું.
अतिशयिन् त्रि० અતિશયયુક્ત.
अतिशयोक्ति स्त्री० અલંકાર શાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ, એક અલંકાર, અતિશય બોલવું.
अतिशस्त त्रि० અત્યંત વખણાયેલ, અતિ ઉત્તમ.
अतिशायन न० અધિકપણું, પ્રકર્ષ,
अतिशीत त्रि० ઠંડું, અત્યંત શીતલ-સ્પર્શવાળું.
अतिशीत न० અત્યંત શીતલ સ્પર્શ.
अतिशेष पु० અતિ અલ્પ બાકી રહેલ.
अतिशोभन त्रि० અત્યંત શોભાવાળું, ઘણું સારું.
अतिश्व त्रि० બળમાં કુતરા કરતાં અધિક ભુંડ-ડુક્કર વગેરે.
अतिश्वन् पु० અતિ સુંદર કુતરો.
अतिष्ठा त्रि० સર્વાતીન, સર્વોત્કૃષ્ટ, સર્વોત્તમ.
अतिसन्ध त्रि० સંધાનરહિત, હદવિનાનું. મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કરનાર.
अतिसञ्चय पु० અત્યંત સંગ્રહ, મોટો સંઘરો
अतिसंधान न० અસત્ય, ઠગબાજી, કપટ, ઠગાઇ.
अतिसंधेय त्रि० દુઃખેકરી સંધાય તે, કષ્ટથી જેનો સંયોગ થાય તે.
अतिसन्ध्या स्त्री० સંધ્યાકાળનો નજદીક કાળ.
अतिसर त्रि० પોતાની ગતિ ઓળંગી જનાર, અગ્રેસર, આગળ જનાર.
अतिसर्ग पु० દાન, 'ઇચ્છા પ્રમાણે કર' એમ મરજી આપવી તે.
अतिसर्ग त्रि० સૃષ્ટિને ઓળંગનાર, નિત્ય, મુક્ત.
अतिसर्जन न० દાન, વધ, મારવું તે, ઠગાઇ, અતિશય દાન.
अतिसर्व त्रि० સર્વાતીન, સર્વને ઓળંગનાર, સર્વાધિક.
अतिसंस्कृत त्रि० અત્યંત સંસ્કારી.
अतिसांतपन न० તે નામનું એક વ્રત.
अतिसाम्य न० અત્યંત સમાનપણું.
अतिसाम्या स्त्री० જેઠીમધ.
अतिसायम् अव्य. સાયંકાળનો સમીપ કાળ.
अतिसार पु० ઝાડાનો રોગ, અતિસાર રોગ.
अतिसारकिन् त्रि० અતિસાર રોગવાળું.
अतिसारिन् त्रि० અતિસાર રોગવાળું.
अतिसृज्य त्रि० ત્યાગ કરવા યોગ્ય, સરજવા યોગ્ય.
अतिसृष्ट त्रि० આપેલ, પ્રેરેલ, સરજેલ,
अतिसौरभ पु० અત્યંત સુગંધવાળો આંબો.
अतिसौरभ त्रि० અત્યંત સુગંધવાળું.
अतिसौहित्य न० અત્યંત તૃપ્તિ.
अतिस्तुति स्त्री० ગુણ ન હોવા છતાં ગુણો માની લઈ કોઇની સ્તુતિ કરવી તે.
अतिस्थिर त्रि० અત્યંત સ્થિર.
अतिस्निग्धमधुरत्व न० જૈન તીર્થંકરોની વાણીના ૩૫ ગુણોમાંહેનો ૨૦ મો ગુણ
अतिस्पर्श त्रि० य, र, ल, કે व-એ ચાર-વર્ણ, સ્વર, દાનહીન, કૃપણ, લોભી.
अतिस्पर्श पु० અત્યંત સ્પર્શ.
अतिस्फिर त्रि० અત્યંત સ્ફૂર્તિવાળું, અત્યંત વૃદ્ધ.
अतिहसित न० અત્યંત હસવું, ખડખડ હસવું.
अतिहस्ति नामधातु. હાથવડે ફેંકવું, હાથી-વડે જવું.
अतिहास पु०અત્યંત હસવું, મોટેથી હસવું
अतीक्ष्ण न० તીક્ષ્ણનો અભાવ.

अत्यम्ल पु० આમલીનું ઝાડ.
अत्यम्ल त्रि० ઘણીજ ખાટી કોઈ વસ્તુ.
अत्यम्ला स्त्री० જંગલી બીજોરાનું ઝાડ.
अत्यम्लपर्णी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अत्यय पु० ઉલ્લંઘ, નાશ, દોષ, કષ્ટ, દુઃખ, અભાવ, અપરાધ.
अत्यय त्रि० વિલંબને નહિ સહન કરનાર.
अत्यर्थ त्रि० અતિશયવાળું.
अत्यर्थ न० અતિશય
अत्यर्थ अव्य० પદાર્થ-વસ્તુનો અભાવ.
अत्यल्प त्रि० અતિ અલ્પ, ઘણુંજ થોડું, બહુ સૂક્ષ્મ
अत्यशन न० હદ ઉપરાંત ખાવું.
अत्यष्टि स्त्री० સત્તર અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.
अत्याकार पु० તિરસ્કાર, મોટો, આકાર, મોટું શરીર.
अत्याकार त्रि० મોટા શરીરવાળું
अत्याग पु० ત્યાગનો અભાવ, ત્યાગ નહિ કરવો તે.
अत्यागिन् त्रि० ત્યાગી નહિ તે, કર્મના ફળની આશા રાખી કર્મ કરનાર
अत्याचार पु० અતિ ઉત્કટ આચાર, અયોગ્ય આચરણ
अत्याचार अव्य० આચારનું ઉલ્લંઘન
अत्याज्य त्रि० નહિ ત્યાગ કરવા યોગ્ય.
अत्यादान त्रि० અતિશય ગ્રહણ કરવું, અત્યંત લેવું.
अत्याधान न० ઓળંગવું, હરકોઇ સંબંધ, ઉપર સ્થાપવું, મોટાને મૂકી અગ્ન્યાધાન કરવું.
अत्याधान अव्य० અગ્ન્યાધાનનો ત્યાગ કરવો.
अत्याय त्रि० લાભનો ત્યાગ કરનાર.
अत्याय पु० ઓળંગવું, અતિશય લાભ
अत्यायु न० યજ્ઞનું એક પાત્ર
अत्यारूढि स्त्री० અત્યંત ઉંચે ચઢવું, ઘણીજ ખ્યાતિ, અત્યંત પ્રસિદ્ધિ.
अत्याल पु० લાલ ચિત્રકવૃક્ષ.
अत्याश त्रि० આશાને ઓળંગી જનાર.
अत्याशा स्त्री० અત્યંત આશા, પૂર્ણ ન થાય તેવી તૃષ્ણા.
अत्याश्रम त्रि० સર્વ આશ્રમનો ત્યાગ કરી પાંચમા આશ્રમમાં જનાર સંન્યાસી.
अत्याश्रम पु० ઉત્તમ આશ્રમ-સંન્યાસ.
अत्याहार पु० ઘણોજ આહાર.
अत्याहारिन् त्रि० ઘણોજ આહાર કરનાર.
अत्याहित न० અત્યંત ભય, પ્રાણસંકટ, અનર્થ
अत्युक्ति स्त्री० જેમ આવે તેમ બોલવું, અસંબદ્ધ બકવું, નિર્ગુણ કે મૂર્ખ માણસની પણ ગુણવાન તરીકે સ્તુતિ કરવી.
अत्युक्था स्त्री० બાર અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.
अत्युच्छ्रित त्रि० અત્યંત ઉંચું, અતિ ઉન્નત.
अत्युत्कट त्रि० અતિ ઉગ્ર.
अत्युत्कृष्ट त्रि० ઘણું ઉત્કૃષ્ટ, સર્વોત્તમ
अत्युमशा अव्य० એક પ્રકારનો અનુકરણ શબ્દ, હિંસા કરવી.
अत्यूह पु० એક જાતનું પક્ષી, અતિશય તર્ક
अत्यूह अव्य० તર્ક વિતર્કનો અભાવ
अत्यूहा स्त्री० ગળી, કાળી નગોડ
अत्र अव्य० અહીં, આમાં, એમાં
अत्र त्रि० જેનું કોઈનાથી રક્ષણ ન થઈ શકે તે.
अत्रप त्रि० નિર્લજ્જ, શરમવિનાનું
अत्रपा स्त्री० શરમનો અભાવ
अत्रभवत् त्रि० પૂજ્ય
अत्रस्त त्रि० ત્રાસરહિત, નિર્ભય.
अत्रास पु० ત્રાસનો અભાવ
अत्रास त्रि० ત્રાસવિનાનું

अत्रि पु० ते नामनो એક ઋષિ.
अत्रिजात पु० ચન્દ્રમા.
अत्रिदृग्ज पु० ચન્દ્રમા.
अत्रिन् पु० અત્રિ ઋષિ.
अत्रिनेत्रज पु० ચન્દ્ર.
अत्रिनेत्रप्रसूत पु० ચન્દ્ર.
अत्रिनेत्रभू पु० ચન્દ્ર.
अत्रिपुत्र पु० ચન્દ્રમા.
अत्रिभारद्वाजिका स्त्री० અત્રિ અને ભારદ્વાજ મુનિના વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલ સ્ત્રી-પુરુષનું યુગલ.
अत्रिसंहिता स्त्री० વર્ણાશ્રમનો આચાર સમજાવનારું અત્રિમુનિએ રચેલું એક ધર્મશાસ્ત્ર.
अत्वरा स्त्री० ઉતાવળ નહિ તે.
अत्सरुक पु० યજ્ઞનું એક પાત્ર-ચમસ.
अथ अव्य० આરંભ, સંશય, પછી, પ્રશ્ન, વિકલ્પ, પ્રકરણ, સમુચ્ચય, પક્ષાન્તર, મંગલ, સમગ્ર.
अथकिम् अव्य० સામા માણસે કહેલું પોતાને કબુલ છે એમ દર્શાવવા માટે વપરાતું અવ્યય-સ્વીકાર, હા, એમજ.
अथर्वण पु० શિવ.
अथर्वणि पु० અથર્વ વેદોક્ત કર્મને જાણનાર બ્રાહ્મણ, પુરોહિત.
अथर्वन् पु० તે નામનો એક મુનિ, વેદમાંહેનો ચોથો વેદ.
अथर्वविद् पु० અથર્વવેદને જાણનાર.
अथर्ववेद पु० ચોથો વેદ.
अथर्वशिखा स्त्री० અથર્વવેદનું તે નામનું એક ઉપનિષદ્-અધ્યાત્મગ્રંથ.
अथर्वशिरस् न० તે નામનું અથર્વવેદનું ઉપનિષદ્-અધ્યાત્મગ્રંથ.
अथर्वाङ्गिरस पु० અથર્વન અને આંગિરા મુનિએ જોયેલો વેદમંત્ર.
अथर्वाङ्गिरस पु० બુધ ગ્રહ.

अथर्वी स्त्री० અહિંસા.
अथवा अव्य० પક્ષાન્તર, અથવા.
अथो अव्य० अथ જુઓ.
अद् भ्वा० पर० सक० सेट् अन्दति બાંધવું.
अद् अदा० प० सक० अनिट् ખાવું.
अदंष्ट्र पु० જેની દાઢો ભાંગી ગયેલી હોય તેવો સર્પ.
अदंष्ट्र त्रि० દાઢવિનાનું.
अदक्ष त्रि० દક્ષ-હોંશીયાર નહિ તે,અચતુર.
अदक्षिण त्रि० હોંશીઆરીવાળું, પ્રતિકૂલતાવાળું, દક્ષિણારહિત મખ વગેરે, ડાબું અંગ.
अदग्ध त्रि० શાસ્ત્રવિધિથી અગ્નિસંસ્કાર નહિ પામેલું, નહિ બળેલું
अदंड्य त्रि० દંડને અયોગ્ય,શિક્ષાપાત્ર નહિ તે.
अदत्र न० ઉત્તમ નહિ તે.
अदत्त त्रि० નહિ આપેલ.
अदत्ता स्त्री० પરણવા માટે નહિ આપેલી સ્ત્રી.
अदत्तादायिन् त्रि० નહિ આપેલું લેનાર.
अदत्तादान न० નહિ આપેલું લેવું તે.
अदद्य त्रि० ખાવા યોગ્ય,ભક્ષણ કરવા લાયક.
अदद्र्यञ्च् त्रि० અમુક પ્રત્યે જનાર, અને પ્રાપ્ત થનાર.
अदन न० ખાવું, ખોરાક.
अदन्त पु० આદિત્ય દેવમાંહેનો પૂષા દેવ, અકારાંત શબ્દ.
अदन्त त्रि० જેને દાંત ઉગ્યા ન હોય તે, દાંતવિનાનું.
अदन्तक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अदनीय त्रि० ખાવા લાયક.
अदब्ध त्रि० નહિ મારેલ.
अदब्धायु पु० અહિંસાયુક્ત.
अदभ त्रि० હિંસામાટે અયોગ્ય, નહિ મારવા લાયક.
अदभ्र त्रि० પુષ્કળ, ઘણું.
अदम्य त्रि० નહિ નાથવા યોગ્ય એક વર્ષનું વાછરડું વગેરે.

अदर्शन न० दर्शननो अभाव, લોપ, વિનાશ.
अदर्शन त्रि० દર્શનવિનાનું, દષ્ટિવિનાનું
अदल पु० પાદડાવિનાનું એક વૃક્ષ, પાંદડાં વિનાનું હરકેઇ વૃક્ષ.
अदल त्रि० અખંડ.
अदला स्त्री० એક જાતની કુંવાર.
अदस् त्रि० આગળ નહિ રહીને પરોક્ષમાં જાણેલું, અમુક, આ, એ.
अदातृ त्रि० નહિ આપનાર, અદાતા.
अदान त्रि० દાનશૂન્ય.
अदान पु० મદવિનાનો હાથી.
अदान्त त्रि० ઇન્દ્રિયનિગ્રહ નહિ કરનાર, ઉદ્ધત.
अदाभ्य त्रि० હિંસા કરવાને અયોગ્ય, નહિ મારવા લાયક.
अदाय त्रि० વારસાને માટે નાલાયક
अदायाद त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अदायिक त्रि० જેનો કોઇ વારસ ન હોય તેવું ધન વગેરે.
अदाह्य त्रि० શાસ્ત્રોક્ત વિધિથી અગ્નિસંસ્કારને અયોગ્ય પતિત વગેરે.
अदाह्य पु० પરમાત્મા.
अदिति स्त्री० પૃથ્વી, વાણી, દેવોની માતા.
अदिति त्रि० અખંડ.
अदिति पु० પુનર્વસુ નક્ષત્ર, સર્વનાશક મૃત્યુ, પરમેશ્વર.
अदितिज पु० દેવ.
अदितिनंदन पु० દેવ
अदीन त्रि० દીન નહિ તે, કાયર નહિ તે.
अदुष्ट त्रि० દોષરહિત.
अदूर न० દૂર નહિ તે, પાસે.
अदूषित त्रि० દોષરહિત.
अदृश् त्रि० આંધળું, ચક્ષુઇંદ્રિયરહિત.
अदृश्य पु० પરમેશ્વર
अदृश्य त्रि० દશ્યરહિત, દેખાવાને અયોગ્ય
अदृष्ट न० નસીબ, ભાગ્ય, પ્રારબ્ધકર્મ.
अदृष्ट त्रि० નહિ જોયેલ, દૈવિ ભય વગેરે.
अदृष्टपूर्व त्रि० પૂર્વે કદિ નહિ જોએલ.
अदृष्टवत् त्रि० ભાગ્યવાન, ભાગ્યશાળી.
अदृष्टि त्रि० દષ્ટિવિનાનું, આંધળું.
अदृष्टि स्त्री० કૂરદષ્ટિ, ક્રોધવાળી વક્ર દષ્ટિ, દર્શનનો અભાવ.
अदृष्टिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अदेय त्रि० ન આપવા લાયક, દાન દેવાને અયોગ્ય.
अदेयदान न० ન આપવા લાયક દાન.
अदेवान्न त्रि० દેવોને પ્રસન્ન નહિ કરનાર અન્ન વગેરે.
अदेवमातृक पु० જ્યા નદી વગેરેથીજ અન્ન પાકતું હોઇ વરસાદની જરૂર ન હોય તેવો દેશ.
अदेवयु त्रि० દેવોને નહિ પહોચનાર નહિ-પ્રાપ્ત થનાર.
अदेश पु० નિંદિત દેશ, અયોગ્ય દેશ, જ્યાં દાનાદિ વ્યર્થ થાય તેવો પ્રદેશ.
अदैव न० વૈશ્વદેવિક શ્રાદ્ધરહિત-નિત્ય શ્રાદ્ધ.
अदैव त्रि० ભાગ્યહીન, દુર્ભાગ્યવાળું.
अदोष पु० દોષનો અભાવ.
अदोष त्रि० દોષવગરનું.
अद्म न० પુરોડાશ, ઘી
अद्धा अव्य० ખરેખર, સાચું, સાક્ષાત્કાર, સ્પષ્ટ, નક્કી, અતિશય.
अद्भुत पु० અલંકાર શાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ તે નામે એક રસ, ખેરનું ઝાડ.
अद्भुत न० અકસ્માત થનાર ઉત્પાત વગેરે, આશ્ચર્ય.
अद्भुत त्रि० અદ્ભુતરસવાળું, આશ્ચર્યકારક.
अद्भुतसार पु० ખેરનો સાર, ખેરી ચુંદર.
अद्भुतस्वन पु० મહાદેવ, આશ્ચર્યકારકશબ્દ.
अद्भुतस्वन त्रि० આશ્ચર્યકારક શબ્દવાળું.
अद्मनि पु० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.

अघ्नर त्रि० ખાઉધરૂં, ખાખ કરનારૂં.
अद्य अव्य० આજે.
अद्यतन त्रि० આજનું.
अद्यत्व न० આજે, વર્તમાનપણું.
अद्यश्वीन त्रि० આજકાલ હોનાર-થનાર.
अद्यश्वीना स्त्री० આજકાલ પ્રસવ પામનારી, વીયાવાની તૈયારીપર આવેલી.
अद्यापि अव्य० હજી પણ, હજીસુધી.
अद्यावधि अव्य० આજસુધી
अद्रव पु० દ્રવનો અભાવ.
अद्रय त्रि० દ્રવશૂન્ય
अद्रव्य न० નહિ વખાણવા લાયક દ્રવ્ય, અયોગ્ય પદાર્થ
अद्रि पु० પર્વત, પત્થર, વૃક્ષ, સૂર્ય, મેઘ, એક પ્રકારનું પરિમાણ-માપ.
अद्रिकर्णी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ
अद्रिकील पु० વિષ્કુંભ પર્વત.
अद्रीकीला स्त्री० પૃથ્વી.
अद्रिज त्रि० પર્વતમા ઉત્પન્ન થયેલ પદાર્થ માત્ર
अद्रिज पु० શિલાજીત, ગેરૂ.
अद्रिजा स्त्री० પાર્વતી, તે નામની એક વનસ્પતિ.
अद्रितनया स्त्री० પાર્વતી.
अद्रिद्विष् पु० ઈંદ્ર.
अद्रिदुग्ध पु० સોમલતા
अद्रिद्रोणि स्त्री० પર્વતમાથી નીકળનારી નદી.
अद्रिनन्दिनी स्त्री० પાર્વતી
अद्रिपति पु० હિમાલય
अद्रिबर्हस् त्रि० અત્યંત કઠિન
अद्रिबुघ्न पु० ઉપરનો અર્થ.
अद्रिभिद् पु० ઇંદ્ર
अद्रिभू स्त्री० પાર્વતી, તે નામની વનસ્પતિ.
अद्रिभू त्रि० પર્વતમા થનાર.
अद्रिमातृ पु० મેઘના જળને માપનાર.
अद्रिराज् पु० હિમાલય.
अद्रिराज पु० હિમાલય.
अद्रिशृंग न० પર્વતનું શિખર
अद्रिसुत पु० સોમલતા.
अद्रिसूत पु० સોમલતા.
अद्रिसंहत त्रि० પર્વતના જેવું અત્યંત કઠિન.
अद्रिसार पु० લોઢું.
अद्रिसार त्रि० અતિકઠિન.
अद्रिसारमय त्रि० અત્યંત કઠિન
अद्रीश पु० હિમાલય, શંકર.
अद्रुह्वन् त्रि० દ્રોહ નહિ કરનાર.
अद्रोघ त्रि० દ્રોહરહિત.
अद्रोघ पु० દ્રોહનો અભાવ.
अद्रोघावित त्रि० અદ્રોહનું રક્ષણ કરનાર.
अद्रोह पु० દ્રોહનો અભાવ.
अद्रोहिन् त्रि० દ્રોહ નહિ કરનાર.
अद्वय न० દ્વિત્વનો અભાવ, બે નહિ, અભેદ.
अद्वय पु० આત્મવેત્તા, બ્રહ્મ અને આત્માની એકતા જાણનાર, એક બૌદ્ધ.
अद्वयवादिन् पु० અદ્વૈતવાદી વેદાન્તી, સર્વ વસ્તુને જ્ઞાનાત્મક સ્વીકારનાર બૌદ્ધ.
अद्वयस त्रि० દ્વિત્વરહિત, બેપણાથી રહિત.
अद्वयानन्द पु० બ્રહ્મરૂપ આનંદ, અદ્વૈત આનંદ.
अद्वयायिन् त्रि० દેવયાન તથા પિતૃયાનરૂપ બે માર્ગથી રહિત.
अद्वयु त्रि० બે પ્રકારરૂપ કપટથી રહિત, અંદર અને બહાર એક સ્વરૂપ.
अद्वार न० નિંદિત દ્વાર, પ્રવેશને માટે અયોગ્ય એવું ગુપ્ત દ્વાર.
अद्वार त्रि० દ્વાર વિનાનું, પ્રવેશનેમાટેઅયોગ્ય, દુઃખથી પ્રવેશ થઇ શકે એવું.
अद्वितीय त्रि० પરબ્રહ્મ, બીજારહિત, એકલું, ઉપાય વિનાનું અગમ્ય.

अद्विपेण्य त्रि० પ્રિયસ્વરૂપ.
अद्वेष पु० દ્વેષનો અભાવ.
अद्वेष त्रि० દ્વેષરહિત.
अद्वेषम् त्रि० દ્વેષનો આશ્રય નહિ તે, દ્વેષ નહિ કરનાર.
अद्वैत त्रि० ભેદરહિત.
अद्वैत न० અભેદ, પરબ્રહ્મ.
अद्वैत पु० વિષ્ણુ.
अद्वैतवादिन् पु० વેદાંતી.
अद्वैतसिद्धि पु० જેમાં જગત અને બ્રહ્મના અભેદનું વર્ણન છે તે વેદાંતનું એક પ્રકરણ.
अद्वैतसिद्धि स्त्री० અદ્વૈતની સિદ્ધિ.
अध अव्य० अथ શબ્દનો અર્થ.
अध:काय पु० શરીરનો નીચલો ભાગ.
अधाकार पु० ઓછું કરવું, તિરસ્કાર, નીચે કરવું.
अध:क्षिप्त त्रि० નીચે ફેંકેલું, નીચે મૂકેલું.
अधःपतित त्रि० નીચે પડેલું.
अध:पुष्पी स्त्री० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अधःशय्या स्त्री० પૃથ્વીપર શય્યા, ભોંય પથારી.
अधस्थ त्रि० નીચે રહેનાર.
अधन त्रि० ધનરહિત, નિર્ધન.
अधम त्रि० નિંદિત, હલકું, નીચ.
अधमता स्त्री० નીચતા.
अधमत्व न० નીચપણું.
अधमभृतक पु० ભાર ઉંચકીને આજીવિકા ચલાવનાર-મજૂર.
अधमर्ण त्रि० દેવાદાર, કરજદાર.
अधमर्णिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अधमा स्त्री० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયિકા.
अधमांग न० પગ.
अधमार्द्ध न० નાભિની નીચેનો ભાગ.
अधर पु० न० સ્ત્રીનો ગુહ્ય ભાગ-યોનિ.
अधर पु० નીચલો હોઠ, હોઠ.
अधर त्रि० તળીયું, નીચેનું, હલકું, નીચ, તુચ્છ.
अधरतस् अव्य० નીચે, તળીયે.
अधरस्तात् अव्य० ઉપરનો અર્થ.
अधरमधु न० અધરોષ્ઠનો રસ.
अधरस्तात् अव्य० નીચે, તળીએ.
अधरा स्त्री० દક્ષિણ દિશા.
अधराच् त्रि० દક્ષિણ દિશામાં જનાર.
अधराची स्त्री० દક્ષિણ દિશામાં જનાર સ્ત્રી, દક્ષિણ દિશા.
अधराचीन त्रि० નીચેના પ્રદેશમાં થનાર.
अधराच्य त्रि० દક્ષિણ દિશામાં થનાર, નીચેની દિશામાં થનાર.
अधरात् अव्य० નીચે, તળીએ, દક્ષિણ દિશામાં.
अधरामृत न० હોઠનું અમૃત.
अधरीकृत त्रि० તુચ્છકારી કાઢેલ, હલકું કરેલ, ધિક્કારેલ.
अधरीण त्रि० નીચે થનાર.
अधरेण अव्य० પાસેની દક્ષિણ દિશા, પાસેનો દક્ષિણ દેશ, નીચ દેશ, નીચે, તળીયે.
अधरेद्युस् अव्य० આવતી કાલે.
अधरोत्तर न० ઓછાવધતું, ઉંચું નીચું.
अधर्म त्रि० ધર્મરહિત, અધર્મી.
अधर्म पु० ધર્મનો અભાવ, અધર્મ, પાપ.
अधर्म न० પરબ્રહ્મ.
अधर्मचारिन् त्रि० ધર્મ નહિ કરનાર, પાપ કરનાર.
अधर्मता स्त्री० અધર્મપણું.
अधर्मत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अधर्मन त्रि० ધર્મહીન, જેના પુણ્યનો ક્ષય થયો હોય તે.
अधर्ममय त्रि० તદ્દન અધર્મી, પુષ્કળ પાપવાળું.
अधर्मात्मन् त्रि० પાપી.

अधर्मास्तिकाय पु० જૈનમતપ્રસિદ્ધ પાંચ અસ્તિકાયોમાંનો એક પદાર્થ.
अधर्मिन् त्रि० અધર્મી પાપી
अधर्मिष्ठ त्रि० અત્યંત અધર્મી, અતિશય પાપી.
अधर्म्य त्रि० ધર્મમાટે હિતકારક નહિ તે, પાપના હિતનું.
अधवा स्त्री० વિધવા સ્ત્રી,
अधश्चर पु० ચોર.
अधश्चर त्रि० નીચે જનાર, નીચે ફરનાર-ચાલનાર.
अधश्चौर पु० ખાકુ પાડી ચોરી કરનાર.
अधश्शिरस् त्रि० નીચા મસ્તકવાળું.
अधःक्षिप्त त्रि० નીચે ફેંકેલ
अधस् अव्य० નીચે, પાતાલ.
अधस्तन त्रि ० નીચે થનાર-હોનાર.
अधस्तमाम् अव्य० અતિશય નીચે.
अधस्तराम् अव्य० અત્યંત નીચે.
अधस्तात् अव्य० નીચે, તળીએ.
अधस्पद न० નીચું પગલું.
अधामार्गव पु० અઘેડો નામની વનસ્પતિ.
अधार्मिक त्रि० અધર્મી.
अधि अव्य० અધિકાર, ઐશ્વર્ય, સ્વપણું, ઉપર, અધિક, અતિશય.
अधि पु० મનની પીડા
अधिक न० યોગ્ય પ્રમાણથી વધારે.
अधिक त्रि० મુખ્ય, વધારે, અસાધારણ.
अधिकतम ઘણામાંથી એક, ઉત્કૃષ્ટ, અત્યંત ઉત્કૃષ્ટ-અધિક.
अधिकतर બેમાંથી એક ઉત્કૃષ્ટ, અત્યંત ઉત્કૃષ્ટ-અધિક.
अधिकता स्त्री० અધિકપણું
अधिकत्व न० અધિકપણું.
अधिकमास पु० મળમાસ, પુરુષોત્તમ મહિનો
अधिकरण न० દ્રવ્ય આધાર, વ્યાકરણ-પ્રસિદ્ધ તે નામનું એક કારક, મીમાંસા-પ્રસિદ્ધ એક ન્યાય, એકાન્વયવાળા પદાર્થનો બોધક સમાન વિભક્તિવાળો શબ્દ, હક, અધિકાર.
अधिकरणमंडप पु० ન્યાયમંદિર, કચેરી, કોર્ટ.
अधिकरणविचाल पु० એક દ્રવ્યને જુદી અવસ્થામાં મૂકી ભિન્નસંખ્યામાં કરવું તે.
अधिकरणिक पु० ન્યાયાધીશ.
अधिकर्द्धि त्रि० અત્યંત સંપત્તિવાળું.
अधिकर्म अव्य० કર્મમાં, કર્મ ઉપર.
अधिकर्मन् न० અધિક કર્મ.
अधिकर्मन त्रि० અધિક કર્મવાળું.
अधिकर्मकर त्रि० અધિક કામ કરનાર, નોકર વગેરે.
अधिकर्मकृत् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अधिकर्मकृत त्रि० સેવક વગેરે.
अधिकर्मिक पु० વેપારીઓ પાસેથી દાણ લેવાના કામમાં રોકેલો અધિકારી, જકાત વસુલ કરનાર.
अधिकांग त्रि० અધિક અંગવાળું.
अधिकांग न० બખ્તરધારી યોદ્ધાએ હૃદય ઉપર બાંધેલો એક પટો, અધિક અંગ
अधिकार पु० આરંભ, હક, હોદ્દો, માલીકી, પ્રકરણ, સંબંધ.
अधिकारविधि पु० મીમાંસામાં કહેલ એક વિધિ, પોતપોતાના કર્મમાં વિનિયોગ.
अधिकारिता स्त्री० અધિકારીપણું.
अधिकारित्व न० ઉપરનો અર્થ.
अधिकारिन् त्रि० સ્વામી, કર્મફળનો ભોક્તા, હોદ્દેદાર, હકદાર, અધિકારી.
अधिकार्यवचन न० સ્તુતિ કે નિંદારૂપ ફળવાળું અર્થવાદવચન.
अधिकाम पु० અત્યંત અભિલાષ.
अधिकाम त्रि० અત્યંત અભિલાષવાળું.

अधिकाम अव्य० અભિનાયમાં, અભિલાપને લીધે
अधिकृच्छ्र पु० તે નામનું એક મહિનાનું વ્રત
अधिकृच्छ्र न० અત્યંત કષ્ટ
अधिकृच्छ्र त्रि० અત્યંત કષ્ટવાળું.
अधिकृत पु० આવક જાવક વગેરે તપાસનાર અધ્યક્ષ, જેને અમુક અધિકાર સોંપેલો હોય તે, હરકોઇ કામ ઉપર નીમેલ, હોદ્દાદાર
अधिकृति स्त्री० અધિકાર
अधिक्रम पु० ચઢવું
अधिक्रमण न० ચઢવું.
अधिक्षित् पु० ચોતરફથી ક્ષય-વિનાશ
अधिक्षित् त्रि० ચારેબાજુથી ક્ષયવાળું.
अधिक्षिप्त त्रि० સ્થાપેલું, નિંદેલું, ધિક્કારેલું, ફેંકેલું, પ્રેરેલું, તિરસ્કારેલું
अधिक्षेप पु० તિરસ્કાર, સ્થાપન, પ્રેરણા.
अधिगत त्रि० મેળવેલ, જાણેલ.
अधिगम पु० મેળવવું, જાણવું, સ્વીકાર.
अधिगव अव्य० ગાય-બળદમાં કે ગાય-બળદ ઉપર
अधिगुण त्रि० અધિક ગુણવાન
अधिगुण पु० અધિક ગુણ
अधिगुण अव्य० ગુણો વિષે, ગુણોમાં
अधिगुण न० જેમાં દોરી ચઢાવેલી હોય તેવું ધનુષ
अधिजिह्व पु० સર્પ.
अधिजिह्विका स्त्री० ઉપજીહ્વા-પડજીભ
अधिज्य न० જેને દોરી ચઢાવેલી હોય તેવું ધનુષ.
अधिज्योतिष अव्य० સૂર્ય-તારા વગેરે જ્યોતિમાં
अधित्यका स्त्री० પર્વતની ઉપલી ભૂમિ.
अधिदन्त पु० દાંત ઉપર ઉગેલો દાંત
अधिदन्त अव्य० દાંતમાં, દાંતવિષે.
अधिदेव पु० સર્વદેવાધિદેવ-પરમેશ્વર
अधिदेव अव्य० દેવમાં, દેવ વિષે
अधिदेवता स्त्री० અધિનાયક દેવ
अधिदैवत न० ઉપરનો અર્થ
अधिदैवत अव्य० દૈવતવિષે, દેવવિષે
अधिनाथ पु० અધીશ્વર
अधिनाथ पु० ગંધ
अधिप पु० પ્રભુ, ઈશ્વર, સ્વામી
अधिपति पु० ઉપરનો અર્થ.
अधिपतिता स्त्री० પ્રભુપણું, સ્વામીપણું, ઈશ્વરપણું
अधिपतित्व न० ઉપરનો અર્થ.
अधिपा त्रि० અધિક પાલક-રક્ષક.
अधिपुरुष पु० પરમેશ્વર
अधिपुरुष अव्य० પરમેશ્વરવિષે
अधिपूरुष पु० પરમેશ્વર
अधिपूरुष अव्य० પરમેશ્વરવિષે
अधिप्रज त्रि० બહુ પ્રજાવાળું
अधिप्रजा स्त्री० બહુ પ્રજા.
अधिभू पु० પ્રભુ, સ્વામી,
अधिभूत अव्य० પાંચ મહાભૂતોવિષે, પ્રાણિમાત્રવિષે
अधिभोजन न० અત્યંત ભોજન
अधिमन्थ पु० અરણિનું લાકડું વગેરે મંથન કરવાનું સાધન
अधिमांस न० વૈદકમાં દર્શાવેલો એક રોગ
अधिमांसक पु० દાંતનો એક રોગ
अधिमात्र त्रि० અધિક પ્રમાણવાળું
अधिमास पु० અધિક માસ, મળમાસ, પુરુષોત્તમ મહિનો
अधियज्ञ पु० પરમેશ્વર, અધિક અંગવાળો કોઇ યજ્ઞ.
अधियज्ञ अव्य० યજ્ઞવિષે
अधियोग पु० જ્યોતિષ શાસ્ત્રમાં કહેલો એક યાત્રિક શુભયોગ-કોઇ સ્થળે જવું

આવવું હોય ત્યારે લેવામાં આવતો યોગ.
अधियोध પુ૦ મહાન યોદ્ધો.
अधियोध અવ્ય૦ યોદ્ધાવિષે.
अधिरथ અતિરથ, કર્ણનો પિતા.
अधिराज् પુ૦ મોટો રાજા.
अधिराज् ત્રિ૦ અધિક શોભાવાળું.
अधिराज પુ૦ મહાન રાજા.
अधिराज्य ન૦ સામ્રાજ્ય, મોટું રાજ્ય.
अधिराज्यभाज् પુ૦ મહારાજા.
अधिराष्ट्र ન૦ રાજ્ય.
अधिराष्ट्र અવ્ય૦ રાજ્યવિષે.
अधिरुक्म ત્રિ૦ જેને સુવર્ણના અલંકાર મળ્યા હોય તે.
अधिरूढ ત્રિ૦ ઉપર ચઢેલું, અત્યંત વધેલું.
अधिरोपित ત્રિ૦ અત્યંત આરોપિત.
अधिरोह પુ૦ ઉપર ચઢવું, અત્યંત વધવું.
अधिरोहण ન૦ ઉપરનો અર્થ.
अधिरोहणी સ્ત્રી૦ નીસરણી.
अधिरोहिणी સ્ત્રી૦ નીસરણી.
अधिरोहिन् ત્રિ૦ ઉપર ચઢનાર.
अधिलोक અવ્ય૦ લોકમાં, લોકવિષે
अधिवक्तृ ત્રિ૦ પક્ષપાતથી બોલનાર.
अधिवचन ન૦ પક્ષપાતથી કહેવું, અધિક વચન.
अधिवस्त्र ત્રિ૦ ઉપર સ્થાપેલું-મુકેલું-પહેરેલું વસ્ત્ર.
अधिवाक પુ૦ પક્ષપાતનું વચન.
अधिवास પુ૦ રહેઠાણ, વાસ, સુગંધ.
अधिवासन ન૦ યજ્ઞ કરવાના પ્રથમ દિવસે કરવામાં આવતું પૂજન વગેરે કર્મ, જેનાથી સુગંધ યુક્ત કરવામાં આવે તે દ્રવ્ય.
अधिवासित ત્રિ૦ સુગંધ યુક્તકરેલ.
अधिवासिन् ત્રિ૦ રહેનાર, સુગંધવાળું.
अधिवाहन ન૦ ઉપર લઇ જવું, રથ વગેરે વાહન
अधिवाद्य અવ્ય૦ વાદનવિષે.
अधिविकर्त ન૦ અત્યંત કાપવું.
अधिविद्य અવ્ય૦ વિદ્યાવિષે
अधिविन्ना સ્ત્રી૦ જેના ઉપર બીજી ભાર્યા લાવવામાં આવી હોય તેવી પ્રથમ સ્ત્રી, પરણેતર સ્ત્રી.
अधिवेत्तृ પુ૦ એક સ્ત્રી ઉપર બીજી પરણનાર.
अधिवेद પુ૦ એક સ્ત્રી ઉપર બીજી સ્ત્રી કરવી તે.
अधिवेद અવ્ય૦ વેદમા, વેદવિષે.
अधिवेदन ન૦ એક સ્ત્રી ઉપર બીજી સ્ત્રી કરવી તે.
अधिवेदनीया સ્ત્રી૦ જે સ્ત્રી ઉપર બીજી પરણવી તે યોગ્યજ હોય તેવી કોઇ સ્ત્રી.
अधिवेद्या સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
अधिश्रपण ન૦ પકાવવું, રસોઈ કરવી.
अधिश्रय પુ૦ રસોઇ, પાક—રાંધવું.
अधिश्रयण ન૦ રસોઈ કરવી, રાંધવું.
अधिश्रयणी સ્ત્રી૦ જેના ઉપર રાંધવામાં આવે તે સગડી-ચૂલો.
अधिश्रयणीय ત્રિ૦ પકાવવા-રાધવા યોગ્ય વસ્તુ.
अधिश्रयितवै અવ્ય૦ પકાવવા યોગ્ય.
अधिश्री ત્રિ૦ અધિક લક્ષ્મીવાળું, અત્યંત શોભાવાળું.
अधिषवण ન૦ સોમલતાનો રસ કાઢવાનું સાધન કોઇ પાત્ર વગેરે,* સ્નાન.
अधिषवण्य ત્રિ૦ સોમરસ કાઢવાનું સાધન.
अधिष्ठातृ ત્રિ૦ અધ્યક્ષ,નિયમિત કાર્ય વગેરેની તપાસ રાખનાર,નિયંતા,પરમેશ્વર, ઇંદ્રિયોના અધિષ્ઠાયક દેવ.
अधिष्ठान ન૦ કોઇપણ કાર્ય બરાબર થાય તે માટે દેખરેખ રાખવા રહેવું, વેદાન્તશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ આરોપાધિકરણ, આધાર,

શહેર, આશ્રય, રથ વગેરેનું પૈડું, પ્રભાવ, નિયંતાપણું, પાસે રહેવું.

अधिष्ठित ત્રિ૦ રહેલું, પાસે યોજેલું.

अधिहरि અવ્ય૦ હરિમાં હરિવિષે-વિષ્ણુમા.

अधिकार પુ૦ આધિકાર શબ્દ જુઓ.

अधीत ન૦ અધ્યયન, ભણવું.

अधीत ત્રિ૦ ભણેલ, અધ્યયન કરેલ.

अधीति સ્ત્રી૦ અધ્યયન, ભણવું.

अधीतिन् ત્રિ૦ જેણે અધ્યયન કર્યું હોય તે.

अधीन ત્રિ૦ સ્વાધીન, તાબે.

अधीयान ત્રિ૦ અધ્યયન કરતું, ભણતું.

अधीर ત્રિ૦ ધૈર્યવિનાનું, ચંચળ, કાયર, રોગ વગેરેથી વ્યાકુળ મનવાળું.

अधीरता સ્ત્રી૦ ધૈર્યરહિતપણું, ચંચળતા, કાયરતા.

अधीरत्व ન૦ ઉપરના અર્થ.

अधीरा સ્ત્રી૦ વીજળી, એક નાયિકા.

अधीवास પુ૦ શરીરને ઐાતરફથી ઢાંકનાર વસ્ત્ર-ઝભ્ભો.

अधीश ત્રિ૦ મહાન રાજા, ચક્રવર્તી, સ્વામી, પ્રભુ.

अधीश्वर ત્રિ૦ રાજા, પ્રભુ, સ્વામી.

अधीष्ट ત્રિ૦ સત્કારપૂર્વક યોજાયલું.

अधीष्ट ન૦ સત્કારપૂર્વક નીમવું-યોજવું

अधुत ત્રિ૦ નહિ કંપેલ

अधुना અવ્ય૦ હમણાં, હવે, હાલ

अधुनातन ત્રિ૦ હમણાં થનાર, આધુનિક, હાલનું.

अधुर ત્રિ૦ ભારવિનાનું,ચિંતારહિત,નિશ્ચિંત.

अधूमक પુ૦ ધુમાડાવિનાનો બળતો અગ્નિ.

अधृत ત્રિ૦ નહિ ધારણ કરેલ

अधृत પુ૦ કોઇનાથી નહિ ધારણ કરાયેલ પરમેશ્વર.

अधृति સ્ત્રી૦ ધૈર્યનો અભાવ, ધારણનો અભાવ.

अधृष्ट ત્રિ૦ લજ્જાશીલ, શરમાળ, નહિ પરાભવ પામેલ, નહિ મારેલ.

अधृष्य ત્રિ૦ પરાભવ કરવાને અશક્ય, લાજવાળું, શરમાળ.

अधृष्या સ્ત્રી૦ જેમાંની ઉતરી ન શકાય તેવી નદિ.

अधेनु સ્ત્રી૦ દોહનશૂન્ય ગાય.

अधेय ત્રિ૦ ધારણ ન થઇ શકે તેવું, ધારણ કરવાને અયોગ્ય.

अधैर्य ન૦ ધૈર્યનો અભાવ.

अधोक्षक ત્રિ૦ નીચે વ્યાપક.

अधोंऽशुक ન૦ પહેરવાનું વસ્ત્ર

अधोऽक्षज પુ૦ વિષ્ણુ.

अधोगति સ્ત્રી૦ નરકાદિ ગતિ.

अधोगति ત્રિ૦ નરક વગેરેમાં જનાર.

अधोगामिन् ત્રિ૦ નીચે જનાર, નરકાદિ ગતિએ જનાર.

अधोघटा સ્ત્રી૦ અઘેડો નામની વનસ્પતિ.

अधोजानु ન૦ ઢીંચણનો નીચેનો ભાગ.

अधोजिह्विका સ્ત્રી૦ જીભની નીચે આવેલી-પડજીભ.

अधोदारु ન૦ લાકડાના બારણાનું નીચેનું લાકડું

अधोदिश સ્ત્રી૦ દક્ષિણ દિશા.

अधोदृष्टि ત્રિ૦ નીચી દૃષ્ટિવાળું,યોગાભ્યાસ સમયે નાસિકાના અગ્ર ભાગ નેજ માત્ર જેનાર.

अधोदृष्टि સ્ત્રી૦ નીચી નજર

अधोऽधस् અવ્ય૦ પાસેનો નીચલો પ્રદેશ

अधोपहास પુ૦ સ્ત્રીઓના ગુપ્ત ભાગસંબંધી હાસી

अधोबंधन ન૦ નીચેનું બંધન.

अधोभक्त ન૦ ભાતના ભોજન પછી પીવામાં આવતું જળ.

अधोभाग પુ૦ નીચેનો ભાગ.

अधोभुवन ન૦ નીચેનું-ભુવન, પાતાલ

अधोर्मन् न० ગુદા.
अधोमुख त्रि० નીચા મુખવાળું, મૂલ, આશ્લેષા, કૃતિકા, વિશાખા, ભરણી, મઘા, પૂર્વાભાદ્રપદા, પૂર્વાફાલ્ગુની-એ નક્ષત્રો.
अधोमुखा સ્ત્રી० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अधोमुखी સ્ત્રી० એ નામનું એક વૃક્ષ
अधोयंत्र न० નીચેનું યંત્ર.
अधोराम पु० નીચલા ભાગનો ધોળો વર્ણ-રંગ.
अधोलोक पु० નીચેનો લોક-પાતાલ.
अधोवदन न० નીચું મુખ
अधोवदन त्रि० નીચા મુખવાળું.
अधोवर्चस् त्रि० નીચે જનારા તેજવાળું
अधोवायु पु० અપાનવાયુ-ગુદામાંથી નીકળતો વાયુ.
अध्यक्ष त्रि० રાજા ઉપર છત્ર ધારણ કરવા વગેરે માટે નીમાયલું,વ્યાપક,પ્રત્યક્ષજ્ઞાનવાળું.
अध्यक्ष न० પ્રત્યક્ષજ્ઞાન
अध्यक्ष पु० નિયંતા, અધિષ્ઠાતા, એક વૃક્ષ.
अध्यक्षर अव्य० અક્ષરમા, અક્ષરવિષે.
अध्यग्नि अव्य० અગ્નિમા, અગ્નિવિષે, અગ્નિપાસે.
अध्यच् त्रि० મેળવનાર.
अध्यण्डा સ્ત્રી० ભોંય આંબલી.
अध्यधिक्षेप पु० અત્યંત તિરસ્કાર, અતિશય નિંદા.
अध्यधीन त्रि० અત્યન્ત પરતન્ત્ર, ગર્ભમાંથીજ દાસત્વ પામેલ.
अध्यय पु० અધ્યયન, સ્મરણ
अध्ययन न० ભણવું,ગુરુના મુખના ઉચ્ચારને અનુસરતો ઉચ્ચાર.
अध्यर्द्ध त्रि० અર્ધા ભાગવાળું, જેનો અર્ધો ભાગ ચડી શકે તેવી વસ્તુ.
अध्यवसाय पु० નિશ્ચય, ઉત્સાહ.
अध्यवसायित त्रि० જેને નિશ્ચય અથવા ઉત્સાહ થયો હોય તે.
अध्यवसायिन् त्रि० નિશ્ચયવાળું, ઉત્સાહવાળું.
अध्यवहनन न० ઉપરા ઉપરી ખાંડવું.
अध्यशन न० ઘણુંજ ખાવું, અજીર્ણ હોય છતાં ખાવું.
अध्यस्त त्रि० આરોપિત, અવસ્તુમા વસ્તુબુદ્ધિ કરાયેલ.
अध्यात्मक अव्य० આત્માવિષે, દેહવિષે, બ્રહ્મવિષે.
अध्यात्मदृश् त्रि० આત્મવેત્તા, વિષયોના ત્યાગપૂર્વક કેવળ આત્મદર્શન કરનાર.
अध्यात्मयोग पु० મનને વિષયોથી વાળી લઇ કેવળ આત્મામાં એકાગ્ર કરવું તે.
अध्यात्मरामायण न० વાલ્મીકીએ રચેલો તે નામનો એક ગ્રંથ.
अध्यात्मशास्त्र न० આત્માનું સ્વરૂપ સમજાવનારૂં શાસ્ત્ર
अध्यापक पु० અધ્યયન કરાવનાર, ભણાવનાર.
अध्यापन न० ભણાવવું.
अध्यापित त्रि० ભણાવેલ.
अध्याप्य त्रि० ભણાવવા યોગ્ય.
अध्याय पु० ભણવું, વેદાદિશાસ્ત્રના એક અર્થવાળા વિષયની સમાપ્તિ બતાવનાર વિશ્રામસ્થાન-ભાગ, વિરામદર્શક શબ્દ.
अध्यारूढ त्रि० દબાયલું, ઉપર ચઢેલું, અધિક, વધારે.
अध्यारोप पु० દોરડી વગેરેમાં સર્પવગેરેનું મિથ્યાજ્ઞાન, અત્યંત આરોપ.
अध्यारोपण न० અતિશય આરોપ, ધાન્ય વગેરેનું વાવવું.
अध्यावाप पु० ધાન્યની વાવણી, વાવવાના આધારરૂપ ક્ષેત્ર-ખેતર.
अध्यावाहनिक न० પીયરથી સાસરે જતી

વેળા સ્ત્રીને તેના પિતા વગેરે પાસેથી મળેલું ધન.
अध्याम પુ૦ મિથ્યાજ્ઞાન, ઉપર બેસવું, અંદર રહેવું.
अध्यासन ન૦ નિવાસ, રહેઠાણ.
अध्यासन અવ્ય૦ આસન ઉપર.
अध्यासित ત્રિ૦ બેઠેલું, રહેલું.
अध्याहरण ન૦ નીચેનો શબ્દ જુઓ.
अध्याहार પુ૦ ઉપરથી કોઈ શબ્દ વગેરેને લેવો, અધ્યાહાર, તર્ક, કલ્પના, અપૂર્વ ઉત્પ્રેક્ષા કરવી.
अध्याहार्य ત્રિ૦ અધ્યાહાર કરવા યોગ્ય.
अध्युषित ત્રિ૦ રહેલ-વસેલ સ્થાન વગેરે.
अध्युष्ट ત્રિ૦ સાડાત્રણ.
अध्युष्ट्र ત્રિ૦ ઉટગાડી, જેમાં ઉંટ જોડ્યો હોય તેવી ગાડી વગેરે.
अध्यूढ ત્રિ૦ અપકૃષ્ટિત, અત્યંત વધેલું, સમૃદ્ધિવાળું.
अध्यूढा સ્ત્રી૦ જેના ઉપર બીજી સ્ત્રી પરણી લાવવામાં આવી હોય તેવી સ્ત્રી.
अध्यूघ्नी સ્ત્રી૦ મોટા આઉ-આંચળવાળી ગાય.
अध्येतव्य ત્રિ૦ ભણવા યોગ્ય.
अध्येषण ન૦ સત્કારપૂર્વક આચાર્ય વગેરેની પ્રેરણા, સામાન્ય પ્રેરણા.
अध्येषणा સ્ત્રી૦ અધિક પ્રાર્થના, યાચના.
अध्रि ત્રિ૦ નહિ ધારણ કરેલ, પરાભવ કરવાને અશક્ય.
अध्रिगू ત્રિ૦ નહિ ધારણ કરેલું ગમન, નિરધાર ગતિ.
अध्रिज ત્રિ૦ નહિ ધારણ કરેલને અથવા પરાભવ ન કરી શકાય તેવાને ઉત્પન્ન કરનાર.
अध्रुव ત્રિ૦ અનિશ્ચિત, ચંચળ, અસ્થિર, નાશવંત.
अध्रुष પુ૦ લોહી વિકારથી ઉત્પન્ન થનાર સોજાનો એક રોગ.
अध्वग પુ૦ મુસાફર, સૂર્ય, ઉંટ, ખચ્ચર.
अध्वग ત્રિ૦ માર્ગે જનાર.
अध्वगत् ત્રિ૦ મુસાફર, વટેમાર્ગુ.
अध्वगभोग्य પુ૦ તે નામનું એક વૃક્ષ.
अध्वगा સ્ત્રી૦ ગંગા.
अध्वज ત્રિ૦ માર્ગમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
अध्वजा સ્ત્રી૦ એક જાતનું ઝાડ.
अध्वन् પુ૦ માર્ગ, આકાશ, કાળ, હિંસક, અવયવ.
अध्वनीन ત્રિ૦ મુસાફર, માર્ગે ગમન કરી શકે તે.
अध्वन्य ત્રિ૦ મુસાફર, ઝડપથી ગમન કરી શકનાર, ઉતાવળી આલવાળું.
अध्वपति પુ૦ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अध्वपति ત્રિ૦ માર્ગનું રક્ષણ કરનાર.
अध्वर પુ૦ યજ્ઞ, આકાશ, આઠ વસુમાંનો બીજો વસુ.
अध्वर ત્રિ૦ વાંકું નહિ તે-સીધું, સાવધાન.
अध्वरकर्मन् ન૦ યજ્ઞરૂપ કર્મ.
अध्वरमीमांसा સ્ત્રી૦ જૈમિનિ મુનિએ રચેલું ધર્મમીમાંસા નામનું શાસ્ત્ર.
अध्वरथ પુ૦ માર્ગે જવામાં ઉપયોગી રથ, રસ્તો જાણનાર દૂત.
अध्वर्यु પુ૦ યજુર્વેદને જાણનારો હોમ કરનાર ઋત્વિજ.
अध्वशल्य પુ૦ અઘેડો નામની વનસ્પતિ.
अध्वस्मन ત્રિ૦ નાશરહિત, અવિનાશી.
अध्वाति પુ૦ મુસાફર, વટેમાર્ગુ.
अध्वांत ન૦ અંધારાનો અભાવ.
अध्वांतशात्रव પુ૦ તે નામનું એક વૃક્ષ, માર્ગના સીમાડા ઉપરનો શત્રુ.
अध्वायन ન૦ માર્ગે જવું તે, યાત્રા, પ્રયાણ
अन् अदा० पर० अक० सेट् જીવવું.
अन् दिवा० आत्म० अक० सेट् જીવવું.

अन पु० લાવવું, જીવાડવું, પ્રાણ.
अनंश त्रि० વારસો લેવાને જેનો અધિકાર ન હોય તે, જેનો ભાગ ન થઇ શકે તે.
अनंशुमत्फला स्त्री० કેળનું ઝાડ.
अनक त्रि० અધમ, નીચ, નિંદ્ય.
अनक्ष् त्रि० આંધળું,ચક્ષુ ઇંદ્રિયરહિત.
अनक्ष त्रि० આંધળું, નેત્રવિનાનું, ઇંદ્રિયરહિત, પૈડાંવિનાનું.
अनक्षर न० નિંદાવચન, ગાળ, દુષ્ટવચન
अनक्षर त्रि० અક્ષરજ્ઞાનરહિત–મૂર્ખ.
अनक्षि पु० મંદ નેત્ર, ખરાબ આંખ.
अनगार त्रि० ઘરવિનાનું, સંન્યાસી, મુનિવગેરે.
अनग्न त्रि० નાગું નહિ તે, દિગંબર નહિ તે, પહેરેલાં વસ્ત્રવાળું,
अनग्नि पु० અગ્નિહોત્રી નહિ તેવો ગૃહસ્થ, સંન્યાસી, અગ્નિથી ભિન્ન–જૂદું, તે નામનો એક યજ્ઞ.
अनग्निशा पु० અગ્નિનું રક્ષણ નહિ કરનાર.
अनग्निदग्ध त्रि० અગ્નિથી નહિ બળેલ, અગ્નિસંસ્કારરહિત.
अनघ त्रि० પાપરહિત, દુઃખરહિત, વ્યસનવિનાનું, નિર્દોષ, નિર્મળ, સ્વચ્છ.
अनघ पु० વિષ્ણુ.
अनङ्ग त्रि० અંગરહિત,ઉપકરણ–સરસામાનવિનાનું.
अनङ्ग न० આકાશ, મન.
अनङ्ग पु० કામદેવ.
अनङ्गक न० ચિત્ત.
अनङ्गक्रीडा स्त्री० કામક્રીડા, તે નામનું એક માત્રાવૃત્ત–છંદ.
अनंगलेख पु० કામને પ્રકટ કરનાર–જણાવનાર લેખ.
अनंगशेखर पु० જેમાં લઘુ–ગુરૂ મૂકવામાં આવે છે તેવો એક દંડક છંદ.
अनगासुहृद पु० શંકર.

अनच्छ त्रि० અપ્રસન્ન, મેલું, ડહોળાયલું.
अनंजन न० કોઈના સંબંધથીરહિત. આકાશ, પરબ્રહ્મ.
अनंजन पु० દોષરહિત નારાયણ.
अनंजन त्रि० નિર્દોષ, કાજળવિનાનું.
अनडुह् पु० બેલ, બળદ.
अगडुही स्त्री० ગાય.
अनडुज्जिह्वा स्त्री० અનંતમૂળ નામની વનસ્પતિ.
अनड्वाही स्त्री० ગાય.
अनणु पु० સ્થૂલ ધાન્ય.
अनणु त्रि० અણુરહિત–સ્થૂલ.
अनतिक्रम न० અતિક્રમ-ઉલ્લંઘનનો અભાવ.
अनतिक्रमणीय त्रि० ઉલ્લંઘન કરવાને અયોગ્ય.
अनतिद्रुत સર્વનું ઉલ્લંઘન કરી નહિ થયેલ યથાર્થભૂત.
अनतिप्रश्न्य त्रि० અત્યંત પ્રશ્ન કરવાને માટે અયોગ્ય એવી કોઇ વસ્તુ.
अनतिरिक्त त्रि० અધિક.
अनतिविलंविता स्त्री० અતિવિલંબનો અભાવ, વાણીનો એક ગુણ.
अनद्धा त्रि० નહિ બંધાયેલ.
अनद्धा अव्य० અનિશ્ચય.
अनद्धापुरुष पु० જેને પોતાના કાર્યમાં નિશ્ચય ન હોય તે, દેવપિતૃકાર્ય નહિ કરનારો.
अनद्य त्रि० અભક્ષ્ય એવી કોઇ વસ્તુ.
अनद्य पु० ધોળા સરસવ.
अनद्यतन त्रि० આજે–ચોવીસ કલાકની અંદર નહિ થનાર.
अनद्यतन पु० વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ એક કાળ–હ્યસ્તન કાળ.
अनधिकार त्रि० અધિકાર વિનાનું.
अनधिकार पु० અધિકારનો અભાવ.

अनधिकारचर्चा स्त्री० જેનો જેમાં અધિકાર નથી તેની તે વિષયમાં ચિંતા.
अनधिकारिन् त्रि० જે અધિકારી ન હોય તે.
अनधिकृत त्रि० અધિકાર નહિ પામેલ.
अनधिगत त्रि० નહિ ગયેલ, નહિ મેળવેલ, નહિ જાણેલ.
अनधिगम पु० ગતિનો અભાવ. પ્રાપ્તિનો અભાવ, જ્ઞાનનો અભાવ.
अनधिष्ठित त्रि० નહિ રહેલ, નહિ વસેલ.
अनधीन त्रि० સ્વાધીન, સ્વતંત્ર, પરાધીન નહિ તે.
अनध्यक्ष न० પ્રત્યક્ષ નહિ તે, અધ્યક્ષરહિત.
अनध्याय पु० અધ્યયનનો અભાવ, જેમાં અધ્યયન કરવું નિષેધેલું છે તેવો કાળ.
अनन न० જીવન, ગમન-ગતિ.
अननुगत त्रि० નહિ અનુસરેલ, પાછળ નહિ ગયેલ, સ્વાધીન, સ્વતંત્ર.
अननुगम पु० પાછળ નહિ જવું, નહિ અનુસરવું તે.
अनन्त पु० વિષ્ણુ, બળભદ્ર. મેઘ, ચૌદમા જૈન તીર્થંકર, તે નામનો એક નાગ, તે નામનું એક વૃક્ષ.
अनन्त न० આકાશ, અભ્રક, પરબ્રહ્મ.
अनन्त त्रि० છેડા વિનાનું, અવધિવિનાનું, સમગ્ર.
अनन्तचतुर्दशी स्त्री० અનંત ચૌદશ-ભાદરવા શુદ ચૌદશ.
अनन्तजित् पु० વાસુદેવ, ચૌદમા જૈન તીર્થંકર.
अनन्ततीर्थकृत् पु० તે નામના ચૌદમા જૈન તીર્થંકર.
अनन्ततीर्थकृत् त्रि० અનંત તીર્થો કરનાર.
अनन्ततृतीया स्त्री० ભાદરવો-વૈશાખ-માગશર-એ મહિનાની ત્રીજ.
अनन्तदृष्टि पु० પરમેશ્વર, ઇંદ્ર.
अनन्तदेव पु० શેષનાગ, શેષશાયી નારાયણદેવ.
अनन्तमूल पु० જેને ઘણાં મૂળીયાં હોય છે એવું તે નામનું એક વૃક્ષ.
अनन्तर त्रि० વ્યવધાનરહિત, અંતરવિનાનું, તુરતનું, પાછળનું, પાસેનું.
अनन्तरज पु० મોટો અને નાનો ભાઈ, ક્રમપૂર્વક પરણેલી સ્ત્રીમાં જન્મેલ પુત્ર.
अनन्तरजा स्त्री० મોટી અને નાની બહેન, ક્રમે કરી પરણેલી સ્ત્રીમાં જન્મેલી.
अनन्तरय पु० દૂર નહિ કરવું તે, અપરિત્યાગ.
अनन्तराय त्रि० નિર્વિઘ્ન.
अनन्तराशि पु० બીજ ગણિતમાં કહેલો એક રાશિ.
अनन्तरूप त्रि० અનન્ત રૂપવાળું.
अनन्तरूप पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ.
अनन्तर्गर्भिन् पु० પવિત્રાં માટેનો દર્ભ.
अनन्तविजय पु० તે નામનો યુધિષ્ઠિરનો શંખ.
अनन्तवीर्य पु० ભવિષ્યકાળમાં થનાર તે નામના ત્રેવીસમા જૈન તીર્થંકર.
अनन्तव्रत न० અનંતચૌદશનું વ્રત-ભાદરવા શુદ ચૌદશનું વ્રત.
अनन्तशक्ति पु० પરમેશ્વર.
अनन्तशक्ति त्रि० અનંત શક્તિવાળું.
अनन्तशीर्ष पु० વાસુકી નાગ, પરમેશ્વર.
अनन्तशीर्षा स्त्री० વાસુકિ નાગની સ્ત્રી.
अनन्ता स्त्री० અનંતમૂળ, પાર્વતી, પૃથ્વી, ધમાસો, ખ્રોખડ, હરડે, આમળી, ગળો, પીપર, અગ્નિમંથ નામનું વૃક્ષ, અગ્નિશિખા નામનું વૃક્ષ, શ્યામ લતા, કાળી ખ્રોખડ, ધોળી ખ્રોખડ, ઉપલસરી.
अनन्त्य न० હિરણ્યગર્ભનું સ્થાન.
अनन्द त्रि० આનંદ નહિ આપનાર.

अनन्न न० ખાવાને અયોગ્ય, અભક્ષ્ય.
अनन्य त्रि० એકલું, એકજ, બીજું નહિ તે, એકકું.
अनन्यगतिक त्रि० બીજા ઉપાય વિનાનું, માત્ર એકજ ગતિવાળું.
अनन्यज पु० કામદેવ.
अनन्यता स्त्री० એકપણું, એકજપણું, એકાપણું.
अनन्यत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अनन्यदेव पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ.
अनन्यपूर्वा स्त्री० બીજાએ નહિ ભોગવેલી સ્ત્રી-પૃથ્વી વગેરે.
अनन्यभाज् पु० બીજાને નહિ ભજનાર, એકનેજ સેવનાર.
अनन्यवृत्ति त्रि० જેની મનોવૃત્તિ બીજે નથી હોતી તે, એકતાન ચિત્તવાળું, માત્ર એકજ આજીવિકાવાળું.
अनन्यसाधारण त्रि० જે અન્યના ધર્મની તુલના ન કરે તે, બીજામાં ન મળે તે.
अनन्वय त्रि० અન્વયરહિત-અસંબદ્ધ.
अनन्वय पु० તે નામનો એક અર્થાલંકાર.
अनप त्रि० અલ્પ જળવાળું, નાનું ખાબોચીયુ વગેરે
अनपकर्मन् न० બીજાનો અપકાર ન કરવો તે, બીજા પાસેથી લીધેલું કરજ અદા કરવું તે, પાછું ન લેવું તે.
अनपकरण न० ઉપરનો અર્થ.
अनपक्रिया स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अनपच्युत त्रि० વિનાશ રહિત
अनपत्य त्रि० સંતાનરહિત, છોકરાવિનાનું.
अनपत्यक त्रि० ઉપરનો અર્થ..
अनपत्रप त्रि० જેને બીજાને લીધે શરમ નથી તે, નિર્લજ્જ.
अनपभ्रंश पु० અપભ્રંશ નહિ તે, વ્યાકરણથી સિદ્ધ કરેલો સંસ્કારી શબ્દ.
अनपराध पु० અપરાધ નહિ તે.
अनपराध त्रि० અપરાધરહિત-નિરપરાધી
अनपराधिन् त्रि० નિરપરાધી.
अनपाकर्मन् न० કરજ વગેરે અદા ન કરવું તે.
अनपायिन् त्रि० નિશ્ચળ, સ્થિર.
अनपावृत त्रि० પુનરાવૃત્તિરહિત ફરીથી નહિ આવનાર
अनपिहित त्रि० આવરણથી રહિત-નહિ ઢાંકેલ.
अनपेक्ष त्रि० અપેક્ષારહિત, દરકારવિનાનું, અનુકરણરહિત.
अनपेक्षा स्त्री० દરકાર નહિ તે, જરૂર નહિ તે.
अनपेत त्रि० બહાર નહિ ગયેલ, અનુસરેલ, યુક્ત, સહિત.
अनप्त त्रि० પ્રાપ્ત નહિ તે.
अनप्नस् त्रि० રૂપરહિત, કર્મહીન, કર્મભ્રષ્ટ.
अनफा पु० તે નામનો એક યોગ.
अनभिज्ञ त्रि० જ્ઞાનરહિત, અજાણ્યું.
अनभिधेय त्रि० નહિ કહેવા લાયક, કહેવાને અયોગ્ય.
अनभिभव पु० પરાભવ-પરાજયનો અભાવ.
अनभिभवनीय न० પરાજય કરવાને અયોગ્ય, જેનો પરાજય ન થઈ શકે તે.
अनभिभृत त्रि० પરાભવ નહિ પામેલ, નહિ હારેલ.
अनभिमत त्रि० અસંમત, નહિ માનેલ.
अनभिम्लातवर्ण त्रि० દેદીપ્યમાન, પ્રકાશમાન.
अनभिलाप पु० અભિલાપ—ઇચ્છાનો અભાવ.
अनभिलाप त्रि० અભિલાપવિનાનું
अनभिव्यक्त त्रि० સ્પષ્ટ નહિ તે-અસ્પષ્ટ, અગ્રુટ.

अनभिशस्त त्रि० અનિંદ્ય, નિંદાપાત્ર નહિ તે
अनभिशस्त्य त्रि० નિંદાને અયોગ્ય, વખાણના લાયક
अनभिसंहित त्रि० ફળને ઉદ્દેશી નહિ કરેલ, ફળાકાંક્ષાવિના કરેલ
अनभिहित त्रि० નહિ કહેલ
अनभीष्ट त्रि० અપ્રિય, નહિ ધારેલ
अनभ्यावृत्ति स्त्री० અભ્યાસનો અભાવ
अनभ्याशमित्य त्रि० દૂરથી ત્યાગ કરવા યોગ્ય
अनम पु० બ્રાહ્મણ
अनमस्य त्रि० નમસ્કાર કરવાને અયોગ્ય.
अनमितम्पच त्रि० લોભી નહિ તે
अनमित्र त्रि० શત્રુવિનાનું
अनमित्र पु० તે નામનો એક રાજા
अनमीव त्रि० રોગરહિત
अनम्बर त्रि० વસ્ત્રરહિત-નાગું, દિગંબર
अनय पु० અશુભ દૈવ, અભાગ્ય, એક પ્રકારનો જુગાર, અનીતિ, ખરાબ કામ, આપત્તિ, દુઃખ
अनय त्रि० ન્યાયવિનાનું, નીતિભ્રષ્ટ, દુષ્ટ
अनरण्य पु० તે નામનો સૂર્યવંશી એક રાજા
अनर्काभ्युदित पु० સૂર્યનો જેમા થોડો ઉદય થયો હોય તે કાળ
अनर्गल त्रि० બંધનરહિત, નિર્મર્યાદ, ઉદ્ધત, સ્વતંત્ર, છૂટું
अनर्घ त्रि० અમૂલ્ય
अनर्घराघव न० મુરારિમિશ્ર નામના કવિએ રચેલું તે નામનું એક નાટક
अनर्घ्य त्रि० જેનાથી વધારે બીજું કોઇ પૂજ્ય નથી તે, અત્યંત પૂજ્ય
अनर्थ पु० અનિષ્ટ, અધર્મ, અર્થનો અભાવ, સર્વકામનાપૂર્ણ ઇશ્વર
अनर्थ त्रि० અર્થરહિત, નિરર્થક
अनर्थक न० અસંબદ્ધ વાક્ય, બકવાદ
अनर्थक त्रि० -અર્થ
अनर्थलुप्त त्रि० કુંટ અર્થથી નહિ નાશ પામેલ
अनर्थान्तर न० અભેદ, એકાર્થ.
अनर्व त्रि० શિથિલ નહિ તે
अनर्वन् पु० શત્રુ નહિ તે
अनर्वन् त्रि० શત્રુરહિત
अनर्विश् त्रि० લાકડાં વગેરે લેવા માટે ગાડું લઈને વનમાં પ્રવેશ કરનાર, જવા યોગ્ય સ્થાને જવાને અશક્ત
अनर्शराति त्रि० જે પાપી ન હોય તેને દાન આપનાર
अनर्ह त्रि० અયોગ્ય
अनल पु० અગ્નિ, દેહમાં રહેલી પિત્ત ધાતુ, આઠ વસુઓમાંનો પાંચમો વસુ, કૃત્તિકા નક્ષત્ર, ચિત્રાનું વૃક્ષ, ભિલામાનું વૃક્ષ, તે નામના પિતૃદેવ, વિષ્ણુ, પરમેશ્વર
अनलद्दीपन त्रि० જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરનાર કોઈ ઔષધદ્રવ્ય વગેરે
अनलप्रभा स्त्री० અગ્નિની કાંતિ, તે નામની એક લતા-વેલ
अनलप्रिया स्त्री० અગ્નિની સ્ત્રી-દક્ષકન્યા સ્વાહા.
अनलम् अव्य० પૂર્ણ નહિ તે બસ નહિ તે-અપૂર્ણ
अनलि पु० તે નામનું એક વૃક્ષ
अनल्प त्रि० ઘણું પુષ્કળ
अनवकाश पु० અવકાશ-જગ્યાનો અભાવ
अनवकाश त्रि० અવકાશ વગરનું, જગ્યા વગરનું
अनवगीत त्रि० અનિંદ્ય
अनवग्रह त्रि० પ્રતિબંધરહિત, વરસાદનો અટકાવ નહિ તે
अनवद्य त्रि० અનિંદ્ય, નિર્દોષ
अनवधान न० મનની એકાગ્રતાનો અભાવ,

सावधानी नहि होवी ते, प्रमाद.
अनवधानता स्त्री० प्रमाद.
अनवधानत्व न० प्रमाद
अनवपृग्ण त्रि० संबंधविनानुं, संयोग-स्पर्शरहित
अनवग्रव त्रि अपवादरहित, निंदाशून्य.
अनवब्र त्रि० अंशरहित
अनवम त्रि० न्यूनतारहित-श्रेष्ठ.
अनवर त्रि० अधम नहि ते, श्रेष्ठ.
अनवरत त्रि० निरंतर, नित्य, विश्रामरहित, सतत
अनवरतम् अव्य० उपरनो अर्थ.
अनवरार्द्ध्य त्रि० उत्कृष्ट, श्रेष्ठ
अनवलब त्रि० आलंबनरहित, निराधार, निराश्रित.
अनवलोभन न० ते नामनो एक गर्भसंस्कार.
अनवस त्रि० पथ्य भोजन नहि करनार
अनवसर पु० योग्य समयनो अभाव
अनवसर त्रि० योग्य समय विनानुं.
अनवसित त्रि० अनिश्चित, असमाप्त.
अनवसिता स्त्री० ते नामनो एक छंद
अनवस्कर त्रि० निर्मळ, मेलविनानुं.
अनवस्थ त्रि० अवस्थाविनानुं.
अनवस्था स्त्री० अवस्थानो अभाव, तर्कशास्त्रमा प्रसिद्ध ते नामनो एक दोष
अनवस्थान पु० वायु
अनवस्थान न० उभा नहि रहेवुं ते
अनवस्था त्रि० चंचळ-अस्थिर
अनवस्थित त्रि० चंचळ, अस्थिर, व्यभिचारवाळुं.
अनवस्थिति स्त्री० उभा नहि रहेवुं ते, स्थिर नहि रहेवुं ते.
अनवह्वर त्रि० वाकुं नहि ते, सीधुं, सरळ
अनवाप्त त्रि० अप्राप्त, नहि मेळवेल
अनवाय त्रि० अवयवरहित.
अनवेक्षक त्रि० चारे बाजुनी तपास नहि राखनार, सारुं नरसुं नहि जोनार.
अनवेक्षा स्त्री० बेदरकारी
अनशन न० खोराक नहि लेवो ते, उपवास, भोजननी निवृत्ति करवारूप एक व्रत.
अनशन त्रि० भोजननो त्याग करनार
अनश्वर त्रि० नाशवंत नहि ते, स्थायी, नित्य.
अनस् स्त्री० माता, मा.
अनस् न० गाडुं, भात, चोखा.
अनसूय त्रि० असूयाविनानुं-बीजाना गुणो उपर दोषारोप नहि करनार.
अनसूयक त्रि० उपरनो अर्थ.
अनसूया स्त्री० बीजाना गुणो उपर दोषारोप नहि करवो ते, असूयानो अभाव.
अनसूयु त्रि० अनसूय शब्दनो अर्थ.
अनस्तमित त्रि० अस्त नहि पामेल.
अनस्थि त्रि० हाडकाविनानुं.
अनस्थि पु० हाडकां विनानो अवयव, सांख्यशास्त्र प्रसिद्ध ते नामनुं एक तत्व, ईश्वरनी माया.
अनस्यत् त्रि० गाडाथी युक्त, गाडा साथे जोडाएल.
अनहंकार त्रि० अहंकारविनानुं-निरहंकारी
अनहंकार पु० अहंकारनो अभाव.
अनहंकारिन त्रि० जेने अहंकार न होय ते
अनहंकृत त्रि० अहंकारविनानुं.
अनहंकृति स्त्री० अहंकारनो अभाव
अनहंकृति त्रि० अहंकाररहित.
अनहंवादिन् त्रि० गर्वरहित, निरभिमानी
अनाकार त्रि० आकार विनानुं, अवयवरहित आकाश वगेरे.
अनाकार पु० ईश्वर

अनाकाल पु० જે સમયે અનાજ ન પાક્યું હોય તે સમય, દુકાળ.

अनाकुल त्रि० આકુળ-વ્યગ્ર નહિ તે, એકાગ્ર, સ્થિર, અસંકીર્ણ વાક્ય.

अनाकृत न० નહિ અટકાવેલ.

अनाक्रान्त આક્રાન્ત નહિ તે, નહિ દબાયલું.

अनाक्रान्ता स्त्री० કંટકારી વૃક્ષ, ભોંય-રીંગણી.

अनाक्षारित न० જેનો અપકાર ન કર્યો હોય તે.

अनाग त्रि० અધર્મરહિત, પાપરહિત.

अनागत त्रि० નહિ આવેલ, ભવિષ્યમાં થનાર, ભાવી.

अनागतविधातृ त्रि० ભાવિ દુઃખને દૂર કરવાના ઉપાય કરનાર.

अनागताबाध पु० ભાવી શારીરિક વગેરે દુઃખ.

अनागतार्तवा स्त्री० જેને અટકાવ ખીલ-કુલ આવ્યો જ ન હોય તેવી સ્ત્રી, સ્ત્રી-ધર્મશૂન્ય કન્યા.

अनागन्धित त्रि० નહિ સુંઘેલ.

अनागम पु० આવક નહિ તે, આવેલ નહિ તે, હાજર નહિ તે.

अनागस् त्रि० નિરપરાધી, પાપરહિત.

अनाचार पु० દુષ્ટ આચાર, આચારનો અભાવ, ખરાબ આચરણ.

अनाज्ञात त्रि० નહિ જાણેલ, નહિ જણાયેલ.

अनाढ्य त्रि० તવંગર નહિ તે, ગરીબ.

अनातप पु० ઉગ્રતાનો અભાવ, તાપ નહિ તે, છાયા.

अनातुर त्रि० આતુર નહિ તે, નીરોગી, સ્વસ્થ.

अनात्मक त्रि० આત્માને નહિ માનનારો ક્ષણિક વિજ્ઞાન મન, સ્થિરસ્વરૂપરહિત જગત.

अनात्मज्ञ त्रि० આત્માના સ્વરૂપને નહિ જાણનાર.

अनात्मन् पु० આત્મા નહિ તે, શરીર વગેરે જડ વસ્તુ.

अनात्मवत् त्रि० જેણે ઇન્દ્રિયોને જીતી ન હોય તે.

अनात्म्य न० શરીરવિનાનું.

अनाथ त्रि० અનાથ, ધણીવિનાનું.

अनादर पु० તિરસ્કાર, અપમાન, સન્મા-નનો અભાવ.

अनादर त्रि० તિરસ્કારપાત્ર.

अनादि त्रि० આદિરહિત.

अनादि पु० પરમેશ્વર, હિરણ્યગર્ભ.

अनादिता स्त्री० અનાદિપણું.

अनादित्व न० ઉપરનો અર્થ.

अनादिमत् न० આદિવિનાનું, કાર્યસિવાયનું.

अनादिष्ट त्रि० વિશેષરૂપે નહિ ઉપદેશેલ-નહિ કહેલ.

अनादीनव त्रि० નિર્દોષ.

अनादृत त्रि० તિરસ્કાર પામેલ.

अनादृत न० તિરસ્કાર.

अनादेय न० ધર્મશાસ્ત્રમાં નિષેધેલી નહિ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય વસ્તુ.

अनादेश पु० ઉપદેશનો અભાવ, આજ્ઞાનો અભાવ.

अनाद्य त्रि० નહિ ભક્ષણ કરવા યોગ્ય અભક્ષ્ય, અનાદિ.

अनाधार त्रि० આશ્રયરહિત, નિરાધાર, ન્યાયશાસ્ત્રના મતમા હરકોઈ નિત્ય દ્રવ્ય.

अनाधृष त्रि० પરાભવ-તિરસ્કાર નહિ પામેલ.

अनाधृष्ट त्रि० પરાભવ નહિ પામેલ, અપરાજીત.

अनाधृष्य त्रि० પરાજય કરવાને લાયક નહિ તે, જીતી ન શકાય તેવું.

अनानुद त्रि० अतुल्य दाता, दान करवामां ઍદ્યું.
अनापन्न त्रि० नहि प्राप्त थयेल, नहि मेळवेल
अनाप्त त्रि० अबंधु, नहि प्राप्त थयेल.
अनाभयिन् त्रि० अत्यंत नहि बीधेल, अत्यंत निर्भय.
अनाभू त्रि० स्तुति न करनार, सन्मुख नहि थयेल.
अनामक न० हरसनो रोग
अनामक पु० पुरषोत्तम महिनो, मळमास.
अनामक त्रि० नामवगरनुं.
अनामन् त्रि० उपरनो अर्थ.
अनामन् पु० मळमास, पुरषोत्तम महिनो.
अनामन् न० हरसनो रोग.
अनामय पु० रोगनो अभाव, आरोग्य.
अनामय त्रि० नीरोगी.
अनामयित्नु त्रि० व्यथा नहि उपजावनार.
अनामा स्त्री० अनामिका आगळी–वचली अने छेल्ली आगळीनी वच्चे रहेली आंगळी.
अनामिका स्त्री० उपरनो अर्थ.
अनामृण त्रि० अहिंसक, हिंसा नहि करनार.
अनायत्त त्रि० अस्वाधीन, अवश, परवश.
अनायन न० एकांत.
अनायात्त त्रि० प्रयत्नविनानुं.
अनायास पु० प्रयत्ननो अभाव, अल्प प्रयत्न, सहेलाइ.
अनायासकृत न० अल्प प्रयत्नथी करेल.
अनायुष्य न० आयुषने हितकारक नहि एवुं अतिभोजन वगेरे.
अनारत न० संतत, अविच्छिन्न, निरंतर, कायम
अनारत्त त्रि०कायमनुं, नित्यनुं.
अनारब्ध त्रि० नहि आरंभेल
अनारभ्य अव्य० नहि आरंभीने.
अनारभ्य त्रि० आरंभ नहि करवा योग्य.
अनारभ्याधीत त्रि० कंइ पण नहि आरंभीने भणेल.
अनारंभ पु० आरंभनो अभाव, शरुआत नहि ते.
अनारोग्य न० आरोग्यनो अभाव.
अनारोग्य त्रि० आरोग्यनुं साधन नहि ते.
अनार्जव पु० रोग.
अनार्जव त्रि० सरळताविनानुं, कुटील, वक्र.
अनार्जव अव्य० सरलतानो अभाव
अनार्त्तव त्रि० जेनो ऋतुकाळ प्राप्त थयो नथी तेवुं पुष्प वगेरे.
अनार्त्तवा स्त्री० जे हजी रजस्वला नथी थइ तेवी स्त्री.
अनार्य पु० आर्य न होय ते, नहि चालेल, नहि गयेल, आर्योए नहि आश्रय करेल देश.
अनार्य्यक न० अगरनुं लाकडुं.
अनार्य्यज त्रि० अनार्य देशमां उत्पन्न थयेल.
अनार्य्यज न० अगरनुं लाकडुं
अनार्य्यता स्त्री० अनार्यपणुं.
अनार्य्यत्व न० उपरनो अर्थ.
अनार्यतिक्त पु० करीआतुं.
अनार्ष त्रि० अवैदिक, वेदमां नहि कहेल, ऋषिओए नहि जोयेल.
अनालंबी स्त्री० शिवनी वीणा.
अनालोचित त्रि० नहि तपासेल, नहि विचारेल.
अनालोडित त्रि० उपरनो अर्थ.
अनाविल त्रि० स्वच्छ, निर्मळ, डहोळुं नहि ते.
अनाविद्ध त्रि० नहि वींधायेल, अदुःखित.
अनावृत त्रि० नहि ढंकायेल, खुल्लुं.
अनावृत्त त्रि० फरीथी नहि गयेल, पहेला गयेल.

अनावृत्ति स्त्री० आम्यामनो अभाव, आगमननो अभाव नहि आववुं ते
अनावृष्टि स्त्री० ७ ईतिओमानी बीजी ईति, वरसाद बीलकुल न थवो ते.
अनाशक पु० यथेच्छ भोजन, नाशवंत नहि ते.
अनाशकायन न० आत्मज्ञाननुं साधन, एक प्रकारनुं ब्रह्मचर्य.
अनाशस्त त्रि० नहि वखणायेल,
अनाशिन् त्रि० नाशवंत नहि ते, नाशरहित, आत्मा, ईश्वर.
अनाशु त्रि० विनाशरहित, अभ्यास.
अनाश्य त्रि० नाशने अयोग्य.
अनाश्रमिन् त्रि० गृहस्थाश्रम वगेरे आश्रमविनानुं.
अनाश्रय त्रि० आश्रयरहित, निराधार.
अनाश्वस् त्रि० भोगरहित.
अनाश्वास पु० अनास्था, अविश्वास.
अनास् त्रि० मुखविनानुं, मुखना व्यापारथी रहित.
अनासिक त्रि० नासिकारहित, नाकविनानुं, नकटुं.
अनास्थ त्रि० आस्थाविनानुं, श्रद्धाहीन, आदरशून्य, बेदरकार.
अनास्था स्त्री० आस्थानो अभाव, अश्रद्धा, अनादर, बेदरकारी.
अनास्थान न० एक स्थळे न रही शके तेवुं जळ वगेरे, सभाविनानुं.
अनास्राव त्रि० क्लेशविनानुं.
अनाह पु० संग्रहणीनो रोग.
अनाहत न० नहीं धोयेलुं तथा नहीं पहेरेलुं नवुं वस्त्र, तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध अने हृदयप्रदेशमां आवेलु ते नामनुं एक चक्र.
अनाहत त्रि० जेने आघात नथी पहोंचेलो तेवी हरकोई वस्तु.
अनाहता स्त्री० परा, पश्यन्ती, मध्यमा अने वैखरी नामनी वाणीनी वृत्तिओमांनी मध्यमा वाणीवृत्ति.
अनाहार पु० आहारनो अभाव, उपवास, अनशन.
अनाहार्य त्रि० अकृत्रिम, स्वाभाविक
अनाहिताग्नि पु० जेणे विधिप्रमाणे अग्निहोत्र न लीधु होय तेवो कोई द्विज.
अनाहूत त्रि० नहि बोलावेल
अनिकेत पु० जेनो नियत निवास नथी तेवो संन्यासी
अनिकेतन पु० उपरनो अर्थ.
अनिक्षु न० शेरडी जेवो एक जातनो कासडो–ते नामनुं एक घास.
अनिगीर्ण त्रि० नही गळेल, नहि छुपावेल.
अनिच्छा स्त्री० ईच्छानो अभाव
अनिच्छु त्रि० इच्छाविनानुं.
अनित्य त्रि० नित्य नहि ते, नाशवंत, उत्पत्तिवाळी हरकोई वस्तु, अस्थिर, अव्यवस्थित.
अनित्यता स्त्री० अनित्यपणुं.
अनित्यत्व न० अनित्यपणुं.
अनिद्र स्त्री० निद्राविनानुं, उंघणसी नहि ते, आळसु नहि ते.
अनिद्रा स्त्री० निद्रानो अभाव.
अनिन्दित त्रि० नहि निंदायलुं, निंदारहित.
अनिन्द्र त्रि० इन्द्रनी उपासना नहि करनार.
अनिन्द्य त्रि० नहि निंदवा योग्य
अनिपुण त्रि० होशीआर नहि ते, अकुशळ.
अनिबद्ध त्रि० नहि बधायेल, नहि पराधीन, नहि गुंथेल.
अनिबाध त्रि० पीडाविनानुं, दुःखविनानुं.
अनिभृत त्रि० चंचळ, अस्थिर.
अनिभृष्ट त्रि० असाधित, अदुःखित.
अनिमक पु० देडको, कोयल, भमरो, कमळनी अंदरनो केसरो, महुडानुं झाड.
अनिमान त्रि० अमाप, मापविनानुं.

अनिमित्त न० કારણનો અભાવ. કારણશૂન્ય.
अनिमिषू त्रि० નિશ્ચળ દર્શન.
अनिमिष त्रि० આંખના પલકારાવિનાનું, ક્રિયાશૂન્ય.
अनिमिष पु० દેવ, માછલું.
अनिमिषाचार्य पु० બૃહસ્પતિ.
अनिमेव पु० દેવ, માછલું.
अनिमेष त्रि० अनिमिष त्रि० જુઓ.
अनिमेषाचार्य पु० દેવગુરૂ-બૃહસ્પતિ.
अनियत त्रि० નિયમે કરી એક સ્વરૂપ નહિ તે, અનિત્ય, અસ્થાયી, બંધનરહિત.
अनियन्त्रित त्रि० અનિયમિત, ઉચ્છૃંખલ.
अनियम पु० નિયમનો અભાવ.
अनिर त्रि० પ્રેરણા કરવાને અશક્ય, અન્નરહિત.
अनिर न० દારિદ્રય.
अनिरा स्त्री० જેનાથી અન્ન પાકતું નથી તે અતિવૃષ્ટિ-અનાવૃષ્ટિ વગેરે.
अनिराकरण न० નિરાકરણનો અભાવ, સમાધાની નહિ તે.
अनिराकृत त्रि० નહિ નિરાકરણ કરેલ. નહિ અટકાવેલ, નહિ તિરસ્કાર કરેલ
अनिरुक्त त्रि० વિશેષસ્વરૂપે નિર્વચનરહિત.
अनिरुद्ध न० પશુ વગેરેને બાંધવાની દોરી.
अनिरुद्ध पु० પ્રદ્યુમ્નનો પુત્ર-ઉષાનો પતિ, વિષ્ણુ, ચિત્તનો અધિષ્ઠાતા દેવ
अनिरुद्ध त्रि० કોઇનાથી પણ નહિ અટકાવેલ.
अनिरुद्धपथ त्रि० જેનો માર્ગ કોઇએ રોક્યો ન હોય તે.
अनिरुद्धपथ न० આકાશ.
अनिरुद्धभाविनी स्त्री० બાણાસુરની પુત્રી ઉષા
अनिर्ज्ञात त्रि० અનિશ્ચિત, નહિ પ્રાપ્ત થયેલ
अनिर्णय पु० નિશ્ચયનો અભાવ-અનિશ્ચય.

अनिर्दश त्रि० જેને દશ દિવસ ન થયા હોય તે.
अनिर्दशाह त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अनिर्देश्य त्रि० જેનો નિર્દેશ ન થઇ શકે તે.
अनिर्देश्य न० પરબ્રહ્મ-પરમાત્મા.
अनिर्धारित त्रि० અનિશ્ચિત.
अनिर्भर त्रि० થોડું, જરાક.
अनिर्मल त्रि० સ્વચ્છ નહિ, મલિન.
अनिर्माल्या स्त्री० તે નામની એક ઔષધિ.
अनिर्वचनीय पु० જેનું સ્વરૂપ અમુક પ્રકારનું છે એમ ન કહી શકાય તે પરમાત્મા.
अनिर्वचनीय न० જગત, અજ્ઞાન
अनिर्वचनीयसर्वस्व न० શ્રી હર્ષકવિએ રચેલ'ખંડન ખંડ ખાદ્ય' નામનો એક ગ્રંથ.
अनिर्वाह पु० નિર્વાહનો અભાવ.
अनिर्विण्ण त्रि० નહિ કંટાળેલ, નહિ ખેદ પામેલ, અદુઃખી.
अनिर्वृत्ति स्त्री० દરિદ્રાવસ્થા.
अनिर्वृत्ति त्रि० દરિદ્ર મનુષ્ય વગેરે.
अनिर्वेद पु० વૈરાગ્યનો અભાવ, અસંતોષ.
अनिल पु० વાયુ, જૈનમતમાં માનેલા દશ ભવનપતિ દેવોમાંના છઠ્ઠા ભવનપતિ દેવ, ભૂતકાળના એક જૈન તીર્થંકર.
अनिलघ्नक पु० બહેડાંનું ઝાડ.
अनिलसख पु० અગ્નિ.
अनिलान्तक पु० વાયુરોગનો નાશ કરનાર તે નામની એક ઔષધિ.
अनिलामय पु० વાયુરોગ.
अनिली स्त्री० સ્વાતી નક્ષત્ર.
अनिर्लोचित त्रि० નહિ વિચારેલ, નહિ વિવેચેલ.
अनिर्लोडित त्रि० નહિ વિચારેલ.
अनिर्वर्तिन् त्रि० પાછું નહિ ફરનાર, યુદ્ધ વગેરેમાં પાછું નહિ હઠનાર.
अनिर्दिशमान त्रि० સતત ગમન કરનાર.

अनिश त्रि० नित्य, निरन्तर, सदाकाळ होनार, रात्रि सिवायनुं.
अनिशम् अव्य० हमेश, निरन्तर, सदा.
अनिशूशस्त त्रि० अनिंदित.
अनिश्चित त्रि० निश्चित नहि ते.
अनिष्ट त्रि० अप्रिय, दुःख, पाप, खेद, अपकार, जेनुं पूजन वगेरे न कर्युं होय तेवो देव वगेरे.
अनिष्टदुष्टधी त्रि० दुष्टबुद्धिवाळुं.
अनिष्टा स्त्री० ते नामनी एक वनस्पति.
अनिष्टिन् त्रि० जेणे यज्ञ अथवा देवपूजन न कर्युं होय ते.
अनिष्ठ त्रि० निष्ठाविनानुं.
अनिष्ठा स्त्री० निष्ठानो अभाव.
अनिष्णात त्रि० अकुशळ, अजाण, अपंडित, अप्रवीण.
अनिष्पन्न त्रि० नहि उत्पन्न थयेल, असंपूर्ण.
अनिष्पत्र न० जेने छेडे बांधेलुं पीछुं न नीकळेलुं होय तेना बाणथी वींधवुं वगेरे.
अनीक पु० न० सैन्य, युद्ध, सुख.
अनीकस्थ त्रि० युद्धमां रहेल सैन्य वगेरे.
अनीकिनी स्त्री० सेनानो समुदाय, सेना.
अनीच त्रि० नीच नहि ते, नीचुं नहि ते.
अनीचिदर्शिन् पु० ते नामनो एक बुद्ध.
अनीति स्त्री० नीति नहि ते, अनीति.
अनीश त्रि० ईश्वरसिवायनुं, अस्वतंत्र, धणीविनानुं.
अनीश पु० सर्वनो नियंता ईश्वर, विष्णु.
अनीशा स्त्री० दीनता, दीनपणुं.
अनीश्वर त्रि० अनीश त्रि० जुओ.
अनीह त्रि० स्पृहावगरनुं, निस्पृह, बेदरकार, निश्चेष्ट.
अनीहा स्त्री० स्पृहानो अभाव, बेदरकारी.
अनु अव्य० अध्ययन, कोईपण काम करवुं, समीपपणुं, पाछळ, हीनपणुं, साथेपणुं, वारंवार, सन्मुखपणुं.
अनुक त्रि० कामी.
अनुकम् अव्य० तर्कवितर्क.
अनुकम्पक त्रि० दयाळु.
अनुकम्पन न० दया.
अनुकम्पा स्त्री० दया, लगार चालवुं
अनुकम्प्य त्रि० वेगवाळुं, दया करवा ये दयापात्र.
अनुकरण न० नकल करवी ते.
अनुकर्ष पु० रथनी नीचे पैडां उपर आ लाकडुं.
अनुकर्ष न० आकर्षण.
अनुकर्षण पु० न० उपरनो अर्थ.
अनुकल्प पु० गौण कल्प, गौण आ प्रतिनिधि, गौणकल्पनुं प्रतिपादन नार ग्रंथ.
अनुकाम त्रि० अत्यंत कामी.
अनुकाम पु० योग्य अभिलाषा.
अनुकाम अव्य० इच्छानुसार, यथे
अनुकामीन त्रि० यथेष्ट गमन कर नीति-अनीति जोया विना इच्छानु वर्तनार.
अनुकार पु० नकल करवी ते.
अनुकारिन् त्रि० नकल करनार.
अनुकार्य्य त्रि० नकल करवा योग्य, पा करवा लायक.
अनुकाल अव्य० समयने योग्य, व प्रमाणे.
अनुकीर्तन न० कहेवुं.
अनुकूल पु० पतिभेद.
अनुकूल त्रि० अनुकूळ, सहचर, सदा पोतानो पक्षपात करनार.
अनुकूलता स्त्री० अनुकूलपणुं.
अनुकूलत्व न० उपरनो अर्थ.
अनुकूला स्त्री० दंती वृक्ष

अनुकृति स्त्री० અનુકરણ, નકલ કરવી તે.
अनुकृष्ट त्रि० ખેંચેલું, ખેડેલું.
अनुक्त त्रि० નહિ કહેલ, નહિ પ્રેરેલ, નહિ યોજેલ.
अनुक्य त्रि० જેનું સ્તોત્ર ન હોય તે, સ્તુતિરહિત.
अनुक्रम त्रि० ક્રમને નહિ ઓળંગેલ.
अनुक्रम अव्य० ક્રમને નહિ ઓળંગીને.
अनुक्रमणिका स्त्री० ગ્રંથમાંના વિષયનું સાંકળીયું.
अनुक्री पु० તે નામનો એક યજ્ઞ.
अनुक्रोश पु० દયા.
अनुक्रोश त्रि० એક ક્રોશ માર્ગને વટી ગયેલ–પ્રાપ્ત થયેલ
अनुक्षण अव्य० ક્ષણે ક્ષણે, પ્રતિક્ષણે.
अनुक्षण त्रि० નિત્યનું, નિરંતરનું.
अनुग त्रि० પાછળ જનાર, સહચર, અનુકૂલ સેવક.
अनुगंग अव्य० ગંગા ઉપર, ગંગામાં.
अनुगत त्रि० પાછળ ગયેલ, અનુસરેલ, સાથે ગયેલ, અનુકૂલ થયેલ.
अनुगति स्त्री० પાછળ ગમન, અનુસરણ
अनुगम पु० પાછળ જવું, અનુસરવું, સહાય થવું, સામાન્ય ધર્મ વડે સર્વ વિશેષ રૂપોનું ગ્રહણ.
अनुगमन न० પાછળ જવું, અનુસરવું.
अनुगव न० બળદની લંબાઈ જેટલી લંબાઈવાળું ગાડું વગેરે.
अनुगवीन त्रि० ગાય–બળદની પાછળ જનાર ગોવાળ વગેરે
अनुगादिन् त्रि० અનુવાદક, ભાષાન્તર કર્તા
अनुगामिन त्रि० પાછળ જનાર, અનુસરનાર, સહચર.
अनुगुण त्रि० અનુકૂલ, અનુસરેલ, યોગ્ય, યોગ્ય ઉપકરણ, સમાન ગુણવાળું, ગુણમાં આસક્ત.
अनुगुण अव्य० ગુણોને નહિ ઓળંગીને, ગુણપ્રમાણે, ગુણમાં.
अनुगुणा स्त्री० તાર બાંધેલી વીણા.
अनुगुप्त त्रि० ઢાંકેલ, રક્ષણ કરેલ
अनुगृहीत त्रि० જેના ઉપર અનુગ્રહ–કૃપા કરેલ હોય તે.
अनुग्र त्रि० ઉગ્ર નહિ તે, શાંત સ્વભાવનું, અસમર્થ, અનુદ્ધત.
अनुग्रह पु० કૃપા, મહેરબાની, અનુકૂલતા.
अनुग्रह त्रि० સૂર્ય વગેરે ગ્રહને અનુસરેલ.
अनुग्राहिन् त्रि० અનુગ્રહવાળું, કૃપાવાળું, મહેરબાની કરનારું.
अनुग्राह्य त्रि० અનુગ્રહ કરવા યોગ્ય, કૃપા કરવા યોગ્ય.
अनुचर त्रि० સહચર, પાછળ જનાર, દાસ, સેવક.
अनुचरी स्त्री० સહચરી, દાસી, સેવકી, દાસપુત્રી.
अनुचारक त्रि० અનુસરનાર, સેવક.
अनुचित त्रि० અયોગ્ય, અપરિચિત.
अनुचिंतन न० સ્મરણ કરવું, ચિંતવવું, સતત ચિંતન કરવું.
अनुचिंता स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अनुच्च त्रि० ઉંચું નહિ તે, જ્યોતિષમાં કહેલ ગ્રહોનું નીચસ્થાન
अनुच्छिष्ट न० એઠું નહિ તે.
अनुज न० તે નામે સુગંધી દ્રવ્ય.
अनुज त्रि० પાછળ જન્મેલ.
अनुज पु० નાનોભાઇ.
अनुजन्मन् पु० નાનો ભાઇ.
अनुजा स्त्री० નાની બહેન.
अनुजात પાછળ જન્મેલ
अनुजात पु० નાનો ભાઇ
अनुजाघर त्रि० અત્યંત નાનું.
अनुजीविन् त्रि० સેવક, આશ્રિત.
अनुजन्मन त्रि० પાછળ જન્મેલ.

अनुर्जीव्य त्रि० આશ્રય કરવા યોગ્ય, સેવવા યોગ્ય.
अनुज्ञा स्त्री० રજા, પરવાનગી.
अनुज्ञापक त्रि० પરવાનગી આપનાર.
अनुज्ञात त्रि० જેને પરવાનગી આપી હોય તે.
अनुज्येष्ठ त्रि० મોટાને અનુસરેલ.
अनुज्येष्ठ अव्य० મોટાને નહિ ઓળંગીને.
अनुतर न० નદી ઉતરવા માટે અપાતો કર.
अनुतर्ष न० મદિરા પીવાનું પાત્ર, મદિરા, મદિરાપાન, ઇચ્છા, તૃષ્ણા, તરસ, પીવાની ઇચ્છા.
अनुतर्षण न० ઉપરના અર્થ.
अनुताप पु० પશ્ચાત્તાપ.
अनुतापिन् त्रि० પશ્ચાત્તાપ કરનાર.
अनुतिल त्रि० તલને અનુસરેલ-વાવેલ ખેતર વગેરે.
अनुतिल अव्य० તલમાં, તલ વિષે.
अनुतूलन न० દાંડી વડે ઘાસના અગ્રભાગને કૂટવો તે.
अनुत्क त्रि० ઉત્કંઠિત નહિ તે, સ્વસ્થ.
अनुत्कर्ष त्रि० ઉત્કર્ષ રહિત.
अनुत्कर्ष पु० ઉત્કર્ષનો અભાવ
अनुत्त त्रि० નહિ ભીંજાયેલ, નહિ પ્રેરેલ.
अनुत्तम त्रि० ઉત્તમ નહિ તે.
अनुत्तम न० અતિ ઉત્કૃષ્ટ.
अनुत्तर त्रि० અત્યન્ત શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય, ઉત્તમ નહિ તે, અધમ, સ્થિર, સંબંધવિનાનું બોલનાર.
अनुत्तरा स्त्री० દક્ષિણ દિશા.
अनुत्तरोपपातिकदशा स्त्री० જૈન દ્વાદશાંગીનું નવમું અંગ.
अनुत्तान त्रि० ચત્તું નહિ તે, નીચા મુખવાળું.
अनुत्तरङ्ग त्रि० જેમાં તરંગ-મોજાં ઉછળતાં ન હોય તેવું પાણી વગેરે, અચંચલ, સ્થિર.
अनुत्पत्ति स्त्री० ઉત્પત્તિ નહિ તે.
अनुत्पत्तिक त्रि० ઉત્પત્તિવિનાનું.
अनुत्पन्न त्रि० ઉત્પન્ન નહિ થયેલ.
अनुत्पाद पु० ઉત્પત્તિનો અભાવ. ઉત્પત્તિરહિત.
अनुत्साद पु० ઉચ્છેદનો અભાવ.
अनुत्साद त्रि० ઉચ્છેદવિનાનું.
अनुत्साह पु० ઉત્સાહનો અભાવ, ઉત્સાહવગરનું.
अनुत्सिक्त त्रि० ગર્વિષ્ઠ નહિ તે, નિરભિમાની.
अनुत्सुक त्रि० ઉત્કંઠિત નહિ તે, ઉત્કંઠાવિનાનું.
अनुत्सूत्र त्रि० સૂત્રને અનુસરતું, સૂત્રવિરુદ્ધ નહિ તે.
अनुत्सेक पु० ગર્વનો અભાવ.
अनुत्सेकिन् त्रि० ગર્વવિનાનું.
अनुद त्रि० પ્રેરક નહિ તે, સમાન રૂપે આપનાર.
अनुदक न० જેમાં જળ આપવામાં આવતું નથી તેવું એક શ્રાદ્ધ.
अनुदक त्रि० પાણીવિનાનું.
अनुदग्र त्रि० ઉગ્ર નહિ તે, કોમળ, તીક્ષ્ણ નહિ તે, અતિઉન્નત.
अनुदर त्रि० નાના પેટવાળું, કૃશોદર.
अनुदर्शन न० અનુચિંતન-ચિંતવન.
अनुदात्त पु० અનુદાત્ત સ્વર, જે સ્વરનું નીચેથી ઉચ્ચારણ ન થાય તે.
अनुदार न० અત્યંત ઉદાર નહિ તે, મોટું નહિ તે, અત્યંત દાતા-ઉદાર
अनुदार पु० સ્ત્રીને અનુસરનાર પુરુષ
अनुदित त्रि० ઉદય નહિ પામેલ, નહિ કહેલ.
अनुदिन अव्य० દરરોજ, હમેશ.

अनुदिवम अव्य० ઉપરનો અર્થ.
अनुदृष्टि स्त्री० યોગ્ય દૃષ્ટિ, અનુકૂલ દૃષ્ટિ
अनुदृष्टि त्रि० અનુકૂલદૃષ્ટિવાળું.
अनुदेश पु० ક્રમ પ્રમાણે ઉચ્ચાર, ઉપદેશ.
अनुद्देश पु० ઉદ્દેશ નહિ તે.
अनुद्धत त्रि० ઉદ્ધત નહિ તે, વિનયવાળું.
अनुद्धरण न० ઉદ્ધાર નહિ તે.
अनुद्धार पु० ઉદ્ધારનો અભાવ.
अनुद्धृत त्रि० નહિ ઉથાપેલ, નહિ બહાર કાઢેલ
अनुद्भट त्रि० અપ્રગલ્ભ, મૃદુ, કોમળ
अनुद्यम त्रि० નિરુદ્યમી.
अनुद्यम पु० ઉદ્યમનો અભાવ
अनुद्यूत न० ફરી જુગાર ખેલવો તે.
अनुद्योग पु० ઉદ્યોગનો અભાવ.
अनुद्योग त्रि० ઉદ્યોગરહિત.
अनुद्रुत त्रि० પાછળ ગયેલ, પાછળ પડેલ.
अनुद्रुत न० માત્રાના ચતુર્થાંશને બોલતાં જે સમય લાગે તેટલા સમયવાળો એક તાલ.
अनुद्वाह त्रि० જેનો વિવાહ ન થયો હોય તે.
अनुद्वाह पु० વિવાહનો અભાવ.
अनुद्विग्न त्रि० ઉદ્વિગ્ન નહિ તે, નહિ કંટાળેલ.
अनुद्वेग पु० ઉદ્વેગનો અભાવ.
अनुद्वेग त्रि० ઉદ્વેગવિનાનું.
अनुधावन न० પાછળ જવું-દોડવું, અનુસંધાન, તત્ત્વના નિશ્ચયને અનુસરવું.
अनुध्या स्त्री० શુભ ચિંતન અનુગ્રહ, આસક્તિ, મહેરબાની.
अनुध्यान न० પ્રતિક્ષણ ચિંતન.
अनुध्याय त्रि० શુભ ચિંતન કરનાર, ચિંતવન કરનાર.
अनुध्येय त्रि० અનુગ્રહ-મહેરબાની કરવા યોગ્ય, જેનું શુભ ચિંતન કરવામા આવતું હોય તે

अनुनय पु० વિનય, પ્રણામ, પ્રાર્થના, વીનવણી, સાંત્વન.
अनुनयिन् त्रि० વિનયવાળું, પ્રણામ-પ્રાર્થના વીનવણી કરનાર.
अनुनाद पु० પડઘો,-અનુરૂપ શબ્દ. એક સરખો શબ્દ.
अनुनादिन् त्रि० પડઘો કરનાર, એક સરખો શબ્દ કરનાર.
अनुनायिका स्त्री० નાયિકાને અનુસરનારી સ્ત્રી-દાસી-સખી.
अनुनाश पु० પાછળ મરણ.
अनुनासिक पु० મુખ અને નાસિકાથી ઉચ્ચારાતો વર્ણ-અક્ષર.
अनुनीत त्रि० પ્રાર્થના કરેલ, શાંત પાડેલ, મનાવેલ.
अनुनेय त्रि० પ્રાર્થનાને યોગ્ય, શાંત પાડવા યોગ્ય, મનાવા યોગ્ય.
अनुपकार पु० ઉપકાર નહિ તે, અપકાર.
अनुपकारिन् त्रि० ઉપકાર નહિ કરનાર, અપકાર કરનાર.
अनुपक्षित त्रि० ક્ષીણ નહિ તે, અનુપક્ષીણ.
अनुपठितन न० ગુરુમુખના પાઠ પ્રમાણે પાઠ કરવો તે.
अनुपठित त्रि० ગુરુના મુખથી જેપ્રમાણે ભણાયું હોય તેપ્રમાણે ભણેલ.
अनुपठितिन् त्रि० ગુરુએ જે પ્રમાણે ભણાવ્યુ હોય તે પ્રમાણે ભણનાર
अनुपतन न० પાછળ પડવું; અનુકૂલ પડવું, અનુમગ્નું પડવુ.
अनुपति अव्य० પતિની સમીપ, પતિની પાસે.
अनुपथ पु० અનુકૂલ માર્ગ.
अनुपथ अव्य० માર્ગસમીપ, માર્ગમાં.
अनुपद न० અનુકૂલ પદ, યોગ્ય સ્થાન.
अनुपद अव्य० પદની પાછળ, પગલે પગલે.

अनुपद् न० दररोज मेळववा योग्य अन्न वगेरे.

अनुपदिक त्रि० पाछळ गयेल.

अनुपदिन् त्रि० पाछळ पडी शोध करनार.

अनुपदिष्ट त्रि० नहि उपदेशेल.

अनुपदीना स्त्री० जोडा, पगरखां.

अनुपधि त्रि० निष्कपट, सरळ व्यवहारवाळुं.

अनुपनीत पु० जेने जनोई न आपी होय तेवो बाळक.

अनुपनीत त्रि० पासे नहि लइ जवायेल.

अनुपन्यास पु० नहि कहेवुं ते.

अनुपपत्ति स्त्री० युक्तिनो अभाव, असंगति.

अनुपपन्न त्रि० युक्तिरहित, असंगत, बंध बेसतुं नहि ते, अघटित.

अनुपबाध त्रि० प्रतिबंधरहित.

अनुपम त्रि० उपमारहित, अतुल, अति उत्कृष्ट.

अनुपमा स्त्री० उपमानो अभाव, कुमुद नामना दिग्गजनी स्त्री, सुप्रतीक नामना दिग्गजनी स्त्री.

अनुपमेय त्रि० जेने उपमा न आपी शकाय ते, बीजा समान नहि ते.

अनुपयुक्त त्रि० उपयोगी नहि ते, अयोग्य.

अनुपयोग पु० उपयोगनो अभाव, अनुकूलतानो अभाव.

अनुपयोग त्रि० उपयोगी नहि ते.

अनुपरत त्रि० अशांत, विषयो उपरनी प्रीति जेणे छोडी नथी ते.

अनुपरति स्त्री० अशांति, विषयाभिलाषथी निवृत्तिनो अभाव.

अनुपलक्षित त्रि० विशेषे करी नहि जाणेल, नहि ओळखेल, ओचिंतुं, अकस्मात्.

अनुपलब्धि स्त्री० अप्राप्ति, लाभनो अभाव, प्रत्यक्ष आदिनो अभाव

अनुपवीत पु० जेने जनोई न दीधी होय तेवो बाळक.

अनुपशम पु० शांतिनो अभाव, निवृत्तिनो अभाव.

अनुपसंहार पु० उपसंहारनो अभाव.

अनुपसंहारिन् पु० न्यायशास्त्रमा कहेल एक दुष्ट हेतु.

अनुपसंहारिन त्रि० उपसंहार नहि करनार.

अनुपसेचन न० दहिं वगेरे व्यंजनरहित अन्न.

अनुपस्कृत त्रि० जेना उपर पाक वगेरे संस्कार कराया न होय ते, अविकृत.

अनुपस्थान न० उपस्थान-स्मरणनो अभाव.

अनुपस्थान त्रि० स्मृतिशून्य.

अनुपस्थाप्य त्रि० स्मरणने अयोग्य, नहि संभारवा योग्य.

अनुपस्थिति स्त्री० स्मरणनो अभाव.

अनुपहत त्रि० उपघातरहित.

अनुपहत न० कीनारीवाळुं नहि वापरेलुं नवुं वस्त्र.

अनुपाकृत त्रि० यज्ञमां करवामा आवता उपाकरण संस्कारथी रहित.

अनुपात पु० पाटी गणितमां कहेल त्रराशिकथी युक्त गणपात, पाछळ पडवुं.

अनुपात अव्य० नमावीने.

अनुपातक न० ब्रह्महत्या वगेरे महापापना जेवुं एक पाप.

अनुपातकिन् त्रि० ब्रह्महत्या वगेरे महापापना जेवुं पाप करनार.

अनुपातिन त्रि० पाछळ जनार, अनुसरनार.

अनुपान न० औषधनी पाछळ अथवा साथे जे पीवामा आवे ते-मध-गोळ वगेरे.

अनुपान अव्य० जळनी पासे.

अनुपावृत्त त्रि० पाछुं नहि फरेल.

अनुपुष्प पु० ते नामनुं एक झाड-कासडो.

अनुपूर्व त्रि० क्रम प्रमाणेनुं, पाछळ जनार

अनुपृष्ठ्य त्रि० यज्ञमां बांधवानो पाश वगेरे.

अनुपेत त्रि० पामे नहि गयेल.
अनुप्त त्रि० नहि वावेल.
अनुप्रदान न० अक्षरोना उच्चारणमा थतो प्रयत्न.
अनुप्रवचन न० गुरुमुखथी जे प्रमाणे उच्चार थयो होय ते प्रमाणे उच्चार.
अनुप्रवचनादि पु० पाणिनीय व्याकरणमा कहेलो एक शब्दसमूह.
अनुप्रवेश पु० नीचेनो शब्द जुओ.
अनुप्रवेशन न० पाछळ प्रवेश, अनुकूल प्रवेश, योग्य प्रवेश.
अनुप्रास पु० ते नामनो एक शब्दालंकार.
अनुप्लव पु० सहाय, अनुचर, दास.
अनुबन्ध पु० बांधवुं, इच्छापूर्वक एक प्रकारना दोषनो अभ्यास, वारंवार अभिनिवेश, कोइपण शास्त्रना आरंभमा कहेवाता अधिकारी, विषय, संबंध तथा प्रयोजन; मुख्यने अनुसरनार अप्रधान, कोइपण एक संबंध, वात-पित्त-वगेरे दोषोनुं अप्रधानपणुं, व्याकरणप्रसिद्ध इत्संज्ञक वर्ण, फळना साधनरूप एवा अनुष्ठाननो वारंवार अभ्यास , बंधन, आरंभ, अनुसरवुं, सतत संबंध, अविच्छिन्नपणुं, पाछळथी थनार शुभ अशुभ, पाछळ संबंध.
अनुबंधिन् त्रि० सहचर, पाछळथी गयेल, अनुसरेल, व्यापक.
अनुबंधी स्त्री० हेडकीनो रोग, तृषणा, तरस.
अनुबन्ध्य त्रि० वधने माटे बांधवायोग्य गाय-बळद वगेरे,
अनुबोध पु० प्रथम चोपडेला चंदन वगेरेना गंधने वधारे करवा माटे फरी मर्दन करवुं वगेरे, पछीनो बोध-ज्ञान.
अनुब्राह्मण न० ब्राह्मण नामना मंत्रो सिवायनो जे वेदविभाग तेना जेवो कोई ग्रंथ.
अनुब्राह्मणिन् त्रि० अनुब्राह्मण ग्रंथने जाणनार अथवा भणनार.
अनुभव पु० अनुभव, स्मरणभिन्न ज्ञान
अनुभाव पु० खजानो-सेना वगेरेथी उत्पन्न थनार राजानुं एक तेज, प्रताप, अलंकारशास्त्रप्रसिद्ध रसव्यंजक भाव, सामर्थ्य, तेज, माहात्म्य.
अनुभाविन् त्रि० साक्षात्कार वगेरे करनार, पाछळ उत्पन्न थनार नानो भाइ वगेरे.
अनुभाषण न० सहभाषण, साथे बोलवुं ते.
अनुभू स्त्री० अनुभवरूप एवुं एक प्रकारनुं ज्ञान.
अनुभूताद्यविस्मृति स्त्री० भावना नामनो एक संस्कार-जेनाथी कंइ भूलातुं नथी.
अनुभूत त्रि० अनुभवेल, पाछळ जन्मेल.
अनुभूति स्त्री० अनुभव.
अनुभूतिप्रकाश पु० उपनिषदोना तात्पर्यने समजावनार माधवाचार्ये रचेलुं एक प्रकरण.
अनुमत त्रि० अनुमोदन अपायेल, संमति अपायेल, मानेल.
अनुमतकर्मकारिन् त्रि० संमति-अनुमति प्रमाणे काम करनार.
अनुमति स्त्री० अनुज्ञा, संमति, अनुमोदन, रजा, एक कळा जेमा ओछी होय तेवा चंद्रवाळी शुदि चौदशथी युक्त पूनेम.
अनुमन्तृ त्रि० अनुमोदन आपनार अनुज्ञा-परवानगी आपनार.
अनुमंत्रण न० मंत्रोच्चार पछी मंत्रपूर्वक संस्कार वगेरे करवो ते, यज्ञ वगेरेमां मंत्रोच्चारपूर्वक करवामा आवतो एक संस्कार.
अनुमरण न० पाछळ मरवुं.
अनुमा स्त्री० एक जातनुं ज्ञान.
अनुमातृ त्रि० अनुमान करनार.

अनुमान न० અનુમાન, વ્યાપ્યના જ્ઞાનથી વ્યાપકનો નિશ્ચય.
अनुमानचिन्तामणि पु० ગંગેશ ઉપાધ્યાયે કરેલો ન્યાયશાસ્ત્રના અનુમાનતત્ત્વને સમજાવનાર એક ગ્રંથ.
अनुमानदीधिति स्त्री० રઘુનાથ શિરોમણિ નામના વિદ્વાને કરેલી અનુમાન ચિંતામણી ગ્રંથની વ્યાખ્યા–ટીકા.
अनुमानोक्ति स्त्री० તર્ક.
अनुमार्ग अव्य० માર્ગમાં, માર્ગની પાછળ.
अनुमाष अव्य० અડદમાં.
अनुमास अव्य० દરેક મહિને.
अनुमित त्रि० અનુમાન કરેલ.
अनुमिति स्त्री० અનુમાન.
अनुमित्सा स्त्री० અનુમાન કરવાની ઇચ્છા.
अनुमृत त्रि० પાછળ મરણ પામેલ.
अनुमेय त्रि० અનુમાન કરવા યોગ્ય.
अनुमोद पु० न० અનુમોદન, તેં કર્યું તે મારે કબૂલ છે એવી ઇચ્છા દર્શાવવી તે.
अनुमोदन न० ઉપરનો અર્થ.
अनुमोदित त्रि० અનુમોદન કરાયેલ.
अनुयव अव्य० જવમાં.
अनुयाज पु० તે નામનો એક યજ્ઞ.
अनुयात त्रि० પાછળ ગયેલ, સાથે ગયેલ.
अनुयात्र अव्य० યાત્રામાં, યાત્રા પછી.
अनुयात्रिक त्रि० પાછળ જનાર, અનુચર, સેવક.
अनुयायिन त्रि० ઉપરના અર્થ.
अनुयुक्त त्रि० જાણવા ઇચ્છેલ પદાર્થ, પુછેલ.
अनुयुग अव्य० યુગમાં.
अनुयूप अव्य० યૂપમાં, યજ્ઞસ્તંભમાં.
अनुयोक्तृ त्रि० પ્રશ્ન કરનાર, પગાર લઈ ભણાવનાર.
अनुयोग पु० પ્રશ્ન.
अनुयोगकृत् पु० આચાર્ય.
अनुयोगकृत त्रि० પ્રશ્ન કરનાર.
अनुयोगिन त्रि० પ્રશ્ન કરનાર.
अनुयोजन न० પ્રશ્ન, પૂછવું.
अनुयोज्य त्रि० પ્રશ્ન કરવા યોગ્ય, જેણે આક્ષેપપૂર્વક પ્રશ્ન કર્યો હોય તે, આજ્ઞા કરનાર, દાસ વગેરે.
अनुरक्त त्रि० અનુરાગવાળું, સ્નેહી થયેલ, લાલ રંગને પામેલ.
अनुरक्ति स्त्री० અનુરાગ, સ્નેહ.
अनुरञ्जक त्रि० સ્નેહવાળું કરનાર.
अनुरञ्जन त्रि० સ્નેહવાળું કરનાર
अनुरञ्जिन न० સ્નેહવાળું કરવું તે.
अनुरञ्जित त्रि० સ્નેહયુક્ત કરેલ, પ્રસન્ન કરેલ.
अनुरणन न० પડઘો, ઘંટડી વગેરેનો રણકારો.
अनुरत त्रि० અનુરાગી થયેલ, પ્રીતિ પામેલ.
अनुरति स्त्री० અનુરાગ, પ્રીતિ.
अनुरस त्रि० માધુર્ય આદિ રસને અનુસરેલ.
अनुरहस त्रि० એકાંત પ્રદેશને અનુસરેલ.
अनुराग पु० અત્યંત પ્રીતિ, સ્નેહ.
अनुराग त्रि० રાતું થયેલ.
अनुरागिन् त्रि० સ્નેહવાળું.
अनुरात्र त्रि० રાત્રિને અનુસરેલ.
अनुरात्र अव्य० રાત્રિમાં, દરેક રાત્રિએ.
अनुराधा स्त्री० તે નામનું એક નક્ષત્ર.
अनुरुद्ध त्रि० રોકેલ, દરકાર નહિ કરેલ.
अनुरुध् त्रि० રોકનાર, અટકાવનાર, દરકાર નહિ કરનાર.
अनुरूप त्रि० સમાન રૂપવાળું, યોગ્યતાવાળું.
अनुरूप अव्य० યોગ્ય, સરખું.
अनुरोध पु० અનુસરવું તે.

अनुरोधिन् त्रि० દરકાર નહિ કરનાર, અનુસરનાર.
अनुलाप पु० વારંવાર બોલવું તે.
अनुलापिन् त्रि० વારંવાર બોલનાર.
अनुलिप्त त्रि० ચોપડેલ, લીપેલ, ખરડેલ.
अनुलेप पु० ચંદન વગેરેનું મર્દન, લેપનના સાધન ચંદન વગેરે.
अनुलेपक त्रि० લેપન કરનાર.
अनुलेपन न० અનુલેપ શબ્દ જુઓ.
अनुलेपित त्रि० લેપન કરેલ, ચોપડેલ
अनुलेपिन् त्रि० લેપન કરનાર.
अनुलोम पु० ક્રમ પ્રમાણે.
अनुलोम त्रि० યોગ્યતાને પામેલ, ક્રમને પામેલ.
अनुलोमज पु० स्त्री०–जा પરણેલી ક્ષત્રિય વગેરે જાતિની સ્ત્રીઓમાં બ્રાહ્મણ વગેરે ઉચ્ચ વર્ણના પુરૂષથી ઉત્પન્ન થયેલ.
अनुलोमजन्मन् पु० स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अनुवंश अव्य० વંશમાં.
अनुवक्तृ त्रि० ગુરૂમુખથી શ્રવણ કરી તે પ્રમાણે બોલનાર.
अनुवक्र त्रि० અત્યંત વાંકું.
अनुवचन न० યોગ્ય વચન.
अनुवत्सर पु० યોગ્ય વર્ષ.
अनुवर्ष न० ઉપરનો અર્થ.
अनुवर्त्तन न० પાછળ જવું, અનુસરવું.
अनुवर्तिन त्रि० પાછળ જનાર, અનુસરનાર.
अनुवृत्ति स्त्री० અનુસરવું.
अनुवाक पु० ગાનરહિત એવી ઋગ્વેદની કડી, ઋગ્વેદ તથા યજુર્વેદનો સમૂહ, 'શસ્ત્ર' એવા નામથી પ્રસિદ્ધ એવો વેદનો એક ભાગ.
अनुवाक्या स्त्री० ઋગ્વેદની એક મંત્રકડી.
अनुवाच पु० અધ્યાપક.
अनुवाचन न० અધ્યાપન, ભણાવવું.
अनुवाचनीय त्रि० અધ્યાપક.
अनुवात पु० શિષ્ય વગેરેના દેશથી ગુરૂ વગેરેના દેશતરફ જનાર વાયુ.
अनुवाद पु० વારંવાર બોલવું, સિદ્ધ ઉપદેશ, પુનરૂક્તિ, ભાષાંતર.
अनुवादक त्रि० અનુવાદ કરનાર, ભાષાંતરકાર.
अनुवाद्य त्रि० અનુવાદ કરવા યોગ્ય.
अनुवादिन् त्रि० અનુવાદ કરનાર.
अनुवार अव्य० વારંવાર.
अनुवासन न० ધૂપ વગેરેથી સુગંધી કરવું, વૈદકમાં કહેલ તેલ વગેરેથી બસ્તિકર્મ.
अनुवासनीय त्रि० સુગંધદાર કરવા યોગ્ય, સુગંધવાળું કરવામાં કારણરૂપ.
अनुवासित त्रि० સુગંધવાળું કરેલ, બસ્તિકર્મથી ચિકિત્સા કરેલ.
अनुवास्य त्रि० સુગંધવાળું કરવા યોગ્ય, બસ્તિકર્મથી ચિકિત્સા કરવા યોગ્ય.
अनुविधायिन् त्रि० પાછળ કરનાર, અનુમોદન અપાયેલ.
अनुविद्ध त्रि० મિશ્ર થયેલ.
अनुविन्ध्य पु० તે નામનો અવન્તી દેશનો રાજા.
अनुवृत्त त्रि० પાછળ વર્તનાર, પાછળ થનાર, અનુસરાયેલ.
अनुवृत्ति स्त्री० અનુસરવું, સેવવું, અન્વય, સમન્વય.
अनुवेध पु० સંસર્ગ, સંબંધ.
अनुवेल अव्य० દરેક સમયે, ક્ષણે ક્ષણે.
अनुवेल्लित न० સુશ્રુત નામના વૈદક ગ્રંથમાં કહેલ વ્રણ ઉપરનું લેપનબંધન.
अनुवेश पु० મોટાને પડતો મુકી નાનાનો વિવાહ થાય તે.
अनुवेश्य त्रि० પાડોશીની પાસેના ઘરમાં રહેનાર.

अनन्य त्रि० પાછળ ગયેલ, અનુસરેલ
अनुव्याख्यान न० મંત્ર વગેરેના ગૂઢ અર્થનું પ્રકાશક વ્યાખ્યાન
अनुव्याहार पु० અનુવાદ, સાથે કહેવું તે
अनुव्रजन न० પાછળ જવું, અનુસરવું
अनुव्रज्या स्त्री० અનુસરણ ... સેવા,
अनुव्रत त्रि० અનુકૂળ કર્મવાળું.
अनुशतिकादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણમાં કહેલ શબ્દસમૂહ.
अनुशय पु० પશ્ચાત્તાપ, અત્યંત દ્વેષ, પૂર્વનું વેર
अनुशयान त्रि० પશ્ચાત્તાપ કરનાર.
अनुशयानी स्त्री० એક પ્રકારની પરકીયા નાયિકા
अनुशयितव्य त्रि० પસ્તાવો કરવા યોગ્ય
अनुशयिन पु० કર્મનો ક્ષય થાય ત્યાંસુધી ચન્દ્રલોકમાં રહી કર્મ કંઇક બાકી રહે ત્યારે પશ્ચાત્તાપયુક્ત થઈ પૃથ્વીલોકમાં જન્મ લેવા તૈયાર થયેલ જીવ
अनुशयिन् त्रि० પશ્ચાત્તાપવાળું
अनुशयी स्त्री० તેનામનો પગનો એક રોગ.
अनुशर पु० રાક્ષસ
अनुशासक त्रि० શિખામણ આપનાર, ખરું જણાવનાર
अनुशासन न० જણાવવું, ખરું જણાવવું, કર્તવ્યનો ઉપદેશ, પ્રતિપાદન.
अनुशासितृ त्रि० કર્તવ્યનો ઉપદેશ આપનાર, ખરું જણાવનાર
अनुशासिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अनुशास्ति स्त्री० अनुशासन શબ્દનો અર્થ
अनुशास्तृ त्रि० अनुशासक શબ્દ જુઓ
अनुशिष्ट त्रि० જેને કર્તવ્યનો ઉપદેશ ... પ્રાપ્ત થયો હોય તે, કહેલ.
अनुशीत अव्य० ... , ટાઢનો
अनुशीलन न० સતત અભ્યાસ, પરિશીલન આચરણ
अनुशोक पु० પાછળથી શોક, પશ્ચાત્તાપ
अनुशोचक त्रि० પાછળથી શોક કરનાર, પસ્તાવો કરનાર
अनुशोचन न० अनुशोक શબ્દનો અર્થ
अनुशोचना स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अनुशोचनीय त्रि० પાછળથી શોક કરવા યોગ્ય.
अनुशोचित न० अनुशोचन શબ્દનો અર્થ
अनुशोच त्रि० જેણે શોક કરવાનો આરંભ કર્યો હોય તે
अनुश्लोक न० મહાનામ્ની ગાન યોગ્ય એક સામ
अनुषक्त त्रि० લાગેલું, ચોંટેલું, વળગેલું.
अनुषङ्ग पु० દયા, પ્રસંગ, જોડાણ, વળગણ.
अनुषङ्गिन त्रि० ... રહેનાર વળગનાર, ચોંટનાર
अनुषज् अव्य० અનુક્રમ.
अनुषिक्त त्रि० સતત છાંટેલ, પાછળથી સીંચેલ
अनुषेचन न० વારંવાર સીંચવું, પાછળથી સીંચવું
अनुष्टुति स्त्री० અનુક્રમે સ્તુતિ.
अनुष्टुब्गर्भा स्त्री० જેમાં પહેલું ચરણ ... અક્ષરનું અને બાકીના ત્રણ ચરણ આઠ આઠ અક્ષરના હોય છે તે એક છંદ
अनुष्ठण्ट अव्य० ક્રમેક્રમે ... .
अनुष्टुभ् स्त्री० સરસ્વતી, તે નામનો એક છંદ
अनुष्ठ त्रि० ... કરનાર
अनुष्ठातृ त्रि० ... કરનાર, વિધિથી ...
अनुष्ठान ... વિધિથી ...
अनुष्ठित त्रि० ... , શાસ્ત્રોક્ત કર્મ.
अनुष्ण अव्य० ... , ...

अनुष्ठेय त्रि० करवा योग्य.
अनुष्ण न० कमळ
अनुष्ण त्रि० ऊनुं नहि ते, गरम नहि ते, आळसु.
अनुष्ण पु० शीतल स्पर्श.
अनुष्णगु पु० चंद्रमा.
अनुष्णवल्लिका स्त्री० काळी ध्रोखड.
अनुसंवत्सर अव्य० वर्षमा, दरेक वर्षे.
अनुसंवरण न० अनुक्रमे छुपाववुं.
अनुसंहित त्रि० जेनुं अनुसंधान करवामां आव्युं होय ते, साधेल, ताकेल
अनुसंहित अव्य० संहितामा.
अनुसंतति स्त्री० अखंड धारा.
अनुसंधान न० शोधवुं, विचारवुं.
अनुसंधेय त्रि० शोधवा योग्य, विचारवा योग्य.
अनुसर त्रि० अनुचर, साथे जनार.
अनुसरण न० पाछळ जवुं, अनुसरवुं, नकल करवी.
अनुसवन अव्य० यज्ञमां करवामां आवता स्नान पछी, स्नानमां.
अनुसाय अव्य० सायंकाळे.
अनुसार पु० अनुसरवुं.
अनुसारणा स्त्री० पाछळ दोडवुं, दूर करवुं, ध्मेडवुं, अनुसरवुं.
अनुसारिन त्रि० अनुसरनार, पाछळ जनार.
अनुसूया स्त्री० शकुंतलानी एक सखी
अनुसृति स्त्री० अनुसरवुं.
अनुसृष्टि स्त्री० पाछळथी सरजवुं, हाजर जवाबी स्त्री.
अनुसेविन् त्रि० सतत सेवा करनार.
अनुस्तरण त्रि० चामडानुं आच्छादन वगेरे.
अनुस्तरणी स्त्री० वैतरणी नदीमांथी उतरनारी गाय
अनुस्मृति स्त्री० योग्य चिंतन.
अनुस्यूत त्रि० गुंथायेल, परोवायेल, नित्यना संबंधवाळुं.
अनुस्वमाहार पु० अनुसंधान.
अनुस्वार पु० अनुस्वार.
अनुहरण न० देशनी भाषा-चेष्टा वगेरेथी नकल करवी, चाळा पाडवा, सादृश्य धर्म प्रकट करवो.
अनुहार पु० नकल करवी, पाछळथी हरवुं, उपमा.
अनुहारक न० उपरनो अर्थ.
अनुहार्य त्रि० नकल करवा योग्य.
अनुहृत त्रि० हरेल, नकल करेल.
अनुहोड अव्य० होडीमां, चोरना चिन्हमां.
अनूक पु० न० गयेलो जन्म, सुशील, पीठनुं एक हाडकुं.
अनूकाश पु० नीचेना देह वगेरेनो प्रकाश.
अनूचान पु० ७ अंगसहित वेदनो अभ्यास करनार, वेदना अर्थनुं प्रवचन करवामां समर्थ, विनयी, सविनय.
अनूच्च त्रि० उंचुं नहि ते.
अनूच्य त्रि० पाछळथी करवा योग्य.
अनूढ त्रि० नहि परणेल.
अनूति स्त्री० गतिनो अभाव.
अनूदित त्रि० जेनुं भाषांतर करेल होय ते.
अनूद्य अव्य० अनुवाद करीने.
अनूद्य त्रि० अनुवाद करवा योग्य.
अनून त्रि० परिपूर्ण, समग्र, ओछुं नहि ते.
अनूनक त्रि० पूर्ण, अखंड.
अनूप त्रि० जलप्राय स्थान, जळमय.
अनूप पु० कच्छ देश.
अनूपज न० जळमय प्रदेशमां उत्पन्न थयेल, आदु.
अनूपदेश पु० जलप्राय देश,
अनूप्य त्रि० जळचर प्रदेशमां उत्पन्न थयेल
अनूबन्ध्य त्रि० वधने माटे बांधवा योग्य, यज्ञसंबंधी पशु.

अनूयाज પુ० તે નામનો એક યજ્ઞ.
अनूरु त्रि० સાથળવિનાનું.
अनूरु પુ० સૂર્યનો સારથી-વિનતાનો મોટો પુત્ર અરુણ.
अनूरुसारथि પુ० સૂર્ય.
अनूराध त्रि० આરાધન કરવા યોગ્ય, સેવવા યોગ્ય.
अनूच પુ० જેને ઋચા ભણાવવામાં આવી નથી તે, જનોઈ નહિ દીધેલ બાળક.
अनृजु त्रि० સરળ નહિ તે, વાંકું, શઠ, કુટિલ.
अनृण त्रि० કરજ વિનાનું, કરજદાર નહિ તે.
अनृणिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अनृत न० અસત્ય.
अनृतक त्रि० અસત્ય બોલવામાં જે આસક્ત હોય તે, જૂઠું.
अनृतवादिन् त्रि० અસત્યવાદી.
अनृतु પુ० પોતપોતાને યોગ્ય વર્ષા વગેરે ઋતુ સિવાયનો કાળ, સ્ત્રીના રજોદર્શન સિવાયનો કાળ.
अनृशंस त्रि० હિંસક નહિ તે, દયાળુ.
अनेक त्रि० એક નહિ તે-અનેક, અપ્રધાન, અકેવળ, અપ્રથમ.
अनेकज પુ० પક્ષી.
अनेकजातिसंविधिय न० જૈનમતે તીર્થંકરોના ૩૫ વાણીના ગુણોમાંહેનો ૩૦ મો ગુણ.
अनेकता स्त्री० અનેકપણું.
अनेकत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अनेकधा અવ્ય० બહુ પ્રકારે, અનેક પ્રકારે.
अनेकप પુ० હાથી.
अनेकमूर्ति પુ० પરમેશ્વર.
अनेकरूप त्रि० અનેક રૂપ-રંગવાળું વસ્ત્ર વગેરે.
अनेकलोचन પુ० પરમેશ્વર, ઇન્દ્ર.
अनेकवर्णसमीकरण न० બીજ ગણિતમાં કહેલું એક બીજ.
अनेकविध त्रि० અનેક પ્રકારનું.
अनेकशस् અવ્ય० અનેકવાર, ઘણીવાર.
अनेकाग्र त्रि० એકાગ્ર નહિ તે, શૂન્ય હૃદયવાળું.
अनेकान्त त्रि० અનિશ્ચિત, અનિશ્ચિત ફળવાળું.
अनेकान्तवाद પુ० જૈનવાદ.
अनेकान्तवादिन् પુ० જૈન.
अनेकार्थ त्रि० અનેક અર્થ વાળો શબ્દ વગેરે, અનેક પ્રયોજનવાળું.
अनेकाश्रितगुण પુ० વૈશેષિક મતે અનેકના આશ્રયવાળા અમુક ગુણો.
अनेजत् न० સર્વસ્થલે એક સ્વરૂપ-પરબ્રહ્મ.
अनेडमूक त्रि० બહેરું અને મુંગું, જડ, શઠ, આંધળું.
अनेद्य त्रि० વખાણવા લાયક, શ્રેષ્ઠ, પ્રધાન.
अनेनस् त्रि० દુ:ખ—પાપ વગેરેથી રહિત.
अनेमा પુ० વખાણવા યોગ્ય.
अनेहस् પુ० કાળ, સમય.
अनैकाग्र्य न० એકાગ્રતાનો અભાવ
अनैकाग्र्य त्रि० એકાગ્રતારહિત.
अनैकान्त પુ० अनेकान्त શબ્દ જુઓ.
अनैकान्तिक પુ० अनेकान्त શબ્દ જુઓ.
अनैकान्तिक त्रि० રૂપરહિત, નિશ્ચિત.
अनैक्य न० એકતાનો અભાવ.
अनैतिह्य त्रि० પ્રમાણશૂન્ય.
अनैपुण न० નિપુણતાનો અભાવ, હોશીઆરી નહિ તે.
अनैपुण्य न० ઉપરનો અર્થ.
अनैश्वर्य त्रि० ઐશ્વર્યરહિત.
अनैश्वर्य न० અનીશ્વરપણું, અસામર્થ્ય.
अनो અવ્ય० અભાવ નહિ.
अनोकह પુ० વૃક્ષ, ઝાડ.

अनोदन त्रि० અન્નના ત્યાગવાળું વ્રત વગેરે.
अनाद्रूत त्रि० ઓંકારનો ઉચ્ચાર કર્યા વિના કરેલ, નહિ સ્વીકારેલ.
अनच चु० उ० सक० सेट् સ્પષ્ટ કરવું.
अनञ् भ्वा० उ० सक० सेट् જવું.
अनज् रुधा० पर० सक० सेट् પ્રકાશવું, એકઠું કરવું, સ્પષ્ટ કરવું.
अन्त पु० નાશ, હદ, નિશ્ચય, છેડો, બાકીનો અવયવ.
अन्त पु० न० બાકી.
अन्त न० સ્વરૂપ, સ્વભાવ
अन्त त्रि० પામેલું, સુંદર
अन्तःकरण न० અન્તઃકરણ–મન, બુદ્ધિ ચિત્ત.
अन्तःकुटिल पु० શંખ.
अन्तःकुटिल त्रि० કુટિલ અંતઃકરણવાળું.
अन्तःकृमि त्रि० અંદર કીડાવાળું ફળ વગેરે.
अन्तःकोटरपुष्पी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ.
अन्तःपदवी स्त्री० સુષુમ્ણા નામની નાડી વચ્ચે રહેલો માર્ગ.
अन्तःपशु पु० પરોઢ, સાયંકાલ.
अन्तःपात पु० વચ્ચે પડવું, અંદર પડવું.
अन्तःपातिन् त्रि० વચ્ચે પડનાર, અંદર પડનાર.
अन्तःपात्य पु० વચ્ચે પાડવાનો આધાર-પ્રદેશ.
अन्तःपुर न० રાજાની સ્ત્રીઓને રહેવાનું સ્થાન, જનાનખાનું.
अन्तःपुरचर त्रि० રાજાના રાણીવાસમાં જનાર, જનાનખાનામાં ફરનાર નાજર વગેરે.
अन्तःपुरसहाय पु० જનાનખાનામાં સાથે ફરનાર વિદૂષક વગેરે.
अन्तःपुराध्यक्ष पु० જનાનખાનાનો અધિકારી.
अन्तःपुरिक त्रि० અંતઃપુરનો અધ્યક્ષ નાજર વગેરે.
अन्तःपुष्प न० બાર વર્ષ પછી અંદરના ભાગમાં થયેલ સ્ત્રીરજ.
अन्तःप्रकृति स्त्री० રાજાની પાસે રહેનાર પ્રધાન વગેરે.
अन्तःप्रज्ञ त्रि० આત્મધ્યાન કરવામાં તત્પર રહેનાર.
अन्तःप्रविष्ट न० અંતઃકરણ.
अन्तःप्रविष्ट त्रि० અંદર દાખલ થયેલ.
अन्तःशरीर न० વેદાન્તમતપ્રસિદ્ધ સૂક્ષ્મ શરીર.
अन्तःशल्य न० મનને દુઃખદાયક.
अन्तःसंज्ञ त्रि० જેને અંદરના ભાગમાં અપ્રકાશ્ય સંજ્ઞા રહેલી હોય છે તે વૃક્ષ વગેરે.
अन्तःसत्त्वा स्त्री० ગર્ભિણી સ્ત્રી.
अन्तःसुख त्रि० આત્માનુસંધાન કરવામાજ જેને સુખ હોય તે.
अन्तःस्वेद पु० મદ ઝરતો હાથી.
अन्तक पु० યમદેવ, પરમેશ્વર
अन्तक त्रि० વિનાશ કરનાર હરકોઇ.
अन्तकर त्रि० નાશકારક.
अन्तकरण त्रि० નાશકારક.
अन्तकरण न० નાશ પમાડવું તે.
अन्तकर्मन् न० નાશ કરવો તે.
अन्तकारिन् त्रि० નાશ કરનાર.
अन्तकाल पु० મૃત્યુકાળ.
अन्तकृत त्रि० નાશ કરનાર.
अन्तकृद्दशा स्त्री० જૈન દ્વાદશાંગીમાહેનું ૮ મુ અંગ–સૂત્ર.
अन्तग त्रि० કાર્યના અંતને પહોંચનાર, સંપૂર્ણ કાર્ય કરનાર, પાર પહોંચનાર.
अन्तचर त्रि० ઉપરનો અર્થ.

अन्ततस् अव्य० अंते, छेडे, छेवटे.
अन्तपाल पु० द्वारपाळ.
अन्तम त्रि० अत्यंत पासे.
अंतर् अव्य० वच्चे, अंदर, चित्त, मन, प्राप्त, स्वीकार
अंतर न० अवकाश, अवधि, पहेरवानुं वस्त्र, अदृश्य थवुं, भेद, परस्पर विलक्षणतारूप विशेष-अंतर तफावत, तेने माटे, छिद्र, पोतानुं, बाद करवुं, सिवाय, बहार, व्यवधान, वच्चे, समान.
अन्तर त्रि० पासे, पासेनुं.
अन्तरग्नि पु० जठराग्नि.
अन्तरंग त्रि० अत्यंत प्रिय, समीपमां रहीने उपकार करनार, व्याकरणशास्त्रमां प्रसिद्ध ते नामनुं शास्त्र-सूत्र.
अन्तरचक्र न० तंत्रशास्त्रमां दर्शावेल शरीरनी अंदर रहेल सुषुम्णा नाडीनी वच्चे आवेलां कमळ जेवी आकृतिवाळां मूलाधार वगेरे ७ चक्र.
अन्तरज्ञ त्रि० विशेष जाणनार.
अन्तरण न० व्यवधानवाळुं करवुं.
अन्तरतम त्रि० अत्यंत पोतानुं, अत्यंत सरखुं, मळतुं.
अन्तरतस् अव्य० मध्ये, वच्चे.
अन्तरदृश् पु० आंतरिक दृष्टिवाळो, परमात्मानुं ध्यान करनार.
अन्तरदेश पु० मध्यदेश, वच्चेनो प्रदेश.
अन्तरपुरुष पु० अन्तर्यामी, परमेश्वर.
अन्तरपूरुष पु० उपरनो अर्थ.
अन्तरपूजा स्त्री० तंत्रशास्त्रमां कहेली मनकल्पित उपचारोवडे करेली पूजा, मानसिक पूजा.
अन्तरप्रभव पु० जूदी जातनी माता अने जूदी जातना पिताथी उत्पन्न थयेल वर्णसंकर.
अन्तरय त्रि० देहनी अंदर चित्तमा रहेनार.
अन्तरय पु० वच्चे जवुं, व्यवधान
अन्तरशायिन् पु० चित्तनी अंदर रहेल जीव
अन्तरस्थ पु० उपरनो अर्थ.
अन्तरा अव्य० पासे, मध्ये, विना, सिवाय, बेना मध्यमा, त्याग करवो, नजदीक.
अन्तरात्मन् पु० जीवात्मा.
अन्तरापत्या स्त्री० गर्भिणी स्त्री.
अन्तराय त्रि० व्यवधान करनार, अंतर नाखनार, विघ्न
अन्तराराम पु० आत्मामां रमण करनार.
अन्तराल न० मध्ये, वच्चे.
अन्तराल त्रि० वर्णसंकर, अंदरनुं, वच्चेनुं.
अन्तरालक न० मध्यनुं, अंदरनुं, वच्चेनु.
अन्तरालदिश् स्त्री० बे दिशा वच्चेनी दिशा-खूणो.
अन्तरावेदि स्त्री० मध्यनी वेदिका, वच्चेनी वेदी.
अन्तरावेदी स्त्री० उपरनो अर्थ.
अन्तरिक्ष न० आकाश.
अन्तरिक्षप्रा त्रि० आकाशप्रदेशने पूर्ण करनार-व्याप्त करनार.
अन्तरिक्षसुत् त्रि० आकाशप्रदेशमां फरनार.
अन्तरिक्षसद् त्रि० आकाशचारी, आकाशमां गति करनार.
अन्तरिक्षसद्मन् त्रि० आकाशमां घरवाळुं.
अन्तरिक्ष्य त्रि० आकाशमां थनार-होनार.
अन्तरित त्रि० अंदर रहेल, वच्चे रहेल, व्यवधान करेल, ढांकेल, तिरस्कारेल, दूर करेल, खसेडेल.
अन्तरिन्द्रिय न० अन्तःकरण.
अन्तरीक्ष न० आकाश.
अन्तरीक्षजल न० आकाशमांथी पडतुं पाणी.
अन्तरीप पु० कोई एक द्वीप-बेट.
अन्तरीय न० नाभिथी नीचेना भागमां पहेरवानुं वस्त्र धोतीयुं.

अन्तरे अव्य० મધ્યે, વચ્ચે.
अन्तरेण अव्य० વિના, સિવાય, મધ્યે, વચ્ચે.
अन्तर्गडु त्रि० નિરર્થક, નકામું.
अन्तर्गत त्रि० અંતઃકરણમાં રહેલ, શરીરમાં રહેલ, વચ્ચે-અંદર રહેલ.
अन्तर्गर्भ त्रि० અંદરના ગર્ભમાં રહેલ.
अन्तर्गर्भं अव्य० ગર્ભમા.
अन्तर्गर्भिन त्रि० અંદર ગર્ભવાળું
अन्तर्गृह न० કાશીમા રહેલું તે નામનું એક સ્થાન, અંદરનું ઘર.
अन्तर्गृह अव्य० ઘરમા, ઘરની વચ્ચે.
अन्तर्घण पु० ઘરના બારણાથી અંદરના ભાગમાં આગળ જતા વચ્ચેનો પ્રદેશ.
अन्तर्ज त्रि० અંદર ઉત્પન્ન થનાર.
अन्तर्जठर अव्य० જઠરમાં, જઠરની અંદર.
अन्तर्जठर न० જઠરની અંદરનો કોઠો.
अन्तर्जात त्रि० શરીરની અંદર ઉત્પન્ન થયેલ.
अन्तर्जानु अव्य० બે ઢીચણની વચ્ચે.
अन्तर्ज्योतिस् न० અંદરનું જ્યોતિ, ચૈતન્ય.
अन्तर्ज्वलन पु० જઠરાગ્નિ.
अन्तर्ज्वलन न० રોગ વગેરેના કારણથી શરીરની અંદર થયેલો દાહ, અંદર બળવું.
अन्तर्दघन न० મદ્યબીજ.
अन्तर्दशा स्त्री० જ્યોતિષમાં કહેલી મહાદશાની અંતર્ગત દશા, અંતર્દશા.
अन्तर्दशाह अव्य० દશ દિવસની અંદર.
अन्तर्दहन न० अन्तर्ज्वलन શબ્દ જુઓ.
अन्तर्दाह पु० શરીરની અંદરનો સન્તાપ.
अन्तर्दुष्ट त्रि० દુષ્ટ અન્તઃકરણવાળું.
अन्तर्द्वार न० ઘરની અંદર રહેલું ગુપ્તદ્વાર, ખડકી.

अन्तर्द्धा स्त्री० અંતર્ધાન, તિરોધાન, અદૃશ્ય થવું, છૂપાઇ જવું.
अन्तर्द्धान न० તિરોધાન-દૃશ્ય પદાર્થનું અદૃશ્ય થવું, મુનિ વગેરેના શરીરનો ત્યાગ.
अन्तर्द्धि पु० આચ્છાદન-ઢાંકણ, વ્યવધાન, અંતર્ધાન—અદૃશ્ય થવું.
अन्तर्नगर न० નગરમધ્યે, નગરમાં, અંદર રહેલું નગર-અંતઃપુર જનાનખાનું.
अन्तर्भाव पु० મધ્યપ્રવેશ, સમુદાયની વચ્ચે પડવું, એક પ્રકારની ચિત્તવૃત્તિ.
अन्तर्भावना स्त्री० અંદરની ભાવના, કોઇ પ્રકારની ચેષ્ટારહિત ચિંતન.
अन्तर्भावित त्रि० વચ્ચે દાખલ કરેલ, સમુદાયની અંદર પેસાડેલ.
अन्तर्भूत त्रि० મધ્યે રહેલ, વચ્ચે રહેલ, અંદરનું.
अन्तर्मनस् त्रि० જેનું મન અંદર રહેલ છે તે, વ્યાકુળ ચિત્તવાળું, એકાગ્ર મનવાળું.
अन्तर्मुख त्रि० કેવળ પરમાત્મામાંજ દાખલ થયેલું મન વગેરે, અંદર મુખવાળું.
अन्तर्मुख न० વૈદ્યકના સુશ્રુત ગ્રંથમાં દર્શાવેલ વાઢકાપ કરવાનું એક શસ્ત્ર.
अन्तर्मुख अव्य० મુખની વચ્ચે, મુખમાં.
अन्तर्मातृका स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રમાં કહેલાં ૭ ચક્રોની અંદર આવતા અકાર વગેરે અક્ષરો.
अन्तर्मातृकान्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રોક્ત ૭ ચક્રોમાં અકારાદિ અક્ષરોનું સ્થાપન.
अन्तर्मृत त्रि० અંદર-ગર્ભાશયમાં મરણ પામેલ.
अन्तर्य्य त्रि० મધ્યે થનાર, વચ્ચે હોનાર.
अन्तर्य्यमन न० આંતરિક નિગ્રહ-સંયમ
अन्तर्याग पु० માનસિક યજ્ઞ, પૂજા, હોમ વગેરે.

अन्तर्याम पु० એક જાતનું યજ્ઞપાત્ર.
अन्तर्यामिन् पु० પરમેશ્વર.
अन्तर्यामिन् त्रि० આન્તરીક સર્વ વિષયને જાણનાર.
अन्तर्यामिब्राह्मण न० ઈશ્વરના સ્વરૂપને જણાવનાર બ્રાહ્મણગ્રંથ-મંત્ર સિવાયનો વેદવિભાગ.
अन्तर्लोम न० અંદર રહેલા વાળ, ઢાંકવા યોગ્ય વાળ.
अन्तर्वंशिक त्रि० રાજાઓના જનાનખાનામાં નીમેલો અધિકારી-નાજર વગેરે.
अन्तर्वण अव्य० વનમાં, વનની અંદર.
अन्तर्वत्नी स्त्री० ગર્ભિણી સ્ત્રી.
अन्तर्वमि पु० જેમાં ખરાબ ઓડકાર આવે છે તે અજીર્ણનો એક રોગ.
अन्तर्वर्तिन् त्रि० મધ્યમાં રહેલ, વચ્ચે રહેલ.
अन्तर्वा त्रि० પુત્ર-પશુ-વગેરે.
अन्तर्वाणि त्रि० અનેક પ્રકારનાં શાસ્ત્ર-વાક્યોને જાણનાર પણ્ડિત.
अन्तर्वावत् त्रि० પુત્રાદિવાળું.
अन्तर्वाष्प त्रि० અંદર રહેલા આંસુવાળું, ખુલ્લી રીતે નહિ રોતું.
अन्तर्वाष्प न० અંદર રહેલું આંસુ.
अन्तर्विगाह पु० અંદર પ્રવેશ, મધ્યે પ્રવેશ, અંદર દાખલ થવું.
अन्तर्विगाहन न० ઉપરનો અર્થ.
अन्तर्वेग पु० અંદરનો વેગ.
अन्तर्वेदि पु० બ્રહ્માવર્ત દેશ પ્રયાગથી હરિદ્વાર સુધીનો ગંગા-યમુનાની વચ્ચે આવેલો પ્રદેશ.
अन्तर्वेदि अव्य० વેદીમાં, વેદિકાની અંદર.
अन्तर्वेदी स्त्री० अन्तर्वेदि स्त्री० શબ્દનો અર્થ.
अन्तर्वेश्मिक त्रि० અંતઃપુરનું રક્ષણ કરવા માટે નીમેલ અધિકારી-નાજર વગેરે.
अन्तर्वैश्मिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.

अन्तर्हस्य अव्य० વચ્ચે મારીને.
अन्तर्हास त्रि० છાનું હસનાર.
अन्तर्हास पु० ગુપ્ત હાસ્ય, છાના છાના હસવું, અંદર હસવું.
अन्तर्हित त्रि० ગુપ્ત, છૂપાયેલ, ઢંકાયેલ, અદૃશ્ય વગેરે.
अन्तवत् त्रि० નાશવાળું, પરિચ્છેદ-માપ-વાળું.
अन्तवासिन् त्रि० ગુરુની પાસે રહેનાર-શિષ્ય-વિદ્યાર્થી.
अन्तवेला स्त्री० મોતસીમા-જીંદગીની અવધિ, વિનાશકાળ.
अन्तशय्या स्त्री० મરણને માટે ભૂમિશય્યા, મરણશય્યા, સ્મશાન.
अन्तसद् त्रि० પાસે રહેનાર, શિષ્ય, વિદ્યાર્થી વગેરે.
अन्तस्सलिल न० ભૂમિની અંદર રહેલું જળ.
अन्तस्सलिल अव्य० પાણીમાં, પાણીની અંદર.
अन्तस्सलिला स्त्री० સરસ્વતી નદી.
अन्तस्ताप पु० માનસિક તાપ, શરીરની અંદરનો તાપ-દાહ.
अन्तस्था त्रि० અંદર હોનાર.
अन्तस्था पु० ય, ર, લ, વ, એ અક્ષર.
अन्तादि त्रि० આદિ અને અંત.
अन्तानल पु० પ્રલયકાળનો અગ્નિ, અન્ત્યેષ્ટિકર્મના અંગરૂપ અગ્નિ.
अन्तार पु० પશુપાલક.
अन्तावशायिन् त्रि० ગામને છેડે રહેનાર ચાંડાલ વગેરે.
अन्तावसायिन् पु० હજામ, ઘાંયજો, વાળંદ.
अन्ति स्त्री० મોટી બહેન. (આ શબ્દ નાટકમાંજ વપરાય છે.)
अन्ति अव्य० પાસે, સમીપ, નજીક.

अन्तिक त्रि० પાસેનું, સમીપનું, છેડાસુધી વ્યાપેલું.

अन्तिकतम त्रि० અત્યંત પાસેનું.

अन्तिकता स्त्री० પાસેપણું.

अन्तिकत्व न० પાસેપણું.

अन्तिका स्त्री० अन्ति त्रि० શબ્દનો અર્થ, તે નામની એક ઔષધિ.

अन्तिकाश्रय पु० પાસે રહેલ અવલંબન, આધારનું સ્થાન.

अन्तितस् अव्य० પાસે, નજદીક.

अन्तिम त्रि० છેવટે થનાર-હોનાર, છેલ્લું

अन्तियाम त्रि० પાસે રહેલા ધનવાળું.

अन्तेवसत् पु० પાસે રહેનાર, શિષ્ય-વિદ્યાર્થી વગેરે.

अन्तेवासिन् पु० ઉપરનો અર્થ.

अन्तेस्था पु० अन्तस्था० શબ્દ જુઓ.

अन्तोदात्त न० અન્તે ઉદાત્ત સ્વરવાળું. કોઇ પદ.

अन्त्य त्रि० અંતે થનાર, છેલ્લું, ચાંડાલ, મ્લેચ્છ, વૈશેષિક દર્શનમા કહેલો તે નામનો એક પદાર્થ.

अन्त्य न० એક હજાર લાખ કરોડ.

अन्त्य पु० મ્લેચ્છ, ચાંડાલ.

अन्त्यकर्मन् न० છેલ્લું કર્મ, અન્ત્યેષ્ટિ ક્રિયા-મરેલાની દાહાદિ-ક્રિયા.

अन्त्यज पु० શદ્ર, ચંડાલ, ધોબી વગેરે સાત જાતિ.

अन्त्यज त्रि० છેલ્લું જન્મેલ.

अन्त्यजन्मन् पु० स्त्री० ઉપરનો અર્થ

अन्त्यजाति पु० स्त्री० ચાંડાલ, શદ્ર વગેરે.

अन्त्यभ न० મીનરાશિ, રેવતી નક્ષત્ર.

अन्त्ययोनि पु० स्त्री० શદ્ર, ચાંડાલ વગેરે.

अन्त्यवर्ण पु० શદ્ર, પદ અથવા વાક્યની છેલ્લે આવેલો અક્ષર.

अन्त्या स्त्री० નાગરમોથ.

अन्त्यानुप्रास पु० તે નામનો એક શબ્દાલંકાર.

अन्त्यावसायिन पु० ભિલ્લજાતિની સ્રીમાં ચાંડાલથી ઉત્પન્ન થયેલ વર્ણસંકર.

अन्त्याश्रम पु० છેલ્લો આશ્રમ, સંન્યાસ.

अन्त्याश्रमिन पु० સંન્યાસી.

अन्त्याहुति स्त्री० અગ્નિહોત્રી જ્યારે મરણ પામે છે ત્યારે તેની ઉત્તરક્રિયાવખતે દેહસંસ્કાર કરનાર એક જાતનો યજ્ઞ.

अन्त्यूति स्त्री० પાસે રહેલનું રક્ષણ.

अन्त्येष्टि स्त्री० અગ્નિહોત્રી કે નહિ અગ્નિહોત્રીના મરણસમયે તેના દેહસંસ્કાર માટે કરવામાં આવતી ઇષ્ટિ.

अन्त्र न० આંતરડું.

अन्त्रकूज पु० આંતરડાંનો શબ્દ, આંતરડામાં થતું શળ.

अन्त्रपाचक न० આંતરડાંમાં રહેલા દોષને પકાવનારી એક ઔષધિ.

अन्त्रमांस न० આંતરડાંમાં રહેલું માંસ, વૈદ્યકમા કહેલું એક જાતનું પક્વમાંસ.

अन्त्रवृद्धि पु० સુશ્રુતમાં દર્શાવેલો તે નામનો એક રોગ જેમાં આંતરડા વધે છે.

अन्दिका स्त्री० મોટી બહેન. (આ શબ્દ નાટકીય ભાષામા વપરાય છે.)

अन्दु स्त्री० નીચેના અર્થ.

अन्दुक पु० બેડી, સાંકળ, સ્રીના પગનો એક અલંકાર.

अन्दू स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

अन्दूह पु० अन्दुक જુઓ.

अन्दोल चुरा. उभ सक. सेट् હીંચકવું.

अन्धॄ चुरा उभ. अक. सेट् दृष्टिविघात-આંધળા થવું.

अन्ध त्रि० આંધળું, વિવેકજ્ઞાનરહિત.

अन्ध पु० જ્યોતિષશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ રાશિ, સર્વત્ર સમદૃષ્ટિ થયેલો સંન્યાસી.

अन्ध न० અંધારૂં, વેદાન્તિમતપ્રસિદ્ધ અજ્ઞાન, પાણી,
अन्धक पु० તે નામનો એક દૈત્ય, એક મુનિ, એક યાદવ
अन्धकरिपु पु० મહાદેવ, સૂર્ય, ચંદ્ર, અગ્નિ.
अन्धकवर्त पु० તે નામનો એક પર્વત
अन्धकवर्तीय त्रि० અંધકવર્ત નામના પર્વતમાં થનાર.
अन्धकार पु० न० અંધારૂં, વેદાન્તિમત પ્રસિદ્ધ અજ્ઞાન.
अन्धकारमय त्रि० અત્યંત અંધારાવાળું.
अन्धकारि पु० મહાદેવ, શંકર.
अन्धकासुहृत् पु० ઉપરનો અર્થ.
अन्धकूप पु० અંધારીઓ કુવો, તે નામનુ એક નરક.
अन्धङ्करण न० આંધળું કરવામા સાધન, આંધળું કરી નાખવું તે
अन्धतमस न० અત્યંત અંધારૂં, ઘોર અંધકાર, તે નામનું એક નરક.
अन्धता स्त्री० આંધળાપણું
अन्धतामिस्र न० ઘણુંજ અંધારૂં, તે નામનુ એક નરક.
अन्धत्व न० આંધળાપણું.
अन्धपूतना स्त्री० સુશ્રુતમા દર્શાવેલ તે નામનો એક બાળગ્રહ.
अन्धमूषिका स्त्री० તે નામનું એક વૃક્ષ-જેનુ સેવન કરવાથી આંધળો દેખતો થાય છે.
अन्धम्भविष्णु त्रि० આંધળું થનાર.
अन्धम्भावुक त्रि० ઉપરનો અર્થ
अन्धस् न० અન્ન, રાંધેલા ચોખા
अन्धाहि पु० એક જાતનુ માછલું.
अन्धतामस न० ગાઢ અંધકાર.
अन्धतामसा स्त्री० ગાઢ અંધકારવાળી રાત્રિ.
अन्धयवर्तन् पु० ગાઢ અંધકારવાળો વાયુનો સાતમો સ્કંધ
अन्धिका स्त्री० જુગાર, રાઈ.
अन्धु पु० કુવો, પુરૂષનુ ચિન્હ-લિંગ
अन्धुल पु० શિરીષવૃક્ષ-સરસડાનુ ઝાડ.
अन्ध्र पु० તે નામનો એક દેશ, તે નામનો એક વર્ણસંકર, એક જાતનો શિકાર.
अन्न न० અન્ન, ખોરાક, રાંધેલા ચોખા વગેરે, હરકોઈ ભક્ષ્ય પદાર્થ.
अन्नकिट्ट न० અન્નનો એક જાતનો મેલ
अन्नकोष पु० વેદાન્તમતપ્રસિદ્ધ તે નામનો કોષ
अन्नकोष्ठ पु० અનાજ રાખવાનુ સ્થાન-કોઠાર.
अन्नकोष्ठक पु० વિષ્ણુ, સૂર્ય.
अन्नज त्रि० અનાજથી ઉત્પન્ન થનાર.
अन्नद त्रि० અન્નનું દાન કરનાર, અન્નદાતા.
अन्नदा स्त्री० અન્નપૂર્ણા દેવી.
अन्नदातृ त्रि० અનાજનું દાન કરનાર.
अन्नदान न० અનાજનુ દાન.
अन्नदास पु० માત્ર અન્ન મેળવી દાસ થયેલ, અન્નનો દાસ.
अन्नदोष पु० અનાજનુ દાન વગેરે લેવાથી લાગેલું પાપ, અનાજથી થયેલી ધાતુઓમા વિષમતા.
अन्नपाक पु० અનાજ રાંધવું-પચવવું-પકવવુ
अन्नपान न० હરકોઈ ભક્ષ્ય પદાર્થનું ભક્ષણ કરવું તે.
अन्नपूर्णा स्त्री० તે નામની એક દેવી.
अन्नपूर्णेश्वरी स्त्री० અન્નપૂર્ણા દેવી, એક જાતની ભૈરવી દેવી.
अन्नप्राशन न० છઠ્ઠે કે આઠમે મહિને બાળકને પ્રથમ અન્ન ભોજન કરાવવુ તે
अन्नभक्त त्रि० અન્નને માટે ભક્ત-દાસ.
अन्नमय पु० સ્થૂલ શરીર, જેમા અન્ન પુષ્કળ હોય તેવો કોઈ યજ્ઞ

अन्नमयकोष पु० સ્થૂલ શરીર.
अन्नमल पु० અન્નકિટ્ટ શબ્દ જુઓ.
अन्नरस पु० અન્નનો રસ-સારાંશ અથવા સ્વાદ.
अन्नविकार पु० અન્નનો વિકાર-લોહી વગેરે સાત ધાતુઓ.
अन्नाद त्रि० અન્ન ભક્ષણ કરનાર.
अन्नादिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अन्नाद्य न० અન્નરૂપ ભક્ષ્ય.
अन्नाद्य त्रि० અન્ન વગેરે.
अन्नायुस् त्रि० અન્ન ઉપર જીવનાર.
अन्नावृध त्रि० અન્ન વર્ધક-અન્નને વધારનાર
अन्नाशन न० अन्नप्राशन શબ્દ જુઓ.
अन्य त्रि० ભિન્ન, જૂદું, બીજું, સદશ-સમાન.
अन्यकारक त्रि० બીજું કરનાર.
अन्यचित्त न० પોતાના વિષયને ગ્રહણ કરવામાં અસમર્થ એવું ચિત્ત.
अन्यचित्त त्रि० બીજે સ્થળે ગયેલા મનવાળું.
अन्यत् अव्य० अन्य શબ્દ જુઓ.
अन्यतम त्रि० ઘણામાંથી નક્કી કરેલ અમુક એક.
अन्यतर त्रि० બેમાંથી નક્કી કરેલ અમુક.
अन्यतरेद्युस् अव्य० બેમાથી એક દિવસે.
अन्यतस् अव्य० બીજી તરફ, બીજે સ્થળે.
अन्यतस्त्य त्रि० બીજાના પક્ષમાં થનાર, શત્રુ.
अन्यत्कारक त्रि० બીજું કરનાર.
अन्यत्र अव्य० બીજે સ્થળે, બીજે.
अन्यथा अव्य० બીજા પ્રકારે, કારણવિના, અભાવ.
अन्यथाकारम् अव्य० બીજા પ્રકારે કરીને, બીજા રૂપે કરીને.
अन्यथाख्याति स्त्री० જેનું જે ધર્મરૂપે જ્ઞાન યોગ્ય હોય તેથી જૂદા ધર્મરૂપે જ્ઞાન કરવું તે, વિરૂદ્ધ જ્ઞાન.
अन्यथात्व न० અન્યથાપણું.
अन्यथानुपपत्ति स्त्री० પોતાના અભાવમાં અસંભવ, અર્થાપત્તિ પ્રમાણ.
अन्यथाभाव पु० બીજે રૂપે થવું તે.
अन्यथाभूत त्रि० બીજારૂપે થયેલ
अन्यथावृत्ति स्त्री० ચિત્ત વગેરેની બીજા પ્રકારે વૃત્તિ-પરિણામ, બીજારૂપે સ્થિતિ.
अन्यथासिद्ध त्रि० બીજા પ્રકારે સિદ્ધ થયેલ કોઇ પદાર્થ.
अन्यथासिद्धि स्त्री० બીજા પ્રકારે સિદ્ધિ.
अन्यदर्थ पु० બીજો અર્થ, જૂદો અર્થ.
अन्यदा अव्य० બીજા સમયે.
अन्यदाशा स्त्री० બીજી ઇચ્છા, બીજાની આશા.
अन्यदाशिस् स्त्री० બીજો આશીર્વાદ, બીજાનો આશીર્વાદ.
अन्यदास्था स्त्री० બીજામાં આસ્થા, બીજાની આસ્થા.
अन्यदास्थित त्रि० બીજાના સ્વરૂપમાં આ-સ્થા કરી રહેલ.
अन्यदीय त्रि० બીજા સંબંધી, બીજાનું.
अन्यदुत्सुक त्रि० બીજા વિષયની ઉત્કંઠા-વાળું.
अन्यदूति स्त्री० બીજું રક્ષણ, બીજાનું રક્ષણ.
अन्यद्राग पु० બીજા વિષય ઉપરનો રાગ-પ્રેમ.
अन्यपुष्ट पु० કોયલ.
अन्यपूर्वा स्त्री० પ્રથમના પતિના મરણ પછી જેણે બીજો પતિ કરેલો હોય છે એવી કોઈ સ્ત્રી.
अन्यभाव पु० બીજારૂપ થવું તે, મનનું બીજા રૂપે થવું તે.
अन्यभृत पु० કોયલ.
अन्यभृत पु० કોયલ.
अन्यभृत त्रि० જેનું બીજાએ પોષણ કર્યું હોય તે.
अन्यमनस् त्रि० જેનું મન બીજામાં હોય તે.

अन्यमनस्क त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अन्यमातृज पु० બીજી માતાથી ઉત્પન્ન થયેલ-ઓરમાન ભાઇ
अन्यमानस त्रि० બીજામા મનવાળું.
अन्यलिङ्ग पु० પોતાના વિશેષ્યની જાતિને અનુસરનારી જાતિવાળો શબ્દ.
अन्यलिङ्गक पु० ઉપરનો અર્થ.
अन्यवर्ण पु० પોતાથી વિજાતીય વર્ણવાળો
अन्यवर्द्धित त्रि० બીજાએ વધારેલ-પોષેલ
अन्यवर्द्धित पु० કોયલ
अन्यवादिन् त्रि० પોતે જે પ્રતિજ્ઞા કરી હોય તેથી વિરૂદ્ધ રીતે વાદ કરનાર-પ્રતિવાદી
अन्यविवर्द्धित पु० કોયલ
अन्यविवर्द्धित त्रि० જેને બીજાએ ઉછેરેલ હોય તે.
अन्यव्रत त्रि० પોતાને ન છાજે તેવું જૂદુ કર્મ કરનાર.
अन्यशाख पु० પોતાની વેદશાખાનો ત્યાગ કરી બીજી વેદશાખા ભણનાર
अन्यशाखक पु० ઉપરનો અર્થ.
अन्यसाधारण त्रि० બીજા સમાન.
अन्यादृक्ष त्रि० બીજા સમાન
अन्यादृश् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अन्यादृश त्रि० બીજા સરખું.
अन्याय पु० વિચારનો અભાવ, સંગતિનો અભાવ, અયોગ્યતા, ન્યાય નહિ તે.
अन्याय त्रि० વિચારશૂન્ય, અસંગત, ન્યાય-રહિત, અયોગ્ય.
अन्यायिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अन्याय्य त्रि० ન્યાયયુક્ત નહિ તે, અનુચિત
अन्यार्थ पु० ભિન્ન અર્થ, જૂદો અર્થ.
अन्यार्थ त्रि० ભિન્ન અર્થવાળું.
अन्यून त्रि० ઓછું નહિ તે, હલકું નહિ તે, વ્યાપ્યથી ભિન્ન.
अन्यूनाधिक त्रि०ઓછું નહિ તેમ વધારે નહિ
अन्यूनातिरिक्त नहि ન્યૂન નહિ અધિક-સમાન
अन्येद्युष्क त्रि० બીજે દિવસે થનાર
अन्येद्युस् अव्य० બીજે દિવસે
अन्योढा स्त्री० પરનાયિકા-પારકી સ્ત્રી.
अन्योदर्य पु० ઓરમાન ભાઇ.
अन्योन्य त्रि० પરસ્પર.
अन्योन्याध्यास पु० વેદાન્તમતપ્રસિદ્ધ પર-સ્પર ઉપર તાદાત્મ્યનો આરોપ
अन्योन्याभाव पु० એક બીજામા એક બીજાનો અભાવ-ભેદ.
अन्योन्याश्रय त्रि० એક બીજાના આશ્ર-યવાળું.
अन्योन्याश्रय पु० ન્યાયમતે એક તર્ક.
अन्वक्ष प्रत्यक्ष, પગલે પગલે, અનુસરેલ.
अन्वक्ष त्रि० अव्य० આંખની પાસે.
अन्वग्भाव पु० પાછળ જનારપણુ, અનુ-સરણ.
अन्वच् त्रि० પાછળ જનાર, અનુસરનાર.
अन्वच् न० પગલે પગલે.
अन्वन् त्रि० પાછળ જનાર.
अन्वय पु० સંતતિ, વંશ, અનુસરવું તે, વૃત્તિ, અનુકૂલતા, કાર્યમા કારણનું અનુ-સરણ, કારણની કાર્યમા સ્થિતિ, સંબંધ, તે હોય ત્યા તેનુ હોવાપણું એ અન્વય, પ્રત્યક્ષ.
अन्वय त्रि० અનુસરેલ
अन्वयबोध पु० શબ્દજ્ઞાનથી ઉત્પન્ન થનાર શાબ્દબોધરૂપ એક જાતનો અનુભવ
अन्वयिन् त्रि० શાબ્દબોધમા ઉપયોગી સંબંધવાળું, અનુસરેલ, વંશવાળું, ન્યાય-મતે અન્વયવ્યાપ્તિરૂપ હેતુ
अन्वर्थ त्रि० અર્થને અનુસરેલ વ્યુત્પત્તિ-વાળો શબ્દ, બંધ બેસતા અર્થવાળું.
अन्ववसर्ग पु० 'ઇચ્છા પ્રમાણે કર' એ પ્રમાણે અનુજ્ઞા આપવી તે
अन्ववाय पु० વંશ સંતાન

अन्वयव्यतिरेकिन् त्रि० साध्यसाधक हेतु –જેમ અગ્નિ સાધવામા ધૂમ અન્વય-વ્યાપ્તિ તથા વ્યતિરેકવ્યાપ્તિવાળો હેતુ
अन्वयव्याप्ति स्त्री० જ્યા ધૂમ હોય ત્યા અગ્નિ હોય એવા પ્રકારની વ્યાપ્તિ
अन्वयागत त्रि० વંશપરંપરાથી ઉતરી આવેલ
अन्वपेक्षा स्त्री० અપેક્ષા, અનુસરણ
अन्वष्टका स्त्री० એક પ્રકારનો શ્રાદ્ધદિવસ
अन्वष्टमदिश अव्य० वायुकोण
अन्वह अव्य० દિવસે દિવસે–દરરોજ
अन्वाख्यान न० તાત્પર્યનો નિશ્ચય કરવા માટેનું વ્યાખ્યાન, તાત્પર્યનું પ્રતિપાદન
अन्वाचय पु० ઉદ્દેશ્યની સિદ્ધિદ્વારા અનુદ્દેશ્યની સિદ્ધિ માટે કરેલો ઉપદેશ જેમ–ભિક્ષા માટે જા અને ગાયનો તપાસ કર
अन्वाजे अव्य० દુર્બલમા બળનું સ્થાપન
अन्वादेश पु० કોઇ કાર્ય કરવાને ગ્રહણ કરેલાનું ફરી બીજું કાર્ય કરવા માટે ગ્રહણ કરવું તે, કહેલાનું ફરી કથન, અનુવાદ
अन्वाधान न० સ્થાપેલા અગ્નિમા બે કે ત્રણ સમિધોનું સ્થાપન
अन्वाधि स्त्री० સતતની માનસિક પીડા
अन्वाधेय न० વિવાહ પછી પિતા વગેરેએ સ્ત્રીઓને આપેલું ધન
अन्वनयतन अव्य० धर्मा
अन्वायत्त त्रि० અનુસરેલ
अन्वन्रन्ध त्रि० જેણે સ્પર્શ કર્યો હોય તે, પાછળના ભાગમા સ્પર્શ કરાયેલ, પાછળ લાગેલ
अन्वारम्भ त्रि० સાથે સ્પર્શ કરવા યોગ્ય
अन्वारम पु० સ્પર્શ
अन्वारूढ त्रि० ઉપર ચઢેલ, પાછળ ચઢેલ
अन्वारोहण न० પાછળ ચઢવું, મરેલા પતિની પાછળ કે સાથે સતી થવા માટે સ્ત્રીનું ચિતારોહણ
अन्वालभ पु० સ્પર્શ
अन्वासन न० પાસે બેસી સેવા કરવી તે
अन्वासित त्रि० પાસે બેસી સેવા કરાયેલ
अन्वाहार्य न० કાત્યાયન મુનિએ કહેલ નંદીમુખ શ્રાદ્ધ, દરેક મહિને
अन्वाहार्यक न० અમાવાસ્યાને દિવસે કરવા યોગ્ય શ્રાદ્ધ, દક્ષિણા
अन्वाहार्यपचन पु० દક્ષિણાગ્નિ–ઋગ્વેદના વિધિથી સ્થાપેલો અગ્નિ
अन्वाहित त्रि० સ્થાપેલ, નાખેલ
अन्विच्छा स्त्री० શોધવું ખોળવું
अन्वित त्रि० અનુસરેલ, યુક્ત, સાથે જોડાયેલ, શબ્દબોધમા વિશેષ્યપણાને પામેલ
अन्विष्ट त्रि० શોધેલ, ખોળેલ, જેનું અનુસંધાન કરવામા આવ્યું હોય તે
अन्विति त्रि० નમસ્કારથી અનુકૂળતાને પામેલ
अन्वीक्षण न० તપાસ, શોધ, અર્થની પર્યાલોચના–મનન
अन्वीक्षा स्त्री० ઉપરનો અર્થ
अन्वीत त्रि० अन्वित શબ્દ જુઓ
अन्वीप त्रि० જળવાળું સ્થાન
अन्वृच अव्य० ઋચામા–ઋગ્વેદની મંડળીમા
अन्वेश पु० શોધવું, ખોળવું, અનુસંધાન, તપાસ
अन्वेषण न० ઉપરના અર્થ
अन्वेषणा स्त्री० તત્ત્વાનુસંધાન, તર્કવગેરેથી જાણેલા પદાર્થની શોધ–માટે યુક્તિ વગેરેથી સમર્થન, તપાસ
अन्वेषित त्रि० अन्विष्ट શબ્દ જુઓ
अन्वेषिन् त्रि० શોધ કરનાર, તપાસ કરનાર
अन्वेष्य त्रि० શોધ કરવા યોગ્ય, અનુસંધાન કરવા યોગ્ય
अन्वेष्टृ त्रि० अन्वेषिन् શબ્દનો અર્થ
अन्वेषितृ त्रि० ઉપરનો અર્થ

अप् स्त्री० पाणी.
अप अव्य० वियोग, विकार, विपरीत, निदर्शन, आनन्द, त्याग, चोरीथी अटकाववुं
अपकरण न० खराब काम, खराब करवुं.
अपकर्मन् न० दुष्ट आचरण, करज आदा करवुं ते.
अपकर्तृ त्रि० अपकार करनार
अपकर्ष पु० योग्य धर्मनी अपेक्षाए हीनता, पडती, पोताना कर्तव्यकाळथी पूर्वकाळमां करवुं, खेंचवुं.
अपकर्षक त्रि० हीनता करनार, पडती करनार, खेंचनार, आकर्षण करनार
अपकर्षण त्रि० हरण करनार
अपकर्षण न० आकर्षण.
अपकाम त्रि० जेनी इच्छाओ दूर थई होय ते
अपकाम अव्य० इच्छानो नाश.
अपकार पु० अपकार, द्रोह, कोईनुं अनिष्ट थाय एवुं चिंतन.
अपकारक त्रि० अपकार करनार, द्रोही, कोईनुं अनिष्ट चिंतवनार.
अपकारगिर् स्त्री० द्वेषयुक्त, वाणी, तिरस्कारवाक्य.
अपकारिन् त्रि०अपकारक शब्द जुओ.
अपकीर्ति स्त्री० अपकीर्ति
अपकृत त्रि० जेनुं अनिष्ट अथवा द्रोह कर्यो होय ते.
अपकृति स्त्री० अपकार शब्दनो अर्थ.
अपकृत्य न० नीच काम, दुष्ट आचरण, अपकार.
अपकृत्या स्त्री० अपकार, द्रोह.
अपकृष्ट त्रि० अधम, हीन, पोताना काळथी पूर्वकाळे करेल, पछीना सूत्रमाथी पूर्वना सूत्रमां खेंचेल, आकर्षेल
अपकृष्टता स्त्री० नीचता, अधमता.
अपक्ति स्त्री० पाकनो अभाव, नहि पचवुं ते.
अपक्रम पु० खसवुं, ज्यांसुधी खसाय ते स्थान.
अपक्रम त्रि० क्रमविनानुं
अपक्रम अव्य० क्रमनो नाश.
अपक्रमण न० खसवुं, नासी जवुं
अपक्रमिन् त्रि० खसी जनार, नासी जनार.
अपक्रिया स्त्री० द्रोह, अपकार.
अपक्रोश पु० निंदवुं.
अपक्रोशन न० निंदा करवी.
अपक्व त्रि० परिणाम नहि पामेल, नहि पाकेल, काचुं.
अपक्वता स्त्री० अपक्वपणुं, कचाश
अपक्वत्व न० उपरनो अर्थ.
अपक्ष त्रि० पक्षविनानु, पांखोविनानुं, सहायरहित.
अपक्षपात पु० पक्षपात नहि ते.
अपक्षपातिन् त्रि० पक्षपात विनानुं, पक्षपात नहि करनार-यथार्थवादी.
अपक्षेपण न० नीचे नाखवुं, नीचे पाडवुं, फेंकवुं.
अपगंड पु० अत्यंत बाळक.
अपग त्रि० खसी जनार, नासी जनार.
अपगत त्रि० खसी गयेल, नासी गयेल.
अपगम पु० खसवुं, नासी जवु.
अपगर पु० निंदा करवी.
अपगा स्त्री० नदी.
अपगारम् अव्य० उगामीने
अपगोरम् अव्य० उगामीने.
अपगोह पु० छुपाववुं, अदृश्य थवुं
अपघन पु० शरीर, हाथ वगेरे शरीरना अवयव.
अपघन त्रि० मेघना आवरणरहित, वादळ विनानुं.
अपघात पु० खराबमार्गने मारवुं, दुष्ट हेतुवाळुं मरण.

अपघातक पु० घात करनार, विनाशक, नाश करनार.
अपघातिन् त्रि० उपरना अर्थ.
अपच पु० पकाववाने अशक्त
अपचय पु० हानि, अपहरण, व्यय.
अपचरित न० हलकुं आचरण, दुष्ट आचरण.
अपचायित त्रि० पूजेल
अपचार पु० अहित आचरण, अपथ्य सेवन, अपकार, अपथ्य, विपरीतपणुं वगेरेनो कारणदोष, विनाश, कर्मना लोपथी प्राप्त थनारो दोष, खराब काम
अपचारिन् त्रि० दुष्ट आचरण करवाना स्वभाववाळुं, व्यभिचारी.
अपचिकीर्षा स्त्री० अपकार करवानी इच्छा
अपचिकीर्षु त्रि० अपकार करवा इच्छनार.
अपचित् त्रि० हानिकारक, व्ययकारक, अपहरण करनार.
अपचित त्रि० आनंदथी पूजेल, हीन, व्यय-करेल, अपहरण करेल, क्षीण; कृश.
अपचिति स्त्री० पूजा, हीनता, व्यय, अपक्षय.
अपची स्त्री० ते नामनो एक रोग.
अपचीयमान त्रि० क्षीण थतुं, क्षय पामतुं, नाश पामतुं.
अपच्छाय पु० हरकोइ देव.
अपच्छाय त्रि० कांतिरहित, निस्तेज.
अपच्छाया स्त्री० खराब छाया.
अपच्यव पु० अपसरण, खसवुं, नीकळवुं, झरवुं.
अपच्युत त्रि० क्षीण थयेल, क्षय पामेल, नष्टप्राय, झरी गयेल
अपजगुंराण त्रि० आच्छादन वगेरे मूकवाना स्वभाववाळुं.
अपञ्चीकृत त्रि० पंचात्मकताने नहि पामेल सूक्ष्म भूत.
अपजय पु० पराजय
अपटान्तर त्रि० वचमा पडदा विनानुं-खुल्लुं, पामेलुं, लगभग नजदीक.
अपटी स्त्री० कनात, वस्त्रनो पडदो.
अपटीक त्रि० पडदाना अंतर विनानु, पडदाविनानुं, टीकाना ज्ञानवगरनुं.
अपटीक्षेप पु० पडदानुं खसेडवुं.
अपटु त्रि० रोगी, सामुं नहि ते, चतुर नहि ते, कार्य करवामां असमर्थ, मंद.
अपटुता स्त्री० रोगीपणुं, अचतुरपणुं, मंदता.
अपटुत्व न० उपरनो अर्थ.
अपण्डित त्रि० पंडित नहि ते, मूर्ख.
अपण्य त्रि० धर्मशास्त्रमां जेने वेचवानी मनाई करेली छे ते कोइ पदार्थ.
अपतंत्रक पु० ते नामनो एक वातरोग
अपतर्पण न० रोग वगेरेमां करवामा आवतो उपवास, तृप्तिनो अभाव.
अपतर्पण त्रि० तृप्तिरहित
अपतानक पु० ते नामनो एक वातरोग.
अपतिका स्त्री० पतिरहित स्त्री
अपत्नी स्त्री० उपरनो अर्थ.
अपत्नीक पु० स्त्रीरहित, जेनी स्त्री मरण पामी होय तेवो पुरुष.
अपत्य न० पुत्र-पुत्रीरूप संतान, छोकरुं
अपत्यद त्रि० जेना आश्रयथी छोकरा थाय छे तेवो कोइ मंत्र वगेरे.
अपत्यदा स्त्री० जेना सेवनथी गर्भ रहे छे तेनी कोइ औषधि के विद्या.
अपत्यपथ पु० स्त्रीओनो गुह्यभाग-योनि
अपत्यशत्रु स्त्री० काचडी

अपत्यसाच् पु० स्त्री० સંતાનવાળું, છોકરાંવાળું

अपत्र पु० કેરડાનું ઝાડ, અંકુર, જેના પાંદડાં ખરી પડ્યાં હોય તેવું વૃક્ષ, પાંખ ખરી પડી હોય તેવું પક્ષી.

अपत्रप त्रि० નિર્લજ્જ, શરમવિનાનું.

अपत्रपा स्त्री० લજ્જા, શરમ

अपत्रपिष्णु त्रि० સ્વભાવથી, શરમાળ.

अपथ त्रि० જેમાં સારો રસ્તો ન હોય તેવું ગામ વગેરે.

अपथ न० ખરાબ રસ્તો.

अपथ अव्य० માર્ગનો અભાવ.

अपथिन् पु० ખરાબ રસ્તો.

अपथ्य न० પ્રકૃતિ બગાડે તેવો આહાર–વિહાર, અહિત આચાર

अपद् त्रि० ન જણાય તેવું, પગવિનાનું, પાદરહિત, ચરણરહિત

अपद न० ખરાબ સ્થાન, હલકું સ્થાન.

अपदान न० અતિ શુદ્ધ આચરણ

अपदान्तर त्रि० વ્યવધાન–અંતરવિનાનું

अपदिश अव्य० બે દિશાનો મધ્ય ભાગ.

अपदिष्ट त्रि० કહેલ, યોજેલ, જોડેલ

अपदी स्त्री० પગવિનાની, પાદ–ચરણવિનાની.

अपदेवता स्त्री० ખરાબ દેવ.

अपदेश पु० લક્ષ્ય, સ્વરૂપનું આચ્છાદન, છળ, બહાનું, નિમિત્ત, સ્થાન, ખરાબ દેશ, અયોગ્ય સ્થાન, ઉપદેશ.

अपदेश्य त्रि० છળથી કહેવા યોગ્ય, અયોગ્ય સ્થાનમાં થનાર.

अपद्रव्य न० ખરાબ દ્રવ્ય, હલકો પદાર્થ.

अपद्वार न० ખરાબ દ્વાર

अपधा स्त्री० અટકાવવું, રોકવું

अपध्यान न० દુષ્ટ ધ્યાન, અનિષ્ટ ચિંતન, વિપરીત ચિંતવન.

अपध्वस पु० નાશ, યોગ્ય સ્થાન ઉપરથી પડવું, પદભ્રષ્ટ થવું.

अपध्वसज पु० જૂદી જૂદી જાતના સ્ત્રી–પુરુષથી ઉત્પન્ન થયેલ વર્ણસંકર.

अपध्वसजा स्त्री० જૂદી જૂદી જાતના સ્ત્રી–પુરુષથી ઉત્પન્ન થયેલ સ્ત્રી.

अपध्वसिन् त्रि० નાશ કરનાર.

अपध्वस्त त्रि० નિંદિત. તજાયેલ, ભુક્કો કરેલ, ચૂર્ણ કરેલ.

अपध्वान्त न० ભાગેલા કાંસાના જેવો ખરાબ શબ્દ.

अपनय पु० દૂર કરવું, બીજે સ્થાને લઈ જવું, અનીતિ, નિંદિત નીતિ, દુષ્ટ નીતિ, અપકાર.

अपनयन न० દૂર કરવું, ખસેડવું, ખંડન, અપકારનું સાધન.

अपनयन त्रि० નેત્રરહિત.

अपनस त्रि० નાક વિનાનું નકટું.

अपनीत त्रि० દૂર કરેલ, ખસેડેલ, ખંડિત.

अपनुत्ति स्त्री० દૂર કરવું, ખસેડવું, ખંડન.

अपनुद त्रि० દૂર કરનાર, ખંડન કરનાર, શોધક–કરજ વગેરે અદા કરનાર.

अपनोदन त्रि० દૂર કરનાર

अपनोदन न० દૂર કરવું, ખસેડવું, ખંડન.

अपन्न त्रि० નહિ પડેલ.

अपपाठ पु० ખરાબ પાઠ, ખોટો પાઠ–જે જે રીતે હોય તે રીતે નહિ ભણવું તે.

अपपात्र त्रि० ચાંડાલ વગેરે.

अपपात्रित त्रि० ચાંડાલ વગેરે.

अपबर्हिस त्रि० દર્ભના હોમ વગરનું.

अपभय त्रि० નિર્ભય

अपभर्तृ पु० ખરાબ ધણી–શેઠ.

अपभी त्रि० નિર્ભય

अपभृति स्त्री० ખરાબ સમૃદ્ધિ.

अपभ्रंश पु० ગરવું, નીચે પડવું, અપભ્રંશ શબ્દ–અપશબ્દ

अपम त्रि० ખગોળરૂપે જાણેલ, સિદ્ધાન્તશિરોમણિ ગ્રંથમાં કહેલ ક્રાંતિવૃત્ત.

अपमज्या स्त्री० क्रान्तिज्या नामनी रेखा.
अपमण्डल न० क्रांतिवृत्त
अपमर्द पु० गोदडी.
अपमान पु० अपमान, अनादर
अपमानित त्रि० जेनुं अपमान करेल होय ते.
अपमार्ग पु० खराब रस्तो.
अपमार्जन न० वाळी-झाडी साफ करवुं, संशोधन.
अपमित त्रि० अपमानित शब्द जुओ.
अपमित्यक न० करज, देवुं.
अपमुख न० आडुं मुख
अपमुख त्रि० आडा मुखवाळुं
अपमूर्द्ध त्रि० माथा विनानु धड.
अपमृत्यु पु० दुष्ट मरण, खराब मोत.
अपमृषित न० सहन करेलुं वाक्य
अपयशस् न० अपयश, अकीर्ति.
अपयशस् त्रि० कीर्तिविनानुं.
अपयशस्कर त्रि० अपयश करनार, अकीर्तिना कारणरूप.
अपयान न० पलायन करी जवुं, नासी जवुं.
अपर न० हाथीनो पाछलो भाग.
अपर त्रि० शत्रु बीजुं, पाछळ रहेलुं, पश्चिमनुं, हलकुं, अधम, समुदायवाळानो शेषभाग.
अपरक्त त्रि० जेनो लाल रंग दूर थयो होय ते, विरक्त, स्नेहशून्य
अपरज पु० ते नामना एक रुद्र देव.
अपरति स्त्री० अविरति, अविराम, विरामनो अभाव.
अपरत्र अव्य० बीजा देशमा के काळमा.
अपरत्व न० वैशेषिकमते एक गुण.
अपरदक्षिण अव्य० पश्चिम अने दक्षिण दिशानो मध्यभाग-नैऋत्य खूणो.
अपरपक्ष पु० कृष्णपक्ष-अंधारीयुं, बे पक्षमांथी शेषपक्ष
अपररात्र पु० रात्रिनो शेषभाग-पाछली रात
अपरव पु० अपयश, अकीर्ति.
अपरवक्त्र न० ते नामनुं एक मात्रावृत्त छंद.
अपरवैराग्य न० पातंजल योगशास्त्रमां कहेल एक वैराग्य.
अपरस्पर त्रि० क्रियावाळुं, सतत चालु.
अपरस्पर न० हरकोइ क्रियानुं सतत चालुपणुं
अपरहैमन त्रि० हेमन्त ऋतुना शेषकाळमां थनार.
अपरा स्त्री० गर्भनी चारे बाजु लपेटायली चामडी-ओर, पश्चिम दिशा, ते नामनी एक विद्या.
अपराग पु० विराग-स्नेह नहि ते-अप्रीति.
अपराग्नि पु० गार्हपत्य तथा दक्षिणाग्नि नामना बे अग्नि.
अपराङ्ग न० जेमा व्यंग्य वस्तु गुणरूप होय तेवुं कोइ काव्य.
अपराङ्मुख त्रि० पाछुं नहि फरेल, निवृत्ति नहि पामेल.
अपराच् त्रि० उपरनो अर्थ.
अपराजित त्रि० पराजय नहि पामेल.
अपराजित पु० शिव, विष्णु, ते नामनो एक मुनि.
अपराजिता स्त्री० धोळो खड, ते नामनी वनस्पति, असन वृक्ष, इशान दिशा, ते नामनो एक छंद, दुर्गा देवी, विजयादशम, ते नामनी एक योगिनी
अपराद्ध त्रि० अपराधी, पोताने योग्य कार्य नहि करनार, स्खलना पामेल.
अपराद्ध न० अपराध.
अपराद्धपत्क पु० लक्ष्यथी चूकेला बाणवाळो धनुर्धारी.
अपराद्धृ त्रि० अपराध करनार, पोताने योग्य कार्य नहि करनार.

अपराद्वेषु पु० अपराद्धपृषत्क शब्द जुओ.
अपराध पु० અપરાધ, શિક્ષાયોગ્ય કામ કરવું તે, સ્ખલના.
अपराधय त्रि० અપરાધ પામેલ.
अपराधिन् त्रि० અપરાધ કરનાર.
अपरान्त पु० પશ્ચિમ દિશાનો છેડો, પશ્ચિમ દિશાને છેડે આવેલો દેશ.
अपरार्क पु० કોઈ એક સ્મૃતિસંગ્રહ.
अपरार्द्ध पु० પરાર્ધ નહિ તે
अपरावर्तिन् त्रि० પાછું નહિ ફરેલ, નિવૃત્તિ નહિ પામેલ.
अपराह्ण पु० દિવસનો બાકીનો ભાગ, બપોર પછીનો ભાગ
अपराह्णक त्रि० દિવસના પાછળના ભાગમાં થનાર
अपराह्णतन त्रि० ઉપરનો અર્થ
अपराह्णेतन त्रि० अपराह्णक शब्द जुओ.
अपरिकलित त्रि० અજાણ્યુ, નહિ જોયેલું, નહિ સાંભળેલ
अपरिक्रम त्रि० ઉદ્યોગી નહિ તે, ક્રમને નહિ પામેલ, પરિપાટીશૂન્ય.
अपरिक्रम पु० ચોતરફ નહિ ઘુમવુ-નહિ જવું તે.
अपरिक्लिष्ट त्रि० વિના પ્રયાસે સાધી શકાય તે, જેમા પરિશ્રમ ન પડે તે.
अपरिगत त्रि० નહિ જાણેલ, નહિ પ્રાપ્ત થયેલ
अपरिगृहीत त्रि० નહિ સ્વીકારેલ, નહિ ગ્રહણ કરેલ, નહિ જાણેલ.
अपरिग्रह पु० પરિગ્રહનો અભાવ, પતંજલિના યોગદર્શનમા કહેલ એક યમ-સંયમ.
अपरिग्रह त्रि० પરિગ્રહરહિત—સંન્યાસી વગેરે.
अपरिचय पु० પરિચયનો અભાવ
अपरिचित त्रि० જેનો પરિચય ન થયો હોય તે, પ્રથમથી અજાણ્યું.
अपरिच्छद त्रि० હલકા વસ્ત્ર વગેરે ઉપકરણવાળો-દરિદ્ર.
अपरिच्छन्न त्रि० સફાઈ વિનાનું, સાફસુફ નહિ તે.
अपरिच्छिन्न त्रि० અમાપ, નિ:સીમ, અપર્યાપ્ત
अपरिच्छिन्न न० પરબ્રહ્મ
अपरिच्छेद पु० માપનો અભાવ
अपरिच्छेद त्रि० અમાપ, અમુક પ્રમાણથી રહિત.
अपरिज्ञान न० તત્ત્વવિવેકનો અભાવ-અજ્ઞાન
अपरिज्ञान त्रि० અજ્ઞાની.
अपरिणत त्रि० અપરિપક્વ, જેનુ જે પરિણામ થવુ જોઇએ તે પરિણામને નહિ પામેલ.
अपरिणय पु० વિવાહનો અભાવ.
अपरिणीत त्रि० વિવાહ સંસ્કારને નહિ પામેલ, કુંવારૂ.
अपरितोष पु० સંતોષ નહિ તે-અસંતોષ.
अपरिपक्व त्रि० अपरिणत शब्द जुओ.
अपरिमाण न० પરિમાણ-અમુક માપ નહિ તે.
अपरिमाण त्रि० માપરહિત
अपरिमित त्रि० જેનું માપ ન થઈ શકે તે-અમાપ
अपरिमेय त्रि० માપવાને અયોગ્ય, અમુક પ્રમાણ કાઢવાને અયોગ્ય.
अपरिम्लान पु० તે નામનું એક વૃક્ષ.
अपरिम्लान त्रि० નહિ કરમાયેલ.
अपरिविष्ट त्रि० નહિ વીંટાયેલ, અવ્યાપ્ત, નહિ પીરસેલ.
अपरिवृत त्रि० નહિ ઢંકાયેલ, ચોતરફ નહિ વીંટાયેલ, વાડ વગેરેથી નહિ વીંટાયલું ખેતર વગેરે

अपरिशेष पु० બાકી નહિ તે.
अपरिशेष त्रि० બાકીરહિત.
अपरिष्कार पु० સફાઇ નહિ તે.
अपरिष्कार त्रि० સફાઇ વગરનું, સાફ નહિ તે.
अपरिष्कृत त्रि० નહિ શણગારેલ, અનિર્મળ અસ્વચ્છ.
अपरिष्टि स्त्री० પૂજા.
अपरिसमाप्ति त्रि० સમાપ્તિરહિત.
अपरिसमाप्ति स्त्री० સમાપ્તિ નહિ તે.
अपरिसर पु० વિસ્તારનો અભાવ, પ્રચારનો અભાવ.
अपरिसर त्रि० વિસ્તારરહિત, પ્રચારરહિત.
अपरिहरणीय त्रि० ત્યાગ કરવાને અશક્ય, નહિ તજવા યોગ્ય.
अपरिहार्य्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपरीक्षित त्रि० પરીક્ષા નહિ કરેલ.
अपरीत त्रि० ચોતરફ નહિ વ્યાપ્ત, પાસે નહિ ગયેલ, અપર્યાપ્ત.
अपरुष् त्रि० ક્રોધરહિત થયેલ.
अपरूप त्रि० આશ્ચર્ય કે આનંદકારક રૂપવાળું.
अपरूप न० આશ્ચર્યકારકરૂપ, આનંદજનકરૂપ.
अपरूप न० ખરાબ-બેડોળ રૂપ.
अपरूप त्रि० ખરાબ રૂપવાળું.
अपरेद्युस् अव्य० બીજે દિવસે.
अपरोक्ष अव्य० પ્રત્યક્ષ, વિષય તથા ઇન્દ્રિયના સંબંધથી થનારું જ્ઞાન.
अपरोक्ष त्रि० જે પ્રત્યક્ષ હોય તે.
अपरोक्षानुभूति स्त्री० પ્રત્યક્ષરૂપ જ્ઞાન.
अपरोक्षानुभूति पु० તે નામનું એક વેદાન્તપ્રકરણ.
अपरोध पु० નહિ અટકાયત.
अपर्ण त्रि० પાંદડાંવિનાનું.
अपर्णा स्त्री० પાર્વતી.
अपर्तु त्रि० વર્ષા આદિ ઋતુ જેમાંથી ગયેલી છે તે.
अपर्तु स्त्री० જેનો રજસ્વલાધર્મ દૂર થયો છે તે સ્ત્રી.
अपर्यंत त्रि० છેડાવિનાનું, નિઃસીમ.
अपर्याप्त त्रि० અસમર્થ, અસંપૂર્ણ, પોતાનું કાર્ય કરવામાં અસમર્થ.
अपर्याप्ति स्त्री० અસામર્થ્ય, પ્રાપ્ત નહિ તે.
अपर्याप्ति त्रि० અસમર્થ, અપ્રાપ્ત.
अपर्य्याय पु० ક્રમ નહિ તે.
अपर्य्याय त्रि० ક્રમરહિત.
अपर्य्युषित त्रि० નવું, તાજું, વાસી નહિ તે.
अपर्वक त्रि० ગાંઠવિનાનું, ત્રુટક નહિ તે.
अपर्वदण्ड पु० એક જાતનો કાસડો.
अपर्वन् त्रि० ગાંઠવિનાનું, ત્રુટક નહિ તે.
अपल न० ખીલો, ખીલે બાંધવાની દોરી વગેરે.
अपल त्रि० માંસરહિત, માંસવિનાનું.
अपलपन न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
अपलाप पु० જેવું હોય તેવું નહિ કહેવું તે, છૂપાવવું, સ્નેહ.
अपलाषिका स्त्री० અતિશય તૃષ્ણા.
अपलाषिन् त्रि० પોતાને ન મળી શકે તેવા પદાર્થોની અતિશય તૃષ્ણાવાળું.
अपलाषुक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपल्पूलन न० સ્નાન-માર્જન-ક્ષાર વગેરેથી સાફ નહિ કરવું તે.
अपवल् त्रि० કર્મમુક્ત.
अपवन न० ખરાબ વન-બગીચો, બનાવટી વન-ઉપવન.
अपवरक न० ઘરની અંદરનું વાસગૃહ-ઓરડો.
अपवरण न० આવરણ નહિ તે, ઢાંકણ નહિ તે, આવરણ દૂર કરવું તે.
अपवर्ग पु० મોક્ષ, ફલપ્રાપ્તિ, સમાપ્તિ.

अपवर्जन न० દાન, મોક્ષ, ત્યાગ
अपवर्जित त्रि० ત્યાગ કરેલ, આપેલ, ત્યજેલ.
अपवर्त पु० પરિવર્તન, વક્ર કરવું, ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ વિભાજન, અપહરણ
अपवर्तन न० ઉપરનો અર્થ
अपवाद पु० નિન્દા, અપકીર્તિ, મિથ્યાવાદ, નિંદિતવાદ, અપવાદ–વિશેષ શાસ્ત્ર, વિશ્વાસ, પ્રણય, આદેશ, નિરાસન.
अपवादक त्रि० અપવાદ કરનાર, અપકીર્તિ કરનાર.
अपवादिन् त्रि० અપવાદ કરનાર.
अपवारण त्रि० વ્યવધાન કરનાર, ઢાંકનાર
अपवारण न० વ્યવધાન
अपवारित त्रि० ઢાંકેલ, વ્યવધાનવાળું કરેલ
अपवारित न० ઢાંકણ, વ્યવધાન, અપ્રકાશ
अपवारितक न० અપ્રકાશ, અપ્રકટ.
अपवारुक पु० પત્થર
अपवार्य्य अव्य० ઢાંકીને, છુપાવીને, આડી વાત નાખીને
अपवास पु० ખમવું
अपवाह पु० એક સ્થાનેથી ખસેડી બીજે સ્થાને લઈ જવું.
अपवाहन न० પરદેશમા રહેલ માણસોને પોતાના દેશમા પહોચાડવા તે
अपवाह्य त्रि० દૂર કરવા યોગ્ય.
अपविघ्न त्रि० વિઘ્નરહિત
अपवित्र त्रि० અપવિત્ર—જે પવિત્ર ન હોય તે
अपवित्रता स्त्री० અપવિત્રપણુ
अपवित्रत्व न० અપવિત્રપણુ.
अपविद्ध पु० મનુએ કહેલ બાર પ્રકારના પુત્રોમાહેનો એક પુત્ર
अपविद्ध त्रि० તજેલ, તિરસ્કારેલ, ફેંકેલ.
अपविद्धपुत्र पु० માતપિતાએ અથવા તે એમાના એકે ત્યજેલ જે પુત્રને ગ્રહણ કરવામા આવે તે પુત્ર
अपविद्या स्त्री० વેદાંતપ્રસિદ્ધ અવિદ્યા, હલકી વિદ્યા
अपविषा स्त्री० ઝેર વિનાનુ તે નામનું એક ઘાસ
अपवृत्त त्रि० સમાપ્ત
अपवेध पु० અયોગ્ય સ્થાને વીંધવું તે
अपव्यय त्रि० અવિનાશી
अपव्यय पु० અયોગ્ય ખર્ચ.
अपव्ययमान त्रि० અયોગ્ય ખર્ચ કરનાર, અપલાપ કરનાર
अपव्रत न० હલકું વ્રત
अपव्रत त्रि० શાસ્ત્રોક્ત કર્મ જેના ગયા હોય તે
अपशङ्क त्रि० નિ:શંક, શંકારહિત.
अपशद त्रि० નીચ
अपशब्द पु० અપભ્રંશ શબ્દ, અપશબ્દ, જેનું જે પ્રમાણે ઉચ્ચારણ થવું જોઇએ તે પ્રમાણે નહિ ઉચ્ચારેલ શબ્દ.
अपशव्य त्रि० પશુવૃદ્ધિનો નાશ કરનાર
अपशु त्रि० જેની પાસે પશુ ન હોય તે.
अपशु पु० ગાય તથા ઘોડા સિવાયનું પશુ.
अपशुच् त्रि० જેનો શોક ગયો હોય તે
अपशुच् पु० સર્વદા શોક રહિત–આત્મા
अपशोक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपशोक पु० આત્મા, આસોપાલવનું ઝાડ.
अपश्चिम त्रि० આગળનું, પ્રથમ, મુખ્ય, શેષ–બાકીવિનાનુ
अपश्य त्रि० નહિ જોનાર.
अपश्रय पु० ઉપાશ્રય, પાસેનો આશ્રય
अपश्री त्रि० શોભા વગેરેથી રહિત, લક્ષ્મીરહિત.
अपश्लिष्ट त्रि० શ્લેષ-સંસર્ગરહિત, વિયોગી

अपष्ठ त्रि० दूर खसी जईने ઉભું રહેનાર.
अपष्ठ न० અંકુશનો અગ્રભાગ.
अपष्ठम पु० ઉપરનો અર્થ
अपष्ठु અવ્ય૦ નિર્દોષ, સારૂં, વિપરીત.
अपष्ठु त्रि० પ્રતિકૂલ, વિરુદ્ધ
अपष्ठु पु० કાળ સમય.
अपष्ठुर त्रि० પ્રતિકૂલ, વિપરીત
अपष्ठुल त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपस न० કર્મ, કામ.
अपस् त्रि० કર્મવાળું, કામવાળું. પ્રાપ્ત થયેલ
अपसद त्रि० અધમ, નીચ, મનુએ કહેલ વર્ણસંકર.
अपसम અવ્ય૦ વર્ષનો અંત, વર્ષની આખર
अपसर पु० નાસી જવું, ખસી જવું, પ્રતિગ્રહ, વેચવું વગેરે.
अपसरण न० નાસી જવું, ખસી જવું.
अपसर्ज्जन न० ત્યાગ, દાન, છોડી દેવું
अपसर्ग ઉપરના અર્થ.
अपसर्प पु० ગુપ્ત ચર-છૂપી પોલિસ.
अपसर्प पु० નાસી જવું, ખસી જવું.
अपसर्पक पु० ગુપ્ત ચર.
अपसर्पण न० નાસી જવું, ખસી જવું, પાછળ જવું.
अपसल त्रि० અપસવ્યપણાને પામેલ, જમણી તરફ થયેલ.
अपसलवि અવ્ય૦ તર્જની અને અંગુઠાની વચ્ચેના સ્થાનરૂપ પિતૃતીર્થ.
अपसव्य न० શરીરનો જમણો ભાગ, તર્જની અને અંગુઠા વચ્ચેના સ્થાનરૂપ પિતૃતીર્થ.
अपसव्य त्रि० પ્રતિકૂલ, વિરુદ્ધ.
अपसार पु० દૂર કરવું, બહાર કરવું, ખસેડવું.
अपसारण न० ઉપરનો અર્થ.
अपसारित त्रि० દૂર કરેલ, ખસેડેલ, બહાર કરેલ.
अपसिद्धान्त पु० સ્વીકારેલ સિદ્ધાન્તથી સ્ખલિત થવારૂપ એક દોષ.
अपसोपान पु० શહેર અથવા ગામ વગેરેના દરવાજા પાસે પગથીઆંતરીકે કરેલો માટીનો ચડ-ઉતર ઢાળ
अपस्कर पु० પૈડાં સિવાયનો રથનો કોઇ અવયવ
अपस्नात त्रि० મરેલાને ઉદ્દેશીને નહાએલ.
अपस्नात पु० स्त्री० સ્નાનસંસ્કાર માટે રાખેલું મુડદું. पु० स्त्री०
अपस्नान न० સ્નાન કરતાં બાકી રહેલું પાણી
अपस्पश त्रि० ગૂઢચારરહિત, છૂપા બાતમીદાર વિનાનું
अपस्पशा स्त्री० પતંજલિના ભાષ્યના નવાહ્નિક સિવાયની વિદ્યા.
अपस्मार पु० તે નામનો એક રોગ-ફેફરૂ-વાઇ.
अपस्मारिन् त्रि० ફેફરાના રોગવાળું, વાઇના રોગવાળું-વાયલ.
अपस्य त्रि० સારૂં કર્મ કરનાર
अपस्यु त्रि० કર્મની ઇચ્છા રાખનાર.
अपह त्रि० નાશ કરનાર.
अपहत त्रि० નાશ પામેલ, હણાયેલ, હણેલ.
अपहति स्त्री० નાશ કરવો, હણવું.
अपहर त्रि० અપહરણ કરનાર-હરનાર.
अपहरण न० ચોરી, બલાત્કારે છીનવી લેવું, લુંટવી લેવું
अपहरणीय त्रि० હરણ કરવા યોગ્ય, છીનવવા યોગ્ય, લુંટવી લેવા યોગ્ય દૂર કરવા યોગ્ય, ખસેડવા યોગ્ય.
अपहर्तृ त्रि० અપહરણ કરનાર, લુંટવી લેનાર, છીનવી લેનાર.
अपहस्त पु० હાથવડે ગળું પકડીને કહાડી મૂકવા તૈયાર થયેલ.

अपहस्त त्रि० હાથવડે ગળું પકડીને કહાડી મૂકેલ.
अपहस्तित त्रि० હાથવડે ગળું પકડીને કહાડી મૂકેલ.
अपहार पु० ચોરી, અપહરણ, ખસેડવું, અપચય, હાનિ, છૂપાવવું.
अपहारक त्रि० ચોરી કરનાર, ખસેડનાર, છૂપાવનાર, એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે ખેંચી જનાર.
अपहारिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपहास पु० કારણ વિના હાસ્ય
अपन्हव पु० વસ્તુ હોય છતા તે નથી એમ કહેવું, છાનું રાખવું, પ્રેમ.
अपन्हुत त्रि० છૂપાવેલ, ખસેડેલ એક ઠેકાણેથી બીજે સ્થાને લઇ જવાયેલ.
अपन्हुति स्त्री० છૂપાવવું, તે નામનો એક અર્થાલંકાર,
अपन्हुवान त्रि० ચોરી કરનાર, દૂર કરનાર, ખસેડનાર, છૂપાવનાર.
अपन्हूयमान त्रि० ચોરી કરાતું, બીજે ઠેકાણે લઈ જવાતું, ખસેડાતું.
अपन्हियमाण त्रि० ચોરી કરાતું, હરણ કરાતું, ખેંચાતું.
अपांक्षय पु० આંખ
अपांज्योतिस् न० વીજળી.
अपांनपात् पु० તે નામનો એક યજ્ઞીય દેવ.
अपांनप्त्रिय त्रि० અપાંનપાત્ જેનો અધિષ્ઠાયક દેવ છે તેવું હવિષ વગેરે.
अपांनप्त्रीय त्रि० ઉપરનો અર્થ
अपांनाथ पु० સમુદ્ર.
अपांनिधि पु० સમુદ્ર, વિષ્ણુ
अपांपति पु० વરુણ દેવ, સમુદ્ર
अपांपाथस् न० અન્ન.
अपांपित्त न० અગ્નિ
अपांपुरीष न० રેતી
अपांयोनि पु० સમુદ્ર.

अपांशुला स्त्री० પતિવ્રતા સ્ત્રી.
अपांसुला स्त्री० ઉપરનો અર્થ
अपांसदन न० આકાશ.
अपांसवस्थ पु० આકાશ.
अपांसविस् न० શ્રોત્ર-કર્ણેન્દ્રિય.
अपांसमुद्र पु० મન.
अपाक पु० પાકનો અભાવ, ખાધેલા અન્ન વગેરેનું પાચન નહિ થવું તે, અપચાથી થનાર રોગ,
अपाक त्रि० પાકું નહિ તે, કાચું, મૂર્ખ નહિ તે-ડાહ્યું.
अपाकज त्रि० પાકથી નહિ થનાર.
अपाकरण न० નિરાકરણ, ખસેડવું, દૂર કરવું, દેવું અદા કરવું.
अपाकरिष्णु त्रि० દૂર કરવાના સ્વભાવવાળું, ખસેડવાના સ્વભાવવાળું.
अपाकर्त्तोम् अव्य० દૂર કરવા યોગ્ય.
अपाकर्मन् न० દૂર કરવું, કરજ વગેરે અદા કરવું, નિરાકરણ
अपाकशाक पु० આદુ.
अपाकिन् त्रि० પાકશૂન્ય, પાકરહિત.
अपाकृत त्रि० અટકાવેલ, દૂર કરેલ, ખસેડેલ.
अपाकृति स्त्री० દૂર કરવું, અટકાવવું, ખસેડવુ
अपाकृत्य अव्य० દૂર કરીને, અટકાવીને, ખસેડીને.
अपाक्रिया स्त्री० દૂર કરવું, ખસેડવું.
अपाक्तात् अव्य० દક્ષિણ દિશામાથી, પશ્ચિમ દિશામાથી.
अपाक्ष न० ઇન્દ્રિયના સંબંધથી થનાર પ્રત્યક્ષ.
अपाक्ष त्रि० પ્રત્યક્ષનો વિષય
अपाङ्क्तेय त्रि० સજ્જનો સાથે એક પંક્તિમા ભોજનને માટે અયોગ્ય
अपाङ्क्तय त्रि० ઉપરનો અર્થ

अपाङ्ग पु० નેત્રનો છેડો, તિલક.
अपांग त्रि० અંગહીન, અંગરહિત.
अपांगक पु० નેત્રનો છેડો.
अपांगक त्रि० અંગહીન.
अपांगदर्शन न० કટાક્ષ.
अपांगनेत्र न० લાંબું નેત્ર.
अपाच् त्रि० ખસી જનાર, અપ્રકાશ, અ-પ્રકટ.
अपाची स्त्री० દક્ષિણ દિશા, પશ્ચિમ દિશા.
अपाचीन त्रि० દક્ષિણ દિશામા થનાર, અપ્રકાશમાન.
अपाच्य त्रि० દક્ષિણ દિશામા થનાર.
अपाटव त्रि० રોગી, માંદું.
अपाटव न० રોગ, માંદગી.
अपाणिग्रहण न० વિવાહનો અભાવ.
अपात्त त्रि० પ્રાપ્ત થયેલ.
अपात्र न० પાત્ર નહિ તે, કુપાત્ર, વિદ્યા વગેરેથી હીન અનાચાર.
अपात्रीकरण न० નીચ પાસેથી દાન વગેરે લેવાથી લાગેલ પાપ, જેનો પ્રતિગ્રહ કરવાથી પાપ લાગે તેવા નિંદિત ધન વગેરેનો પ્રતિગ્રહ.
अपाद् त्रि० પગ વિનાનું.
अपादान न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અપાદાન કારક.
अपान पु० મળ-મૂત્રને નીચે વહી જનારો ગુહ્ય પ્રદેશમા રહેલો વાયુ
अपान पु० અપાન વાયુની ક્રિયા, બહાર ગયેલી પ્રાણવૃત્તિનુ અંદર પ્રવેશન, ગુહ્ય સ્થાન-ગુદા.
अपानयन न० મુખ અને નાકેથી બહાર નીકળતા પ્રાણવાયુને તેજ માર્ગે અંદર આકર્ષવો તે, મળ-મૂત્રને નીચેના માર્ગે લઇ જવું તે
अपान्तरतमस् पु० વેદના અર્થનો પ્રકાશક એક દેવપુત્ર.
अपाप त्रि० પાપી નહિ તે, નિષ્પાપ.
अपापिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपामार्ग पु० અઘાડો.
अपामार्गक्षारतैल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ તે નામનું અઘાડાનું એક તેલ.
अपामार्गतैल न० અઘાડાનું તેલ-જેનાથી કૃમિનો નાશ થાય છે.
अपाय पु० વિયોગજનક ક્રિયા, નાશ, વિયોગ, ખસી જવું.
अपायिन् त्रि० વિયોગજનક ક્રિયાવાળું, વિયોગી, નાશવંત.
अपार त्रि० પારવિનાનું, દુઃખથી ઉતરી શકાય તેવું, લાંબી મર્યાદા-હદવાળું, અગાધ-ઊંડું, સીમાવિનાનું અધિક. ન ઉતરી શકાય એવું.
अपार्ण त्रि० સમીપનું, પાસેનું.
अपार्ण न० સમીપ, પાસે.
अपार्थ त्रि० નિરર્થક, વ્યર્થ, નિષ્પ્રયોજન, નકામું.
अपार्थक त्रि० ઉપરના અર્થ.
अपार्थकरण न० દાવા વગેરેમાં ખોટી દલીલ.
अपाल त्रि० પાલકરહિત, રક્ષકવિનાનું.
अपाला स्त्री० બ્રહ્મવાદિની-અત્રિ ઋષિની પુત્રી.
अपालम्ब पु० ગાડાનો પાછળનો ભાગ.
अपावर्तन न० પૃથ્વી વગેરેપર આળોટવું, પડીને લોટવું, દૂર કરવું, ખસેડવું, નિરાકરણ
अपावृत त्रि० નહિ ઢાંકેલ, ઉઘાડેલ, ઢાંકણ દૂર કરેલ, ઢાંકેલ, સ્વતંત્ર.
अपावृति स्त्री० ઢાંકણ દૂર કરવું, ઉઘાડવું.
अपावृत्त त्रि० અંતરવાળું થયેલ, પાછું ફરેલ, નિવૃત્તિ પામેલ.
अपावृत्ति स्त्री० પાછા ફરવું, નિવૃત્તિ.
अपाश्रय पु० મધ્ય, આગણાને ઢાંકનાર ચંદરવો વગેરે.

अपाश्रय त्रि० આશ્રયરહિત.
अपाष्ठु त्रि० અપાસ્થિત.
अपासङ्ग पु० ભાથો.
अपासन न० મારવું, વધ, ઉંચે ફેંકવું, દૂર કરવું
अपासित त्रि० ખસેડેલ, દૂર કરેલ.
अपासृत त्रि० દૂર થયેલ, નાસી ગયેલ.
अपास्त त्रि० ફેંકેલ, દૂર કરેલ, ખસેડેલ.
अपास्य अव्य० ફેંકીને, દૂર કરીને.
अपि अव्य० અશક્યકરણમાટે ઉદાહરણ અને શક્તિનો ઉત્કર્ષ પ્રકટ કરવા માટે અત્યુક્તિરૂપ સંભાવના, સંદેહ, નિંદા, પ્રશ્ન, સમુચ્ચય, અલ્પ પદાર્થ, ઇચ્છા પ્રમાણે કર એમ અનુજ્ઞા, નિશ્ચય, ફરી, પણ.
अपिकक्ष अव्य० કાખના પ્રદેશમાં.
अपिकाक्ष्य न० પ્રવર્ગ્યવિદ્યા નામનું રહસ્ય.
अपिकर्ण न० સમીપ, પાસે.
अपिकर्ण त्रि० સમીપનું, પાસેનું.
अपिगीर्ण त्रि० કહેલ, વર્ણવેલ, સ્તુતિ કરેલ.
अपिग्राह्य त्रि० પ્રતિગ્રહ કરવા યોગ્ય.
अपिच अव्य० વળી, તેમજ.
अपिच्छिल त्रि० ચીકટું નહિ તે, ગાદ, કાદવવિનાનું, મેલવગરનું.
अपिज त्रि० પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.
अपिज पु० જેઠ મહિનો.
अपित् स्त्री० પાણીવિનાની નદી.
अपितु अव्य० બ્લે, પણ, તોપણ
अपितृ त्रि० પિતાવિનાનું.
अपितृक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपित्व न० ભાગ.
अपित्विन् त्रि० ભાગવાળું.
अपिधान न० આચ્છાદન, ઢાંકણુ
अपिधि पु० તૃપ્તિપર્યન્ત આપેલ

अपिव्रत त्रि० ભાગીદારોએ નહિ વેંચી લીધેલું મિશ્ર ધન, ગોત્રજ, મિશ્ર ભોજન.
अपिशर्वर त्रि० પ્રદોષકાળ, રાત્રિનો આરંભસમય.
अपिशल पु० તે નામનો એક મુનિ.
अपिशुन त्रि० ચાડિયું નહિ તે.
अपिहित त्रि० ઢાંકેલ.
अपीच्य त्रि० અતિસુંદર, અંતર્હિત થયેલ, ગુપ્ત.
अपीजू त्रि० પ્રેરક-પ્રેરણા કરનાર.
अपीडन न० પીડા નહિ કરવી તે.
अपीत त्रि० વિલય પામેલ, પીધું નહિ તે, નહિ પીવેલ.
अपीत न० વિલય, ખસી જવું.
अपीति स्त्री० વિલય, પ્રલય, ખસી જવું, સંગ્રામ, યુદ્ધ.
अपीनस पु० તે નામનો એક રોગ—સળેખમ.
अपीव्य त्रि० અતિ સુંદર.
अपुंस् पु० નપુંસક.
अपुंस्का स्त्री० પતિવિનાની સ્ત્રી.
अपुच्छ त्रि० પૂંછડાવિનાનું.
अपुच्छा स्त्री० શીશમનું ઝાડ.
अपुण्य त्रि० પાપી, અધર્મી.
अपुण्य न० પાપ, અધર્મ.
अपुण्यकृत् त्रि० પુણ્ય નહિ કરનાર, પાપી
अपुत्र पु० स्त्री० પુત્રરહિત, જેનો ઉત્કર્ષ નહિ ... પામેલ હોય તે.
अपुत्रक पु० ઉપરનો અર્થ.
अपुत्रका स्त्री० પુત્ર વિનાની
अपुत्रा स्त्री० પુત્ર વિનાની
अपुनर् अव्य० ફરીથી.
अपुनराव्रृत्ति स्त्री० ...
अपुनरावृत्ति "

अपुनर्भव पु० મોક્ષ, પુનર્જન્મના હેતુરૂપ નહિ એવું તત્ત્વજ્ઞાન, પુનર્જન્મનો અભાવ, પ્રશમન, નિવારણ.
अपुनर्भव त्रि० પુનર્જન્મરહિત, મુક્ત.
अपुराण त्रि० જૂનું નહિ તે-નવું.
अपुष्ट त्रि० જેનું પોષણ ન કર્યું હોય તે, પુષ્ટ નહિ તે.
अपुष्टता स्त्री० અપુષ્ટપણું.
अपुष्टत्व न०ઉપરનો અર્થ.
अपुष्प अव्य० પુષ્પનો અભાવ.
अपुष्पफलद पु० પુષ્પ વિના પણ ફળ આપનાર ફણસ-ઉંબરો વગેરે.
अपुष्पफलद त्रि०કારણ વિના ફળ આપનાર કોઈ કર્તા.
अपूजक त्रि० પૂજા નહિ કરનાર.
अपूजा स्त्री० પૂજાનો અભાવ, આદરનો અભાવ, સંમાનનો અભાવ, ખરાબ પૂજા, અવિધિએ પૂજન.
अपूजित त्रि० નહિ પૂજેલ, આદર નહિ પામેલ-આપેલ, અપમાન પામેલ.
अपूत त्रि० અશુચિ-અપવિત્ર, સંસ્કારહીને શૂદ્રાદિ.
अपूप पु० લોટમાંથી બનાવેલ પુડો, માલપુડો, પુરોડાશ.
अपूपमय त्रि० જેમાં પુડા પુષ્કળ હોય તેવું કોઈ પર્વ અથવા યજ્ઞ વગેરે.
अपूप्य त्रि० જેમાંથી પૂડા બની શકે તે ઘઉં કે જવ વગેરેનો લોટ.
अपूपादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણમાં કહેલ એક શબ્દસમૂહ.
अपूपाष्टका स्त्री० પોષમહિનાની વદ આઠમ અથવા તે દિવસે કરેલું શ્રાદ્ધ.
अपूरणी स्त्री० શીમળાનું ઝાડ.
अपूर्ण न० પૂર્ણનો અભાવ.
अपूर्ण त्रि० પૂર્ણ નહિ તે ઉણું-ઓછું.
अपूर्णकाल त्रि० જેનું જે કાળે પૂરણ થવું જોઇએ તે કાળને નહિ પામેલ.
अपूर्व त्रि० પૂર્વે નહિ જોયેલ, અજાણ્યું, આશ્ચર્યકારક, હેતુશૂન્ય, પૂર્વકાળ વગેરેથી ભિન્ન, નૂતન, નવું.
अपूर्व पु० પરબ્રહ્મ, પરમાત્મા.
अपूर्व न० પુણ્ય કે પાપ.
अपूर्वता स्त्री० અપૂર્વપણું, બીજા પ્રમાણથી અગમ્યપણું, તાત્પર્યનો નિશ્ચય કરવામાં એક હેતુ.
अपूर्वत्व न० અપૂર્વપણું.
अपूर्वपति स्त्री० કુંવારી કન્યા.
अपूर्ववाद पु० ગંગેશ નામના ઉપાધ્યાયે કરેલો એક ગ્રંથ.
अपूर्वविधि पु० પ્રમાણાન્તરથી અપ્રાપ્તમાં વિધાન.
अपूर्व्य त्रि० પૂર્વને અયોગ્ય.
अपृक्त पु० એક વર્ણ-અક્ષર.
अपृक्त त्रि० અસંબદ્ધ-સંબંધવિનાનું.
अपृथक् अव्य० જૂદું નહિ તે-સાથે, એકઠું.
अपेक्षक त्रि० આશા રાખનાર, દરકાર રાખનાર, વાટ,-રાહ જોનાર.
अपेक्षणीय त्रि० આશા રાખવા યોગ્ય, દરકાર કરવા યોગ્ય, વાટ-રાહ જોવા યોગ્ય.
अपेक्षा स्त्री० આકાંક્ષા, ઇચ્છા, પ્રયોજકપણું, અનુસરવું, સ્પૃહા, દરકાર.
अपेक्षाबुद्धि स्त्री० 'આ એક, આ એક' એમ અનેકમાં એકપણાના વિષયવાળી બુદ્ધિ.
अपेक्षाबुद्धिज त्रि० ન્યાયમતે બેથી આરંભી પરાર્ધ સુધીની સંખ્યા.
अपेक्षित त्रि० આકાંક્ષા કરેલ, ઇચ્છેલ, ચાહેલ, દરકાર કરેલ.
अपेक्षिन् त्रि० અપેક્ષાવાળું. દરકારવાળું, ઇચ્છાવાળું, યાચનાવાળું.
अपेक्ष्य त्रि० अपेक्षणीय શબ્દ જુઓ.

अपेक्ष्य अव्य० અનુસરીને, ઇચ્છીને, ચાહીને, દરકાર રાખીને.
अपेत त्रि० ખસેલ, દૂર થયેલ, નાસી ગયેલ
अपेतराक्षसी स्त्री० તુલસી.
अपेय त्रि० નહિ પીવા યોગ્ય.
अपेशल त्रि० મંદતાવાળું, અદક્ષ—અચતુર.
अपेहिकटा स्त्री० જેમાં 'હે કટ ! તું દૂર થા' એમ કહેવામાં આવે તે ક્રિયા.
अपेशुन त्रि० ચાડીયું નહિ તે.
अपैशुन न० ચાડી–ચુગલી નહિ કરવી તે.
अपैशुन्य न० त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपोगण्ड त्रि० વિકળ અંગવાળું, અત્યંત બીકણ, વીર નહિ તે, ત્રણ કરચલીવાળો શરીરનો મધ્યભાગ, પાંચ વર્ષનું બાળક.
अपोढ त्रि० તજેલ, ફેંકી દીધેલ
अपोदक त्रि० જેમાં પાણી પ્રવેશ કરી શકે નહિ તે, જળને ખેંચી કાઢે તેવું ઝેર વગેરે
अपोदिका स्त्री० તે નામની વનસ્પતિ
अपोन्त्रिय त्रि० અપોનપાત્ નામનો દેવ જેનો અધિષ્ઠાયક છે તેવુ હવિષ વગેરે.
अपोनप्त्रीय त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अपोमय त्रि० જળમય.
अपोह पु० ત્યાગ, વિપરીત તર્ક.
अपोहन न० ઉપરનો અર્થ.
अपोहनीय त्रि० બીજાએ કરેલા તર્કના નિરાસપૂર્વક તર્ક કરવા યોગ્ય.
अपोह्य त्रि० ત્યાગ કરવા યોગ્ય, દૂર કરવા યોગ્ય, ખસેડવા યોગ્ય.
अपोह्य अव्य० તજીને, દૂર કરીને, ખસેડીને
अपौरुष त्रि० પુરૂષાર્થરહિત, પરાક્રમ વિનાનુ.
अपौरुष न० પુરૂષાર્થનો અભાવ, પરાક્રમ નહિ તે
अप्चर त्रि० જળમાં રહેનાર પ્રાણી, જલચર જંતુ વગેરે.
अप्तम न० યજ્ઞકર્મ.
अप्तु न० શરીર, સૂક્ષ્મ રૂપવાળો સોમ રસ.—
अप्तुर पु० ઇન્દ્ર, અગ્નિ.
अप्तुर्य्य न० જળનું પ્રેરકપણું.
अप्तोर्याम पु० અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞના અંગરૂપ એક યજ્ઞ.
अपत्य न० સંતાન-છોકરૂં, દેહના કર્મમાં રહેલ
अप्न न० પાણી.
अप्नस्थ त्रि० કર્મમાં અધિકૃત, કામમાં અધિકારયુક્ત કરેલ.
अप्नराज पु० કર્મોનો પ્રેરક.
अप्नवान पु० ભૃગુ વંશનો એક ઋષિ, બાહુ-ભુજા.
अप्नस् न० કર્મ.
अप्नस्वत् त्रि० કર્મયુક્ત, કામવાળું.
अप्पति पु० વરણ દેવ, સમુદ્ર.
अप्पित्त पु० અગ્નિ.
अप्य त्रि० જળમાં સંસ્કારી કરેલ, જળ-સંબંધી, કર્મ કરવામાં સારૂં, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય
अप्यय पु० દૂર જવું, ખસવું, નાશ, વિલય, પ્રલય
अप्रकट त्रि० પ્રકાશિત નહિ તે, ગુપ્ત.
अप्रकम्प त्रि० કંપે ડગે નહિ તેવું.
अप्रकम्प पु० કંપે નહિ તે
अप्रकम्प न० ચલનનો અભાવ
अप्रकर्ष पु० હલકાઇ
अप्रकर्ष त्रि० પ્રકર્ષવિનાનું, ઉત્કૃષ્ટ નહિ તે—નીચ.
अप्रकाण्ड पु० થડ વિનાનું કોઇ વૃક્ષ.
अप्रकाण्ड त्रि० પુષ્કળ નહિ તે—થોડું.
अप्रकाश पु० પ્રકાશનો અભાવ, છુપાવવું.
अप्रकाश त्रि० પ્રકાશવિનાનું, ગુપ્ત.
अप्रकाशित त्रि० નહિ પ્રકાશેલ, પ્રકટ નહિ કરેલ, ગુપ્ત રાખેલ.

अप्रतिभ त्रि० પ્રતિભાવિનાનું, પ્રગલ્ભ નહિ તે, ગભરાયેલ, શરમાયેલ, અધૃષ્ટ, સ્ફૂર્તિવિનાનું.

अप्रतिभा स्त्री० પ્રતિભાનો અભાવ, સ્ફૂર્તિનો અભાવ, એક નિગ્રહસ્થાન, પ્રગલ્ભતાનો અભાવ.

अप्रतिम त्रि० અતુલ, જેની કોઇ બરોબરી ન કરી શકે તે.

अप्रतियोगिन् त्रि० અનુપમ, અભાવનો સંબંધવાળું નહિ તે.

अप्रतिरथ पु० જેની સામે કોઇ સમોવડીયો લડનાર નથી તેવો યોદ્ધો.

अप्रतिरथ न० યાત્રા–કોઇ સ્થળે પ્રયાણસમયે મંગલ માટે ભણાતું એક સામગાન.

अप्रतिरथ त्रि० જેમાં 'તારે ભોગવવું નહિ' એવો વિરુદ્ધ શબ્દ નથી તેવો ભોગ–વૈભવ.

अप्रतिरूप त्रि० અસદૃશ–અતુલ.

अप्रतिरूपकथा स्त्री० ઉત્તર વાક્યરહિત વાણી.

अप्रतिवीर्य त्रि० જેનું પરાક્રમ બીજાઓ રોકી શક્યા ન હોય તે.

अप्रतिषिद्ध त्रि० નહિ નિષેધેલ.

अप्रतिष्कुत त्रि० સામે શબ્દ નહિ થયેલ, સામે નહિ ગયેલ.

अप्रतिष्ठ न० બીજાના આધાર વિના કેવળ પોતાના ધામમાં જ સ્થિતિ કરી રહેલ પરબ્રહ્મ.

अप्रतिष्ठ त्रि० પ્રતિષ્ઠા વિનાનું, આશ્રયરહિત, નિષ્ફળ, પ્રશંસાશૂન્ય.

अप्रतिष्ठा स्त्री० પ્રતિષ્ઠાનો અભાવ, પ્રશંસાનો અભાવ.

अप्रतिष्ठित त्रि० પ્રતિષ્ઠા નહિ પામેલ, પ્રશંસા નહિ પામેલ.

अप्रतिष्ठित पु० વિષ્ણુ.

अप्रतिसंख्य त्रि० જેની સંખ્યા ન ગણી શકે તેવી વસ્તુ.

अप्रतिसंख्या स्त्री० વિશેષ બુદ્ધિનો અભાવ.

अप्रतिसंख्यानिरोध पु० બૌદ્ધકલ્પિત અબુદ્ધિપૂર્વક ભાવવિનાશ.

अप्रतिश्रुत त्रि० નહિ સ્વીકારેલ, પ્રતિજ્ઞા નહિ કરેલ.

अप्रतिहत त्रि० બીજાઓથી પરાભવ નહિ પામેલ, નહિ રોકેલ.

अप्रतीक न० પરબ્રહ્મ.

अप्रतीक त्रि० સંપૂર્ણ.

अप्रतीक्ष त्रि० બીજાની અપેક્ષાએ કાળ નહિ ગુમાવનાર, બીજાની અપેક્ષાએ ઉતાવળથી કરનાર.

अप्रतीक्षा स्त्री० બીજાની અપેક્ષાએ કાળ નહિ ગુમાવવો, બીજાની અપેક્ષાએ ઉતાવળથી કરવું.

अप्रतीत त्रि० નહિ જાણેલ, નહિ સામે ગયેલ, નહિ નાસી ગયેલ.

अप्रतीति स्त्री० જ્ઞાનનો અભાવ.

अप्रतीत्त त्रि० સામે નહિ આપેલ.

अप्रतीप त्रि० વિરુદ્ધ નહિ તે, અનુકૂળ.

अप्रतुल न० અનિર્વૃત્તિ–ઉત્કૃષ્ટ પરિમાણનો અભાવ.

अप्रतुल त्रि० ઉત્કૃષ્ટ તુલારહિત, ધનાદિની ઉત્કૃષ્ટ તુલારહિત.

अप्रत्यक्ष त्रि० પ્રત્યક્ષ નહિ તે, અતીન્દ્રિય.

अप्रत्यय पु० અવિશ્વાસ, જ્ઞાનનો અભાવ.

अप्रत्यय त्रि० વિશ્વાસરહિત, જ્ઞાનશૂન્ય.

अप्रत्याख्येय त्रि० ત્યાગ ખંડન–કરવાને અશક્ય.

अप्रधान न० મુખ્ય નહિ તે, ગૌણ, મુખ્ય કર્મનું અંગ.

अप्रधान त्रि० ઉત્કૃષ્ટ નહિ તે, અમુખ્ય.

अप्रधृष्य त्रि० ઓળંગવાને અશક્ય, પરાભવ–તિરસ્કાર કરવાને અશક્ય

अप्रपन्न त्रि० प्राप्त नहि थयेल, नहि आवेल, नहि जाणेल.
अप्रबल त्रि० अत्यंत बळवान नहि ते, हीन-ओछा बळवाळुं.
अप्रभाव पु० प्रभावनो अभाव.
अप्रभाव त्रि० प्रभावशून्य.
अप्रमत्त त्रि० प्रमादी नहि ते, सावधान, दारु वगेरेथी प्रमादी नहि थयेल.
अप्रमत्त पु० विष्णु.
अप्रमय त्रि० अप्रमेय, प्रमाणातीत, जेनुं प्रमाण न थई शके ते.
अप्रमाण न० प्रमाज्ञानथी भिन्न भ्रम वगेरेने उत्पन्न करनार वाक्य वगेरे, प्रमाणनो अभाव.
अप्रमाद पु० प्रमादनो अभाव.
अप्रमाद त्रि० प्रमादशून्य.
अप्रमादिन् त्रि० प्रमाद विनानुं, सावधान.
अप्रमायुक्त त्रि० अपरिच्छेदक, परिच्छेदक नहि ते.
अप्रमित त्रि० अमाप, नहि प्राप्त थयेल, नहि मेळवेल.
अप्रमीय त्रि० अप्रमेय, प्रमाणातीत, प्रमाण करवाने अयोग्य.
अप्रमूर त्रि० अमूर्छित, मूर्च्छावाळुं नहि ते.
अप्रमृष्ट त्रि० नहि सहन करेल, नहि क्षमा करेल, नहि लूछेल, नहि जाणेल, अधृष्ट.
अप्रमृष्य त्रि० बाध करवाने अशक्य.
अप्रमेय त्रि० अमाप, अमुक आ प्रमाणे छे एम निश्चय करवाने अशक्य, जाणवाने अशक्य.
अप्रमेय न० परब्रह्म, तिरस्कार–पराभव करवाने अशक्य.
अप्रयत्न पु० प्रयत्ननो अभाव.
अप्रयत्न त्रि० प्रयत्नरहित,–प्रयासशून्य.
अप्रयुत त्रि० अमिश्रपणाथी मुक्त, अमिश्रपणाथी युक्त.
अप्रयोग पु० प्रयोगनो अभाव.
अप्रयुत्वन् त्रि० मिश्र थयेल.
अप्रलम्ब न० विलंबनो अभाव, शीघ्र, सत्वर.
अप्रलम्ब त्रि० शीघ्रतावाळुं, उतावळीयुं.
अप्रवर्त्तिन् त्रि० प्रवृत्तिशील नहि ते, संतत, अविच्छिन्न.
अप्रवीण त्रि० प्रवीण नहि ते.
अप्रवीत त्रि० उत्पन्न नहि थयेल, पासे नहि गयेल.
अप्रवीता स्त्री० अकामिता स्त्री, जेने छोकरुं न थयुं होय तेवी स्त्री.
अप्रवृत्त त्रि० प्रवृत्तिवाळुं नहि ते, निवृत्तिवाळुं.
अप्रवृत्ति स्त्री० प्रवृत्ति नहि ते, निवृत्ति.
अप्रवेद त्रि० दुर्लभ.
अप्रशस्त त्रि० नहि वखाणेल, हलकुं, दुष्ट, अधम, निन्दित.
अप्रसक्त त्रि० आग्रह विनानुं, असंबद्ध, प्रसंगवगरनुं.
अप्रसक्ति स्त्री० आग्रह नहि ते, अप्राप्ति, अप्रसंग, असंबंध.
अप्रसक्ति त्रि० अप्रसक्त शब्द जुओ.
अप्रसङ्ग पु० असंबंध, असंगति.
अप्रसङ्ग त्रि० असंबद्ध, असंगत.
अप्रसन्न त्रि० प्रसन्नतारहित, अस्वच्छ, चित्तनी प्रसन्नतावगरनुं स्फूर्तिहीन, असंतुष्ट.
अप्रसाद्य त्रि० प्रसन्न करवाने अशक्य–तीव्र कोपवाळुं.
अप्रसाह्य त्रि० दुःख वगेरेथी पराभव नहि करातुं, आत्मनिष्ठ, योगी.
अप्रसिद्ध त्रि० नहि उत्पन्न थयेल, नहि प्रसिद्धि पामेल, नहि सिद्ध थयेल.
अप्रसूत त्रि० वांझीयुं.
अप्रसृत त्रि० विस्तारशून्य, नहि फेलायेल.

अप्रस्तुत त्रि० ઉત્પન્ન નહિ થયેલ, કાર્ય સાધવામાં નહિ તત્પર થયેલ, નહિ આરંભેલ, નહિ સ્તુતિ કરેલ
अप्रस्तुतप्रशंसा स्त्री० તે નામનો એક અર્થાલંકાર
अप्रहत त्रि० નહિ ખેડેલ ખેતર વગેરે
अप्रहत न० એકાદ વખત ધોયેલું નવું કીનારીવાળું સીવ્યા વિના નહિ પહેરેલું શ્વેત વસ્ત્ર
अप्रहन् त्रि० કાર્યનો નાશ નહિ કરનાર કાર્યનો અનુગ્રાહક
अप्राकृत त्रि० પ્રકૃતિના કાર્યથી ભિન્ન ઈશ્વરી લીલા વગેરે, સ્વભાવના સબંધ વાળું નહિ તે–અસામાન્ય મનુષ્ય વગેરે.
अप्राग्र्य त्रि० શ્રેષ્ઠ નહિ તે, અધમ.
अप्राचीन त्रि० નવું, નવીન
अप्राण त्रि० પ્રાણરહિત, મુડદું વગેરે
अप्राण पु० સર્વથા પ્રાણશૂન્ય ઈશ્વર
अप्राणिन् त्रि० પ્રાણી નહિ તે
अप्राप्त त्रि० પ્રમાણાન્તરથી નહિ જાણેલ, નહિ પ્રાપ્ત થયેલ, નહિ આવેલ
अप्राप्तकाल त्रि० જેનો સમય પ્રાપ્ત ન થયો હોય તે, વાદીનો એક દોષ
अप्राप्तप्रापक पु० પ્રમાણાન્તરથી નહિ જાણેલાને જણાવનાર મીમાંસાપ્રસિદ્ધ શબ્દ, જેને પલોટવાની અવસ્થા પ્રાપ્ત નથી થઈ તેવો વાછરડો
अप्राप्तव्यवहार त्रि० વ્યવહારયોગ્ય સમય જેનો પ્રાપ્ત ન થયો હોય તે
अप्राप्ता स्त्री० જેનો વિવાહસમય પ્રાપ્ત થયો નથી તેવી કુંવારી કન્યા.
अप्राप्ति त्रि० લાભશૂન્ય
अप्राप्ति स्त्री० પ્રાપ્તિ નહિ તે, અનાભ, અસંભવ
अप्राप्य त्रि० નહિ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય, દુર્લભ
अप्रामाणिक त्रि० પ્રમાણથી અસિદ્ધ, પ્રમાણને નહિ જાણનાર
अप्रामाण्य न० અપ્રમાણપણું, યથાર્થ બોધકતાનો અભાવ
अप्रामि त्रि० અહિંસિત, હિંસા નહિ કરેલ
अप्रायु त्रि० આગળ તા–નહિ જનાર
अप्रायुस त्रि० જેનું આયુષ લાંબું ન હોય તે, ગતાયુષ નહિ તે
अप्रिय न० પ્રિય નહિ તે, સ્વભાવથીજ દ્વેષપાત્ર દુઃખ, દુઃખસાધન વચન વગેરે
अप्रियकर त्रि० પ્રિય નહિ કરનાર
अप्रियवद त्रि० અપ્રિય બોલનાર, કડવા વાક્ય બોલનાર, કંટાળો ઉપજાવે તેવું બોલનાર
अप्रियवचस् त्रि० ઉપરના અર્થ
अप्रियवादिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अप्रिया स्त्री० એક જાતનું માછલું, વહાલી નહિ તે
अप्रीत त्रि० અસંતુષ્ટ
अप्रीति स्त्री० અસંતોષ, દુઃખ, કંટાળો
अप्रीतिकर त्रि० પ્રીતિ નહિ કરનાર, અસંતોષ ઉપજાવનાર, કંટાળો ઉપજાવનાર
अप्रेतराक्षसी स्त्री० તુળસી
अप्रेमन् पु० પ્રેમ નહિ તે–દ્વેષ
अप्रौढ त्रि० પ્રૌઢ નહિ તે, વૃદ્ધ નહિ તે, ડાહ્યું નહિ તે
अप्त्य त्रि० પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય
अप्स त्रि० પાણીનો વિશેષ ગુણ રસ, રૂપ
अप्सरपति पु० ઈન્દ્ર
अप्सरस् स्त्री० ब० व० અપ્સરાઓ, સમુદ્રમાંથી નીકળેલી સ્વર્ગની વેશ્યાઓ
अप्सरस्तीर्थ न० તે નામનું એક તીર્થ
अप्सरा स्त्री० દિવ્ય રૂપવાળી સ્વર્ગની વેશ્યા
अप्सरापति पु० ઈન્દ્ર
अप्सरायमाणा स्त्री० દેહની સુન્દરતા વગેરેથી અપ્સરા સરખી પ્રૌઢ સ્ત્રી

अप्सव्य पु० જળના રસથી રહિત-સમુદ્ર.
अप्सव्य पु० જળમાં થનાર.
अप्सस् त्रि० રૂપ, રૂપવાળું.
अप्सा त्रि० જળ આપનાર.
अप्सु त्रि० રૂપરહિત, ખરાબ રૂપવાળું-અસુર વગેરે.
अप्सुक्षित् त्रि० અંતરિક્ષમાં વસનાર દેવવર્ગ.
अप्सुचर त्रि० જળચર, જળજંતુ.
अप्सुज त्रि० જળમાં ઉત્પન્ન થયેલ, અંતરિક્ષમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
अप्सुज्ञा त्रि० ઉપરના અર્થ.
अप्सुजा पु० ઘોડો, નેતર.
अप्सुजित् त्रि० અંતરિક્ષમાં રહેલા અસુરોને જીતનાર.
अप्सुमत् त्रि० જળના સંબંધવાળું, યથેષ્ટ જળ મેળવનાર.
अप्सुयोग पु० જળમાં યોગ-સંબંધ.
अप्सुयोनि त्रि० જળમાં થનાર.
अप्सुयोनि पु० ઘોડો.
अप्सुषद् त्रि० જળમા રહેલ અગ્નિ.
अप्सुषोम पु० જળથી ભરેલ એક યજ્ઞપાત્ર.
अप्सुसंशित पु० અંતરીક્ષ.
अफल त्रि० વાંઝીયું, ફળ વિનાનું વૃક્ષ, ધર્મનાં ફળરૂપ સુખ વગેરેથી રહિત, નિષ્ફળ, પ્રયોજનરહિત.
अफल पु० ઇન્દ્ર, તે નામનું એક ઝાડ, ખદરો.
अफला स्त्री० એક જાતની કુંવાર, ભોંય આંબળા.
अफलाकांक्षिन् त्रि० કર્મના ફળની આકાંક્ષા ન રાખનાર.
अफलित त्रि० નહિ ફળેલ, વાંઝીયું વૃક્ષ વગેરે.
अफल्गु त्रि० નિઃસાર નહિ તે, સારવાળું.
अफुल्ल त्रि० પ્રફુલ્લ નહિ તે, નહિ ખીલેલું, કળીવાળું.
अफेन त्रि० ફીણવિનાનું.
अफेन न० અફીણ.
अब् भ्वा० आत्म० सक० सेट् શબ્દ કરવો.
अबद्ध त्रि० અર્થશૂન્ય, અન્વયરહિત, પરસ્પર વિરુદ્ધ વાકય, નહિ બંધાયેલ, મુક્ત.
अबद्धक त्रि० ઉપરના અર્થ.
अबद्धमुख त्रि० નહિ બંધાયલા મુખવાળું, અપ્રિય બોલનાર.
अबध पु० વધ-નાશનો અભાવ.
अबधा स्त्री० લીલાવતીમાં કહેલ ત્રિકોણ વગેરે ક્ષેત્રમા લાંબો બન્ને બાજુમાં રહેલો ભાગ.
अबाधा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अबध्य त्रि० નાશ પમાડવાને અયોગ્ય, નહિ હિંસા કરવા યોગ્ય, ન મારવા યોગ્ય, અયોગ્ય વાકય.
अबन्धक न० તે નામનું એક જાતનું કરજ લેવું તે.
अबन्धक पु० તે નામે એક ઋષિ.
अबन्धुर त्रि० ઉંચુ-નીચું નહિ તે, સારૂં નહિ તે, અસુંદર, કંટાળો ઉપજાવે એવું.
अबन्ध्य त्रि० સફળ, વાંઝીયું નહિ તે.
अबन्ध्य पु० ફળ સમયે ફળવાળું વૃક્ષ.
अबल न० બળનો અભાવ.
अबल त्रि० બળહીન, દુર્બળ.
अबल पु० તે નામે એક ઝાડ.
अबला स्त्री० સ્ત્રી.
अबलिमन् पु० રોગ વગેરેને લીધે શરીરની કૃશતા.
अबाध पु० બાધાનો અભાવ, પીડા નહિ તે, પ્રતિબંધ-અટકાયત નહિ તે.
अबाध त्रि० બાધાવિનાનું, પીડારહિત.
अबाधक त्रि० બાધકરહિત, અનુકૂલ, બાધરહિત.
अबाधित त्रि० બાધિત નહિ તે, યથાર્થ.

अबाध्य त्रि० બાધાને અયોગ્ય, નહિ અટકાવવા યોગ્ય
अबाल त्रि० બાળક નહિ તે, પૂર્ણ, તરણ
अबांधव त्रि० બાંધવવિનાનું.
अबिन्धन पु० વડવાનલ, વાડવાગ્નિ
अबुद्ध त्रि० બોધનો આશ્રય નહિ તે, બોધનો અવિષય.
अबुद्धि स्त्री० જ્ઞાનનો અભાવ, જેનું જે રૂપે જ્ઞાન હોવું જોઇએ તેના જ્ઞાનનો અભાવ.
अबुद्धिपूर्वक त्रि० યથાર્થ બુદ્ધિપૂર્વક નહિ તે, જ્ઞાનપૂર્વક.
अबुध पु० ડાહ્યો નહિ તે, મૂર્ખ, અલ્પજ્ઞાની.
अबुध्य त्रि० જાણવાને અશક્ય.
अबुध्न न० મૂળશૂન્ય, મૂળરહિત-અંતરિક્ષ.
अबोध पु० બોધનો અભાવ, અજ્ઞાન.
अबोध त्रि० બોધરહિત-અજ્ઞાની
अबोधगम्य त्रि० જ્ઞાનવડે જાણવાને અશક્ય.
अबोध्य त्रि० જાણવાને અશક્ય.
अब्ज त्रि० પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.
अब्ज न० કમળ, કરોડની સંખ્યા, પાણીમાં ઉત્પન્ન થયેલ હરકોઇ પદાર્થ.
अब्ज पु० न० શંખ.
अब्ज पु० તે નામનું એક ઝાડ, ચંદ્ર, ધન્વતરિ, કપૂર
अब्जकर्णिका स्त्री० કમળની વચ્ચે રહેલ કમળનો એક અવયવ-કળી.
अब्जज पु० બ્રહ્મા, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ.
अब्जबांधव पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
अब्जभोग पु० શંખના અવયવ સરખા અવયવવાળું શંખલું, કમળકંદ.
अब्जयोनि पु० બ્રહ્મા.
अब्जवाहन पु० શંકર.
अब्जवाहना स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
अब्जस् न० રૂપ.
अब्जस्थित पु० બ્રહ્મા.
अब्जहस्त पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
अब्जा त्रि० પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર હરકોઈ પદાર્થ.
अब्जिनी स्त्री० કમળનો સમૂહ, કમળનો વેલો.
अब्जिनीपति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अब्द पु० મેઘ, તે નામનો એક પર્વત, મોથ, વર્ષ, સાલ
अब्दप पु० વર્ષનો પતિ કોઈ ગ્રહ, મેઘનો રાજા ઇન્દ્ર.
अब्दपति पु० ઉપરનો અર્થ.
अब्दसार पु० મોથનો સાર-તત્વ-કપૂર.
अब्दवाहन पु० ઇન્દ્ર.
अब्दिमान् त्रि० જળ આપનાર મેઘ વગેરે.
अब्दुर्ग पु० ચોતરફ પાણીથી વીંટાયેલ કિલ્લો.
अब्दैवत पु० પાણી જેનો અધિષ્ઠાયક દેવ છે એવો કોઇ મંત્ર.
अब्दैवत न० પાણી જેનો અધિષ્ઠાયક દેવ છે એવું પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર.
अब्धि पु० સમુદ્ર, સરોવર.
अब्धिकफ पु० સમુદ્રનુ ફીણ.
अब्धिज पु० ચંદ્ર, શંખ, અશ્વિની કુમાર દેવ
अब्धिजा स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
अब्धिद्वीपा स्त्री० પૃથ્વી.
अब्धिनगरी स्त्री० સમુદ્રની પાસે આવેલી નગરી દ્વારકા.
अब्धिनवनीतक पु० ચંદ્ર, કપૂર.
अब्धिफेन पु० સમુદ્રનુ ફીણ.
अब्धिमण्डुकी स्त्री० જેમાં મોતી પાકે છે તે સમુદ્રની છીપ.
अब्धिशय पु० વિષ્ણુ, નારાયણ.
अब्धिशयन पु० ઉપરનો અર્થ.

अभ्यग्नि पु० वडवानल, वडवाग्नि.
अब्भक्ष त्रि० પાણીનોજ માત્ર આહાર કરનાર.
अब्भक्ष पु० એક જાતનો સર્પ.
अभ्र न० ગેર, નાગરમોથ, અભ્રક ધાતુ, આકાશ.
अभ्रलिह पु० અત્યંત ઉંચું, અતિશય ઉંચું પર્વતનું શિખર વગેરે.
अभ्रक पु० અભ્રક ધાતુ.
अभ्रङ्कप त्रि० અત્યંત ઉંચું.
अभ्रङ्कप पु० વાયુ.
अभ्रपुष्प न० પાણી.
अभ्रपुष्प पु० નેતરનું ઝાડ.
अभ्रमातङ्ग पु० ઇન્દ્રનો ઐરાવત હાથી.
अभ्रमु स्त्री० ઐરાવત હાથીની સ્ત્રી–પૂર્વ દિશાની હાથણી.
अभ्रमुवल्लभ पु० ઐરાવત હાથી.
अभ्ररोहस् पु० વૈડૂર્ય મણિ.
अभ्रोत्थ पु० વીજળીનો અગ્નિ.
अभ्रोत्थ न० વજ્ર.
अभ्रि स्त्री० લાકડાની કોદાળી.
अभ्रिय त्रि० મેઘમાં થનાર.
अब्रह्मचर्य त्रि० બ્રહ્મચર્યવિનાનું.
अब्रह्मचर्य न० બ્રહ્મચર્યનો અભાવ.
अब्रह्मण्य न० બ્રાહ્મણ કર્મને અયોગ્ય હિંસાદિ કર્મ, હિંસાદિવિષયક વચન.
अब्राह्मण पु० બ્રાહ્મણ નહિ તે,નીચ બ્રાહ્મણ.
अब्रूकृत न० કંઇ કહેવાને અટકાવનાર થુંકસહિત પાણીનો કોગળો.
अब्लिङ्ग त्रि० જળરૂપ અર્થનો પ્રકાશક કોઇ મંત્ર–સૂક્ત વગેરે.
अभक्त त्रि० ભક્ત નહિ તે, અસેવક, વિભાગ નહિ કરેલ, જાદું નહિ કરેલ.
अभक्ति स्त्री० ભક્તિનો અભાવ.
अभक्ति त्रि० ભક્તિરહિત.
अभक्षण न० ભક્ષણનો અભાવ, ભક્ષણની નિવૃત્તિ.
अभक्ष्य त्रि० ભક્ષણ કરવાને અયોગ્ય.
अभग्न त्रि० નહિ ભાંગેલ.
अभङ्ग पु० ભંગનો અભાવ, નહિ નાસવું તે, તે નામનો એક શબ્દાલંકાર.
अभङ्ग त्रि० ભંગરહિત
अभङ्गुर त्रि० ભાંગી ન જાય તેવું, સ્થિર.
अभद्र न० દુઃખ, અમંગલ, અકલ્યાણ.
अभद्र त्रि० દુઃખ–અમંગલ–અકલ્યાણનું સાધન અથવા આશ્રય.
अभय न० ભયનો અભાવ, સુંગંધીવાળો–ખસ, રક્ષણ.
अभय पु० પરમાત્મા, આત્મનિષ્ઠ પુરુષ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ, ડરીશ મા એમ કહી ઉંચો કરેલો પહોળો હાથ.
अभय त्रि० ભયરહિત, સર્વ પ્રકારના પરિગ્રહથી રહિત.
अभयकृत् त्रि० ભયંકર નહિ તે, સૌમ્ય.
अभयङ्कर त्रि० ઉપરના અર્થ.
अभयजाल पु० તે નામનો એક મુનિ.
अभयडिण्डिम पु० નિર્ભયતાને માટે વગાડાતું રણસંગ્રામનું એક નગારૂં.
अभयद त्रि० અભય આપનાર, રક્ષણ કરનાર.
अभयदक्षिणा स्त्री० રક્ષણ પામેલાએ રક્ષણ કરનારાને અપાતી દક્ષિણા, અભયદાન.
अभयमुद्रा स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.
अभययाच् स्त्री० અભયદાન માટે 'ડરીશ મા' એમ કહેવાતી વાણી.
अभया स्त્री० હરડે, દુર્ગા દેવી.
अभयाद्य पु० વૈદકશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ અભયાદિ મોદક–લાડુ.
अभय पु० [illegible] ...ક્ષ, શિવ [illegible]

अभव्य त्रि० દુષ્ટ ભાગ્યવાળું
अभव्य न० અમંગલ, દુષ્ટ ભાગ્ય
अभाग पु० ભાગ નહિ તે.
अभाग त्रि० જેનો ભાગ ન હોય તે.
अभागिन् त्रि० ભાગનો અધિકારી નહિ તે, અભાગીયુ.
अभाग्य न० દુષ્ટ ભાગ્ય.
अभाग्य त्रि० દુષ્ટ ભાગ્યવાળું
अभाजन न० આધાર નહિ તે, અપાત્ર.
अभार्य्य पु० સ્ત્રી વિનાનો, નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી વગેરે.
अभाव पु० હોવાપણું નહિ તે, મરણ, અસત્તા, મીમાંસક વગેરેએ કહેલું એક પ્રમાણ.
अभाव त्रि० અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ રતિ વગેરે સ્થાયી ભાવરહિત, સ્નેહરૂપ ભાવથી રહિત, મિથ્યાભૂત પદાર્થ.
अभावनीय त्रि० ચિંતવવાને અશક્ય, ઉત્પન્ન કરવાને અશક્ય.
अभावसंपत्ति स्त्री० મિથ્યાભૂતની સંપત્તિ, મિથ્યાભૂત પદાર્થના જ્ઞાનમા અધ્યાસ–એટલે છીપમાં જેમ રૂપાની બુદ્ધિ.
अभाषण न० ભાષણ નહિ તે, મૌન.
अभि अव्य० તરફ, પાસે, કોઈ પ્રકાર પામેલાનું દ્યોતન, સંમુખપણું, વારંવાર, લક્ષણ, ચોતરફ, ઘર્ષણ, પૂજા, અસંતના અર્થમા, ઈચ્છા, માધુર્ય, અભિરૂપ, આહારમા કે સ્વાધ્યાયમા વપરાય છે.
अभिक त्रि० કામુક, કામની અભિલાષાવાળું.
अभिकांक्षा स्त्री० અભિલાષ, ઇચ્છા.
अभिकांक्षित त्रि० ઇચ્છેલ
अभिकांक्षिन् त्रि० અભિલાષા-ઇચ્છાવાળું
अभिकाम त्रि० અભિલાષ કરતુ, ઇચ્છા કરતું
अभिकाम पु० અભિલાષ, ઇચ્છા.
अभिक्रम पु० આરંભ, શરૂઆત, ચઢવું તે, યુદ્ધ મરે શત્રુ સામે પ્રયાણ, આરંભેલ, યુદ્ધ.
अभिक्रत्वन् त्रि० સંમુખપણે કરનાર.
अभिक्लृप्त त्रि० સંપન્ન, તૈયાર કરેલ, અભિપ્રકાશિત.
अभिक्रतु पु० બળવાન
अभिक्रान्ति स्त्री० अभिक्रम શબ્દ જુઓ.
अभिक्रान्तिन् त्रि० આરંભ કરનાર.
अभिक्रामम् अव्य० દબાવીને, આરંભ કરીને, સન્મુખ જઇને.
अभिक्रोश पु० ગાળો ભાંડવી તે, નિન્દા.
अभिक्रोशक त्रि० નિંદા કરનાર, ગાળો ભાંડનાર અપવાદ મૂકનાર
अभिक्षत्तृ त्रि० હિંસા કરનાર.
अभिक्षद त्रि० હિંસા કરનાર.
अभिख्या स्त्री० નામ, શોભા, કીર્તિ, ચોતરફ પ્રસિદ્ધિ, માહાત્મ્ય, ચોતરફ જનાર, પ્રસિદ્ધ.
अभिख्यातृ त्रि० કથા કહેનાર, કહેનાર, સામે જનાર, સામે જોનાર.
अभिगत त्रि० અનુકૂલપણે પ્રાપ્ત થયેલ, સેવેલ, સામે ગયેલ, પાસે ગયેલ
अभिगन्तव्य त्रि० સામે જવા યોગ્ય, સેવવા યોગ્ય, પાસે જવા યોગ્ય
अभिगन्तृ त्रि० યુદ્ધ માટે સામે જનાર, અનુકૂલપણે જનાર, પાસે જનાર.
अभिगम पु० સામે જવું, અનુકૂલપણે જવું, પાસે જવું.
अभिगमन न० ઉપરના અર્થ
अभिगम्य त्रि० સામે જવાને શકય, પાસે જવાને શકય.
अभिगम्य अव्य० સામે જઇને, પાસે જઇને.
अभिगर पु० ચોતરફથી સ્તુતિ
अभिगामिन् त्रि० अभिगन्तृ શબ્દ જુઓ.

अभिगीत त्रि० अनुकूलता माटे स्तुति करेल, सामेथी गयेल, पासे गयेल.
अभिगुप्ति स्त्री० चोतरफथी रक्षण.
अभिगूर्ण त्रि० कहेल, सामे उगामेल.
अभिगूर्त त्रि० कहेल.
अभिगूर्ति स्त्री० सतत संकल्प.
अभिगृहीतपाणि त्रि० अनुकूलता माटे जेणे बे हाथ जोड्या होय ते.
अभिगोप्तृ त्रि० चोतरफथी रक्षा करनार.
अभिग्रस्त त्रि० दबायेल, चोतरफथी घेरायेल, कोळीयो करेल.
अभिग्रह पु० लूंट, हरण, चढाई, सामे उद्यम करवो, गौरव, युद्ध.
अभिग्रहण न० उपरना अर्थ.
अभिघर्षण न० परस्पर संयोगथी घसारो, मर्दन.
अभिघात पु० मूळमांथी नाश करवो, मारवुं, एक जातनो संयोग, पीडा करवी.
अभिघात त्रि० अभिघातवाळुं.
अभिघातक त्रि० शत्रु, अभिघात नामनो संयोग करनार, मूळमांथी नाश करनार.
अभिघाति पु० शत्रु.
अभिघातिन् त्रि० अभिघातक शब्द जुओ.
अभिघार पु० अग्निमां चोतरफथी घी वगेरे नाखवुं, घी वगेरेनो एक संस्कार.
अभिघारण न० उपरना अर्थ.
अभिचक्षण त्रि० चोतरफथी विचक्षण, सर्व काममां कुशळ.
अभिचर त्रि० नोकर, सेवक.
अभिचरण न० शत्रुने मारवा माटे करेल श्येनयाग वगेरे आभिचारिक प्रयोग.
अभिचरणीय त्रि० जेनी सामे आभिचारिक प्रयोग करवो जोइए तेवो शत्रु वगेरे.
अभिचार पु० शत्रुना वध माटे करवामां आवतो कोई प्रयोग.
अभिचारकल्प पु० अथर्ववेदनी अंदर आवतो एक ग्रंथ.
अभिचारिन् त्रि० शत्रुना वध माटे मंत्र-तंत्रादि प्रयोग करनार.
अभिचैद्य अव्य० शिशुपाल सामे.
अभिच्छाय त्रि० छायाने पामेल, छाया-सन्मुख प्राप्त थयेल.
अभिच्छाय अव्य० छाया सामे, छाया तरफ.
अभिजन पु० कुळ, कुटुंब, जन्मभूमि, पोताना बापदादाओ ज्यां वस्या होय ते स्थान, कीर्ति, कुळमां श्रेष्ठ.
अभिजात त्रि० कुळवान, पंडित, श्रेष्ठ, मनोहर.
अभिजाति स्त्री० उत्तम कुळमां उत्पन्न थवुं ते.
अभिजित् त्रि० सामे थईने शत्रुओने जीतनार, सर्वतरफथी जयनुं साधन.
अभिजित् पु० न० ते नामनो एक यज्ञ, दिवसनुं आठमुं मुहूर्त, ते नामनुं एक नक्षत्र, अतिरात्र नामनो याग वगेरे.
अभिजित पु० मध्यरात्रिनुं मुहूर्त.
अभिजिति स्त्री० सर्व तरफथी विजय.
अभिज्ञ त्रि० डाह्युं, पंडित, ज्ञाता-जाणनार चेतन.
अभिज्ञा स्त्री० प्रथम उत्पन्न थयेलुं ज्ञान, संस्कारनी साथे इन्द्रियना संबंधथी उत्पन्न थनार प्रत्यभिज्ञारूप ज्ञान.
अभिज्ञात त्रि० जाणेल, ओळखेल.
अभिज्ञान न० चिन्ह, निशानी, ते आ छे एवा प्रकारनुं ज्ञान.
अभिज्ञानशकुन्तला स्त्री० कवि कालीदासे करेलुं ते नामनुं एक नाटक.
अभिज्ञु त्रि० सन्मुख स्थापेला ढींचणवाळुं.
अभितराम अव्य० अतिशय सन्मुखपणुं, अतिशय सामे.

अभितम् अव्य० સામે, પાસે, સમગ્રપણું, બન્ને તરફ, સત્વર.
अभिताप पु० અત્યંત સંતાપ.
अभिताम्र पु० અત્યંત લાલ રંગ
अभिताम्र त्रि० અત્યંત લાલ રંગવાળું.
अभितोमुख त्रि० ચારે તરફ મુખવાળું, ચોતરફ.
अभिदर्शन न० સન્મુખ દર્શન.
अभिध्या स्त्री० નાસી જવું, ચિંતન, સ્મરણ.
अभिदिप्सु त्रि० પરાભવ કરવાની ઇચ્છાવાળું.
अभिद्रव पु० વેગથી જવું
अभिद्रवण न० વેગથી જવું
अभिद्रुह् त्रि० દ્રોહ કરનાર, અપકાર કરનાર.
अभिद्रोह पु० ગાળ, નિંદા, અનિષ્ટ ચિંતન, અપકાર.
अभिधर्षण न० પીડવું, નીચોવવું, ઠોકવું, ભૂત વગેરેનો આવેશ, વળગાડ.
अभिधर्षण पु० રાક્ષસ.
अभिधा स्त्री० કહેવું, શબ્દમાં રહેલી અર્થબોધમાં કારણરૂપ એક શક્તિ, શબ્દમાં રહેલી ભાવના, નામ, સંજ્ઞા.
अभिधान न० કહેવું, નામ, નિઘંટુ, કોષ.
अभिधानी स्त्री० દોરી.
अभिधामूला स्त्री० અલંકારશાસ્ત્રીઓએ માનેલી તે નામની એક શક્તિ-વ્યંજના
अभिधायक त्रि० વાચક શબ્દ, તે તે શબ્દનો ઉચ્ચાર કરનાર.
अभिधायिन् त्रि० કહેનાર, શબ્દનો પ્રયોગ કરનાર
अभिधावक त्रि० વેગથી સામે જનાર.
अभिधित्सा स्त्री० કહેવાની ઇચ્છા, વિવક્ષા
अभिधिप्सु त्रि० अभिदिप्सु શબ્દ જુઓ.
अभिधृष्णु त्रि० અત્યંત તિરસ્કાર કરનાર.
अभिधेय त्रि० કહેવાયોગ્ય
अभिधेय पु० વાચ્યાર્થ-સંકેતવાળો શબ્દાર્થ.
अभिध्या स्त्री० પારકું ધન હરી લેવાની ઇચ્છા, ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા, વિષયપ્રાર્થના, ચિંતન.
अभिध्यातव्य त्रि० સતતચિંતન કરવાયોગ્ય.
अभिध्यान न० अभिध्या શબ્દ જુઓ, સતતચિંતન.
अभिनद्ध त्रि० સર્વ તરફથી બંધાયેલ.
अभिनन्द पु० સંતોષ, આનંદ, પ્રશંસા, અલ્પ સુખ.
अभिनन्द त्रि० સંતોષ ઉપજાવનાર, પ્રોત્સાહનપૂર્વક પ્રેરણા કરનાર, વખાણ કરનાર
अभिनन्दन न० સંતોષ, સંતોષમાટે વખાણ
अभिनन्दन त्रि० સંતોષ ઉપજાવનાર, પ્રોત્સાહન માટે પ્રેરણા કરનાર, પ્રશંસા કરનાર
अभिनन्दन पु० તે નામે ચોથા જૈન-તીર્થંકર.
अभिनन्दनीय त्रि० પ્રશંસા કરવા યોગ્ય, પ્રોત્સાહનપૂર્વક પ્રેરણા કરવા યોગ્ય.
अभिनन्दा स्त्री० ઇચ્છા, ઉમેદ.
अभिनन्दित त्रि० પ્રશંસા કરેલ, અનુમોદનપૂર્વક ઉત્સાહિત કરેલ.
अभिनन्दिन् त्रि० સંતોષી, અનુમોદનપૂર્વક ઉત્સાહ આપનાર.
अभिनन्द्य त्रि० પ્રશંસા કરવા યોગ્ય.
अभिनन्द्य अव्य० વખાણીને, પ્રશંસા કરીને
अभिनम्र त्रि० સામે નમેલ, પાસે નમેલ.
अभिनय पु० મનમાં રહેલા અભિપ્રાયને જણાવનાર ચેષ્ટા વગેરે, હાવભાવ, રૂપક વગેરે દૃશ્ય કાવ્ય.
अभिनय पु० અનુકૂલતાને માટે સ્તુતિ.
अभिनव त्रि० નવું.
अभिनवतामरस न० તે નામે બાર અક્ષરના ચરણનો એક છંદ, નવું-તાજું કમળ.
अभिनवोद्भिद् पु० અંકુર.
अभिनवोद्भिद पु० અંકુર

अभिनद्दन न० ચોતરફથી બાંધવું, મજબૂત બાંધવું.
अभिनिधन त्रि० વિનાશોન્મુખ, નાશની તૈયારી પર આવેલું.
अभिनिधन अव्य० નાશ અથવા અંત-સમાપ્તિની સામે.
अभिनिधान न० સન્મુખ સ્થાપન, સામે સ્થાપવું.
अभिनिर्मुक्त त्रि० સાયંકાળે નિદ્રાને લીધે તે સમયનું કામ જેણે છોડયું હોય તે.
अभिनिर्याण न० યુદ્ધ માટે નીકળવું તે.
अभिनिर्वृत्त त्रि० ઉત્પન્ન થયેલ, નીપજેલ.
अभिनिर्वृति स्त्री० ઉત્પન્ન થવું, ઉપજવું, નીપજવું.
अभिनिवर्त पु० ચોતરફથી નિવૃત્તિ.
अभिनिवर्त अव्य० ફરી ફરી-વારંવાર નિવૃત્તિ પામીને.
अभिनिवर्तन न० ચોતરફથી નિવૃત્તિ.
अभिनिविष्ट त्रि० અભિનિવેશવાળું,આગ્રહ-વાળું, ચિન્તાથી વ્યગ્ર.
अभिनिवेश पु० આગ્રહ,એકપ્રકારનું અજ્ઞાન, યોગશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક કલેશ, આસક્તિ.
अभिनिवेशिन् त्रि० આગ્રહવાળું, અનુ-રાગ-સ્નેહવાળું.
अभिनिष्कारिन् त्रि० સમગ્ર રીતે સંપૂર્ણ કરનાર.
अभिनिष्क्रम पु० સામે નીકળવું, પાસે નીકળવું.
अभिनिष्क्रमण न० ઉપરના અર્થ.
अभिनिष्क्रान्त त्रि० સામે નીકળેલ, પાસે નીકળેલ, બહાર નીકળેલ.
अभिनिष्टान पु० વિસર્ગ, અક્ષર.
अभिनिस्तान पु० શબ્દ.
अभिनिष्पतन न० સામે નીકળવું, બહાર પડવું
अभिनिष्पत्ति स्त्री०સંપત્તિ, સિદ્ધિ, ઉત્પત્તિ
अभिनिष्पन्न त्रि० સંપન્ન, સિદ્ધ, ઉત્પન્ન થયેલ.
अभिनीत त्रि० ન્યાયવાળું, યુક્ત, સુશો-ભિત, શણગારેલ, પૂજેલ ક્રોધી, સામે પહોંચાડેલ, સામે લઈ જવાયેલ.
अभिनीति स्त्री० પ્રિયવાક્ય વગેરેથી યુક્ત યુક્તિ, સામે લઇ જવું-પહોંચાડવું, રૂપ વગેરેનું દેહ વગેરેથી અનુકરણ.
अभिनीति अव्य० નીતિસન્મુખપણું.
अभिनेतव्य त्रि० શરીરની ચેષ્ટા વગેરેથી અનુકરણ કરવા યોગ્ય, ભજવવા યોગ્ય, સામે પ્રાપ્ત કરવા-લઈ જવા યોગ્ય.
अभिनेतव्य न० આવશ્યક અભિનય-શરીરની ચેષ્ટા વગેરે.
अभिनेतृ त्रि० નાટકમાં પાઠ ભજવનાર એકટર વગેરે.
अभिनेय त्रि० શરીરની ચેષ્ટા વગેરેથી અનુકરણ કરવા યોગ્ય, ભજવવા યોગ્ય, સામે પ્રાપ્ત કરવા-લઇ જવા યોગ્ય.
अभिन्न त्रि०એકતા પામેલ નહિ, ચીરાયેલ, નહિ ભેદેલ-ફાડેલ, નહિ ફાટેલ.
अभिन्नपुट पु० નવું કુંપળ.
अभिन्यास पु० વૈદ્યકના સુશ્રુત ગ્રંથમાં કહેલો એક જાતનો તાવ.
अभिपत्ति स्त्री० નિષ્પત્તિ, સિદ્ધિ.
अभिपन्न त्रि० અપરાધવાળું, આપત્તિમાં આવેલ, સ્વીકારેલ, સામે ગયેલ.
अभिपित्य न० સામે પડવું, આવવાનો સમય, ઇચ્છેલાની પ્રાપ્તિ,ચોતરફથી પ્રાપ્તિ, સામે જવા યોગ્ય, સામે પડવા યોગ્ય. સામે પ્રાપ્ત થયેલો સમય.
अभिपुष्प पु० ચોતરફ ફૂલવાળું ઝાડ.
अभिपूरण न० અભ્યાસને લીધે ચોતરફથી પૂરવું-ભરવું.
अभिप्रद्या स्त्री० સતત ચિંતન.

अभिप्रणयन न० વેદવિધિથી અગ્નિ વગેરેનો સંસ્કાર.

अभिप्रणीत त्रि० સર્વ તરફથી વેદવિધિથી સંસ્કારી કરેલ અગ્નિ વગેરે.

अभिप्रमुर स्त्री० ક્ષુદ્ર નામનું મદ્યપાત્ર.

अभिप्रवर्तन न० સર્વ તરફથી પ્રવૃત્ત, સર્વ તરફથી પ્રવૃત્તિ સંપાદન કરવી તે

अभिप्रातर् अव्य० અત્યંત પ્રાતઃકાળ-મોટું પરોઢીયુ.

अभिप्राप्ति स्त्री० સન્મુખ પ્રાપ્તિ.

अभिप्राय पु० આશય, સામે જનાર, વિષ્ણુ.

अभिप्री त्रि० સર્વ તરફથી તૃપ્ત કરનાર.

अभिप्रेत त्रि० ઇચ્છેલ.

अभिप्रेत्य अव्य० ઉદ્દેશીને.

अभिप्रेप्सु त्रि० મેળવવા ઇચ્છનાર, પ્રાપ્ત થવા ઇચ્છનાર.

अभिप्रोक्षण न० સર્વ તરફ છાંટવું-એક જાતનો સંસ્કાર.

अभिप्लव पु० તે નામનો એક આદિત્ય, એક યજ્ઞ, ઉપદ્રવ, ચોતરફ ડૂબવું.

अभिप्लुत त्रि० સર્વ તરફ વ્યાપેલ, ચોતરફ ઝરેલ, ચોતરફ ડૂબેલ.

अभिभङ्ग त्रि० ભંગનું કારણ, ભાંગી પડવાના સ્વભાવવાળું.

अभिभङ्ग पु० સર્વ તરફથી ભંગ, ચોતરફથી અપમાન.

अभिभव पु० પરાજય, તિરસ્કાર, અનાદર, રોગ વગેરેથી શરીરના અવયવોનું જડ થવું.

अभिभवन न० ઉપરના અર્થ, રોગ વગેરેથી જ્ઞાનનો રોધ

अभिभवितृ त्रि० તિરસ્કાર કરનાર, પરાજય કરનાર, જડત્વ કરનાર, અનાદર કરનાર.

अभिभा स्त्री० અભિભવ શબ્દ જુઓ.

अभिभार त्रि० અત્યંત ભારવાળું, અતિશય ભારે.

अभिभावक त्रि० તિરસ્કાર કરનાર, પરાજય કરનાર, જડપણું કરનાર.

अभिभाविन् त्रि० ઉપરના અર્થ.

अभिभावुक त्रि० અભિભવિતૃ શબ્દ જુઓ.

अभिभाषण न० સામે કહેવું.

अभिभाषिन् त्रि० સામે કહેનાર, ભાષણ કરનાર.

अभिभू त्रि० અભિભાવક શબ્દ જુઓ.

अभिभूत त्रि० શું કરવું એના જ્ઞાનથી શૂન્ય, પરાભવ પામેલ, તિરસ્કાર પામેલ, હારેલ, જડ થયેલ.

अभिभृति स्त्री० પરાભવ, અપમાન,

अभिभूति त्रि० અભિભાવક શબ્દ જુઓ.

अभिभूय न० સર્વ તરફથી થવું.

अभिभूय अव्य० તિરસ્કાર કરીને.

अभिभूयन् त्रि० અભિભાવક શબ્દ જુઓ.

अभिमत त्रि० અભિમાનના વિષયરૂપ થયેલ, માનેલ, સ્વીકારેલ, ઇચ્છેલ.

अभिमति स्त्री० અભિમાન, મિથ્યા જ્ઞાન, આદર, સન્માન, ઇચ્છા.

अभिमनस् त्रि० કર્તવ્યમાં તત્પર મનવાળું

अभिमन्तव्य त्रि० જાણવા યોગ્ય, માનવા યોગ્ય, અભિમાનથી વિષયરૂપ કરવા યોગ્ય.

अभिमन्तृ त्रि० અભિમાની, સન્માન કરનાર, આદર આપનાર.

अभिमन्तोम् अव्य० અભિમાનથી વિષયરૂપ કરવાને.

अभिमन्त्र न० મીમાંસામાં કહેલ મંત્રપૂર્વક કરવામાં આવતો એક સંસ્કાર.

अभिमंत्रण न० નોતરવું, તેડવું, મસલત ચલાવવી, મંત્રપૂર્વક સંસ્કાર કરવો.

अभिमंत्र्य अव्य० નોતરીને, તેડીને, મસલત ચલાવીને, મંત્રપૂર્વક સંસ્કાર કરીને.

अभिमन्थ पु० એક જાતનો આંખનો રોગ, અત્યંત મંથન કરવું, વલોવવું.

अभिमन्यु पु० તે નામનો અર્જુનનો એક પુત્ર

अभिमर पु० युद्ध, भय, वध, नाश, બંધન, પોતાનું સૈન્ય, ધનની આશાથી પ્રાણુની દરકાર રાખ્યા વિના હાથી કે પાળા સામે લડવા તૈયાર થવું.
अभिमर्द पु० ચૂર્ણ કરવું, પીસવું, પીસવું, ચોળવું, યુદ્ધ, દારૂ.
अभिमर्द त्रि० મર્દન કરનાર.
अभिमर्दन न० अभिमर्द पु० જુઓ.
अभिमर्श पु० સ્પર્શ, પરાભવ.
अभिमर्शक त्रि० સ્પર્શ કરનાર, પરાભવ કરનાર.
अभिमर्शन न० अभिमर्श શબ્દ જુઓ.
अभिमर्ष पु० अभिमर्श શબ્દ જુઓ.
अभिमर्षक त्रि० अभिमर्शक શબ્દ જુઓ
अभिमर्षण न० अभिमर्श શબ્દ જુઓ.
अभिमाति स्त्री० મારનાર, ઘાત કરનાર.
अभिमाति पु० શત્રુ.
अभिमातिन् पु० શત્રુ.
अभिमातिषाह त्रि० શત્રુને જીતનાર.
अभिमातिषाह त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभिमान पु० અભિમાન, મિથ્યા ગર્વ, પ્રણય-સ્નેહ, હિંસા, ગર્વ, સ્વરૂપજ્ઞાન, મિથ્યાજ્ઞાન, શૃંગાર રસની એક અવસ્થા, વૈરનો બદલો લેવો તે
अभिमानित त्रि० અભિમાની, ગર્વિષ્ઠ.
अभिमानित न० સુરત-મૈથુન-કામક્રીડા.
अभिमानिता स्त्री० અભિમાનીપણું.
अभिमानित्व न० અભિમાનીપણું.
अभिमानिन् त्रि० ગર્વિષ્ઠ, અભિમાની, પ્રણયકોપ વગેરેથીયુક્ત, મિથ્યાજ્ઞાનયુક્ત.
अभिमानिन् पु० સૌત્ય નામના મનુનો એક પુત્ર.
अभिमानुक त्रि० અભિમાનશીલ.
अभिमाय त्रि० શું કરવું એમાં મૂઢ થયેલ.
अभिमिह्य त्रि० જેની સામે મળ-મૂત્રનો ત્યાગ કરાય તે.
अभिमेह्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभिमुख त्रि० સન્મુખ થયેલ, સામે થયેલ, તત્પર થયેલ.
अभिमुख अव्य० મુખ સામે,
अभिमुखता स्त्री० સન્મુખપણું.
अभिमुखत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अभिमुखीकरण न० વ્યાકરણમાં કહેલ સંબોધન.
अभिमुखीभाव पु० સામે થવું, સન્મુખ થવું, કાર્યની અનુકૂલતા, તે તે ક્રિયામાં ઉદ્યમ.
अभिमृष्ट त्रि० સ્પર્શ કરેલ, પરાભવ કરેલ, મળેલ, મિશ્ર થયેલ, સાફ કરેલ.
अभिमेथक त्रि० સર્વની પ્રાપ્તિનું સાધન કોઇ વાક્ય.
अभिम्लात त्रि० સર્વ તરફથી કરમાયેલ.
अभियाचन न० સન્મુખ પ્રાર્થના, સામે માગણી.
अभियाति पु० શત્રુ.
अभियाति स्त्री० યુદ્ધ માટે સામે જવું.
अभियातिन् त्रि० શત્રુ.
अभियातृ पु० શત્રુ.
अभियातृ त्रि० સામે જનાર.
अभियायिन् त्रि० સામે જનાર.
अभियुक्त त्रि० વિદ્વાન, બીજાઓએ રોકેલ, ઘેરેલ, વ્યવહારવિષયમાં આસક્ત, પ્રતિવાદી, સામે ચઢાઈ કરેલ, અત્યંત વૃદ્ધ એવો હિતૈષી.
अभियुक्तता स्त्री० અશક્તિ, ઉદ્યમ, તહોમત, ગુન્હા વગેરેનું કામ ચલાવવું, વિદ્વત્તા.
अभियुग्वन् त्रि० અભિયોક્તા-યોજનાર.
अभियुक्वन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभियुज् त्रि० અભિયોક્તા
अभियोक्तव्य त्रि० નિષેધ કરવા યોગ્ય, પ્રતિવાદી, સામે યોજવા યોગ્ય.
अभियोक्तृ त्रि० વ્યવહારમાં અપરાધની યોજના કરનાર વાદી-ફર્યાદી, યુદ્ધ માટે ચઢાઇ કરનાર.

अभियोग पु० ફરીઆદ, યુદ્ધ માટે ચઢાઈ, સોગંદ, ઉદ્યોગ, આગ્રહ, અપકાર કરવાની ઇચ્છાથી રોકવું.
अभियोगिन् त्रि० ફરીઆદ કરનાર, યુદ્ધ માટે ચઢાઈ કરનાર. આગ્રહવાળું, અભિનિવેશવાળું, યોજના કરનાર.
अभियोजन न० અત્યંત યોજવું, યોજેલાને દૃઢ કરવા માટે ફરી યોજવું.
अभिरक्षण न० સર્વ તરફથી રક્ષણ.
अभिरक्षा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अभिरक्षित त्रि० સર્વ તરફથી રક્ષેલ.
अभिरक्षितृ त्रि० સર્વ તરફથી રક્ષા કરનાર.
अभिरत त्रि० અત્યંત આસક્ત.
अभिरति स्त्री० અત્યંત આસક્તિ.
अभिरम्य त्रि० મનોરમ, સુંદર.
अभिराज त्रि० અધિક તેજસ્વી, અધીશ્વર.
अभिराद्ध त्रि० સેવેલ.
अभिराम त्रि० સુંદર, પ્રિય, મનોહર,
अभिरुचि स्त्री० અત્યંત રુચિ, પ્રીતિ.
अभिरूप पु० શિવ, વિષ્ણુ, કામદેવ, પણ્ડિત, ચન્દ્ર.
अभिरूप त्रि० મનોહર, સુંદર, અનુરૂપ.
अभिलक्ष्य त्रि० ઉદ્દેશ્ય.
अभिलक्ष्य अव्य० લક્ષ્યની સામે લક્ષ્ય કરીને.
अभिलंघन न० ઉલ્લંઘન, ઓળંગવું તે.
अभिलंघनीय त्रि० ઉલ્લંઘન કરવા યોગ્ય, ઓળંગવા યોગ્ય.
अभिलषणीय त्रि० ઇચ્છવાયોગ્ય.
अभिलषित त्रि० ઇચ્છેલ.
अभिलषित न० અભિલાષ, ઇચ્છા.
अभिलषितव्य त्रि० ઇચ્છવાયોગ્ય.
अभिलाप पु० બોલવું, કહેવું, વાતચીત.
अभिलाव पु० કાપવું.
अभिलाष पु० ઇચ્છા, લોભ.
अभिलाषक त्रि० ઇચ્છા કરનાર, અભિલાષ કરનાર.
अभिलाषिन् त्रि० અભિલાષ-ઇચ્છા કરવાના સ્વભાવવાળું.
अभिलाषुक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभिलास पु० ઇચ્છા, લોભ.
अभिवदन न० અનુકૂલતા માટે કહેવું, સામે કહેવું.
अभिवदन अव्य० મુખની સામે.
अभिवन्दन न० સર્વ તરફથી નમસ્કાર કરવો, સામે પ્રણામ.
अभिवयस् त्रि० શ્રેષ્ઠ વયવાળું, મોટી ઉમ્મરનું.
अभिवर्तिन् त्रि० સામે વર્તનાર, સામે રહેનાર.
अभिवर्षक त्रि० ચોતરફ વૃષ્ટિ કરનાર.
अभिवर्षण न० ચોતરફ વૃષ્ટિ-સર્વ તરફ વરસવું.
अभिवर्षिन् त्रि० अभिवर्षक શબ્દ જુઓ.
अभिवात् त्रि० અનુચર, નોકર.
अभिवाद पु० વંદન, નમસ્કાર, પ્રણામ.
अभिवादक त्रि० વંદન કરનાર, નમસ્કાર કરનાર, પ્રણામ કરનાર.
अभिवादन न० પોતાનું નામ બોલીને નમવું-વંદન કરવું.
अभिवाद्य त्रि० વંદન કરવાયોગ્ય, નમવાયોગ્ય.
अभिवाद्य अव्य० વંદન કરીને, નમીને.
अभिवान्य त्रि० સારી રીતે ભાગ કરવાયોગ્ય.
अभिवासस् अव्य० પહેરેલા વસ્ત્રનો ઉપરનો ભાગ.
अभिवाह्य त्रि० વહેવાયોગ્ય, લઇ જવાયોગ્ય, ઉચકવા યોગ્ય.
अभिवाह्य न० વહન, લઇ જવું, ઉચકવું.
अभिविधि पु० વ્યાપ્તિ, અવધિમર્દનમાં કાર્યાન્વય.

अभिपाच् त्रि० सन्मुख सारी रीते બાંધવાને સમર્થ, અભિમાયુક શબ્દ જુઓ.
अभिपाह त्रि० શત્રુને જીતનાર, સહનશીલ.
अभिषिक्त त्रि० જેનો અભિષેક કરવામાં આવ્યો હોય તે, ન્હાયેલ.
अभिपुत त्रि० પીસેલ, નીચોવેલ, જેનો રસ કાઢવામાં આવ્યો હોય તેવી સોમલતા વગેરે.
अभिपुत न० કાંજી.
अभिषेक पु० શાન્તિને માટે વિધિપૂર્વક સિંચન, યજ્ઞ વગેરેમાં અધિકારને માટે સ્નાન, સાફ કરવું, સ્નાન.
अभिषेक पु० યજ્ઞાદિકર્મને અંતે શાંતિને માટે સ્નાન, પ્રતિષ્ઠા વગેરેમાં દેવ વગેરેને સ્નાન કરાવવું તે, જળ, પાણી.
अभिषेक्तृ त्रि० અભિષેક કરનાર.
अभिषेक्य त्रि० અભિષેકને માટે યોગ્ય.
अभिषेचन न० अभिषेक શબ્દ જુઓ, અભિષેક દ્રવ્ય.
अभिषेचन त्रि० અભિષેકદ્રવ્ય, મંત્ર વગેરે.
अभिषेचनीय त्रि० અભિષેક માટે યોગ્ય, અભિષેકનું દ્રવ્ય વગેરે.
अभिषेणन न० શત્રુ સામે યુદ્ધ માટે સેના-સાથે પ્રયાણ.
अभिष्टन पु० સિંહનાદ.
अभिष्टि त्रि० સન્મુખ યજન કરવા યોગ્ય અભિલાષ.
अभिष्टुत त्रि० સ્તુતિ કરાયેલ, વર્ણન-વખાણ કરાયેલ.
अभिष्यन्द पु० અતિશય વધારો, ઝરવું, ટપકવું, અધિક.
अभिष्यन्दनगर न० શાખાનગર-પરૂ
अभिष्यन्दरमण न० ગતિસ્નાન.
अभिष्यन्दिन् त्रि० ઝરનાર, ટપકનાર.
अभिष्वङ्ग पु० ઉત્કટ સ્નેહ, આત્મા સિવાયના પદાર્થોમાં અહંબુદ્ધિ.
अभिष्वङ्गिन् त्रि० ઉત્કટ સ્નેહવાળું, અનાત્મામાં અહંબુદ્ધિવાળું.
अभिसंरब्ध त्रि० ક્રોધાયમાન થયેલ.
अभिसंवृत्ति स्त्री० વ્યવહાર, ઉત્પત્તિ, સિદ્ધિ.
अभिसंश्रय पु० સર્વ તરફથી આશ્રય.
अभिसंसार अव्य० સંસાર સન્મુખ-સંસાર સામે.
अभिसंहित त्रि० ફળ ઉદ્દેશીને કરેલ, ફલોદ્દેશના વિષયરૂપ.
अभिसंताप पु० અભિશાપ, ચોતરફથી સંતાપ, યુદ્ધ.
अभिसन्धक त्रि० પારકા ગુણ નહિ સહન કરી આરોપ કરનાર.
अभिसन्धा स्त्री० ફળનો ઉદ્દેશ, અભિસંધિ, ઠગવું.
अभिसन्धान न० સામાને ઠગવું તે, અભિસંધિ, ફળનો ઉદ્દેશ.
अभिसन्धाय पु० અભિસંધિ, ફળનો ઉદ્દેશ.
अभिसन्धाय अव्य० ફળને ઉદ્દેશીને.
अभिसन्धि पु० ફળ વગેરેનો ઉદ્દેશ.
अभिसन्धित त्रि० જે વિષે અભિસંધિ-ફળનો ઉદ્દેશ રાખવામાં આવ્યો હોય તે.
अभिसपत्ति स्त्री० ચોતરફની સંપત્તિ-અત્યંત સંપત્તિ.
अभिसंपद् स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अभिसंपात पु० યુદ્ધ, પડવું, અભિશાપ.
अभिसंबन्ध पु० ચોતરફથી સંબંધ, સર્વ તરફનો સંબંધ.
अभिसर त्रि० સહાય, અનુચર, નોકર.
अभिसरण न० સામે જવું, નાયક-નાયિકામાંથી કોઇ એકનું સ્નેહથી સંકેતસ્થાને જવું
अभिसर्जन न० દાન, વધ, ત્યાગ
अभिसाय अव्य० સાયંકાળે-લગભગ સાયંકાળે.

अभीशु पु० બાહુ-ભુજા, ઘોડાની લગામ, કિરણ, આંગળી.
अभीशुमत पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अभीषङ्ग पु० अभिषङ्ग શબ્દ જુઓ.
अभीषु पु० કિરણ, ઘોડાની લગામ, કામદેવ, અભિલાષ ઓરડ.
अभीष्ट त्रि० ઇચ્છેલ, પ્રિય, સુંદર, મનગમતું.
अभीष्टा स्त्री० રેણુકા નામે ગંધદ્રવ્ય.
अभुक्त त्रि० નહિ ખાધેલ, નહિ ભોગવેલ, નહિ ખાનાર.
अभुक्तमूल न० જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રની છેલ્લી બે ઘડી, મૂલ નક્ષત્રની પહેલી બે ઘડી.
अभुज् त्रि० નહિ ખાનાર.
अभूत त्रि० નહિ થયેલ, મિથ્યારૂપ, અવિદ્યમાન-નહિ હયાત.
अभूततद्भाव पु० જે કોઈ પદાર્થ જે રૂપે પહેલાં ન થયો હોય તે રૂપે તેનો આવિર્ભાવ-પ્રકટપણું.
अभूताभिनिवेश पु० અસત્ય વસ્તુમાં સત્યપણાનું અભિમાન.
अभूति स्त्री० ન થવું, સંપત્તિનો અભાવ
अभूत्ति त्रि० સંપત્તિરહિત.
अभूमन् पु० પુષ્કળ નહિ તે, થોડું.
अभूमि स्त्री० અસ્થાન, અવિષય, ખરાબ ભૂમિ-સ્થાન-જગ્યા.
अभूमि त्रि० ભૂમિરહિત-સ્થાનરહિત.
अभूमिज त्रि० પૃથ્વીથી ઉત્પન્ન નહિ થયેલ, આકાશથી ઉત્પન્ન થયેલ-જળ વગેરે, ખરાબ ભૂમિમાં ઉત્પન્ન થયેલ ધાન્ય વગેરે.
अभूयिष्ठ त्रि० પુષ્કળ નહિ તે, થોડું.
अभूषित त्रि० નહિ શણગારેલ.
अभृत त्रि० નહિ પોષેલ, નહિ ધારણ કરેલ, જેને પગાર નથી મળેલ તે
अभृश त्रि० મન્દ, થોડું, હલકું
अभेद पु० ભેદનો અભાવ-એકતા.
अभेद्य त्रि० ભેદવાને-ચીરવાને-તોડવાને અશક્ય.
अभेद्य न० હીરો
अभोक्तव्य त्रि० અભક્ષ્ય, નહિ ભોગવવા યોગ્ય.
अभोक्तृ त्रि० નહિ ખાનાર, નહિ ભોગવનાર.
अभोग पु० ભોગનો અભાવ.
अभोग त्रि० ભોગરહિત.
अभोग्य त्रि० નહિ ભોગવવા યોગ્ય.
अभोजन न० ભોજનનો અભાવ, ઉપવાસ.
अभोजन त्रि० ભોજનરહિત-ઉપવાસી.
अभोजनीय त्रि० અભક્ષ્ય.
अभोज्य त्रि० અભક્ષ્ય.
अभोज्यान्न त्रि० જેનું અન્ન ભોજન કરવા યોગ્ય ન હોય તે.
अभोज्यान्न न० નહિ ભોજન કરવા યોગ્ય અન્ન.
अभौम न० પૃથ્વીમાં નહિ થનાર-જળ વગેરે.
अभ्यक्त त्रि० જેણે તેલ વગેરેનું મર્દન કર્યું હોય તે, ચોતરફ ખરડાયેલ.
अभ्यग्र त्रि० પાસે, નજદીક.
अभ्यङ्ग पु० તેલ વગેરેનું મર્દન
अभ्यङ्ग पु० તલનો ખોળ.
अभ्यञ्जन न० તેલ વગેરેનું મર્દન, આંખમાં કાજળ વગેરે આંજવું તે, કાજળ-સુરમો, મર્દન વગેરે કરવું તે.
अभ्यञ्जनीय त्रि० લેપન કરવા યોગ્ય ચંદન વગેરે, મર્દન કરવા યોગ્ય તેલ-ઘી વગેરે.
अभ्यधिक त्रि० અતિ ઉત્કૃષ્ટ, અત્યંત શ્રેષ્ઠ.
अभ्यध्व अव्य० માર્ગની સામે.
अभ्यवहण पु० ખોળ
अभ्यनुज्ञा स्त्री० અનુજ્ઞા, આમ કર એમ પ્રેરણા.
अभ्यनुज्ञात त्रि० અનુજ્ઞા અપાયેલ, આમ કર એમ પ્રેરણા કરેલ.
अभ्यनुज्ञान न० अभ्यनुज्ञा શબ્દ જુઓ.

अभ्यनूक्त त्रि० સામે કહેલ, પ્રકાશેલ.
अभ्यन्तर न० વચ્ચે, મધ્યે, અંદર અંદરનું સ્થાન, એની વચ્ચે, અંતઃકરણ.
अभ्यन्तराराम त्रि० આત્મારામ–આત્મવેત્તા યોગી.
अभ्यमन न० ચોતરફ જવું, સામે જવું, રોગ, કુપથ્ય.
अभ्यमित त्रि० રોગી, પીડાયેલ.
अभ्यमित्र अव्य० શત્રુ સામે.
अभ्यमित्रीण पु० સામર્થ્યથી શત્રુની સામે જનાર વીર.
अभ्यमित्रीय पु० ઉપરનો અર્થ.
अभ्यमित्र्य पु० अभ्यमित्रीण શબ્દ જુઓ.
अभ्यमिन् त्रि० રોગવાળું, રોગથી ઘેરાયેલ
अभ्यय पु० અસ્ત પામવું, દૂર થવું.
अभ्यर्चन न० ચોતરફ પૂજન, સામે પૂજન
अभ्यर्च्य त्रि० સર્વ પ્રકારે પૂજવા યોગ્ય.
अभ्यर्च्य अव्य० સામે પૂછીને.
अभ्यर्ण त्रि० સમીપનું, પાસેનું.
अभ्यर्थन न० સંમુખ પ્રાર્થના, સામે માગણી.
अभ्यर्थना स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अभ्यर्थनीय त्रि० સામે પ્રાર્થના કરવા યોગ્ય, સન્મુખ યાચના કરવા યોગ્ય.
अभ्यर्थित त्रि० સામે પ્રાર્થના કરેલ, માગેલ.
अभ्यर्थित न० માગણી.
अभ्यर्थ्य त्रि० પ્રાર્થના કરવા યોગ્ય, માગવા યોગ્ય.
अभ्यर्दित त्रि० અત્યંત પીડાયેલ, અતિશય દુઃખી થયેલ
अभ्यर्हण न० પૂજા, સન્મુખ પૂજન.
अभ्यर्हणा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अभ्यर्हणीय त्रि० પૂજ્ય, પૂજવા યોગ્ય.
अभ्यर्हित त्रि० પૂજ્ય, ઉચિત, યોગ્ય.
अभ्यवकर्षण न० ખેંચી કાઢવું તે.
अभ्यवस्कन्द पु० શત્રુનું દબાણ, નિર્બળ કરવા માટે શત્રુઓથી કરાતો પ્રહાર, મારવું, પ્રહાર, પહોંચવું, પ્રપાત.
अभ्यवस्कन्दन न० ઉપરનો અર્થ
अभ्यवहरण न० ભોજન.
अभ्यवहार पु० ભોજન
अभ्यवहार्य्य त्रि० ભોજન કરવા યોગ્ય–ખાવા યોગ્ય.
अभ्यवहृत त्रि० ખાધેલ.
अभ्यवायन न० સામે રહી ખસવું–દૂર થવું.
अभ्यसन न० અભ્યાસ, વારંવાર એક ક્રિયા કરવી, ફરી ફરી આવર્તન.
अभ्यसनीय त्रि० અભ્યાસ કરવા યોગ્ય.
अभ्यसूयक त्रि० અત્યંત અસૂયા કરનાર, અતિશય અદેખાઇ કરનાર, સન્માર્ગે ચાલનારા ગુણો ઉપર દોષારોપ કરનાર.
अभ्यसूया स्त्री० અસૂયા, પારકાના ગુણો ઉપર દોષારોપ.
अभ्यस्त त्रि० વારંવાર અભ્યાસ કરેલ, ફરી ફરી આવર્તન કરેલ.
अभ्यस्य अव्य० અભ્યાસ કરીને, ફરી ફરી આવર્તન કરીને.
अभ्याकांक्षित न० મિથ્યાભિયોગ–વ્યર્થ નાલાસી.
अभ्याकांक्षित त्रि० ઇચ્છેલ.
अभ्याख्यान न० મિથ્યાભિયોગ–ખોટી નાલાસી, ખોટું તહોમત.
अभ्यागत पु० અતિથિ.
अभ्यागत त्रि० સામે આવેલ.
अभ्यागम पु० યુદ્ધ, સમીપ, વિરોધ, સામે ઉઠવું, સામે પ્રહાર, સામે જવું.
अभ्यागमन न० સામે આવવું, સામે ઉઠવું.
अभ्यागारिक पु० ઘરનાં પુત્ર વગેરેનું પોષણ કરવામાં મશગુલ–તેમાં વ્યાકુળ
अभ्याघात पु० સામે પ્રહાર કરવો, મારવાનો ઉપદેશ, ચોરીનો ઉપદેશ.
अभ्याघातिन् त्रि० હિંસા કરવાના સ્વભાવવાળું.

अभ्याचार પુ० સન્મુખ આચરણ, સામું વર્તન

अभ्याज्ञाय પુ० ઓળખાણ, પ્રથમ જાણેલાનું તેજ સ્વરૂપે જ્ઞાન.

अभ्यातान પુ० અત્યંત મંનતિ.

अभ्यात्त પુ० સર્વવ્યાપક પરમેશ્વર.

अभ्यात्त ત્રિ० સામે ગ્રહણ કરેલ.

अभ्यादान ન० સામે ગ્રહણ કરવું, આરંભ

अभ्याधान ન० મંત્ર વગેરેથી અગ્નિનું સ્થાપન

अभ्यान्त પુ० અભ્યમિત શબ્દ જુઓ.

अभ्यापत्ति સ્ત્રી० સામે આવવુ

अभ्यापात પુ० આપત્તિ.

अभ्यामर्द પુ० રણ, યુદ્ધ, પીડવું.

अभ्यार्यसेन्य ત્રિ० ચોતરફથી નિયમમા રાખવા યોગ્ય, વશ રાખવા યોગ્ય.

अभ्यारभ પુ० પ્રથમ આરંભ

अभ्यारूढ ત્રિ० અત્યંત ચઢેલ, વધેલ.

अभ्यारोह પુ० સામે ચઢવું, વધવું, એક મંત્રજાપ.

अभ्यारोहणीय ત્રિ० સામે ચઢવા યોગ્ય, વધવા યોગ્ય.

अभ्यारोह्य ત્રિ० ઉપરનો અર્થ.

अभ्यावर्त ત્રિ० વારંવાર આવૃત્તિ કરતું, વારંવાર આવર્તન કરવા યોગ્ય.

अभ्यावर्त પુ० અત્યંત આવૃત્તિ—અતિશય અભ્યાસ.

अभ्यावर्तिन् ત્રિ० નિરંતર વર્તમાન—હયાત.

अभ्यावर्तिन् પુ० વેદપ્રસિદ્ધ ચયમાન રાજાનો એક પુત્ર

अभ्यावृत्त પુ० સામે આણેલું હોમ કરતા બાકી રહેલું દ્રવ્ય.

अभ्यावृत्त ત્રિ० વારંવાર અભ્યાસ કરેલ.

अभ्यावृत्ति સ્ત્રી० વારંવાર અભ્યાસ.

अभ्याश પુ० સમીપ, પાસે, જલદી.

अभ्यास પુ० સમીપ, પાસે, વારંવાર કરવું—અભ્યાસ, ગ્રંથનું તાત્પર્ય જણાવનાર વારંવાર કથનરૂપ લિંગભેદ, મનને એક આધારમા સ્થાપવું તે, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ ધાતુનું બેવડાવવુ તે

अभ्यासयोग પુ० નિરંતર એક વિષયનું ધ્યાન કરવાથી થયેલ સમાધિ—ચિત્તની એકાગ્રતા

अभ्यासादन ન० શસ્ત્ર વગેરેથી શત્રુને નિર્બળ કરવો, શત્રુની સામે જવુ, સમીપ સ્થાપવું.

अभ्याहार પુ० અભિહાર શબ્દ જુઓ, સમક્ષ હરવું—લઇ લેવુ, સામે આણવું.

अभ्याहित ત્રિ० મંત્ર વગેરેથી સામે સ્થાપેલો વિધિપૂર્વક સંસ્કાર પમાડેલો અગ્નિ.

अभ्युक्त ત્રિ० સમક્ષ કહેલ, પ્રકાશેલ

अभ्युक्षण ન० ઉંધે હાથે છાંટવું, સીંચવું, છાંટવું.

अभ्युक्षित ત્રિ० અભ્યુક્ષણ કરેલ, સીંચેલ, છાંટેલ.

अभ्युक्ष्य ત્રિ० અભ્યુક્ષણ કરવા યોગ્ય, છાંટવા યોગ્ય.

अभ्युच्चय પુ० વૃદ્ધિ, લક્ષ્મી.

अभ्युत्थान ન० માન આપવા માટે સામે ઉભા થવુ, માન આપવા સામા જવું.

अभ्युत्थायिन् ત્રિ० અભ્યુત્થાન કરનાર, ઉઠનાર—જનાર.

अभ्युत्थित ત્રિ० માન આપવા માટે સામે ઉઠેલ, ગયેલ, ઉદ્યમ કરેલ, સામે ઉગેલ.

अभ्युत्थेय ત્રિ० ઉભા થઇ વંદન કરવા યોગ્ય

अभ्युत्पतन ન० સામે ઉડવું, સામે કૂદી આવવું

अभ्युदय પુ० વૃદ્ધિ, ચઢતી, આબાદી, આશા રાખેલ ચૌલ વગેરે સંસ્કાર, ઇચ્છિત લાભ, વૃદ્ધિ નિમિત્તે શ્રાદ્ધ.

अभ्युदयार्थक ન० અભ્યુદય માટેનું

अभ्युदानयन ન० અગ્નિની સામે આણવું.

अभ्युदाहरण न० સામે કહેવું, સામે ઉંચે ફેંકવું.
अभ्युदित त्रि० અભ્યુદય પામેલ, ઉદય પામેલ, પ્રકાશેલ.
अभ्युदित पु० સૂર્યોદયકાળે નિદ્રાને લીધે પ્રાતઃકૃત્ય જેણે કર્યું નથી તેવો બ્રહ્મચારી.
अभ्युदीरित त्रि० સામે કહેલ, કહેલ.
अभ्युदीरित न० સામે કહેવું, કહેવું.
अभ्युद्गम पु० उद्गम શબ્દ જુઓ.
अभ्युद्गमन न० ઉપરનો અર્થ.
अभ्युद्यत त्रि० તૈયાર થયેલ, ભાગ્યાવિના આવેલ ફળ વગેરે.
अभ्युद्यत त्रि० ભાગ્યાવિના આપેલ, ભાગીને આપેલ, સામે ઉંચે તોળી ધારણ કરેલ
अभ्युन्नत त्रि० સામે ઉન્નત, અત્યંત ઉંચુ.
अभ्युपगत त्रि० સ્વીકારેલ, સમીપ આવેલ. અનુમાન કરેલ, નક્કી કરેલ.
अभ्युपगम पु० સ્વીકાર, સમીપ ગમન, પ્રતિજ્ઞા.
अभ्युपपत्ति स्त्री० અનિષ્ટ નિવારણપૂર્વક ઇષ્ટ સંપાદનરૂપ અનુગ્રહ, સાન્ત્વન મહેરબાની.
अभ्युपपत्तुम् अव्य० અનુગ્રહ કરવાને, સાન્ત્વન કરવાને, મહેરબાની કરવાને.
अभ्युपपन्न त्रि० અનુગ્રહ પામેલ, મહેરબાની પામેલ.
अभ्युपाय पु० સ્વીકાર, અધિક ઉપાય.
अभ्युपायन न० ભેટ.
अभ्युपेत त्रि०સામે પાસે ગયેલ, સ્વીકારેલ, સ્વીકારનાર.
अभ्युपेत्य त्रि० સામે પાસે જવા યોગ્ય, સ્વીકારવા યોગ્ય
अभ्युपेत्य अव्य० સામે પાસે જઇને, સ્વીકારીને.
अभ्युपेत्या स्त्री० સેવા, ચાકરી.
अभ्युपेत्याशुश्रूषा स्त्री० કબુલ કરીને પછી સેવા નહિ કરવી તે, એક જાતનો વિવાદ
अभ्युष पु० રોટલી, અગ્નિથી લગાર દાઝેલ અન્ન.
अभ्युषित त्रि० સામે રહેલ, સામે પ્રાપ્ત થયેલ સેવક વગેરે.
अभ्युषीय त्रि० રોટલી માટે યોગ્ય ઘઉં વગેરે.
अभ्युष्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभ्यूष पु० अभ्युष શબ્દ જુઓ.
अभ्यूषीय त्रि० अभ्युषीय શબ્દ જુઓ.
अभ्यूष्य त्रि० अभ्युष्य શબ્દ જુઓ.
अभ्यूह पु० પોતાની બુદ્ધિથી કરેલ તર્ક.
अभ्यूहनीय त्रि० પોતાની બુદ્ધિથી તર્ક કરવા યોગ્ય.
अभ्यूह्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभ्योष पु० अभ्युष શબ્દ જુઓ.
अभ्योष पु० अभ्युष શબ્દ જુઓ.
अभ्र् भ्वा० पर० सक० सेट् જવું.
अभ्र न० મેઘ, મોથ, આકાશ.
अभ्र पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अभ्र्य पु० स्त्री० અભ્ર ઋષિનું સંતાન.
अभ्रक पु० न० અબરખ.
अभ्रंलिह पु० વાયુ.
अभ्रलिह त्रि० આકાશમાં પહોંચતુ, અત્યંત ઉંચું.
अभ्रकष त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभ्रज त्रि० મેઘમા ઉત્પન્ન થયેલ
अभ्रजा त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अभ्रनाग पु० ઐરાવત હાથી
अभ्रपथ पु० વિમાનદ્વારા આકાશમાર્ગ.
अभ्रपिशाच पु० રાહુ ગ્રહ
अभ्रपिशाचक पु० રાહુ ગ્રહ.
अभ्रपुष्प न० પાણી.
अभ्रपुष्प पु० નેતરનું ઝાડ.
अभ्रम पु० ભ્રાંતિનો અભાવ, મિથ્યા જ્ઞાન નહિ તે
अभ्रम त्रि० ભ્રાંતિરહિત.
अभ्रमातंग पु० ઐરાવત.

अभ्रमांसी स्त्री० જટામાંસી નામની વનસ્પતિ.
अभ्रमाला स्त्री० મેઘનો સમૂહ.
अभ्रमु स्त्री० ઐરાવત હાથીની સ્ત્રી.
अभ्रमुप्रिय पु० ઐરાવત હાથી.
अभ्रमुवल्लभ पु० ઉપરનો અર્થ
अभ्ररोह पु० વૈડૂર્ય મણિ.
अभ्रलिप्त त्रि० મેઘથી છવાયેલ આકાશ વગેરે.
अभ्रलिप्ती स्त्री० મેઘથી છવાયલું આકાશ, થોડી નાગરમોથથી ખરડાયલી કોઇ સ્ત્રી.
अभ्रवर्ष पु० મેઘથી સિંચાતું, મેઘની વૃષ્ટિ, વરસાદ.
अभ्रवाटिका स्त्री० તે નામનું એક ઝાડ.
अभ्राज त्रि० પ્રકાશમાન નહિ તે.
अभ्राज पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अभ्रातृ पु० स्त्री० ભાઇવિગરનું.
अभ्रातृक पु० स्त्री० ભાઇવિનાનું.
अभ्रातृव्य त्रि० શત્રુરહિત.
अभ्रान्त त्रि० ભ્રાંતિ વગરનું-યથાર્થ જ્ઞાનવાળું, ભ્રમણરહિત-સ્થિર.
अभ्रान्ति स्त्री० ભ્રાંતિનો અભાવ, મિથ્યા જ્ઞાન નહિ તે, ભ્રમણ નહિ તે.
अभ्रान्ति त्रि० ભ્રાંતિરહિત, ભ્રમણરહિત-સ્થિર.
अभ्रावकाश पु० કેવળ આકાશરૂપ અવકાશ-જગ્યા.
अभ्रावकाशिन् त्रि० બીજા કોઇ પણ આવરણથી રહિત-કેવળ આકાશરૂપ અવકાશવાળું.
अभ्रि स्त्री० વહાણમાંથી કચરો કાઢવાનો લાકડાનો કોદાળો; કોદાળો.
अभ्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अभ्रित त्रि० જેમાં વાદળાં થયાં હોય તેવું આકાશ વગેરે.
अभ्रिय त्रि० મેઘમાં ઉત્પન્ન થનાર, મોથમાં ઉત્પન્ન થનાર, આકાશમાં ઉત્પન્ન થનાર.
अभ्रेष पु० ન્યાયયુક્ત, ઉચિત-યોગ્ય.
अभ्रेष त्रि० ચલનરહિત-સ્થિર.
अभ्रोत्थ न० વન.
अभ्रोत्थ न० વજ્ર.
अभ्व त्रि० મોટું.
अम् चुरा० उभय० अक० सेट् રોગી થવું.
अम् भ्वा० पर० सेट् જવું, ભોજન કરવું. सक० શબ્દ કરવો अक०
अम पु० રોગ, પ્રાણ, સેવક.
अम न० અપક્વ-કાચું ફળ વગેરે, બળ.
अम् अव्य० થોડું, શીઘ્રતા-ઉતાવળ.
अमङ्गल न० અમંગલ, અકલ્યાણ.
अमङ्गल पु० એરંડાનું ઝાડ.
अमङ्गल त्रि० અમાંગલિક, કુશલના વગરનું.
अमङ्गल्य त्रि० અમંગલનું સાધન-અમાંગલિક.
अमण्ड पु० એરંડાનું ઝાડ.
अमण्ड त्रि० અલંકારરહિત, જેમાં ઓસામણ ન હોય તેવું ભોજન વગેરે.
अमत पु० મૃત્યુ, કાળ, રોગ, ધૂળ, રજ.
अमत त्रि० અસંમત, નહિ માનેલ, નહિ જાણેલ.
अमति पु० ચંદ્ર, કાળ, કપૂર.
अमति स्त्री० ખરાબ બુદ્ધિ, અજ્ઞાન, રૂપ.
अमति त्रि० જ્ઞાનરહિત, અજાણી, દુષ્ટ.
अमतीवन् त्रि० ખરાબ બુદ્ધિવાળું.
अमत्र न० ખાવાનું વાસણ, બળ.
अमत्र पु० શત્રુઓનો પરાભવ-પરાજય કરનાર.
अमत्र त्रि० ગમનશીલ, જવાના સ્વભાવવાળું, યુદ્ધ વગેરેમાં જવામાં કુશળ
अमत्त त्रि० માદક દ્રવ્ય વગેરેથી જેને ચિત્તભ્રમ થયેલ નથી તે, મત્ત નહિ તે, સાવધાન, અપ્રમાદી.
अमत्सर पु० અન્યના શુભસંબંધી દ્વેષનો અભાવ, મત્સરનો અભાવ.
अमत्सर त्रि० મત્સરવિનાનું, દ્વેષશૂન્ય.
अमनस् त्रि० જેનું મન કાર્ય કરવામાં સમર્થ નથી તે, મનોવૃત્તિરહિત, યોગી, પર-

માત્મા, બીજામાં મનવાળું,મનને વશ નહિ રાખનાર, સ્નેહશૂન્ય.

अमनस् पु० તે નામનો એક યોગગ્રંથ.

अमनि स्त्री० માર્ગ, રસ્તો.

अमनुष्य पु० ખરાબ મનુષ્ય, મનુષ્ય ભિન્ન ગંધર્વ વગેરે.

अमनोगत त्रि० મનથી નહિ ચિંતવેલ-નહિ ધારેલ, મનમાં નહિ રાખેલ.

अमनोनीत त्रि० મનમાં નહિ આણેલ, મનથી નહિ ગ્રહણ કરેલ.

अमनोयोग पु० મનની સાવધાની નહિ તે, તત્ત્વનો નિશ્ચય કરનારી મનોવૃત્તિથી રહિત.

अमनोहर त्रि० મનોહર નહિ તે, સુંદર નહિ તે.

अमन्तु त्रि० નહિ જાણનાર, નહિ અપરાધી.

अमन्त्र त्रि० મંત્રરહિત કર્મ વગેરે, વેદ-પાઠશૂન્ય, વેદમંત્રના અનધિકારી શૂદ્ર વગેરે.

अमन्द त्रि० મંદ નહિ તે, કુશળ, ચતુર, ઉત્કૃષ્ટ.

अमन्द पु० વૃક્ષ.

अमन्दता स्त्री० અમંદપણું.

अमन्दत्व न० અમંદતા.

अमम त्रि० ઘર-છોકરાં વગેરેમાં મમતાવિનાનું-નિર્મમ.

अमम पु० ભવિષ્યકાળના બારમા જૈન તીર્થંકર.

अममता स्त्री० મમતારહિતપણું.

अममत्व न० ઉપરનો અર્થ

अममासी स्त्री० અમાવાસ્યા તિથિ.

अमर पु० મૃત્યુહીન-દેવ, અમરસિંહ નામનો કોષકાર, એક જાતનું ઝાડ, પારો, હાડકાનો સમૂહ, તે નામનો મરુદ્‌ગણ, તે નામનો નક્ષત્રસમૂહ.

अमर त्रि० મૃત્યુરહિત.

अमरकोष पु० અમરસિંહે કરેલો ત્રણ કાંડનો એક કોષ.

अमरज पु० દેવપુત્ર, એક જાતનો ખેર.

अमरणीय त्रि० અમર-મૃત્યુ પામવાને અયોગ્ય.

अमरणीयता स्त्री० અમરપણું.

अमरणीयत्व न० ઉપરનો અર્થ.

अमरता स्त्री० અમરપણું.

अमरत्व न० ઉપરનો અર્થ.

अमरदारु पु० न० દેવદાર વૃક્ષ.

अमरद्विज पु० પૂજારી બ્રાહ્મણ.

अमरपति पु० દેવોનો રાજા ઇન્દ્ર.

अमरपुष्पक पु० કલ્પવૃક્ષ, કાસડો.

अमरपुष्पिका स्त्री० अवाक्पुष्पी શબ્દ જુઓ.

अमरपुष्पी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

अमरप्रभु पु० વિષ્ણુ, ઇન્દ્ર.

अमरभर्तृ पु० ઉપરનો અર્થ.

अमररत्न न० સ્ફટિક મણિ.

अमरराज पु० ઇન્દ્ર.

अमरलोक पु० સ્વર્ગ.

अमरलोक त्रि० સ્વર્ગને પામેલ કોઈ ધાર્મિક.

अमरवल्लरी स्त्री० અમરવેલ.

अमरवल्ली स्त्री० અમરવેલ.

अमरलता स्त्री० અમરવેલ.

अमरसरित् स्त्री० ગંગા.

अमरा स्त्री० ગળો, ધ્રોખડ, વારુણી વૃક્ષ, એક જાતની કુંવાર, થોરનું ઝાડ, ગર્ભની ચોતરફ વીંટાયેલી ઓર, ડુંટીનો નાળ, ઇન્દ્રની અમરાવતી નગરી.

अमराङ्गना स्त्री० દેવાંગના-અપ્સરા.

अमराद्रि पु० મેરુ પર્વત.

अमराधिप पु० ઇન્દ્ર.

अमराधीश पु० ઇન્દ્ર.

अमराधीश्वर पु० ઇન્દ્ર.

अमरापगा स्त्री० ગંગા.

अमरालय पु० સ્વર્ગ.

अमरावती स्त्री० ઇન્દ્રની નગરી.
अमरिष्णु त्रि० મરણધર્મરહિત.
अमरी स्त्री० દેવની સ્ત્રી.
अमरु पु० 'અમરૂશતક' નામના ગ્રંથને બનાવનાર તે નામનો એક કવિ.
अमरेश पु० ઈન્દ્ર.
अमरेश्वर पु० ઇન્દ્ર.
अमर्त्त त्रि० મરણધર્મરહિત.
अमर्त्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अमर्त्य पु० દેવ.
अमर्त्यभुवन સ્વર્ગ.
अमर्मवेधिता स्त्री० વાણીના ૩૫ ગુણોમાંહેનો એક ગુણ.
अमर्याद त्रि० મર્યાદા વિનાનું, સીમારહિત, સન્માનરહિત.
अमर्यादा स्त्री० મર્યાદાનો અભાવ, સીમા-હદનો અભાવ સન્માન નહિ તે.
अमर्ष पु० ક્ષમાનો અભાવ, કોપ, ક્રોધ.
अमर्षण त्रि० ક્ષમા નહિ કરનાર, સહન નહિ કરનાર, ક્રોધી.
अमर्षण न० ક્રોધ.
अमर्षित त्रि० ક્રોધે ભરાયેલ, ગુસ્સે થયેલ.
अमर्षिन् त्रि० ક્રોધી.
अमल न० સાતલાનું ઝાડ, અબરખ.
अमल त्रि० મેલવિનાનું, નિર્મળ, સ્વચ્છ, નિર્દોષ.
अमला स्त्री० લક્ષ્મી, ભોંય આંબળી, ડુંટીનું નાળ.
अमलात्मन् पु० રાગદ્વેષાદિરહિત યોગી.
अमलिन त्रि० અમલ શબ્દ જુઓ
अमस पु० કાળ, રોગ, નિર્બોધ.
अमसृण त्रि० ચીકણું નહિ તે, રૂક્ષ-લુખું.
अमा अव्य० સાથે, પાસે, ઘર, આ લોકમાં.
अमा स्त्री० ચંદ્રની સોળમી કળા, ચંદ્રની પંદરમી કળા, અમાવાસ્યા તિથિ.
अमा पु० આત્મા.
अमा त्रि० અમાપ, માપરહિત.
अमांस त्रि० માંસ વગરનું, દુર્બળ.
अमातः अव्य० આ લોકમાંથી.
अमात्य पु० મંત્રી, પ્રધાન, દિવાન.
अमात्य पु० કર્મપ્રધાન.
अमात्र पु० પરમાત્મા.
अमात्र त्रि० અમાપ-આકાશ વગેરે.
अमानन त्रि० માનરહિત, આદર વગરનું.
अमानना स्त्री० આદર સત્કારનો અભાવ, અપમાન.
अमानस्य न० દુઃખ.
अमानिता स्त्री० નિરભિમાનીપણું.
अमानित्व न० ઉપરનો અર્થ.
अमानिन् त्रि० નિરભિમાની.
अमान्य त्रि० નહિ માનવા યોગ્ય.
अमाप त्रि० માપ વગરનું.
अमामासी स्त्री० અમાવાસ્યા તિથિ.
अमाय त्रि० કપટ વિનાનું, માપ વગરનું-અમાપ.
अमाय न० માયા-અવિદ્યાથી રહિત પરબ્રહ્મ.
अमायिक त्रि० માયારહિત-નિષ્કપટી.
अमार्जित त्रि० સારૂ સુરે નહિ કરેલ.
अमावसी स्त्री० અમાવાસ્યા તિથિ.
अमावसु पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अमावस्यक त्रि० અમાવાસ્યા તિથિએ થનાર.
अमावस्या स्त्री० અમાવાસ્યા તિથિ.
अमावासी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अमावास्यक त्रि० અમાવસ્યક શબ્દ જુઓ.
अमावास्या स्त्री० અમાસ તિથિ.
अमित त्रि० અમાપ, નહિ જાણેલ.
अमितविक्रम पु० અમાપ પરાક્રમવાળો-વિષ્ણુ.
अमितविक्रम त्रि० અત્યંત શૂરવીર.
अमिताशन पु० પરમેશ્વર. વિષ્ણુ.
अमितौजस् त्रि० અત્યંત બળવાન, મહા તેજસ્વી.

अमित्र पु० શત્રુ.
अमित्रसह त्रि० શત્રુને સહન કરનાર, શત્રુને જીતનાર બળવાન.
अमित्रसाह त्रि० ઉપરના અર્થ.
अमिथ्या अव्य० મિથ્યા જૂઠું નહિ તે, સત્ય.
अमिन् त्रि० રોગી.
अमिन त्रि० હિંસા કરવાને અયોગ્ય.
अमिश्र त्रि० મિશ્ર-સેળભેળ નહિ તે;
अमिश्रित त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अमिश्रीकृत त्रि० સેળભેળ નહિ કરેલ, જૂદું કરેલ.
अमिष न० લૌકિક સુખ, કપટ–બહાનું નહિ તે.
अमिष त्रि० છળ વિનાનું, બહાના વગરનું, નિષ્કપટ.
अमीत त्रि० હિંસા નહિ કરેલ.
अमीष पु० રોગ.
अमीव न० દુઃખ, પાપ.
अमीवचातन त्रि० રોગનો નાશ કરનાર.
अमीवा स्त्री० રોગ વગેરેની પીડા.
अमुक त्रि० અમુક, આ.
अमुक्त त्रि० મુક્ત નહિ તે, બંધાયેલ, નહિ મૂકેલ, નહિ છોડેલ.
अमुक्त न० એક જાતની છૂરી–હાથછરી.
अमुक्ति स्त्री० મુક્તિ નહિ તે, બંધન.
अमुख्य त्रि० અપ્રધાન, ગૌણ, મુખ્ય નહિ તે.
अमुग्ध त्रि० મોહ નહિ પામેલ, મુગ્ધ-ભોળું નહિ તે, મૂર્ખ નહિ તે, ચતુર, સુંદર નહિ તે.
अमुतस् अव्य० આમાં, આહીથી, પરલોકથી.
अमुत्र अव्य० આમાં, પરલોકમાં.
अमुत्रत्य त्रि० પરલોકનું પરલોક સંબંધી.
अमुत्रभूय न० પરલોક થવું.
अमुया अव्य० આ પ્રકારે.
अमुदोयत् अव्य० આની પેઠે, આના જેવું
अमुद्यच् त्रि० આ પ્રત્યે ગયેલ, આને પામેલ, આને પૂજનાર.
अमुद्यञ्च् त्रि० ઉપરના અર્થ.
अमुमुयच् त्रि० अमुद्रयच् શબ્દ જુઓ.
अमुमुयञ्च् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अमुवत् अव्य० अमुदोवत् જુઓ.
अमुष्यकुल न० પ્રસિદ્ધ કુળ.
अमुष्यपुत्र पु० કુળવાન, ખાનદાન.
अमुष्यायण पु० પ્રખ્યાત કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ સંતાન, આનું સંતાન.
अमूदृक्ष त्रि० આના જેવું.
अमूदृक् त्रि० આના જેવું.
अमूदृश त्रि० આના જેવું.
अमूर् स्त्री० મૂર્ચ્છાનો અભાવ.
अमूर् त्रि० મૂર્ચ્છારહિત, મોહરહિત, અમૂઢ.
अमूर्त्त त्रि० મૂર્તિમાનરહિત, અવયવરહિત, અપ્રત્યક્ષ આકાશ વગેરે.
अमूर्त्तगुण पु० વૈશેષિક પ્રસિદ્ધ અમૂર્ત-આકાશ વગેરેનો કોઇ ગુણ.
अमूर्त्ति त्रि० અવયવરહિત આકાશ વગેરે,
अमूर्त्ति पु० વિષ્ણુ, પરમાત્મા.
अमूर्त्तिमत् त्रि० અવયવશૂન્ય આકાશ વગેરે.
अमूर्त्तिमत् पु० વિષ્ણુ.
अमूल त्रि० મૂળરહિત, આદિકારણ વગરનું, મૂળીયા વગરનું.
अमूलक त्रि० ઉપરના અર્થ.
अमूला स्त्री० અગ્નિશિખા વૃક્ષ.
अमूल्य त्रि० જેની કીંમત ન થાય તે.
अमृक्त त्रि० નહિ શોધેલ. નહિ સાફ કરેલ, નહિ હિંસા કરેલ.
अमृणाल न० વીરણમૂળ–સુગંધીવાળો–ખસ.
अमृत त्रि० મરણ નહિ પામેલ, જીવેલ, અજરામરપણું આપનાર.
अमृत न० અમૃત, પાણી, ઘી, પારો, યજ્ઞ કરતાં બાકી રહેલું દ્રવ્ય, નહિ માગેલી વસ્તુ, અન્ન, દૂધ, સોનું, ખાવાનો કોઇ

પદાર્થ સ્વાદિષ્ટ દ્રવ્ય, જેનાથી સ્વાદ વાળી શકાય તે દ્રવ્ય, સુંદર, ઝેર, વછનાગ, મોક્ષ, અમૃત જેવું, પરથહ્મ.

अमृत પુ० વિષ્ણુ, ધન્વંતરિ, હરકોઇ દેવ, વારાહીકંદ, જંગલી મગ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ.

अमृतगति સ્ત્રી० તે નામનો એક છંદ

अमृतगर्भ પુ० જીવ, બ્રહ્મ.

अमृतजटा સ્ત્રી० જટામાસી નામની વનસ્પતિ.

अमृततत्त्व ન० મોક્ષ, મહાકલ્પસુધી રહેનારપણું

अमृततरङ्गिणी સ્ત્રી० જ્યોત્સ્ના, ચાંદની

अमृतता સ્ત્રી० અમરપણું, મોક્ષ.

अमृततिलका સ્ત્રી० તે નામનો એક છંદ

अमृतत्व ન० અમરપણું, મોક્ષ.

अमृतदीधिति પુ० ચંદ્ર, કપૂર.

अमृतद्युति પુ० ચંદ્ર, કપૂર.

अमृतधारा સ્ત્રી० અમૃતની ધારા, તે નામનો એક છંદ.

अमृतनाद પુ० તે નામનો એક ઉપનિષદ્‌ગ્રંથ.

अमृतनालिका સ્ત્રી० એક જાતનો પાક, કોઇ એક પકવાન્ન.

अमृतप પુ० વિષ્ણુ, દેવ

अमृतप ત્રિ० અમૃત જેવા પદાર્થો પીનાર.

अमृतपक्ष પુ० અગ્નિ,એક જાતનું બાજ પક્ષી.

अमृतफल ન० એક જાતનું ફળ.

अमृतफल પુ० એક જાતનું ઝાડ પારાવત વૃક્ષ, પરોલ.

अमृतफला સ્ત્રી० ભોંય આબળી, દ્રાક્ષ.

अमृतभल्लातकी સ્ત્રી० તે નામનું ભીલામાનું એક ઘી.

अमृतभुज् પુ० દેવ

अमृतभुज ત્રિ० યજ્ઞ કરી બાકી રહેલા અન્નનું ભોજન કરનાર, નહિ માગેલા અન્નનું ભોજન કરનાર.

अमृतयोग પુ० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ.

अमृतरस પુ० અમૃતરૂપ રસ, અમૃતનો રસ, પરમાત્મા.

अमृतरसा સ્ત્રી० એક જાતની દ્રાક્ષ, એક જાતનું પકવાન્ન.

अमृतलता સ્ત્રી० ગળો, અમરવેલ.

अमृतवपुस् પુ० ચંદ્ર, વિષ્ણુ.

अमृतवर्ष પુ० અમૃતનો વરસાદ.

अमृतवल्ली સ્ત્રી० ગળો.

अमृतवाक ત્રિ० અમૃત તુલ્ય વચનવાળું-મીઠા બોલું.

अमृतसभवा સ્ત્રી० ગળો.

अमृतसंयाव ન० એક જાતનું પકવાન્ન.

अमृतसार પુ० ઘી.

अमृतसारज પુ० ગોળ.

अमृतसू પુ० ચંદ્ર.

अमृतसू સ્ત્રી० દેવોની માતા.

अमृतसोदर પુ० ઇન્દ્રનો ઉચ્ચૈઃશ્રવા ઘોડો, હરકોઇ ઘોડો.

अमृतस्रव પુ० અમૃતનું ઝરણ.

अमृतस्रवा સ્ત્રી० રુદંતી લતા.

अमृतांशु પુ० ચંદ્ર.

अमृतांशूद्भव પુ० વિષ્ણુ.

अमृतांशूद्भव ત્રિ० ચંદ્રથી ઉત્પન્ન થનાર.

अमृतान्धस् પુ० દેવ.

अमृता સ્ત્રી० ગળો, ઇંદ્રવરણી, માલકાંકણીનો વેલો, અગ્નિશિખની કળી, રાતું નસોતર, ખ્રોખડ, ભોંય આંબળી, હરડે, તુલસી, પીપર, મોટી હરડે, દારૂ, સૂર્યનું કોઇ એક કિરણ.

अमृताफल ન० પરોલ.

अमृतायमान ત્રિ० અમૃતજેવું.

अमृताहर પુ० વિષ્ણુ, દેવ

अमृताशन પુ० દેવ.

अमृताश्म પુ० એક જાતનો પત્થર

अमृताष्टक पु० ગળો વગેરે આઠ વસ્તુઓ જેમાં આવે છે તેવું એક ઔષધ.
अमृतासङ्ग न० એક જાતનું મોરથુથુ
अमृताहरण पु० ગરુડ.
अमृताह्व न० अमृतफल શબ્દ જુઓ.
अमृतेशय पु० જળશાયી વિષ્ણુ–નારાયણ.
अमृतोत्पन्न न० એક જાતનું મોરથુથુ, ખાપરીયું.
अमृतोत्पन्ना स्त्री० મધમાખી.
अमृतोद्भव न० अमृतोत्पन्न શબ્દ જુઓ.
अमृतोद्भव पु० ખીલીનું ઝાડ.
अमृत्यु पु० મૃત્યુનો અભાવ, વિષ્ણુ.
अमृत्यु त्रि० મૃત્યુરહિત, અમર.
अमृध्र त्रि० કોઇનાથી પણ હિંસા કરવાને અશક્ય.
अमृषा अव्य० મિથ્યા નહિ તે, સત્ય.
अमेधस् त्रि० ધારણાધન્ય બુદ્ધિવાળું, મૂર્ખ.
अमेध्य त्रि० અપવિત્ર.
अमेध्य न० વિષ્ટા.
अमेध्यता स्त्री० અપવિત્રપણું.
अमेध्यत्व न० અપવિત્રપણું.
अमेनि त्रि० અમાપ.
अमोघ त्रि० સફલ, વ્યર્થ નહિ તે.
अमोघ पु० વિષ્ણુ, તે નામનો એક નદ.
अमोघा स्त्री० પરોલ, હરડે, વાવડીંગ.
अमोचित त्रि० નહિ છોડેલ, નહિ તજેલ.
अमोत न० નહિ કપાયલી કીનારીવાળું. વસ્ત્રયુગલ.
अम्ब् न० भ्वा० पर० सक० सेट् જવું.
अम्बक न० નેત્ર.
अम्बक पु० પિતા.
अम्बर न० શબ્દનો આશ્રય આકાશ, વસ્ત્ર, અંબર નામનું દ્રવ્ય. અભરખ ધાતુ.
अम्बरिष पु० न० ભુંજવાનું પાત્ર–કઢાયું.
अम्बरिष पु० વિષ્ણુ, શિવ, સૂર્ય, બાળક, આકડાનું ઝાડ, તે નામનું એક નરક, પશુ ત.પ. તે નામનો એક સૂર્યવંશી રાજા.
अम्बरीष पु० न० अम्बरिष पु० न० જુઓ.
अम्बरीष पु० अम्बरिष पु० શબ્દ જુઓ.
अम्बरौकस् पु० દેવ.
अम्बर् कण्ठ्वादि અલંકાર ધારણ કરવા.
अम्बष्ठ पु० બ્રાહ્મણથી વાણીઆણીમાં ઉત્પન્ન થયેલ વર્ણસંકર, તે નામનો એક દેશ, હાથીનો માવત.
अम्बष्ठकी स्त्री० એક જાતની વેલ.
अम्बष्ठा स्त्री० એક જાતની વેલ, જૂઇ.
अम्बष्ठका स्त्री० બ્રાહ્મી લતા.
अम्बा स्त्री० માતા, દુર્ગા દેવી, અંબાલિકા તે નામની કાશી રાજાની એક કન્યા.
अम्बाडा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अम्बाला स्त्री० માતા, દુર્ગા દેવી.
अम्बालिका स्त्री० માતા, પાણ્ડુ રાજાની માતા–કાશી રાજની કન્યા.
अम्बिका स्त्री० માતા, દુર્ગા દેવી, ધૃતરાષ્ટ્રની માતા–કાશીરાજાની વચલી કન્યા.
अम्बिकापति पु० શિવ.
अम्बिकेय पु० ગણપતિ, ધૃતરાષ્ટ્ર રાજા.
अम्बिकेयक पु० ઉપરના અર્થ.
अम्बु न० પાણી, તે નામની એક ઔષધિ.
अम्बुकण पु० જળકણ, પાણીનો છાંટો.
अम्बुकणा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अम्बुकण्टक पु० એક જાતનું માછલું, શીંગોડું
अम्बुकिरात पु० એક જાતનું માછલું.
अम्बुकूर्म पु० શિશુમાર નામનું એક જળચર પ્રાણી.
अम्बुकेशर पु० એક જાતનું ઝાડ.
अम्बुकोश पु० એક જાતનું માછલું.
अम्बुचर त्रि० જળચર પ્રાણી.
अम्बुचामर न० શેવાળ.
अम्बुचारिन् त्रि० જળચર પ્રાણી.
अम्बुज न० કમળ.
अम्बुज पु० ચંદ્ર, કપૂર, તે નામનું એક ઝાડ

अम्बुज पु० न० શખ, વજ્ર.
अम्बुज त्रि० પાણીમા ઉત્પન્ન થનાર હરકોઇ પદાર્થ
अम्बुजन्मन् न० કમળ.
अम्बुजन्मन् पु० न० સાઞ્મ પક્ષી, શખ
अम्बुजासन त्रि० પાણીમા ઉત્પન્ન થનાર.
अम्बुजासन पु० બ્રહ્મા
अम्बुजासना स्त्री० લક્ષ્મી દેવી
अम्बुताल पु० શેવાળ
अम्बुद पु० મેઘ, મોથ
अम्बुद त्रि० પાણી આપનાર હરકોઇ
अम्बुधर पु० મેઘ, મોથ.
अम्बुधि पु० સમુદ્ર, પાણીનો આધાર-ઘડો વગેરે, ચારની સંખ્યાવાળુ, ચારની સંખ્યા.
अम्बुधिप्रसवा स्त्री० એક જાતની કુંવાર ઘીકુંવાર.
अम्बुधिप्रसवा स्त्री० ઘી કુંવાર
अम्बुनिधि पु० સમુદ્ર.
अम्बुप पु० વરુણ દેવ, સમુદ્ર.
अम्बुप त्रि० પાણી પીનાર
अम्बुपत्रा स्त्री० એક જાતનુ લસણ.
अम्बुपत्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अम्बुप्रसाद पु० એક જાતનુ ઝાડ-નિર્મળી
अम्बुप्रसादन न० નિર્મળી વૃક્ષનુ ફળ.
अम्बुभृत पु० મેઘ, સમુદ્ર, મોથ
अम्बुभृत् त्रि० જળનો ધારણ કરનાર
अम्बुमत् त्रि० ઘણા જળવાળો દેશ વગેરે
अम्बुमती स्त्री० તે નામની એક નદી
अम्बुमात्रज पु० એક જાતની છીપ
अम्बुमुच् पु० મેઘ, મોથ.
अम्बुर पु० બારણાની નીચેનુ લાકડુ-ઉમરો.
अम्बुराशि पु० સમુદ્ર
अम्बुरुह् न० કમળ, સારસ પક્ષી.
अम्बुरुह न० કમળ
अम्बुरुहा स्त्री० સ્થલપદ્મિની-જમીન ઉપર થનાર કમળનો વેલો.
अम्बुरुहिणी स्त्री० કમળનો સમૂહ, કમળનો વેલો.
अम्बुरोहिन् न० કમળ, સારસ પક્ષી
अम्बुवाची स्त्री० આર્દ્રા નક્ષત્રના પહેલા પાદમા આવેલા સૂર્યવખતની જમીન.
अम्बुवासिन् त्रि० પાટલા વૃક્ષ, જળમા રહેનાર.
अम्बुवासिनी स्त्री० પાટલા વૃક્ષ
अम्बुवासी स्त्री० પાટલા વૃક્ષ.
अम्बुवाह पु० મેઘ, મોથ.
अम्बुवाहिन् पु० મેઘ, મોથ
अम्बुवाहिन् त्रि० જળ વહેનાર.
अम्बुवाहिनी स्त्री० વહાણમાથી પાણી કાઢવાનુ લાકડાનુ એક પાત્ર, પાણી લઇ જનારી સ્ત્રી
अम्बुविहार पु० પાણીમા તરવુ વગેરે જળક્રીડા
अम्बुविसवा स्त्री० એક જાતની કુંવાર.
अम्बुवेतस पु० પાણીમા થનાર નેતર
अम्बुशिरीषिका स्त्री० પાણીમા થનાર જાસુદ
अम्बुसर्पिणी स्त्री० જળો
अम्बुसेचनी स्त्री० अम्बुवाहिनी શબ્દ જુઓ.
अम्बूकृत न० થુંક ઉડે તેવુ બોલવુ
अम्ल पु० ખાટો રસ
अम्ल त्रि० ખાટું.
अम्भ् भ्वा० आ० अक० સેટ્ શબ્દ કરવો.
अम्भस् न० પાણી, દેવ, પિતૃલોક, મનુષ્ય, અસુર, તે નામની એક ઔષધિ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ લગ્નથી ચોથુ સ્થાન, આધ્યાત્મિક તુષ્ટિ
अम्भ (म्भस्सा) सार न० મોતી.
अम्भ (म्भसू) सू पु० ધુમાડો
अम्भ (म्भस्स्था) स्थ त्रि० પાણીમા રહેનાર.
अम्भसांनिधि पु० સમુદ્ર
अम्भृण पु० મોટું, ભયંકર શબ્દ કરનાર

अम्भोज न० કમળ.
अम्भोज पु० ચંદ્ર, કપૂર, સારસ પક્ષી.
अम्भोज पु० न० શંખ.
अम्भोज त्रि० પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.
अम्भोजखण्ड न० કમળનો સમૂહ.
अम्भोजन्मन् पु० બ્રહ્મા.
अम्भोजन्मजनि पु० બ્રહ્મા.
अम्भोजयोनि पु० બ્રહ્મા.
अम्भोजषण्ड पु० કમળનો સમૂહ.
अम्भोजिनी स्त्री० કમળનો સમૂહ, કમળનો વેલો.
अम्भोद पु० મેઘ, મોથ.
अम्भोद त्रि० પાણી આપનાર.
अम्भोधर पु० મેઘ, સમુદ્ર, મોથ.
अम्भोधि पु० સમુદ્ર.
अम्भोधिवल्लभ पु० પ્રવાલ-પરવાળું.
अम्भोनिधि पु० સમુદ્ર.
अम्भोराशि पु० સમુદ્ર.
अम्भोरुह् न० કમળ, સારસ પક્ષી.
अम्भोरुह न० ઉપરના અર્થ.
अम्भोरुह त्रि० પાણીમાં ઉગનાર, પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.
अम्मय त्रि० પાણીમય, પાણીનો વિકાર, ઘણા પાણીવાળું કોઈ સ્થળ વગેરે.
अम्र पु० આંબાનું ઝાડ.
अम्र न० આંબાનું ફળ કે પાંદડું.
अम्रात पु० આંબળાનું ઝાડ.
अम्रातक पु० ઉપરનો અર્થ.
अम्ला पु० ખાટો રસ.
अम्ल न० છાશ.
अम्ल त्रि० ખાટું.
अम्लक पु० એક જાતનું ઝાડ-લકુચ વૃક્ષ.
अम्लकाण्ड न० લૂણીની ભાજી.
अम्लकेशर पु० બીજોરૂં.
अम्लचूड पु० ખાટું શાક.
अम्लजम्बीर पु० બીજોરાનું ઝાડ.
अम्लता स्त्री० ખટાઇ.
अम्लत्व न० ખટાઈ.
अम्लनायक पु० અમ્લ વેતસ.
अम्लनिशा स्त्री० શઠીવૃક્ષ-શઠી કચૂરો.
अम्लपञ्चफल न० બીજોરૂં-નારંગી-અમ્લવેતસ-આંબલી અને જંબીર એ પાંચ ફળ.
अम्लपत्र पु० અશ્મન્તક વૃક્ષ.
अम्लपत्री स्त्री० એક જાતનો ખાટા પાનવાળો વેલો.
अम्लपनस पु० ખાટું ફણસનું ઝાડ.
अम्लपित्त न० એક જાતનો રોગ.
अम्लपूर न० એક જાતનું ઝાડ-આંબલી.
अम्लफल पु० આંબાનું ઝાડ.
अम्लफल न० આંબલીનું ઝાડ.
अम्लवन्ध्या स्त्री० ખાટું કોઈ એક કંદ.
अम्लभेदन पु० અમ્લવેતસ.
अम्लरस पु० ખાટો રસ.
अम्लरुहा स्त्री० માળવા દેશમાં થનારી નાગરવેલ.
अम्ललोणिका स्त्री० ખાટી લૂણી.
अम्ललोणी स्त्री० ખાટી લૂણી.
अम्ललोनिका स्त्री० ઉપર જુઓ.
अम्लवती स्त्री० એક જાતનો વેલો-લૂણી.
अम्लवर्ग पु० ખાટો રસ જેમાં મુખ્ય હોય તેવા પદાર્થોનો સમુદાય.
अम्लवल्ली स्त्री० એક જાતનું કંદ.
अम्लवाटिका स्त्री० એક જાતની નાગરવેલ.
अम्लवास्तूक पु० તે નામનું એક શાક.
अम्लवीज न० આંબલી.
अम्लवृक्ष पु० આંબલી.
अम्लवेतस पु० અમ્લવેતસ નામની એક વનસ્પતિ.
अम्लशाक पु० ખાટું શાક.
अम्लशाक न० આંબલી.
अम्लसार पु० લીંબુનું ઝાડ.
अम्लसार न० કાંજી.

अम्लहरिद्रा स्त्री० આંબા હળદર.
अम्ला स्त्री० આંબલી.
अम्लाङ्कुश पु० ખાટો સરકો.
अम्लातक पु० અમ્લવેતસ.
अम्लादन पु० એક જાતનું ઝાડ.
अम्लान पु० તે નામનું એક ઝાડ
अम्लान त्रि० નહિ કરમાયેલ.
अम्लान न० કમળ.
अम्लानि स्त्री० નહિ કરમાવું તે.
अम्लानि त्रि० કરમાય નહિ તેવું.
अम्लानिनी स्त्री० કમળનો વેલો.
अम्लिका स्त्री० આબલી, ખટો ઓડકાર.
अम्लिकावटक पु० ખાટું વડું.
अम्ली स्त्री० ખટાઇવાળું એક જાતનું ઝાડ, આંબલી.
अम्लीका स्त्री० આંબલી.
अम्लोटक पु० અશ્મન્તક વૃક્ષ.
अम्लोद्गार पु० ખાટો ઓડકાર.
अम्लोनी स्त्री० अम्लवती શબ્દ જુઓ.
अय् भ्वा० आ० सक० सेट् જવું.
अय पु० પૂર્વ જન્મનું શુભ કર્મ, શુભ દૈવ, વિધાન, પાસો, પાસાનો ભાગ, સોગઠાઓને જવા યોગ્ય કોઇ સ્થળ.
अय त्रि० જનાર.
अयःपान न० તે નામનું એક નરક.
अयःशूल न० તીન ઉપતાપ, લોઢાનું શલ-ત્રિશૂલ.
अयक्ष्म त्रि० નીરોગી, રોગરહિત, ઉપદ્રવનું સાધન નહિ તે.
अयज्ञ त्रि० જેણે યજ્ઞ ન કર્યો હોય તે.
अयज्ञिय त्रि० યજ્ઞ કર્મમાં આપવાને અયોગ્ય અડદ વગેરે.
अयज्यु त्रि० યજ્ઞ નહિ કરનાર, યજ્ઞનો નાશ કરનાર.
अयज्वन् त्रि० જેણે યજ્ઞ ન કર્યો હોય તે.
अयत त्रि० જેણે ઇન્દ્રિયોને વશ ન કરી હોય તે, જેણે પ્રયત્ન-મહેનત ન કરેલ હોય તે.
अयतिन् त्रि० ઇન્દ્રિયનિગ્રહ નહિ કરનાર, પ્રયત્ન નહિ કરનાર.
अयत्न पु० યત્નનો અભાવ, મહેનત નહિ તે.
अयत्न त्रि० યત્ન જેણે ન કરેલ હોય તે.
अयत्नवत् त्रि० યત્નશૂન્ય, પ્રયત્નરહિત.
अयत्नवत् अव्य० યત્નશૂન્ય જેવું.
अयथ त्रि० અયોગ્ય, અયત્ન.
अयथा अव्य० જેનો જે વિધિ કરવો યોગ્ય હોય તે પ્રમાણે ન કરવું તે, અયોગ્ય કરવું, ખોટું.
अयथातथ त्रि० યથાર્થ નહિ તે, બરોબર નહિ તે, અયોગ્ય.
अयथार्थ त्रि० યથાર્થ નહિ તે, મિથ્યા-ખોટું.
अयथावत् अव्य० યોગ્ય નહિ તે, યથા યોગ્ય નહિ તે.
अयथेष्ट अव्य० ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ તે, ઇચ્છા પૂરતું નહિ તે.
अयथेष्ट त्रि० અતિ અલ્પ.
अयन न० જવું, ચંદ્ર તથા સૂર્યની ગતિ.
अयनकाल पु० ચંદ્ર તથા સૂર્યની ઉત્તર અને દક્ષિણમાં ગતિનો સમય.
अयनचलन न० ચંદ્ર તથા સૂર્યની ગતિનો ફેરફાર.
अयनज पु० રાશીઓના પોતપોતાના સ્થાનમાંથી ચાલવાવડે થયેલ માસ વગેરે.
अयनभाग पु० अयनांश શબ્દ જુઓ.
अयनमास पु० અયનાંશના અનુસારે દિનમાન વગેરે જાણવા માટે કલ્પેલ માસ.
अयनसंक्रम पु० અયનાંશના અનુસારે ગ્રહોનો રાશિઓમાં સંચાર.
अयनसंक्रान्ति स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अयन्त्रित त्रि० બંધનરહિત, સ્વતંત્ર
अयनांश पु० ગ્રહોની ગતિનો અંશ-ભાગ.

अयनांशज पु० અયનાંશથી થયેલ માસ.
अयव पु० વિષ્ણુનો કીડો, જવ વિનાનું કોઈ કર્મ વગેરે, શત્રુ, કૃષ્ણ પક્ષ-અંધારીયું.
अयवस् पु० પખવાડીયું.
अयशस् न० અપયશ.
अयशस्कर त्रि० અપયશકારક.
अयशस्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अयशस्विन् त्रि० અપયશવાળું.
अयश्चूर्ण न० લોઢાની ભૂકીથી તૈયાર કરેલું કોઇ ઔષધ
अयस् न० લોઢું, લોઢાનું કોઇ શસ્ત્ર, જવું.
अयस् पु અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
अयस्कंस पु० न० લોઢાનું પીવાનું પાત્ર.
अयस्कर्णी स्त्री० લોઢા જેવા કઠણ કાનવાળી કોઇ સ્ત્રી.
अयस्कान्त पु० લોહચુંબક, એક જાતનો પથ્થર, એક જાતની મણિચિકિત્સા.
अयस्काम त्रि० લોઢું ઇચ્છનાર.
अयस्कार पु० લવાર.
अयस्कुम्भ पु० લોઢાનો ઘડો.
अयस्कुशा स्त्री० લોઢાની કોશ.
अयस्कृति स्त्री० એક જાતની ચિકિત્સા.
अयस्थूण पु० લોઢાનો થાભલો.
अयस्थूण त्रि० લોઢાની ધૂંસરીવાળો રથ વગેરે.
अयस्पात्र न० લોઢાનું પાત્ર.
अयस्मय त्रि० લોઢાનો વિકાર, લોઢામય.
अयस्मयादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણમા કહેલ એક શબ્દસમૂહ.
अयाचक त्रि० યાચનારહિત, યાચના નહિ કરનાર.
अयाचित न० અયાચિત વૃત્તિ-નહિ માગવું તે.
अयाचित त्रि० નહિ માગેલ, જેની પાસે ન મગાય તે
अयाचित पु० તે નામનો એક મુનિ.
अयाचितृ त्रि० નહિ માગનાર.
अयाज्य त्रि० યજ્ઞ કરવાને અયોગ્ય.
अयाज्ययाजन न० યજ્ઞ કરાવવાને અયોગ્ય પાસે યજ્ઞ કરાવવો તે.
अयाज्यसंयाज्य न० ઉપરનો અર્થ.
अयातयाम पु० વાસી નહિ તે-તાજું, જેના ઉપર અમુક સમય વીત્યો ન હોય તે, દોપરહિત.
अयातु पु० રાક્ષસ નહિ તે, અહિંસક.
अयाथातथ्य न० મિથ્યાત્વ, અસત્યપણું, અયથાર્થપણું.
अयान न० સ્વાભાવિક રીતે અચળ, ગતિનો અભાવ.
अयानय पु० જુગારમાં પાસાઓને લઇ જવાનું કોઇ સ્થાન.
अयानयीन पु० પાસો.
अयाशु त्रि० રાક્ષસની એક જાત.
अयास्य त्रि० ખપાવવાને અશક્ય, યુદ્ધાદિ સાધનો દ્વારા વશ કરવાને અશક્ય શત્રુ, પ્રાણ વાયુ.
अयास्य पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अयि अव्य० પ્રશ્નમાં, અનુનયમાં, સંબોધનમા અને સ્નેહમાં વપરાય છે.
अयुक्छद पु० સાતપુડાનું ઝાડ.
अयुक्त त्रि० પોતાના કર્તવ્યમાં સાવધાન નહિ તે, અયોગ્ય, આપત્તિમાં પડેલ, નહિ જોડાયેલ, બહિર્મુખ, યુક્તિ શૂન્ય. યુક્તિ વગરનું.
अयुक्ति स्त्री० યુક્તિ નહિ તે.
अयुक्ति त्रि० યુક્તિ વગરનું, યોજનારહિત.
अयुग न० બેકીનું નહિ-એકીનું, વિષમ, જોડકું નહિ તે.
अयुग त्रि० ધુંસરી વગરનું, ભાંગી ગયેલી ધુંસરીવાળો રથ વગેરે.
अयुगपत् अव्य० એકી સાથે નહિ, અનુક્રમે,

अयुगल न० भेळुं नहि-એકલું, જોડું नहि ते
अयुगू स्त्री० કાકરાપ્યા મી,
अयुग्म न० अयुगल શબ્દ જુઓ
अयुग्मनेत्र पु० મહાદેવ
अयुग्मच्छद पु० સાતપુડાનું ઝાડ
अयुग्मपत्र पु० ઉપરનો અર્થ.
अयुग्मबाण पु० કામદેવ
अयुग्मवाह पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
अयुग्मशर पु० કામદેવ
अयुज् त्रि० अयुगल શબ્દ જુઓ
अयुत त्रि० नहि જોડાએલ, સંબધ नहि પામેલ, દશ હજારની સખ્યાવાળુ
अयुत न० દશ હજારની સખ્યા
अयुतनायिन पु० તે નામે પુરૂવંશી એક રાજા
अयुतशस् अव्य० દશ દશ હજાર
अयुतसिद्ध त्रि० કાર્યદ્રવ્ય-ઘડો વગેરે, વૈશેપિક મતે દ્રવ્યાશ્રિત ગુણ, કર્મ
अयुतसिद्धि स्त्री० પૃથગ્ભાવે અસિદ્ધિ
अयुताजित् पु० યદુવંશી એક રાજા
अयुद्ध न० યુદ્ધ नहि ते
अयुद्ध त्रि० યુદ્ધરહિત, યુદ્ધનગરનું
अयुध त्रि० અસમિશ્ર, મેળભેળ नहि ते
अयुयन् पु० વૃદ્ધ
अयूनी स्त्री० વૃદ્ધ સ્ત્રી
अयोगुड पु० લોઢાનો ગોળો
अयोगुल पु० લોઢાનો ગોળો
अयोगू पु० [illegible]
अयोग्य त्रि० યોગ્ય नहि ते, અયોગ્ય
अयोग्यता स्त्री० અયોગ્યપણુ
अयोग्यत्व न० અયોગ્યપણુ
अयोऽग्र न० મુસળ-સાંબેલુ
अयोघन पु० હથોડો ઘણ
अयोजाल न० લોઢાની જાળ
अयोदंष्ट्र त्रि० લોખંડી પૈડાના પાટાવાળા રથ વગેરે
अयोदत त्रि० લોઢાનાજેવા કઠણ દાતવાળુ
अयोध्य त्रि० જેની સામે યુદ્ધ ન થઇ શકે તે
अयोध्या स्त्री० અયોધ્યા નગરી
अयोध्याकाण्ड न० રામાયણનો એક કાંડ
अयोनि स्त्री० યોનિ સિવાયનુ કોઈ સ્થાન
अयोनि त्रि० અજન્મ નિત્ય
अयोनिय त्रि० જેની યોનિ કહેવામા ન આવી હોય તે
अयोनिज त्रि० યોનિથી ઉત્પન્ન नहि थनार
अयोमय त्रि० લોઢાનો વિકાર—અસ્ત્ર-શસ્ત્ર વગેરે
अयोमल न० લોઢાનો મેલ—કીટુ
अयोमुख त्रि० [illegible]
[illegible]

अरक पु० अर पु० शब्द जुओ.
अरक्षस् त्रि० राक्षस जेवुं पीडा करनार-दुःख देनार नहि ते.
अरक्षित त्रि० नहि रक्षा करेल.
अरग्घ पु० ते नामनुं एक झाड-गरमाळो.
अरघट्ट पु० मोटो कूवो, कूवामांथी जळ काढवानुं एक यंत्र.
अरघट्टक पु० उपरनो अर्थ.
अरङ्कृत त्रि० शोभावनार, शणगारनार.
अरङ्कृत त्रि० शोभावेल, शणगारेल.
अरङ्कृति स्त्री० अलंकार, घरेणुं.
अरङ्गम पु० परिपूर्ण गति, संपूर्ण गमन.
अरजस् त्रि० रजोगुणरहित, रज-धूळ वगरनुं.
अरजस् स्त्री० रजस्वला नहि थयेली स्त्री.
अरजस्क त्रि० रजोगुणरहित, रज वगरनुं.
अरज्जु न० केदखानुं-जेल.
अरडु पु० अरडुसो नामनी वनस्पति.
अरद्व पु० पृथुश्रवस नामना एक राजानो ते नामनो एक मंत्री.
अरडुक पु० अरडुगामा थनार.
अरण त्रि० युद्ध वगरनुं, शत्रु, नहि रमतुं-नहि क्रीडा करतुं दुःखी.
अरणि पु० सूर्य, अरणिनुं झाड, अग्निमंथन करवानुं ते नामनुं एक लाकडुं.
अरणिक पु० अग्निमंथननुं साधन झाड-अरणि.
अरणी स्त्री० अग्निमंथन काष्ठ.
अरणीकेतु पु० उपरनो अर्थ.
अरणीसुत पु० शुकदेव.
अरण्य पु० न० जंगल, वन.
अरण्य पु० कायफळनुं झाड.
अरण्यकदली स्त्री० जंगली केळ.
अरण्यकाण्ड न० रामायणनुं एक कांड भाग.
अरण्यकार्पासी स्त्री० जंगली कपास.
अरण्यकुलत्थिका स्त्री० जंगली कळथी.
अरण्यकुसुंभ पु० जंगली कसुंबो.
अरण्यगज पु० जंगली हाथी-छूटेलो रखडेलो हाथी.
अरण्यगान न० सामवेदनी अंदर आवेल जंगलमां गावानुं एक गान.
अरण्यघोली स्त्री० एक जातनी जंगली भाजी.
अरण्यचटक पु० जंगली चकलो.
अरण्यचन्द्रिका स्त्री० जंगलमां चांदनी-निष्फळ अलंकार.
अरण्यचर त्रि० वनचर, जंगली.
अरण्यज त्रि० वनमां उत्पन्न थनार.
अरण्यजार्द्रक न० जंगली आदु.
अरण्यजार्द्रका स्त्री० जंगली आदु.
अरण्यजीर पु० जंगली जीरुं.
अरण्यजीव त्रि० जंगलनां फळ वगेरे उपर जीवनार.
अरण्यधर्म पु० वानप्रस्थ धर्म.
अरण्यधान्य न० जंगली धान्य-अनाज.
अरण्यपति पु० रुद्रदेव, पारधी-शिकारी वगेरे.
अरण्यभव त्रि० जंगलमां थनार
अरण्यभक्षिका स्त्री० डांस.
अरण्यमार्जार पु० जंगली बीलाडो.
अरण्यमुद्ग पु० जंगली मग.
अरण्ययान न० अयोग्य समये वनमां जवुं.
अरण्यरक्षक पु० जंगलनो रखेवाळ.
अरण्यराशि पु० ज्योतिषप्रसिद्ध सिंह वगेरे राशि.
अरण्यरुदित न० जंगलमां रडवुं, निष्फळ एवुं कोई कर्म.
अरण्यवायस पु० जंगली कागडो.
अरण्यवास पु० वनवास, जंगलमां रहेवुं.
अरण्यवासिन् त्रि० जंगलमां रहेनार

अरण्यवासिनी स्त्री० એક જાતનો વેશ્યા, જંગલમાં રહેનારી સ્ત્રી.
अरण्यवास्तुक पु० વનવાસ્તુક–વનસ્પતિ.
अरण्यशालि पु० જંગલી ડાંગેર, જંગલી ચોખા.
अरण्यशूकर पु० જંગલી ડુક્કર.
अरण्यशूरण पु० જંગલી સુરણ.
अरण्यश्वन् पु० વરૂ, નહાર.
अरण्यषष्ठी स्त्री० જેઠ શુદ છઠ્ઠ
अरण्याध्यक्ष पु० જંગલનો રખેવાળ.
अरण्यानांपति રૂદ્રદેવ.
अरण्यानी स्त्री० મોટું જંગલ.
अरण्येचर त्रि० વનચર, જંગલી.
अरण्येतिलक पु० એક જાતના જંગલી તલ.
अरण्येऽनूच्य त्रि० માત્ર વનમા ભણવા યોગ્ય, મંત્રથી સંસ્કારયુક્ત કરેલ પુરોડાશ વગેરે.
अरण्येऽनूच्य पु० માત્ર વનમા ભણવા યોગ્ય મંત્ર.
अरण्यौकस् पु० જંગલમાં રહેનાર મુનિ વગેરે, વાનપ્રસ્થ.
अरत पु० સ્નેહશૂન્ય, વિરક્ત.
अरतत्रप पु० કૂતરો.
अरतत्रप पु० નિર્લજ્જ, બેશરમ.
अरति पु० ક્રોધ, સ્નેહનો અભાવ, આનંદ નહિ તે, ઉદ્વેગ, ઇચ્છિત વસ્તુના વિયોગથી મનની વ્યાકુળતા, અસંતોષ
अरति स्त्री० કામને લીધે થયેલ નાયકની એક જાતની દશા.
अरति त्रि० સ્નેહશૂન્ય, વિરક્ત
अरत्नि पु० કનિષ્ઠિકા આંગળી પહોળી હોય તેવો બાધેલી મૂઠીવાળો હાથ, કોણીથી માંડી કનિષ્ઠિકા આંગળી સુધીનું માપ, કોણી, હાથ.
अरत्नि त्रि० અરત્નિ જેટલા માપવાળું.
अरथि पु० સારથિ નહિ તે.
अरद त्रि० જેને દાંત ન ઉગ્યા હોય તેવું બાળક, જેના દાંત પડી ગયા હોય તેવું વૃદ્ધ.
अरध्र त्रि० શત્રુઓથી હિંસા કરવાને અશક્ય, સમૃદ્ધિવાળું.
अरन्तुक न० કુરુક્ષેત્રની અંદર આવેલ સમંતપંચક તીર્થના સીમાડારૂપ એક સ્થાન.
अरन्धन न० રાંધવું નહિ તે.
अरन्ध्र त्रि० છિદ્ર વગરનું, ઘટ્ટ.
अरपस् त्रि० પાપ વગરનું.
अरम् अव्य० अलम् જુઓ, શીઘ્રતા, ઉતાવળ, અત્યંત.
अरम त्रि० અધમ, નીચ.
अरमति स्त्री० પર્યાપ્ત–સંપૂર્ણતાવાળી બુદ્ધિ, કાંતિ.
अरम्य त्रि० સુંદર નહિ તે.
अरर त्रि० કમાડ, બારણું, ઢાંકણું, વાંસનો પોટો.
अरर पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अररि पु० न० કમાડ, બારણું.
अररिन्द न० પાણી.
अररियस् त्रि० દાન નહિ આપનાર–અદાતા.
अररु पु० શત્રુ, હથીઆર.
अररु त्रि० ગતિ કરવાના–જવાના સ્વભાવવાળું.
अररुस् पु० ઉપદ્રવ કરવાને આવેલ શત્રુ.
अररे अव्य० નીચ પ્રત્યે અતિવ્યગ્રતાથી કરેલ સંબોધન.
अरलु पु० તે નામનું એક ઝાડ.
अरलुक पु० એક જાતનું ઝાડ.
अरव पु० શબ્દનો અભાવ–ચુપકી.
अरव त्रि० નિઃશબ્દ–ચુપકીવાળું.
अरविन्द न० કમળ, સારસપક્ષી, કાળું કમળ, રાતું કમળ, તાંબું.
अरविन्दनाभ पु० વિષ્ણુ
अरविन्दाक्ष त्रि० કમળ સરખાં

अरविन्दाक्ष पु० विष्णु.
अरविन्दिनी स्त्री० કમળવાળો દેશ, કમળનો વેલો, કમળોનો સમૂહ.
अरश्मन त्रि० લગામની દોરીથી રહિત રથ વગેરે.
अरस पु० રસનો અભાવ, સ્વાદ નહિ તે, હલકો રસ.
अरस त्रि० રસવગરનું, સ્વાદરહિત, નિઃસાર, સાર વગરનું.
अरसिक त्रि० રસિક નહિ તે, રસને નહિ જાણનાર.
अरसिकता स्त्री० રસિકપણું નહિ તે.
अरसिकत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अरहित त्रि० રહિત નહિ તે–સહિત.
अराग पु० રાગ–સ્નેહનો અભાવ, રંજન નહિ તે.
अराग त्रि० રાગરહિત, સ્નેહશૂન્ય, વિરક્ત.
अरागिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अराजक त्रि० રાજા વગરનો દેશ વગેરે.
अराजन्य पु० ક્ષત્રિય નહિ તે.
अराजिन् त्रि० જેનો માલીક રાજા નથી તે, કાંતિરહિત, નિસ્તેજ.
अराजीव पु० સુથાર.
अराजीव त्रि० કમળ વગરનું પાણી વગેરે.
अराति पु० શત્રુ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ છઠ્ઠું સ્થાન, છની સંખ્યા.
अराति त्रि० સામે જવાના સ્વભાવવાળું.
अराति स्त्री० દાન નહિ દેવું તે.
अरातीयु त्रि० શત્રુના જેવું આચરણ કરનાર, શત્રુની પેઠે વર્તનાર.
अरातीयन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अराधस् त्रि० ધનરહિત, નિર્ધન.
अराय त्रि० નિર્ધન, યજ્ઞ વગેરેમાં દાન નહિ આપનાર.
अराय्य त्रि० શત્રુમાટે હિતકારક.
अराल पु० સરગવાનો રસ, ગાંડો હાથી.
अराल त्रि० વાંકું.
अराला स्त्री० વેશ્યા સ્ત્રી.
अरावन् त्रि० અદાતા–દાન નહિ દેનાર.
अरि पु० શત્રુ, રથનું અંગ, પૈડું, એક જાતનો ખેર, કામક્રોધાદિ છ શત્રુઓ, છની સંખ્યા જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ છઠ્ઠું સ્થાન, પરમેશ્વર
अरि त्रि० પ્રેરણા કરનાર.
अरिक्थभाज् त्रि० પિતા વગેરેની મિલ્કતનો અધિકારી.
अरिगूर्ण पु० શત્રુનો વધ કરવા માટે તૈયાર થયેલ.
अरिगूर्त्त पु० ઉપરનો અર્થ.
अरिता स्त्री० શત્રુતા, શત્રુપદ.
अरित्व न० ઉપરનો અર્થ.
अरितृ पु० નાવિક, ખલાસી.
अरित्र न० વહાણને ચલાવવા માટે હલેસાં મારવાનું લાકડું.
अरिदान्त पु० યદુવંશનો તે નામે એક ક્ષત્રિય.
अरिधायस् त्रि० ઈશ્વરે ધારણ કરવા યોગ્ય.
अरिनन्दन त्रि० શત્રુઓને આનંદ ઉપજાવનાર–વ્યસની–પ્રમાદી.
अरिन्दम त्रि० શત્રુઓને દમનાર–પીડનાર.
अरिपुर न० શત્રુઓનું નગર.
अरिप्र त्रि० પાપરહિત–નિષ્પાપ.
अरिमर्द पु० તે નામનું એક ઝાડ.
अरिमर्द त्रि० શત્રુઓનું મર્દન કરનાર. શત્રુઓને સંતાપ ઉપજાવનાર.
अरिमर्दन पु० તે નામનો એક યદુવંશી ક્ષત્રિય.
अरिमर्द्दन त्रि० શત્રુઓનું મર્દન કરનાર.
अरिमित्र न० શત્રુઓનો મિત્ર.
अरिमेजय पु० તે નામનો એક યદુવંશી ક્ષત્રિય.

अरिमेद पु० એક જાતનું ઝાડ, એક જાતનો બેર, એક જાતનો કીડો
अरिला स्त्री० તે નામનો એક માત્રાવૃત્ત છંદ.
अरिष पु० તે નામનો એક રોગ.
अरिषड्डष्टक न० વિવાહ વગેરેમા ત્યાગ કરવા યોગ્ય એક યોગ
अरिषड्वर्ग पु० કામ-ક્રોધ, લોભ-મોહ-મદ-મત્સર નામના ૭ શત્રુઓ.
अरिषण्य त्रि० અહિંસક.
अरिष्ट पु० લસણ, લીંબડો, લંકાની પાસે આવેલો એક પર્વત, કાગડો, કંકપક્ષી, અરીઠાનુ ઝાડ, તે નામનો એક રાક્ષસ, દારૂ, બલિરાજાનો પુત્ર એક દૈત્ય
अरिष्ट न० અશુભ, છાશ, સુવાવડીને રહેવાનુ ઘર, અશુભ સૂચક ઉત્પાત, અનિષ્ટ સ્થાનમા રહેલ સૂર્ય વગેરે ગ્રહ, મરણ ચિન્હ, શુભ, શુભદાયક કર્મ, અહિંસા, શુભ દૈવ, સુખેથી રહેવુ
अरिष्ट त्रि० અવિનાશી
अरिष्टक पु० લીંબડાનું ઝાડ, લસણ, અરિઠાનુ ઝાડ
अरिष्टगातु पु० અહિંસિત ગમન.
अरिष्टताति पु० સુખનું સાધન.
अरिष्टदुष्टधी त्रि० મરણસૂચક ચિન્હોથી દુષ્ટ બુદ્ધિવાળુ-વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિવાળુ.
अरिष्टनेमि पु० કશ્યપથી વિનતામા ઉત્પન્ન થયેલ એક પુત્ર, બાવીસમા જૈન તીર્થંકર.
अरिष्टा स्त्री० કડુ, તે નામની કશ્યપની એક સ્ત્રી
अरिष्टि स्त्री० અહિંસા
अरिष्टुत त्रि० પ્રેરણા કરનારાઓથી સ્તુતિ કરાયેલ.
अरिष्टसूदन पु० વિષ્ણુ
अरिष्ठ त्रि० શત્રુનો નાશ કરવા માટે ઉભો રહેનાર
अरिस्तुत त्रि० શત્રુઓથી સ્તુતિ કરાયેલ
अरिह त्रि० શત્રુઓનો નાશ કરનાર
अरिहण पु० તે નામનો એક રાજા
अरीढ त्रि० નહિ સ્વાદ લીધેલ, નહિ ચાખેલ
अरीहण पु० તે નામનો એક રાજા
अरीहणीय त्रि० અરીહણ રાજાની પાસેનો દેશ વગેરે
अरीहणादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
अरुंधिका स्त्री० તે નામનો એક રોગ
अरुग्ण त्रि० રોગરહિત, નીરોગી
अरुचि स्त्री० રૂચિ નહિ તે, અમ્લતા
अरुचि त्रि० રુચિ વગરનુ
अरुचि पु० એક જાતનો રોગ
अरुज् त्रि० નીરોગી
अरुज पु० તે નામનુ એક ઝાડ, તે નામનો એક રાક્ષસ
अरुज त्रि० નીરોગી, રોગ ન થાય તેવુ કોઈ સાધન
अरुण पु० સૂર્ય, સૂર્યનો સારથિ, ગોળ, સંધ્યાનો રગ, નિશબ્દ, તે નામનો એક રાક્ષસ, એક જાતનો કોઢ, પુનાગ વૃક્ષ, ખુલ્લો નહિ એવો રંગ, કાળાશથી મિશ્ર લાલ રગ, તે નામનો એક દેશ, આકડાનુ ઝાડ
अरुण न० કકુ, કેસર, સિંદૂર
अरुणकमल न० લાલ કમળ
अरुणता स्त्री० રતાશ
अरुणत्व न० રતાશ, લાલાશ
अरुणदूर्वा स्त्री० રાતી ધ્રોખડ.
अरुणप्रिय पु० લાલ રગનુ ફૂલ જેને પ્રિય છે તે-સૂર્ય
अरुणप्रिय त्रि० લાલ રગવાળુ જેને પ્રિય હોય તે
अरुणप्रिया स्त्री० સૂર્યની સ્ત્રી-સંજ્ઞા અને છાયા

अरुणप्सु त्रि० લાલ સ્વરૂપવાળું.
अरुणभार्या स्त्री० अरुणप्रिया શબ્દ જુઓ.
अरुणलोचन पु० કબૂતર પક્ષી.
अरुणलोचन त्रि० લાલ નેત્રવાળું.
अरुणसारथि पु० સૂર્ય.
अरुणा स्त्री० અતિવિષની કળી, નસોતર, મજીઠ, ઇંદરવરણી, ચણોઠી.
अरुणात्मज पु० જટાયુપક્ષી, સૂર્યનો પુત્ર શનિ, સાવર્ણિમનુ કર્ણ, સુગ્રીવ, યમ,
अरुणात्मज पु० द्वि० અશ્વિની કુમાર.
अरुणात्मजा स्त्री० યમુના, તપતી.
अरुणानुज पु० ગરુડ.
अरुणावरज पु० ગરુડ.
अरुणित त्रि० લાલ કરેલ, લાલ થયેલ.
अरुणिमन् पु० રતાશ, લાલાશ.
अरुणीकृत त्रि० લાલ કરેલ.
अरुणोदक न० તે નામનું એક સરોવર, લાલ પાણી.
अरुणोदका स्त्री० તે નામની એક નદી.
अरुणोदय पु० અરૂણનો ઉદય, પ્રાતઃકાળ.
अरुणोदयविद्धा स्त्री० પ્રાતઃકાળે દશમથી યુક્ત થયેલી એકાદશી.
अरुणोदयसप्तमी स्त्री० માઘ શુદિ સાતમ.
अरुणोपल પદ્મરાગ મણિ–માણેક.
अरुदित त्रि० નહિ રડેલ.
अरुद्ध त्रि० નહિ રોકાયેલ, નહિ રૂંધેલ.
अरुन्तुद त्रि० મર્મસ્થાનને પીડાકારક.
अरुन्धती स्त्री० વસિષ્ઠ ઋષિની સ્ત્રી, નહિ રોકાનારી સ્ત્રી.
अरुन्धतीजानि पु० વસિષ્ઠ.
अरुन्धतीदर्शनन्याय पु० અરૂંધતીના દેખાવા જેવો ન્યાય–એટલે પહેલાં મોટું દેખાઈ નાનું દેખાવા રૂપ ન્યાય.
अरुन्धतीनाथ पु० વસિષ્ઠ.
अरुन्धतीपति पु० વસિષ્ઠ.
अरुष् त्रि० ક્રોધ વગરનુ.
अरुष् स्त्री० ક્રોધનો અભાવ, ઉષાકાળ–પરોઢીયું.
अरुष त्रि० ક્રોધવગરનું, દિસાવગરનું, પ્રકાશમાન, ગમનશીલ ઘોડો વગેરે.
अरुषी स्त्री० ગમનશીલ ઘોડી-સારી ચાલની ઘોડી.
अरुष्क पु० ભીલામાનું ઝાડ.
अरुष्कर पु० ભીલામું.
अरुष्कर त्रि० મણ કરનાર, ઘાવ પાડનાર.
अरुस् पु० સૂર્ય, રાતો ખેર.
अरुस् न० મર્મસ્થાન, નેત્ર.
अरुस् पु० न० મણ, ઘાવ.
अरुहा स्त्री० ભોંય આમળી.
अरूक्ष त्रि० લૂખું નહિ તે, સ્નિગ્ધ, ચિકણું.
अरूक्षित त्रि० ઉપરના અર્થ.
अरूक्ष्ण त्रि० अरूक्ष શબ્દ જુઓ.
अरूप त्रि० રૂપરહિત.
अरूप न० સાખ્યમાં કહેલ પ્રધાન, બ્રહ્મ, ખરાબ રૂપ.
अरूपहार्य्य त्रि० રૂપથી વશ ન કરી શકાય તેવું.
अरूष पु० એક જાતનો સાપ, સૂર્ય.
अरे अव्य० ક્રોધથી બોલાવવામાં, નીચને બોલાવવામાં, અપકારમાં, અસૂયામાં વપરાય છે.
अरेपस् त्रि० નિષ્પાપ, નિર્મળ.
अरेऽरे अव्य० अरे જુઓ.
अरोक त्रि० છિદ્ર વગરનું, કાંતિ વિનાનું–નિસ્તેજ.
अरोग पु० રોગ નહિ તે, આરોગ્ય.
अरोग त्रि० નીરોગી.
अरोगण त्रि० નીરોગી.
अरोगता स्त्री० નીરોગીપણું, આરોગ્ય.
अरोगत्व न० ઉપરના અર્થ.
अरोगिन् त्रि० નીરોગી.

अरोचक पु० જેને લીધે કોઈ પદાર્થ ઉપર રૂચિ થતી નથી તેવો એક રોગ.
अरोचक त्रि० રૂચિ નહિ ઉપજાવનાર.
अरोदन न० રડવું નહિ તે.
अरोदन त्रि० નહિ રોનાર, રૂદન નહિ કરનાર.
अरोधन न० રોકાણ નહિ તે, આવરણ નહિ તે, ગતિરોધક વ્યાપાર.
अरोधन त्रि० રોકાણ-અટકાયત વગરનું.
अरोध्य त्रि० રોકવાને અશક્ય
अरोपण न० રોપવાનો અભાવ, નહિ રોપવું તે.
अरोपण त्रि० રોપણરહિત.
अरोष पु० રોષ નહિ તે.
अरोष त्रि० રોષવગરનું.
अरोषण न० ક્રોધનો અભાવ.
अरोषण त्रि० ક્રોધરહિત.
अरौद्र त्रि० ભયંકર નહિ તે, સૌમ્ય આકૃતિવાળું, રાગ-દ્વેષ વગરનું.
अरौद्र पु० વિષ્ણુ.
अर्क् चु० उभ० सक० सेट् તપવું, વખાણવું.
अर्क पु० સૂર્ય, ઈન્દ્ર, તાંબું, સ્ફટિક, પંડિત, આંકડો, અરગ, મોટો ભાઈ, રવિવાર, સાતમી તિથિ, ઉત્તરાફાલ્ગુની નક્ષત્ર, બારની સંખ્યા.
अर्क त्रि० પૂજવા યોગ્ય.
अर्ककला स्त्री० સૂર્યની કળા.
अर्ककान्ता स्त्री० સૂર્યની સ્ત્રી-સંજ્ઞા અને છાયા.
अर्कक्षेत्र न० સિંહ રાશિ.
अर्कचन्दन न० રાતુ ચંદન-રતાંજળી.
अर्कज पु० યમ, સુગ્રીવ, કર્ણ, શનિ.
अर्कज पु० द्वि० અશ્વિનીકુમાર.
अर्कजा स्त्री० યમુના, તપતી.
अर्कदुग्ध न० આકડાનું દૂધ
अर्कतनय पु० શનિ, યમ.
अर्कतनया स्त्री० યમુના
अर्कनयन पु० વિરાટ પુરુષ, પરમાત્મા, પરમેશ્વર.
अर्कनयन त्रि० જેની સામે ન જોઈ શકાય તેવા નેત્રવાળું.
अर्कनन्दन पु० યમ, શનિ.
अर्कनामन् पु० લાલ આકડાનું ઝાડ.
अर्कपत्र पु० આકડાનું ઝાડ.
अर्कपत्र न० આકડાનું પાન.
अर्कपत्रा स्त्री० સુનંદા, અર્કમૂલા.
अर्कपर्ण पु० આકડાનું ઝાડ, મંદારવૃક્ષ.
अर्कपर्ण न० આકડાનુ પાન
अर्कपादक पु० લીંબડાનું ઝાડ, આકડાનું ઝાડ.
अर्कपुष्पिका स्त्री० તે નામનું એક ઝાડ.
अर्कपुष्पी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ
अर्कप्रिया स्त्री० જવાસો, સૂર્યની સ્ત્રી સંજ્ઞા અને છાયા.
अर्कबंधु पु० ગૌતમ બુદ્ધ, કમળ.
अर्कबांधव पु० ઉપરના અર્થ.
अर्कभ न० સિંહરાશિ, ઉત્તરાફાલ્ગુની નક્ષત્ર.
अर्कभक्त त्रि० સૂર્યનો ભક્ત.
अर्कभक्ता स्त्री० એક જાતનો વેલો.
अर्कमूल न० આકડાનું મૂળીયુ.
अर्कमूला स्त्री० अर्कपत्री જુઓ !
अर्करेतोज पु० अर्कज શબ્દ જુઓ.
अर्कलूष पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अर्कवल्लभ पु० બપોરીઆનું ઝાડ, કમળ.
अर्कविवाह पु० કોઈને ત્રીજીવાર લગ્ન કરવાં હોય ત્યારે પ્રથમ આકડાના ઝાડને કન્યારૂપે કલ્પી તેની સાથે કરેલો વિવાહ
अर्कवेध पु० તાલીસપત્રનું ઝાડ.
अर्कव्रत न० માઘ શુદિ સાતમને દિવસે કરવાનું સૂર્યની આરાધના સારેનું વ્રત, રાજાનો કર લેવાનો એક પ્રકાર.
अर्कसुनु पु० अर्कज શબ્દ જુઓ.
अर्कसूनु स्त्री० યમુના, તપની
अर्कसोदर पु० ઐરાવત હાથી.

अर्कसोदर त्रि० सूर्य जेवुं.
अर्कहित त्रि० सूर्यना हितनुं.
अर्कहिता स्त्री० એક જાતનો વેલો.
अर्काश्मन् पु० સૂર્યકાન્ત મણિ, લાલ મણિ–માણેક.
अर्कोदय पु० આંકડાનું ઝાડ.
अर्किन् त्रि० પૂજનમાં સાધનરૂપ મંત્રવાળું, પૂજનવાળું.
अर्केन्दुसंगम पु० અમાવાસ્યા તિથિ.
अर्कोपल पु० સૂર્યકાન્ત મણિ, લાલ મણિ-માણેક.
अर्क्य त्रि० પૂજવા યોગ્ય.
अर्गल न० આગળીઓ, તરંગ, મોજું, કમાડ.
अर्गल त्रि० અટકાવનાર, રોકનાર.
अर्गला स्त्री० આગળીઓ, ચંડીપાઠના આરંભમા બીજું સ્તોત્ર, નાનો આગળીઓ.
अर्गलिका स्त्री० આગળીઓ.
अर्ग्बध पु० ગરમાળો.
अर्घ् भ्वा० पर० सक० सेट् કિંમત કરવી.
अर्घ पु० કિંમત, મૂલ્ય, પૂજાનો સામાન.
अर्घदान न० અર્ઘપ્રદાન, પૂજા–સત્કાર.
अर्घीश पु० મહાદેવ.
अर्घ्य त्रि० પૂજ્ય.
अर्घ्य न० પૂજાની સામગ્રી, જરત્કારૂના તપોવનમા થનાર મધ
अर्च् भ्वा० उभ० सक० सेट् પૂજા કરવી.
अर्च् चु० उभ० सक० सेट् પૂજા કરવી.
अर्चक त्रि० પૂજા કરનાર.
अर्चत्रि त्रि० પૂજવા યોગ્ય.
अर्चय्य त्रि० પૂજવા યોગ્ય
अर्चन न० પૂજન.
अर्चना स्त्री० પૂજા.
अर्चनीय त्रि० પૂજવા યોગ્ય.
अर्चा स्त्री० પ્રતિમા, પૂજા.
अर्चि स्त्री० અગ્નિ વગેરેની શિખા.
अर्चित त्रि० પૂજેલ
अर्चित पु० વિષ્ણુ.
अर्चिमत् त्रि० કાંતિમાન.
अर्चिरादिमार्ग पु० દેવયાન માર્ગ, ઉત્તર માર્ગ.
अर्चिवत् त्रि० કાંતિમાન.
अर्चिष्मत् पु० સૂર્ય, અગ્નિ, કોઇ ઉપદેવ, વિષ્ણુ.
अर्चिष्मत् त्रि० તેજસ્વી, કાંતિવાળું.
अर्चिष्मती स्त्री० અગ્નિની નગરી.
अर्चिस् न० અગ્નિ વગેરેની શિખા, કાંતિ,તેજ.
अर्चिस् पु० મોર પક્ષી, અગ્નિ.
अर्च्य त्रि० પૂજવા યોગ્ય.
अर्ज् भ्वा० पर० सक० सेट् મેળવવું, સંપાદન કરવું
अर्ज्ज् चु० उभ० सक० सेट् સંસ્કારવાળું કરવું.
अर्ज्जक पु० એક જાતનું ઝાડ.
अर्ज्जक त्रि० મેળવનાર, સંપાદન કરનાર.
अर्ज्जन न० મેળવવું, સંપાદન કરવું, એક જાતનો વ્યાપાર.
अर्ज्जुन पु० સાદડનું ઝાડ, વચલો પાંડવ–અર્જુન, હૈહયોનો રાજા કાર્તવીર્ય, કરવીર વૃક્ષ, મોર પક્ષી, ઘાસ, ધોળો રંગ, આંજણી નામનો નેત્રનો રોગ, એક માતાનો એક છોકરો, ઇન્દ્ર.
अर्जुन त्रि० ધોળા રંગવાળું.
अर्जुनध्वज पु० न० હનુમાન.
अर्जुनपाकी स्त्री० ધોળા પાકવાળો એક વેલો.
अर्जुनी स्त्री० ઉષા, બાહુદા નામની નદી,ગાય, કુટણી સ્ત્રી.
अर्जुनोपम पु० એક જાતનું ઝાડ.
अर्ण पु० અકાર વગેરે અક્ષર.
अर्ण न० પાણી.
अर्ण त्रि० ગમનશીલ, ગતિ કરવાના સ્વભાવવાળું.
अर्णव पु० સમુદ્ર, જળ આપનાર,સૂર્ય, ઇન્દ્ર.

अर्णव त्रि० પાણીવાળું.
अर्णवज त्रि० સમુદ્રમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
अर्णवज पु० સમુદ્રફીણ.
अर्णवमन्दिर पु० વરૂણ દેવ.
अर्णवोद्भव पु० ચન્દ્ર, તે નામનું એક ઝાડ
अर्णवोद्भव न० અમૃત.
अर्णवोद्भवा स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
अर्णस् न० પાણી.
अर्णस पु० સમુદ્ર.
अर्णस त्रि० પાણીવાળું.
अर्णस्वत् पु० સમુદ્ર.
अर्णस्वत् त्रि० પાણીવાળું.
अर्णोद पु० મેઘ, મોથ.
अर्णोद त्रि० પાણી આપનાર.
अर्णोभव पु० શંખ.
अर्त्तगल पु० એક જાતની વનસ્પતિ–કાળી ઝીંઝોટી.
अर्त्तन न० નિન્દા.
अर्त्ति स्त्री० પીડા.
अर्त्तिका स्त्री० મોટી બહેન, (નાટકમાં).
अर्त्तुक त्रि० સ્પર્દ્ધા કરનાર.
अर्थ् चु० आ० किद्ध० सेट् માગવું, યાચવું, सम्+સમર્થન કરવું, प्रति+વિરૂદ્ધ આરંભ કરવું.
अर्थ पु० શબ્દનો અર્થ, ભાવ, ધન, ઇષ્ટ–પ્રયોજન, નિમિત્ત, શબ્દાદિ વિષય, જાણવા યોગ્ય વસ્તુ, વસ્તુનો સ્વભાવ, અભિલાષ, પ્રાર્થના, માગણી, વિષ્ણુ, ફળ, પરિણામ.
अर्थकर त्रि० અર્થકર, ધનકારક, હેતુકારક.
अर्थकरी स्त्री० દંડનીતિ વગેરે વિદ્યા.
अर्थकृच्छ्र न० ધનસંબંધી કષ્ટ, પૈસાની મુસ્કેલી.
अर्थकृत् त्रि० अर्थकर શબ્દ જુઓ.
अर्थक्रम पु० પ્રયોજનને લીધે ક્રમનિર્ણય.
अर्थगत त्रि० અર્થને પ્રાપ્ત થયેલ, અર્થરહિત.
अर्थगत पु० અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક દોષ.
अर्थगौरव न० અલ્પ શબ્દમાં પણ અર્થની ગંભીરતા
अर्थघ्न त्रि० અર્થનાશક.
अर्थचिन्तन न० અર્થસંબંધી ચિંતા, ધનસંબંધી અથવા હરકોઈ વિષયસંબંધી ચિંતા.
अर्थचिन्ता स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अर्थजात न० અર્થ–પદાર્થનો સમૂહ.
अर्थजात त्रि० જેની પાસે ધન થયું હોય છે તે, ધનવાન.
अर्थज्ञ त्रि० પ્રયોજનને જાણનાર, હરકોઇ વિષયનું જ્ઞાન ધરાવનાર.
अर्थतस् अव्य० અર્થાત્, અર્થથી, અર્થાનુસારે, વસ્તુસ્વભાવથી.
अर्थद त्रि० ધન આપનાર.
अर्थद पु० પૈસા આપીને ભણનાર શિષ્ય, કુબેર.
अर्थदूषण न० ધનનો ગેરઉપયોગ રૂપ દોષ.
अर्थन न० યાચના, પ્રાર્થના, માગણી.
अर्थना स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अर्थपति पु० રાજા, કુબેર.
अर्थप्रकृति स्त्री० પ્રયોજનનો હેતુ, નાટકના અંગરૂપ પાંચ પ્રકારની અર્થપ્રકૃતિ.
अर्थप्रयोग पु० ધનનો ઉપયોગ, ધન વધારવા માટેનો વ્યાપાર.
अर्थप्राप्त स्त्री० અર્થ ઉપરથી પ્રાપ્ત થયેલ.
अर्थप्राप्ति स्त्री० ધનની પ્રાપ્તિ.
अर्थबद्ध त्रि० શબ્દાદિ વિષયોથી બંધાયેલ જીવ વગેરે.
अर्थबन्ध पु० શબ્દાદિ વિષયોનું બંધન, ધનસંબંધી બંધન.
अर्थभावना स्त्री० મીમાંસાપ્રસિદ્ધ બે પ્રકારની ભાવનામાંહેની એક ભાવના.
अर्थमर्य्यादा स्त्री० કારણમર્યાદા.
अर्थमात्र न० નિશ્ચિત અર્થ–અર્થજ,
अर्थमात्रा स्त्री० થોડું ધન, પુષ્કળ ધન.

अर्थवत् त्रि० अर्थवाळुं, सार्थक, प्रयोजनवाळुं, फळवाळुं, धनवाळुं.

अर्थवत् अव्य० अर्थमुजब, अर्थतुल्य क्रिया, अर्थाश्रय.

अर्थवाद पु० प्रशंसा करवा योग्य गुणनो वाचक शब्द, निंदा करवा योग्य गुणनो वाचक शब्द, वखाणवा योग्य गुणोनुं कथन, निंदा करवा योग्य गुणोनुं कथन.

अर्थविज्ञान न० बुद्धिना आठ गुणोमानो एक गुण.

अर्थविद् त्रि०अर्थ जाणनार,कार्य जाणनार

अर्थविप्रकर्ष पु० पूर्व पूर्वनी अपेक्षाए उत्तर उत्तरनुं विलंबथी अर्थज्ञान.

अर्थवृद्धि स्त्री० धननी वृद्धि

अर्थव्यय पु० धननो व्यय.

अर्थव्ययज्ञ त्रि० धननो व्यय करी जाणनार.

अर्थव्यपाश्रय पु० प्रयोजननो संबंध, अर्थनो आश्रय

अर्थव्यपाश्रय त्रि० प्रयोजनवाळुं, अर्थना आश्रयवाळुं.

अर्थशास्त्र न० नीतिशास्त्र, अभिचार कर्मनुं प्रतिपादन करनार एक शास्त्र.

अर्थशौच न० धन उपार्जन करवामा शुद्धि, धन मेळववामां अन्यायनो त्याग करवो ते.

अर्थसंग्रह पु० धननो संग्रह, धन एकठुं करवुं ते.

अर्थसस्थान न० धन उपार्जन करवानुं साधन, अर्थनी स्थिति

अर्थसञ्चय पु० धननो संघरो, धननो समूह.

अर्थसमाज पु० अनेक प्रकारना अर्थोनो समुदाय, कारणोनो समूह, धननो समूह

अर्थसमाहार पु० धननो संग्रह,धननो समूह

अर्थसंबन्ध पु० अर्थनो संबंध, धननो संबंध.

अर्थसिद्ध पु० अर्थात सिद्ध, अन्वय बळथी जाणी शकाय तेवो पदार्थ.

अर्थसिद्ध त्रि० जेनुं प्रयोजन सिद्ध थयुं होय ते, जेने धन प्राप्त थयुं होय ते.

अर्थसिद्धक पु० नगोडनुं झाड.

अर्थसिद्धि स्त्री० धननी सिद्धि,अर्थनी सिद्धि.

अर्थहर त्रि० पारकुं धन हरी लेनार चोर वगेरे.

अर्थहीन त्रि० अर्थरहित-निरर्थक, धन वगरनुं, दरिद्र.

अर्थागम पु० धननी आवक, अर्थनी प्राप्ति, धन उपार्जन करवामा व्यापार-साधन.

अर्थाधिकार पु० धन उपरनो अधिकार.

अर्थान्तर न० बीजो अर्थ, न्यायमते उद्देश्यनी सिद्धि माटे प्रयोग करेलुं वाक्य, बीजुं कारण.

अर्थान्तरन्यास पु० ते नामनो एक अर्थालंकार.

अर्थापत्ति स्त्री० मीमांसकोए मानेलुं एक प्रमाण

अर्थार्थिन् त्रि० धननी इच्छावाळुं; धन मागनार, मतलबी

अर्थिक पु० राजाओना वखाण करनार भाट-चारण

अर्थित त्रि० याचेल, मागेल,मागवानो पदार्थ.

अर्थिता स्त्री० याचना, मागणी, कामना, इच्छा, याचकपणुं.

अर्थित्व न० मागणपणुं, याचकपणुं.

अर्थिन् त्रि० अर्थवाळुं, याचक, मागण, सेवक, जेनुं धन पोतानी पासे न होय तेवो धननो मालीक, काम काढी लेवानी इच्छावाळुं, मतलबी.

अर्थिसात् अव्य० याचकने स्वाधीन करेल.

अर्थे अव्य० माटे, वास्ते, सारु, असार्थकने सार्थक करीने

अर्थेकृत्य अव्य० उपरनो अर्थ

अर्थेकृत्वा अव्य० अर्थे जुओ.

अर्थोपमा स्त्री० ते नामनो एक उपमालंकार.

अर्थोपक्षेपक त्रि० વિષ્કંભક વગેરે નાટકનાં પાંચ અંગ.
अर्थोष्मन् पु० ધનની ગરમી-પૈસાનો મદ.
अर्थ्य त्रि० સાર્થક, સંપ્રયોજન, ન્યાયયુક્ત, માગવા યોગ્ય, અર્થનું સાધન
अर्थ्य पु० પંડિત.
अर्थ्य न० શિલાજીત.
अर्द् भ्वा० सक० सेट् उभ० सक सेट्० પીડવું, દુઃખ દેવું: अति+અત્યંત પીડવું. निस्+અત્યંત પીડવું. निर्+અત્યંત પીડવું. वि+વિશેષ પીડવું.
अर्द् भ्वा० अक० पर० सेट् માગવું, જવું.
अर्द् चुरा० उभ० सक० सेट् નાશ કરવો.
अर्द् भ्वा० उभ० सक० सेट् પીડવું, દુઃખ દેવું, अति+અત્યંત પીડવું, निस्+અત્યંત પીડવું, निर्+અત્યંત પીડવું, वि+વિશેષ પીડવું.
अर्दन न० જવું, દુઃખ દેવું, નાશ કરવો, માગવું.
अर्दना स्त्री० ઉપરના અર્થ.
अर्दनि पु० રોગ, યાચના, અગ્નિ.
अर्दित त्रि० પીડેલ, દુઃખ દીધેલ. ગયેલ, માગેલ, નાશ કરેલ.
अर्दित न० એક જાતનો રોગ.
अर्दितिन् त्रि० આંખ-કાન-દાંત વગેરેમાં જેને રોગ થયો હોય તે.
अर्द्ध पु० વૃદ્ધિ, વધારો, વાયુ, ભાગ, ખંડ, અવયવ.
अर्द्ध न० સરખો ભાગ, અર્ધ ભાગ.
अर्द्ध त्रि० અરધું, ખંડિત, અડધીયું.
अर्द्धकृत त्रि० અધું કરેલ, અસંપૂર્ણ કરેલ.
अर्द्धकौडविक त्रि० અર્ધકુડવ નામના માપને યોગ્ય.
अर्द्धखार न० અરધીપાલી, અરધી ખાંગડી.
अर्द्धखारी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
अर्द्धगङ्गा स्त्री० કાવેરી નદી.
अर्द्धगर्भ पु० સૂર્યનું એક જાતનું કિરણ.
अर्द्धगुच्छ पु० ચોવીસ સેરનો કોઇ હાર
अर्द्धगुञ्जा स्त्री० અરધી ચણોઠી.
अर्द्धचंद्र पु० ચંદ્રનો અર્ધ ભાગ, ચંદ્રના અર્ધ ભાગ જેવા આકારનો નખક્ષત, એક જાતનું બાણ, કોઈને હાંકી કાઢવા માટે તેને ગળે અર્ધચંદ્રાકારે હાથ મૂકવો તે.
अर्द्धचन्द्रक पु० મોરના પીંછા ઉપરનો અર્ધ ચંદ્રના જેવો આકાર.
अर्द्धचन्द्रा स्त्री० કાળું નસોતર.
अर्द्धचन्द्राकृति स्त्री० કોઇને કાઢી મૂકવા માટે તેને ગળે અર્ધચંદ્રાકાર હાથ મૂકવો તે.
अर्द्धचोलक न० કાચળી-ચોળી-પોલકું.
अर्द्धचन्द्रिका स्त्री० એક જાતનો વેલો.
अर्द्धजरतीय पु० તે નામનો એક ન્યાય.
अर्द्धजान्हवी स्त्री० કાવેરી નદી.
अर्द्धतिक्त पु० બરાબર કડવો નહિ એવો નેપાલી લીંબડો.
अर्द्धदिन न० અર્ધો દિવસ.
अर्द्धदेव त्रि० દેવની સમીપ રહેલ.
अर्द्धद्रौणिक त्रि० અર્ધા દ્રોણને યોગ્ય.
अर्द्धधार न० વાઢ-કાપ કરવાનું વૈદક-પ્રસિદ્ધ એક શસ્ત્ર.
अर्द्धनारायण न० ગંગાના પ્રવાહસુધી ચાર હાથનું નારાયણના નિવાસરૂપ સ્થાન.
अर्द्धनारीश्वर पु० શિવની એક મૂર્તિ.
अर्द्धनाव न० અર્ધું વહાણ.
अर्द्धनिशा स्त्री० અર્ધી રાત.
अर्द्धपण पु० અર્ધો પણ, બે કોડી,
अर्द्धपथ पु० અર્ધો માર્ગ.
अर्द्धपाञ्चालिक पु० અર્ધા પંચાલ દેશમાં થનાર.
अर्द्धपादिक त्रि० અર્ધો પગ કાપવા યોગ્ય.
अर्द्धपारावत पु० તેતર પક્ષી.

अर्द्धपुलायित न० ઘોડાની એક જાતની ગતિ.
अर्द्धप्रस्थिक त्रि० અર્ધા પ્રસ્થ પ્રમાણુને યોગ્ય.
अर्द्धप्रहर पु० અર્ધો પ્રહર.
अर्द्धभाग पु० અર્ધોભાગ.
अर्द्धभाज् त्रि० અર્ધો ભાગ લેનાર.
अर्द्धभ्रम न० તે નામનો એક શબ્દાલંકાર
अर्द्धमाणय पु० બાર સેરનો કોઇ હાર.
अर्द्धमाणवक पु० ઉપરનો અર્થ.
अर्द्धमात्रक न० અર્ધીમાત્રાવાળો અક્ષર, વ્યંજન.
अर्द्धमात्रा स्त्री० અર્ધી માત્રા, બ્રહ્મરૂપ વાણી, બ્રહ્મરૂપ દેવી.
अर्द्धमास पु० અર્ધો મહિનો, પખવાડીયું.
अर्द्धयाम पु० અર્ધો પ્રહર.
अर्द्धरथ पु० અર્ધો રથી યોદ્ધો.
अर्द्धरात्र पु० અર્ધી રાત્રિ.
अर्धर्च पु० न० ઋચાનો અર્ધો ભાગ.
अर्धर्चादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
अर्द्धलक्ष्मीहरि पु० લક્ષ્મીનારાયણ નામની વિષ્ણુની એક મૂર્તિ.
अर्द्धविसर्ग पु० અર્ધા વિસર્ગની આકૃતિનો જિહ્વામૂલીય તથા ઉપધ્માનીય અક્ષર.
अर्द्धविसर्जनीय पु० ઉપરનો અર્થ.
अर्द्धवीक्षण न० કટાક્ષથી જોવું.
अर्द्धवैनाशिक पु० બૌદ્ધ.
अर्द्धवैशस न० અર્ધો નાશ.
अर्द्धशत न० પચાસની સંખ્યા, પચાસની સંખ્યાવાળું.
अर्द्धशन न० અર્ધું ભોજન.
अर्द्धशफर पु० એક જાતનું માછલું.
अर्द्धश्लोक पु० અર્ધો શ્લોક.
अर्द्धसम त्रि० અર્ધા જેટલો કોઇ પદાર્થ, લગભગ અર્ધો કોઇ પદાર્થ.
अर्द्धसीरिन् त्रि० હળથી ખેડેલ ધાન્યાદિ ફળનાં અર્ધ ભાગવાળું, એક જાતનો વર્ણસંકર.
अर्द्धहार पु० ચોસઠ સે વાળો કોઈ હાર.
अर्द्धांश पु० અર્ધો ભાગ,
अर्द्धार्द्ध पु० અર્ધાનો અર્ધો ભાગ.
अर्द्धाशन न० અર્ધું ભોજન.
अर्द्धासन न० અર્ધું આસન, સ્નેહપૂર્વક દાન, અનિંદા.
अर्द्धिक त्रि० અર્ધા ભાગને યોગ્ય, એક જાતનો વર્ણસંકર.
अर्द्धिन् त्रि० અર્ધું લેવાને યોગ્ય.
अर्द्धुक त्रि० સંપત્તિવાળું, વૃદ્ધિ પામવાના સ્વભાવવાળું.
अर्द्धेन्दु पु० अर्धचन्द्र શબ્દ જુઓ.
अर्द्धेन्दुमौलि पु० શિવ.
अर्द्धोक्ति न० અર્ધું કહેવું-બોલવું.
अर्द्धोक्त त्रि० અર્ધું કહેલ-બોલેલ.
अर्द्धोदक न० શરીરના અર્ધ ભાગમાં વ્યાપેલ જળ.
अर्द्धोदय पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
अर्द्धोदयासन न० એક પ્રકારનું આસન.
अर्द्धोदित त्रि० અર્ધ ઉદય પામેલ, અર્ધું ઉગેલ.
अर्द्धोरुक न० સાથળનો અર્ધ ભાગ ઢંકાય તેવું પહેરવાનું વસ્ત્ર.
अर्द्ध्य त्रि० અર્ધ સંબંધી, અર્ધમાં થનાર.
अर्पण न० આપવું, મૂકવું, સ્થાપવું, નાંખવું.
अर्पणीय त्रि० અર્પણ કરવા યોગ્ય,
अर्पित त्रि० અર્પણ કરેલ, મૂકેલ, સ્થાપેલ, નાખેલ.
अर्पिस पु० હૃદય આગળનું માંસ,
अर्पितव्य त्रि० અર્પણ કરવા યોગ્ય.
अर्प्य त्रि० અર્પણ કરવા યોગ્ય, મૂકવા યોગ્ય, સ્થાપવા યોગ્ય, નાખવા યોગ્ય.
अर्ब् भ्वा० पर० सक० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું.

अर्बुद पु० એક જાતનો રોગ, દશ કરોડની સખ્યા, દશ કરોડની સખ્યાવાળુ તેના માો એક પર્વત, આબુ તે નામનો એક અસુર, એક જાતનો સર્પ, મેઘ, ગર્ભનો એક માસપિંડ

अर्बुद पु० સર્વવ્યાપક પરમેશ્વર

अर्भ पु० બાળક, થોડુ, અલ્પ

अर्भक त्रि० મૂર્ખ, કૃશ, દુર્બળ, થોડુ, સદૃશ-સમાન

अर्भक पु० બાળક

अर्भग पु બાળ

अर्म्म न० पु० આખનો એક જાતનો રોગ, જવા યોગ્ય પ્રદેશ

अर्म्मक पु० જગલી ખરાબ સ્થાન સ્મશાન વગેરે

अर्म्मण न० દ્રાણ-એક જાતનુ માપ, એક મણ

अर्म्मन् न० એક જાતનો આખનો રોગ

अर्य्य पु० સ્વામી, વૈશ્ય

अर्य्य त्रि० શ્રેષ્ઠ, પૂજ્ય

अर्य्यमन् पु० સૂર્ય, ઉત્તરાફાલ્ગુની નક્ષત્ર, આકડાનુ ઝાડ, બાર આદિત્યમાનો એક આદિત્ય

अर्य्यमिक पु० દયાપાત્ર અર્યભટ્ટ નામનો માણસ

अर्य्यम्य पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ

अर्य्या स्त्री० સ્વામી સ્ત્રી વૈશ્ય જાતિની સ્ત્રી

अर्य्याणी स्त्री० ઉપરના અર્થ

अर्य्यी स्त्री० સ્વામીની પત્ની, વૈશ્યની પત્ની

अर्व् अर्ब् જુઓ

अर्वन् पु० ઘોડો, ઇન્દ્ર ગોતણુ પરિમાણ

अर्वन् त्रि० ગતિ કરવાના સ્વભાવવાળુ

अर्वती स्त्री० ઘોડી, કુટણી, સ્ત્રી

अर्वरी स्त्री० ગમન કરવાના સ્વભાવવાળી સ્ત્રી

अर्वाक त्रि० સમીપનુ પાસે।

अर्वाकाल त्रि० પછીના કાળ મધ્યકાળ

अर्वाक्कालिक त्रि० પછીના કાળે થનાર, મધ્ય કાળે થનાર

अर्वाक्स्रोतस् पु० ઇન્દ્રિયાશક્ત.

अर्वाग्वसु पु० મેઘ

अर्वाग्बिल पु० ચમસ નામનુ એક યજ્ઞપાત્ર

अर्वाच् अव्य० પછીના કાળે મધ્યકાળે

अर्वाच त्रि० પછીના કાળનુ, મધ્યકાળનુ

अर्वाचीन त्रि० પછીના કાળે થનાર, મધ્ય કાળે થનાર, નવુ

अर्वाचीनता स्त्री० અર્વાચીનપણુ, નવીનપણુ

अर्वाचीनत्व न० ઉપરના અર્થ

अर्वावत् त्रि० અર્વાચીન, નવુ

अर्व्वुक पु० દક્ષિણના જગલી દેશનો એક રાજા

अर्श त्रि० પાપી, ખરાબ

अर्श न० હરસનો રોગ

अर्शआदि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ

अर्शस् न० હરસનો રાગ

अर्शस त्रि० હરસના રોગવાળુ

अर्शसान त्रि० બાધક, હિંસ

अर्शसान पु० તે નામનો એક અસુર અગ્નિ

अर्शिन् त्रि० હરસના રોગવાળુ

अर्शोघ्न पु० સૂરણ, ભીલામુ

अर्शोघ्न त्रि० હરસનો રોગ દૂર કરનાર

अर्शोघ्नी स्त्री० તાનમુલી નામની વનસ્પતિ

अर्शोहित पु० ભીલામુ

अर्शोहित त्रि० હરસ રોગને હિતકારક

अर्शोऽहित त्रि० હરસ રાગને અહિતકાર-

अर्षण न० ગમન, જવુ

अर्षणी स्त्री० ગમનનુ સાધન

अर्सस् न० હરસનો રાગ

अर्ह भ्वा० पर० सक० सट् योग्य थवु

अर्ह चुरा० उभ० सक० सट् पूजवु

अर्ह पु० ઇશ્વર, ઇન્દ્ર વિષ્ણુ
अर्ह त्रि० પૂજ્ય, યોગ્ય.
अर्ह पु० પૂજન, પૂજવું, ગતિ, ગમન, યોગ્યપણું, મૂલ્ય, કિંમત.
अर्हण न० ઉપરના અર્થ.
अर्हणा स्त्री० પૂજા, ગતિ, યોગ્યતા.
अर्हणीय त्रि० પૂજ્ય, યોગ્ય, પૂજાસાધન દ્રવ્ય.
अर्हत् त्रि० પૂજ્ય, યોગ્ય.
अर्हत् पु० જૈન દેવ-તીર્થંકર.
अर्हन्त पु० ઉપરનો અર્થ.
अर्हन्त त्रि० પૂજ્ય, યોગ્ય,
अर्हन्ती स्त्री० પૂજ્યતા, યોગ્યતા.
अर्हा स्त्री० પૂજા.
अर्हित त्रि० પૂજેલ.
अर्ह्य त्रि० પૂજ્ય, યોગ્ય, પ્રાપ્ત થવાને યોગ્ય.
अल् भ्वा० उभ० सक० सेट्० શણગારવું. પૂર્ણ થવું, બસ થવું.
अल न० વીંછીના આંકડો, હરતાલ.
अलक पु० વાંકડીઆ કેશ, માથાના કેશ, શરીરે લેપેલું કેસરનું વિલેપન.
अलक पु० હડકાયો કૂતરો.
अलकनंदा स्त्री० ગંગા નદી, કન્યા.
अलकप्रभा स्त्री० કુબેરની નગરી.
अलकप्रिय पु० એક જાતનું ઝાડ.
अलका स्त्री० કન્યા, કુબેરની નગરી.
अलकाधिप पु० કુબેર.
अलकाधिपति पु० કુબેર.
अलकेश्वर पु० કુબેર.
अलक्त पु० લાખનો રસ-અલતો, લાખ.
अलक्तक पु० ઉપરના અર્થ.
अलक्तरस पु० લાખનો રસ, અલતો.
अलक्षण न० લક્ષણ નહિ તે, સારૂ લક્ષણ નહિ પણ ખરાબ લક્ષણ.
अलक्षित त्रि० નહિ જાણેલ, નહિ ચિન્હ કરેલ, લક્ષ્યમાં નહિ લીધેલ.
अलक्ष्मी स्त्री० લક્ષ્મીનો અભાવ, દરિદ્રતા.
अलक्ष्य त्रि० નહિ જાણવા યોગ્ય, દુઃખથી જાણવા યોગ્ય, લક્ષણથી નહિ જણાય તેવું, નિર્વ્યાજ-બહાના વગરનું.
अलगर्द पु० પાણીનો સાપ.
अलगर्दा स्त्री० પાણીનો એક જાતનો સાપ.
अलगर्द्द पु० પાણીનો સાપ
अलग्न त्रि० નહિ લાગેલ, નહિ વળગેલ.
अलग्न न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ખરાબ લગ્ન.
अलघु त्रि० લઘુ વર્ણ નહિ પણ ગુરૂ વર્ણ, લઘુતા વગરનું, ગૌરવવાળું, દીર્ઘ.
अलङ्करण न० અલંકાર, ઘરેણું.
अलङ्करिष्णु त्रि० શણગારનાર, શણગારસ્વાના સ્વભાવવાળું.
अलङ्कर्तृ त्रि० શોભાવનાર, શણગારનાર.
अलङ्कर्मीण त्रि० કાર્ય કરવામાં સમર્થ.
अलङ्कार पु० ઘરેણું, શણગાર, સાહિત્યશાસ્ત્રનો ગ્રંથ, અનુપ્રાસ વગેરે શબ્દાલંકાર, ઉપમા વગેરે શબ્દાર્થાલંકાર.
अलङ्कुमारि त्रि० કુમારીનું ભરણ પોષણ કરવા માટે પૂરતું ધન વગેરે.
अलङ्कृत त्रि० શણગારેલ.
अलङ्कृति स्त्री० અલંકાર, ઘરેણું,અલંકારનું સાધન, અલંકાર, શાસ્ત્રોક્ત ઉપમા વગેરે અલંકાર.
अलङ्क्रिया स्त्री० શણગારવું તે.
अलङ्गामिन् त्रि० જવામાં સમર્થ, શત્રુ પ્રત્યે જનાર.
अलङ्घनीय त्रि० નહિ ઓળંગવા યોગ્ય.
अलङ्घ्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अलजी स्त्री० સાંધાનો એક રોગ.
अलज्ज त्रि० લાજ વગરનું, બેશરમ.
अलज्जा स्त्री० લાજ-શરમ નહિ તે.
अलञ्जुर पु० માટીનું પાણી ભરવાનું મોટું વાસણ.
अलञ्जीविक त्रि० આજીવિકાપૂરતું ધન વગેરે.

अलम्बुष त्रि० ખાવાપૂરતું માંસ વગેરે.
अलत्ति पु० ગીતીમાતૃકા–સા રી ગ મ પ ધ વગેરે
अलन्तमाम् अव्य० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
अलन्तराम् अव्य० અત્યંત પૂર્ણ, બસ, ઘણુંજ.
अलन्धन त्रि० પૂરતા ધનવાળું, સમૃદ્ધિમાન
अलन्धूम पु० ધૂમાડાનો સમૂહ.
अलन्ध त्रि० નહિ પ્રાપ્ત થયેલ,નહિ મેળવેલ
अलभ्य त्रि० પ્રાપ્ત કરવાને અશક્ય, ન મેળવી શકાય તેવું.
अलम् अव्य० પૂરતું, બસ, ભૂષણ, અલંકાર, આશ્ચર્યમાં, શક્તિમાં, પૂર્ણતામાં, પુષ્કળતામાં, અટકાવવામાં, નિષેધમાં, નિરર્થકપણામાં, હોવું એવા અર્થમાં, નિશ્ચયમાં વપરાય છે.
अलम्पशु पु० ખરાબ પશુ.
अलम्पुरुषीण पु० યુદ્ધ વગેરેમાં સમર્થ પુરુષ
अलम्बुद्धि स्त्री० મિથ્યા બુદ્ધિ, પરિપૂર્ણ બુદ્ધિ
अलम्बुष पु० વમન, ઉલટી, રાવણનો મંત્રી પ્રહસ્ત નામનો રાક્ષસ, ઘટોત્કચે મારેલો અલંબુષ રાક્ષસ.
अलम्बुषा स्त्री० તે નામની એક અપ્સરા, મુંડેરી, રીમાસણનો વેલો, બીજાને નહિ પેસવા દેવા માટે કરેલી પાળીની રેખા
अलम्भूष्णु त्रि० સમર્થ.
अलय पु० નાશ નહિ તે, ઉત્પત્તિ.
अलय त्रि० ઉભું નહિ રહેનાર. ભમનાર, નાશ વગરનું
अलर्क पु० ધોળો આકડો, હડકાયો કુતરો. એક જાતનો કીડો.
अलपस् न० પાપ નહિ તે, પુણ્ય.
अलबाल न० ઝાડની ચોપાજુ કરેલો પાણી રહેવાનો ક્યારો.
अलस त्रि० આળસુ, ક્રિયા કરવામાં મંદ.
अलस पु० એક જાતનો પગનો રોગ, એક જાતનું ઝાડ, તે નામનો એક મુનિ.
अलसक पु० તે નામનો એક રોગ.
अलसक त्रि० આળસુ
अलसता त्रि० આળસુપણું.
अलसत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अलसा स्त्री० એક જાતનો વેલો.
अलसेक्षण त्रि० આળસુ નેત્રવાળું.
अलात पु० न० ઉંબાડીયું, અંગારો, કોયલો.
अलातृण त्रि० અત્યંત દુઃખ દેનાર-પીડા કરનાર.
अलाबु स्त्री० તુંબડી, તુંબડું.
अलाबुमय त्रि० તુંબડાનું બનાવેલ પાત્ર વગેરે.
अलाबू स्त्री० તુંબડી.
अलाबूकट न० તુંબડાની રજ.
अलाभ पु० લાભ નહિ તે, લાભનો અભાવ.
अलाभ त्रि० લાભ વગરનું
अलाय्य त्रि० જવાના સ્વભાવવાળું, સામે જનાર શત્રુ વગેરે.
अलार न० કમાડ, બારણું.
अलास पु० જીભનો એક રોગ,
अलि पु० ભમરો વીંછી, કાગડો, કોયલ, વૃશ્ચિક રાશિ, દારૂ.
अलिक न० લલાટ, કપાળ.
अलिकुल न० ભમરાનું ટોળું.
अलिकुलसकुल पु० એક જાતનું ઝાડ.
अलिकुलसंकुल त्रि० ભમરાના સમૂહથી વ્યાપ્ત
अलिगर्द्द पु० એક જાતનો સર્પ.
अलिगु पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अलिङ्ग त्रि० ચિંગવગરનું, ચિન્હ વગરનું.
अलिङ्गिन त्रि० બનાવટી વેષને નહિ ધારણ કરનાર બ્રહ્મચારી વગેરે.

अलिजिह्वा स्त्री० ગળાના મૂળ ભાગમાં રહેલી પડજીભ.
अलिजिह्विका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अलिञ्जर पु० પાણી ભરવાનુ માટીનું મોટું વાસણ.
अलिदूर्वा स्त्री० એક જાતની ડોબાડ.
अलिन् पु० વીંછી, ભમરો.
अलिन त्रि० પૂરતુ, બસ, તત્પરે અત્યંત વૃદ્ધિ પામેલ.
अलिन्द पु० ઓટલો, બારણાની બહારનો ભાગ, તે નામનો એક દેશ, અલિંદ દેશમાં રહેનાર, અલિંદ દેશનો રાજા.
अलिन्दी स्त्री० ઓટલી, અલિંદ દેશની સ્ત્રી
अलिपक पु० કોયલ, ભમરો, કુતરો.
अलिपत्रिका स्त्री० તે નામની એક લતા
अलिपर्णी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
अलिपिज्ञ त्रि० લિપિને નહિ જાણનાર.
अलिप्रिय न० રાતું કમળ, પાટલાવૃક્ષ.
अलिप्रिय त्रि० ભમરાને પ્રિય હરકોઇ વસ્તુ.
अलिप्रिया स्त्री० પાડલનું ઝાડ.
अलिमक पु० દેડકો, કોયલ, ભમરો, મહુડાનું ઝાડ, પદ્મ કેસર.
अलिमोदा स्त्री० ગણીઆરીનું ઝાડ.
अलिम्पक पु० અલિમક શબ્દ જુઓ.
अलिल पु० એક જાતનું પક્ષી.
अलिवल्लभ त्रि० ભમરાને પ્રિય.
अलिवाहिनी स्त्री० કોંકણ દેશમાં પ્રસિદ્ધ એક ઝાડ.
अलिविराव पु० ભમરાનો શબ્દ.
अलिस्वित न० ઉપરનો અર્થ.
अलीक न० અપ્રિય, ખોટું, જૂઠું, લલાટ, કપાળ.
अलीक त्रि० જૂઠું બોલનાર, અપ્રિય બોલનાર.
अलीकता स्त्री० જૂઠાણું, અસત્યપણું.
अलीकत्व न० ઉપરના અર્થ.
अलीकमत्स्य पु० એક જાતનો પાક.
अलु स्त्री० નાની લોટી, કરસલી.
अलुक्समास पु० જેમાં વિભક્તિ ઉડતી નથી તેવો સમાસ.
अलुब्ध त्रि० નિર્લોભી, લોભ વગરનું.
अलूक्ष त्रि० લખું નહિ તે, ચીકણું.
अलेपक त्रि० નિર્લેપ, કોઇના સંબંધ વગરનું, લેપ નહિ કરનાર.
अलेपक पु० પરમાત્મા.
अले अव्य० પિશાચી ભાષામાં સંબોધન
अलेले अव्य० પૈશાચી ભાષામાં વપરાતું સંબોધનાર્થે અવ્યય.
अलोक पु० આપણાથી અદૃશ્ય પાતાલ વગેરે, જ્યાં કેવળ આકાશ જ છે તેવો કોઈ પ્રદેશ.
अलोक त्रि० અદૃશ્ય એવી હરકોઇ વસ્તુ, લોકરહિત નિર્જન પ્રદેશ, જેણે પુણ્ય ન કર્યું હોય તે, નહિ જોનાર.
अलोक न० લોકશૂન્ય એકાંત.
अलोक अव्य० લોકનો અભાવ.
अलोकन न० અદૃશ્યપણું, નહિ જોવું તે
अलोकनीय त्रि० નહિ જોવા યોગ્ય, અદૃશ્ય.
अलोका स्त्री० ટેકરા.
अलोक्य त्रि० સ્વર્ગ વગેરે લોકનું અસાધન.
अलोभ पु० લોભ નહિ તે, લોભનો અભાવ.
अलोभ त्रि० લોભ વગરનું.
अलोभिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अलोल त्रि० અચંચળ, ચંચળ નહિ તે, તૃષ્ણાવગરનું.
अलोलुप त्रि० લોભરહિત, નિર્લોભી.
अलोह पु० તે નામનો એક ઋષિ.
अलोहित न० લાલ નહિ તે, લાલ કમળ.
अलौकिक त्रि० લોકમાં નહિ જાણેલ.
अलौकिक न० પ્રત્યક્ષ.
अलौकिकसन्निकर्ष पु० લોકમાં નહિ જાણેલ સંબંધ

अल्प त्रि० क्षुद्र, थोडुं, सूक्ष्म, मरणने योग्य.
अल्पक त्रि० उपरनो अर्थ.
अल्पक पु० જવાસો.
अल्पकेशी स्त्री० એક જાતનું વૃક્ષ.
अल्पगन्ध न० રાતુ પોયણું.
अल्पगन्ध त्रि० થોડા ગંધવાળું.
अल्पगन्धि त्रि० ઉપરનો અર્થ
अल्पज्ञ त्रि० થોડું જાણનાર.
अल्पतनु त्रि० નીચું, ઠીંગણું, દુર્બળ, થોડાં હાડકાવાળું.
अल्पता स्त्री० થોડાપણું.
अल्पत्व न० જરાપણું.
अल्पपत्र पु० એક જાતની તુલસી, નાના કે થોડાં પાંદડાંવાળું હરકોઈ ઝાડ.
अल्पपद्म न० રાતું કમળ.
अल्पप्रमाण पु० એક જાતનું ઝાડ-તરણુ-ચનો વેલો.
अल्पप्रमाण त्रि० થોડા પ્રમાણવાળું.
अल्पप्रमाणक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अल्पप्राण पु० અલ્પપ્રાણ અક્ષર.
अल्पप्राण त्रि० થોડાપ્રાણવાળું, અલ્પ બળવાળું.
अल्पभाषिन् त्रि० થોડું બોલનાર.
अल्पमारिष पु० એક જાતનું શાક.
अल्पमूर्ति स्त्री० નાની મૂર્તિ.
अल्पमेधस् त्रि० થોડી બુદ્ધિવાળું.
अल्पम्पच त्रि० કૃપણ, લોભી, જેમા થોડી રસોઇ થઇ શકે તેવું પાત્ર વગેરે.
अल्पवयस् त्रि० નાની વયનું.
अल्पवादिन् त्रि० થોડું બોલનાર, થોડા બોલું.
अल्पविद्य त्रि० થોડી વિદ્યાવળું.
अल्पशक्ति त्रि० થોડી શકિતવાળું.
अल्पशमी स्त्री० નાની ખીજડી, નાની ખીજડીના આકારનું કોઈ ઝાડ. -
अल्पशस् अव्य० થોડું, જરા.
अल्पसरस् न० નાનું જળાશય

अल्पकांक्षिन् त्रि० થોડી આકાંક્ષાવાળું.
अल्पायुस पु० બકરું.
अल्पायुस् न० થોડું આયુષ.
अल्पायुस् त्रि० થોડા આયુષવાળું.
अल्पायुष्क त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अल्पाल्प त्रि० થોડામા થોડું, ઘણુંજ થોડું.
अल्पाहार पु० થોડો આહાર.
अल्पाहार त्रि० થોડા આહારવળું.
अल्पिका स्त्री० જંગલી મગ, થોડી માત્રા.
अल्पित त्रि० થોડું કરેલ.
अल्पिष्ट त्रि० અતિશય અલ્પ-થોડું.
अल्पीयस् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अल्पीकृत त्रि० થોડું કરેલ.
अल्पीभूत त्रि० થોડું થયેલ.
अल्पोन त्रि० થોડું ઓછું.
अल्ल पु० પરમેશ્વર.
अल्ला स्त्री० માતા, સર્વજ્ઞ પરમાત્મદેવતા.
अव् भ्वा० पर० सक० सेट् ઝંખવું, તૃષ્ણા રાખવી, જવું, તૃપ્ત થવું, રક્ષણ કરવું, માગવું, શોભવું, સાંભળવું, વ્યાપ્ત થવું, ભેટવું, પ્રાર્થના કરવી, ઇચ્છવું, પ્રવેશ કરવો, હોવું, વધવું, પકડવું, મારવું, સમર્થ થવું, જાણવું, કરવું, ઇચ્છા ઉત્પન્ન કરવી.
अव अव्य० નિશ્ચયમાં, વ્યાપ્ત થવામાં, અનાદરમાં, અસમગ્રપણામા, આલંબનમા, શુદ્ધિમા, તિરસ્કારમાં, નિયોગમાં અને નીચાણમા વપરાય છે.
अवकट त्रि० નીચેનું, ઉપરનો શબ્દ જુઓ.
अवकटक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अवकम्पित त्रि० કંપેલ, ચાલેલ.
अवकम्पित पु० જૈન તીર્થંકર મહાવીરસ્વામીના આઠમા ગણધર.
अवकर पु० પુંજો, ઉકરડો.
अवकर्षण न० બળથી ખેંચવું, એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે બળથી ખેંચી જવું.

अवगम पु० ज्ञान, निश्चयात्मक ज्ञान, જાણવું.

अवगतव्य त्रि० नीચे જવાયોગ્ય, જાણવા યોગ્ય.

अवगाढ त्रि० ગાઢ, ઘટ્ટ, ઘાટું, અંદર દાખલ થયેલ, ડૂબેલ.

अवगाद पु० વહાણમાંથી પાણી કાઢવાનું પાત્ર.

अवगाह पु० સ્નાન, અંદર પ્રવેશ, જ્ઞાનથી વિયોગીકરણ, સ્નાન કરવાનુ સ્થાન.

अवगाहन न० ઉપરના અર્થ.

अवगाह्य त्रि० સ્નાન કરવા યોગ્ય, અંદર પ્રવેશયોગ્ય,

अवगाह्य अव्य० સ્નાન કરીને, અંદર પ્રવેશ કરીને.

अवगीत त्रि० લોકાપવાદ પામેલ, નિંદેલ, દુષ્ટ, નીચ, વારંવાર જોયેલ.

अवगीत न० નિન્દા, લોકાપવાદ.

अवगुण पु० અવગુણ, દોષ.

अवगुण्ठन न० વસ્ત્ર વગેરેથી મો ઢાકવું, લાજ કાઢવી, ઘુમટો ખેંચવો, બુરખો, બુરખો નાખવો.

अवगुण्ठनमुद्रा स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.

अवगुण्ठिका स्त्री० મોં ઢાંકવાની સાડી, બુરખો, પડદો.

अवगुण्ठित त्रि० મોં ઢાંકેલ, બુરખો નાખેલ, ઢાકેલ, ચૂર્ણ કરેલ.

अवगुम्फित त्रि० ગુંથેલ.

अवगूर्य अव्य० મારવા માટે લાકડી ઉગામીને.

अवगृह्य न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ પ્રગૃહ્ય સંજ્ઞાવાળું પદ.

अवगीरण न० મારવા માટે અસ્ત્ર વગેરે ઉગામવું તે.

अवगोरण न० મારવા માટે લાકડી વગેરેનું ઉગામવું.

अवग्रह पु० વરસાદનો અટકાવ. નિગ્રહ, શિક્ષા, નડતર, અટકાવ, હાથીઓનો સમૂહ.

अवग्राह पु० ઉપરના અર્થ, શાપ.

अवग्रहण न० અટકાવ, રોકાણ, અનાદર, જ્ઞાન.

अवघट्ट पु० પૃથ્વીની અંદર છિદ્ર, બાંકું, અનાજ દળવાની ઘંટી, ચલાવવું.

अवघट्टन न० ઉપરના અર્થ.

अवघट्टना स्त्री० अवघट्ट શબ્દનો અર્થ.

अवघट्टित त्रि० ચલાવેલ.

अवघर्षण न० નીચે રાખીને ઘસવું, સર્વ તરફથી ઘર્ષણ.

अवघर्षित त्रि० ઘસેલ.

अवघात पु० ખાંડવું, અનાજ વગેરેનાં ફોતરા કાઢવા માટેનો વ્યાપાર, ઝાટકવું, મારવું.

अवघातक त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ.

अवघातिन् त्रि० ખાંડનાર, ઝાટકનાર મારનાર.

अवघुष्ट त्रि० ઢંઢેરો પીટીને જાહેર કરેલ.

अवघूर्णन न० ચોતરફ ભમવું, ફરવું.

अवघोट्टित त्रि० ચોતરફથી રોકેલ, સર્વતરફથી ઘેરાયેલ.

अवघोषण न० ઢંઢેરો પીટીને જાહેર કરવું, સાદ પડાવી જાહેર કરવું

अवघोषणा स्त्री० ઉપરના અર્થ.

अवघ्राण न० સુંઘવું.

अवचक्षण त्रि० નિંદિત આખ્યાન કરનાર.

अवचन न० નિંદા, વચનનો અભાવ.

अवचनीय त्रि० નહિ કહેવા લાયક, અનિંદ્ય.

अवचय पु० પુષ્પ ફળ વગેરે ચૂંટવા-વીણવાં.

अवचस्कर पु० વચનમા નહિ રહેનાર.

अवचाय पु० હાથથી પુષ્પ-ફળ વગેરે લેવાં-વીણવાં તે.

अवचारण ન० પ્રચાર, સુશ્રુતમાં કહેલ એક ક્ષારપાકવિધિ.

अवचूड પુ० ધજાની નીચે બાંધેલું વસ્ત્ર-પટ્ટો

अवचूर्णन ન० સુશ્રુતમાં કહેલ એક વણ, પીસવું, ભુક્કો કરવો.

अवचूर्णित ત્રિ०ચૂરો કરેલ, પીસેલ, ભુક્કો કરેલ.

अवचूल પુ० अवचूड શબ્દ જુઓ.

अवचूल ન० ચામર, ચમરી.

अवचूलक ન० ઉપરના અર્થ.

अवच्छिन्न ત્રિ० છેદેલ, કાપેલ, ઉપાધિ વગેરેથી વિશેષિત.

अवच्छिन्नवाद પુ० વેદાંતિમતપ્રસિદ્ધ એક મતભેદ.

अवच्छुरित ત્રિ० મિશ્ર કરેલ.

अवच्छुरित ન० અટ્ટહાસ, મોટેથી હસવું.

अवच्छुरितक ન० ઉપરના અર્થ.

अवच्छेद પુ० છેદવું, કાપવું, સીમા-હદ બાંધવી, વિશેષ કરવું, નિશ્ચય, અમુક પ્રમાણમાં કરવું, વ્યાપ્તિ, એક ભાગ.

अवच्छेदक ત્રિ० છેદનાર, કાપનાર, અમુક પ્રમાણમાં કરનાર, સીમા-હદ બાંધનાર, નિશ્ચય કરનાર, વ્યાપક.

अवच्छेदकत्वनिरुक्ति સ્ત્રી० તે નામનો એક ગ્રંથ.

अवच्छेद्य ત્રિ० છેદવાયોગ્ય, કાપવા યોગ્ય, નક્કી કરવા યોગ્ય, વિશેષણ આપવા યોગ્ય, જૂદું પાડવા યોગ્ય.

अवच्छेदन ન० છેદવું, કાપવું, જૂદું કરવું.

अवच्छेदावच्छेद પુ० વ્યાપકપણું.

अवजय પુ०પરાજય, હારી જવું તે.

अवज्ञा સ્ત્રી० અનાદર, અપમાન, તિરસ્કાર.

अवज्ञात ત્રિ० અપમાન કરેલ, અનાદર પામેલ-પમાડેલ, તિરસ્કારેલ.

अवज्ञान ન० अवज्ञा શબ્દ જુઓ,

अवज्ञेय ત્રિ० અનાદર કરવા યોગ્ય, અપમાન કરવા લાયક, તિરસ્કાર કરવા યોગ્ય.

अवट પુ० ખાડો, કુવો, શરીરમાં રહેલો ખાડાવાળો ભાગ, ઇન્દ્રજાળ ઉપર જીવનાર, તે નામનું એક નરક.

अवटि સ્ત્રી० ખાડો, કુવો.

अवटी સ્ત્રી० ખાડો, કુવો.

अवटीट ત્રિ० નમેલા નાકવાળું, ચીબું

अवटु પુ० ખાડો, કુવો, એક જાતનું ઝાડ, ડોકની પાછળનો ભાગ, શરીરમાં ખાડાવાળો ભાગ.

अवटु સ્ત્રી० ડોકનો ઉન્નત-ઉપસેલો ભાગ.

अवटुज પુ० મસ્તકના પાછળના કેશ.

अवटोदा સ્ત્રી० તે નામની ભરતખંડની એક નદી.

अवडङ्क પુ० બજાર.

अवडङ्ग પુ० બજાર.

अवडीन ન० પક્ષીની એક પ્રકારની ગતિ.

अवत પુ० કુવો વગેરે ખાડો.

अवतंस પુ० ન० કાનનું ઘરેણું, મસ્તકનું એક ઘરેણું.

अवतंसित ત્રિ० કાનનું ઘરેણું જેણે પહેર્યું હોય તે, મસ્તક ઉપર ઘરેણાંવાળું.

अवतमस ન० ફેલાયલું અંધારૂં.

अवतरण ન० ઉતરવું, અન્યરૂપે પ્રકટ થવું, અવતાર, અવતરવું, નદી વગેરે ઉપર બાંધેલાં પગથીયાં, ઘાટ.

अवतरणिका સ્ત્રી० ગ્રંથના પ્રસ્તાવ માટે પ્રથમ ઉપોદ્ઘાતરૂપ સંગતિ, પરિપાટી.

अवतरणी સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.

अवतान પુ० સંતાન, નીચા મુખવાળું, વેલાનો તાંતણો.

अवतार પુ० નદી વગેરે ઉપર બાંધેલાં પગથીયાં, ઘાટ, અવતરવું, પ્રકટ થવું, ઉતારો, તરજુઓ.

अवतारण ન० ભૂત વગેરેનું આવેશપૂર્વક

प्रकट थवुं, उतारवुं, ग्रंथ वगेरेनी प्रस्तावना, पूजा.
अवतारणी स्त्री० ग्रंथ वगेरेनी प्रस्तावना.
अवतारित त्रि० उतारेल.
अवतीर्ण त्रि० प्रवेश करेल, अवतरेल, उतरेल.
अवतोका स्त्री० जेनो गर्भ स्त्री गयो होय तेवी स्त्री.
अवत्त त्रि० खंडित.
अवत्तिन् त्रि० जेनुं खंडन कर्युं होय ते.
अवत्सार पु० ते नामनो एक ऋषि.
अवदंश पु० मद्यपान वगेरेनो उत्साह जागृत करे तेवुं एक चाटणु.
अवदत्त त्रि० आपी दीधेल, पुरुं करेल.
अवदरण न० चीराई जवुं, चीरावुं.
अवदाघ पु० उनाळो, ग्रीष्म ऋतु.
अवदात पु० श्वेत उज्ज्वळ रंग, पीळो रंग.
अवदात त्रि० अत्यंत शुद्ध, सुंदर, धोळुं, पीळुं, उज्ज्वळ.
अवदातक त्रि० उपरना अर्थ.
अवदान न० खंडन, पराक्रम, ओळंगवुं, शुद्ध करवुं, तोडवुं.
अवदान न० सुगंधीवाळो-खस.
अवदारक त्रि० चीरी नाखनार, फाडी नाखनार.
अवदारक पु० कुहाडी.
अवदारण न० चीरवुं, फाडवुं, कुहाडी.
अवदारित त्रि० चीरी नाखेल, फाडी नाखेल, बे भाग करेल.
अवदाह पु० ताव वगेरेना कारणथी थनार दाह.
अवदाह न० सुगंधी-वाळो खस.
अवदाहेष्ट न० उपरनो अर्थ.
अवदाहेष्टकापथ न० सुगंधी वाळो-खस.
अवदीर्ण त्रि० चीराई गयेल, चीरेल, फाडेल, विभाग करेल.
अवदोह पु० दूध, दोहवुं.
अवद्य न० पाप, अनिष्ट.
अवद्य त्रि० अधम, नीच, पापी, निंद्य, दोष, कहेवाने अयोग्य.
अवद्योतन न० प्रकाश करवुं, प्रकट करवुं.
अवद्रंक पु० बजार.
अवधातव्य न० ध्यान आपवुं ते, काळजी राखवी.
अवधातव्य त्रि० ध्यान आपवा योग्य, काळजी राखवा योग्य.
अवधान न० ध्यान आपवुं, काळजी राखवी.
अवधार पु० निश्चय.
अवधारण न० अमुक प्रमाणमां मापवुं, निश्चय करवो, निश्चय.
अवधारणीय त्रि० निश्चय करवा योग्य.
अवधारित त्रि० निश्चय करेल, धारेल.
अवधार्य त्रि० निश्चय करवा योग्य.
अवधार्य अव्य० निश्चय करीने.
अवधावन न० पाछळ दोडवुं, साफ करवुं, पकडवुं.
अवधावनीय त्रि० पाछळ दोडवा योग्य, पकडवा योग्य.
अवधि पु० सीमा, हद, काळ, वखत, मननो आग्रह, अपादान, खाडो.
अवधिता स्त्री० अवधिपणुं.
अवधित्व न० उपरनो अर्थ.
अवधिमत् त्रि० सीमावाळुं, हदवाळुं, मर्यादावाळुं.
अवधीयमान त्रि० मनथी ध्यान अपातुं.
अवधीर् चुरा० उभ० सक० सेट्; अवज्ञा करवी, तिरस्कार करवो.
अवधीरण न० अवज्ञा, तिरस्कार.
अवधीरणा स्त्री० उपरना अर्थ.
अवधीरित त्रि० अवज्ञा करेल, तिरस्कारेल.
अवधूत त्रि० कंपेल, हालेल, पराभव पामेल, तिरस्कार पामेल.
अवधूत न० ते नामे एक उपनिषद.

अवधूतगीता स्त्री० સ્કંદપુરાણમાં કોઈ અવધૂતના ઉપદેશનો એક ભાગ

अवधूनन न० હલાવવું કંપાવવું, એક પ્રકારની ચિકિત્સા

अवधूलन न० अवचूर्णन શબ્દ જુઓ

अवधृत त्रि० નિશ્ચય કરેલ સ્થાપેલ, ધારણ કરેલ

अवधृष्य त्रि० પરાભવ કરવા યોગ્ય, તિરસ્કાર કરવા યોગ્ય, નિશ્ચયપૂર્વક ધારણ કરી રાખવા યોગ્ય

अवधृत्य अव्य० પરાભવ કરીને, તિરસ્કાર કરીને

अवधेय त्रि० મૂકવા યોગ્ય, સ્થાપવા યોગ્ય, ધ્યાન આપવા યોગ્ય, શ્રદ્ધા કરવા યોગ્ય, જાણવા યોગ્ય

अवधेय न० અવધાન, ધ્યાન આપવું

अवध्य त्रि० વધ કરવાને અયોગ્ય

अवध्र त्रि० અહિંસક

अवध्वंस पु० પરિત્યાગ, ચૂર્ણ કરેલ, નિંદા, નાશ

अवध्वस्त त्रि० નાશ પામેલ, નિંદેલ, ત્યાગ કરેલ, ચૂર્ણ કરેલ

अवन न० પ્રસન્ન કરવું, રક્ષણ કરવું, પ્રીતિ

अवनत त्रि० નીચું થયેલ, નમેલ

अवनति स्त्री० વિનય, નીચે નમવું, પ્રણામ

अवनद्ध त्रि० જડેલ, ગોપેલ, વીંટેલ, બાંધેલ, ખોડેલ

अवनद्ध न० મૃદંગ વગેરે વાદિત્ર

अवनम्र त्रि० અતિશય નમેલ, અત્યંત નીચું

अवनय पु० નીચે પાડવું, નમાવવું,

अवनयन न० નીચે સ્થાપવું, નમાવવું

अवनाट पु० નીચા નાકવાળું, ચીબું

अवनाम पु० अवनति શબ્દ જુઓ

अवनाय पु० નીચે લઈ જવું, નીચે આણવું

अवनायक त्रि० નીચે લઈ જનાર, નીચે આણનાર

अवनाह पु० બાંધવું, બંધન

अवनि स्त्री० પૃથ્વી, આંગળી, નદી

अवनिक्त त्रि० ધોયેલ, પખાળેલ, શુદ્ધ કરેલ, શોધેલ

अवनिनाथ पु० રાજા

अवनिनायक पु० રાજા

अवनिपति पु० રાજા

अवनिपाल पु० રાજા

अवनिरुह् पु० ઝાડ

अवनिप्रियन न० થુંકવું

अवनिस्वामिन् पु० રાજા

अवनी स्त्री० પૃથ્વી, આંગળી નદી

अवनीनाथ पु० રાજા

अवनीनायक पु० રાજા

अवनीपति पु० રાજા

अवनीपाल पु० રાજા

अवनीरुह् पु० ઝાડ.

अवनीश पु० રાજા

अवनीश्वर पु० રાજા

अवनीस्वामिन् पु० રાજા

अवनेजन न० ધોવું, પખાળવું શ્રાદ્ધમાં પિંડદાન માટે પાથરેલા દર્ભને પાણીથી છાંટનારૂપ એક સંસ્કાર

अवन्ति पु० માળવો દેશ, માળવા દેશનો રાજા

अवन्ति स्त्री० અવંતી–ઉજ્જયિની નગરી

अवन्तिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ

अवन्तिपुर न० ઉજ્જયિની નગરી

अवन्तिब्रह्म पु० ઉજ્જયિની નગરીનો બ્રાહ્મણ

अवन्तिसो पु० કાંજિક

अवन्ती स्त्री० ઉજ્જયિની નગરી

अवन्तीपुर न० ઉજ્જયિની નગરી

अवन्तीब्रह्म पु० ઉજ્જયિની નગરીનો બ્રાહ્મણ

अवन्तिसोम पु० કાંજિક

अवन्ध्य त्रि० નહિ વાંઝીયું, સફળ

अवमूत्रयत त्रि० મૂતરતુ, પેસાબ કરતું.
अवमूर्द्धन त्रि० નીચા મસ્તકવાળું
अवमूर्द्धशय त्रि० નીચે મસ્તકે સુનાર.
अवमूर्द्धशायिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ
अवमोचन न० બંધનરહિત કરવું, છોડવું
अवमोटन न० મરડવું, મરડી નાખવું.
अवयजन न० દૂર કરવાનુ-ખસેડવાનુ સાધન
अवयव पु० દ્રવ્યનું આરંભક દ્રવ્ય, દેહ, શરીર, હાથ પગ વગેરે, સમુદાયનો એક ભાગ, ઉપકરણ.
अवयविन् त्रि० અવયવવાળું.
अवयाज् त्रि० હલકો યજ્ઞ કરનાર
अवयातृ त्रि० જૂદું કરનાર
अवयान न० अवगति શબ્દ જુઓ
अवयुन त्रि० બુદ્ધિવગરનુ
अवर् कण्ड्वादि० पर० सक० सेट् પૂજા કરવી.
अवर त्रि० છેલ્લુ, અધમ, પાછળ થનાર, અત્યંત શ્રેષ્ઠ.
अवर पु० પાછળનો દેશ અથવા કાળ
अवर न० હાથીની જાંઘનો પાછળનો ભાગ.
अवरज पु० નાનો ભાઇ, શૂદ્ર
अवरज त्रि० પાછળથી ઉત્પન્ન થયેલ.
अवरजा स्त्री० નાની બ્હેન, શૂદ્ર જાતિની સ્ત્રી
अवरत त्रि० વિરામ પામેલ, વિશ્રાંતિ પામેલ, અટકેલ.
अवरतस् अव्य० પછી, પાછળથી, પછી
अवरति स्त्री० વિરામ, નિવૃત્તિ
अवरवर्ण पु० શૂદ્ર.
अवरवर्णक पु० શૂદ્ર.
अवरवर्णज त्रि० શૂદ્ર.
अवरव्रत पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
अवरव्रत न० હલકું વ્રત.
अवरव्रत त्रि० હલકા વ્રતવાળુ
अवरशैल पु० અસ્તાચળ પર્વત
अवरस्तात् अव्य० પાછળ, પછી
अवरहस न० અત્યંત એકાંત, અત્યંત નિર્જન
अवरा स्त्री० દુર્ગા
अवरार्द्ध न० બીજો ભાગ, દેહનો પાછળનો ભાગ.
अवरार्द्ध्य त्रि० બાકીના ભાગમા થનાર, ન્યૂન.
अवरीण त्रि० તિરસ્કારેલ.
अवरीयस् त्रि० અત્યંત અલ્પ
अवरुग्ण त्रि० ભાગેલ, તૂટેલ, રોગી.
अवरुद्ध त्रि० રોકાયેલ, રોકેલ, બીજાઓથી નહિ જાણેલ, ગુપ્ત.
अवरुद्धा स्त्री० રાજાના અંતઃપુરમા રહેલ સ્ત્રી.
अवरुद्धि स्त्री० રોકવું, રોકાણ, અટકાયત.
अवरूढ त्रि० ઉતરેલ, ઉંચા સ્થાન ઉપરથી નીચે આવેલ, ઉખેડી નાખેલ વૃક્ષ વગેરે.
अवरोचक पु० ભોજન વગેરેપર અરૂચિ ઉપજાવનાર એક રોગ.
अवरोध पु० રોકવુ, રોકાણ, રાજાના અંતઃપુરની સ્ત્રી, રાણી, રાજાનું અંતઃપુર.
अवरोध त्रि० પૂરાયેલ, રોકાયેલ, પ્રતિબંધમા રહેલ.
अवरोधक त्रि० રોકનાર, અટકાવનાર, ઢાંકનાર, ઘેરો ઘાલનાર.
अवरोधन न० રોકવુ, અટકાવવું, ઘેરવું, ઢાંકવું.
अवरोधायन न० અંતઃપુર-જનાનખાનું.
अवरोधिक पु० અંતઃપુરનો રક્ષક-નાજર વગેરે.
अवरोधिका स्त्री० રાજાના અંતઃપુરમા રહેનાર સ્ત્રી.
अवरोधिन् त्रि० अवरोधक શબ્દ જુઓ.
अवरोपण न० ઉપાડી નાખવુ, ઉખેડી નાખવું.
अवरोपित त्रि० ઉપાડી નાખેલ, ઉખેડી નાખેલ.

अवरोह पु० ઉતરવું, ઉપરના સ્થાનમાંથી નીચે આવવું, આવનાર
अवरोह पु० ગળો વગેરેનો વેલો, ચંદ્ર વગેરેનો લોક, સ્વર્ગ.
अवरोहण न० ઉતરવું, નીચે આવવું-અવતરવું.
अवरोहशाखिन् पु० વડનુ ઝાડ
अवरोहिका स्त्री० આસંધનો વેલો
अवरोहिणी स्त्री० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક દશા.
अवरोहित पु० થોડો લાલ રંગ.
अवरोहितवत् त्रि० થોડા લાલ રંગવાળું.
अवरोहिन् त्रि० ઉતરનાર, અવતરનાર.
अवरोहिन् पु० વડનું ઝાડ.
अवरोहिशाख पु० વડનું ઝાડ.
अवर्ग पु० અકાર વગેરે સ્વરો
अवर्ग त्रि० વર્ગરહિત
अवर्ण पु० अ સ્વર, અપવાદ-લોકનિંદા, નિંદા.
अवर्तन न० વર્તનનો અભાવ, સ્થિતિ નહિ તે.
अवर्तन त्रि० આજીવિકા વગરનું, વર્તનરહિત.
अवर्तमान त्रि० નહિ વર્તતુ, નહિ રહેલ, નહિ હયાત, ભૂત અને ભવિષ્યકાળનો પદાર્થ.
अवर्द्धमान त्रि० વૃદ્ધિ નહિ પામતું, ક્ષીણ થતું, નહિ વધતું.
अवर्षण न० વૃષ્ટિનો અભાવ, વરસાદ નહિ તે
अवर्षण त्रि० વૃષ્ટિ વગરનું, વરસાદ વગરનુ.
अवलक्ष पु० ધોળો રંગ
अवलक्ष त्रि० ધોળા રંગવાળું, ધોળું.
अवलग्न पु० શરીરનો મધ્ય ભાગ.
अवलग्न त्रि० વળગેલ, સંબંધ પામેલ.
अवलत्तिका स्त्री० ઘી
अवलम्ब पु० આશ્રય, આધાર, બીજા કોઈ પદાર્થનો આશ્રય, ટેકો લેવાનુ સાધન લાકડી વગેરે
अवलम्बन न० ઉપરનો અર્થ.
अवलम्बित त्रि० આશ્રિત, આશ્રય લીધેલ, આધાર લીધેલ, લટકેલ, ઉતરેલ.
अवलम्बित न० ઉતાવળ, શીઘ્ર-જલદી.
अवलम्बित त्रि० ઉતાવળું, ઝડપદાર.
अवलम्बिन् त्रि० આલંબન કરનાર, આશ્રય કરનાર, ઉતરનાર, ઉંચે સ્થાનેથી નીચે સ્થાને પડનાર.
अवलिप्त त्रि० ગર્વિષ્ઠ લીપેલ, ખરડેલ.
अवलिप्तता स्त्री० ગર્વિષ્ઠપણું.
अवलिप्तत्व न० ઉપરનો અર્થ.
अवलीढ त्रि० ખાધેલ, ચાટેલ, જીભના અગ્રભાગથી ચાખેલ, વ્યાપેલ
अवलीला स्त्री० પ્રયાસ નહિ તે, મહેલ, અનાદર
अवलुञ्चन न० છેદવું, કાપવું, ચુંટવું,-ઉખેડી નાખવું, દૂર કરવુ, ખસેડવું, કેશ વગેરે નહિ બાધવા
अवलुञ्चित त्रि० છેદેલ, કાપેલ, ચુંટેલ, દૂર કરેલ, ખસેડેલ, ઉખેડી નાખેલ, નહિ બાધેલ.
अवलुण्ठन न० લોટવું, આળોટવું.
अवलुण्ठित त्रि० લોટેલ, આળોટેલ.
अवलुप्त त्रि० નાશ પામેલ, લોપ પામેલ.
अवलून त्रि० છેદેલ, કાપેલ.
अवलेख पु० अवभेदन શબ્દ જુઓ.
अवलेप पु० ગર્વ, લીપવુ, ચોપડવુ, શોભાવવું, સંબંધ.
अवलेपन न० લીપવું, ખરડવું, ચોપડવું, સંબધ, ગર્વ, ચંદન વગેરે.
अवलेह पु० જીભના અગ્રભાગથી ચાખવું, ચાટવું, ચાટણ ઔષધ.
अवलेहन न० ચાટવું, ચાખવુ.
अवलेह्य त्रि० ચાટવા યોગ્ય, ચાખવા યોગ્ય.
अवलोक पु० જોવુ.
अवलोकन न० જોવું, અનુસંધાન, નેત્र
अवलोकित त्रि० જોયેલ.

अवह त्रि० नदी वगेरेना प्रवहवगरनो देश, त्रीजा स्कंधमां रहेलो एक वायु.
अवहत त्रि० थोडा थोडा प्रहार करी फोतरा वगरनुं करेल.
अवहति स्त्री० थोडा थोडा प्रहार करी फोतरां दूर करवां ते.
अवहनन न० थोडा थोडा प्रहार करी फोतरां दूर करवां ते, फेकवुं.
अवहरण न० एक स्थानेथी बीजे स्थाने लई जवुं, युद्ध स्थानमांथी सैन्यने छावणीमां लइ जवुं.
अवहस्त पु० हाथनो पाछळनो भाग.
अवहार पु० चोर, ग्रूड, नोतरेल ब्राह्मण वगेरे पासेथी द्रव्य लइ लेवुं, एक स्थानेथी बीजे स्थाने लई जवुं, युद्धस्थानमांथी सैन्यने छावणीमां लई जवुं, विरामं, निवृत्ति.
अवहारक पु० ग्रूड.
अवहारक त्रि० एक स्थानेथी बीजे स्थाने लई जनार, अटकावनार, सैन्य वगेरेने युद्धमांथी अटकावनार.
अवहार्य त्रि० एक स्थानेथी बीजे स्थाने लई जवा योग्य अवश्य आपवा योग्य, समाप्त करवा योग्य.
अवहालिका स्त्री० बांधेली वाड, भींत.
अवहास पु० मश्करी, हांसी, थोडुं हसवुं.
अवहास्य त्रि० मश्करी करवा योग्य.
अवहित त्रि० सावधान.
अवहित्था स्त्री० हृदयमां रहेलो भाव, एक जातनो व्यभिचारी भाव.
अवहृत त्रि० लइ लीधेल, हरेल, दईल.
अवहेल न० अनादर.
अवहेलन न० अनादर.
अवहेला स्त्री० अनादर.
अवहेलित त्रि० अनादर करेल, अवज्ञा करेल.
अवह्वर त्रि० कुटिल, वांकुं.
अवाक्पुष्पी स्त्री० शतपुष्पी–सुवा.
अवाक्शिरस् त्रि० नीचा मस्तकवाळुं.
अवाक्श्रुति त्रि० बोबडुं, बहेरुं.
अवाकिन त्रि० मुंगुं.
अवाकिन् पु० परमात्मा.
अवाक्ष त्रि० चोतरफ रक्षण करनार.
अवाग्र त्रि० नमेला मुखवाळुं.
अवाङ्मुख त्रि० नीचा मुखवाळुं.
अवाङ्मनसगोचर पु० न० निर्गुण ब्रह्म, परमात्मा.
अवाच् त्रि० नीचे मोढे गयेल, नीचेनो–पछीनो देश–काळ, वाक्यरहित, मुंगुं, स्तुतिरहित.
अवाच् न० निर्गुण ब्रह्म.
अवाच् अव्य० नीचे, हेठळ.
अवाची स्त्री० दक्षिण दिशा.
अवाचीन त्रि० दक्षिण दिशामां होनार–थनार.
अवाच्य त्रि० नीचा–पछीना देश–काळ वगेरेमां थनार.
अवाच्य त्रि० जेने उद्देशी कहेवामां आवे तेथी जूदुं, बोलवाने अयोग्य, नहि कहेवा योग्य, निंदवा योग्य.
अवाच्य न० दुष्ट वचन, निंदा.
अवात त्रि० वायुरहित प्रदेश वगेरे, बीजाओथी नहि जवायेल.
अवाञ्चित त्रि० नमेल.
अवाच्यदेश पु० स्त्रीओनो गुह्य भाग.
अवादिन् त्रि० अविरोधी, नहि बोलवाना स्वभाववाळुं.
अवाध त्रि० बाधा वगरनुं, निरर्गल–स्वतंत्र.
अवाध्य त्रि० बाधाने अयोग्य.
अवान त्रि० सुकायलुं फळ वगेरे.
अवान्तर त्रि० अंदरनुं, पेटानुं, मुख्यमां आवी जतुं अंग वगेरे, प्रसंगे आवेल.
अवानूष् त्रि० नीचा गोंणाळुं.

अवान्तरदिश् स्त्री० બે દિશાની વચ્ચેની દિશા-ખૂણો
अवान्तराम् અવ્ય૦ સર્વની વચ્ચે પડતું, મધ્યનું.
अवापित ત્રિ૦ નહિ વાવેલ, નહિ મુંડેલ.
अवापितधान्य ત્રિ૦ નહિ રોપેલું ધાન્ય.
अवाप्त ત્રિ૦ પ્રાપ્ત કરેલ, મેળવેલ, પ્રાપ્ત થયેલ.
अवाप्तव्य ત્રિ૦ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય, મેળવવા યોગ્ય.
अवाप्ति સ્ત્રી૦ પ્રાપ્ત કરવું, મેળવવું
अवाप्य ત્રિ૦ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય મેળવવા-યોગ્ય, આરોપ કરવા યોગ્ય, નહિ કાપવા યોગ્ય.
अवाप्य અવ્ય૦ પ્રાપ્ત કરીને, મેળવીને.
अवाम ન૦ ડાબું નહિ-જમણું.
अवाम ત્રિ૦ અનુકૂળ, ખગાબ, બેડોળ.
अवाय પુ૦ અવયવ
अवार ન૦ નદી વગેરેનો કાંઠો, નદી વગેરેનો પાસેનો કાંઠો-સામેનો કાંઠો.
अवारण ન૦ નહિ રોકવું, નહિ અટકાવવું.
अवारणीय ત્રિ૦ નહિ રોકવા યોગ્ય, નહિ અટકાવવા યોગ્ય.
अवारपार પુ૦ સમુદ્ર.
अवारपारीण ત્રિ૦ પાર જનાર.
अवारिका સ્ત્રી૦ ધાણા
अवारित ત્રિ૦ નહિ નિષેધેલ, નહિ અટકાવેલ.
अवारीण ત્રિ૦ નદી વગેરેને કાંઠે જનાર-સામે પાર જનાર
अवार्य ત્રિ૦ નહિ રોકવા યોગ્ય, નહિ અટકાવવા યોગ્ય.
अवावट પુ૦ સજાતીય સ્ત્રીમાં બીજા બાપથી પેદા થયેલ પુત્ર
अवावन् ત્રિ૦ દૂર કરનાર, ખસેડનાર.
अवावरी સ્ત્રી૦ દૂર કરનારી-ખસેડનારી સ્ત્રી
अवासस् ત્રિ૦ વસ્ત્રવગરનું, નાગું, કોઇ બૌદ્ધ.
अवास्तिन् ત્રિ૦ નહિ વસનાર, નહિ રહેનાર
अवास्तव ન૦ સત્ય નહિ તે, અસત્ય.
अवाह्य ત્રિ૦ વહન કરવાને અશક્ય, ન ઉંચકાય એવું.
अवि પુ૦ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, બકરો, ઘેટો, પર્વત, ઉંદર, વાયુ.
अवि સ્ત્રી૦ લાજ, શરમ, અટકાવવાળી સ્ત્રી.
अविक પુ૦ अवि શબ્દ જુઓ.
अविकट પુ૦ બકરાનો કે ઘેટાનો સમુદાય.
अविकट ત્રિ૦ ઉગ્ર નહિ તે, સૌમ્ય.
अविकटोरण પુ૦ રાજાને કરરૂપે અપાતો બકરો
अविकत्थन ન૦ વખાણ નહિ તે, લડાઈ નહિ તે.
अविकत्थन ત્રિ૦ શ્લાઘા-વખાણ વગરનું, લડાઈ વગરનું.
अविकल ત્રિ૦ વ્યાકુળ નહિ તે, વિકળ નહિ તે, अविसंवादिन् શબ્દ જુઓ.
अविकार પુ૦ વિકાર નહિ તે.
अविकार ત્રિ૦ વિકારશૂન્ય, વિકારરહિત
अविकारिन् ત્રિ૦ વિકારજનક ન હોય તે.
अविकार्य ત્રિ૦ વિકાર નહિ પામવા યોગ્ય.
अविकृत ત્રિ૦ વિકાર નહિ પામેલ, પરિણામીગુણરહિત.
अविकृति સ્ત્રી૦ વિકાર નહિ તે, સાંખ્યમાં કહેલી મૂળ પ્રકૃતિ
अविकृति ત્રિ૦ વિકારશૂન્ય, વિકારરહિત.
अविक्रिय ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
अविक्रीत ત્રિ૦ નહિ વેચેલ.
अविक्रेय ત્રિ૦ નહિ વેચવા યોગ્ય.
अविक्षत ત્રિ૦ નહિ નાશ પામેલ, રોગ વગેરેથી નહિ દૂષિત થયેલ.
अविक्षित ત્રિ૦ વિશેષે કરી ક્ષયરહિત.
अविक्षिप ત્રિ૦ ફેંકવાને અસમર્થ
अविक्षिप्त ત્રિ૦ નહિ ફેંકેલ.

अविगंधा स्त्री० मेंढाशींगी.
अविगंधिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अविगर्हित त्रि० અનિંદિત, નહિ નિંદેલ.
अविगीत त्रि० ઉપરના અર્થ.
अविग्न त्रि० નહિ કંટાળેલ, ઉદ્વેગ નહિ પામેલ.
अविग्न पु० તે નામનું એક ઝાડ-કરમદાનુ ઝાડ.
अविग्रह त्रि० વિશેષરૂપે નહિ જાણેલ, શરીરરહિત, લડાઇ વગરનું.
अविग्रह पु० વ્યાકરણમા કહેલ નિત્ય સમાસ, પરમાત્મા, દેવ.
अविघ्न न० વિઘ્નનો અભાવ.
अविघ्न अव्य० વિઘ્નનો અભાવ
अविघ्न त्रि० વિઘ્નવગરનુ, નિર્વિઘ્ન.
अविचक्षण त्रि० વિચક્ષણ નહિ તે, હોશીઆર નહિ તે, મંદ, મૂર્ખ.
अविचार पु० વિચારનો અભાવ
अविचार त्रि० વિચારવગરનું, બકરા-ઘેટાને ચારવા યોગ્ય પ્રદેશ વગેરે, દૂતરાળું.
अविचारित त्रि० નહિ વિચારેલ.
अविचाल्य त्रि० નહિ ચલાવી શકાય તેવું, બીજી રીતે નહિ કરવા યોગ્ય, સ્થિર, એકરૂપ
अविचेतन त्रि० વિશેષે કરી ચેતનારહિત, વિશેષ જ્ઞાનરહિત, સંજ્ઞારહિત, ભાનવગરનું, નાશ પામેલા ચૈતન્યવાળું.
अविच्छिन्न त्रि० તુટક નહિ તે, ધારાબંધ
अविच्छेद पु० તુટકપણાનો અભાવ,એકધાર.
अविच्छेद त्रि० તુટક નહિ તે, એકધારાવાળું.
अविजातीय त्रि० એક જાતનું.
अविज्ञ त्रि० ડાહ્યું નહિ તે, મૂર્ખ.
अविज्ञात त्रि० વિશેષે કરી નહિ જાણેલ.
अविज्ञातृ त्रि० વિશેષે કરી નહિ જાણનાર.
अविज्ञातृ पु० પરમાત્મા.
अविज्ञेय त्रि० નહિ જાણવા યોગ્ય, નહિ જાણી શકાય તેવું.
अविज्ञेय पु० પરમાત્મા.
अविडीन न० પક્ષીઓની સામેની ગતિ.
अवित त्रि० રક્ષણ કરેલ, પાળેલ.
अवितथ न० સત્યતા.
अवितथ त्रि० સત્યતાવાળું, સાચું.
अवितर्क्य त्रि० તર્ક કરવાને અશક્ય, તર્કથી ન જાણી શકાય તેવું.
अवितारिणी स्त्री० અવિનાશિની
अवितारिन् त्रि० અવિનાશી.
अवितृ त्रि० રક્ષણ કરનાર.
अवित्त त्रि० અવિખ્યાત, અપ્રસિદ્ધ, ધનવગરનું, નિર્ધન.
अवित्ति स्त्री० લાભનો અભાવ, જ્ઞાનનો અભાવ.
अवित्ति त्रि० લાભ વગરનું, જ્ઞાન વગરનું.
अवित्ति अव्य० લાભનો અભાવ, જ્ઞાનનો અભાવ.
अवित्यज पु० પારો.
अवित्थुर त्रि० વિયુક્ત નહિ તે, એકત્ર થયેલ.
अविथ्या स्त्री० ભુઈ.
अविदाहिन् त्रि० દાહક નહિ તે, સંતાપ નહિ ઉપજાવનાર.
अविदित त्रि० નહિ જાણેલ, અજાણ્યું.
अविदित पु० પરમાત્મા.
अविदित त्रि० નહિ જાણેલ, અજાણ્યું.
अविदुग्ध न० બકરા કે ઘેટાનું દૂધ.
अविदूर न० નજીક, પાસે.
अविदूर त्रि० નજીકનું, પાસેનું.
अविदूस न० ઘેટાનું કે બકરાનું દૂધ.
अविद्धकर्णा स्त्री० ભાંગરો વનસ્પતિ.
अविद्धकर्णी स्त्री० તે નામનો એક વેલો.
अविद्य त्रि० અજ્ઞાની, અભણ
अविद्यमान त्रि० હયાત નહિ તે.
अविद्या स्त्री० વિદ્યાનો અભાવ,અજ્ઞાન,માયા.
अविद्वेष पु० દ્વેષનો અભાવ, પ્રીતિ, સ્નેહ.
अविद्वेष त्रि० દ્વેષ વગરનું, પ્રેમાળ, સ્નેહાળ.

अविधवा स्त्री० પતિવાળી સ્ત્રી
अविद्या स्त्री० પ્રજ્ઞારહિત
अविधान न० વિધાનનો અભાવ, આ પ્રમાણે કરવુ એવા ક્રમ વગેરેનો અભાવ
अविधान त्रि० વિધાનરહિત, વિધિરહિત.
अविधि पु० વિધિનો અભાવ
अविधि त्रि० વિધિરહિત
अविन पु० અધ્વર્યુ નામનો ઋત્વિજ
अविनय पु० વિનયનો અભાવ
अविनय त्रि० વિનયવગરનુ
अविनश्वर त्रि० અવિનાશી, લાંબાકાળ સુધી રહેનાર.
अविनश्वर पु० કૂટસ્થ-પરમાત્મા.
अविनाभाव पु० વ્યાપકવિના સ્થિતિ નહિ તે, હરકોઇ સંબંધ
अविनाभाविन् त्रि० વ્યાપ્ય
अविनाभूत त्रि० વ્યાપ્ત, હરકોઇ સંબંધ
अविनाशिन् त्रि० અવિનાશી, નિત્ય
अविनीत त्रि० વિનયવગરનુ, ઉદ્ધત, ખરાબ કામ કરવામા આસક્ત, અશિક્ષિત
अविनीता स्त्री० કુલટા સ્ત્રી
अविनीय त्रि० કપટવગરનુ
अविनेय त्रि० વશ થઈ શકે તેવો ઘોડો વગેરે
अविन्ध्य पु० તે નામનો એક રાક્ષસ
अविपट पु० ઘેટા બકરાનો સમુદાય
अविपद् स्त्री० વિપત્તિનો અભાવ
अविपश्चित् त्रि० અવિદ્વાન, વિચારશૂન્ય, અવિવેકી
अविपाक पु० ફળરૂપે નહિ પરિણામ પામેલ ધર્મ-અધર્મ વગેરે, પાકનો અભાવ, અગ્નિમાંદ્યથી થનારો તે નામનો રોગ
अविपाल पु० ઘેટા-બકરાનો પાલક
अविपुल त्रि० થોડુ, ક્ષુદ્ર, લગાર
अविप्रकृष्ट त्रि० સમીપ, પાસે
अविप्रिय पु० ઘેટા-બકરાને પ્રિય એવુ એક જાતનુ ઘાસ.
अविप्रिय न० અપકાર નહિ તે, અનુકૂળપણુ.
अविप्रिय त्रि० અપકારરહિત.
अविप्रिया स्त्री० તે નામનો એક વેલો.
अविप्लुत त्रि० નાશ નહિ પામેલ
अविफल त्रि० નિષ્ફળ નહિ તે-સફળ
अविफुल्ल त्रि० પ્રફુલ્લ નહિ તે
अविभक्त त्रि० મિશ્ર, વિભાગરહિત, જૂદુ નહિ તે, જૂદુ નહિ થયેલ, ગર્ભમા પરોવાયેલ, નિર્બાધસ્વરૂપે પોતાનામા રહેલ.
अविभाज्य त्रि० વિભાગને અયોગ્ય.
अविभाग पु० ભાગનો અભાવ
अविभाग त्रि० अविभक्त શબ્દ જુઓ
अविभावित त्रि० અજાણ્યુ, નહિ ઓળખેલ, નહિ જાણેલ, નહિ ચિંતવેલ, નહિ જણાવેલ
अविभाषित त्रि० વિશેષસ્વરૂપમા નહિ કહેલ.
अविमरीस न० ઘેટાનુ દૂધ.
अविमुक्त त्रि० નહિ છોડેલ, નહિ મુક્ત
अविमुक्त न० કાશી ક્ષેત્ર, મસ્તક અને દાઢીની વચ્ચેનો ભાગ
अविमुक्त त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ
अवियोग पु० વિયોગનો અભાવ-સંયોગ
अवियोग त्रि० વિયોગી નહિ તે, સંયોગી.
अवियोगव्रत न० માગસર સુદ નોમને દિવસે સ્ત્રીઓએ કરવાનુ એક વ્રત
अविरक्त त्रि० વિરક્ત નહિ તે-રાગી
अविरण न० વિનાશનો અભાવ
अविरत त्रि० વિરામ રહિત, સતતનુ, કાર્યથી નિવૃત્તિ નહિ પામેલ
अविरत न० વિરામનો અભાવ-નિરંતરપણુ
अविरत क्रियावि० વિરામ પામ્યા વિના
अविरति स्त्री० નિવૃત્તિ નહિ તે, કામીપણુ વિષયમા સ્થિરચિત્તપણુ, વિરામનો અભાવ

अविरति त्रि० विरामरहित
अविरल त्रि० घट्ट, घाडुं, छुटुं नहि ते.
अविराम पु० विरामनो अभाव,निरंतरपणुं.
अविराम त्रि० विराम वगरनुं, निरंतरनुं.
अविरुद्ध त्रि० विरुद्ध नहि ते, विरोध वगरनुं, एक ठेकाणे साथे रहेनार, नहि अटकेल, नहि रोकेल.
अविरोध पु० विरोधनो अभाव, एक ठेकाणे रहेवुं, एकमां समावेश, विवादनो अभाव.
अविरोध त्रि० विरोध वगरनुं
अविल त्रि० खाडा वगरनुं, छिद्ररहित.
अविलक्षण त्रि० एक सरखा रूपवाळुं, भेद पाडनार धर्मथी रहित.
अविलक्ष्य त्रि० बहाना वगरनुं, निष्कपट, उद्देश्यरहित, बाणुना लक्ष्य वगरनुं, उपायरहित.
अविलम्ब पु० विलंबनो अभाव, उतावळ.
अविलम्बन न० शीघ्र, सत्वर.
अविलम्ब त्रि० विलंब वगरनुं, उतावळीयुं.
अविलम्बित त्रि० उपरना अर्थ.
अविलम्बित न० शीघ्र, सत्वर.
अविला स्त्री० घेटी.
अविलास पु० विलासनो अभाव, अप्रकाश
अविलास त्रि० विलासवगरनुं, प्रकाशवगरनु
अविवक्षित त्रि० कहेवाने नहि इच्छेल, तात्पर्यना अविषयरूप.
अविवर त्रि० छिद्रवगरनु, घटुं.
अविवाच्य त्रि० ते नामनो एक यज्ञ.
अविवाद पु० विवादनो अभाव, विरुद्ध वाद नहि ते, एकमतपणुं, अन्यवहार, विरोधनो अभाव
अविवाद त्रि० विरुद्ध वादरहित एकमतवाळुं,
अविवादिन त्रि० विवाद नहि करनार
अविवाहित त्रि० जेनो विवाहसंस्कार न थयो होय ते, नहि परणेल.
अविवाहिन त्रि० नहि परणेल.
अविवाह्य त्रि० विवाहने अयोग्य
अविविक्त त्रि० एक थयेल, विवेकशून्य, अन्योन्य एक स्वरूप थयेल.
अविवेक पु० विवेक नहि ते, मिथ्याज्ञान.
अविवेक त्रि० विवेकवगरनुं.
अविवेकता स्त्री० अविवेक.
अविवेकत्व न० उपरनो अर्थ.
अविवेकिन त्रि० अविवेकी, विवेकवगरनुं
अविवेकिता स्त्री० अविवेकीपणुं
अविवेकित्व न० उपरनो अर्थ.
अविवेचक त्रि० कार्य-अकार्यना विवेक वगरनु.
अविवेचकता स्त्री० कार्य-अकार्यना विवेकी पणानो अभाव.
अविवेचकत्व न० उपरनो अर्थ.
अविवेचना स्त्री० विवेकनो अभाव.
अविवेन त्रि० इच्छा करवाना स्वभाववाळुं, इच्छाशील.
अविशंका त्रि० विशेष शंकारहित.
अविशंका स्त्री० विशेष शंकानो अभाव.
विशंकित त्रि० विशेष करी शंकारहित. जेने शंका उत्पन्न नथी थई ते.
अविशस्तृ त्रि० यज्ञपशुनी हिंसा करवामां अकुशल. यज्ञपशुने कापनार.
अविशुद्ध त्रि० शुद्ध नहि ते, दोषवाळुं.
अविशुद्धि स्त्री० शुद्धि नहि ते-दोष.
अविशेष पु० विशेष भेदक धर्मनो अभाव, अभेद, एकता.
अविशेषज्ञ त्रि० विशेष नहि जाणनार.
अविशेषित त्रि० विशेष धर्मवाळुं नहि ते.
अविश्रान्त त्रि० विरामरहित, सततनुं, क्लेश नहि पामेलुं.
अविश्राम पु० विश्रामनो अभाव.

अविश्वसनीय त्रि० વિશ્વાસ કરવાને અ-યોગ્ય.
अविश्वस्त त्रि० વિશ્વાસયોગ્યતારહિત.
अविश्वास पु० વિશ્વાસનો અભાવ, વિ-શ્વાસનો અનાધાર, વિશ્વાસને અયોગ્ય પદાર્થ.
अविश्वासा स्त्री० લાંબા કાળથી વીયાયેલી ગાય.
अविश्वासिन पु० વિશ્વાસ નહિ કરનાર.
अविश्लिष्ट त्रि० વિયોગ નહિ પામેલ, સ-માગમ નહિ પામેલ.
अविष पु० સમુદ્ર, રાજા.
अविष त्रि० ઝેર વગરનું, રક્ષણ કરનાર.
अविषक्त त्रि० નહિ લાગેલ, નહિ વળગેલ.
अविषम त्रि० વિષમ નહિ તે, સુગમ, સારી રીતે ગ્રહણ કરી શકાય તે.
अविषय पु० વિષયનો અભાવ, પ્રતિપાદન કરવાને અયોગ્ય.
अविषय त्रि० વિષયશૂન્ય, વિષયરહિત.
अविषह्य त्रि० સહન કરવાને અશક્ય, બી-જાએ પરાભવ નહિ કરવા યોગ્ય, માપવાને અશક્ય.
अविषा स्त्री० નદી.
अविषी स्त्री० નદી.
अविष्टम्भ पु० આલંબન-આધારનો અભાવ.
अविष्टम्भ त्रि० આલંબન-આધારવગરનું.
अविष्ठ त्रि० અતિશય રક્ષા કરનાર.
अविष्या स्त्री० ગમન કરવાની ઈચ્છા.
अविस् न० રક્ષણ, ગતિ-જવું તે.
अविसंवाद पु० પ્રમાણને અનુસરવું, યથાર્થ વિષયનું.
अविसंवादिन् त्रि० પ્રમાણને અનુસરનાર, યથાર્થ વિષયવાળું. સફળ પદાર્થ.
अविसोढ न० ઘેટાં-બકરાંનું દૂધ.
अविसोढ त्रि० સહન નહિ કરેલ.
अविस्थल न० મહાભારતમાં કહેલ એક ગામ.
अविस्पष्ट न० વિશેષ કરી સ્પષ્ટ નહિ તે.
अविस्मरण न० ભૂલવું નહિ તે, સ્મરણ.
अविस्मरण त्रि० નહિ ભૂલનાર, સ્મૃતિવાળું.
अविस्मृत त्रि० નહિ ભૂલાયેલ, સ્મરણમાં આવેલ.
अविहर्यत त्रि० નહિ ઇચ્છેલ, અનિષ્ટ.
अविहित त्रि० શાસ્ત્રે નિષેધેલ, નહિ કરેલ.
अविहृत त्रि० હિંસા કરવાને અયોગ્ય.
अविह्वल त्रि० અવ્યાકુળ, સ્વસ્થ.
अवी स्त्री० અટકાવવાળી સ્ત્રી.
अवीकाश पु० પ્રકાશનો અભાવ.
अवीकाश त्रि० પ્રકાશરહિત.
अवीक्षण न० દર્શનનો અભાવ-ન જેવું તે.
अवीक्षण त्रि० નહિ જેનાર, નહિ તપા-સનાર.
अवीक्षित त्रि० નહિ જેયેલ, નહિ તપાસેલ.
अवीक्षित न० નહિ જેવું, નહિ તપાસવું.
अवीचि पु० તે નામનું એક નરક.
अवीचि त्रि० તરંગ-મોજાં વગરનું.
अवीचिमत् न० તે નામે એક નરક.
अवीज त्रि० બીજ-બી વગરનું ફળ વગેરે, કારણશૂન્ય, બીજ નહિ સ્થાપન કરનાર.
अवीज पु० નિર્બીજ એવો મનોનિગ્રહ.
अवीज न० વીર્યહીન, નપુંસક, ન ઊગે એવું ખરાબ બી.
अवीत न० એક પ્રકારનું અનુમાન.
अवीर त्रि० પુત્રાદિરહિત, પરાક્રમી નહિ તે.
अवीरा स्त्री० પતિ-પુત્ર વગરની સ્ત્રી.
अवृक त्रि० આવરણ કરનારરહિત.
अवृत्ति स्त्री० આજીવિકાનો અભાવ, અવિ-દ્યમાન, હયાત નહિ તે.
अवृत्ति त्रि० આજીવિકારહિત.
अवृद्धिक न० વ્યાજવગરનું મૂળ ધન.
अवृध त्रि० વૃદ્ધિરહિત, નહિ વધારનાર.
अवृष्टि स्त्री० વરસાદનો અભાવ.
अवृष्टि पु० વૃષ્ટિવિનાનો મેઘ.

अवृहत् त्रि० मोटुं नहि ते, नानुं.
अवेक्षक त्रि० जोनार, तपासनार, आवक जावक तपासनार अधिकारी.
अवेक्षण न० जोवुं, तपासवुं, ध्यान राखवुं.
अवेक्षमाण त्रि० जोतुं, तपासतुं.
अवेक्षणीय त्रि० जोवा योग्य,तपासवा योग्य
अवेक्षा स्त्री० अवेक्षण शब्द जुओ.
अवेक्षित त्रि० जोयेल, तपासेल.
अवेक्षितृ त्रि० जोनार, तपासनार.
अवेक्ष्य त्रि० जोवा योग्य, तपासवा योग्य.
अवेक्ष्य अव्य० जोईने, तपासीने.
अवेदनाज्ञ त्रि० वेदना नहि जाणनार.
अवेदि स्त्री० ज्ञाननो अभाव.
अवेदि त्रि० साफ करेली पृथ्वी वगरनुं.
अवेद्य त्रि० नहि जाणवा योग्य, नहि मेळववा योग्य.
अवेध पु० गायनो वाछरडो.
अवेद्या स्त्री० नहि परणवा योग्य स्त्री.
अवेल त्रि० सीमारहित, मर्यादारहित, समयरहित.
अवेला स्त्री० खराब वखत, चूर्ण करेली सोपारी.
अवेष्ट त्रि० नाश करेल.
अवैध त्रि० विधिथी नहि प्राप्त थयेल, विधिवगरनुं, निषिद्ध.
अवैधव्य न० पतिरहितपणानो अभाव, रंडापो नहि ते.
अवैमत्य न० एकमतपाणुं.
अवैमत्य त्रि० एकमतवाळुं.
अवैयात्य त्रि० धृष्टतानो अभाव, लज्जायुक्तपणुं
अवैमात्या त्रि० लज्जावाळुं, शरमाळ.
अवैर न० वेर नहि ते.
अवैर त्रि० वेर विनानुं.
अवैराग्य न० वैराग्य नहि ते.
अवैराग्य त्रि० वैराग्य वगरनुं.
अवैलक्षण्य न० विलक्षणतानो अभाव, जुदा धर्मपणुं नहि ते.
अवैलक्षण्य त्रि० विलक्षणता वगरनुं, भेद वगरनुं.
अवोक्षण न० आडे हाथे छांटवुं.
अवोह पु० भींजववुं, पलाळवुं.
अवोढ त्रि० भींजवेल, पलाळेल.
अवोध पु० बोध-ज्ञाननो अभाव, अज्ञान.
अवोध त्रि० अज्ञानी.
अवोदेव अव्य० देवोनी नीचेनो देश वगेरे.
अवाप पु० गरम अन्न.
अवोपीय त्रि० गरम अन्नने हितकारक वस्तु वगेरे.
अवोष्य त्रि० उपरनो अर्थ.
अब्द पु० वर्ष.
अब्दप पु० वर्षनो स्वामी.
अब्दपति पु० उपरनो अर्थ.
अव्य त्रि० बकरां-घेटांमां थनार ऊन वगेरे.
अव्यक्त पु० विष्णु, कामदेव, शंकर, सांख्यमते प्रधान, वेदांतमते अज्ञान, सूक्ष्म शरीर, सुषुप्ति अवस्था.
अव्यक्त न० निराकार-ब्रह्म.
अव्यक्त त्रि० अस्पष्ट एवी हरकोई वस्तु.
अव्यक्तमूलप्रभव पु० संसाररूप वृक्ष.
अव्यक्तराग पु० लगार लाल रंग.
अव्यक्तराग त्रि० लगार लाल रंगवाळुं.
अव्यक्तलिङ्ग न० सांख्यमते महत्तत्व वगेरे.
अव्यक्तलिङ्ग त्रि० अस्पष्ट चिह्नवाळो रोग वगेरे.
अव्यक्तलिङ्ग पु० संन्यासी.
अव्यग्र त्रि० व्यग्र नहि ते,
अव्यङ्ग त्रि० विकल अंगवाळुं नहि ते-खोडखापण वगरनुं.
अव्यङ्गा स्त्री० शुकशिंबी नामनी वनस्पति.
अव्यङ्गाङ्गी स्त्री० संपूर्ण अंगवाळी स्त्री.
अव्यङ्ग्य न० व्यंग्यालंकाररहित काव्य.

अव्यञ्जन पु० शींगडां वगरनुं पशु.
अव्यञ्जन त्रि० सुंदर लक्षणरहित, चिह्न वगरनुं.
अव्यण्डा स्त्री० शूकशिंबी नामनी वनस्पति.
अव्यतिकर पु० संसर्ग-संबंधनो अभाव.
अव्यतिकर त्रि० संसर्ग-संबंधरहित.
अव्यतिकीर्ण त्रि० असंकीर्ण-छूटुं छवायुं.
अव्यथ पु० सर्प.
अव्यथ त्रि० व्यथा-पीडा वगरनुं.
अव्यथक पु० घोडो.
अव्यथा स्त्री० व्यथानो अभाव, हरडे, सुंठ.
अव्यथि त्रि० व्यथावगरनुं, क्लेश नहि पामेल.
अव्यथिन् त्रि० व्यथावगरनुं, निर्भय.
अव्यथिष पु० सूर्य, समुद्र.
अव्यथिषी स्त्री० पृथ्वी, रात्रि.
अव्यथ्य त्रि० व्यथा वगरनुं.
अव्यपदेश्य त्रि० कहेवाने अशक्य.
अव्यपदेश्य न० न्यायमते निर्विकल्पक ज्ञान, परब्रह्म.
अव्यपेक्ष त्रि० विशेषे करी अपेक्षा वगरनुं.
अव्यपेक्षा स्त्री० विशेषे करी अपेक्षानो अभाव.
अव्यभिचरित त्रि० व्यभिचार अन्य हेतु वगेरे, अबाधित.
अव्यभिचार पु० व्यभिचारनो अभाव.
अव्यभिचारिन् त्रि० कोइ पण प्रतिकूल हेतु वडे निवारवाने अशक्य, अबाधित नियम, व्यभिचारवगरनुं.
अव्यय पु० न० सर्व विभक्तिमां तथा सर्व वचनमां एक रूपवाळो शब्द.
अव्यय पु० शिव, विष्णु.
अव्यय त्रि० विकारशून्य, प्रवाहरूपे सर्वदा रहेल, अविनाशी फल आपनार.
अव्यय न० परब्रह्म.
अव्ययात्मन् त्रि० अविनाशी स्वभाववाळुं.
अव्ययीभाव पु० व्याकरणप्रसिद्ध एक समास.
अव्यर्थ त्रि० व्यर्थ नहि ते, सफळ, सार्थक.
अव्यलीक त्रि० प्रिय, सत्य.
अव्यवधान न० व्यवधाननो अभाव, सामीप्यपणुं.
अव्यवधान त्रि० व्यवधान वगरनुं.
अव्यवसाय पु० निश्चयनो अभाव, उद्यमनो अभाव.
अव्यवसायवत् त्रि० व्यवसायरहित, अनुद्यमी, निश्चयरहित.
अव्यवसायिन् त्रि० निश्चयवगरनुं, उद्यम वगरनुं.
अव्यवस्थ त्रि० व्यवस्था वगरनुं, स्थिति रहित, मर्यादा वगरनुं, चंचळ, अविहित, अनियमित.
अव्यवस्था स्त्री० नियमनो अभाव, शास्त्रादिथी विरुद्ध व्यवस्था, अविधि, व्यवस्था नहि ते.
अव्यवस्थित त्रि० शास्त्रादिनी मर्यादारहित, अनियत, चंचळ.
अव्यवहरणीय त्रि० नीचेनो शब्द जुओ.
अव्यवहार्य त्रि० व्यवहार नहि राखवा लायक.
अव्यवहित त्रि० व्यवधान वगरनुं, साक्षात् संबंधवाळुं.
अव्यवहृत त्रि० जेनी साथे व्यवहार नथी कर्यो ते, भोग वगेरेथी अदूषित.
अव्यसन न० व्यसननो अभाव.
अव्यसन त्रि० व्यसनवगरनुं.
अव्यसनिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
अव्यस्त त्रि० अविक्षिप्त, छूटुं नहि थयेल, जूदुं नहि थयेल एकत्र थयेल.
अव्याकुल त्रि० व्याकुल नहि ते, स्वस्थ.
अव्याकृत त्रि० वेदांत मते-प्रकट नहि थयेल बीज रूप अने जगतनुं कारण अज्ञान, सांख्यादिमते प्रधान.

अव्याख्या સ્ત્રી० વ્યાખ્યાનો અભાવ.
अव्याज પુ० ન० છળનો અભાવ, કપટ નહિ તે.
अव्याज ત્રિ० છળ વગરનું, નિષ્કપટ.
अव्यापक ત્રિ० વ્યાપક નહિ તે, પરિચ્છિન્ન.
अव्यापार પુ० વ્યાપારનો અભાવ.
अव्यापार ત્રિ० વ્યાપાર વગરનું.
अव्यापिता સ્ત્રી० અવ્યાપીપણું
अव्यापित्व ન० અવ્યાપીપણું.
अव्यापिन् ત્રિ० અવ્યાપક, વ્યાપક નહિ તે, પરિચ્છિન્ન.
अव्याप्त ત્રિ० વ્યાપ્ત નહિ તે, અમુક પ્રમાણથી પરિછિન્ન.
अव्याप्ति સ્ત્રી० વ્યાપ્તિનો અભાવ.
अव्याप्य ત્રિ० વ્યાપ્તિયુક્ત નહિ તે, વ્યાપ્તિશૂન્ય, વ્યાપ્તિરહિત.
अव्याप्यवृत्ति ત્રિ० પોતાના અધિકરણમાં અમુક અંશમાં અથવા અમુક કાળમાં નહિ રહેલ પદાર્થ.
अव्यायाम પુ० પરિશ્રમનો અભાવ, કસરત નહિ તે, વિશેષે કરી વિસ્તારનો અભાવ.
अव्यायाम ત્રિ० પરિશ્રમરહિત, કસરત નહિ કરનાર, વિશેષે કરી વિસ્તારરહિત.
अव्यावर्तक ત્રિ० બીજા તરફથી નહિ અટકાવનાર.
अव्यावर्तन ન० બીજા તરફથી નહિ અટકાવવું તે.
अव्यावर्तन ત્રિ० વ્યાવૃત્તિરહિત
अव्याहत ત્રિ० વ્યાધાતરહિત, નહિ અટકેલ
अव्याहत ન० સત્ય વાક્ય.
अव्याहतत्व ન० વ્યાધાતનો અભાવ, વાણીનો એક ગુણ.
अव्याहृत ત્રિ० નહિ અટકેલ, વ્યાઘાતશૂન્ય.
अव्युच्छित्ति સ્ત્રી० વાણીના ગુણોમાનો એક ગુણ.
अव्युत्पन्न ત્રિ० અવયવે અવયવના અર્થજ્ઞાનપૂર્વક શબ્દોના અવયવાર્થને નહિ જાણનાર
अव्युत्थिति સ્ત્રી० ઉત્થાનનો અભાવ, નહિ ઊઠવું તે, વાણીનો એક ગુણ.
अव्रण ત્રિ० વ્રણરહિત, ક્ષત–ઘા વગરનું.
अव्रण ન० તે નામનો એક નેત્રરોગ.
अव्रत ત્રિ० શાસ્ત્રોક્ત નિયમ વગરનું.
अव्रत्य ત્રિ० વ્રતને હિતકારક નહિ તે.
अश् સ્વાદિ० આ० સક० સેટ્ એકત્ર થવું, વ્યાપવું.
अश् ક્ર્યાદિ० પર० સક० સેટ્ ભોજન કરવું, ખાવું.
अशकुन પુ० અપશુકન, અનિષ્ટસૂચક દુષ્ટ નિમિત્ત.
अशक्त ત્રિ० અસમર્થ, કોઇપણ કામમાં અસમર્થ.
अशक्तता સ્ત્રી० અસમર્થપણું.
अशक्तत्व ન० અસમર્થપણું.
अशक्ति સ્ત્રી० સામર્થ્યનો અભાવ, અશકતપણું.
अशकुंभी સ્ત્રી० પાણી ઉપર થતું એક જાતનું ઘાસ.
अशक्य ત્રિ० ન બની શકે તેવું, અસાધ્ય.
अशंक ત્રિ० શંકા વગરનું, નિર્ભય.
अशंका સ્ત્રી० શંકા–સંશય નહિ તે, ત્રાસનો અભાવ.
अशंकित ત્રિ० નિર્ભય, સંદેહરહિત.
अशत्रु પુ० ચન્દ્રમા, કપૂર, શત્રુ નહિ તે–મિત્ર.
अशत्रु ત્રિ० શત્રુવગરનું.
अशन ન० પુ० એક જાતનું ઝાડ, વ્યાપવું, ભોજન કરવું, અન્ન, ખોરાક.
अशनपर्णी સ્ત્રી० એક જાતનું ઝાડ.
अशना સ્ત્રી० ભોજનની ઇચ્છા–ભૂખ.
अशनाया સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.

अशनायित त्रि० ભોજનની ઇચ્છાવાળું, ભૂખ્યું.
अशनायित न० ભોજનની ઇચ્છા-ભૂખ.
अशनायुक त्रि० ભોજનની ઇચ્છાવાળું-ભૂખ્યું.
अशनि पु० મેઘમાં ઉત્પન્ન થતું તેજ, ઇન્દ્ર, ઇન્દ્રનું વજ્ર, અગ્નિ, વીજળી, વીજળીનો અગ્નિ.
अशब्द त्रि० શબ્દહીન, શબ્દરહિત.
अशब्द न० પરબ્રહ્મ.
अशरीर त्रि० શરીરવગરનું
अशरीर पु० પરમેશ્વર.
अशरीरत्व न० શરીરના સંબંધથી રહિતપણું-મોક્ષ.
अशरीरता स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अशरीरिन् त्रि० શરીરધારી નહિ તે.
अशर्म्मन् न० સુખ નહિ-દુઃખ.
अशर्म्मन् त्रि० સુખ વગરનું-દુઃખી.
अशाख त्रि० શાખાવગરનું.
अशाखा स्त्री० શાખાનો અભાવ, એક જાતનું ઘાસ
अशान्त त्रि० શાંત નહિ તે.
अशान्ति स्त्री० શાંતિનો અભાવ
अशान्ति त्रि० શાંતિવગરનું.
अशाश्वत त्रि० અનિત્ય, અસ્થિર
अशासन न० શાસનનો અભાવ
अशासन त्रि० શાસનશૂન્ય
अशास्त्र न० નાસ્તિક વગેરેનાં શાસ્ત્ર.
अशास्त्रीय त्रि० શાસ્ત્રોક્ત નહિ તે, શાસ્ત્રવિરુદ્ધ.
अशास्य त्रि० શાસન કરવાને અશક્ય જેને શિખામણ ન આપી શકાય તે.
अशिक्षित त्रि० નહિ શીખેલ, નહિ કેળવાયેલ.
अशित त्रि० ખાધેલ, ખાઇને તૃપ્ત થયેલ.
अशित न० ખાનું.
अशित्र पु० ચોર, દેવભક્ષ્ય ચરુ
अशिथिल त्रि० શિથિલ નહિ તે, દૃઢ.
अशिपद त्रि० શ્લીપદ નામના પગના રોગવગરનું.
अशिमद त्रि० અહિંસક.
अशिर न० હીરો.
अशिर पु० રાક્ષસ, અગ્નિ, સૂર્ય, વાયુ.
अशिरस् पु० મસ્તક વિનાનું ધડ.
अशिरस् त्रि० મસ્તક વગરનું, અગ્રભાગરહિત
अशिरस्स्नान न० મસ્તક પલાળ્યાવિનાનું સ્નાન.
अशिरा स्त्री० હરકોઇ સ્ત્રી.
अशिव न० અમંગળ
अशिव त्रि० માંગલિક નહિ તે, ઉગ્ર, અમંગળસૂચક.
अशिवी स्त्री० રાક્ષસણી.
अशिशिषा स्त्री० ભોજનની ઇચ્છા.
अशिशु त्रि० શિશુ-બાળક નહિ તે, નવ વર્ષની વયનું
अशिश्विका स्त्री० છોકરા વિનાની સ્ત્રી.
अशिश्वी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अशिष्ट त्रि० નહિ ઉપદેશેલ, નહિ શાસન કરેલ, અસાધુ, દુષ્ટ, નાસ્તિક, વ્યભિચારી
अशिष्ठ त्रि० અત્યંત ભોજન કરનાર.
अशिष्ठ पु० અગ્નિ
अशीत न० શીતળ નહિ તે, ગરમસ્પર્શ.
अशीत त्रि० હિમની બાધા વગરનું, ગરમ, ઉનું.
अशीतकर पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अशीतकिरण पु० ઉપરનો અર્થ.
अशीतनद्रयीन त्रि० જેમાં પ્રથમ ગાયો વગેરે ચરી હોય તેવું ખેતર વગેરે.
अशीतम पु० અત્યંત ખાનાર-અગ્નિ
अशीति स्त्री० એંશીની સંખ્યા-એંશીની સંખ્યાવાળું.

अशीतिक त्रि० એંશીની સંખ્યાથી મપાયેલ.
अशीर्षिक त्रि० મસ્તકવગરનું, અગભાગ-રહિત
अशील न० દુષ્ટ સ્વભાવ.
अशील त्रि० શીલવગરનું, વ્યભિચારી
अशुच् स्त्री० શોકનો અભાવ.
अशुच् त्रि० શોક વગરનું.
अशुचि त्रि० શૌચરહિત, અપવિત્ર, કાળું, શ્યામ
अशुचि पु० કાળો રંગ
अशुचिता स्त्री० અપવિત્રપણું
अशुचित्व न० ઉપર જુઓ
अशुद्ध त्रि० શુદ્ધ નહિ તે, અપવિત્ર, દુષ્ટ, દોષવાળું.
अशुद्धि स्त्री० શુદ્ધિનો અભાવ-અપવિત્રતા.
अशुद्धि त्रि० શુદ્ધિ વગરનું, અપવિત્ર.
अशुभ न० અમંગલ, પાપ
अशुभ त्रि० અમાંગલિક, અમંગલસૂચક, અપવિત્ર.
अशुभ्र पु० ધોળો રંગ નહિ તે-કાળો રંગ
अशुभ्र त्रि० ધોળું નહિ તે-શ્યામ.
अशुश्रूषा स्त्री० સેવા કરવાની ઈચ્છાનો અભાવ
अशुष त्रि० નહિ સુકાનાર
अशून्य त्रि० ખાલી નહિ તે, ભરેલુ, પૂર્ણ.
अशून्यशयन न० તે નામનું એક વ્રત-શ્રાવણ વદિ ત્રીજે કરવાનું હોય છે તે.
अशून्यशयनव्रत न० ઉપરનો અર્થ.
अशृत त्रि० અપક્વ, કાચું.
अशेव त्रि० સુખ કરનાર.
अशेष त्रि० શેષરહિત, બધું, સમગ્ર.
अशेष न० શેષ નહિ તે, બાકી નહિ તે.
अशोक पु० શોકનો અભાવ, આસોપાલવ, બોલસરી, વિષ્ણુ
अशोक न० પારો
अशोक त्रि० શોક વગરનુ
अशोकतीर्थ न० કાશીક્ષેત્રની અંદર આવેલ એક તીર્થ.
अशोकत्रिरात्र न० તે નામનુ એક વ્રત.
अशोकपूर्णिमा स्त्री० ફાગણ શુદ પુનેમ સુધી દર પુનેમે કરવાનુ વ્રત
अशोकरोहिणी स्त्री० કટુકા નામની વનસ્પતિ-કડુ
अशोकषष्ठी स्त्री० ચૈત્ર મહિનાની બન્ને પખવાડીઆની છઠ.
अशोका स्त्री० કટુકા નામની વનસ્પતિ, ચૈત્ર શુદ ૬, જૈન શાસનની એક દેવી.
अशोकारि पु० કદંબનુ ઝાડ
अशोकाष्टमी स्त्री० ચૈત્ર શુદિ આઠમ.
अशोच् पु० શોકનો અભાવ
अशोच्य त्रि० શોકને માટે અયોગ્ય, નહિ શોક કરવા લાયક.
अशोधन न० શોધનનો અભાવ, નહિ શોધવું તે
अशोधन त्रि० શોધન વગરનુ, મલિન.
अशोधित त्रि० નહિ શોધેલ, નહિ સાફ કરેલ
अशोभन त्रि० સારૂ નહિ તે, ખરાબ
अशोभन न० મંડનનો અભાવ.
अशोष्य त्रि० સુકવવાને અશક્ય
अशौच न० અપવિત્રતા, સૂતક, એક પ્રકારનો અધર્મ.
अशौचसंकर पु० જન્મસૂતક અને મૃત્યુ સૂતકની વચ્ચે ફરી પ્રાપ્ત થયેલ જન્મ-મૃત્યુસૂતક.
अशौचान्त पु० સૂતકનો અંત, અપવિત્રતાનો અંત.
अशौच्य न० अशौच શબ્દ જુઓ
अशौच्य त्रि० અશુચિમા થનાર-હોનાર.
अशौर्य्य न० શૌર્યનો અભાવ, અપરાક્રમ
अशौर्य्य त्रि० શૌર્ય વગરનું, પરાક્રમરહિત
अश्न त्रि० વ્યાપ્ત થવાના સ્વભાવવાળું, ભોજન કરવાના સ્વભાવવાળું

अश्र पु० ते नामनो एक असुर, मेघ.
अश्नीतपिबता स्त्री० खाओ–पीओ एम जे क्रियामां कहेवामां आवे छे ते क्रिया.
अश्म पु० पर्वत, मेघ.
अश्मक पु० ते नामनो एक ऋषि, दक्षिण देशमांनो एक देश.
अश्मकदली स्त्री० जंगली केळनुं झाड.
अश्मकुट्ट पु० एक जातनो वानप्रस्थ.
अश्मकुट्टक पु० उपरनो अर्थ.
अश्मघ्नतु स्त्री० एक जातनुं झाड–पत्थरने पण फाडी नाखनार झाड.
अश्मगंधा स्त्री० आसंध.
अश्मगर्भ पु० मरकत मणि–पानां.
अश्मगर्भज पु० मरकत मणि.
अश्मगुड पु० पत्थरनो गोळो.
अश्मघ्न पु० अश्मकेतु शब्द जुओ.
अश्मज न० पत्थरथी उत्पन्न थयेल–शिलाजीत, लोढुं.
अश्मजतु न० शिलाजीत.
अश्मजतुक न० शिलाजीत.
अश्मजाति स्त्री० मरकत मणि–पानां.
अश्मदारण पु० टांकणुं.
अश्मदिग्ध त्रि० पत्थरमय, आयुधवाणुं.
अश्मन् पु० पत्थर, मेघ, पर्वत.
अश्मन् त्रि० पु० व्यापक.
अश्मन्त पु० अशुभ क्षेत्र, चुल, भट्ठी.
अश्मन्तक पु० न० चूल, एक जातनुं घास, दीवानुं छादन.
अश्मन्तक पु० एक जातनुं झाड.
अश्मन्मय त्रि० पत्थरमय.
अश्मपुष्प न० शिलाजीत.
अश्मभाल न० लोढानी खांडणी–दस्तो.
अश्मभिद् पु० पत्थरने भेदनार झाड.
अश्मभेद पु० उपरनो अर्थ.
अश्मभेदक पु० उपरनो अर्थ.
अश्मयोनि पु० मरकत मणि–पाना.
अश्मर त्रि० पत्थरसंबंधी.
अश्मरथ पु० ते नामनो एक ऋषि.
अश्मरी स्त्री० मूत्रकृच्छ्र–पथरीनो रोग.
अश्मरीघ्न पु० पथरीनो नाश करनार–वरुण वृक्ष.
अश्मरीहर पु० देवधान्य.
अश्मवत् त्रि० जेमां पत्थर घणा होय ते देश वगेरे.
अश्मसार पु० न० लोढुं.
अश्मसार त्रि० पत्थर जेवुं कठण.
अश्महन्मन् न० लोढानुं बनावेलुं हथियार.
अश्मादि पु० पाणिनीय व्याकरणमां प्रसिद्ध शब्दगण.
अश्मार्म न० पथरीनो रोग.
अश्मीर पु० न० पथरीनो रोग.
अश्मोत्थ न० शिलाजीत.
अश्र न० नेत्र जळ–आंसु
अश्रद्द त्रि० अश्रद्धावगरनुं.
अश्रद्धान न० श्रद्धा नहि करवुं, नहि मानवुं.
अश्रद्धा स्त्री० श्रद्धानो अभाव.
अश्रद्धेय त्रि० श्रद्धा करवाने अयोग्य, विश्वास नहि राखवा लायक.
अश्रप पु० राक्षस
अश्रम पु० श्रमनो अभाव.
अश्रम त्रि० श्रम वगरनुं.
अश्रवण न० श्रवणनो अभाव.
अश्रवण त्रि० श्रवणरहित, श्रवणेन्द्रियरहित.
अश्रवण पु० सर्प.
अश्राद्धभोजिन त्रि० श्राद्धभोजन नहि करनार.
अश्राद्धिन त्रि० श्राद्ध अने पंचयज्ञरहित.
अश्रान्त त्रि० नहि थाकेल, श्रमवगरनुं.
अश्रान्त न० हमेश, निरंतर, विश्रांति नहि ते.
अश्रि स्त्री० घर वगेरेनो खूणो.

अश्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अश्री त्रि० શોભા વગરનું, લક્ષ્મી વગરનું.
अश्रीक त्रि० ઉપરના અર્થ.
अश्रीर त्रि० ખરાબ લક્ષ્મીવાળું, ખરાબ શોભાવાળું.
अश्रीर न० અમંગળ.
अश्रु न० નેત્રજળ, આંસુ.
अश्रुत त्रि० નહિ સાભળેલ, શાસ્ત્રજ્ઞાનરહિત–મૂર્ખ.
अश्रुति स्त्री० નહિ સાંભળવું તે.
अश्रुत्ति त्रि० નહિ સાભળનાર.
अश्रुपात पु० આંસુ સારવા–રડવું.
अश्रुमुख त्रि० નેત્રજળથી ભરેલ મુખવાળું
अश्रुशालिन् त्रि० આસુવાળું.
अश्रेयस् त्रि० અત્યંત હીણું–હલકું.
अश्रेष्ठ त्रि० શ્રેષ્ટ નહિ તે, હલકું.
अश्रौत त्रि० વેદોક્તવિરૂદ્ધ, ધર્મશાસ્ત્રવિરૂદ્ધ.
अश्लाघ त्रि० વખાણવગરનું, ગર્વરહિત, વિનીત
अश्लाघनीय त्रि० નહિ વખાણવા યોગ્ય.
अश्लाघा स्त्री० વખાણનો અભાવ, પોતાનો ગર્વ નહિ કરવો તે.
अश्लाघ्य त्रि० નહિ વખાણવા યોગ્ય.
अश्लिष्ट त्रि० અસંગત, સંબંધવગરનું, શ્લેષ વગરનું કાવ્ય વગેરે.
अश्लीक त्रि० લક્ષ્મીવિરૂદ્ધ, લક્ષ્મીનો નાશ કરનાર.
अश्लील न० શરમાવે તેવું વાક્ય, ગ્રામ્ય ભાષા, કાવ્યનો એક દોષ, નિંદાવ્યંજક વાક્ય.
अश्लील त्रि० શોભાવગરનું.
अश्लेष त्रि० સંબંધવગરનું.
अश्लेष न० શ્લેષ વગરનું કાવ્ય.
अश्लेषा स्त्री० સત્યાવીસ નક્ષત્રોમાનું નવમું નક્ષત્ર.
अश्लेषाज त्रि० અશ્લેષા નક્ષત્રમા જન્મેલ.
अश्लेषाज पु० કેતુ ગ્રહ.
अश्लेषाजात त्रि० અશ્લેષા નક્ષત્રમાં જન્મેલ.
अश्लेषाभय पु० કેતુ ગ્રહ.
अश्लेषाभ्र त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अश्लेषाशांति स्त्री० અશ્લેષા નક્ષત્રમાં જન્મનિમિત્ત શાંતિ.
अश्व पु० ઘોડો, એક જાતની પુરુષજાતિ, એક પ્રકારનો અગ્નિ, વ્યાપક, યદુવંશી એક ક્ષત્રિય.
अश्वक पु० ખરાબ ઘોડો, જેનો સ્વામી જાણવામા નથી તેવો ઘોડો.
अश्वक त्रि० ઘોડાથી વિચરનાર, ઘોડા જેવું.
अश्वकन्दा स्त्री० આસંધ.
अश्वकन्दिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
अश्वकर्ण पु० નીચેના અર્થ.
अश्वकर्णक पु० એક જાતનું ઝાડ, ઘોડાનો કાન.
अश्वकिनी स्त्री० અશ્વિની નક્ષત્ર.
अश्वक्रन्द पु० દેવોનો એક સેનાપતિ.
अश्वखरज पु० ખચ્ચર જાતનો ઘોડો.
अश्वखुर पु० એક ગંધ દ્રવ્ય, અપરાજિતા વનસ્પતિ.
अश्वखुरा स्त्री० એક જાતનો વેલો.
अश्वखुरी स्त्री० એક જાતનો વેલો.
अश्वगंधा स्त्री० આસંધ.
अश्वगंधातैल न० આસંધનું તેલ.
अश्वगोयुग न० બે ઘોડા.
अश्वगोष्ठ न० ઘોડાર, તબેલો.
अश्वग्रीव पु० તે નામનો એક દાનવ, વિષ્ણુનો એક અવતાર.
अश्वघ्न पु० કરેણ.
अश्वचक्र न० ઘોડાઓનો સમૂહ, રાજાની જયચર્યામાં કહેલ એક ચક્ર.
अश्वचक्र पु० કૃષ્ણના પુત્રે મારેલ શંબર દૈત્યનો એક સેનાપતિ.
अश्वचिकित्सक पु० ઘોડાનો વૈદ્ય.

अश्वचिकित्सा સ્ત્રી० ઘોડાના રોગને દૂર કરવાનો ઉપાય.
अश्वचेष्टित ન० ઘોડાનું ચેષ્ટિત, શુભાશુભ-સૂચક એક પ્રકારનુ શકુન.
अश्वतर પુ० ગધેડાથી ઘોડીમા ઉત્પન્ન થયેલ ઘોડાની એક જાતિ-ખચ્ચર.
अश्वतर પુ० સર્પની એક જાત, ગંધર્વની એક જાત.
अश्वत्थ પુ० પીપળાનુ ઝાડ, પીપરનું ઝાડ, સંસાર વૃક્ષ, પીપળાને ફળવાનો કાળ.
अश्वत्थ ન० અશ્વિની નક્ષત્ર.
अश्वत्थक પુ० પીપળાનું ઝાડ.
अश्वत्थक ન० પીપળો જે સમયે ફળે છે તે સમયે આપવાનું કરજ.
अश्वत्थकुण પુ० પીપળાનો પાક-ફળ વગેરે.
अश्वत्थभेद પુ० એક જાતનું ઝાડ
अश्वत्था સ્ત્રી० આસો સુદ પુનેમ
अश्वत्थामन् પુ० દ્રોણાચાર્યનો પુત્ર-અશ્વત્થામા, પાંડવસૈન્યમાનો એક હાથી.
अश्वत्थिक ત્રિ० પીપળાના પાદીયાં ઉપર ફરનાર.
अश्वत्थिका સ્ત્રી० નાનો જંગલી પીપળો
अश्वत्थी સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ
अश्वदंष्ट्रा સ્ત્રી० ગોખરનું ઝાડ
अश्वनाय પુ० ઘોડાનો પાલક
अश्वन्त પુ० અશુભ ક્ષેત્ર, મડદું, ચૂલો.
अश्वप પુ० ઘોડાનો પાલક
अश्वपति પુ० ઘોડાનો પાલક, તે નામનો એક રાજા.
अश्वपत्यादि પુ० પાણિનીય વ્યાકરણ-પ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
अश्वपर्ण ત્રિ० ઘોડાના ગમનથી યુક્ત-રથ વગેરે, વ્યાપક ગતિવાળું.
अश्वपर्ण પુ० મેઘ.
अश्वपाद ત્રિ० ઘોડાના જેવા પગવાળું.
अश्वपाल પુ० ઘોડાનો પાલક.
अश्वपालक પુ० ઉપરનો અર્થ.
अश्वपुच्छी સ્ત્રી० જંગલી અડદનુ ઝાડ
अश्वपेज પુ० તે નામનો એક ઋષિ.
अश्वपेशस् ત્રિ० ઘોડામાં નિરૂપણ કરવા યોગ્ય.
अश्ववडव પુ० ઘોડો અને ઘોડી.
अश्ववाल પુ० કાસડો.
अश्वबाहु પુ० યદુવંશી એક ક્ષત્રિય.
अश्वभा સ્ત્રી० વીજળી.
अश्वमहिषिका સ્ત્રી० ઘોડો અને પાડા વચ્ચેનું વૈર.
अश्वमार પુ० કણેરનું ઝાડ.
अश्वमारक પુ० ઉપરનો અર્થ.
अश्वमुख પુ० એક જાતનો કિન્નર-ગંધર્વ.
अश्वमेध પુ० તે નામનો એક યજ્ઞ.
अश्वमेध પુ० તે નામનો એક રાજર્ષિ.
अश्वमेधिक ન० મહાભારતનું ચૌદમુ પર્વ.
अश्वमेधिक પુ० અશ્વમેધનું પશુ.
अश्वमेधीय પુ० અશ્વમેધનુ પશુ.
अश्वया સ્ત્રી० ઘોડાની ઇચ્છા.
अश्वयु ત્રિ० ઘોડાને ઇચ્છનાર, ઘોડાથી યુક્ત.
अश्वयुज् સ્ત્રી० અશ્વિની નક્ષત્ર.
अश्वयुज् પુ० આસો મહિનો.
अश्वयुज् ત્રિ० અશ્વિની નક્ષત્રમાં જન્મેલ, ઘોડાથી યુક્ત, ઘોડાને યોજનાર.
अश्वयुज પુ० આશ્વિન માસ.
अश्वरक्ष પુ० ઘોડાનો પાલક-ઘોડેસવાર.
अश्वरक्षक પુ० ઉપરનો અર્થ.
अश्वरत्न ન० ઉચ્ચૈઃશ્રવા ઘોડો.
अश्वरथ પુ० ઘોડાથી જોડેલ રથ.
अश्वराज પુ० ઉચ્ચૈઃશ્રવા ઘોડો.
अश्वरोधक પુ० કરેણનું ઝાડ.
अश्वरोह પુ० ઘોડેસ્વાર.
अश्वल પુ० તે નામનો એક ઋષિ.
अश्वलक्षण ન० ઘોડાનું લક્ષણ.

अश्वललित न० ते नामनुं એક वृत्त-छंद.
अश्वलाला स्त्री० એક જાતનો સર્પ.
अश्वलोभ पु० એક જાતનો સર્પ.
अश्ववक्त्र पु० એક જાતનો દેવ-ગંધર્વ.
अश्ववडव पु० ઘોડો અને ઘોડી.
अश्ववत् त्रि० ઘોડાવાળું.
अश्ववत् अव्य० ઘોડા જેવું, ઘોડાને યોગ્ય.
अश्ववह पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्ववार पु० ઘોડાને રોકનાર-સ્વાર.
अश्ववारक पु० ઉપરનો અર્થ.
अश्ववारण पु० રોઝ જનાવર.
अश्ववाह पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्वविक्रयिन् त्रि० ઘોડા વેચી આજીવિકા ચલાવનાર.
अश्वविद् पु० નળ રાજા.
अश्वविद् त्रि० ઘોડાને મેળવનાર.
अश्ववैद्य पु० ઘોડાનો વૈદ્ય.
अश्वशङ्कु पु० ઘોડો બાધવાનો ખીલો, દનુનો એક પુત્ર.
अश्वशाला स्त्री० ઘોડાનો તબેલો, ઘોડાને રહેવાનું સ્થાન.
अश्वशास्त्र न० ઘોડાનાં લક્ષણ વગેરે જણાવનારૂં શાસ્ત્ર.
अश्वशिरस् न० ઘોડાનું મસ્તક.
अश्वशिरस् पु० તે નામનો એક રાક્ષસ.
अश्वशृगालिका स्त्री० ઘોડા અને શિયાળ વચ્ચેનું વૈર.
अश्वचन्द्रा स्त्री० ઘોડાથી દર્પ પામનારી સ્ત્રી.
अश्वषड्गव न० ૭ ઘોડા
अश्वसनि त्रि० ઘોડાનું દાન કરનાર.
अश्वसा त्रि० ઉપરનો અર્થ.
अश्वसाद् पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्वसादिन् पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्वसेन पु० તે નામનો એક રાજા-જૈન તીર્થંકર પાર્શ્વનાથના પિતા, તક્ષકનો પુત્ર એક નામ
अश्वसेननृपनन्दन पु० મનતકુમાર, જૈન તીર્થંકર પાર્શ્વનાથ
अश्वस्तन त्रि० માત્ર આજે થનાર.
अश्वस्तनिक त्रि० માત્ર આજે ચાલે તેટલા ધનનો સંગ્રહ કરનાર ગૃહસ્થ.
अश्वस्तोमीय न० ઘોડાની સ્તુતિવાળું એક સૂક્ત.
अश्वस्थान न० અશ્વશાળા.
अश्वहनु पु० તે નામનો એક દાનવ.
अश्वहन्तृ पु० કરેણનું ઝાડ.
अश्वहन्तृ त्रि० ઘોડાનો નાશ કરનાર.
अश्वहय पु० ઘોડાથી જનાર.
अश्वहृदय न० ઘોડાના મનનો ભાવ, ઘોડાના માનસિક ભાવને જણાવનારી વિદ્યા.
अश्वा स्त्री० ઘોડી.
अश्वाक्ष पु० સરસરનું ઝાડ.
अश्वादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
अश्वामघ त्रि० ઘોડારૂપ ધનનો માલીક.
अश्वायुर्वेद पु० ઘોડાના આયુષને જણાવનારૂં શાસ્ત્ર.
अश्वारि पु० પાડો.
अश्वारूढ पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्वारोह पु० ઘોડેસ્વાર, ઘોડા ઉપર ચઢનાર.
अश्वारोहा स्त्री० આસંધ.
अश्वारोहिन् पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्वावतानक पु० તે નામનો એક ઋષિ
अश्वावरोहक पु० આસંધનું ઝાડ, ઘોડેસ્વાર.
अश्वावरोहिन पु० ઘોડેસ્વાર.
अश्विकन त्रि० ઘોડા ઉપર બેઠેલ.
अश्विन् पु० द्विव० અશ્વિનીકુમાર-સ્વર્ગના વૈદ્ય.
अश्विन् त्रि० ઘોડાથી યુક્ત.
अश्विनी स्त्री० સત્યાવીસ પ્રકારે વહેંચાયેલ રાશિચક્રનો પહેલો ભાગ, અશ્વિનીનક્ષત્ર.

घोडानारूते धारणु करनारी त्वष्टानी पुत्री-सूर्यनी स्त्री
अश्विनीकुमार पु० अश्विनीकुमार-स्वर्ग वैद्य.
अश्वीन पु० आश्विन मास
अश्विनीपुत्र पु० द्वि० अश्विनीकुमार
अश्विनीसुत पु० द्वि० अश्विनीकुमार
अश्वीय न० घोडानो समूह.
अश्वीय त्रि० घोडाना हितनु
अश्वोरस न० मुख्य घोडो
अष भ्वा० उभ० सेट् दीपवुं अक० जवु, ग्रहण करवुं स०
अषडक्षीण त्रि० त्रीजा माणुसना काने नहि साभळेल मात्र बे माणुसेज साभळेल खानगी मसलत वगेरे.
अषाढ पु० अषाढ महिनो, ब्रह्मचारीए धारणु करवानो दंड
अषाढक पु० उपरनो अर्थ.
अषाढा स्त्री० ते नामनुं वीसमुं अने एक-वीसमुं नक्षत्र.
अष्टक न० आठ अध्यायनुं पाणिनीय अ-ष्टाध्यायी सूत्र, आठ अध्यायनो ऋग्वे-दनो एक भाग, आठनी संख्या, आठमु.
अष्टक त्रि० आठनी संख्याथी मपायेल.
अष्टकर्ण पु० ब्रह्मदेव
अष्टकर्मन् पु० राजा
अष्टका स्त्री० पोष-माघ-फागणमहिनानी वद सातम-आठम अने नोम, ते दिव-सोमा करातुं एक कर्म, आठम, एक श्राद्ध
अष्टकांग पु० नयपीर.
अष्टकिक त्रि० अष्टकाथी युक्त.
अष्टकिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
अष्टकृत्वस् अव्य० आठवार
अष्टकोण त्रि० आठ खूणावाळु क्षेत्र, तंत्र-शास्त्रप्रसिद्ध एक मंत्र, एक जातनो कुंड.
अष्टक्य त्रि० आठथी खरीदेल
अष्टगतिक पु० राजा.
अष्टगव न० आठ गाय.
अष्टगुण त्रि० आठगणु.
अष्टगृहीत त्रि० आठवार ग्रहण करेल.
अष्टचत्वारिंशत् स्त्री० अडतालीस
अष्टतय त्रि० आठ अवयववाळुं.
अष्टतारिणी स्त्री० आठ तारीणी देवीओ.
अष्टत्रिक न० चोवीस, चोवीसनी संख्यावाळु.
अष्टत्व न० आठनी संख्या
अष्टदंष्ट्र पु० ते नामनो एक दानव
अष्टदल न० आठ पाखडीवाळुं कमळ
अष्टदिश् स्त्री० बहु० आठ दिशाओ
अष्टदिककरिणी स्त्री० बहु० आठ दिशाओनी हाथणीओ.
अष्टदिक्पाल पु० आठ दिक्पालो.
अष्टदिग्गज पु० आठ दिशाओना हाथीओ.
अष्टद्रव्य न० होमना साधन आठ द्रव्यो
अष्टधा अव्य० आठ प्रकारे.
अष्टधातु पु० बहु० सोनुं वगेरे आठ धातुओ.
अष्टन् पु० बहु० आठनी संख्या
अष्टपदिका स्त्री० ते नामनो एक वेलो
अष्टपदी स्त्री० उपरनो अर्थ.
अष्टपल न० आठ तोला मापनु
अष्टपाद् पु० शरभ पशु, करोळीओ.
अष्टपाद पु० उपरना अर्थ.
अष्टपुष्पी स्त्री० आठ फूल.
अष्टभुजा स्त्री० आठ भुजावाळी महासर-स्वती देवी
अष्टम त्रि० आठमु.
अष्टमकालिक त्रि० दर चोथे दिवसे राते भोजन करनार एक वानप्रस्थ
अष्टमङ्गल न० आठ मांगलिक द्रव्य.
अष्टमङ्गल त्रि० मोढुं-छाती-खरी-पुंछडा-वगेरे आठ जेना धाेळा होय ते
अष्टमङ्गलघृत न० आठ मांगलिक द्रव्योथी तैयार करेलु वैद्यकप्रसिद्ध एक घी,

अष्टमभाव पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ જન્મ-લગ્નથીનું આઠમું સ્થાન, બાર ભાવોમાનો આઠમો ભાવ.
अष्टमान न० આઠ મુઠ્ઠીનું કોઈ એક માપ કુડવ.
अष्टमिका સ્ત્રી० ચાર તોલાનું એક માપ.
अष्टमी સ્ત્રી० આઠમ, આઠમી, તે નામનો એક વેદો.
अष्टमुष्टि પુ० આઠ મુઠ્ઠિનું એક માપ
अष्टमूर्त्ति પુ० મહાદેવ
अष्टमूर्त्तिधर પુ० મહાદેવ
अष्टरत्नि त्रि० બંધ કરેલ મુઠ્ઠિવાળા આઠ હાથ માપવાળું.
अष्टलोहक न० व० સોનું વગેરે આઠ ધાતુઓ
अष्टवर्ग પુ० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક ચક્ર.
अष्टविध त्रि० આઠ પ્રકારનું
अष्टश्रवण પુ० બ્રહ્મદેવ
अष्टश्रवस् પુ० બ્રહ્મા.
अष्टाकपाल त्रि० માટીની આઠ ઠીકરીઓ ઉપર સંસ્કારયુક્ત કરેલ પુરોડાશ વગેરે.
अष्टाक्षर त्रि० આઠ અક્ષરવાળુ ચરણ વગેરે
अष्टाङ्ग પુ० યોગશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ આઠ અંગવાળો એક યોગ.
अष्टाङ्गधूप પુ० તે નામનો તાવનો નાશ કરનાર એક ધૂપ
अष्टाङ्गमैथुन न० આઠ પ્રકારના મૈથુન.
अष्टाङ्गयोग પુ० આઠ અંગવાળો યોગ.
अष्टाङ्गार्घ्य પુ० આઠ પ્રકારનો પૂજાસામાન
अष्टाङ्गावलेहिका સ્ત્રી० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક અવલેહ.
अष्टाचत्वारिंशत् સ્ત્રી० અડતાલીસ.
अष्टादश त्रि० અઢારની સંખ્યા પૂરનાર-અઢારમુ.
अष्टादशधान्य न० व० અઢાર પ્રકારના ધાન્ય.
अष्टादशन् त्रि० અઢાર
अष्टादशपरिशिष्ट સ્ત્રી० व० અઢાર પરિશિષ્ટ વિદ્યાઓ
अष्टादशपुराण न० व० અઢાર પુરાણ
अष्टादशभुजा સ્ત્રી० મહાલક્ષ્મી દેવી,
अष्टादशविद्या સ્ત્રી० व० અઢાર વિદ્યાઓ.
अष्टादशविवादपद न० व० અઢાર વિવાદસ્થાનો
अष्टादशस्मृतिकारिन् પુ० व० અઢાર સ્મૃતિકારો.
अष्टादशाङ्ग न० પુ० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક પાચન
अष्टादशोपचार પુ० व० તંત્રપ્રસિદ્ધ આસનાદિ અઢાર ઉપચારો.
अष्टादशोपपुराण न० व० અઢાર ઉપપુરાણો
अष्टादशशाब्दिक પુ० व० અઢાર શબ્દશાસ્ત્રપ્રવર્તકો.
अष्टापद પુ० न० સોગઠાબાજી રમવાનું પાટીયું, સોનું.
अष्टापद પુ० શરભ પશુ, કરોળીઓ, કરમ, ખીલો, કૈલાસ પર્વત.
अष्टापदी સ્ત્રી० चन्द्रमल्ली જુઓ.
अष्टापदपत्र न० સોનાનો વરક.
अष्टापाच्य त्रि० આઠથી ગુણવાયોગ્ય.
अष्टाविंशति સ્ત્રી० અઠ્ઠાવીસ
अष्टाविंशतितत्त्व न० અઠ્ઠાવીસ સ્થાનોમા તત્વ જણાવનારો એક સ્મૃતિ નિબંધ-ગ્રંથ
अष्टार त्रि० આઠ ખૂણાવાળું.
अष्टारचक्रवत् પુ० આઠ ખૂણાવાળા ચક્રને ધારણ કરનાર એક જૈન તીર્થંકર.
अष्टाल પુ० ઘોડાનો એક દેશ
अष्टावक्र પુ० તે નામનો એક ઋષિ.
अष्टावक्रीय न० અષ્ટાવક્રને ઉદ્દેશી કરેલો એક ગ્રંથ.
अष्टि સ્ત્રી० બી, સોળ અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ, વ્યાપ્તિ, ભોગસાધન શરીર.

अष्ट्रया स्त्री०ચાબુક, લાકડી, રથનાં પૈડા-નો એક અવયવ.
अष्ठीला स्त्री० વાયુથી થનારો એક રોગ, મૂત્રાઘાત રોગ, ગોળાકાર કાંકરો.
अष्ठीवत् पु० ઢીંચણ અને સાથળનું ગ્રંથિ-સ્થાન.
अष्ठीवत् त्रि० નહિ થુંકતું.
अस् भ्वा० उभ० सेट् પ્રકાશવું, દીપવું, अक० ગ્રહણ કરવું, જવું. स०
अस् अदा० अक० पर० सेट् થવું, હોવું.
अस् दिवा० पर० स० सेट् ફેંકવું. परा+ દૂર કરવું, परि+ ફેરવીને સ્થાપવું, प्र+ દૂર સુધી ફેંકવું, अनु+ प्र+ અનુકૂલપણે એક સ્વરૂપે દાખલ કરવું, प्रति+ સામે ફેંકવું, वि+ વિશેષસ્વરૂપે સારી રીતે જાણવા માટે દાખલ કરવું, वि+ नि+ અર્પણ કરવું, सम्+સંક્ષેપ કરવો—ટૂંકાવવું.
असंयत त्रि० બંધનરહિત.
असंयुक्त त्रि० સંયોગી નહિ તે-વિયોગી, નહિ જોડાયેલ, બીજા દ્રવ્યસાથે મિશ્ર નહિ તે.
असंयुत त्रि० નહિ જોડાયેલ, અમિશ્ર.
असंयोग पु० સંયોગ નહિ તે, વિયોગ.
असंलग्न त्रि० વળગેલ નહિ તે, જૂદું પડેલ, સંબંધ વગરનું.
असंवृत त्रि० નહિ ઢંકાયેલ.
असंवृत न० તે નામનું એક નરક.
असंशय पु० સંશય નહિ તે, ખરેખર.
असंशय त्रि० સંશયરહિત, સંદેહ વગરનું.
असंश्रव त्रि० સારી રીતે સાંભળવાને અ-યોગ્ય દૂર દેશ વગેરે.
असंश्लिष्ट त्रि० સંબંધવગરનું, જૂદું થયેલ, અસંગત.
असंसर्ग पु० સંસર્ગ—મેળાપ નહિ તે, સંબંધ નહિ તે.
असंसर्ग त्रि० સંસર્ગવગરનું.
असंसर्गाग्रह पु० પરસ્પર સંબંધના અભા-વનો આગ્રહ.
असंसृष्ट त्रि० સંસર્ગરહિત, અમિશ્ર, જૂદું.
असंस्कृत त्रि० સંસ્કાર નહિ પામેલ, નહિ સુધરેલ, ગર્ભાધાનાદિસંસ્કારરહિત, પ્રાકૃત.
असंस्कृत पु० અપશબ્દ, ખરાબ શબ્દ.
असंस्कृतवाक्य न० અપશબ્દ, ખરાબ શબ્દ.
असंस्तुत त्रि० પરિચયવગરનું નહિ વખાણેલ.
असंस्थान न० ન ઉભા રહેવું તે.
असंस्थित त्रि० પરલોક તરફ નહિ ચાલેલ, સારી રીતે સ્થિર નહિ તે, ચંચળ.
असंहत त्रि० સમુદાયને નહિ પામેલ, એ-કત્ર નહિ થયેલ, નહિ વળગેલ, જૂદું.
असंहत पु० સાંખ્યમતસિદ્ધ પુરુષ.
असकृत् अव्य० વારંવાર.
असक्त त्रि० આસક્તિરહિત, ફલાભિલાષા-રહિત.
असक्थ त्रि० સાથળવગરનું.
असक्थिय त्रि० ઉપરનો અર્થ.
असखि पु० શત્રુ.
असगोत्र त्रि० સગોત્રી નહિ તે, ભિન્ન ગોત્રનું.
असङ्कल्प पु० સંકલ્પનો અભાવ.
असङ्कल्प त्रि० સંકલ્પવગરનું.
असङ्कल्पित त्रि० નહિ સંકલ્પ કરેલ.
असङ्कसुक त्रि० સ્થિરબુદ્ધિવાળું.
असङ्कुल त्रि० પરસ્પર વિરુદ્ધ ન હોય તે, ગામ વગેરેનો રસ્તો.
असङ्कुल पु० વિસ્તીર્ણ માર્ગ.
असङ्क्रान्तमास पु०અધિકમાસ,મળમાસ.
असङ्क्षेप पु० સંક્ષેપનો અભાવ-વિસ્તાર.
असङ्क्षेप त्रि० સંક્ષેપ વગરનું, વિસ્તીર્ણ, વિસ્તારવાળું.
असङ्ख्य त्रि० સંખ્યા વગરનું, અસંખ્ય.
असङ्ख्यता स्त्री० અસંખ્યપણું.
असङ्ख्यात्य न० ઉપરનો અર્થ.

असङ्ख्यात त्रि० असंख्य, पुष्कळ संख्यावाळुं.
असङ्ख्येय त्रि० जेनी संख्या न थइ शके ते, असंख्य.
असङ्ख्येय पु० विष्णु.
असङ्ग पु० संगरहित पुरुष जीवात्मा, संगनो अभाव. संबंधनो अभाव. प्रतिबंधनो अभाव.
असङ्ग त्रि० संगवगरनुं, प्रतिबंध वगरनुं, संबंधरहित.
असङ्गत त्रि० संगत नहि ते, अयुक्त, युक्तिशून्य, संबंधरहित, संगतिवगरनुं.
असङ्गति स्त्री० संगतिनो अभाव, संबंधनो अभाव, असंबंध.
असङ्गति पु० ते नामनो एक अलंकार
असङ्गति त्रि० संगतिवगरनुं, संबंधवगरनुं.
असङ्गम पु० संगनो अभाव, मेळाप नहि ते.
असङ्गम त्रि० संगवगरनुं, मेळाप वगरनुं.
असङ्गिन् त्रि० संगवगरनुं, संबंधरहित.
असच्छास्त्र न० नास्तिकशास्त्र.
असज्जन पु० सज्जन नहि ते-दुर्जन.
असञ्ज्ञ त्रि० संज्ञारहित, नामरहित, इशारा वगरनुं.
असंज्ञा स्त्री० संज्ञानो अभाव, नामनो अभाव.
असत् त्रि० सत् नहि ते, सारुं नहि ते, खराब, निष्फळ, हयात नहि ते, दुष्ट, अश्रद्धाथी करेल कर्म वगेरे, अस्पष्ट, मूर्ख.
असत् पु० इन्द्र.
असती स्त्री० कुलटा-व्यभिचारिणी स्त्री.
असतीसुत पु० व्यभिचारिणीनो छोकरो.
असत्कर्मन् न० खराब काम.
असत्कर्मन् त्रि० खराब कामवाळुं.
असत्कार पु० सत्कार-मान नहि ते, अपमान.
असत्कृत त्रि० नहि पूजायेल, सन्मान नहि पामेल, अपमान पामेल.
असत्ख्याति स्त्री० सत्यशून्यनुं ज्ञान.
असत्ता स्त्री० न होवापणुं, दुष्टता, अस्पष्टपणुं, निष्फळता.
असत्त्व न० उपरना अर्थ, द्रव्यनो अभाव, साध्यरूप क्रिया, प्रकृतिना गुणथी भिन्न, रजोगुण, तमोगुण.
असत्त्व त्रि० जंतुरहित, प्राणीशून्य, तामस वगेरे गुणवाळुं.
असत्पथ पु० शास्त्रादिनिषिद्ध कार्य वगेरे, दुष्ट मार्ग.
असत्परिग्रह पु० दुष्ट पक्षनो आश्रय लेवो ते.
असत्प्रतिग्रह पु० खराब वस्तुनुं दान लेवुं ते, नीच माणस पासेथी दान लेवुं ते.
असत्य न० सत्य नहि ते, जूठुं, खोटुं.
असत्य त्रि० सत्यनहि एवी कोइवस्तु वगेरे.
असत्यभाषिन् त्रि० जूठुं बोलनार.
असत्यसंध त्रि० जूठी प्रतिज्ञावाळुं, दगाखोर, कपटी, नीच.
असत्यसंनिभ त्रि० जूठा जेवुं.
असदध्येतृ त्रि० निषिद्ध शास्त्र भणनार.
असदागम पु० नास्तिक वगेरेनुं शास्त्र. दुष्ट द्रव्यनो लाभ, खराब आवक.
असदाचार पु० खराब आचार, दुष्ट आचरण.
असदाचार त्रि० खराब आचारवाळुं, दुराचारी.
असदाचारिन् त्रि० उपरना अर्थ.
असदृश त्रि० अयोग्य, सरखुं-समान नहि ते.
असद्ग्रह पु० खोटो आग्रह, मिथ्या वस्तुमां आग्रह, मिथ्याज्ञान.
असद्धेतु पु० दुष्ट हेतु, न्यायप्रसिद्ध दोषवाळो हेतु.
असद्भाव पु० नहि होवापणुं, दुष्ट अभिप्राय.
असद्भाव त्रि० दुष्ट अभिप्रायवाळुं.

असद्वृत्ति स्त्री० ખરાબ વૃત્તિ, દુષ્ટ આચાર.
असद्वृत्ति त्रि० ખરાબ વૃત્તિવાળું, દુષ્ટ આચારવાળું.
असद्व्यवहार पु० દુષ્ટ વ્યવહાર.
असद्व्यवहार त्रि० દુષ્ટ વ્યવહારવાળું.
असन पु० અસન વૃક્ષ-આસંધ.
असन न० ફેંકવું.
असन त्रि० ખાવાના સ્વભાવવાળું.
असनपर्णी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
असनि त्रि० ફેંકનાર.
असनिक त्रि० ફેંકનારની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
असन्तति स्त्री० સંતતિનો અભાવ, વંશનો વિચ્છેદ, ધારાનો વિચ્છેદ.
असन्तति त्रि० સંતતિ-છોકરાં વગરનું, વંશવગરનું, ધારારહિત.
असन्तान पु० વિસ્તારનો અભાવ, વંશનો અભાવ.
असन्तान त्रि० વિસ્તારરહિત, વંશરહિત, સંતાન-છોકરાંરહિત.
असन्ताप पु० સંતાપનો અભાવ.
असन्ताप त्रि० સંતાપવગરનું.
असन्तुष्ट त्रि० સંતોષ વગરનું.
असन्तोष पु० સંતોષનો અભાવ, તૃપ્તિનો અભાવ.
असन्तोष त्रि० સંતોષવગરનું, અયત લાલસાવાળું.
असन्दिग्ध त्रि० સંદેહનો અવિષય, સંદેહરહિત, સંશયવગરનું.
असन्दित त्रि० બંધનરહિત નહિ રોકાયેલ, નહિ અટકેલ
असन्दिन त्रि० ઉપરના અર્થ.
असन्धि पु० વ્યાકરણમાં કહેલ સંધિકાર્યનો અભાવ, સુમેળ નહિ તે.
असन्धि त्रि० સંધિરહિત, સુમેળવગરનું.
असन्नद्ध त्रि० અર્વિદ, પોતાને પંડિતમાનનાર, તૈયાર નહિ તે

असन्निकर्ष पु० પાસે નહિ તે, દૂર.
असन्निकर्ष त्रि० પાસેનું નહિ તે, દૂરનું.
असन्निधि पु० સમીપપણું નહિ તે, દૂરપણું.
असन्निधि त्रि० નહિ પાસેનું, દૂરનું.
असन्निहित त्रि० ઉપરના અર્થ, સારીરીતે નહિ સ્થાપેલ.
असन्मान न० અમર્યાદ, અનાદર.
असपत्न त्रि० શત્રુ નહિ તે, મિત્ર, શત્રુ વગરનું.
असपिण्ड त्रि० સપિંડ નહિ તે, સાત પેઢીની બહારનું.
असभ्य त्रि० સભામાં નહિ ઉપયોગી, ખળ, નીચ.
असम त्रि० સમાન નહિ તે, અતુલ્ય, એકીનું, વિષમ, વિજોડ, કજોડ.
असम पु० તે નામનો એક બૌદ્ધ.
असमक्ष न० સમક્ષ નહિ તે, અપ્રત્યક્ષ.
असमक्ष त्रि० અપ્રત્યક્ષના વિષયવાળું.
असमग्र त्रि० સમગ્ર નહિ તે, અસંપૂર્ણ.
असमञ्जस न० બરાબર નહિ તે, અસંગત, અયોગ્ય.
असमञ्जस् पु० સૂર્યવંશી એક ક્ષત્રિય
असमद त्रि० કલહ વગરનું, વિરોધશૂન્ય.
असमन त्रि० જૂદા વર્ણનું.
असमनेत्र पु० મહાદેવ
असमय पु० દુષ્ટ કાળ, અયોગ્ય કાળ.
असमर्थ त्रि० અશક્ત, દુર્બળ
असमर्थ पु० વ્યાકરણશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ અસંગત અર્થવાળો સમાસ
असमर्थसमास पु० ઉપરનો અર્થ.
असमलोचन पु० મહાદેવ.
असमबाण पु० કામદેવ.
असमवायिकारण न० ન્યાયમતપ્રસિદ્ધ એક કારણ.
असमवायिन् त्रि० સંબંધરહિત, નહિ મળેલ, ન્યાયમતે સમવાયસંબંધરહિત, અસમવાયિકારણ

असमवृत्त न० છંદઃશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ વિષમ વૃત્ત.

असमवृत्त त्रि० અનુપમચરિત્રવાળું.

असमष्ट त्रि० અવ્યાપ્ત.

असमसायक पु० કામદેવ.

असमस्त त्रि० સમગ્ર નહિ તે, સંક્ષિપ્ત નહિ તે, વ્યાકરણમાં કહેલ સમાસરહિત, જૂદું જૂદું.

असमस्त न० વ્યાકરણની રીતે સમાસ નહિ પામેલ વિગ્રહવાક્ય.

असमाति त्रि० અતુલ્ય, અનુપમ

असमाधि पु० સમાધાનનો અભાવ, ચિત્તની એકાગ્રતાનો અભાવ.

असमान त्रि० અતુલ, અનુપમ, સમાન નહિ તે, વિજાતીય.

असमानयानकर्मन् पु० એક પ્રકારની રાજાઓની સુલેહ.

असमापन न० સંપૂર્તિનો અભાવ, સમાપ્તિનો અભાવ.

असमापन त्रि० સંપૂર્તિરહિત, સમાપ્તિ વગરનું.

असमापित त्रि० સમાપ્ત નહિ કરેલ.

असमाप्त त्रि० સમાપ્ત નહિ તે, અસંપૂર્ણ, સમાપ્તિ વગરનું, સારી રીતે નહિ પ્રાપ્ત કરેલ.

असमाप्ति स्त्री० સમાપ્તિનો અભાવ, સારી રીતે નહિ પ્રાપ્તિ.

असमाप्ति त्रि० સમાપ્તિ વગરનું, સારી રીતે નહિ પ્રાપ્ત કરેલ.

असमावर्त्त पु० બ્રહ્મચારી.

असमावर्तक पु० બ્રહ્મચારી.

असमावृत्त पु० બ્રહ્મચારી.

असमावृत्तक पु० બ્રહ્મચારી.

असमाहार पु० મેળાપ નહિ તે, અસમુદાય, સારી રીતે નહિ લાવવું.

असमाहार त्रि० મેળાપ વગરનું, સમુદાયરહિત, સારી રીતે નહિ આણેલ.

असमाहित त्रि० સમાધિ વગરનું, ચિત્તની એકાગ્રતા વગરનું, સારીરીતે નહિ સ્થાપેલ.

असमीक्ष्यकारिन् त्रि० વગર વિચાર્યું કરનાર, મૂર્ખ.

असमृद्धि स्त्री० સમૃદ્ધિનો અભાવ.

असमृद्धि त्रि० સમૃદ્ધિ વગરનું.

असम्पत्ति स्त्री० સંપત્તિનો અભાવ.

असम्पत्ति त्रि० સંપત્તિ વગરનું

असम्पन्न त्रि० ઉપરનો અર્થ.

असम्पर्क पु० સંબંધનો અભાવ.

असम्पर्क त्रि० સંબંધવગરનું.

असम्पूर्ण त्रि० સંપૂર્ણ નહિ તે, અસમાપ્ત.

असम्पृक्त त्रि० સંબંધ વગરનું, નહિ જોડાયેલ.

असम्प्रज्ञात पु० જ્ઞેય-જ્ઞાન-જ્ઞાતાના ભેદ વગરની નિર્વિકલ્પક સમાધિ

असम्प्रज्ञात त्रि० સારી રીતે નહિ જાણેલ.

असम्प्रति अव्य० અયોગ્યકાળ, હમણાં નહિ તે.

असम्बद्ध न० અર્થ ન સમજાય તેવું વાક્ય.

असम्बद्ध त्रि० સંબંધ વગરનું, અસંગત.

असम्बद्धप्रलाप पु० સંબંધવગરનું બોલવું તે, પ્રયોજન વગરનું કહેવું તે.

असम्बन्ध पु० સંબંધનો અભાવ, પરસ્પર અન્વયનો અભાવ

असम्बन्ध त्रि० સંબંધવગરનું.

असम्बाध त्रि० પરસ્પર સંઘર્ષરૂપી પીડારહિત, છૂટું છવાયું, પ્રતિબંધરહિત, હરકત વગરનું.

असम्बाधा स्त्री० ચૌદ અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.

असम्भव पु० સંભવનો અભાવ, સમાવેશનો અભાવ, નહિ હોવું તે.

असम्भवत् त्रि० નહિ સંભવતી વસ્તુ વગેરે.

असम्भव्य त्रि० ઉપરના અર્થ.

असम्भावना स्त्री० सभावनानो अभाव
असम्भावनीय त्रि० नहि मानवा योग्य वस्तु वगेरे.
असम्भूत त्रि० नहि थयेल, नहि उत्पन्न थयेल
असम्भृति स्त्री० संभवनो अभाव, असंभव
असम्भूत त्रि० यत्न विना सिद्ध, सारी रीते नहि पोषेल
असम्भेद पु० मेळाप-संसर्ग नहि ते,अभेद
असम्भेद त्रि० मेळापवगरनुं, संसर्गरहित, अभिन्न
असम्भोग पु० संभोगनो अभाव, भोगराग नहि ते
असम्भोग त्रि० संभोगवगरनु, भोगवटा वगरनु
असम्भ्रम पु० सारीरीते भ्रांतिनो अभाव, गभराट नहि ते
असम्भ्रम त्रि० सारीरीते भ्रांतिवगरनु, गभराटवगरनु
असम्मत त्रि० संमतिवगरनु अनुमोदन नहि ते
असम्मत पु० शत्रु
असम्मति स्त्री० संमतिनो अभाव
असम्मति त्रि० संमतिवगरनुं
असम्मान न० सन्माननो अभाव, अपमान
असम्मान त्रि० सन्मान वगरनु, अपमानवाळुं
असम्मित त्रि० अपरिमित-अमाप
असम्मुग्ध त्रि० जेणे संदेह नथी कर्यो ते, पंडिताइना अभिमानवगरनुं.
असम्मूढ त्रि० अत्यंत मूढ नहि ते, स्थिर निश्चयवाळु, भ्रान्तिरहित
असम्मृष्ट त्रि० साफसूफ नहि करेल, परस्पर संघर्षणरहित, बाधावगरनुं
असम्मोह पु० मोहनो अभाव, भ्रान्तिनो अभाव, प्रमाणरूप यथार्थ ज्ञान
असम्मोह त्रि० मोहरहित, भ्रान्तिरहित, स्थिरबुद्धिवाळुं
असम्यच् त्रि० सारु नहि ते, अयोग्य, अयुक्त
असरु पु० एक जातनु झाड
असल न० अस्त्र हैकवामा उपयोगी कोई मंत्र, लोढुं
असवर्ण त्रि० सजातीय नहि ते विजातीय
असश्चत् त्रि० गमनशील नहि ते
असश्चत त्रि० अप्रतिबद्ध
असक्त् त्रि० पोताना व्यापारमा आसक्त
असह त्रि० नहि सहन करनार
असहन पु० शत्रु
असहन न० क्षमानो अभाव
असहन त्रि० नहि सहन करनार, क्षमा वगरनु
असहाय त्रि० सहायवगरनु, सहचररहित, संगरहित.
असहिष्णु त्रि० सहनशील नहि ते
असह्य त्रि० सहन करवाने अशक्य.
असाक्षात् अव्य० परोक्ष, प्रत्यक्ष नहि ते, इन्द्रियनुं अविषय
असाक्षात्कार पु० प्रत्यक्ष नहि ते, परोक्ष ज्ञान
असाक्षात्कार त्रि० प्रत्यक्षनो अविषय, प्रत्यक्षरहित
असाक्षिक त्रि० साक्षीवगरनु, अधिष्ठातारहित
असाक्षिन् त्रि० साक्षी नहि ते
असाधन न० साधननो अभाव, कारण नहि ते
असाधन त्रि० साधनरहित, कारणरहित
असाधारण त्रि० सामान्यधर्मवाळु नहि ते, असाधारण अतुल

असाधारणानैकान्तिक पु० न्यायप्रसिद्ध એક હેત્વાભાસ.
असाधु त्रि० સારૂં નહિ તે, ખરાબ, દુરા-ચારી, દુષ્ટ.
असाध्वी स्त्री० દુષ્ટા સ્ત્રી, દુરાચારિણી.
असाध्य त्रि० સાધવાને અશક્ય રોગ-શત્રુ વગેરે
असान्तापिक સંતાપને માટે અસમર્થ.
असान्द्र त्रि० ઘાડું નહિ તે, વિરલ.
असामञ्जस्य न० બરાબર નહિ તે, અ યોગ્યપણું.
असामञ्जस्य त्रि० અયોગ્ય, નહિ બંધ બેસતું, અઘટિત.
असामर्थ्य न० અસમર્થપણું.
असामयिक त्रि० જેનો સમય પ્રાપ્ત ન થયો હોય તે, સમયવગરનું, કવેળાનું.
असामान्य त्रि० અસામાન્ય, અનુપમ, અતુલ્ય.
असाम्य त्रि० ઉપરના અર્થ.
असाम्प्रतम् अव्य० અયોગ્ય
असार पु० એરંડાનું ઝાડ, સાર નહિ તે-તુચ્છતા.
असार न० અગર ચંદન.
असार त्रि० સારવગરનું
असावधान त्रि० સાવધાન નહિ તે, પ્રમાદી
असाहाय्य न० સહાયનો અભાવ, મદદ નહિ તે.
असाहाय्य त्रि० સહાય વગરનું, મદદ વગરનું.
असि अव्य० તું.
असि स्त्री० કાશીની જમણી બાજુમા આ-વેલી તે નામની એક નદી.
असि पु० તરવાર, ચાપ.
असि त्रि० ફેંકેલ
असिक न० હોઠ અને હડપચીની વચ્ચેનો ભાગ
असिक्निका स्त्री० જનાનખાનામા રહેનારી તરુણ દાસી, તે નામની એક નદી, રાત્રિ, એક જાતની કન્યા.
असिक्नी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
असिगण्ड पु० ગાલમસુરીયુ.
असिजीविन् त्रि० તરવાર ઉપર જીવનાર.
असित पु० કાળો રંગ, કૃષ્ણપક્ષ, દેવલ ઋષિ, શનિ.
असित त्रि० કાળું.
असितकार्चिस् पु० અગ્નિ.
असितगिरि पु० તે નામનો એક પર્વત-નીલગિરિ.
असितग्रीव पु० અગ્નિ
असितनग पु० નીલગિરિ પર્વત
असितफल पु० તે નામનું એક ઝાડ.
असितमृग पु० કાળો મૃગ.
असिता स्त्री० જનાનખાનામાં રહેનારી જુ-વાનદાસી, ગળી, તે નામની એક અપ્સરા, યમુના નદી.
असितानन पु० કાળા મોઢાનો વાંદરો.
असिताभ्रशेखर पु० તે નામનો એક બૌદ્ધ.
असिताम्बुज न० કાળું કમળ.
असितार्चिस् पु० અગ્નિ.
असितालशेखर पु० તે નામનો એક બૌદ્ધ.
असितालु पु० એક જાતનું આલુ.
असिताश्मन् पु० ઇન્દ્રનીલ મણિ-લીલમ.
असितृ त्रि० ફેંકનાર.
असितोत्पल न० કાળુ કમળ.
असितोपल पु० ઇન્દ્રનીલમણિ-લીલમ.
असिदंष्ट्र पु० મગરમચ્છ.
असिदंष्ट्रक पु० મગરમચ્છ.
असिद्ध त्रि० અપક્વ, કાચું, નહિ સિદ્ધ થયેલ, અનુમાનથી નહિ મેળવેલ, સિદ્ધિ વગરનું, તૈયાર થયેલ.
असिद्ध पु० ન્યાયમતે દોષોથી દુષ્ટ હેતુ.
असिद्धि स्त्री० નહિ સિદ્ધિ, નહિ ઉત્પત્તિ,

योग प्रसिद्ध-सिद्धिनो अभाव, न्यायमते हेतुदोष.
अमिधारा स्त्री० तरवारनी धार.
अमिधाराव्रत न० तरवारनी धार जेवुं दुष्कर व्रत
अमिधाव पु० तरवारने साफ करनार.
असिधावक पु० उपरनो अर्थ.
असिधेनु स्त्री० छरी.
असिधेनुका स्त्री० छरी
असिपत्र पु० शेलडीनुं झाड, गुंड नामनुं एक झाड, बे धारीतरवार.
असिपत्र न० तरवारनुं म्यान, ते नामनुं एक नरक.
असिपत्रक पु० शेलडीनुं झाड, बे धारी तरवार.
असिपत्रवन न० ते नामनुं एक नरक.
असिपत्रव्रत न० अश्वमेधयज्ञमां करवानुं एक व्रत.
असिपुच्छ पु० शिशुमार नामनुं जळजंतु
असिपुच्छक पु० उपरनो अर्थ.
असिपुत्रिका स्त्री० छरी.
असिपुत्री स्त्री० छरी
असिमेद पु० एक जातनो खेर.
असिर त्रि० फेंकनार.
असिलोमन् पु० ते नामनो एक दानव.
असिहत्य त्रि० तरवारथी मारवा योग्य.
असिहेति पु० तरवारथी युद्ध करनार
असु पु० चित्त, ताप, बुद्धि.
असु पु० ब० पांचे वायु, प्राण
असु वण्ड्वादि संताप करवो.
असुकर त्रि० सहेलाइथी न थइ शके ते, दुष्कर.
असुक्षण न० अवज्ञा, अनादर.
असुख न० दुःख.
असुख त्रि० दुःखी.
असुखावह त्रि० सुख उपजावनार नहि ते.
असुखिन् त्रि० दुःखी.
असुगम त्रि० सुगम नहि ते, दुर्गम, दुर्बोध
असुतृप त्रि० ते नामनो एक यमदूत.
असुधारण न० प्राणधारण जीवन.
असुन्दर त्रि० सुन्दर नहि ते, कदरूपुं.
असुन्व त्रि० सोम रस नहि काढनार.
असुभृत त्रि० प्राणी
असुमत् त्रि० प्राणी
असुर पु० सूर्य दैत्य, आकडानुं झाड, राहु, कासुं, मेघ.
असुरक्ष त्रि० सुखेथी रक्षणकरवाने अशक्य.
असुरराज् पु० प्रह्लादनो पौत्र-बलिराजा, हरकोइ असुरोनो राजा.
असुररिपु पु० विष्णु.
असुरसा स्त्री० एक जातनी तुलसी.
असुरहन् त्रि० असुरोनो नाश करनार.
असुरा स्त्री० रात्रि.
असुराचार्य पु० शुक्राचार्य.
असुरारि पु० विष्णु.
असुरार्य पु० शुक्राचार्य.
असुराधिप पु० असुरराज् जुओ.
असुराध्यक्ष पु० उपर जुओ.
असुराह्व न० कासुं
असुरी स्त्री० राइ, असुर जातिनी स्त्री.
असुर्य्य त्रि० असुरोना हितनुं.
असुष्वि त्रि० सोम रस नहि काढनार.
असुलभ त्रि० दुर्लभ.
असुसु पु० बाण.
असुस्थ त्रि० दुःखे रहेनार, रोगादिकथी घेरायेल, अशांत.
असुहृद् पु० शत्रु
असू स्त्री० वांझणी स्त्री
असूक्षण न० अनादर, अवज्ञा, अपमान.
असूर्क्षण न० उपरनो अर्थ.
असूक्ष्म त्रि० सूक्ष्म नहि ते, स्थूल.

असुत त्रि० नहि जणेल, नहि उत्पन्न करेल.
असूयक त्रि० बीजाना गुणोमा दोषारोप करवाना स्वभाववाळुं.
असूयन न० बीजाना गुणोमा दोषारोप करवो.
असूया स्त्री० उपरनो अर्थ.
असूयु त्रि० बीजाना गुणोमा दोषारोप करनार
असूर त्रि० स्तोत्ररहित.
असूर्त त्रि० नहि प्रेरेल
असूर्यम्पश्या स्त्री० सूर्यने पण नहि जोनारी राणी वगेरे
असृक्कर पु० शरीरमा रहेली रस धातु
असृक्प पु० राक्षस.
असृग्धरा स्त्री० लोहीने धारण करी राखनारी-चामडी.
असृग्धारा स्त्री० उपरनो अर्थ,लोहीनी धार.
असृग्वहा स्त्री० लोही जेमा वहे छे ते नाडी.
असृग्विमोक्षण न० शरीरमाथी बगडेलुं के वधेलुं लोही बहार काढवुं ते.
असृज् न० लोही, मंगळ ग्रह, कंकु, केसर, ते नामनो एक योग.
असृपाटी स्त्री० लोहीनी धार.
असृष्ट त्रि० नहि सरजेल, नहि पेदा करेल, नहि तजेल.
असेचनक त्रि० अत्यंत प्रियदर्शन, जेना दर्शनथी मन तृप्त न थाय ते, छाटया वगरनुं.
असेचनक न० नहि छाटवुं ते.
असेवन न० सेवा नहि करवी ते.
असेवन त्रि० सेवावगरनुं.
असेवा स्त्री० सेवानो अभाव.
असेवित त्रि० नहि सेवेल.
असेव्य त्रि० सेवाने अयोग्य, नहि सेववा लायक.
असौ अव्य० आ, पेलुं.
असौकृत्य अव्य० आ-पेलुं करीने
असौन्दर्य न० सौंदर्यनो अभाव
असौन्दर्य त्रि० सुन्दरतारहित-बेडोळ, कदरुप
असौम्य त्रि० सौम्य नहि-ते, घोर.
असौम्यस्वर त्रि० कागडा जेवा मंद स्वरवाळुं, कठोर स्वरवाळुं
असौष्ठव न० सारापणानो अभाव, सुंदरतानो अभाव.
असौष्ठव त्रि० सारुं नहि ते, खराब, असुंदर.
अस्कन्न त्रि० नहि झरेल, नहि टपकेल.
अस्कंभन त्रि० अटकायत वगरनुं, प्रतिबंधरहित.
अस्कंभन न० रोकाण नहि ते, प्रतिबंधनो अभाव.
अस्कृधोयु त्रि० अविच्छिन्न, ह्रस्व नहि ते, लाबुं.
अस्खलित त्रि० स्खलना नहि पामेल, पोताना कर्तव्यथी नहि भ्रष्ट थयेल, अप्रमादी.
अस्त पु० अस्ताचल पर्वत.
अस्त त्रि० फेंकेल, समाप्त थयेल, अस्त पामेल, आथमेल.
अस्त न० आथमवुं, अंत, छेडो नहि, देखावुं, ज्योतिषप्रसिद्ध लग्नथी सातमु स्थान.
अस्तक पु० निर्वाणमोक्ष.
अस्तग त्रि० अस्त थयेल, आथमेल अदृश्य थयेल, आथमनार.
अस्तगत त्रि० उपरनो अर्थ.
अस्तगमन न० अस्त थवुं, आथमवुं, अदृश्य थवुं.
अस्तगिरि पु० अस्ताचल पर्वत.
अस्तब्ध त्रि० स्तब्ध नहि ते
अस्तब्धता स्त्री० अस्तब्धपणुं.
अस्तब्धत्व न० उपरनो अर्थ.
अस्तम् अव्य० नाश, अदर्शन, आथमवुं.

अस्तमती स्त्री० ते नामनुं एक झाड–सा ग्वण
अस्तमन न० आथमवुं, अदर्शन
अस्तमय पु० प्रलय, नाश, सूर्य वगेरेनुं अदर्शन
अस्तमित त्रि० आथमेल, अदृश्य थयेल
अस्तरण न० नहि पाथरवुं
अस्ताग पु० गत उत्सर्पिणीमां १५ मा जैन तीर्थंकर
अस्ताघ त्रि० अति गंभीर, घणुंज ऊंडुं
अस्ताचल पु० अस्ताचल पर्वत
अस्तादि पु० उपरनो अर्थ
अस्तावलवन न० आथमवुं
अस्तावलम्बिन् त्रि० आथमनार
अस्ति अव्य० स्थिति, हयाती, स्थित, हयात
अस्तिकाय पु० जैनमतप्रसिद्ध विद्यमानतास्वरूप एक पदार्थ.
अस्तिक्षीरा स्त्री० बहु दूधवाळी गाय
अस्तित्व न० हयाती, विद्यमानता, होवापणुं,
अस्तिमत् त्रि० धनवान
अस्तिनास्तिप्रवाद पु० जैनमतप्रसिद्ध स्याद्वाद.
अस्तु अव्य० अनुज्ञामां, पीडामां तिरस्कारमां, असूयामां, प्रकर्षमां अंगीकारमां, प्रशंसामां, लक्षणमां अने असूयापूर्वक अंगीकारमां वपराय छे
अस्तेन त्रि० चोर नहि ते
अस्तेय न० चोरी नहि ते
अस्तोभ त्रि० निरर्थक शब्दरहित
अस्त्य न० घर
अस्त्यान न० निंदा, तर्जना, तिरस्कार
अस्त्यान त्रि० निरादरित, तर्जनारहित
अस्त्र न० फेंकवानुं हथियार, धनुष्य तरवार वगेरे हथियार
अस्त्रकण्टक पु० बाण

अस्त्रकार त्रि० हथियार बनावनार
अस्त्रकारक त्रि० उपरनो अर्थ
अस्त्रकारिन् त्रि० अस्त्रकार जुओ
अस्त्रग्राम पु० हथियारोनो समूह
अस्त्रचिकित्सक पु० वाढकाप करनार वैद्य–ओपरेशन करनार
अस्त्रचिकित्सा स्त्री० वाढकापीयुं वैदुं–ओपरेशन
अस्त्रजित पु० एक जातनुं झाड.
अस्त्रजीव पु० सीपाइ, योद्धो
अस्त्रजीविन् पु० उपरनो अर्थ
अस्त्रधारक त्रि० हथियार धारण करनार
अस्त्रधारिन त्रि० उपरनो अर्थ.
अस्त्रमन्त्र पु० हथियार वापरवामां उपयोगी मंत्र, तंत्रप्रसिद्ध 'फट्' ए मंत्र
अस्त्रमार्ज्ज पु० शस्त्रो तीक्ष्ण करनार.
अस्त्रमार्ज्जक पु० उपरनो अर्थ
अस्त्रयुद्ध न० अस्त्रोवडे युद्ध
अस्त्रविद् त्रि० हथियार वापरी जाणनार
अस्त्रविद्या स्त्री० हथियार केवी रीते वापरवुं ते जणावनार विद्या, अस्त्रशास्त्र
अस्त्रवेद पु० अस्त्रो केवी रीते वापरवा ते जणावनार शास्त्र
अस्त्रशास्त्र न० उपरनो अर्थ
अस्त्रसायक पु० नाराच नामनुं लोखंडी अस्त्र, हरकोइ लोखंडी बाण
अस्त्रहीन त्रि० अस्त्रो विनानुं शस्त्रोना व्यापाररहितनुं वाणीनुंज युद्ध वगेरे.
अस्त्रागार न० हथियारो राखवानुं घर–आयुधशाळा
अस्त्राघात पु० हथियारवडे प्रहार
अस्त्राहत त्रि० हथियारथी मारेल, हथियारथी घायल थयेल
अस्त्रिन् त्रि० धनुर्धारि, हथियार धारण करनार,
अस्त्रीक त्रि० स्त्रीरहित

अस्याग त्रि० घणुंज ऊंडुं.
अस्याघ त्रि० घणुंज ऊंडुं.
अस्थान न० हलकुं स्थान, अयोग्य स्थान.
अस्थाने अव्य० अयोग्य.
अस्थाय न० घणुंज ऊंडुं.
अस्थायिन् त्रि० स्थायी नहि ते, चंचळ.
अस्थार न० घणुंज ऊंडुं.
अस्थावर त्रि० स्थावर नहि ते, जंगम.
अस्थि न० हाडकुं.
अस्थिक न० हाडकुं.
अस्थिकुण्ड न० हाडकांथी भरेल नरकनो कुंड.
अस्थिकृत् पु० मेद धातु–चरबी.
अस्थिच्छलित न० ते नामनुं एक रोग-निदान.
अस्थिज पु० अस्थि धातुथी उत्पन्न थनार मज्जा धातु.
अस्थिति स्त्री० स्थितिनो अभाव, अस्थिरता, निर्मर्यादपणुं.
अस्थिति त्रि० स्थिरतावगरनुं, चंचळ, निर्मर्याद.
अस्थितुण्ड पु० पक्षी.
अस्थिधन्वन पु० शिव–महादेव.
अस्थिपञ्जर पु० हाडपिंजर.
अस्थिप्रक्षेप पु० मरेलानां हाडकां गंगाजळ वगेरेमां विधिपूर्वक नांखवां ते.
अस्थिभक्ष पु० हाडकां खानारुं एक पक्षी, कुतरो.
अस्थिभङ्ग पु० हाडकांनुं भांगवुं.
अस्थिभुज् पु० अस्थिभक्ष जुओ.
अस्थिमत् त्रि० हाडकांवाळुं हरकोई प्राणी.
अस्थिमय त्रि० हाडकांनुं बनावेल हथिआर वगेरे.
अस्थिमाला स्त्री० हाडकांनी माळा, हाडकांनी पंक्ति.
अस्थिमालिन् पु० शिव–महादेव.
अस्थियुज् पु० एक जातनुं झाड.
अस्थिर त्रि० स्थिर नहि ते, चंचळ.
अस्थिरता त्रि० अस्थिरपणुं.
अस्थिरत्व न० अस्थिरपणुं.
अस्थिरमति त्रि० अस्थिर बुद्धिवाळुं.
अस्थिरविभूति स्त्री० अस्थिर ऐश्वर्य.
अस्थिविग्रह पु० शिवनो अनुचर भृंगरीट.
अस्थिविग्रह त्रि० गणी जेने केवळ हाडकांरूप थयेला शरीरवाळुं.
अस्थिशृंखला स्त्री० एक जातनुं झाड.
अस्थिशेष त्रि० मात्र हाडकांज बाकी रहेल–अति दुर्बळ.
अस्थिसंहार पु० ते नामनुं एक झाड.
अस्थिसंहारी स्त्री० एक जातनुं झाड.
अस्थिसंहारिका स्त्री० एक जातनुं झाड.
अस्थिसंचय पु० गंगाजळमां नाखवा माटे मरेलानां हाडकांनो संग्रह
अस्थिसंचयन न० उपरनो अर्थ.
अस्थिसंभव पु० हाडकामांथी उत्पन्न थनार मज्जा धातु.
अस्थिसार पु० उपरनो अर्थ.
अस्थिसार त्रि० लोही अने मांसरहित देहवाळुं.
अस्थिस्नेह पु० अस्थिसंभव जुओ.
अस्थिस्नेहसञ्ज्ञक पु० शरीर मज्जा धातु.
अस्थूरि पु० घणा घोडाओथी जोडेल रथ.
अस्थैर्य न० स्थिरतानो अभाव, चंचळता.
अस्थैर्य त्रि० स्थिरतावगरनुं, चंचळ.
अस्नायिर त्रि० नसोवगरनुं, स्थूलशरीर वगरनुं.
अस्निग्धदारु न० एक जातनुं देवदार वृक्ष.
अस्नेह पु० स्नेहनो अभाव, तेलनो अभाव.
अस्नेह त्रि० स्नेह वगरनुं, तेल वगरनुं.
अस्पन्दन न० हालवुं चालवुं नहि ते, कोइ जातनी क्रियानो अभाव.
अस्पन्दन त्रि० कोई जातनी क्रियावगरनुं.
अस्पर्श पु० स्पर्शनो अभाव, नहि अडकुं ते.

अस्पर्श त्रि० स्पर्शरहित.
अस्पर्शन न० स्पर्शनो अभाव.
अस्पर्शनीय त्रि० नहि स्पर्श करवा योग्य.
अस्पर्शयोग पु० जेमां कोइ विषयनो भास होतो नथी ते निर्विकल्पक ज्ञान.
अस्पष्ट त्रि० स्पष्ट नहि ते.
अस्पृश्य त्रि० स्पर्श करवाने अयोग्य.
अस्पृह त्रि० स्पृहाविनानुं, निःस्पृह.
अस्पृहा त्रि० स्पृहानो अभाव
अस्फुट त्रि० स्फुट नहि ते, अस्पष्ट.
अस्फुटवाच् चोख्खुं-स्पष्ट नहि बोलनार.
अस्मद् त्रि० हुं,प्रत्यगात्मा, देहाभिमानी जीव.
अस्मत्र अव्य० अमाराभां, अमाराविषे
अस्मदीय त्रि० अमारुं, अमारा संबंधी.
अस्मत्पत्रच् त्रि० अमारी सामेनुं
अस्मद्विध त्रि० अमारा जेवुं.
अस्मन्न पु० चुलो.
अस्मयु त्रि० पोते अमने इच्छनार.
अस्मरण न० स्मरणनो अभाव.
अस्मरणीय त्रि० स्मरण करवाने अयोग्य, नहि संभारवा लायक.
अस्माक त्रि० अमारुं, अमारा संबंधी.
अस्मि अव्य० हुं.
अस्मिता स्त्री० हुं ए प्रमाणे अथवा मारुं ए प्रमाणेनुं अभिमान.
अस्मृति स्त्री० स्मरणनो अभाव.
अस्यवामीय न० 'अस्य, वामा' एवा शब्द जेमां आवे छे एवुं एक सूक्त.
अस्यहत्य पु० तरवारथी नहि हणवायोग्य.
अस्यहेति पु० जेने तरवारनुं साधन नथी ते योद्धो.
अस्युद्यत त्रि० जेणे तरवार उगामी होय ते.
अस्र पु० खुणो, केश-माथाना वाळ.
अस्र न० आंसु, लोही.
अस्रकण्ठ पु० बाण
अस्रखदिर पु० एक जातनो खेर.
अस्रज न० मांस.
अस्रप पु० राक्षस, मूल नक्षत्र.
अस्रपत्रक पु० भींडानुं झाड.
अस्रपा पु० राक्षस, मूल नक्षत्र.
अस्रपा स्त्री० जळो.
अस्रफला स्त्री० एक जातनुं झाड-सालकी वृक्ष.
अस्रफली स्त्री० उपरनो अर्थ.
अस्रमातृका स्त्री० शरीरमांनी रस धातु.
अस्ररोधिनी स्त्री० रीसामणीनो वेलो.
अस्रवत् त्रि० नहि झरतुं, नहि टपकतुं, नहि स्रवतुं.
अस्रविन्दच्छदा स्त्री० एक जातनुं झाड.
अस्रार्जक पु० धोळी तुलसी, शरीरमांनी रसधातु
अस्रार्जक त्रि० लोही उत्पन्न करनार हरकोइ पदार्थ.
अस्रि स्त्री० खुणो.
अस्रिध् त्रि० नहि झरनार, नहि स्रवनार, नहि टपकनार.
अस्रु न० आंसु.
अस्रेमन् त्रि० वखाणवा योग्य, क्षयरहित.
अस्व त्रि० निर्धन,पोतानुं नहि ते-पारकुं.
अस्वक त्रि० उपरना अर्थ.
अस्वच्छ त्रि० स्वच्छ-निर्मळ नहि ते.
अस्वच्छन्द त्रि० स्वच्छंद नहि ते, अ-स्वतंत्र, पराधीन.
अस्वजाति त्रि० पोतानी जातिनुं नहि ते, परजातिनुं, विजातीय.
अस्वतंत्र त्रि० स्वाधीन नहि ते, स्वतंत्र नहि ते, पराधीन.
अस्वन्त न० चूल, भट्ठी.
अस्वन्त त्रि० खराब परिणामवाळुं.
अस्वन्त पु० मरण.
अस्वप्न पु० देव.
अस्वप्न त्रि० निद्रारहित.

अस्वर पु० मंद स्वर, खराब स्वर.

अस्वर पुं० स्वरवर्णरहित-व्यंजन, उदात्त वगेरे स्वर वगरनुं लौकिक उच्चारण.

अस्वर त्रि० मंद स्वरवाळुं, खराब स्वरवाळुं.

अस्वरूप त्रि० समान स्वभावरहित.

अस्वर्ग्य त्रि० स्वर्गनुं असाधन, स्वर्गने माटे अहितकारी.

अस्वश्लाघान्यनिन्दिता स्त्री० ते नामनो वाणीनो एक गुण.

अस्वस्थ त्रि० पोताना मूळ स्वभावमां स्थिति नहि करनार, रोग वगेरेथी घेरायेल, स्वस्थ नहि ते.

अस्वाच्छंद्य न० स्वछंदपणुं नहि ते-पराधीनता.

अस्वाच्छंद्य त्रि० स्वच्छंद नहि ते, पराधीन.

अस्वातंत्र्य न० स्वतंत्रता नहि ते-पराधीनता.

अस्वातंत्र्य त्रि० स्वतंत्र नहि ते, पराधीन.

अस्वादु त्रि० स्वादिष्ट नहि ते, स्वाद वगरनुं.

अस्वादुकण्टक पु० गोखरुनुं झाड.

अस्वाध्याय त्रि० वेदाध्ययनरहित.

अस्वाध्याय पुं० अध्ययनने माटे निषेधित काळ-अष्टमी-वगेरे.

अस्वाध्याय न० नहि अध्ययन करवा गेग्य नास्तिकशास्त्र वगेरे.

अस्वामिक त्रि० स्वामी वगरनुं, जेनो कोई धणी नथी ते खजानो वगेरे.

अस्वामिकृत त्रि० न धणीए करेल वेचाण वगेरे.

अस्वामिन् त्रि० स्वामी वगरनुं.

अस्वामिविक्रय पु० न धणीए करेल वेचाण वगेरे, ते विषयनो एक व्यवहार.

अस्वाम्य न० स्वामीत्वनो अभाव, पोतानापणानो अभाव.

अस्वाम्य त्रि० पेतानी मालीकीनुं नहि ते

अस्वावेश त्रि० पोताना स्थानमां अथवा पोताना स्वभावमां नहि रहेल.

अस्वास्थ्य न० स्वस्थपणानो अभाव, रोग वगेरेथी बेचेनी.

अस्वास्थ्य त्रि० स्वस्थपणाथी रहित, रोग वगेरेथी बेचेन.

अस्वीकार पु० स्वीकारनो अभाव.

अस्वीकार त्रि० स्वीकारवगरनुं.

अस्वीकृत त्रि० नहि स्वीकारेल, नहि ग्रहण करेल.

अस्वैरिन् त्रि० स्वाधीन नहि ते, पराधीन, अस्वतंत्र.

अंह् भ्वा० आ० स० सेट् जवुं.

अंह् चु० उभ० अक० सेट् दीपवुं, प्रकाशवुं.

अह् स्वादि० प० स० सेट् व्यापवुं.

अह अव्य० प्रशंसामां, निंदामां, तिरस्कारमां, वियोगमां, शिक्षा करवी एवा अर्थमां, आचारनो अतिशय एवा अर्थमां अने पूजवुं एवा अर्थमां वपराय छे.

अहयु त्रि० अभिमानी, गर्विष्ठ.

अहंश्रेयस् त्रि० 'हुंज श्रेष्ठ छुं'एवा प्रकारना निर्णय प्रयोजनवाळुं.

अहःकर पु० सूर्य, आकडानुं झाड.

अहस्कर पु० उपरना अर्थ.

अहःपति पु० अहःकर जुओ.

अहर्पति पु० अहःकर जुओ.

अहःशेष पु० दिवसनो अंत, सायंकाळ.

अहश्शेष पु० उपरनो अर्थ.

अहङ्कार पु० अहंकार, अभिमान, गर्व.

अहङ्कारवत् त्रि० अहंकारवाळुं, अभिमानी, गर्विष्ठ.

अहङ्कारिन् त्रि० उपरनो अर्थ.

अहङ्कृत त्रि० जेणे अहंकार कर्यो होय ते, जेणे गर्व कर्यो होय ते.

अहङ्कृति स्त्री० अहङ्कार जुओ.

अहत न० એકાદ વખત ધોયેલું નવું ધોળું કિનારીવાળું વસ્ત્ર.
अहत त्रि० નહિ હણેલ, ભોગથી નહિ નાશ પામેલ.
अहति स्त्री० હણવું નહિ તે, વિનાશનો અભાવ.
अहन न० દિવસ, વિષ્ણુ, દિવસનો અભિમાની દેવ, રાત્રિ.
अहननीय त्रि० નહિ હણવા યોગ્ય, નહિ નાશ કરવા યોગ્ય.
अहना स्त्री० ઉષા, પરોઢ.
अहन्ता स्त्री० હુંપણું, હુંપદ, મમતા.
अहम् अव्य० અહંકાર, ગર્વ, હું.
अहमहमिका स्त्री० પરસ્પર અહંકાર, હું જ પહેલો જાઉં એમ પરસ્પર કહેવું તે.
अहम्पूर्विका स्त्री० હું પહેલો–હું પહેલો એમ લડવૈયા વગેરેનું ઉત્સાહ ભરેલું વચન
अहम्प्रत्यय पु० હું છું–આ મારું છે–એવા પ્રકારનું જ્ઞાન.
अहम्भद्र त्रि० अहश्रेयस જુઓ.
अहम्मति स्त्री० અવિદ્યા, અજ્ઞાન.
अहर त्रि० નહિ હરણ કરનાર.
अहर पु० ગણિતમાં કહેલ શુદ્ધ રાશિ, તે નામનો એક અસુર.
अहरणीय त्रि० નહિ હરણ કરવા યોગ્ય
अहरादि पु० પ્રભાત, પ્રાત:કાળ.
अहर्गण पु० દિવસોનો સમુદાય
अहर्जर पु० વર્ષ.
अहर्दिव न० દરરોજ, હમેશ.
अहर्दिव त्रि० દરરોજનું, હમેશનું
अहर्नाथ पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
अहर्निश न० રાતદિવસ
अहर्पति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अहर्बान्धव पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अहर्भाज् स्त्री० કોઈ એક ઇષ્ટિકા.
अहर्मणि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अहर्मुख न० પ્રભાત, પ્રાતઃકાળ
अहर्लोक पु० કોઈ એક ઇષ્ટિકા
अहर्विद् पु० એક દિવસમાં સાધ્ય અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞને જાણનાર
अहल्य त्रि० હળથી નહિ ખેડવા યોગ્ય ખેતર વગેરે
अहल्य पु० તે નામનો એક દેશ.
अहल्या स्त्री० ગૌતમ ઋષિની સ્ત્રી, તે નામની એક અપ્સરા.
अहल्याजार पु० ઈન્દ્ર.
अहल्यानन्दन पु० અહલ્યાનો પુત્ર શતાનંદ ઋષિ
अहल्याह्रद पु० ગૌતમના આશ્રમમાં આવેલ તે નામનું એક તીર્થ.
अहल्लिक पु० પ્રેત.
अहस्कर पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अहस्त त्रि० હાથ વગરનું પ્રાણી.
अहस्पति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
अहह अव्य० સંબોધનમાં, આશ્ચર્યમાં ખેદમાં, ક્લેશમાં અને પ્રકર્ષમાં વપરાય છે.
अहहा अव्य० ઉપરનો શબ્દ જુઓ
अहार्य पु० પર્વત.
अहार्य त्रि० હરણ કરવાને અશક્ય, ભેદવાને–તોડવાને અશક્ય
अहि पु० સર્પ, સૂર્ય, રાહુ, સુમારર, વૃત્રાસુર, ખળ, દુષ્ટ, ઠગ, અશ્લેષા નક્ષત્ર, સીસું
अहि त्रि० હણનાર, વ્યાપ્ત થનાર, વ્યાપક, વ્યાપેલ.
अहि न० પાણી.
अहि स्त्री० द्वि० આકાશ અને પૃથ્વી
अहि स्त्री० પૃથ્વી, ગાય.
अहिंस त्रि० હિંસા નહિ કરનાર, હિંસાનહિત
अहिंसक त्रि० ઉપરના અર્થ.
अहिंसा स्त्री० મન વચન કે કાયાથી પ્રાણીને પીડા નહિ કરવી તે, પ્રાણીમાત્રની ઉપ

ગ્હેતુ તે,અશાસ્ત્રીય પ્રાણી પીડાનો અભાવ
अहिंसान ત્રિ૦ હિંસાશીલ નહિ તે
अहिंस्र ત્રિ૦ અહિંસક, હિંસાશીલ નહિ તે
अहिंस्र પુ૦ એક જાતનુ ઝાડ
अहिक પુ૦ ધ્રુવ નક્ષત્ર.
अहिका સ્ત્રી૦ શીમળાનુ ઝાડ.
अहिकान्त પુ૦ વાયુ
अहिकोश પુ૦ સર્પની કાંચળી.
अहिक्षेत्र પુ૦ પૂર્વમા આવેલો એક દેશ
अहिगण પુ૦ સર્પોનો સમૂહ
अहिच्छत्र પુ૦ મેઢા શીગનુ ઝાડ, તે નામનો એક દેશ
अहिच्छत्रा સ્ત્રી૦ તે નામનું એક શહેર
अहिजित् પુ૦ કૃષ્ણ, ઇન્દ્ર
अहिजिह्वा સ્ત્રી૦ એક જાતનો વેલો.
अहिण्डुका સ્ત્રી૦ એક જાતનો કીડો
अहित પુ૦ શત્રુ.
अहित ત્રિ૦ હિતકારી નહિ તે, અપથ્ય કુપથ્ય
अहितुण्डिक પુ૦ મદારી, સર્પ પકડનાર, સર્પ સાથે ખેલનાર
अहिद्विष् પુ૦ ગરૂડ, મોર, નોળીયો, ઇન્દ્ર, વિષ્ણુ,
अहिद्विष પુ૦ ઉપરના અર્થ.
अहिनकुलता સ્ત્રી૦ નીચેનો અર્થ
अहिनकुलिका સ્ત્રી૦ સર્પ અને નોળીયા વચ્ચે સ્વભાવસિદ્ધ વેર
अहिनाथ પુ૦ વાસુકિ નાગ
अहिनिर्मोक પુ૦ સર્પની કાચળી
अहिनिर्लयणी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ
अहिपताक પુ એક જાતનો સર્પ
अहिपति પુ૦ વાસુકિ નાગ
अहिपुत्रक પુ૦ એક જાતની હોડી
अहिपूतन ન૦ એક જાતનો ક્ષુદ્ર રોગ,
अहिफेन પુ ઝેરીલુ સર્પની લાળ

अहिबुध्न પુ૦ એક રૂદ્રદેવ, ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્ર, એક જાતનુ મુહૂર્ત.
अहिब्रध्न પુ૦ તે નામે એક રૂદ્ર
अहिब्रध्नदेवता સ્ત્રી૦ ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્ર
अहिभय ન૦ રાજાઓને પોતાના પક્ષથી ઉત્પન્ન થયેલ ભય, સર્પનો ભય.
अहिभयदा સ્ત્રી૦ ભોય આમળી.
अहिभानु પુ૦ વાયુ.
अहिभुज પુ૦ ગરૂડ, મોર, નોળીયુ.
अहिभृत् પુ૦ મહાદેવ
अहिम પુ૦ ઉષ્ણ સ્પર્શ
अहिम ત્રિ૦ ઉષ્ણ સ્પર્શવાળુ.
अहिमकर પુ૦ નીચેનો શબ્દ જુઓ.
अहिमद्युति પુ૦ સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ
अहिमन्यु ત્રિ૦ સર્પના જેવુ ક્રોધી, હણવા ના સ્વભાવવાળુ, વિનાશક.
अहिमन्यु પુ૦ સર્પનો ક્રોધ
अहिमर्दनी સ્ત્રી૦ તે નામનો એક વેલો.
अहिमरोचिस् પુ૦ સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ
अहिमाय ત્રિ૦ વૃત્રાસુર વગેરે
अहिमार પુ૦ એક જાતનું ઝાડ, ગરૂડ, મોર, ઇન્દ્ર
अहिमेद પુ૦ એક જાતનુ ઝાડ.
अहिमेदक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
अहिरिपु પુ૦ ગરૂડ, મોર, નોળીયો, કૃષ્ણ, ઇન્દ્ર.
अहिर्बुध्न પું૦ अहिबुध्न જુઓ
अहिर्बुध्नदेवता સ્ત્રી૦ ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્ર
अहिलता સ્ત્રી૦ નાગરવેલ.
अहिविद्विष् પુ૦ अहिरिपु જુઓ.
अहिवृध्न પુ૦ अहिबुध्न જુઓ,
अहिशुष्म ત્રિ૦ વ્યાપક, બળવાળુ
अहिसक्थ ત્રિ૦ સર્પ જેવી વાગી સાથળવાળુ
अहिसक्थ પુ૦ તે નામનો એક દેશ
अहिहन्य ન૦ વૃત્રાસુરવધ

अहिहत्या स्त्री० सर्पनी हत्या, सर्पने मारी नाखवो ते.

अहिहन् पु० गरुड, ईन्द्र, मोर

अहीन पु० दिवसोना समुदायथी साध्य द्विरात्र वगेरे याग, सर्पोनो राजा वासुकि.

अहीन त्रि० ओछु नहि ते, दीर्ण नहि ते

अहीनगु पु० ते नामनो सूर्यवंशी राजा

अहीनवादिन् त्रि० हीन नहि एवो धर्मशास्त्रप्रसिद्ध वादी.

अहीमती स्त्री० ते नामनी एक नदी

अहीर पु० रबारी, भरवाड, आयरनी जात.

अहीरणादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दसमूह.

अहीरणि पु० बे मोढावाळो सर्प.

अहीशुव पु० शत्रु

अहु त्रि० व्यापक.

अहुत त्रि० नहि होमेल.

अहुत पु० धर्मनुं साधन छता होमरहित एवो वेदपाठ.

अहूत त्रि० नहि बोलावेल.

अहृणान त्रि० क्रोधी नहि ते-अक्रोधी.

अहे अव्य० निंदामा, तिरस्कारमां, वियोगमां वपराय छे.

अहेड त्रि० अवज्ञाशून्य, अपमानरहित.

अहेडमान त्रि० आदर सत्कार पामतु, अवज्ञारहित.

अहेतु पु० हेतुनोअभाव कारणनो अभाव.

अहेतु त्रि० हेतुशून्य, कारणवगरनुं.

अहेरु पु० शतमूली नामनी वनस्पति.

अहैतुक त्रि० हेतुथी नहि प्राप्त थयेल, कारण विनानु.

अहो अव्य० शोकमां, धिक्कार एवा अर्थमा, खेदमां, दयामा, संबोधनमा, आश्चर्यमा, प्रशंसामा, वितर्कमा अने असूयामा वपराय छे.

अहोरथन्तर न० दिवसे गावायोग्य सामवेदनो एक भाग.

अहोरात्र पु० दिवस अने रात.

अहोरूप न० दिवसरूप.

अहोवत अव्य० खेदमां, संबोधनमां अने अनुकंपामा वपराय छे.

अन्हाय अव्य एकदम, जलदी, तुरत.

अह्रर्यु त्रि० शत्रु सामे जनार.

अह्रय त्रि० निर्लज्ज, बेशरम.

अह्रयाण त्रि० उपरना अर्थ.

अह्रि पु० कवि.

अह्रुत त्रि० अकुटिल, सरळ, निष्कपटी,

अह्रीक पु० दिगंबरी साधु

अह्रीक त्रि० निर्लज्ज, शरमवगरनुं

अह्रल त्रि० विह्वल नहि ते.

अह्ला स्त्री० भीनामु

आ.

आ અક્ષર પૈકી બીજો દીર્ઘસ્વર

आ પુ૦ વાક્યમા, સ્મરણમા, અનુકંપામા સમુચ્ચયમા, અંગીકારમા, થોડું એવા અર્થમા, ક્રિયાપદના યોગમા, સીમામા તથા વ્યાપ્તિમા વપરાય છે

आ પુ૦ શિવ, બ્રહ્મા

आ अव्य० ઉપદર્શક અવ્યય

आ अव्य० ઉપરનો અર્થ

आकन પુ૦ તે નામનો એક ઋષિ

आकम्प પુ૦ લગાર કંપ

अकम्पन न० ઉપરનો અર્થ

आकम्पन त्रि० લગાર કંપેલ, લગાર કંપવાના સ્વભાવવાળુ, લગાર કંપાવનાર

आकम्पन न० લગાર કંપાવવુ-હલાવવુ

आकम्पित न० ઉપરનો અર્થ.

आकम्पित त्रि० લગાર કંપેલ, લગાર કંપાવેલ

आकम्प्य न० અસ્વસ્થકારીપણુ

आकम्प त्रि० લગાર કંપવાના સ્વભાવવાળુ.

आकर પુ૦ સમૂહ, ખાણ, રત્ન વગેરેની ઉત્પત્તિનું સ્થાન, શ્રેષ્ઠ

आकरज त्रि० ખાણમા પેદા થનાર

आकरिक त्रि० સોના વગેરેની ખાણ ઉપર રાજાએ નીમેલ અધિકારી વગેરે

आकरिन त्रि० ઉત્તમ ખાણમા પેદા થનાર

आकर्ण अव्य० કાનસુધી

आकर्णन न० સાભળવુ

आकर्ष પુ૦ પાસો, પાસો ખેલવાનુ પાટીયુ, જુગાર, ઇન્દ્રિય, ધનુર્ધારીનો ધનુષનો અભ્યાસ, ખેચવુ તાણવુ, કસોટીનો પત્થર, અંકુશના આકારનો લાકડાનો આકડો

आकर्ष त्रि० ખેચનાર તાણનાર

आकर्षक त्रि० ખેચનાર, તાણનાર, ખેચવામા નીમેલ

आकर्षक પુ૦ લોહ ચુંબક

आकर्षण न० ખેચવુ, તાણવુ

आकर्षणी स्त्री० ફૂલ વગેરે ઉતારવાની એક જાતની આકડી, એક જાતની મુદ્રા

आकर्षादि त्रि० પાણિનીય વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ,

आकर्षिक त्रि० પાસો વગેરે લઈ ફરનાર, જુગારી વગેરે

आकर्षिन त्रि० ખેચનાર, દૂરસુધી જનાર ગંધ.

आकलन न० આકાંક્ષા, ગ્રહણ કરવુ, પકડવુ, સંગ્રહ કરવો ગણવુ, અનુસંધાન કરવુ, સાભળવુ.

आकलित त्रि० અનુસરેલ, ગણેલ, ગ્રહણ કરેલ, ગણેલ, સાભળેલ

आकल्प પુ૦ વેશરચના, આભૂષણ

आकल्प अव्य० કલ્પસુધી

आकल्पक પુ૦ મોહ, હર્ષ, ગ્રંથિ, અંધારું, ઉત્કંઠા

आकष પુ૦ કસોટી કરવાનો પત્થર

आकषक त्रि० કસોટી કરવામા નીમેલ, કસ કરનાર

आकषिक त्रि० ઉપરનો અર્થ

आकस्मिक त्रि० અકસ્માત થનાર-હોનાર

आकाङ्क्षत त्रि० આકાંક્ષા કરતુ, ઇચ્છતુ ચાહતુ

आकाङ्क्षणीय त्रि० આકાંક્ષા કરવા યોગ્ય, ઇચ્છવા યોગ્ય

आकाङ्क्षा स्त्री० અભિલાષ, ઇચ્છા, ચાહના

आकाङ्क्षित त्रि० ઇચ્છેલ, ચાહેલ

आकाङ्क्षिन् त्रि० આકાંક્ષા કરનાર, ઇચ્છનાર, ચાહનાર

आकाय પુ૦ એકઠો કરેલો અગ્નિ, નિવાસ, રહેઠાણ

आकार पु० આકાર, આકૃતિ, મૂર્તિ, હૃદય ના અભિપ્રાયને જણાવનારી દેહચેષ્ટા, લક્ષણ, ચેષ્ટા, ઇશારો
आकारगुप्ति स्त्री० હૃદયમા રહેલા ભાવને ગુપ્ત રાખવો તે
आकारगोपन न० ઉપરનો અર્થ
आकारण न० બોલાવવુ
आकारणा स्त्री० બોલાવવુ
आकारवत् त्रि० આકારવાળું.
आकारित त्रि० બોલાવેલ
आकाल अव्य० કાળસુધી, કાળપર્યન્ત.
आकालिक त्रि० અસમયે-અયોગ્ય સમયે ઉત્પન્ન થયેલી કોઈ વસ્તુ એકદમ વિનાશ પામનાર, પૂર્વદિવસે જે સમયે ઉત્પત્તિ હોય બીજે દિવસે તેજ સમયસુધી વ્યાપકકાળ.
आकालिकमलय पु० તે નામે એક પ્રલય
आकालिकी स्त्री० વીજળી
आकाश पु० न० આકાશ, પોલાણ
आकाशकल्प पु० પરબ્રહ્મ
आकाशग त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર
आकाशगङ्गा स्त्री० આકાશગંગા
आकाशगा स्त्री० ઉપરનો અર્થ
आकाशजननी स्त्री० કિલ્લા વગેરેમા રાખેલી નાની બારી
आकाशदीप पु० જ્યારે સૂર્ય તુલા સંક્રાન્તિમાં હોય ત્યારે સાયંકાળે ઉચ્ચ સ્થાને રખાતો દીવો.
आकाशप्रदीप पु० ઉપરનો અર્થ
आकाशभाषित न० આકાશવાણી
आकाशमण्डल न० આકાશમંડળ
आकाशमय पु० આકાશમય-આત્મા
आकाशमांसी स्त्री० નાની જટામાસી વનસ્પતિ
आकाशमूली स्त्री० જેના મૂળ અદ્ધર હોય છે તેવી એક વનસ્પતિ
आकाशयान न० વિમાન
आकाशरक्षिन् पु० દેવડીનો પહેરેગીર
आकाशवचन न० આકાશવાણી, નાટકમા પડદાની અંદર બોલાતુ વાક્ય
आकाशवत् त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર.
आकाशवर्त्मन् न० આકાશરૂપ માર્ગ.
आकाशवल्ली स्त्री० અમરવેલ
आकाशवाणी स्त्री० આકાશવાણી
आकाशसलिल न० આકાશમાથી પડેલ પાણી
आकाशस्फटिक पु० વરસાદનો કરો.
आकाशास्तिकाय पु० જૈનમતસિદ્ધ જીવ-ભિન્ન આવરણના અભાવરૂપ એક પદાર્થ.
आकाशीय त्रि० આકાશનું, આકાશસંબંધી
आकाशे अव्य० નાટકમા આકાશ સામે જોઈ બોલાતું વાક્ય
आकिञ्चन्य न० દરિદ્રતા.
आकिदन्ति पु० તે નામનો એક દેશ, એ દેશમા રહેનાર
आकिदन्तीय त्रि० पु० આકિદંતિ દેશમા હથિઆર ઉપર જીવનાર સંઘ
आकीर्ण त्रि० વ્યાપ્ત, વિખેરેલ, છૂટું છૂટું નાખેલ.
आकीम् अव्य० ત્યાગ, વિનર્ગ
आकुञ्चन न० સંકોચ સંકોચાવુ.
आकुञ्चित त्रि० સંકોચેલ, સંકોચાયેલ, લગાર વગેલ
आकुल त्रि० આકુળ, વ્યગ્ર
आकुलता स्त्री० આકુળપણુ વ્યગ્રપણુ
आकुलत्व न० ઉપરના અર્થ
आकुलाकुल त्रि० આકુળનો પ્રકાર, વ્યગ્રનો પ્રકાર, અત્યંત આકુળ-વ્યગ્ર
आकुलि पु० આકુળાણું વ્યગ્રપણુ
आकुलित त्रि० વ્યાકુળ થયેલ, વ્યગ્ર થયેલ
आकुलीकृत त्रि० વ્યાકુળ કરેલ, વ્યગ્ર કરેલ.
आकुलीभूत त्रि० વ્યાકુળ થયેલ, વ્યગ્ર થયેલ

आकृणित त्रि० લગાર મંકોચાયેલ.
आकृत न० આશય, અભિપ્રાય.
आकृति स्त्री० અભિપ્રાય.
आकृति स्त्री० આકાર, આકૃતિ, બહારની ચેષ્ટા, શરીર, આકર-મૂળ ગ્રંથ વગેરે.
आकृतिगण पु० આકારપ્રસિદ્ધ શબ્દસમૂહ.
आकृतिच्छत्रा स्त्री० એક જાતનો વેલો.
आकृष्ट त्रि० આકર્ષાયેલ, ખેંચાયેલ, આકર્ષેલ, ખેંચેલ
आकृष्टि स्त्री० ખેંચવું, તાણવું.
आके अव्य० પાસે, દૂર.
आकेकरा स्त्री० એક પ્રકારની દૃષ્ટિ.
आकेनिप त्रि० પાસે પડનાર.
आकोकेर पु० મકરરાશિ.
आकौशल न० અકુશળતા, હોશીઆરી નહિ તે.
आक्रन्द पु० ખૂબ પાડી રડવું, બોલાવવું, શબ્દ, મિત્ર, ભાઈ, દારુણ યુદ્ધ, દુઃખીઆંનું રડવાનું સ્થાન.
आक्रन्दन न० ખૂબ પાડી રડવું, બોલાવવું
आक्रन्दिक त्रि० દુખીઆઓના રડવાના સ્થાને દોડી જનાર.
आक्रन्दित न० ખૂબ પાડી રડવું, પોકે પોકે રડવું.
आक्रन्दिन् त्रि० ખૂબ પાડી રડનાર, પોક મૂકીને રડનાર, રડવાપૂર્વક બોલનાર
आक्रन्दे अव्य० યુદ્ધ
आक्रम पु० બળપૂર્વક ઉલ્લંઘન, પરલોકપ્રાપ્તિનું સાધન વિદ્યાકર્મ વગેરે, જેણે આક્રમણ કર્યું હોય તે, પરાભવ પામેલ, વ્યાપ્ત, આગ્રહ, ચઢાઈ, પરાભવ, અન્ન.
आक्रमण न० બળપૂર્વક ઓળંગવું, ચઢાઈ કરવી, પગભર.
आक्रान्त त्रि० પરાભવ પામેલ, હારેલ, પોતાની ઉપરની ગતિથી વ્યાપ્ત
आक्रान्ति स्त्री० आक्रमण જુઓ.
आक्रीड पु० ક્રીડા કરવાનું સ્થાન બગીચો વગેરે.
आक्रीड त्रि० ક્રીડા કરવાના સ્વભાવવાળું, રમતીઆળ.
आक्रीडा स्त्री० ક્રીડા, રમત.
आक्रीडिन् त्रि० ક્રીડા કરનાર, રમતીઆળ.
आक्रुष्ट त्रि० જેણે ખૂબ પાડી હોય તે, શબ્દ કરેલ, બોલાવેલ, નિંદેલ.
आक्रुष्ट न० કઠોર ભાષણ, કઠોર વાક્ય.
आक्रोश पु० વિરુદ્ધ વિચાર કરવો, શાપ, ગાળ, નિંદા, અપવાદ
आक्रोशक त्रि० વિરુદ્ધ વિચાર કરનાર, શાપ આપનાર, ગાળો ભાંડનાર, નિંદા કરનાર.
आक्रोशन न० आक्रोश જુઓ.
आक्रोष्टृ त्रि० आक्रोशक જુઓ.
आक्री अव्य० વિકાર.
आक्लेद पु० ભીંજાવું, ભીનું થવું
आक्षद्यूतिक न० જુગારની રમતથી થયેલ વૈર વગેરે.
आक्षपाटिक पु० વ્યવહારાધ્યક્ષ, ન્યાયાધીશ, જુગારનો અધ્યક્ષ.
आक्षपाद त्रि० ગૌતમનું, ગૌતમસંબંધી, ગૌતમે રચેલું એક શાસ્ત્ર વગેરે.
आक्षार पु० દૂષણ, દોષારૂપ, તહોમત.
आक्षारण न० ઉપરના અર્થ.
आक्षारित त्रि० દોષારોપ પામેલ, જૂઠું તહોમત પામેલ
आक्षिक त्रि० પાસા ખેલનાર, પાસાથી જીતનાર, પાસાથી જીતેલ.
आक्षित् त्रि० પાછું ફરતું.
आक्षिप्त त्रि० આક્ષેપ કરેલ, ઝૂંટવી લીધેલ, આકર્ષેલ, ખેંચેલ.
आक्षीव पु० સરગવાનું ઝાડ.
आक्षीव त्रि० લગારમદમત્ત થયેલ, સારી રીતે પ્રમાદ પામેલ

आक्षेप પુ૦ નિંદા, નિરસ્કાર, અપવાદ, આકર્ષણ, ઠપકો, થાપણ મૂકવી, તે નામનો એક અર્થાલંકાર, તિરસ્કારયુક્ત વચન
आक्षेपक ત્રિ૦ નિંદા કરનાર, તિરસ્કાર કરનાર, ખેંચનાર.
आक्षेपक પુ૦ એક જાતનો વાયુનો રોગ, શિકારી.
आक्षेपण ન૦ આક્ષેપ જુઓ
आक्षेपिन् ત્રિ૦ ખેંચનાર, નિંદા કરનાર, તિરસ્કાર કરનાર, સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી વિચાર કર્યા પછી ખેંચનાર
आक्षेत्रज्ञ ત્રિ૦ ક્ષેત્રને નહિ જાણનાર.
आक्षोट પુ૦ અખરોટનું ઝાડ
आक्षोड પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
आक्षोदन ન૦ શિકાર, મૃગયા.
आख પુ૦ કોદાળો, પાવડો.
आखकी સ્ત્રી૦ કોદાળી.
आखण्डल પુ૦ ઇન્દ્ર.
आखण्डि ત્રિ૦ ભેદનાર, ટુકડા કરનાર.
आखन પુ૦ કોદાળી.
आखनिक પુ૦ ચોર, ભુંડ, ડુક્કર, ઉંદર.
आखनिक ત્રિ૦ ખોદનાર.
आखनिकबक પુ૦ કોદાળી, ચોર, ભુંડ, ડુક્કર, ઉંદર,
आखनिकबक ત્રિ૦ ખોદનાર.
आखर પુ૦ કોદાળી
आखरेष्ठ ત્રિ૦ કોદાળીમાં રહેલ.
आखात ન૦ કુદરતી તળાવ
आखान પુ૦ ચોતરફ ખોદવું.
आखु પુ૦ ઉંદર, ચોર, ભુંડ, ડુક્કર, કૃપણ-લોભી, દેવતાડ વૃક્ષ
आखुकर्णपर्णिका સ્ત્રી૦ ઉંદરકાની નામની વનસ્પતિ.
आखुकर्णी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
आखुग પુ૦ ગણપતિ.
आखुपर्णिका સ્ત્રી૦ ઉંદરકાની
आखुपर्णी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
आखुपाषाण પુ૦ એક જાતનો પત્થર.
आखुभुज् પુ૦ બીલાડો.
आखुभुज પુ૦ બીલાડો.
आखुकरीष ન૦ ઉંદરની લીંડી.
आखुवाहन પુ૦ ગણપતિ.
आखुरथ પુ૦ ગણપતિ.
आखुविषहा સ્ત્રી૦ ઉંદરના ઝેરને દૂર કરનાર દેવતાડ વૃક્ષ.
आखूत्कर પુ૦ ઉંદરે કરેલો કચરો.
आखूत्थ ત્રિ૦ ઉંદરથી ઉત્પન્ન થનાર,
आखूत्थ ન૦ ઉંદરોનું સંખ્યાબંધ પેદા થવું
आखूत्थान ન૦ ઉપરનો અર્થ.
आखेट પુ૦ મૃગયા-શિકાર.
आखेटक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
आखेटशीर्षक ન૦ એક જાતની બાંધેલી ભૂમિ-સુરંગ.
आखेटिक પુ૦ મૃગયામાં કુશળ, શિકારી, કુતરો.
आखेटिक ત્રિ૦ મૃગયામાં કુશળ.
आखोट પુ૦ અખરોટનું ઝાડ.
आख्या સ્ત્રી૦ નામ, સંજ્ઞા.
आख्यात ત્રિ૦ કહેલ, જાહેર કરેલ, પ્રસિદ્ધ, વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ ધાતુ-ક્રિયાપદ, ક્રિયાપદ જેને અંતે હોય તે.
आख्याति સ્ત્રી૦ કહેવું, બોલવું.
आख्यातृ ત્રિ૦ કહેનાર, ઉપદેશ આપનાર.
आख्यान ન૦ કહેવું, બોલવું, પૂર્વનું વૃત્તાન્ત કહેવું, સામે કહેવું, ભેદક ધર્મ.
आख्यानक ન૦ પૂર્વનું વૃત્તાન્ત કહેવું.
आख्यानकी સ્ત્રી૦ તે નામનો એક છંદ.
आख्यापक ત્રિ૦ બીજાએ કહેલું બીજાને કહેનાર દૂત વગેરે.
आख्यायिका સ્ત્રી૦ કવિના વંશ વગેરેનું કથન, કોઈ પ્રકારની કથા, પ્રાપ્ત થએલા અર્થને સમજાવનારી કથા.

आख्यायिन् त्रि० कहेनार, जणावनार दूत वगेरे.
आख्येय त्रि० कहेवा योग्य, बोलवा योग्य.
आगत त्रि० आवेल, पासे प्राप्त थयेल, प्राप्त थयेल.
आगत न० आववुं.
आगति स्त्री० आववुं, प्राप्त थवुं.
आगत्य अव्य० आवीने.
आगन्तव्य त्रि० आववा योग्य, प्राप्त थवा योग्य.
आगन्तव्य न० अवश्य आववुं ते
आगन्तु पु० अतिथि.
आगन्तु त्रि० आववाना स्वभाववाळुं.
आगन्तुक पु० अतिथि, अचानक आवेल माणस.
आगन्तुज त्रि० हठथी प्राप्त थयेल रोग वगेरे.
आगम पु० आववुं, प्राप्त थवुं, उत्पत्ति, साम वगेरे उपाय, वैयाकरणनी लेवड, लखेल दस्तावेज, हरकोई शास्त्र, पुरावामां आपवा लायक लेख, खत, वेद, मंत्र, शब्दथी थनार बोध, शब्दप्रमाण, व्याकरणप्रसिद्ध आगम, स्कंध, अध्याय.
आगम पु० न० तंत्रशास्त्र, आवक.
आगमन न० आववुं, प्राप्त थवुं, उत्पन्न थवुं.
आगमवत् त्रि० आवकवाळुं.
आगमवृद्ध त्रि० शास्त्रवृद्ध, ज्ञानवृद्ध, शास्त्रोना अभ्यासथी पक्व ज्ञानवाळुं.
आगमवेत् त्रि० आगम जाणनार, शास्त्र जाणनार.
आगमवेदिन् त्रि० उपरना अर्थ.
आगमवेदिन् पु० शंकराचार्यना परमगुरु गौडपादाचार्य.
आगमापायिन् त्रि० उत्पत्ति अने विनाशना स्वभाववाळुं.
आगमावर्त्ता स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
आगमिक त्रि० आगम-शास्त्रथी प्राप्त थयेल.
आगमित त्रि० भणायेल, जाणेल, भाळेल, पमाडेल.
आगमिन् त्रि० आवनार.
आगम्य अव्य० आवीने.
आगर पु० अमास तिथि.
आगवीन त्रि० गाय पाछी सोंप्या सुधी काम करनार.
आगस् न० अपराध, पाप, दंड, शिक्षा.
आगस्ती स्त्री० दक्षिण दिशा.
आगस्तीय त्रि० अगस्त्यने हितकारक.
आगस्त्य त्रि० अगस्त्यसंबंधी, दक्षिण दिशानो भाग.
आगाध त्रि० अत्यंत ऊंडुं, दुःखथी प्राप्त थई शके ते.
आगान्तु पु० अतिथि.
आगामक त्रि० भविष्य वस्तु जणावनार.
आगामिन् त्रि० आवनार, भविष्यकाळनी वृत्ति.
आगामुक त्रि० आववाना स्वभाववाळुं.
आगार न० घर.
आगारगोधिका स्त्री० गरोळी.
आगारदाह पु० घर बाळवुं.
आगारधूम पु० घरनो धुमाडो.
आगुर् स्त्री० प्रतिज्ञा.
आगुरण न० उद्यम.
आगू स्त्री० प्रतिज्ञा.
आगूरण न० उद्यम
आगूर्ण त्रि० उद्यमी, तैयार थयेल.
आगूर्ण न० उद्यम
आगूर्तिन् त्रि० जेणे उद्यम कर्यो होय ते.
आग्नापौष्ण त्रि० अग्नि अने पूषा जेना देव होय ते हविष वगेरे.
आग्नवैष्णव त्रि० अग्नि अने विष्णु जेना देव होय ते हविष वगेरे.

आग्निक त्रि० અગ્નિસંબંધી
आग्निदत्तेय त्रि० અગ્નિદત્તની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
आग्निध्र न० અગ્નિહોમનું સ્થાન
आग्निपद त्रि० અગ્નિને સ્થાને અપાતો કોઇ પદાર્થ વગેરે
आग्निमारुत त्रि० અગ્નિ અને મરૂત જેના દેવ હોય તે હવિષ વગેરે
आग्निवारुण त्रि० અગ્નિ અને વરૂણ જેના દેવ હોય તે હવિષ વગેરે
आग्निवैश्य पु० અગ્નિવૈશ્ય ઋષિનો પુત્ર
आग्निशर्मि पु० અગ્નિશર્માનો પુત્ર
आग्निष्टोमिक पु० અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞને જાણનાર, અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞનુ પ્રતિપાદન કરનાર ગ્રંથને ભણનાર
आग्निष्टोमिकी स्त्री० અગ્નિષ્ટોમ યજ્ઞની દક્ષિણા.
आग्नीध्र न० યજમાનનું સ્થાન, અગ્નિહોત્રી બ્રાહ્મણ, અગ્નિહોત્રી યજમાન, અગ્નિનું સ્થાન
आग्नीध्रीय त्रि० આગ્નીધ્રસંબંધી
आग्नीध्र्या स्त्री० અગ્નિહોત્રની શાળા
आग्नेन्द्र त्रि० અગ્નિ અને ઇન્દ્ર જેના દેવ હોય તે હવિષ વગેરે
आग्नेय त्रि० અગ્નિ સંબંધી, અગ્નિનુ હવિષ વગેરે, અગ્નિ દીપક ઔષધ વગેરે, અગ્નિમા હોનાર–થનાર
आग्नेय न० કૃત્તિકા નક્ષત્ર, સોનુ, લોહી, લાખ વગેરે દ્રવ્ય, અગ્નિએ જોયેલ સામવેદનો એક ભાગ, સ્નાન, ગજાનુ એક ચરિત્ર, જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરનારૂ એક ઔષધ, ઘી, એક પ્રકારનું અસ્ત્ર, અગ્નિ પુરાણ
आग्नेय पु० કાર્તિક સ્વામી, અગ્નિ પર્વત, તે નામનો એક દેશ, અગ્નિની ઉપાસનનો મંત્ર, અગ્નિનો પુત્ર, આગ્નીઓ કીડો, અગસ્ત્ય મુનિ, સ્વાહા દેવતાનો રથ દીપાક.
आग्नेयी स्त्री० અગ્નિની એક ધારણા, અગ્નિ ખુણો, અગ્નિની સ્ત્રી સ્વાહા, પડવે તિથિ.
आग्न्याधानिकी स्त्री० યજ્ઞની દક્ષિણા.
आग्रभोजनिक पु० જેને નિયત પ્રથમ ભોજન આપવામા આવે છે તે એક બ્રાહ્મણ
आग्रयण त्रि० નવા અન્નના આવવા નિમિત્તે અગ્નિહોત્રીએ કરવાનો એક યજ્ઞ
आग्रह पु० આગ્રહ, આવેશ, આસક્તિ, આક્રમણ, અનુગ્રહ, ગ્રહણ કરવુ
आग्रहायण पु० અગ્ર માર્ગશીર્ષ માસ
आग्रहायणक न० માર્ગશીર્ષની પૂનેમને દિવસે આપવાનું કરજ
आग्रहायणिक न० ઉપરનો અર્થ
आग्रहायणिक पु० માર્ગશીર્ષ માસ
आग्रहायणी स्त्री० માર્ગશીર્ષની પૂનેમ
आग्रहारिक पु० જેને અગ્રભાગ હમેશા આપવામા આવે તે એક બ્રાહ્મણ
आग्रायण पु० અગ્ર નામના ઋષિનો ગોત્રપુત્ર, નવા ધાન્યના આવવા નિમિત્તે કરવામા આવતી ઇષ્ટિ
आघट्टक पु० રાતો અઘાડો
आघट्टना स्त्री० ચલાવવુ, હલાવવું
आघट्टित त्रि० ચલાવેલ, હલાવેલ
आघमर्षण न० પાપનો નાશ કરવા માટેનુ સૂક્ત
आघर्ष पु० મર્દન, ઘર્ષણ
आघ न० ઉપરના અર્થ.
आघाट पु० અઘાડો
आघाट त्रि० આઘાત પહોંચાડનાર
आघाटिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आघात पु० વધ, મારવુ, ઠોકર, માર મારવો, ગમન સ્થાન

आघातन न० ઉપરના અર્થ.
आघार पु० ઘી, સ્થાપેલા અગ્નિના વાયુ-ખુણાથી માંડી અગ્નિખુણા સુધી અને નૈર્ઋતખુણાથી માંડી ઇશાનખુણા સુધી અવિચ્છિન્ન ધારાએ ઘી છાંટવું.
आघूर्णित त्रि० ચાલેલ,હાલેલ,ભ્રાંતિમાં પડેલ.
आघृणि पु० સૂર્ય.
आघोषण न० ઢંઢેરો પીટાવો, જાહેર કરવું.
आघोषणा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
आघ्राण त्रि० સુંઘેલ, તૃપ્તિ પામેલ.
आघ्राण न० ગંધ ગ્રહણ કરવો, તૃપ્ત થવું
आघ्रात त्रि० સુંઘેલ, તૃપ્તિ પામેલ, નહિ સ્પર્શ કરેલ.
आघ्रेय त्रि० સુંઘવાયોગ્ય.
आङ् अव्य० થોડું એવા અર્થમાં, ક્રિયાપદ-ના યોગમાં, મર્યાદામા, સીમા-હદ એવા અર્થમાં અને અભિવિધિમાં વપરાય છે.
आङ्कुशायन त्रि० અંકુશથી કરેલ વગેરે.
आङ्कुशिक त्रि० અંકુશના પ્રહારને યોગ્ય.
आङ्ग न० કોમળ અંગ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અંગાધિકારનું કાર્ય.
आङ्ग पु० અંગદેશનો રાજા.
आङ्ग त्रि० અંગદેશમાં થનાર-હોનાર.
आङ्गक त्रि० ઉપરનો અર્થ, અનેક અંગ-દેશના ક્ષત્રિઓની સેવા કરનાર, અંગ-દેશની સેવા કરનાર.
आङ्गविद्य त्रि० વ્યાકરણ વગેરે અંગવિદ્યા જાણનાર.
आङ्गविद्य पु० વ્યાકરણ વગેરે અંગવિદ્યાના વ્યાખ્યાન.૫ ગ્રંથ
आङ्गविद्य त्रि० અંગવિદ્યામાં થનાર-હોનાર.
आङ्गार न० અંગારાનો સમૂહ.
आङ्गिक त्रि० અંગના, હાવભાવ વગેરે, સ્ત્રીઓના હાવભાવ.
आङ्गिरस पु० અંગિરા ઋષિનો પુત્ર.
आङ्गिरसेश्वर पु० કાશીક્ષેત્રમાં આંગિરસે પ્રતિષ્ઠા કરેલ એક શિવલિંગ.
आङ्गुलिक पु० આંગળીના આકારનો કોઇ પદાર્થ.
आङ्गुलिक पु० ઉપરનો અર્થ.
आङ्गूष पु० સ્તોત્ર, સ્તુતિ.
आङ्ग्य त्रि० અંગદેશમાં થનાર-હોનાર વગેરે.
आचके अव्य० કામના, અભિલાષા.
आचक्षाण त्रि० કહેતું, આખ્યાન કરતું.
आचतुर अव्य० ચારસુધી.
आचक्षुस् त्रि० આખ્યાન કરનાર, કહેનાર.
आचतुर्थ त्रि० ચતુરાઇનો અભાવ.
आचम पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
आचमन न० પાણી વગેરે પીવું, આચમન કરવું, આચમનનું સાધન દેવ પૂજાનો ઉપચાર.
आचमनक न० આચમન લેવાનું પાણી.
आचमनीय त्रि० આચમન માટે આપવા યોગ્ય જળ વગેરે.
आचमनीयक न० ઉપરનો અર્થ.
आचम्य अव्य० આચમન કરીને.
आचय पु० દૂર રહેલ પુષ્પ વગેરે વીણવાં.
आचयक त्रि० દૂર રહેલ પુષ્પ વગેરેના વી-ણવામાં નીમેલ.
आचरण न० આચાર.
आचरण त्रि० રથ અથવા ગાડું વગેરે.
आचरणीय त्रि० આચરણ કરવા યોગ્ય.
आचरित त्रि० આચરેલ, કરેલ.
आचरित न० આચાર.
आचर्य न० અનુષ્ઠાન કરવા યોગ્ય દેશ.
आचर्य त्रि० અદ્ભુત, આશ્ચર્યકારક.
आचान्त त्रि० આચમન કરનાર, જેનું આ-ચમન કર્યું હોય તે પાણી વગેરે.
आचाम पु० આચમન, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય પદાર્થ, ભાતનું ઓસામણ.
आचार पु० આચરણ.

आचारदीप पु० गजओनी अथवा घोडा वगेरेनी आरति उतारवानो दीवो.

आचारवत् त्रि० आचारवाळु.

आचारवर्जित त्रि० शास्त्रोक्त आचारवगरनु

आचारवेतृ त्रि० आचार जाणनार

आचारवेदिन् त्रि० उपरनो अर्थ

आचारवेदी स्त्री० पुण्यभूमि

आचाराङ्ग न० जैन दर्शनमा बार अग मानुं एक अंग.

आचारिन् त्रि० शास्त्रोक्त आचार पाळनार.

आचारी स्त्री० एक जातनो वेलो.

आचार्य पु० आचार्य, गुरु, अध्यापक, शिक्षक, पूज्य.

आचार्यक न० आचार्यनु कर्म.

आचार्यता स्त्री० आचार्यपणु.

आचार्यत्व न० आचार्यपणु

आचार्यभोगीन त्रि० आचार्यना भोग माटे पूरतु द्रव्य वगेरे.

आचार्यमिश्र पु० अतिशय पूज्य.

आचार्या स्त्री० मंत्रव्याख्या करनारी स्त्री

आचार्यानी स्त्री० आचार्यनी स्त्री.

आचिख्यासा स्त्री० कहेवानी ईच्छा

आचिख्यासु त्रि० कहेवा इच्छनार.

आचित त्रि० व्याप्त, गुथेल, बे हजार पलनु एक माप

आचित न० दश भारनु एक माप.

आचित त्रि० ढाकेल, संग्रह करेल.

आचितादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दसमूह

आचूषण न० चूसवु, चूसवानु साधन

आच्छद त्रि० जेनावडे ढकाय ते वस्त्र वगेरे.

आच्छद पु० उपरनो अर्थ.

आच्छन्न त्रि० ढाकेल, ढंकायेल, व्यापेल, व्याप्त

आच्छाक पु० झाड

आच्छाद पु० जेनावडे ढकाय ते-ढाकणु वगेरे.

आच्छादन न० ढाकवानुं साधन, ढाकणु

आच्छादनीय त्रि० ढाकवा योग्य

आच्छादित त्रि० ढाकेल

आच्छादिन त्रि० ढाकनार.

आच्छाद्य अव्य० ढांकीने.

आच्छिन्न त्रि० बळात्कारे ग्रहण करेल, झुटवी लीधेल, सारी रीते छेदेल-कापेल.

आच्छुक पु० वृक्ष, झाड

आच्छुरित न० खडखड हसवु, नखनो मार, नख उपर नख राखी वगाडवुं

आच्छुरितक न० उपरनो अर्थ.

आच्छेद पु० चोतरफथी कापवु, लगार कापवु, बळात्कारे ग्रहण करवुं, झुटवी लेवु

आच्छेदन उपरना अर्थ.

आच्छोटन न० आगळीओवती चपटी वगाडवी.

आच्छोटित त्रि० मरडीने करेला शब्दवाळी आगळी वगेरे

आच्छोदन न० मृगया-शिकार.

आच्युतदत्ति पु० अच्युत दत्तनो पुत्र-कोइ आयुधजीवी.

आच्युतदत्तीय त्रि० एकत्र थयेल कोइ आयुधजीवी

आच्युतन्ति पु० अच्युतन्तनो पुत्र कोइ आयुधजीवी

आच्युतन्तीय त्रि० एकत्र थयेल कोई आयुधजीवी.

आच्युतिक त्रि० अच्युतनो विद्यार्थी.

आंछ् भ्वा० प० स० छेद् लाबुं करवुं, लाबो विस्तार करवो

आज न० घी

आज त्रि० बकरानु मास वगेरे.

आज पु० विक्षेप.

आजक न० बकरानो समूह

आजकरोण त्रि० આજકરોણી નામની નદીની પમેનો પ્રદેશ વગેરે
आजकरोणी स्त्री० તે નામની એક નદી
आजकार पु० મહાદેવનો પોઠીઓ
आजगर न० સર્પરૂપ નહુષ રાજાને ઉદ્દેશી કરેલો ગ્રંથ-મહાભારતના વનપર્વમા તે નામનુ એક પેટાપર્વ
आजगव न० મહાદેવનુ ધનુષ, મહાદેવના ધનુષ જેવુ દઢ ધનુષ
आजधेनवि पु०स्त्री० બકરીરૂપ ગાયવાળા કોઈ મુનિનો પુત્ર અને પુત્રી
आजनन अव्य० પ્રખ્યાત જન્મ
आजनन अव्य० જન્મપર્યંત-જન્મસુધી
आजन्म अव्य० જન્મસુધી
आजन्मन अव्य० ઉપરનો અર્થ.
आजन्मसुरभिपत्र पु० તે નામે એક ઝાડ
आजमार्ग्य पु० અજમારનો પુત્ર
आजमीढ पु० અજમીઢ-અજમેરમા થનાર હોનાર-અજમેરનો રાજા, તે નામનો એક યાદવ રાજા
आजमीढक त्रि० અજમેરમા થનાર-હોનાર
आजयन न० યુદ્ધ
आजरस अव्य० વૃદ્ધાવસ્થા પર્યંત
आजरस त्रि० જેને વૃદ્ધપણુ પ્રાપ્ત થયુ હોય તે.
आजवस्तेय पु० અજવસ્તિ નામના ઋષિનો પુત્ર
आजवाह त्रि० અજવાહ નામના દેશમા થનાર-હોનાર
आजातशत्रव पु० યુધિષ્ઠિર રાજાનો પુત્ર, શત્રુરહિત એવા કોઈ રાજાનો પુત્ર-ભદ્રસેન રાજા
आजाति स्त्री० જન્મ
आजाद पु० અજાદ નામના મુનિનો પુત્ર
आजान अव्य० સૃષ્ટિકાળપર્યંત
आजान पु० ઉત્પત્તિ, જન્મ
आजानज त्रि० સૃષ્ટિકાળથી આરંભી ઉત્પન્ન થયેલ
आजानदेव पु० સૃષ્ટિકાળથી આરંભી દેવપણાને પામેલ કોઈ દેવ
आजानि त्रि० જનક ઉત્પન્ન કરનાર, પાછળ જન્મેલ.
आजानिक्य न० જન્મથી આરંભી સિદ્ધ એવા કોઈ પદાર્થપણુ
आजानेय पु० ઉત્તમ ઘોડો.
आजायन पु० બ્રહ્મદેવનો પુત્ર, અજ નામના રાજાનો પુત્ર.
आजि स्त्री० રણભૂમિ, યુદ્ધ, સંગ્રામ, મર્યાદા,
आजि पु० ક્ષણ, માર્ગ, આક્ષેપ
आजिनीय त्रि० ચામડાની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
आजिरि त्रि० આંગણાની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે
आजिरेय त्रि० આંગણામા થનાર-હોનાર
आजिहीर्षा स्त्री० હરણ કરવાની ઇચ્છા
आजिहीर्षु त्रि० હરણ કરવા ઇચ્છનાર
आजी स्त्री० મર્યાદા
आजीकूण न० તે નામનો એક દેશ.
आजीकूणिक त्रि० આજીકૂણ દેશનો માર્ગ-ન્યાય-વિહાર-મનુષ્ય-હાથી વગેરે
आजीगर्त्ति पु० આજીગર્તનો પુત્ર
आजीव पु० આજીવિકા માટેનો ઉપાય, આજીવિકાના ઉપાય રૂપ કોઈ કર્મ વગેરે, આજીવિકા માટે કોઈનો આશ્રય લેવો તે આજીવિકા
आजीव त्रि० આજીવિકા ચલાવનાર
आजीवन अव्य० જીવતા સુધી
आजीवन न० આજીવિકાનો ઉપાય; આજીવિકા
आजीविक त्रि० આજીવિકા ચલાવનાર
आजीविका स्त्री० ગુજરાન માટેનો વ્યાપાર, ગુજરાન

आजीव्य त्रि० आजिविकानो उपाय, आजीविका माटे जेनो आश्रय कर्यो होय छे ते
आजीव्य पु० आजीविका जया चाले ते देश
आजू त्रि० पगार लीधा विना काम करनार
आजूर् स्त्री० विष्ट
आज्ञप्त त्रि० आज्ञा करेल
आज्ञप्ति स्त्री० आज्ञा, हुकम
आज्ञा स्त्री० उपरना अर्थ.
आज्ञाकर त्रि० हुकम उठावनार सेवक वगेरे
आज्ञाकारिन् त्रि० उपरनो अर्थ
आज्ञाकृत् त्रि० आज्ञाकर जुओ
आज्ञाचक्र न० तन्त्रशास्त्रप्रसिद्ध एक चक्र जे भ्रमरनी वच्चे आवेल छे
आज्ञात त्रि० सारी रीते जाणेल-ओळखेल
आज्ञातीर्थ न० तन्त्रशास्त्रप्रसिद्ध एक तीर्थ
आज्ञान न० आज्ञा करवी
आज्ञानुग त्रि० हुकम प्रमाणे चालनार.
आज्ञानुगत त्रि० उपरनो अर्थ.
आज्ञानुगामिन् त्रि० आज्ञानुग जुओ
आज्ञानुयायिन् त्रि० उपर प्रमाणे
आज्ञानुवर्तिन् त्रि० आज्ञानुग जुओ
आज्ञानुसारिन् त्रि० उपर प्रमाणे
आज्ञापक त्रि० हुकम करनार
आज्ञापत्र न० हुकमनामु आज्ञावाळो कागळ
आज्ञापन न० हुकम करवो ते
आज्ञाभङ्ग पु० हुकमनो अनादर
आज्ञावह त्रि० आज्ञानुग जुओ.
आज्ञासम्पादिन् त्रि० उपर प्रमाणे
आज्य न० घी, ओगळेलुं घी, तेल वगेरे यज्ञक्रियानु साधन, श्रीवासचंदन
आज्यदोह न० सामवेदीओनु एक सूक्त
आज्यप पु० ते नामना पितृदेव
आज्यप त्रि० घी पीनार
आज्यभाग पु० घीनो एक भाग
आज्यभुज् पु० अग्नि देव
आज्यवारि पु० सात समुद्रमानो एक समुद्र
आञ्जन न० चोतरफ लेपवु-चोपडवु
आञ्जन त्रि० आंजणसंबंधी
आञ्जन पु० हनुमान
आञ्जनिक्य त्रि० आंजणनु साधन
आञ्जनेय पु० हनुमान
आञ्जलिक्य न० बे हाथ जोडवा
आञ्जिनेय पु० एक जातनो कीडो
आञ्जिहिषा स्त्री० आववानी इच्छा
आटरूप पु० अरडुसो
आटरूपक पु० अरडुसो
आटविक त्रि० अरण्यमा विचरनार जंगलमा फरनार, जंगली, एक प्रकारनुं सैन्य
आटवी स्त्री० दक्षिण दिशामा आवेली ५ वननगरी
आटि पु० एक जातनुं पक्षी, एक जातनुं माछलु
आटिक त्रि० जवा माटे प्रवृत्त थयेल
आटिक्य न० उपरनो अर्थ
आटिकी स्त्री० घरनी बहार फरी शके तेवी जेने स्तन उगेला नथी तेवी स्त्री
आटीकन न० वाछरडानु प्रथम अल्प गमन
आटीकनक न० उपरनो अर्थ.
आटीकर पु० बळद
आटीमुख न० वैद्यकप्रसिद्ध वाढकाप करवानु एक शस्त्र
आटोप पु० गर्व, अभिमान, गुस्सो, आडंबर, उपरनो डोळ, वायुने लीधे पेटमा थतो एक प्रकारनो शब्द
आडम्बर पु० हर्ष, गर्व, वादित्रनो शब्द, आरंभ, डोळ, भभको, आखुं रुंवाडुं, मेघनी गर्जना, गुस्सो, सुख, आरंभ. योजवु जोडवु
आडम्बरिन् त्रि० अभिमानी, गर्विष्ठ, डोळी.
आडारक पु० ते नामनो एक ऋषि
आडि पु० एक जातनुं पक्षी ते नामनु एक माछलु

आढिका स्त्री० ઉપરના અર્થ.
आढ्र पु० સમુદ્રમાં તરવાનો ત્રાપો-નાનો મછવો.
आढक पु० એક હજારને ચોરીસ ગુંઠીનું એક માપ ચાર, પ્રસ્થ બરાબરનું એક વજન, બમો છપ્પન પળ બરાબર સોના વગેરેનું માપ.
आढक पु० તુવેર.
आढकजम्बु पु० મોટા જાંબુવાળો કોઇ દેશ.
आढकिक त्रि० એક આઢક બરાબર રાંધનાર
आढकी स्त्री० તુવેર.
आढकीन त्रि० आढकिक જુઓ.
आढ्य त्रि० યુક્ત, મહિત, સંપત્તિવાળુ, ધનવાન, ગૃહસ્થ.
आढ्यकुलीन त्रि० ધનવાન કુળમાં ઉત્પન્ન થનાર.
आढ्यङ्करण न० જે ધનવાન ન હોય તેને ધનવાન કરવું
आढ्यचर त्रि० જે પ્રથમ ધનવાન હતું તે.
आढ्यतम त्रि० અતિશય ધનવાન.
आढ्यतर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आढ्यपदि अव्य० આઢ્યપદ જેમા હથિઆર છે તેવું યુદ્ધ.
आढ्यम्भवन न० ધનવાન થવાનું સાધન
आढ्यम्भविष्णु त्रि० જે પૂર્વે ધનવાન ન હોઇ ધનવાન થયેલ હોય તે
आढ्यम्भावुक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आढ्यवात पु० જેનાથી માથળ જકડાઇ જાય છે તે ઉરુસ્તંભ નામનો વાતરોગ.
आणक त्रि० અધમ, નીચ, નિંદિત
आणक न० એક પ્રકારનુ મૈથુન.
आणव न० અણુત્વ-અણુપણું.
आणवीन त्रि० જેમા સરસવ વગેરે અણુ ધાન્ય ઉત્પન્ન થાય છે તેનુ ખેતર, વગેરે.
आणि पु० स्त्री० રથના પૈડાની આગળ રહેલો ખીલો, કાંટી, સીમા, મર્યાદા, હદ
आणीयेय पु० આનુીવ ત્રાષિનો પુત્ર.
आण्ड त्रि० ઇંડામાથી થનાર-પક્ષી વગેરે.
आण्ड पु० હિરણ્યગર્ભ, પુરષનો વૃષણ-પેલીયો.
आण्ड त्रि० ઇંડાનો સમૂહ, વૃષણવાળું.
आण्डज पु० ઈંડામાથી ઉત્પન્ન થનાર પક્ષી-સર્પ વગેરે
आण्डज न० ઈંડાંમાંથી ઉત્પન્ન થનારનું શરીર.
आण्डायन त्रि० ઈંડાંમાથી બનેલ.
आण्डीर पु० વૃષણ જેને હોય તે
आण्डीवत पु० તે નામનો એક રાજા
आण्डीवतायनि त्रि० આંડીવત રાજાએ કરેલ.
आत् अव्य० પછી.
आत् पु० આકાર.
आत त्रि० સતત ગયેલ-ફેલાયેલ.
आतक त्रि० નિરંતર જનાર.
आतक पु० એક જાતનો સર્પ.
आतङ्क पु० રોગ, સંતાપ, સંદેહ, નગારાનો શબ્દ.
आतञ्चन न० વેગ, ઉપદ્રવ, પ્રાપ્ત કરવું, દૂધ વગેરેમા ખાટો પદાર્થ નાખી વિકૃતિ કરવી તે, નાખવું, પ્રવાહી પદાર્થ નાખી કઠણ દ્રવ્યનું ચૂર્ણ કરવું, ગાળેલા સોના વગેરેમા બીજા પદાર્થ નાખી તેને ઠારવું તે, દહીં બનાવવાનું સાધન.
आतत त्रि० વિસ્તાર પામેલ.
आततायिन त्रि० શસ્ત્ર ઉગામી મારી નાખવા તૈયાર થયેલ.
आतन पु० નજરનો ફેલાવ
आतनि त्रि० વિસ્તારનાર-ફેલાવનાર.
आतपृ त्रि० તપાવનાર
आतप पु० ઉદ્દ્યોત, પ્રકાશ, તડકો, ગાઢ કિરણવાળુ-રૌદ્ર, ગરમી, તાપ.

आतपत्र न० छत्री, छत्र.
आतपत्रक न० ઉપરનો અર્થ.
आतपवत् त्रि० તાપવાળું, ગરમીવાળું, પ્રકાશવાળું, તડકાવાળું.
आतपवर्ष न० વૃષ્ટિજળ-વરસાદનું પાણી.
आतपवारण न० छत्री, छत्र.
आतपात्यय पु० સૂર્યના તાપનું દૂર થવું તે.
आतपाभाव पु० તાપનો અભાવ, તડકાનો અભાવ-છાયા-છાંયડો.
आतपीय त्रि० તડકાની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
आतपोदक न० ઝાંઝવાનું જળ.
आतमाम् अव्य० અતિશય સન્મુખપણું, અત્યંત ચોતરફ થવું.
आतर पु० નદી વગેરે તરવા માટે અપાતું ભાડું-કર.
आतर्पण न० તૃપ્તિ, પ્રેમ ઉપજાવવો, ખુશ કરવું, માંગલિક લીંપણ કરવું તે.
आतर्पण त्रि० તૃપ્તિ કરનાર, ખુશકારક.
आतव पु० હિંસા કરવી.
आतव पु० તે નામનો એક રાજા.
आतव त्रि० હિંસા કરનાર.
आता स्त्री० દિશા.
आतान पु० સન્મુખ વિસ્તાર, લાંબો વિસ્તાર.
आतान त्रि० વિસ્તારવા યોગ્ય કરાતું.
आतानक त्रि० વિસ્તારનાર.
आतापि पु० તે નામનો એક અસુર.
आतापिन पु० એક જાતનું પક્ષી-સમળી.
आतायिन पु० ઉપરનો અર્થ
आतार पु० હોડીથી તરવા માટે આપવાનું ભાડું.
आताली अव्य० વિદ્વાનને આકુળવ્યાકુળ કરી દેવું.
आतालीकृत्य अव्य० વિદ્વાનને આકુળવ્યાકુળ કરી દઈને.
आति पु० એક જાતનું પક્ષી.
आतिथिग्व पु० તે નામનો દિવોદાસ રાજાનો પુત્ર.
आतिथेय न० અતિથિના નિમિત્તનું ભોજન વગેરે.
आतिथेय त्रि० અતિથિનો આદરસત્કાર કરવામાં કુશળ.
आतिथ्य न० અતિથિસત્કાર.
आतिथ्य पु० અતિથિ.
आतिदेशिक त्रि० અતિદેશથી પ્રાપ્ત થયેલ.
आतियात्रिक त्रि० અતિયાત્રામાં નિયુકત-એક જાતનો દેવગણ
आतिरेक्य न० અધિક, વૃદ્ધિ, પોતાના માપથી વધારે.
आतिवाहिक त्रि० *आतिवात्रिक* જુઓ.
आतिशय्य न० અતિશય.
आतिस्वायन त्रि० ચાકરની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
आतिष्ठ न० ઉત્કર્ષ.
आतु पु० નદી વગેરે તરવાનો ત્રાપો-નાનો મછવો.
आतुच् पु० સૂર્યનો અસ્તકાળ-સાયંકાળ.
आतुजि त्रि० હિંસક, બળ ગ્રહણ કરનાર.
आतुर त्रि० કાર્યમાં અસમર્થ, પીડા પામેલ, રોગી.
आतुरता स्त्री० આતુરપણું.
आतुरत्व न० ઉપરનો અર્થ.
आतुरसंन्यास पु० એક પ્રકારનો સંન્યાસ.
आतुरोपक्रमणीय पु० રોગીને ઉદ્દેશી રોગનું નિવારણ કરવા માટે આરંભવા યોગ્ય, સુશ્રુત ગ્રંથમાં તે નામનો એક અધ્યાય.
आतुरोपद्रव पु० રોગીનો ઉપદ્રવ.
आतुर्य न० આતુરપણું, ફળનાશક એક જ્વરાંશ.
आतृण त्रि० હિંસા કરેલ, હાર મારેલ, છેદેલ, કાપેલ.

आतृप्य न०-એક જાતનું ફળ.
आतोद्य न० વીણા વગેરે વાદિત્ર.
आत्त त्रि० ગ્રહણ કરેલ.
आत्तगंध त्रि० શત્રુવડે પરાભવ પામેલ, ગ્રહણ કરેલ ગંધવાળું.
आत्तगर्व त्रि० જેનો ગર્વ ઉતારી નાખ્યો હોય તે, શત્રુથી પરાભવ પામેલ.
आत्मकर्मन् त्रि० પોતાનું કર્તવ્ય.
आत्मकाम त्रि० કેવળ આત્માનીજ ઇચ્છાવાળું, માત્ર આત્મજ્ઞાનની ઇચ્છાવાળું.
आत्मकामेय त्रि० આત્માની ઇચ્છાસંબંધી.
आत्मकृत त्रि० પોતે કરેલ.
आत्मगुप्त त्रि० પોતાની શક્તિથીજ રક્ષણ કરેલ-કરાયેલ.
आत्मगुप्ता स्त्री० જેને અડકવાથી ખરજ આવે છે તે એક વેલો.
आत्मग्राहिन् त्रि० પોતાને માટેજ ગ્રહણ કરનાર, એકલપેટું, સ્વાર્થી, પેટભરૂ.
आत्मघात पु० આપઘાત.
आत्मघातिन् त्रि० આપઘાત કરનાર.
आत्मघोष पु० કાગડો, કુકડો.
आत्मज पु० કામદેવ, પુત્ર.
आत्मजन्मन् पु० પુત્ર, દીકરો, સંતાન.
आत्मजन्मन् न० આત્માની પુત્રરૂપે ઉત્પત્તિ.
आत्मजा स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ.
आत्मजाता स्त्री० ઉપરના અર્થ.
आत्मज्ञान न० યથાર્થરૂપે આત્માનું જ્ઞાન.
आत्मतत्व न० આત્માનું યથાર્થ સ્વરૂપ, આત્મારૂપ પરમ પદાર્થ.
आत्मता स्त्री० આત્માપણું.
आत्मत्व न० આત્માપણું.
आत्मतुष्टि त्रि० માત્ર આત્મજ્ઞાનથી સંતોષ પામનાર આત્મવેત્તા-બ્રહ્મજ્ઞાની.
आत्मतुष्टि स्त्री० આત્માનો સંતોષ, પોતાનો સંતોષ.
आत्मत्यागिन् त्रि० આપઘાત કરનાર.
आत्मदर्श पु० દર્પણ, આરસી, આત્માનું દર્શન, આત્મસાક્ષાત્કાર.
आत्मदर्शन न० આત્મસાક્ષાત્કાર, આત્મસાક્ષાત્કાર કરવાનું સાધન-શ્રવણ મનન અને નિદિધ્યાસન વગેરે, પ્રાણીમાત્રમાં આત્મારૂપે દૃષ્ટિ કરવી તે.
आत्मदर्शिन् त्रि० આત્મસાક્ષાત્કાર કરનાર.
आत्मद्रोहिन् त्रि० આપઘાત કરનાર.
आत्मध्यान न० આત્માનું ધ્યાન, આત્મચિંતન.
आत्मन् पु० પોતાનું સ્વરૂપ, પ્રયત્ન શરીર, મન, બુદ્ધિ, સૂર્ય, અગ્નિ, વાયુ, જીવ, પરબ્રહ્મ, ચિત્રક વૃક્ષ, આકડાનું ઝાડ.
आत्मनिष्ठ त्रि० કેવળ આત્મામાં સ્થિતિ કરનાર, મુમુક્ષુ.
आत्मनीन त्रि० આત્માના હિતનું.
आत्मनीन पु० પુત્ર, સાળો, વિદૂષક.
आत्मनीन त्रि० પ્રાણધારક, બળવાન.
आत्मनेपद न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક સંજ્ઞા.
आत्मनेपदिन् पु० આત્મનેપદસંજ્ઞક ધાતુ.
आत्मनेभाषा स्त्री० આત્મનેપદ.
आत्मन्वत् त्रि० આત્માવાળું, પ્રયત્નવાળું. ઉદાર મનનું.
आत्मपुराण न० તે નામનો એક ગ્રંથ.
आत्मप्रकाश पु० આત્માનો પ્રકાશ.
आत्मप्रभ पु० પરમાત્મા.
आत्मप्रभ त्रि० સ્વયં પ્રકાશમાન.
आत्मप्रभव पु० પુત્ર, કામદેવ.
आत्मप्रभवा स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ.
आत्मप्रभा स्त्री० સ્વયંપ્રકાશ.
आत्मप्रवाद જૈનમતે ચૌદપૂર્વમાંનું એક પૂર્વ.
आत्मबन्धु पु० આત્માનો બંધુ, પોતાનો મિત્ર, મામીનો પુત્ર, ફોઇનો પુત્ર, માસીનો પુત્ર.
आत्मभव पु० પુત્ર, કામદેવ.
आत्मभवा स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ.

आत्मभू पुं० पुत्र, કામદેવ, ઈશ્વર, શિવ, વિષ્ણુ, આદિ જીવ–હિરણ્યગર્ભ.
आत्मभू स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ
आत्मभूत त्रि० પોતાથી ઉત્પન્ન થયેલ.
आत्मभूत पुं० પુત્ર, કામદેવ, પોતાનો થયેલ સેવક, આત્મરૂપે થનાર દેહ વગેરે.
आत्मभूता स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ
आत्मभूय न० આત્મરૂપ, બ્રહ્મરૂપ
आत्ममय त्रि० આત્મસ્વરૂપને પામેલ.
आत्ममानिन् त्रि० પોતાને શ્રેષ્ઠ તરીકે માનનાર–ગર્વિષ્ઠ, પ્રાણીમાત્રમા આત્માને જોનાર.
आत्ममूर्ति पुं० ભાઈ.
आत्ममूर्ति स्त्री० વેદાન્તીમતે આત્માનુ સ્વરૂપ, ન્યાયમતે કર્તૃત્વ વગેરે
आत्ममूल न० જગત
आत्ममूली स्त्री० દુરાલભા નામની લતા–ધમાસો.
आत्मम्भरि त्रि० માત્ર પોતાનુંજ પેટ ભરનાર, એકલપેટું, પેટભરૂ
आत्मयाजिन त्रि० બ્રહ્મનિષ્ઠ કર્મયોગી, પ્રાણીમાત્રને આત્માસ્વરૂપે જોનાર
आत्मयोनि पुं० બ્રહ્મા, શિવ, વિષ્ણુ, કામદેવ.
आत्मयोनि स्त्री० વિષ્ણુ.
आत्मरक्षा स्त्री० ઇંદરવરણાનુ ઝાડ, શાસ્ત્રોક્ત વિઘ્નકર્તાઓથી આત્માનું રક્ષણ
आत्मराम पुं० આત્મજ્ઞાનમાનથી તૃપ્ત રહેનાર યોગીન્દ્ર
आत्मलाभ पुं० આત્મસ્વરૂપપ્રાપ્તિ, આત્માનો લાભ, પોતાનો લાભ
आत्मलोक पुं० સ્વપ્રકાશ આત્મા
आत्मलोमन् न० દાઢી, પોતાનો વાળ.
आत्मवत् त्रि० જેનું ચિત્ત પોતાને વશ હોય તે, નિર્વિકાર ચિત્તવાળું.
आत्मवत् न० આત્મપ્રકાશક શાસ્ત્ર
आत्मवत् अव्य० પોતાના તુલ્ય ક્રિયા, પોતાની પેરે, આત્માની પેઠે
आत्मवश त्रि० પોતાને વશ, આત્માને સ્વાધીન
आत्मवश्य त्रि० જેનું મન પોતાને વશ થયુ હોય તે
आत्मविक्रय पुं० પોતાના શરીરનુ વેચાણ
आत्मविद् त्रि० આત્મસ્વરૂપને જાણનાર–જ્ઞાની, પોતાના પક્ષને જાણનાર, પોતાને જાણનાર
आत्मविद्या स्त्री० આત્માના યથાર્થ સ્વરૂપને જણાવનારી વિદ્યા, ઉપનિષદ્‌રૂપ બ્રહ્મવિદ્યા, ને વિદ્યાનુ સાધન શાસ્ત્ર.
आत्मवीर त्रि० વિશેષ બળવાન
आत्मवीर पुं० સાળો, પુત્ર, વિદૂષક
आत्मवृत्ति स्त्री० પોતાની વૃત્તિ–આજીવિકા, ધંધો
आत्मवृत्ति त्रि० પોતાનામા વર્તનાર-રહેનાર
आत्मशक्ति स्त्री० પોતાની શક્તિ, આત્માની શક્તિ–માયા
आत्मशल्या स्त्री० શતાવરી નામની વનસ્પતિ–શતાવર
आत्मशुद्धि स्त्री० દેહ અથવા મનની શુદ્ધિ, પોતાની શુદ્ધિ
आत्मश्लाघा स्त्री० પોતાના વખાણ
आत्मसंयम पुं० માનસિક સંયમ, મનને વશ રાખવુ તે
आत्मसमुद्भव पुं० પુત્ર, કામદેવ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ, પરમાત્મા
आत्मसमुद्भव त्रि० મનથી ઉત્પન્ન થનાર સુખ વગેરે, પરમાત્માથી ઉત્પન્ન થયેલ આકાશ વગેરે
आत्मसमुद्भवा स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ
आत्मसम्भव पुं० आत्मसमुद्भव पुं० જુઓ.
आत्मसम्भव त्रि० आत्मसमुद्भव त्रि० જુઓ.
आत्मसम्भवा स्त्री० પુત્રી, બુદ્ધિ

आत्मसाक्षिन् त्रि० वेदांतादिमतसिद्ध शुद्धिवृत्तिनुं प्रकाशक चैतन्य.
आत्मसात् अव्य० संपूर्ण रीते पोताने स्वाधीन.
आत्मसात्कृत त्रि० संपूर्ण रीते पोताने स्वाधीन करेल.
आत्मसिद्ध त्रि० स्वयंसिद्ध, विना यत्ने सिद्ध थयेल.
आत्मसिद्धि स्त्री० आत्मारूप सिद्धि–मोक्ष.
आत्मसुख त्रि० आत्माना लाभरूप सुखने पामेल
आत्मसुख न० आत्माना लाभरूप सुख–परमानंद.
आत्मस्थ त्रि० आत्माना ज्ञान माटे यत्न करनार, मनोवृत्ति पदार्थ.
आत्महत्या स्त्री० आपघात.
आत्महन् त्रि० आत्माना यथार्थ ज्ञानथी रहित, आपघात करनार.
आत्माधीन पु० पुत्र, साळो, विदूषक.
आत्माधीन त्रि० पोताने स्वाधीन,बळवान.
आत्मानुरूप त्रि० पोताने योग्य, पोता जेवुं
आत्मापहारक त्रि० आत्माना यथार्थ स्वरूपने ढांकी देनार.
आत्मापहारिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
आत्माराम पु० ज्ञानमाटे यत्न करेलो योगी, एक प्रकारनो योगीन्द्र.
आत्मालम्भ पु० हृदयस्पर्श.
आत्माशिन पु० पोताना कुळनुंज भक्षण करनार-माछलुं
आत्माशिन त्रि० पोतानुंज भक्षण करनार.
आत्माश्रय पु० ते नामनो एक तर्कदोष, पोतानो आश्रय
आत्माश्रय त्रि० पोतानो आश्रय करी रहेल, मननो आधिन.
आत्मीय त्रि० आत्मासंबंधी, पोतानुं.
आत्मेश्वर त्रि० मनना विकारने रोकनार, मनने वश राखनार
आत्मोत्पत्ति स्त्री० आत्माने पोतानी उपाधिरूप अंतःकरणनी वृत्तिना कर्मथी अपूर्व देहनो संयोग.
आत्मोदय पु० पोतानो उदय.
आत्मोद्भव पु० पुत्र, कामदेव.
आत्मोद्भव त्रि० मनमां उत्पन्न थनार शोक वगेरे, पोताथी उत्पन्न थनार.
आत्मोद्भवा स्त्री० पुत्री, बुद्धि, माषपर्णी वृक्ष.
आत्मोपजीविन् त्रि० पोतानी शरीरमहेनत उपर जीवनार मजूर वगेरे.
आत्मोपम पु० पुत्र.
आत्मोपम त्रि० पोताना जेवुं, पोतानी पेठे.
आत्मौपम्य न० पोताना जेवुं, पोतानी पेठे.
आत्यंतिक त्रि० अतिशय थयेल, अत्यंत होनार.
आत्यंतिकदुःखनिवृत्ति स्त्री० मोक्ष.
आत्यन्तिकप्रलय पु० चार प्रलयमांनो एक प्रलय.
आत्यन्तिकी स्त्री० अत्यंत होनारी.
आत्ययिक त्रि० नाशना कारणवाळुं कर्म वगेरे.
आत्रेय पु० अत्रि मुनिनो पुत्र.
आत्रेयिका स्त्री० अटकाववाळी चोथे दिवसे न्हायेली स्त्री.
आत्रेयी स्त्री० उपरनो अर्थ, ते नामनी एक नदी.
आथर्वण पु० अथर्ववेदने जाणनार ब्राह्मण, अथर्ववेदने जाणनार अथवा भणनार, अथर्ववेदीनो धर्म अथवा आम्नाय, अथर्ववेदना कल्पने जाणनार पुरोहित.
आथर्वण न० अथर्ववेदनो समूह, अथर्ववेदमां कहेल कर्म.
आथर्वणिक त्रि० अथर्ववेद जाणनार ब्राह्मण.

आदश पु० દશનુ કરડવુ, દાત
आदंश न० દશસ્થાન-દશનુ સ્થાન
आदत्त त्रि० ગ્રહણ કરેલ, લીધેલ
आददान त्रि० ગ્રહણ કરવુ, લેવુ
आददि त्रि० ગ્રહણ કરનાર, લેનાર
आदधान त्रि० ધારણ કરવુ
आदर पु० સત્કાર, સન્માન, આરભ, આસક્તિ, પ્રયત્ન
आदरणीय त्रि० સન્માન કરવા યોગ્ય સ્વીકારવા યોગ્ય
आदर्तव्य त्रि० ઉપરના અર્થ.
आदर्य त्रि० આદર કરવા યોગ્ય
आदर्श पु० દર્પણ આરસી, ટીકા, નમુનો, દેશની એક સીમા
आदर्शक त्रि० દેશની અમુક સીમામા થનાર-હોનાર
आदर्शमण्डल पु० એક જાતનો સર્પ.
आदहन न० દાહ, બાળવુ, હિસા કરવી, નિદવુ, નિંદા કરવી
आदातृ त्रि० ગ્રહણ કરનાર લેનાર
आदादिक पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અદાદિ ગણનો ધાતુ
आदान न० ગ્રહણ કરવુ, લેવુ
आदानी स्त्री० હસ્તિરોમા નામની એક વનસ્પતિ
आदाय अव्य० ગ્રહણ કરીને લઇને
आदाय न० ગ્રહણ કરેલ, લેવુ
आदायचर त्रि० ગ્રહણ કરીને વિચરનાર
आदायिन् त्रि० ગ્રહણ કરનાર, લેનાર
आदार पु० आदर જુઓ
आदारिबिम्बी स्त्री० એક જાતનો વેલો
आदि पु० પ્રથમ, પહેલા હોવુ કારણ, સમીપપણુ, પ્રકાર, અવયવ
आदि त्रि० પ્રથમનુ, પહેલાનુ પ્રથમ થનાર હોનાર
आदिकर त्रि० પહેલા કરનાર પહેલા હોનાનુ કરનાર
आदिकर्तृ त्रि० ઉપરના અર્થ
आदिकर्तृ पु० ઈશ્વર
आदिकर्मन् न० પહેલુ કર્મ, પ્રથમ આરભાતુ કર્મ
आदिकर्मन् त्रि० પ્રથમ કર્મ કરનાર, પહેલુ કર્મ કરનાર
आदिकवि पु० હિરણ્યગર્ભ-બ્રહ્મદેવ, વાલ્મિકી મુનિ
आदिकारण न० પરમેશ્વર, સાખ્યમતે પ્રધાન પ્રકૃતિ, ન્યાયમતે ઈશ્વર, પરમાણુ
आदिकाव्य न० વાલ્મિકીય રામાયણ
आदिकेशव पु० કાશીમા રહેલી કેશવની એક મૂર્તિ
आदिगदाधर पु० કાશીમા રહેલી વિષ્ણુની એક મૂર્તિ
आदिजिन पु० જૈન પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભદેવ
आदितस् अव्य० આદિ, પ્રથમ, પહેલેથી, પ્રથમથી
आदिताल पु० સગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક તાલ
आदितेय पु० હરકોઇ દેવ સૂર્ય
आदित्य पु० દેવ, સૂર્ય, બાર આદિત્ય સૂર્યમડળના અધિષ્ઠાતા હિરણ્યગર્ભ, આકડાનુ ઝાડ
आदित्य पु० આદિત્યનો પુત્ર
आदित्यकेतु पु० તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર અરુણ
आदित्यकेशव पु० કાશીમા રહેલ કેશવની મૂર્તિ
आदित्यपत्र न० આકડા ઝાડનુ પાદડુ
आदित्यपर्णिनी स्त्री० તે નામની એક ઔષધી
आदित्यपुराण न० તે નામનુ પુરાણ

आदित्यपुष्पिका स्त्री० લાલ ફૂલવાળું આકડાનું ઝાડ.

आदित्यभक्ता स्त्री० તે નામની એક ઔષધી.

आदित्यव्रत न० સૂર્યની ઉપાસના માટેનું એક વ્રત.

आदित्यव्रतिक त्रि० સૂર્યના વ્રત માટે બ્રહ્મચારી.

आदित्यसूनु पु० સુગ્રીવ, કર્ણ, યમ, શનૈશ્વર.

आदित्सा स्त्री० ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા, લેવાની ઇચ્છા.

आदित्सु त्रि० ગ્રહણ કરવા ઇચ્છનાર, લેવાને ઇચ્છનાર.

आदिदेव पु० નારાયણ, શિવ, પરમાત્મા.

आदिदैत्य पु० હિરણ્યકશિપુ નામનો દૈત્ય.

आदिन् त्रि० ભક્ષક, ભક્ષણ કરનાર, ખાનાર.

आदिनव पु० आदीनव જુઓ.

आदिपर्वन् न० મહાભારતનું પહેલું પર્વ.

आदिपुराण न० ચાર લાખ શ્લોકની સંખ્યાવાળું તે નામનું એક પુરાણ.

आदिपुरुष पु० આદિજીવ-હિરણ્યગર્ભ, નારાયણ.

आदिपूरुष पु० ઉપરના અર્થ.

आदिभव पु० હિરણ્યગર્ભ, વિષ્ણુ.

आदिभव त्रि० પહેલાં થનાર-હોનાર.

आदिम त्रि० ઉપરના અર્થ.

आदिमत् त्रि० આદિવાળું, કારણયુક્ત, આદિ સીમાવાળું.

आदिराज पु० પૃથુ રાજા.

आदिवराह पु० વિષ્ણુનો એક અવતાર-વરાહ અવતાર.

आदिविद्वस् पु० આદિ વિદ્વાન-સાંખ્યાચાર્ય કપિલ મુનિ.

आदिशक्ति स्त्री० પરમેશ્વરની માયારૂપ શક્તિ, દેવીની એક મૂર્તિ.

आदिशरीर न० આદ્ય-લિંગશરીર, અવિદ્યા નામનું સૂક્ષ્મશરીર.

आदिश्य अव्य० ઉપદેશ કરીને, કહીને, આજ્ઞા કરીને.

आदिष्ट न० આજ્ઞા, ઉપદેશ.

आदिष्ट त्रि० ઉપદેશેલ, આજ્ઞા કરેલ, ઉચ્છિષ્ટ, શિખામણ આપેલ.

आदिष्टिन् त्रि० આજ્ઞા કરનાર.

आदिष्टिन् पु० બ્રહ્મચારી.

आदिसर्ग पु० આદ્ય સૃષ્ટિ, પહેલી સૃષ્ટિ.

आदीनव पु० દોષ, કલેશ, દુઃખ.

आदीनव त्रि० દુઃખેથી જે વશ થઇ શકે તે, કલેશ પામેલ.

आदीपक त्रि० પારકા ઘરમાં આગ લગાડનાર, ઉદ્દીપન કરનાર.

आदीपन न० ચિત્રાકાર એક લેપન, ઉદ્દીપન કરવું, સતેજ કરવું.

आदीपित त्रि० દીપાવેલ, પ્રકટ કરેલ, સતેજ કરેલ.

आदुरि त्रि० ચીરી નાખનાર,ફાડી નાખનાર.

आदृत त्रि० આદર કરેલ, સન્માન કરેલ, પૂજેલ.

आदृत्य त्रि० આદર કરવા યોગ્ય, માન આપવા યોગ્ય, પૂજવા યોગ્ય.

आदृत्य अव्य० માન આપીને, આદર કરીને, પૂજીને.

आदृष्टि स्त्री० ત્રણ વિભાગમાં સંકોચેલી દૃષ્ટિ.

आदेय त्रि० ગ્રહણ કરવા યોગ્ય, લેવા લાયક.

आदेवक त्रि० જુગાર ખેલનાર, જુગારી.

आदेवन न० જુગાર ખેલવાનું પાટીયું,જુગાર ખેલવો, જુગટું, જુગારનું સાધન.

आदेश पु० ઉપદેશ આજ્ઞા, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ આદેશ, ઉપદેશેલ, આજ્ઞા કરેલ; કહેલ.

आदेशक त्रि० આજ્ઞા કરનાર, ઉપદેશ કરનાર.

आदेशन न० आदेश જુઓ, આજ્ઞા કરવી, ઉપદેશ કરવો.

आदेशिन् त्रि० આજ્ઞા કરનાર, ઉપદેશ કરનાર.
आदेशिन् पु० જોશી.
आदेश्य त्रि० ઉપદેશ આપવા યોગ્ય, આજ્ઞા કરવા યોગ્ય, કહેવા યોગ્ય.
आदेष्टृ त्रि० આજ્ઞા કરનાર, ઉપદેશ કરનાર.
आदेष्टृ पु० યજમાન.
आद्य त्रि० પ્રથમ હોનાર-થનાર, મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ, ખાવા યોગ્ય.
आद्य न० એક પ્રકારનું પ્રેતશ્રાદ્ધ, ધાન્ય, અનાજ.
आद्यकवि पु० વાલ્મીકિ મુનિ, બ્રહ્મા, હિરણ્યગર્ભ.
आद्यमाषक पु० માસો, પાંચ ચણોઠીનું માપ.
आद्यबीज न० મૂળ કારણ, આદિ કારણ, ઈશ્વર, પ્રકૃતિ, પ્રધાન.
आद्या स्त्री० દુર્ગા દેવી, પ્રથમ હોનારી-થનારી તિથિ વગેરે.
आद्याकाली स्त्री० નિર્વાણતંત્રમાં કહેલ મૂલપ્રકૃતિ.
आद्यादि पु० કાત્યાયન વાર્તિકપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
आद्युदात्त त्रि० જેનો આદિ સ્વર ઉદાત્ત હોય તેવો પ્રત્યય વગેરે.
आद्यून त्रि० પેટભરું, એકલપેટું, છીનવાની ઇચ્છા વગરનું.
आद्योपान्त पु० પ્રથમથી છેવટસુધી.
आधमन न० થાપણ, અનામત મૂકવું, ઘરેણે મૂકવું.
आधमर्ण्य न० કરજ લેવું તે.
आधर्मिक त्रि० અધર્મશીલ, અધર્મી, દૈવવશાત્ અધર્મ કરનાર.
आधर्ष पु० તિરસ્કાર, અપમાન, બલાત્કારે પીડા કરવી તે.
आधर्वण न० ઉપરના અર્થ.
आधर्षित त्रि० અપમાન કરેલ, તિરસ્કારેલ, બલાત્કારે દુઃખ દીધેલ.
आधर्ष्य त्रि० અપમાનને યોગ્ય, તિરસ્કારપાત્ર, બલાત્કારે પીડવા યોગ્ય, દુર્બળ.
आधर्ष्य न० દુર્બળતા.
आधान न० સંસ્કારપૂર્વક અગ્નિ વગેરેનું સ્થાપન, ગર્ભાધાન.
आधानिक न० ગર્ભાધાન સંસ્કાર.
आधाय अव्य० સ્થાપીને, ગર્ભાધાન કરીને.
आधाय पु० આધાન જુઓ.
आधायक त्रि० સ્થાપનાર, ગર્ભાધાન કરનાર.
आधार पु० આધાર, આશ્રય, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અધિકરણ કારક, બંધન, ઝાડનો ક્યારો, તંત્રપ્રસિદ્ધ આધચક્રાધાર.
आधारता स्त्री० આધારપણું.
आधारत्व न० આધારપણું.
आधारशक्ति स्त्री० પરમેશ્વરની શક્તિ-માયા, પ્રકૃતિ, તંત્રપ્રસિદ્ધ પર દેવતા, પીઠપૂજનીય એક દેવ.
आधाराधेयभाव पु० તે નામે એક સંબંધ.
आधार्मिक त्रि० અધાર્મિક.
आधि पु० માનસિક પીડા, સ્થાપવું, મૂકવું, થાપણ મૂકવી.
आधिकरणिक पु० ન્યાયાધીશ.
आधिक्य न० અધિકતા.
आधिज्ञ त्रि० માનસિક પીડાને જાણનાર, મનની પીડાનો અનુભવ કરનાર.
आधिदैविक त्रि० દેવાધિકારે પ્રવૃત્ત શાસ્ત્ર, વાત-પિત્ત વગેરેને લીધે થનાર દુઃખ.
आधिपत्य न० અધિપતિપણું, સ્વામીત્વ, પ્રજાપાલન વગેરે રાજાનું કર્મ.
आधिबन्ध पु० બહુ પ્રજાના રક્ષણ માટેની ચિંતારૂપ બંધન.
आधिभोग पु० થાપણ મૂકેલા દ્રવ્યનો ભોગવટો, માનસિક પીડાના અનુભવરૂપ ભોગવટો.

आधिभौतिक त्रि० वाघ-सर्प वगेरेने लीधे थनाई दुःख.
आधिमन्यव पु० तावने लीधे संताप, तावनी गरमी.
आधिरथि पु० धृतराष्ट्रना सारथिनो पुत्र कर्ण.
आधिराज्य न० आधिपत्य जुओ.
आधिवेदनिक त्रि० एक विवाह उपर बीजो विवाह करती वेळा पतिए प्रथमनी स्त्रीने आपेलु धन वगेरे
आधिस्तेन पु० गुप्त राखवा योग्य मननी पीडाने बलात्कारे भोगवनार.
आधीकरण न० थापण मूकवी.
आधीकृत त्रि० थापण मूकेल द्रव्य वगेरे.
आधुत त्रि० धूणावेल, कंपावेल, हलावेल.
आधुनिक त्रि० अर्वाचीन, हालनुं, हमणानुं.
आधूत त्रि० आधुत जुओ.
आधृष्टि स्त्री० पराभव, तिरस्कार करवो, बलात्कारे शिक्षा करवी.
आधेय त्रि० उत्पन्न करवा योग्य, स्थापन करवा योग्य, आधार आपवा योग्य, आश्रय आपवा योग्य, थापण मूकवा योग्य.
आधोरण पु० हाथीनो मावत.
आध्मात त्रि० शब्द करेल, बळेल, ओळेल, धमेल, आफराना रोगवाळुं, अहंकार वगेरेथी उद्धत
आध्मात न० आफ्रो, युद्ध, शब्द, दाह.
आध्मान पु० आफ्रो.
आध्मान न० अग्निना संयोगथी उत्पन्न थनार एक शब्द, धमवुं.
आध्मानी स्त्री० नलिका नामनुं एक सुगंधी द्रव्य
आध्मापन न० शब्द उत्पन्न करवो, धमवुं.
आध्यक्ष्य न० अध्यक्षपणुं, प्रत्यक्षपणुं, अधिष्ठातापणुं.
आध्या स्त्री० चिंतन, उत्कंठापूर्वक स्मरण.
आध्यात्मिक त्रि० अध्यात्मसंबंधी, शोक-मोह-ताव वगेरे दुःख.
आध्यान न० आध्या जुओ.
आध्यापक पु० अध्यापक, भणावनार.
आध्यायिक पु० वेद भणेल.
आध्यासिक त्रि० वेदांतमने अध्यासथी कल्पेल पदार्थ—जेम छीप वगेरेमां रूपा वगेरेनी कल्पना.
आध्युपभोग पु० आधिभोग जुओ.
आध्र पु० आधार.
आध्वनिक त्रि० मार्गमा कुशळ–रस्तानो भोमीयो
आध्वरायण पु० यज्ञवेत्तानो गोत्रपुत्र.
आध्वरिक पु० यजुर्व्याख्याननो ग्रंथ.
आध्वरिक त्रि० यज्ञने जाणनार, यज्ञनुं प्रतिपादन करनारा ग्रंथने भणनार.
आध्वर्यव त्रि० अध्वर्युसंबंधी कर्म वगेरे.
आन पु० प्राणवायुने नासिकाथी बहार काढवो–श्वास मूकवो.
आनक पु० ढोल, मृदंग–नगारुं, शब्द करनो मेघ.
आनक त्रि० उत्साह आपनार.
आनकदुन्दुभि पु० कृष्णनो पिता वसुदेव.
आनकदुन्दुभि स्त्री० मोटुं नगारुं.
आनकदुन्दुभी स्त्री० उपरनो अर्थ.
आनकस्थलक त्रि० आनकस्थली देशनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
आनकस्थली स्त्री० कोई एक देश.
आनकायनि त्रि० ढोलनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
आनक्य पु० ते नामनो एक मुनि
आनडुह न० बळदनुं, बळदसंबंधी, ते नामनुं एक तीर्थ.
आनडुहक त्रि० बळदे करेल छाण वगेरे.

आनडुह्य पु० અનડુહ નામના મુનિનો ગોત્ર પુત્ર.
आनत त्रि० નમેલ, પ્રણામ કરેલ, નીચા મુખવાળું, વિનયથી નમ્ર.
आनतज पु० જૈનમતે આનતકલ્પ નામના દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયેલ દેવ.
आनति स्त्री० સંતોષ, નમન, નમ્ર ભાવ, નમ્રતા, નીચા થવું.
आनतिकर त्रि० પારિતોષિક, નમન કરનાર.
आनद्ध न० ચામડાથી મઢેલ નરઘું વગેરે વાદિત્ર.
आनद्ध त्रि० ગુંથેલ, વ્યાપ્ત, બાંધેલ, કેશાલંકાર વગેરે.
आनन न० મુખ.
आनन्तर्य न० અંતરરહિતપણું, અવ્યવધાન.
आनन्त्य न० અનંતપણું, અનંત, સીમારહિત, અનહદ, સીમાશૂન્યતા, નાશરહિતપણું, શાશ્વત પ્રતિષ્ઠા.
आनन्द पु० હર્ષ, સુખ, દુઃખનો અભાવ, પરબ્રહ્મ, પરમાત્મા.
आनन्द त्रि० આનંદવાળું, આનંદી.
आनन्द न० દારૂ.
आनन्दक त्रि० આનંદકારક.
आनन्दकानन न० કાશી ક્ષેત્ર.
आनन्दज त्रि० આનંદથી ઉત્પન્ન થનાર.
आनन्दथु पु० આનંદ, સુખ.
आनन्दद त्रि० આનંદ આપનાર.
आनन्ददत्त पु० મેહન-લિંગ-પુરુષચિહ્ન
आनन्दन न० જતી આવતી વેળા મિત્ર વગેરેને કુશળ પ્રશ્ન કરવો તે, મિત્ર વગેરેને તાત્કાલિક ભેટવું તે, આનંદ ઉપજાવવો, સુખ ઉપજાવવું.
आनन्दपट पु० તાજી પરણેલી સ્ત્રીનું વસ્ત્ર
आनन्दपूर्ण पु० પરમાત્મા
आनन्दपूर्ण त्रि० આનંદથી પૂર્ણ, અત્યંત આનંદવાળું.
आनन्दप्रचुर त्रि० ઉપરના અર્થ.
आनन्दप्रभव पु० વીર્ય, પારો, ભૂતાદિ પ્રપંચ.
आनन्दभुज् त्रि० આનંદ ભોગવનાર.
आनन्दभुज् पु० સુષુપ્તિ અવસ્થામાં આનંદ ભોગવનાર જીવ.
आनन्दभैरव पु० તે નામની શિવની એક મૂર્તિ.
आनन्दमय पु० આનંદસ્વરૂપ પરમાત્મા.
आनन्दमयकोष पु० વેદાંતપ્રસિદ્ધ પાંચ કોશોમાંનો એક કોશ, અવિદ્યાસ્વરૂપ કારણશરીર.
आनन्दमयी स्त्री० દુર્ગાદેવીની એક મૂર્તિ.
आनन्दसंभव पु० બ્રહ્માનંદનો પ્રકાશ-બ્રહ્માનંદનું સ્ફુરણ.
आनन्दसंभव त्रि० ભૂત આદિ પ્રપંચ.
आनन्दा स्त्री० ભાંગ.
आनन्दार्णव पु० બ્રહ્માનંદ-આત્માનંદ.
आनन्दि पु० હર્ષ, કૌતુક.
आनन्दित त्रि० આનંદી થયેલ, હર્ષવાળું, સુખી.
आनन्दिन् त्रि० આનંદવાળું, આનંદી, આનંદકારક.
आनन्दी स्त्री० એક જાતનું વૃક્ષ.
आनमन न० નમવું, સારી રીતે નમવું, નમ્રતાજનક વ્યાપાર.
आनमित त्रि० અનુકૂલ કરેલ, નમાવેલ.
आनम्य त्रि० નમાવવા યોગ્ય.
आनम्य अव्य० નમસ્કાર કરીને
आनय पु० આણવું, લાવવું, જનોઇનો સંસ્કાર કરવો
आनयन न० ઉપરના અર્થ.
आनर्त्त पु० નૃત્યશાળા, યુદ્ધ, નાચવું, નાચ, તે નામનો એક દેશ.
आनर्त्त पु० તે નામનો સૂર્યવંશી એક રાજા, તે નામનો ચંદ્રવંશી એક રાજા, આનર્ત

દેશનો માણસ, આનર્ત દેશનો રાજા.
आनर्त्त न० પાણી.
आनर्त्त त्रि० નૃત્ય કરનાર, નાચનાર.
आनर्त्तक त्रि० નૃત્ય કરનાર, નાચનાર, આનર્તદેશમાં થનાર-હોનાર.
आनर्त्तपुर न० દ્વારકા નગરી
आनर्त्तीय त्रि० આનર્ત દેશમાં થનાર-હોનાર.
आनर्थक्य न० નિરર્થકપણું, અનર્થકપણું.
आनव त्रि० પ્રાણીસંબંધી બળ વગેરે.
आनव्य न० નર સંબંધી બે મળ.
आनस त्रि० ગાડાસંબંધી, પિતૃસંબંધી.
आनाथ्य न० સ્વામીશૂન્યતા-અનાથપણું
आनाम्य त्रि० નમસ્કાર કરવા યોગ્ય.
आनाय पु० માછલાં પકડવાની જાળ.
आनायिन् त्रि० આણનાર, લઇ જનાર, મચ્છીમાર.
आनाय्य पु० યજ્ઞપ્રસિદ્ધ એક દક્ષિણાગ્નિ.
आनाह पु० બંધ, લંબાઇ, જેમાં ઝાડો અને પેસાબ બન્ને બંધ થઇ જાય તેવો એક રોગ-આફરો.
आनाहिक पु० આફરાના રોગને શાંત પાડવા યોગ્ય ઉપચાર.
आनिचेय त्रि० ચોતરફથી સંચય કરવા યોગ્ય
आनिरुद्ध पु० અનિરુદ્ધનો પુત્ર.
आनिर्हत पु० તે નામનો એક દેવ.
आनिल त्रि० વાયુ સંબંધી, વાયુ જેનો દેવ હોય તેવું હવિષ વગેરે.
आनिलि पु० વાયુપુત્ર ભીમસેન, હનુમાન.
आनिली स्त्री० સ્વાતી નક્ષત્ર.
आनीत त्रि० આણેલ, લાવેલ.
आनीति स्त्री० આણવું, લાવવું.
आनील पु० લગાર કાળો એવો રંગ, થોડો કાળો એવો ઘોડો.
आनील त्रि० લગાર કાળું.
आनीली स्त्री० થોડી કાળી એવી ઘોડી.
आनु त्रि० પ્રાણી.
आनुकल्पिक त्रि० અનુકલ્પને જાણનાર, અનુકલ્પબોધક ગ્રંથને ભણનાર.
आनुकूलिक त्रि० અનુકૂળપણે વર્તનાર.
आनुकूल्य न० અનુકૂળપણું.
आनुगङ्ग्य त्रि० ગંગાની પાછળ-હોનાર થનાર.
आनुगतिक त्रि० અનુસરવાથી થયેલ સંતોષ વગેરે.
आनुगत्य न० અનુસરવારૂપ આચરણ, અનુસરવાપણું.
आनुगादिक त्रि० પાછળથી કહેનાર.
आनुगुणिक त्रि० અનુકૂલ જાણનાર, ગુણોને અનુસરતું જાણનાર.
आनुगुण्य न० અનુકૂલતાભરેલું આચરણ, અનુકૂલપણું.
आनुग्रामिक त्रि० ગામની પાછળ-હોનાર થનાર.
आनुचारक त्रि० અનુચરના ધર્મવાળું આચરણ-અનુચરની ફરજ.
आनुति पु० स्त्री० આનુત નામના મુનિનું સંતાન.
आनुतिल्य त्रि० તલની પાછળ થનાર-હોનાર.
आनुदृष्टिनेय पु० અનુદૃષ્ટિમાં થનાર-હોનાર.
आनुनाश्य त्रि० વિનાશની પાછળ થનાર-હોનાર.
आनुनासिक्य न० અનુનાસિકનો ધર્મ, અનુનાસિકપણું.
आनुपथ्य त्रि० માર્ગની પાછળ થનાર-હોનાર.
आनुपदिक त्रि० પગલે પગલે દોડનાર
आनुपद त्रि० પગલે પગલે થનાર-હોનાર.
आनुपूर्वी स्त्री० પરિપાટી, પરંપરા, ક્રમ.
आनुपूर्व्य न० ઉપરના અર્થ.

आनुमानिक त्रि० અનુમાનથી પ્રાપ્ત થયેલ, યુક્તિસિદ્ધ, અનુમાનથી જાણેલ, અનુમાનયુક્ત.

आनुमाष्य त्रि० અડદની પાછળ હોનાર–થનાર.

आनुयव्य त्रि० જવની પાછળ હોનાર–થનાર.

आनुयूष्य त्रि० યૂષ-ઓસામણની પાછળ થનાર–હોનાર

आनुरक्ति स्त्री० અનુરાગ, સ્નેહ, અનુસરણ.

आनुराहति पु० તે નામનો કોઈ મુનિ.

आनुरोहति पु० ઉપરનો અર્થ.

आनुलेपिक त्रि० વિલેપન પાછળનું કર્મ.

आनुलोमिक त्रि० અનુકૂળ આચરણવાળું.

आनुलोम्य न० અનુક્રમ, અનુક્રમપણું.

आनुवंश्य त्रि० વાંસના ઝાડની પાછળ થનાર.

आनुविधित्सा स्त्री० ઉપકારની સામે ઉપકાર કરવાની ઇચ્છા નહિ તે

आनुवेश्य त्रि० પાડોસીની પાસેના ઘરમા રહેનાર.

आनुशातिक त्रि० અનુશતિકસંબંધી.

आनुशासनिक त्रि० શીખામણનાં નીતિવાક્ય વગેરે.

आनुशासनिक न० તે નામનુ મહાભારતનું એક પર્વ.

आनुश्रविक त्रि० સ્વર્ગાદિકના સાધનરૂપ વેદોક્ત કર્મસમૂહ.

आनुषङ्गिक त्रि० પ્રસંગવશાત્ પ્રાપ્ત થયેલ, સહેજે આવી મળેલ.

आनुषक् अव्य० आनुपूर्वा જુઓ.

आनुषण्ड त्रि० અનુષણ્ડ નામના દેશમા થનાર–હોનાર.

आनुष्टुभ त्रि० અનુષ્ટુપ્ છંદનો મંત્ર વગેરે, અનુષ્ટુપ્ છંદસંબંધી.

आनुष्टुभ न० અનુષ્ટુભ નામનો છંદ.

आनुसाय्य त्रि० સાયંકાળની પાછળ થનાર–હોનાર

आनुसीत्य त्रि० હળના માર્ગની પાછળ હોનાર–થનાર.

आनुसीर्य त्रि० હળની પાછળ થનાર.

आनुसूय त्रि० અત્રિ ઋષિની પત્ની અનુસૂયાએ આપેલ

आनुसृतिनेय त्रि० અનુસરણની પાછળ થનાર.

आनुसृष्टिनेय त्रि० સૃષ્ટિની પાછળ થનાર-હોનાર

आनुहारति त्रि० અનુહરણ કરનારમા હોનાર–થનાર.

आनूप त्रि० અનૂપ દેશમાં હોનાર–થનાર, જળથી અનુસરાયલા દેશમાં થનાર.

आनृत त्रि० નિરંતર જૂઠાણું કરનાર.

आनृण्य न० કરજરહિતપણું, કરજ અદા કરવું.

आनृशंसि पु० દયાળુનો પુત્ર

आनृशंसीय त्रि० દયાળુના સંતાનમા હોનાર–થનાર.

आनृशंस्य न० દયા, દયાળુપણું, અનુકંપા, કારુણ્ય.

आनृशस्य त्रि० દયાવાળું, દયાળુ.

आनेतृ त्रि० આણનાર, લાવનાર.

आनेय त्रि० આણવા યોગ્ય, લાવવા યોગ્ય.

आनेय पु० યજ્ઞસંબંધી દક્ષિણાગ્નિ.

आनैपुण न० નિપુણતાનો અભાવ, નહિ હોશિઆરી.

आनैश्वर्य न० ઐશ્વર્યનો અભાવ, સાંખ્ય વગેરેના મતે બુદ્ધિનો એક ધર્મ.

आन्त त्रि० પીડાયેલ, પીડા પામેલ, પીડિત

आन्तर त्रि० આભ્યંતર, અંદરનું

आन्तरतम्य न० અત્યંત સરખાપણું

आन्तरागारिक त्रि० અંતઃપુરના અધિકારીનું કર્મ વગેરે
आन्तरप्रपञ्च पु० આભ્યંતર દ્વૈતવિચાર-સ્વપ્નસૃષ્ટિ
आन्तराल त्रि० દેહની અંદરજ આત્માની સ્થિતિ જાણનાર
आन्तरिक्ष त्रि० આકાશમાં થનાર ઉત્પાત વગેરે, આકાશમાં હોનાર જળ
आन्तरीक्ष त्रि० ઉપરના અર્થ
आन्तरीपक त्रि० અંતરીપ દેશમાં હોનાર-થનાર
आन्तर्गणिक त्रि० ગણની અંદર હોનાર, સમુદાયમાં હોનાર
आन्तर्गेहिक त्रि० ઘરની અંદર હોનાર-થનાર.
आन्तर्य न० અંતર્વર્તીપણું, અંદર હોનાપણું
आन्तर्वेश्मिक त्रि० आन्तर्गेहिक જુઓ
आन्तिका स्त्री० મોટી બ્હેન
आन्त्र न० વાયુને વહેનારી એક નાડી, આંતરડું.
आन्त्र त्रि० આંતરડાસંબંધી
आन्त्रिक त्रि० આંતરડાસંબંધી
आन्दोल् चु० उ० स० सेट् ડોલાવવું વારંવાર ચલાવવું
आन्दोलक त्रि० ડોલાવનાર, વારંવાર ચલાવનાર
आन्दोलन न० ડોલાવવું, વારંવાર ચલાવવું
आन्दोलित त्रि० ડોલાવેલ, વારંવાર ચલાવેલ
आन्धसिक त्रि० રસોઈ કરનાર, રસોઇઓ
आन्धीगव न० સામવેદનું એક સૂક્ત
आन्ध्य त्रि० અંધાપો, આંધળાપણું
आन्ध्र पु० તે નામનો એક દેશ, તે દેશમાં રહેનાર તે દેશનો રાજા
आन्न त्रि० અન્ન મેળવનાર

आन्यतरेय पु० અન્યતરનો પુત્ર
आन्यभाव्य न० અન્યરૂપતા, બીજા સ્વરૂપપણું
आन्ययिक त्रि० ઉત્તમકુળમાં જન્મેલ
आन्वष्टक्य न० अन्वष्टका જુઓ.
आन्वाहिक त्रि० પ્રતિદિન સાધ્ય પાક-રસોઈ વગેરે.
आन्वीक्षिकी स्त्री० દંડનીતિ, તર્કવિદ્યા, ગૌતમે રચેલી આત્મવિદ્યા
आन्वीपिक त्रि० અનુકૂળ
आप् चु० उ० स० सेट् મેળવવું, પામવું.
आप् स्वादि० प० स० सेट् મેળવવું, પ્રાપ્ત કરવું प्र+અત્યંત પ્રાપ્ત કરવું, सम्+સંપૂર્ણ કરવું, अव+મેળવવું, परि+પુષ્કળ થવું, સમર્થ થવું, अनु+प्र+ પાછળથી મેળવવું, વ્યાપ્ત થવું
आप पु० આઠ વસુઓમાં ચોથો વસુ.
आप न० જળનો સમુદાય, આકાશ
आपक त्रि० મેળવનાર.
आपकर त्रि० ઉકરડામાં પેદા થયેલ
आपक त्रि० લગાર પાકેલ
आपक्षिति पु० અપક્ષિતનો પુત્ર
आपगा स्त्री० નદી
आपगेय पु० ગંગાનદીનો પુત્ર ભીષ્મ પિતામહ
आपच्चिक त्रि० આપત્તિનો નાશ કરનાર
आपटव न० પટુશૂન્યતા
आपण पु० દુકાન, હાટ, બજાર, વેચવા-ખરીદવાનો વ્યવહાર
आपणिक त्रि० બજારમાંથી આવેલ રાજાનો કર વગેરે, દુકાનદારનું કર્મ
आपणिक पु० દુકાનદાર, વણિક, વેપારી
आपतन न० આવવું, પ્રાપ્ત થવું, જ્ઞાન, દૈવવશાત્ પડવું
आपत्ति पु० વાયુ
आपतिक पु० બાજ પક્ષી

आपतिक त्रि० દૈવાધીન.
आपत्तित त्रि० આવેલ, હઠથી આવેલ. દૈવયોગે આવી પડેલ.
आपत्कल्प पु० આપત્તિકાળનો વિધિ.
आपत्काल पु० આપત્તિનો સમય.
आपत्कालिक त्रि० આપત્તિના સમયે હોનાર-થનાર.
आपत्ति स्त्री० આપત્તિ, આપદા, આફત, પ્રાપ્તિ, અર્થ વગેરેની સિદ્ધિ, અનિષ્ટ-પ્રસંગ.
आपत्य पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અપત્યાધિકારમાં કરેલ પ્રત્યય.
आपत्प्राप्त त्रि० આપત્તિને પામેલ.
आपन्थि पु० સામેના માર્ગસંબંધી.
आपद् स्त्री० આપત્તિ, આફત.
आपदकाल पु० આફતે કરેલ દુષ્ટ કાળ.
आपदा स्त्री० આપત્તિ, દુઃખ.
आपदेव पु० વરુણ દેવ.
आपद्धर्म पु० આફતના સમયનો ધર્મ.
आपद्धर्म न० મહાભારતના શાંતિપર્વનું એક પેટાપર્વ.
आपन न० મરી, તીખાં, મેળવવું, પામવું.
आपनिक पु० ઇન્દ્રનીલ મણિ,કિરાત-ભીલ.
आपनेय त्रि० ચોતરફથી ખસેડવા યોગ્ય, ચારે તરફથી દૂર કરવા યોગ્ય.
आपन्न त्रि० આપત્તિથી ઘેરાયેલ, પ્રાપ્ત થયેલ, શરણે આવેલ.
आपन्नसत्वा स्त्री० ગર્ભિણી સ્ત્રી.
आपमित्यक त्रि० કંઈ પણ બદલામાં આપી ખરીદ કરેલ, સાટામાં લીધેલ.
आपया स्त्री० પાણીના પૂરને વહેતી કોઇ નદી, હરકોઇ નદી.
आपयितृ त्रि० પ્રાપ્ત કરાવનાર,પહોંચાડનાર.
आपराधय्य न० અપરાધકર્તાપણું, અપરાધીપણું.
आपराह्णिक त्रि० દિવસના પાછલા ભાગમાં હોનાર-થનાર, દિવસના પાછલા ભાગમાં વ્યાપ્ત હોનાર.
आपर्तुक पु० તે નામનો કોઈ વૈદિક કલ્પગ્રંથ.
आपव पु० વસિષ્ઠ મુનિ, પરમપુરુષ-નારાયણ.
आपस् न० પાણી.
आपस्तम्ब पु० તે નામનો એક ઋષિ.
आपस्तम्बीय त्रि० આપસ્તંબ ઋષિસંબંધી.
आपस्तम्बेय पु० આપસ્તંબઋષિની પુત્રીનો પુત્ર.
आपस्तम्भिनी स्त्री० તે નામની એક લતા.
आपाक पु० કુંભારનો નીભાડો, થોડો પાક, સારો પાક, પુટપાક.
आपाङ्ग्य न० આંખના ખૂણામાં આંજવાનું આંજણ.
आपाण पु० વેચવા ખરીદવાનો વ્યાપાર.
आपात पु० ઉપલક દૃષ્ટિ, વિચાર્યા વિના જાણવું, અચાનક આવવું, તત્કાળ, ચાલુ કાળ, ઉપક્રમ-આરંભ.
आपाततस् अव्य० કારણ વિના,અકસ્માત, ઉપરથી.
आपातलिका स्त्री० તે નામનો એક છંદ.
आपात्य त्रि० પોતેજ આક્રમણ કરવા આવનાર, પોતાની મેળે ધસી આવનાર, કર્તવ્યનું આપતન.
आपात्य त्रि० ચોતરફથી ધસારો કરવા યોગ્ય પ્રદેશ વગેરે.
आपात्य अव्य० ચોતરફથી પાડી નાખીને.
आपाद पु० ફળનો લાભ, આવવું.
आपाद अव्य० પગસુધી.
आपादन न० આપત્તિના વિષયરૂપ કરવું, સંપાદન કરવું, મેળવવું.
आपान न० એકઠા થઈ દારૂ પીવાનું સ્થાન, એકઠા થઇ દારૂ પીવો, ઢોર વગેરેને પાણી પીવાનો હવાડો.
आपानक न० દારૂ પીવો,મદિરા પાનની ગોઠી.
आपायिन् त्रि० દારૂ પીનાર.

आप्तवाक्य न० वेद, वेदमूलक धर्मशास्त्र वगेरे
आप्तवाक्य त्रि० योग्य वाणीवाळा ऋषि मुनि वगेरे
आप्तवाच् स्त्री० वेद, वेदमूलक धर्मशास्त्र इतिहास-पुराण वगेरे
आप्तवाच् त्रि० योग्य वाणीवाळा ऋषि मुनि वगेरे
आप्तश्रुति स्त्री० वेद, धर्मशास्त्र वगेरे
आप्ता स्त्री० जटा
आप्ति स्त्री० प्रयोग, प्रप्राप्ति मेळववु, स्त्री प्रयोग, संबंध, लाभ, समाप्ति, संपत्ति, उत्तर काळ
आप्तोक्ति स्त्री० शास्त्र, आगम, सिद्धान्त
आप्त्य त्रि० प्राप्त करवा योग्य, मेळववा योग्य, लाभयोग्य
आप्तवान पुं० ते नामनो एक ऋषि
आप्य त्रि० पाणीसंबंधी
आप्य त्रि० मेळववा योग्य प्राप्त करवा योग्य पाळवा योग्य
आप्य पुं० चाक्षुष मन्वन्तरकाळनो कोई देव, झाड
आप्यान न० प्रीति वृद्धि पुष्टि
आप्यान त्रि० प्रसन्न थयेल, वधेल, पुष्ट थयेल
आप्यायन न० दीक्षणीय एक मंत्रसंस्कार, वृद्धि पुष्टि प्रीति तर्पण वधवु पुष्ट थवु, खुश करवु
आप्यायन त्रि० वधनार पुष्टथनार प्रसन्न थनार तर्पण करनार
आप्यायित त्रि० आनंद पामेल, खुश करेल तृप्त करेल, पूरेल पूर्ण करेल, वधारेल, पुष्ट करेल
आप्रच्छन्न न० जती आवती वेळा बंधुओनो अन्योन्यने कुशलप्रश्न, आनंद मेळववो
आप्रच्छन्न त्रि० अत्यंत गुप्त, लगार गुप्त, थोडु छानुं
आप्रपद अव्य० पगना अग्र भागसुधी
आप्रपदीन त्रि० पगना अग्र भागसुधी पहोंचतु वस्त्र वगेरे
आप्रवण त्रि० थोडु नम्र, लगार पीगळतु
आप्री स्त्री० प्रयाज याज्या
आप्रीत त्रि० सारी रीते प्रसन्न थयेल, थोडु प्रसन्न थयेल
आप्रीत न० सारी रीते प्रसन्न थवु
आप्रीतप पुं० विष्णु
आप्लव पुं० स्नान, पाणीनु चोतरफ उछळवु
आप्लवन न० उपरना अर्थ
आप्लवव्रतिन् पुं० स्नातक गृहस्थ.
आप्लाव पुं० आप्लव जुओ
आप्लावित त्रि० न्हायेल, जळ वगेरेना प्रवाहथी व्याप्त
आप्लाव्य त्रि० स्नान करनार, जळ वगेरेथी व्याप्त थवा योग्य
आप्लाव्य न० कर्तव्य स्नान
आप्लुत त्रि० स्नान करेल, न्हायेल, भीनु थयेल
आप्लुत पुं० स्नातक गृहस्थ
आप्लुत न० स्नान
आप्लुतव्रतिन् पुं० स्नातक गृहस्थ
आप्लुत्य अव्य० स्नान करीने, कूदीने, उछळीने
आप्लुष्ट त्रि० थोडु बाळेल-बळेल सारी रीते बाळेल बळेल
आप्व पुं० वायु
आप्वन् पुं० वायु
आफूक न० अफीण
आबद्ध न० मजबूत बंधन, प्रेम, स्नेह, भूषण अलंकार, जोतरुं

आपालि પુ० માથાની જૂ
आपि પુ० ધન વગેરે પહોંચાડનાર, આપ્ત બંધુ.
आपिञ्जर પુ० લગાર પીંગળો રંગ.
आपिञ्जर ન० સોનું
आपिञ्जर ત્રિ० લગાર પીંગળું.
आपिशल ન० આપિશલિ મુનિએ રચેલુ શાસ્ત્ર.
आपिशलि પુ० વ્યાકરણશાસ્ત્રી એક મુનિ
आपिशल्या સ્ત્રી० આપિશલિ મુનિની પુત્રી
आपी ત્રિ० પુષ્ટ, જાડું, વૃદ્ધિવાળું.
आपीड પુ० શિખમાલ, મુકુટ.
आपीड ત્રિ० પીડા કરનાર.
आपीडा સ્ત્રી० સારીરીતે પીડવું, દુઃખ દેવું, દાબવું, નીચોવવું.
आपीडित ત્રિ० સારી રીતે પીડેલ, દાબેલ, નીચોવેલ. ચોળેલ.
आपीत ન० માક્ષિક ધાતુ.
आपीत પુ० લગાર પીળો રંગ.
आपीत ત્રિ० લગાર પીળું, જે લગાર પીધું હોય તે પાણી વગેરે.
आपीन ન० ગાય વગેરેનું આઉ–અડાણ.
आपीन પુ० કૂવો.
आपूपिक ત્રિ० પૂડા બનાવનાર–રાંધનાર, પુડા ખાવાનુ સાધન ગોળ વગેરે, પૂડા વેચનાર, પૂડા ખાવાના સ્વભાવવાળું.
आपूपिक ન० પુડાનો સમૂહ.
आपूप्य ત્રિ० પુડા બનાવવાનું સાધન લોટ વગેરે.
आपूर પુ० પાણી વગેરેનો પ્રવાહ, સારી રીતે પૂરવું, લગાર પૂરવું, અભિવ્યાપ્તિ.
आपूरण ન० સારીરીતે પૂરવું–ભરવું.
आपूरण ત્રિ० સારીરીતે પૂરનાર, ભરનાર, પૂર્ણ કરનાર.
आपूरण પુ० એક જાતનો સર્પ.
आपूरित ત્રિ० પૂરેલ, ભરેલ, અભિવ્યાપ્ત.
आपूर्ति સ્ત્રી० લગાર પૂરવું, થોડું ભરવું. સારીરીતે પૂરવું ભરવું.
आपूर्यमाण ત્રિ० સારી રીતે પૂરાતું, ભરાતું. ચોતરફ વ્યાપેલ–ફેલાયેલ.
आपूष ન० એક જાતની ધાતુ–કલઇ.
आपृच् ત્રિ० સંસર્ગવાળું, સંબંધવાળું.
आपृच्छा સ્ત્રી० પૂછવું, વાતચીત, જિજ્ઞાસા, જાણવાની ઇચ્છા, ભૂતભવિષ્યનો શુભ પ્રશ્ન, આનંદ ઉપજાવવો.
आपृच्छ्य ત્રિ० જાણવાને ઇચ્છવા યોગ્ય, પૂછવા યોગ્ય
आपृच्छ्य અવ્ય० પૂછીને જાણવા ઇચ્છીને.
आपेक्षिक ત્રિ० અપેક્ષાથી પ્રાપ્ત થયેલ.
आपोक्लिम ન० જ્યોતિષમાં કહેલ જન્મલગ્નાવધિ ત્રીજું છઠ્ઠું નવમુ અને બારમું સ્થાન.
आपोमय ત્રિ० પાણીનો વિકાર, જળથી ભરપૂર, જળમય.
आपोमूर्त्ति પુ० સ્વારોચિષ મનુનો એક પુત્ર, સપ્તર્ષિઓમાંનો એક ઋષિ.
आपोऽशान ન० અપોસણ કર્મ.
आप्त ત્રિ० પ્રાપ્ત કરેલ, મેળવેલ, જાણેલ, વિશ્વાસ પામેલ, યથાર્થ જ્ઞાનવાળું, યુક્તિયુક્ત, કુશળ, સંપૂર્ણ બંધુ, સંબંધ પામેલ.
आप्तकाम ત્રિ० જીવાત્મા અને પરમાત્માની એકતા જાણનાર.
आप्तकाम પુ० પરમાત્મા, નૈયાયિકમતસિદ્ધ ઈશ્વર.
आप्तकारिन् ત્રિ० યોગ્ય કરનાર, વિશ્વાસુ આજ્ઞાકારક નોકર વગેરે.
आप्तगर्भा સ્ત્રી० ગર્ભિણી સ્ત્રી.
आप्तगर्व ત્રિ० જેને ગર્વ આવી ગયો હોય તે.
आप्तवचन ન० વેદ, વેદમૂલક ધર્મશાસ્ત્ર વગેરે.
आप्तवचन ત્રિ० યોગ્ય વાણીવાળા ઋષિમુનિ વગેરે.

आप्तवाक्य न० वेद, वेदमूलक धर्मशास्त्र वगेरे.

आप्तवाक्य त्रि० योग्य वाणीवाळा ऋषि-मुनि वगेरे.

आप्तवाच् स्त्री० वेद, वेदमूलक धर्मशास्त्र-इतिहास-पुराण वगेरे.

आप्तवाच् त्रि० योग्य वाणीवाळा ऋषि-मुनि वगेरे.

आप्तश्रुति स्त्री० वेद, धर्मशास्त्र वगेरे

आप्ता स्त्री० जटा.

आप्ति स्त्री० संयोग, संप्राप्ति; मेळववुं, स्त्री-संयोग, संबंध, लाभ, समाप्ति, संपत्ति, उत्तर काळ.

आप्तोक्ति स्त्री० शास्त्र, आगम, सिद्धान्त.

आप्त्य त्रि० प्राप्त करवा योग्य, मेळववा योग्य, लाभयोग्य.

आप्नवान पु० ते नामनो एक ऋषि.

आप्य त्रि० पाणीसंबंधी.

आप्य त्रि० मेळववा योग्य, प्राप्त करवा योग्य, पाळवा योग्य.

आप्य पु० चाक्षुष मन्वंतरकाळनो कोई देव, झाड.

आप्यान न० प्रीति, वृद्धि, पुष्टि

आप्यान त्रि० प्रसन्न थयेल, वधेल, पुष्ट थयेल.

आप्यायन न० दीक्षणीय एक मंत्रसंस्कार, वृद्धि, पुष्टि, प्रीति, तर्पण, वधवुं, पुष्ट थवुं, खुश करवुं

आप्यायन त्रि० वधनार, पुष्ट थनार, प्रसन्न थनार, तर्पण करनार.

आप्यायित त्रि० आनंद पामेल, खुश करेल, तृप्त करेल, पूरेल, पूर्ण करेल, वधारेल, पुष्ट करेल.

आप्रच्छन्न न० जती आवती वेळा बंधुओनो अन्योन्यने कुशलप्रश्न, आनंद मेळववो.

आप्रच्छन्न त्रि० अत्यंत गुप्त, लगार गुप्त, थोडुं छानुं.

आप्रपद अव्य० पगना अग्र भागसुधी.

आप्रपदीन त्रि० पगना अग्र भागसुधी पहोंचतुं वस्त्र वगेरे.

आप्रवण त्रि० थोडुं नम्र, लगार पीगळवुं.

आप्री स्त्री० प्रयाज याज्या.

आप्रीत त्रि० सारी रीते प्रसन्न थयेल, थोडुं प्रसन्न थयेल.

आप्रीत न० सारी रीते प्रसन्न थवुं.

आप्रोलप पु० विष्णु.

आप्लव पु० स्नान, पाणीनु चोतरफ उछळवुं

आप्लवन न० उपरना अर्थ.

आप्लवव्रतिन् पु० स्नातक गृहस्थ.

आप्लाव पु० आप्लव जुओ

आप्लावित त्रि० न्हायेल, जळ वगेरेना प्रवाहथी व्याप्त

आप्लाव्य त्रि० स्नान करनार, जळ वगेरेथी व्याप्त थवा योग्य.

आप्लाव्य न० कर्तव्य स्नान.

आप्लुत त्रि० स्नान करेल, न्हायेल, भीनु थयेल.

आप्लुत पु० स्नातक गृहस्थ.

आप्लुत न० स्नान.

आप्लुतव्रतिन् पु० स्नातक गृहस्थ.

आप्लुत्य अव्य० स्नान करीने, कूदीने, उछळीने.

आप्लुष्ट त्रि० थोडुं बाळेल-बळेल सारी रीते बाळेल, बळेल.

आप्व पु० वायु.

आप्वन् पु० वायु.

आफूक न० अफीण.

आबद्ध न० मजबूत बंधन, प्रेम, स्नेह, भूषण, अलंकार, जोतरुं.

आवद्ध त्रि० બંધાયેલ, વ્યાપેલ, અત્યંત રોકાયેલ-ઘેરાયેલ.
आवन्ध पु० મજબૂત બંધન, પ્રેમ, ઝેવર.
आवन्धन न० ઉપરના અર્થ.
आवर्ह पु० ઉપાડવું, ઉખાડી નાંખવું, હિંસા કરવી, હાર કરવું.
आवर्हण न० ઉપરના અર્થ.
आवर्हिन् त्रि० ઉખાડવાથી મુક્ત.
आवलि स्त्री० પંકતી, સમૂહ.
आवाध पु० પીડા, દુઃખ.
आवाधा स्त्री० પીડા, ત્રણ પ્રકારના તાપ-રૂપ ક્લેશ.
आविध पु० વીંધવાનું ઓજાર.
आविद्ध त्रि० મૂર્ખ.
आविल त्रि० અસ્વચ્છ, મેલું, ભેદક
आविलकन्द पु० એક જાતની વનસ્પતિ.
आवुत्त पु० બનેવી (નાટકની ભાષામાં)
आब्द त्रि० મેઘસંબંધી, મેઘમા હોનાર-થનાર.
आभग पु० ઉત્તમ માહાત્મ્યવાળો દેવ.
आभण्डन न० નિરૂપણ
आभयजात पु० અભયજાતનો પુત્ર.
आभयजात्य पु० અભયજાતનો પુત્ર.
आभरण न० અલંકાર, ઘરેણું, સારી રીતે પોષણ.
आभरित त्रि० પૂરેલ, ભરેલ, શણગારેલ.
आभर्म्मन् न० સારી રીતે ભરણ, પોષણ, ગર્ભ વગેરેનું પોષણ.
आभा स्त्री० કાંતિ, શોભા, દીપ્તિ, ઉપમાન, વર્વૂલ નામની વનસ્પતિ.
आभाति स्त्री० પ્રતિબિંબ.
आभाषण न० પરસ્પર વાતચીત, આલાપ, સંબોધન
आभाष्य त्रि० વાતચીત કરવા યોગ્ય, સંબોધન આપવા યોગ્ય, કહેવા યોગ્ય
आभास पु० પ્રતિબિંબ, દુષ્ટ હેતુ વગેરે, તુલ્ય પ્રકાશ, ગ્રંથના અભિપ્રાયના વર્ણન-રૂપ અમુક એક વ્યાખ્યાનનો અંશ.
आभासुर त्रि० સારી રીતે પ્રકાશમાન.
आभास्वर त्रि० સારી રીતે પ્રકાશમાન.
आभास्वर पु० તે નામના ચોસઠ ગણદેવ, તે નામના બાર ગણદેવ.
आभिचरणिक त्रि० શત્રુના મારણ-ઉચ્ચાટન અથવા વશીકરણના સાધન મંત્ર વગેરે અથવા તેવા કોઇ પ્રયોગો.
आभिजन त्रि० વંશપરંપરાથી ઉતરી આવેલ, વંશસંબંધી.
आभिजात्य न० કુલીનતા, પંડિતાઇ, સુંદરતા.
आभिजित त्रि० અભિજિત નક્ષત્રમાં જન્મેલ.
आभिजित्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आभिधा स्त्री० નામ, કહેવું, બોલવું, એક જાતની શબ્દવૃત્તિ.
आभिधातक न० શબ્દ.
आभिधानीयक न० કહેવા યોગ્યપણું.
आभिप्लविक त्रि० તે નામના યુક્ત-સામ વગેરે.
आभिमानिक त्रि० અભિમાનથી ઉત્પન્ન થયેલ.
आभिमुख्य न० સન્મુખપણું.
आभिरूपक न० સૌન્દર્ય.
आभिरूप्य न० સૌન્દર્ય.
आभिषिक्त त्रि० અભિષેકથી ઉત્પન્ન થયેલ.
आभिषेचनिक त्रि० રાજ્યાભિષેકનું સાધન દ્રવ્ય વગેરે.
आभिहारिक त्रि० ભેટ, ભેટમાં મૂકવા યોગ્ય કોઈ દ્રવ્ય
आभीक न० અભીક ઋષિએ જોયેલ સામવેદનો એક ભાગ.
आभीक्ष्ण्य न० વારંવારપણું, સતતપણું.

आभीर पु० ગોવાળ, ભરવાડ, આયરની જાત, તે નામનો એક દેશ, તે દેશમા રહેનાર, તે દેશનો રાજા.
आभीर न० તે નામનો એક છંદ.
आभीरपल्लि स्त्री० જ્યા માત્ર ભરવાડ રહેતા હોય તેવું નાનું ગામ,ભરવાડનો નેસ.
आभीरपल्लिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
आभीरपल्ली स्त्री० आभीरपल्लि જુઓ.
आभीरी स्त्री० ગોવાળણ, ભરવાડણ, આયરાણી.
आभील न० કષ્ટ, દુ:ખ, ભયાનક.
आभील त्रि० કષ્ટવાળું, દુ:ખી, ભયભીત.
आभीशव न० તે નામનો સામવેદનો એક ભાગ.
आभु त्रि० વિભુ, વ્યાપક,
आभुग्न त्रि० સંકોચાયેલ, વાકું વળેલ, થોડું વાકું.
आभूति स्त्री० વ્યાપ્તિ.
आभेरी स्त्री० તે નામની એક રાગિણી
आभोग पु० પરિપૂર્ણતા, વિસ્તાર, ભોગવવું, ભોગવટો, યત્ન, સારીરીતે સુખ વગેરેનો અનુભવ, વરુણનુ છત્ર.
आभोगय त्रि० પરિપૂર્ણ.
आभोगि त्रि० વિષયભોગ કરનાર.
आभोगिन् त्रि० પરિપૂર્ણ.
आभ्यन्तर त्रि० અંદરનું, વચ્ચેનું.
आभ्यवहारिक त्रि० ભોજનયોગ્ય અન્ન વગેરે.
आभ्यागारिक त्रि० કુટુંબના ભરણપોષણમા મશગુલ.
आभ्यादायिक न० પિતામાતાના કુળતરફથી આવેલ એક સ્ત્રીધન.
आभ्यासिक त्रि० અભ્યાસથી પ્રાપ્ત થયેલ દઢ સંસ્કાર વગેરે, પાસે રહેલ.
आभ्युदयिक न० વૃત્તિનિમિત્તે શ્રાદ્ધ.
आभ्रिक त्रि० લાકડાની કોદાળીથી ખોદનાર.
आभ्रय त्रि० આકાશમાં હોનાર-થનાર.
आम् अव्य० અંગીકારમાં, સ્વીકારમાં નિશ્ચયમા, જ્ઞાનમા, સ્મરણમાં તથા પ્રતિવચનમા વપરાય છે.
आम पु० લગાર પકવ, અસિદ્ધ, પાકરહિત, રોગ, અજીર્ણનો કોઇ રોગ.
आम त्रि० કાચું, અપકવ.
आमकुंभ पु० કાચો ઘડો.
आमगन्धि त्रि० કાચા માંસ વગેરે જેવા ગંધવાળું.
आमज्वर पु० અપકવ તાવ, નવો તાવ, કાચો તાવ
आमण्ड पु० એરંડાનુ ઝાડ.
आमनस्य न० દુ:ખ.
आमन्त्र पु० એરંડાનું ઝાડ, आमन्त्रण જુઓ.
आमन्त्रण न० અભિનંદન, સંબોધન, બોલાવવું, તેડવું.
आमन्त्रणा स्त्री० ઉપરના અર્થ.
आमन्त्रित त्रि० અનાવશ્યક કર્મમાં યોજેલ, નિમંત્રેલ, નોતરેલ, બોલાવેલ.
आमन्त्रित न० વ્યાકરણમાં સંબોધનાર્થે પ્રથમા વિભક્તિ.
आमन्त्र्य अव्य० આમંત્રણ કરીને, સંબોધીને, બોલાવીને, તેડીને.
आमन्त्र्य त्रि० આમંત્રણ કરવા યોગ્ય, બોલાવવા યોગ્ય, તેડવા યોગ્ય, યોજવા યોગ્ય.
आमन्द पु० વાસુદેવ.
आमन्दा स्त्री० એક પ્રકારનો ખાટલો.
आमन्द्र पु० થોડો ગભીર એવો શબ્દ.
आमन्द्र त्रि० થોડા ગંભીર શબ્દવાળું.
आमपाक पु० વૈદકપ્રસિદ્ધ સોજાના રોગ વગેરેના અંગરૂપ અપકવને પકાવવું તે
आमपात्र न० કાચું એવું માટીનુ વાસણ.
आमय पु० રોગ.
आमय न० કોઢનો રોગ.
आमयाविता स्त्री० રોગીપણુ.

आमयाविस्व न० ઉપરનો અર્થ
आमयाविन् त्रि० રોગી
आमरक्त न० એક જાતનો રોગ-લોહીનો ઝાડો
आमरणान्तिक त्रि० મરણકાળપર્યંત વ્યાપી રહેનાર
आमर्द पु० બળાત્કારે મર્દન કરવું-દબાવવું
आमर्दन न० ઉપરનો અર્થ
आमर्दिन् त्रि० બળાત્કારે મર્દન કરનાર-દબાવનાર
आमर्श पु० સારી રીતે સ્પર્શ કરવો
आमर्शन न० ઉપરનો અર્થ
आमर्ष पु० ક્રોધ, કોપ, નહિ સહન કરવું તે, સારી રીતે વિચાર કરવો
आमल पु० આમળાનું ઝાડ
आमली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
आमलक पु० આમળાનું ઝાડ.
आमलक न० આમળું
आमलकी स्त्री० આમળાનું ઝાડ
आमवात पु० એક જાતનો વાયુનો રોગ.
आमश्राद्ध न० કાચા અનાજથી કરવાનું એક પ્રકારનું શ્રાદ્ધ
आमहीय त्रि० આવવામાં સાધન કોઈ મંત્ર
आमहीयव न० તે નામનો સામવેદનો એક ભાગ
आमातिसार पु० આમ(ઝ)રુંથી થયેલો ઝાડાનો એક રોગ
आमातीसार पु० ઉપરનો અર્થ
आमात्य पु० પ્રધાન, અમાત્ય, મંત્રી.
आमानस्य न० દુખ
आमान्न न० કાચું અન્ન
आमावास्य त्रि० અમાસને દિવસે હોનાર-થનાર
आमावास्यक त्रि० ઉપરનો અર્થ
आमाशय पु० શરીરમાં રહેલ ખોરાકનો અપક્વ અનાજનું સ્થાન

आमिक्षा स्त्री० તપાવેલા પકવ દૂધમાં દહીં નાખવાથી થતો પદાર્થ
आमिक्षीय न० ઉપરના પદાર્થ માટેનું દહીં
आमिक्ष्य न० ઉપરનો અર્થ.
आमितौजि पु० અમિતૌજનો પુત્ર.
आमित्र त्रि० અમિત્ર-શત્રુસંબંધી
आमित्रि पु० અમિત્રનો પુત્ર
आमित्रायण पु० અમિત્રનો યુવાપત્ય.
आमित्रायणि पु०અમિત્રના યુવાપત્યનો પુત્ર.
आमित्रीय त्रि० અમિત્રમાં થનાર-હોનાર
आमिश्र त्रि० મિશ્ર થયેલ, મળેલ
आमिश्ल त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आमिष न० માંસ, હરકોઈ ભોગ્ય વસ્તુ, લાંચ, રુશ્વત, સુંદર રૂપ વગેરે, લોભ, લોભ કરવા યોગ્ય વિષય, પાદકુ, જંબીર ફળ
आमिषप्रिय पु० કંકપક્ષી
आमिषप्रिय त्रि० માંસ જેને પ્રિય હોય તે
आमिषभुज् त्रि० માંસ ખાનાર
आमिषाशिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आमिषी स्त्री० જટામાસી નામની વનસ્પતિ
आमिष्य त्रि० જટામાસીની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે
आमीक्षा स्त्री० आमिक्षा જુઓ
आमुक्त त्रि० પહેરેલ, ધારણ કરેલ
आमुक्ति स्त्री० પહેરવું, મર્યાદા
आमुक्ति अव्य० મુક્તિસુધી
आमुख न० નાટકનું એક અંગ
आमुष पु० એક જાતનો નાસ
आमुर त्रि० હિંસક
आमुष्मिक त्रि० પરલોકમાં હોનાર-થનાર
आमुष्यकुलक न० ઉત્તમકુળપણું
आमुष्यकुलिका स्त्री० आमुष्यपुत्रिका જુઓ
आमुष्यकुलीन त्रि० ઉત્તમકુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ
आमुष्यपुत्रिका स्त्री० કુળવાનપુત્રપણું

आमुष्यायण त्रि० પ્રખ્યાત વંશમાં ઉત્પન્ન થનાર.
आमूल अव्य० મૂળ સુધી.
आमृष्ट त्रि० અડકેલ, સાફ કરેલ, ગોધેલ, મર્દન કરેલ, તિરસ્કાર કરેલ.
आमोक पु० પહેરવું.
आमोचन न० પહેરવું.
आमोद पु० અત્યંત હર્ષ, અતિ દૂર જનાર સુગંધ, ઉત્તમ સ્ત્રીના મુખના શ્વાસ વગેરેની ગંધ.
आमोदन न० ઉપરના અર્થ.
आमोदन त्रि० હર્ષ ઉત્પન્ન કરવો, સુગંધ પ્રાપ્ત કરવી.
आमोदित त्रि० હર્ષ પમાડેલ, સુગંધયુક્ત કરેલ.
आमोदिन् त्रि० મુખને વાસિત કરનાર કપૂર વગેરે, સુગંધવાળું, હર્ષવાળું.
आमोष त्रि० ચોરી કરનાર, ચોર.
आमोष न० ચોરવું, હરણ કરવું.
आम्नात त्रि० સારી રીતે અભ્યાસ કરેલ, સારી રીતે ભણાયેલ, કહેલ.
आम्नात न० સારી રીતે અભ્યાસ, કહેવું.
आम्नातिन् त्रि० સારી રીતે અભ્યાસ કરનાર, સારી રીતે ભણેલ.
आम्नान न० વેદ વગેરેનો પાઠ, વેદ વગેરેનો અભ્યાસ.
आम्नाय पु० સારી રીતે અભ્યાસ, સારી રીતે પાઠ, વેદ, શાસ્ત્ર.
आम्बरीषपुत्रक पु० અંબરીષ રાજાના પુત્રનો વિષય વગેરે.
आम्बष्ठ पु० અંબષ્ટનો પુત્ર.
आम्बिकेय पु० રાજા ધૃતરાષ્ટ્ર, કાર્તિક સ્વામી.
आम्भसिक पु० માછલું.
आम्भिम त्रि० પાણીથી ઉત્પન્ન થયેલ.
आम्र पु० આંબાનું ઝાડ
आम्र न० આંબાનું ફળ-કેરી.
आम्रगन्धक पु० એક જાતનું શાક.
आम्रगुप्त पु० તે નામનો એક ઋષિ.
आम्रगुप्तायनि पु० આમ્રગુપ્તનો પુત્ર.
आम्रगुप्ति पु० આમ્રગુપ્તનો પુત્ર.
आम्रनिशा स्त्री० આંબાહળદર.
आम्रपेशी स्त्री० સુકાયેલ કેરી—આંમચુ.
आम्रमय त्रि० આંબાનો વિકાર, આંબાનો અવયવ.
आम्ररस पु० કેરીનો રસ.
आम्ररसाकृति स्त्री० એક જાતનું પીણું.
आम्रवण न० આંબાનું વન.
आम्रात पु० એક જાતનું ઝાડ.
आम्रात न० આમ્રાત વૃક્ષનું ફળ.
आम्रातक पु० એક જાતનું ઝાડ.
आम्रातक न० આમ્રાતક વૃક્ષનું ફળ.
आम्रातकेश्वर पु० તે નામનું એક સિદ્ધસ્થાન.
आम्रावती स्त्री० તે નામની એક નદી.
आम्रावर्त पु० આંબાના રસ વડે બનાવાતો એક પદાર્થ, આમ્રાતક વૃક્ષ.
आम्रावर्त न० આમ્રાતક વૃક્ષનું ફળ.
आम्रिमन् पु० ખટાઈ, ખટાશ.
आम्रेडित त्रि० વારંવાર બોલાયેલ, અંડાની પેઠે એકનો એક શબ્દ વારંવાર બોલવો તે.
आम्ल न० ખટાશ, ખટાઈ.
आम्ल त्रि० ખાટા રસવાળું.
आम्लवेतस पु० તે નામનું એક ઝાડ, આંમલીનું ઝાડ.
आम्ला स्त्री० આંબલી, ખાટો રસ, ખાટો ઓડકાર.
आम्लिका स्त्री० ઉપરના અર્થ.
आम्ली स्त्री० આંબલી.
आय पु० લાભ, પ્રાપ્તિ, ધનની આવક, જનાનખાનાનું રક્ષણ કરનાર.

आयःशूलिक त्रि० तीक्ष्ण उपायथी धन मेळववा इच्छनार.
आयज्जि त्रि० सन्मुख रही यज्ञ करनार
आयज्यु त्रि० सन्मुख रही यज्ञ करवा इच्छनार.
आयत् त्रि० आवतु.
आयत त्रि० लांबु, लंबाइवाळुं, आकर्षेल, खेंचेल, दूर सुधी खेंचेल, नियमित, बंधायेल
आयतच्छदा स्त्री० केळ.
आयतन न० देव वगेरेने वंदन करवानुं स्थान, आश्रय, घर, विश्रामस्थान, यज्ञनुं स्थान
आयतस्तू त्रि० नियमित स्तुति करनार.
आयताक्षी स्त्री० विशाळ नेत्रवाळी कोई स्त्री.
आयति स्त्री० उत्तरकाळ, भविष्यकाळ, परिणाम, प्रभाव, कोश तथा दंडनुं तेज, फळ आपतो काळ, लंबाइ, संयम, पहोंचाडवुं, संगम, कर्म.
आयतिमत् त्रि० लांबुं.
आयती स्त्री० आयति जुओ.
आयतीगव अव्य० गायोनो आववानो काळ.
आयतीसम अव्य० वर्ष आववानो समय.
आयत्त त्रि० अधीन, वश थयेल, जेणे यत्न कर्यो होय ते.
आयत्ति स्त्री० स्नेह, वश थयेलापणुं, जितेन्द्रियपणुं, सामर्थ्य, सीमा, हद, शयन, प्रभाव, आववुं, उपाय
आयथातथ्य न० अयोग्यपणुं, जेनुं जे रूप योग्य न होय ते रूप.
आयथापूर्व्य न० पूर्वने नहि अनुसरवापणुं.
आयन न० सारी रीते आववुं
आयन त्रि० ग्रहोनी दक्षिण-उत्तर गतिरूप अयनसंबंधी
आयमन न० लंबाई, नियमन, बांधवुं, संकोचायवाने खेंचीने लांबुं करवुं
आयलक पु० उत्कंठा
आयस त्रि० लोढानुं, लोढामय
आयस न० लोढुं.
आयसमय त्रि० लोढानो विकार.
आयसी स्त्री० लोढानुं बख्तर, शरीरना रक्षण माटेनी लोढानी जाळी
आयसीय त्रि० लोढानी समीपनो प्रदेश वगेरे.
आयस्कार पु० लुहार.
आयस्त त्रि० फेंकेल, क्लेश पामेल, थाकेल, अथडायेल, तीक्ष्ण करेल, आयास-प्रयासवाळुं.
आयस्थान न० आवकनुं स्थान, लाभनुं स्थान, राजा तरफथी जकात अथवा दाण ज्यां लेवाता होय ते स्थळ.
आयस्थूण पु० अयस्थूणनो पुत्र.
आयस्य अव्य० प्रयास करीने, घणोज यत्न करीने.
आयात त्रि० आवेल.
आयाति पु० नहुष राजानो एक पुत्र
आयाति स्त्री० आववुं.
आयान न० आववुं, स्वभाव.
आयाम पु० लंबाई, नियमन वश गमनुं ते
आयाम अव्य० एक प्रहरसुधी.
आयास पु० अतियत्न, प्रयास.
आयासक त्रि० प्रयासवाळुं, महेनतु, उद्योगी, प्रयास करनार.
आयासिन् त्रि० उपरना अर्थ
आयिन् त्रि० लाभवाळुं, जनार,
आयु पु० नहुष राजानो पिता.
आयु न० आयुष.
आयु त्रि० जवाना स्वभाववाळु.
आयुक्त त्रि० सारी रीते जोडेल, योजेल, थोडु जोडेल.
आयुक्त न० सारी रीते योजवुं-जोडवुं.

आयुक्तिन् त्रि० સારી રીતે યોજનાર જોડનાર.
आयुध न० હથિઆર.
आयुधधर्मिणी स्त्री० જયંતી નામની વનસ્પતિ.
आयुधन्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક પ્રકારનો ન્યાસ.
आयुधागार न० હથિઆર રાખવાનું સ્થળ.
आयुधागारिक त्रि० હથિઆર રાખવાના સ્થળ ઉપરનો અધિકારી.
आयुधाजीव त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
आयुधिक त्रि० શસ્ત્ર ઉપર જીવનાર યોદ્ધો.
आयुधिन् त्रि० હથિઆર ધારણ કરનાર.
आयुधीय त्रि० आयुधिक જુઓ.
आयुर्दाय पु० આયુષ આપવું.
आयुर्द्रव्य त्रि० ઔષધ, દવા, ઘી.
आयुर्योग पु० આયુષને જણાવનાર જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ યોગ.
आयुर्वृद्धि स्त्री० આયુષનો વધારો.
आयुर्वेद पु० વૈદ્યક શાસ્ત્ર.
आयुर्वेदमय पु० ધન્વંતરિ.
आयुर्वेदिक त्रि० વૈદ્ય, વૈદ્યકશાસ્ત્ર જાણનાર, વૈદ્યકશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરનાર.
आयुर्वेदिन् त्रि० વૈદ્ય.
आयुषज त्रि० આયુષ સાથેનો સંબંધ.
आयुष्क त्रि० શ્રેષ્ઠ આયુષવાળું.
आयुष्कर आयुष्कृत જુઓ.
आयुष्काम त्रि० આયુષની ઇચ્છા રાખનાર.
आयुष्कृत् त्रि० આયુષ વધારનાર રસ-રસાયણ વગેરે.
आयुष्टोम पु० એક જાતનો યજ્ઞ.
आयुष्मत् त्रि० લાંબી આયુષવાળું.
आयुष्मत् पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
आयुष्य त्रि० આયુષ વધારનાર.
आयुष्यसूक्त न० તે નામનું એક વૈદિક સૂક્ત.
आयुस् न० આયુષ, આવરદા.
आयोग पु० ચંદન-પુષ્પ વગેરેની ભેટ ધરવી તે; હરકોઈ વ્યાપાર-ઉદ્યોગ; સારી રીતે સંબંધ.
आयोगव पु० વાણીયણમાં શૂદ્રથી ઉત્પન્ન થયેલ પુરૂષ.
आयोगवी स्त्री० વાણીયણમાં શૂદ્રથી ઉત્પન્ન થયેલી સ્ત્રી.
आयोजन न० ઉદ્યોગ, ઉદ્યમ, આહરણ,-હરણ કરવું.
आयोजित त्रि० હરણ કરેલ, સારી રીતે સંપાદન કરેલ, જોડેલ.
आयोद पु० ધૌમ્ય મુનિ.
आयोधन न० યુદ્ધસ્થાન, રણક્ષેત્ર, લડવું, લડાઈ.
आर पु० મંગળ ગ્રહ, શનિ ગ્રહ, મધુર અને ખાટા ફળવાળું કોઇ ઝાડ, ગર્મન, દૂર.
आर न० છેડાનો ભાગ, એક જાતનું લોઢું, પિતળ.
आरकूट पु० न० પિતળનું ઘરેણું, પિતળ.
आरक्त त्रि० થોડું લાલ, સારી રીતે સ્નેહવાળું.
आरक्त न० અનુરાગ, સ્નેહ.
आरक्त पु० થોડો લાલ રંગ.
आरक्ष पु० હાથીના ગંડસ્થળની નીચેનો ભાગ, હાથીના માથાનું ચામડું, સૈન્ય, લશ્કર, રક્ષા, રક્ષણ.
आरक्ष त्रि० રક્ષણ કરનાર.
आरक्षा स्त्री० રક્ષા, રક્ષણ.
आरग्वध पु० ગરમાળો.
आरट त्रि० સારી રીતે શબ્દ કરનાર, જોસથી શબ્દ કરનાર.
आरट पु० નટ.
आरट्ट पु० અરબસ્તાન-અરેબીયા દેશ.
आरट्टज पु० અરબસ્તાની ઘોડો.
आरण पु० જૈનમતે તે નામનો એક દેવલોક.

आरणज પુ० આરણ દેવલોકમાં જન્મેલ દેવ.
आरणि પુ० પાણીનું પોતાની મેળે ભમવું, ભ્રમણ ચક્રી.
आरणेय પુ० શુકદેવ, અરણી કાષ્ઠ, અરણી-સંબંધી એક યંત્ર.
आरण्य ત્રિ० જંગલી, જંગલમાં હોનાર-થનાર.
आरण्यक ત્રિ० ઉપરના અર્થ.
आरण्यकुक्कुट પુ० જંગલી કુકડો.
आरण्यगान ન० જંગલમા ગાવા યોગ્ય સામવેદનો એક ભાગ.
आरण्यपशु પુ० ધર્મશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ સાત પ્રકારનાં જંગલી પશુ.
आरण्यमुद्ग પુ० જંગલી મગ.
आरण्यमुद्गा સ્ત્રી० મુદ્ગપર્ણી નામની વનસ્પતિ.
आरण्यराशि પુ० સિંહરાશિ, મેષરાશિ, વૃષભરાશિ,મકરરાશિનો પ્રથમ અર્ધ ભાગ.
आरत ત્રિ० ઉપરામ પ.મેલ,નિવૃત્તિ પામેલ, વિરક્ત.
आरति સ્ત્રી० ઉપરતિ, નિવૃત્તિ.
आरथ પુ० એક ઘોડાવાળી કે એક બળદ-વાળી ગાડી-એક્કો.
आरद्ध ત્રિ० સારી રીતે સિદ્ધ થયેલ.
आरद्धायनि પુ० સારીરીતે સિદ્ધ થયેલાનો પુત્ર.
आरनाल ન० કાંજીક.
आरनालक ન० કાંજિક.
आरब्ध ત્રિ० આરંભ કરેલ, આરંભેલ, શરૂ કરેલ.
आरब्ध ન० આરંભ, શરૂઆત.
आरभटी સ્ત્રી० નાટ્યશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક રચના.
आरभ्य અવ્ય० આરંભીને, શરૂ કરીને.
आरभ्य ત્રિ० આરંભ કરવા યોગ્ય.
आरमण ન० આરામ, વિશ્રામ.
आरम्बण ન० આલંબન.
आरम्भ પુ० ઉદ્યમ, ત્વરા, ઉતાવળ, પ્રારંભ, શરૂઆત, પ્રથમ કૃતિ, પ્રસ્તાવના, વધ, નાશ, ગર્વ, અભિમાન,
आरम्भक ત્રિ० આરંભ કરનાર, શરૂ કરનાર.
आरम्भण ન० आरम्भ જુઓ.
आरम्भणीय ત્રિ० આરંભ કરવા યોગ્ય, આરંભ કરવાને શક્ય.
आरम्भवाद પુ० વૈશેષિક વગેરે દર્શનકારોએ માનેલ 'પરમાણુઓથીજ જગતની ઉત્પત્તિ છે' એવા સિદ્ધાંતરૂપ વાદ, મોટો અવાજ.
आरवी સ્ત્રી० અરબી ભાષા.
आरस्य ન० નીરસપણું.
आरा સ્ત્રી० મોચીની આર, એક જાતનું લોખંડી અસ્ત્ર, ચાબુક, આંર, પરોણી, લાકડી.
आराग्र ન० આરનો અગ્ર ભાગ, અર્ધ ચંદ્રાકાર બાણ વગેરેનો અગ્ર ભાગ.
आरासक ત્રિ० આરાસી દેશમાં થનાર-હોનાર.
आरासी સ્ત્રી० તે નામનો એક દેશ.
आरात् અવ્ય० દૂર, પાસે.
आराति પુ० શત્રુ, દુશ્મન.
आरातीय ત્રિ० પાસેનું, દૂરનું, પાસે થયેલ, દૂર થયેલ, પાસેથી આવેલ, દૂરથી આવેલ.
आरात्रिक ન० આરતિ.
आराधक ત્રિ० આરાધના કરનાર, સેવા કરનાર, સાધના કરનાર, સિદ્ધ કરનાર.
आराधन ન० પાક, સિદ્ધિ, સાધન, પ્રાપ્તિ, સંતોષ ઉપજાવવો, સેવવું, સેવાનું સાધન.
आराधना સ્ત્રી० સેવા.
आराधनीय ત્રિ० સેવા કરવા યોગ્ય, આરાધના કરવા યોગ્ય.

आराधय पु० આરાધના કરનાર, સેવા કરનાર
आराधय्य न० આરાધના કર્તાપણું, સેવા કરનારપણું.
आराधयितृ त्रि० આરાધના કરનાર, સેવા કરનાર.
आराधित त्रि० આરાધના કરેલ, સેવેલ, સંતોષેલ
आराम पु० કૃત્રિમ વન, બાગ, બગીચો
आरामशीतला स्त्री० સુગંધી પાંદડાવાળું એક જાતનું ઝાડ.
आरामिक त्रि० બાગવાન, માળી
आराल त्रि० જરા વાંકું
आरालिक त्रि० રસોઈઓ, કુટિલ આચારવાળું-દુરાચારી
आरालित त्रि० જરા વાંકું કરેલ
आराव पु० મોટો શબ્દ, મોટો અવાજ
आराविन् त्रि० મોટેથી અવાજ કરનાર
आरित्रिक त्रि० વહાણના સુકાનમાં થનાર-હોનાર
आरिन्दमिक त्रि० શત્રુને દમન કરનારમાં થનાર-હોનાર
आरिष्मीय त्रि० અહિંમની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે
आरीहणक त्रि० શત્રુનો ઘાત કરનારએ કરેલ
आरु पु० એક જાતનું ઝાડ, કરચલો, ભુંડ, ડુક્કર
आरुज त्रि० સારી રીતે પીડા કરનાર, સામે રહી હણનાર
आरुज पु० રાવણના પક્ષનો એક રાક્ષસ
आरुणक त्रि० અરણ નામના દેશમાં હોનાર-થનાર
आरुणि पु० ઉદ્દાલક ગૌતમ મુનિ, વૈશંપાયનનો એક શિષ્ય, સામવેદનું એક બ્રાહ્મણ, આયોદ ધૌમ્યમુનિનો એક શિષ્ય, અરુણ મુનિનો પુત્ર, અરુણસંબંધી, સૂર્યનો પુત્ર, સૂર્યના સારથિ અરુણનો પુત્ર
आरुणिन् पु० बहु० વૈશંપાયનના શિષ્યે કહેલ વેદ વગેરેનું અધ્યયન કરનાર
आरुणेय पु० ઉદ્દાલક મુનિનો પુત્ર શ્વેતકેતુ
आरुत न० आराव જુઓ
आरुत त्रि० आराविन् જુઓ
आरुद्ध त्रि० રોકેલ, અટકાવેલ, ઘેરેલ
आरुरुक्षु त्रि० ચઢવા ઇચ્છનાર
आरुषी स्त्री० મનુ રાજાની કન્યા-જે ચ્યવન ઋષિની સ્ત્રી હતી
आरुषीय त्रि० નગની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે
आरुह त्रि० ચઢનાર
आरू पु० પિંગળો રંગ
आरू त्रि० પિંગળા રંગવાળું
आरूक न० હિમાલયમાં થતી એક ઔષધી
आरूढ त्रि० ચઢેલ, ઉત્પન્ન થયેલ, ઉગેલ, ચઢનાર.
आरूढ न० ચઢવું, ઉગવું
आरूढि स्त्री० ઉપરના અર્થ
आरेक पु० સમેટવું, સંકોચવું, વધારો, વૃદ્ધિ
आरेचित त्रि० લગાર સંકોચાયેલ-મીંચાયેલ
आरेवत पु० ગરમાળાનું ઝાડ
आरेवत न० ગરમાળો
आरोग्य न० નીરોગીપણું
आरोग्यव्रत न० માઘ મહિનાની અજવાળી સાતમથી માંડી દરેક અજવાળી સાતમે કરવાનું એક વર્ષ સુધીનું એક વ્રત
आरोग्यशाला स्त्री० દવાખાનું, હોસ્પીટલ
आरोग्यस्नान न० રોગ દૂર થયા પછી કરવાનું વિધિપૂર્વક સ્નાન
आरोढृ त्रि० ચઢનાર
आरोधन न० રોકવું, ઘેરવું
आरोधन त्रि० રોકનાર, ઘેરનાર
आरोप पु० મિથ્યાજ્ઞાન વસ્તુને બીજી વસ્તુ તરીકે જોવી, કોઈના ઉપર આળ ચઢાવવું તે.
आरोपक पु० ઝાડ વગેરે વાવનાર

आरोपण न० आरोप જુઓ, ચઢાવવું, રોપવું.
आरोपित त्रि० ચઢાવેલ, મૂકેલ, રોપેલ.
आरोपितविशेषता स्त्री० એક જાતનો વાણીનો ગુણ
आरोपणीय त्रि० આરોપને યોગ્ય, ચઢાવવાને યોગ્ય.
आरोप्य त्रि० ઉપરના અર્થ, મિથ્યાજ્ઞાનનું વિષય.
आरोह पु० ચઢવું, ચઢાઈ કરવી, ઉંચે જવું, અંકુરાનું ફુટવું, હાથી-ઘોડા વગેરે ઉપર સ્વાર થવું, લંબાઈ, ઉંચાઇ, નિતંબ-કુલો.
आरोहक त्रि० ચઢનાર, સ્વાર થનાર.
आरोहण न० ચઢવું, સ્વાર થવું, ઉગવું.
आरोहणीय त्रि० ચઢવા યોગ્ય, ચઢવાનું સાધન.
आरोहवत् त्रि० શ્રેષ્ઠ નિતંબવાળું.
आरोहिणी स्त्री० એક જાતની ગ્રહોની નક્ષત્રદશા.
आरोहिन् त्रि० ચઢનાર, સ્વાર થનાર.
आर्कलूष पु० અર્કલૂષ નામના ઋષિનો પુત્ર.
आर्कलूषायण पु० અર્કલૂષ ઋષિનો યુવાપત્ય.
आर्कलूषि पु० અર્કલૂષ ઋષિનો પુત્ર.
आर्कायण त्रि० સૂર્યવંશી.
आर्कायणि त्रि० સૂર્યવંશીના સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
आर्कि पु० સૂર્યનો પુત્ર-યમ, શનિ, વૈવસ્વત મનુ, સુગ્રીવ, કર્ણ.
आर्क्ष त्रि० નક્ષત્રસંબંધી.
आर्क्षोद पु० ઋક્ષોદ નામના પર્વતમાં વંશપરંપરાથી રહેતો કોઈ બ્રાહ્મણ.
आर्क्ष्य त्रि० નક્ષત્રમાં થનાર-હોનાર.
आर्क्ष्यायणी स्त्री० નક્ષત્રમાં થનારી.
आर्गयण त्रि० ઋગયનના વ્યાખ્યાનનો ગ્રંથ અથવા તે ગ્રંથમા થનાર-હોનાર.
आर्गयन त्रि० ઉપરના અર્થ.
आर्गल न० આગળીયો.
आर्गली स्त्री० આગળીયો.
आर्गवध पु० ગરમાળો.
आर्घा स्त्री० પીળા રંગની એક જાતની ગંધમાખી.
आर्घ्य न० આર્ઘા નામની મધમાખીએ બનાવેલું મધ
आर्च त्रि० પૂજાવાળું.
आर्चभिन् पु० ब० ઋચાભ નામના વૈશંપાયનના એક શિષ્યે કહેલા વેદને ભણનાર.
आर्चायण त्रि० ઋચામાં હોનાર સામ વગેરે.
आर्चिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
आर्चीक पु० ઋચીક નામનો પર્વત.
आर्चीक त्रि० ઋચીક પર્વતમાં હોનાર-થનાર.
आर्जव न० સરળતા, બીજાને નહિ છેતરવાપણું.
आर्जव त्रि० સરળ, સીધું.
आर्जीक त्रि० ઋજીક નામના દેશસંબંધી.
आर्जुनायन पु० અર્જુનનો ગોત્રાપત્ય.
आर्जुनायनक पु० અર્જુનના ગોત્રાપત્યનો દેશ.
आर्जुनायक त्रि० અર્જુનક દેશમાં થનાર-હોનાર.
आर्जुनि पु० અર્જુનનો પુત્ર-અભિમન્યુ.
आर्जुनेय पु० કૌત્સ ઋષિ.
आर्त्त त्रि० પીડા પામેલ, દુઃખી થયેલ, અસ્વસ્થ, વિનાશી
आर्तगल पु० એક જાતનું ઝાડ.
आर्त्तपर्णि पु० ઋતપર્ણ રાજાનો પુત્ર સુદાસ રાજા.
आर्त्तभाग पु० ઋતભાગ ઋષિનો ગોત્રાપત્ય.
आर्त्तव त्रि० ઋતુમા હોનાર-થનાર પુષ્પ વગેરે, ઋતુસંબંધી, સ્ત્રીના ઋતુકાળસંબંધી, સ્ત્રીનાં અટકાવસંબંધી.

आर्त्तव न० स्त्रीनो अटकाव.
आर्त्तवी स्त्री० घोडी
आर्त्ति स्त्री० पीडा, मानसिक व्यथा, विनाश.
आर्त्तिं स्त्री० गति करनारी, गमन करनारी
आर्त्नी स्त्री० उपरना अर्थ.
आर्त्विज त्रि० ऋत्विजसबंधी.
आर्त्विजीन पु० ऋत्विजना कर्मने जे योग्य होय ते-यजमान
आर्त्विज्य न० ऋत्विजपणुं, ऋत्विजनुं कर्म
आर्थ त्रि० अर्थथी प्राप्त थयेल, वाक्यार्थ-मर्यादाथी प्राप्त थयेल, अर्थसंबंधी.
आर्थिक त्रि० अर्थने ग्रहण करनार, धनने ग्रहण करनार, अर्थथी प्राप्त थयेल, वाक्यार्थमर्यादाथी प्राप्त थयेल
आर्थी स्त्री० अलंकारशास्त्रप्रसिद्ध वाक्यार्थथी प्राप्त थयेली व्यंजना लक्षणा.
आर्द्द त्रि० सारी रीते पीडा करनार,
आर्द्धकंसिक त्रि० कंस नामना अर्धा मापथी खरीदेल.
आर्द्धप्रस्थिक त्रि० अर्धा प्रस्थथी खरीदेल
आर्द्धधातुक न० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक संज्ञा
आर्द्धपुर न० शहेरनो अर्धभाग
आर्द्धरात्रिक त्रि० अर्धा रात्रीए होनार-थनार
आर्द्धवाहनिक त्रि० अर्धावाहनथी जनार
आर्द्धिक पु० एक जातनो वर्णसंकर
आर्द्धिक पु० खेतरमा नीपजेना अर्धा धान्यने पगार बदल लई कोइनी खेती करनार खेडुत
आर्द्धिकी स्त्री० एक जातनी वर्णसंकर कन्या
आर्द्र त्रि० भीनुं, ढीलुं, रसवाळुं, जळवाळुं, नरम, कठण नहि ते
आर्द्र न० आर्द्रा नक्षत्र
आर्द्रक न० आदु
आर्द्रता स्त्री० भीनाश
आर्द्रत्व न० भीनापणुं.
आर्द्रपटिन् पु० शत्रुना नाश माटेनुं एक अभिचारिक कर्म.
आर्द्रपदी स्त्री० भीना पगवाळी स्त्री.
आर्द्रमाषा स्त्री० जगली अडदनु झाड.
आर्द्रम् अव्य० भीनाश, रसवाळापणुं.
आर्द्रशाक न० आदु.
आर्द्रवृक्ष पु० रसवाळु झाड
आर्द्रवृक्षीय त्रि० रसवाळा वृक्षसमीपनो प्रदेश वगेरे
आर्द्रा स्त्री० ते नामनुं एक नक्षत्र
आर्द्रालुब्धक पु० केतु ग्रह,
आर्द्रिका स्त्री० आदु
आर्भव पु० ते नामनो सामवेदनो एक भाग.
आर्य्य पु० स्वामी, गुरु, सुहृद्-मित्र, ससरो.
आर्य्य त्रि० श्रेष्ठकुळमां उत्पन्न थयेल, पूज्य, श्रेष्ठ, मान्य, उदार चरित्रवाळुं, शान्त मनवाळुं.
आर्य्यक पु० पितानो पिता-दादो, हरकोई मान्य पुरुष
आर्य्यक त्रि० आर्य त्रि० जुओ.
आर्य्यका स्त्री० मान्य एवी कोई स्त्री, श्रेष्ठ स्त्री
आर्य्यगृह्य त्रि० आर्यपक्षनुं, कुळवान, मान्य
आर्य्यदेश पु० आर्यावर्त देश-हिंदुस्तान.
आर्य्यधर्म पु० सदाचार, आर्यलोकोनो धर्म.
आर्य्यपथ पु० सदाचार, आर्यनो मार्ग
आर्य्यपुत्र पु० सर्दार, स्वामी, पति, आर्यनो पुत्र
आर्य्यप्राय पु० आर्यावर्त देश
आर्य्यभट्ट पु० ज्योतिषग्रंथकार ते नामनो एक विद्वान

आर्य्यमार्ग पु० आर्य्यपथ જુઓ.
आर्य्यमिश्र पु० ગૌરવવાળો,માન્ય,માનવંત.
आर्य्यवृत्त न० સદાચાર.
आर्य्यवृत्त त्रि० સદાચારી.
आर्य्यवेश पु० સાધુઓનો વેશ, સજ્જનોનો વેશ.
आर्य्यवेश त्रि० સજ્જનના જેવા વેશવાળું.
आर्य्यव्रत न० આર્યનું વ્રત, આર્યનું કર્તવ્ય, આર્યનો નિયમ.
आर्य्यव्येत त्रि० સદાચારી.
आर्य्यहलम् अव्य० બલાત્કાર, જોરજુલમી.
आर्य्या स्त्री० પાર્વતીદેવી, સાસુ, શ્રેષ્ઠ સ્ત્રી, તે નામનો એક છંદ.
आर्य्यागीति स्त्री० તે નામનો એક છંદ.
आर्य्यावर्त्त पु० આર્યાવર્ત દેશ.
आर्य्याविलास पु० તે નામનું એક પ્રાકૃત કાવ્ય.
आर्य्याविलास पु० દુર્ગા દેવીનો વિલાસ.
आर्य्यिका स्त्री० आर्यका જુઓ.
आर्ष त्रि० ઋષિસંબંધી, ઋષિનું.
आर्ष पु० વેદ.
आर्ष त्रि० વૈદિક, વેદસંબંધી.
आर्ष पु० તે નામનો એક વિવાહ.
आर्षधर्म पु० મનુ વગેરે ઋષિઓએ કહેલો ધર્મ, આર્ષ વિવાહ.
आर्षभ त्रि० બળદસંબંધી.
आर्षभ न० ઋષભદેવનું ચરિત્ર.
आर्षभि पु० ઋષભદેવનો પુત્ર એક ચક્રવર્તી રાજા.
आर्षभी स्त्री० કવચ નામની વનસ્પતિ.
आर्षभ्य पु० બળદની યોગ્યતાએ પહોંચેલો વાછડો.
आर्षिक्य न० ઋષિઓનો ધર્મ.
आर्षिषेण पु० ઋષિષેણ ઋષિનુ ગોત્રસંતાન.
आर्षेय न० ઋષિગણરૂપ એક પ્રવર.
आर्षेय पु० મંત્રદષ્ટા હરકોઈ ઋષિ.
आर्ष्टिषेण पु० તે નામનો ચંદ્રવંશી એક રાજા.
आर्ष्टिषेणाश्रम पु० તે નામનું એક તીર્થ.
आर्हत त्रि० જૈનસંબંધી, જૈન.
आर्हत न० જૈન મત.
आर्हन्ती स्त्री० યોગ્યતા.
आर्हन्त्य न० યોગ્યતા.
आर्हायण पु० અર્હન્ નામના ઋષિનું ગોત્રસંતાન.
आर्हीय पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અર્હાધિકારમાં કહેલો પ્રત્યય.
आल न० હડતાલ, હરતાલ.
आल त्रि० પુષ્કળ, ઘણું, શ્રેષ્ઠ.
आलक्षि त्रि० જ્ઞાતા,જાણનાર,જાણી જનાર.
आलक्षित त्रि० સારી રીતે જાણેલ, ચિહ્ન ઉપરથી જાણેલ.
आलक्ष्य त्रि० સારી રીતે જાણવા યોગ્ય, લક્ષણ ઉપરથી જાણવા યોગ્ય.
आलक्ष्य अव्य० સારી રીતે જાણીને.
आलगर्द्द पु० પાણીનો સાપ.
आलजि त्रि० કહેનાર.
आलब्ध त्रि० સંસર્ગવાળું, મિશ્ર, સંયુક્ત, જોડાયેલ, સ્પર્શ કરેલ, હિંસા કરેલ, ઠાર મારેલ.
आलब्धि स्त्री० સ્પર્શ, હિંસા.
आलभन न० હિંસા, સ્પર્શ, મર્દન.
आलभनीय त्रि० સ્પર્શ કરવા યોગ્ય, હિંસા કરવા યોગ્ય, મર્દન કરવા યોગ્ય.
आलभ्य त्रि० ઉપરના અર્થ.
आलभ्य अव्य० સ્પર્શ કરીને, હિંસા કરીને.
आलम्ब पु० તે નામનો વૈશંપાયનનો એક શિષ્ય.
आलम्ब पु० આશ્રય કરવા યોગ્ય, આધાર, ટેકો, આશ્રય, નીચે લટકવું તે.
आलम्बन न० ઉપરના અર્થ.
आलम्बि पु० વૈશંપાયનના શિષ્ય આલંબ ઋષિનો પુત્ર.

आलम्बित त्रि० धारण करी राखेल, पकडी राखेल.
आलम्बिन् त्रि० आश्रयवाळुं, आधारवाळुं, लटकतुं.
आलम्भ पु० स्पर्श, हिंसा.
आलम्भन न० उपरना अर्थ.
आलम्भ्य त्रि० स्पर्श करवा योग्य, हिंसा करवा योग्य.
आलय पु० घर, आधार, संश्लेष.
आलय अव्य० लयसुधी.
आलयविज्ञान न० बौद्धमतप्रसिद्ध एक विज्ञान.
आलर्क न० हडकाया कुतरानुं झेर.
आलवण्य न० खाराशनो अभाव.
आलवाल न० झाडनी आसपास करेलो क्यारो.
आलस त्रि० आळसु.
आलस्य न० आळस.
आलात न० प्रदीप्त अंगारो, उमाडीयुं.
आलान न० हाथीने बांधवानो स्तंभ-खीलो, हाथीने बांधवानुं दोरडुं, हरकोइ बंधन.
आलानिक त्रि० हाथीने बांधवानुं साधन कोई लाकडुं वगेरे.
आलाप पु० स्वरसाधन अक्षर-सा-री-ग-म-प-ध-नी-सा-वगेरे वातचीत, बोलवुं, कहेवु
आलापन न० वातचीत, बोलवुं, कहेवुं, स्वस्तिवाचन.
आलाप्य त्रि० कहेवा योग्य, बोलवा योग्य
आलाबु स्त्री० तुमडी
आलाबू स्त्री० तुंबडी.
आलावर्त्त न० वस्त्रथी बनावेलो पंखो.
आलास्य पु० मगर मच्छ.
आलास्य न० सरी नीने नृत्य.
आलि पु० वींछी, भमरो.
आलि त्रि० शुद्ध अंतःकरणवाळुं, निरर्थक
आलि स्त्री० रेखा, पाळ, सेतु-पुल, हार, पंक्ति
आलिगव्य पु० आलिगु मुनिनो पुत्र.
आलिगव्यायनी स्त्री० आलिगु मुनिनी पुत्री
आलिङ्गन न० भेटवुं
आलिङ्गित त्रि० भेटेल.
आलिङ्गिन् त्रि० भेटनार
आलिङ्ग्य त्रि० आलिंगन करवा योग्य पति वगेरे.
आलिङ्ग्य पु० एक जातनो मृदंग-नरघुं.
आलिङ्ग्य अव्य० भेटीने
आलिङ्ग्यायन पु० ते नामनु एक शहेर.
आलिञ्जर पु० माटीनु मोटुं एक वासण.
आलिन् पु० वींछी
आलिन्द पु० ओटलो एक जातनी वेदिका
आलिन्दक पु० उपरनो अर्थ.
आलिप त्रि० लींपनार, लेपन करनार.
आलिप्त त्रि० लींपेल, चोपडेल.
आलिम्पन न० लींपवुं, चोपडवुं.
आली स्त्री० सखी, बहेनपणी, भोजनण, वीछण, भमरी, पंक्ति, श्रेणी, हार, रेखा, पाळ
आलीढ न० युद्धमां करवामां आवतुं एक आसन-वीरासन.
आलीढ त्रि० चाखेल, पीधेल, खधेल, चाटेल.
आलीढक त्रि० उपरना अर्थ.
आलीढक न० वाछरडांनी एक जातनी क्रीडा
आलीन त्रि० भेटेल, मिश्र थयेल, एकठुं थयेल.
आलीन न० भेटवु, आलिंगन, एक जातनी धातु-कथाई.
आलीनक न० कथीर.

आलु पु० धुवड.
आलु स्त्री० नाळचांवाळुं જળપાત્ર ઝારી.
आलु न० એક જાતનું કંદ-બટાકા.
आलुक पु० શેષનાગ, कावालु શબ્દ જુઓ.
आलुक न० એક જાતનું કંદ-બટાકા.
आलुकी स्त्री० એક જાતનું રતાળુ.
आलुञ्चन न० ઉખેડી નાંખવું, વાળ વગેરે ચુંટી કાઢવા તે, કેશ વગેરેનું બંધનરહિતપણું.
आलुञ्चित त्रि० ઉખેડી નાખેલ, ચુંટી કાઢેલ, નહિ બાંધેલ કેશ વગેરે.
आलुण्टन न० લૂંટી લેવું, જોર જુલમથી હરી લેવું.
आलुण्ठन न० લોટવું, આળોટવું.
आलुल त्रि० છૂટું થયેલ, ચંચળ, ચપળ, નહિ બંધાયેલ.
आलू पु० आलु न० જુઓ.
आलूक न० आलुक न० જુઓ.
आलून त्रि० થોડું કાપેલ, સારી રીતે કાપેલ.
आलेख पु० સારી રીતે લખવું, આળખવું, ચીતરવું, લેખપત્ર-ખત-દસ્તાવેજ.
आलेखक त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
आलेखन त्रि० લખનાર, ચીતરનાર.
आलेखन न० आलेख જુઓ, આચાર્ય.
आलेख्य त्रि० ચીતરવા યોગ્ય ચિત્ર વગેરે, લખવા યોગ્ય.
आलेख्य न० ચિત્ર, લખાણ.
आलेख्यशेष त्रि० મરણ પામેલ.
आलेप पु० લીપવું, ચોપડવું, લેપ,
आलेपन न० ઉપરના અર્થ, લીપાતું ચોપડાતું.
आलोक पु० સૂર્ય વગેરેનો પ્રકાશ, દર્શન, જોવું, દેખવું.
आलोकन न० દર્શન, જોવું, દેખવું.
आलोकनीय त्रि० દર્શન કરવા યોગ્ય, જોવા યોગ્ય
आलोकनीयता स्त्री० જોવા યોગ્યપણું.
आलोकित त्रि० જોયેલ, દર્શન કરેલ.
आलोकिन् त्रि० જોનાર. દર્શન કરનાર.
आलोक्य त्रि० જોવાલાયક,
आलोक्य अव्य० જોઈને.
आलोचक त्रि० આલોચના કરનાર, જોનાર.
आलोचन न० વિશેષધર્મ વગેરે પૂર્વક વિવેચન કરવું, જોવું.
आलोचन अव्य० નેત્રસુધી.
आलोचना स्त्री० દર્શન, જોવું.
आलोचित त्रि० જોયેલ, વિચારેલ, નિશ્ચય કરેલ.
आलोच्य त्रि० આલોચના કરવા યોગ્ય, જોવા યોગ્ય, વિચારવા યોગ્ય.
आलोच्य अव्य० આલોચના કરીને, જોઈને, વિચારીને.
आलोडन न० વલોવવું, મથવું, મથી નાખવું, મર્દન કરવું.
आलोडित त्रि० વલોવેલ, મથેલ, મથી નાખેલ, મર્દન કરેલ, ચૂર્ણ કરેલ.
आलोल त्रि० જરા ચંચળ, થોડું અસ્થિર.
आलोलित त्रि० થોડું ચંચળ કરેલ.
आलोष्टी अव्य० હિંસા.
आलोहायन त्रि० લોઢામાં નહિ હોનાર-થનાર.
आवक त्रि० રક્ષણ કરનાર.
आवट्य पु० અવટઋષિનું ગોત્રસંતાન.
आवट्या स्त्री० અવટઋષિનું ગોત્રસંતાન સ્ત્રી.
आवनतीय त्रि० નમેલાની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
आवनेय पु० મંગળ ગ્રહ.
आवन्त्य पु० અવતી દેશનો રાજા.
आवन्त्य त्रि० અવંતી દેશસંબંધી, અવંતીમાં હોનાર-થનાર, અવંતીમા રહેનાર.
आवपन न० અનાજ ગપવાનું એક જાતનું પાત્ર, વાવવું, મુંડન

आवपन त्रि० वाववानुं साधन, मुंडवानुं साधन

आवपनिष्किरा स्त्री० जे क्रियामा 'तुं वाव, काढ' एम कहेवामा आवे ते क्रिया

आवय पु० आववु, ते नामनो एक देश

आवय त्रि० आवनार, आवय देशमा होनार-थनार.

आवरक त्रि० ढांकनार, ढांकवानुं वस्त्र वगेरे

आवरक न० ओरडो, रूम.

आवरण न० ढाल, ढांकणु, वेदांतिमते अज्ञान, वींटवुं, ढांकवु

आवरणशक्ति स्त्री० वेदांतिमते चैतन्यने ढांकी देनारी एक शक्ति

आवरसमक न० वर्षना आद्य समयमा आपवानुं करज.

आवर्जित त्रि० आपेल, त्याग करेल, नीचुं करेल, नमावेल.

आवर्त्त पु० संशय. संसार, चिंता, पाणीनुं पोतानी मेळे चकरचकर फरवुं, धुमरी, ते नामनुं घोडानुं एक चिन्ह, मणि, आवर्तन, मेघनो एक अधिपति.

आवर्त्त न० माक्षिक धातु, फरी फरी चवाववु, अथडाववु, धातुने ओगाळवी.

आवर्त्त त्रि० पाछु वरतुं.

आवर्त्तक पु० ते नामनो मेघनो एक अधिपति, रुवांटानुं घोडानुं एक चिन्ह

आवर्त्तक त्रि० वारंवार अथडावनार, गाळनार, आवर्तन करनार, फरी फरी अभ्यास करनार

आवर्त्तकी स्त्री० एक जातनी लता

आवर्त्तन न० सूर्यनी पश्चिम दिशामा रहेली छायानो पूर्वदिशामा जवानो समय-मध्यान्हकाळ, वलोववु, मथवु, वारंवार भणवु धातुनुं गाळवु, गुणवु, वींटवु, गोळ चक्कर फरवु

आवर्त्तन पु० विष्णु, जंबूद्वीपनो एक उपद्वीप

आवर्त्तनी स्त्री० कडछी, धातुने जेमा मूकी गाळवामा आवे छे ते मूषा-कुलडी

आवर्त्तनीय त्रि० गाळवा योग्य धातु वगेरे, वलोववा योग्य, मथवा योग्य, गुणवा योग्य, वारंवार पाठ करवा योग्य.

आवर्त्तमणि पु० एक जातनो मणि

आवर्त्तिक त्रि० गोळाकारे जता धूमाडानुं साधन धूप वगेरे.

आवर्त्तित त्रि० आवर्तन करेल, गाळेल धातु वगेरे, गुणेल, फरी फरी अभ्यास करेल, जेमा धुमरी पडेली होय तेवु पाणी वगेरे.

आवर्त्तिन् त्रि० धुमरीवाळुं, गोळ चक्कर फरनार, आवर्तक जुओ, वलोवनार, मथनार.

आवर्त्तिनी स्त्री० मेढाशींगी

आवर्हित त्रि० उपाडी नाखेल, उखाडी नाखेल.

आवर्हित न० हिंसा.

आवलि स्त्री० श्रेणी, पंक्ति, परंपरा.

आवलित त्रि० थोडुं चालेल, सारी रीते चालेल

आवली स्त्री० आवलि जुओ.

आवल्य न० निर्मळता

आवशीर पु० अवशीर देशनो राजा अथवा माणस

आवश्यक न० जरूर, अवश्यभाव, नियतपणु.

आवश्यक त्रि० जरूरनु, नियमनुं, नित्यकर्तव्य, निरवकाश

आवश्यकता स्त्री० जरूरीआत

आवश्यकत्व न० जरूरीआत

आवश्यपुत्रक न० पुत्रनुं वश नहि रहेवापणुं.

आवसति स्त्री० मध्यरात्रि-अर्धरात्रि

आवसथ न० नीचेना अर्थ.
आवसथ पु० रहेवानुं स्थान, घर, विश्राम स्थान, गाम, यज्ञनो अग्नि राखवानुं स्थळ, एक जातनुं मत, आर्या छंदमां रचेलो एक कोप.
आवसथिक त्रि० घरमा रहेनार, गृहस्थ.
आवसथ्य पु० घरसंबंधी लौकिक अग्नि, अग्न्याधान कर्मना अंगरूप अग्नि, यज्ञना पांच अग्निओमांनो एक अग्नि.
आवसान त्रि० गामने सीमाडे रहेनार, गामनी हद उपर रहेनार.
आवसानिक त्रि० अंते होनार, शेषकाळे थनार–होनार.
आवसित न० पाकेलुं धान्य, मसळी फोतरा दूर कर्या पछी एक बाजु ढगलो करेलुं धान्य.
आवस्थिक त्रि० काळने लीधे थयेली अवस्थामा थनार–होनार.
आवह पु० पृथ्वी उपरनो वायु.
आवह त्रि० वहेनार, लई जनार, पहोंचाडनार, पमाडनार.
आवहमान त्रि० क्रमथी आवेल.
आवाधा स्त्री० पीडा, दुःख.
आवाप पु० क्यारो, अनाज वगेरे राखवानुं एक जातनुं पात्र, वाववुं, शत्रुविषे विचार करवो, पारका देशविषे विचार करवो, आक्षेप, फेंकवुं, उराडवुं, मोकलवुं, मिश्र करवुं, वाववा योग्य, फेंकवा योग्य, वपय, कडुं, नीची ऊंची जमीन, प्रधान होम
आवापक पु० कडुं वगेरे अलंकार.
आवापक त्रि० वावनार.
आवापन न० वणवानी साळ, केश वगेरेनुं सारी रीते मुंडन.
आवापिक न० वाववामा साई.
आवारि न० दुकान, हाट, बजार.
आवारि त्रि० सारी रीते जळवाळुं.
आवाल न० क्यारो, मेचार.
आवाल्य न० बाल्यावस्थापर्यंत.
आवास पु० रहेवानुं घर वगेरे, सारी रीते वास, रहेवुं ते.
आवाहन न० देवो वगेरेनुं आह्वान–बोलाववुं, देवोने निमंत्रणु.
आवाहनी स्त्री० देवोने बोलाववा माटेनी एक जातनी मुद्रा.
आविक न० कामळी.
आविक त्रि० बकरा–घेटासंबंधी.
आविकसौत्रिक न० बकरांना वाळथी बनावेल.
आविक्य न० बकराना कामळासंबंधीपणुं.
आविग्न त्रि० कंटाळेल, उद्वेग पामेल.
आविग्न पु० एक जातनुं झाड.
आविज्ञान्य न० अविज्ञान.
आविदूर्य न० पासे, समीप.
आविद्ध त्रि० मारेल, ठोकेल, वींधेल, छेदेल, फेंकेल.
आविद्धकर्णी स्त्री० पाठा शब्द जुओ.
आविध पु० लाकडुं वगेरे वींधवानुं साधन–सारडी
आविर्भाव पु० प्रकाश, खुल्लु, प्रकटपणुं.
आविर्भूत त्रि० प्रकट थयेल, प्रकाशमा आवेल, खुल्लुं थयेल.
आविल त्रि० मेलुं मलीन.
आविष्करण न० प्रकट करवुं, खुल्लुं करवुं.
आविष्करणी स्त्री० प्रकाशनुं साधन.
आविष्कर्तृ त्रि० प्रकट करनार, खुल्लुं करनार.
आविष्कार पु० प्रकट करवुं, खुल्लुं करवुं, प्रकट करवानुं साधन.
आविष्कृत त्रि० प्रकट करेल, खुल्लुं करेल
आविष्ट त्रि० पेसेल, दाखल थयेल, भूत वगेरेथी घेरायेल, आवेशवाळुं, कोइ विचारमां गुंथायेल, व्याप्त.
आविस् अव्य० प्रकटपणुं, खुल्लु.

आचिस्तराम् अव्य० अतिशय प्रकारा, अत्यत प्रकाश, धणुंज प्रकट
आवी स्त्री० रजस्वला स्त्री, गर्भिणी स्त्री
आवीत त्रि० चोतरफथी वणेल, परोवेल, ऊंचुं फेंकीने धारण करेल, ऊछाळीने पकडेल.
आवीत नर्० ऊंचु फेंकीने धारण करवु
आवीतिन् पु० जेणे जमणो हाथ बहार करी जमणी खाध उपर जनोई धारण करी होय ते
आवीरचूर्ण पु० एक प्रकारनुं चूर्ण—अबील
आवुक पु० पिता, बाप [नाटकभाषामा]
आवृत् स्त्री० आवर्तन, भमाववु, फेरववुं, फरी फरी चलाववु, फरी फरी एक जातनीज क्रिया करवी, परिपाटी, अनुक्रम, संस्कार, मौनपणु
आवृत् त्रि० आवर्तन करातुं, भमावातु, फेरवातुं, फरी फरी चलावातु ई०
आवृत त्रि० करेला आवरणवाळु, अप्रकट करेलु, ढाकेलु, एक जातनो वर्णसंकर
आवृति स्त्री० आवरण शब्द जुओ
आवृत्त त्रि० फरी फरी अभ्यास करेल, आवृत्ति पामतुं, पाछुं फरेल
आवृत्ति स्त्री० फरी फरी अभ्यास, वारवार एक जातनी क्रिया करवी, सामा आववु, पाठ करवु
आवृत्तिदीपक न० ते नामनो एक अर्थालंकार
आवृष्टि स्त्री० सारी रीते वरसवु, सारो वरसाद
आवेग पु० ऊत्कंठा ऊत्पन्न करनार अने उतावळवाळो मानसिक वेग, एक जातनो व्यभिचारी भाव
आवेगी स्त्री० एक जातनुं वृक्ष ।
आवेदक त्रि० विनति करनार, जणावनार, धर्मशास्त्रोक्त व्यवहार उत्थापनार, वादी
आवेदन न० विनति करवी, जणाववु, व्यवहारनुं उत्थापन, व्यवहारने उत्थापनार, भाषापत्र—अरजी.
आवेदनीय त्रि० जणाववा योग्य, विनति करवा योग्य, व्यवहार, करज वगेरे न आपवुं ते
आवेदित त्रि० जणावेल, विनति करेल, निवेदन करेल पदार्थ
आवेदिन् त्रि० आवेदक शब्द जुओ.
आवेद्य त्रि० आवेदनीय शब्द जुओ
आवेध्य त्रि० वींधवा योग्य, सारवा योग्य मोती—मणि वगेरे
आवेश पु० ते नामनो एक अलंकार, क्रोध, आग्रह, आसक्ति, पाछळ प्रवेश, वळगाड, ग्रहनो भय, भूत वगेरेना वळगाडथी थयेलो कोई रोग
आवेशन न० शिल्पशाळा—कारीगीरी करवानुं स्थळ, भूत वगेरेना वळगाडथी थयेलो कोई रोग, सूर्य तथा चंद्रनी आसपास थतुं मंडळ, घर—मकान
आवेशिक त्रि० अतिथि, बांधव वगेरे, असाधारण
आवेशित त्रि० दाखल करेल, प्रवेश करावेल, पेसाडेल
आवेष्टक पु० आवरणकारक, ढांकनार
आवेष्टन न० आवरण, आवरणनु साधन, जेना वडे ढांकी शकाय ते कोई पदार्थ.
आवोधन न० ज्ञान, बुद्धि
आब्दिक त्रि० प्रत्येक वर्षे थनार श्राद्ध वगेरे पितृकृत्य, वार्षिक
आव्य त्रि० बकरामांथी दूध—वाळ वगेरे
आव्याध पु० सारी रीते पीडवु—दुःख देवु
आव्याधिन् त्रि० सारी रीते पीडनार—दुःख देनार
आव्याधिनी स्त्री० चोर लोकोनी सेना, लुटारुओनी टोळी
आव्रश्चन न० लगार कापवु, कापवा योग्य

વૃક્ષપ્રદેશ, જેમાંથી યજ્ઞસ્તંભ કપાય તે વૃક્ષના ઠુંઠમાં છેદનપ્રદેશ.

आम्रस्क પુ૦ લગાર કાપવું.

आम्रीडक પુ૦ નિર્લજ્જ દેશ.

आश પુ૦ ભોજન, પ્રાતઃકાળનું કે સાયંકાળનું ભોજન, તે તે વસ્તુનું ભક્ષણ કરનાર.

आशंसन ન૦ નહિ મળેલને મેળવવાની ઈચ્છા, ઇચ્છિત વિષયની આશા.

आशंसा સ્ત્રી૦ નહિ મળેલને મેળવવાની ઈચ્છા, ઇચ્છિત વિષયની આશા, આકાંક્ષા.

आशंसित ન૦ ઉપરના અર્થ.

आशंसित ત્રિ૦ કહેલ, ઇચ્છા કરેલ, ઇચ્છેલ, આશા રાખેલ.

आशंसितृ ત્રિ૦ ભાવી શુભની ઇચ્છાવાળું, ઈચ્છા કરનાર.

आशंसिन् ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.

आशंसु ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.

आशक ત્રિ૦ ભક્ષણ કરનાર, ભોગવનાર, ભોગયુક્ત, ભોગસંપાદક.

आशक्त ત્રિ૦ સારી રીતે શક્તિવાળું, અત્યંત શક્તિયુક્ત.

आशंकनीय ત્રિ૦ શંકા કરવા યોગ્ય, અનિષ્ટરૂપે ચિંતવવા યોગ્ય.

आशंका સ્ત્રી૦ ભય, ત્રાસ, અનિષ્ટરૂપે ચિંતન, સારી રીતે શંકા, સંદેહ.

आशंकित ન૦ ભય, સંદેહ, અનિષ્ટરૂપે ચિંતન, શંકા.

आशंकित ત્રિ૦ ભય પામેલ, અનિષ્ટ રૂપે ચિંતવેલ, સંદેહયુક્ત, શંકા કરેલ.

आशंकिन् ત્રિ૦ આશંકાયુક્ત, શંકાવાળું, સંદેહવાળું.

आशंकिनी સ્ત્રી૦ શંકાવાળી, સંદેહવાળી.

आशंक्य ત્રિ૦ સંદેહ કરવા યોગ્ય, અનિષ્ટરૂપે ચિંતવવા યોગ્ય, શંકા કરવા યોગ્ય.

आशंक्य અવ્ય૦ શંકા કરીને, સંદેહ કરીને, અનિષ્ટરૂપે ચિંતવીને.

आशन પુ૦ અશનવૃક્ષ-તે નામનું એક ઝાડ.

आशन ત્રિ૦ ભોજન કરાવનાર, વજ્ર ઉપર જીવનાર.

आशान પુ૦ સ્ત્રી૦ વજ્ર.

आशय પુ૦ અભિપ્રાય, આધાર, વૈભવ, ફણસનું ઝાડ. સ્થાન, વાસનારૂપ સંસ્કાર, આશયવાળું, ચિત્ત, મન, શયન-પથારી, કોઠાર, બૌદ્ધમતે આલયવિજ્ઞાનરૂપ વિજ્ઞાનસંતાન, આશ્રય, પશુઓને પકડવાનો ખાડો, હરકોઇ ખાડો.

आशयाश પુ૦ અગ્નિ.

आशर પુ૦ અગ્નિ, રાક્ષસ.

आशव ન૦ શીઘ્રતા, ઉતાવળ.

आशस् ત્રિ૦ કહેનાર, સ્તુતિ કરનાર.

आशस् ન૦ કહેવું, સ્તુતિ.

आशसन ન૦ કથન, કહેવું, 'आशसा' શબ્દનો અર્થ.

आशस्त ત્રિ૦ સ્તુતિ કરાયેલ.

आशा સ્ત્રી૦ દિશા, તીવ્ર આકાંક્ષા, તૃષ્ણા, નહિ મળેલ પદાર્થને મેળવવાની ઈચ્છા.

आशाढ પુ૦ આષાઢ મહિનો, ખાખરાનો દંડ-લાકડી, મલયાચલ પર્વત.

आशाडक પુ૦ ઉપરના અર્થ.

आशाडा સ્ત્રી૦ આષાઢા નક્ષત્ર, બ્રહ્મચારીએ ધારણ કરવા યોગ્ય ખાખરાનો દંડ.

आशाढ પુ૦ आषाढ શબ્દ જુઓ.

आशाढक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

आशाढा સ્ત્રી૦ आषाढा શબ્દ જુઓ.

आशाढी સ્ત્રી૦ આષાઢ મહિનાની પૂનેમ.

आशादामन् ન૦ આશારૂપ બંધનસાધનદોરડું, આશારૂપ સાંકળ.

आशापाल પુ૦ ઇન્દ્ર વગેરે દિક્પાલ.

आशापुर ન૦ તે નામનું એક નગર જ્યાં ઉત્તમ ગુગળ થાય છે.

आशापुरसंभव ન૦ [illegible] ગુગળ.

आशावन्ध पुं० मर्कटजाळ, तृष्णारूप बंध, दिशाओनो बंध; आश्वासन, आशारूप बंधन.
आशावह त्रि० आशाने धारण करनार.
आशावह पुं० ते नामनो एक राजा, आकाशनो एक पुत्र.
आशास्य त्रि० इच्छवा योग्य, आशा करवा योग्य, आशंसा करवा योग्य.
आशित त्रि० सारी रीते खाधेल अन्न वगेरे, भोजनवडे तृप्त थयेल.
आशित न० सारी रीते भक्षण-भोजन.
आशितङ्गवीन त्रि० जे स्थळे घास वगेरे खावाथी गायो तृप्त थाय छे तेवुं पुष्कळ घास वगेरेवाळुं स्थळ.
आशितंभव त्रि० जेने खावाथी प्राणीओ तृप्त थाय छे ते अन्न वगेरे.
आशितंभव न० भोजनवडे तृप्त थवुं ते.
आशितृ त्रि० तृप्तिथी भक्षण करनार-भोजन करनार.
आशिन् त्रि० भक्षण करनार, भोजन करनार.
आशिन त्रि० उपरना अर्थ.
आशिमन् पुं० शीघ्रता, उतावळ.
आशिर् त्रि० पकाववानुं दूध वगेरे.
आशिर त्रि० पकाववा योग्य दूध वगेरे.
आशिषिक त्रि० आशीर्वादमां आसक्त.
आशिष्ट त्रि० आशीर्वाद अपायेल.
आशिष्ठ त्रि० अत्यंत शीघ्र-उतावळुं.
आशिस् स्त्री० आशीर्वाद, इष्ट अर्थने प्रकट करवो, प्रार्थना.
आशी स्त्री० सर्पनी दाढ, आशीर्वाद, ते नामनी औषधि.
आशीयस् त्रि० अत्यंत शीघ्र.
आशीर्त्त त्रि० पकवं दूध वगेरे.
आशीर्वत् त्रि० आशीर्वादयुक्त.
आशीर्वाद पुं० आशीर्वाद, इष्ट अर्थने प्रकट करवो ते.
आशीविष पुं० सर्प.
आशु त्रि० शीघ्र, ते नामनुं एक धान्य.
आशु नं० लाल रंगनी डांगेर.
आशु न० क्रियाविशेषण तरीके.
आशुकारिन् त्रि० शीघ्र करनार, एकदम करनार.
आशुक्रिया स्त्री० शीघ्र करवुं, जलदी करवुं.
आशुकृत् त्रि० आशुकारिन् शब्द जुओ.
आशुग पुं० वायु, सूर्य, आकडानुं झाड.
आशुगामिन् त्रि० शीघ्र जनार, जलदी जनार, सूर्य, आकडानुं झाड.
आशुङ्ग त्रि० जलदी जनार.
आशुतोष पुं० शंकर.
आशुतोष त्रि० जलदी प्रसन्न थनार.
आशुपत्री स्त्री० ते नामथी एक लता.
आशुमत् त्रि० शीघ्रतावाळुं, उतावळीयुं.
आशुव्रीहि पुं० एक वर्षे पाकतुं ते नामनुं एक धान्य.
आशुशुक्षणि पुं० अग्नि, वायु.
आशुषाण त्रि० सारी रीते सुकातुं.
आशुहेषस् त्रि० शीघ्र शब्द करतुं, एकदम शब्द करतुं.
आशू त्रि० शीघ्र, सत्वर.
आशोकुटिन् पुं० ते नामनो एक पर्वत.
आशोकेय त्रि० अशोक-आसोपालवनी पासेनो प्रदेश वगेरे.
आशोकेय पुं० अशोका नामनी कोई स्त्रीनो पुत्र.
आशौच न० सूतक, अशौच शब्द जुओ.
आश्चर्य न० अद्‌भुत, विस्मय रस.
आश्चर्य त्रि० आश्चर्यकारक.
आश्चोतन त्रि० सारी रीते झरवाना स्वभाववाळुं.
आश्चोतन न० सारी रीते झरवुं.
आश्च्योतन त्रि० आश्चोतन त्रि० जुओ.
आश्म पुं० पथ्थरनो विकार.

आश्मक पुं० साल्व देशमा आवेलुं ते नामनुं एक गाम.
आश्मकि त्रि० आश्मक गाममां थनार.
आश्मन पुं० पत्थरनो विकार.
आश्मन्य त्रि० पत्थरनी पासे रहेल प्रदेश वगेरे.
आश्मभारक त्रि० पत्थरना भारने लइ जनार-उंचकनार.
आश्मरथ पुं० अश्मरथ मुनिनो वंशज.
आश्मरथ्य पुं० अश्मरथ मुनिनो पुत्र.
आश्मरिक पुं० पत्थरीनो रोग.
आश्मायन पुं० अश्मन् नामना ऋषिनो वंशज.
आश्मिक त्रि० भाररूप पत्थरने लइ ज-जनार-उंचकनार.
आश्मेय पुं० अश्मन नामना ऋषिनुं सं-तान-छोकरुं.
आश्यान त्रि० घट्ट थयेल-सुकायेल.
आश्र न० नेत्रनुं पाणी-आंसु
आश्रप पुं० मूल नक्षत्र.
आश्रपण न० पकाववुं, रांधवुं.
आश्रम पुं० न० शास्त्रोक्त ब्रह्मचर्यादि धर्म-आश्रम, मुनिओनुं रहेठाण, मठ, तपोवन, परमेश्वर.
आश्रमगुरु पुं० ब्रह्मचर्य आदि सर्व आ-श्रमोनो नियंता-राजा.
आश्रमधर्म पुं० ब्रह्मचर्य वगेरे आश्रममा आचरातो धर्म.
आश्रमपद न० मुनिओ वगेरेनुं विश्राम-स्थान-तपोवन वगेरे.
आश्रमवास पुं० मुनिओ वगेरेना तपोवन वगेरे रहेठाण, महाभारत ग्रंथनुं ते ना-मनुं एक पर्व.
आश्रमवासिक न० महाभारतनुं ते नामनुं एक पर्व.
आश्रमसद् त्रि० आश्रम-तपोवन वगेरेमा रहेनार वानप्रस्थ वगेरे.
आश्रमस्थान न० आश्रमपद शब्द जुओ.
आश्रमिक त्रि० आश्रमवाळुं.
आश्रमिन् त्रि० आश्रमयुक्त.
आश्रय न० आश्रय करवा योग्य, आधार, घर, विषय, कोइ एक गुरु, अवलंबन, आश्रय करवो.
आश्रयण न० सेवन, अवलंबन.
आश्रयण त्रि० आश्रयकर्ता.
आश्रयणीय त्रि० आश्रय करवा योग्य, अवलंबन करवा योग्य.
आश्रयवत् त्रि० आश्रयवाळो-अवलंबन-वाळो पदार्थ.
आश्रयाश पुं० अग्नि, चित्रानुं झाड, कृत्तिका नक्षत्र.
आश्रयाश त्रि० आश्रयनो नाश करनार.
आश्रयासिद्ध पुं० न्यायशास्त्रमां कहेलो एक हेत्वाभास.
आश्रयासिद्धि स्त्री० न्यायमते ते नामनो एक दोष.
आश्रयिन् त्रि० आश्रयकारक-आश्रित.
आश्रव त्रि० वाक्य साभळी तुरत ते प्र-माणे करनार, अंगीकार, स्वीकार, क्लेश.
आश्रावण त्रि० संभळाववुं, स्वीकाराववुं.
आश्रि स्त्री० सारो खूणो.
आश्रित त्रि० आश्रय पामेल, आशरा-वाळुं, शरणागत, आधेय.
आश्रितता स्त्री० आश्रितपणुं.
आश्रितत्व न० उपरनो अर्थ.
आश्रित्य अव्य० आश्रय करीने, अवलंबीने
आश्रिन् त्रि० नेत्रना जळवाळुं, आंसुवाळुं.
आश्रुत् स्त्री० अंगीकार-स्वीकार.
आश्रुत त्रि० अंगीकार करनार.
आश्रुत त्रि० स्वीकारेल, साभळेल.
आश्रुति स्त्री० अंगीकार-स्वीकार, श्रवण-साभळवु ते.

आश्रेय त्रि० આશ્રય કરવા યોગ્ય
आश्लिष्ट त्रि० આલિંગન કરાયેલ, સંબંધ પામેલ
आश्लेष पु० એક ભાગમાં સંબંધ, આલિંગન
आश्लेषा स्त्री० તે નામનું એક નક્ષત્ર
आश्व न० ઘોડાઓનો સમૂહ, ઘોડાપણુ અથવા ઘોડાનુ કર્મ.
आश्व त्रि० ઘોડાએ લઈ જવા યોગ્ય, ઘોડાસંબંધી.
आश्वतराश्वि पु० તે નામનો એક મુનિ.
आश्वत्थ न० પીપળાનું ફળ.
आश्वत्थ त्रि० પીપળાસંબંધી
आश्वत्थी स्त्री० પીપળાની ડાળી અથવા સમિધ, અશ્વિની નક્ષત્રવાળી રાત્રિ.
आश्वत्थिक पु० 'અશ્વત્થ' શબ્દ જુઓ, આશ્વિન મહિનો.
आश्वपत त्रि० અશ્વપતિસંબંધી
आश्वपस् त्रि० જલદી પ્રાપ્ત થનાર.
आश्वपालिक पु० અશ્વપાલી નામની સ્ત્રીનું છોકરૂં
आश्वपेजिन् त्रि० બહુવ० અશ્વપેજ ઋષિએ કહેલ વેદાદિશાસ્ત્રને ભણનાર.
आश्वबाल त्रि० અશ્વબાલા નામની ઔષધિસંબંધી
आश्वभारिक त्रि० ઘોડાએ વહન કરવા યોગ્ય અથવા ઘોડારૂપ ભારને વહેનાર લઇ જનાર-ઉંચકનાર
आश्वमेधिक त्रि० અશ્વમેધ યજ્ઞના સાધન દ્રવ્ય વગેરે, અશ્વમેધને ઉદ્દેશી કરેલો ગ્રંથ વગેરે
आश्वमेधिक न० મહાભારતનુ તે નામનુ એક પર્વ.
आश्वयुज पु० આશ્વિન માસ
आश्वयुजक त्रि० આશ્વિન માસની પૂનેમને દિવસે વાવેલા અન્ન
आश्वयुजी स्त्री० આશ્વિન માસની પૂનેમ.
आश्वरथ त्रि० ઘોડાએ લઇ જવા યોગ્ય રથસંબંધી.
आश्वलक्षणिक त्रि० ઘોડાના લક્ષણને જાણનાર, ઘોડાના લક્ષણસંબંધી શાસ્ત્રને જાણનાર
आश्वलायन पु० એક મુનિ
आश्वायन पु० स्त्री० અશ્વ ઋષિનું વંશજ
आश्वावतान पु० स्त्री० અશ્વાવતાન નામના ઋષિનું સંતાન
आश्वास पु० નિર્વૃત્તિ-શાંતિ, આશ્રયદાન, ભય પામેલાના ભયને દૂર કરવા માટેનો વ્યાપાર, સાન્ત્વન, આશ્વાસન.
आश्वासक त्रि० આશ્વાસન કરનાર, સાન્ત્વન કરનાર.
आश्वासन न० સાન્ત્વન, આશ્વાસનકારક
आश्वासिन् त्रि० પાછી આશાવાળું, પ્રત્યાશાયુક્ત.
आश्वास्य त्रि० સાન્ત્વન કરવા યોગ્ય શાંત પાડવા યોગ્ય.
आश्वास्य अव्य० શાંત પાડીને, સાન્ત્વન કરીને
आश्विक त्रि० ભારરૂપ ઘોડાને લઇ જનાર-વહી જનાર
आश्विन पु० આશ્વિન માસ, યજ્ઞસંબંધી કપાલ
आश्विन त्रि० અશ્વિની નક્ષત્રમાં થયેલ, અશ્વિનીકુમાર જેના દેવ હોય તે
आश्विनी स्त्री० અશ્વિની નક્ષત્રથી યુક્ત પૂનેમ
आश्विनेय पु० અશ્વિનીનો પુત્ર-અશ્વિનીકુમાર, નકુલ, સહદેવ, ઘોડાનો એક દિવસનો માર્ગ.
आश्वीन पु० ઘોડાનો એક દિવસનો માર્ગ
आश्वेय त्रि० અશ્વા જેની દેવતા હોય તે, અશ્વામાં થનાર

आपाद पु० आशाढ શબ્દ જુઓ.
आपादक पु० ઉપર પ્રમાણે.
आपाढभव पु० મંગળ ગ્રહ.
आपाढभव त्रि० આષાઢ મહિનામા ઉત્પન્ન થનાર.
आपाढा स्त्री० ते नामनुं એક નક્ષત્ર.
आपाढाजात पु० મંગળ ગ્રહ.
आपाढाभव त्रि० આષાઢાનક્ષત્રમા થનાર
आपाढाभव पु० મંગલ ગ્રહ.
आपाढाभृ पु० મંગલ ગ્રહ.
आपाढि स्त्री सारी रीते सहन करवुं.
आपाढी स्त्री० આષાઢ મહિનાની પૂનેમ, યજ્ઞસંબંધી એક ઇષ્ટિકા.
आपाढीय त्रि० આષાઢા નક્ષત્રમા થનાર, આષાઢ મહિનાસંબંધી
आष्टम पु० આઠમો ભાગ.
आष्ट्न पु० न० આકાશ.
आष्ट्र न० આકાશ
आस् अदा० आत्म० अक० सेट् બેસવું, अधि સાથે-ચડવું, अनु-પાસે બેસવું-સેવવું, अभि-સન્મુખસ્થિતિ-પામેપણુ, उद्- ઉદાસીનતા-ચાલુ કરેલા કામથી વિરામ પામવો, परि-ઉપ પ્રકૃષ્ટ ઉપાસન, सम्- ઉપ-સારી રીતે ઉપાસન, परि-ચોતરફ સ્થિતિ, सम्-સારી રીતે સ્થિતિ, બેસવુ.
आस् अव्य० સ્મરણ, આક્ષેપ, કોપ, સંતાપ, પીડા, ગર્વપૂર્વક ગાજવું, ખેદ
आस पुं० આસન, સ્થિતિ, બેસવું, બેસવાનું સ્થાન, ધનુષ.
आसक्त क्रियावि० આસક્તિવાળુ.
आसक्त न० નિત્ય, સતત
आसक्त त्रि० સારી રીતે સંબંધ પામેલ
आसक्ति स्त्री० બીજા વિષયનો ત્યાગ કરી કેવળ એકજ વિષયનુ આલંબન-આસક્તિ
आसङ्ग पु० અભિનિવેશ, પ્રાપ્ત થયેલી અથવા પાસે રહેલી નાશ પામતી વસ્તુની રક્ષા કરવાની ઇચ્છા, ભોગાભિલાષ, કર્તાપણાનું અભિમાન, બીજા વિષયનો ત્યાગ કરી ચિત્તને કેવળ એક વિષયમા દાખલ કરવું.
आसङ्गत्य न० સંગતિનો અભાવ અસંબંધ.
आसङ्गिन त्रि० આસક્તિવાળું, અભિનિવેશવાળું, એકતાન.
आसङ्गिनी स्त्री० વાયુનો સમૂહ-વાવાઝોડું.
आसङ्गिम पु० સુશ્રુતમા કહેલ કાન વિંધવાના અંગરૂપ કાન બાંધવાની કોઈ આકૃતિ.
आसञ्जन न० આસંગ, સારી રીતે સંબધ, યોજવું, જોડવું.
आसञ्जित त्रि० યોજેલ, જોડેલ.
आसत्ति स्त्री० નિકટનો સંબંધ, પ્રાપ્તિ, ન્યાયમતે પ્રત્યક્ષજનક સંનિકર્ષ, શાબ્દબોધનું કારણ, શાબ્દબોધમા ઉપયોગી ઉપસ્થિતિ.
आसदन न० પ્રાપ્તિ, નિકટનો સંબંધ.
आसन न० સ્થિતિ, પોતાના સ્થાનમાં સ્થિતિ કરવારૂપ રાજાઓના ૭ ગુણોમાનો એક ગુણ, વિજિગીષુ રાજાનો પોતાના પ્રયાણને દૂર કરનાર વ્યાપાર, બેસવાના આધારરૂપ કામળી વગેરે કોઇ આસન, દેવપૂજાના અંગરૂપ કોઇ ઉપચાર, દેહની સ્થિરતામા સાધન યોગના અંગરૂપ આસન, હાથીની ખાંધનો પ્રદેશ, સુરક્ષિત એવું મૂકવાનું સાધન.
आसन पु० જીવકવૃક્ષ, આસનનું ઝાડ.
आसनबन्ध આસન માટે બંધ- હાથ-પગ વગેરેનો અન્યોન્ય સાથે બંધ
आसनमन्त्र पु० તન્ત્રશાસ્ત્રોક્ત કોઇ મંત્ર, દેવોને આસન આપતી વેળા બોલાતો મન્ત્ર
आसना स्त्री० બેસવુ, સ્થિતિ

आसनादि पु० मंत्रमा कहेल पूजाना अंगमा आसन वगेरे उपचारोनो समुदाय.
आसनी स्त्री० विपणी-दुकान,मर्यादा,स्थिति
आसन्द पु० वासुदेव
आसन्दी स्त्री० बेसवा योग्य आसनमंत्र, खाटली-नानोकोच, सभा वच्चेनी वेदिका, बेसवा योग्य नानी बाजठ, खुरशी
आसन्दीवान् पु० ते नामनुं कोई गाम
आसन्न त्रि० पासेनुं, पासे रहेल, समीपनुं, सारी रीते रहेल, शाब्दबोधमां साधनरूप एवी आसत्तिवाळुं वाक्य, मरवाने इच्छनार.
आसन्नकाल पु० मृत्युकाळ.
आसन्य पु० मुखमा थनार, मुखना अंदरना भागमा रहेल मुख्य प्राण
आसन्यत् त्रि० मुखवाळु
आसमञ्ज पु० ते नामनो सगरराजानो पुत्र-सूर्यवंशी एक क्षत्रिय.
आसंबाध त्रि० साकडुं स्थान, गीरदीवाळुं. परस्पर संघर्षणथी क्लिष्ट एवु कोई स्थान
आसव पु० आमत-पक्व औषध तथा जळथी तैयार थयेल मद्य, दारू.
आसवद्रु पु० ताडीनुं झाड
आसवनीय त्रि० स्नान करवा-कराववा योग्य, पीसीने काढवा योग्य
आसा स्त्री० पासे.
आसादन न० समीप राखवु, पहोंचवु, स्थापवु, नजदीक करवु, मर्दन.
आसादित त्रि० पासे करेल, पहोंचेल, प्राप्त थयेल, योजेल, जोडेल, समीप राखेल, संपादन करेल, कामक्रीडामा तत्पर
आसाद्य त्रि० प्राप्त करवा योग्य, समीप करवा योग्य, नाश पमाडवा योग्य.
आसाद्य अव्य० प्राप्त करीने
आसार पु० धाराप्रे पडवु, वेगथी वृष्टि, फेलाव, सैन्यनी चोतरफ व्याप्ति, सुहृदमंडळ, बार राजमंडळमानो एक राजा, ते नामनो एक दंडक छंद.
आसाव्य त्रि० पीसीने काढवा योग्य दारू वगेरे.
आसिक पु० तरवारथी युद्ध करनार.
आसिका स्त्री० अनुक्रमे बेसवु, वाराफरती बेसवु.
आसिक्त त्रि० लगार छांटेल, सारी रीते छांटेल-सींचेल.
आसित न० बेसवुं
आसित पु० असित नामना मुनिनु संतान
आसिधार न० तरवारनी धारजेवुं कोई व्रत.
आसिद्ध त्रि० राजानी आज्ञाथी वादीए जेने अटकाव्यो होय तेवो प्रतिवादी.
आसिनासि पु० आसिनास मुनिनु संतान.
आसिनासि स्त्री० आसिनास मुनिनुं संतान
आसिनासायन पु० आसिनास मुनिनो पौत्र.
आसिबन्धकायन पु० असिबंधकनो पौत्र
आसिबन्धकि असिबंधकनु संतान.
आसीन त्रि० बेसेल, बेठेल.
आसीनप्रचलायित न० बेसीने, निद्राने लीधे डोलवु-झोकां खावा
आसुत् त्रि० स्नान करेल, पीसेल, पीलेल.
आसुति स्त्री० सोमलता वगेरेनुं पीसवुं स्नान, पीलवु, दारू बनाववो, प्रसव-जणवुं
आसुतिमत् त्रि० मदिरा वेचनार, सोमरस काढनार याज्ञिक, प्रसवनार-जणनार.
आसुतीबल पु० दारू वेचनार, सोमलताने पीसनार याज्ञिक.
आसुतीय त्रि० जेणे पीलवानु कर्युं होय तेसंबंधी
आसुतीवल पु० आसुतीवल शब्द जुओ
आसुर त्रि० असुरसंबंधी, असुरना जेवा आचारवाळु

आसुर પુ૦ અસુર.
आसुर ન૦ બિડલવણ, અસુરપણું
आसुरस्य ન૦ અધાર્મિકનુ ધન-યજ્ઞ નહિ કરનારાઓનું ધન.
आसुरायण પુ૦ આસુરિનું સુવાપત્ય આસુરાયણી સ્રી૦
आसुरि પુ૦ અસુર-સાખ્યયોગના આચાર્ય કપિલ મુનિનો કોઇ શિષ્ય.
आसुरियासिन પુ૦ આસુરિ મુનિનો શિષ્ય-શુકલ યજુર્વેદના સપ્રદાયનો પ્રવર્તક કોઈ ઋષિ
आसुरी સ્રી૦ રાઈ.
आसेक પુ૦ લગાર છાટવું, સારી પેઠે સીચવું-છાટવુ.
आसेक्य પુ૦ વૈદ્યકશાસ્ત્રમા કહેલ એક જાતનો નપુંસક.
आसेचन ન૦ સારી રીતે છાટવું-સીંચવું, છાટવાનુ સાધન કોઇ પાત્ર
आसेचन ત્રિ૦ જેના દર્શનમા આનંદને લીધે મન તૃપ્ત ન થાય તેવો કોઈ પદાર્થ.
आसेचनक ત્રિ૦ ઉપરનો અર્થ.
आसेदिवस् ત્રિ૦ પાસે આવેલ, પહોચેલ, પ્રાપ્ત થયેલ, आसेदुषी સ્રી૦
आसेद्ध ત્રિ૦ રાજાની આજ્ઞાથી પ્રતિવાદીની ગતિ વગેરેને રોકનાર વાદી
आसेध પુ૦ વ્યવહારમા રાજાની આજ્ઞાથી પ્રતિવાદીની ગતિ વગેરેનો અટકાવ કરવો
आसेवन ન૦ સતત સેવન, વારંવાર સેવા
आसेवा સ્રી૦ વારવાર સારી રીતે સેવા
आसेवित ત્રિ૦ સારી રીતે સેવેલ, વારંવાર સેવેલ
आसेवित ન૦ આસેવા શબ્દ જુઓ
आसेवितिन् ત્રિ૦ વારવાર સેવનાર, સતત સેવનાર, સારી રીતે સેવનાર
आस्कन्द પુ૦ કૂદવુ, આક્રમણ કરવુ, દબાવવુ, તિરસ્કાર, સકાવુ, તે નામની ઘોડાની એક ગતિ,
आस्कन्दन ન૦ યુદ્ધ, તિરસ્કાર, આક્રમણ ઘોડાની એક ગતિ
आस्कन्दित ન૦ તે નામની ઘોડાની એક ગતિ.
आस्कन्दितक ન૦ ઉપરનો અર્થ.
आस्कन्दित ત્રિ૦ આસ્કદનવાળુ
आस्कन्न ત્રિ૦ આક્રમણ કરનાર
आस्त ત્રિ૦ સારી રીતે ફેકેલ
आस्तर પુ૦ હાથીને ઓઢાડવાની ઝૂલ, પાથરવા યોગ્ય સાદડી વગેરે, અતિશય વિસ્તાર
आस्तरण ન૦ પાથરવામા આવતી સાદડી વગેરે, વિસ્તાર
आस्तरण ત્રિ૦ આસ્તરણમા જે અપાય અથવા તેમા જે કરાય તે
आस्तरणिक ત્રિ૦ પાથરવાનું સાધન વસ્ત્ર વગેરે.
आस्तरणी સ્રી૦ પાથરવાની શેત્રંજ, ચટાઇ,
आस्तरणीय ત્રિ૦ પાથરવાસંબધી
आस्तायन હયાત એવો કોઈ પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
आस्तार પુ૦ વિસ્તાર, વિસ્તાર કરવાયોગ્ય.
आस्तारपंक्ति સ્રી૦ તે નામનો એક વૈદિક છદ
आस्ताव પુ૦ યજ્ઞમા સ્તુતિ કરનારાઓનો સ્તવનપ્રદેશ, સારી સ્તુતિ
आस्तिक ત્રિ૦ પરલોક છે એમ માનનાર આસ્તિક
आस्तिक પુ૦ તે નામનો એક મુનિ
आस्तिकार्थद પુ૦ જનમેજય રાજા
आस्तिक्य ન૦ આસ્તિકપણુ, પરલોકને માનવાપણું
आस्तीक પુ૦ જરત્કારુનો પુત્ર-તે નામનો એક મુનિ

आस्तीकजननी स्त्री० મનસાદેવી-વાસુકિની બહેન-જરત્કારૂ મુનિની પત્ની.
आस्तीर्ण त्रि० વિસ્તીર્ણ, ફેલાયેલ, પાથરેલ.
आस्तृत त्रि० ઉપરના અર્થ.
आस्तेय त्रि० હયાત એવા કોઇ પદાર્થમા થનાર
आस्त्र त्रि० અસ્ત્રસંબંધી.
आस्था स्त्री० આલંબન, અપેક્ષા, શ્રદ્ધા, સ્થિતિ, યત્ન, આદર, સભા.
आस्थान न० સભા, વિશ્રામસ્થાન, આસ્થા, શ્રદ્ધા.
आस्थानी स्त्री० સભા.
आस्थापन न० સારી રીતે સ્થાપવું, સુશ્રુતમાં કહેલ એક બસ્તિકર્મ.
आस्थापित त्रि० સારી રીતે સ્થાપેલ.
आस्थायिका स्त्री० આસ્થાન, સ્થિતિ.
आस्थायक त्रि० સ્થિતિ કરનાર.
आस्थित त्रि० સ્થિતિ, સ્થિતિ પામેલ, ચઢેલ, આશ્રય કરેલ.
आस्थिति स्त्री० કરેલી સ્થિતિ, તાત્પર્યથી વર્તન
आस्थेय त्रि० અવલંબન કરવા યોગ્ય, આશ્રય કરવા યોગ્ય.
आस्नात त्रि० જેણે સ્નાન કર્યું હોય તે.
आस्नान न० ધોવાવડે કરેલી શુદ્ધિ.
आस्नेय त्रि० મુખમા થનાર.
आस्पद न० પ્રતિષ્ઠા, પદ, સ્થાન, કૃત્ય, પ્રભુત્વ, અવલંબન, વિષય, સ્થિતિ, જ્યોતિષમા કહેલ દશમુ સ્થાન.
आस्पन्दन न० લગાર કંપવું, લગાર ચાલવું.
आस्पात्र न० મુખરૂપ પાત્ર
आस्फाल पु० ચાલવું, હાથીના કાનનું ચાલવું.
आस्फालन न० ઠોકવું, મારવું, ચાલવું, આરોપ-આડંબર પ્રાગલ્ભ્ય, બડાઇ
आस्फालित त्रि० ઠોકેલ, મારેલ, અથડાયેલ, ચાલેલ.
आस्फुजित् पु० શુક્રાચાર્ય.
आस्फोट पु० આકડાનું ઝાડ, શરીરોનો બાહુ શબ્દ-બાહુ ઠોકવાથી થયેલો શબ્દ, સંઘર્ષણથી થનાર શબ્દ.
आस्फोटक पु० પર્વતમાં થનાર એક જાતનું પીલુવૃક્ષ
आस्फोटक त्रि० બાહુશબ્દ કરનાર.
आस्फोटन न० પ્રકાશ-પ્રકટ કરવું, બાહુ વગેરેનો શબ્દ કરવો, સૂપડા વગેરેથી ધાન્ય વગેરે ઝાટકવું.
आस्फोटनी स्त्री० એક જાતનું વીંધવાનું અસ્ત્ર—સાઇડી.
आस्फोटा स्त्री० નવમાલતી લતા.
आस्फोटित न० બાહુવગેરેનો શબ્દ, પ્રકાશવું, પ્રકટ કરવું.
आस्फोटित त्रि० ફોડી નાખેલ, ચીરી નાખેલ, પ્રકટ કરેલ.
आस्फोत पु० આકડાનુ ઝાડ, કોવિદાર વૃક્ષ, ખાખરાનું ઝાડ.
आस्फोतक पु० આકડાનુ ઝાડ.
आस्फोता स्त्री० તે નામની એક ઔષધિ, એક જાતની લતા.
आस्माक त्रि० અમારૂ, અમારાસંબધી
आस्माकीन त्रि० ઉપરના અર્થ.
आस्य न० મુખ, મુખનો મધ્ય ભાગ
आस्य त्रि० મુખમા થનાર.
आस्यन्दन न० લગાર ઝરવું-ટપકવું.
आस्यन्धय त्रि० મુખના અમૃતનો સ્વાદ લેનાર, મુખચુંબન કરનાર
आस्यपत्र न० કમળ.
आस्यलाङ्गल पु० ભુંડ, કુક્કર, સુવર.
आस्यलोमन् न० પુરુષના મુખ ઉપર થયેલા વાળ-દાઢી
आस्यहार्य त्रि० તરવારથી નહિ મારનાર.

आस्था स्त्री० स्थिति, गतिरहितपणुं.
आस्यासव पु० मुखनी लाळ.
आस्र न० लोही.
आस्रप पु० राक्षस, मूल नक्षत्र.
आस्रव पु० क्लेश, जैन मत प्रसिद्ध एक पदार्थ.
आस्राव पु० घाव, सारी रीते झरवुं-टप-कवुं, मोढानी लाळ.
आस्राव त्रि० सारी रीते झरनार.
आस्राविन् त्रि० मद वगेरेने झरवाना स्व-भाववाळुं, झरनार.
आस्रिन् त्रि० लोहीवाळुं.
आस्वनित त्रि० शब्द थयेल
आस्वाद पु० मधुर वगेरे रस, शृंगार वगेरे रस, रसनो अनुभव.
आस्वादक त्रि० स्वाद लेनार, रसादिनो अनुभव करनार.
आस्वादित त्रि० जेनो स्वाद लीधो होय ते पदार्थ, भक्षण करेल पदार्थ.
आस्वाद्य त्रि० स्वाद लेवा योग्य पदार्थ.
आस्वाद्य अव्य० स्वाद लइने, भक्षण करीने.
आस्वान्त त्रि० शब्द करेल, शब्दवाळुं थयेल.
आह अव्य० [क्रियापद सरखुं देखातुं अ-व्यय.] कह्युं, बोल्यो
आहक पु० वैद्यकमा कहेलो ते नामनो एक ताव, नामाज्वर.
आहकज्वर पु० उपरनो अर्थ.
आहत त्रि० मारेल, अथडायेल, आघातने प्राप्त थयेल, मर्दन करेल, मद वगेरेथी घेरायेल, अभ्यास करेल, अमुक संख्याथी गुणेल.
आहत पु० ढक्का-ते नामनुं वादित्र-नगारुं.
आहत न० एकाद वखत धोयेल नवुं कि-नारीवाळुं नहि पहेरेलुं धोळुं वस्त्र, जूनुं वस्त्र.
आहतलक्षण पु० गुणोवडे प्रसिद्ध.
आहति स्त्री० शब्दनो हेतु एक संयोग, आघात, मारवुं, ठोकवुं, गुणवुं, मर्दन करवुं.
आहनन न० उपरनो शब्द जुओ, मार-वानुं साधन लाकडी वगेरे.
आहनस् त्रि० मारवा योग्य, पीलवा-पी-सवा योग्य, नीचोववा योग्य.
आहर त्रि० लावनार, संचय-संग्रह करनार.
आहरकरटा स्त्री० करट नामनी हलकी जातिवाळा प्रत्ये 'हे करट! तुं अमुक लाव' एम जे क्रियामां कहेवाय ते क्रिया.
आहरचेटा स्त्री० जेमा 'हे चाकर! तुं अमुक लाव' एम कहेवामां आवे ते क्रिया.
आहरण न० एक स्थानथी बीजे स्थाने लइ जवुं ते, आणवुं, लई जवुं, आ-योजन करवुं, अणातो-लई जवातो प-दार्थ, विवाह वगेरेमां मूकवामा आवतो पदार्थ.
आहरणीय त्रि० योजवा योग्य, आणवा-लाववा योग्य, मूकवा योग्य.
आहरनिवपा स्त्री० जेमां 'तुं लाव, नाख' एम कहेवामा आवे छे ते क्रिया.
आहरनिष्किरा स्त्री० जेमा 'तुं लाव, शुद्ध कर' एम कहेवामा आवे छे ते क्रिया.
आहर्तृ त्रि० मेळवनार, संपादन करनार, योजनार, आणनार, लावनार, करनार.
आहव पु० युद्ध, यज्ञ.
आहवन न० यज्ञ, चोतरफथी हवन-होमवुं.
आहवनीय पु० ते नामनो एक अग्नि.
आहवनीय त्रि० सारी रीते होम करवा योग्य हविष वगेरे
आहार पु० आणवुं, लाववुं, भोजन, श-ब्दादि विषयनुं ज्ञान.
आहारपाक पु० खाधेला पदार्थनुं रसादि-रूपे परिणाम-पाचन.

आहारशुद्धि स्त्री० ભક્ષ્ય વગેરે પદાર્થની શુદ્ધિ આહારના દોષનુ નિવારણ કરવા માટે શુદ્ધિ દુષ્ટ આહારથી ઉત્પન્ન થનાર દોષ દૂર કરવા માટે પ્રાયશ્ચિત્ત, શબ્દાદિ વિષયના જ્ઞાનની શુદ્ધિ

आहारसम्भव पु० ખાધેલો આહાર પચવાથી શરીરમા ઉત્પન્ન થનાર રસ ધાતુ

आहार्य त्रि० આણવા–લાવવા યોગ્ય,વ્યાપ્ત થવા યોગ્ય, કૃત્રિમ–બનાવટી, લૌકિક, આરોપ કરવા યોગ્ય

आहार्य्य पु० આરોપ કરવા યોગ્યનુ જ્ઞાન, અભિનય–નટાદિએ પોતાનો પાઠ ભજવવો.

आहार्य्यशोभा स्त्री० કૃત્રિમ શોભા

आहाव पु० હવાડો, ક્ષુદ્ર જળાશય, યુદ્ધ, બોલાવવુ, અગ્નિ અમુક મત્રથી આહ્વાન કરવુ, આહ્વાનના સાધનરૂપ કોઈ મત્ર

आहिंसायन पु० અહિંસ નામના મુનિનો પૌત્ર

आहिंसि पु० स्त्री० અહિંસ નામના મુનિનુ સતાન

आहिक पु० કેતુ ગ્રહ, પાણિનિ મુનિ.

आहिच्छत्र त्रि० અહિચ્છત્ર નામના દેશમા થનાર

आहिण्डिक पु० એક જાતનો ચર્મકાર.

आहित त्रि० મકેલ,સ્થાપેલ, અર્પણ કરેલ, કરેલ આધાન સસ્કાર કરેલ

आहितलक्षण त्रि० ગુણો વગેરેથી પ્રસિદ્ધ, જેના પર ચિન્હ કરવામા આવ્યુ હોય તે.

आहिताग्नि पु० અગ્નિહોત્રી

आहिताग्निगण पु० પાણિનીય વ્યાકરણમા કહેલ એક શબ્દસમૂહ

आहिति स्त्री० સ્થાપન આધાન–મત્રથી અગ્નિ વગેરેનો સંસ્કાર આહુતિ

आहितुण्डिक त्रि० સર્પને પકડનાર–મદારી

आहिमत त्रि० સર્વ ગા પ્રદેશ ઘી પાસે રહેનાર

आहुक पु० યદુવશનો એક ક્ષત્રિય–વસુદેવ

आहुकिन् पु० યદુવશનો ક્ષત્રિય

आहुत न० ગૃહસ્થે કરવા યોગ્ય પાચ યજ્ઞોમાનો મનુષ્યયજ્ઞ, ભૂત યજ્ઞ

आहुत त्रि० જેને ઉદ્દેશી હોમ કરવામા આવ્યો હોય તે દેવાદિ

आहुति स्त्री० આહુતિ, દેવને ઉદ્દેશી મત્ર પૂર્વક અગ્નિમા હવિષ નાખવુ તે

आहुल्य न० કાશ્મીર વગેરેમા [તરવટ] એ પ્રમાણે પ્રસિદ્ધ એવુ કોઈ ઝાડ -

आहुय त्रि० આહ્વાન કરવા યોગ્ય, બોલાવવા યોગ્ય

आहू त्रि० બોલાવનાર, બોલાવવુ

आहूत त्रि० બોલાવેલ

आहूत न० બોલાવવુ, નામથી કરાયલા વ્યવહારવાળુ જગત, પ્રલયપર્યન્ત

आहूतप्रपलायिन् त्रि० વ્યવહારમા હીન એવો એક વાદી

आहूतसम्प्लव पु० નામથી વ્યવહાર કરાતા જગતનો જેમા લય થાય છે તે–મોક્ષ

आहूति स्त्री० આહ્વાન–બોલાવવુ

आहूय अव्य० બોલાવીને

आहृत त्रि० આણેલ. –

आहृति स्त्री० આણવુ લાવવુ

आहृत्य अव्य० આણીને, લાવીને

आहृत्य न० એક ક્ષુપ વનસ્પતિ

आहेय त्रि० સર્પસબધી–ઝેર ચામડુ વગેરે

आहो अव्य० પ્રશ્ન, વિકલ્પ વિચાર

आहोपुरुषिका स्त्री० બહાદુરી

आहोस्वित् अव्य० વિકલ્પ સશયાર્થે, પ્રશ્ન

आह्न न० દિવસોનો સમુદાય

आह्न त्रि० દિવસમા થનાર–થએલ વગેરે

आह्निक त्रि० દિવસમા હોનાર દિવસસાધ્ય.

आह्निक न० નિત્યનુ ભોજન પ્રકરણગ્રન્થ એક ગ્રથભાગ

आह्लाद पु० હર્ષ, આનદ

आह्लादन न० આનંદ સંપાદન કરવો-લેવો તે.
आह्लादन त्रि० આનંદજનક, આનંદનું સાધન, આનંદ સંપાદન કરનાર.
आह्लादित त्रि० જેણે આનંદ કર્યો હોય તે, જેને આનંદ ઉત્પન્ન થયો હોય તે.
आह्लादिन् त्रि०આનંદયુક્ત,આનંદકારક.
आह्व त्रि० આહ્વાન કારક-બોલાવનાર.
आह्वाय पु० નામ, સંજ્ઞા.
आह्वयन न० નામાદેશનું સાધન કોઇ શબ્દ.
आह्वयन त्रि० બોલાવનાર.
आह्वयितव्य त्रि० બોલાવવા યોગ્ય.
आह्वर त्रि० કુટિલ, વક્ર, ઉશનીર દેશમા ઉત્પન્ન થયેલ.
आह्वा स्त्री० બોલાવવું, નામ, સંજ્ઞા.
आह्वान न० બોલાવવું, નામ, સંજ્ઞા, બોલાવવાનું સાધન-રાજકીય પત્ર, રાજાનું બોલાવવું.
आह्वायक त्रि० બોલાવનાર.
आह्वारक त्रि० કુટિલ, વક્ર.
आह्वृति स्त्री० કુટિલતા, વક્રતા.
आह्वृति पु० તે નામનો એક રાજા.

इ.

इ સ્વરોમાં ત્રીજો હ્રસ્વ સ્વર.
इ पु० કામદેવ, ભેદ, રોષવચન, નિરાકરણ, અનુકંપા-દયા, રોગ, વિસ્મય, નિન્દા.
इ अव्य० સંબોધનાર્થે અવ્યય.
इ भ्वा० पर० सक० सेट् જવું.
इ अदा० आ० स० अनिट् ભણવું. આ ધાતુ અધિ સાથે હોય છે.
इ अदा० पर० सक० अनिट् સ્મરણ કરવું. [આ ધાતુ અધિ ઉપસર્ગ સાથેજ વપરાય છે.]
इंरेज पु० મ્લેચ્છજાતિ, અંગ્રેજ.

इकट पु० વાંસનો અંકુર.
इक्कज पु० સાદડી બનાવવામાં ઉપયોગી ઘાસ.
इक्कटिक त्रि० સાદડી બનાવવામાં ઉપયોગી ઘાસ જ્યાં પાકતું હોય તેની પાસે આવેલ દેશ વગેરે.
इक्कवाल पु० જ્યોતિષશાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ એક રાજયોગ.
इक्षु पु० શેરડી, શેરડીનું ઝાડ, ઇચ્છા.
इक्षुक पु० શેરડીનું ઝાડ, શેરડી જેવા સ્વાદવાળું એક વૃક્ષ.
इक्षुकाण्ड पु० શેરડીનો સાંઠો, કાસડાનું ઝાડ, મુંજ ઘાસ.
इक्षुकीय पु० શેરડીવાળા દેશમાં થનાર.
इक्षुकुट्टक पु० શેરડી કાપનાર- ગોળ બનાવનાર ખેડુત.
इक्षुगन्ध पु० ક્ષુદ્ર ગોખરૂ.
इक्षुगन्धा स्त्री० કાસડો, ધોળી વિદારી.
इक्षुगन्धिका स्त्री० ભોંયકોહળું.
इक्षुज त्रि० શેરડીમાંથી થનાર ગોળ વગેરે.
इक्षुतुल्या स्त्री० જુવાર ધાન્ય, કાસડો ઘાસ.
इक्षुदण्ड पु० શેરડીનો સાંઠો.
इक्षुदर्भा स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
इक्षुदा स्त्री० તે નામની એક નદી.
इक्षुनेत्र न० શેરડીના સાંઠાની ગાંઠ, શેરડીની આંખ.
इक्षुपत्र पु० જુવાર ધાન્ય.
इक्षुपाक पु० ગોળ વગેરે.
इक्षुम पु० કાસડાનું ઝાડ.
इक्षुवालिका स्त्री० કાસડો.
इक्षुभक्षिती स्त्री० શેરડી ચૂસનારી કોઈ સ્ત્રી.
इक्षुमती स्त्री० તે નામની એક નદી.
इक्षुमूल पु० વાંસનું ઝાડ.
इक्षुमूल न० શેરડીનું મૂળીયું, શેરડીની એક ગાંઠ.
इक्षुमेह पु० વૈદ્યકના સુશ્રુત ગ્રંથમાં કહેલ તે નામનો પ્રમેહરોગ.

इक्षुयन्त्र न० શેરડી પીલવાનું યંત્ર–ચીચોડો.
इक्षुयोनि पुं० એક જાતની શેરડી.
इक्षुर पुं० તે નામનું એક વૃક્ષ, ગોખરુ, શેરડી, કાસડો.
इक्षुरक पुं० તે નામનું એક વૃક્ષ, કાસડો, મોટો કાસડો.
इक्षुरस पुं० કાસડો, શેરડીનો રસ
इक्षुरसक्वाथ पुं० શેરડીના રસનો ઉકાળો–ગોળ.
इक्षुरसोद पुं० ઇક્ષુસમુદ્ર–શેરડીના રસનો સમુદ્ર.
इक्षुवल्लरी स्त्री० વિદારી નામની વેલ.
इक्षुवल्ली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
इक्षुवटिका स्त्री० તે નામનું એક વૃક્ષ, કાસડો.
इक्षुवाटी स्त्री० એક જાતની શેરડી, શેરડીની વાડી, જેમાં શેરડી પાકતી હોય તેવું ખેતર.
इक्षुविकार पुं० શેરડીનો વિકાર–ગોળ વગેરે.
इक्षुवेष्टन पुं० ભદ્રમુંજ નામનું ઘાસ.
इक्षुसार पुं० એક જાતનો કાસડો.
इक्षुशाकट न० શેરડી થવા યોગ્ય ખેતર.
इक्षुशाकिन न० ઉપરનો અર્થ.
इक्षुसमुद्र पुं० તે નામનો એક સમુદ્ર.
इक्षुसार पुं० શેરડીના રસનો ઉકાળો ગોળ વગેરે.
इक्ष्वाकु पुं० કડવું તુંબડું, સૂર્યવંશનો પહેલો રાજા
इक्ष्वाकु स्त्री० કડવી તુંબડી.
इक्ष्वारि पुं० કાસડો.
इक्ष्वालिक पुं० કાસડો.
इक्ष्वालिका स्त्री० કાસડો.
इख् भ्वा० पर० सक० ગતિ કરવું.
इंख् भ्वा० पर० सक० ગતિ કરવું
इंग् भ्वा० पर० सक० ગતિ કરવું

इङ्ग पुं० ચાલવું, કંપવું, ચેષ્ટા, જંગમ–હાલતું–ચાલતું.
इङ्ग त्रि० અદ્ભુત–આશ્ચર્યકારક.
इङ्गन न० ઇંગિત, ચેષ્ટિત, ચાલવું, હાલવું, જ્ઞાન.
इङ्गना स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
इङ्गिद पुं० ઇંગોરીયાનું ઝાડ.
इङ्गिल पुं० ઉપરનો અર્થ.
इङ्गित न० હાલવું, ચાલવું, હૃદયના અભિપ્રાયને જણાવનારી ચેષ્ટા.
इङ्गित त्रि० ચાલેલ, હાલેલ.
इङ्गु पुं० રોગ.
इङ्गुद पुं० ઇંગોરીયાનું ઝાડ, જ્યોતિષ્મતી નામનું એક વૃક્ષ.
इङ्गुदी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
इङ्गुल पुं० ઇંગોરીયાનું ઝાડ.
इङ्ग्रेज पुं० અંગ્રેજ, ઇંગ્લાંડમાં ઉત્પન્ન થયેલ મનુષ્ય.
इच्छक पुं० તે નામનું એક ઝાડ.
इच्छक त्रि० ઇચ્છાવાળું.
इच्छा स्त्री० ઇચ્છા, અભિલાષ.
इच्छाकृत त्रि० ઇચ્છાપૂર્વક કરેલ.
इच्छाकृता स्त्री० કરાર ઉપરાંત ઇચ્છાપૂર્વક મરજી દીધેલું વ્યાજ.
इच्छानिवृत्ति स्त्री० પિતા વગેરેના ધનાદિની ભોગતૃષ્ણાનો નાશ.
इच्छावत् त्रि० ઇચ્છાવાળું, ધનાદિની તૃષ્ણાવાળું.
इच्छावती स्त्री० ધનાદિની તૃષ્ણાવાળી કામુક સ્ત્રી.
इच्छावसु पुं० કુબેર.
इच्छित त्रि० ઇચ્છાવાળું.
इच्छु त्रि० ઇચ્છા કરવાના સ્વભાવવાળું.
इज्जुल पुं० એક જાતનું ઝાડ.
इज्जल पुं० તે નામનું એક વૃક્ષ.
इज्य पुं० બૃહસ્પતિ, બૃહસ્પતિ જેવો ગુરુ

છે તે પુષ્ય નક્ષત્ર, ગુરૂ, પરમેશ્વર, વિષ્ણુ.

इज्य त्रि० પૂજવા યોગ્ય હરકોઇ.

इज्या स्त्री० યજ્ઞ, દાન, પૂજા, સંગમ, પ્રતિમા, કુટ્ટિની સ્ત્રી.

इज्याशील पु० હમેશા યજ્ઞ કરવાના સ્વભાવવાળો.

इक्ष्वाक पु० તે નામનું એક જાતનું માછલું, પાણીનો વીંછી.

इट् भ्वा० पर० सक० सेट् જવું.

इटसून न० શાખામય સાદડી.

इट्चर पु० આંખલો, સાંઢ.

इड् स्त्री० હવિષ્, પૃથ્વી, અન્ન, વર્ષાઋતુ, પ્રયાજ નામનો યાગ

इडा स्त्री० ગાય, વાણી, પૃથ્વી, શરીરમાં રહેલી એક નાડી, હવિષ્યાન્ન, તે નામની એક દેવી, દુર્ગા દેવી.

इडाचिका स्त्री० હંસની સ્ત્રી-હંસલી, એક જાતની ભમરી.

इडिका स्त्री० પૃથ્વી.

इडिक्क पु० જંગલી બકરો.

इडिक्का स्त्री० જંગલી બકરી.

इड्डचर पु० બળદ, આંખલો.

इडीय त्रि० અન્નની સમીપનો કોઈ દેશ-પ્રદેશ વગેરે.

इण् [इ] अदा० पर० सक० अनिट् જવું, अति સાથે ઓળંગવું. अधि-ચિંતન કરવું, મેળવવું, જાણવું. अनु-અનુસરવું. अन्तर्-અંદર જવું, अप-ખસવું, દૂર, થવું, अपि-પ્રાપ્ત થવું. अभि-સંમુખ જવું. अभि-उप-સંમુખ જવું. अव-જાણવું. अनुअव સંતત સંબંધ. वि-अव-અવધાન. सम्-अव સારી રીતે સંબંધ, એકઠાપણું, आ-આવવું. अभि-आ-સામે આવવું. उप-आ-સમીપ આવવું. उद्-आ-ઉગવું. प्रति-आ-સામે આવવું. उद्-ઉંચે જવું, ઉગવું. सम्-उद्-સારી રીતે ઉગવું उप-સમીપ આવવું,પ્રાપ્ત થવું, दुर-દુર્ગમ. निर्-નીકળવું. परा-પ્રેતભાવને પામવું, નાસી જવું. परि-વ્યાપવું. अनु-परि પરિપાટીથી અનુસવું. आ-परि-સંમુખપણે વ્યાપવું. वि-परि-વિપરીતપણે પ્રાપ્ત થવું.प्र-પરલોક જવું, ઉત્કૃષ્ટ જવું. अभि-प्र-અભિલાપ. प्रति-સામા જવું, જ્ઞાન, વિખ્યાતિ, વિશ્વાસ. सम्-प्रति-સારી રીતે જ્ઞાન, નિશ્ચય, સારી રીતે વિશ્વાસ. वि-જવું, દૂર થવું. सम् સંગમ, મેળાપ, अभि-सम्-સંમુખ સારી રીતે જવું.

इण्ड् पु० न० તપેલી વગેરે પકડવાની સાડસી.

इत् त्रि० ગમનશીલ-જવાના સ્વભાવવાળું, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ ઇત્સંજ્ઞક વર્ણ-અક્ષર.

इत् अव्य० પછી, નિશ્ચય, નક્કી, એ પ્રમાણે, એ રીતે.

इत त्रि० ગયેલ.

इत न० ગતિ, જ્ઞાન.

इतर त्रि० નીચ, પામર, બીજું.

इतरतः अव्य० નીચથી, પામરથી, બીજાથી.

इतरथा अव्य० અન્ય પ્રકારે, બીજા પ્રકારે.

इतरविशेष पु० બીજા કરતાં તફાવત.

इतरेतर त्रि० आन्योन्य શબ્દ જુઓ.

इतरेतरयोग पु० પ્રત્યેકના પ્રધાનપણે સર્વનો અન્વય, પરસ્પર સંબંધ.

इतरेतराश्रय पु० अन्योन्याश्रय જુઓ.

इतरेद्युस् अव्य० બીજે દિવસે.

इतश्चेतश्च अव्य० અનિયત દિશાભાગમાં, આમતેમ.

इतस्ततस् अव्य० અનિયત સ્થાનમાં, આમતેમ.

इतस् अव्य० અહીંથી, આથી, આમાં.

इति अव्य० હેતુ, પ્રકાશન, દષ્ટાન્ત, પ્રકાર, અનુકર્ષ, સમાપ્તિ, પ્રકરણ, સ્વરૂપ, સામી-

પ વિવક્ષાનો નિયમ, મત, પ્રત્યક્ષ નિશ્ચય, વ્યવસ્થા, પરામર્શ–સ્પર્શ, માપ, એ પ્રમાણે, પ્રકર્ષ, આરંભ.

इति સ્ત્રી૦ ગતિ, જ્ઞાન.

इति પુ૦ તે નામનો એક ઋષિ

इतिक ત્રિ૦ ગતિવાળું.

इतिकथ ત્રિ૦ અર્થશૂન્ય વાક્ય બોલનાર, નહિ માનવા યોગ્ય વચન બોલનાર.

इतिकथा સ્ત્રી૦ અર્થશૂન્ય વાક્ય.

इतिकर्तव्य ત્રિ૦ એ પ્રમાણે કરવા યોગ્ય, પરિપાટીથી કરવા યોગ્ય.

इतिवृत्त ન૦ એ પ્રમાણે બનેલ, ઇતિહાસ, પુરાણ વગેરે.

इतिश પુ૦ તે નામનો એક ઋષિ.

इतिह અવ્ય૦ ઉપદેશ, પરંપરાથી સાંભળેલ–જાણેલ.

इतिहास પુ૦ ઇતિહાસ, મહાભારત વગેરે ગ્રંથ, પૂર્વે બનેલ, પૌરાણિકમતપ્રસિદ્ધ ઐતિહ્ય પ્રમાણ.

इतिहासपुराण ન૦ ઇતિહાસને જણાવનારું પુરાણ, અથર્વવેદનો એક ભાગ, ઇતિહાસ અને પુરાણ

इत्कट પુ૦ તે નામનું એક ઝાડ–બરૂ.

इत्किला સ્ત્રી૦ ગોરોચન નામનો સુગંધી પદાર્થ.

इत्थम् અવ્ય૦ એ પ્રકારે, એ પ્રમાણે

इत्थङ्कारम् અવ્ય૦ ઉપરનો અર્થ.

इत्थम्भाव પુ૦ કોઈ પ્રકારની પ્રાપ્તિ, કોઈ પ્રકારને પામવું

इत्थम्भावम् અવ્ય૦ એ પ્રકારે એ પ્રમાણે.

इत्थम्भूत ત્રિ૦ કોઇ પ્રકારને પામેલ.

इत्थम्भूतलक्षण ન૦ કોઇ પ્રકારને પામેલાનું ચિન્હ.

इत्थशाल પુ૦ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ

इत्थशालिन् ત્રિ૦ઉપરના યોગવાળો કોઇ ગ્રહ.

इत्था અવ્ય૦ કાયમ્ શબ્દ જુઓ, સત્ય, આ પ્રકાર

इत्य ત્રિ૦ ગમન કરવા યોગ્ય, જવા યોગ્ય.

इत्यक પુ૦ પ્રતીહાર, દ્વારપાળ.

इत्या સ્ત્રી૦ ગતિ, ગમન.

इत्यन् ત્રિ૦ ગમન કરનાર, જનાર.

इत्वर ત્રિ૦ મુસાફર, નીચ, ક્રૂર કર્મવાળું.

इत्वर પુ૦ નપુંસક.

इत्वरी સ્ત્રી૦ ગમન કરનારી સ્ત્રી, વ્યભિચારિણી સ્ત્રી

इद् અવ્ય૦ इत् શબ્દ જુઓ.

इंद् ભ્વા૦ પર૦ સક૦ સેટ્૦ ઐશ્વર્ય–પ્રભુતાવાળું થવું.

इदयुग ન૦ આ યુગ.

इदङ्कार्य ત્રિ૦ આ પ્રમાણે કાર્યવાળું.

इदङ्कार्या સ્ત્રી૦ તે નામની એક વનસ્પતિ–ધમાસો.

इदन्तन ત્રિ૦ આ કાળે થનાર, હમણાં થનાર.

इदन्ता સ્ત્રી૦ આંપણું–આંગળી વગેરેથી દર્શનયોગ્યતા.

इदन्त्व ન૦ ઉપરનો અર્થ.

इदन्द्र પુ૦ પરમાત્મા.

इदम् ત્રિ૦ આ, દશ્ય પદાર્થ, બુદ્ધિમાં આવેલ તે.

इदा અવ્ય૦ આ કાળે, હમણાં.

इदानीम् અવ્ય૦ હમણાં, આ કાળે

इदावत्सर પુ૦ પાંચ વર્ષની અંદરનું એક વર્ષ.

इदुवत्सर પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

इद्ध ન૦ તાપ, દીપ્તિ, કાંતિ, આશ્ચર્ય.

इद्ध ત્રિ૦ પ્રદીપ્ત, તેજસ્વી, બળેલ, સળગેલ.

इद्धत्व ન૦ પ્રદીપ્તપણું, તેજસ્વીપણું, અરખલિત શક્તિવાળાપણું.

इद्धा અવ્ય૦ પ્રકટપણું, પ્રકાશપણું

इध्म ન૦ લાકડું

इध्म પુ૦ યજ્ઞ સંબંધી સમિધ

इध्मजिह्व पु० अग्नि
इध्मवाह पु० ते नामनो એક ઋષિ
इन् तना० पर० सक० सेट्० જવું.
इन पु० સૂર્ય, પ્રભુ, સ્વામી, શેઠ, તે નામનો કોઇ એક રાજા.
इनक्ष् वैदिक, भ्वादि, पर० सक० જવું.
इनानी स्त्री० તે નામનું એક ઝાડ.
इन्यिहा स्त्री० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ કોઇ પદાર્થ.
इन्दम्बर न० કાળું કમળ.
इन्दि स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
इन्दिन्दिर पु० ભમરો.
इन्दिरा स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
इन्दिरामन्दिर न० વિષ્ણુ, રાજલક્ષ્મીનું ઘર
इन्दिरालय पु० न० કમળ, કાળું કમળ
इन्दिरावर न० શ્યામ કમળ.
इन्दिवर न० કાળું કમળ, હરકોઈ કમળ.
इन्दी स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
इन्दीवर न० इन्दिवर જુઓ.
इन्दीवरिणी स्त्री० કમળનો સમુદાય, કમળના સમુદાયવાળો વેલો.
इन्दीवरी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ-શતમૂલી.
इन्दीवार पु० કાળું કમળ
इन्दु पु० ચન્દ્ર, મૃગશીર નક્ષત્ર, એક સંખ્યાવાળો કોઇ પદાર્થ, કપૂર.
इन्दुक पु० તે નામનું એક વૃક્ષ.
इन्दुकक्षा स्त्री० ચન્દ્રનું રાશિમંડળમા રહેલ મડળ.
इन्दुकमल न० ધોળું કમળ
इन्दुकला स्त्री० ચંદ્રના સોળમા ભાગનો એક ભાગ, ચન્દ્રની કળા
इन्दुकलिका स्त्री० કેવડો, ચન્દ્રની કળા.
इन्दुकान्त पु० ચન્દ્રકાન્ત મણિ.
इन्दुकान्ता स्त्री० રાત્રિ, કેવડો, ચંદ્રની સ્ત્રી.
इन्दुक्षय पु० ચંદ્રનો ક્ષય, અમાવાસ્યા.
इन्दुज पु० બુધ ગ્રહ.
इन्दुजनक पु० અત્રિ ઋષિ, સમુદ્ર.
इन्दुजा स्त्री० નર્મદા નદી
इन्दुपुत्र पु० બુધ ગ્રહ.
इन्दुपुष्पिका स्त्री० જંગલી વૃક્ષ-વિષલાગલા.
इन्दुभ न० મૃગશિર નક્ષત્ર, કર્ક રાશિ.
इन्दुभा स्त्री० ચંદ્રવિકાસી કમળ-પોયણી, ચન્દ્રની કાંતિ.
इन्दुभृत् पु० શિવ.
इन्दुमणि पु० ચન્દ્રકાન્ત મણિ, મોતી.
इन्दुमण्डल न० ચંદ્રબિંબ, ચંદ્રમંડળ
इन्दुमती स्त्री० પૂનેમ, અજ રાજાની સ્ત્રી-ઇન્દુમતી.
इन्दुमौलि पु० શિવ.
इन्दुरत्न न० મોતી
इन्दुरेखा स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
इन्दुलेखा स्त्री० ચન્દ્રની કળા, સોમ લતા, ગળો.
इन्दुलोहक न० રૂપુ.
इन्दुलोक पु० ચન્દ્રલોક.
इन्दुलौह न० રૂપુ.
इन्दुलौहक न० લોઢું. લોખંડ.
इन्दुवदना स्त्री० ચૌદ અક્ષરના ચરણવાળો તે નામનો એક છંદ.
इन्दुवल्ली स्त्री० સોમ લતા.
इन्दुवार पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ, સોમવાર.
इन्दुव्रत न० ચાન્દ્રાયણ વ્રત
इन्दुशेखर पु० શિવ.
इन्दूर पु० ઉંદર.
इन्द्र पु० પરમેશ્વર, બાર સૂર્યમાંનો એક સૂર્ય, કુટજ વૃક્ષ, રાત્રિ, જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર, છવ્વીસમો યોગ, દેવોનો રાજા, અન્તરાત્મા, ઐશ્વર્ય.
इन्द्र त्रि० ઐશ્વર્યવાળું.
इन्द्रक न० સભાગૃહ, ઇન્દ્રનું મુખ.

इन्द्रकर्मन् पु० विष्णु

इन्द्रकाल पु० મંદરાચલ પર્વત.

इन्द्रकील न० ઇન્દ્રની ધજા

इन्द्रकुञ्जर पु० ઇન્દ્રનો હાથી ઐરાવત.

इन्द्रकूट पु० તે નામનો એક પર્વત.

इन्द्रकृष्ट न० વરસાદના પાણીથી પાકેલ કોઈ ધાન્ય.

इन्द्रकोष पु० માચડો, ખાટલો.

इन्द्रगज पु० ઐરાવત હાથી.

इन्द्रगिरि पु० મહેન્દ્ર પર્વત.

इन्द्रगुरु पु० બૃહસ્પતિ.

इन्द्रगोप पु० ચોમાસામા ઉત્પન્ન થનાર તે નામનો એક કીડો.

इन्द्रघोष पु० ઇન્દ્ર.

इन्द्रचन्दन न० હરિચંદન, ધોળું ચંદન.

इन्द्रचाप पु० ઇન્દ્રનું ધનુષ, ચોમાસામાં આકાશમાં દેખાતું ઈન્દ્રધનુષ.

इन्द्रचिर्भिटी स्त्री० તે નામની એક લતા વેલ.

इन्द्रच्छन्दस् न० એક હજાર ગુચ્છાવાળો કોઇ હાર.

इन्द्रजनन न० આત્મા ને દેહસાથેનો એક સંબધ.

इन्द्रजननीय न० આત્માને દેહસાથેના સંબંધ વિષે કરેલો કોઇ ગ્રંથ

इन्द्रजाल न० મંત્ર કે ઔષધ વગેરેથી જૂદા સ્વરૂપમા રહેલી વસ્તુને જૂદા સ્વરૂપમા બનાવવી તે, એક જાતની માયા, ઇન્દ્રજાળ

इन्द्रजालिक त्रि० ઇન્દ્ર જાળ કરનાર.

इन्द्रजित् पु० દિતિના વંશનો એક અસુર, રાવણનો પુત્ર મેઘનાદ

इन्द्रजिद्विजयिन् पु० નીચેનો અર્થ

इन्द्रजिद्धन्तृ पु० રામનો નાનો ભાઇ લક્ષ્મણ

इन्द्रतापन पु० તે નામનો એક અસુર, રાવણનો પુત્ર મેઘનાદ.

इन्द्रतूल न० આકાશમા વાયુએ ઉડાડેલ રૂનો તાંતણો.

इन्द्रतूलक न० ઉપરનો અર્થ.

इन्द्रतोया स्त्री० ગંધમાદન પર્વતની પાસે આવેલી એક નદી.

इन्द्रदमन पु० બાણાસુરનો એક પુત્ર.

इन्द्रदारु पु० દેવદારનું ઝાડ.

इन्द्रद्युम्न पु० તે નામનો એક ઋષિ, અસુરનો અવતાર કોઈ એક રાજા, તે નામનો એક રાજા.

इन्द्रद्रु पु० અર્જુન વૃક્ષ, દેવદારનું ઝાડ, કુટજ વૃક્ષ–ઇંદરજવનુ ઝાડ.

इन्द्रद्रुम पु० ઉપરના અર્થ.

इन्द्रधनुस् न० इन्द्रचाप શબ્દ જુઓ.

इन्द्रध्वज पु० પોતાના રાજ્યમા વરસાદ થાય અને અનાજ વગેરે પાકે તે માટે ઇન્દ્રને પ્રસન્ન કરવા સારૂ ભાદરવા શુદિ ૧૨ ને દિવસે રાજાઓએ કરવામાં આવતી ધજા.

इन्द्रनक्षत्र न० પૂર્વાફાલ્ગુની કે ઉત્તરાફાલ્ગુની નક્ષત્ર.

इन्द्रनेत्र न० ઇન્દ્રનું નેત્ર, હજારની સંખ્યા.

इन्द्रनील पु० ઇન્દ્રનીલ મણિ–પાના

इन्द्रनीलक पु० મરકત મણિ

इन्द्रपत्नी स्त्री० ઇન્દ્રાણી, ઇન્દ્રનુ પાલન કરનારી ઋદ્ધિ વગેરે ત્રણ દેવીઓ.

इन्द्रपर्णी स्त्री० તે નામની ઔષધિ.

इन्द्रपर्वत पु० મહેન્દ્ર પર્વત, સ્યામ રંગનો કોઇ પર્વત

इन्द्रपुत्र पु० इन्द्रसुत શબ્દ જુઓ

इन्द्रपुत्रा स्त्री० અદિતિ

इन्द्रपुष्पिका स्त्री० જંગલી વૃક્ષ કોઇ એક ઝાડ

इन्द्रपुष्पी स्त्री० ઉપરનો અર્થ

इन्द्रपुरोहित पु० બૃહસ્પતિ

इन्द्रपूज्य पु० બૃહસ્પતિ.

इन्द्रप्रमति पु० પૈલ ઋષિનો એક શિષ્ય ઋષિ

इन्द्रप्रस्थ न० ઇન્દ્રપ્રસ્થ નગર—હાલનું દિલ્હી.
इन्द्रप्रहरण न० ઇન્દ્રનું હથીઆર વજ્ર.
इन्द्रभूति पु० જૈન તીર્થંકર મહાવીર સ્વામીના પ્રથમ ગણધર.
इन्द्रभेषज न० સુંઠ
इन्द्रमख पु० ચોમાસાની શરૂઆતમાં ઇન્દ્રને પ્રસન્ન કરવા માટે કરાતો એક યજ્ઞ.
इन्द्रमह पु० ઇન્દ્રને પ્રસન્ન કરવા માટે કરાતો ઉત્સવ
इन्द्रमहकामुक पु० કૂતરો
इन्द्रमार्ग पु० તે નામનું એક તીર્થ.
इन्द्रयव पु० न० ઇંદરજવ.
इन्द्रलाजी स्त्री० તે નામની એક ઔષધિ.
इन्द्रलुप्त न० વાળનો નાશ કરનાર એક રોગ—ટાલ.
इन्द्रलुप्तक न० ઉપરનો અર્થ.
इन्द्रलोक पु० ઇન્દ્રનો લોક.
इन्द्रवंशा स्त्री० બાર અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.
इन्द्रवज्रा स्त्री० અગીઆર અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.
इन्द्रवल्ली स्त्री० પારિજાતલતા, કલ્પવૃક્ષની વેલ, ઇંદરવરણાંનો વેલો.
इन्द्रवस्ति पु० જાંઘનો મધ્ય ભાગ.
इन्द्रवारुणिका स्त्री० ઇંદરવરણાનો [illegible]
इन्द्रवारुणी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
इन्द्रबीज न० ઇંદરજવ.

इन्द्रसुत पु० ઇન્દ્રનો પુત્ર—જયંત, અર્જુન, વલી, અર્જુન વૃક્ષ.
इन्द्रसुरस पु० સિન્ધુવાર—નગોડનું ઝાડ,
इन्द्रसुरिस् पु० ઉપરનો અર્થ.
इन्द्रसुरा स्त्री० ઇંદરવરણાનો વેલો
इन्द्रसूक्त न० ઋગ્વેદની અંદર આવતું એક સૂકત—મંત્રવિભાગ.
इन्द्रसेन पु० તે નામનો એક રાજા
इन्द्रसेना स्त्री० ઇન્દ્રની સેના, તે નામની કોઇ એક સ્ત્રી.
इन्द्रसेनानी पु० કાર્તિકસ્વામી.
इन्द्रस्तुत् पु० ઇન્દ્રની જેમાં સ્તુતિ આવે તે ઉકથ નામનો એક યજ્ઞ.
इन्द्रस्तोम पु० અતિરાત્ર યજ્ઞના અંગરૂપ એક યજ્ઞ.
इन्द्रहू स्त्री० ઇન્દ્રનું આહ્વાન કરવામાં સાધનરૂપ એક ઋચા.
इन्द्रहू पु० તે નામનો એક મુનિ.
इन्द्रा स्त्री० ઇન્દ્રાણી, ઇંદરવરણાનો વેલો, તે નામનું એક વૃક્ષ.
इन्द्राग्नि पु० द्विवच० ઇન્દ્ર અને અગ્નિ.
इन्द्राग्नि पु० વીજળી.
इन्द्राग्निधूम पु० હિમ.
इन्द्राणिका स्त्री[illegible] શબ્દ જુઓ.
[illegible] स्त्री० [illegible] દેવીની એક શક્તિ, મોટી [illegible], તે નામનો [illegible] રતિબં[illegible] નામનું એક

इन्द्रावसान पु० मारवाड देश.
इन्द्राशन पु० भांग, चरोळीनुं झाड.
इन्द्रासन पु० ते नामनुं एक झाड.
इन्द्रासन न० इन्द्रनुं आसन.
इन्द्रिय न० हाथ-पग-नाक-कान वगेरे इन्द्रिय, वीर्य.
इन्द्रियगोचर पु० शब्दादि विषय-इन्द्रियोना विषय.
इन्द्रियग्राम पु० इन्द्रियोनो समुदाय.
इन्द्रियज त्रि० इन्द्रियना संबंधथी उत्पन्न थनार ज्ञानि वगेरे.
इन्द्रियजात पु० उपरनो अर्थ.
इन्द्रियज्ञान न० इन्द्रियोद्वारा थयेलुं ज्ञान-प्रत्यक्ष.
इन्द्रियनिग्रह पु० इन्द्रियोनो निग्रह-संयम.
इन्द्रियवध पु० इन्द्रियोनो वध-पोतपोताना काममां शक्तिनो नाश.
इन्द्रियबोधन न० दारू.
इन्द्रियवत् त्रि० इन्द्रियोने वश राखनार, सारी इन्द्रियोवाळुं, वीर्यवान.
इन्द्रियवत् अव्य० इन्द्रियोनी पेठे.
इन्द्रियवृत्ति स्त्री० इन्द्रियोनो शब्दादि विषयोमां व्यापार.
इन्द्रियसंयोग पु० इन्द्रियोनो पोतपोताना विषयोमां व्यापार.
इन्द्रियसन्निकर्ष पु० इन्द्रियोनो पोतपोताना विषयोसाथे संबंध.
इन्द्रियस्वाप पु० सुषुप्ति अवस्था, निद्रावस्था.
इन्द्रियात्मन् पु० इन्द्रिय, इन्द्रियोनुं स्वरूप.
इन्द्रियादि पु० सांख्यमतप्रसिद्ध-इन्द्रियोनुं कारण अहंकार.
इन्द्रियाधिष्ठातृ पु० इन्द्रियोनो अधिष्ठाता देव.
इन्द्रियायतन न० शरीर-सूक्ष्मशरीर, आत्मा.
इन्द्रियाराम त्रि० इन्द्रियोना विषयभोगमां आसक्त.
इन्द्रियार्थ पु० इन्द्रियगोचर शब्द-जुओ.
इन्द्रियाविन् त्रि० इन्द्रियोने वश राखनार, सारी इन्द्रियवाळुं.
इन्द्रियेश पु० जीव.
इन्द्रेज्य बृहस्पति.
इन्द्रेश्वर पु० वृत्रासुरने मारवाथी लागेली ब्रह्महत्या दूर करवा माटे इन्द्रे महेन्द्र पर्वत उपर स्थापेल महादेव.
इन्ध् रुधा० आत्म० अक० सेट् प्रकाशवुं दीपवुं.
इन्ध पु० लाकडुं, कांतिवाळुं, ते नामनो एक ऋषि, परमात्मा.
इन्धन न० लाकडुं, सळगाववुं, बाळवुं.
इन्धनवत् त्रि० लाकडांवाळुं, इंधणां-बळतणवाळुं.
इन्व् भ्वा० पर० सक० सेट् जवुं.
इन्वका स्त्री० मृगशिर नक्षत्र उपर रहेल ते नामनो एक तारो.
इभ पु० हाथी.
इभकणा स्त्री० ते नामनी एक औषधि-गजपीपर.
इभकेशर पु० नागकेसर.
इभगन्धा स्त्री० ते नामनुं एक स्थावर झेर-नागदंती नामनी वनस्पति.
इभदन्ता स्त्री० उपरनो अर्थ.
इभनिमीलिका स्त्री० भांग, चतुराई.
इभपाल पु० हाथीनो मावत.
इभपालक पु० हाथीनो मावत.
इभपोटा स्त्री० हाथीनां लक्षणवाळी हाथणी.
इभभर पु० हाथीओनो समुदाय.
इभमाचल पु० सिंह.
इभया स्त्री० ते नामनुं एक झाड.
इभयुवति स्त्री० जुवान हाथणी.
इभया स्त्री० ते नामनुं एक झाड.

इन्द्रावसान पु० मारवाड देश
इन्द्राशन पु० भांग, चणोठीनुं झाड
इन्द्रासन पु० ते नामनुं एक झाड.
इन्द्रासन न० इन्द्रनु आसन
इन्द्रिय न० हाथ-पग-नाक-कान वगेरे इन्द्रिय, वीर्य
इन्द्रियगोचर पु० शब्दादि विषय-इन्द्रियोना विषय
इन्द्रियग्राम पु० इन्द्रियोनो समुदाय
इन्द्रियज त्रि० इन्द्रियना संबंधथी उत्पन्न थनार ज्ञान वगेरे
इन्द्रियजात पु० उपरनो अर्थ.
इन्द्रियज्ञान न० इन्द्रियोद्वारा थयेलु ज्ञान-प्रत्यक्ष.
इन्द्रियनिग्रह पु० इन्द्रियोनो निग्रह-संयम.
इन्द्रियवध पु० इन्द्रियोनो वध-पोतपोताना कामना शक्तिनो नाश
इन्द्रियबोधन न० दारू
इन्द्रियवत् त्रि० इन्द्रियोने वश राखनार, सारी इन्द्रियोवाळुं, वीर्यवान
इन्द्रियवत् अव्य० इन्द्रियोनी पेठे
इन्द्रियवृत्ति स्त्री० इन्द्रियोनो शब्दादि विषयोमा व्यापार
इन्द्रियसंयोग पु० इन्द्रियोनो पोतपोताना विषयोमा व्यापार
इन्द्रियसन्निकर्ष पु० इन्द्रियोनो पोतपोताना विषयोसाथे संबंध
इन्द्रियस्वाप पु० सुषुप्ति अवस्था, निद्रावस्था
इन्द्रियात्मन पु० इन्द्रिय, इन्द्रियोनु स्वरूप
इन्द्रियादि पु० साख्यमतप्रसिद्ध-इन्द्रियोनु कारण अहंकार
इन्द्रियाधिष्ठातृ पु० इन्द्रियोनो अधिष्ठाता देव.
इन्द्रियायतन न० शरीर-सूक्ष्मशरीर, आत्मा
इन्द्रियाराम त्रि० इन्द्रियोना विषय भोगमा आसक्त
इन्द्रियार्थ पु० इन्द्रियगोचर शब्द जुओ
इन्द्रियावित् त्रि० इन्द्रियोने वश राखनार, सारी इन्द्रियवाळु
इन्द्रियेश पु० जीव
इन्द्रेज्य बृहस्पति
इन्द्रेश्वर पु० वृत्रासुरने मारवाथी लागेली ब्रह्महत्या दूर करवा माटे इन्द्रे महेन्द्र पर्वत उपर स्थापेल महादेव
इन्ध् रुधा० आत्म० अक० सेट् प्रकाशवु दीपवु
इन्ध पु० लाकडु, कांतिवाळुं, ते नामनो एक ऋषि, परमात्मा
इन्धन न० लाकडुं, सळगाववु, बाळवु
इन्धनवत् त्रि० लाकडावाळु, इंधणा-बळतणवाळु
इन्व् भ्वा० पर० सक० सेट् जवु
इन्वका स्त्री० मृगशिर नक्षत्र उपर रहेल ते नामनो एक तारो.
इभ पु० हाथी
इभकणा स्त्री० ते नामनी एक औषधि-गजपीपर
इभकेशर पु० नागकेसर
इभगन्धा स्त्री० ते नामनु एक स्थावर झेर-नागदती नामनी वनस्पति
इभदन्ता स्त्री० उपरनो अर्थ
इभनिमीलिका स्त्री० भाग चतुराई
इभपाल पु० हाथीनो मावत
इभपालक पु० हाथीनो मावत.
इभपोटा स्त्री० हाथीना लक्षणवाळी हाथणी
इभभर पु० हाथीओनो समुदाय
इभमाचल पु० सिंह
इभया स्त्री० ते नामनुं एक झाड
इभयुवति स्त्री० जुवान हाथणी
इभया स्त्री० ते नामनुं एक झाड

इलिका સ્ત્રી० પૃથ્વી.
इलिनी સ્ત્રી० ચંદ્રવંશના મેધાતિથિ રાજાની કન્યા.
इली સ્ત્રી० કટાર, તરવાર.
इलीविश પુ० તે નામનો એક અસુર.
इलीश પુ० એક જાતનું માછલું.
इल्लल પુ० એક જાતનું પક્ષી.
इल्लिश પુ० એક જાતનું માછલું.
इल्वका સ્ત્રી० બહુ० મૃગશીર નક્ષત્ર ઉપર આવેલા પાંચ તારા.
इल्वल પુ० એક જાતનું માછલુ, તે નામનો એક અસુર.
इल्वला સ્ત્રી० બહુ० इल्वका જુઓ.
इव् भ्वा० पर० सक० सेट् વ્યાપ્ત થવું, પ્રેમ ઉપજાવવો, ખુશ કરવું. इन्वति.
इव અવ્ય० પેઠે, જેમ, જાણે, ઉત્પ્રેક્ષા, થોડું, ઉપમા, વાક્યાલંકાર, દ્યોતકપણું, નિશ્ચયાર્થે.
इशीका સ્ત્રી० इषीका શબ્દ જુઓ.
इष् दिवा० पर० सक० सेट् જવું, ખસવું, अनु-સાથે-શોધવું, ખોળવું. प्र-સાથે-પ્રેરણા કરવી, મોકલવું. परि-સત્કારપૂર્વક યોજના કરવી.अनु-શોધવું, ખોળવું. प्रति-પ્રતિગ્રહ કરવો. परि-શોધવું. अभि-સારી રીતે ઇચ્છવું.
इष् तुदा० पर० सक० सेट्-वेट् ઇચ્છવું.
इष् क्र्या० पर० अक० सेट् વારંવાર.
इष् भ्वा० उभ० सक० सेट् જવું. अनु-અનુસરવું.
इष् त्रि० ઇચ્છાવાળું, ઇચ્છા કરાતું, ઇચ્છા કરવા યોગ્ય.
इष् સ્ત્રી० અન્ન, યાત્રા-પ્રયાણ.
इष પુ० આશ્વિન માસ, મોકલવું.
इष ન० અન્ન.
इषणि સ્ત્રી० મોકલવું.
इषव्य ત્રિ० બાણનું લક્ષ્ય. બાણ ફેંકવામા કુશળ.
इषि ત્રિ० ઇચ્છાવાળું.
इषिका સ્ત્રી० इषीका શબ્દ જુઓ.
इषिर ત્રિ० ગમનશીલ, ચલનશીલ-જવા આવવાના સ્વભાવવાળું.
इषिर પુ० અગ્નિ.
इषीका સ્ત્રી० હાથીના ચક્ષુનો ગોળો, કાસડો, तूलिका જુઓ.
इषु પુ० સ્ત્રી० બાણ, પાંચની સંખ્યાવાળું, સામવેદમાં કહેલો એક યજ્ઞ.
इषुक પુ० બાણનો પ્રકાર.
इषुकामशमी સ્ત્રી० તે નામની એક નગરી.
इषुकार પુ० બાણ બનાવનાર કારીગર.
इषुकृत् પુ० ઉપરનો અર્થ.
इषुकृत ત્રિ० બાણની પેઠે ઉતાવળે જનાર તથા સીધું જનાર તરીકે કરેલ.
इषुध् कण्ड्वादि पर० अक० सेट् બાણ ધારણ કરવું.
इषुधर પુ० બાણને ધારણ કરનાર.
इषुधि પુ० સ્ત્રી० બાણ રાખવાનો ભાથો.
इषुप પુ० તે નામનો એક અસુર.
इषुपुङ्ख પુ० ન० બાણનો અગ્રભાગ.
इषुपुङ्खा સ્ત્રી० તે નામનું એક ઝાડ.
इषुपुष्पा સ્ત્રી० તે નામની એક વનસ્પતિ.
इषुमत् પુ० ઉત્તમ બાણવાળો-મોટા બાણવાળો.
इषुमात्र ન० બાણના જેટલા માપવાળો ઋગ્વેદીઓનો કુંડ, બાણના માપ જેટલા માપવાળું, બાણની ગતિસુધીનું માપ, બાણને ફેંકવાનું માપ.
इषुविक्षेप પુ० બાણ ફેંકવા યોગ્ય પ્રદેશ-દોઢસો હાથ જેટલો પ્રદેશ.
इषेत्वक પુ० યજુર્વેદનો પહેલો અધ્યાય.
इष्कर्तृ ત્રિ० निष्कर्तृ શબ્દ જુઓ.
इष्कृति સ્ત્રી० જનની, માતા
इष्ट ત્રિ० ઇચ્છેલ, પ્રિય, યજેલ, પૂજેલ, કરેલ, ઇચ્છાથી કલ્પેલ.

इस् अव्य० संताप, क्रोध, दु:खनो अनुभव
इह अव्य० आ समये, आ दिशामां, आ प्रदेशमां, अहीं.
इहकाल पु० वर्तमान काळ
इहतन त्रि० आ समये-आ दिशामां-आ प्रदेशमां होनार, अहीं थनार.
इहत्य त्रि० आ समये आ-दिशामां-आ प्रदेशमां थयेल, अहीं थयेल.
इहत्यक त्रि० उपरनो अर्थ. इहत्यिका स्त्री
इहद्वितीया स्त्री० अहींनी बीज, अहींनी बीजी.
इहपञ्चमी स्त्री० अहींनी पांचम, अहींनी पांचमी
इहल पु० ते नामनो एक देश-चेदिदेश.
इहलोक पु० आ लोक
इहामुत्र अव्य० आ लोकमां अने परलोकमां
इहामुत्रफलभोगविराग पु० आ लोक अने परलोकना विषयभोगथी विरमवुं ते

ई.

ई दीर्घ ईकार, स्वरोमां चोथो
ई अव्य० विषाद-खेद, दु:खनी भावना, क्रोध, अनुकंपा-दया, प्रत्यक्ष, समीप, संबोधनना अर्थमां.
ई पु० कामदेव
ई स्त्री० लक्ष्मी देवी
ई अदा० उभ० अनिट् जवुं, व्यापवुं, निंदा, भोजन करवुं सक० गर्भग्रहण-गर्भधारण करवो अक०
ई अदा० आत्म० द्विक० अनिट् याचवुं, मागवुं
ई दिवा० आत्म० सक० अनिट् जवुं
ईक्ष् भ्वा० आत्म० सक० सेट् जोवुं, विचारवुं अधि+विवेचन करवुं, अनु+चिंतन करवुं, अप+आकांक्षा-इच्छा करवी, अनुसरवुं, अवधिनो नियम करवो. वि+अप+विशेषे करीने अपेक्षा-दरकार करवी. अव+आखथी जोवुं अनु+अव+विचारवुं, अनुसंधान करवुं अभि+अव+भोजन माटे जोवुं परि+अव+चोतरफ जोवुं प्रति+अव+विचारपूर्वक जोवुं. सम्+अव+सारी रीते जोवुं आ+सारी रीते जोवुं उद्+ऊंचे जोवुं उप+अमुक पदार्थ त्याग करवा योग्य छे एवा ज्ञानपूर्वक त्याग करवो सम्+उप+सारी रीते उपेक्षा करवी निस्+निर्+संपूर्ण रीते जोवुं परि+तत्त्वानुसंधान करवुं,परीक्षा करवी प्र+अत्यंत जोवुं अभि+प्र+सामे जोवुं उत्+प्र+उत्प्रेक्षा-कल्पना-संभावना करवी. सम्+प्र+सारी रीते जोवुं. अभि+सम्+प्र+सामे रहीने सारी रीते जोवुं प्रति+अनुसरवुं, दरकार करवी, राह जोवी, पूजा करवी सम्+प्रति+सारी रीते राह जोवी, वि+विशेषे करी जोवुं. अनु+वि+संतत-अविच्छिन्न-एकी टसे जोवुं, पाछु जोवुं. अभि+वि+सामे जोवुं उद्+वि+ऊंचे जोवुं. सम्+उद्+वि+चोतरफ ऊंचे जोवुं प्रति+वि+सामे जोवुं सम्+वि+सारी रीते जोवुं. सम्+सारी रीते जोवुं प्र+सम्+सारी रीते अत्यंत जोवुं.
ईक्षण न० दर्शन, जोवुं, नेत्र
ईक्षणिक त्रि० शुभाशुभ फळ कहीने ते उपर आजीविका चलावनार सामुद्रिक शास्त्री
ईक्षणीय त्रि० जोवालायक
ईक्षति पु० दर्शन, जोवुं
ईक्षा स्त्री० जोवुं, विचारवुं
ईक्षेण्य त्रि० जोवा योग्य
ईख् भ्वा० पर० सक० सेट् जवुं ईखति ।
ईंग् भ्वा० पर० सक० सेट् जवुं इगति ।
ईंज् भ्वा० आत्म० सक० सेट् जवुं, निंदा करवी ईंजते ।

ईशकोण पु० ઈશાન ખૂણો
ईशदिक् स्त्री० ઈશાન ખૂણો
ईशन न० ઐશ્વર્ય
ईशनगरी स्त्री० કાશી
ईशपुरी स्त्री० કાશી
ईशबल न० પાશુપતપ્રસિદ્ધ બીજો પાશ
ईशसख पु० કુબેર
ईशा स्त्री० ઐશ્વર્ય, ઐશ્વર્યવાળી કોઇ સ્ત્રી, દુર્ગા-પાર્વતી દેવી
ईशादण्ड पु० હળનો દાંડો
ईशादन्त पु० મોટા દાંતવાળો હાથી, હાથીનો મોટો દાંત, હાથીદાંત
ईशान त्रि० ઐશ્વર્યશીલ.
ईशान पु० રૂદ્રની એક મૂર્તિ, આર્દ્રા નક્ષત્ર, અગીઆરની સંખ્યા, શિવની એક મૂર્તિ
ईशानादिपञ्चमूर्ति स्त्री० बहुव० મહાદેવની ઈશાન વગેરે પાંચ મૂર્તિઓ
ईशानी स्त्री० દુર્ગા દેવી, ખીજડાનું ઝાડ
ईशावास्य पु० તે નામે એક ઉપનિષદ્
ईशितृ त्रि० ઈશ્વર, નિયમન કરનાર
ईशितव्य त्रि० અધીન, જેના ઉપર સત્તા ચલાવવામાં આવે તે
ईशितव्य न० ઐશ્વર્ય.
ईशिता स्त्री० અણિમા વગેરે આઠ ઐશ્વ-ર્યમાંનું એક ઐશ્વર્ય
ईशित्व न० ઉપરનો અર્થ
ईशिन् त्रि० ઈશ્વર-નિયંતા, પ્રભુ, પતિ
ईश्वर त्रि० ધનવાન, સમર્થ
ईश्वर पु० મહાદેવ, કામદેવ, યોગશાસ્ત્રપ્ર સિદ્ધ નિર્લેપ પુરુષ, ચૈતન્યાત્મા, પરમેશ્વર, અગીઆરમું વર્ષ
ईश्वरता स्त्री० ઈશ્વરપણું
ईश्वरत्व न० ઉપરનો અર્થ
ईश्वरविभूति स्त्री० ઈશ્વરના અંશાવતાર, રાજા
ईश्वरसाक्षिन् पु० વેદાંતિમતપ્રસિદ્ધ માયા યુક્ત ચૈતન્ય, ઈશ્વરરૂપ સાક્ષી
ईश्वरा स्त्री० દુર્ગા દેવી ઐશ્વર્યવાળી સ્ત્રી
ईश्वरी स्त्री० દુર્ગા દેવી, તે નામની એક વેલ, એક જાતની કાકડી, તે નામનું એક વૃક્ષ, ઐશ્વર્યવાળી સ્ત્રી
ईष् तुदा० पर० सक० सेट् વીણવું
ईष् भ्वादि० आत्म० सक० सेट् આપવું, જોવું, સરકવું, ખસવું, હિંસા કરવી, મારવું
ईष पु० ઉત્તમ નામના મનુરાજાનો એક પુત્ર
ईषज्जल न० થોડું પાણી
ईषत् अव्य० થોડું, લગાર
ईषत्कर न० લેશ, થોડું, અલ્પ, લગાર
ईषत्कर त्रि० થોડા પ્રયાસથી સિદ્ધ થઈ શકે તે
ईषत्पाण्डु पु० થોડો ધોળો રંગ, ભુખ્ખર રંગ
ईषत्पाण्डु त्रि० ભુખરૂં
ईषदुष्ण त्रि० લગાર ગરમ, થોડું તપેલ
ईषद्रक्त पु० થોડો લાલ રંગ
ईषद्रक्त त्रि० થોડું લાલ.
ईषा स्त्री० ઈસ, ગાડું-રથ વગેરેનો એક અવયવ, હળ અને ઝૂસરીની વચ્ચે રહેલું લાકડું
ईषादन्त पु० હાથીનો લાંબો દાંત
ईषादन्त त्रि० મોટા-લાંબા દાંતવાળું
ईषिका स्त्री० હાથીના નેત્રનો ગોળો, ઘાસની સળી, તે નામનું એક હથિયાર, ચીતારાની પીંછી, એક જાતનું ઘાસ
ईषिर पु० અગ્નિ
ईषीका स्त्री० ईषिका જુઓ
ईष्म पु० કામદેવ, વસંત ઋતુ
ईह् भ्वा० आत्म० अक० सेट् ચેષ્ટા કરવી.
ईहमान त्रि० ચેષ્ટા કરતું, ઈચ્છા કરતું
ईहा स्त्री० ચેષ્ટા, ઉદ્યમ, વાંછા, ઇચ્છા
ईहामृग पु० તે નામનું એક પશુ, બનાવટી મૃગ-હરણ અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક નાટક
ईहावृक पु० ઉપરનો શબ્દ જુઓ
ईहित त्रि० ચેષ્ટા કરેલ, ઈચ્છેલ, તાકેલ
ईहित न० ઉદ્યોગ, ચરિત, ચેષ્ટા, ઇચ્છા

उखल पु० ઉપરનો અર્થ.
उखा स्त्री० રાધવાનું પાત્ર-હાંડલી-તપેલી.
उख्य त्रि० હાંડલી વગેરેમા સંસ્કારી કરેલ-રાધેલ.
उगण त्रि० જેણે હથીઆર ઉગામ્યાં હોય તેવા સમુદાયવાળું.
उग्र पु० મહાદેવ, વાયુનું સ્વરૂપ ધારણ કરનાર શિવ, સરગવાનું વૃક્ષ, કેરલ દેશ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ પાંચ ક્રૂર નક્ષત્ર, વર્ણસંકર, વાયુ, તે નામનો એક અસુર.
उग्र न० વચ્છનાગ ઝેર.
उग्र त्रि० ઉત્કટ, ઉગ્ર, ઉત્કૃષ્ટ, તીક્ષ્ણ વીર્યવાળું.
उग्रक त्रि० શરવીર.
उग्रक पु० તે નામનો એક જાતનો નાગ.
उग्रकर्मन् त्रि० હિંસક પશુ વગેરે, પ્રાણીઓની હિંસા કરનાર. ક્રૂર.
उग्रकाण्ड पु० તે નામનું એક વૃક્ષ-કારેલાનું ઝાડ.
उग्रगन्ध पु० ચંપો, કાયફળ, લસણ, અર્જક વૃક્ષ.
उग्रगन्ध न० હીંગ.
उग्रगन्धा स्त्री० યવાની, વજ, અજમોદ.
उग्रचण्डा स्त्री० તે નામની એક દેવી, કોઈ એક દુર્ગાવરણ.
उग्रता स्त्री० ઉગ્રપણું, અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક વ્યભિચારી ગુણ.
उग्रतारा स्त्री० તારારૂપ એક દેવી
उग्रत्व न० ઉગ્રપણું.
उग्रधन्वन् पु० શિવ.
उग्रधन्वन् त्रि० શત્રુઓથી અસહ્ય ધનુષવાળું.
उग्रनासिक त्रि० લાંબા નાકવાળું.
उग्रपुत्र पु० શરવંશમાં ઉત્પન્ન થયેલ, કાર્તિકસ્વામી, ગંભીર જલાશય.
उग्रम्पश्य त्रि० ક્રૂર દૃષ્ટિવાળું-વાઘ વગેરે પ્રાણી.
उग्रव्यग्र पु० તે નામનો એક અસુર.
उग्रशेखरा स्त्री० ગંગા નદી.
उग्रश्रवस् पु० રોમહર્ષણ નામનો સૂત પુરાણી, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
उग्रसेन पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, કુરુવંશી એક રાજા, યદુવંશી એક રાજા.
उग्रसेनज पु० ઉગ્રસેનનો પુત્ર-કંસ.
उग्रा स्त्री० અજમોદ.
उग्रादेव पु० તે નામનો એક રાજર્ષિ.
उग्रायुध पु० તે નામનો પુરુવંશનો એક રાજા, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
उग्रेश શિવ.
उङ्कुण पु० માથાના વાળનો કીડો-જૂ, માંકડ.
उच् दिवा० पर० सक० सेट् એકત્ર થવું.
उचथ न० સ્તોત્ર.
उचथ्य त्रि० સ્તુતિ કરવા યોગ્ય.
उचथ्य पु० તે નામનો એક રાજા.
उचित त्रि० યોગ્ય, સારૂ, પરિચિત.
उचितिमन् पु० યોગ્યતા.
उच्च त्रि० ઉન્નત, ઉચું, રાશિચક્રમાંની કોઈ રાશિ.
उच्चकैस् अव्य० ઉંચાપણું, ઉંચું.
उच्चक्षुस् त्रि० ઉંચે ચડાવી દીધેલાં નેત્રવાળું, ઉખાડી નાખેલા નેત્રાળું.
उच्चटा स्त्री० એક જાતનું લસણ, ચણોઠી, ચૂડાલા, ભોય આમળી, નાગરમોથ.
उच्चण्ड त्रि० અસંત ઉગ્ર, અત્યંત ક્રોધી, ઉતાવળું, પ્રખર-તીક્ષ્ણ સ્પર્શવાળું.
उच्चण्ड पु० પ્રખર-તીક્ષ્ણ સ્પર્શ.
उच्चतम त्रि० અત્યંત ઉંચામા ઉંચું.
उच्चतर त्रि० અત્યંત ઉંચું.
उच्चतरु पु० નાળીએરનું ઝાડ, ઉંચું તાડનું ઝાડ.
उच्चता स्त्री० ઉંચપણું.
उच्चताल न० ઉંચેથી હાથે હાથ તાળી આપવી તે, ઉંચું તાડનું ઝાડ.

उच्छिख पु० ઉંચી જ્વાળાવાળો અગ્નિ, તક્ષક નાગના કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો કોઈ નાગ.

उच्छिङ्घन न० નાકના વાયુથી અંદર રહેલો કફ બહાર કાઢવો-ખળખો કાઢવો.

उच्छित्ति स्त्री० મૂળમાંથી ઉખેડી નાંખવું, અત્યંત મર્દન કરવું.

उच्छिन्न त्रि० મૂળમાંથી નાશ પમાડેલ, ચીરી નાખેલ.

उच्छिलीन्ध्र न० छत्रिका જુઓ, કાગડાની ટોપી-વનસ્પતિ.

उच्छिलीन्ध्र त्रि०ઉગેલી કાગડાની ટોપીવાળું.

उच्छिरस् त्रि० ઉન્નત, માહાત્મ્ય વગેરેથી ઉંચા મસ્તકવાળું, મહિમાવાળું.

उच्छिष्ट त्रि० એઠું, જમતાં બાકી રહેલ, તજેલ, શૌચાદિ કર્યા વિના જેણે અન્ન ખાધું હોય તે.

उच्छिष्ट न० મધ.

उच्छिष्टगणेश पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ગણપતિ.

उच्छिष्टचाण्डालिनी स्त्री०તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક દેવી.

उच्छिष्टभोजन पु० નિત્ય પાંચ યજ્ઞ કર્યા પછી ભોજન કરનાર,દેવને અન્નાદિ અર્પણ કર્યા પછી જમનાર.

उच्छिष्टभोजिन् त्रि० બીજાના જમતાં બાકી રહેલું એઠું ખાનાર.

उच्छिष्टमोदन न० મીણ.

उच्छिष्य त्रि० બાકી રાખવા યોગ્ય અન્ન વગેરે.

उच्छीर्षक न० ઓશીકું, મસ્તકપ્રદેશ.

उच्छीर्षक त्रि० ઉંચા મસ્તકવાળું, ઉંચી શિખાવાળું ધાન્ય વગેરે.

उच्छुष्क त्रि० ઉંચા પ્રદેશ ઉપરથી સુકાઇ ગયેલ, ઉંચેથી સૂકાયેલ.

उच्छून त्रि० ઉન્નત, સોજી ગયેલ, ફૂલીગયેલ.

उच्छून न० ફેલ્લો.

उच्छृङ्खल त्रि० બંધનવિનાનું, નિયંતારહિત, પ્રતિબંધરહિત, ઉદ્ધત.

उच्छेत्तृ त्रि० મૂળમાંથી ઉખેડી નાખનાર, નાશ કરનાર.

उच्छेद पु० મૂળમાંથી ઉખેડવું, નાશ પમાડવું, નાશ.

उच्छेदकर त्रि० મૂળમાંથી ઉખેડી નાખનાર.

उच्छेद्य त्रि० મૂળમાંથી ઉખેડી નાખવા-યોગ્ય, નાશ પમાડવા યોગ્ય.

उच्छेषण न० ઉચ્છિષ્ટ, જમતાં બાકી ર-હેલ-એઠું.

उच्छेष्य त्रि० બાકી રાખવા યોગ્ય.

उच्छोषण त्रि० સંતાપ ઉપજાવનાર, અ-ત્યંત સુકવી નાખનાર.

उच्छोषण न० અત્યંત સુકાવું, સારી રીતે સુકાઇ જવું.

उच्छोषुक त्रि० ઉંચેથી શોષ પામેલ-સુ-કાયેલ, અત્યંત સુકાયેલ.

उच्छ्रय पु० ઉન્નતપણું, લીલાવતીપ્રસિદ્ધ ઉચ્ચ દ્રવ્યાંક.

उच्छ्रयण न० ઉન્નતપણું, ઉંચાઈ.

उच्छ्रयण त्रि० ઉત્કૃષ્ટ.

उच्छ्राय पु० ઉંચાઇ.

उच्छ्रावण न० ઉંચેથી સંભળાવવું.

उच्छ्रित त्रि० ઉન્નત, ઉંચું, ઉંચા પ્રદેશને પામેલ, ઉત્પન્ન થયેલ, બાધેલ, વધેલ, ત્યજેલ.

उच्छ्रिति स्त्री० ઉંચાઇ,ઉત્કર્ષ,ઉચ્ચ સંખ્યા.

उच्छ्रेय त्रि० ઉંચું.

उच्छ्वसन न० શ્વાસ લેવો, ડસકું લેવું.

उच्छ्वसित त्रि० વિકાસ પામેલ, ખીલેલ, જીવેલ, સ્ફુરેલ.

उच्छ्वसित न० પ્રાણ.

उच्छ्वसित त्रि० ઉચ્છ્વાસ પામેલ,આશ્વાસ-યુક્ત.

उटज पु० न० घास के पांदडाथी બનાવેલી ઝુંપડી
उट्ट् भ्वा० पर० सक० सेट् જવું.
उड् सौत्रधातु पर० अक० सेट् ભેહતિ-એકઠા થવું.
उडु स्त्री० न० નક્ષત્ર, પાણી.
उडुचक्र न० નક્ષત્રમંડળ, તારાઓનો સમુદાય.
उडुप पु० નાનું વહાણુ-ત્રાપો, ચંદ્ર.
उडुपति पु० ચંદ્ર, વરણ દેવ.
उडुपथ पु० આકાશ.
उडुम्बर पु० યજ્ઞના અંગરૂપ એક ઝાડ, ઉંબરાનું ઝાડ, તાણુ.
उडुम्बर न० એક જાતનો કોઢ.
उडुम्बरपर्णी स्त्री०એક જાતનું ઝાડ-દંતી વૃક્ષ.
उडुराज् पु० ચંદ્ર.
उडुराज पु० ચંદ્ર.
उडू स्त्री० નક્ષત્ર, પાણી
उडुलोमन् पु० તે નામનો એક ઋષિ.
उडूप पु० उडुप શબ્દ જુઓ.
उडूपति पु० उडुपति શબ્દ જુઓ
उड्डयन न० પક્ષીઓની ઉંચે ગતિ, ઉડવું.
उड्डामर त्रि० શ્રેષ્ઠ.
उड्डामर पु० એક તંત્ર શાસ્ત્ર.
उड्डीन न० ઉંચે ઉડવારૂપ પક્ષિઓની એક ગતિ-ઉડવું.
उड्डीयमान त्रि० ઉડતું.
उड्डीश पु० મહાદેવ, એક તંત્ર શાસ્ત્ર.
उड्र पु० તે નામનો એક દેશ.
उढ्र पु० પાણી, ચીનાઇ ચુલાણ
उणक त्रि० ખમેડનાર, દૂર કરનાર.
उणादि पु० શાકટાયને કહેલ એક પ્રત્યયસમુદાય
उण्डुक पु० શરીરમા રહેલો એક મલાશય
उत अव्य० પ્રશ્નમા, વિતર્કમા, સંશયમા, અત્યંત અર્થમા અને ઉંચે એવા અર્થમા વપરાય છે.
उत् त्रि० ઉદય પામેલ.
उत अव्य० વિકલ્પમા, સમુચ્ચયમા, વિતર્કમા પ્રશ્નમા અને અત્યંત એવા અર્થમા વપરાય છે.
उत त्रि० પરોવેલ, વણેલ, ગુથેલ.
उतङ्क पु० તે નામનો એક મુનિ
उतङ्कमेघ पु० ઉતંક મુનિને માટે ઇશ્વરે પ્રેરેલો મેઘ.
उतथ्य पु० તે નામનો એક ઋષિ.
उतथ्यानुज पु० બૃહસ્પતિ.
उतथ्यानुजन्मन् पु० બૃહસ્પતિ.
उतथ्यावरज पु० બૃહસ્પતિ.
उताहो अव्य० વિકલ્પમાં, પ્રશ્નમાં તથા વિચારમા વપરાય છે.
उताहोस्वित् अव्य० ઉપરના અર્થ.
उत्क त्रि० ઉંચા મનવાળું, ઉત્કંઠિત, બીજામા મનવાળું.
उत्कच त्रि० કેશરહિત, ઉંચા કેશવાળું.
उत्कट पु० રાતી શેવતી, બાણ, તજ, જેનું ગંડસ્થળ ફાટયુ હોય તેવો હાથી.
उत्कट न० ગુડત્વચ્-દાલચિની-તજ.
उत्कट त्रि० અવિરૂદ્ધ વિષયવાળું, તીવ્ર, વિષમ-કિલષ્ટ.
उत्कटा स्त्री० એક જાતનો વેવો.
उत्कण्ठ पु० એક રતિબંધ.
उत्कण्ठ त्रि० ઉંચી ડોકવાળું.
उत्कण्ठा स्त्री० ઉત્સુકતા, ચિન્તા.
उत्कण्ठित त्रि० ઉત્કંઠાવાળું.
उत्कण्ठिता स्त्री० તે નામની એક નાયિકા.
उत्कता स्त्री० ઉત્સુકતા, ગજપીપર.
उत्कंधर त्रि० ઉંચી ડોકવાળું.
उत्कम्प पु० વિષયાભિલાષ વગેરેથી ઉત્પન્ન થયેલી કંપારી-ધ્રૂજ.
उत्कम्प त्रि० કાંપતું, ધ્રૂજતું, કંપાવનાર, ધ્રુજાવનાર.

उत्कृष्टत्व न० ઉત્કૃષ્ટપણું.
उत्कृष्टभूम पु० ઉત્તમ પૃથ્વીવાળો દેશ.
उत्कोच पु० લાંચ, રૂશ્વત.
उत्कोचक पु० લાંચ લેનાર, ધૌમ્ય ઋષિના આશ્રમ પાસે આવેલ એક તીર્થ.
उत्कोचा સ્ત્રી० લાચ, રૂશ્વત.
उत्क्रम पु० વ્યુત્ક્રમ-વિપરીત ક્રમ, ઉંચે ગતિ, ઓળંગવું.
उत्क्रमण न० ખસવું, નીકળવું, ઉંચે જવું, ઓળંગવું.
उत्क्रमणीय त्रि० ઓળંગવા યોગ્ય, ઉત્ક્રમણસંબંધી.
उत्क्रान्त त्रि० ઓળંગેલ, એક દેહમાંથી બીજા દેહમાં ગયેલ, ખસેલ, દૂર થયેલ, મરણ પામેલ.
उत्क्रान्ति સ્ત્રી० દેહમાથી નીકળી જવું, ખસી જવું, દૂર થવું, ઉંચે જવું, મરવું.
उत्क्रोश पु० કુરરી પક્ષી-ટીટોડું.
उत्क्रोश त्रि० ઉચ્ચસ્વરે આક્રંદ કરનાર-બરાડા પાડનાર.
उत्क्रोशीय त्रि० ઉચ્ચસ્વરે આક્રંદ કરનારની પાસે રહેલ.
उत्क्लेदिन् त्रि० ઉપરથી ભીનુ કરનાર.
उत्क्लेश पु० ઉપર જનાર વાયુથી થયેલું દુઃખ-તે નામનો એક રોગ.
उत्क्लेशक त्रि० દુઃખ દેનાર, કષ્ટ આપનાર.
उत्क्लेशक न० એક જાતનો કીડો.
उत्क्लेशन न० ઉપર જનાર વાયુથી થયેલ દુઃખ, તે નામનો એક રોગ.
उत्क्षिप्त त्रि० ઉંચે ફેંકેલ.
उत्क्षिप्त पु० ધંતુરો.
उत्क्षिप्तिका સ્ત્રી० ધંતુરાના આકારનું એક કર્ણભૂષણ.
उत्क्षेप पु० ઉંચે ફેંકવુ.
उत्क्षेप त्रि० ઉંચે ફેંકનાર.
उत्क्षेपक त्रि० ઉપરનો અર્થ, લુગડા વગેરે ગુંટવીને ચોરી કરનાર.
उत्क्षेपण न० ઉંચે ફેંકવું, અનાજ પીમવાનું એક લાકડું, પંખો, ઉંચે જવું.
उत्खचित त्रि० ઉંચે જડેલ, ગુંથેલ, રચેલ.
उत्खला સ્ત્રી० તે નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.
उत्खात त्रि० ઉખેડી નાખેલ, મૂળમાથી ખોદેલ.
उत्खात न० ખણવું, ખોદવું.
उत्खातकेलि पु० બળદ વગેરે પોતાના શીંગડાંથી માટી ઉખેડતાં ક્રીડા કરે છે તે.
उत्खाय અવ્ય० ઉખેડીને.
उत्खेद पु० છેદવું, કાપવું.
उत्त त्रि० ભીની કોઇ વસ્તુ વગેરે,
उत्तंस पु० કાનનું કોઈ ઘરેણું, મસ્તકનો અલંકાર-મુકુટ.
उत्तट त्रि० કાંઠાને ઓળંગનાર.
उत्तप्त त्रि० અત્યંત તપેલ, સંતાપ પામેલ, ન્હાએલ.
उत्तप्त न० અત્યંત તાપ, સંતાપ, સુકાયલું માસ.
उत्तब्ध त्रि० ઉંચે સ્તબ્ધ થયેલ, અત્યંત સ્તબ્ધ થયેલ, ઉંચે ઉભેલ.
उत्तभित त्रि० ઉંચું કરેલ.
उत्तम त्रि० ઉત્કૃષ્ટ, શ્રેષ્ઠ, છેલ્લુ.
उत्तम पु० વિષ્ણુ, ઉત્તાનપાદ રાજાનો પુત્ર ધ્રુવનો સાવકો ભાઇ, પ્રિયવ્રત રાજાનો એક પુત્ર.
उत्तमता સ્ત્રી० ઉત્તમપણું.
उत्तमत्व न० ઉત્તમપણું.
उत्तमफलि સ્ત્રી० દૂધેલીનું ઝાડ.
उत्तमर्ण पु० દેવાદાર, કરજદાર.
उत्तमर्णिक पु० ઉપરનો અર્થ.
उत्तमशाख पु० ઉત્તમ મોટી કે લાંબી શાખાવાળું ઝાડ.
उत्तमशाखीय त्रि० મોટી શાખાવાળા વૃક્ષની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.

उत्तरदिग्द्वार न० ૧-૨-૨૩-૨૪-૨૫-૨૬-૨૭ મું નક્ષત્ર.

उत्तरदिग्वलिन् पु० શુક્ર તથા ચંદ્ર ગ્રહ.

उत्तरपक्ष पु०સિદ્ધાંત પક્ષ, ઉત્તર વિકલ્પ, કૃષ્ણ પક્ષ.

उत्तरपट पु० ઉત્તરીય વસ્ત્ર, ઓછાડ.

उत्तरपथ पु० ઉત્તર દિશાનો માર્ગ, અવ્યવહિત-અંતર વગરનો માર્ગ, દેવયાનમાર્ગ.

उत्तरपथिक त्रि० ઉત્તર દેશમા હોનાર મુસાફર.

उत्तरपद न० સમાસના છેલ્લા અવયવરૂપ પદ, પ્રત્યુત્તરરૂપ પદ, સમાસયોગ્ય પદ.

उत्तरपदिक त्रि० ઉત્તરપદનું અધ્યયન કરનાર અથવા ઉત્તરપદને જાણનાર.

उत्तरपश्चिम पु० નૈર્ઋત ખૂણા સંબંધી-પ્રદેશ.

उत्तरपश्चिम त्रि० નૈર્ઋત ખૂણામા રહેનાર.

उत्तरपश्चिमा स्त्री० નૈર્ઋત ખૂણો.

उत्तरपाद पु० ચાર પાદવાળા વ્યવહારનો બીજો પાદ.

उत्तरपुरस्तात् अव्य० ઈશાન ખૂણો.

उत्तरपूर्व त्रि० અજ્ઞાનતાને લીધે ઉત્તર દિશાને પૂર્વ દિશા માનનાર.

उत्तरपूर्वा स्त्री० ઈશાન ખૂણો, ઉત્તર દિશાને પૂર્વ દિશા માનનારી કોઇ સ્ત્રી.

उत्तरफल्गुनी स्त्री० તે નામનું બારમું નક્ષત્ર.

उत्तरफाल्गुनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

उत्तरभाद्रपद न० તે નામનું છવીસમું નક્ષત્ર.

उत्तरभाद्रपदा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

उत्तरमानस न० તે નામનું એક તીર્થ, ગયામા ઉત્તર દિશામા આવેલું એક તીર્થ.

उत्तरमीमांसा स्त्री० વેદવ્યાસે રચેલ શારીરક સૂત્ર નામનો ગ્રંથ

उत्तररामचरित न० ભવભૂતિએ રચેલું એક નાટક.

उत्तरवयस् न० વૃદ્ધાવસ્થા.

उत्तरवयस न० વૃદ્ધાવસ્થા.

उत्तरवस्ति पु० વૈદ્યકના સુશ્રુત ગ્રંથમા કહેલ ચિકિત્સાના અંગરૂપ એક યંત્ર.

उत्तरवादिन् त्रि० ગતિવાદી.

उत्तरवेदि स्त्री० કુરુક્ષેત્રની અંદર આવેલ સમંતપંચક નામનું એક તીર્થ.

उत्तरशलङ्कट पु० ઉત્તરશાલંક નામના ગોત્રમા ઉત્પન્ન થયેલ.

उत्तरशलङ्कटा स्त्री० ઉપરના અર્થવાળી સ્ત્રી.

उत्तरसक्थन न० સાથળનો ઉત્તર ભાગ.

उत्तरसाक्षिन् त्रि० એક જાતનો સાક્ષી.

उत्तरसाधक त्रि० મદદ કરનાર.

उत्तरा अव्य० ઉત્તર દિશા, ઉત્તર કાળ, ઉત્તર દેશ.

उत्तरा स्त्री० ઉત્તર દિશા, વિરાટ રાજાની કન્યા, મરેલા પાછળ કરાતી ક્રિયા.

उत्तरात् अव्य० ઉત્તર દિશા, ઉત્તર પ્રદેશ, ઉત્તર કાળ.

उत्तरात्तात् अव्य० ઉપરના અર્થ.

उत्तराधर त्रि० ઉંચું નીચું-નાનું મોટું-હલકું-ભારે

उत्तराधिकार पु० વારસામાં મિલ્કત વગેરે લેવામાં અનુક્રમે હરકોઇનો હક્ક.

उत्तराधिकारिन् त्रि० પાછળનો વારસ.

उत्तरापथ पु० ઉત્તર દિશામા રહેલો માર્ગ, ઉત્તર દિશામાં આવેલ કોઇ દેશ.

उत्तरापरा स्त्री० વાયવ્ય ખૂણો.

उत्तराभास पु० પ્રત્યુત્તર જેવો જણાતો પ્રત્યુત્તર-ખરાબ પ્રત્યુત્તર.

उत्तराम् अव्य० અતિશય ઉત્કર્ષ.

उत्तरायण न० સૂર્ય વગેરે ગ્રહોનું ઉત્તર દિશામા ગમન.

उत्तरार्क पु० કાશીમા ઉત્તર દિશામા આવેલ સૂર્યકુંડ પાસેની સૂર્યની એક મૂર્તિ.

उत्तरदिग्द्वार न० १-२-२३-२४-२५-२६-२७ मु नक्षत्र

उत्तरदिग्वलिन् पु० शुक्र तथा चंद्र ग्रह

उत्तरपक्ष पु०सिद्धांत पक्ष, उत्तर विकल्प, कृष्ण पक्ष.

उत्तरपट पु० उत्तरीय वस्त्र, ओछाड

उत्तरपथ पु० उत्तर दिशानो मार्ग अव्यवहित-अंतर वगरनो मार्ग, देवयानमार्ग

उत्तरपथिक त्रि० उत्तर देशमा होनार मुसाफर

उत्तरपद न० समासना छेल्ला अवयवरूप पद, प्रत्युत्तररूप पद, समासयोग्य पद

उत्तरपदिक त्रि० उत्तरपदनु अध्ययन करनार अथवा उत्तरपदने जाणनार

उत्तरपश्चिम पु० नैर्ऋत खुणा संबधी-प्रदेश

उत्तरपश्चिम त्रि० नैर्ऋत खुणामा रहेनार

उत्तरपश्चिमा स्त्री० नैर्ऋत खुणो

उत्तरपाद पु० चार पादवाळा व्यवहारनो बीजो पाद

उत्तरपुरस्तात् अव्य० ईशान खुणो

उत्तरपूर्व त्रि० अज्ञानताने लीधे उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननार

उत्तरपूर्वा स्त्री० ईशान खुणो, उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननारी कोई स्त्री

उत्तरफल्गुनी स्त्री० ते नामनु बारमु नक्षत्र

उत्तरफाल्गुनी स्त्री० उपरनो अर्थ.

उत्तरभाद्रपद न० ते नामनु छवीसमु नक्षत्र

उत्तरभाद्रपदा स्त्री० उपरनो अर्थ

उत्तरमानस न० ते नामनु एक तीर्थ, गयामा उत्तर दिशामा आवेलु एक तीर्थ.

उत्तरमीमांसा स्त्री० वेदव्यासे रचेल शारीरक सूत्र नामनो ग्रथ

उत्तररामचरित न० भवभूतिए रचेलु एक नाटक.

उत्तरवयस् न० वृद्धावस्था

उत्तरवयस न० वृद्धावस्था

उत्तरवस्ति पु० वैद्यकना सुश्रुत ग्रथमा कहेल चिकित्साना अगरूप एक यत्र

उत्तरवादिन् त्रि० गतिवादी

उत्तरवेदि स्त्री० कुरुक्षेत्रनी अदर आवेल समतपचक नामनु एक तीर्थ

उत्तरशलङ्कट पु० उत्तरशानक नामना गोत्रमा उत्पन्न थयेल

उत्तरशलङ्कटा स्त्री० उपरना अर्थवाळी स्त्री

उत्तरसक्थ न० साथळनो उत्तर भाग

उत्तरसाक्षिन् त्रि० एक जातनो साक्षी

उत्तरसाधक त्रि० सहाय करनार

उत्तरा अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर काळ, उत्तर देश

उत्तरा स्त्री० उत्तर दिशा, विराट राजानी कन्या, मरेना पाछळ करांती क्रिया

उत्तरात् अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर प्रदेश, उत्तर काळ

उत्तरात्तात् अव्य० उपरना अर्थ

उत्तराधर त्रि० ऊंचु नीचु-नानु मेटु-हलकुं-भारे

उत्तराधिकार पु० वारसामा मिलकत वगेरे लेवामा अनुक्रमे हरकोईनो हक

उत्तराधिकारिन् त्रि० पाछळनो वारस

उत्तरापथ पु० उत्तर दिशामा रहेलो मार्ग, उत्तर दिशामा आवेल कोई देश

उत्तरापरा स्त्री० वायव्य खुणो

उत्तराभास पु० प्रत्युत्तर जेवो जणातो प्रत्युत्तर-खोटो प्रत्युत्तर

उत्तराम् अव्य० अतिशय उत्कर्ष

उत्तरायण न० सूर्य वगेरे ग्रहेनु उत्तर दिशामा गमन

उत्तरार्क पु० काशीमा उत्तर दिशामा आवेल सूर्यकुड पासेनी सूर्यनी एक मूर्ति

उत्तरदिग्द्वार न० १-२-२३-२४-२५-२६-२७ मुं नक्षत्र.
उत्तरदिग्चलिन पु० शुक्र तथा चंद्र ग्रह.
उत्तरपक्ष पु०गिद्धांत पक्ष, उत्तर विकल्प, कृष्ण पक्ष.
उत्तरपट पु० उत्तरीय वस्त्र, ओछाड
उत्तरपथ पु० उत्तर दिशानो मार्ग, अव्यवहित-अंतर वगरनो मार्ग, देवयानमार्ग.
उत्तरपथिक त्रि० उत्तर देशमा होनार मुसाफर.
उत्तरपद न० समासना छेल्ला अवयवरूप पद, प्रत्युत्तररूप पद, समासयोग्य पद
उत्तरपदिक त्रि० उत्तरपदनुं अध्ययन करनार अथवा उत्तरपदने जाणनार.
उत्तरपश्चिम पु० नैर्ऋत खूणा संबधी-प्रदेश.
उत्तरपश्चिम त्रि० नैर्ऋत खूणामा रहेनार.
उत्तरपश्चिमा स्त्री० नैर्ऋत खूणो.
उत्तरपाद पु० चार पादवाळा व्यवहारनो बीजो पाद.
उत्तरपुरस्तात् अव्य० ईशान खूणो.
उत्तरपूर्व त्रि० अज्ञानताने लीधे उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननार.
उत्तरपूर्वा स्त्री० ईशान खूणो, उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननारी कोइ स्त्री.
उत्तरफल्गुनी स्त्री० ते नामनुं बारमुं नक्षत्र.
उत्तरफाल्गुनी स्त्री० उपरनो अर्थ.
उत्तरभाद्रपद न० ते नामनु छवीसमु नक्षत्र.
उत्तरभाद्रपदा स्त्री० उपरनो अर्थ.
उत्तरमानस न० ते नामनु एक तीर्थ, गयामा उत्तर दिशामा आवेलु एक तीर्थ.
उत्तरमीमांसा स्त्री० वेदव्यासे रचेल शारीरक सूत्र नामनो ग्रथ
उत्तररामचरित न० भवभूतिए रचेलु एक नाटक.
उत्तरवयस् न० वृद्धावस्था
उत्तरवयस न० वृद्धावस्था.
उत्तरवस्ति पु० वैद्यकना सुश्रुत ग्रंथमा कहेल चिकित्साना अंगरूप एक यंत्र.
उत्तरवादिन् त्रि० अतिवादी.
उत्तरवेदि स्त्री० कुरुक्षेत्रनी अंदर आवेल समंतपंचक नामनुं एक तीर्थ
उत्तरशलङ्कट पु० उत्तरशालंक नामना गोत्रमां उत्पन्न थयेल
उत्तरशलङ्कटा स्त्री० उपरना अर्थवाळी स्त्री.
उत्तरसक्थ्न न० साथळनो उत्तर भाग.
उत्तरसाक्षिन् त्रि० एक जातनो साक्षी.
उत्तरसाधक त्रि० मदद करनार.
उत्तरा अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर काळ, उत्तर देश.
उत्तरा स्त्री० उत्तर दिशा, विराट राजानी कन्या, भरेला पाछळ कराती क्रिया.
उत्तरात् अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर प्रदेश, उत्तर काळ.
उत्तरात्तात् अव्य० उपरना अर्थ.
उत्तराधर त्रि० उंचुं नीचुं-नानुं मोटुं-हलकुं-भारे
उत्तराधिकार पु० वारसामा मिल्कत वगेरे लेवामां अनुक्रमे हरकोइनो हक.
उत्तराधिकारिन् त्रि० पाछळनो वारस.
उत्तरापथ पु० उत्तर दिशामा रहेलो मार्ग, उत्तर दिशामा आवेल कोइ देश.
उत्तरापरा स्त्री० वायव्य खूणो.
उत्तराभाम पु० प्रत्युत्तर जेवो जणातो प्रत्युत्तर-खराब प्रत्युत्तर.
उत्तराम् अव्य० अतिशय उत्कर्ष
उत्तरायण न० सूर्य वगेरे ग्रहोनु उत्तर दिशामा गमन.
उत्तरार्क पु० काशीमा उत्तर दिशामा आवेल सूर्यकुंड पासेनी सूर्यनी एक मूर्ति.

उत्तरदिग्द्वार न० १-२-२३-२४-२५-२६-२७ मुं नक्षत्र
उत्तरदिग्वलिन पु० शुक्र तथा चंद्र ग्रह
उत्तरपक्ष पु०सिद्धांत पक्ष, उत्तर विकल्प, कृष्ण पक्ष.
उत्तरपट पु० उत्तरीय वस्त्र, ओछाड
उत्तरपथ पु० उत्तर दिशानो मार्ग, अव्यवहित-अंतर वगरनो मार्ग, देवयानमार्ग.
उत्तरपथिक त्रि० उत्तर देशमा होनार मुसाफर.
उत्तरपद न० समासना छेल्ला अवयवरूप पद, प्रत्युत्तररूप पद, समासयोग्य पद
उत्तरपदिक त्रि० उत्तरपदनुं अध्ययन करनार अथवा उत्तरपदने जाणनार.
उत्तरपश्चिम पु० नैर्ऋत खूणा संबधी-प्रदेश
उत्तरपश्चिम त्रि० नैर्ऋत खूणामा रहेनार.
उत्तरपश्चिमा स्त्री० नैर्ऋत खूणो.
उत्तरपाद पु० चार पादवाळा व्यवहारनो बीजो पाद.
उत्तरपुरस्तात् अव्य० ईशान खूणो.
उत्तरपूर्व त्रि० अज्ञानताने लीधे उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननार.
उत्तरपूर्वा स्त्री० ईशान खूणो, उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननारी कोइ स्त्री.
उत्तरफल्गुनी स्त्री० ते नामनुं बारमुं नक्षत्र.
उत्तरफाल्गुनी स्त्री० उपरनो अर्थ.
उत्तरभाद्रपद न० ते नामनुं छवीसमु नक्षत्र.
उत्तरभाद्रपदा स्त्री० उपरनो अर्थ.
उत्तरमानस न० ते नामनु एक तीर्थ, गयामा उत्तर दिशामा आवेलुं एक तीर्थ.
उत्तरमीमांसा स्त्री० वेदव्यासे रचेल शारीरक सूत्र नामनो ग्रंथ
उत्तररामचरित न० भवभूतिए रचेलुं एक नाटक.
उत्तरवयस् न० वृद्धावस्था
उत्तरवयस न० वृद्धावस्था.
उत्तरवस्ति पु० वैद्यकना सुश्रुत ग्रंथमा कहेल चिकित्साना अंगरूप एक यंत्र.
उत्तरवादिन् त्रि० गतिवादी.
उत्तरवेदि स्त्री० कुरुक्षेत्रनी अंदर आवेल समतपंचक नामनु एक तीर्थ.
उत्तरशलङ्कट पु० उत्तरशालंक नामना गोत्रमा उत्पन्न थयेल
उत्तरशलङ्कटा स्त्री० उपरना अर्थवाळी स्त्री.
उत्तरसक्थन न० साथळनो उत्तर भाग.
उत्तरसाक्षिन् त्रि० एक जातनो साक्षी.
उत्तरसाधक त्रि० सहाय करनार.
उत्तरा अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर काळ, उत्तर देश.
उत्तरा स्त्री० उत्तर दिशा, विराट राजानी कन्या, भरेला पाछळ कराती क्रिया.
उत्तरात् अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर प्रदेश, उत्तर काळ.
उत्तरात्तात् अव्य० उपरनो अर्थ.
उत्तराधर त्रि० उंचु नीचु-नानु मोटुं-हलकुं-भारे
उत्तराधिकार पु० वारसामा मिलकत वगेरे लेवामा अनुक्रमे हरकोइनो हक.
उत्तराधिकारिन् त्रि० पाछळनो वारस.
उत्तरापथ पु० उत्तर दिशामा रहेलो मार्ग, उत्तर दिशामा आवेल कोइ देश
उत्तरापरा स्त्री० वायव्य खूणो.
उत्तराभास पु० प्रत्युत्तर जेवो जणातो प्रत्युत्तर-खराब प्रत्युत्तर
उत्तराम अव्य० अतिशय उत्कर्ष
उत्तरायण न० सूर्य वगेरे ग्रहे नु उत्तर दिशामा गमन
उत्तरार्क पु० काशीमा उत्तर दिशामा आवेल सूर्यकुंड पासेनी सूर्यनी एक मूर्ति.

उत्तरदिग्द्वार न० १-२-२३-२४-२५-२६-२७ मुं नक्षत्र

उत्तरदिग्वलिन् पु० शुक्र तथा चंद्र ग्रह

उत्तरपक्ष पु०सिद्धांत पक्ष, उत्तर विकल्प, कृष्ण पक्ष.

उत्तरपट पु० उत्तरीय वस्त्र, ओछाड

उत्तरपथ पु० उत्तर दिशानो मार्ग, अव्यवहित-अंतर वगरनो मार्ग, देवयानमार्ग.

उत्तरपथिक त्रि० उत्तर दिशामा होनार मुसाफर.

उत्तरपद न० समासना छेल्ला अवयवरूप पद, प्रत्युत्तररूप पद, समासयोग्य पद

उत्तरपदिक त्रि० उत्तरपदनु अध्ययन करनार अथवा उत्तरपदने जाणनार.

उत्तरपश्चिम पु० नैर्ऋत खूणा संबधी-प्रदेश.

उत्तरपश्चिम त्रि० नैर्ऋत खूणामा रहेनार.

उत्तरपश्चिमा स्त्री० नैर्ऋत खूणो.

उत्तरपाद पु० चार पादवाळा व्यवहारनो बीजो पाद.

उत्तरपुरस्तात् अव्य० ईशान खूणो.

उत्तरपूर्व त्रि० अज्ञानताने लीधे उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननार.

उत्तरपूर्वा स्त्री० ईशान खूणो, उत्तर दिशाने पूर्व दिशा माननारी कोइ स्त्री.

उत्तरफल्गुनी स्त्री० ते नामनुं बारमुं नक्षत्र.

उत्तरफाल्गुनी स्त्री० उपरनो अर्थ.

उत्तरभाद्रपद न० ते नामनुं छवीसमु नक्षत्र.

उत्तरभाद्रपदा स्त्री० उपरनो अर्थ.

उत्तरमानस न० ते नामनु एक तीर्थ, गयामा उत्तर दिशामा आवेलुं एक तीर्थ.

उत्तरमीमांसा स्त्री० वेदव्यासे रचेल शारीरक सूत्र नामनो ग्रंथ

उत्तररामचरित न० भवभूतिए रचेलु एक नाटक.

उत्तरवयस् न० वृद्धावस्था

उत्तरवयस न० वृद्धावस्था.

उत्तरवस्ति पु० वैद्यकना सुश्रुत ग्रंथमा कहेल चिकित्साना अंगरूप एक यंत्र.

उत्तरवादिन् त्रि० प्रतिवादी.

उत्तरवेदि स्त्री० कुरुक्षेत्रनी अंदर आवेल समंतपंचक नामनु एक तीर्थ.

उत्तरशलङ्कट पु० उत्तरशालंक नामना गोत्रमा उत्पन्न थयेल

उत्तरशलङ्कटा स्त्री० उपरना अर्थवाळी स्त्री.

उत्तरसक्थन न० साथळनो उत्तर भाग.

उत्तरसाक्षिन् त्रि० एक जातनो साक्षी.

उत्तरसाधक त्रि० मदद करनार.

उत्तरा अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर काळ, उत्तर देश.

उत्तरा स्त्री० उत्तर दिशा, विराट राजानी कन्या, भरेला पाछळ कराती क्रिया.

उत्तरात् अव्य० उत्तर दिशा, उत्तर प्रदेश, उत्तर काळ.

उत्तरात्तात् अव्य० उपरना अर्थ.

उत्तराधर त्रि० उंचुं नीचु-नानुं मोटुं-हलकुं-भारे

उत्तराधिकार पु० वारसामा मिल्कत वगेरे लेवामां अनुक्रमे हरकोइनो हक.

उत्तराधिकारिन् त्रि० पाछळनो वारस.

उत्तरापथ पु० उत्तर दिशामा रहेलो मार्ग, उत्तर दिशामा आवेल कोइ देश.

उत्तरापरा स्त्री० वायव्य खूणो.

उत्तराभास पु० प्रत्युत्तर जेवो जणातो प्रत्युत्तर-खराब प्रत्युत्तर.

उत्तराम् अव्य० अतिशय उत्कर्ष.

उत्तरायण न० सूर्य वगेरे ग्रहोनु उत्तर दिशामां गमन

उत्तरार्क पु० काशीमा उत्तर दिशामा अग्नि सूर्यकुंड पासेनी सूर्यनी एक मूर्ति.

उत्तेजना स्त्री० પ્રેરણા, વ્યગ્રતા કરવી, ઉદ્દીપન કરવું, તેજ કરવું, તીક્ષ્ણ કરવું.
उत्तेजित त्रि० પ્રેરેલ, ઉદ્દીપ્ત કરેલ–તેજ કરેલ, તીક્ષ્ણ કરેલ.
उत्तेजित न० પ્રેરણા, ઉદ્દીપન–તેજ કરવું, તીક્ષ્ણ કરવું, તે નામની ઘોડાની એક ગતિ.
उत्तेरित न० તે નામની ઘોડાની એક ગતિ.
उत्तेरित पु० ઘોડો.
उत्तोरण त्रि० જેના દરવાજા ઉંચા હોય તેવું કોઇ નગર વગેરે, ઉંચાં તોરણવાળું.
उत्तोरण पु० न० ઉંચું તોરણ.
उत्तोलन न० ઉંચે લઇ જઇને તોળવું, જોખવું.
उत्तोलित त्रि० ઉંચે કરેલ, ઉંચે ફેંકેલ, ઉપાડેલ, ઉંચું કરીને તોળેલ, જોખેલ.
उत्त्यक्त त्रि० ઉંચે ફેંકેલ, ઉંચું કરેલ, ત્યાગ કરેલ-તજેલ.
उत्त्रास पु० અતિશય ભય, ઘણોજ ત્રાસ.
उत्थ त्रि० ઉંચું ગયેલ, ઉઠેલ, ઉત્પન્ન થયેલ.
उत्थान न० ઉંચે જવું, ઉઠવું, ઉદ્યમ કરવો, ઉત્પન્ન થવું, ઉત્સાહ, પુરૂષાર્થ, હર્ષ, આનંદ, રણ, યુદ્ધ, રાજ્યચિંતારૂપ તંત્ર, આંગણું, ચૈત્ય-દેવાલય, ઉદય, હલકું, જાગવું.
उत्थानैकादशी स्त्री० દેવ ઉઠી અગીઆરશ, કાર્તિક શુદિ અગીઆરશ.
उत्थापन न० ઉંચું કરવું, ઉઠાડવું, ચલાવવું, જગાડવું, ઓકવું.
उत्थाप्य त्रि० ઉંચું કરવા યોગ્ય, ઉઠાડવા યોગ્ય, ચલાવવા યોગ્ય, જગાડવા યોગ્ય, ઓકવા યોગ્ય.
उत्थाप्य अव्य० ઉંચું કરીને, ઉઠાડીને, ચલાવીને, જગાડીને, ઓકીને.
उत्थित त्रि० ઉંચું થયેલ, ઉઠેલ, વૃદ્ધિ પામેલ, તૈયાર થયેલ, ચાલેલ, જાગેલ, ઉત્પન્ન થયેલ, ઉદ્યોગી થયેલ.
उत्थिताङ्गुलि पु० પહોળી કરેલ આંગળી વાળી હથેળી.
उत्थिति स्त्री० ઉઠવું, ઉભા થવું વૃદ્ધિ પામવું.
उत्पचनिपचा स्त्री० જેમાં 'તું રાંધ-સારી રીતે રાંધ' એમ કહેવામાં આવે તે ક્રિયા.
उत्पचिष्णु त्रि० રાંધવાના સ્વભાવવાળું, ઉપર રહીને પાકવાના સ્વભાવવાળું ધાસ-ધાન્ય વગેરે.
उत्पट पु० વૃક્ષ વગેરેની છાલ ફાડીને નીકળેલો રસ–ગુંદ વગેરે.
उत्पत पु० પક્ષી.
उत्पत त्रि० ઉડવાના સ્વભાવવાળું–ઉડનાર.
उत्पतन न० ઉંચે જવું, ઉંચે ફેંકવું, કૂદવું.
उत्पतनिपता स्त्री० 'તું ઉંચે જા નીચે જા' એમ જેમાં કહેવામાં આવે તે ક્રિયા.
उत्पताक त्रि० ઉંચી કરેલી પતાકાવાળું નગર વગેરે.
उत्पतित त्रि० ઉંચે ગયેલ, ઉંચે ફેંકેલ, કૂદેલ.
उत्पतितृ त्रि० ઉંચે જનાર, ઉડનાર.
उत्पतिष्णु त्रि० ઉંચે જવાના–કૂદવાના સ્વભાવવાળું.
उत्पत्ति स्त्री० ઉંચે જવું, મીમાંસાપ્રસિદ્ધ વિધિવાક્ય, ઉત્પન્ન થવું તે.
उत्पत्तिक्रम पु० જગતનો ઉત્પત્તિક્રમ.
उत्पत्तिमत् त्रि० ઉત્પત્તિવાળું.
उत्पत्तिवाक्य न० મીમાંસાપ્રસિદ્ધ કર્મના સ્વરૂપને જણાવનાર વિધિવાક્ય.
उत्पत्तिविधि पु० ઉપરના અર્થ.
उत्पत्तिव्युत्क्रम पु० ઉત્પત્તિના ક્રમથી વિપરીત ક્રમ.
उत्पत्य अव्य० ઉંચે જઇને, કૂદીને.
उत्पन्य त्रि० જન્મથીજ ગાંડું.
उत्पथ पु० માર્ગને ઓળંગનાર, મર્યાદા તોડનાર, ન્યાય માર્ગનો ત્યાગ કરનાર.

उदकीर्य पु० ઉપરનો અર્થ.
उदकुंभ पु० પાણીનો ઘડો
उदकेचर त्रि० માછલાં વગેરે જલચર.
उदकोदर न० જલોદર રોગ.
उदक्त त्रि० કૂવા વગેરેમાંથી બહાર કાઢેલ જળ વગેરે
उदक्प्रवण त्रि० અનુક્રમે દક્ષિણ તરફથી ઉત્તર તરફ નીચું, ઉત્તર માર્ગની ગતિમાં કારણરૂપ.
उदक्य त्रि० પાણીને યોગ્ય કાંગર વગેરે, અપવિત્ર.
उदक्या स्त्री० ઋતુમતી–રજસ્વાલા સ્ત્રી
उदगद्रि पु० હિમાલય પર્વત.
उदगयन न० ઉત્તરાયણ–માઘમાસથી ૭ મહિના.
उदग्दश न० ઉત્તર તરફ છેડાવાળું વસ્ત્ર.
उदग्भूम त्रि० ઉત્કૃષ્ટ ભૂમિવાળો દેશ વગેરે.
उदग्र त्रि० ઉંચું, ઉન્નત, વૃદ્ધિ પામેલ, ઉદ્ધત.
उदग्रदत् त्रि० ઉંચા દાંતવાળું.
उदग्राभ पु० મેઘ
उदग्राभ त्रि० મહાતેજસ્વી
उदङ् अव्य० ઉત્તર દિશા–દેશ–કાળ
उदङ्क पु० ચામડાનું ઘી વગેરેનું પાત્ર, સાડસી, ચીપીયો, તે નામનો એક ઋષિ.
उदङ्मुख त्रि० ઉત્તર તરફ મુખવાળું.
उदचमस पु० ચમસ નામના યજ્ઞપાત્ર જેવું પાણી રાખવાનું એક પાત્ર.
उदच् त्रि० ઉપર ગયેલ, ઉત્તર તરફનો પ્રદેશ વગેરે, પછી, ઉત્તર કાળ.
उदच् अव्य० ઉત્તર દિશા, ઉત્તર દેશ, ઉત્તર કાળ
उदज पु० પશુપ્રેરણા, પશુને હાંકવું
उदजिन त्रि० ચામડા વગરનું, ચામડાનો ત્યાગ કરનાર
उदञ्च पु० તે નામનો એક ઋષિ.
उदञ्च् त्रि० उदच् શબ્દ જુઓ.
उदञ्चन न० ઢાંકણું, ઉંચે ફેંકવું, ઉંચે જવું.
उदञ्चन त्रि० ઉંચે ફેંકનાર, ઉંચે જનાર
उदञ्चित त्रि० પૂજેલ, ઉંચે ગયેલ, ઉંચે ફેંકેલ.
उदञ्चु त्रि० ઉંચે જવાના સ્વભાવવાળું.
उदण्ड त्रि० પ્રચંડ, ઉગ્ર.
उदण्डपाल पु० માછલું, સાપ.
उदधा स्त्री० એક જાતની કીડી.
उदधान पु० મેઘ, ઘડો.
उदधि पु० સમુદ્ર, મેઘ, ઘડો
उदधिक्रम त्रि० ખલાસી વગેરે.
उदधिक्रा त्रि० સમુદ્રને ઓળંગી જનાર–વહી જનાર
उदधितनय पु० ચંદ્ર
उदधितनया स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
उदधिमल पु० સમુદ્રનું ફીણ–સમુદ્ર ફીણ
उदधिमेखला स्त्री० પૃથ્વી, પૃથ્વીનો ગોળો.
उदधिसुत पु० ચન્દ્ર.
उदधिसुता स्त्री० લક્ષ્મી દેવી
उदन् न० પાણી.
उदन्त त्रि० ગોઠામાંથી પસાર થયેલ
उदन्त पु० વાર્તા, વૃત્તાન્ત, કુશળતા વગેરેનું કથન.
उदन्तक पु० ઉપરનો અર્થ.
उदन्तिका स्त्री० તૃપ્તિ
उदन्य् નામધાતુ અતિ તૃષ્ણાપૂર્વક જળની ઇચ્છા કરવી
उदन्य त्रि० પાણીસંબંધી
उदन्या स्त्री० અતિશય તૃષા–તરસ, પાણી પીવાની ઇચ્છા.
उदन्यु त्रि० પાણી પીવાની ઇચ્છાવાળું.
उदन्वत् पु० સમુદ્ર.
उदन्वत् त्रि० પાણીવાળું.
उदप् ધાતુ આધાન–આધાનવું, ...
उदपात्र न० પાણીથી ભરેલ પાત્ર

उदस्थान न० पाणीनुं स्थान, पाणीथी भींजवेलुं स्थान.
उदहरण पु० घडो.
उदहार त्रि० पाणी लइ जनार.
उदहार पु० पाणी लई जवुं.
उदाज पु० पशुओने हांकनार, पशुने हांकवुं.
उदात्त पु० उच्च स्वरे उच्चारेल स्वर, उदात्त स्वरवाळुं, साहित्यप्रसिद्ध नायक, दान, एक वादित्र, एक अलंकार.
उदात्त त्रि० मोटुं, समर्थ, दाता.
उदात्तराघव न० ते नामनुं एक नाटक.
उदान पु० ऊर्ध्वगतिवाळो वायु-ओडकार कराये छे ते वायु
उदापु पु० जरासंधनो पौत्र एक क्षत्रिय.
उदार त्रि० दाता, मोटुं, सरळ, चतुर, गंभीर, कुशळ, असाधारण.
उदारचेतस् त्रि० उदार मनवाळुं, मोटा मनवाळुं.
उदारता स्त्री० उदारपणुं.
उदारत्व न० उदारपणुं.
उदारथि त्रि० उंचे आवनार.
उदारधी त्रि० उदार बुद्धिवाळु, उत्कृष्ट बुद्धिवाळुं.
उदारथी पु० विष्णु.
उदारधी स्त्री० उदार-उत्कृष्ट एवी बुद्धि.
उदावर्त्तर पु० उदावर्त शब्द जुओ.
उदावर्त्त पु० एक जातनो रोग.
उदावर्त्ता स्त्री० एक जातनो योनिरोग.
उदावसु पु० निमिराजानो एक राजा.
उदास पु० उंचे फेंकवुं, खसेडवुं, दूर करवुं, उपेक्षा-दरकार नहि करवी.
उदासीन त्रि० मध्यस्थ, तटस्थ, एक राजा, उपेक्षा करनार.
उदास्थित पु० द्वारपाळ, अनुचर, गुप्तचर, छूपी पोलीस, अध्यक्ष.
उदाहरण न० दृष्टांत, दाखलो, कहेवुं, एक जातनुं वाक्य.
उदाहार पु० उपरना अर्थ.
उदाहृत त्रि० दाखला तरीके मूकेल, दृष्टांत आपेल, कहेल.
उदित त्रि० समृद्धि पामेल, कहेल, उगेल, उदय पामेल, उगेल, संपूर्ण उदय पामेल, वृद्धि पामेल.
उदित न० कहेवुं, राशिना उदयरूप लग्न, उदयने पामेली राशि, ते नामनुं एक सुगंधी द्रव्य.
उदितोदित पु० ब्राह्मण.
उदिति स्त्री० उदय पामवो, उगवुं.
उदीक्षण न० उंचे जोवुं, कल्पना करवी, विचार करवो.
उदीक्ष्य अव्य० उंचे जोइने, कल्पना करीने, विचार करीने.
उदीक्ष्य त्रि० उंचे जोवा योग्य, विचार करवा योग्य
उदीची स्त्री० उत्तर दिशा.
उदीचीन त्रि० उत्तर दिशामा थनार, उत्तर दिशा देश-काळमा थनार.
उदीच्य त्रि० उत्तर दिशा-देश-काळमां थनार, कर्मनी समाप्ति वेळा करवानुं कर्म.
उदीच्य न० सुगंधी वाळो-खस.
उदीच्यवृत्ति स्त्री० ते नामनो एक वैतालीय छंद
उदीप त्रि० गमेला जळवालो देश वगेरे.
उदीरण न० उच्चारण, कथन, प्रेरणा.
उदीरणा स्त्री० उपरना अर्थ.
उदीरित त्रि० उच्चारेल, कहेल, वधेल, प्रेरणा करेल.
उदीरित न० उदीरण शब्द जुओ.
उदीर्ण त्रि० उदय पामेल, मोटुं, वृद्धि पामेल, वधेल
उदीर्ण पु० विष्णु.
उदुम्य न० मुखोपस्थान करेलो मंत्र.

उदूघन पु० લાકડા ઉપર લાકડું મૂકી કપાય છે તેમા નીચેનું લાકડું.
उदूघर्षण पु० ઘસવું, ખંજેરવું, ખણવું
उदूघर्पण न० ઉપરના અર્થ.
उदूघस न० માસ.
उदूघाट्ट पु० પોલીસ ચોકીનું મકાન, ચોકીદાર.
उदूघाटक पु० न० કુવામાથી પાણી ખેચવાનું યંત્ર.
उदूघाटक त्रि० ઉઘાડનાર.
उदूघाटन न० ઉઘાડવું, ઉઘાડવાનું સાધન–કુંચી.
उदूघाटित त्रि० ઉઘાડેલ, ખુલ્લુ કરેલ.
उदूघाटितज्ञ त्रि० વિદ્વાન, પડિત, જ્ઞાની.
उदूघाटिनी स्त्री० કુંચી.
उदूघात पु० ઠોકર ખાવી, પ્રતિઘાત, આરંભ, ઉંચું, મુદ્દગર, ઉપોદ્ઘાત
उदूघातिन् त्रि० જેમા ઠોકર લાગે તેવી જમીન વગેરે.
उदूघुपित त्रि० શબ્દ કરેલ, બાધેલ.
उदूघुपित न० પ્રકટ કરેલા અભિપ્રાયવાળું વાક્ય.
उदूघोप पु० ઉંચે શબ્દ કરવો, મોટો અવાજ કરવો.
उदूझ् तु० प० 'स० सेट् ત્યાગ કરવો, તજવું.
उद्दंश पु० જૂ, એક જાતનો કીડો, માંકડ.
उद्दण्ड त्रि० પ્રચંડ, ઉગ્ર દંડવાળું.
उद्दण्ड पु० ઉન્નત દંડ.
उद्दण्डपाल पु० એક જાતનો મોટો સાપ, એક જાતનું માછલું.
उद्दन्तुर त्रि० ઉન્નત, ઉંચા દાંતવાળું, મોટા દાંતવાળું.
उद्दात न० બંધન, બાંધવું, લગ્ન, વડવાનલ, ઉદ્યમ.
उद्दान न० બંધન.
उद्दान पु० ઉદ્યમ, ચૂલો, વાડવાગ્નિ, મધ્ય, લાંબું.
उद्दान्त त्रि० અત્યંત દમેલ, વશ રાખેલ.
उद्दाम त्रि० બંધનરહિત, સ્વતંત્ર, અતિ ઉગ્ર, ગંભીર
उद्दाम पु० વરુણ દેવ, એક દંડક છંદ.
उद्दाल पु० એક જાતનુ ઝાડ, જંગલી કોદ્રી.
उद्दालक पु० જંગલી કોદરી, તે નામનો એક ઋષિ
उद्दालकपुष्पभञ्जिका स्त्री० એક રમત.
उद्दालकव्रत न० તે નામનું એક વ્રત.
उद्दालकायन पु० ઉદ્દાલકનો ગોત્રાપત્ય એક ઋષિ–શ્વેતકેતુ.
उद्दालवत् पु० ઉદ્દાલક ઋષિ.
उद्दास पु० અત્યંત પીડવું, દુઃખ દેવું.
उद्दासवत् त्रि० અત્યંત પીડાવાળું.
उद्दासिन् त्रि० અત્યંત પીડાવાળું.
उद्दित त्रि० બંધાયેલ, બાંધેલ.
उद्दिष्ट त्रि० ઉપદેશેલ, ઇચ્છેલ, બનાવેલ.
उद्दिष्ट न० છંદઃશાસ્ત્રમાં અમુક છંદનો પ્રસ્તાર જાણવા માટેનો એક ઉપાય.
उद्दीपक त्रि० પ્રકાશક, દીપાવનાર, પ્રકટ કરનાર, ઉત્તેજિત કરનાર.
उद्दीपन न० પ્રકાશમા લાવવું, ઉત્તેજન.
उद्दीप्त त्रि० પ્રકાશવાળું, પ્રદીપ્ત, તેજસ્વી.
उद्दीप्र पु० ગુગળ.
उद्दीप्र त्रि० વાણીથી ઉદ્દીપ્ત થયેલ.
उद्दृप्त त्रि० ઉદ્ધત, ગર્વિષ્ઠ.
उद्देश पु० દાખલો, દૃષ્ટાન્ત, સ્થાન, અનુસંધાન, મતલબ, શોધવું, ખોળવું, અભિલાષ, ઉપદેશ, સંક્ષેપ, ઉત્કૃષ્ટ દેશ.
उद्देशक त्रि० પૂજા વગેરેને માટે દેવાલયમા વાવેલું ઝાડ વગેરે.
उद्देशक पु० ઉપદેશ આપનાર, ઉદાહરણનું વાક્ય, પ્રશ્ન કરનાર, પૂછનાર.
उद्देशतस् अव्य० સંક્ષેપમાં, ટુંકામા.

उद्घन पु० લાકડા ઉપર લાકડું મૂકી કપાય છે તેમાં નીચેનું લાકડું.
उद्घर्षण पु० ઘસવું, ખંજોરવું, ખણવું.
उद्घर्षण न० ઉપરના અર્થ.
उद्घस न० માંસ.
उद्घाट्ट पु० પોલીસ ચોકીનું મકાન, ચોકીદાર.
उद्घाटक पु० न० કુવામાંથી પાણી ખેંચવાનું યંત્ર.
उद्घाटक त्रि० ઉઘાડનાર.
उद्घाटन न० ઉઘાડવું, ઉઘાડવાનું સાધન–કુંચી.
उद्घाटित त्रि० ઉઘાડેલ, ખુલ્લું કરેલ.
उद्घाटितज्ञ त्रि० વિદ્વાન, પંડિત, જ્ઞાની.
उद्घाटिनी स्त्री० કુંચી.
उद्घात पु० ઠોકર ખાવી, પ્રતિઘાત, આરંભ, ઉંચું, મુદ્ગર, ઉપોદ્ઘાત.
उद्घातिन् त्रि० જેમાં ઠોકર લાગે તેવી જમીન વગેરે.
उद्घुषित त्रि० શબ્દ કરેલ, બાધેલ.
उद्घुषित न० પ્રકટ કરેલા અભિપ્રાયવાળું વાક્ય.
उद्घोष पु० ઉંચે શબ્દ કરવો, મોટો અવાજ કરવો.
उदृश् पु० प० स० सेट् ત્યાગ કરવો, તજવું.
उद्दंश पु० જૂ, એક જાતનો કીડો, માંકડ.
उद्दण्ड त्रि० પ્રચંડ, ઉગ્ર દંડવાળું.
उद्दण्ड पु० ઉન્નત દંડ.
उद्दण्डपाल पु० એક જાતનો મોટો સાપ, એક જાતનું માછલું.
उद्दन्तुर त्रि० ઉન્નત, ઉંચા દાંતવાળું, મોટા દાંતવાળું.
उद्दात न० બંધન, બાંધવું, લગ્ન, વશ્યતા, ઉદ્યમ.
उद्दान न० બંધન.
उद्दान पु० ઉદ્યમ, ચૂલો, વાડવાગ્નિ, મધ્ય, લાંબું.
उद्दान्त त्रि० અત્યંત દમેલ, વશ રાખેલ.
उद्दाम त्रि० બંધનરહિત, સ્વતંત્ર, અતિ ઉગ્ર, ગંભીર
उद्दाम पु० વરુણ દેવ, એક દંડક છંદ.
उद्दाल पु० એક જાતનું ઝાડ, જંગલી કોદ્રી.
उद्दालक पु० જંગલી કોદરી, તે નામનો એક ઋષિ
उद्दालकपुष्पभञ्जिका स्त्री० એક રમત.
उद्दालकव्रत न० તે નામનું એક વ્રત.
उद्दालकायन पु० ઉદ્દાલકનો ગોત્રાપત્ય એક ઋષિ–શ્વેતકેતુ.
उद्दालवत् पु० ઉદ્દાલક ઋષિ.
उद्दास पु० અત્યંત પીડવું, દુઃખ દેવું.
उद्दासवत् त्रि० અત્યંત પીડાવાળું.
उद्दासिन् त्रि० અત્યંત પીડાવાળું.
उद्दित त्रि० બંધાયેલ, બાધેલ.
उद्दिष्ट त्रि० ઉપદેશેલ, ઇચ્છેલ, બતાવેલ.
उद्दिष्ट न० છંદઃશાસ્ત્રમાં અમુક છંદનો પ્રસ્તાર જાણવા માટેનો એક ઉપાય.
उद्दीपक त्रि० પ્રકાશક, દીપાવનાર, પ્રકટ કરનાર, ઉત્તેજિત કરનાર.
उद्दीपन न० પ્રકાશમાં લાવવું, ઉત્તેજન.
उद्दीप्त त्रि० પ્રકાશવાળું, પ્રદીપ્ત, તેજસ્વી.
उद्दीप्त पु० ગુગળ.
उद्दीप्र त्रि० વાણીથી ઉદ્દીપ્ત થયેલ.
उद्दृप्त त्रि० ઉદ્ધત, અવિંધ.
उद्देश पु० દાખલો, દૃષ્ટાન્ત, સ્થાન, અનુસંધાન, મતલબ, શોધવું, ખોળવું, અભિપ્રાય, ઉપદેશ, સંક્ષેપ, ઉત્કૃષ્ટ દેશ.
उद्देशक त्रि० પૂજા વગેરેને માટે દેવાલયમાં વાવેલું ઝાડ વગેરે.
उद्देशक पु० ઉપદેશ આપનાર, ઉદાહરણનું વાક્ય, પ્રશ્ન કરનાર, પૂછનાર.
उद्देशतस् अव्य० સંક્ષેપમાં, ટુંકામાં.

उद्धूपन न० અમુક દ્રવ્યથી ઉંચે તપાવવું, ઉંચે તપાવવામાં સાધનરૂપ કોઈ દ્રવ્ય.
उद्धूलन न० ધૂળની પેઠે મર્દન કરવું, રસોઈમા ઉપયોગી મસાલા.
उद्धूषण न० રોમાંચ,રૂવાં ખડાં થઈ જવાં તે.
उद्धृत त्रि० ઉંચે ફેંકેલ, ઉંચે ધારણ કરેલ, ભોગવીને છોડી દીધેલ, જૂદું કરેલ, ઉખેડી નાખેલ, ઉદ્ધાર કરેલ.
उद्धृतपाणि त्रि० ઉત્તરીય વસ્ત્રમાંથી બહાર કાઢેલા હાથવાળું
उद्धृति स्त्री० ઉંચે ફેંકવું, ઉંચે ધારણ કરવું, બહાર કાઢવું, ઉદ્ધાર કરવો
उद्ध्मान न० ચૂલો
उद्ध्य पु० તે નામનો એક નદ,
उद्बन्धक पु० એક જાતનો વર્ણસંકર.
उद्बन्ध पु० ઉંચે બાંધવું, ગળે ફાંસો ખાવો, ફાંસીએ ચઢાવવું.
उद्बन्धन न० ઉપરના અર્થ.
उद्बाहु त्रि० ઉંચા કરેલા હાથવાળું.
उद्बुद्ध त्रि० વિકસેલ, પ્રફુલ્લ થયેલ, બોધ પામેલ, જાગ્રત થયેલ.
उद्बुद्ध पु० ન્યાય વગેરેના મતે જાણેલી વસ્તુના સંબંધીના જ્ઞાન વગેરેથી જેનું ઉદ્દીપન કરવામાં આવ્યુ છે તે એક સંસ્કાર.
उद्बोध पु० લેશ બોધ, ન્યાયાદિમતે સ્મૃતિ ઉત્પન્ન કરવા માટે સંસ્કારનું ઉદ્દીપન.
उद्बोधक त्रि० ઉદ્દીપન કરનાર, બોધ આપનાર, જાગ્રત કરનાર.
उद्बोधक पु० સૂર્ય.
उद्भट पु० અનાજ ઝાટકવાનું સુપડું, કાચબો, શ્રેષ્ઠ આશય, મહાશય, શ્રેષ્ઠ, ગ્રંથની બહારનો લોકપ્રસિદ્ધ જેનો વક્તા જણાયો નથી તેવો શ્લોક.
उद्भट त्रि० મોટી ઈચ્છાવાળું, ઉદાર, શ્રેષ્ઠ, વૃદ્ધિ પામેલ, મહાશય, મોટા મનનું, મહાત્મા.
उद्भव पु० ઉત્પત્તિ, વિષ્ણુ, ઉત્પાદક.
उद्भावन न० કલ્પના, ઉત્પન્ન કરવું, તર્ક કરવો, માનવું, ચિંતન.
उद्भावित त्रि० માનેલ, કલ્પેલ, ચિંતવેલ.
उद्भास पु० ઉત્કૃષ્ટ કાંતિ-પ્રકાશ, શોભા.
उद्भासवत् त्रि० પ્રકાશમાન, કાંતિમાન.
उद्भासित त्रि० દીપેલ, પ્રકાશેલ.
उद्भासिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
उद्भासिनी स्त्री० પ્રકાશતી, શોભતી, દીપતી સ્ત્રી.
उद्भिज्ज पु० પૃથ્વીને ફાડીને પેદા થનાર વૃક્ષ-લતા વગેરે.
उद्भिद् पु० તે નામનો એક યજ્ઞ, વૃક્ષ-ઘાસ-લતા વગેરે પાંચ પ્રકારનાં સ્થાવર.
उद्भिद पु० વૃક્ષ વગેરે પાંચ પ્રકારનાં સ્થાવર.
उद्भिद त्रि० ઉદ્ભેદક, ભેદનાર, ફાડનાર.
उद्भिन्न त्रि० ઉત્પન્ન થયેલ, પ્રકટ થયેલ, ફાડી નાખેલ, ચીરી નાખેલ
उद्भूत त्रि० ઉત્પન્ન થયેલ, ન્યાયમતે પ્રત્યક્ષયોગ્ય
उद्भूतरूप त्रि० નેત્રના વિષયરૂપ.
उद्भूति स्त्री० ઉત્પત્તિ, ઉત્તમ વિભૂતિ, ઉચાઇ, આબાદી.
उद्भेद पु० રોમાંચ, રૂવાં ઉભા થઈ જવાં તે, ભેદીને-ફાડીને ઉત્પત્તિ, પ્રકાશ, મેળાપ-સંગમ-સમાગમ.
उद्भेदन न० ઉપરના અર્થ
उद्भ्रम पु० ઉદ્વેગ, ચોતરફ ભમવું, ભ્રાંતિ.
उद्भ्रमण न० ઉપરના અર્થ
उद्भ्रान्त न० ભમાવવું તે, હાથ ઉંચા કરી તરવાર ફેરવવી તે.
उद्भ्रान्त त्रि० ભ્રાંતિવાળું, ઉંચે ભમાવનાર, ફેરવનાર, ઉંચે ભમાવેલ-ભમેલ.
उद्य त्रि० કહેવા યોગ્ય, કથન, ઉદય પામતુ
उद्यत् त्रि० ઉંચે જતું, ઉગામતું, ઉગતુ.
उद्यत त्रि० ઉદ્યમવાળું, જેણે ઉદ્યમ કર્યો હોય તે, તૈયાર થયેલ, ઉગામેલ

उद्यत न० ઉદ્યમ, ઉદ્યોગ.
उद्यत પુ० ગ્રંથનો પરિચ્છેદ.
उद्यति સ્ત્રી० ઉદ્યમ, ઉદ્યોગ.
उद्यती સ્ત્રી० વૈદિક એક સ્તુતિપ્રકાર.
उद्यम પુ० પ્રયાસ, પ્રયત્ન, ઉદ્યમ, ઉદ્યોગ, ઉંચુ કરવું, ઉગામવું.
उद्यमन ન० ઉંચું ફેંકવું, ઉંચું કરવું, ઉગામવું.
उद्यमित ત્રિ० ઉંચું કરેલ, ઉગામેલ
उद्यान પુ० ન० બાગ, બગીચો, વાડી.
उद्यानपाल ત્રિ० માળી, બાગવાન, બગીચાનું રક્ષણ કરનાર.
उद्यानपालक ત્રિ० ઉપરના અર્થ
उद्यापन પુ० ન० વ્રત વગેરેની સમાપ્તિ, વ્રતપ્રતિષ્ઠા, ઉજવવું, ઉજમણું.
उद्याम પુ० ઉંચે બાંધવાનું સાધન, દોરડી વગેરે.
उद्याव પુ० ઉપરથી મિશ્ર કરવું, મિશ્રણ.
उद्यास પુ० ઉદ્યમ, ઉદ્યોગ, કોઇ એક દેવ.
उद्युक्त ત્રિ० ઉદ્યમી, તૈયાર, સજ્જ.
उद्योग પુ० ઉદ્યમ, પ્રયત્ન, પ્રયાસ, મહાભારતનું ઉદ્યોગ પર્વ.
उद्योगपर्वन ન० મહાભારતનું ઉદ્યોગપર્વ.
उद्योगिन् ત્રિ० ઉદ્યમી, મહેનતુ, પ્રયત્ન કરનાર.
उद्योजक ત્રિ० પ્રવર્તક, પ્રેરક, યોજના કરનાર.
उद्योत પુ० પ્રકાશ, તેજ.
उद्र પુ० પાણીનો બીલાડો,
उद्रङ्क પુ० ગગનચારી એક નગર, ગંધર્વ નગર.
उद्रङ्ग પુ० ઉપરના અર્થ.
उद्रथ પુ० રથનો ખીલો, તામ્રચૂડ પક્ષી.
उद्रपारक પુ० એક જાતનો સર્પ.
उद्रिक्त ત્રિ० અતિશય, અધિક, ઘણું, સ્પષ્ટ, પ્રકટ.
उद्रेक પુ० વૃદ્ધિ, અતિશય, વધારો, ઉપક્રમ, આરંભ.
उद्रेका સ્ત્રી० એક જાતનો લીંબડો.
उद्वंशीय ન० સામવેદનો એક ભાગ.
उद्वत् ત્રિ० ઉત્કૃષ્ટ, ઉન્નત.
उद्वत्सर પુ० પાચ પ્રકારનાં વર્ષમાનું વર્ષ.
उद्वन्धन ન० ઉંચે બાધવું.
उद्वपन ન० દાન, ઉંચે તોળવું, જોખવું, ઉખેડી નાખવુ.
उद्वमन ન० ઓકવું, બહાર કાઢવું.
उद्वयस् પુ० ધાન્ય પકાવનાર વાયુ.
उद्वयस् ત્રિ० વૃદ્ધ, ઘરડું.
उद्वर्त्त પુ० અતિશય અધિક, ચોળવું-અમુક કોઇ ચૂર્ણથી શરીર ઉપર રહેલ મેલ વગેરેને દૂર કરવો તે.
उद्वर्त्तन ન० શરીરને સાફ કરનાર પદાર્થ, શરીરને સાફ કરનારા પદાર્થોથી શરીર સાફ કરવું તે, લેપવું, ઘસવું, ચોળવું, ઉંચે કૂદવું, લોટવું, આળોટવું.
उद्वर्त्तनीय ત્રિ० શરીરને સાફ કરવાનું દ્રવ્ય.
उद्वर्द्धन ન० અંદર હસવું, વધારવું.
उद्वर्द्धन ત્રિ० વધારનાર.
उद्वर्हण ન० મૂળમાંથી ઉખેડી નાખવું, ઉંચે ધારણ કરવું.
उद्वर्हित ત્રિ० મૂળમાથી ઉખેડી નાખેલ, ઉંચે ખેચેલ
उद्वह પુ० વિવાહ, પુત્ર, દીકરો.
उद्वहन ન० વહેવું, ઉંચકવું, ધારણ કરવું ઉંચે લઇ જવું, વિવાહ.
उद्वहा સ્ત્રી० કન્યા, પુત્રી
उद्वादन ન० ઉંચેથી જણાવવું, ઉંચેથી વગાડવું.
उद्वान પુ० ઉલટી, બહાર કાઢવું, ઓકવું.
उद्वान ત્રિ० ઓકેલ, બહાર કાઢેલ.
उद्वान्त ત્રિ० ઉપરના અર્થ

उद्दान्त पु० मदरहित हाथी.
उद्दाप पु० मूळमांथी उखेडवुं, उंचे धारण करवुं, मुंडन.
उद्दाय पु० शांत थवुं, ठरी जवुं, होलाइ जवुं.
उद्दास पु० पोतानुं स्थान छोडीने अस्त पामवुं.
उद्दासन न० मारवुं, मारी नाखवुं, छोडवुं, रजा आपवी, एक स्थानथी बीजे स्थाने लइ जवुं, एक संस्कार.
उद्दासयत् त्रि० पोतानुं स्थान छोडीने अस्त पामनार.
उद्दासिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
उद्दास्य अव्य० छोडीने, तजीने, रजा आपीने, एक स्थानेथी बीजे स्थाने लइ जइने
उद्दास्य त्रि० उंचु करवा योग्य, उंचे धारण करवा योग्य.
उद्दाह पु० विवाह, लग्न.
उद्दाहन न० विवाह करवो, लग्न करवां, उंचे लइ जवुं, उंचकी जवुं, एक स्थानेथी बीजे स्थाने लई जवुं.
उद्दाहन न० उंचे धारण करी राखवानुं साधन, विवाह, जेमां बे वखत खेडवुं पडे तेवुं खेतर.
उद्दाहनी स्त्री० कोडी.
उद्दाहिक त्रि० विवाहमां साधन मंत्र वगेरे.
उद्दाहित त्रि० परणेल.
उद्दाहिनी स्त्री० दोरडी.
उद्दाहु त्रि० उंचा करेला हाथवाळुं.
उद्दाहुक त्रि० उपरनो अर्थ.
उद्विग्न त्रि० उद्वेगवाळुं, कंटाळेल, व्याकुळ मनवाळुं, खळभळी उठेल, गभरायेल.
उद्विवर्हण न० उद्धार करवो.
उद्वीक्षण न० उंचे जोवुं, नेत्र, आंख.
उद्वीत त्रि० विशेष करी उंचे गयेल, तरफथी उभरायेल.
उद्वृत्त त्रि० दुराचारी, दुष्ट आचरणवाळुं, उंचे फेंकेल, भोगवीने छोडी दीधेल, अधिक, घणुं, गभरायेल.
उद्वेग पु० व्याकुळ चित्तपणुं, विरहथी उत्पन्न थनार दुःखनुं उपर आववुं, कंटाळो, भय, त्रास.
उद्वेग न० एक जातनुं फळ.
उद्वेग त्रि० वेगवाळुं, वेगवगरनुं, निश्चळ.
उद्वेजक त्रि० उद्वेग पमाडनार,
उद्वेजन न० उद्वेग शब्द जुओ.
उद्वेजनीय त्रि० उद्वेग पमाडवा लायक.
उद्वेजित त्रि० उद्वेग पामेल, कंटाळेल.
उद्वेदि त्रि० उंची वेदिकावाळुं, उंची ओटलीवाळुं.
उद्वेप पु० अत्यंत कंप-ध्रूजारी.
उद्वेप त्रि० अत्यंत कंपेल-ध्रूजेल.
उद्वेल त्रि० वेळाने ओळंगी गयेल, मर्यादाने वटी गयेल.
उद्वेष्टन न० वींटवुं, हाथ-पग बांधवा, भेटवुं, आलिंगन.
उद्वेष्टन त्रि० जेनां बंधन छुटी गयां होय ते, जेणे बंधन छोडी नाख्युं होय ते.
उद्वोढृ त्रि० परणनार.
उधस् न० ऊधस् जुओ.
उध्रस् क्र्यादि० पर० अक० मेट्ट वीणवुं.
उध्रस् चु० उभ० सक० मेट्ट वीणवुं, उंचे फेंकवुं.
उन्द् रुधा० पर० सक० भेद्द भीन्जववुं, प लाळवुं.
उन्दर पु० उंदर.
उन्दुर पु० उंदर.
उन्दुरकर्णी स्त्री० उंदरकानी नामनी वनस्पति.
उन्दुरु पु० उंदर.
उन्दुरुकर्णी स्त्री० उन्दुरकर्णी जुओ.

उन्दूर पु० ઉંદર

उन्दूरु पु० ઉંદર.

उन्न त्रि० ભીનુ કરેલ, પલાળેલ, દયાળુ.

उन्नत त्रि० ઉંચું, મોટું.

उन्नत न० દિવસનું માપ જાણવામા સાધન રૂપ એક ઉપાય

उन्नतकाल पु० છાયા ઉપરથી વખત જાણવાનું સાધન એક ક્રિયા

उन्नतचेतस् त्रि० મોટા મનવાળું.

उन्नतता स्त्री० ઉંચાઇ, મોટાઇ

उन्नतत्व न० ઉંચાઇ, મોટાઇ

उन्नतनाभि त्रि० ઉંચી નાભિવાળુ

उन्नता स्त्री० ઉંચાઇ, મોટાઇ,ઉંચી-મોટી સ્ત્રી.

उन्नतानत न० ઉંચું નીચું સ્થાન વગેરે.

उन्नति स्त्री० વૃદ્ધિ, ઉદય, ચડતી.

उन्नतीश पु० ગરૂડ.

उन्नद्ध त्रि० ઉંચે બાધેલ, ઉત્કટ, ઉગ્ર.

उन्नमन न० ઉન્નતિ, ઉંચું કરવુ, સુશ્રુતમા કહેલ, એક યંત્રકર્મ, ઉંચાઇ, ઉંચાપણું.

उन्नमित त्रि० ઉન્નત, ઉચુ કરેલ

उन्नम्र त्रि० ઉન્નત, ઉંચે નમેલ.

उन्नय पु० ઉંચે લેવુ, કૂવા વગેરેમાથી પાણી એંચવું

उन्नयन न० વિતર્ક, ઉંચે લેવું, એક જાતનું પાત્ર

उन्नयन त्रि० ઉંચા કરેલ નેત્રવાળું

उन्नस त्रि० ઉંચી નાસિકાવાળું

उन्नाद पु० ઉંચો શબ્દ.

उन्नाभ पु० સૂર્યવંશી તે નામનો એક રાજા.

उन्नाभि त्रि० ઉંચી નાભિવાળું, દુંટાળું.

उन्नाभि पु० મોટો દુંટો.

उन्नाय पु० ઉંચે લઇ જવું, વિતર્ક, ઉચ્ચય

उन्नायक त्रि० ઉંચે લઈ જનાર, વિભાગ કરનાર

उन्नाह पु० ઉંચું કરીને બાધવુ.

उन्नाह न० કાંજી.

उन्निद्र त्रि० વિકસેલ, પ્રફુલ્લ, નિદ્રારહિત, જાગૃત.

उन्निद्रता स्त्री० નિદ્રારહિતપણું,વિકસ્વરપણું.

उन्निद्रत्व न० ઉપરના અર્થ.

उन्नीत त्रि० ઉંચે લઇ જવાયેલ, વિતર્ક કરેલ

उन्नेतृ त्रि० ઉંચે લઈ જનાર, કલ્પના કરનાર

उन्नेतृ पु० તે નામનો એક ઋત્વિજ

उन्नेत्र त्रि० ઉન્નેતા ઋત્વિજસંબંધી

उन्नेय त्रि० ઉંચે લઈ જવા યોગ્ય, કલ્પના કરવા યોગ્ય, તર્ક કરવા યોગ્ય.

उन्भ् तुदा० प० स० सेट् પૂર્ણ કરવુ.

उन्मज्जक त्रि० જળ વગેરે ઉપર તરનાર.

उन्मज्जक पु० કંઠ સુધી જળમા રહી તપ કરનાર તાપસ.

उन्मज्जन न० તરવું.

उन्मण्डल न० દિવસ-રાત્રિના વધારા-ઘટાડાનુ એક સાધન

उन्मण्डल त्रि० ઉંચે મંડળવાળું.

उन्मण्डलकर्ण पु० છાયા ઉપરથી દિવસ જાણવા માટે ઉંચે મંડળમાં રહેલ સૂર્યનુ છાયાકર્ણ.

उन्मण्डलनृ पु० ઉન્મડલશંકુ

उन्मण्डलशङ्कु पु० ઉપરનો અર્થ.

उन्मत्त पु० ધંતુરો, મુચકુંદ વૃક્ષ.

उन्मत्त त्रि० ગાડું, પાગલ, ગ્રહ કે ભૂતના વળગાડવાળું, ઉદ્ધત, અત્યંત મહોન્મત્ત.

उन्मत्तक पु० એક જાતનો તાપસ.

उन्मत्तक त्रि० उन्मत्त त्रि० શબ્દ જુઓ.

उन्मत्तगङ्ग अव्य० તે નામનો એક દેશ

उन्मत्तगीत त्रि० ગાડા માણસે ગાયેલ, પાગલ માણસનો બકવાદ.

उन्मत्तता स्त्री० ગાડાઈ, ગાડપણુ

उन्मत्तत्व न० ઉપરનો અર્થ.

उन्मत्तप्रलपित त्रि० ઉપરનો અર્થ.

उन्मथन नं० मथी नाखवुं, चोळी नाखवुं मर्दन करवुं, मारी नाखवुं, सुश्रुतप्रसिद्ध एक यंत्रकर्म.
उन्मथन त्रि० मथी नाखनार, चोळी नाखनार, मारी नाखनार.
उन्मथित त्रि० मथी नाखेल, चोळी नाखेल, घसी नाखेल.
उन्मद त्रि० मदवाळुं, जेने मद थयो होय ते, मद उत्पन्न करे तेवुं.
उन्मदन त्रि० जेने काम उत्पन्न थयो होय ते.
उन्मदिष्णु त्रि० उन्मादी स्वभाववाळु, गांडु,
उन्मनस् त्रि० उत्कंठावाळुं, बीजे स्थळे मनवाळुं, उच्चकमनवाळुं.
उन्मनस्क त्रि० उपरना अर्थ.
उन्मनी स्त्री० योगीओनी एक अवस्था.
उन्मन्थ पु० वध, नाश, मारी नाखवुं, मथी नाखवुं, पीसी नाखवुं.
उन्मयन न० उंचा दंड वगेरेथी हलाववुं, वलोववानुं साधन—रवैयो.
उन्मर्दन न० चोळवुं, घसवुं, वायुने व्यवस्थित करवा माटेनो सुश्रुतप्रसिद्ध एक व्यापार, मर्दन करवानुं साधन.
उन्मा स्त्री० उंचु माप.
उन्माथ पु० मांस मूकीने सिंह वगेरेने बांधवा माटे मूकेलुं एक कूटयंत्र, फांसलो, हलावीने उडाडवुं, मारी नाखवुं.
उन्माद पु० एक जातनो रोग, गांडपण, साहित्यप्रसिद्ध एक व्यभिचारी भाव.
उन्माद त्रि० गांडु, पागल.
उन्मादक त्रि० गांडुं बनावी मूकनार धंतुरो वगेरे.
उन्मादन पु० ते नामनुं कामदेवनुं एक बाण.
उन्मादन त्रि० गांडुं बनावी मूकनार.
उन्मादवत् त्रि० गांडुं, पागल.
उन्मादिन् त्रि० उन्मत्त शब्द जुओ
उन्मान न० तोलां, काटलां, उंचुं प्रमाण, मापवुं, जोखवुं.
उन्मान पु० द्रोण जेटलुं एक माप.
उन्मार्ग त्रि० मार्गने ओळंगनार, अवळे मार्गे जनार.
उन्मार्ग पु० विरुद्ध मार्ग, अवळो मार्ग.
उन्मिति त्रि० उंचा प्रमाणवाळुं.
उन्मिष त्रि० विकस्वर, प्रफुल्ल, कंईक प्रकाशवाळुं.
उन्मिषित त्रि० विकसेल, खीलेल, प्रफुल्ल थयेल, कंईक प्रकाशेल.
उन्मील पु० विकास, आंख उघाडवी.
उन्मीलन न० उपरना अर्थ.
उन्मीलित त्रि० विकसेल, प्रकाशेल, उघाडेल, उघडेल नेत्र वगेरे.
उन्मुक्त त्रि० बंधनरहित, मुक्त, छूटुं.
उन्मुख त्रि० उंचा मुखवाळुं, उद्योगी, तैयार, तत्पर.
उन्मुद्र त्रि० उघडेल, विकसेल, प्रफुल्ल.
उन्मूल् नामधातु मूळमांथी उखेडी नाखवुं.
उन्मूलन न० उपरनो अर्थ.
उन्मूलित त्रि० मूळमांथी उखेडी नाखेल.
उन्मृजावमृजा स्त्री० जेमां 'तुं साफ कर वाळी नाख' एम कहेवामां आवे ते क्रिया.
उन्मृश्य त्रि० हाथ उंचो करीने स्पर्श करवा योग्य, उपरथी अडकवा योग्य.
उन्मृश्य अव्य० उपरथी स्पर्श करीने, हाथ उंचो करी अडकीने.
उन्मेय त्रि० मापवा योग्य, जोखवा योग्य, तोलवा योग्य.
उन्मेष पु० नेत्र वगेरेनुं उघडवुं, कंईक प्रकाश.
उन्मेषण न० उपरना अर्थ.
उन्मोचन न० छोडवुं, छोडी मूकवुं, बंधनथी छूटा करवुं.

उप अव्य० અધિકના અર્થમા, હીનમા, પાસે, સમીપ, સામીપ્ય, સમાનતામા, હ- યાત ગુણના સ્થાપનમા,વ્યાપ્તિમા, પૂજામા, શક્તિમા, આરંભમા, દાનમા, દોષ કહે- વામા, અધ્યયનમા, અત–છેડો એવા અ- ર્થમા અને નિદર્શન એવા અર્થમા.

उपक પુ० તે નામનો એક ઋષિ

उपकण्ठ ત્રિ० પાસે, નજદીક, કંઠની પાસે, ગામ વગેરેની પાસે

उपकण्ठ ન० ઘોડાઓની એક પ્રકારની ગતિ

उपकण्ठ અવ્ય० કંઠનુ સમીપપણુ

उपकनिष्ठिका સ્ત્રી० ટચલી આગળીની પાસેની આગળી

उपकन्या સ્ત્રી० કન્યાની સખી વગેરે

उपकरण ન० ઉપકરણ, હરકોઇ મુખ્ય કા મનુ સાધન, રાચરચીલુ, રાજા વગે રેના છત્ર–ચામર વગેરે

उपकरण ત્રિ० ઇન્દ્રિયોને અનુસરનાર

उपकरण અવ્ય० ઇન્દ્રિયોમા, ઇન્દ્રિયોનુ સમીપપણું

उपकर्ण અવ્ય० કાનમા, કાનનુ સમીપપણું

उपकर्तृ ત્રિ० ઉપકાર કરનાર, અનુકૂલતા કરનાર,

उपकलाप અવ્ય० સમુદાયમા, સમુદાયનુ સમીપપણુ, મોર વગેરેના પીછામા, મોર વગેરેના પીછાનુ સમીપપણુ

उपकल्प ત્રિ० આચારને પ્રાપ્ત થયેલ

उपकल्पन ન० સપાદન, પ્રાપ્ત કરવુ તે, આયોજન, જોડવુ તે

उपकल्पना સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ

उपकादि પુ० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ

उपकार પુ० ઉપકાર

उपकारक ત્રિ० ઉપકાર કરનાર, હરકોઈ કારગ

उपकारिका સ્ત્રી० રાજમહેલ, કપડાનુ ઘર– તંબુ

उपकारिन् ત્રિ० ઉપકાર કરનાર.

उपकारी સ્ત્રી० उपकारिका જુઓ

उपकार्य्य ત્રિ० ઉપકાર કરવા યોગ્ય, ઉપ- ચારથી વ્યાપ્ત

उपकार्य्या સ્ત્રી० રાજમહેલ, રાજાને રહેવા માટે બાધેલો તબુ–રાવટી

उपकिरण ન० વ્યાપ્તિ, ફેલાવુ, ચોતરફ નાખવુ, વેરવુ

उपकिरण અવ્ય० કિરણનુ સમીપપણુ, કિર- ણમા

उपकीचक પુ० વિરાટ રાજાના સાળા કી ચકના નાના ભાઇઓનુ એક સૈન્ય.

उपकुञ्चि સ્ત્રી० કાળી જીરી

उपकुञ्चिका સ્ત્રી० ઝીણી એલચી કાળીજીરી, મોરથુથુ

उपकुम्भ અવ્ય० ઘડાની પાસે

उपकुर्वाण પુ० બ્રહ્મચારી

उपकुर्वाण ત્રિ० ઉપકાર કરનાર, ઉપકાર કરવાના સ્વભાવવાળુ

उपकुल्य ત્રિ० નાના પ્રવાહની પાસે ગયેલ– રહેલ

उपकुल्य અવ્ય० નાના પ્રવાહની પાસે

उपकुल्या સ્ત્રી० પીપર

उपकुश પુ० મોઢનો એક રોગ

उपकुश ત્રિ० દર્ભની પાસે ગયેલ–રહેલ

उपकुश અવ્ય० દર્ભની પાસે, દર્ભમા

उपकूप ત્રિ० કુવાની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે

उपकूप અવ્ય० કુવાની પાસે, કુવામા

उपकूपजलाशय પુ० કુવાની પાસેનું જ લાશય–હવાડો

उपकूल ત્રિ० કાંઠે ગયેલ–રહેલ

उपकूल અવ્ય० કાંઠાની પાસે, કાંઠા ઉપર

उपकृत ત્રિ० જેના ઉપર ઉપકાર કર્યો હોય તે

उपकृत न० ઉપકાર.
उपकृतिन् त्रि० ઉપકાર કરનાર.
उपकृष्ण त्रि० કૃષ્ણની પાસે ગયેલ-રહેલ.
उपकृष्ण अव्य० કૃષ્ણની પાસે, કૃષ્ણમાં.
उपकृप्त त्रि० નિયત, મૂકેલ, સ્થાપેલ ઉપભોગ કરવા માટે સમર્થ.
उपकोसल पु० તે નામનો એક ઋષિ.
उपक्रन्तृ त्रि० આરંભ કરનાર.
उपक्रम पु० ઉપાયના જ્ઞાનપૂર્વક આરંભ, પ્રથમ આરંભ, સામ-દાન વગેરે ઉપાય, આરંભ કરાતું, ચિકિત્સા.
उपक्रमण न० આરંભ, આરંભનું સાધન, કોઇ ગ્રંથની ભૂમિકા.
उपक्रमणिका स्त्री० ગ્રંથમાના વિષયોનો ગ્રંથના આરંભમાં પ્રથમ નિર્દેશ.
उपक्रमणीय त्रि० આરંભ કરવા યોગ્ય, ચિકિત્સાના અંગરૂપ એવું એક લક્ષણ, ચિકિત્સાનો કેવી રીતે આરંભ કરવો તે જણાવનારો એક ગ્રંથ.
उपक्रान्त त्रि० આરંભેલ, વિસ્તૃત.
उपक्रिया स्त्री० ઉપકાર.
उपक्रोश पु० નિન્દા.
उपक्रोश त्रि० લગભગ એક કોસ ગયેલ.
उपक्रोश अव्य० એક કોસની પાસે.
उपक्रोशन न० નિંદા.
उपक्रोष्टृ त्रि० નિંદા કરનાર.
उपक्रोष्टृ पु० ગધેડો.
उपक्लेश पु० મદ, અભિમાન, ગર્વ વગેરે
उपक्वण पु० વીણાનો શબ્દ.
उपक्वाण पु० ઉપરનો અર્થ.
उपक्षय पु० નાશ, હાનિ, ક્ષીણતા.
उपक्षय त्रि० ક્ષય પામેલ, ક્ષીણ થયેલ, નાશ પામેલ.
उपक्षय अव्य० ક્ષયની પાસે, ગ્રહણની પાસે.
उपक्षित त्रि० સમીપમાં રહેનાર
उपक्षीण त्रि० ક્ષીણ થયેલ, પોતાનું કામ કરવામાં અસમર્થ થયેલ, હાનિ પામેલ.
उपक्षेप पु० આક્ષેપ, તિરસ્કાર, સમીપ, પાસે, થાપણ.
उपक्षेपण न० શૂદ્રના અન્નને બ્રાહ્મણને ઘેર રાંધવા આપવું તે, સોંપવું, થાપણ મૂકવી.
उपक्षेपणधर्म पु० ઉપરના અર્થ.
उपखात त्रि० ખાત-ખાઇ-ખાડીને અનુસરેલ-ખાતની પાસેનું.
उपखात अव्य० ખાત-ખાઇ-ખાડીની પાસે-મા.
उपग त्रि० પાસે જનાર, અનુસરનાર, પાસે રહેનાર.
उपगण त्रि० સમુદાયને પ્રાપ્ત થયેલ.
उपगत त्रि० સ્વીકારેલ, પાસે ગયેલ, પાસે રહેલ, જાણેલ, પ્રાપ્ત કરેલ, પ્રાપ્ત થયેલ.
उपगत न० પ્રાપ્તિ, પહોંચ, રસીદ, સ્વીકાર.
उपगति स्त्री० પ્રાપ્તિ, પહોંચ, રસીદ, સ્વીકાર.
उपगत्य अव्य० પાસે જઇને.
उपगन्तृ त्रि० પ્રાપ્ત કરનાર, સમીપ જનાર, સ્વીકારનાર, જાણનાર.
उपगम पु० સમીપ જવું, પાસે જવું, સ્વીકાર, જ્ઞાન.
उपगमन न० ઉપરના અર્થ.
उपगम्य अव्य० પાસે જઇને, સમીપ જઇને.
उपगम्य त्रि० પાસે જવા યોગ્ય, સમીપ જવા યોગ્ય.
उपगहन पु० તે નામનો એક ઋષિ.
उपगा पु०યજ્ઞમા ગાન કરનાર એક ઋત્વિજ.
उपगा स्त्री० ગાન.
उपगातृ पु० યજ્ઞમાં ઉદ્ગાતાની પાસે ગાન કરનાર એક ઋત્વિજ.
उपगातृ त्रि० સમીપમા ગાન કરનાર.
उपगामिन् त्रि० સમીપ જનાર, સ્વીકારનાર, જાણનાર.

उपगिर अव्य० पर्वतनी पासे, पर्वत उपर.
उपगिर पु० पर्वतनी पासेनो उत्तरदिशामां कोइ एक देश.
उपगिरि अव्य० उपगिर शब्द जुओ.
उपगीति स्त्री० ते नामनुं मात्रावृत्त छंद.
उपगु त्रि० किरण अथवा गाय वगेरेने जेणे प्राप्त करेल होय ते, गोवाळ वगेरे.
उपगु अव्य० गायनी पासे.
उपगुध त्रि० समीपमां रही रोकनार, गोंधी राखनार.
उपगुरु पु० गुरुनी पेठे उपदेश वगेरे करनार.
उपगुरु अव्य० गुरुनी पासे; गुरुमा-विषे.
उपगूढ न० आलिंगन, भेटवुं ते.
उपगूढ त्रि० आलिंगन करेल, भेटेल.
उपगूढक त्रि० आलिंगननी पासेनो प्रदेश वगेरे.
उपगूहन न० आलिंगन, भेटवुं ते.
उपगोह्य त्रि० आलिंगन करवा योग्य, भेटवा योग्य, ग्रहण करवा योग्य.
उपगोह्य न० आलिंगन करवुं, भेटवुं.
उपगौर त्रि० गौर वर्णने प्राप्त थयेल.
उपग्रह पु० केद पकडवुं, बंधीखाने नाखवुं, उपयोग, अनुकूलता, ग्रहण, स्वीकार,राहु-केतु वगेरे
उपग्रह त्रि० केद पकडायेल केदी वगेरे
उपग्रहण न० पासे रहीने ग्रहण, स्वीकार
उपग्राह पु० धरवुं, मूकवुं, भेट धरवी. उपहार, भेट.
उपग्राह त्रि० भेट तरीके आपवा योग्य.
उपग्राह्य त्रि० समीपमां ग्रहण कराववाने राखवा योग्य.
उपग्राह्य न० उपहार-भेट.
उपघात पु० नाश पमाडवुं, कर्म माटे अयोग्यता संपादन करवी, अपकार, इन्द्रियोनुं पोतपोताना कार्य करवामा असमर्थपणुं, रोग, पापनो समूह, एक जातनो होम.
उपघातक त्रि० नाश करनार, पीडा करनार.
उपघातिन् त्रि० उपरना अर्थ.
उपघ्न पु० पासेनो आश्रय.
उपच त्रि० पाछळथी उत्पन्न थयेल, पासे थयेल.
उपचक्र पु० चक्रवाकना जेवुं एक पक्षी.
उपचक्र अव्य० पैडांनी पासे, पैडां उपर
उपचक्षुस् न० उपनेत्र-चश्मां.
उपचतुर त्रि० चारनी संख्यानी पासे रहेनार.
उपचतुर अव्य० चारनी पासे, चतुर के डाह्या माणसनी पासे.
उपचय पु० वृद्धि, चडती, उन्नति, ज्योतिषप्रसिद्ध लग्नस्थानथी छठ्ठुं वगेरे स्थान.
उपचरित त्रि० उपासेल, सेवेल, उपचारथी जाणेल, लक्षणाथी जाणेल
उपचर्म अव्य० चामडानी पासे, चामडामां.
उपचर्मन् त्रि० चामडाने प्राप्त थयेल, चामडानी पासे रहेल.
उपचर्य्य त्रि० सेववा योग्य, चिकित्सा करवा योग्य.
उपचर्य्य न० सेवा, चिकित्सा.
उपचर्या स्त्री० उपरना अर्थ.
उपचाकु त्रि० सामे धा करनार-मारनार, प्रसन्न थयेल.
उपचायिन् त्रि० वृद्धिकारक.
उपचाय्य पु० यज्ञमां इंटो वगेरेथी बनावेलुं अग्नि धारण माटेनुं एक स्थळ.
उपचार पु० चिकित्सा, सेवा, व्यवहार, लांच, खोटुं खोटुं पण मीठुं बोली मनोप उपजाववो ते, धर्माचरण, पूजानु साधन द्रव्य
उपचारछल न० वादीए कहेला वाक्यने तेना तात्पर्यथी जूदा अर्थमां कल्पीने खोटो उत्तर आपवारूप एक दूषण

उपचार्य्य त्रि० सेवा करवा योग्य, चिकित्सा करवा योग्य
उपचार्य्य न० सेवा, चिकित्सा
उपचित् त्रि० शरीरमा सोजो वगेरे आवे छे ते.
उपचित त्रि० समृद्ध, लेपेल, खरडेल, सावध थयेल, एकठुं करेल.
उपचिति स्त्री० वृद्धि, समृद्धि, उन्नति, चढती.
उपचित्र न० ते नामनो एक छंद.
उपचित्र पु० धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.
उपचित्रा स्त्री० उंदरकानी झाड, स्वाति नक्षत्र, हस्त नक्षत्र, दंतीवृक्ष, ते नामनो एक छंद.
उपचेय त्रि० अंकुश वगेरेथी नमावीने वीणवा योग्य पुष्प वगेरे.
उपच्छन्दन न० शान पाडीने प्रार्थना करवी, फोसलाववुं,समीपमा मंत्रणा करवी
उपच्यव पु० घरमाथी नीकळवुं.
उपजन पु० स्त्री अने पुरुषना संयोगथी उत्पन्न थनार देह, उत्पत्ति.
उपजप्य त्रि० फाडवा योग्य, अंदर अंदर फाटफूट करवा लायक.
उपजरस अव्य० वृद्धावस्थानु समीपपणुं
उपजला स्त्री० यमुना नदीनी पासे आवेली एक नदी.
उपजल्पिन् त्रि० उपदेशक, उपदेश आपनार.
उपजाति स्त्री० ते नामनो एक छंद.
उपजानु अव्य० ढींचणनी पासे
उपजाप पु० भेद, फोडवुं, फाटफूट करवी ते, धीमे स्वरे जप.
उपजापक त्रि० भेद पडावनार, फोडनार, फाटफूट करनार.
उपजापसह त्रि० भेद पाडवा योग्य, फाटफूट पाडवा योग्य
उपजिह्वा स्त्री० एक जातनी कागडी, पडजीभ, ते नामनो एक रोग, एक कीडो
उपजिह्विका स्त्री० उपरनो अर्थ.
उपजीक त्रि० पासे रही जीवनार, सेवक.
उपजीव त्रि० जीवनने प्राप्त थयेल
उपजीवक त्रि० पारका उपर जीवनार, पोताना जीवन तरीके बीजानो आश्रय लेनार.
उपजीवन न० आजीविका, गुजरान, गुजरान चलाववा माटे कोइनो आश्रय
उपजीवनीय त्रि० आजीविका माटे आश्रय करवा योग्य.
उपजीविका स्त्री० जीवनना उपायरूप वृत्ति.
उपजीविन् त्रि० आश्रित, कोइनो आश्रय लइ जीवनार
उपजीव्य त्रि० आश्रय, आधार, आजीविका माटे आश्रय करवा योग्य
उपजोष पु० प्रीति, सेवन
उपजोषम् अव्य० प्रीति, कल्याण, जेवा कर्म तेवा भोग, मौन-चुपकी.
उपज्ञ न० प्रथम ज्ञान
उपज्ञा स्त्री० कोइना उपदेश विना पोतानी मेळे प्रथम जाणवामा आवे ते, प्रथम ज्ञान
उपज्ञात त्रि० कोइना उपदेश विना पोतानी मेळे प्रथम जाणेल.
उपज्योतिष न० ज्योतिषशास्त्रने अनुसरनार गणित वगेरे शास्त्र
उपढौकन न० उपहार, भेट, धरवु, मुकवु, भेट मूकवानु द्रव्य.
उपतन्त्र न० ते नामनु एक तंत्र शास्त्र.
उपतप्त त्रि० तपेल, संताप, पामेल
उपतप्त पु० संताप.
उपतप्तृ त्रि० संताप उपजावनार, रोग वगेरे.
उपताप पु० उतावळ, संताप, अशुभ, पीडवुं, दुःख देवु
उपतापक त्रि० संताप उपजावनार

उपतापन त्रि० ઉપરનો અર્થ.
उपतापन न० સંતાપ ઉપજાવવો.
उपतापिन् त्रि० સંતાપ પામેલ, રોગી.
उपतारक त्रि० તારનાર.
उपतिष्य न० પુષ્ય નક્ષત્રની સમીપ આવેલ પુનર્વસુ નક્ષત્ર, આશ્લેષા નક્ષત્ર.
उपतीर अव्य० કાંઠાની પાસે.
उपतैल त्रि० જેણે તેલનું મર્દન કર્યું હોય તે, તેલ ચોપડેલ.
उपत्यका स्त्री० પર્વતની પાસેની ભૂમિ-તળેટી.
उपदंश पु० મદ્યપાનમાં પ્રીતિ ઉપજાવનાર એક ભક્ષ્ય દ્રવ્ય, દશવું, કરડવું, ભક્ષ્ય દ્રવ્યનું કોઇ સાધન, એક જાતનું ઝાડ, ગુહ્યેન્દ્રિયનો એક રોગ ચાંદી-ગરમી.
उपदर्शक पु० દ્વારપાળ.
उपदर्शक त्रि० બતાવનાર, દેખાડનાર, પાસે રહીને જોનાર-સાક્ષી.
उपदश त्रि० દશની સંખ્યાની પાસે રહેલ નવ અને અગીઆરની સંખ્યા.
उपदा स्त्री० લાંચ, ભેટ, ભેટ અથવા લાંચ આપવાનું દ્રવ્ય.
उपदा त्रि० ભેટ અથવા લાંચ આપનાર.
उपदान न० ભેટ, લાંચ.
उपदानक न० ઉપરના અર્થ.
उपदानवी स्त्री० તે નામની દાનવકન્યા.
उपदिश् अव्य० દિશામાં, બે દિશાનું સમીપપણું.
उपदिश् स्त्री० બે દિશાની વચ્ચેનો ખૂણો.
उपदिश अव्य० દિશામાં બે દિશાનું સમીપપણું.
उपदिश पु० શિશુપાલનો ભાઇ વસુદેવનો ભાણેજ એક રાજા.
उपदिशा स्त्री० બે દિશાની વચ્ચેનો ખૂણો.
उपदिश्य अव्य० ઉપદેશ કરીને.
उपदिश्य त्रि० બે દિશાની વચ્ચે ખૂણામાં થનાર.
उपदिष्ट त्रि० જેને ઉપદેશ કર્યો હોય તે, ઉપદેશથી જણાવેલ.
उपदिका स्त्री० નીચેનો અર્થ.
उपदी स्त्री० વંદા નામનો છોડ, એક કીડો.
उपदीक्षिन पु० યજ્ઞમાં જેણે દીક્ષા લીધી હોય તેની પાસે રહેલ.
उपदृश् त्रि० ઉપર રહીને જોનાર-સાક્ષી-સૂર્ય ચંદ્ર વગેરે.
उपदृषद् अव्य० પથ્થરની પાસે.
उपदृषद अव्य० ઉપરનો અર્થ.
उपदेव पु० તે નામનો દેવક રાજાનો એક પુત્ર, દેવ જેવા સામર્થ્યવાળા પિશાચ વગેરે દેવ.
उपदेवता स्त्री० પિશાચ વગેરે દેવ.
उपदेवी स्त्री० તે નામની વસુદેવની એક પત્ની, વિદ્યાધર વગેરેની સ્ત્રી, પિશાચ વગેરેની સ્ત્રી.
उपदेश पु० ઉપદેશ, શીખામણ હિત કહેવું, પ્રવર્તક વાકય, તે નામની એક દીક્ષા.
उपदेशक त्रि० ઉપદેશ કરનાર.
उपदेशसाहस्री स्त्री० તે નામે વેદાંતગ્રંથ.
उपदेशिन् त्रि० ઉપદેશ કરનાર.
उपदेश्य त्रि० ઉપદેશ કરવા યોગ્ય, શિખામણ આપવા યોગ્ય.
उपदेष्टृ पु० કર્મનો ઉપદેશ આપનાર ગુરૂ, આચાર્ય.
उपदेष्टृ त्रि० ઉપદેશ આપનાર.
उपदेह पु० ગંડમાળ-સોજા વગેરેથી શરીરની વૃદ્ધિ કુલવું.
उपदेहिका स्त्री० તે નામનો એક કીડો.
उपदोह पु० દોહવાનું પાત્ર.
उपद्रव पु० ઉત્પાત, રોગારંભક વિકાર.
उपद्रष्टृ त्रि० જોનાર, ઉપર રહીને જોનાર સાક્ષી.

उपद्रुत त्रि० ઉપદ્રવ પામેલ.
उपधर्म पु० અપ્રધાન ધર્મ, નીચ ધર્મ.
उपधा स्त्री० સ્થાપવું, મૂકવું, પરીક્ષા કરવી, છળ, કપટ, ઉપાય, ઉપાન્ત્ય અક્ષર.
उपधातु पु० સુવર્ણ-માક્ષિક વગેરે સાત ધાતુ, શરીરમા રસ વગેરે સાત ધાતુઓ-માંથી થનાર ધાવણ વગેરે ઉપધાતુ.
उपधान न० ઓશીકું, પ્રણય, સ્નેહ, વિશેષ, એક પ્રકારનું વ્રત, ઝેર.
उपधान पु० ઉપધાનસાધન મંત્ર.
उपधानीय न० ઓશીકું.
उपधानीय त्रि० સમીપમા રાખવા યોગ્ય.
उपधाभृत त्रि० રાજા વગેરેનો એક પ્રકારનો કર.
उपधायिन् त्रि० મસ્તક નીચે ઓશીકા તરીકે કંઈક મૂકનાર.
उपधारण न० ધારણ કરવું, સારી રીતે ચિંતન કરવું, ઉપર રહેલી વસ્તુનું અંકુશ વગેરેથી આકર્ષણ.
उपधारणा स्त्री० મનને એક વિષયમા સ્થાપવારૂપ યોગના અંગ તરીકેનો એક વ્યાપાર.
उपधावन न० પાસે જવું, પાસે ચિંતવવું
उपधि पु० જૂદા સ્વરૂપમાં રહેલી વસ્તુને જૂદા સ્વરૂપમાં પ્રકાશવી, છળ, કપટ.
उपधूपित पु० મૃત્યુ.
उपधूपित त्रि० સંતાપયુક્ત-સંતાપવાળું
उपधूमित त्रि० ધુમાડાવાળું થયેલ.
उपधूमिता स्त्री० બહાર ગામ જવામા નિષેધેલી સૂર્યને જવા યોગ્ય એક દિશા.
उपधृति स्त्री० ધારણ કરવું, કિરણ.
उपधेय त्रि० મૂકવા યોગ્ય, સ્થાપવા યોગ્ય.
उपध्मान पु० હોઠ.
उपध्मानीय पु० તે નામનો એક અક્ષર.
उपध्वस्त त्रि० નાશ પામેલ, મિશ્ર થયેલ.
उपनक्षत्र न० સત્યાવીસ નક્ષત્રોની પાછળ જનારા રાશિમંડળમા રહેલા તારાઓ.
उपनख न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ક્ષુદ્ર રોગ.
उपनत त्रि० નમેલ, નમ્ર, પાસે ગયેલ, પ્રાપ્ત થયેલ, સમીપ રહેલ.
उपनति स्त्री० નમન, સમીપ જવું, પ્રાપ્ત થવું.
उपनद अव्य० નદીની પાસે.
उपनद्रि अव्य० ઉપરનો અર્થ.
उपनन्द पु० ગોકુળના અધિપતિ નન્દનો ભાઇ.
उपनन्दक त्रि० આનંદજનક, આનંદ ઉપજાવનાર.
उपनन्दक पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
उपनय पु० ધર્મશાસ્ત્રોક્ત એક સંસ્કારકર્મ, પાસે લઇ જવું, જનોઈ આપવી તે.
उपनयन न० ધર્મશાસ્ત્રોક્ત એક સંસ્કાર, જનોઇ લેવી તે, જનોઇ માટે સમીપ લઇ જવું.
उपनहन न० બંધન, બંધનનુ સાધન વસ્ત્ર વગેરે.
उपनागरिका स्त्री० તે નામે અલંકાર.
उपनामुक त्रि० નમવાના સ્વભાવવાળું.
उपनाय पु० ધર્મશાસ્ત્રોક્ત એક સંસ્કાર, જનોઇ લેવી તે, પાસે લઇ જવું.
उपनायक पु० નાયકના જેવો ઉપપતિ, નાયકને એક પ્રકારની સહાય
उपनायन न० उपनाय શબ્દ જુઓ.
उपनाह पु० વીણાના તાર બાંધવાનું સ્થાન, વ્રણ વગેરેને શાંત પાડવા માટે એક લેપ.
उपनाहन न० લેપ વગેરે બાંધવો તે.
उपनिक्षेप पु० થાપણ, રૂપ અને સંખ્યા બતાવીને રક્ષણ માટે બીજાના હાથમા સોપેલી કોઈ વસ્તુ, રક્ષણ માટે બીજાને સોપવું
उपनिधातृ त्रि० થાપણ તરીકે બીજાની

પાસે પોતાની વસ્તુ મૂકનાર, સ્થાપનાર, પાસે રાખનાર.

उपनिधान ન૦ થાપણ તરીકે મૂકવું, સ્થાપવું, પાસે રાખવું.

उपनिधायक ત્રિ૦ उपनिधातृ શબ્દ જુઓ.

उपनिधि પુ૦ રૂપ અને સંખ્યા બતાવીને રક્ષણ માટે પોતાનું ધન વગેરે બીજાને સોંપવું તે, એ રીતે મૂકાતું કોઈ દ્રવ્ય, થાપણ.

उपनिपात પુ૦ સમીપ આવવું, હઠથી આવવું, અકસ્માત આવવું.

उपनिपातिन् ત્રિ૦ સમીપ આવનાર, હઠથી આવનાર, અકસ્માત આવનાર

उपनिबंधन ન૦ સંપાદન કરવાનું સાધન, ગુંથવું, બાંધવું.

उपनिमंत्रण ન૦ પાસે જઈને નિમંત્રણ કરવું–નોતરવું.

उपनिवपन ન૦ યજ્ઞાદિમા અગ્નિ પ્રણયન કર્મના અંગરૂપ એક વ્યાપાર.

उपनिवेशित ત્રિ૦ વસાવેલ, ખાસ રહેઠાણ રૂપે સ્થાપેલ, બેસાડેલ.

उपनिषद् સ્ત્રી૦ બ્રહ્મવિદ્યાનું પ્રતિપાદન કરનાર વેદના મસ્તકરૂપ વેદાન્ત, વેદનું અંતિમ ધ્યેય, રહસ્ય.

उपनिषादिन् ત્રિ૦ સમીપ રહેનાર, પાસે રહેનાર.

उपनिष्कर ન૦ મોટો રાજમાર્ગ.

उपनिष्क्रमण ન૦ રાજમાર્ગ.

उपनिहित ત્રિ૦ થાપણ તરીકે મૂકેલ દ્રવ્ય, સ્થાપેલ, પાસે રાખેલ.

उपनीत ત્રિ૦ જેને ઉપનયન સંસ્કાર કર્યો હોય તે, જનોઈ દીધેલ, ભણેલ, પાસે લઇ જવાયેલ, સમીપ સ્થાપેલ.

उपनेतृ પુ૦ ઉપનયન કરનાર ગુરૂ, જનોઇ આપનાર ગુરૂ

उपनेतृ ત્રિ૦ પાસે લઇ જનાર, સમીપ લાવનાર, લાવનાર.

उपनेत्र ન૦ ચશ્મા.

उपन्यास પુ૦ વાક્યનો આરંભ, વાક્યનો પ્રયોગ, વિચાર, વિશ્વાસથી બીજાની પાસે પોતાનું દ્રવ્ય મૂકવું, થાપણ મૂકવી.

उपपति પુ૦ સ્ત્રીના પતિની પાસે પતિની નજરે પતિની સંમતિથી વ્યભિચાર કરનાર.

उपपत्ति સ્ત્રી૦ યુક્તિ, સંગતિ, હેતુ, કારણ, ઉપાય, પ્રાપ્તિ, સિદ્ધિ.

उपपद ન૦ સમીપમા ઉચ્ચારાતો આરંભમાં મૂકાતો શબ્દ, નામ પછી ઉચ્ચારાતો શર્મા-વર્મા વગેરે શબ્દ, વ્યાકરણમા પ્રત્યય વગેરે કરનાર સૂત્રમાં સાતમી વિભક્તિવાળું પદ.

उपपन्न ત્રિ૦ યુક્તિવાળું, સંગત, ઘટતું, પ્રાપ્ત થયેલ, ઉત્પન્ન થયેલ.

उपपात પુ૦ હઠથી આવવું, ફળતત્પરતા, નાશ.

उपपातक ન૦ પાપના જેવું પણ કંઇક ઓછું એવું પાપ.

उपपातिन् ત્રિ૦ હઠથી આવનાર, અકસ્માત પ્રાપ્ત થનાર.

उपपाद् પુ૦ उपपति શબ્દ જુઓ.

उपपाद ત્રિ૦ પગની પાસે ગયેલ–રહેલ.

उपपादक ત્રિ૦ યુક્તિવાળું, સંગત, ઘટતું, યુક્ત.

उपपादन ન૦ યુક્તિથી સમર્થન કરવું, સારી રીતે પ્રતિપાદન કરવું, પ્રાપ્તિયુક્ત કરવું.

उपपादित ત્રિ૦ યુક્તિથી સમર્થન કરેલ, સારી રીતે પ્રતિપાદન કરેલ.

उपपाद्य ત્રિ૦ યુક્તિથી સમર્થન કરવા યોગ્ય.

उपपाद्य અવ્ય૦ યુક્તિયુક્ત કરીને, પ્રતિપાદન કરીને

उपपाप न० उपपातक शब्द જુઓ
उपपुर न० સમીપમા રહેલુ નગર, શાખા-નગર–પરૂં
उपपुराण न० વ્યાસે રચેલા અઢાર પુરાણો જેવા બીજા પુરાણ
उपपुष्पिका स्त्री० બગાસું.
उपपृच् त्रि० ઉપર સમીપપણે સંબંધ પામેલ.
उपपौर त्रि० શાખાનગર–પરામા થનાર
उपपौर्णमास अव्य० પુનમની પાસે, પૂનમ લગભગ.
उपपौर्णमासि अव्य० ઉપરનો અર્થ.
उपप्रदान न० લાચ આપવી, સંધિ–સમાધાનને માટે જમીન વગેરે આપવી, લોભાવવા–લલચાવવા માટે કંઈ દ્રવ્ય આપવુ, સમીપદાન
उपप्रलोभन न० લલચાવવુ, લોભાવવું.
उपप्लव पु० આકાશમાથી અંગારા વગેરે પડવા રૂપ ઉપદ્રવ, ઉત્પાત, ઉત્પાતસૂચક વાયુ વગેરે, ભય, મરકી, રાજવિપ્લવ, ઘેરવું, રોકવુ, વિપત્તિ, દુઃખ, સમીપમા તરવુ, તરવુ, વીટવુ, સમીપ જવું, બૌદ્ધમતપ્રસિદ્ધ વિકાર, રાહુ ગ્રહ, વિઘ્ન
उपप्लवनीय त्रि० પાસે રહી તરવા યોગ્ય
उपप्लव्य त्रि० પાસે તરવા યોગ્ય, સમીપ જવા યોગ્ય, ઉપપ્લવ પામવા યોગ્ય
उपप्लव्य न० વિરાટ નગરની પાસે આવેલુ એક નગર.
उपप्लुत त्रि० ઉપદ્રવયુક્ત, વિઘ્ન–ભય વગેરે પામેલ.
उपबन्ध पु० બંધનની દૃઢતા માટે તેની પાસે બીજી વસ્તુનુ બાંધવુ, પદ્માસન જેવુ કોઈક આસન, અમુક સંખ્યાથી સંબંધનું પ્રતિપાદન
उपबर्ह पु० ઓશીકુ, પાસે રહી દુઃખ દેવું, પીડવુ
उपबर्हण न० ઉપરના અર્થ
उपबर्हणीय त्रि० પાસે રહી દુઃખ દેવા યોગ્ય–પીડવા યોગ્ય
उपबहु त्रि० બહુ સંખ્યાની પાસે રહેનાર
उपबाधा स्त्री० સારી રીતે પીડવુ, દુઃખ દેવુ
उपबाहु पु० બાહુની સમીપનું કોઈ અંગ
उपबाहु अव्य० બાહુની સમીપ–પાસે
उपब्द पु० સમીપ પ્રાપ્ત થયેલ શબ્દ, બોલાતો શબ્દ
उपब्दि पु० સાંભળવાને યોગ્ય શબ્દ
उपब्दिमत् त्रि० સાંભળવાને યોગ્ય શબ્દવાળુ.
उपभङ्ग पु० યુદ્ધ વગેરેમાથી નાસી જવું, સારી રીતે ભાગવુ, બે ભાગ રૂપે જવું.
उपभुक्त त्रि० જેનો ઉપભોગ કર્યો હોય તે વસ્તુ, ભોગવેલ.
उपभुक्ति स्त्री० ઉપભોગ, ભોગવવું તે
उपभूषण न० ઘંટડી, ચામર વગેરે.
उपभृत् स्त्री० યજ્ઞ સંબંધી એક પાત્ર–સુવો
उपभोग पु० વિષયસેવનથી ઉત્પન્ન થતું એક પ્રકારનું સુખ, ભોગવવુ તે
उपभोगिन् त्रि० ઉપભોગવાળું
उपभोग्य त्रि० ઉપભોગ કરવા યોગ્ય, ભોગવવા યોગ્ય કોઈ વસ્તુ
उपभोजिन् त्रि० ઉપભોગ કરનાર, ભોગવનાર
उपभोज्य त्रि० ભોગવવા લાયક.
उपम त्रि० ઉપમેય, પાસે, સમીપ, પાસેનું, સમીપનું
उपमद्गु पु० તે નામનો યદુવંશી ક્ષત્રિય.
उपमन्त्रण न० આમન્ત્રણ, કર્તવ્ય માટે પ્રાર્થનાપૂર્વક પ્રેરણા, ખુશામતી
उपमन्त्रिन् त्रि० આમંત્રણ કરનાર, ખુશામતીયુ
उपमन्थन पु० મથનાર, મંથન કરનાર, રવૈયો
उपमन्थनी स्त्री० અગ્નિ મથવાનું સાધન દર્ભ

उपमन्यु पु० ते नामनो એક ઋષિ
उपमर्द पु० मर्दन કરવું, મારી નાખવું, પૂર્વ ધર્મીનો વિનાશ કરી બીજો ધર્મી ઉત્પન્ન કરવો, પીડવું, ધાન્ય વગેરેનાં ફોતરાં કાઢવાં.
उपमर्द्दन न० ઉપરના અર્થ.
उपमर्द्दकारक त्रि० મર્દન કરનાર, મારી નાખનાર, પીડનાર.
उपमा स्त्री० સમાનતા, તે નામનો એક અર્થાલંકાર, ઉપમાન-જેના વડે ઉપમા અપાય તે.
उपमात् स्त्री० થાભલી, વાછરડાને બાંધવાનો ખીલો.
उपमाति स्त्री० ઉપમા શબ્દ જુઓ.
उपमातृ स्त्री० આંબળાનું ઝાડ, માતાતુલ્ય માતાની બ્હેન વગેરે.
उपमातृ त्रि० ઉપમા આપનાર, ઉપમાન કરનાર.
उपमाद त्रि० હર્ષજનક.
उपमान न० સાદશ્યજ્ઞાન, જેનાવડે સાદશ્ય હોય તે.
उपमानचिन्तामणि पु० તે નામનો એક ગ્રંથ.
उपमारण न० વરુણપ્રધાસ નામના યજ્ઞમાં યજ્ઞસમાપ્તિસમયના સ્નાનના જળ સમીપ જઇને તે જળમાં હવિષ નાખવું તે.
उपमालङ्कार पु० તે નામનો એક અર્થાલંકાર.
उपमास्य न० દરેક મહિને થનાર પિતૃઓનું શ્રાદ્ધ.
उपमित् त्रि० પાસે ખોડેલ, સમીપ નાખેલ, પાસે મૂકનાર, સમીપમાં સ્થાપન કરનાર, ઉપમા આપનાર, થાભલી.
उपमित त्रि०ઉપમેય,જેને ઉપમા અપાય તે.
उपमिति स्त्री० ઉપમા, ઉપમાલંકાર, સમાનતા.
उपमेत पु० સાગનું ઝાડ
उपमेय त्रि० જેને ઉપમા અપાય તે.
उपमेयोपमा स्त्री० તે નામનો એક અર્થાલંકાર.
उपयज् पु० તે નામનો એક યજ્ઞ.
उपयन्तृ पु० વિવાહનાર-વરરાજા.
उपयन्तृ त्रि० નિયમમાં રાખનાર, સંયમ કરનાર.
उपयन्त्र न० તે નામે વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક યંત્ર.
उपयम पु० વિવાહ, સંયમ, વશ રાખવું.
उपयमन न० ઉપરના અર્થ, અગ્નિનું નીચે સ્થાપન, બંધનસાધન દર્ભ વગેરે.
उपयमनी स्त्री० અગ્નિસ્થાપનમાં અંગરૂપ રેતી વગેરે.
उपयष्टृ त्रि० સોળ ઋત્વિજોમાંનો એક ઋત્વિજ.
उपयाचक त्रि० પાસે આવી યાચના કરનાર.
उपयाचन न० પાસે જઇને માગવું.
उपयाचित न० પોતાના ઇચ્છિતની સિદ્ધિ માટે દેવ વગેરે પાસે માનતા માનવી, પાસે જઇને માંગવું.
उपयाचितक न० ઉપરના અર્થ.
उपयाज पु० તે નામનો એક યજ્ઞ, તે નામનો એક ઋષિ.
उपयात त्रि० સમીપ આવેલ, પાસે ગયેલ.
उपयान न० પાસે જવું.
उपयाम पु० યજ્ઞનું એક પાત્ર, તે પાત્રનો દેવ, વિવાહ.
उपयामवत त्रि० જેનો વિવાહ થયો હોય તે.
उपयुक्त त्रि० યોગ્ય, ન્યાયયુક્ત, રચેલ, ભોગવેલ, વાપરેલ, ઉપયોગ કરેલ.
उपयोग पु० ઉપયોગ, આચરણ, ભોજન, ઇષ્ટસિદ્ધિસાધન વ્યાપાર, અનુકૂલતા.
उपयोगिता स्त्री० ઉપયોગીપણું.
उपयोगित्व न० ઉપરનો અર્થ.
उपयोगिन् त्रि० ઉપયોગ જેનો હોય તે, ઉપયોગી.

उपयोयम् આનંદ.
उपर ત્રિ૦ વાવેલ, સ્થાપેલ, વિરામ પામવાનો કોઈ આધાર, વિરામ પામેલ, પત્થર.
उपरक्त પુ૦ રાહુગ્રસ્ત ચંદ્ર કે સૂર્ય.
उपरक्त ત્રિ૦ વ્યસનોમાં આસક્ત, રંગવાના પદાર્થથી રંગેલ, ઉપાધિની સમીપતાથી ઉપાધિના ગુણવાળારૂપે જણાયેલ.
उपरक्ष પુ૦ સમીપમાં રહી રક્ષા કરનાર–અંગરક્ષક–બોડીગાર્ડ.
उपरक्षण ન૦ પાસે રહી રક્ષણ કરવું, પહેરો ભરવો, ચોકી કરવી.
उपरञ्जक ત્રિ૦ રંજન કરનાર, રંગનાર.
उपरञ्ज्य ત્રિ૦ રંજન કરવા યોગ્ય, રંગવા યોગ્ય.
उपरत ત્રિ૦ વિરામ પામેલ, નિવૃત્તિ પામેલ, ઉપરતિયુક્ત.
उपरतस्पृह ત્રિ૦ સ્પૃહારહિત, નિઃસ્પૃહ.
उपरतात्ति સ્ત્રી૦ યુદ્ધ, સંગ્રામ, આકાશ.
उपरति સ્ત્રી૦ વિરામ, નિવૃત્તિ, મરણ, ઇંદ્રિયોને વિષયાંતરથી પાછી વાળવી તે, શુદ્ધિ.
उपरत्न ન૦ મણિ જેવા દેખાતા કાચ વગેરે.
उपरम પુ૦ વિષયો ઉપરનું વૈરાગ્ય, નિવૃત્તિ.
उपरम ન૦ उपरति શબ્દ જુઓ.
उपरव પુ૦ જ્યાં સોમવલ્લીનો રસ કાઢવાનો હોય છે તે ખાડાના આકારનો એક પ્રદેશ.
उपरस પુ૦ ગંધક વગેરે.
उपराग પુ૦ પાસે રહીને પોતાના ગુણ બીજામાં સ્થાપવા, વાસનારૂપ એક સંસ્કાર, સૂર્ય–ચંદ્રનું ગ્રહણ, વિશેષણરૂપે સંબંધ, નિંદા, ગ્રહકલ્લોલ, વ્યસન, દુષ્ટ નીતિ, મિથ્યાસંબંધથી સબંધ પામેલ એક વિશેષણ.
उपराज અવ્ય૦ રાજાની પાસે.
उपराज ત્રિ૦ રાજાતુલ્ય
उपराधय ત્રિ૦ ઉપસેવક.
उपराम પુ૦ વિરામ, મરણ, નિવૃત્તિ, સંન્યાસ.
उपराम અવ્ય૦ રામની પાસે
उपराव પુ૦ પાસે ઉચ્ચારેલ શબ્દ,
उपरि અવ્ય૦ ઉપર, ઉંચે.
उपरिचर ત્રિ૦ ઉપર વિચરનાર પક્ષી વગેરે.
उपरिचर પુ૦ તે નામનો એક રાજા.
उपरितन ત્રિ૦ ઉપર–ઉંચે થનાર–હોનાર.
उपरिमर्त्य અવ્ય૦ મનુષ્ય ઉપર.
उपरिमेखल પુ૦ તે નામનો એક ઋષિ.
उपरिबृहती સ્ત્રી૦ તે નામે એક વૈદિક છંદ.
उपरिष्टात् અવ્ય૦ ઉપર, ઉંચે.
उपरिसद् પુ૦ તે નામનો એક દેવ.
उपरिसद् ત્રિ૦ ઉપર રહેનાર, ઉંચે રહેનાર.
उपरिसद्य ન૦ ઉપર બેસવું, આકાશમાં બેસવું.
उपरीतक પુ૦ શૃંગારવિષયક એક આસનબંધ.
उपरुद्ध ત્રિ૦ રૂંધેલ, રોકેલ, ઘેરેલ, અટકાવેલ, મૂત્ર વગેરેના વેગવાળું.
उपरूपक ન૦ એક જાતનું નાટક.
उपरोध પુ૦ આવરણ, ઢાંકણ, પ્રતિબંધ, અટકાયત, અનુસરવું.
उपरोधक ત્રિ૦ ઉપરોધ કરનાર, અટકાવનાર, રોકનાર, ઢાંકનાર, ઘેરનાર, પ્રતિબંધ કરનાર, અનુસરનાર.
उपरोधक ન૦ રહેવાનું ઘર.
उपरोधन ન૦ उपरोध શબ્દ જુઓ.
उपर्युपरि અવ્ય૦ ઉપર ઉપર.
उपल પુ પત્થર, રેતી, રત્ન, મેઘ.
उपलक्षक ત્રિ૦ લક્ષણા કરનાર, કલ્પના કરનાર, ઓળખનાર, જાણનાર.
उपलक्षण ન૦ સ્વાર્થથી સ્વ તથા અન્યનો બોધક શબ્દ, તેવા શબ્દનું જ્ઞાન.
उपलक्ष्य પુ૦ આશ્રય

उपलधिप्रिय पु० એક જાતનો મૃગ
उपलब्ध त्रि० મેળવેલ, જાણેલ
उपलब्धार्था स्त्री० હિતોપદેશ વગેરે કથા
उपलब्धि स्त्री० મેળવવું. જાણવું, પ્રત્યક્ષ વગેરે જ્ઞાન
उपलब्धृ त्रि० મેળવનાર, જાણનાર
उपलब्धृ पु० જ્ઞાનનો આશ્રય આત્મા
उपलभेदिन् पु० પત્થરને પણ તોડી નાખનાર-વૃક્ષ
उपलभ्य त्रि० મેળવવા યોગ્ય, જાણવા યોગ્ય
उपलम्भ पु० જ્ઞાન, લાભ, પ્રાપ્તિ. મેળવવું, જાણવું
उपलम्भ्य त्रि० ઉત્તમ પ્રકારે મેળવવા યોગ્ય, ઉત્તમ પ્રકારે જાણવા યોગ્ય
उपला स्त्री० સાકર
उपलिङ्ग न० અનિષ્ટસૂચક ભૂકંપ વગેરે ઉપદ્રવ
उपलेप पु० છાણ વગેરેથી લીપવું, સર્વ ઇન્દ્રિયોનો વિનાશ કરવો
उपलेपन न० છાણ વગેરેથી લીપવું
उपवक्तृ त्रि० પાસે રહીને જોનાર, સમીપ રહીને જોનાર, તપાસનાર
उपवक्तृ पु० બ્રહ્મા નામનો ઋત્વિજ, સદસ્ય
उपवङ्ग पु० વંગદેશની પાસેનો દેશ
उपवट पु० વડના ઝાડ જેવું પિયાસાલનું ઝાડ
उपवन न० બાગ, બગીચો
उपवन अव्य० વનની પાસે વનમાં
उपवर्णन न० સારી રીતે વર્ણન-વખાણ
उपवर्तन न० દેશ, પાણીવાળું સ્થળ
उपवर्ष पु० તે નામનો એક ઋષિ
उपवर्ह पु० ઓશીકું.
उपवर्हण न० ઓશીકું
उपवल्लिका स्त्री० અમરવેલ
उपवल्ह पु० નાગાના ઉત્તર

उपवसथ पु० ગામ, યજ્ઞનો પૂર્વ દિવસ
उपवस्त न० ઉપવાસ
उपवस्ति स्त्री० આશ્રય, આધાર, ટેકો
उपवाक पु० પરસ્પર આલાપ-વાતચીત,જવ
उपवाकी स्त्री० ઇદ્રજવ
उपवाक्य पु० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ
उपवाच्य त्रि० સ્તુતિ કરાયેલ, સ્તુતિ પામેલ, વખણાયેલ, પ્રણામ કરવા યોગ્ય
उपवाद पु० નિંદા
उपवादिन् त्रि० નિંદા કરનાર
उपवास पु० ભોજનનો અભાવ-ઉપવાસ
उपवासक त्रि० અનાહાર કરનાર, ઉપવાસ કરનાર
उपवासक न० કોઇ એક વ્રત
उपवासन न० ઉપસેવન-પાસે રહી સેવા કરવી
उपवासिन् त्रि० ઉપવાસ કરનાર
उपवाहन न० પાસે લઇ જવું, સમીપ આણવું
उपवाह्य पु० રાજાને બેસવાનો હાથી.
उपविद् स्त्री० પ્રાપ્તિ, મેળવવું, જ્ઞાન
उपविद् त्रि० પ્રાપ્ત કરનાર, મેળવનાર, જાણનાર
उपविन्दु पु० તે નામનો એક રાજા
उपविष पु० આકડાનું દૂધ વગેરે પાંચ પ્રકારના ઉપવિષ ઝેર
उपविष न० કૃત્રિમ વિષ-બનાવટી ઝેર
उपविषा स्त्री० અતિવિખની કળી
उपविष्ट त्रि० બેઠેલ
उपवीणि નામધાતુ વીણા લઇને ગાવું
उपवीत न० જનોઈ, યજ્ઞસૂત્ર, જમણો હાથ બહાર રહે તેમ ડાબા ખભા ઉપર ધારણ કરેલ વસ્ત્ર
उपवृंहित त्रि० વધેલ, ઘણું કરેલ
उपवेणा स्त्री० તે નામની એક નદી
उपवेद पु० વેદના જેવા આયુર્વેદ વગેરે
उपवेश पु० બેસવું, બનાવટી વેશ

उपवेशन न० બેસવું, મૂકવું, સ્થાપવું.
उपवेशि पु० યજુર્વેદ સંપ્રદાયપ્રવર્તક એક ઋષિ.
उपवेशिन् त्रि० બેસનાર.
उपवेष पु० અંગારા ભાંગવાનું લાકડું.
उपवैणव न० ત્રણ સંધ્યાકાળ.
उपव्याख्यान न० અમુકનું અમુક રૂપ–અમુક માહાત્મ્ય–અમુક ઉપાસન વગેરે કહેવું તે.
उपव्याघ्र पु० વાઘના જેવું પશુ–ચિત્તો.
उपव्याघ्र अव्य० વાઘની પાસે.
उपव्युषस अव्य० લગભગ ગયેલ ઉષાકાળ, પરોઢીયું, લગભગ ગયેલ ઉષાકાળનું સમીપ.
उपशम पु० ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ, તૃષ્ણાનો નાશ, રોગ અથવા ઉપદ્રવની શાંતિ, નિવૃત્તિ.
उपशमन न० ઉપરના અર્થ, નિવારણ, અટકાવવું, રોકવું, શાંત પાડવું.
उपशमनीय त्रि० નિવારણ કરવા યોગ્ય, શાંત પાડવા યોગ્ય, અટકાવવા યોગ્ય, રોકવા યોગ્ય.
उपशय पु० સમીપ સુવું, પાસે સુવું, સુખાવહ ઉપયોગ, હાથ.
उपशय अव्य० હાથની પાસે, હાથમા.
उपशरद अव्य० શરદ્ ઋતુની પાસે, શરદ્ ઋતુમાં.
उपशल्य न० ગામનો અંત–ભાગોળ–પાધર, છેડાનો ભાગ.
उपशान्ति स्त्री० ઉપશમ શબ્દ જુઓ.
उपशाय पु० રાત્રે પહેરો ભરનારા સિપાઇઓનું અનુક્રમે સુવું.
उपशायिन् त्रि० પાસે સુનાર.
उपशिक्षण न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
उपशिक्षा स्त्री० સારી રીતે શિક્ષણ, સારી રીતે શિખામણ.
उपशिङ्घन न० સુંઘવું, સુંઘાડવાનો પ્રયોગ.
उपशिष्य पु० શિષ્યનો શિષ્ય.
उपशुन अव्य० કુતરો, કુતરાની પાસે.
उपशोभा स्त्री० આરોપિત શોભા.
उपशोषण न० સુકવવું.
उपशोषण त्रि० સુકવનાર.
उपश्रुत् पु० યજ્ઞ.
उपश्रुत त्रि० અંગીકારેલ, સ્વીકારેલ, પ્રતિજ્ઞા કરેલ.
उपश्रुति स्त्री० પાસે સાભળવું.
उपश्रुति अव्य० કાનની પાસે, કાનમાં.
उपश्लेष पु० આલિંગન, ભેટવું તે.
उपश्लेषण न० ઉપરનો અર્થ.
उपश्लोकि नामधातु उभ० सक० सेट् શ્લોકોવડે સ્તુતિ કરવી.
उपष्टम्भ पु० થાંભલો, આધાર, ટેકો.,
उपष्टम्भक पु० આડંબર, અધિકતા.
उपष्टम्भक न० થાભલી.
उपष्टुत् त्रि० સમીપમા સ્તુતિ કરાતું.
उपसंक्रम पु० મૂકવું, સ્થાપવું, દાખલ કરવું.
उपसंक्रमण न० ઉપરના અર્થ.
उपसंग्रह पु० ચરણસ્પર્શ કરીને વંદન કરવું, ઉપકરણ, રાચરચીલું, સારી રીતે સંગ્રહ કરવો.
उपसंग्रहण न० ઉપરના અર્થ.
उपसंग्राह्य त्रि० ચરણસ્પર્શ કરી વંદન કરવા યોગ્ય, સારીરીતે સંગ્રહ કરવા યોગ્ય.
उपसंयम पु० ઉપસંહાર, સારી રીતે સંયમ રાખવો, બંધન.
उपसंयमन न० સારી રીતે સંયમ પાળવો, સારી રીતે બાધવું, સારી રીતે બાધવાનું સાધન.
उपसंयुक्त त्रि० સમીપમા સંયોગ પામેલ.
उपसंयोग पु० સમીપ સંયોગ.
उपसंरोह पु० સમીપમાં ચડવું.
उपसंवाद पु० પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કહેવું, પણ કરીને કહેવું.

उपसंव्यान न० पहेरवानुं वस्त्र.

उपसंहार पुं० समाप्ति, संग्रह, सारी रीते हरवुं, लई लेवुं, संपूर्ण संबंध.

उपसंहारिन् त्रि० समाप्ति करनार, सारी रीते हरण करनार, संपूर्ण संबंधथी व्याप्त.

उपसंख्यान न० सूत्रमां नहि कहेल अर्थने वार्तिक वगेरेथी कहेवो, गणवुं, गणत्री करवी.

उपसत्ति स्त्री० नजदीकनो संबंध, अनुसरवुं, संबंध, सेवा.

उपसत्तृ त्रि० नजदीक रहेल, अनुसरेल, सेवक.

उपसद् त्रि० उपरना अर्थ, ते नामनी इष्टि, गार्हपत्य वगेरे त्रण अग्नि सिवायनो अग्नि.

उपसद पुं० ते नामनो एक यज्ञ.

उपसदन न० सेवा, पासे रही सेववुं, पाछळ जइने प्राप्त करवुं.

उपसद्म अव्य० घरनी पासे, घरमां.

उपसदी स्त्री० संतति—धारा.

उपसद्य त्रि० सेववायोग्य, समीपमा प्राप्त करवा योग्य.

उपसद्य अव्य० सेवीने, समीपमा प्राप्त करीने, पासे जइने.

उपसद्मन त्रि० समीप रहेल, सेवक, सेववा योग्य.

उपसद्व्रत न० ते नामनुं एक व्रत.

उपसन्न त्रि० समीप रहेल, पासे रहेल, नजदीकनुं, सेवक, पासे आवेल.

उपसमाधान न० ढगलो करवो, समिध नाखीने सळगाववुं.

उपसमिध अव्य० समिधपासे.

उपसमिध अव्य० उपरनो अर्थ.

उपसम्पत्ति स्त्री० नवीनरूपे संपत्ति.

उपसम्पन्न त्रि० प्राप्त थयेल, मेळवेल, मरण पामेल.

उपसम्भाषा स्त्री० शांत पाडवुं, सांत्वन करवुं.

उपसर पुं० गर्भग्रहण करवा माटे पशुओमां नारीजातिनुं पुरुषजाति पासे जवुं, निरंतर जवुं.

उपसरण न० उपरना अर्थ, समीप जवुं, पासे जवुं.

उपसर्ग पुं० रोगविकार, उपद्रव, शुभ-अशुभसूचक देवताई उत्पात, व्याकरणप्रसिद्ध उपसर्ग.

उपसर्जन न० देवताई वगेरे उपद्रव, गौण विशेषण, वाळवानुं—साफ करवानुं साधन—पूंजणी के सावरणि, व्याकरणमां समास करनार सूत्रमां पहेली विभक्तिथी बनावेलुं पद, विग्रहमां नियत विभक्तिवाळो कोई शब्द.

उपसर्पक त्रि० उपासक, पासे जनार.

उपसर्पण न० समीप जवुं, पासे जवुं.

उपसर्पिन् त्रि० समीप जनार, पासे जनार.

उपसर्या स्त्री० गर्भग्रहणने योग्य एवी ऋतुमती गाय.

उपसार्य्य त्रि० प्राप्त करवा योग्य.

उपसि अव्य० समीपनुं स्थान.

उपसीर अव्य० हळनी पासे, हळमा.

उपसुन्द पुं० ते नामनो एक दैत्य.

उपसूर्यक न० चंद्र—सूर्यनी आसपास थतुं मंडळ.

उपसृष्ट न० मैथुन, व्याकरणप्रसिद्ध उपसर्ग.

उपसृष्ट त्रि० विसर्जन करेल, रजा आपेल, छोडी दीधेल, उपद्रव पामेल, व्यापेल, कामी.

उपसृष्ट पुं० ग्रहणथी घेरायेल चंद्र के सूर्य.

उपसेक पुं० पाणी वगेरे छांटीने नरम करवुं.

उपसेचन न० સીંચવું, છાટવું, સીંચવાનું-છાંટવાનું સાધન.
उपसेचन त्रि० સીંચનાર, છાટનાર.
उपसेवक त्रि० ઉપભોગ વગેરેથી સેવવામા આસક્ત, ભોગ ભોગવવામાં મચેલ, પાસે રહીને સેવા કરનાર.
उपसेवन न० ઉપભોગનો પ્રસંગ, પાસે રહી સેવા કરવી.
उपसेवा સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
उपसेविन् त्रि० उपसेवक શબ્દ જુઓ.
उपसोम पु० સોમનામના યજ્ઞ કરનાર.
उपसोम અવ્ય० ચંદ્રની પાસે, સોમલતાની પાસે.
उपस्कर पु० હિંસા કરવી, ઉદર, કડા-કુંડલ વગેરેનો સમુદાય, મસાલો, ઘરને સાફ કરનાર સાવરણિ વગેરે.
उपस्कर त्रि० વિકાર પામેલ, અધ્યાહારથી કહેનાર.
उपस्करण न० હિંસા કરવી, અલંકાર, સમુદાય, વિકાર, વાકયાધ્યાહાર, હિંસાનું સાધન, અલંકાર વગેરેનું સાધન.
उपस्कार पु० અલંકાર, સમુદાય, વિકાર, વકયાધ્યાહાર
उपस्कीर्ण त्रि० હિંસા કરેલ.
उपस्कीर्णि સ્ત્રી० હિંસા કરવી
उपस्कृत त्रि० શણગારેલ, એકઠું કરેલ, સંસ્કારી કરેલ, વિકાર પામેલ, અધ્યાહાર કરેલ.
उपष्टम्भ पु० થાભલો, ટેકો, આધાર, આલંબન, સ્થિતિ.
उपष्टम्भक त्रि० ટેકો આપનાર, આલંબન આપનાર, અધિકતા કરનાર.
उपस्तम्भ पु० उपष्टम्भ શબ્દ જુઓ.
उपस्तम्भ न० ઉપરનો શબ્દ જુઓ.
उपस्तरण न० પાથરણ, બીછાનું, જમીનને સપાટ અથવા સીધી કરવી.
उपस्ति पु० ઝાડ.
उपस्तिर् त्रि० પથરાતું, પાથરવા યોગ્ય.
उपस्तुत त्रि० સમીપમાં સ્તુતિ કરાયેલ.
उपस्तुति સ્ત્રી० સમીપમા સ્તુતિ, વખાણ.
उपस्त्री સ્ત્રી० ઉપપત્ની, રખાત સ્ત્રી.
उपस्थ पु० न० સ્ત્રી-પુરૂષની ગુહ્ય ઇન્દ્રિય, ખોળો, મધ્ય ભાગ, સ્થિતિ.
उपस्थ त्रि० સમીપમા રહેલ.
उपस्थपत्र पु० પીપળાનું ઝાડ.
उपस्थातृ त्रि० ઉપાસન કરનાર, સેવનાર, સમીપમાં નમેલ, કહેલે સમયે પાસે આવેલ.
उपस्थातृ पु० તે નામનો એક ઋત્વિજ.
उपस्थान न० પાસે રહીને સ્થિતિ કરવી, અનુસંધાન, સ્મરણ, સમીપ જવું, સમીપમાં સેવવું.
उपस्थानीय त्रि० ઉપાસન કરનાર, સેવનાર, ઉપાસના કરવા યોગ્ય, સેવા કરવા યોગ્ય.
उपस्थापक त्रि० સ્મરણ કરાવનાર, પાસે સ્થિતિ કરાવનાર
उपस्थापन न० સમીપમા સ્થાપવું, સ્મરણ કરાવવું.
उपस्थापनीय त्रि० સમીપમા સ્થાપવા યોગ્ય, સ્મરણ કરાવવા યોગ્ય.
उपस्थावर અવ્ય० સ્થાવરની પાસે.
उपस्थावरा સ્ત્રી० પુરૂષમેધ યજ્ઞના અંગરૂપ એક દેવતા.
उपस्थित त्रि० સમીપમા રહેલ, પાસે આવેલ, પ્રાપ્ત થયેલ, વેદમા નહિ વાપરેલ અનાર્ષ, સ્મરણમાં આવેલ, સ્મરણ કરેલ, સેવેલ.
उपस्थित न० સેવન, પાસે રહેવું, સમીપ આવવું.
उपस्थिता સ્ત્રી० દશ અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ.

उपस्थिति स्त्री० समीपमा मेनवु, पामे नमवु, स्मरण
उपस्थूण अव्य० थाभली ઉપર, થાભલીની પાસે
उपस्थूण त्रि० धरना थाभलानी पासे ग येन-रहेन
उपस्थेय त्रि० पासे रहीमेववा येग्य, स्तुति करवा योग्य
उपस्नेह पु० वैद्यकप्रसिद्ध ક્લેદન
उपस्पर्श पु० स्पर्श, स्नान, वेदोक्त मन पूर्वक पाणी वगेरेथी मुखनो स्पर्श करवो
उपस्पर्शन न० ઉપરના અર્થ
उपस्रवण न० ઝરણુની નિવૃત્તિ, ટપકવુ નહિ તે
उपस्वत्व न० માલીકીની જમીન વગેરેમાથી ઉત્પન થયેલ ધાન્ય વગેરે દ્રવ્ય
उपस्वाधन् पु० સત્રાજિત રાજાનો એક પુત્ર
उपस्वेद पु० અગ્નિ વગેરે તાપની પાસે રહેવાથી થયેલી ગરમી, उपताप શબ્દ જુઓ
उपहत त्रि० તિરસ્કાર પામેલ, દૂષિત થયેલ, નાશ પમાડેલ, ઉત્પાતથી ઘેરાયેલ, અશુદ્ધ થયેલ, પરાભવ પામેલ
उपहति स्त्री० ઉપઘાત, વિનાશ, સામે પ્રહાર
उपहन्तु त्रि० હણનાર, નાશ કરનાર
उपहन्तृ त्रि० ઉપરના અર્થ
उपहरण न० પીરસવુ, ભેટ આપવી
उपहर्तृ त्रि० પીરસનાર, ભેટ આપનાર.
उपहव पु० આહ્વાન-બોલાવવુ તે
उपहव्य पु० તે નામનો એક યજ્ઞ
उपहसित न० ઉપહાસક-મશ્કરી, નિંદાસૂચક હાસ્ય
उपहसित त्रि० મશ્કરી કરાયેલ, હાસ્યથી જેની નિંદા સૂચવી હોય તે
उपहस्त पु० પ્રતિગ્રહ-દાન લેવુ
उपहस्ति નામધાતુ ઉભ० सक० सेट् હાથથી લેવુ
उपहस्तिका स्त्री० પાન-સોપારી વગેરે રહી શકે તેવી વસ્ત્ર વગેરેની બનાવેલી કોથળી
उपहार पु० ભેટ, મૂકવુ, ભેટ ધરવી, ભેટ ધરવાનુ દ્રવ્ય હાથની પાસેનુ દ્રવ્ય
उपहार अव्य० હાથની પાસે
उपहालक पु० કળીનો આગળનો ભાગ
उपहास पु० મશ્કરી, નિંદાસૂચક હાસ્ય, ઠઠ્ઠો
उपहास्य त्रि० હસવા યોગ્ય, મશ્કરી કરવા યોગ્ય, મશ્કરીથી નિંદવા યોગ્ય
उपहित त्रि० મૂકેલ, સ્થાપેલ, અર્પણ કરેલ, સમીપ રાખેલ, આરોપણ કરેલ
उपहूत त्रि० બોલાવેલ
उपहूति स्त्री० બોલાવવુ
उपहृत त्रि० મૂકેલ, ધરેલ, ભેટ રૂપે આપેલ.
उपहोम पु० દશ દશ દેવતાવાળો-દશ આહુતિવાળો-દશ-દક્ષિણાવાળો એક હોમ
उपह्वर न० એકાંત, જમીનનો પ્રદેશ, પાસેનુ સ્થાન, જવા યોગ્ય, છેડાનો ભાગ
उपह्वर पु० રથ
उपह्वान न० બોલાવવુ, મંત્રોચ્ચારપૂર્વક બોલાવવુ
उपांशु अव्य० નિર્જન, એકાંત, મૌન, ગુપ્ત
उपांशु पु० મંત્ર વગેરેનો એક જપપ્રકાર
उपांशुयाज पु० તે નામનો એક યજ્ઞ
उपाक पु० પરસ્પર સમીપ ગયેલ, પાસે
उपाकरण न० એક સ્તોત્રપ્રૈષ, યજ્ઞના પશુનો એક સંસ્કાર, આરંભ
उपाकर्मन् न० તે નામનુ એક કર્મ.
उपाकृत त्रि० યજ્ઞમા હણવા માટે સંસ્કારયુક્ત કરેલ પશુ, આરંભેલ
उपाकृत न० उपाकरण શબ્દ જુઓ
उपाक्ष अव्य० નેત્રની પાસે
उपाख्या स्त्री० પ્રત્યક્ષ, શબ્દ વગેરેથી કથન
उपाख्यान न० પૂર્વકાળના વૃત્તાંતનુ કથન, વિશેષ કથન

उपाख्यानक न० पूर्वभाळना वृत्तातनु प्रति पादन करनार कोई ग्रथ, कहेवु
उपागत त्रि० पोतानी मेळे आवेल, पासे आवेल
उपागति स्त्री० पासे आववु
उपागम पु० स्वीकार, समीप जवु
उपाग्रहण न० सत्कारपूर्वक वेदनो प्रारभ
उपाग्रहायण अव्य० मागशरनी पूनेम लगभग
उपाग्रहायणि अव्य० उपरनो अर्थ.
उपाङ्ग न० प्रधान-मुख्य अगने उपयोगी, वेदागसमान कोई शास्त्र, शरीरने उपयोगी प्रत्यग
उपाङ्क पु० तिलक
उपाजिन त्रि० चामडानी पासे रहेल-रहेल, चामडाने प्राप्त करनार, स्थापवु
उपाजिन अव्य० चामडानी पासे
उपाजे अव्य० दुर्बळने बळ आपवु-दुर्बळमा बळ स्थापवु
उपाजेकृत्य अव्य० दुर्बळमा बळ स्थापीने
उपाजेकृत्वा अव्य० उपरनो अर्थ.
उपाञ्जन न० लीपवु धगडवु, आजवानो आधार हाथ वगेरे,
उपात्त त्रि० ग्रहण करेल, प्राप्त करेल
उपात्त पु० अदर रहेला मदवाळो हाथी
उपात्यय पु० लौकिक अने शास्त्रीय आचारने ओळगवो, उल्लघन करवु, नाश
उपादान न० ग्रहण करवु इन्द्रियोने पोतपोताना विषयो तरफथी पाछी वाळवी, कार्ययुक्त कारण
उपादानलक्षणा स्त्री०अजहत्स्वार्थालक्षणा
उपादिक पु० ते नामनो कोइ कीडो
उपादिका स्त्री० एक जातनु शाक
उपादेय त्रि० ग्रहण करवा योग्य, उपादान कारणमा सबध पामेल, विधेयपणु वगेरेथी उत्कृष्ट
उपाधि पु० कपट, विशेषण, कुटुबमा व्यापृत, उपनाम, धर्मचिंता, न्यायमत सिद्ध एक पदार्थ
उपाधेय त्रि० दाखल करवा योग्य आरोपण करवा योग्य, विशेष्य
उपाध्याय पु० विद्यागुरु, अध्यापक
उपाध्याया स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ
उपाध्यायानी स्त्री० उपाध्यायनी पत्नी
उपाध्यायी स्त्री० उपरनो अर्थ
उपानस् त्रि० गाडा जेवु, पितासमान काका वगेरे
उपानह् स्त्री० मोजडी जोडा
उपानुवाक्य न० एक प्रकारनु वैदिक वाक्य
उपान्त पु० नजदिक, पासे
उपान्त अव्य० अतनी पासे-लगभग छेडो
उपान्तिक न० अत्यत पासे-नजदिक.
उपान्तिक त्रि० अत्यत पासेनु
उपान्तिम त्रि० छेल्लानी पासेनु
उपान्तिम अव्य० छेलानी पासे
उपान्त्य त्रि० छेलानी पासे रहेल
उपाप्ति स्त्री० प्राप्ति
उपाभृत् स्त्री० उपाहरण शब्द जुओ
उपाय पु० पासे जवु, पासे जवानु साधन, शत्रुओना साम-दान वगेरे उपाय उपक्रम-आरभ उपाय
उपायन न० भेट भेट धरी भेट मूकवा योग्य पदार्थ, समीप जवु, पासे जवु
उपायिन त्रि० उपायवाळु, साधनयुक्त, पासे जनार
उपायु त्रि० पासे जनार
उपार पु० समीप आवेल.
उपारण पु० पासे जइने जेमा आनद नथी ते स्थान
उपारत त्रि० पाछु फरेल.
उपारम्भ पु० प्रारभ

उपार्ज्जक त्रि० ઉપાર્જન કરનાર, મેળવનાર
उपार्ज्जन न० મેળવવું, સંપાદન કરવું.
उपार्ज्जित त्रि० મેળવેલ, સંપાદન કરેલ.
उपालब्ध त्रि० તિરસ્કાર પૂર્વક નિંદેલ, ઠપકો અપાયેલ
उपालभ्य त्रि० ઠપકો આપવા યોગ્ય.
उपालभ्य अव्य० ઠપકો આપીને
उपालम्भ पु० નિંદાપૂર્વક તિરસ્કાર, ઠપકો
उपालम्भन न० ઉપરના અર્થ.
उपालम्भ्य त्रि० હિંસા કરવા યોગ્ય
उपावर्त्तन न० પાછા આવવું, પૃથ્વી પર આળોટવું
उपावृत्त त्रि० થાક ઉતારવા માટે જમીન ઉપર લોટેલ ઘોડો વગેરે, પાછુ આવેલ
उपावृत् स्त्री० આવૃત્તિ, નિવૃત્તિ.
उपावृत्ति स्त्री० ઉપરના અર્થ.
उपाश्रम पु० આશ્રમ સમાન પાશુપત વગેરે દીક્ષા.
उपाश्रम अव्य० આશ્રમની પાસે.
उपाश्रय पु० આશ્રય, જૈન સાધુઓને રહેવાનુ સ્થળ.
उपाश्रय त्रि० આશ્રય કરનાર, આશ્રય કરવા યોગ્ય
उपाश्रित त्रि० જેનો આશ્રય કર્યો હોય તે, જેણે આશ્રય લીધો હોય તે
उपासक त्रि० સેવક, ઉપાસના કરનાર, શૂદ્ર.
उपासक पु० જૈનમતે બાર અંગમાનુ એ
उपासङ्ग पु० ભાથો, સમીપમા આસક્તિ
उपासन न० બાણ ફેંકવાનું શિખવા મા બાણનો અભ્યાસ, ચિન્તન, મનન, સે સમીપ બેસવું
उपासना स्त्री० ...
उपासा स्त्री उपा...
उपासादित त्रि० ... સંપાદન કરેલ

उपासादित न० પ્રાપ્તિ, મેળવવુ, સંપાદન કરવું.
उपासादितिन् त्रि० જેણે મેળવ્યું હોય તે.
उपासित त्रि० જેનું ઉપાસન કર્યું હોય તે દેવ વગેરે, સેવેલ, મનન કરેલ, ચિંતવેલ
उपासितृ त्रि० ઉપાસના કરનાર.
उपास्ति स्त्री० ઉપાસના જુઓ.
उपास्त्र न० અસ્ત્રનું ઉપકરણ-ભાથો વગેરે.
उपास्य त्रि० સેવવા યોગ્ય, ચિંતવવા યોગ્ય, મનન કરવા યોગ્ય.
उपास्य अव्य० સેવીને, ચિંતવીને.
उपाहित त्रि આરોપેલ, સ્થાપેલ, મૂકેલ.
उपाहित पु० ઉલ્કાપાત વગેરે અગ્નિના ઉત્પાતરૂપ ઉપદ્રવ.
उपेक्ष पु० અક્રૂરનો એક ભાઇ-ગાંદિનીનો પુત્ર
उपेक्षक त्रि ઉપેક્ષા કરનાર યોગી વગેરે, કોઈની દરકાર નહિ કરનાર, ઉપેક્ષા કરનાર.
उपेक्षण न० ત્યાગ, ઉદાસીનતા, મધ્યસ્થતા, રાજાઓના સાત ઉપાયમાનો એક.
उपेक्षणीय त्रि० ત્યાગ કરવા યોગ્ય, ઉપાય માટે નહિ વિચારવા યોગ્ય, દરકાર નહિ કરવા યોગ્ય
उपेक्षा स्त्री ત્યાગ, ઉદાસીનતા, દરકાર નહિ તે, અમુક ... વા યોગ્ય નથી એવા પ્રકારનું ... ચિત્તને શુદ્ધ ...ના માટે ... કહેલી ચાર ...ઓમા
... त्रि० પાસે ...યેલ, પાસે
... ગર્ભા-

उपेय त्रि० ઉપાયથી સાધ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય, પાસે જવા યોગ્ય.
उपेयिवस् त्रि० પાસે ગયેલ, સમીપ ગયેલ.
उपेयुषी स्त्री० સમીપ ગયેલી સ્ત્રી.
उपोढ त्रि० બરાબર ગોઠવાયેલ, વ્યૂહરચનામાં ગોઠવાયેલ સૈન્ય, પાસે, સમીપ, પરણેલ.
उपोढ न० વ્યૂહ.
उपोत त्रि० પરોવેલ.
उपोती स्त्री० पूतिका શબ્દ જુઓ.
उपोत्तम त्रि० છેલ્લાની પાસેનું પહેલું
उपोदक त्रि० પાણીની પાસે રહેલ.
उपोदक अव्य० પાણીની પાસે.
उपोदकी स्त्री० पूतिका શબ્દ જુઓ.
उपोदिका स्त्री० पूतिका શબ્દ જુઓ.
उपोदीका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
उपोद्ग्रह पु० ગ્રાન.
उपोद्घात पु० ગ્રંથાદિની આલોચનારૂપ સંગતિ, આરંભ.
उपोद्वेलन न० ઉદ્દીપન, ઉત્તેજન.
उपोषण न० ઉપવાસ.
उपोषित त्रि० ઉપવાસ કરનાર.
उपोषित न० ઉપવાસ.
उपोष्य त्रि० ઉપવાસ કરીને ગાળવા યોગ્ય દિવસ વગેરે.
उपोष्य अव्य० ઉપવાસ કરીને.
उप्त त्रि० વાવેલ, જેમાં અનાજ વગેરે વાવ્યું હોય તે ખેતર.
उप्तकृष्ट त्रि० પ્રથમ વાવીને પછીથી ખેડેલ.
उप्ति स्त्री० વાવવું.
उप्तिम त्रि० વાવવાથી થયેલ
उप्य त्रि० વાવવા યોગ્ય.
उब्ज् तुदा० पर० अक० सेट् સરળ-સીધું કરવું. નિમ્નત્તાને ઉંધું કરવું.
उब्जक त्रि० સરળતાવાળું.
उभ् तु० प० स० सेट् પૂર્ણ કરવું.
उभ त्रि० द्विव० બે, બેપણાથી યુક્ત.
उभक त्रि० द्विव० ઉપરના અર્થ.
उभय त्रि० બે અવયવવાળું, બેપણાથી યુક્ત.
उभयचर त्रि० પૃથ્વી અને આકાશમાં વિચરનાર પક્ષી વગેરે.
उभयप्रचर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
उभयतोदत त्रि० ઉપર-નીચે બન્ને તરફ દાંતવાળું મનુષ્ય વગેરે.
उभयतोदन्त त्रि० ઉપરનો અર્થ.
उभयतोमुख त्रि० બન્ને તરફ મુખવાળું ઘર વગેરે.
उभयतस् अव्य० બન્નેતરફથી, બે તરફથી.
उभयत्र अव्य० બન્નેમા, બેમાં.
उभयथा अव्य० બન્ને પ્રકારે, બે પ્રકારે.
उभयद्युस् अव्य० બન્ને દિવસે, બે દિવસે.
उभयविध त्रि० બન્ને પ્રકારવાળું.
उभयवेतन पु० બન્ને તરફનો પગાર ખાનાર જાસુસ.
उभयादन्ति अव्य० જે યુદ્ધમાં બે દાંત હથિઆર તરીકે હોય તે યુદ્ધ.
उभयेद्युस् अव्य० બન્ને દિવસે, બે દિવસે.
उम् अव्य० રોષમાં, સ્વીકારમાં તથા પ્રશ્નમાં વપરાય છે.
उमा स्त्री० પાર્વતી, દુર્ગા દેવી, હળદર, અળસી, કીર્તિ, કાંતિ, શાંતિ.
उमाकट पु० અળસીની કે હળદરની રજ.
उमागुरु पु० હિમાલય.
उमाचतुर्थी स्त्री० પાર્વતીનો જન્મદિવસ-જેઠ શુદ ચોથ.
उमाचर पु० મહાદેવ.
उमातनय पु० કાર્તિક સ્વામી, ગણપતિ.
उमाधव पु० મહાદેવ.
उमापति पु० મહાદેવ.
उमावन न० શોણિતપુર નગર.
उमासहाय पु० મહાદેવ.
उमासुत पु० કાર્તિકસ્વામી, ગણપતિ.

उपार्ज्जक त्रि० ઉપાર્જન કરનાર, મેળવનાર.
उपार्ज्जन न० મેળવવું, સંપાદન કરવું.
उपार्ज्जित त्रि० મેળવેલ, સંપાદન કરેલ.
उपालब्ध त्रि० તિરસ્કાર પૂર્વક નિંદેલ, ઠપકો અપાયેલ.
उपालभ्य त्रि० ઠપકો આપવા યોગ્ય.
उपालभ्य अव्य० ઠપકો આપીને.
उपालम्भ पु० નિંદાપૂર્વક તિરસ્કાર, ઠપકો
उपालम्भन न० ઉપરના અર્થ.
उपालम्भ्य त्रि० હિંસા કરવા યોગ્ય
उपावर्त्तन न० પાછા આવવું, પૃથ્વી પર આળોટવું
उपावृत्त त्रि० થાક ઉતારવા માટે જમીન ઉપર લોટેલ ઘોડો વગેરે, પાછુ આવેલ.
उपावृत् स्त्री० આવૃત્તિ, નિવૃત્તિ.
उपावृत्ति स्त्री० ઉપરના અર્થ.
उपाश्रम पु० આશ્રમ સમાન પાશુપત વગેરે દીક્ષા.
उपाश्रम अव्य० આશ્રમની પાસે.
उपाश्रय पु० આશ્રય, જૈન સાધુઓને રહેવાનુ સ્થળ.
उपाश्रय त्रि० આશ્રય કરનાર, આશ્રય કરવા યોગ્ય.
उपाश्रित त्रि० જેનો આશ્રય કર્યો હોય તે, જેણે આશ્રય લીધો હોય તે
उपासक त्रि० સેવક, ઉપાસના કરનાર, શૂદ્ર.
उपासक पु० જૈનમતે બાર અંગમાનુ એક.
उपासङ्ग पु० ભાથો, સમીપમાં આસક્તિ.
उपासन न० બાણ ફેંકવાનું શિખવા માટે બાણનો અભ્યાસ, ચિંતન, મનન, સેવન, સમીપ બેસવું.
उपासना स्त्री० ઉપરના અર્થ.
उपासा स्त्री उपासन શબ્દ જુઓ.
उपासादित त्रि० પ્રાપ્ત કરેલ, મેળવેલ, સંપાદન કરેલ.
उपासादित न० પ્રાપ્તિ, મેળવવું, સંપાદન કરવું.
उपासादितिन् त्रि० જેણે મેળવ્યું હોય તે.
उपासित त्रि० જેનું ઉપાસન કર્યું હોય તે દેવ વગેરે, સેવેલ, મનન કરેલ, ચિંતવેલ.
उपासितृ त्रि० ઉપાસના કરનાર.
उपास्ति स्त्री० उपासना જુઓ.
उपास्त्र न० અસ્ત્રનું ઉપકરણ-ભાથો વગેરે.
उपास्य त्रि० સેવવા યોગ્ય, ચિંતવવા યોગ્ય, મનન કરવા યોગ્ય.
उपास्य अव्य० સેવીને, ચિંતવીને.
उपाहित त्रि આરોપેલ, સ્થાપેલ, મૂકેલ.
उपाहित पु० ઉલ્કાપાત વગેરે અગ્નિના ઉત્પાતરૂપ ઉપદ્રવ.
उपेक्ष पु० અક્રૂરનો એક ભાઇ-ગાન્દિનીનો પુત્ર.
उपेक्षक त्रि ઉપેક્ષા કરનાર યોગી વગેરે, કોઈની દરકાર નહિ કરનાર, ઉપેક્ષા કરનાર.
उपेक्षण न० ત્યાગ, ઉદાસીનતા, મધ્યસ્થતા, રાજાઓના સાત ઉપાયમાંનો એક.
उपेक्षणीय त्रि० ત્યાગ કરવા યોગ્ય, ઉપાય મ ટે નહિ વિચારવા યોગ્ય, દરકાર નહિ કરવા યોગ્ય.
उपेक्षा स्त्री ત્યાગ, ઉદાસીનતા, દરકાર નહિ તે, અમુક ગ્રહણ કરવા યોગ્ય નથી એવા પ્રકારનું એક જ્ઞાન, ચિત્તને શુદ્ધ કરવા માટે યોગશાસ્ત્રમા કહેલી ચાર ભાવનાઓમાની એક.
उपेत त्रि० પાસે ગયેલ, પ્રાપ્ત થયેલ, પાસે આવેલ, ઉપનયન સંસ્કાર પામેલ, ગર્ભાધાન માટે સ્ત્રીપાસે ગયેલ.
उपेन्द्र पु० વિષ્ણુ.
उपेन्द्रवज्रा स्त्री० અગીઆર અક્ષરના ગણવાળો એક છંદ.

उपेय त्रि० ઉપાયથી સાધ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય, પાસે જવા યોગ્ય.
उपेयिवस् त्रि० પાસે ગયેલ, સમીપ ગયેલ.
उपेयुषी स्त्री० સમીપ ગયેલી સ્ત્રી.
उपोढ त्रि० બરાબર ગોઠવાયેલ, વ્યૂહરચનામાં ગોઠવાયેલ સૈન્ય, પાસે, સમીપ, પરણેલ.
उपोढ न० વ્યૂહ.
उपोत त्रि० પરોવેલ.
उपोती स्त्री० पूतिका શબ્દ જુઓ.
उपोत्तम त्रि० છેલ્લાની પાસેનું પહેલું.
उपोदक त्रि० પાણીની પાસે રહેલ.
उपोदक अव्य० પાણીની પાસે.
उपोदकी स्त्री० पूतिका શબ્દ જુઓ.
उपोदिका स्त्री० पूतिका શબ્દ જુઓ.
उपोदीका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
उपोद्ग्रह पु० ગ્રાન.
उपोद्घात पु० ગ્રંથાદિની આલોચનારૂપ સંગતિ, પ્રારંભ.
उपोद्वेलन न० ઉદ્દીપન, ઉત્તેજન.
उपोषण न० ઉપવાસ.
उपोषित त्रि० ઉપવાસ કરનાર.
उपोषित न० ઉપવાસ.
उपोष्य त्रि० ઉપવાસ કરીને ગાળવા યોગ્ય દિવસ વગેરે.
उपोष्य अव्य० ઉપવાસ કરીને.
उप्त त्रि० વાવેલ, જેમાં અનાજ વગેરે વાવ્યું હોય તે ખેતર.
उप्तकृष्ट त्रि० પ્રથમ વાવીને પછીથી ખેડેલ.
उप्ति स्त्री० વાવવું.
उप्तिम त्रि० વાવવાથી થયેલ.
उप्य त्रि० વાવવા યોગ્ય.
उब्ज् तुदा० पर० अक० सेट् સરળ-સીધું કરવું. નિમ્નતાને ઉધું કરવું.
उब्जक त्रि० સરળતાવાળું.
उभ् तु० प० स० सेट् પૂર્ણ કરવું.
उभ त्रि० द्विव० બે, બેપણાથી યુક્ત.
उभक त्रि० द्विव० ઉપરના અર્થ.
उभय त्रि० બે અવયવવાળું, બેપણાથી યુક્ત.
उभयचर त्रि० પૃથ્વી અને આકાશમાં વિચરનાર પક્ષી વગેરે.
उभयप्रचर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
उभयतोदत त्रि० ઉપર-નીચે બન્ને તરફ દાંતવાળું મનુષ્ય વગેરે.
उभयतोदन्त त्रि० ઉપરનો અર્થ.
उभयतोमुख त्रि० બન્ને તરફ મુખવાળું ઘર વગેરે.
उभयतस् अव्य० બન્નેતરફથી, બે તરફથી.
उभयत्र अव्य० બન્નેમાં, બેમાં.
उभयथा अव्य० બન્ને પ્રકારે, બે પ્રકારે.
उभयद्युस् अव्य० બન્ને દિવસે, બે દિવસે.
उभयविध त्रि० બન્ને પ્રકારવાળું.
उभयवेतन पु० બન્ને તરફનો પગાર ખાનાર જાસુસ.
उभयादन्ति अव्य० જે યુદ્ધમાં બે દાંત હથિયાર તરીકે હોય તે યુદ્ધ.
उभयेद्युस् अव्य० બન્ને દિવસે, બે દિવસે.
उम् अव्य० રોષમાં, સ્વીકારમાં તથા પ્રશ્નમાં વપરાય છે.
उमा स्त्री० પાર્વતી, દુર્ગા દેવી, હળદર, અળસી, કીર્તિ, કાંતિ, શાંતિ.
उमाकट पु० અળસીની કે હળદરની રજ.
उमागुरु पु० હિમાલય.
उमाचतुर्थी स्त्री० પાર્વતીનો જન્મદિવસ-જેઠ શુદ ચોથ.
उमाचर पु० મહાદેવ.
उमातनय पु० કાર્તિક સ્વામી, ગણપતિ.
उमाधव पु० મહાદેવ.
उमापति पु० મહાદેવ.
उमावन न० શોણિતપુર નગર.
उमासहाय पु० મહાદેવ.
उमासुत पु० કાર્તિકસ્વામી, ગણપતિ.

उमेश पु० शिव.
उम्बर पु० બારણાં ઉપરનું લાકડું, ઉંબરો, તે નામનો કોઇ ગંધર્વ.
उम्बी स्त्री० જવ-ઘઉં વગેરેનો પોંક.
उम्बुर पु० उम्बर શબ્દ જુઓ.
उम्भ् तु० प० स० सेट् પૂર્ણ કરવું.
उम्भ त्रि० પૂર્ણ કરનાર.
उम्य न० જેમા અળસી પાકે તે ખેતર.
उम्लोचा स्त्री० તે નામની એક અપ્સરા.
उर् भ्वा० प० स० सेट् જવું.
उर पु० બકરો, ઘેટો.
उरःसूत्रिका स्त्री० મોતીનો હાર
उरग पु० સર્પ, આશ્લેષા નક્ષત્ર, સીસું.
उरगभक्ष पु० ગરૂડ, મોર.
उरगभूषण पु० મહાદેવ.
उरगराज पु० સર્પનો રાજા વાસુકિ, મોટો સર્પ, શેષ નાગ.
उरगस्थान न० પાતાળ.
उरगारि पु० ગરૂડ, મોર.
उरगाशन पु० ગરૂડ, મોર.
उरङ्ग पु० સર્પ.
उरङ्गम पु० સર્પ.
उरण पु० બકરો, ઘેટો, દાદરનો નાશ કરનારૂં ઝાડ.
उरणाक्ष पु० દાદરનો નાશ કરનારૂં ઝાડ.
उरणाक्षक पु० ઉપરનો અર્થ.
उरणाख्य पु० ઉપરનો અર્થ.
उरणाख्यक पु० उरणाक्ष જુઓ.
उरभ्र पु० બકરો, ઘેટો, દાદરનો નાશ કરનારૂં ઝાડ.
उरभ्रसारिका स्त्री० એક કીડો.
उरभ्री स्त्री० બકરી, ઘેટી.
उररी अव्य० અંગીકાર, સ્વીકાર, વિસ્તાર.
उररीकार पु० સ્વીકાર, અંગીકાર.
उररीकृत त्रि० સ્વીકારેલ
उररीकृत्य अव्य० સ્વીકારીને.
उरल त्रि० ગતિવાળું.
उरव्य त्रि० ગતિવાળાની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
उरश पु० તે નામનો એક મુનિ.
उरश्छद पु० કવચ, બખ્તર.
उरस् कण्ड्वादि प० अक० सेट् બળવાળા થવું.
उरस् न० છાતી.
उरस त्रि० શ્રેષ્ઠ છાતીવાળું.
उरसिज पु० સ્તન.
उरसिजात पु० સ્તન.
उरसिरुह पु० સ્તન.
उरसिल त्रि० શ્રેષ્ઠ છાતીવાળું.
उरस्कट पु० બાળકોનું ઝબલું.
उरस्तस् अव्य० પુત્ર, છાતીમાંથી, છાતી ઉપરથી.
उरस्त्र न० છાતીનું રક્ષણ કરનાર બખ્તર.
उरस्त्राण न० ઉપરનો અર્થ.
उरस्य पु० છાતીના એક ભાગમાં રહેલ, પુત્ર.
उरस्वत् त्रि० શ્રેષ્ઠ છાતીવાળું.
उरिमन् न० વિશાળતા, પુષ્કળતા.
उरी अव्य० उररी જુઓ.
उरीकार पु० સ્વીકાર, વિસ્તાર.
उरीकृत त्रि० સ્વીકારેલ.
उरीकृत्य अव्य० સ્વીકારીને.
उरु त्रि० વિશાળ, મોટું, ઘણું, વિસ્તીર્ણ, લાંબું.
उरुकाल पु० લાંબો સમય, એક વેલો.
उरुकालक पु० એક જાતનો વેલો.
उरुक्रम पु० વિષ્ણુનો વામન અવતાર; ઋષભ દેવ.
उरुगाय पु० પરમેશ્વર, વાસુદેવ, વિસ્તીર્ણ ગતિ, બહુ ગાન.
उरुचक्षस् त्रि० મોટા દર્શનવાળું.
उरुचक्षस् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.

उरुज्मन् त्रि० घणी पृथ्वीवाळुं.
उरुज्रयस् त्रि० विशाळ वेगवाळुं
उरुज्रि त्रि० घणी गतिवाळुं.
उरुण्ड पु० એક જાતનો અસુર.
उरुता स्त्री० विशाळता, पुष्कळता, લંબાઇ.
उरुत्व न० ઉપરના અર્થ.
उरुबिल त्रि० મોટા છિદ્રવાળું પાત્ર વગેરે.
उरुबिली स्त्री० थाळी
उरुब्ज पु० पुष्कळ पाणी ઉત્પન્ન કરનાર.
उररी અવ્ય० उररी જુઓ.
उरुलोक न० આકાશ.
उरुलोक पु० શ્રેષ્ઠ લોક.
उरुवु पु० એક જાતનું ઝાડ-એરંડો.
उरुवुक पु० ઉપરનો અર્થ.
उरुवूक पु० લાલ એરંડો.
उरुव्यचस् पु० રાક્ષસ.
उरुव्यचस् त्रि० અતિવ્યાપક.
उरुषा त्रि० અત્યંત દાતા.
उरुष्य् कण्ड्वादि पर० स० सेट् રક્ષણ કરવું.
उरुष्या स्त्री० રક્ષણની ઇચ્છા.
उरुष्यु त्रि० રક્ષણની ઇચ્છાવાળું.
उरूची स्त्री० અતિવ્યાપક સ્ત્રી.
उरूरी અવ્ય० उररी જુઓ.
उरूवुक पु० એરંડાનું ઝાડ
उरूवूक पु० એરંડાનું ઝાડ.
उरूव्यचस् पु० રાક્ષસ
उरूव्यचस् त्रि० વ્યાપક.
उरूणस् त्रि० લાંબા નાકવાળું.
उरोज पु० स्तन
उरोभूषण न० છાતીનો અલંકાર હાર.
उरोभूषण त्रि० છાતીને શોભાવનાર.
उरोबृहती स्त्री० તે નામનો વૈદિક છંદ.
उरोहस्त न० એક જાતનું બાહુયુદ્ધ
उर्ज् भ्वा० पु० उ० अक० सेट् જીવવું
उर्जित त्रि० વધેલ, પ્રખ્યાત.
उर्णनाभ पु० તે નામનો કીડો-કરોળીયો.
उर्णा स्त्री० ઊન, કપાળમાં થનારૂં રૂંવાટામય ચિન્હ.
उर्द् भ्वा० आत्म० सेट् રમવું अक० માપવું, સ્વાદ લેવો. स०
उर्द्र पु० પાણીનો બિલાડો
उर्व् भ्वा० प० स० सेट् હિંસા કરવી.
उर्व्व पु० પૃથ્વી ઉપર વિચરનાર કોઈ પિતૃદેવ, કોઈ એક ઋષિ.
उर्वच् त्रि० અતિવ્યાપક.
उर्वट पु० વાછરડો.
उर्वन् पु० न० અધિકતાને પ્રાપ્ત થયેલ.
उर्वर त्रि० અધિક, ઘણું.
उर्वरा स्त्री० પૃથ્વી, તે નામની એક અપ્સરા.
उर्वरासा त्रि० પૃથ્વીનો વિભાગ કરનાર.
उर्वरित त्रि० અધિકતાયુક્ત.
उर्वरी स्त्री० અધિકતાને પ્રાપ્ત થયેલ સ્ત્રી
उर्वर्य त्रि० પૃથ્વીમાં થનાર.
उर्वर्य पु० રૂદ્રદેવ.
उर्वशी स्त्री० એક અપ્સરા, એક નદી
उर्वशीतीर्थ न० મહાભારતમાં કહેલ તીર્થ
उर्वशीपति पु० નીચેનો અર્થ.
उर्वशीरमण पु० ચન્દ્રવંશનો પુરૂરવા રાજા.
उर्वशीवल्लभ पु० ઉપરનો અર્થ.
उर्वारु पु० કાકડી.
उर्वारुक पु० કાકડી.
उर्विया स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
उर्वी स्त्री० મોટી-લાંબી સ્ત્રી, પૃથ્વી, નદી
उर्वीधर पु० પર્વત.
उर्वीधव पु० રાજા.
उर्वीनाथ पु० રાજા
उर्वीभृत् पु० પર્વત, રાજા.
उर्वीरुह पु० ઝાડ.
उर्वीश पु० રાજા.

उर्वीश्वर पु० રાજા.
उर्व्या स्त्री० મોટાઈ, મહત્ત્વ.
उल सौत्र० પર૦ સક૦ સેટ્ બાળવું.
उल पु० એક જાતનો મૃગ.
उलंड् भ्वा० चु० उभ० સક૦ સેટ્ ઉંચે ફેંકવું.
उलन्द्र पु० તે નામનો એક રાજા.
उलन्द पु० કોઇ એક રાજા.
उलप पु० न० ડાળીઓ અને-પાંદડાના સમુદાયવાળો વેલો.
उलप न० એક જાતનું કોમળ ઘાસ.
उलपिन् पु० શિશુમાર ગ્રહ.
उलप्य पु० એક રૂદ્રદેવ.
उलिन्द पु० તે નામનો એક દેશ.
उलु त्रि० મોટું, વિશાળ, વિવાહ વગેરેમાં સ્ત્રીઓએ ઉચ્ચારાતો એક શબ્દ.
उलुप पु० न० નીચેનો અર્થ.
उलुप पु० એક જાતનું કોમળ ઘાસ.
उलुपिन् पु० શિશુમાર મત્સ્ય.
उलुलि पु० વૃદ્ધિસૂચક શબ્દ.
उलूक न० એક જાતનું ઘાસ.
उलूक पु० ઘુવડ, ઇન્દ્ર, તે નામનો દુર્યોધનનો એક જાસુસ, એક જાતનું ઘાસ, એક દેશ.
उलूकयातु पु० તે નામનો એક અસુર.
उलूकी स्त्री० તામ્રાની પુત્રી શુકીની કન્યા.
उलूखल न० ખાંડણીયો.
उलूखल पु० ગુગળ.
उलूखलक पु० ખાંડણીઓ.
उलूखलसुत पु० સોમલતાનો રસ.
उलूखलिक त्रि० ખાંડણીયો જેનું સાધન હોય તે.
उलूत पु० અજગર.
उलूपिन् पु० શિશુમાર ગ્રહ, મત્સ્યવિશેષ.
उलूपी स्त्री० તે નામની એક નાગકન્યા.
उल्लव त्रि० મોટા શબ્દવાળું.
उल्लुल त्रि० મોટા પ્રકારવાળું.
उल्का स्त्री० આકાશમાંથી પડતું ઉબાડીયું.
उल्काचक्र न० રૂદ્રયામલપ્રસિદ્ધ એક ચક્ર.
उल्काजिह्व पु० તે નામનો એક અસુર.
उल्कामुख पु० એક જાતનો પ્રેત.
उल्कामुखी स्त्री० એક જાતનું પ્રાણી.
उल्कुषी स्त्री० उल्का શબ્દ જુઓ.
उल्व न० ગર્ભની આસપાસ વીંટાયલી ઓળ
उल्वण त्रि० ઉત્કટ, ઉગ્ર, પ્રકાશયુક્ત, તેજસ્વી, નીચું, ઉંચું.
उल्मुक न० બળતો અંગારો.
उल्मुक पु० તે નામનો એક યાદવ.
उल्मुक्य त्रि० બળતા અંગારાથી સાધ્ય.
उल्य पु० उलप શબ્દ જુઓ.
उल्लंघन न० ઓળંગવું, ઉંચે જવા વગેરેથી ચડી જવું.
उल्लल त्रि० ઘણા રોગવાળું, ઉંચે ચાલેલ.
उल्ललित त्रि० ઉંચે ચાલેલ, હલાવેલ, કંપાવેલ.
उल्लसन न० ઉલ્લાસ-હર્ષજનક વ્યાપાર, રોમાંચ,
उल्लसनक न० રોમાંચ.
उल्लसित त्रि० સ્ફુરેલ, હર્ષ પામેલ, ઉદ્ધત.
उल्लाघ त्रि० રોગથી મુક્ત થયેલ, દક્ષ, હોશીઆર, ચતુર, પવિત્ર.
उल्लाघ पु० મરી.
उल्लाप पु० કાકુવાક્ય-વક્રવચન, શોક અથવા રોગ વગેરેથી વિકૃતસ્વરવાળું વાક્ય, દુષ્ટવાક્ય, સૂચના કરવી
उल्लापन न० વિવરણવગેરે કરીને વ્યાખ્યાન કરવું.
उल्लापिक त्रि० સૂચના કરનાર.
उल्लास पु० પ્રકાશ, હર્ષ, આનંદ, કોઇ ગ્રંથનો અમુક ભાગ, પ્રારંભ.
उल्लासिन् त्रि० ઉલ્લાસવાળું, કાન્તિમાન, હર્ષવાળું.

उल्लिखित त्रि० કોતરેલ, ઉપર લખેલ,છોલેલ, પાતળું કરેલ, ચિત્રેલ, કર્તવ્યરૂપે કરેલા ઉલ્લેખવાળો પદાર્થ.
उल्लुञ्चन न० કાપી નાખવું, મૂળમાંથી ઉખેડી નાખવું.
उल्लुण्टन न० પોતાનો અભિપ્રાય ગુપ્ત રાખી જૂદો ભાવ પ્રકટ કરવો.
उल्लुण्ठा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
उल्लू त्रि० ઉખેડી નાખનાર, કાપી નાખનાર.
उल्लेख पु० 'અમુક કરવું' છે એમ સંકલ્પિત અર્થનું પ્રતિપાદન કરનાર શબ્દોચ્ચાર, તે નામનો એક સાહિત્યાલંકાર, ઘર્ષણ, કોતરવું, લખવું.
उल्लेखन न० ઓકવું, ખોદવું, ચિન્હ કરવું, ઉપરનો શબ્દ જુઓ
उल्लोच पु० ચંદરવો.
उल्लोप्य न० લૌકિક ગાયન.
उल्लोल पु० મોટો તરંગ, મોટું મોજું.
उल्लोल त्रि० અતિ ચંચળ.
उल्व पु० ઓળ, ગર્ભ.
उल्वण त्रि० उत्वण શબ્દ જુઓ.
उश त्रि० ઇચ્છા કરતું.
उशत् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
उशती स्त्री० અમંગલ વાણી.
उशनस् पु० શુક્રાચાર્ય.
उशनस्तोम पु० એક યજ્ઞ.
उशाना स्त्री० એક જાતની પહાડી ઔષધિ
उशिज् पु० અગ્નિ, ઘી, અન્ન, બુદ્ધિ.
उशिज् त्रि० ઇચ્છા કરતું.
उशिज त्रि० બુદ્ધિમાન.
उशी स्त्री० કોઇ પ્રકારની ઇચ્છા.
उशीनर पु० યાદવ વંશનો એક ક્ષત્રિય, તે નામનો એક દેશ.
उशीर पु० न० સુગંધીવાળો-ખસ.
उशीरक पु० न० ઉપરનો અર્થ.
उशीरबीज पु० ઉત્તર દિશામા આવેલો તે નામનો એક પર્વત.
उशीरादि न० આયુર્વેદપ્રસિદ્ધ પાચન.
उशीरिक त्रि० સુગંધીવાળો-ખસ વેચનાર.
उशीरी स्त्री० નાનો કાસડો.
उशेन्य त्रि० ઇચ્છા કરવા યોગ્ય.
उष् भ्वा० प० स० सेट् બાળવું, વધ કરવો.
उष् भ्वा० प० स० सेट् બાળવું, વધ કરવો. अभि+ચોતરફથી બાળવું, अव+નીચે તાપ કરીને બાળવું, उद्+અસંત બાળવું,उप+ સમીપમાં બાળવું, प्रति+સામે બાળવું.
उषस् कण्ड्वादि प० स० सेट् પ્રભાત થવું.
उष त्रि० બાળનાર, ત્રણે સંધ્યાકાળે કામી.
उष न० એક જાતનું લવણ.
उष पु० ગુગળ, દિવસ, પ્રભાત.
उषङ्गु पु० રુદ્ર દેવ.
उषण न० મરી, પીપરીમૂળ, સુંઠ.
उषणा स्त्री० પીપર.
उषती स्त्री० અમંગળ વાણી.
उषत् पु० યદુવંશી એક રાજા, શબ્દ.
उषद्गु पु० યદુવંશી એક રાજા.
उषद्रथ पु० પુરૂવંશી એક રાજા.
उषप पु० અગ્નિ, સૂર્ય, ચિત્રક વૃક્ષ, આંકડાનું ઝાડ.
उषर्बुध त्रि० અગ્નિહોત્રના સમયે જાગેલ.
उषर्बुध पु० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.
उषस् न० પ્રભાત, પરોઢ, બ્રાહ્મ મુહૂર્ત.
उषस् स्त्री० ત્રણ સંધ્યા, પ્રભાતનો અધિષ્ઠાયક દેવ.
उषसी स्त्री० સાયંસંધ્યા.
उषस्ति पु० તે નામનો એક ઋષિ.
उषस्य त्रि० પ્રભાત જેની દેવતા હોય તે પશુ વગેરે.
उषा स्त्री० ત્રણ સંધ્યા, એક પ્રકારનો સમય, રાત્રિ, ક્ષારભૂમિ, ગાય, હાંડલી, થાળી, બાણરાજની પુત્રી-ઓખા.
उषा अव्य० પ્રાતઃકાળ.

उपाकल पु० कुकडो.
उपातन त्रि० प्रातःकाळमा थनार.
उपानाथ पु० नीचेनो शब्द जुओ.
उपापति पु० कृष्णनो पौत्र अनिरुद्ध.
उपारमण पु० उपरनो अर्थ.
उपित त्रि० वासी, रहेल, बळेल, झरेल, टपकेल.
उपित न० वास, रहेठाण.
उपितङ्गवीन त्रि० ज्यां गायो रही होय तेवो प्रदेश वगेरे
उषीर पु० न० सुगंधीवाळो-खस.
उपेश पु० अनिरुद्ध
उष्ट पु० बळद-आखलो.
उष्ट्र पु० उंट.
उष्ट्रकर्णिक पु० दक्षिणमा आवेलो एक यवनदेश.
उष्ट्रकाण्डी स्त्री० एक जातनुं फूल.
उष्ट्रगोष्ठ न० उंटने रहेवानुं स्थळ.
उष्ट्रग्रीव पु० भगंदर रोग.
उष्ट्रधूसरपुच्छिका स्त्री० एक जातनुं झाड.
उष्ट्रधूसरपुच्छी स्त्री० उपरनो अर्थ.
उष्ट्रपादिका स्त्री० एक जातनो जमीन उपर पथरातो वेलो.
उष्ट्रशिरोधर न० एक जातनो भगंदर रोग
उष्ट्रस्थान न० उंटने रहेवानु स्थान.
उष्ट्रासिका स्त्री० उंटना जेवुं आसन.
उष्ट्रिका स्त्री० दारुनुं माटीनुं एक वासण, उंटडी.
उष्ट्री स्त्री० उंटडी.
उष्ण पु० ग्रीष्म ऋतु, ताप, डुंगळी, ते नामनुं एक नरक, गरम स्पर्श
उष्ण त्रि० गरम कोई पदार्थ, आळसु नहि ते, दक्ष.
उष्णक त्रि० उपरना अर्थ.
उष्णक पु० ताव
उष्णकर पु० सूर्य
उष्णकर त्रि० गरम करनार.
उष्णकाल पु० ग्रीष्म ऋतु
उष्णकिरण पु० सूर्य
उष्णग पु० ग्रीष्म काळ.
उष्णगम पु० ग्रीष्म काळ.
उष्णगु पु० सूर्य.
उष्णंकरण न० गरम करवानु साधन.
उष्णता स्त्री० गरमी, ताप.
उष्णत्व न० गरमी, ताप.
उष्णदीधिति पु० सूर्य.
उष्णनदी स्त्री० वैतरणी नदी.
उष्णरश्मि पु० सूर्य.
उष्णवारण न० छत्र-छत्री.
उष्णवीर्य पु० शिशुपाळ नामनु जलजंतु.
उष्णवीर्य त्रि० उग्रवीर्यवाळुं, उग्रपराक्रमी.
उष्णा स्त्री० क्षय रोग, संताप, पित्त
उष्णांशु पु० सूर्य.
उष्णागम पु० उनाळो.
उष्णाभिगम पु० उनाळो.
उष्णालु त्रि० गरमी सहन नहि करनार.
उष्णासह त्रि० उपरनो अर्थ
उष्णासह पु० हेमन्त ऋतु
उष्णिका स्त्री० राबडी, दक्ष-चतुर स्त्री
उष्णिज् त्रि० गरम स्पर्शवाळुं.
उष्णिह् स्त्री० सात अक्षरना चरणवाळो ते नामनो एक छंद.
उष्णीगङ्ग न० भृगुतुंग नामना पर्वत पासेनुं एक तीर्थ.
उष्णीष पु० न० पाघडी, मुकुट.
उष्णीषिन् त्रि० पाघडी अथवा मुकुट धारण करनार.
उष्णीषिन् पु० महादेव.
उष्णोदक न० गरम पाणी.
उष्णोपगम पु० ग्रीष्म ऋतु.
उष्म पु० धाम, ताप, गरमी, ग्रीष्म ऋतु
उष्मक पु० उपरना अर्थ.

उष्मन् त्रि० गरमी, તાપ, ગ્રીષ્મ ઋતુ, શ ષ સ હ—અક્ષરો.
उष्मप पु० તે નામનો એક પિતૃગણ,
उष्मप त्रि० ગરમીનું પાન કરનાર કોઇ તપસ્વી.
उष्मागम पु० ઉનાળો.
उष्माय् નામધાતુ ગરમી બહાર કાઢવી.
उस्र पु० કિરણ, બળદ, દેવ, સૂર્ય.
उस्र पु० द्विव० અશ્વિનીકુમાર.
उस्रा स्त्री० સુગંધી લતા, પૃથ્વી.
उस्रि स्त्री० જનાર, ગમન કરનાર.
उस्रिक पु० ઘરડો બળદ.
उस्रिका स्त्री० ઘરડી ગાય.
उस्रिय पु० ઘરડો બળદ
उस्रिया स्त्री० ઘરડી ગાય
उह् भ्वा० पर० सक० सेट् પીડવું, દુ:ખ દેવું.
उहे अव्य० સંબોધનમાં અને નક્કી—નિશ્ચય એવા અર્થમાં વપરાય છે.
उहह अव्य० સંબોધનાર્થે.
उहान पु० તે નામે દેશ.
उहू स्त्री० ખેદસૂચક શબ્દ.
उहू त्रि० વહન કરનાર, ઉચકનાર, લઇ જનાર.
उह्यमान त्रि० વહન કરાતું, ઉચકાતું, લઇ જવાતું.
उहूर पु० બળદ.

ऊ

ऊ સ્વરોમાં છઠ્ઠો દીર્ઘ સ્વર
ऊ अव्य० સંબોધનમાં, વાક્યના આરંભમાં, દયામાં, રક્ષામાં વપરાય છે.
ऊ पु० મહાદેવ, ચંદ્ર, દીર્ઘસ્વર—ઊકાર.
ऊ त्रि० પાલક, રક્ષક
ऊढ त्रि० પરણેલ
ऊढकङ्कट पु० જેણે બખ્તર ધારણ કર્યું હોય તે.
ऊढवत् त्रि० પરણેલ.
ऊढा स्त्री० પરણેલી સ્ત્રી
ऊढि स्त्री० વહન કરવું, ધારણ કરવું, લઈ જવું, વિવાહ.
ऊत त्रि० સીવેલ, વણેલ, ગુંથેલ, પરોવેલ, રક્ષણ કરેલ.
ऊति स्त्री० રક્ષણ, રક્ષણ કરનાર, સીવવું, વણવું, ગુંથવું, ક્ષરવું, ઝરવું, ટપકવું, ખરવું, લીલા, પુરાણોના લક્ષણમધ્યે કર્મવાસના રૂપ તે નામનું એક લક્ષણ
ऊधन् न० આઉ, બાવલું, અડાણું.
ऊधर् न० ઉપરના અર્થ.
ऊधस् न० આઉ, અડાણું, બાઉલું.
ऊधस्य न० દુધ.
ऊधस्वती स्त्री० શ્રેષ્ઠ અડાણવાળી, શ્રેષ્ઠ આઉવાળી.
ऊन् चु० उ० स० सेट् ત્યાગ કરવો.
ऊन त्रि० ઓછું, અસંપૂર્ણ.।
ऊनचत्वारिंश त्रि० ઓગણચાલીસ.
ऊनत्रिंश त्रि० ઓગણત્રીસ
ऊनपञ्चाश त्रि० ઓગણપચાસ
ऊनविंश त्रि० ઓગણીસમું.
ऊनविंशति स्त्री० ઓગણીસ
ऊबध्य न. થોડું જીર્ણ ઘાસ વગેરે, તેના ઘાસવાળું સ્થાન.
ऊबध्यगोह पु० આંતરડાનું પ્રચ્છાદન સ્થાન
ऊम् अव्य० રોષમાં, પ્રશ્નમાં, નિંદામાં અને સ્પર્ધામાં.
ऊम न० તે નામનું એક નગર.
ऊम त्रि० રક્ષણ કરનાર.
ऊय् भ्वा० आ० स० सेट् વણવું, ગુંથવું, સીવવું.
ऊररी अव्य० સ્વીકાર, વિસ્તાર.
ऊररीकार पु० અંગીકાર, સ્વીકાર, વિસ્તાર

ऊररीकृत्य अव्य० સ્વીકારીને, વિસ્તારીને.
ऊररीकृत त्रि० સ્વીકારેલ, વિસ્તારેલ.
ऊरव्य पु० વૈસ્ય.
ऊरव्य त्रि० સાથળમા થનાર.
ऊरव्या स्त्री० વૈસ્ય સ્ત્રી.
ऊरी अव्य० સ્વીકાર, વિસ્તાર.
ऊरीकृत त्रि० સ્વીકારેલ
ऊरीकृत्य अव्य० સ્વીકારીને.
ऊरु पु० સાથળ.
ऊरुग्राह पु० જેમાં સાથળ જકડાઇ જાય છે તે રોગ.
ऊरुज पु० વૈસ્ય.
ऊरुज त्रि० સાથળમા થનાર.
ऊरुजा स्त्री० વૈસ્ય જાતિની સ્ત્રી
ऊरुदघ्न त्रि० સાથળ સુધીની ખાઇ વગેરે
ऊरुद्वयस त्रि० ઉપરના અર્થ
ऊरुपर्वन् पु० ઢીંચણ
ऊररी अव्य० સ્વીકાર, અંગીકાર
ऊररीकार पु० સ્વીકાર, વિસ્તાર.
ऊररीकृत त्रि० સ્વીકારેલ, વિસ્તારેલ.
ऊररीकृत्य अव्य० સ્વીકારીને, વિસ્તારીને.
ऊरुस्तम्भ पु० उरुग्राह શબ્દ જુઓ
ऊरुस्तम्भा स्त्री० કેળનું ઝાડ.
ऊर्ज्ज् चु० ञ्मा० सक० सेट् બળ સ્થાપવુ, જીવવું.
ऊर्ज्ज् स्त्री० બળ, અન્નનો અત્યંત સાર-રસ, પાણી
ऊर्ज्ज् न० અન્ન.
ऊर्ज्ज पु० કાર્તિક મહિનો, ઉત્સાહ, બળ, જીવન
ऊर्ज्ज न० જળ-પાણી .
ऊर्ज्ज त्रि० બળવાન.
ऊर्ज्जयोनि पु० તે નામનો એક ઋષિ
ऊर्ज्जव्य पु० તે નામનો એક રાજા.
ऊर्ज्जस् न० બળ, એક પ્રકારનો અન્નરસ.
ऊर्ज्जस्वत् त्रि० બળવાન.
ऊर्ज्जस्वल त्रि० બળવાન.
ऊर्ज्जस्विन् त्रि० બળવાન.
ऊर्ज्जा स्त्री० બળ, ઉત્સાહ, અન્નના રસનો વિકાર, વૃદ્ધિ.
ऊर्ज्जावत् त्रि० બળવાન, વૃદ્ધિવાળું.
ऊर्ज्जित त्रि० બળવાળું, વૃદ્ધિવાળું, વધારેલ, વધેલ.
ऊर्ज्जित न० બળ, સામર્થ્ય, ઉત્સાહ, વૃદ્ધિ
ऊर्ण न० ઊનનું બનાવેલું વસ્ત્ર
ऊर्णनाभ पु० કરોળીયો.
ऊर्णनाभि पु० માકડું.
ऊर्णम्रदस् त्रि० ઊનના વસ્ત્ર જેવું અત્યંત કોમળ.
ऊर्णवाभि पु० કરોળીયો.
ऊर्णा स्त्री० ઊન.
ऊर्णामय त्रि० ઊનનુ સુતર વગેરે.
ऊर्णायु त्रि० ઊનવાળું.
ऊर्णावत त्रि० ઊનવાળું.
ऊर्णास्तुक त्रि० ઊનવાળું.
ऊर्णु अदा० उभ० सक० सेट् ઢાંકવું. अप+ જેનું ઢાંકણ ખસેડી લીધું હોય તેવાળું, अभि+સામે ઢાંકવું, आ+સારી રીતે ઢાંકવું, प्र+અત્યંત ઢાંકવું, वि+ઢાંકણ દૂર કરી ખુલ્લુ કરવું
ऊर्द् उर्द् જુઓ.
ऊर्द त्रि० ક્રીડાયુક્ત, રમતીઆળ.
ऊर्दर न० શૂરવીર, રાક્ષસ.
ऊर्ध्व त्रि० ઉંચુ, ઉપર, ઉપરનું, ઉખાડી નાખેલ, નહિ બેઠેલ.
ऊर्ध्वक पु० એક જાતનો મૃદંગ-નરઘું.
ऊर्ध्वकच त्रि० ઉખેડી નાખેલા કેશવાળું.
ऊर्ध्वकण्ठ त्रि० ઉંચી ડોકવાળું.
ऊर्ध्वकण्ठी स्त्री० મહાશતાવરી નામનો વેલો.
ऊर्ध्वकर्मन् न० ઉપરના સ્થાનની પ્રાપ્તિ માટેનુ કર્મ.
ऊर्ध्वकर्मन त्रि० ઉંચા અથવા ઉપરના સ્થા-

નની પ્રાપ્તિ માટેનું કર્મ કરનાર.
ऊर्ध्वकाय पु० न० શરીરનો ઉપરનો ભાગ.
ऊर्ध्वकेतु त्रि० ઉંચી ધજાવાળું.
ऊर्ध्वकेतु पु० જનકવંશી એક રાજા.
ऊर्ध्वकेश पु० ધર્મશાસ્ત્રમા કહેલ દર્ભમય બ્રાહ્મણ
ऊर्ध्वकेश त्रि० ઉભા કેશવાળું.
ऊर्ध्वक्रिय त्रि० ઉપરના સ્થાન માટેની ક્રિયા કરનાર.
ऊर्ध्वक्रिया स्त्री० ઉપરના લોક-સ્થાન માટેની ક્રિયા.
ऊर्ध्वग त्रि० ઉપર ગયેલ–રહેલ, ઉપરનું ધાર્મિક, ઉંચે ગતિવાળું, ઉભું થનાર.
ऊर्ध्वग पु० પરમેશ્વર, તે નામનો એક રોગ
ऊर्ध्वगति स्त्री० ઉંચે ગતિ, ઉપર જવું
ऊर्ध्वगपुर न० ઉપર આકાશમા રહેલ હરિશ્ચંદ્રનું નગર, ત્રિપુરાસુરીનુ નગર.
ऊर्ध्वचरण पु० ઉંચે પગ રાખનાર તપસી.
ऊर्ध्वजानु त्रि० ઉંચા ઢીંચણવાળું.
ऊर्ध्वजानुक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
ऊर्ध्वज्ञ त्रि० ઉપરનો અર્થ.
ऊर्ध्वज्ञु त्रि० उर्ध्वजानु જુઓ.
ऊर्ध्वथा अव्य० ઉંચા પ્રકારે, ઉંચુ, ઉપર.
ऊर्ध्वदंष्ट्रकेश पु० મહાદેવ
ऊर्ध्वदृष्टि स्त्री० ઉંચે દૃષ્ટિ, ઉપર નજર.
ऊर्ध्वदृष्टि त्रि० ઉંચે દૃષ્ટિવાળું, ઉપર જોનાર.
ऊर्ध्वदेव पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ.
ऊर्ध्वदेह पु० મરણ પછી પ્રાપ્ત થનાર દેહ-શરીર
ऊर्ध्वनभस् पु० આકાશમધ્યે વર્તતો વાયુ
ऊर्ध्वन्दम त्रि० ઉપર રહેનાર, ઉપર હોનાર.
ऊर्ध्वपात्र न० યજ્ઞપાત્ર.
ऊर्ध्वपाद त्रि० ઉંચા પગવાળું.
ऊर्ध्वपाद पु० શરભ જુઓ.
ऊर्ध्वपुण्ड्र पु० ઉભુ તિલક.
ऊर्ध्वपृश्नि पु० એક જાતનું પશુ
ऊर्ध्वबर्हिस् पु० તે નામનો એક પિતૃગણ
ऊर्ध्वबाहु पु० ઉંચો કરેલ બાહુ.
ऊर्ध्वबाहु त्रि० ઉંચા બાહુવાળું.
ऊर्ध्वबुध्न पु० તે નામનુ એક યજ્ઞપાત્ર.
ऊर्ध्वभाग पु० ઉપરનો ભાગ.
ऊर्ध्वभाज् त्रि० ઉપર રહેનાર.
ऊर्ध्वभाज् पु० તે નામનો એક અગ્નિ.
ऊर्ध्वम् अव्य० ઉપર, ઉંચે.
ऊर्ध्वमन्थिन् पु० નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી.
ऊर्ध्वमान न० તોલું, કાટલું, ઉંચાઈ માપવાનું માપ
ऊर्ध्वमुख त्रि० ઉંચા મુખવાળું
ऊर्ध्वमूल त्रि० ઉંચે મુળવાળું, ઉપરવાળું, સંસાર
ऊर्ध्वरेतस् पु० મહાદેવ, સનકાદિ મુનિ, કોઈ તપસી, ભીષ્મ
ऊर्ध्वरोमन् पु० ઉભા રૂવાટાંવાળો યમદૂત, કુશદ્વીપનો એક સીમાપર્વત.
ऊर्ध्वरोमन् त्रि० ઉભાં થયેલા રૂવાવાળું.
ऊर्ध्वलिङ्ग पु० મહાદેવ
ऊर्ध्वलोक पु० સ્વર્ગ.
ऊर्ध्ववात पु० ઉપરનો વાયુ, ઉપર ચઢી ગયેલ વાયુ
ऊर्ध्ववृत त्रि० ઉપરના ભાગમા વીંટેલ.
ऊर्ध्वबृहती स्त्री० તે નામનો એક વૈદિક છંદ.
ऊर्ध्वशायिन् त्रि० ચતું સુનાર.
ऊर्ध्वशायिन् पु० મહાદેવ
ऊर्ध्वशोषम् अव्य० ઉભા ઉભા સુકાવું.
ऊर्ध्वसानु पु० न० ઉપરનું શિખર.
ऊर्ध्वस्थ त्रि० ઉંચે રહેલ.
ऊर्ध्वस्थिति स्त्री० ઉપર સ્થિતિ, ઉપરનું સ્થાન, ઘોડાની પીઠનો ભાગ.
ऊर्ध्वस्थिति त्रि० ઉપર સ્થિતિવાળું.
ऊर्ध्वस्रोतस् पु० ઊર્ધ્વરેતસ યોગી
ऊर्ध्वायन पु० પ્લક્ષદ્વીપનું એક પક્ષી.
ऊर्ध्वायन न० ઉપરનુ સ્થાન, ઉપરની ગતિ-ગમન.

ऊर्ध्वाम्नाय पु० એક તંત્રશાસ્ત્ર
ऊर्ध्वावर्त पु० ઘોડાની પીઠનો ભાગ, દક્ષિણાવર્ત.
ऊर्ध्वामित पु० કારેલાનો વેલો.
ऊर्ध्वासित त्रि० ઉપર બેઠેલ.
ऊर्ध्वेह पु० ઉપરની ચેષ્ટા.
ऊर्ध्वेहा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
ऊर्मि पु० स्त्री० તરંગ, મોજું, પ્રકાશ, વેગ, કરચલી, પીડા, ઉત્કંઠા, ભૂખ વગેરે ૭ દેહ-મન-પ્રાણના ધર્મ
ऊर्मि स्त्री० ઘોડાની ગતિ.
ऊर्म्मिका स्त्री० વીંટી, તરંગ, મોજું, કરચલી, ઉત્કંઠા ભમરનો શબ્દ.
ऊर्म्मिन् त्रि० તરંગવાળું, મોજાંવાળું.
ऊर्म्मिन् पु० સમુદ્ર.
ऊर्म्मिमत् त्रि० વાંકુ,તરંગવાળું, મોજાંવાળું.
ऊर्म्मिमालिन् पु० સમુદ્ર.
ऊर्म्मिला स्त्री० લક્ષ્મણની સ્ત્રી.
ऊर्म्य त्रि० તરંગ-મોજામા થનાર.
ऊर्म्य पु० એક રૂદ્ર દેવ.
ऊर्म्या स्त्री० રાત્રિ.
ऊर्य्यादि पु० પાણીનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમહ.
ऊर्व पु० તે નામનો એક ઋષિ, વડવાનળ, સમુદ્ર.
ऊर्व त्रि० મોટું, વિસ્તૃત, વિશાળ.
ऊर्वङ्ग न० છત્રી.
ऊर्वरा स्त्री० સર્વ ધાન્યસંપન્ન ભૂમિ.
ऊर्वशी स्त्री० તે નામની એક અપ્સરા.
ऊर्वष्ठीव न० બે સાથળ અને ઢીંચણની બે ઢાંકણી
ऊर्वसी स्त्री० ઊર્વશી અપ્સરા..
ऊर्वी स्त्री० સાથળનું મધ્ય સ્થાન.
ऊर्य्यङ्ग न० કાગડાની ટોપી —જે ચોમાસામાં ઉકરડા વગેરેમા થાય છે.
ऊर्य्य पु० રૂદ્રદેવ.
ऊर्षा स्त्री એક જાતનું ઝાડ
ऊलुपिन् पु० એક જાતનું જલજંતુ, એક જાતનું માછલું.
ऊलूक पु० ઘુવડ.
ऊलूकी स्त्री ઘુવડ માદા.
ऊष् भ्वा० पर० सक० सेट् પીડાવું, દુઃખી થવું
ऊष पु० ક્ષાર, કાનનું છિદ્ર, ચંદન પર્વત.
ऊष न० વીર્ય, પ્રભાત.
ऊषक न० પરોઢીયું.
ऊषण न० મરી, પીપરીમળ, સૂંઠ.
ऊषण पु० ચિત્રક.
ऊषणा स्त्री० પીપર, ચવક.
ऊषर त्रि० ક્ષાર માટીવાળો દેશ વગેરે.
ऊषरज न० એક જાતનું મીઠું.
ऊषवत् त्रि० ક્ષારવાળું સ્થાન વગેરે.
ऊषा स्त्री બાણાસુરની પુત્રી ઓખા.
ऊष्म पु० ગરમ સ્પર્શ, ઉનાળો.
ऊष्म त्रि० ગરમ, ગરમીવાળું.
ऊष्मण त्रि० ઉપરના અર્થ.
ऊष्मण्य त्रि० ગરમીનું નિવારણ કરવા યોગ્ય.
ऊष्मन् पु० ગ્રીષ્મ, તેજસ્વી દ્રવ્યનો સૂક્ષ્મ અવયવ
ऊष्मवत् त्रि० ગરમ, ગરમીવાળું.
ऊह् भ्वा० आ० स० सेट् તર્ક કરવો. અતિ+એક પ્રદેશમા રહેલને તેથી વિપરીત પ્રદેશમાં પ્રેરણા કરવી, अधि+આંજવું, अप+દૂર કરવું, अप+वि+નિવારણ કરવું, अभि+ઢાંકવું, उत्+ઉંચે ખેંચવું, प्रति+उद्+ફેંકવું, वि+उद्+છેવટે વધારવું, उप+નીચે પ્રવેશ કરાવવો, निर्+બહાર કાઢીને ગ્રહણ કરવું, જુદું કરવું. परि+ચોતરફથી ખાડો પૂરવો, प्र+બીજા દેશમા લઈ જવું. प्रति+ ઉપર સ્થાપવું, वि+વિપરીત પ્રેરણા કરવી प्रति+वि+પ્રતિરૂપ વ્યૂહ રચના કરવી, सम्+ એકઠા થવું, સારી રીતે પહોંચાડવું, उप+सम्+સમીપમાં સંકોચાવું, परि+सम्+ચોતરફથી સાફ કરવું,

ऊह पु० तर्क–वितर्क, परीक्षा करवी.
ऊहगान न० सामगानने। એક ગ્રંથ
ऊहगीति स्त्री० ઉપરનો અર્થ
ऊहन न० तर्क.
ऊहनीय त्रि० उह्य જુઓ.
ऊहा स्त्री० ऊह શબ્દ જુઓ, અધ્યાહાર.
ऊहिनी स्त्री० એકત્ર થયેલ.
ऊह्य त्रि० तर्क કરવા યોગ્ય, કલ્પના કરવા યોગ્ય, અધ્યાહાર કરવા યોગ્ય.
ऊह्यगान न० ऊहगान શબ્દ જુઓ.

ऋ.

ऋ સ્વરોમા સાતમો સ્વર
ऋ भ्वा० पर० सक० सेट् જવુ
ऋ जुहोत्या० पर० स० अनिट् જવુ, પ્રાપ્ત થવુ
ऋ स्वा० पर० स० अनिट् હિંસા કરવી
ऋ अव्य० સંબોધનમાં, નિંદામા, વાકયમા, પરિહાસમા તથા વાકયવિકારમા વપરાય છે
ऋ स्त्री० દેવોની માતા
ऋक्छस् अव्य० ઋચા ઋચા પ્રત્યે
ऋक्ण त्रि० છેદેલ, કાપેલ
ऋक्थ न० ધન, સુવર્ણ, સ્મૃતિપ્રસિદ્ધ મિલ્કતરૂપ ધન–વારસો.
ऋक्थग्रहण न० વારસો લેવો.
ऋक्थग्राह त्रि० મિલ્કત ગ્રહણ કરનાર–વારસ.
ऋक्थग्राहिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ
ऋक्थिन् त्रि० મિલ્કતનો વારસ.
ऋक्ष् स्वा० प० स० सेट् વધ કરવો
ऋक्ष पु० રીંછ, તે નામનુ એક ઝાડ, ભીલાસુ, તે નામનો એક પર્વત, તે નામનો કોઇ રાજા, અરિહનો પુત્ર
ऋक्ष न० નક્ષત્ર, તારા, મેષ વગેરે રાશિ.
ऋक्षगन्धा स्त्री० જાંગલી વૃક્ષ, મહાશ્વેતા નામની વનસ્પતિ, ક્ષીરદારી નામની વનસ્પતિ
ऋक्षगन्धिका स्त्री० ઉપરના અર્થ.
ऋक्षगिरि पु० તે નામનો એક પર્વત.
ऋक्षचक्र न० નક્ષત્રમંડળ.
ऋक्षनाथ पु० ચંદ્ર, જાબવાન
ऋक्षर पु० ઋત્વિજ, કાંટો
ऋक्षर न० પાણીની ધાર.
ऋक्षरा स्त्री० પાણીની ધાર.
ऋक्षराज पु० ચંદ્ર,રીંછોનો રાજા જાબુવાન.
ऋक्षला स्त्री० ઘુંટીની નીચેની નાડી
ऋक्षवत् पु० નર્મદાના કાંઠા ઉપર આવેલો એક પર્વત
ऋक्षवन्त न० શંબરાસુરનુ તે નામનુ એક નગર
ऋक्षा स्त्री० ઉત્તર દિશા
ऋक्षीक त्रि० રીંછના જેવુ હિંસક.
ऋक्षेश पु० ऋक्षनाथ શબ્દ જુઓ.
ऋक्षेष्टि स्त्री० અમુક કોઇ નક્ષત્રમા કરેલ યજ્ઞ.
ऋक्षोद पु० તે નામનો એક પર્વત
ऋक्संहिता स्त्री० ઋગ્વેદસંહિતા
ऋक्सम न० સામવેદનો એક ભાગ.
ऋक्साम न० ઋગ્વેદ અને સામવેદ.
ऋगयन न० ઋગ્વેદનો એક પારાયણગ્રંથ
ऋगयनादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ
ऋगावान न० ઋચાઓનું સંહિતારૂપે ગુથવું
ऋग्गाथा स्त्री० લૌકિક ગીતિવેદ.
ऋग्मत् त्रि० સ્તુતિ કરનાર, પૂજ્ય–પૂજનીય
ऋग्मिन् त्रि० સ્તુતિ કરનાર
ऋग्विधान न० ઋગ્વેદથી કોઇ કર્મનું વિધાન.
ऋग्वेद पु० તે નામનો એક વેદ
ऋग्वेदविद् पु० ઋગ્વેદ જાણનાર.
ऋघा स्त्री० હિંસા.

ऋच् तुदा० पर० सक० सेट् स्तुति करवी.
ऋच् स्त्री० ऋग्वेदना मंत्रनी कडी-ऋग्वेदनो मंत्र, स्तुति, पूजा.
ऋचस् त्रि० स्तुति करनार.
ऋचसे अव्य० स्तुति करवाने.
ऋचीक पुं० ते नामनो एक सूर्य, जमदग्निनो पिता भृगुवंशनो एक ऋषि.
ऋचीष न० लोट राधवानुं पात्र.
ऋचीषम पुं० अमुक स्तुतिसमान, कांतिसमान.
ऋचेयु पुं० ते नामनो एक राजा
ऋच्छ् तुदा पर० सेट् मोह पामवो अने कठण थवुं अक० जवु सक०.
ऋच्छरा स्त्री० वेश्या.
ऋज् भ्वा० आ० स० सेट् जवुं, मेळववुं. बळवान करवुं, स्थिर करवुं, अक०
ऋञ्ज् भ्वा० आ० स० सेट् शेकवुं, भुंजवुं.
ऋजिप्य त्रि० सीधुं जनार, सरळ जनार.
ऋजिमन् पुं० सरळता, अकुटिलता.
ऋजिश्वन् पुं० ते नामनो एक राजा.
ऋजीक पुं० इन्द्र, धुमाडो.
ऋजीक न० साधन.
ऋजीति पुं० सीधुं जनार, सरळगामी.
ऋजीष न० लोट रांधवानुं पात्र, ते नामनुं एक नरक, नीरस सोमलतानुं चूर्ण.
ऋजीष पुं० गयेला सारवाळी सोमलता, रस काढेल सोमलता.
ऋजु त्रि० अत्यंत गुणवाळुं, सरळ, सीधुं, अनुकूल, कल्याण, सारुं, सुंदर.
ऋजुकाय पुं० कश्यप मुनि.
ऋजुकाय त्रि० सरळ-सीधा शरीरवाळुं.
ऋजुग पुं० बाण.
ऋजुग त्रि० सीधुं जनार,सरळ व्यवहारवाळुं.
ऋजुता स्त्री० सरळता, सीधाई.
ऋजुत्व न० उपरना अर्थ.
ऋजुरोहित न० उत्पातसूचक एवुं सरळ इन्द्रधनुष, सरळ इन्द्रधनुष.
ऋजुसर्प पुं० एक जातनो सर्प.
ऋजूक पुं० ते नामनो एक देश.
ऋजूकरण न० सीधुं करवुं, सरळ करवुं, सीधुं जवानुं साधन.
ऋजूकृत त्रि० सीधुं करेल.
ऋजूयत् त्रि० सीधुं जनार, ऋतुकाळे गमन करनार.
ऋज्र पुं० नायक, नेता.
ऋज्र त्रि० सीधुं जनार, सरळताथी जनार.
ऋज्वी स्त्री० सरळ स्त्री, ग्रहोनी एक प्रकारनी गति.
ऋञ्जसान पुं० मेघ.
ऋण् तना० उभ० स० सेट् जवुं.
ऋण त्रि० जनार.
ऋण पुं० न० अवश्य आपवा योग्य करज.
ऋणकर्तृ त्रि० देवादार.
ऋणकाति त्रि० जेनी स्तुति अवश्य करावी होय ते.
ऋणञ्चय पुं० ते नामनो एक राजा.
ऋणचित् पुं० यजमान.
ऋणदातृ त्रि० करज आपनार.
ऋणदास पुं० करजथी छोडावी करेलो दास.
ऋणमत्कुण पुं० साक्षी, जामीन.
ऋणमार्गण पुं० उपरना अर्थ.
ऋणमुक्ति स्त्री० करजमांथी मुक्त थवुं. करज अदा करवुं.
ऋणमोक्ष पुं० उपरनो अर्थ.
ऋणमोचन न० काशीमां रहेलुं एक तीर्थ.
ऋणलेख्य न० करजनुं लेख-पत्र-खत.
ऋणयत् त्रि० देवादार.
ऋणशोधन न० देवुं अदा करवुं.
ऋणादान न० धर्मशास्त्रोक्त अढार विवादमानो एक व्यवहार.
ऋणाधन् त्रि० करजदार, देवादार.
ऋणान्तक पुं० मंगळ ग्रह.

ऋणापकरण न० દેવુ અદા કરવુ
ऋणापनयन न० ઉપરનો અર્થ
ऋणापाकरण न० દેવુ અદા કરવુ
ऋणापनोदन न० દેવુ અદા કરવુ
ऋणिक त्रि० કરજદાર, દેવાદાર
ऋणिन् त्रि० ઉપરના અર્થ
ऋणिधनिचक्र न० તત્ત્વશાસ્ત્રોક્ત એક ચક્ર
ऋणोद्ग्राहण न० દેવાદારે લીધેલ દેવુ લેવુ તે
ऋत् सौत्र० स० सग જવુ, નિંદા કરવી
ऋत न० બ્રાહ્મણની એક આજીવિકા, મોક્ષ, જળ, કર્મનુ ફળ, અતિપ્રિય વાક્ય માનસિક વગેરે સત્ય
ऋत त्रि० દીપ્ત, તેજસ્વી પૂજાયેલ
ऋत पु० યજ્ઞ, સૂર્ય, આદિત્ય એક દેવ
ऋतपति पु० યજ્ઞપતિ
ऋतम् अव्य० પરમાત્મા સત્ય
ऋत त्रि० સાચુ
ऋतजित् पु० તે નામનો એક યક્ષ
ऋतजित् त्रि० યજ્ઞને જીતનાર
ऋतद्युम्न त्रि० સત્ય વડે પ્રકાશમાન, સત્ય યશવાળુ
ऋतधामन् पु० વિષ્ણુ તે નામનો એક ઇન્દ્ર, તે નામનો એક રાજા
ऋतधामन् त्रि० અવિનાશી સ્થાનવાળુ
ऋतध्वज पु० તે નામનો એક બ્રહ્મર્ષિ શિવ
ऋतनि पु० સૂર્ય
ऋतनी पु० સૂર્ય
ऋतपति पु० યજ્ઞપતિ
ऋतपर्ण पु० સૂર્યવંશી એક રાજા
ऋतपेय पु० તે નામનો એક યજ્ઞ
ऋतपेशस् पु० જળસ્વરૂપ વરુણ દેવ
ऋतप्सु पु० યજ્ઞસબંધી હવિરનું ભોજન કરનાર દેવ, સત્યસ્વરૂપ દેવ
ऋतम् अव्य० સત્ય
ऋतम्भर पु० સત્યપાલક પરમેશ્વર
ऋतम्भरा स्त्री० તે નામની એક નદી, વિપર્યાસરહિત એવી સમાધિસ્થ એક પ્રજ્ઞા
ऋतवत् त्रि० સત્યવાળુ
ऋतव्य त्रि० જેની અધિષ્ઠાયક ઋતુ છે એવી ઇંટ વગેરે
ऋतव्रत पु० શાકદ્વીપમા રહેલ ભગવાનનો એક ઉપાસક
ऋतसद् पु० અગ્નિ
ऋतसदन न० યજ્ઞ માટે બેસવાનુ સ્થાન
ऋतसाप् त्रि० યજ્ઞને પ્રાપ્ત કરાવી આપનાર
ऋतस्पति पु० યજ્ઞપતિ
ऋतावत् त्रि० યજ્ઞવાળુ
ऋतावृध् त्रि० યજ્ઞને વધારનાર
ऋतापाह् त्रि० સત્યને સહન કરનાર, અસત્યમા કોપાયમાન થયેલ
ऋति स्त्री० ગતિ, ગમન, સ્પર્ધા, નિંદા, માર્ગ, મંગળ
ऋति पु० પુરુષમેધ યજ્ઞનો એક દેવ, શત્રુ
ऋतिङ्कर त्रि० પીડા કરનાર
ऋतीय नामधातु उभ० अक० सट् સત્ય ઇચ્છવુ
ऋतीया स्त्री० જુગુપ્સા, નિંદા
ऋतीषह त्रि० પીડા સહન કરનાર, શત્રુને સહન કરનાર
ऋतु पु० શિશિર વગેરે ઋતુ, સ્ત્રીઓનો ગર્ભધારણમા સમર્થ એવો કાળ, દીપ્તિ, કાંતિ, મહિનો
ऋतुकाल पु० શિશિર વગેરે ઋતુનો કાળ, સ્ત્રીઓને [illegible] યોગ્ય કાળ
ऋतुग्रह पु० [illegible] એ યાગ
ऋतुगा [illegible]
ऋतुगण [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ऋतुप्राप्त त्रि० ફળને ગ્રહણ કરવા યોગ્ય કાળ જેણે પ્રાપ્ત કર્યો હોય તે.

ऋतुबल पु० શિશિર વગેરે ઋતુમાં જેઓનું બળ હોય છે તે સૂર્ય વગેરે ગ્રહ.

ऋतुमत् त्रि० ઉત્તમ ઋતુનાં ફળ-પુષ્પને ભોગવનાર.

ऋतुमती स्त्री० સ્ત્રીધર્મને પ્રાપ્ત થયેલી સ્ત્રી, અટકાવવાળી સ્ત્રી

ऋतुमयी स्त्री० ઋતુપ્રધાન એક ચિતિ.

ऋतुमुख न० પ્રતિપદ-પડવો.

ऋतुराज पु० વસંત ઋતુ

ऋतुलिङ्ग न० ઋતુઓનું ચિન્હ.

ऋतुवृत्ति पु० વર્ષ.

ऋतुवृत्ति स्त्री० ઋતુઓનો ધર્મ.

ऋतुशस् अव्य० ઋતુએ ઋતુએ.

ऋतुष्ठा त्रि० વસંત વગેરે ઋતુમાં સ્થિતિ કરનાર.

ऋतुसंहार पु० કાલીદાસકૃત એક કાવ્ય.

ऋतुसंधि पु० અમાસ, પુનેમ.

ऋतुसेव्य त्रि० ઋતુમાં સેવન કરવા યોગ્ય.

ऋतुस्तोम पु० તે નામનો એક યાગ.

ऋतुस्थला स्त्री० તે નામની એક અપ્સરા.

ऋतुस्था त्रि० ઋતુમાં સ્થિતિ કરનાર.

ऋतुस्नाता स्त्री० ઋતુકાળે ચોથે દિવસે ન્હાયેલી સ્ત્રી.

ऋतुस्नान न० રજસ્વલા સ્ત્રીએ ચોથે દિવસે કરવાનું સ્નાન.

ऋतुहरीतकी स्त्री० ઋતુઓમાં જૂદાં જૂદાં અનુપાન સેવવા યોગ્ય હરડે.

ऋते अव्य० વિના, સિવાય.

ऋतेकर्म अव्य० કર્મ વિના, કર્મ સિવાય.

ऋतेजा त्रि० યજ્ઞનિમિત્તે ઉત્પન્ન થયેલ.

ऋतेयु पु० વરૂણનો ઋત્વિજ એક ઋષિ, પુરૂવંશી એક રાજા.

ऋतेरक्षस् पु० યજ્ઞ.

ऋतोक्ति स्त्री० नीगेनो શબ્દ જુઓ.

ऋतोद्य न० સત્ય કહેવું, સત્ય કથન.

ऋत्क् तुदा० प० स० सेट् ठार મારવું.

ऋत्विज् पु० ઋત્વિજ-યાજક, યાજ્ઞિકગોર, પોતાને કરવા યોગ્ય વૈદિક કર્મ કરનાર.

ऋत्विय त्रि० જેનો ઋતુકાળ પ્રાપ્ત થયો હોય તે, તે તે ઋતુકાળમાં થનાર, તે તે ઋતુકાળમાં કરવા યોગ્ય.

ऋत्वियावत् त्रि० પ્રજોત્પાદન કર્મવાળું, પ્રજોત્પાદનમા કરવા યોગ્ય કર્મવાળું.

ऋत्व्य त्रि० ऋत्विय શબ્દ જુઓ.

ऋदूदर त्रि० મૃદુ-કોમળ-નરમ પેટવાળું.

ऋदूपा त्रि० પીડવામા આવી પડનાર, ગમનમાં આવી પડનાર, દૂર પડનાર.

ऋदूवृध त्रि० મર્મસ્થાનમાં પીડવા માટે વીંધનાર, ગમનવેધી, શબ્દવેધી, દૂરવેધી.

ऋद्ध न० સિદ્ધાન્ત, વૃદ્ધિ, પાકેલું મર્દન કરેલું ધાન્ય.

ऋद्ध त्रि० સમૃદ્ધિવાળું, સંપત્તિવાળું.

ऋद्ध पु० વિષ્ણુ.

ऋद्धि स्त्री० વૃદ્ધિ, સમૃદ્ધિ, સંપત્તિ, સિદ્ધિ, પાર્વતી, લક્ષ્મી, કોઇ એક દેવ, કોઇ ઔષધિ.

ऋध् दिवा० स्वादि० पर० अक० सेट् વધવું, સમૃદ્ધિમાન થવું. अधि+અધિક વધવું, आ+ સમૃદ્ધિવાળા થવું. उप+પાસે જવું, वि+ સમૃદ્ધિનો-વૃદ્ધિનો નાશ થવો, सम्+સમૃદ્ધિની અધિકતા થવી, અત્યંત સમૃદ્ધિ થવી.

ऋधक् अव्य० સત્ય, વિયોગ, શીઘ્રતા, સમીપપણું, લઘુતા, હલકાઇ.

ऋधक् त्रि० સમૃદ્ધિવાળું, વૃદ્ધિ પમાડનાર.

ऋधज् अव्य० ऋधक् જુઓ.

ऋधज् त्रि० ऋधक् त्रि० જુઓ.

ऋधत् त्रि० વૃદ્ધિ પામતું, વધતું.

ऋधनफ् तुदा० मुचा० पर० स० सेट् હિંસા કરવી.

ऋफ् तुदा० पर० सेट् દાન કરવું, આપવું.

हिंसा करवी, निंदा करवी, युद्ध करवुं, सक० वखाणु करवां अक०
ऋबीस न० पृथ्वी, अग्नि.
ऋभु पु० देव, देवोने पण पूजवा योग्य देव, ते नामनो एक देवगण, त्रिवर्ण बहारनी एक जाति, सुधन्वानो पुत्र एक देव.
ऋभु त्रि० अत्यंत प्रकाशमान-अतिशय तेजस्वी.
ऋभुक्ष पु० स्वर्ग, वज्र, इन्द्र, ऋभु नामना देव.
ऋभुक्षन् पु० ऋभु नामथी प्रसिद्ध देव.
ऋभुक्षिन् पु० इन्द्र.
ऋभुक्षीन् त्रि० इन्द्र जेवा आचारवाळुं.
ऋभुमत् त्रि० ऋभुदेव जेना अधिष्ठायक होय ते.
ऋभ् पु० देव.
ऋभ्व त्रि० मोटुं, विशाळ.
ऋभ्वत् त्रि० उपरना अर्थ.
ऋभ्वन् त्रि० उपरना अर्थ.
ऋभ्वस त्रि० अति वृद्ध, अत्यंत वधेल.
ऋम्फ् तु० प० स० सेट् वध करवो.
ऋश् सौत्र० पर स० सेट् हिंसा करवी, जवुं.
ऋश्य त्रि० हिंसा करवा योग्य.
ऋश्य पु० मृग.
ऋश्य न० हिंसा.
ऋश्यद पु० कूवो.
ऋश्यपाद् त्रि० मृग जेवा पगवाळुं.
ऋश्या स्त्री० मृगली.
ऋश्यादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दसमूह.
ऋष् तुदा० पर० सक० सेट् जवुं, नाश करवो, अभि+सामे जवुं नि+परि+सम्+ जवुं.
ऋषद्गु पु० यदुवंशी एक राजा.
ऋषभ पु० एक जातनी औषधि, ते नामनो एक मुनि, जैन पहेला तीर्थंकर, बळद, ते नामनो एक छंद, कानवुं छिद्र, ते नामनो एक पर्वत, एक जातनो स्वर, विष्णुनो एक अवतार, राजानुं कर्तव्य, यज्ञतुरनो पुत्र एक राजा, कुंभीर नामना जळजंतुनुं पूछडुं.
ऋषभकूट पु० हेमकूट पर्वत.
ऋषभकेतन पु० महादेव, पहेला जैन तीर्थंकर.
ऋषभगजविलसित न० ते नामनो एक छंद.
ऋषभतर पु० भार उपाडवामां मंद शक्तिवाळो बळद.
ऋषभतरी स्त्री० भार उपाडवामां मंद शक्तिवाळी बळदनी जात.
ऋषभद्वीप पु० न० एक द्वीप-श्वेतद्वीप.
ऋषभध्वज पु० महादेव, पहेला जैन तीर्थंकर.
ऋषभी स्त्री० पुरुषाकार स्त्री, गाय, विधवा स्त्री, एक जातनी वनस्पति.
ऋषि पु० ज्ञानवडे संसारपार जनार वसिष्ठ वगेरे ऋषि, शास्त्रकार-आचार्य, वेद, दर्शन, ज्ञान.
ऋषिक पु० ऋषिनो औरस पुत्र.
ऋषिकुल्य त्रि० ऋषिसमुदायना हितनुं, ऋषिसमुदायने योग्य.
ऋषिकुल्या स्त्री० ऋषिओए बनावेली ते नामनी नदी, मानस सरोवरनी पासे ऋषिओए बनावेलुं एक सरोवर
ऋषिकृत् त्रि० सर्वद्रष्टा.
ऋषिगिरि पु० ते नामनो एक पर्वत.
ऋषिजाङ्गलिकी स्त्री० ते नामनुं एक वृक्ष-ऋक्षगंधा.
ऋषितर्पण न० ऋषिओने उद्देशी करेलुं तर्पण.
ऋषिपञ्चमी स्त्री० भादरवा शुद पांचम.
ऋषिप्रोक्ता स्त्री० ते नामनी एक औषधि-माषपर्णी.

ऋषिवधु पु० ऋषिनशमा जन्मेन नीच ऋषि, शरल नामनो एक ऋषि
ऋषिमत् त्रि० ऋषिओवाळु
ऋषिमनस् त्रि० सर्व विषयने जोनार मनवाळु
ऋषियज्ञ पु० ऋषिओने उद्देशी करेलो यज्ञ, नित्य वेदाध्ययनरूप ब्रह्मयज्ञ
ऋषिलोक पु० सत्यलोकनी पासेनो ऋषिओए भोगववा योग्य एक लोक
ऋषिश्राद्ध न० ऋषिओनु कर्तव्य श्राद्ध
ऋषिसाह् त्रि० दृष्टाओनो पराभव करनार
ऋषिषाण पु० ऋषिओए सभक्त
ऋषिषेण पु० ते नामनो एक राजा
ऋषिष्टुत त्रि० ऋषिओए स्तुति करेल
ऋषिस्तोम पु० ते नामनो एक याग
ऋषिस्वर पु० ऋषिओए स्तुति करवा योग्य
ऋषिसर्ग पु० ऋषिओए करेली जगतसृष्टि
ऋषी स्त्री० ऋषिपत्नी
ऋषीक पु० ऋषिपत्नीमा जन्मेल–ऋषिनो औरस पुत्र
ऋषीवत् त्रि० ऋषिओए स्तुति करेल
ऋषीवह त्रि० ऋषिओने वहन करनार
ऋषु पु० सूर्यनु किरण मंत्रदृष्टा ऋषि
ऋषु त्रि० जनार, मोटु, मणनान जाणनार
ऋष्टि स्त्री० बे तरफ धारवाळी तरवार तरकोइ तरवार आयुध–हथियार हिंसा, अनिष्ट उत्पन्न करवु ते दीप्ति कांति
ऋष्टिषेण पु० ते नामनो एक राजा
ऋष्य त्रि० एक जातनो मृग
ऋष्यकेतन पु० अनिरुद्ध
ऋष्यकेतु पु० अनिरुद्ध
ऋष्यगता स्त्री० एक जातनुं झाड–ऋष्यप्रोक्ता जुओ
ऋष्यगधा स्त्री० एक जातनु झाड
ऋष्यजिह्व न० एक जातनो महान कोढनो रोग
ऋष्यप्रोक्ता स्त्री० शतावरी, अतिमना, शूकशिंबी
ऋष्यमूक पु० ते नामनो एक पर्वत
ऋष्यशृङ्ग पु० ते नामनो एक ऋषि
ऋष्यादि पु० वैदिक मंत्रनु अवश्य जाणवा योग्य ऋषिपंचक.
ऋष्यादिन्यास पु० तंत्रप्रसिद्ध ऋष्यादि न्यास
ऋष्व त्रि० मोटु
ऋष्वा स्त्री० ऋद्धि शब्द जुओ
ऋहत् त्रि० नाना–हुक शरीरवाळु वगेरे

ॠ.

ॠ स्वरोपैकी आठमो दीर्घस्वर ॠकार
ॠ ॠयादि० पर० सक० सेर जवु
ॠ अव्यय० वाक्यना आरंभमा रक्षामा निंदामा अने भयमा वपराय छे
ॠ स्त्री० देवोनी माता दानवोनी माता, स्मृति, गती
ॠ न० छाती
ॠ पु० भैरव दानव

ऌ.

ऌ स्वरोपैकी नवमो स्वर
ऌ अव्य० देवोनी माता, पृथ्वी पर्वत

ॡ.

ॡ स्वरोपैकी दशमो दीर्घ ॡकार
ॡ अव्य० देवोनी स्त्री–देवी, दैत्य स्त्री, दानवोनी माता
ॡ स्त्री० कामधेनुनी माता
ॡ पु० महादेव

ए.

ए સ્વરોપૈકી અગીઆરમો સ્વર

ए अव्य० સ્મૃતિમા, અસૂયામા, અનુકંપામા, સબોધનમાં અને બોલવામા વપરાય છે.

ए पु० વિષ્ણુ.

एक त्रि० એકની સંખ્યાવાળું, એક, કેવળ, ફક્ત, મુખ્ય, બીજુ, સત્ય, અદ્વિતીય, સમાન, અલ્પ, થોડુ.

एक पु० સર્વદા એકસ્વરૂપ પરમેશ્વર.

एकक त्रि० એકલું, અસહાય, સહાય વગરનુ

एककपाल त्रि० માટીની એક ઠીકરી ઉપર સંસ્કારયુક્ત કરેલ પુરોડાશ વગેરે.

एककर त्रि० માત્ર એક કરનાર, એકની સંખ્યાવાળું, એક હાથવાળુ.

एककर पु० એક હાથ.

एककार्य त्रि० સમાન કાર્ય કરનાર.

एककार्य न० એક કાર્ય.

एककाल पु० એક કાળ.

एककालिक त्रि० એક કાળમા થનાર.

एककालीन त्रि० એક કાળમા થનાર

एककुण्डल पु० બળદેવ, કુબેર

एककुष्ठ न० એક જાતનો કોઢનો રોગ

एकगम्य पु० એક સ્વરૂપે પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પરમાત્મા

एकगम्य त्रि० એકનાએ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય

एकगुरु पु० એક ગુરૂ પાસે ભણનાર-સહાધ્યાયી.

एकग्राम पु० એક ગામ.

एकग्राम त्रि० એક ગામમા રહેનાર.

एकग्रामीण त्रि० એક ગામનુ.

एकग्रामीय त्रि० એક ગામનુ

एकचक्र न० હરિગૃહ.

एकचक्र पु० સૂર્યનો રથ.

एकचक्र त्रि० એક પૈડાવાળું, એક રાજાના ચિહ્નવાળુ

एकचक्रा स्त्री० તે નામનું એક નગર.

एकचत्वारिंशत् स्त्री० એકતાલીસ.

एकचर त्रि० એકલુ વિચરનાર

एकचरण पु० એક પગવાળુ એક જાતનુ મનુષ્ય, એક પગવાળા મનુષ્યવાળો દેશ

एकचर्य्या स्त्री० એકલા વિચરવું-ફરવું

एकचारिन् त्रि० એકલુ વિચરનાર-ફરનાર.

एकचित्त न० એક ચિત્ત

एकचित्त त्रि० એક ચિત્તવાળું.

एकच्छाय त्रि० એક છાયાવાળું

एकच्छाया स्त्री० દેવાદારની સમાનતા.

एकज त्रि० એકથી ઉત્પન્ન થયેલ ભાઈ-બહેન વગેરે, અસહાયપણાથી થયેલ.

एकजटा स्त्री० તે નામની એક દેવી

एकजन्मन् पु० રાજા

एकजन्मन् पु० स्त्री० શૂદ્રજાતિ.

एकजात त्रि० एकज શબ્દ જુઓ

एकजाति पु० स्त्री० શૂદ્રજાતિ.

एकजाति पु० એક જાતનો કીડો.

एकजाति त्रि० સમાન જાતવાળું, સમાન ધર્મવાળુ

एकजातीय त्रि० એક જાતનુ,

एकजातीय त्रि० સમાન પ્રકારનું.

एकजीववाद पु० 'જીવ એક જ છે' એવો વાદ.

एकतय त्रि० એક અવયવવાળું.

एकतर त्रि० અત્યંત એક

एकतस् अव्य० એકથી, એક થકી

एकता स्त्री० એકપણુ.

एकतान त्रि० એકમા જ ચિત્તવૃત્તિવાળું, એક વિષયમા આસક્ત મનવાળુ, એક-રૂપ વિસ્તારવાળું, એકતાને પામેલ કોઇ સ્વર.

एकतानक त्रि० ઉપરના અર્થ.

एकताल पु० એક લય, વિચ્છેદરહિત નૃત્ય-વાદ્ય-ગીત વગેરે, એક જ વાજિંત્ર.

एकताल त्रि० એક તાલવાળું
एकतीर्थिन् त्रि० સમાન આશ્રમવાળું, એક આશ્રમવાળું
एकतोदत् त्रि० એક બાજુ દાંતવાળું પશુ વગેરે
एकत्र अव्य० એકઠું, એક ઠેકાણે.
एकत्रिक पु० તે નામનો એક યાગ
एकत्व न० એકપણું.
एकत्वादिविवक्षान्याय पु० જૈમિનીકૃત ન્યાયશાસ્ત્ર.
एकदंष्ट्र पु० ગણપતિ.
एकदन्त पु० ગણપતિ.
एकदण्डिन् पु० કેવળ દંડ ધારણ કરનાર એક સંન્યાસી.
एकदा अव्य० એક સમયે.
एकदिश् त्रि० એક દિશાવાળું, સમાન દિશામાં રહેનાર.
एकदृश् त्रि० એક આંખવાળું–કાણું.
एकदृश् पु० સર્વને એક સ્વરૂપે જોનાર તત્વજ્ઞાની, શિવ, કાગડો.
एकदृष्टि स्त्री० એક એવી દષ્ટિ, અભેદ-દર્શન, કેવળ એક વિષયનું જ દર્શન.
एकदृष्टि त्रि० એક નેત્રવાળું–કાણું, એક વિષયને જ જોનાર, સર્વને એક સ્વરૂપે જોનાર.
एकदृष्टि पु० કાગડો.
एकदेव पु० મુખ્ય દેવ–પરમેશ્વર.
एकदेवत त्रि० એક દેવતાવાળું અગ્નિહોત્ર વગેરે કર્મ.
एकदेवता स्त्री० એક દેવ, પરમેશ્વર.
एकदेवत्य त्रि० એક દેવવાળું, એક દેવ-વાળું
एकदेश पु० એક દેશ, અવયવ, ભાગ
एकदेश त्रि० એક દેશવાળું, એક દેશનું
एकदेशविभावितन्याय पु० એક તર્ક.
एकदेह पु० બુધ ગ્રહ, વંશરૂપ ગોત્ર, પતિ–પત્ની
एकदेह न० એક શરીર.
एकदैवत त्रि० एकदेवत શબ્દ જુઓ.
एकदैवत्य त्रि० एकदेवत्य શબ્દ જુઓ.
एकधू पु० કેવળ એક પરમાત્મામાં રમણ કરનાર–જ્ઞાની.
एकधन न० કેવળ ધન, એક કળશ, મુખ્યધન
एकधन त्रि० કેવળ ધનવાળું, એક કળ-શમાં રહેલ જળ વગેરે, નહિ વહેંચેલ ધનવાળું, મિશ્ર ધનવાળું.
एकधर्मन् त्रि० એક ધર્મવાળું, સમાન ધર્મવાળું
एकधर्मिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
एकधा अव्य० એક રીતે, એક પ્રકારે.
एकधुर त्रि० એક ધુંસરી વહન કરનાર, એક ભાર વહન કરનાર.
एकधुरा स्त्री० એક ધુંસરી, એક ભાર.
एकधुरावह त्रि० एकधुर જુઓ.
एकधुरीण त्रि० એક ધુંસરી વહેનાર, એક ભાર વહેનાર.
एकनक्षत्र न० એક તારાત્મક કોઇ નક્ષત્ર, એક નક્ષત્ર.
एकनट पु० મુખ્ય નટ, એક નટ.
एकपक्ष पु० સહાય, એક પક્ષ
एकपति पु० એક સ્વામી.
एकपतिक त्रि० એક સ્વામીવાળું.
एकपतिका स्त्री० એક સ્વામીવાળી સ્ત્રી, પતિવ્રતા.
एकपत्नी स्त्री० શોક્ય, પતિવ્રતા સ્ત્રી.
एकपत्रिका स्त्री० સુગંધી પાનવાળું ઝાડ, ગંધપત્રા વૃક્ષ
एकपद न० એક પદને ઉચ્ચારણયોગ્ય કાળવાળો સમય, એક સ્થાન, એક શબ્દ, એક કોઠાવાળું સ્થાન.
एकपद् पु० તે નામનો એક દેશ, એક દેવજાતિ, એક જાતનો મૃગ, એક પ્રકા-રનો રતિબંધ.

एकपद त्रि० એક પગવાળું, એકપદવાચ્ય.
एकपदि अव्य० જેમાં કેવળ પગ સાધન હોય છે તેવું યુદ્ધ.
एकपदी स्त्री० માર્ગ, રસ્તો, એક પગવાળી સ્ત્રી, એક પાદવાળી ઋચા, એક જાતની મૃગલી.
एकपरि अव्य० એકથી વિપરીત થયેલ.
एकपर्ण त्रि० એક પાંદડાવાળું વૃક્ષ વગેરે.
एकपर्णा स्त्री० હિમાલયની ત્રણ પુત્રીઓમાની એક વચેટ.
एकपर्णिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
एकपर्वतक पु० તે નામનો એક પર્વત.
एकपलाश पु० એક પાદડાવાળું ઝાડ.
एकपलाशीय त्रि० એક પાંદડાવાળા ઝાડમાં થનાર, તેવા ઝાડસંબંધી.
एकपाटला स्त्री० હિમાલયની ત્રણ પુત્રીઓમાની એક છેલ્લી.
एकपातिन् त्रि० એકલપણે ગતિ કરવાના સ્વભાવવાળું.
एकपातिन् न० એક પ્રકારનો દિવસવિશેષ.
एकपातिनी स्त्री० તે નામની એક ઋચા.
एकपाद् त्रि० એક પગવાળું.
एकपाद् पु० વિષ્ણુ, શિવ.
एकपाद पु० એક પગ, પરમેશ્વર, તે નામનો એક અસુર.
एकपाद त्रि० માત્ર એક પગવાળું, એક ચરણવાળું, માત્ર એક પગનો આધાર લેનાર.
एकपादिका स्त्री० માત્ર જેમા એક પગ આધારરૂપે હોય છે તેવી સ્થિતિ, પક્ષીઓનું એક પ્રકારનું ઉભવું.
एकपिङ्ग पु० કુબેર.
एकपिङ्गल पु० કુબેર.
एकपिण्ड त्रि० શ્રાદ્ધમાં જેને ઉદ્દેશી સમાન પિંડ આપવામા આવે તે-સપિંડ-સગોત્રી.
एकपुरुष पु० પુરુષોત્તમ પરમેશ્વર, પ્રધાન-મુખ્ય પુરુષ.
एकपुरुष त्रि० એક પુરુષવાળું.
एकपुष्कर पु० એક જાતનું વાદિત્ર-ઢોલકુ.
एकपुष्कल पु० ઉપરનો અર્થ.
एकपुष्पा स्त्री० માત્ર એક ફુલવાળુ એક ઝાડ.
एकप्रस्थ पु० એક શૃંગ, એક શિખર.
एकप्रस्थ पु० એક શિખરવાળો પર્વત.
एकफला स्त्री० માત્ર એક ફળવાળી એક ઔષધિ.
एकफली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
एकभक्त न० જેમાં એક વખત ભોજન કરવાનુ હોય છે તેવું એક વ્રત.
एकभक्त त्रि० એક વખત ભોજન કરનાર.
एकभक्तव्रत न० એક વખત જમવાનું વ્રત.
एकभक्ति स्त्री० અત્યંત ભક્તિ, એકજ વિષયની ભક્તિ.
एकभक्त त्रि० અત્યંત ભક્ત, એક વિષયનીજ ભક્તિ કરનાર.
एकभङ्गीनय पु० એક પ્રકારનો ન્યાય.
एकभार्य पु० એક સ્ત્રીવાળો પુરુષ
एकभार्य त्रि० એકથી ભરણપોષણ કરવા યોગ્ય.
एकभार्या स्त्री० એકનીજ સ્ત્રી, પતિવ્રતા.
एकभाव पु० અનન્યવિષય રાગ, એક સ્વભાવ, એક આશય, એક અભિપ્રાય, અભેદ.
एकभाव त्रि० એક વિષયના રાગવાળું, એક સ્વભાવનું, એક આશયનું, એક અભિપ્રાયનું, અભિન્ન.
एकभूत त्रि० એક ન હોય અને એક થયેલ, એકમાં થયેલ, એકમા આસક્ત.
एकभूम पु० न० એક માળવાળો મહેલ-ઘર વગેરે.
एकमति स्त्री० એક બુદ્ધિ.

एकमति त्रि० એક વિષયની બુદ્ધિવાળું.
एकमुख त्रि० જેમા એક મુખ્ય હોય છે, તે એક બારણાવાળો મંડપ વગેરે.
एकमुख न० એક મુખ, એક દ્વાર.
एकमूल त्रि० એક મૂળવાળું.
एकमूल न० એક મળ, એક કારણ.
एकमूला स्त्री० એક મૂળીયાવાળી એક વનસ્પતિ.
एकयष्टिका स्त्री० એક મેરવાળો હાર
एकयोनि स्त्री० એક ઉત્પત્તિસ્થાન.
एकयोनि त्रि० એક જાતનુ, એક-સમાન ઉત્પત્તિસ્થાનવાળું.
एकरज पु० ભાગરો.
एकरस पु० એક રસ, એક એવો રાગ, એક અભિપ્રાય.
एकरस न० એક રસવાળું નાટક.
एकरस त्रि० એક રસવાળું, એક અભિપ્રાયવાળું.
एकराज् पु० ચક્રવર્તી રાજા, શ્રેષ્ઠ રાજા.
एकराज पु० ઉપરના અર્થ.
एकरात्र न० એક રાત્રિદિવસ.
एकरात्रिक त्रि० એક દિવસ ભોજન-નિર્વાહપૂરતુ.
एकराशि पु० એક રાશિ, એક ઢગલો.
एकरिक्थिन् त्रि० એક પિતાનું ધન લેનાર-વારસ, નહિ વેંચેલ ધનવાળું; મિશ્ર ધનવાળું.
एकरूप त्रि० સમાન રૂપવાળુ.
एकरूप न० એક રૂપ, સમાન રૂપ
एकरूपता स्त्री० એક રૂપપણુ, સમાનરૂપ વાળાપણું
एकरूपत्व न० ઉપરના અર્થ.
एकरूप्य त्रि० એકથી આવેલ
एकरूप्य न० કેવળ રૂપ
एकरूप्य त्रि० કેવળ રૂપાવાળું.
एकर्च पु० न० એક ઋચા.
एकर्च न० એક ઋચાવાળું, સૂક્ત.
एकर्च पु० એક ઋચાથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય કોઇ દેવ.
एकल त्रि० એકલુ, મદદ વગરનું, અસહાય નદિન, એકપાગુનો આશ્રય.
एकलव्य पु० નિષ્રરાજ હિરણ્યધનુનો તે નામનો એક પુત્ર.
एकलिङ्ग न० સિદ્ધિનું સાધન એક ક્ષેત્ર.
एकलिङ्ग पु० નિયત લિંગવાળો શબ્દ, કુબેર.
एकलू पु० તે નામનો એક ઋષિ.
एकवक्त्र पु० તે નામનો એક અસુર.
एकवक्त्र न० એક મુખવાળું રુદ્રાક્ષનુ ફળ
एकवचन न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક વચન.
एकवत् अव्य० એકના જેવું, એક વચનના જેવું, એકના જેવી ક્રિયાવાળું.
एकवद्भाव पु० એકના જેવું થવું.
एकवर्ण त्रि० એક વર્ણવાળું, એકસ્વરૂપ, એક જાતિનું, એક શુક્લ વગેરે રૂપ.
एकवर्णसमीकरण न० બીજગણિતમાં કહેલ એક બીજ.
एकवर्णी स्त्री० કરતાલના જેવું એક વાદિત્ર.
एकवर्ष त्रि० એક વર્ષનુ.
एकवर्षिक त्रि० એક વર્ષનુ.
एकवर्षिका स्त्री० એક વર્ષની ગાય
एकवस्त्र त्रि० એક વસ્ત્રવાળું, એક જાતના વસ્ત્રવાળું.
एकवस्त्र न० એક વસ્ત્ર
एकवाक्य न० એક અર્થવાળું વાક્ય, સમાન રૂપવાળું વાક્ય.
एकवाद पु० ડિંડિમ નામનુ વાદિત્ર, વેદાંતિઓએ માનેલો એક વાદ.
एकविंशत् स्त्री० એકવીસ, એકવીસની સંખ્યાવાળું
एकविंशति स्त्री० ઉપરના અર્થ.
एकविंशस्तोम पु० એકવીસ મંત્રની એક સ્તુતિ

एकविध त्रि० એકપ્રકારનું.
एकविलोचन त्रि० એક આંખવાળું-કાણું.
एकविलोचन पु० તે નામનો એક દેશ.
एकवीर पु० શ્રેષ્ઠ વીર, મહાવીર, તે નામનું એક વૃક્ષ.
एकवीराकल्प पु० તે નામનું એક તંત્રશાસ્ત્ર.
एकवृक्ष पु० ચાર કોસની અંદર જ્યાં એકજ વૃક્ષ હોય તેવો કોઇ પ્રદેશ, એકજ વૃક્ષ.
एकवृत् स्त्री० એક વખત ગણવું, એક વખત આવૃત્તિ, એક પ્રકારે વર્તતું, સ્વર્ગલોક.
एकवृन्द पु० તે નામનો એક રોગ.
एकवृन्द न० એક સમુદાય.
एकवृष पु० એક બળદ.
एकवृष त्रि० એક બળદથી જોડેલ ગાડું વગેરે.
एकवेणि स्त्री० એક થયેલ વેણી-ચોટલો-નહિ ગુંથવાથી એકરૂપ થયેલી વેણી.
एकवेणी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
एकशत न० એકસો એક અધિક એવી સોની સંખ્યા.
एकशतक त्रि० એક સો જેટલું.
एकशतक न० એક સોની સંખ્યા.
एकशतधा अव्य० એક સો પ્રકારે.
एकशतशस् अव्य० એક સો એક સો.
एकशफ त्रि० એક ખરીવાળું.
एकशाख त्रि० એક શાખાવાળું.
एकशाखक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
एकशाखीय त्रि० એકશાખામાં થનાર-હોનાર, એક શાખાનું.
एकशाला स्त्री० એક શાળા.
एकशालिक त्रि० એક શાળા જેવું.
एकशितिपाद् पु० એક કાળા પગનો એક જાતનો ઘોડો.
एकशुङ्ग पु० એક જાતની ઔષધિ.
एकशृङ्ग पु० વિષ્ણુ, તે નામનો એક પિતૃગણ, એક શિખરવાળો પર્વત, એક શીંગડાળું પશુ.
एकशृङ्गा स्त्री० શુકદેવ રાજાની રાણી, એક શીંગડાંવાળી પશુ જાતિ.
एकशेप पु० એક મૂળીયાંવાળું વૃક્ષ.
एकशेष पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ પાંચ વૃત્તિમાંની એક.
एकशेष पु० એકાત.
एकशेष त्रि० અતિશયવાળું.
एकश्रुति स्त्री० એક સ્વરનું સંભળાવું તે, એક વેદવાક્ય.
एकश्रुति त्रि० જેમા એક સ્વર સંભળાય તે, એક કાનવાળું.
एकषष्ट त्रि० એકસઠની સંખ્યાને પૂર્ણ કરનાર.
एकषष्टि स्त्री० એકસઠ.
एकषष्टिक त्रि० એકસઠની સંખ્યાવાળું.
एकसभ त्रि० એક સભાવાળું, એક સમુદાયવાળું.
एकसर्ग पु० એકાગ્ર, એકતાન, માત્ર એકમાં આસક્તમનવાળું, એક એવી સૃષ્ટિ.
एकसूत्र पु० ડમરૂ નામનું વાદિત્ર-ડાકલું.
एकस्थ त्रि० એકમાં રહેનાર, એક ઠેકાણે રહેનાર, એકત્ર રહેનાર, એકઠું રહેનાર.
एकस्थित त्रि० ઉપરના અર્થ.
एकहंस न० તે નામનું એક સરોવર.
एकहायन त्रि० એક વર્ષમાં ઉત્પન્ન થયેલ, એક વર્ષનું.
एकहायना स्त्री० એક વર્ષની.
एकहायनी स्त्री० એક વર્ષની ગાય વગેરે
एका स्त्री० દુર્ગા દેવી, એક એવી સ્ત્રી.
एकाकिन् त्रि० અસહાય, એકલું, સજાતીયસહચરરહિત.
एकाक्ष पु० કાગડો.
एकाक्ष त्रि० એક આંખવાળું-કાણું.
एकाक्षर न० એક અક્ષર, એક સ્વરવાળો ૐકાર

एकाक्षर त्रि० એક અક્ષરવાળું
एकागार न० એક-અસહાય એવું ઘર, જેમા બીજો ન વસતો હોય તેવુ ઘર
एकागारीय त्रि० મુનિ વગેરે.
एकाग्र त्रि० એક વિષયમા ચિત્તવૃત્તિવાળું, વિક્ષેપરહિત જ્ઞાનવાળું.
एकाग्रता स्त्री० એકાગ્રપણુ
एकाग्रत्व न० ઉપરનો અર્થ.
एकाग्र्य त्रि० એકતાન, એક આલંબનવાળું, એકનોજ આશ્રય કરનાર.
एकाङ्ग पु० બુધ ગ્રહ
एकाङ्ग न० ચંદન, એક અંગ.
एकाङ्ग पु० સ્ત્રીની સાથે એક અંગવાળો-પતિ.
एकाङ्गी स्त्री० પતિની સાથે એક અંગવાળી સ્ત્રી.
एकाण्ड पु० એક વૃષણવાળો એક જાતનો ઘોડો
एकात्मन् पु० એક એવો આત્મા
एकात्मन् त्रि० એક સ્વરૂપવાળુ, એક સ્વભાવવાળુ.
एकादश त्रि० અગીઆરની સંખ્યા પૂરનાર-અગીઆરમુ.
एकादशक न० અગીઆર.
एकादशक पु० અગીઆરની સંખ્યાનો સમુદાય.
एकादशन् त्रि० અગીઆર, અગીઆરની સંખ્યાવાળું.
एकादशम त्रि० અગીઆરમું.
एकादशद्वार न० અગીઆર છિદ્રવાળું-શરીર.
एकादशाह पु० અગીઆર દિવસનો-સમુદાય.
एकादशाह न० મરણ પછી અગીઆરમે દિવસે કરવાનુ શ્રાદ્ધ
एकादशाहीन त्रि० અગીઆરમે દિવસે થયેલ
एकादशिन् त्रि० અગીઆરની સંખ્યાના માપવાળુ
एकादशी स्त्री० અગીઆરશ
एकादशराशिक न० લીલાવતીમા કહેલ અગીઆર રાશિઓને ઉદ્દેશી એક ગણતી
एकादि त्रि० એક જેના આરંભમા હોય તે
एकादेश पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ બેને સ્થાને થનાર એક આદેશ, એક એવો આદેશ-હુકમ
एकादूनविंशति स्त्री० ઓગણીસ, ઓગણીસની સંખ્યાવાળું
एकाधिक त्रि० જેમા એક અધિક હોય તે
एकान्नविंशति स्त्री० ઓગણીસ
एकानशा स्त्री० દુર્ગા દેવી, યોગકન્યા.
एकानुदिष्ट त्रि० એકોદ્દેશથી આપેલુ શ્રાદ્ધ
एकान्त त्रि० અત્યંત અતિશય, અત્યંત એવું દ્રવ્ય, અતિશય એવુ દ્રવ્ય, એકાંત, નિર્જન, એક સ્વભાવવાળું, એકરૂપતાને પામેલ
एकान्ततस् अव्य० એકાંત, નિર્જન.
एकान्तत्यागवाद पु० જૈનોએ માનેલો સ્યાદ્વાદ.
एकान्तदुःषमा स्त्री० એક કાલપ્રમાણ
एकान्तर त्रि० એક અંતરવાળુ, એક વ્યવધાનવાળું.
एकान्तर न० એકાંતરે ભોજનવાળું એક વ્રત
एकान्तर पु० એક દિવસને અંતરે આવતો તાવ
एकान्तसुषमा स्त्री० એક કાલ પ્રમાણ
एकान्तिन् त्रि० અતિશયવાળું, ભગવાનનો અનન્યભક્ત
एकान्न त्रि० જેમા એક વખત ભોજન કરવાનુ હોય છે તેવું વ્રત વગેરે
एकान्न न० માત્ર એક ભક્ષણ કરવા યોગ્ય અન્ન
एकायन त्रि० બીજા વિષયથી પાછા ફરેલ

મનવાળું, એક આધારવાળું, એક આશ્રયવાળું, માત્ર એકથી ગમન કરવા યોગ્ય, જેને એક આશ્રય હોય તે.
एकायन न० એક સ્થાન
एकायनगत त्रि० એકાગ્ર, એક સ્થાનમા રહેલ.
एकार्थ पु० એક પ્રયોજન, એક અર્થ, એક પદાર્થ
एकार्थ त्रि० એક પ્રયોજનવાળું, એક અર્થવાળું, એક પદાર્થવાળું.
एकावली स्त्री० એક સેરવાળો હાર, તે નામનો એક અલંકાર.
एकाब्द त्रि० એક વર્ષનું.
एकाब्दा स्त्री० એક વર્ષની ગાય.
एकाशीतिपद न० વાસ્તુપૂજા માટે કરવાનું એક મંડળ.
एकाश्रय त्रि० એક આશ્રયવાળું, એક આધારવાળું, બીજી ગતિવગરનું.
एकाश्रय पु० એક આશ્રય, એક આધાર.
एकाश्रितगुण पु० એક પદાર્થમા રહેલ ધર્મ.
एकाष्टका स्त्री० ઇન્દ્રાણી, માઘ વદિ આઠમ, તે દિનસે કરવાનુ શ્રાદ્ધ.
एकाष्टी स्त्री० કપાસ.
एकाष्ठी स्त्री० કપાસ.
एकाष्ठील पु० એક જાતનું ઝાડ-બકવૃક્ષ
एकाष्ठीला स्त्री० એક વનસ્પતિ-પાઢ
एकाह पु० એક દિવસ, અગ્નિષ્ટોમ વગેરે યજ્ઞ.
एकाहगम पु० એક દિવસે જવા યોગ્ય દેશ.
एकाहार पु० એક દિવસે એક વખત ભોજન.
एकीकरण न० એક કરવું.
एकीकृत त्रि० એક કરેલ
एकीकृत्य अव्य० એક કરીને.
एकीभाव पु० એક થવું
एकीभूत त्रि० એક થયેલ.
एकीभूय अव्य० એક થઇને.
एकीय त्रि० એક પક્ષનું, એકસંબધી.
एकेक्षण पु० કાગડો, શુક્રાચાર્ય.
एकेक्षण त्रि० એક આંખવાળું-કાણું.
एकैक त्रि० એક એક.
एकैकशस् अव्य० એક એક-પ્રત્યેક.
एकैकश्य न० એક એક, પ્રત્યેક, એક એકપણું.
एकैषिका स्त्री० તે નામનું એક ઝાડ.
एकोक्ति स्त्री० બન્ને પદાર્થના વિષયની એક શક્તિ.
एकोत्तर त्रि० એક એક અધિક
एकोदक पु० સાતમી પેઢીથી આરંભી ચૌદમી પેઢી સુધી ગોત્રજ.
एकोदका स्त्री० ઉપરના અર્થવાળી સ્ત્રી.
एकोदर पु० સગો ભાઈ
एकोदर न० એક ઉદર-પેટ.
एकोदरा स्त्री० સગી બહેન.
एकोद्दिष्ट न० તે નામનું એક શ્રાદ્ધ.
एकोनचत्वारिंशत् स्त्री० ઓગણચાળીસ, ઓગણચાળીસની સંખ્યાવાળું.
एकोशिका स्त्री० તે નામે એક ઝાડ.
एकौघ पु० એક સમુદાય, અવિચ્છિન્ન પ્રવાહ.
एज् भ्वा० आ० अ० सेट् કંપવું, ધ્રૂજવું, અપ+અપસવું, દૂર થવું, ઉદ્+ઉંચે જવું, પ્ર+અત્યંત ચાલવુ.
एज् भ्वा० पर० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું
एजत्क त्रि० જેનું માથું કંપતું હોય તે
एजथु पु० કંપ, કંપારી, ધ્રૂજ.
एजन न० ઉપરના અર્થ.
एजय त्रि० કંપાવનાર, ધ્રૂજાવનાર.
एडि त्रि० વાયુના રોગથી ઘેરાયેલ.
एज्य त्रि० સારી રીતે પૂજવા યોગ્ય, સારી રીતે પૂજવા લાયક.
एठ् भ्वा० आ० अ० सेट् शठता

एड पु० બકરો, ઘેટો.
एड त्रि० બહેરૂં.
एडक पु० જંગલી બકરો, મોટા શીંગડાવાળો બકરો, બકરા જેવું એક પશુ, હરકોઇ બકરો, ઘેટો.
एडका स्त्री० બકરી, ઘેટી.
एडगज पु० દાદરનો નાશ કરનાર એક ઝાડ
एडमूक त्रि० બહેરૂં.
एडी स्त्री० બકરી, ઘેટી.
एडुक न० पु० અંદર સ્થાપેલ હાડકાવાળુ, અંદર નાખેલ કઠણ દ્રવ્યવાળી ભીંત.
एडूक न० ઉપરના અર્થ.
एडोक न० एडुक જુઓ.
एण पु० કાળો મૃગ.
एणक पु० ઉપર જુઓ.
एणकुणक न० કાળામૃગનુ બચ્ચું
एणतिलक पु० ચંદ્ર.
एणभृत् पु० ચંદ્ર.
एणस्यकुणक पु० મૃગનું બચ્ચું.
एणशाय पु० ઉપરનો અર્થ
एणशायक पु० મૃગનું બચ્ચું
एणी स्त्री० કાળી મૃગલી.
एणीपचन पु० જ્યા કાળી મૃગલીને પણ રાંધી ખાવામા આવે છે તે દેશ
एणीपचनीय त्रि० ઉપર કહેલા દેશમા થનાર–હોનાર.
एणीपद त्रि० કાળી મૃગલીના પગ જેવા પગવાળું.
एत पु० કાબરચિત્રો રંગ
एत त्रि० કાબરચિતું, કાબરૂં
एतग्व पु० રંગબેરંગી ઘોડો, હરકોઇ ઘોડો
एतद् त्रि० આ (પાસે રહેલ)
एतत्र अव्य० આ, આથી, આમા
एतस् अव्य० ઉપરના અર્થ.
एतदीय त्रि० આસંબંધી.
एतन पु० નિશ્વાસ, નિસાસો.
एतन्मय त्रि० આમય, આસ્વરૂપ
एतन्मात्र त्रि० આટલા માપનું, આટલુ.
एतर्हि अव्य० આ કાળે, આ સમયે
एतश पु० બ્રાહ્મણ, ઘોડો.
एतशस् त्रि० ઉપર જુઓ
एतादृश् त्रि० એવું.
एतादृक्ष त्रि० એવુ.
एतादृश त्रि० એવુ.
एतावत् त्रि० આટલુ
एदिधिषुपति पु० अग्रेदिधिषुपति જુઓ.
एध् भ्वा० आ० अ० सेट् વધવુ.
एध पु० લાકડું
एधतु पु० પુરુષ, અગ્નિ.
एधतु स्त्री० વૃદ્ધિ, વધવુ
एधतु त्रि० વૃદ્ધિવાળુ
एधस् न० લાકડું.
एधा स्त्री० સમૃદ્ધિ.
एधित त्रि० વૃદ્ધિ પામેલ, વધેલ, વધારેલ
एनस् न० અપરાધ, પાપ
एनस्य त्रि० અપરાધથી કરેલ, પાપથી કરેલ
एनस्वत् त्रि० અપરાધી, પાપી
एनस्विन् त्रि० ઉપર જુઓ.
एम त्रि० પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.
एमन् न० જવાનો માર્ગ, ઉભા રહેવાનું સ્થાન, ગમન–જવું.
एरक पु० કૌરવ્ય વંશમા ઉત્પન્ન થયેલ સર્પ
एरका स्त्री० ગાંઠ વિનાનું એક જાતનુ ઘાસ–ચીયો
एरङ्ग पु० એક જાતનું માછલું.
एरण्ड पु० એરંડો
एरण्ड न० એરંડાનુ ફળ.
एरण्डपत्रिका स्त्री० એક જાતનુ ઝાડ–દંતીવૃક્ષ.
एरण्डफला स्त्री० તે નામનુ એક ઝાડ.
एरण्डा स्त्री० પીપર

परु त्रि० જનાર.
पर्वारु पु० ચીભડું, એક જાતની કાકડી.
पर्वारुक पु० ઉપરના અર્થ.
पलक पु० બકરો, ઘેટો.
पलका स्त्री० બકરી, ઘેટી.
पलङ्ग पु० એક જાતનું માછલું.
पलवालु न० એક જાતનું સુગંધી દ્રવ્ય
पलवालुक न० ઉપર જુઓ.
पलविल पु० કુબેર.
पला स्त्री० એલચી.
पला कण्ड्वादि प० अ० सेट् વિલાસ કરવો
पलाक पु० તે નામનો એક ઋષિ.
पलादिगुटिका स्त्री० ગોળીના આકારમા તે નામનું એક ઔષધ.
पलापत्र पु० એક જાતનો નાગ
पलापर्णी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ.
पलापुर न० તે નામનુ એક શહેર.
पलावालु न० एलवालु જુઓ.
पलावालुक न० एलवालुक જુઓ.
पलीका स्त्री० ઝીણી એલચી.
पलुक न० કોઈ એક સુગંધી દ્રવ્ય.
पलुवालुक न० ઉપરનો અર્થ.
पव अव्य० સમાનતામા, નિશ્ચયાર્થમા, વાક્ય શોભાવવામા, દૂતને પ્રેરણામા, નિયમન કરવામા, તિરસ્કારમા, એ પ્રમાણે એવા અર્થમા તથા થોડું એવા અર્થમા વપરાય છે.
पव त्रि० જનાર, જવાનું સાધન
पय पु० ઘોડો
पव न० જવાનું સાધન.
पव त्रि० એ પ્રમાણે કરાતા પ્રકારવાળું.
पवथ पु० ગમન, જવુ.
पवम् अव्य० એ રીતે, એ પ્રમાણે, પ્રકાર, સમાનતા, નિર્દેશ, નિશ્ચય, સ્વીકાર, અનુચયના અર્થમા, સમન્વયમા, પરકૃતિમા તથા પ્રશ્નમા વપરાય છે.
पवया त्रि० રક્ષણ કરનાર.
पवयामरुत् पु० તે નામનો એક ઋષિ.
पवयावन् पु० રક્ષક-વિષ્ણુ
पवार पु० કોઈ એક સોમ.
पवावद पु० તે નામનો એક ઋષિ
पष् भ्वा० आ० सक० सेट् જવું પરિત્શીલવું, ખોળવુ
पष् स्त्री० જવું
पष् त्रि० ઈચ્છા કરનાર.
पषण पु० લોખંડી બાણ, વ્રણ ફોડવાનું એક હથિયાર વ્રણમા વાઢકાપ કરવી તે.
पषणा स्त्री० ઈચ્છા.
पषणिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
पषणी स्त्री० તોલ કરવાનુ યંત્ર-કાટો.
पषणीय त्रि० ઇચ્છવા યોગ્ય, જવા યોગ્ય.
पषा स्त्री० ઇચ્છા.
पषावीर पु० જ્યા ત્યાથી પ્રતિગ્રહ કરનાર નીચ બ્રાહ્મણ
पषावीरा स्त्री० જ્યા ત્યાથી પ્રતિગ્રહ કરનારી નિંદિત બ્રાહ્મણજાતિ.
पषिन् त्रि० ઇચ્છા કરનાર.
पषिणी स्त्री० ઇચ્છા કરનારી સ્ત્રી.
पष्टव्य त्रि० ઇચ્છવા યોગ્ય.
पष्टि स्त्री० સામે યજન-પૂજન, સામે ઇચ્છા.
पष्य त्रि० ઇચ્છવા યોગ્ય, એષણ કર્મ-સાધ્ય, ગમન કરવા યોગ્ય, જવા યોગ્ય.
पष्य न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક શલ્યકર્મ
पह त्रि० સારી ચેષ્ટાવાળું, ક્રોધ પામેલ.
पहि त्रि० સારી ચેષ્ટાવાળું.
पहीड न० 'આવ હું સ્તુતિ કરૂં' એમ જે કર્મમા કહેવામા આવે તે કર્મ.

ऐ.

ऐ स्वरपैकी बारमो स्वर

ऐ अव्य० ओलाववामा, स्मरणमां, आमंत्रणमां वपराय छे.

ऐ पु० महान ईश्वर, परमेश्वर.

ऐक त्रि० एक.

ऐकध्य न० एक प्रकारे

ऐकध्यम् अव्य० उपरनो अर्थ.

ऐकपत्य न० चक्रवर्तीपणु

ऐकापत्य त्रि० एक पतिमां थनार-होनार.

ऐकपदिक त्रि० एक पगले-एक स्थानमां अथवा एक विभक्त्यन्त पदमा थनार-होनार.

ऐकपदिक न० समासरूप वाक्य.

ऐकपद्य न० समास वगेरे रूपे थवुं, समासरूपे थवुं.

ऐकमाव्य न० एक स्वभावपणुं.

ऐकमत्य न० एक मतवाळापणुं, समान संमति.

ऐकराज्य न० चक्रवर्तिपणुं.

ऐकलव्य पु० एकलू ऋषिनुं गोत्रज संतान.

ऐकलव पु० ब० एकलव्यना विद्यार्थीओ.

ऐकलवी स्त्री० एकलू ऋषिनी गोत्रज स्त्री.

ऐकशतिक त्रि० एक सो द्रव्यनो स्वामी

ऐकश्रुत्य न० आश्वलायन श्रौतसूत्रमा कहेल एक स्वर

ऐकस्वर्य न० उपरनो अर्थ.

ऐकागारिक त्रि० चोर

ऐकाग्र त्रि० एकाग्र चित्तवाळुं.

ऐकाग्र्य न० चित्तनी एकाग्रता, मनतुं बीजामा अनासक्तपणुं.

ऐकात्म्य न० ऐक्य, एकता, एकस्वरूपपणुं, अभेद, आत्मानुं एकपणुं.

ऐकात्म्यवाद पु० आत्मा एक छे एवी मान्यता

ऐकात्म्यवादिन् त्रि० आत्मा एक छे एम माननार.

ऐकादशिन त्रि० अगीआरना समुदायथी साध्य यज्ञ.

ऐकाधिकरण्य न० एकाधिकरण वृत्तिरूप सामानाधिकरण्य, समान विभक्तिवाळा पदना स्वोपस्थाप्य अर्थनी अभेदबोधकता.

ऐकान्तिक त्रि० अवश्य थनार-होनार, स्वपक्षाओ व्यापक.

ऐकान्यिक त्रि० अध्ययनमा प्रवृत्ति करनारा-जेनी परीक्षासमये विपरीत उच्चारणरूप एक भूल पडी होय ते कुपाठक-विद्यार्थी.

ऐकायन पु० एक नामना ऋषिनुं गोत्रसंतान-पुत्र.

ऐकायना स्त्री० एक नामना ऋषिनुं गोत्रसंतान-पुत्री

ऐकार्थ्य न० एकार्थीभाव, एक प्रयोजन.

ऐकाहिक त्रि० एक दिवसमा साध्य यज्ञ वगेरे, एक दिवसमा व्यापी जनार ताव वगेरे, एक दिवस माटे राखेल दास, एक दिवस माटे राखेल अध्यापक, एक दिवसमा थनार उत्सव वगेरे.

ऐकाहिकज्वर पु० एक दिवसमां व्यापेल ताव.

ऐकाही स्त्री०एक दिवसमा साध्य यज्ञनी दक्षिणा.

ऐकीय त्रि० एकसंबंधी, एकमा थनार-होनार.

ऐक्य न० एकता, अभेद, एकार्थीभाव.

ऐक्षव त्रि० शेलडीनो विकार-गोळ-साकर.

ऐक्षव न० शेलडीनो दारू.

ऐक्षवी स्त्री० कासडाना मूळीयांसंबंधी

ऐक्षुक त्रि० शेलडी माटे ठीक एवुं खेतर वगेरे, भाररूप शेलडीने वही जनार, शेलडीने उपाडी लइ जनार, शेलडीनी जमीनमा थनार-होनार.

पेक्षुभारिक त्रि० शेलडीના ભારને વહેનાર, શેલડીનો ભાર લઇ જનાર.
पेक्ष्वाक पु० સૂર્યવંશી રાજા, ઇક્ષ્વાકુ જેનો રાજા હોય તે દેશ.
पेङ्गुद न० ઇંગોરીઆનું ફળ, ઇંગોરીયું.
पेच्छिक त्रि० ઇચ્છાથી કરેલ, ઇચ્છાપૂર્વક કરેલ.
पेड पु० જેમાં 'ઇડા' એવો શબ્દ આવતો હોય તેવો અધ્યાય અથવા અનુવાક.
पेड पु० ઇડાનો પુત્ર તે નામનો એક રાજા.
पेड्ड त्रि० બકરા-ઘેટાં સંબંધી.
पेडविड पु० ઇડવિડાનો પુત્ર-કુબેર.
पेडिविड पु० સૂર્યવંશી એક ક્ષત્રિય
पेडुक न० एडुक જુઓ.
पेण त्रि० કાળા મૃગસંબંધી.
पेणिक त्रि० મૃગને હણનાર.
पेणीपचन त्रि० એણીપચન દેશમાં થનાર-હોનાર.
पेणेय त्रि० કાળા મૃગસંબંધી
पेणेय पु० એક જાતનો રતિબંધ.
पेतर त्रि० ઇતર નામના ઋષિની પાસે થનાર-હોનાર.
पेतरेय न० ઋગ્વેદનું એક બ્રાહ્મણ, તે નામનું એક ઉપનિષદ્,વેદની એક શાખા
पेतरेय पु० ઇતર નામના ઋષિનો પુત્ર.
पेतरेयिन् त्रि० ઐતરેય વેદશાખાનું અધ્યયન કરનાર.
पेतरेयी स्त्री० ઇતર ઋષિની પુત્રી.
पेतिकायन पु० ઇતિક ઋષિનું ગોત્રસંતાન.
पेतिशायन पु० ઇતિશ ઋષિનું ગોત્રસંતાન.
पेतिहासिक त्रि० ઇતિહાસમાંથી આવેલ, ઇતિહાસથી પ્રાપ્ત થયેલ-જાણેલ, ઇતિહાસ જાણનાર, ઇતિહાસ ભણનાર.
पेतिह्य न० પરંપરાથી પ્રાપ્ત થયેલ ઉપદેશ.
पेदंयुगीन त्रि० આ યુગમાં સારું.
पेनस न० પાપ.
पेन्दव न० મૃગશીર નક્ષત્ર, ચાન્દ્રાયણ વ્રત.
पेन्दव पु० ચાન્દ્ર માસ.
पेन्दव त्रि० ચંદ્રસંબંધી, ચંદ્ર જેનો દેવ હોય તે-હવિષ્ વગેરે.
पेन्दवी स्त्री० સોમરાજી.
पेन्द्र त्रि० ઇન્દ્રસંબંધી, ઇન્દ્ર જેનો દેવ હોય તે-હવિષ વગેરે.
पेन्द्र पु० ઇન્દ્રનો પુત્ર-જયંત, અર્જુન, વાલી, બાર વર્ષમાંનું એક વર્ષ.
पेन्द्र न० જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર, જંગલી આદુ.
पेन्द्रजालिक त्रि० ઇન્દ્રજાળ વિદ્યા જાણનાર, માયાવી. મદારી.
पेन्द्रद्युम्न न० ઇન્દ્રદ્યુમ્ન રાજાને ઉદ્દેશી કરેલું આખ્યાન
पेन्द्रमहिक त्रि० ઇન્દ્રનો ઉત્સવ જેનું કારણ અથવા ફળ હોય તે.
पेन्द्रलुप्तिक त्रि० મસ્તકે ટાલના રોગવાળો.
पेन्द्रवायव त्रि० જેના દેવ ઇન્દ્ર તથા વાયુ હોય તેવું હવિષ્ વગેરે.
पेन्द्रशर्मि पु० ઇન્દ્રશર્માનો છોકરો
पेन्द्रहव पु० ઐન્દ્રહવ્યનો વિદ્યાર્થી.
पेन्द्राग्न त्रि० જેના દેવ ઇન્દ્ર તથા અગ્નિ હોય તેવું હવિષ્ વગેરે.
पेन्द्रापौष्ण त्रि० જેના દેવ ઇન્દ્ર તથા પૂષા હોય છે તેવું હવિષ્ વગેરે.
पेन्द्रायण पु० ઇન્દ્રનો પુત્ર.
पेन्द्रायणक त्रि० ઐન્દ્રાયણે કરેલ વગેરે.
पेन्द्रि पु० ઇન્દ્રનો પુત્ર જયંત, અર્જુન, વાલી, કાગડો.
पेन्द्रिय त्रि० ઇન્દ્રિયથી પ્રકાશ કરવા યોગ્ય, ઇન્દ્રિયસંબંધી.
पेन्द्रियक त्रि० ઉપરના અર્થ.
पेन्द्री स्त्री० ઇન્દ્રાણી, જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર, પૂર્વ દિશા, અલક્ષ્મી,ઇન્દ્રવરણી,નાની એલચી.
पेन्धायन पु० ઇન્ધ ઋષિનું ગોત્રસંતાન.

पैन्य त्रि० सूर्यमां थनार-होनार, स्वामीमां थनार-होनार.
पैभ त्रि० हाथीसंबंधी.
पैभावत पु० ते नामनो एक ऋषि.
पैभी स्त्री० हस्तिग्रीव नामनो वेलो.
पैर त्रि० अन्नमां थनार-होनार, पृथ्वीमां थनार-होनार, जळमां थनार-होनार.
पैर न० ब्रह्मलोकमां आवेलुं एक सरोवर.
पैरक्य त्रि० एरका नामना घासमां थनार होनार.
पैरावण पु० इन्द्रनो हाथी ऐरावत.
पैरावत पु० उपरनो अर्थ, नारंगीनुं झाड, नकुचनुं वृक्ष.
पैरावत त्रि० समुद्रमां थनार-होनार
पैरावत न० लांबु अने सीधुं शत्रुनुं धनुष, मारवाडनो अमुक भाग.
पैरावतक त्रि० मारवाड देशमां थनार-होनार.
पैरावती स्त्री० ऐरावत हाथीनी स्त्री-हाथणी, वीजळी, वटपत्री नामनुं झाड, पांचाल देशमां आवेली एक नदी.
पैरिण न० एक जातनुं मीठुं.
पैरेय पु० मंगळ ग्रह.
पैरेय त्रि० अन्न वगेरे.
पैरेय न० अनाजमांथी थनार दारू.
पैर्य न० वैद्यकप्रसिद्ध एक नेत्रांजन.
पैल पु० बुधनो पुत्र पुरुरवा राजा, मंगळग्रह.
पैल न० अन्ननो समूह.
पैल त्रि० पृथ्वीमांथी थनार अन्न वगेरे.
पैलवालुक न० एक जातनुं सुगंधी द्रव्य.
पैलविल पु० ते नामनो एक राजा, कुबेर.
पैलाक पु० ऐलाकयनो विद्यार्थी.
पैलिक पु० ते नामनो एक राजा.
पैलेय पु० मंगळ ग्रह.
पैलेय न० ते नामनुं एक सुगंधी द्रव्य.
पैश त्रि० महादेवसंबंधी, ईशसंबंधी.
पैशानी स्त्री० ईशान कोण.
पैशी स्त्री० दुर्गा देवी.
पैश्वर त्रि० पैश जुओ.
पैश्वरी स्त्री० ईश्वरसंबंधी.
पैश्वर्य न० प्रभुत्व, ठकुराई, ईश्वरधर्म, अणिमा वगेरे आठ महासिद्धि.
पैश्वर्यकर्मन् त्रि० ईश्वरसंबंधी कर्मवाळुं.
पैषमस् अव्य० चालु वर्ष.
पैषमस्तन त्रि० चालु वर्षमां थनार-होनार.
पैषमस्त्य त्रि० उपरनो अर्थ.
पैषीक न० इषीका शब्द जुओ.
पैषुकारि पु० ईषुकारनो छोकरो.
पैषुकारिभक्त पु० ऐषुकारिना विषयनो देश.
पैषुकार्य्यादि पु० पाणिनीय व्याकरण-प्रसिद्ध एक शब्दसमूह.
पैष्टिक पु० जेमां इष्टिनुं व्याख्यान होय तेवो ग्रंथ, अन्तर्वेदिकामां थनार कोई कर्म, इष्टिसाधन समर्थ.
पैहलौकिक त्रि० आ लोकमां थनार-होनार.
पैहिक त्रि० आ लोकमां थनार-होनार, आ लोकमां जणायेल.

ओ.

ओ स्वरोपैकी तेरमो स्वर.
ओ अव्य० संबोधनमां, बोलाववामां, स्मरणमां अने अनुकम्पनमां वपराय छे.
ओ पु० ब्रह्मा.
ओक पु० पक्षी, शूद्र, आश्रय, समुदाय.
ओकण पु० केशनो कीडो-जू, मांकड.
ओकणि पु० उपरना अर्थ.
ओकस् न० घर, हरकोई आश्रय, निवास.
ओकिवस् त्रि० एकत्र थयेल.
ओकुल पु० घउंनो पोंक.

ओकोदनी स्त्री० ઓકણ શબ્દ જુઓ.
ओककणी स्त्री० ઉપરનો શબ્દ જુઓ.
ओक्य त्रि० આશ્રયને માટે હિતકારી.
ओए् भ्वा० प० स० सेट् શોભાવવું, અટકાવવું. મુકાવું, સમર્થ થવું अक०
ओगण त्रि० અવગણના કરવા યોગ્ય, હલકા તરીકે ગણવા યોગ્ય.
ओगीयस् त्रि० અત્યંત ઓજસ્વી
ओघ पु० સમૂહ પાણીનો વેગ, ઉતાવળું નૃત્ય વગેરે, આધ્યાત્મિક એક તુષ્ટિ, પરંપરા, ઉપદેશ
ओघरथ पु० ઓઘવાન રાજાનો પુત્ર.
ओघवत् त्रि० પાણીના-વેગ વગેરેથી યુક્ત.
ओघवत् पु० તે નામનો એક રાજા.
ओघवती स्त्री० ઓઘવાન રાજાની કન્યા.
ओङ्कार पु० ઓકાર-પ્રણવમંત્ર, કાશીમા આવેલ એક શિવલિંગ.
ओङ्कारा स्त्री० બુદ્ધની એક શક્તિ-દેવી.
ओङ्कारेश्वर पु० કાશીમાં આવેલું એક શિવલિંગ.
ओज् चु० उभ० अक० सेट् બળવાન થવું.
ओज पु० બાર રાશિઓમાની વિષમ એકીની - રાશિ, એકીનું, વિજોડ.
ओजस् न० દીપ્તિ, કાંતિ, પ્રાણબળ, સામર્થ્ય, વિષમરાશિ, શસ્ત્ર વગેરેમા કુશળતા, ધાતુતેજ, જ્ઞાનેન્દ્રિયોનું સમર્થપણું, તે નામનો કાવ્યનો એક ગુણ.
ओजसाकृत त्रि० પ્રાણબળથી-સામર્થ્યથી કરેલ.
ओजसीन न० કાંતિમાન દિવસ.
ओजस्य न० ઉપરનો અર્થ.
ओजस्वत् त्रि० બળવાન, તેજસ્વી.
ओजस्वितर त्रि० અત્યંત બળવાન, અત્યંત તેજસ્વી.
ओजस्वितम त्रि० ઉપરના અર્થ
ओजस्विता स्त्री० બળવાનપણું, તેજસ્વીપણું.
ओजस्वित्व न० ઉપરના અર્થ.
ओजस्विन् त्रि० બળવાન, તેજસ્વી.
ओजिष्ठ त्रि० અત્યંત બળવાન, અત્યંત તેજસ્વી.
ओजीयस् त्रि० ઉપરના અર્થ.
ओज्मन् पु० વેગ.
ओज्मन् त्रि० પ્રેરણા કરનાર.
ओडव पु० પાચ સ્વરવાળો કોઈ રાગ.
ओडिका स्त्री० નીવાર નામનું તૃણધાન્ય-સામો
ओडी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
ओड्र न० જાસુદનું ફૂલ.
ओड्र पु० ઉત્કલ દેશ.
ओड्रपुष्प पु० જાસુદનું ઝાડ
ओड्राख्या स्त्री० જાસુદનું ઝાડ
ओण् भ्वा० प० स० सेट् દૂર કરવું, ખસેડવું.
ओणि त्रि० દૂર કરનાર, ખસેડનાર.
ओत त्रि० પરોવાયેલ, વસ્ત્રનો લાંબો તાંતણો.
ओतु पु० स्त्री० બિલાડો, બિલાડી
ओदती स्त्री० પ્રભાત, પરોઢ.
ओदन पु० મેઘ, રાંધેલા ચોખા, ભાત.
ओदनपाकी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ, એક જાતની ઔષધિ.
ओदनाह्वा स्त्री० એક વનસ્પતિ
ओदनाह्वया स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
ओदनिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
ओदनी स्त्री० વલા શબ્દ જુઓ
ओदनीय त्रि० ભાતનું સાધન.
ओदन्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
ओद्म पु० ભીંજાવું, ભીનું થવુ.
ओद्मन् त्रि० ઔષધિ.
ओम् अव्य० પ્રણવમંત્ર, આરંભમાં, સ્વીકારમા, અનુમતિમા, અપાકરણમા, અસ્વીકારમા, મંગળમાં, શુભમાં, જ્ઞેય બ્રહ્મમા તથા પરમેશ્વર એવા અર્થમાં વપરાય છે.
ओमन् पु० રક્ષણ કરવું, રક્ષણ.

ओमन्वत् त्रि० રક્ષણ કરનાર.
ओमात्र त्रि० રક્ષણ કરી બચાવનાર.
ओम्य त्रि० રક્ષણ માટે હિતનું.
ओम्यावत् त्रि० રક્ષણ માટેના હિતવાળું.
ओल पु० સૂરણ.
ओल त्रि० ભીનું.
ओलस् भ्वा० प० स० सेट् ઉંચે ફેંકવું
ओलण्ड् चु० भ्वा० उभ० पर० स० सेट् ફેંકવું, નિંદા કરવી.
ओल्ल पु० સૂરણ.
ओष पु० દાહ, પાક
ओष न० શીઘ્ર, જલદી.
ओषण पु० દાહક રસ-તીખો રસ.
ओषणी स्त्री० એક જાતનું શાક.
ओषधि स्त्री० અન્ન વગેરે ઔષધિ, દેવોની પત્ની.
ओषधिगर्भ पु० ચન્દ્ર, કપૂર.
ओषधिज त्रि० ઔષધિઓથી ઉત્પન્ન થયેલ-ઔષધ.
ओषधिज पु० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.
ओषधिपति पु० ચન્દ્ર, કપૂર, સોમલતા.
ओषधिप्रस्थ पु० હિમાલયની રાજધાની.
ओषधी स्त्री० ओषधि જુઓ.
ओषधीपति पु० ચંદ્ર, કપૂર.
ओषधीश पु० ચંદ્ર, કપૂર.
ओषम् अव्य० વારંવાર પકવીને, વારંવાર બાળીને
ओषिष्ठ त्रि० અત્યંત દાહક.
ओष्ठाविन् त्रि० જેના વડે દાહ થાય તે વાળું.
ओष्ठ पु० હોઠ.
ओष्ठक त्रि० હોઠના સંસ્કારમા આસક્ત.
ओष्ठकोप पु० તે નામનો એક મુખરોગ.
ओष्ठजाह न० હોઠનું મૂળ.
ओष्ठपुष्प पु० હોઠ જેવા ફુલવાળું, બંધક વૃક્ષ-બપોરીયાનું ઝાડ.
ओष्ठरोग पु० હોઠનો રોગ
ओष्ठी स्त्री० ગીલોડાનું ઝાડ
ओष्ठोपमफला स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
ओष्ठ्य त्रि० હોઠમાં થનાર-હોનાર-ઉવર્ણ અને પવર્ગ.
ओष्ण पु० લગાર ગરમ.
ओह पु० સારી રીતે વહેવું-ઉંચકવું-લઇ જવું.
ओह त्रि० વહેનાર, ઉંચકનાર, લઇ જનાર.
ओहब्रह्मन् पु० ઊહબ્રહ્મથી યુક્ત.
ओहस् त्रि० વહનનું સાધન સ્તોત્ર વગેરે.

औ.

औ સ્વરો પૈકી ચૌદમો સ્વર.
औ अव्य० બોલાવવામા, સંબોધનમા, વિરોધમાં અને નિર્ણયમાં વપરાય છે.
औ पु० અનન્ત-શેષનાગ, શબ્દ.
औ स्त्री० પૃથ્વી.
औक्थ पु० ઔક્થ્યનો વિદ્યાર્થી.
औक्थिक त्रि० ઉક્થ નામના સામવેદના ભાગને ભણનાર અથવા જાણનાર.
औक्थ्य न० ઔક્થિકોનો ધર્મ અથવા આમ્નાય.
औक्ष न० બળદોનો સમૂહ.
औक्ष त्रि० બળદસંબંધી.
औक्षक न० બળદોનો સમૂહ.
औक्ष्ण पु० બળદનું સંતાન-છોકરું.
औखीय त्रि० ઉખ નામના ઋષિએ કહેલ બ્રાહ્મણગ્રંથને ભણનાર.
औख्य त्रि० હાંડલીમા અથવા તપેલીમાં રાંધેલ અન્ન વગેરે.
औख्या स्त्री० તે નામની એક નગરી.
औख्येयक त्रि० ઔખ્યા નગરીમાં ઉત્પન્ન થયેલ વગેરે.
औघ पु० પાણીનો સમુદાય, પાણીનું પૂર.

औचथ्य पु० દીર્ઘતમસ નામનો ઋષિ.
औचिती स्त्री० યોગ્યતા.
औचित्य न० યુક્તપણું, યોગ્યતા.
औजसिक त्रि० શરીર, તેજસ્વી.
औजस्य न० ઓજ, તેજ, બળ
औज्जयनक त्रि० ઉજ્જયિની નગરીમા થયેલ વગેરે.
औज्जिहानि पु० स्त्री० ઉજ્જિહાન નામના કોઇનુ છોકરૂ.
औड त्रि० બીનું.
औडव पु० તે નામનો એક રાગ.
औडवि त्रि० ઓડવ રાગનો અભ્યાસ કરનાર.
औडुप त्रि० ચંદ્રથી બનેલ–તૈયાર થયેલ, વહાણથી બનેલ–તૈયાર થયેલ, ચંદ્ર અથવા વહાણની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
औडुपिक त्रि० વહાણથી તારનાર, વહાણથી લઇ જનાર.
औडुम्बर त्रि० ઉંબરામાથી બનાવેલ પાત્ર વગેરે, ઉંબરાનો વિકાર.
औडुम्बर पु०એક જાતનો તપસ્વી, એક જાતનો મહાન કોઢ, તે નામનો એક યમ.
औडुलोमि पु० स्त्री० ઉડુલોમનનું સંતાન.
औड्र पु० ઓડ્રદેશનો રાજા અથવા તે દેશમાં રહેનાર
औतथ्य पु० औचथ्य જુઓ
औत्कण्ठ्य न० ઉત્કંઠા, આતુરતા.
औत्कर्ष्य न० ઉત્કર્ષ, ઉન્નતિ, ચઢતી.
औत्क्षेप पु० ઉત્ક્ષેપનો પુત્ર.
औत्तम त्रि० ઉત્તમે કરેલ–બનાવેલ, ઉત્તમની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
औत्तमि पु० તે નામનો એક મનુ
औत्तर त्रि० ઉતરનાર.
औत्तरपथिक त्रि० ઉત્તરમાર્ગે જનાર, અર્ચિરાદિ માર્ગે જનાર, તે માર્ગેથી આવેલ.

औत्तरपथिक त्रि० ઉતરમાર્ગે જનાર, અર્ચિરાદિ માર્ગે જનાર.
औत्तरपदिक त्रि० ઉત્તર પદને ગ્રહણ કરનાર
औत्तरवेदिक त्रि० ઉત્તર વેદિકામાં થનાર–હોનાર.
औत्तराधर्य न० ઉંચનીચભાવે સ્થિતિ.
औत्तराह त्रि० ઉત્તરકાળ વગેરેમા થનાર હોનાર.
औत्तरेय त्रि० વિરાટ રાજાની પુત્રી ઉતરાનો પુત્ર પરીક્ષિત રાજા.
औत्तानपाद पु० ઉત્તાનપાદ રાજાનો પુત્ર–ધ્રુવ.
औत्तानपादि पु० ઉપરનો અર્થ.
औत्पत्तिक पु० નિત્યનો સંબંધ,
औत्पात त्रि० ઉત્પાતોને જણાવનાર ગ્રંથ–વ્યાખ્યાન અથવા તેમાં થનાર–હોનાર.
औत्पातिक त्रि० ઉત્પાતમાં થનાર–હોનાર.
औत्पाद त्रि० ઉત્પત્તિને જાણનાર, ઉત્પત્તિ જણાવનાર ગ્રથને ભણનાર, તે ગ્રથમા થનાર–હોનાર
औत्पुट त्रि० ઉત્પુટે કરેલ–બનાવેલ, ઉત્પુટની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
औत्पुटिक त्रि० ઉત્પુટ–ખુલ્લી રીતે લઇ જનાર
औत्पुतिक त्रि० ઉત્પવન નામના વૈદિક સંસ્કારથી યુક્તપણે લઈ જનાર
औत्स त्रि० પર્વતના ઝરણમા થનાર–હોનાર.
औत्सङ्गिक त्रि० ખોળામા લઈ જનાર.
औत्सर्गिक त्रि० સામાન્ય વિધિને યોગ્ય.
औत्सायन पु० ઉત્સ ઋષિનો પુત્ર.
औत्सुक्य न० ઉત્કંઠા.
औदक त्रि० પાણીથી ભરેલો ઘડો લઈ જનાર, પાણીસંબંધી, પાણીમા થનાર હોનાર
औदकि पु० स्त्री० ઉદક નામના ઋષિનું છોકરૂ

औदकीय पु० ઉપરનો અર્થ.
औदङ्कि पु० स्त्री० ઉદંક ઋષિનું સંતાન.
औदङ्कीय पु० ઉપરનો અર્થ.
औदङ्कायनि पु० स्त्री० ઉદંક ઋષિનું છોકરૂં.
औदञ्चन त्रि० ઉદંચનસંબંધી.
औदञ्चवि पु० ઉદંચુ નામના ઋષિનો પુત્ર.
औदञ्चि पु० ઉદંચનો પુત્ર.
औदनिक त्रि० રસોઇ કરનાર.
औदन्य पु० તે નામનો એક ઋષિ
औदपान त्रि० રાજાએ લેવા યોગ્ય કર વગેરે, ઉદપાન નામના ગામમા થનાર–હોનાર, પાણીના હવાડામા થનાર–હોનાર.
औदभृज्जि पु ઉદભૃજ્જનો પુત્ર.
औदमेधीय त्रि० ઉદમેધસંબંધી.
औदमेयि पु० ઉદમેયનો પુત્ર.
औदयिक त्रि० લગ્નકાળે થનાર–હોનાર.
औदरिक त्रि० પેટભરૂ,એકલપેટું.
औदर्य त्रि० પેટમાં હોનાર, અંદર દાખલ થયેલ.
औदल पु० તે નામનો એક ઋષિ
औदवापि पु० ઉદવાપનો પુત્ર.
औदवाहि पु० ઉદવાહનો પુત્ર.
औदश्वित त्रि० છાશમાં સંસ્કારયુક્ત કરેલ ભક્ષ્ય દ્રવ્ય–વડાં વગેરે,
औदश्वित्क त्रि० ઉપરનો અર્થ.
औदस्थान त्रि० પાણીના સ્થાનમા થનાર–હોનાર.
औदार्य न० ઉદારતા, વાકયના અર્થની 'સંપત્તિ, વાણીનો એક ગુણ.
औदासीन्य न० ઉદાસીનતા, મધ્યસ્થતા, તટસ્થપણું, રહિતપણું, રાગનિવૃત્તિ.
औदास्य न० વૈરાગ્ય, રાગશૂન્યતા, મનો-યોગનો વિરહ.
औदुम्बरक पु० ઉંબરાના વિષયનો દેશ.
औदुम्बरक न० ઉંબરાનો સમહ.
औदुम्बरायण पु० ઉદુંબર ઋષિનો પુત્ર.
औद्गात्र न० ઉદ્ગાતા ઋત્વિજના ધર્મનું, ઉંચે ગાવારૂપ કર્મ, ઉંચેથી ગાવાપણું.
औद्गाहमानि पु० ઉદ્ગાહમાનનો છોકરો.
औद्ग्रभण त्रि० ઉંચે ગ્રહણ કરવાનું સાધન.
औद्ग्रहण न० ઉપરનો અર્થ.
औद्दण्डक त्रि० ઉદ્દણ્ડની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
औद्दालक न० રાફડાના કીડાઓએ એકઠું કરેલ મધ.
औद्दालकि पु० ઉદ્દાલક ઋષિનો પુત્ર ગૌતમ ઋષિ,
औद्धत्य न० ઉદ્ધતાઇ, અવિનયીપણું.
औद्धारिक त्रि० વિભાગકાળે ઉદ્ધાર માટે અપાતુ એક દ્રવ્ય.
औद्भारि पु० ઉદ્ભાર ઋષિનો પુત્ર.
औद्भिज्ज न० એક જાતનું મીઠું, જમીન ફાડી પોતાની મેળે નીકળનાર પાણી.
औद्भिद न० ઉપરનો અર્થ.
औद्भिद्य न० વૃક્ષ વગેરેની ઉત્પત્તિ.
औधाव त्रि० ઉધાવના વ્યાખ્યાનરૂપ ગ્રંથ, તે ગ્રંથમાં હોનાર.
औद्वाहिक त्रि० વિવાહકાળે મેળવેલું અથવા અપાતુ.
औद्वेप त्रि० કંપને લીધે થયેલ.
औधस त्रि० અડાણસંબંધી, આઉસંબંધી.
औन्नेत्र न० ઉન્નેતા નામના ઋત્વિજનું કર્મ, ઉંચે લઇ જનારાનું કર્મ, ઉન્નેતાપણું.
औपकर्णिक त्रि० કાનની પાસે લગભગ હોનાર–થનાર.
औपकलाप्य त्रि० કલાપની પાસે હોનાર–થનાર.
औपकायन पु० ઉપકનું ગોત્રાપત્ય.
औपकार्या स्त्री० છાપરૂં, મંડપ.
औपगव पु० ગોવાળનો છોકરો, ગોવાળના ગોરનો પુત્ર.

औपगवक त्रि० औपगवसंबंधी अथवा तेथी आवेल.
औपगवक न० औपगवोनो समूह.
औपगवक त्रि० औपगवनी भक्तिवाळुं.
औपगवि पु० बृहस्पतिनो पुत्र, बृहस्पतिनो विद्यार्थी उद्धव.
औपग्रस्तिक पु० ग्रहणना समयमा व्याप्त थयेल चंद्र के सूर्य.
औपचन्धनि पु० ते नामनो एक ऋषि.
औपचारिक पु० समजाववाना अथवा मेववाना कारणनुं.
औपच्छन्दसिक न०.ते नामनो एक छंद-पुष्पिताग्रा.
औपच्छन्दसिक त्रि० अनुकूलपणाथी करेल.
औपजानुक त्रि० लगभग ढींचण सुधी थनार.
औपतस्विनि पु० उपतस्विननो पुत्र राम नामनो एक ऋषि.
औपदेशिक त्रि० उपदेश आपी जीवनार, उपदेशक वृत्ति करनार.
औपदेशिक त्रि० उपदेशथी मेळवेल.
औपद्रविक पु० उपद्रवोने उद्देशी करेलो ग्रंथ-सुश्रुतनो एक अध्याय.
औपद्रष्टव्य पु० पुरुषमेध यज्ञनो कोइ देव
औपधर्म्य पु० हलको धर्म, नीच धर्म,
औपधेनव पु० ते नामनो एक ऋषि.
औपधेय न० रथनु पैडुं.
औपनायनिक त्रि० उपनयन संस्कार-जनोइनो विधि, उपनयन संस्कारनुं साधन.
औपनासिक त्रि० नाकनी पासे होनार-थनार.
औपनिधिक न० थापण मारे मूकेलु द्रव्य.
औपनिषत्क त्रि० उपनिषदमां कहेला उपदेशथी जीवनार.
औपनिषद पु० मात्र उपनिषदोथी जाणवा योग्य परमात्मा.
औपनीविक त्रि० नीविसमीप होनार.
औपपक्ष्य त्रि० बाहुमूल-बगलसंबंधी.
औपपत्तिक त्रि० युक्तिथी कल्पेल, युक्त.
औपपातिक त्रि० गोवध वगेरे उपपातकथी मिश्र.
औपबाहवि पु० उपबाहुनो पुत्र.
औपभृत त्रि० पात्रथी एकठुं करेल हविष वगेरे.
औपमन्यव पु० उपमन्युनो पुत्र कोई ऋषि.
औपमिक त्रि० उपमाथी बतावेल.
औपम्य न० उपमा, सादृश्य.
औपयज त्रि० उपयज नामना याग संबंधी.
औपयिक त्रि० उपायथी मेळवेल, युक्त, न्यायथी आवेल वस्तु.
औपयिक पु० उपाय.
औपयौगिक त्रि० उपयोगना कारणवाळुं.
औपरिष्ट त्रि० उपर थनार-होनार.
औपरोधिक त्रि० उपरोधना कारणवाळुं.
औपरोधिक पु० पीलुनो दंड.
औपल त्रि० आवकना स्थानथी आवेल, पत्थरसंबंधी.
औपवसथिक त्रि० उपवसथ नामना गाममां अथवा यागना पूर्व दिवसे करवा योग्य कर्म वगेरे.
औपवस्त न० उपवास.
औपवस्त्र न० उपवस्त्र, उपवास.
औपवास त्रि० उपवास व्रतमा अपातुं द्रव्य.
औपवासिक त्रि० उपवास करवामा समर्थ.
औपवास्य न० उपवास.
औपवाह्य पु० रथ वगेरे उपवाहन.
औपविन्दवि पु० उपविन्दुनो पुत्र.
औपवेशिक त्रि० उपवेशथी जीवनार.
औपश्लेषिक त्रि० एक भागमा संबंध पामेल कोइ आधार.
औपसङ्क्रमण त्रि० उपसंक्रमणमां आपवा योग्य.

औपसद पु० उपसत् शब्द જેમાં આવે છે તેવો સ્વાધ્યાય અથવા અનુવાક.
औपसर्गिक त्रि० ઉપસર્ગ કરવામાં સમર્થ, સન્નિપાત રોગ, દૈવી અનિષ્ટસૂચક દુષ્ટ ગ્રહ વગેરે, ઉપસર્ગસંબંધી.
औपस्थान त्रि० પાસે રહી ઉપાસના કરનાર ઉપાસક.
औपस्थानिक त्रि० સેવા કરી આજીવીકા ચલાવનાર.
औपस्थ्य न० સ્ત્રી કે પુરૂષના લિંગના વ્યાપારથી પ્રાપ્ત થનારૂં વૈષયિક સુખ.
औपहारिक त्रि० ઉપહારને માટે • દ્રવ્ય, ભેટ મૂકવાને માટે કોઈ વસ્તુ.
औपाधिक त्रि० ઉપાધિથી કરેલ.
औपाधिक पु० ઉપાધિ.
औपाध्यायक त्रि० ઉપાધ્યાયથી પ્રાપ્ત થયેલ.
औपानह्य पु० જોડાનું સાધન મુંજ ઘાસ.
औपानह्य न० જોડાનું સાધન ચામડું.
औपावि पु० ઉપાવ ઋષિનો પુત્ર.
औपासन त्रि० ગૃહ્ય અગ્નિમાં કરવાનું સાયંકાળે તથા પ્રાતઃકાળે હોમકર્મ.
औपोद्धिति पु० ઉપોદ્દિત ઋષિનો પુત્ર.
औम त्रि० અળસીનો વિકાર.
औमक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
औमायन त्रि० અળસીનિમિત્તે સંયોગ અથવા ઉત્પાત.
औमीन न० જેમાં અળસી પેદા થાય તેવું ખેતર વગેરે.
औरग न० આશ્લેષા નક્ષત્ર.
औरग त्रि० સર્પનું, સર્પસંબંધી.
औरभ्र न० ઘેટાં કે બકરાના વાળનો કામળો, ઘેટા કે બકરાસંબંધી.
औरभ्र पु० તે નામનો એક ઋષિ.
औरभ्रक न० ઘેટા કે બકરાનો સમૂહ.
औरभ्रिक त्रि० ઘેટા કે બકરાને વેચી ખાનાર
औरल्र न० औरभ्र न० જુઓ.
औरल्र पु० औरभ्र पु० જુઓ.
औरल्रक न० औरभ्रक જુઓ.
औरल्रक त्रि० औरभ्रिक જુઓ.
औरस पु० પોતાની સજાતીય સ્ત્રીમાં પોતાથી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર.
औरसिक न० વક્ષઃસ્થળ, છાતી.
औरस्य न० છાતીમાં થનાર-હોનાર.
और्ण त्रि० ઊનનો વિકાર-કામળો વગેરે.
और्णक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
और्णायत पु० તે નામનો એક ઋષિ.
और्णायत्य पु० ઉપરનો અર્થ.
और्णिक त्रि० ઊન નિમિત્તે સંયોગ અથવા ઉત્પાત.
और्ध्वकालिक त्रि० ઊર્ધ્વકાળે-ઉપરના કાળે થનાર-હોનાર.
और्ध्वदेह त्रि० પારલૌકિક દેહસંબંધી.
और्ध्वदैहिक त्रि० પરલોકસ્થ દેહને પ્રાપ્ત થનારી શાસ્ત્રોક્ત ક્રિયા વગેરે.
और्ध्वन्दमिक त्रि० ઉપર હોનાર-થનાર.
और्ध्वस्रोतसिक त्रि० શિવભક્ત-શૈવ.
और्व पु० ઉર્વ ઋષિનો પુત્ર, ભૃગુવંશનો એક ઋષિ, વાડવાગ્નિ.
और्व न० એક જાતનું મીઠું, મહાભારતમાં આવતું और्व ઋષિનું આખ્યાન.
और्व त्रि० પૃથ્વીમાં થનાર-હોનાર.
और्वश पु० 'और्वशी' એવો શબ્દ જેમાં આવે છે તેવો સ્વાધ્યાય કે અનુવાક.
और्वश त्रि० ઉર્વશીસંબંધી.
और्वशेय पु० અગસ્ત્ય મુનિ, ઉર્વશીથી ઉત્પન્ન થયેલ પુરૂરવાના ૭ પુત્રો.
औलपि पु० ઉલપનો પુત્ર.
औलपिन् पु० व० ઉલપે કહેલા વેદનું અધ્યયન કરનાર.
औलान न० અવલંબન.
औलूक न० ઘુવડોનો સમૂહ

क त्रि० सर्व नाम-समय.
क न० मस्तक, पाणी, सुख.
कंय त्रि० सुखवाळुं, सुखी.
कयु त्रि० उपरना अर्थ.
कंय त्रि० कय जुओ.
कंबुल न० एक प्रकारनो अन्नयोग.
कंश पु० न० पीवानुं पात्र.
कंस पु० कांसुं, सोनुं अने रुपु वगेरेथी बनावेल एक पात्र, गोळाकार एक यन्त्र-पात्र, कृष्णनो शत्रु कंस नामनो एक राजा.
कंस पु० न० आढक शब्द जुओ.
कंसक न० कांसु
कंसकार पु० एक वर्णसंकरजाति-कंसारो.
कंसकृष् पु० कृष्ण.
कंसज न० कांसु.
कंसजित् पु० कृष्ण.
कंसनोत्पाटन न० एक वनस्पति-अरडुसो.
कंसवती स्त्री० उग्रसेननी एक पुत्री.
कंसहन् पु० कृष्ण.
कंसा स्त्री० कंसनी बहेन-जे वसुदेवना नाना भाईनी पत्नी हती.
कंसार न० हाडकुं.
कंसाराति पु० कृष्ण, जटामांसी, आंजण, सुरमो.
कंसारि पु० कृष्ण.
कंसास्थि न० कांसु.
कंसिक त्रि० चोसक भारना मापथी खरीदेल.
कंसोद्भवा स्त्री० सोरठ देशनी सुगंधी माटी.
कक् भ्वादि० आ० सेट् इच्छवुं, स० गर्व करवो, चपळता करवी, अ०
ककन्द पु० राजा, सोनुं.
ककर पु० एक जातनुं पक्षी.
ककरघाट पु० झेरी मूळीयावाळुं एक वृक्ष.
ककरहाट पु० उपरनो अर्थ.
ककर्दु पु० सुखनो नाश करनार.
ककाटिका स्त्री० गळानो काकडो, ललाटनुं एक हाडकुं.
ककुअल पु० चातक पक्षी.
ककुत्मल न० बळदनी खूंध-खाधरूप स्थान
ककुत्स्थ पु० इक्ष्वाकुना पुत्र शशादनो पुत्र एक राजा.
ककुद् स्त्री० बळदनी खूंध-कोट-खाध उपरना भागनो मांसपिंडाकार.
ककुद पु० न० उपरनो अर्थ, प्रधान, श्रेष्ठ, राजानुं चिन्ह छत्र वगेरे, पर्वतनुं शिखर.
ककुदाक्ष त्रि० राजचिन्हने धारण करनार.
ककुदावर्त्त पु० खूंध उपर रहेल रुंवाटांनुं दुष्ट चक्र.
ककुद्मत् पु० बळद, पुष्कळ पाणीना समुदायवाळुं, पर्वत, ते नामनी एक औषधि.
ककुद्मती स्त्री० केड.
ककुद्मिकन्या स्त्री० बळदेवनी स्त्री रेवती.
ककुद्मिन् पु० बळद, पर्वत, एक राजा.
ककुद्मिसुता स्त्री० बळदेवनी स्त्री रेवती.
ककुन्दर न० शरीरमां पृष्ठवंशनी नीचेनो खाडो-केडनी नीचेना सीधा कुल्लाना बे खाडा.
ककुभ् स्त्री० दिशा, शोभा, चंपानी माळा, शास्त्र, एक प्रकारनी रागिणी, प्राण, ते नामनो एक वैदिक छंद.
ककुभ पु० वीणानी नीचेनुं तुंबडानुं पात्र, ते नामनो एक राग.
ककुभ पु० अर्जुनवृक्ष, सादडनुं झाड.
ककुभ त्रि० मोटुं.
ककुभा स्त्री० ते नामनी एक रागिणी. दिशा, दश संख्यानी एक संज्ञा.

ककुभादनी स्त्री० ते नामनुं એક સુ-ગંધી દ્રવ્ય.
ककुम्मती स्त्री० ते नामनो એક વૈદિક છંદ.
ककुद त्रि० ઉંચું, મોટું.
ककेरुक पु० પેટમાં રહેલો જીવડો.
कक्क् भ्वा० प० अ० सेट् હસવું.
कक्कट पु० એક જાતનો મૃગ.
कक्कटी स्त्री० એક જાતની મૃગલી.
कक्कुल पु० બોલસરીનું ઝાડ.
कक्कोल पु० ગંધ દ્રવ્ય સાધન એક વૃક્ષ-વનકપૂરનું ઝાડ.
कक्कोलक पु० વનકપૂર, મોટું મરચું.
कक्ख् भ्वा० प० अ० सेट् હસવું
कक्खक त्रि० કઠણ, હસતું, હાસ્યવાળું.
कक्खट त्रि० કઠણ, મજબૂત, હાસવાળું.
कक्खटपत्रक पु० એક જાતનું ઝાડ.
कक्खटी स्त्री० ખડી, ચાક.
कक्ष पु० ઉત્તરીય વસ્ત્રના પાછળના ભાગનો છેડો, કચ્છ દેશ, વેલો, સુકું ઘાસ, સુકું વન, પાછળનો ભાગ, રાજાનું અંતઃપુર-જનાનખાનુ.
कक्ष न० પાપ, ઘાસ.
कक्षक पु० વાસુકિના કુળમા જન્મેલો તે નામનો એક સર્પ.
कक्षतु पु० ते नामनुं એક ઝાડ.
कक्षधर न० છાતી અને બગલની વચ્ચેનું એક મર્મસ્થાન.
कक्षप पु० કાચબો.
कक्षपी स्त्री० કાચબી
कक्षरुहा स्त्री० નાગરમોથ, મોથ.
कक्षशाय पु० કુતરો.
कक्षशायी स्त्री० કુતરી.
कक्षशायु पु० स्त्री० કુતરૂં.
कक्षसेन पु० ते नामनो પરીક્ષિત રાજાનો એક પુત્ર.
कक्षा स्त्री० ઉત્તરીય વસ્ત્ર, કાચી-કટિમેખલા, કંદોરો, હાથીને બાંધવાની દોરી, મધ્ય, સંશયકોટી, સમાનતા, બગલ, કાંડું, ઘરની ભીંત, ધોતીયાંની કાછડી, સ્પર્ધાનું સ્થાન, વહાણનું એક અંગ, બગલમાં થતો એક જાતનો રોગ-બાબલાઈ.
कक्षांतर न० ખાનગી ઓરડો, જનાન-ખાનાનો છેક અંદરનો ઓરડો.
कक्षापट पु० લંગોટી.
कक्षाय् नामधातु પાપ કરવાની ઇચ્છા કરવી.
कक्षावत् पु० ते नामनो એક ઋષિ.
कक्षावेक्षक पु० રાજાના અંતઃપુરનો રક્ષક, બગીચાનું રક્ષણ કરનાર-માળી, વ્યભિ-ચારી પુરૂષ, દ્વારપાળ, કવિ, ચીતારો, રંગારી.
कक्षिन् त्रि० પાપી.
कक्षीवत् पु० ते नामनो એક ઋષિ.
कक्षेयु पु० રૌદ્રાશ્વ રાજાનો ઘૃતાચી અપ્સ-રામાં ઉત્પન્ન થયેલો એક પુત્ર
कक्षोत्था स्त्री० નાગરમોથ.
कक्षोद्भवा स्त्री० નાગરમોથ.
कक्ष्य त्रि० એક જાતની લતામાં થનાર, મધ્યમાં થનાર, કક્ષાને પૂર્ણ કરનાર.
कक्ष्य पु० રૂદ્ર દેવ.
कक्ष्य न० પાસેનો ભાગ, આજુબાજુનો ભાગ, ત્રાજવું, કાંટા વગેરેનું પલ્લું.
कक्ष्या स्त्री० ઉત્તરીય વસ્ત્ર, હવેલી વગેરેનું આંગણું, દરબારગઢ વગેરેને વીંટાઈ વળેલો પ્રદેશ, રાજમંદિર વગેરેનો શરૂઆતનો ઓરડો, સમાનતા, કટિમેખલા, કંદોરો, વસ્ત્રનો છેડો, હાથીને બાંધવાની દોરી, ચણોઠી, આંગળી.
कक्ष्यावत् पु० હાથી, ગ્રોટાયન નામે ઋષિ.
कक्ष्यावती स्त्री० હાથણી.
कक्ष्यावेक्षक पु० कक्षावेक्षक જુઓ.
कख् भ्वा० पर० अ० सेट् હસવું.
कख्या स्त्री० कक्षा જુઓ.

कग् भ्वा० प० मऋ० अऋ० सेट् દરેકોઇ ક્રિયા કરવી

कङ्क पु० એક જાતનો કાગડો, એક જાતનું પક્ષી, એક જાતનો આંબો, ક્ષત્રિય, યમ, છળથી બ્રાહ્મણના વેષને ધારણ કરનાર તે નામનો એક ક્ષત્રિય.

कङ्कट पु० કવચ, બખ્તર.

कङ्कटक पु० ઉપરનો અર્થ.

कङ्कटिक त्रि० બખ્તરથી તૈયાર કરેલ.

कङ्कटिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ, બખ્તરને ધારણ કરનાર.

कङ्कटिल त्रि० कङ्कटिक જુઓ.

कङ्कटेरी स्त्री० એક વનસ્પતિ-હળદર

कङ्कण न० હાથનું ઘરેણું, કડું, દરેકોઇ ઘરેણું, મુકુટ, હસ્તસૂત્ર.

कङ्कण पु० પાણીનો કણ.

कङ्कणिन् त्रि० હાથનું ઘરેણું જેની પાસે હોય તે, ઘરેણાવાળું, મુકુટધારી.

कङ्कणी स्त्री० નાની ઘંટડી, ઘુઘરી.

कङ्कणीका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

कङ्कत पु० નાગબલા વૃક્ષ, થોડા ઝેરી એક જાતનો સર્પ, માથું ઓળવાની કાંકસી.

कङ्कत न० માથું ઓળવાની કાંકસી.

कङ्कतिका स्त्री० માથું ઓળવાની કાંકસી.

कङ्कती स्त्री० ઉપરનો અર્થ, થોડા ઝેરવાળી સાપેણ

कङ्कतीय पु० તે નામનો એક ઋષિ.

कङ्कत्रोट पु० એક જાતનું માછલું.

कङ्कत्रोटि पु० ઉપરનો અર્થ.

कङ्कत्रोटी स्त्री० એક જાતની માછલી.

कङ्कपक्ष पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ

कङ्कपत्र पु० કંકપક્ષીની પાંખ, કંકપક્ષીનાં પીછાંવાળું બાણ

कङ्कपर्वन पु० એક જાતનો સર્પ.

कङ्कपुरी स्त्री० બનારસ, કાશી

कङ्कमाला स्त्री० એક જાતનું વાદિત્ર-કરતાલ.

कङ्कमुख पु० સાણસી, ચીપીયો.

कङ्कमुख न० વાગેલા કાંટા વગેરે ખેંચી કાઢવાનું એક યંત્ર.

कङ्कर त्रि० નિંદિત, નિંદ્ય, ખરાબ.

कङ्कर न० છાશ, કાંકરો.

कङ्करोल पु० પીસ્તાનું ઝાડ.

कङ्कलोड्य न० ચિંચોડમૂળ-એક જાતનો તેલનો.

कङ्कवाज पु० कङ्कपक्ष જુઓ.

कङ्कशत्रु पु० प्रश्नपर्णी જુઓ-ગાલપર્ણી.

कङ्कशाय पु० કુતરો.

कङ्का स्त्री० ગોરોચન, ઉગ્રસેનની એક કન્યા.

कङ्काल पु० હાડપીંજર.

कङ्कालमालिन् पु० મહાદેવ.

कङ्कालय पु० શરીર

कङ्कु पु० એક જાતનું ખડ ધાન્ય, કાંગ, ઉગ્રસેન રાજાનો એક પુત્ર.

कङ्कुष्ठ न० પહાડમાં થનારી એક માટી.

कङ्कूप पु० આભ્યંતર શરીર.

कङ्केरु पु० એક જાતનો કાગડો.

कङ्केलि पु० અશોકવૃક્ષ-આસોપાલવ.

कङ्केल्ल पु० એક જાતનું શાક.

कङ्केल्लि पु० कङ्केलि જુઓ

कङ्ग न० પાપભોગ.

कङ्गु स्त्री० એક ખડ ધાન્ય-કાંગ.

कङ्गुका स्त्री० કાંગ-ધાન્ય

कङ्गुनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

कङ्गुनीपत्रा स्त्री० એક જાતનું ઘાસ.

कङ्गुल पु० હાથ.

कङ्गुष्ठ न० कङ्कुष्ठ જુઓ.

कच् भ्वा० प० अ० सेट् શબ્દ કરવો.

कच् भ्वा० आ० सेट् બાંધવું, स० પ્રકાશવું अक०

कंच् ध्वा० प० सद् બાંધવું સ० પ્રકાશવું અક०

कच पु० મસ્તકના વાળ, તે નામનો બૃહસ્પતિનો પુત્ર, સુકાયલું વ્રણ, મેઘ, બાંધવું, શોભા.

कचग्रह पु० ચોટલો પકડીને અપમાન કરવું.

कचङ्गन न० કર વગરની બજાર.

कचङ्गल पु० સમુદ્ર.

कचप न० શાકપાન.

कचपक्ष पु० માથાના વાળનો સમુદાય–ચોટલો

कचपाश पु० ઉપરનો અર્થ.

कचमाल पु० ધુમાડો, અગ્નિ.

कचरिपुफला स्त्री० ખીજડાનું ઝાડ.

कचहस्त पु० कचपक्ष જુઓ.

कचा स्त्री० હાથણી.

कचाकचि अव्य० વાળેવાળ પકડી થયેલું યુદ્ધ.

कचाकु पु० સર્પ.

कचाकु त्रि० ક્રૂર, ઘાતકી, દુઃશીલ–દુરાચારી, દુરાધર્ષ, દુઃખે કરી જેનો પરાભવ થઇ શકે તે.

कचाग्र न० મસ્તકના વાળનો અગ્રભાગ.

कचाचित त्रि० વીખરાયલા–છૂટા કેશવાળું.

कचाटुर पु० दात्यूह જુઓ.

कचाटुरी स्त्री० ઉપરના પક્ષીની માદા.

कचामोद पु० વાળને સુગંધી કરનાર એક દ્રવ્ય–સુગંધીવાળો–ખસ.

कचिक त्रि० કેશની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.

कचु स्त्री० તે નામનો એક છંદ.

कचुस्था स्त्री० कालिका જુઓ.

कचेल न० લેખ્યપત્રનું બંધન સૂતર વગેરે.

कचट त्रि० નિંદિત, નિંદ્ય, ખરાબ

कचर न० છાશ.

कचर त्रि० कच्चट જુઓ.

कच्चित् अव्य० પ્રશ્નાર્થમાં, હર્ષમાં તથા મંગળમાં વપરાય છે.

कच्चिदध्याय पु० મહાભારતમાના સભાપર્વમાં ૫ મો અધ્યાય.

कच्छ त्रि० જળથી વ્યાપ્ત પ્રદેશ.

कच्छ पु० તટ, કાંઠો, નૌકાનું અંગ, કચ્છ દેશ, એક જાતનું વૃક્ષ, મુખનું સંપુટ, આકાશનું ઢાંકણ, કાચબાની ઢાલ.

कच्छक पु० એક જાતનું ઝાડ–તુણવૃક્ષ.

कच्छटिका स्त्री० કાછડી, કચ્છો, વસ્ત્રનો છેડો.

कच्छप पु० કાચબો, કુબેરનો એક ભંડાર, મલ્લોનો એક બંધ, ભગવાનનો કચ્છપાવતાર.

कच्छपिका स्त्री० ખસનો રોગ, કાળી નગોડનું ઝાડ.

कच्छपी स्त्री० કાચબી, એક જાતની વીણા, એક જાતનો ક્ષુદ્ર રોગ–ખસનો રોગ.

कच्छभू स्त्री० પાણીવાળી જમીન.

कच्छरुहा स्त्री० દુર્વા–ધ્રોખડ, મોથ, નાગરમોથ.

कच्छा स्त्री० પહેરવાના વસ્ત્રનો છેડો, ધોતીયાની કાછડી, વારાહી નામની વનસ્પતિ, ચીરિકા નામની વનસ્પતિ.

कच्छाटिका स्त्री० कच्छटिका જુઓ.

कच्छादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.

कच्छु स्त्री० ખરજવું, ખસનો રોગ.

कच्छुघ्नी स्त्री० पटोल જુઓ.

कच्छुर त्रि० ખરજવાના રોગવાળું, ખસના રોગવાળું, પામર, નીચ.

कच्छुर पु० વ્યભિચારી પુરુષ.

कच्छुरा स्त्री० શુકશિંબી, ધમાસો, કચૂરો નામની વનસ્પતિ, વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.

कच्छुराक्षस न० વૈદકપ્રસિદ્ધ એક તેલ.

कच्छुमती स्त्री० શુકશિંબી નામની વનસ્પતિ.

कच्छू स्त्री० कच्छु જુઓ.

कच्छूमती स्त्री० શુકશિંબી નામે વનસ્પતિ.

कच्छोटिका स्त्री० વસ્ત્રનો છેડો, કાછડી, કચ્છોટો.

कच्छोर पु० શઠી નામની વનસ્પતિ-કચૂરો

कच्वी स्त्री० એક જાતનો કંદ.

कंज् सौत्र० प० अ० सेट् ઉગવું, જન્મ થવો.

कज न० કમળ.

कज्जल न० કાજળ, નેત્રાંજન, લખવાની શાહી.

कज्जल पु० મેઘ, એક જાતનુ માછલું.

कज्जलध्वज पु० દીવો

कज्जलरोचक पु० न० દીવાનો આધાર-દીવી.

कज्जलिका स्त्री० જેમા પારો મિશ્ર કરેલો હોય તેવો ગંધક.

कज्जलित त्रि० કાજળવાળું થયેલ.

कज्जली स्त्री० कज्जलिका જુઓ, એક જાતની માછલી.

कज्यल न० કાજળ.

कञ्चट न० પાણીમાં થનારૂં એક શાક.

कञ्चटादि न० સંગ્રહણીનો નાશ કરનાર એક ઔષધ

कञ्चड पु० ચક્રમર્દન નામનું એક ઝાડ.

कञ्चार पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.

कञ्चिका स्त्री० વાસની શાખા, વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ક્ષુદ્ર ફોલ્લો, નાનું ચામડું.

कञ्चुक पु० કાંચળી, વારબાણુ-યોદ્ધા વગેરેનું બખ્તર, લોઢાનું બખ્તર, સર્પની કાચળી, હરકોઇ વસ્ત્ર, પુત્ર વગેરેના જન્મોત્સવ વખતે સેવક વગેરેએ સ્વામીના અંગ ઉપરથી બલાત્કારે ગ્રહણ કરેલ વસ્ત્ર

कञ्चुकालु पु० સર્પ.

कञ्चुकित त्रि० કંચુક જેને થયેલ હોય તે-કાચળી ધારણ કરનાર, બખ્તર ધારણ કરનાર.

कञ्चुकिन् पु० રાજાના જનાનખાનાનો અધિકારી, દ્વારપાળ, સર્પ, વ્યભિચારી પુરુષ, જવ, ચણા, જેણે કંચુક ધારણ કર્યું હોય તે.

कञ्चुकी स्त्री० એક જાતની ઔષધિ.

कञ्चुलिका स्त्री० સ્ત્રીઓની કાચળી-પોલકું-ચોળી.

कञ्चूल न० સ્ત્રીઓનો એક અંગાલંકાર.

कञ्चुली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

कञ्ज पु० બ્રહ્મા, માથાના વાળ.

कञ्ज न० કમળ, અમૃત.

कञ्जक पु० એક જાતનું પક્ષી-મેના પક્ષી.

कञ्जकी स्त्री० ઉપરના પક્ષીની માદા

कञ्जज पु० બ્રહ્મા

कञ्जन पु० કામદેવ, મેના પક્ષી.

कञ्जनाभ पु० વિષ્ણુ.

कञ्जर पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ, હાથી, બ્રહ્મા, ઉદર-પેટ.

कञ्जल पु० મેના પક્ષી.

कञ्जार पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, બ્રહ્મા, હાથી, ઉદર, પેટ, કોઇ મુનિ.

कञ्जिका स्त्री० બ્રહ્મયષ્ટિકા નામની ઔષધિ

कट् भ्वा० पर० स० सेट् જવું.

कट् भ्वा० प० स० सेट् વરસવું, ઢાંકવું.

कंट् भ्वा० प० स० सेट् જવું.

कट पु० હાથીનું ગંડસ્થળ, લમણું, નડ નામનુ ઘાસ, સાદડી, અતિશય ઉત્કટ, બાણ, સમય-આચાર, સુગંધી વાળો-ખસ વગેરે ઘાસ, મુડદું, શબ, મુડદાને લઇ જવાની ગાડી, એક જાતની ઔષધિ, સ્મશાન, જુગાર ખેલવાનુ સાધન કોઇ દ્રવ્ય, શ્રોણિ-કુલા.

कट त्रि० ઢાંકણ, ઢાંકનાર, હરકોઇ ક્રિયા કરનાર.

कटवरा स्त्री० કટુ નામની ઔષધિ.

कटक पु० न० હાથનું ઘરેણું, કડું, પર્વતનો મધ્ય ભાગ, ચક્ર, પૈડું, હાથીનો દાંત, સમુદ્રનુ મીઠું, રાજધાની, નગરી,

सैन्यनो समुदाय, पर्वतनु सपाट जमीन वाळु शिखर
कटकट त्रि० अत्यंत अतिशयवाळुं, सर्वोत्कृष्ट
कटकट पु० महादेव
कटकट अव्य० कटकट एवो अनुकरण शब्द
कटकार त्रि० सादडी बनावनार, एक जातनी वर्णसंकर जाति
कटकिन् पु० पर्वत
कटकिन् त्रि० कटक शब्दना अर्थवाळु.
कटकीय त्रि० हाथनो अलंकार कडा वगेरेना हितनु सोनु वगेरे
कटकृत् त्रि० सादडी बनावनार
कटकोल पु० पिकदानी-थुकवा मारेनुं एक पात्र
कटक्य त्रि० कटकीय जुओ
कटखादक त्रि० सर्वभक्षक, मुडदाने पण खाई जनार, शियाळ.
कटखादक पु० काचनी बनावेल शीशी.
कटघोष पु० भरवाड-रबारी वगेरेनु झुंपडु-कुबो
कटङ्कट पु० अग्नि, सोनु, चित्रक वृक्ष, गणपति
कटङ्कटेरी स्त्री० हळदर, दारुहळदर, आंबाहळदर.
कटदान न० विष्णुसबंधी पार्श्ववर्त नामनु भादरवा शुद अगीआरशने दिवसे करवानु एक कर्म
कटन न० घरनु छापरु
कटनगरी स्त्री० पूर्वदेशमा आवेलु गाम
कटनगरीय त्रि० कटनगरी गाममा उत्पन्न थयेल वगेरे
कटपल्वल न० पूर्वदेशमा आवेलु गाम.
कटपल्वलीय त्रि० कटपल्वल गाममा उत्पन्न थयेल वगेरे
कटपल्ली स्त्री० पूर्वदेशमा आवेल गाम
कटपल्लीय त्रि० कटपल्ली गाममा उत्पन्न थयेल वगेरे
कटपूतन पु० एक जातनु प्रेत-भूत
कटप्रू पु० महादेव, राक्षस, विद्याधर, एक जातनो कीडो
कटप्रू त्रि० जुगारी, पासा खेलनार, इच्छा प्रमाणे वर्तनार, स्वेच्छाचारी, आचारभ्रष्ट
कटप्रोथ पु० न० केडनो मासपिंड-कुल्लो
कटभङ्ग पु० सैन्यमा भंगाणनु कारण राजा वगेरेनु मृत्यु वगेरे, औषधीओनुं हाथ वगेरेथी कापवु
कटभी स्त्री० एक जातनो वेलो, मालकांकणीनुं झाड
कटमालिनी स्त्री० मदिरा-दारु, हरकोई केफी आसव
कटम्ब पु० वादित्र, बाण
कटम्बरा स्त्री० कटुकी जुओ.
कटम्भर पु० एक जातनु झाड, कडु वनस्पति
कटम्भरा स्त्री० हाथणी, साटोडी नामनी वनस्पति, मरवी नामनी औषधि
कटव्रण पु० भीमसेन-पांडवोमानो त्रीजो
कटशर्करा स्त्री० गागेष्टी नामनी वनस्पति
कटाकु पु० पक्षी
कटाक्ष पु० अपांगदृष्टि-आंखने खूणेथी जोवु
कटाग्नि पु० वीरण मूळ वगेरे घास वींटवाथी थयेल अग्नि.
कटायन न० सादडीनु उत्पत्ति साधन-वीरणमूळ.
कटार पु० नागर-नगरवासी, कामी
कटाल त्रि० दुष्ट-खराब लक्षणवाळु
कटाह पु० तळवानु साधन कडाइ वगेरे, कांचबानी पीठ-ढाल, ते नामनो एक बेट, ते नामनु एक नगर, खोपरी,

સુપડું, સૂપ-પગલાં, કચ્છ, જેને શીંગડા થોડાંજ બહાર નીકળ્યાં હોય તેવું પાડું.
कटि સ્ત્રી૦ કેડ, શ્રોણિભાગ-કુલા, પીપર.
कटिकर પુ૦ કુલા.
कटिका સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कटितट ન૦ ઉપરનો અર્થ.
कटित्र ન૦ કટિમેખલા-કંદોરો, કેડ ઉપરનું વસ્ત્ર, કેડ ઉપર ધારણ કરવાનું બખ્તર.
कटिन् પુ૦ શ્રેષ્ઠ ગંડસ્થળવાળો હાથી
कटिन् ત્રિ૦ સાદડી વગેરેથી ઢંકેલ.
कटिप ત્રિ૦ કેડનું રક્ષણ કરનાર.
कटिप्रोथ ન૦ कटप्रोथ જુઓ
कटिमालिका સ્ત્રી૦ કેડનું ભૂષણ-કંદોરો.
कटिरोहक પુ૦ હાથીની કેડ ઉપરથી હાથી ઉપર ચઢનાર.
कटिल्ल પુ૦ કારેલાનું ઝાડ.
कटिल्लक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
कटिल्लका સ્ત્રી૦ કારેલાનો વેલો.
कटिशीर्षक પુ૦ કેડનો ભાગ.
कटिशूल પુ૦ કેડમાં નીકળતું શૂળ.
कटिशृंखला સ્ત્રી૦ કંદોરો.
कटिसूत्र ન૦ કંદોરો.
कटी સ્ત્રી૦ કેડ, કુલા, તીખી પીપર, કટુ નામની ઔષધિ.
कटीतल પુ૦ કેડમાં ધારણ કરવાની વાંકી તરવાર.
कटीतल ન૦ નિતંબ-કુલા.
कटीर ન૦ કેડ.
कटीर પુ૦ ગુફા, જઘનપ્રદેશ, કેડ, નિતંબ.
कटीरक પુ૦ નિતંબ.
कटु ન૦ અકાર્ય, દુષ્ટ કામ, દૂષણ, કટુ રસ-તીખું.
कटु પુ૦ કટુ વનસ્પતિ.
कटु ત્રિ૦ તીખું, કઠોર, તીક્ષ્ણ, મત્સરવાળું, સુગંધવાળું, દુર્ગંધવાળું, ખરાબ, ભયાનક, વિકાળ, અદેખું, ગરમ.
कटु સ્ત્રી૦ કટુ ઔષધી, રાઇ, કોથમીર.
कटुक પુ૦ તીખો રસ, પટોલ, સુગંધી ઘાસ, કુટજ વૃક્ષ, આકડાનું ઝાડ, રાજસરસવ-ઇંદ્રજવનું ઝાડ.
कटुक ન૦ સુંઠ, મરી અને પીપર.
कटुक ત્રિ૦ તીખું, ઉગ્ર, તીક્ષ્ણ, કઠોર.
कटुकत्रय ન૦ સુંઠ, મરી અને પીપર.
कटुकत्रिक ન૦ ઉપરનો અર્થ.
कटुकन्द પુ૦ સરગવાનું ઝાડ, આદુ, લસણ.
कटुकफल પુ૦ कक्कोल જુઓ.
कटुका સ્ત્રી૦ કટુ નામની ઔષધિ, નાગરવેલ, રાઇ, કડવી તુંબડી, કટુ રસવાળી કોઇ સ્ત્રી.
कटुकालाबु સ્ત્રી૦ કડવી તુંબડી.
कटुकालाबू સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कटुकी સ્ત્રી૦ કટુ નામની વનસ્પતિ.
कटुकीट પુ૦ મચ્છર.
कटुकीटक પુ૦ મચ્છર.
कटुकाण પુ૦ ટીટોડું પક્ષી, તેતર પક્ષી.
कटुग्रन्थि પુ૦ ન૦ આદુ, પીપરીમૂળ-ગંઠોડા, સુંઠનાં મૂળ.
कटुङ्कता સ્ત્રી૦ નિત્યકર્મના આચારમાં નિષ્ઠુરતા.
कटुचातुर्जातक ન૦ એલચી, તજ, તમાલપત્ર અને મરી.
कटुच्छद પુ૦ તગર વૃક્ષ.
कटुतिक्त પુ૦ કરીયાતુ, શણનું ઝાડ.
कटुतिक्तक પુ૦ કરીયાતું, શણનું ઝાડ.
कटुतिक्ता સ્ત્રી૦ કડવી તુંબડી,
कटुतिक्तिका સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कटुतुण्डिका સ્ત્રી૦ નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कटुतुण्डी સ્ત્રી૦ એક જાતનો વેલો.
कटुतुम्बी સ્ત્રી૦ કડવી તુંબડી.
कटुत्रय ન૦ સુંઠ મરી ને પીપર.

कटुत्रिक न० ઉપર જુઓ.
कटुदला स्त्री० કાકડીનો વેલો.
कटुनिष्पाव पु० નદીની પાસે થનાર એક જાતનું ધાન્ય-કડવો વાલ.
कटुपत्र पु० તગરવૃક્ષ, પીતપાપડો.
कटुपत्रक पु० ઉપરના અર્થ.
कटुपत्रिका स्त्री० કંટકારિ વૃક્ષ-ભોરીંગણી.
कटुपाक त्रि० જેમાં પાક કાળે કડવાસ આવે છે તેવું દ્રવ્ય.
कटुपाकिन् त्रि० જેનો પાક કડવો હોય છે તે.
कटुफल स्त्री० કારેલીનો વેલો, કંકોલ.
कटुफला पु० પટોલ વૃક્ષ, શ્રીવલ્લી વૃક્ષ
कटुभङ्ग पु० સુંઠ.
कटुभद्र पु० સુંઠ.
कटुमञ्जरिका स्त्री० અઘાડો.
कटुमोद न० એક જાતનુ સુગંધી દ્રવ્ય.
कटुर न० છાશ.
कटुरव पु० દેડકો, કઠોર શબ્દ.
कटुरव त्रि० કઠોર શબ્દવાળું.
कटुरोहिणी स्त्री० કડુ નામની ઔષધિ
कटुवर्ग पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ પીપર વગેરે તીખા રસવાળા દ્રવ્યોનો વર્ગ.
कटुवार्त्ताकी स्त्री० ધોળી ભોરીંગણી
कटुवीजा स्त्री० પીપર.
कटुशृंगाल न० એક વનસ્પતિ.
कटुस्नेह पु० ધોળા સરસવ.
कटूत्कट न० આદું, સુંઠ.
कटून्कटक न० ઉપરના અર્થ.
कटोदक न० પ્રેતને ઉદ્દેશી તર્પણ માટે આપવાનું જળ.
कटोर न० કટોરો, ચપણીયું, કોડીયું.
कटोरक न० ઉપરના અર્થ.
कटोरा स्त्री० ઘણું જ નાનુ કોડીયું.
कटोल पु० કડુ રસ, તીખો રસ, ચાડાલ.
कटोल त्रि० કડુ રસવાળું.
कटोलक पु० કડુ રસ.
कटोलक त्रि० કડુ રસવાળું.
कटोलवीणा स्त्री० ચાડાલનું એક વાદિત્ર, કિન્નરી.
कट्फल न० કાયફળનુ ઝાડ.
कट्फला स्त्री० ગામાગી જુઓ.
कट्फलादिचूर्ण न० વૈદ્યકના કામરોગના અધિકારમા કહેલ એક ઔષધચૂર્ણ.
कट्वङ्ग पु० સૂર્યવંશી દિલીપ રાજા, લોધરનું વૃક્ષ.
कट्वर न० દહીંનો મઠો, છાશ
कट्वी स्त्री० કટુરસવાળી સ્ત્રી, તીખી, કડુ વનસ્પતિ.
कठ् चु० भ्वा० उभ० पर० स० सेट् ઉત્કંઠાપૂર્વક સ્મરણ કરવું.
कठ् भ्वा० पर० अ० सेट् કષ્ટપૂર્વક જીવવું.
कठ् भ्वा० आ० स० सेट् ઉત્કંઠાપૂર્વક સ્મરણ કરવું.
कठ पु० તે નામનો એક મુનિ, એક ઋચા, એક સ્વર.
कठ पु० व० કઠ મુનિએ કહેલ વેદશાખા ભણનાર.
कठमर्द पु० મહાદેવ-શિવ.
कठर त्रि० કઠિન, કઠણ
कठशाखा स्त्री० યજુર્વેદની એક શાખા.
कठशाठ पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कठश्रोत्रिय पु० કઠશાખા ભણનાર-શ્રોત્રિય બ્રાહ્મણ
कठाहक पु० દાત્યૂહ-એક જાતનું પક્ષી.
कठिका स्त्री० ખડી, ચોક.
कठिञ्जर पु० તુલસી.
कठिन त्रि० ક્રૂર, કઠોર, તીક્ષ્ણ, સ્તબ્ધ, ગોળનો સરકો.
कठिन न० થાળી, તપેલી
कठिनपृष्ठ पु० કાચબો
कठिनपृष्ठक पु० કાચબો.

कठिनता स्त्री० कठणपणुं.
कठिनत्व न० कठणपणुं.
कठिना स्त्री० थाळी, तपेली.
कठिनिका स्त्री० खडी-चोक.
कठिनी स्त्री० उपरनो अर्थ.
कठिला स्त्री० राती सारोडी.
कठिल्ल पु० कारेलानो वेलो, सारोडी, तुळसी.
कठिल्लक पु० उपरनो अर्थ.
कठी स्त्री० कठे कहेल भणनार ब्राह्मणी.
कठेर त्रि० कष्टपूर्वक जीवनार.
कठेरणि पु० ते नामनो एक ऋषि.
कठेरु पु० चामरनो वायु.
कठोर त्रि० कठण, पूर्ण, निर्दय, क्रूर, दुष्ट, घातकी.
कठोरता स्त्री० कठोरपणुं.
कठोरत्व न० कठोरता.
कठोल त्रि० कठिन-कठोर-कठण, क्रूर, पूर्ण.
कड् तुदा० पर० सेट् खावुं, स० मद करवो अक०
कंड् भ्वा० आ० अ० सेट् गर्व करवो, खांडवुं.
कंड् चु० उभ० स० सेट् रक्षण करवुं, खांडवुं.
कड त्रि० मूर्ख, भक्षण करवा योग्य कोइ पदार्थ.
कडक न० एक जातनुं मीठुं.
कडज पु० एक जातनो दारु.
कडङ्गर न० अनाजनुं ठेलरुं.
कडङ्गरीय त्रि० अनाजनां ठेलरां [illegible] गाय वगेरे.
कडत्र न० श्रोणि-[illegible]
कडम्ब पु० शाक [illegible] डांनो भाग.
कडम्बी स्त्री एक [illegible]
कडवक पु० अपभ्रं[illegible] विरामसूचक सर्ग.
कडार पु० पींगळो

कडार त्रि० पींगळुं, गर्विष्ठ.
कड्डितुल पु० तरवार.
कड्ड् भ्वा० प० अ० सेट् कठोरता करवी.
कण् भ्वा० प० अ० सेट् आर्त शब्द करवो, पोकार करवो.
कण् भ्वा० प० स० सेट् जवुं.
कण् चु० प० अ० सेट् भ्वा० प० अ० सेट् मीचवुं
कण पु० अनाज वगेरेनो कण-अति सूक्ष्मभाग.
कण न० एक जातनो गुगळ-भेंसो गुगळ.
कणगुग्गुल पु० उपरनो शब्द जुओ.
कणजीर पु० घोळुं जीरुं, हलकुं जीरुं, झीणुं जीरुं.
कणजीरक पु० क्षुद्र-झीणुं जीरुं.
कणप पु० एक प्रकारनुं यंत्र-अंकुश-पिस्तोल.
कणभ पु० एक जातनो कीडो.
कणभक्ष पु० एक जातनुं पक्षी, कणाद मुनि.
कणभक्षक पु० उपरनो अर्थ.
कणलाभ पु० पीसवानुं साधन यंत्र-घंटी, आवर्त-गोळ चक्कर.
कणशस् अव्य० कणे कणे.
कणा स्त्री० जंगली जीरुं, [illegible] अंग-भ्रम, पीपर, घोळुं जीरुं.
कणाटीन पु० खंजन पक्षी, एक जातनी [illegible] घोडो.
[illegible] उपरनो अर्थ.
[illegible] पक्षी, चीवाली घोडो.
[illegible]

कणित न० पीडा पामेलानो शब्द, दुःखी-यारानो शब्द.
कणित त्रि० पीडा पामेलानो शब्द करनार.
कणिश न० अनाज वगेरेनी मांजर, अनाज वगेरेनुं डुंडुं.
कणी स्त्री० कणिका जुओ.
कणीक त्रि० अल्प-थोडुं, बारीक.
कणीचि पु० निवास, रहेठाणु, पल्ली.
कणीचि स्त्री० पुष्पवाळी लता, चणोठी, गाडुं.
कणीची स्त्री० उपरना अर्थ.
कणीयस् त्रि० अत्यंत अल्प.
कणे अव्य० श्रद्धानो नाश करवो.
कणेर पु० कणेरनुं झाड.
कणेरा स्त्री० वेश्या, हाथणी.
कणेरु पु० कणेरनुं झाड.
कणेरु स्त्री० वेश्या, हाथणी.
कणेहत्य अव्य० श्रद्धानो नाश करीने.
कण्ट त्रि० कांटो.
कण्टक पु० न० सोयनो अग्र भाग, कांटो, क्षुद्र शत्रु, रोमांच, माछला वगेरेनुं हाडकुं, ज्योतिषप्रसिद्ध केन्द्रस्थान, वादमां एक जातनो दोष.
कण्टकद्रुम पु० कांटावाळुं वृक्ष बावळ वगेरे, शीमळानुं झाड.
कण्टकप्रावृता स्त्री० एक जातनी कुंवार.
कण्टकफल पु० फणसनुं झाड, गोखरुनुं झाड.
कण्टकभक्षक पु० उंट.
कण्टकवृक्ष पु० कटकद्रुम जुओ.
कण्टकवृन्ताकी स्त्री० रींगणी.
कण्टकश्रेणि स्त्री० कंटकारि वृक्ष-भोरींगणी
कण्टकस्थल पु० ते नामनो एक देश.
कण्टकागार पु० सेरो प्राणी, काकीडो.
कण्टकाढ्य पु० कांटावाळुं झाड.
कण्टकार पु० शीमळानुं झाड.
कण्टकारिका स्त्री० भोरींगणी
कण्टकारी स्त्री० भोरींगणी.
कण्टकारीघृत न० वैद्यकप्रसिद्ध एक घी.
कण्टकार्यादिपाचन न० वैद्यकप्रसिद्ध एक औषध-पाचन.
कण्टकाल पु० फणसनुं झाड.
कण्टकालुक पु० एक जातनुं झाड-जवासो.
कण्टकाशन पु० उंट.
कण्टकाष्ठील पु० एक जातनुं माछलुं.
कण्टकित त्रि० जेने रोमांच थयेल होय ते.
कण्टकिन् त्रि० कांटावाळुं.
कण्टकिन् पु० माछलुं, खेरनुं झाड, मींढळनुं झाड, गोखरु, वांस, बोरडी.
कण्टकिनी स्त्री० वंताकडी, भाडी खजूरी
कण्टकिफल पु० फणस, गोखरु, खजूरीनुं झाड, रींगणी.
कण्टकिल पु० एक जातनो वास.
कण्टकिल त्रि० कांटावाळुं.
कण्टकिलता स्त्री० काकडीनो वेलो, कांटावाळापणुं.
कण्टकिवृक्ष पु० कण्टकवृक्ष जुओ.
कण्टकी स्त्री० एक जातनी रींगणी.
कण्टकीद्रुम पु० खेरनुं झाड, बावळनुं झाड.
कण्टकीफल पु० फणसनुं झाड.
कण्टकुरण्ट पु० झींटी-ते नामनी एक वनस्पति.
कण्टतनु स्त्री० बृहती-नामनी वनस्पति.
कण्टदला स्त्री० केवडानुं झाड.
कण्टपत्र पु० विकंकत वृक्ष.
कण्टपत्रफला स्त्री० ब्रह्मदंडी-नामनी वनस्पति.
कण्टपाद पु० कण्टपत्र जुओ.
कण्टफल पु० गोखरु, फणस, धंतुरो, एक जातनो एरंडो.
कण्टफला स्त्री० एक जातनो वेलो.
कण्टल पु० बावळ.
कण्टवल्ली स्त्री० श्रीवल्लीवृक्ष.

कण्टवृक्ष पु० તેજઃફળ વૃક્ષ.
कण्टाफल पु० ફણસ.
कण्टार्तगला स्त्री० નીલઝિંટી નામની વનસ્પતિ.
कण्टालु स्त्री० રીંગણી, વાંસ, બાવળ, બૃહતી.
कण्टाह्व न० कटुकन्द જુઓ.
कण्टिन त्रि० ખેર, અઘાડો, ગોખરૂ, બાવળ.
कण्टिन् त्रि० કાંટાવાળું.
कण्ठ पु० ગળું, મીંઢળનું ઝાડ, સમીપ–પાસે, હોમના કુંડની બહારનું એક આંગળી જેટલું સ્થાન, ગળાનો અવાજ, હરકોઈ અવાજ.
कण्ठकूणिका स्त्री० વીણા નામનું વાદિત્ર.
कण्ठग त्रि० ગળા સુધીનું.
कण्ठतलासिका स्त्री० ઘોડાની ડોક ઉપર વીંટવાનું ચામડું વગેરે.
कण्ठदघ्न त्रि० ગળા સુધીના માપનું.
कण्ठधान पु० તે નામનો એક દેશ.
कण्ठनीडक पु० એક જાતનું પક્ષી–સમળી.
कण्ठनीलक पु० મોટો દીવો–મસાલ.
कण्ठपाशक पु० હાથીને ગળે વીંટવાની દોરી, ગળે બાંધવાની દોરી.
कण्ठबंधका पु० ગળે શંસો, ગળામાં બંધન.
कण्ठबंधन न० ઉપરનો અર્થ.
कण्ठभूषा स्त्री० ગળાનું ઘરેણું.
कण्ठमणि पु० ગળાંમાં ધારણ કરવાનો કોઈ મણિ.
कण्ठमाधुर्य न० ગળાના શબ્દની મીઠાશ.
कण्ठलग्न त्रि० ગળે વળગેલ, ગળે બાંધેલ, બેરેલ.
कण्ठलता स्त्री० कण्ठभूषा જુઓ,
कण्ठशालूक न० ગળામાં ગયેલો મુખનો એક રોગ.
कण्ठशूली स्त्री० તાળવે ગયેલો મુખનો એક રોગ.
कण्ठशोष पु० ગળું સુકાવું, પિત્તરોગ.
कण्ठसूत्र न० એક પ્રકારનો સુરતબંધ.
कण्ठस्थ त्रि० ગળામાં રહેનાર, કંઠે હોનાર, કંઠથી જેનો ઉચ્ચાર થાય છે તે.
कण्ठागत त्रि० ગળે આવેલ, કંઠસુધી આવેલ.
कठाग्नि पु० પક્ષી.
कण्ठाभरण न० कण्ठभूषा જુઓ.
कण्ठाल पु० સૂરણ, યુદ્ધ, ઉંટ, વહાણનું એક અંગ, કોદાળી.
कण्ठाला स्त्री० ગૂણ, દહીં વગેરે વલોવવાનું વાસણ.
कण्ठायसक्त त्रि० कण्ठलग्न જુઓ.
कण्ठिका स्त्री० ગળાનું એક ઘરેણું.
कण्ठी स्त्री० ઘોડાને ગળે બાંધવાનો ચામડાનો પટ્ટો, ગળું, કંઠ.
कण्ठीरव पु० સિંહ, મદોન્મત્ત હાથી, કબૂતર.
कण्ठीरवी स्त्री० અરડુસી, સિંહણ.
कण्ठेकाल पु० મહાદેવ.
कण्ठ्य त्रि० ગળામાં હોનાર–થનાર–કંઠસ્થાની વર્ણ વગેરે, કંઠના સ્વરને હિતકારક.
कण्डन न० ખાંડવું.
कण्डनी स्त्री० મુસળી, સાંબેલું, ખાંડણીઓ, ખાડણી.
कण्डरा स्त्री० શરીરમાં રહેલી મોટી નાડી.
कण्डरीक पु० તે નામનો એક બ્રાહ્મણ.
कण्डिका स्त्री० વેદનો એક ભાગ.
कण्डु स्त्री० ખણવું, ખંજોરવું, ખસરોગ, ખરજવું રોગ.
कण्डुघ्न त्रि० कण्डूघ्न જુઓ.
कण्डुर पु० કારેલાનો વેલો, શુકશિંબી, અતિઅમ્લપર્ણી.
कण्डुरा स्त्री० કવચ ઔષધી.
कण्डू कण्ड्वा० उभ० स० सेट् ખણવું, ખંજોરવું.
कण्डू स्त्री० कण्डु જુઓ.

कण्डूकरी स्त्री० કારેલાનો વેલો.
कण्डूघ्न पु० ધોળા સરસવ, ગરમાળો.
कण्डूति स्त्री० ખરજ, ચેળ.
कण्डूमका स्त्री० તે નામનો એક કીડો.
कण्डूयत् त्रि० ખરજતું, ખંજોરતું.
कण्डूयन न० ખણવું, ખંજોરવું.
कण्डूयनी स्त्री० ખણવાનું સાધન.
कण्डूया स्त्री० ખણવું.
कण्डूरा स्त्री० કપિકચ્છૂ-કવચ નામની ઔષધી.
कण्डूल पु० સૂરણ.
कण्डूल त्रि० ખરજવાળું, ચેળવાળું, ખસના રોગવાળું.
कण्डोल पु० ઘાસથી બનાવેલો કરંડીયો, ઉંટ.
कण्डोलक पु० ઉંટ.
कण्डोलवीणा स्त्री० ચાંડાલની વીણા.
कण्डोली स्त्री० ઉપરનો અર્થ, ઉંટડી.
कण्ड्वोघ पु० શુકકીટ.
कण्व त्रि० સ્તુતિ કરનાર, બુદ્ધિશાળી, સ્તુતિ કરવા યોગ્ય.
कण्व पु० તે નામનો એક મુનિ, પુરુવંશી એક રાજા.
कण्व न० પાપ.
कण्वतम त्रि० અતિશય સ્તુતિ કરવા યોગ્ય
कण्वतर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कण्वरथन्तर न० એક પ્રકારનું સામગાન.
कण्वसुता स्त्री० શકુંતલા.
कण्वाय् नामधा० आ० अ० सेट् પાપ કરવું.
कत पु० નિર્મળીનું ઝાડ, તે નામે મુનિ.
कतक पु० નિર્મળીનું ઝાડ.
कतक न० નિર્મળીનું ફળ.
कतफल पु० નિર્મળીનું ઝાડ.
कतम त्रि० અનેકમાંથી પ્રશ્નવિષયક એક પદાર્થ.
कतमाल पु० અગ્નિ.
कतर त्रि० બેમાંથી પ્રશ્નવિષયક એક પદાર્થ.
कति त्रि० કેટલું, કેટલાં, કેટલી સંખ્યા વગેરે, થોડું.
कतिचित् अव्य० હરકોઈ પ્રકારે, કેટલી રીતે, થોડા વખતને માટે
कतिथ त्रि० કેટલાની સંખ્યાને પૂર્ણ કરનાર, કેટલું, શું.
कतिधा अव्य० કેટલા પ્રકારે.
कतिपय त्रि० कति જુઓ, માપેલ, મપાયેલ.
कतिपयथ त्रि० કેટલાની સંખ્યાને પૂર્ણ કરનાર, કેટલું.
कतिविध त्रि० કેટલા પ્રકારનું, કેવી રીતનું.
कतिशस् अव्य० કેટલી વાર.
कत्तृण न० ખરાબ ઘાસ, સુગંધી ઘાસ, પૃશ્નિ-કુંભિકા-જુઓ.
कत्तोय न० દારૂ,
कत्त्रि त्रि० बहु० ખરાબ ત્રણ.
कत्र्यादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
कत्थ् भ्वा० आ० अ० सेट् વખાણવું, પોતાના ગુણ પ્રકટ કરવા.
कत्पय न० સુખ ઉપજાવનાર પાણી.
कत्र् चु० उभ० अ० सेट् શિથિલતા કરવી.
कत्सवर न० સ્કંધ, ખાંધ.
कथ् चु० उ० अ० सेट् વાક્યરચના કરવી, કહેવું. अनु+અનુવાદ કરવો.
कथक त्रि० કથા કહેનાર, કહેનાર, વાંચનાર.
कथङ्कथिक त्रि० 'કેમ કેમ' એમ પૂછનાર.
कथङ्कथिकता स्त्री० પ્રશ્ન, પૂછપરછ.
कथङ्कारम् अव्य० કેવી રીતે, કેમ, શી રીતે.
कथञ्चन अव्य० કેમ, કોઈકરીને, અસમગ્ર, એક ભાગે કરીને.
कथञ्चित् अव्य० કેમ, કોઈ પણ રીતે, મહાકષ્ટથી, મુશ્કેલીથી.
कथन न० કહેવું, વાતચીત, કથા.
कथनीय त्रि० કહેવા યોગ્ય, કથા કરવા યોગ્ય.
कथन्ता स्त्री० કેવા પ્રકારપણું.

कथम् अव्य० કેમ, કેવી રીતે, કેવા પ્રકારે.
कथमपि अव्य० અતિ કષ્ટે કરીને, માંડમાંડ, અતિ માનથી.
कथम्भाव पु० કેવા પ્રકારપણું, કોઈ પ્રકારની પ્રાપ્તિ, કેમ એવી અપેક્ષા.
कथम्भूत त्रि० કેવું, કેવા પ્રકારને પામેલ.
कथा स्त्री० કહેવું, પ્રબંધરૂપ વાક્ય, વાર્તા.
कथादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દસમૂહ.
कथानक न० કહાણી, કથા, વાર્તા.
कथानुराग पु० કથામાં પ્રેમ, કહેવામા આસક્તિ.
कथान्तर न० કથાના અવસરે, બીજી કથા.
कथापीठ पु० કથાનો પ્રસ્તાવસૂચક ગ્રંથ
कथाप्रबंध पु० कथा જુઓ.
कथाप्रसंग पु० કથામાં આસક્તિ, વાતચીતનો પ્રસંગ.
कथाप्रसंग त्रि० ગારૂડી, વાદી, સાપનો ખેલાડી, બહુ જ બોલનાર, વાચલ, વાયડું.
कथाप्राण पु० કથા કરી જીવનાર—નાટકાચાર્ય, હરદાસ.
कथामुख न० કથાના આરંભનો અંશ, કથાની શરૂઆત.
कथायोग पु० કથા, વાર્તા, સંભાષણ, વ્યાખ્યાન.
कथारंभ पु० कथामुख જુઓ.
कथाशेष त्रि० મરણ પામેલ.
कथाशेष पु० કથાની સમાપ્તિ.
कथित त्रि० કહેલ, કોઇ સ્વરૂપે પ્રતિપાદન કરેલ.
कथित पु० પરમેશ્વર.
कथित न० કહેવું.
कथितपद न० વારંવાર કહેવું, પુનરૂક્તિ, અનુવાદ,
कथितपदता स्त्री० અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક વાક્યદોષ.
कथीकृत त्रि० કથા માત્રથી અવશેષ રહેલ.
कथोद्घात पु० નાટક વગેરેની કથા કહેવાનો આરંભ કરવો તે.
कथोपकथन न० કથા કહેવી, ભાષણ કરવું, કહેવું, વાર્તા, વાત.
कथोपाख्यान न० ઉપરના અર્થ.
कथ्य त्रि० કહેવા યોગ્ય, કથા કરવા યોગ્ય.
कंद् भ्वा० पर० सेट् રોવું, અકળાવું, ગભરાવું અ० બોલાવવું स०
कद् दिवा० आ० अ० अनिट् વિહ્વળ થવું.
कद् अव्य० શું.
कद पु० મેઘ.
कद त्रि० પાણી આપનાર, સુખ આપનાર.
कदक न० ચાંદરવો, ઉલેચ, છત્ર.
कदक्षर न० ખરાબ અક્ષર.
कदग्नि पु० મંદ અગ્નિ.
कदग्नि त्रि० મંદ અગ્નિવાળું.
कदध्वन् पु० ખરાબ માર્ગ.
कदन न० પાપ, મર્દન, મારવું, મારી નાખવું, યુદ્ધ, વિહ્વળતા.
कदन्न न० ખરાબ અન્ન.
कदपत्य न० ખરાબ સંતાન—છોકરૂં.
कदम्ब न० ટોળું, સમુદાય, સંઘ.
कदम्ब पु० કદંબનું ઝાડ, સરસવનું ઝાડ, હળદરનું ઝાડ.
कदम्बक पु० કદંબનું ઝાડ, હલદર, સરસવનું ઝાડ.
कदम्बक न० સમૂહ, દેવતાડ નામનું ઘાસ.
कदम्बकोरकन्याय पु० જેમ કંદબના પુષ્પના સર્વ અવયવોમાં એકી સાથે કળીઓની ઉત્પત્તિ થાય છે તેમ એક સમયે ઉત્પત્તિમાં અપાતું એક દષ્ટાંત.
कदम्बद पु० સરસવનું ઝાડ.
कदम्बपुष्पा स्त्री० મુંડેરી નામની વનસ્પતિ-ગોરખ મુંડી.

कदम्बपुष्पिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कदम्बपुष्पी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कदम्बभ्रमवृत्त न० એક પ્રકારનું ગોળ વૃત્તક્ષેત્ર.
कदम्बवादिन् पु० नीपवृक्ष.
कदम्बानिल पु० કદંબનો વાયુ.
कदम्बी स्त्री० દેવદાલી નામનો વેલો.
कदर न० એક જાતની દૂધની ખીર.
कदर पु० ધોળો ખેર.
कदर्थ पु० નિંદ્ય અર્થ, નિંદિત પદાર્થ, પદનો ખરાબ અર્થ.
कदर्थन न० ખરાબ અર્થ કરવો.
कदर्थना स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कदर्थित त्रि० ખરાબ અર્થવાળું કરેલ, નિષ્ફળ કરેલ.
कदर्थीकृत त्रि० ખરાબ અર્થવાળું કરેલ, નિંદ્ય કરેલ.
कदर्य्य पु० અદાતા, ક્ષુદ્ર, લોભી, કદરી, વૈભવ હોવા છતા કોઇને નહિ આપનાર, વ્યર્થ ધનસંગ્રહ કરનાર.
कदर्य्यता स्त्री० લોભીપણું.
कदर्य्यत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कदल पु० કેળનું ઝાડ, શીમળાનું ઝાડ.
कदल न० કેળું.
कदलक पु० કેળનું ઝાડ.
कदला स्त्री० શીમળાનું ઝાડ, કેળનું ઝાડ.
कदलिका स्त्री० કેળનું ઝાડ.
कदलित त्रि० અંકુર પામેલ, વમન કરેલ.
कदली स्त्री० કેળનું ઝાડ, ધજા-પતાકા, હસ્તિપતાકા, એક જાતનો મૃગ.
कदलीकन्द पु० કેળનું મૂળ.
कदलीकुसुम न० કેળનું ફૂલ.
कदलीक्षता स्त्री० એક જાતની કાકડી, સુંદર સ્ત્રી.
कदलीखण्ड न० કેળનો સમૂહ. કેળનું વન.
कदलीदण्ड पु० કેળના સ્તંભની વચ્ચેનો પદાર્થ.
कदलीनाल न० કેળની નાળ, કેળનો ગાભો.
कदलीपुष्प न० કેળનું ફૂલ.
कदलीफल न० કેળું.
कदश्व पु० ખરાબ ઘોડો.
कदा अव्य० કયે સમયે.
कदाकार त्रि० ખરાબ આકારવાળું.
कदाकार पु० ખરાબ આકાર.
कदाख्य पु० તે નામનું એક ઝાડ-કુષ્ઠવૃક્ષ.
कदाख्य त्रि० ખરાબ સંજ્ઞા-નામવાળું.
कदाख्या स्त्री० ખરાબ સંજ્ઞા-નામ.
कदाचन अव्य० કોઇ કાળે, કોઇ સમયે.
कदाचार पु० ખરાબ આચરણ.
कदाचार त्रि० ખરાબ આચરણવાળું.
कदाचित् अव्य० કદાપિ, કોઇ કાળે, કદીપણ.
कदातन त्रि० કયે કાળે હોનાર-થનાર.
कदापि अव्य० કદીપણ, કોઇવાર, ક્યારેક.
कदामत्त पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कदुष्ण न० લગાર ગરમ સ્પર્શ.
कदुष्ण त्रि० લગાર ગરમીવાળું, થોડું ગરમ.
कदृड् कड् ધાતુ જુઓ, કર્કશતા કરવી.
कद्रथ पु० ખરાબ રથ.
कद्रु पु० પીંગળો રંગ, કાબરચિત્રો રંગ.
कद्रु त्रि० પીંગળું, કાબરચિત્રું.
कद्रु स्त्री० નાગમાતા, સર્પોની માતા.
कद्रुण त्रि० પીંગળું, માંજરૂં.
कद्रुपुत्र पु० સર્પ.
कद्रुसुत पु० સર્પ.
कद्रू स्त्री० સર્પોની માતા.
कद्रूपुत्र पु० સર્પ.
कद्रूसुत पु० સર્પ.
कद्वञ्च् त्रि० ક્યાં જનાર, અનિશ્ચિત દેશ-સ્થાને જનાર.

कद्वत् त्रि० જેમાં क શબ્દ હોય તેવો મંત્ર વગેરે.
कद्वद् त્રિ० નિંદિત વાક્ય બોલનાર, દુઃખેથી સાંભળી શકાય તેવા શબ્દવાળું.
कद्वर न० એક પ્રકારની છાશ.
कधप्रिय पु० સ્કંધને તૃપ્ત કરનાર.
कधमी पु० ઉપરનો અર્થ
कन् भ्वा० प० स० सेट् જવું. પ્રસન્ન થવું અ०
कनक न० સુવર્ણ. સોનુ.
कनक पु० ચંપાનું ઝાડ, એક ઝાડ.
कनकक्षार पु० સોનું ઝારવાનો એક ખાર-ટંકણ ખાર.
कनकच्छत्र न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कनकदण्ड न० રાજછત્ર
कनकदण्डक न० ઉપરનો અર્થ.
कनकध्वज पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
कनकपराग पु० સોનાની ઝીણી ભુકી
कनकपल न० એક જાતનું માછલુ,
कनकपल न० સોનાનું એક માપ
कनकपत्र न० એક જાતનો સુવર્ણાલંકાર
कनकप्रभा स्त्री० પીળી જૂઇ, માલકાકણી.
कनकभग पु० સોનાનો ટુકડો
कनकप्रसवा स्त्री० સોનેરી કેળ
कनकमय त्रि० સોનાનો વિકાર-દાગીના.
कनकरम्भा स्त्री० સોનેરી કેળ
कनकरस पु० હરતાલ, સોનાનો દ્રવ થયેલ રસ
कनकलोद्भव पु० સાગનો રસ, સાગનો ગુંદર, રાળ
कनकसूत्र न० સોનાનો કદોરો, હાર.
कनकस्थली स्त्री० સુવર્ણભૂમિ.
कनकाङ्गद न० સોનાનું બાજુબંધ
कनकाचल पु० મેરૂપર્વત.
कनकाध्यक्ष पु० સુવર્ણનું રક્ષણ કરવા માટે નીમેલો અધિકારી.
कनकायु पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
कनकार पु० કોવિદાર વૃક્ષ
कनकारक पु० કોવિદાર વૃક્ષ.
कनकालुका स्त्री० સોનાની ઝારી, સોનાનો કલશ.
कनकावतीमाधव न० તે નામનું નાટક.
कनकाह्व त्रि०સોનાના નામ જેવા નામવાળું.
कनकाह्व न० નાગકેસર, ફૂલ, પુષ્પ.
कनकाह्व पु० ધંતુરો.
कनकाह्वय पु० ઉપરનો અર્થ.
कनखल पु० તે નામનું એક તીર્થ,
कनन त्रि० કાણું એક નેત્રવાળું.
कनल त्रि० દેદીપ્યમાન, પ્રદીપ્ત.
कनवक पु० યદુવંશી એક ક્ષત્રિય.
कना स्त्री० કનિષ્ઠા, નાની.
कनि નામધાતુ યુવાન કરવું, થોડું કરવું, અલ્પ કરવું.
कनिक्रंद त्रि० અત્યંત આક્રંદ કરનાર.
कनिष्ठ त्रि० અત્યંત નાનું, અતિ તરૂણ, અતિ અલ્પ, અતિ અલ્પ પ્રમાણનું, ઉત્તર કાળે થયેલ, નીચેનું સ્થાન, નીચે, બીજાથી થયેલ, હલકું, નીચ.
कनिष्ठ पु० મહાદેવ, નાનોભાઇ.
कनिष्ठपद न० બીજ ગણિતમાં કહેલ એક વર્ગમૂલ
कनिष्ठक त्रि० कनिष्ठ त्रि० જુઓ.
कनिष्ठक न० એક જાતનું ઘાસ.
कनिष्ठता स्त्री० અત્યંત નાનાપણું, અત્યંત થોડાપણું.
कनिष्ठत्व न० ઉપરના અર્થ.
कनिष्ठा स्त्री० નાની બ્હેન, નાની આંગળી, દુર્બળ આંગળી, નાના ભાઇની સ્ત્રી, નાની ઉંમરની સ્ત્રી, સાહિત્ય-પ્રસિદ્ધ એક નાયિકા
कनिष्ठिका स्त्री० નાની આંગળી-ટચલી આંગળી.

कनी स्त्री० બહેન, કન્યા.
कनीक त्रि० અતિસૂક્ષ્મ, ઘણું જ બારીક.
कनीचि स्त्री० ચણોઠી, પુષ્પવાળી વેલ, ગાડી, ગાડું.
कनीन त्रि० સુંદર.
कनीनक पु० કન્યાની ઇચ્છાવાળો.
कनीनक न० આંખની કીકી.
कनीनका स्त्री० કન્યા, સુંદર પુતળી.
कनीनिका स्त्री० નેત્રમા રહેલી તારા–કીકી, નાની આંગળી.
कनीनी स्त्री० નાની આગળી–ટચલી આંગળી.
कनीयस् त्रि० અત્યંત નાનું, અતિ અલ્પ, ભર જુવાન.
कनायस् पु० નાનો ભાઇ.
कनीयस न० તાંબુ.
कनीयस त्रि० कनिष्ठ જુઓ कनीयस् त्रि० જુઓ.
कनेरा स्त्री० વેસ્યા, હસ્તણી, હાથણી.
कन्त त्रि० સુખવાળું સુખી.
कन्ति त्रि० ઉપરના અર્થ.
कन्तु पु० કામદેવ.
कन्तु न० હૃદય.
कन्तु त्रि० સુખી.
कन्थक पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कन्थरी स्त्री० તીક્ષ્ણ કાંટાવાળું એક ઝાડ.
कन्था स्त्री० માટીની ભીત, કપડાના ટુકડાઓથી બનાવેલ ગોદડી.
कन्थाधारण न० કંથા ધારણ કરવી.
कन्थाधारिन् त्रि० કંથા ધારણ કરનાર.
कन्थारी स्त्री० कन्थरी જુઓ.
कन्द पु० न० સુરણ, ધાન્યમાત્રનું મૂળ, વનસ્પતિ માત્રનું મૂળ.
कन्द पु० ગાજર, મેઘ, કપૂર.
कन्दगुडुची स्त्री० એક જાતની ગળો, એક જાતનું કંદ.
कन्दट न० ધોળું કમળ.
कन्दफला स्त्री० એક જાતની કારેલી.
कन्दबहुला स्त्री० ત્રિપર્ણિકા વૃક્ષ.
कन्दमूल न० મૂળો, કંદમૂળ.
कन्दर न० આદુ, અંકુર, અંકુશ.
कन्दर पु० ગુફાના આકારનું પર્વતનુ નિતંબસ્થાન.
कन्दर त्रि० કંદની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
कन्दरा स्त्री० પર્વતની ગુફા.
कन्दराकर पु० પર્વત.
कन्दराल पु० અખરોટ, પીપળો, લાખીયો પીપળો.
कन्दरालक पु० ઉપરના અર્થ.
कन्दरी स्त्री० ગુફા.
कन्दरूल पु० કડવું સૂરણ.
कन्दरोद्भव त्रि० ગુફામા ઉત્પન્ન થનાર.
कन्दरोद्भवा स्त्री० એક જાતનુ વૃક્ષ, એક જાતની ગળો.
कन्दरोहिणी स्त्री० એક જાતની ગળો.
कन्दर्प पु० કામદેવ, સંગીતપ્રસિદ્ધ એક ધ્રુવ.
कन्दर्पकूप पु० સ્ત્રીનું ચિન્હ–યોનિ.
कन्दर्पकेलि पु० કામક્રીડાને ઉદ્દેશી કરેલો એક ગ્રંથ, કામક્રીડા.
कन्दर्पजीव पु० કણસતું ઝાડ
कन्दर्पमथन पु० મહાદેવ.
कन्दर्पमूल न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कन्दर्पमुषल पु० પુરુષનું ચિન્હ.
कन्दर्पशत्रु पु० મહાદેવ.
कन्दर्पशृंखला पु० એક પ્રકારનો રતિબંધ.
कन्दल त्रि० કલાપ, સમૂહ, ઉપરાગ, નવાંકુર, સુંદર શબ્દ, અપવાદ.
कन्दल पु० વાણીનું યુદ્ધ, કપાળ, ખોપરી, સુરણ.
कन्दलता स्त्री० માણેક.
कन्दलिका स्त्री० કેળનું ઝાડ
कन्दलित त्रि० અંકુર પામેલ.
कन्दलिन् त्रि० અંકુરવાળું.

कन्दली स्त्री० એક જાતનો મૃગ, ધ્વજ, પતાકા, કેળ, ગુંચ.

कन्दलीकुसुम न० ચોમાસામાં જમીનમાંથી ફૂટતી કાગડાની ટોપી-છત્રી, ભૂમિકદલીનું પુષ્પ.

कन्दवर्द्धन पु० સૂરણ

कन्दवल्ली स्त्री० એક જાતની કાકડી.

कन्दशाक पु० બટાકા વગેરે કંદનું શાક, સૂરણનું શાક.

कन्दशूरण पु० સુરણ.

कन्दसंज्ञ न० સ્ત્રીની યોનિનો વિકાર, યોનિમા થતો હરસ.

कन्दसार न० નંદન વન

कन्दसार त्रि० સૂરણ વગેરે

कन्दाढय पु० ભૂમિકંદ, બટાકા.

कन्दामृता स्त्री० એક જાતની ગળો.

कन्दार्ह पु० સૂરણ

कन्दालु पु० બટાકા, ભૂમિકંદ, ત્રિપર્ણિકાકાસાલુ.

कन्दिन् त्रि० કંદવાળું.

कन्दिन् पु० સૂરણ.

कन्दिरी स्त्री० લજામણુ વૃક્ષ-રીસામણી.

कन्दी स्त्री० મામકન્દી નામની વનસ્પતિ

कन्दु पु० स्त्री० સ્વેદનીપાત્ર, ચોખા વગેરે શેકવાનું હરકોઈ પાત્ર.

कन्दु पु० કાચબો.

कन्दुक पु० રમવાનું એક સાધન-દડો.

कन्दुक न० તેર અક્ષરના ચરણુવાળો એક છંદ.

कन्दुकेश्वर न० કાશીમા એક શિવલિંગ.

कन्दुपक्व त्रि० કંદુપાત્રમાં પકાવેલ ચોખા-મમરા વગેરે

कन्दुशाला स्त्री० કંદુપાક માટેની શાળા.

कन्दोट पु० ધોળું કમળ, કાળું કમળ.

कन्दोत पु० કુમુદ પોયણું-રાત્રિવિકાસી કમળ

कन्दोद्भवा स्त्री० એક જાતની ગળો.

कन्ध पु० મેઘ, મોથ.

कन्धर पु० મેઘ, મોથ, શાકની એક જાતિ, તાદળજો

कन्धरा स्त्री० એક જાતનું શાક, ડોક

कन्धि स्त्री० ડોક.

कन्धि पु० સમુદ્ર.

कन्न न० પાપ, મૂર્છા.

कन्यका स्त्री० કન્યા, દશ વર્ષની સ્ત્રી, સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયિકા

कन्यकाच्छल न० કપટ કરીને કુંવારી કન્યાને ભોગવવી તે

कन्यकाजात पु० વ્યાસ, કર્ણ વગેરે.

कयन्कापति पु० જમાઇ.

कन्यकुब्ज पु० કનોજ પ્રાંત

कन्यना स्त्री० કન્યાને કહેવું, કન્યાને બોલાવવી તે.

कन्यला स्त्री० કન્યા.

कन्यस पु० નાનો ભાઇ.

कन्यस त्रि० અધમ, નીચ

कन्यसी स्त्री० નાની બહેન.

कन्या स्त्री० દુર્ગા દેવી, કન્યા, નહિ પરણેલી સ્ત્રી, છોકરી, વાછરડી, મેષ વગેરે રાશિઓમાની છઠ્ઠી રાશિ, દીકરી, એક જાતની કુંવાર, મોટી એલચી, કાકડી, વારાહીકંદ, ચાર અક્ષરના ચરણુવાળો એક છંદ.

कन्याका स्त्री० કન્યા.

कन्याकाल पु० પરણ્યા પહેલા જ્યા સુંધી છોકરીને કન્યા માનવામા આવે છે તે કાળ

कन्याकुब्ज पु० કાન્યકુબ્જ દેશ-કનોજ પ્રાંત.

कन्याकूप पु० તે નામનું એક તીર્થ.

कन्याग्रहण न० વિધિથી કન્યા સાથે લગ્ન

कन्याट पु० વામભવન-રહેઠાણુ, ઘર

कन्यातीर्थ न० કુરુક્ષેત્રમાં આવેલું એક તીર્થ.
कन्यादातृ त्रि० કન્યાદાન કરનાર.
कन्यादान न० કન્યાનું દાન.
कन्यादूषण न० કન્યા ઉપર મૂકેલું દૂષણ, કન્યા ઉપર જુલમ.
कन्याधन न० કન્યાકાળે મેળવેલું ધન-દ્રવ્ય.
कन्यापति पु० જમાઇ.
कन्यापाल पु० પાલ નામની એક વાણીઆની જાત.
कन्यापाल त्रि० કન્યાનું રક્ષણ કરનાર.
कन्यापुत्र पु० વ્યાસ, કર્ણ વગેરે.
कन्याभर्तृ पु० કાર્તિક સ્વામી, જમાઈ.
कन्यामय न० અંતઃપુર, જનાનખાનું.
कन्याराम पु० એક બુદ્ધ.
कन्यावेदिन् पु० જમાઇ.
कन्याशुल्क न० કન્યા વેચીને પૈસા લેવા તે
कन्याश्रम न० તે નામનું એક તીર્થ.
कन्यासंवेद्य न० ઉપરનો અર્થ.
कन्यासमुद्भव पु० कन्याजात જુઓ.
कन्याहरण न० કન્યાનું હરણ.
कन्याह्रद पु० તે નામનું એક તીર્થ.
कन्यिका स्त्री० કન્યા.
कन्युप न० હસ્તપુચ્છ-હાથનો પોંચો.
कप् सौत्र० प० अ० सेट् ચાલવું, કાંપવું, ધ્રુજવું.
कंप् भ्वा० आ० अ० सेट् ઉપરનો અર્થ. अनु+ દયા કરવી, અનુગ્રહ કરવો. आ+ લગાર હાલવું. प्रति+પોતાના જેવું બીજાનું હાલવું. निर्वि+ગોપ ચાલવું, सम्+ સારી રીતે ચાલવું.
कप पु० વરુણ દેવ, તે નામના અસુરો વગે૦
कप त्रि० પાણી પીનાર.
कपट न० છળ, કપટ.
कपटता स्त्री० કપટપણું.
कपटत्व न० કપટપણું
कपटधारिन् त्रि० કપટી.
कपटपटु त्रि० કપટ કરવામાં કુશળ, ઇન્દ્રજાળ વગેરે વિદ્યામાં કુશળ.
कपटप्रबंध पु० કપટ કરવું.
कपटलेख्य न० ખોટા દસ્તાવેજ.
कपटवेश पु० કપટ ભરેલો વેશ.
कपटवेश त्रि० કપટી વેશવાળું.
कपटिक त्रि० કપટવાળું.
कपटिन् त्रि० કપટી
कपटिनी स्त्री० તે નામે એક ગંધદ્રવ્ય.
कपटी स्त्री० એક જાતનું માપ.
कपटेश्वरी स्त्री० ધોળી ભોરીંગણી.
कपन पु० ઘુણ નામનો કીડો.
कपर्द पु० મહાદેવની જટા, એક પ્રકારનો ઉપરસ.
कपर्दक पु० કોડી, ઉપરનો અર્થ.
कपर्दिका स्त्री० કોડી.
कपर्दिन् पु० મહાદેવ
कपर्दिन् त्रि० જટાવાળું.
कपर्दीश पु० કાશીમાં રહેલ એક શિવલિંગ.
कपाट पु० न० દ્વાર બંધ કરવાનું સાધન-કમાડ, બારણું.
कपाटघ्न त्रि० બારણું તોડી નાખનાર ચોર વગેરે.
कपाटसन्धि पु० કમાડમાં રહેલ સાંધો.
कपाटसन्धिक पु० વૈદકપ્રસિદ્ધ કાનનો એક રોગ,
कपाटिका स्त्री० નાનું કમાડ, બારણું.
कपाल पु० न० ઘડા વગેરેનો અમુક ભાગ, સમૂહ, મસ્તકનું હાડકું-ખોપરી, યતિ વગેરેનું ભિક્ષાપાત્ર, ઇંડાં વગેરેનો ભાગ, ભુંજવાનું કે શેકવાનું એક પાત્ર, યજ્ઞના પુરોડાશ વગેરેના સંસ્કાર માટે આધારરૂપ માટીનું પાત્ર-નાતરી, ઠીકરી, ખપ્પર.
कपालनाडिका स्त्री० સુતર કાંતવાની નાક.
कपालभृत् पु० શિવ-મહાદેવ
कपालभृत् त्रि० ભિક્ષાપાત્ર ધારણ કરનાર, ભિક્ષુક.

कपालमालिन् पुं० મહાદેવ.
कपालमालिनी स्त्री० દુર્ગા દેવી.
कपालमोचन न० કાશીમાં આવેલું તીર્થ.
कपालशिरस् पुं० મહાદેવ.
कपालसंधि पुं० રાજાઓનો એક સંધિ-સંપસલાહ.
कपालस्फोट पुं० માથાફૂટ, માથાફોડ.
कपालाधिकरण न० જૈમિનીસૂત્રમા કહેલ એક અધિકરણ.
कपालि पुं० મહાદેવ.
कपालिक त्रि० કપાલમા ભોજન કરનાર.
कपालिका स्त्री० ભાગેલા માટીના વાસણની ઠીકરી, દાંતનો એક રોગ.
कपालिन् पुं० મહાદેવ.
कपालिन् त्रि० ખપ્પર ધારણ કરનાર.
कपालिनी स्त्री० દુર્ગાદેવી.
कपि पुं० વાનર, શિલારસ, નારાયણ, વરાહ, ભુંડ કુક્કર, આમળી, રાતું ચંદન, લાલ રંગ, પિંગળો રંગ, કરમદાનું ઝાડ.
कपि त्रि० રાતું, પીંગળું.
कपिकच्छू स्त्री० શુકશીંબી-કવચ.
कपिकच्छूफलोपमा स्त्री० જતુકાલતા.
कपिकच्छूरा શુકશિંબી-કવચ.
कपिकन्दुक न० માથાનું હાડકું-ખોપરી.
कपिक्का स्त्री० કાળી નગોડનું ઝાડ.
कपिकेतन पुं० અર્જુન.
कपिकोलि पुं० એક જાતની કોલિ-ઓરનું ઝાડ.
कपिचूडा स्त्री० આમ્રાતક વૃક્ષ, અંબાડાનું ઝાડ.
कपिचूत पुं० ઉપરનો અર્થ.
कपिज पुं० શિલારસ.
कपिजंघिका स्त्री० એક જાતની કીડી.
कपिञ्जल पुं० ધોળું તેતર, ચાતક પક્ષી.
कपिञ्जलन्याय स्त्री० મીમાંસાપ્રસિદ્ધ એક ન્યાય.

कपितैल न० શિલારસ.
कपित्थ पुं० કોઠનું ઝાડ.
कपित्थक पुं० ઉપરનો અર્થ.
कपित्थत्वक् એલવાલુક વૃક્ષ.
कपित्थपर्णी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
कपित्थपत्रा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कपित्थपत्रिका स्त्री० કપિત્થપર્ણી જુઓ.
कपित्थाष्टक न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધ ચૂર્ણ.
कपित्थास्य पुं० એક જાતનો વાનર.
कपित्थास्या स्त्री० એક જાતની વાનરી.
कपिध्वज पुं० અર્જુન.
कपिनामन् पुं० શિલારસ.
कपिपिप्पली स्त्री० રાતો અઘાડો, સૂર્યાવર્ત વૃક્ષ.
कपिप्रभा स्त्री० એક વનસ્પતિ-કવચ.
कपिप्रभु पुं० રામચંદ્ર, સુગ્રીવ.
कपिप्रिय पुं० કોઠનું ઝાડ, અંબાડાનું ઝાડ.
कपिरथ पुं० શ્રીરામચંદ્ર, અર્જુન.
कपिरस पुं० પીંપરનું ઝાડ.
कपिरोमफला स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
कपिल पुं० કાબરચિત્રો રંગ, કપિલ અવતાર, અગ્નિ, કુતરો, શિલારસ, પીંગળો રંગ, એક જાતનો ઉંદર, એક જાતની લૂતા, તે નામનો એક દેશ.
कपिलक त्रि० કંપાયમાન, ધ્રૂજતું.
कपिलकादि पुं० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
कपिलद्युति पुं० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
कपिलद्युति स्त्री० પીંગળી કાંતિ.
कपिलद्राक्षा स्त्री० એક જાતની દ્રાક્ષ.
कपिलद्रुम पुं० એક જાતનું સુગંધી ઝાડ.
कपिलधारा स्त्री० ગંગા નદી, કપિલા વગેરે ગાયના દૂધની ધાર, તે નામનું એક તીર્થ.
कपिलफला स्त्री० એક જાતની દ્રાક્ષ.

कपिलशिंशपा સ્ત્રી० પીળા ફૂલવાળી શિંશપા.
कपिलस्मृति સ્ત્રી० કપિલ મુનિએ કરેલી એક સ્મૃતિ.
कपिला સ્ત્રી० કપિલા ગાય, તે નામની એક નદી, પિંગળા ફૂલવાળી શિંશપા, રાજનીતિ.
कपिलाक्षी સ્ત્રી० પીંગળા ફૂલવાળી શિંશપા.
कपिलाचार्य પુ० વિષ્ણુ, સાખ્યાચાર્ય કપિલ મુનિ.
कपिलातीर्थ ન० કુરુક્ષેત્રમાં એક તીર્થ.
कपिलाश्व પુ०ઇન્દ્ર.
कपिलादान ન० કપિલા ગાયનું દાન.
कपिलाघट પુ० ગંગાદ્વારની પાસે આવેલું એક તીર્થ.
कपिलाहृद પુ० કાશીની ઉત્તર સરહદ પર આવેલું એક તીર્થ.
कपिलिका સ્ત્રી० એક પ્રકારની શતપદી.
कपिलेश ન० કાશીમાં આવેલું એક શિવલિંગ.
कपिलोमन् સ્ત્રી० રેણુકા નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.
कपिलोमफला સ્ત્રી० શૂકશિંબી–કવચ.
कपिलोमा સ્ત્રી० कपिलोमन् જુઓ.
कपिलोह ન० પિત્તળ.
कपिल्लिका સ્ત્રી० ગજપીપર.
कपिवक्त्र પુ० નારદ.
कपिवक्त्र ન० વાનરનું મુખ.
कपिवदान्य પુ० આંબાડાનું ઝાડ.
कपिवल्लिका સ્ત્રી० ગજપીપર.
कपिवल्ली સ્ત્રી० ગજપીપર.
कपिवात પુ० પારસ પીપરાનું ઝાડ.
कपिश પુ० શિલારસ, કાળો–પીળો મિશ્ર રંગ, લાલ કાળો મિશ્ર રંગ,
कपिश ત્રિ० કાળું–પીળું મિશ્ર, લાલ–કાળું મિશ્ર.
कपिश ન० એક જાતનો દારૂ.
कपिशा સ્ત્રી० માધવી લતા, તે નામની એક નદી.
कपिशाञ्जन પુ० શિવ.
कपिशापुत्र પુ० પિશાચ.
कपिशित ત્રિ० કાળો મિશ્ર રાતો રંગ કરેલ.
कपिशी સ્ત્રી० માધવી લતા, દારૂ.
कपिशीका સ્ત્રી० દારૂ.
कपिशीर्ष ન० કિલ્લાનો અગ્રભાગ–કાંગરો.
कपिशीर्षक ન० હિંગળોક.
कपिष्ठल પુ० તે નામનો એક ઋષિ,
कपिष्ठल ન० વાનરાઓનું સ્થાન.
कपिस्कन्ध પુ० તે નામનો એક દાનવ.
कपिकच्छू સ્ત્રી० કવચ નામની વનસ્પતિ.
कपीज्य પુ० રામચન્દ્ર, સુગ્રીવ, ક્ષીરિકા વૃક્ષ.
कपीत પુ० શ્વેતવુન્હા વૃક્ષ.
कपीतन પુ० સોપારીનું ઝાડ, આંબાડાનું ઝાડ, શિરીષવૃક્ષ–ભાસુદનું ઝાડ, પીપળાનું ઝાડ, બીલીનું ઝાડ.
कपीन्द्र પુ० હનુમાન, સુગ્રીવ, રામચન્દ્ર, વિષ્ણુ.
कपीवत् પુ० વસિષ્ઠનો એક પુત્ર.
कपीवह ન० તે નામનું એક સરોવર.
कपीष्ट પુ० કોઠનું ઝાડ, રાજાદની વૃક્ષ.
कपुच्छल ન० ચોટલી, ચોટલો, ભોંયસુધી લટકતા કેશ.
कपुष्टिका સ્ત્રી० ચોટલાનું સંસ્કારકર્મ.
कपूय ત્રિ० ખરાબ પ્રસિદ્ધ કરનાર.
कपोत પુ० હોલો, કબૂતર, જંગલી હોલો, એક જાતનો ઉંદર.
कपोतक ન० સૌવીરાંજન–સુરમો, ખાલ સુરમો, સાજીખાર.
कपोतचरण પુ० કબૂતરનો પગ.
कपोतचरणा સ્ત્રી० નલી નામના ગંધદ્રવ્યનુ સાધન વૃક્ષ.

कपोतपाक पु० કબૂતરનું બચ્ચું.
कपोतपाद् त्रि० કબૂતરના જેવા પગવાળું
कपोतपालिका स्त्री० ઘર વગેરેના છેવટના ભાગમા લાકડાનું બનાવેલ પક્ષીઓનું નિવાસસ્થાન-ચબૂતરો.
कपोतपाली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कपोतरोमन् पु० ઉશીનર રાજાનો પુત્ર, તે નામનો એક રાજા, યદુવંશી એક રાજા
कपोतलुब्धकीय न० મહાભારતની એક આખ્યાયિકા.
कपोतवङ्का स्त्री० બ્રાહ્મી વૃક્ષ.
कपोतवर्णी स्त्री० ઝીણી એલચી.
कपोतवाणा स्त्री० कपोतचरणा જુઓ
कपोतवृत्ति स्त्री० કબૂતર જેવુ સંચયરહિત જીવન.
कपोतवृत्ति त्रि० કબૂતરના જેવા જીવનવાળું.
कपोतवेगा स्त्री० બ્રાહ્મી વૃક્ષ.
कपोतसार न० સ્રોતોંજન
कपोताङ्घ्रि स्त्री० कपोतचरणा જુઓ.
कपोताङ्घ्रि त्रि० કબૂતરના જેવા પગવાળું.
कपोताञ्जन न० कपोतसार જુઓ.
कपोताभ पु० કબૂતરના જેવો રંગ, એક જાતનો ઉંદર.
कपोताभ त्रि० કબૂતર જેવું
कपोतारि पु० શ્યેન પક્ષી-બાજ પક્ષી.
कपोतिका स्त्री० કબૂતરની માદા, હોલી.
कपोती स्त्री० કબૂતર માદા, હોલી, એક પ્રકારનો ઘરસ્તંભ
कपोल पु० ગાલ.
कपोलकाप पु० હાથીનું ગંડસ્થલ.
कपोलफलक पु० ગાલ.
कप्याख्य पु० શિલારસ.
कप्यास न० વાનરની પીઠનો છેવટનો ભાગ
कफ पु० શરીરમા રહેલી એક ધાતુ
कफकर त्रि० કફવિકાર કરનાર કોઇ પદાર્થ.
कफकूर्चिका स्त्री० લાળ.
कफघ्न त्रि० કફનો નાશ કરનાર કોઈ વસ્તુ.
कफघ्नी स्त्री० હલુસા
कफणि पु० स्त्री० કોણી
कफणी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कफनाशन त्रि० કફનો નાશ કરનાર.
कफरहा स्त्री० મોથ, નાગરમોથ.
कफल त्रि० કફદાયક.
कफवर्द्धक त्रि० કફને વધારનાર.
कफवर्द्धन पु० પિણ્ડિતક વૃક્ષ.
कफवर्द्धन त्रि० કફની વૃદ્ધિ કરનાર
कफविरोधिन् पु० મરી, તીખા.
कफविरोधिन् त्रि० કફનો નાશ કરનાર કોઇ વસ્તુ.
कफान्तक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कफान्तक पु० બાવળનું ઝાડ.
कफापहा स्त्री० કાળું જીરૂં.
कफारि पु० સુંઠ.
कफारि त्रि० કફનો નાશ કરનાર.
कफित्व न० કફપ્રધાન પ્રકૃતિવાળાપણું.
कफिता स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कफिन् त्रि० કફપ્રધાન પ્રકૃતિવાળું.
कफिनी स्त्री० કફપ્રધાન પ્રકૃતિવાળી સ્ત્રી.
कफेलु त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कफेलू नि० કફવાળું.
कफोणि पु० स्त्री० બાહુમાં વચે રહેલી ગાંઠ-કોણી
कफोणी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कफोड पु० કોણી.
कब् भ्वा०प० स० सेट् રંગબેરંગી રંગવું, સ્તુતિ કરવી.
कबन्ध पु० પેટ, ધૂમકેતુ, રાહુ તે નામનો એક રાક્ષસ, પાણી.
कबन्ध पु० न० માથા વિનાનું હાલતું ચાલતું શરીર-ધડ.
कबन्धता स्त्री० મસ્તકરહિતપણું.

कवन्धिन् त्रि० માથા વિનાના શરીરવાળું.
कवन्धिन् पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कवित्थ पु० કોઠનું ઝાડ
कविल पु० પીગળો-માજરો રંગ.
कविल त्रि० પીગળું-માજરૂં.
कम् अव्य० પાણી, મસ્તક, સુખ, મંગળમા, પાદપૂર્તિમાં, મેઘ, સુખ કરનાર, એવા અર્થમા વપરાય છે.
कम् भ्वा० आ० स० सेट् ઇચ્છવું, ઇચ્છા કરવી. अनु+કામનાને યોગ્ય કામના કરવી. अभि+ સામે ઇચ્છા કરવી. नि+ સંપૂર્ણ ઇચ્છા કરવી प्र+ અત્યંત ઇચ્છવું
कम् चु० आ० स० सेट् ઇચ્છવુ, ઇચ્છા કરવી.
कमक त्रि० ઇચ્છા કરનાર, કામુક.
कमक पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कमठ पु० કાચબો, વિષ્ણુનો અગીઆરમો અવતાર, વાસ, તે નામનો એક દૈત્ય, સલ્લકી વૃક્ષ.
कमठ न० મુનીઓનુ જળપાત્ર.
कमठी स्त्री० કાચબી.
कमण्डलु पु० न० કમડળ, એક પ્રકારનુ જળપાત્ર, ખાખરાનું ઝાડ, પીપરનુ ઝાડ.
कमण्डलु पु० स्त्री० ચાર પગારી જાતિ.
कमण्डलुतरु पु० ખાખરાનું ઝાડ, પીપર.
कमण्डलुद्रुम पु० ઉપરના અર્થ.
कमण्डलुवृक्ष पु० ખાખરો, પીપર.
कमन त्रि० ઇચ્છા કરવા યોગ્ય, સુદર, કામનાવાળું, કામુક.
कमन पु० કામદેવ, બ્રાહ્મણ, આસોપાલવ.
कमनच्छद पु० કંક પક્ષી, ક્રૌંચ પક્ષી
कमनच्छदी स्त्री० કંકપક્ષિણી, ક્રૌંચપક્ષિણી.
कमनीय त्रि० સુદર, કામનાયોગ્ય, ઇચ્છવા યોગ્ય.
कमनीयता स्त्री० ઇચ્છવા યોગ્યપણું
कमनीयत्व न० ઉપરનો અર્થ
कमन्तक पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कमन्ध न० પાણી.
कमर त्रि० કામુક, કામના કરનાર, કામ નાવાળુ.
कमल न० કમળ, કાસુ, ઔષધ, દવા, પાણી, તાણુ
कमल पु० એક જાતનો મૃગ, સારસ પક્ષી, સંગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ધ્રુવ
कमलकीट पु० કમળના રંગનો એક કીડો
कमलकीरक पु० એક જાતનો કીડો.
कमलज पु० બ્રહ્મા, રોહિણી નક્ષત્ર
कमलज त्रि० કમળમાથી થયેલ મધ વગેરે.
कमलबीज न० કમળકાકડી-પમદી.
कमलभिदा स्त्री० કમળનું ભેદાવું, ચીરાવું
कमलयोनि पु० બ્રહ્મા.
कमला स्त्री० લક્ષ્મી દેવી, સુંદર સ્ત્રી, તે નામની એક નદી, તે નામનો એક છંદ.
कमलाकर पु० તળાવ, કમળોનો સમુદાય.
कमलाकान्त पु० નારાયણ, વિષ્ણુ.
कमलादि पु० વ્યાકરણપ્રસદ્ધ એક શબ્દસમૂહ
कमलापति पु० નારાયણ, વિષ્ણુ.
कमलालया स्त्री० લક્ષ્મી દેવી
कमलासख पु० નારાયણ, વિષ્ણુ.
कमलासनस्थ पु० બ્રહ્મા.
कमलिनी स्त्री० તળાવ, કમળનો સમૂહ. કમળનો વેલો
कमली स्त्री० સારમપક્ષિણી, એક જાતની મૃગલી, કમળનો સમૂહ.
कमलोत्तर न० કુસુંભપુષ્પ-કેસુડું.
कमा स्त्री० શોભા.
कमितृ त्रि० ઇચ્છા કરનાર, કામુક.
कमिष्ठ त्रि० અત્યંત ઇચ્છા કરનાર
कमीयस् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कम्प पु० કંપારી, ધ્રુજ.
कम्पन त्रि० કંપવાળુ, ધ્રુજવાળું.

[illegible]

कम्बुघातायिन् पु० शंખચિલ.
कम्भ त्रि० જળયુક્ત, સુખયુક્ત
कम्भारी ગાભારી નામની વનસ્પતિ.
कम्मु न० સુગંધી વાળો–ખસ.
कम्र त्रि० મૈથુનની ઈચ્છાવાળું, કામુક, મનોહર, સુંદર.
कय त्रि० किं શબ્દના અર્થમા–શુ.
कयस्या સ્ત્રી० કાકોલી નામની વનસ્પતિ.
कयाधू સ્ત્રી० જંભાસુરની કન્યા જે હિરણ્યકશિપુની સ્ત્રી હતી.
कर पु० હાથ, હાથીની સૂંઢ, કિરણ, રાજાનો કર, હસ્ત નક્ષત્ર.
करक पु० न० કરવો, કમંડલ, દાડમનું ઝાડ, એક જાતનું પક્ષી, મેઘનો કરો, કરમદાનુ ઝાડ, રાજાનો કર, હાથ, ખાખરાનું ઝાડ,કોવિદાર વૃક્ષ, બોલસરી, કેરડાનું ઝાડ.
करकङ्कणन्याय पु० હાથમા રહેલા કંકણના દૃષ્ટાંતને સૂચવનારો ન્યાય,
करकच पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
करकच्छपिका સ્ત્રી० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ કૂર્મમુદ્રા.
करकण्टक पु० न० નખ.
करकपात्रिका સ્ત્રી० કમંડળરૂપ પાત્ર.
करकमल न० હાથરૂપ કમળ..
करकलश पु० હાથરૂપ કળશ.
करका સ્ત્રી० એક પક્ષી, વરસાદનો કરો.
करकाज न० વરસાદના કરામાથી થનાર પાણી.
करकाम्भस् पु० નાળીએર.
करकाम्भस् न० નાળીએરનું પાણી.
करकायु पु० તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
करकासार पु० શિલાવૃષ્ટિ.
करकुड्मल न० સંકોચેલી આગળીઓવાળો હાથ.
करग्रह पु० વિવાહ, હાથથી ધારણ કરવું, પ્રજાઓ પાસેથી કર લેવો.
करग्रहारंभ पु० પ્રજાઓ પાસેથી કર લેવાનો આરંભ, વિવાહનો આરંભ.
करग्राह पु० ભર્તાર, પતિ.
करग्राह त्रि० હાથ ગ્રહણ કરનાર, રાજાનો કર લેનાર.
करग्राहिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
करग्राहिन् पु० ભર્તાર, પતિ.
करघर्षण पु० દહીં વલોવવાનો રવૈયો.
करघर्षण न० હાથવડે ઘસવું
करघर्षिन् पु० દહીં વલોવવાનો રવૈયો.
करघर्षिन् त्रि० હાથ ઘસનાર.
करङ्क पु० નાળીએરની કાચલી, કમંડળ, કરવો, માથાની ખોપરી, એક જાતની શેલડી, શરીરનું હાડકું.
करङ्कशालि पु० એક જાતની શેલડી.
करच्छद पु० શાખોટ વૃક્ષ, सिन्दूरपुष्पी વૃક્ષ.
करच्छदा સ્ત્રી० એક જાતનું ઝાડ–સિન્દૂરપુષ્પી વૃક્ષ.
करज पु० નખ, વાઘનખ નામનું ગંધદ્રવ્ય, કરમદાનું ઝાડ.
करज त्रि० હાથમાં થયેલ.
करजाख्य न० નખલો નામનું એક ગંધદ્રવ્ય.
करजाल न० કિરણનો સમૂહ.
करजोड्डि पु० તે નામનું એક વૃક્ષ.
करञ्ज पु० કરંજ વૃક્ષ–કરમદાનું ઝાડ.
करञ्जक पु० કરમદાનું ઝાડ, ભાગરાનું ઝાડ.
करञ्जफल पु० કોઠનું ઝાડ.
करञ्जफलक पु० કોઠનું ઝાડ.
करट पु० હાથીનું ગંડસ્થળ, કાગડો, કેસુડાનું ઝાડ, એકાદશા વગેરે શ્રાદ્ધ, ચોરીનું શાસ્ત્ર બનાવનાર કર્ણીસુત
करट त्रि० નિંદ્ય જીવનવાળું, જેના મતનો ઉચ્છેદ ન થઇ શકે તેવો વાદી, ન સમજી શકાય તેવો કોઇ નાસ્તિક.

करटक पु० કાગડો, નાસ્તિક.
करटा સ્ત્રી० ઘણીજ મુસ્કેલીથી દોહવા દે તેવી ગાય.
करटिन् पु० હાથી,
करटु पु० એક જાતનું પક્ષી.
करण न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કરણ, ઇન્દ્રિય, શરીર, ક્રિયા, અનુષ્ઠાન, હરકોઇ વ્યાપાર, કરવું, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ બવ વગેરે કરણ, સંગીતપ્રસિદ્ધ તાલની વ્યવસ્થા કરનાર એક પ્રકારનું તાડન, પરમેશ્વર.
करण पु० કોઇ વર્ણસંકર જાતિ.
करणग्राण न० મસ્તક, માથું.
करणत्व न० કરણપણું, કરવાપણું.
करणनियम पु० ઇન્દ્રિયોને વશ રાખવી, કરવાનો નિયમ.
करणव्यापार पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કરણ-સાધ્ય વ્યાપાર, ઇન્દ્રિયોનો વ્યાપાર.
करणाधिप पु० જીવ, ઇન્દ્રિયોના અધિષ્ઠાયક દેવ.
करणाधिपाधिप पु० પરમેશ્વર.
करणि સ્ત્રી० કરવું.
करणी સ્ત્રી० એક વર્ણસંકર જાતિની સ્ત્રી, બીજગણિતપ્રસિદ્ધ કરણી.
करणीय त्रि० કરવા યોગ્ય.
करणीसुता સ્ત્રી० દત્તક કન્યા.
करण्ड पु० મધપોડુ, તરવાર, ચક્રવાક પક્ષી, કરંડીયો, શરીરમા રહેલું યકૃત–લીવર.
करण्डा સ્ત્રી० ફૂલ રાખવાનું વાસ વગેરેનું પાત્ર, કારંડવ પક્ષિણી.
करण्डिन् पु० માછલું.
करतल न० હથેળી, હાથ
करताल न० કરતાલ નામનુ વાદિત્ર, હાથમાં તાળી આપવી તે.
करतालक न० ઉપરનો અર્થ.
करतालिका સ્ત્રી० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
करताली સ્ત્રી० કરતાલ વાદિત્ર, હાથમા તાળી આપવી તે.
करतोया સ્ત્રી० તે નામની એક નદી.
करतोयिनी સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ
करद त्रि० રાજાનો કર આપનાર, રક્ષણ માટે આડો હાથ આપનાર.
करदक्ष त्रि० ડાહ્યું, ચતુર.
करदीकृत त्रि० કર આપનાર કરેલ.
करद्रुम पु० कारस्कर વૃક્ષ.
करद्विप् पु० તે નામનું એક ગોત્ર, તે નામની એક વેદ શાખાવાળો.
करन्धम पु० ઇક્ષ્વાકુ વંશનો એક રાજા.
करन्धम त्रि० હાથવડે ધમનાર.
करन्धय त्रि० હાથ ચાટનાર.
करन्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ હાથના અવયવોમા ન્યાસ.
करपत्र न० કરવત, જલક્રીડા.
करपत्रवत् पु० તાડનું ઝાડ.
करपत्रिका સ્ત્રી० જલક્રીડા.
करपर्ण पु० ભીંડાનું ઝાડ, લાલ એરંડાનું ઝાડ.
करपल्लव पु० આંગળી, હાથરૂપી કુંપળ.
करपात्र न० એક પ્રકારની જલક્રીડા, હાથરૂપ પાત્ર.
करपाल पु० તરવાર.
करपालिका સ્ત્રી० એક તરફ ધારવાળું કોઇ હથિઆર, તરવાર.
करपाली સ્ત્રી० હાથમાં રાખવાની લાકડી.
करपीडन पु० વિવાહ.
करपुट पु० હાથરૂપી પડીયો, બે હાથ જોડવા.
करपुष्कर न० હાથરૂપ કમળ
करपुष्ट त्रि० હાથવડે પોષેલ.
करप्रचेय त्रि० હાથવડે વીણવા યોગ્ય
करयाल पु० નખ, તરવાર.
करयालिका સ્ત્રી० એક જાતનું હથિઆર, તરવાર.

करभ पु० કાંડાથી માંડી ટચલી આગળી સુધીનો હાથનો બાહ્યપ્રદેશ, હાથીનું બચ્ચું, ઉંટનું બચ્ચું, નખલો નામનું ગંધદ્રવ્ય, ઉંટ, હરકોઇ જનાવરનું બચ્ચું.
करभक पु० ઉપરના અર્થ.
करभकाण्डिका स्त्री० ઉષ્ટ્રકાણ્ડી વૃક્ષ.
करभञ्जिका स्त्री० કોઇ એક પ્રકારે હાથનું મર્દન, કરમદાનું ઝાડ.
करभप्रिया स्त्री० ઝીણો ધમાસો વનસ્પતિ.
करभवल्लभ पु० પીલુનું ઝાડ, કોઠનું ઝાડ.
करभवल्लभ त्रि० ઉંટને પ્રિય હરકોઇ વસ્તુ.
करभादनी स्त्री० ધમાસો વનસ્પતિ.
करभिका स्त्री० ઉંટડી.
करभिन् पु० હાથી.
करभिणी स्त्री० હાથણી.
करभी स्त्री० ઉંટડી,
करभीर पु० સિંહ.
करभूषण न० હાથનું ઘરેણું.
करभोरु स्त्री० શ્રેષ્ઠ જાંઘવાળી કોઈ સ્ત્રી.
करमट्ट पु० સોપારીનું ઝાડ.
करमथित त्रि० હાથે કરી મથેલ.
करमरिन् त्रि० કેદી, બંધીવાન
करमर्द पु० એક જાતનું ઝાડ-કરમદાનું ઝાડ.
करमर्दक पु० ઉપરનો અર્થ.
करमर्दिन् पु० ઉપર જુઓ.
करमर्दी स्त्री० કરમદાનું ઝાડ.
करमाल पु० ધુમાડો.
करमाला स्त्री० હાથની આગળીઓના વેઢારૂપ માળા.
करमुक्त न०એક જાતનું અસ્ત્ર.
करम्ब त्रि० મિશ્રિત, મિશ્ર થયેલ
करम्ब पु० મિશ્રણ, મિશ્ર થવું
करम्बित त्रि० મિશ્ર થયેલ.
करम्भ पु० દહીં મિશ્ર સાથવો, ઉદમન્થ, શેકેલા જવ, મિશ્ર થયેલ, મિશ્ર ગંધ, પ્રિયંગુવૃક્ષ, શતાવરી વૃક્ષ.
करम्भक पु० ઉપરના અર્થ.
करम्भा स्त्री० શતાવરી, પ્રિયંગુ વૃક્ષ.
करम्भि पु० યદુવંશી એક રાજા.
कररुद्ध त्रि० હાથવડે રોકેલ.
कररुह पु० નખ, તરવાર.
करर्द्धि स्त्री० હાથમા તાળી આપવી તે, હાથની સંપત્તિ.
करल पु० કેરડાનું ઝાડ.
करवाल पु० करपाल જુઓ.
करवालिका स्त्री० करपालिका જુઓ.
करवी स्त्री० અંબોડો, હિંગુપત્ર વૃક્ષ-હીંગનું ઝાડ.
करवीर पु० તરવાર, કેરડાનું ઝાડ, તે નામનો એક દેશ, સ્મશાન, તે નામનું એક તીર્થ.
करवीरक पु० ઉપરનો શબ્દ જુઓ, અગથીઆનુ ઝાડ.
करवीरक न० કેરડાના મૂળથી ઉત્પન્ન થનાર એક પ્રકારનું ઝેર.
करवीरकन्दसंज्ञ पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
करवीरकरसंज्ञ पु० તૈલકન્દ.
करवीरभुजा आढकी જુઓ.
करवीराद्य न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક તેલ.
करवीरी स्त्री० અસુરોની માતા અદિતિ, પુત્રવાળી હરકોઇ સ્ત્રી.
करवीर्य्य पु० તે નામનો એક ઋષિ.
करशाखा स्त्री० આગળી.
करशीकर पु० હાથીની સૂંઢમાથી નીકળેલ જળકણ.
करशुद्धि स्त्री० હાથની શુદ્ધિ.
करशूक पु० નખ.
करस् न० કર્મ, કામ.
करसूत्र न० વિવાહ વગેરેમા મંગળ માટે હાથે બાંધવામા આવતુ સૂત્ર.
करस्थालिन् पु० મહાદેવ.

करम्न पु० બાહુ, ભુજા.
करहाट पु० કમળ વગેરેનો સમૂહ, મીંઢળીનું ઝાડ, હાથના અલંકારરૂપ સોનુ.
करहाटक न० હાથના ઘરેણાંનું સોનું.
कराग्रपल्लव पु० करपल्लव જુઓ.
कराङ्कण न० રાજાનો કર લેવાનું સ્થાન.
कराघात पु० હાથનો પ્રહાર, થપડમારવી.
कराट त्रि० વિકટ.
करामर्द पु० હાથ દબાવવો, કરમદાનું ઝાડ.
करामुक पु० હાથ મરડવો.
कराम्लक पु० કરમદાનું ઝાડ.
करायिका स्त्री० બલાકા નામની વનસ્પતિ, બગલી
करारोट पु० વીંટી, અંગુઠી.
कराल पु० સરગવાના રસવાળું તેલ, કાળી તુલસી, એક જાતનો દાંતનો રોગ, કસ્તુરી મૃગ, તે નામનો એક દૈત્ય.
कराल त्रि० ઉન્નત, ઉચું, મોટા દાંતવાળું, વિકરાળ, ભયંકર.
कराल न० પાકશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ વેસવાર.
करालक पु० કાળી તુલસી.
करालकर पु० મોટી સૂંઢવાળો હાથી, કઠણ સૂંઢવાળો હાથી.
करालत्रिपुटा स्त्री० લંકા ધાન્ય.
करालता स्त्री० ભયંકરપણું.
करालत्व न० ઉપરનો અર્થ.
करालभैरव न० એક પ્રકારનું તંત્રશાસ્ત્ર.
कराला स्त्री० પૂતના, પાર્વતી, વાવડીંગ, ઉપલસરી વનસ્પતિ.
करालांक पु० ઉપલસરી વનસ્પતિ, વાવડીંગ.
करालिक पु० ઝાડ.
करालिका स्त्री० રાજસ અગ્નિની જીભ.
करालित त्रि० ભયંકર કરેલ, વિકરાળ કરેલ.
कराली स्त्री० અગ્નિની એક જીભ, કસ્તુરી મૃગલી.
करास्फोट पु० હાથ ઠોકવો, હાથ થાબડવો, બાહુ ઠોકવો.
करिक पु० એક જાતનો ખેર.
करिकणवल्ली स्त्री० ચવિકાવૃક્ષ—ચવક વનસ્પતિ
करिका स्त्री० નખની રેખા.
करिकुम्भ न० હાથીનું ગંડસ્થળ.
करिकुसुम्भ पु० નાગકેસરનું ચૂર્ણ.
करिगर्जित न० હાથીની ગર્જના.
करिज पु० હાથીનું બચ્ચું,
करिणी स्त्री० હાથણી, એક દેવતા.
करिदारक पु० સિંહ.
करिदारण पु० સિંહ.
करिनास्तिका स्त्री० એક યંત્ર, એક વાદિત્ર.
करिन् पु० હાથી, આઠની સંખ્યા, નાગકેસર.
करिप पु० હાથીનો માવત.
करिपत्र न० તાલિપત્ર વૃક્ષ.
करिपथ पु० તે નામનો એક દેશ.
करिपिप्पली स्त्री० ગજપીપર.
करिपोत० पु० હાથીનું બચ્ચું.
करिबन्ध पु० હાથીને બાંધવો, હાથીને બાંધવાનો ખીલો.
करिभ न० એક પ્રકારનો કુંજ—લતામંડપ.
करिमाचल पु० સિંહ.
करिमुख पु० ગણેશ—ગણપતિ.
करिमुख न० હાથીનું મુખ.
करियादस् न० પાણીનો હાથી.
करिर पु० કેરડાનું ઝાડ.
करिरत न० એક પ્રકારનો રતિબંધ, હાથીનું રમતું.
करिष त्रि० હાથીમાં ગયેલ, હાથીમાં રહેલ.
करिशायक पु० હાથીનું બચ્ચું.
करिष्ठ त्रि० અત્યંત કરનાર, ઘણું કરનાર.

करिष्यत् त्रि० ભવિષ્યમાં કરનાર.
करिष्यमाण त्रि० કર્તવ્ય, કરવાનું.
करिसुन्दरिका स्त्री० વસ્ત્ર સુકવવા માટે આંગણામાં રાખેલી વળગણી.
करिस्कन्ध न० હાથીઓનો સમૂહ.
करिस्कन्ध पु० न० હાથીની ખાંધ.
करियस् त्रि० અત્યંત કરનાર.
करीन्द्र पु० શ્રેષ્ઠ હાથી.
करीर पु० ઘડો, વાંસનો અંકુર, હરકોઇ અંકુર, કેરડાનું ઝાડ, ચીરિકા વનસ્પતિ.
करीरक पु० ઉપરના અર્થ.
करीरकुण पु० કેરડાનો પાક.
करीरिका स्त्री० હાથીના દાંતનું મૂળ.
करीरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ, ચીરિકા વનસ્પતિ.
करीष पु० न० સુકાયલું છાણ, અડાયું છાણું, છાણ.
करीषगन्धि त्रि० છાણના જેવા ગંધવાળું.
करीषङ्कषा स्त्री० વંટોળીયો. વાયુ, મહાન વાયુ.
करीषाग्नि पु० અડાયાં છાણાંનો અગ્નિ.
करीषिन् त्रि० છાણવાળો કોઈ પ્રદેશ વગેરે.
करीषिणी स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
करुण त्रि० દયાયુક્ત, દયાળુ.
करुण पु० કરુણ નામનો રસ, એક જાતનું. ઝાડ, સંન્યાસી, પરમેશ્વર, તે નામનો કોઇ બૌદ્ધ.
करुण त्रि० દયાપાત્ર, દીન, ગરીબ.
करुणमल्ली स्त्री० નવી માલતીની લતા-બટ મોગરો.
करुणविप्रलंभ पु० એક પ્રકારનો શૃંગાર-રસ.
करुणा स्त्री० દયા, પારકાનું દુઃખ દૂર કરવાની ઇચ્છા.
करुणात्मक त्रि० દયાળુ.
करुणानिधि त्रि० દયાનો ભંડાર, દયાળુ.
करुणानिधान त्रि० ઉપરના અર્થ.
करुणापर त्रि० અત્યંત દયાળુ.
करुणामय त्रि० ઉપરનો અર્થ.
करुणामयी स्त्री० અત્યંત દયાળુ એવી કોઇ સ્ત્રી.
करुणार्द्र त्र० દયાળુ.
करुणाविप्रलंभ पु० करुणविप्रलंभ જુઓ.
करुणावेदिता स्त्री० દયાળુપણું.
करुणामल्ली करुणमल्ली જુઓ.
करुणिन् त्रि० દયાળુ.
करुणी स्त्री० કોંકણદેશમા પ્રસિદ્ધ એક ફૂલઝાડ.
करुत्याम पु० તે નામનો એક રાજા.
करुन्धम पु० તે નામનો એક રાજા.
करुम पु० એક જાતનો પિશાચ.
करू स्त्री० કાપવું, કાપેલ, કાતરવું, કાતરેલ.
करूप पु० તે નામનો એક દેશ.
करूपज पु० કરૂપ દેશનો રાજા દંતવક્ર.
करूपाधिप पु० ઉપરનો અર્થ.
करूपाधिपति पु० करूपज જુઓ.
करेट पु० નખ.
करेटव्या स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.
करेटु पु० એક જાતનું પક્ષી.
करेणु पु० હાથી, કરેણનું ઝાડ.
करेणु स्त्री० હાથણી, તે નામની એક ઔષધિ.
करेणुका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
करेणुभू पु० હાથી સંબંધી શાસ્ત્ર રચનાર એક મુનિ.
करेणुभू त्रि० હાથીમાથી ઉત્પન્ન થયેલ.
करेणुमती स्त्री० પાંડવ નકુલની એક સ્ત્રી.
करेणुवर्य पु० શ્રેષ્ઠ હાથી.
करेणुसुत पु० करेणुभू पु० જુઓ.
करेणू पु० હાથી.
करेणू स्त्री० હાથણી.
करेनर पु० એક સુગંધી દ્રવ્ય.

फरेन्दुक पु० એક જાતનું ઘાસ.
करेयर पु० શિલારસ.
करोट न० માથાની ખોપરી
करोटक पु० એક જાતનો સર્પ.
करोटि स्त्री० માથાની ખોપરી.
करोटी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
करोत्कर पु० જુલમ કરી કર લેવો તે
कर्क् सौत्र० प० अ० સેટ્ હસવું.
कर्क पु० અગ્નિ, ધોળો ઘોડો, કાચ, દર્પણ–આરસી, ઘડો, બાર રાશિઓમાની ચોથી રાશિ, કરચલો, કાકડાશીંગીનુ ઝાડ, કાત્યાયનના શ્રૌતસૂત્રનો ભાષ્યકાર કર્કાચાર્ય, કાટો, સુંદરતા, ખીલીનું ઝાડ.
कर्कखण्ड पु० તે નામનો એક દેશ.
कर्कचिर्भटिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कर्कचिर्भटी स्त्री० એક જાતની કાકડી.
कर्कट पु० ક્ષુદ્ર ફળવાળું એક જાતનું વૃક્ષ, એક જાતનું જળજંતુ–કરચલો, એક જાતનું પક્ષી–બગલો, તુંબડાનું ઝાડ, કમળનો કંદ, મેષ વગેરે રાશિઓમાની ચોથી રાશિ, તાજવામાં વચ્ચે નાખવાનો લોઢાનો ખીલો, કાંટો.
कर्कटक न० એક જાતનું યંત્ર–કંપાસ, એક જાતની શેલડી, કરચલો.
कर्कटवल्ली स्त्री० ગજપીપર, મોટી તીખી પીપર.
कर्कटशृङ्गी स्त्री० કાકડાશીંગી વનસ્પતિ.
कर्कटशृङ्गिका स्त्री० કાકડાશીંગી
कर्कटाक्ष पु० કાકડી
कर्कटाख्या स्त्री० કાકડાશીંગી.
कर्कटि स्त्री० એક જાતનું ઝાડ, શીમળાનું ઝાડ, કાકડાશીંગી, કાકડીનો વેલો.
कर्कटिका स्त्री० કાકડી, કાકડીનો વેલો.
कर्कटिनी स्त्री० દારૂ હળદર.
कर्कटी स्त्री० કાકડાશીંગ.
कर्कटाह्व पु० કાકડાશીંગ.
कर्कटाह्वा स्त्री० કાકડાશીંગ.
कर्कटु पु० એક જાતનું પક્ષી, કરચલો.
कर्कन्धु पु० स्त्री० બોરડીનું ઝાડ.
कर्कन्धु न० બોર.
कर्कन्धुकुण न० બોરડીનો પાક.
कर्कन्धू स्त्री० पु० બોરડીનું ઝાડ.
कर्कन्धूकुण न० બોરડીનો પાક.
कर्कन्धूफल न० બોર.
कर्कन्धूमत त्रि० બોરડીની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
कर्कफल न० ઝીણું આમળું.
कर्कर न० ચૂનાનો કાંકરો, કાંકર
कर्कर पु० દર્પણ, આરસી, ચૂનો, કાંકર, મુદગર, મોગરી, કાકરો.
कर्कर त्रि० મજબૂત, કઠણ.
कर्कराक्ष पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कर्कराङ्ग न० ખંજનપક્ષી–દિવાળી ઘોડો.
कर्कराटु पु० કટાક્ષ.
कर्कराटुक पु० એક જાતનું પક્ષી, કરચલો
कर्करान्धुक पु० અત્યંત અંધકારવાળો કુવો.
कर्कराल पु० ચૂર્ણકુંતલ–ગુંચળીયાવાળ.
कर्करिका स्त्री० નેત્રમા આવતી ખરજનો રોગ.
कर्करी स्त्री० ઝારી, ઘી વગેરે પકવ દ્રવ્યને બહાર કાઢવાનું સાધન નાળચાંવાળું પાત્ર.
कर्करीक न० શરીર.
कर्करेट पु० ગળે હાથ મૂકી ધકકો મારી કાઢી મૂકવું તે.
कर्करेटु पु० એક જાતનું પક્ષી.
कर्कश पु० એક જાતનું ઝાડ, તજનું ઝાડ, શેલડીનું ઝાડ, તરવાર, ચિકિત્સામા ઉપયોગી વીસ ગુણોમાનો એક ગુણ.
कर्कश त्रि० કઠોર, સાહસિક, કઠણ સ્પર્શવાળું, ક્રૂર, નિર્દય, દુર્બોધ, અત્યંત.
कर्कशच्छद पु० શાકોટ વૃક્ષ, પટોલ વૃક્ષ.

कर्कशच्छदा स्त्री० कोपातकी वनस्पति
कर्कशता स्त्री० કઠોરતા, સાહસિકતા, ક્રૂરપણુ, નિર્દયપણુ
कर्कशत्व न० ઉપરના અર્થ
कर्कशदल पु० कर्कशच्छद જુઓ
कर्कशदला स्त्री० कर्कशच्छदा જુઓ
कर्कशवाक्य न० કઠોર વાકય, ક્રૂર વાકય
कर्कशा स्त्री० જંગલી બોરનુ ઝાડ, લઘુ મરડાશીગીનું ઝાડ.
कर्कशिका स्त्री० જંગલી બોરનુ ઝાડ.
कर्कशिमन् पु० कर्कशता જુઓ
कर्कसार न० દહી મિશ્ર સાથવો.
कर्कारु पु० કોહળું, કાકડી.
कर्कारुक पु० कालिन्दवृक्ष, કોહળાનો વેલો, કાકડીનો વેલો.
कर्कि पु० કર્કરાશિ,
कर्की स्त्री० कुष्माण्डी वनस्पति-કોહળાનો વેલો, કાકડીનો વેલો.
कर्केतन पु० न० એક જાતનુ રત્ન.
कर्कोट पु० એક જાતનો સર્પ, બિલીનુ ઝાડ, ફળવાળો એક જાતનો વેલો.
कर्कोटक पु० એક જાતનો નાગ, કારેલી વનસ્પતિ, શેવડીનુ ઝાડ, બીલીનું ઝાડ.
कर्कोटकी स्त्री० કકોડાનો વેલો
कर्कोटकीफल न० કંકોડુ
कर्कोटवापी स्त्री० કાશીમા એક તીર્થ.
कर्कोटिका स्त्री० पीतघोषा वृक्ष-કકોડાનુ ઝાડ.
कर्क्यादि पु० પાણીનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ
कर्घ् भ्वा० प० स० सेट् જવુ
कर्च्चरिका स्त्री० એક જાતની પુરી-કચોરી,
कर्च्चरी स्त्री० પાશ્ચાત્યભાષાપ્રસિદ્ધ એક દ્રવ્ય, કચોરી
कर्चूर न० સોનું, કાબરચિત્રો રંગ,હરતાલ.
कर्चूर पु० શટી વનસ્પતિ-કચૂરો
कर्चूर त्रि० કાબરચિત્રા રંગવાળું.
कर्चूरक पु० હળદર, હરતાલ, કાબરચિત્રો રંગ, સોનુ , કપૂરકાચલી
कर्ज्ज् भ्वा० प० स० सेट् પીડા કરવી, દુખ દેવુ
कर्ण् चु० उ० स० सेट् ભેદવુ, વીધવું, આ+સાભળવુ.
कर्ण पु० કાન, એક જાતનુ ઝાડ, ગણિતપ્રસિદ્ધ એક રેખા, કુંતીનો પુત્ર કર્ણ, અરિત્ર–નાવિકનુ નૌકા ચનાવવાનુ સાધન, સુકાન
कर्ण त्रि० કુટિલ, કપટી, લાબા કાનવાળું.
कर्णक पु० ઝાડ વગેરેના ડાળા–પાદડા વગેરે, ઝાડનો એક જાતનો રોગ.
कर्णकण्डू स्त्री० એક જાતનો કાનનો રોગ.
कर्णकित त्रि० જેને ડાળા–પાદડા ફુટેલ હોય તેવુ વૃક્ષ
कर्णकीटी स्त्री० કાનખજૂરો.
कर्णकुब्ज पु० કનોજ દેશ
कर्णकृमि पु० કાનનો એક જાતનો રોગ
कर्णक्ष्वेड पु० એક જાતનો કાનનો રોગ
कर्णगतरोग पु० કાનમા રહેલો રોગ
कर्णगूथ न० કાનનો મેલ, એક જાતનો કાનનો રોગ
कर्णगूथक न० ઉપરના અર્થ.
कर्णगोचर पु० કાનનો વિષય
कर्णग्राह पु० નાવિક, ખલાસી.
कर्णग्राहवत् त्रि० નાવિકવાળુ.
कर्णच्छिद्र न० કાનનુ છિદ્ર
कर्णजप त्रि० ચાડીયુ, ચાડીચુગલી કરનાર
कर्णजलूका स्त्री० કાનખજૂરો
कर्णजलौकस् स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कर्णजलौका स्त्री० કાનખજૂરો
कर्णजाह न० કાનનુ મૂળ
कर्णजित् पु० પાડવ અર્જુન.

कर्णताड पु० કાન ઉપર પ્રહાર કરવો, હાથીના કાનનું આજુબાજુ અથડાવું તે.
कर्णताल पु० ઉપરના અર્થ.
कर्णदर्पण पु० કાનનું ઘરેણું.
कर्णदुन्दुभि पु० કાનખજૂરો.
कर्णधार पु० નાવિક, ખલાસી.
कर्णधार त्रि० દુઃખ વગેરે દૂર કરનાર.
कर्णनाद पु० કાનને આંગળીવતી બંધ કર્યા પછી તેમાં સંભળાતો અવાજ.
कर्णपत्रक पु० કાનનું રક્ષણ કરનાર કાનનો એક ભાગ.
कर्णपथ पु० કાનમાં રહેલો છિદ્રરૂપ માર્ગ.
कर्णपरंपरा स्त्री० કાને કાને શ્રવણપરંપરા
कर्णपराक्रम पु० તે નામનું એક કાવ્ય
कर्णपर्वन् न० મહાભારતનું આઠમું પર્વ.
कर्णपाक पु० કાનનું પાકવું-કાનનો એક રોગ.
कर्णपालि स्त्री० कर्णपत्रक જુઓ, કાનનું એક ઘરેણું.
कर्णपाली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कर्णपाल्यामय पु० કર્ણપાલીમાં થનારો એક રોગ.
कर्णपिशाची स्त्री० એક જાતની દેવી
कर्णपुत्रिका स्त्री० કાનની પાળ.
कर्णपुर स्त्री० કર્ણરાજાનું નગર-ચંપાનગરી.
कर्णपुर न० ઉપરનો અર્થ.
कर्णपुष्प पु० મોરટા લતા
कर्णपूर पु० કાનનું ઘરેણું, કાળું કમળ, જાસુદનું ઝાડ, આસોપાલવનું ઝાડ
कर्णपूरक पु० કદંબનું ઝાડ, કાનનું ઘરેણું, કાળું કમળ, જાસુદનું ઝાડ, આસોપાલવનું ઝાડ.
कर्णपूरण न० વૈદકના નિયમાનુસાર કાનને તેલ વગેરેથી ભરવો તે.
कर्णप्रणाद पु० એક જાતનો કાનનો રોગ.
कर्णप्रतिनाह पु० એક જાતનો કાનનો રોગ.
कर्णप्राय पु० તે નામનો એક દેશ.
कर्णफल पु० એક જાતનું માછલું.
कर्णभूषण न० કાનનું ઘરેણું.
कर्णमल न० કાનનો મેલ.
कर्णमुकुर पु० કાનનો દાગીનો-ताटङ्क.
कर्णमोटि स्त्री० તે નામની એક દેવી.
कर्णमोटी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कर्णयोनि त्रि० કાનથી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય વિષય.
कर्णरोग पु० કાનનો રોગ.
कर्णल त्रि० કાનની શ્રેષ્ઠ શક્તિવાળું.
कर्णलता स्त्री० कर्णपाली જુઓ.
कर्णलतिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कर्णवंश पु० માચડો, ખાટલો.
कर्णवत् त्रि० કાનવાળું.
कर्णवत् पु० નાવિક, ખલાસી.
कर्णवर्जित त्रि० બહેરું.
कर्णवर्जित पु० સર્પ.
कर्णविद्रधि पु० કાનનો એક રોગ.
कर्णविष् स्त्री० કાનનો મેલ.
कर्णवेध पु० કાન વીંધવો તે.
कर्णवेधनिका स्त्री० કાન વીંધવાની સળી.
कर्णवेधनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कर्णवेष्ट पु० કુંડલ, તે નામનો એક રાજા.
कर्णवेष्टक पु० ઉપરનો અર્થ.
कर्णवेष्टकीय त्रि० કાનના ઘરેણા માટેનું સોનું વગેરે.
कर्णवेष्टक्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कर्णवेष्टन न० કાનનું ઘરેણું.
कर्णव्यधविधि पु० કાન વીંધવાનો વિધિ.
कर्णशष्कुली स्त्री० કર્ણગોલક, કાનમાં રહેલ પોલાણ.
कर्णशूल न० એક જાતનો કાનનો રોગ.
कर्णशोभन त्रि० કાનનું ઘરેણું.
कर्णश्रव त्रि० જેનો શબ્દ કાનથી સાંભળવા યોગ્ય હોય તે

कर्णसस्राव पु० એક જાતનો કાનનો રોગ.
कर्णसू स्त्री० કર્ણની માતા કુંતી.
कर्णस्फोटा स्त्री० એક જાતની વેલો–તિલવણ
कर्णस्रोतस् न० કાનનો મેલ.
कर्णस्रोतोभव पु० વિષ્ણુના કાનના મેલમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ મધુ અને કૈટભ નામના અસુર.
कर्णहीन त्रि० કાન વગરનું, બહેરૂં.
कर्णहीन पु० સર્પ.
कर्णाकर्णि पु० કાને કાને સાભળવા યોગ્ય એક બીજાનું કહેવુ.
कर्णाट पु० કર્ણાટક દેશ
कर्णाटक पु० તે નામનો એક ઋષિ, કર્ણાટક દેશ.
कर्णाटी स्त्री० કર્ણાટ દેશની સ્ત્રી.
कर्णाट्ट न० એક જાતના આકારનું ઘર
कर्णादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
कर्णानुज पु० યુધિષ્ઠિર રાજા.
कर्णान्तिक त्रि० કાનની પાસે, કાનની પાસેનું.
कर्णान्द पु० कर्णवाली જુઓ.
कर्णान्दु स्त्री० ઉપરનો અર્થ
कर्णान्दू स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कर्णाभरणक पु० ગરમાળાનું ઝાડ.
कर्णारा स्त्री० હાથીના કાન વીંધવાની સળી.
कर्णारि पु० પાડવ અર્જુન, એક જાતનુ ઝાડ–સાદડ.
कर्णास्फाल पु० હાથીઓના કાનનું ચાલવું.
कर्णि पु० કાન જેવા આકારના ફળાવાળું એક જાતનું બાણ, ભેદવું, ચીરી નાખવું.
कर्णिक त्रि० વધેલાકાનવાળું,લાબાકાનવાળું.
कर्णिक पु० ખલાસી.
कर्णिका स्त्री० એક જાતનું કાનનું ઘરેણું, હાથીની સૂંઢના અગ્ર ભાગમા રહેલ આગળી જેવા આકારનો પદાર્થ, કમળના બીજ (કમળ કાકડી) જેમા હોય છે તે ડોડો, લેખણ, કલમ, અગ્નિમંથવૃક્ષ, અજશૃંગી નામનું વૃક્ષ, ધોળી જૂઇ, કોઇપણ ફળનું દીંટું.
कर्णिकाचल पु० સુમેરૂ પર્વત.
कर्णिकापर्वत पु० સુમેરૂ પર્વત.
कर्णिकार पु० न० કરેણનુ ઝાડ, ગરમાળો.
कर्णिकिन् पु० હાથી, એક પર્વત.
कर्णिन् त्रि० વધેલા કાનવાળું, લાબા કાનવાળું, તે નામનો એક યોનિરોગ, એક જાતનું બાણ
कर्णिनी स्त्री० યોનિનો એક રોગ.
कर्णिल त्रि० વધેલા કાનવાળું, લાબા કાનવાળું.
कर्णी स्त्री० कर्णि જુઓ, મૂલદેવ રાજાની માતા.
कर्णीमत् पु० આરગ્વધ–ગરમાળાનું ઝાડ.
कर्णीरथ पु० પાલખી.
कर्णीसुत पु० મૂલદેવ રાજા.
कर्णेचुरचुरा स्त्री० ચાડીચુગલી
कर्णेजप त्रि० ચાડીયું, ખળ, દુર્જન.
कर्णेटिरटिरा स्त्री० ચાડીચુગલી.
कर्णेन्दु पु० અર્ધા ચંદ્રના જેવી આકૃતિવાળું કાનનું એક ઘરેણું.
कर्णोपकर्णिका स्त्री० કાને કાને પરસ્પર સાભળવારૂપ વાતચીત
कर्णोर्णा पु० એક જાતનો મૃગ
कर्ण्य त्रि० કાનમા હોનાર–થનાર, ભેદવા યોગ્ય, ચીરવા યોગ્ય.
कर्त्त् चु० उ० स० सेट् શિથિલ કરવું, ઢીલુ કરવું.
कर्त्त पु० કુવો, ચીરવું, ફાડવું.
कर्त्त त्रि० છેદનાર, ચીરનાર.
कर्त्तन न० છેદવું, ચીરવું, શિથિલ કરવુ, ઢીલું કરવું.

कर्त्तन त्रि० કાપનાર-ચીરનાર, કાપવાનું-ચીરવાનું સાધન.
कर्त्तनिका स्त्री० નીચેનો અર્થ.
कर्त्तनी स्त्री० કાતર, એક જાતનું હથિયાર, નાની છરી, કટાર, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ
कर्त्तरिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कर्त्तरी કાતર, કાપવા-કાતરવાનું સાધન.
कर्त्तव्य त्रि० કરવાને યોગ્ય, છેદવા-કાપવા યોગ્ય
कर्त्तव्य न० અવસ્ય કરવું, અવસ્ય છેદવું-કાપવું.
कर्त्तव्यता स्त्री० કરવા યોગ્યપણું.
कर्त्तव्यत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कर्त्तिष्ठ त्रि० અત્યંત કરનાર.
कर्त्तीयस् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कर्त्तृ त्रि० કરનાર, કર્તા, કર્તાનો પ્રયોજક, કાપનાર, છેદનાર, તાવ વગેરેને લીધે થનાર દાહ વગેરે
कर्त्तृ पु० પરમેશ્વર
कर्त्तृ न० નાની તરવાર.
कर्त्तृक त्रि० કામ કરનાર, ઉદ્યોગી
कर्त्तृक पु० નાની તરવાર, કટારી.
कर्त्तृकर त्रि० કર્તાનો પ્રયોજક.
कर्त्तृका स्त्री० નાની તરવાર.
कर्त्तृकार त्रि० કર્તાનો પ્રયોજક.
कर्त्तृत्व न० કરનારપણું, કાપનારપણું.
कर्त्तृमत् त्रि० કર્તાવાળું.
कर्त्तृवाच्य पु० કર્તા જેનો વાચ્ય હોય તેવો પ્રત્યય
कर्त्र् चु० उ० स० सेट् શિથિલતા કરવી.
कर्त्रभिप्राय त्रि० કર્તાની સાથે સંબંધવાળું.
कर्त्रिका स्त्री० કાતર, છરી, કટાર.
कर्त्री स्त्री० કરનારી સ્ત્રી, કાતર, છરી, કટાર.
कर्द् भ्वा० प० अ० सेट् ખરાબ શબ્દ કરવો, પેટનો શબ્દ કરવો.
कर्द पु० કાદવ, કીચડ.
कर्दट पु० પદ્મકંદ-કમળનો કંદ, કાદવ.
कर्द्दट त्रि० કાદવમા જનાર.
कर्दन न० પેટનો શબ્દ-પેટમા આંતરડાનો ગડગડાટ
कर्दम पु० કાદવ, કીચડ, પાપ, તે નામનો એક ઋષિ, છાયા, ભગનું ઝાડ.
कर्दम न० માંસ
कर्दम त्रि० કાદવવાળું.
कर्दमक पु० એક જાતની ડાંગેર
कर्दमक त्रि० કાદવની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
कर्दमाटक पु० વિષ્ટા વગેરે નાખવાનું સ્થાન.
कर्दमित त्रि० કાદવવાળું થયેલ.
कर्दमिन् त्रि० કાદવવાળું.
कर्दमिन् पु० ભગનું ઝાડ.
कर्दमिनी स्त्री० પુષ્કળ કાદવવાળો પ્રદેશ.
कर्पट पु० न० ચીથરું, જૂના કપડાનો ટુકડો, મેલું વસ્ત્ર, ભગવું વસ્ત્ર.
कर्पट पु० તે નામનો એક પર્વત.
कर्पटधारिन् त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ
कर्पटिक त्रि० કપડાના ટુકડા વગેરે પહેરનાર ભિક્ષુક વગેરે.
कर्पटिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कर्पण पु० એક જાતનું લોખંડી હથિયાર, ભાલો
कर्पर पु० ઘડાનો અમુક ભાગ-ઠીકરી, માથાના ઉપરના ભાગનું હાડકું-ખોપરી, એક જાતનું હથિયાર, મોટું કડાયું-કઢાઈ, ઉંબરાનું ઝાડ.
कर्परांश पु० ઘડાના એક ભાગનો પણ ભાગ-ઠીકરી
कर्पराल पु० એક જાતનું પહાડી પીલુડું ઝાડ
कर्पराशिन् पु० બટુક ભૈરવ દેવ.
कर्परिकातुत्थ न० મોરથુથુ.

कर्परी સ્ત્રી૦ દારૂ હળદરના ક્ષારથી થનાર ખાપરીયુ.

कर्पास પુ૦ ન૦ કપાસનું ઝાડ.

कर्पासफल ન૦ કપાસીઓ.

कर्पासिका સ્ત્રી૦ કપાસનું ઝાડ.

कर्पासी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.

कर्पूर પુ૦ ન૦ કપૂર.

कर्पूरक પુ૦ કચૂરો.

कर्पूरतिलक પુ૦ તે નામનો એક હાથી

कर्पूरतिलका સ્ત્રી૦ પાર્વતીની સખી વિજયા.

कर्पूरतैल ન૦ ઔષધરૂપ એક તેલ.

कर्पूरनालिका સ્ત્રી૦ ઔષધરૂપ એક ભક્ષ્ય પાક.

कर्पूरमणि પુ૦ એક જાતનું રત્ન.

कर्पूररस પુ૦ અમુક પ્રકારની પાચનક્રિયાથી કપૂરના જેવો કરેલો પારો, રસકપૂર.

कर्पूरस्तव પુ૦ તે નામનું દેવીનું એક સ્તોત્ર.

कर्पूरा સ્ત્રી૦ એક જાતની હળદર.

कर्पूराश्मन् પુ૦ એક જાતનો મણિ.

कर्पूरिन् ત્રિ૦ કપૂરવાળું.

कर्पूरिल ત્રિ૦ કપૂરની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.

कर्फर પુ૦ દર્પણ, આરસી, કાચ.

कर्ब् ભ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ ગમન કરવું, જવું.

कर्बर પુ૦ રાક્ષસ, પિશાચ, વાદિત્ર

कर्बु પુ૦ કાબરચિત્રો રંગ.

कर्बु ત્રિ૦ કાબરચિત્રા રંગવાળું.

कर्बुदार પુ૦ કોવીદાર વૃક્ષ, નીલઝીરીનું ઝાડ, શ્વેતકાંચવૃક્ષ.

कर्बुदारक પુ૦ શ્લેષ્માતક વૃક્ષ.

कर्बुर પુ૦ કાબરચિત્રો રંગ, પાપ, નદી ઉપર થનારું એક જાતનું ધાન્ય, ધંતુરો, કચૂરો, રાક્ષસ, કપૂરકાચલી

कर्बुर ન૦ પાણી, સોનું

कर्बुर ત્રિ૦ કાબરચિત્રા રંગવાળું.

कर्बुरफल પુ૦ સાકરુણ્ડ વૃક્ષ.

कर्बुरा સ્ત્રી૦ કૃષ્ણવૃક્કા નામની વનસ્પતિ, એક જાતની તુલસી.

कर्बुरी સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી.

कर्बूर પુ૦ રાક્ષસ, કચૂરો, હળદર, કાબરચિત્રો રંગ.

कर्बूर ન૦ સોનું, હરતાલ

कर्बूर ત્રિ૦ કાબરચિત્રું.

कर्बूरक પુ૦ कर्बूर પુ૦ જુઓ.

कर्बूरित ત્રિ૦ કાબરચિત્રુ કરેલ

कर्म પુ૦ ન૦ કામ, ક્રિયા.

कर्म्मकर ત્રિ૦ પગાર લઈ કામ કરનાર, દાસ, ચાકર

कर्म्मकर પુ૦ યમ, યગ.

कर्म्मकरी સ્ત્રી૦ ચાકરડી, દાસી, મૂર્વાલતા.

कर्म्मकर्तृ પુ૦ વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કર્મકર્તા.

कर्म्मकर्तृ ત્રિ૦ કામ કરનાર.

कर्म्मकाण्ड ન૦ યજ્ઞાગ કર્મકાંડ, જેમાં કર્મોનું પ્રતિપાદન હોય છે તેવું શાસ્ત્ર

कर्म्मकार ત્રિ૦ પગાર લીધા વિના કામ કરનાર.

कर्म्मकार પુ૦ લવાર, બળદ.

कर्म्मकारक ત્રિ૦ કામ કરનાર

कर्म्मकारिन् ત્રિ૦ કામ કરનાર.

कर्म्मकार्मुक ન૦ યુદ્ધમાં જેનો ઉપયોગ થાય છે તે ધનુષ.

कर्म्मकीलक પુ૦ ધોબી.

कर्म्मकृत् ત્રિ૦ કામ કરનાર, કર્મ કરનાર.

कर्म्मक्षम ત્રિ૦ કામ કરવામાં સમર્થ.

कर्म्मक्षेत्र ન૦ ભારતવર્ષ, ભરતખંડ.

कर्म्मग्रन्थि પુ૦ કર્મબંધન, અજ્ઞાનજન્ય વાસનારૂપ દોષ.

कर्म्मचण्डाल પુ૦ કર્મથી-કામથી ચાડાળ જેવો, ગહુ ગ્રહ.

कर्म्मचित् त्रि० જેણે કર્મ કર્યું હોય તે, કર્મથી સંગ્રહ કરાતુ.

कर्म्मचित त्रि० કર્મથી સિદ્ધ કરવા યોગ્ય

कर्म्मचेष्टा स्त्री० ક્રિયા માટે ચેષ્ટા.

कर्म्मचोदना स्त्री० કર્મવિષે પ્રેરણારૂપ વિધિ, કર્મમા પ્રેરણા.

कर्म्मज त्रि० કર્મથી થનાર, કર્મ જેનુ કારણ હોય છે તેવા રોગ વગેરે, કાયિક વાચિક તથા માનસિક કર્મથી પ્રાપ્ત થનાર સ્થાવર વગેરેનો જન્મ, કર્મથી થયેલ હરકોઈ પાપ વગેરે દોષ, ક્રિયાજન્ય સંયોગ અને વિભાગ, ધર્મ અધર્મરૂપ એક ગુણ અથવા અદૃષ્ટ–નસીબ, વેદાંતિમતે કર્મની સૂક્ષ્મ અવસ્થાને પામેલ કોઈ સંસ્કાર, સ્વર્ગ, નરક.

कर्म्मज पु० વડનું ઝાડ, કળિયુગ.

कर्म्मजगुण पु० ક્રિયાજન્ય ગુણ.

कर्म्मजित् पु० જરાસંધના વંશનો મગધ દેશનો રાજા

कर्म्मठ त्रि० કર્મ કરવામા યોગ્ય, કર્મમા કુશળ.

कर्म्मणि स्त्री० કર્મની સમાપ્તિ સમયે કરવાની પ્રાયશ્ચિત ઇષ્ટિ

कर्म्मण्य न० શૌર્ય, પરાક્રમ

कर्म्मण्य त्रि० કર્મ કરવામા કુશળ

कर्म्मण्या स्त्री० વેતન, પગાર.

कर्म्मण्याभुज् त्रि० પગાર લઇ કામ કરનાર

कर्म्मतस् अव्य કર્મથી, કર્મથકી.

कर्म्मत्व न० ક્રિયા, સંસારસંબંધી કર્મ.

कर्म्मदेव पु० એક જાતનો દેવ

कर्म्मदेवता स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

कर्म्मदोष पु० દુષ્ટ અને પાપજનક એવું હિંસા વગેરે કર્મ, કર્મથી થનાર પાપ વગેરે દોષ, કર્મસંબંધી દોષ, સમગ્ર કર્મનુ કારણ વાસનારૂપ દોષ

कर्म्मधारय पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક સમાસ, ખેતી.

कर्म्मन पु० न० યજ્ઞ વગેરે કર્મ, કર્તરિપ્રયોગમા દ્વિતીયાંત અને કર્મણિપ્રયોગમા પ્રથમાંત જે કારક આવે છે તે, શુભ અશુભ કર્મ, પૂર્વે કરેલા કર્મનું પરિણામ, ક્રિયા, કાળ, હરકોઈ પદાર્થનો સ્વાભાવિક ગુણ.

कर्म्मनाश पु० કર્મોનો નાશ

कर्म्मनाशा स्त्री० તે નામની એક નદી

कर्म्मनिष्ठ त्रि० યજ્ઞયાગાદિ કર્મ કરવામા આસક્ત, હરકોઇ કર્મમા આસક્ત

कर्म्मनिष्ठा स्त्री० કર્મમા આસક્તિ

कर्म्मन्द पु० ભિક્ષુસૂત્રનો કર્તા એક ઋષિ

कर्म्मन्दिन त्रि० કર્મંદે રચેલા ભિક્ષુસૂત્રને ભણનાર.

कर्म्मपथ पु० કર્મમાર્ગ.

कर्म्मप्रवचनीय पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કર્મપ્રવચનીય સંજ્ઞાવાળો શબ્દ.

*कर्म्मन्यास पु० શાસ્ત્રોક્ત કર્મોનો વિધિ*પૂર્વક ત્યાગ, અથવા ઈશ્વરાર્પણ બુદ્ધિથી કરેલા કર્મોના ફળનો ત્યાગ.

कर्म्मफल न० શુભાશુભ કર્મોનું ફળ સુખ દુ:ખ વગેરે, એક જાતના ઝાડનુ ફળ.

कर्म्मबन्ध न० કર્મથી પ્રાપ્ત થયેલ બંધન–સંસાર

कर्म्मबन्ध त्रि० કર્મરૂપ બંધનના સાધનવાળુ

कर्म्मभू स्त्री० ખેતીકર્મની ભૂમિ, ખેડેલી જમીન

कर्म्मभूमि स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

कर्म्मभोग पु० કર્મથી પ્રાપ્ત થનારા સુખ દુ:ખનો ભોગ કરવો તે

कर्म्ममूल न० દાભ, દર્ભ.

कर्म्ममीमांसा स्त्री० જૈમિનીકૃત એક શાસ્ત્ર

कर्म्मयुग न० કળિયુગ

कर्म्मयोग पु० ગીતાશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ કર્મયોગ, કર્મ કરવાની કુશળતા
कर्म्मरङ्ग पु० ન. એક જાતનુ ઝાડ
कर्म्मरङ्ग न० એક જાતના ઝાડનું ફળ
कर्म्मरी स्त्री० વશરોચના-વશલોચન
कर्म्मवज्र पु० શૂદ્ર
कर्म्मवाटी स्त्री० તિથિ
कर्म्मविपाक पु० કર્મનુ ફળ.
कर्म्मव्यतिहार पु० પરસ્પર એક જાતની ક્રિયા કરવા રૂપ ક્રિયાનો અદલો બદલો.
कर्म्मशाला स्त्री० કામ કરવાની શાળા, કારીગરીની શાળા
कर्म्मशील त्रि० કામ કરવા મારેના સ્વભાવવાળુ.
कर्म्मशूर त्रि० કામ કરવામા શરીર, આરંભેલુ કામ સમાપ્ત કરનાર, જ્યા સુધી ફળ મળે ત્યા સુધી કામ કરનાર.
कर्म्मश्रेष्ठ त्रि० કર્મથી શ્રેષ્ઠ, કામ કરવામા શ્રેષ્ઠ
कर्म्मश्रेष्ठ पु० પુલહ ઋષિનો પુત્ર
कर्म्मसन्यास पु० કર્મોનો ત્યાગ, કર્મોના ફળનો ત્યાગ
कर्म्मसन्यासिक पु० દીક્ષિત ભિક્ષુક-સંન્યાસી.
कर्म्मसन्यासिन् पु० વિધિપૂર્વક કર્મોનો ત્યાગ કરનાર ભિક્ષુક-સન્યાસી, કર્મના ફળનો ત્યાગ કરનાર
कर्म्मसङ्ग पु० કર્મમા આસક્તિ
कर्म्मसचिव पु० રાજાઓને ખાનગી વિચાર સિવાયના પોતાના કામમા મદદ કરનાર
कर्म्मसाक्षिन् पु० સૂર્ય, સૂર્ય વગેરે નવ દેવો
कर्म्मसाक्षिन् त्रि० હરકોઈ કામમા સાક્ષી હરકોઈ.
कर्म्मसाधन न० જેથી કામ સિદ્ધ થાય તે, કર્મનુ સાધન

कर्म्मसिद्धि स्त्री० ઇષ્ટ અનિષ્ટ કર્મફળની પ્રાપ્તિ, કામની સિદ્ધિ
कर्म्मस्थान न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ લગ્નાવધિ દશમુ સ્થાન
कर्म्महेतु पु० કામનુ કારણ.
कर्म्माङ्ग न० કર્મનુ અંગ
कर्म्माजीव पु० કામ કરી જીવવાનુ સાધન.
कर्म्माजीव त्रि० કામ કરી જીવનાર.
कर्म्मात्मन् पु० સસારી-જીવ
कर्मात्मन् त्रि० કામ કરવામા આસક્ત મનવાળુ
कर्माध्यक्ष पु० ક્રિયાસાક્ષી, કામ કર્યું ન કર્યું તપાસનાર
कर्मानुवध पु० કામનો સબંધ, કામ ઉપર આધાર
कर्मानुवधिन् त्रि० કર્મ સાથે જોડાયેલ, કર્મ સાથે સબંધવાળુ
कर्मानुरूप त्रि० કામ પ્રમાણેનું, કર્મ પ્રમાણેનુ, કર્મને યોગ્ય
कर्मानुरूपतस् अव्य० કામ પ્રમાણે, કર્મ પ્રમાણે, ફરજ પ્રમાણે
कर्मानुसारतस् अव्य० ઉપરનો અર્થ.
कर्मानुसारिन् त्रि० કામને અનુસરનાર, કર્મને અનુસરનાર
कर्मानुस्थायिन् त्रि० કામ કરનાર, યજ્ઞાદિ કર્મ કરનાર.
कर्मान्त पु० તૈયાર થયેલ ખેતીના કામ વાળી ખેડેલી જમીન, ધાન્ય વગેરેનુ સગ્રહસ્થાન, કર્મની સમાપ્તિ
कर्मान्तर न० બીજુ કામ
कर्मान्तिक त्रि० કર્મની અંતે હોનાર.
कर्मान्तिक पु० સેવક, ચાકર
कर्माभिधायक त्रि० એક કર્મ ભોગવનાર, કામ બનાવનાર
कर्मार पु० એક જાતિ, એક જાતનો વાસ, કર્મરંગ વૃક્ષ, કારીગર, લુહાર

कर्मार त्रि० કર્મને પ્રાપ્ત થયેલ-કારીગર વગેરે.
कर्मार्ह पु० પુરૂષ.
कर्मार्ह त्रि० કામ કરવામાં સમર્થ.
कर्माशय पु० કર્મજન્ય ધર્મ અધર્મરૂપ ગુણ.
कर्मिन् त्रि० કામવાળું, વ્યાપારવાળું, ફળની ઇચ્છા રાખી કામ કરનાર.
कर्मिष्ठ त्रि० ક્રિયાદક્ષ મનુષ્ય, કામ કરવામાં કુશળ.
कर्मीर त्रि० કાબરચિત્રા રંગવાળું.
कर्मेन्द्रिय न० વાણી-પગ-હાથ-ગુદા-લિંગ-એ પાંચ ઇન્દ્રિય.
कर्मोदार न० શ્રેષ્ઠ કાર્ય.
कर्व् भ्वा० प० अ० सेट् ગર્વ કરવો.
कर्व पु० કામ-વિષયવાસના.
कर्वट पु० न० બસો કે આઠસો ગામની વચ્ચેનું શ્રેષ્ઠ ગામ-જેમાં આસપાસનાં સર્વ મનુષ્યો આજીવિકા કરી શકે.
कर्वट पु० તે નામનો એક દેશ.
कर्वर न० કર્મ, કામ.
कर्वर पु० વાઘ, રાક્ષસ.
कर्वरी स्त्री० વાઘેણ, રાક્ષસી, શિયાળ, રાત્રિ,હિંગુપત્રી વનસ્પતિ, હળદર,દુર્ગાદેવી.
कर्वुदार पु० કોવિદાર વૃક્ષ.
कर्वुर पु० कर्वुर જુઓ.
कर्वूर पु० कर्वूर જુઓ.
कर्श्य पु० કચૂરો.
कर्ष पु० न० સોળ માસા બરોબર એક માપ, સોળ માસાભાર સોનું.
कर्ष पु० બહેડાનું ઝાડ, ખેંચવું, ખોતરવું, નિત્ય ખેડવાને લાયક કોઇ ખેતર.
कर्षक त्रि० ખેંચનાર, ખેડનાર, ખોતરનાર.
कर्षण न० ખેંચવું, ખેડવું, ખોતરવું.
कर्षणि स्त्री० વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.
कर्षणी स्त्री० ક્ષીરિણી વૃક્ષ, ધોળી વેખંડ, ઘોડાની લગામ-જે લોઢાની તેના મોઢામાં રહે છે.
कर्षणीय त्रि० ખેંચવા, ખેડવા યોગ્ય.
कर्षफल न० બહેડાનું ફળ.
कर्षफला स्त्री० આમળી.
कर्षयत् त्रि० ખેંચતું, ખેડતું, હેરાન કરતું, હરકત કરતું.
कर्षापण न० पु० એંશી કોડીનો એક પણ અને સોળ પણનો એક કાર્ષાપણ.
कर्षार्द्ध न० એક તોલો.
कर्षार्द्ध पु० એંશી ચણોઠી ભારનું એક વજન.
कर्षिणी स्त्री० ઘોડાના મોંઢામાં રખાતું લોઢાનું ચોકડું, ક્ષીરિણી વૃક્ષ.
कर्षित त्रि० ખેંચેલ, ખેડેલ.
कर्षिन् त्रि० ખેંચનાર, આકર્ષણ કરનાર.
कर्षू पु० અડાયાં છાણાનો અગ્નિ, પુરુષની ચાર આંગળ જમીનમાં ખાડો.
कर्षू स्त्री० નાનો પ્રવાહ, નાની નદી, ખાડી, નહેર, અગ્નિકુંડ, ખેતી, ખેતીકામ, ગુજરાન.
कर्हि अव्य० ક્યારે, કયે કાળે.
कर्हिचित् अव्य० કોઈક કાળે, કોઇક વખતે.
कल् भ्वा० आ० सेट् સંખ્યા કરવી स० શબ્દ કરવો अ०
कल् चु० उ० स० सेट् જવું, સંખ્યા કરવી, अव+જાણવું. आ+બાંધવું. प्रति+आ+જાણવું. उत्+ઉંચું ફેંકી ગ્રહણ કરવું. सम्+એક સંખ્યા કરવી-ગણવું.
कल् चु० उ० स० सेट् પ્રેરણા કરવી.
कल पु० મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દ, સાગનું ઝાડ, કોલિવૃક્ષ-બોરનું ઝાડ.
कल न० શરીરમાંની છેલ્લી ધાતુ-વીર્ય.
कल त्रि० અજીર્ણ, નહિ પચેલ, કળાવાળો ભાગ.
कलक पु० એક જાતનું માછલું.

कलकण्ठ पु० કોયલ, હંસ, પારેવું.
कलकण्ठ त्रि० મધુર શબ્દવાળા કંઠવાળું.
कलकण्ठी स्त्री० કોયલ માદા, હંસલી, પારેવી.
कलकल पु० કોલાહલ, સાગનો રસ–ગુંદર, રાળ.
कलकी स्त्री० એક જાતની માછલી.
कलकीट पु० એક જાતનો કીડો.
कलकूजिका स्त्री० કામવાસનાવાળી સ્ત્રી.
कलकूट पु० તે નામનું એક શહેર.
कलघोष पु० કોયલ.
कलघोषी स्त्री० કોયલ માદા.
कलङ्क पु० કલંક, ચિન્હ, ડાઘ, અપવાદ, તાંબા વગેરે ધાતુનો કાટ, તાંબા વગેરે ધાતુમાં ખટાશના સંબંધથી થતો વિકાર.
कलङ्कष पु० સિંહ.
कलङ्कषा स्त्री० કડતાલ વાદિત્ર.
कलङ्कषी स्त्री० સિંહણ, હાથની તાળી.
कलङ्कित त्रि० કલંકવાળું થયેલ, ડાઘવાળું થયેલ.
कलङ्किन् त्रि० કલંકવાળું, ડાઘવાળું, ચિન્હવાળું.
कलङ्कुर पु० પાણીમાં પડતી ઘુમરી.
कलञ्ज पु० ઝેર ચોપડેલા બાણથી મારેલ મૃગ અથવા કોઇ પક્ષી.
कलञ्ज न० ઝેર ચોપડેલા બાણથી મારી નાખેલા પક્ષીનું કે હરણનું માંસ, તંબાકુ, એક જાતનું માપ.
कलञ्जाधिकरण न० તે નામનો એક ન્યાય.
कलट न० ઘર ઢાંકવાનું ઘાસનું છાપરું.
कलतूलिका स्त्री० વિષયવાસનાવાળી સ્ત્રી.
कलत्र न० ભાર્યા, સ્ત્રી, નિતંબ–કુલો, રાજાઓના કિલ્લાનું સ્થાન.
कलत्रवत् त्रि० ભાર્યાવાળું, સ્ત્રીવાળું.
कलत्रिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
कलधूत न० રૂપું.
कलधौत न० સોનું, રૂપું, મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દ.
कलध्वनि पु० મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દ, કબૂતર, કોયલ, મોર.
कलध्वनि त्रि० મધુર અસ્પષ્ટવાળું.
कलन न० સ્ત્રીના ઉદરમાં દાખલ થયેલ પુરુષના વીર્યનો એક રાત્રિમાં થનો વિકાર, ચિન્હ, નિશાની, વાતપિત્ત વગેરેનો દોષ, ગ્રહણ કરવું, પકડવું, ગ્રાસ, જાણવું, જ્ઞાન.
कलन पु० નેતર.
कलना स्त्री० જ્ઞાન, જાણવું, ગ્રહણ કરવું, લેવું, મૂકવું, છોડવું.
कलनाद पु० એક પ્રકારની વર્ણસંકર જાતિ.
कलनाद पु० મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દ, હંસ.
कलनादी स्त्री० રાજહંસી.
कलन्दर पु० એક પ્રકારની વર્ણસંકર જાતિ.
कलन्दिका स्त्री० સર્વ વિદ્યા.
कलन्धु पु० એક જાતનું શાક.
कलभ पु० ત્રીશ વર્ષનો હાથી, પાંચ વર્ષનું હાથીનું બચ્ચું, ધંતુરો.
कलभप्रिय पु० પીલુનું ઝાડ.
कलभवल्लभ पु० પીલુનું ઝાડ.
कलभी स्त्री० ત્રીશ વર્ષની હાથણી, એક જાતનું ઝાડ.
कलम पु० લેખણ, કલમ, કલમી ડાંગેર, ઉખેડીને પાછું વાવેલ એક જાતનું ધાન્ય–ડાંગેર, ચોર.
कलमोत्तम पु० ઉત્તમ પ્રકારની સુગંધી ડાંગેર.
कलम्ब पु० શાકમાં રહેલ ડોનડું, બાણ, કદંબનું ઝાડ. પાંચની સંખ્યા, દીંડું.
कलम्बक पु० ઉપરના અર્થ.
कलम्बिका स्त्री० ડોકના પાછળના ભાગમાં રહેલી એક નાડી.
कलम्बी स्त्री० એક જાતનું શાક.

फलम्बु स्त्री० એક જાતનું નાક.
फलम्बुट न० માખણ
फलम्बू स्त्री० એક જાતનું શાક
फलयत् त्रि० ગણતું, પકડતું, કંપતું
फलरव पु० મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દ, કબૂતર, કોયલ, મોર.
फलरव त्रि० મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દવાળું.
फलल न० ગર્ભ ઉપર વીંટાતી ચામડી–ઓળ, સ્ત્રીના ઉદરમા દાખલ થયેલા પુરુષના વીર્યનો એક રાત્રિમા થતો વિકાર
फललज पु० રાળ, ગર્ભ.
फललजोद्भव पु० સાગનું ઝાડ.
फलविङ्क पु० ચકલો પક્ષી, કલિંગ વૃક્ષ, ધોળી ચમરી, ઈંદ્રજવનું ઝાડ.
फलविङ्कक पु० ઉપરના અર્થ
फलविङ्ग पु० ઉપર પ્રમાણે
फलश पु० ઘડો, કળશ, એક જાતનું માપ
फलशदिर् स्त्री० યજ્ઞસંબંધી કળશનુ ચીરાવુ
फलशपोतक पु० એક જાતનો સર્પ.
फलशि स्त्री० ઘડો, કળશ, પૃશ્નિપર્ણી વનસ્પતિ. કુંભરાશિ, બત્રીસ શેરનું માપ.
फलशी स्त्री० ઉપરના અર્થ
फलशीकण्ठ पु० તે નામનો એક ઋષિ
फलशीपदी स्त्री० કળશ જેવા આકારના પગવાળી સ્ત્રી,
फलशीसुत पु० અગસ્ત્ય મુનિ
फलशोदर पु० તે નામનો એક દાનવ.
फलशोदर त्रि० કળશના જેવા પેટવાળુ
फलस पु० ઘડો, કળશ, કુંભરાશિ, બત્રીસ શેરનું એક માપ.
फलसि स्त्री० फलशि જુઓ
फलसी स्त्री० फलशी જુઓ
फलसीसुत पु० અગસ્ત્ય મુનિ.
फलसोद्धि पु० સમુદ્ર
फलस्वर पु० મધુર અસ્પષ્ટ સ્વર

फलह पु० न० વિવાદ, વાગ્વિવાદ, ક્લેશ, કજીઆ, યુદ્ધ, તે નામનો એક છંદ
फलहंस पु० એક જાતનો હંસ, તે નામનો એક છંદ,રાજહંસ, શ્રેષ્ઠ રાજા, પરમાત્મા.
फलहंसी स्त्री० હંસલી.
फलहकार त्रि० કલેશ કરનાર, કજીયો કરનાર.
फलहनाशन पु० પૂતિકરંજનુ ઝાડ.
फलहप्रिय पु० નારદ ઋષિ.
फलहप्रिया स्त्री० સારિકા પક્ષિણી–મેના
फलहान्तरिता स्त्री० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયિકા
फलहाय् नामधातु आत्म० अक० सेट् કલેશ કરવો, કજીયો કરવો.
फला स्त्री० ચંદ્રમંડળનો સોળમો ભાગ, ભાગ, અંશ, બે પળનો એક સમયવિભાગ, શરીરમા રહેલ–એક ધાતુભેદ, એક માત્રાવાળો લઘુ વર્ણ, ધન–વગેરેનુ વ્યાજ, સ્ત્રીરજ, નૌકા, કપટ, સંગીત વગેરે વિદ્યાની કળા, ચોસઠ પ્રકારની કળા
फलाकुल न० હળાહળ ઝેર.
फलाकेलि पु० કામદેવ.
फलाङ्कुर पु० સારસ પક્ષી, ચોરીનું શાસ્ત્ર બનાવનાર કર્ણીપુત્ર મૂળદેવ, કંસ અસુર.
फलाचिका स्त्री० કોણીથી માંડી કાંડાં સુધીનો હાથનો ભાગ, પીકદાની
फलाची स्त्री० ઉપરના અર્થ.
फलादीन पु० એક જાતનુ પક્ષી
फलाद पु० સોની
फलादक पु० સોની
फलाधर पु० ચન્દ્ર.
फलाधर त्रि० ચોસઠ પ્રકારની કળાઓ જાણનાર
फलानिधि पु० ચંન્દ્ર, કપૂર

कलानुनादिन् पु० भमरो, चकलो, चातक-बपैयो, कपिंजल पक्षी.
कलान्तर पु० એક પ્રકારનુ વ્યાજ
कलान्तर न० ચન્દ્રની બીજી કળા
कलान्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ન્યાસ.
कलाप पु० સમૂહ, મોરપિચ્છ, ઘરેણુ, કંદોરો, ચંદ્ર, બાણુના ભાથો, બાણુ, ધનુષ, અર્ધ ચન્દ્રાકાર એક જાતનુ અસ્ત્ર, એક પ્રકારનુ વ્યાકરણુ, તે નામનું એક ગામ, મોતી વગેરેની સેર
कलाप त्रि० વિદ્વાન, પંડિત
कलापक पु० कलाप पु० જુઓ, હાથીની ખાંધનું બંધન
कलापक न० સાથે સંબંધવાળા ચાર શ્લોક, જે કાળે મોરને પીછા આવે છે તે કાળે આપવાનું કરજ.
कलापद्वीप पु० તે નામનુ એક ગામ
कलापवत् त्रि० જેની પાસે બાણુ રાખવાનો ભાથો હોય તે
कलापशस् अव्य० ગુચ્છે ગુચ્છે.
कलापिन पु० મોર, કોયલ, વૈશંપાયન ઋષિનો એક શિષ્ય, વડનુ ઝાડ, ચંદ્ર
कलापिनी स्त्री० રાત્રિ, નાગરમોથ, મયૂરી.
कलापूर्ण पु० ચંદ્ર, કપૂર.
कलापूर्ण त्रि० સર્વ પ્રકારની કળાઓવાળું.
कलाभृत् पु० ચંદ્ર, કપૂર.
कलाभृत् त्रि० સર્વ પ્રકારની કળાઓ ધારણ કરનાર.
कलामक पु० કલમી ડાંગેર.
कलाम्बिका स्त्री० ઋણદાન.
कलाय स्त्री० એક જાતનુ ધાન્ય-વટાણા
कलायखज त्रि० ચાલતા ચાલતા જે ધ્રૂજતુ હોય તે.
कलायन पु० હરકોઇ નૃત્ય કરનાર, નટ, તરવારની ધાર ઉપર નાચનાર.
कलाया स्त्री० ગંડદૂર્વા વનસ્પતિ.
कलालाप पु० ભમરો, મધમાખ.
कलालाप पु० મધુર અસ્પષ્ટ શબ્દનુ ઉચ્ચારણ
कलावत् पु० ચન્દ્ર, કપૂર.
कलावत् त्रि० કળાઓવાળું, ભાગવાળુ.
कलावती स्त्री० એક પ્રકારની મંત્રદીક્ષા, ગોકુળની એક ગોવાળણ-રાધાની મા, તે નામની એક વીણા, એક સ્વર્ગવેશ્યા
कलाविक पु० કુકડો.
कलाविकी स्त्री० કુકડી.
कलाविकल पु० ચકલો પક્ષી
कलाविकली स्त्री० ચકલી.
कलाहक पु० કાહલ વાદિત્ર.
कलि पु० ચોથો યુગ-કળીયુગ-બહેડાનુ ઝાડ, કજીયો, કલેશ, લડાઇ, શૂરવીર, જુગારમા એકના અંકવાળો બાજુનો પાસો, ધોળો ધંતુરો.
कलि स्त्री० કળી-ફૂલ વગેરેની.
कलिक पु० એક જાતનો બગલો-ક્રૌંચપક્ષી.
कलिका स्त्री० ફૂલની કળી, વીણાનો મૂળ-ભાગ, कला શબ્દ જુઓ, તે નામનો એક છંદ, પદની પરંપરાવાળી એક રચના.
कलिकापूर्व न० અંશથી ઉત્પન્ન થનારૂ કોઇ વૈદિક કર્મ.
कलिकार पु० પીળા માથાવાળું એક જાતનું પક્ષી, પૂતિકરંજ, વિષલાંગલી, નારદ ઋષિ
कलिकार त्रि० કજીયો કરનાર, કળીને પામનાર.
कलिकारक पु० નારદ, પૂતિકરંજ.
कलिकारक त्रि० કલેશકારક, કજીયો કરનાર.
कलिकारी स्त्री० જળ પીપર, વિષલાંગલી વનસ્પતિ.
कलिङ्ग पु० એક જાતનું પક્ષી-કાકા કઉઆ, ગર્ગનુ ઝાડ, પીપરનુ ઝાડ, પૂતિકરંજ નામનું ઝાડ, તે નામનો એક ક્ષત્રિય.

कलिङ्ग न० ઇંદ્રજવ.
कलिङ्ग पु० તે નામનો એક દેશ.
कलिङ्गक पु० કુટજવૃક્ષનું બી, ઇંદ્રજવ.
कलिङ्गा स्त्री० નગીનાર.
कलिङ्गाद्यगुटिका स्त्री० એક પ્રકારની ઔષધિ-દવા.
कलिङ्ग पु० સારદી.
कलित त्रि० જાણેલ, પ્રાપ્ત કરેલ, ભેદેલ, ગણ્યા કરેલ, મળેલ, ગ્રહણ કરેલ, કહેલ, વિચારેલ, બાંધેલ.
कलित न० જ્ઞાન, લાભ, ભેદન, ગ્રહણ, કથન, વિચાર, બાંધન.
कलिन्द पु० બહેડાનું ઝાડ.
कलिद्रुम पु० બહેડાનું ઝાડ.
कलिन्द पु० તે નામનો એક પર્વત, બેહેડાનું ઝાડ, સૂર્ય.
कलिन्दकन्या स्त्री० યમુના નદી.
कलिन्दगिरिजा स्त्री० યમુના નદી.
कलिन्दनन्दिनी स्त्री० યમુના નદી.
कलिप्रिय पु० નારદ.
कलिप्रिय त्रि० કજીયો જેને પ્રિય હોય તે.
कलिमारक पु० પૂતિકરંજ નામનું ઝાડ.
कलिमालक पु० ઉપરનો અર્થ.
कलिमाल्य પૂતિકરંજ.
कलियुग पु० કળીયુગ.
कलियुगाद्या स्त्री० માઘ મહીનાની પૂનેમ.
कलिल त्रि० ગહન, મિશ્ર.
कलिवृक्ष पु० બેહેડાનું ઝાડ.
कलिहारि स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
कली स्त्री० ફૂલની કળી.
कल्लक पु० એક જાતનું વાદિત્ર, ઝાંઝ.
कलुश्रा स्त्री० તારા, દારૂની દુકાન, ઉઘાડીયું.
कलुष पु० પાડો.
कलुष न० પાપ.
कलुष त्रि० પાપી, મેલું, નિંદ્ય, અસમર્થ.
कलुषयोनि त्रि० અશુદ્ધ ઉત્પત્તિવાળું.

कलुषित त्रि० મેલું, દુષ્ટ, ક્રૂર.
कलुषिन् त्रि० પાપી, મેલું.
कलुषी स्त्री० ભેંસ.
कलूतर पु० તે નામનો એક દેશ.
कलूतार त्रि० કલૂતર દેશમાં રહેનાર.
कलेवर न० શરીર.
कलोङ्कार त्रि० તીક્ષ્ણ શબ્દવાળું.
कलोनाल त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कल्क पु० न० ઘી-તેલ વગેરેનો એક પ્રકારનો પાકગંઝાર, દંભ, પાખંડ, બેહેડાનું ઝાડ, વિષ્ઠા, પાપ, કચરો, મેલ, ગાળ, કાનનો મેલ, ચટણી જેવો વાટેલો પદાર્થ, કીટું.
कल्क त्रि० પાપી.
कल्कन न० શઠતાયુક્ત આચરણ.
कल्कफल पु० દાડમનું ઝાડ.
कल्कि पु० વિષ્ણુનો દશમો અવતાર.
कल्किन् पु० ઉપરનો અર્થ.
कल्किपुराण न० તે નામનું એક ઉપપુરાણ.
कल्प पु० સૃષ્ટિ, બ્રહ્માની રાત્રિરૂપ પ્રલય, બ્રહ્માના દિવસરૂપ કાળ, રચવું, વિકલ્પ, વિધાન, વિધિ, હરકોઇ આચારગ્રંથ, દ્રાવ, કલ્પવૃક્ષ, દંભ, શુદ્ધ, અવાજ, નાગોળીપર્ણ, વૈદ્ય.
कल्प त्रि० યોગ્ય, સમર્થ.
कल्पक त्रि० રચનાર, આરોપ કરનાર.
कल्पक पु० कच्चूर पु० જુઓ, હજામ, કચૂરો વનસ્પતિ.
कल्पकार पु० કલ્પસૂત્ર વગેરે આચારગ્રંથ કરનાર, હજામ.
कल्पकार त्रि० વૈદ્ય વગેરે કરનાર.
कल्पकारक पु० कल्पकार पु० જુઓ.
कल्पक्षय पु० પ્રલય, સૃષ્ટિનો ક્ષય.
कल्पतरु पु० કલ્પવૃક્ષ, તે નામનો એક ગ્રંથ
कल्पद्रु पु० કલ્પવૃક્ષ.

कल्पद्रुम पु० कल्पवृक्ष
कल्पन न० कापवु, छेदवु, रचना, विधान, आरोप, तर्क, अटकळ, निश्चय, शिल्प वगेरे क्रिया
कल्पना स्त्री० रचना, विधान, चढवा माटे हाथीने तैयार करवो, नैयायिकमते ते नामनु एक अनुमान, मीमांसक अने वेदांतिमते अर्थापत्तिरूप प्रमाण, तर्क, भूषण, अटकळ
कल्पनाकाल त्रि० अस्थिर-तत्काळ नाश पामनारो हरकोइ पदार्थ.
कल्पनी स्त्री० कातर
कल्पनीय त्रि० कल्पना करवा योग्य
कल्पपादप पु० कल्पवृक्ष, महादान तरीके आपवानु सोनानु वृक्षाकार कोई द्रव्य
कल्पपादपदान न० कल्पवृक्षनुं दान-एक महादान
कल्पपाल पु० दारू वेचनार
कल्पलता स्त्री० देवताई वेलो, महादान तरीके आपवानु सोनानु एक द्रव्य
कल्पलतादान न० ते नामे एक महादान
कल्पलतिका स्त्री० कल्पलता जुओ
कल्पवर्ष पु० ते नामनो एक यादव
कल्पवृक्ष पु० कल्पवृक्ष
कल्पसूत्र न० आचारने जणावनारो सूत्रग्रंथ
कल्पान्त पु० प्रलय
कल्पान्तस्थायिन् त्रि० प्रलयकाळसुधी रहेनार
कल्पित त्रि० कल्पेल, रचेल, जणायेल, आरोपेल, कृत्रिम संज्ञाथी कहेल
कल्पित पु० चढवा माटे तैयार करेलो हाथी
कल्पितार्घ त्रि० जेने अर्घ आपवो कर्यो छे ते
कल्पिन् त्रि० रचनार, कल्पना करनार, वेश करनार
कल्पिन् पु० हलम
कल्प्य त्रि० रचवा योग्य, आरोपवा योग्य, कल्पना करवा योग्य, करवा योग्य, आचरवा योग्य
कल्मन् न० कर्म, काम
कल्मलि पु० तेज
कल्मलीक न० ज्वलंत तेज
कल्मष न० पाप, हाथनो छेडो
कल्मष पु० ते नामनु एक नरक, ज्योतिषप्रसिद्ध एक महिनो
कल्मष त्रि० पापी, मेलु
कल्माष पु० काबरचितरो रंग, कालो रंग, भुखरो रंग, राक्षस, सुगंधी डांगर, एक जातनो अग्नि, एक जातनो साप
कल्माष त्रि० काबरचित्रु, काळु, भुखरू
कल्माषकण्ठ पु० महादेव
कल्माषपाद पु० सूर्यवंशी एक राजा
कल्माषी स्त्री० काबरचित्री कोई स्त्री जाति, यमुना नदी
कल्य न० परोढीयु, सवार, मध, दारू, गई काल, आवती काल
कल्य त्रि० नीरोगी, सज्ज, समर्थ, उद्योगी, तैयार, कालु बोलतु, पढावेलु, शीखवेलु
कल्यजग्धि स्त्री० प्रातःकाळनु भोजन प्रातःकाळे खावा योग्य पदार्थ
कल्यता स्त्री० आरोग्य
कल्यत्व न० आरोग्य
कल्यपाल पु० दारू वेचनार
कल्यपालक पु० दारू वेचनार
कल्यवर्त्त पु० प्रातःकाळनु भोजन
कल्या स्त्री० नीरोगी स्त्री, दारू, शुभ वाणी, हरडे
कल्याण न० कल्याण, मंगळ, सोनु, सुदैव
कल्याण त्रि० मंगळवाळु, कल्याणयुक्त, सुखी

कल्याणकगुड पु० वैद्यक विधिथी औषधरूप करेलो गोळ.
कल्याणकघृत न० वैद्यक विधिथी औषधरूप करेलुं घी.
कल्याणकलवण न० वैद्यकविधिथी औषधरूप करेलुं मीठुं.
कल्याणयोग पु० ज्योतिषप्रसिद्ध एक योग.
कल्याणकृत् त्रि० शास्त्रोक्त कर्म करनार, हरकोई कल्याण करनार.
कल्याणवत् त्रि० कल्याणवाळुं, मंगळयुक्त.
कल्याणवाचन न० स्वस्तिवाचन.
कल्याणबीज पु० मसूर.
कल्याणिका स्त्री० मणसील धातु.
कल्याणिन् त्रि० कल्याणवाळुं.
कल्याणिनी स्त्री० बला औषधि.
कल्याणी स्त्री० गाय, जंगली अडद, शाळ
कल्याण्यादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दसमूह.
कल्यापाल पु० दारू वेचनार.
कल्यापालक पु० उपरनो अर्थ.
कल्युष न० मणिबंध.
कल् भ्वा० आत्म० अ० सेट् शब्द करवो, शब्द नहि करवो, बहेरा थवुं, सुगा थवुं.
कल्ल त्रि० बहेरुं.
कल्लता स्त्री० नीचेनो अर्थ.
कल्लत्व न०स्वर काढवो, बहेराश, बहेरापणुं.
कल्लि अव्य० आवती काले.
कल्लोल पु० मोटा तरंग–मोटुं मोजुं, हर्ष, आनंद.
कल्लोल त्रि० शत्रु.
कल्लोलित त्रि० मोटा तरंगोवाळुं थयेल.
कल्लोलिन् त्रि० मोटा तरंगोवाळुं.
कल्लोलिन् पु० ते नामनो एक देश.
कल्लोलिनी स्त्री० मोटा तरंगोवाळी नदी.
कल्हण पु० राजतरंगिणी ग्रंथनो कर्ता.
कव् भ्वा० आ० स० सेट् स्तुति करवी, वखाणवुं.
कवक पु० ग्रास, कोळीयो.
कवक न० चोमासामां थती छत्राकार मि-लाडीनी टोपी.
कवच पु० ढोल, गर्दभाण्ड वृक्ष–पिन पापडो, तज, भोजपत्रनुं झाड, लाबी पीपरनुं झाड, रणनुं नगारुं, दुंदुभि, कवचरूपे हुं अक्षर.
कवच न० पु० बख्तर.
कवचपत्र पु० भोजपत्रनुं झाड.
कवचहर पु० बख्तर धारण करी शके तेवो कुमार.
कवचिन् त्रि० बख्तर धारण करनार.
कवटी स्त्री० कमाड, बारणुं.
कवती स्त्री० जेमां 'क' एवो शब्द आवे छे तेवी ऋचा.
कवत्रि स्त्री० एक जातनुं माछलुं.
कवत्री स्त्री० उपरनो अर्थ.
कवर पु० पाठक, अध्यापक, काबरचित्रो रंग.
कवर पु० न० लवण–मीठुं, खाटुं.
कवर त्रि० केशनो अलंकार, काबरचित्रुं, जडेल, संबंध पामेल, मिश्र थयेल.
कवरक पु० केदी.
कवरकी स्त्री० केदमा रहेली कोई स्त्री.
कवरा स्त्री० खरपुष्पा नामनी वनस्पति.
कवरी स्त्री० केशनो अंबोडो.
कवर्ग पु० क, ख, ग, घ, ङ,–ए अक्षरो.
कवर्गीय त्रि० कवर्गमां होनार.
कवल पु० ग्रास, कोळीयो, एक जातनुं माछलुं, वैद्यकमां कहेली रोगना नाश माटेनी कोई द्रव्यनी अमुक क्रिया.
कवलग्रह पु० कोळीयो लेवो.
कवलप्रस्थ पु० ग्रासयोग्य कोई एक माप.

कवलिका स्त्री० ગુમડા વગેરે ઉપર બાધવાની પોટીસ.
कवलित त्रि० કોળાયો કરેલ, ગ્રાસ કરેલ, ખાધેલ, વ્યાપ્ત.
कवप् त्रि० છિદ્રવાળું બારણું વગેરે.
कवष त्रि० છિદ્રવાળું બારણું વગેરે.
कवस पु० બખ્તર, એક પ્રકારની કાંટાની જાત.
कवाट न० કમાડ, બારણું.
कवाटघ्न त्रि० બારણું તોડી શકનાર ચોર વગેરે.
कवाटवक्र न० એક જાતનું ઝાડ.
कवाटी स्त्री० નાનું બારણુ.
कवार न० કમળ.
कवारि त्रि० ખરાબ શત્રુ.
कवासख त्रि० ખરાબ સહાય.
कवि पु० સર્વજ્ઞ બ્રહ્મ, સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, વાલ્મિકિ મુનિ, કવિતા બનાવનાર, ભૃગુનો પુત્ર એક ઋષિ, શુક્રાચાર્ય, સૂર્ય, કલ્કિદેવનો મોટો ભાઈ, ચોર યોદ્ધો, ચાક્ષુષ મનુથી વૈરાજ પ્રજાપતિની કન્યામા ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર, ઘુવડ પક્ષી, આકડાનું ઝાડ.
कवि त्रि० સ્તુતિ કરનાર, સર્વજ્ઞ, બુદ્ધિમાન.
कवि स्त्री० લગામ.
कविक पु० લગામ.
कविकल्पद्रुम पु० બોપદેવ પંડિતે કરેલો તે નામનો ધાતુપાઠગ્રંથ
कविकल्पलता स्त्री० તે નામનો એક ગ્રંથ.
कविका स्त्री० લગામ, એક જાતનું માછલું, કવિકાપુષ્પ.
कविज्येष्ठ पु० વાલ્મિકી મુનિ.
कवितर त्रि० મહાન કવિ
कवितम त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कविता स्त्री० કવિનુ કર્મ, કવિતા, કવિપણુ
कवित्व न० ઉપરના અર્થ.
कविपुत्र पु० શુક્રાચાર્ય.
कविय न० લગામ
कविरहस्य न० તે નામનો એક ગ્રંથ.
कविराज पु० મહાન કવિ.
कविरामायण पु० વાલ્મીકિ મુનિ.
कविल त्रि० સ્તુતિ કરનાર, શબ્દ કરનાર.
कविलासिका स्त्री० એક જાતની વીણા.
कविवाल्मीकि पु० વાલ્મીકી મુનિ.
कविवेदिन त्रि० કાવ્ય જાણનાર.
कवी स्त्री० લગામ.
कवीय न० લગામ.
कवीयत् त्रि० કવિના જેવું, પોતાની સ્તુતિ કરવા ઈચ્છનાર.
कवीयस् त्रि० મહાન્ કવિ.
कवीयसी स्त्री० મહાન કવિ કોઈ સ્ત્રી.
कवूल न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ.
कवेल न० કમળ.
कवोष्ण न० થોડો ગરમ સ્પર્શ.
कवोष्ण त्रि० થોડા ગરમ સ્પર્શવાળું.
कव्य न० પિતૃઓને ઉદ્દેશી અપાતુ અન્ન.
कव्य त्रि० સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, સ્તુતિ કરનાર
कव्यवाड पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कव्यवाल पु० અગ્નિ, તે નામના પિતૃદેવ.
कव्यवाह् पु० અગ્નિ.
कव्यवाह पु० અગ્નિ.
कव्यवाहन पु० અગ્નિ
कश् भ्वा० प० सेट् શબ્દ કરવો અ૦ જવું, શાસન કરવું સ૦
कश पु० ચાબુક કોરડો.
कशकृत्स्न पु० તે નામનો એક ઋષિ
कशस् न० પાણી.
कशा स्त्री० ચાબુક.
कशाग्रय न० ઘોડાને ત્રણ પ્રકારે ચાબુક મારવાની રીત.
कशार्ह त्रि० ચાબુક મારવા યોગ્ય.

कशिक पु० નોળિયો.
कशिकपाद् त्रि० નોળીયાના જેવા પગવાળું.
कशिपु पु० અન્ન, આચ્છાદન-બીછાનું, પાથરણું, ઢાંકણું, એક જાતનું આસન, મચ્છરીયું, ગાલમસૂરીયું, ઓશીકું.
कशीका स्त्री० જેણે બચ્ચા જણ્યા હોય તેવી નોળીયણ.
कशु पु० ચેદિપુત્ર એક રાજા.
कशेरक पु० તે નામનો એક યક્ષ.
कशेरु स्त्री० એક જાતનું તૃણકંદ, ત્વષ્ટાની ચૌદમી કન્યા.
कशेरु पु० ભારતવર્ષના નવ ખંડમાંનો એક ખંડ.
कशेरुक पु० એક જાતનો કંદ.
कशेरुका स्त्री० પીઠનું હાડકું.
कशेरू स्त्री० कशेरु જુઓ.
कशेरुमत् पु० તે નામનો એક યવન રાજા.
कशीक त्रि० હિંસક રાક્ષસ વગેરે.
कश्चन अव्य० કોઇક.
कश्चित् अव्य० કોઇક
कश्मल न० મૂર્છા, મોહ, પાપ.
कश्मल त्रि० મલિન, મેલું, પાપી.
कश्मश न० कश्मल पु० જુઓ
कश्मीर पु० કાશ્મીર દેશ.
कश्मीरजन्मन् न० કાશ્મીર દેશનું કેસર
कश्मीरज न० ઉપરનો અર્થ.
कश्य न० દારૂ, ચાબુકના પ્રહારને યોગ્ય ઘોડાનો મધ્ય ભાગ
कश्य त्रि० ચાબુકના પ્રહારને યોગ્ય.
कश्यप पु० તે નામનો એક ઋષિ, એક જાતનો મૃગ, એક જાતનું માછલું, કાચબો.
कश्यपनन्दन पु० ગરૂડ
कश्यपसुत पु० ગરૂડ.
कष् भ्वा० प० स० सेट् નીચોવવું, ક્ષીણ કરવું, ઘસવું
कष पु० કસોટી કરવાનો પત્થર.
कषण त्रि० અપકવ શલાટુ.
कषण न० ઘસવું, ચચાવવું, દુઃખાવવું, કંપાવવું.
कषा स्त्री० ચાબુક.
कषाकु पु० અગ્નિ, સૂર્ય.
कषाय पु० न० તુરો રસ, રાગ-દ્વેષાદિ દોષ, નિર્વિકલ્પક સમાધિનું એક વિઘ્ન, રાગી, અનુરાગવાળું, સુગંધી, અપટુ, રાગ, એક જાતનો કવાથ, નિર્યાસ-રસ, વિલેપન, અંગરાગ, કલિયુગ, લાલપીળો મિશ્રરંગ, ભગવો રંગ
कषाय पु० શ્યોનાક વૃક્ષ.
कषाय त्रि० તુરૂં, લાલ રંગવાળું.
कषायकृत् पु० રાતું લોધર.
कषायपाक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક જાતનો કવાથ.
कषायपान न० ઉકાળો પીવો તે.
कषायपाणी स्त्री० તે નામનો એક દેશ.
कषाययावनाल पु० તુવેર ધાન્ય.
कषाययासिक पु० એક જાતનો કીડો
कषाया स्त्री० દુરાલભા વનસ્પતિ.
कषायित त्रि० તુરૂ થયેલ, કસાઇ ગયેલ, લાલ-પીળું થયેલ-લાલપીળું કરેલ
कषायिन् पु० સાગનું ઝાડ, ખજૂરનું ઝાડ, લકુચ વૃક્ષ.
कषायिन् त्रि० તુરૂં, કસાયલું, લાલ-પીળા રંગવાળું, ભગવા રંગવાળું.
कषि त्रि० હિંસા કરનાર.
कषीका स्त्री० પક્ષી જાતિ, કોદાળી.
कषेरुका स्त्री० कशेरुका જુઓ, એક જાતનો તૃણકંદ.
कष्कष पु० એક જાતનું કૃમિ-કરમીયુ-ચરમ, શત્રુ, રોગ વગેરે.
कष्ट न० પીડા, દુઃખ.

कष्ट त्रि० पीડા કરનાર, ગહન, પીડાયુક્ત, કષ્ટસાધ્ય.
कष्टकार पु० સંસાર.
कष्टकार त्रि० પીડા કરનાર
कष्टकारक पु० સંસાર.
कष्टकारक त्रि० કષ્ટકારક, દુઃખદાયક.
कष्टरिपु पु० કષ્ટસાધ્ય શત્રુ.
कष्टस्थान न० દુઃખદ સ્થાન
कस् भ्वा० स० प० सेट् જવું. उद्+ ઉંચે જવું. निस्+निर्+દૂર કરવું, હાંકી કાઢવું. वि + પ્રકાશવું. अनु + वि + યોગ્ય રીતે વિકાસવું प्र + वि + અત્યંત વિકાસવું. सम् + સારી રીતે જવું.
कंस् अदा० आत्म० स० सेट् નાશ કરવો, જવું.
कस् अदा० आ० स० सेट् નાશ કરવો, જવું.
कस पु० કસોટી કરવાનો પત્થર.
कसन पु० ઉધરસનો રોગ.
कसना स्त्री० એક જાતની લૂતા.
कसनोत्पाटन पु० અરડુસીનું ઝાડ.
कसर्णीर पु० એક જાતનો સર્પ.
कसर्णील पु० ઉપરનો અર્થ.
कसाम्बु न० શ્રાદ્ધકાળે પિતૃઓને આપવામાં આવતું જળ.
कसिपु पु० कशिपु० જુઓ, અન્ન
कसेरु पु० कशेरु જુઓ, ભુંડને પ્રિય એવો એક જાતનો જળકંદ.
कसेरुका स्त्री० कशेरुका જુઓ, પીઠનું હાડકું.
कस्कादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ
कस्तम्भी स्त्री० ગાડાના આગળના ભાગમાં નીચે રહેલો ઉંટડો.
कस्तीर न० તે નામનું એક શહેર
कस्तुरिका स्त्री० કસ્તૂરી.
कस्तूरिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कस्तूरी स्त्री० મૃગની દૂંટીમા થનારો એક સુગંધી પદાર્થ
कस्तूरीमल्लिका स्त्री० કસ્તૂરીના ગંધ જેવી ગંધવાળો એક જાતનો વેલો.
कस्तूरीवल्लिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कस्मल न० कश्मल જુઓ.
कस्मल त्रि० મેલું, પાપી.
कस्वर त्रि० જનાર, હિંસા કરનાર.
कहय पु० સૂર્યનો ઘોડો.
कहिक पु० દયાપાત્ર કરોડ.
कह्व पु० બગલો
कह्वय पु० તે નામનો એક ઋષિ
कहिय पु० તે નામનો એક ઋષિ
कहिल पु० ઉપરનો અર્થ.
कहोड पु० તે નામનો એક ઋષિ
कहोल पु० ઉપરનો અર્થ.
कह्लार न० ધોળું કમળ.
कांचि पु० કાંસાનું વાસણ.
कांस त्रि० કંસથી અધિષ્ઠિત, ભોજદેશમાં રહેનાર
कांसीय न० કાંસું.
कांस्य न० કાંસુ.
कांस्यकार पु० કંસારો.
कांस्यनील पु० એક પ્રકારનું, અંજન-આંજણ
काक पु० કાગડો, કાકજંઘા વનસ્પતિ, તે નામનો એક બેટ
काक त्रि० લૂલું, લંગડું, થોડા જળવાળું.
काक न० કાગડાઓનો સમુદાય, એક પ્રકારનું તિલક, એક પ્રકારનો સુરતબંધ.
काककङ्गु पु० એક જાતનું ધાન્ય-કાંગ.
काककला स्त्री० કાકજંઘા નામની વનસ્પતિ.
काककायति पु० स्त्री० કાગડાનું સંતાન.
काकघ्नी स्त्री० મહાકરંજ નામનું ઝાડ.
काकचञ्चा स्त्री० ચણોઠી.

काकचिञ्चा स्त्री० ચણોઠી.
काकचिञ्चि स्त्री० ચણોઠી.
काकचिञ्ची स्त्री० ચણોઠી.
काकच्छद पु० ખંજન પક્ષી-દીવાળી ઘોડો.
काकजङ्घा स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ.
काकजम्बु स्त्री० એક પ્રકારની જાંબુડી.
काकजम्बू स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काकण न० એક જાતનો કોઢનો રોગ.
काकणक न० ઉપરનો અર્થ.
काकणन्तिका स्त्री० ચણોઠી.
काकणन्ती स्त्री० ચણોઠી.
काकतालीय न० કાગડાનું બેસવું અને તાડના ફળનું પડવું-એ પ્રકારે આકસ્મિક પ્રાપ્તિ-સૂચક ન્યાય.
काकतिक्ता स्त्री० કાકજંઘા વનસ્પતિ, ચણોઠી.
काकतिन्दुक पु० એક જાતનું ઝાડ-એક જાતના પીલુનું ઝાડ.
काकतिन्दुक न० કાકતિંદુક વૃક્ષનું ફળ-પીલુનું ફળ.
काकतुण्ड पु० કાળું અગર.
काकतुण्डफला स्त्री० કાકનાસા વનસ્પતિ.
काकतुण्डिका स्त्री० ચણોઠી.
काकतुण्डी स्त्री० જેનાથી ગિલ્ટ કરવામાં આવે છે તે પિત્તળ, કાકનાસાવૃક્ષ.
काकदन्तगवेषण पु० કાગડાના દાંત શોધવા જેવો નિષ્ફળ પ્રયાસસૂચક ન્યાય.
काकध्वज पु० વાડવાગ્નિ-વડવાનલ.
काकनामन् पु० એક જાતનું ઝાડ.
काकनास पु० એક જાતનું ઝાડ.
काकनासा स्त्री० કાકજંઘા વનસ્પતિ.
काकनासिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ, નમોતર.
काकन्दक पु० કાકંદી દેશમા હોનાર-થનાર-રહેનાર.
काकन्दि स्त्री० તે નામનો એક દેશ.
काकन्दी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काकन्दीय त्रि० કાકંદી દેશમા વસનાર આયુધજીવી સંઘ.
काकपक्ष पु० મસ્તક નીચે છેક કાનસુધી પહોંચેલા કેશ-કાનછરીયા.
काकपक्षधर त्रि० કાનછરીયા ધારણ કરનાર.
काकपद पु० તે નામનો એક રતિબંધ.
काकपद न० કાગડાનું પગલું, કાગડાના પગલા જેવડું કોઇ માપ, લેખકસંપ્રદાય-પ્રસિદ્ધ એક રેખા,
काकपर्णी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
काकपीलु पु० કાગડાને પ્રિય એક જાતનું પીલુ.
काकपीलुक पु० ઉપરનો અર્થ.
काकपुच्छ पु० કોયલ.
काकपुष्ट पु० કોયલ.
काकपुष्प न० એક જાતનું વૃક્ષ.
काकपेय त्रि० જળથી ભરપૂર કૂવો-નદ વગેરે.
काकपेया स्त्री० જળથી ભરપૂર નદી.
काकफल पु० લીંબડાનું ઝાડ.
काकवन्ध्या स्त्री० કાગડીની પેઠે માત્ર એક પુત્રને જન્મ આપી વાંઝણી થયેલી સ્ત્રી.
काकबलि पु० કાગડાને આપવાનો બળિ
काकभाण्डी स्त्री० મહાકરંજ વૃક્ષ.
काकभीरु पु० ઘુવડ.
काकमद्गु पु० દાત્યૂહ પક્ષી.
काकमर्द पु० મહાકાલ વૃક્ષ.
काकमर्दक पु० ઉપરનો અર્થ.
काकमाचिका स्त्री० કાયફળનો વેલો
काकमाची स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काकमातृ स्त्री० ઉપરનો અર્થ,
काकमुद्गा स्त्री० काकपर्णी જુઓ.
काकयव पु० એક નિષ્ફળ ઘાસ-ધાન્ય.
काकरुत न० કાગડાનો શબ્દ
काकरुहा स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.

काकरूक पु० સ્ત્રીને વશ થયેલો–સ્ત્રીના કહેવા પ્રમાણે કરનારો કોઇ પુરૂષ, દંભ, પાખંડ, ઘુવડ.
काकरूक त्रि० નિર્ધન, બીકણ, દિગંબર
काकल न० ડોકમાં રહેલો ઉન્નત પ્રદેશ–કાકડો.
काकल पु० દ્રોણકાક-એક જાતનો કાગડો
काकलक पु० કાગડો, એક જાતનો કાગડો, સાઠ દિવસે થનારૂં એક જાતનું ધાન્ય.
काकलि स्त्री० સૂક્ષ્મ અને મધુર એવો અસ્પષ્ટ અવાજ, ચોરીનું સાધન પદાર્થ, ચણોઠી.
काकली स्त्री० ઉપરના અર્થ.
काकलीकल पु० काकलीरव જુઓ.
काकलीद्राक्षा स्त्री० બીયાં વગરની ઝીણી દ્રાક્ષ.
काकलीरव पु० કોયલ, સૂક્ષ્મ અને મધુર એવો અવાજ.
काकवल्लभा स्त्री० એક જાતની જાંબુડી.
काकवल्लरी स्त्री० નીચેનો અર્થ.
काकवल्ली स्त्री० સ્વર્ણવલ્લી નામનો વેલો.
काकशिम्बी पु० काकतुण्डी જુઓ.
काकशीर्ष पु० બકવૃક્ષ–નામનું ઝાડ.
काकस्त्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काकस्फूर्ज पु० काकतिन्दुक જુઓ.
काका स्त्री० કાકનામા વૃક્ષ, કાકોલી વૃક્ષ, કાકજંઘા વનસ્પતિ, ચણોઠી, મલપૂનામની વનસ્પતિ, काकमाची જુઓ.
काकाक्षिगोलकन्याय पु० જેમ કાગડાનું એક નેત્ર બન્ને તરફ ફરીને નેત્રકાર્ય કરે છે તેમ બન્ને તરફ સંબંધ જણાવનારો ન્યાય.
काकाङ्गा स्त्री० કાકજંઘા વનસ્પતિ
काकाङ्गी स्त्री० काकजघा.
काकाञ्ची स्त्री० કાકજંઘા–વનસ્પતિ,
काकाण्ड पु० न० કાગડીનું ઇંડું
काकाण्ड पु० મહાનિંબ વૃક્ષ.
काकाण्डा स्त्री० નીચેનો અર્થ.
काकाण्डी स्त्री० કોલશિંબી વનસ્પતિ, મહાજ્યોતિષ્મતી વનસ્પતિ.
काकाण्डीला स्त्री० कोलशिंवी જુઓ.
काकादनी स्त्री० ચણોઠી, ધોળી ચણોઠી, કુલિક વૃક્ષ.
काकायु पु० સ્વર્ણવલ્લી વૃક્ષ.
काकार त्रि० પાણીને સ્રવનાર–ઝરનાર.
काकारि पु० ઘુવડ
काकाल पु० એક જાતનો કાગડો.
काका पु० स्त्री० કાગડાનું સંતાન.
काकिणिका स्त्री० માસનો ચોથો ભાગ, પણનો ચાથો ભાગ, એક પૈસો.
काकिणी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काकिनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काकिल पु० કાકડો.
काकी स्त्री० કાગડી, એક જાતની વેલ, કાકોલી વનસ્પતિ.
काकु स्त्री० શોક–ભય વગેરેથી અવાજમાં વિકાર.
काकुत्स्थ पु० કકુત્સ્થનો વંશજ.
काकुद न० તાળવું.
काकुभ त्रि० કકુભ છંદનો પ્રગાથ વગેરે, દિશાસંબંધી
काकेक्षु पु० એક જાતનું ઘાસ, એક જાતનો કાસડો.
काकेन्दु पु० કુલિકવૃક્ષ.
काकेष्ट पु० લીંબડાનું ઝાડ.
काकोचिक पु० એક જાતનું માછલું.
काकोची स्त्री० એક જાતની માછલી.
काकोडुम्बर पु० એક જાતનું ઉંબરાનું ઝાડ.
काकोडुम्बरिका स्त्री० એક જાતનો ઉંબરો.
काकोदुम्बर पु० ઉપરનો અર્થ.
काकोदुम्बरिका स्त्री० એક જાતના ઉંબરાનું ઝાડ.

काकोदर पु० सर्प.
काकोल न० ते नामे એક નરક.
काकोल पु० ते नामनुं એક નરક, એક જાતનો કાગડો, કુંભાર, સર્પ, એક જાતનું ભુંડ, કાકોલી વનસ્પતિ.
काकोली स्त्री० ते नामनी એક વનસ્પતિ.
काकोलूक न० કાગડો અને ઘુવડ.
काकोलूकिका स्त्री० કાગડો અને ઘુવડ વચ્ચે વૈરભાવ.
काकोल्यादि पु० વૈદકપ્રસિદ્ધ કાકોલી વગેરે વનસ્પતિનો સમૂહ.
काकोष्ठक पु० સુશ્રુતપ્રસિદ્ધ એક કર્ણબંધાકૃતિ.
कांक्ष् भ्वा० प० अ० सेट् ઇચ્છવું .अनु+ અનુકૂલપણે ઇચ્છવું, अभि+ સન્મુખપણે ઇચ્છવું, आ+ સારી રીતે ઇચ્છવું, प्रति+ સામી આશા રાખવી, प्रति+ आ+ સામેથી આશા રાખવી, સામેથી ઇચ્છવું.
काक्ष पु० કટાક્ષ.
काक्षी स्त्री० તુવેર, સોરઠી માટી.
काक्षीय पु० ગૌતમથી શૂદ્ર જાતિની સ્ત્રીમાં ઉત્પન્ન થયેલો એક પુત્ર, સરગવાનું ઝાડ
काक्षीवक पु० સરગવાનું ઝાડ.
काक्षीवत पु० દીર્ઘતમસ્ ઋષિનો શૂદ્ર સ્ત્રીમાં ઉત્પન્ન થયેલ એક પુત્ર.
काक्षीवत पु० કક્ષીવત મુનિનો પુત્ર
काक्षीवत त्रि० કક્ષીવત મુનિસબંધી
काग पु० કાગડો.
कागद न० લખવાનો કાગળ.
काग्नि पु० થોડો અગ્નિ.
कांक्षा स्त्री० અભિલાષ, ઇચ્છા.
काङ्गा स्त्री० કોઠી.
कांच् भ्वा० आ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું आ० બાંધવું स०.
काच न० કાચ, નેત્રનો એક રોગ.
काच पु० કાચ, એક જાતનો મણિ, ક્ષાર, શીકું.
काचन न० પુસ્તક વગેરેનું બંધન.
काचन अव्य० કોઈક સ્ત્રી.
काचनक न० પુસ્તક વગેરેનું બંધન.
काचनकिन् पु० લેખપત્ર.
काचभाजन न० કાચનું વાસણ.
काचमल न० કાચમાથી થનારૂં એક જાતનું મીઠું.
काचलवण न० ઉપરનો અર્થ.
काचसंभव न० काचमल જુઓ.
काचसौवर्चल न० काचमल જુઓ.
काचस्थाली स्त्री० કાચની રકાબી, ફૂલેરહા વૃક્ષ.
काचाक्ष पु० એક જાતનો બગલો.
काचिघ पु० સોનું, ચારીયો.
काचित त्रि० શીંકા ઉપર ચઢાવેલ.
काचित् अव्य० કોઇક સ્ત્રી.
काचिम पु० દેવમંદિરમાં ઉત્પન્ન થયેલ એક જાતનું ઝાડ.
काचूक पु० મોર, કુકડો, કોકપક્ષી, ચક્રવાક પક્ષી, કાચંડો.
काचोद्भव न० काचमल જુઓ.
काजल न० ખરાબ પાણી.
काञ्चन न० દીપવું, પ્રકાશવું, સોનુ, પદ્મકેસર, નાગકેસરનું ફૂલ, ધન, હરતાલ, બંધન
काञ्चन पु० ચંપાનું ઝાડ, નાગકેસરનું ઝાડ, ઉબરાનું ઝાડ, ધંતુરાનું ઝાડ, કાચન વૃક્ષ.
काञ्चन त्रि० સોનાનો વિકાર–દાગીના વગેરે.
काञ्चन अव्य० કોઈક સ્ત્રીને.
काञ्चनक न० હરતાલ.
काञ्चनक पु० કોવિદાર વૃક્ષ.
काञ्चनकदली स्त्री० સોનેરી કેળ.
काञ्चनकारिणी स्त्री० શતમૂલી વનસ્પતિ.
काञ्चनक्षीरिणी स्त्री० એક જાતનો નેત્રો.

काञ्चनगिरि पु० मेरु पर्वत, दान आपवा माटे कल्पेलो सोनानो पर्वत.

काञ्चनपुष्पक न० सोना जेवा फूलवाळुं एक जातनु झाड.

काञ्चनपुष्पी स्त्री० गणियारीनुं झाड

काञ्चनप्रभ पु० ऐलवंशनो ते नामनो एक राजा

काञ्चनाक्ष पु० ते नामनो एक दानव.

काञ्चनार पु० कोविदारवृक्ष-एक जातनुं कांचनवृक्ष.

काञ्चनाल पु० उपरनो अर्थ.

काञ्चनाह्वय पु० नागकेसरनुं झाड.

काञ्चनी स्त्री० हळदर, गोरोचना, क्षिरिणी वृक्ष.

काञ्चनीय त्रि० सोनानु, सोनासंबंधी.

काञ्चनीया स्त्री० सोनानी माळा, गोरोचना

काञ्चि स्त्री० कटिमेखला-कंदोरो.

काञ्चिक न० काजिक जुओ

काञ्चिपद न० जघन, कंदोराने रहेवानो शरीरनो भाग.

काञ्ची स्त्री० काञ्चि जुओ

काञ्चीपद न० काञ्चिपद जुओ

काञ्जिक न० कांजी, काजीक.

काञ्जिकवटक पु० काजीवडुं.

काञ्जिका स्त्री० जीवन्ती लता. पलाशी लता

काञ्जी स्त्री० महाद्रोणी वृक्ष.

काट पु० कुवो, विषम मार्ग.

काटुक न० कडुक रस.

काटय त्रि० कुवामा होनार-थनार, विषम मार्गमा होनार-थनार.

काटय पु० ते नामनो एक रुद्र.

काठ पु० पत्थर.

काठ त्रि० कठ ऋषिनु, कठ ऋषिसंबधी

काठक न० वेदनी कठ शाखाओनु अध्ययन करनाराओनो धर्म अथवा आम्नाय के समूह.

काठिन्य न० कठणपणु, कठिनता.

काठिन्यफल पु० कोठनुं झाड.

काठेरणि पु० ते नामनो एक ऋषि.

काठेरणीय त्रि० काठेरणीसंबधी.

काण पु० कागडो.

काण त्रि० काणु, एक आंखवाळुं.

काणभूति पु० ते नामनो एक यक्ष.

काण्डक त्रि० प्रकाशमान, प्रदीप्त, सुदर, दबायेल, वश थयेल, पूर्ण करेल.

काणूक पु० कागडो,

काणेय पु० काणी-एक आंखवाळी स्त्रीनो पुत्र.

काणेयविध पु० काणी स्त्रीना पुत्रनो विषय-देश.

काणेर पु० काणेय जुओ

काणेली स्त्री० नहि परणेली-कन्या, असती-दुष्टा-व्यभिचारिणी स्त्री.

काण्टकमर्द्दनिक त्रि० कंटकमर्दने करेल.

काण्ठेविद्धि पु० स्त्री० कंठेविद्ध ऋषिनु संतान.

काण्ड पु० न० सोळ हाथनो दंड, लाकडी, बाण, पर्व, वर्ग, अवसर, जळ, नाळ, डींटुं, वृक्षनु डाळुं, गुच्छो, निर्जन, नाडीओनो समुदाय, कासडानुं झाड, श्लाघा, वखाण, वर्गप्रतिपादक कोइ ग्रंथ, कोई ग्रंथनो भाग.

काण्ड न० साथाथी छुटु पडेलु एक ख-डवाळु हाडकुं

काण्ड त्रि० काडनो अवयव अथवा विकार.

काण्ड पु० अंकोठ वृक्ष

काण्डकटुक पु० कारेलानो वेलो

काण्डकाण्डक पु० कासडो

काण्डकार पु० सोपारीनु झाड

काण्डकारक त्रि० बाण बनावनार.

काण्डकीलक पु० લોધ્રવૃક્ષ–લોધરનું ઝાડ.
काण्डगुण्ड पु० એક જાતનું ઘાસ.
काण्डगोचर पु० નારાચ નામનું એક અસ્ત્ર.
काण्डणी સ્ત્રી० એક જાતનો વેલો–રામદૂતી.
काण्डतिक्त पु० એક જાતનો લીંબડો
काण्डतिक्तक पु० ઉપરનો અર્થ.
काण्डधार पु० તે નામનો એક દેશ.
काण्डधार त्रि० કાંડધાર દેશમાં બાપદાદાઓથી રહેનાર.
काण्डनील पु० લોધ્રવૃક્ષ–લોધરનું ઝાડ.
काण्डपट पु० કનાત, પડદો.
काण्डपटक पु० ઉપરનો અર્થ.
काण्डपुङ्खा સ્ત્રી० શરપુંખા વૃક્ષ.
काण्डपुष्प દ્રોણવૃક્ષનું ફૂલ.
काण्डपुष्पा સ્ત્રી० દ્રોણવૃક્ષ.
काण्डपृष्ठ त्रि० શસ્ત્ર ઉપર જીવનાર એક જાતિ.
काण्डपृष्ठ न० મોટી પીઠવાળું ધનુષ વગેરે, શસ્ત્ર ઉપર જીવનારી એક જાતિ.
काण्डरुह त्रि० શાખામાંથી ઉગનાર.
काण्डरुहा સ્ત્રી० કટુકી–કડુ.
काण्डर्षि पु० વેદના વિભાગભેદો વિષે વિચાર ચલાવનાર જૈમિની વગેરે ઋષિ.
काण्डवत् पु० બાણને ધારણ કરનાર.
काण्डवारिणी સ્ત્રી० દુર્ગા દેવી.
काण्डलाव त्रि० વૃક્ષની શાખાઓ કાપનાર.
काण्डलाव त्रि० વૃક્ષની શાખાઓ કાપવાને.
काण्डवीणा સ્ત્રી० મોટી વીણા, ચાડાલની વીણા, બાણમય વીણા.
काण्डसन्धि पु० ગ્રંથિ, પર્વ, ગાંઠ
काण्डस्पृष्ट पु० શસ્ત્ર ઉપર જીવનાર.
काण्डहीन न० એક જાતની મોથ.
काण्डिका સ્ત્રી० એક જાતનું ધાન્ય, એક જાતની કાકડી.
काण्डिन् त्रि० શ્રેષ્ઠ ગુચ્છાવાળું.
काण्डीर पु० બાણધારી, તીરન્દાજ, અધાડો, એક જાતનો વેલો.
काण्डीरी સ્ત્રી મજીઠ.
काण्डेक्षु पु० એક જાતનો કાસડો.
काण्डेरी સ્ત્રી० નાગદન્તી વૃક્ષ.
काण्डेरुहा સ્ત્રી० કટુક વૃક્ષ–કડુ.
काण्डोल पु० कण्डोल જુઓ.
काण्व पु० કણ્વનો પુત્ર, કણ્વના ગોત્રાપત્યનો વિદ્યાર્થી.
काण्वी સ્ત્રી० કણ્વે ભણેલી વેદશાખા.
कात् અવ્ય० તિરસ્કાર એવા અર્થમાં વપરાય છે.
कातन्त्र न० તે નામનું એક વ્યાકરણ–કાલાપક વ્યાકરણ.
कातर त्रि० અધીર, કાયર, દુઃખથી વ્યાકુળ, ભયભીત, પરવશ, ચંચળ.
कातर पु० નાનું વહાણ, એક જાતનું માછલું, તે નામનો એક ઋષિ.
कातरता સ્ત્રી० કાયરપણું, પરવશપણું, ચંચલતા.
कातरत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कातरायण पु० કાતર નામના ઋષિનો ગોત્રપુત્ર.
कातर्य्य न० कातरता જુઓ.
कातल पु० તે નામનું એક જાતનું માછલું, તે નામનો એક ઋષિ.
कातलायन पु० કાતલ નામના ઋષિનો પુત્ર
काति સ્ત્રી० સ્તવ, સ્તોત્ર, સ્તુતિ.
कातीय त्रि० કાત્યાયન ઋષિસંબંધી, કાત્યાયનનો વિદ્યાર્થી વગેરે.
कातु पु० કુવો.
कातृण न० એક જાતનું ઘાસ.
कात्यक्य पु० એક જાતનો અગ્નિ.
कात्य पु० કત ઋષિનો ગોત્રપુત્ર.
कात्यायन पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कात्यायनी સ્ત્રી० કાત્યાયન ઋષિની પત્ની, કત ઋષિની ગોત્રપુત્રી, ભગવા વગેરે વસ્ત્ર ધારણ કરનારી અર્ધ વૃદ્ધા કોઈ

स्त्री, કોઈ કલ્પમાં કત ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલી દુર્ગા દેવી, યાજ્ઞવલ્કય ઋષિની એક પત્ની.
कात्यायनीतन्त्र न० તે નામનું એક તંત્ર-શાસ્ત્ર.
कात्यायनीपुत्र पु० કાર્તિક સ્વામી.
कायक्य पु० કથક ઋષિનો ગોત્રપુત્ર.
कायञ्चित्क न० કથચિત્ જુઓ.
कायिक त्रि० કથારચના કરવામાં સમર્થ, કુશળ કથાકાર.
कादम्ब पु० એક જાતનો હંસ, શેલડી, બાણ, કદંબનું ઝાડ.
कादम्ब त्रि० સમૂહમાં હોનાર-થનાર, સમૂહસંબંધી, કદંબના ઝાડસંબંધી.
कादम्बक पु० બાણ,
कादम्बर न० શેલડીનો ગોળ વગેરે, શેલડીનો વિકાર, શેલડીનો દારૂ.
कादम्बर पु० દહીંનો મઠો.
कादम्बरी બળદેવને પ્રિય દારૂ, કોયલ, સરસ્વતી, મેના પક્ષી, બાણભટ્ટે રચેલી એક કથા.
कादम्बरीबीज न० દારૂ બનાવવાનું સાધન.
कादम्बर्य पु० કદંબનું ઝાડ.
कादम्बा स्त्री० મુણ્ડેરી નામનો વેલો.
कादम्बिनी स्त्री० મેઘમાલા-મેઘની પંક્તિ.
कादलेय त्रि० કદલે બનાવેલ.
कादाचित्क त्रि० કોઈ કાળે હોનાર-થનાર.
काद्रवेय पु० તેનામનો એક જાતિનો સાપ
कानक त्रि० સોનાનું, સોનાસંબંધી.
कानन न० વન, જંગલ, ઘર, બ્રહ્માનું મુખ.
काननाग्नि पु० દાવાનળ-દાવાગ્નિ.
काननारि पु० ખીજડીનું ઝાડ.
कानलय त्रि० કનત્રે બનાવેલ.
कानिष्ठिक न० કનિષ્ઠા-ટચલી આંગળી.
कानिष्ठिनेय पु० કનિષ્ટા-નાનીનો પુત્ર
कानीत पु० કનીત નામના રાજાનો પુત્ર-પૃથુશ્રવા
कानीन पु० કન્યાનો પુત્ર, વ્યાસ, કર્ણ.
कान्त पु० પતિ, ચન્દ્ર, વસંત ઋતુ, કામદેવ, કાર્તિક સ્વામી, વાસુદેવ-પરમેશ્વર, હિજ્જલ વૃક્ષ.
कान्त न० કેસર, કંકુ, સુખનો અંત, એક જાતનું લોઢું.
कान्त त्रि० સુંદર, સારૂં, પ્રિય, ઇચ્છિત.
कान्तपक्षिन् पु० મોર પક્ષી.
कान्तपुष्प पु० કોવિદાર વૃક્ષ.
कान्तलक पु० તુન્ન વૃક્ષ.
कान्तलोह पु० અયસ્કાન્ત મણિ-લોહચુંબક
कान्ता स्त्री० પત્ની, પ્રિયા, સ્ત્રી, પ્રિયંગુ-વૃક્ષ, મોટી એલચી, રેણુકા વનસ્પતિ, નાગરમોથ, એક છંદ.
कान्ताङ्घ्रिदोहद पु० આસોપાલવનું ઝાડ.
कान्ताचरणदोहद पु० આસોપાલવનું ઝાડ.
कान्तायस न० કાન્તલોહ-લોહચુંબક.
कान्तार पु० એક જાતની શેલડી, કોવિદાર વૃક્ષ, વાંસ.
कान्तार न० पु० દુર્ગમ માર્ગ, મોટું જંગલ, છિદ્ર.
कान्तारक पु० એક જાતની શેલડી
कान्तारपथिक त्रि० જંગલના માર્ગે આણેલ.
कान्तारी स्त्री० એક જાતની શેલડી.
कान्ति स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ, શોભા, ઇચ્છા, સ્ત્રીઓમાં શૃંગારથી ઉત્પન્ન થનારો એક સૌંદર્યગુણ, ચન્દ્રની કળાઓમાંની એક કળા, લક્ષ્મીની અનુચર એવી એક દેવી, ચંદ્રની એક સ્ત્રી, દુર્ગા દેવી, કામદેવની એક શક્તિ.
कान्तिकर त्रि० કાંતિકારક.
कान्तिद न० શરીરમાંની પિત્ત ધાતુ.

कान्तिद त्रि० કાંતિદાયક, શોભાદાયક
कान्तिदा स्त्री० સોમગજી.
कान्तिदायक न० તે નામનું ગન્ધદ્રવ્ય
कान्तिदायक त्रि० કાન્તિ આપનાર, શોભા આપનાર.
कान्तिनगरी स्त्री० તે નામની એક નગરી-કાંચી નગરી.
कान्तिपुरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कान्तिभृत् त्रि० કાંતિ ધારણ કરનાર.
कान्तिभृत् पु० ચંદ્ર.
कान्तिमत् त्रि० કાંતિમાન, કાંતિવાળું.
कान्तिमत् पु० ચંદ્ર, કામદેવ.
कान्तिमती स्त्री० કાંતિવાળી સ્ત્રી, તે નામની એક અપ્સરા.
कान्यक त्रि० વર્ણુ નદની પાસે આવેલ કંથા નામના ગામમા હોનાર-થનાર.
कान्यक्य पु० કંથક નામના ઋષિનો ગોત્રપુત્ર.
कान्यिक त्रि० કંથામા હોનાર-થનાર.
कान्द त्रि० કંદસંબધી, કંદમા હોનાર-થાનાર-ઝેર વગેરે.
कान्दर त्रि० કંદથી થયેલ-બનેલ વગેરે.
कान्दर्प पु० કામદેવને પુત્ર.
कान्दर्प त्रि० કામદેવસંબંધી.
कान्दर्पिक न० કામદેવની વૃદ્ધિનું સાધન.
कान्दव न० કંદુમા સંસ્કારયુક્ત કરેલો કોઇ ભક્ષ્યપદાર્થ.
कान्दविक त्रि० કંદોઇ, મિષ્ટાન્ન વેચનાર
कान्दिग्भूत त्रि० કઇ દિશામા જાઉં એમ આકુળવ્યાકુળ થયેલ, ભયભીત
कान्दिशीक त्रि० કઇ દિશામા જાઉં એમ જે કહે છે તે-ભયભીત-વ્યાકુળ, ભયથી નાસી ગયેલ
कान्यकुब्ज पु० તે નામનો એક દેશ
कान्यजा स्त्री० નલી નામનું સુગંધી દ્રવ્ય
कापटव पु० કાપટુ ગોત્રનો પુત્ર.
कापटव न० નિન્દિતપટુતા, ખરાબ રીતની હોશીઆરી.
कापटवक त्रि० કાપટવથી પ્રાપ્ત થયેલ
कापटिक त्रि० કપટથી વ્યવહાર કરનાર.
कापटिक पु० રાજાઓના પાંચ પ્રકારના ગૂઢચારોમાનો વિદ્યાર્થીના રૂપને ધારણ કરનારો એક ગુપ્તચર.
कापट्य न० કપટપણું
कापथ पु० ખરાબ માર્ગ, દુષ્ટ માર્ગે ચાલનારો તે નામનો એક દાનવ.
कापथ न० સુગંધી વાળો-ખસ
कापा स्त्री० પ્રાતઃકાળે જાગ્રત કરનાર ભાટ ચારણની વાણી.
कापाटिक न० નાનું બારણું.
कापाल न० એક જાતનો કોઢનો રોગ
कापाल त्रि० કપાલ-ખોપરીસંબંધી, કપાલથી બનાવેલ આભૂષણ વગેરે.
कापालिक त्रि० મનુષ્યની ખોપરીમા આહારવગેરે કરનાર કોઇ સિદ્ધાન્તી-સંપ્રદાયી
कापालिक पु० તે નામની એક અંત્યજ જાતિ.
कापालिक न० ક્ષુદ્ર કપાલ, નાની ખોપરી
कापालिन् पु० શિવ, વાસુદેવનો એક પુત્ર, એક પ્રકારનો જાતિસંકર, અંત્યજ.
कापाली स्त्री० વાવડીંગ.
कापालिनी स्त्री० એક જાતની વર્ણસંકર અંત્યજ સ્ત્રી, મનુષ્યની ખોપરી ધારણ કરનારી સ્ત્રી
कापिक पु० कपि જુઓ
कापिञ्जल पु० કપિંજલ ઋષિનો પુત્ર
कापिञ्जलादि पु० કપિંજલ પક્ષીનું માસ ભક્ષણ કરનારનો પુત્ર.
कापिञ्जलाद्य पु० કાપિંજલાદિનો પુત્ર
कापिल त्रि० કપિલશાસ્ત્ર જાણનાર, કપિલ શાસ્ત્રનું અધ્યયન કરનાર
कापिल न० કપિલ મુનિએ કહેલું શાસ્ત્ર, કપિલને ઉદ્દેશી કરેલુ ઉપપુરાણ

कापिल पु० पिंगळो रंग
कापिल त्रि० पींगळा रंगवाळुं.
कापिलिक पु० पींगळा रंगवाळानो पुत्र.
कापिलेय पु० ते नामनो एक मुनि.
कापिल्य त्रि० कपिले बनावेल वगेरे.
कापिवन न० ते नामनो एक याग.
कापिश न० माधवीलताना फूलमांथी थतो दारू.
कापिशायन न० उपरनो अर्थ.
कापिशायन पु० देव.
कापिशायनी स्त्री० द्राक्ष.
कापिशेय पु० पिशाच.
कापिष्ठल पु० ते नामनो एक मध्य देश.
कापिष्ठलि पु० कपिष्ठलनो गोत्रपुत्र.
कापुरुष पु० खराब पुरुष, कायर पुरुष.
कापुरुषता स्त्री० खराब पुरुषपणुं, कायर पुरुषपणुं.
कापुरुषत्व न० उपरना अर्थ.
कापुरुष्य न० कापुरुषता जुओ.
कापेय न० वानरपणुं, वानरनुं कर्म.
कापेय पु० शौनक ऋषि.
कापेय त्रि० वानरनुं, वानरसंबंधी.
कापोत न० कबूतरनो समूह, सुरमो, साजीखार.
कापोत त्रि० कबूतरनुं, कबूतरसंबंधी, कबूतरना जेवा रंगवाळुं.
कापोत पु० कबूतरना जेवो रंग.
कापोतक त्रि० जेमां कबूतरो होय तेमां होनार–थनार.
कापोतपाक्य पु० कबूतरना बच्चांओनो समूह.
कापोताञ्जन न० सुरमो.
कापोती स्त्री० कबूतरना जेवी वृत्ति–जीवन, ते नामनी एक औषधि.
काप्य पु० कपि गोत्रनो पुत्र.
काप्य न० पाप वगेरे.
काप्यकार त्रि० पाप करीने बीजानी पासे पोतानुं पाप कहेनार.
काप्यकार त्रि० उपरनो अर्थ.
काफल पु० कायफळनुं झाड.
काफल न० कायफळ.
कायर पु० खराब बंध.
काम पु० कामदेव, इच्छा, अभिलाष, परमेश्वर, एक प्रकारनो अनुराग–प्रीति; आंबानुं झाड, कामनानो विषय, रुक्मिणीनो पुत्र, बळदेव, ककार अक्षर.
काम न० कामना माटे हितकारक, वीर्य.
काम अव्य० अत्यंत, अतिशय, घणुं.
काम त्रि० इच्छावाळुं, कामनावाळुं, प्रीतिवाळुं.
कामकला स्त्री० कामदेवनी स्त्री रति; कामना कारणरूप कळा.
कामकाति त्रि० कामशब्दयुक्त, कामशब्दवाळुं.
कामकाम त्रि०कामनाओनी इच्छा राखनार.
कामकामिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
कामकार त्रि० कामनामाटेनुं हित संपादन करनार.
कामकार पु० फळनी आशा राखीने कोइ काम करवुं ते.
कामकारतम् अव्य० पोतानी इच्छानुसारे.
कामकूट पु० वेस्यालंपट, छीनाळवो, वेस्याना विलास.
कामकृत् त्रि० इच्छा प्रमाणे करनार.
कामकृत् पु० परमेश्वर.
कामकेलि त्रि० कामकूट जुओ.
कामकेलि पु० सुरत–मैथुन.
कामक्रीडा स्त्री० कामना कारणरूप क्रीडा, ते नामनो एक छंद.
कामखड्गदला स्त्री० सोनेरी केवडो.
कामग त्रि० इच्छानुसार गमन

વાહન વગેરે, પોતાની ઇચ્છાનુસાર ચાલનાર
कामग પુ० કામદેવનો એક ભેદ.
कामगति त्रि० कामग त्रि० જુઓ.
कामगम त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कामगा સ્ત્રી० કુલટા–વ્યભિચારિણી સ્ત્રી, છીનાળ.
कामगामिन् त्रि० યથેષ્ટ વર્તન કરનાર, ઇચ્છાપ્રમાણે ગતિ કરનાર, યોનિવિચાર કર્યા વિના હરકોઇ સાથે મૈથુન કરનાર.
कामगिरि પુ० ભરતખંડમાનો તે નામનો એક પર્વત.
कामगुण પુ० અનુરાગ, સ્નેહ, પ્રેમ, વિષય, ભોગ.
कामचर त्रि० ઇચ્છાનુસાર વિચરનાર.
कामचार त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कामचार પુ० પોતાની ઇચ્છાનુસાર આચરણ કરવું–વર્તવું.
कामचारिन् त्रि० પોતાની ઇચ્છાનુસાર આચરણ કરનાર–વર્તનાર, કામી.
कामचारिन् પુ० ચકલો, ગરૂડ.
कामचारिणी સ્ત્રી० વ્યભિચારિણી–છીનાળ, ચકલી.
कामज त्रि० કામથી ઉત્પન્ન થનાર દુ.ખ વગેરે, કામથી ઉત્પન્ન થયેલ.
कामज પુ० પ્રદ્યુમ્નનો પુત્ર અનિરૂદ્ધ.
कामजति પુ० કોયલ
कामजनि પુ० કોયલ
कामजान પુ० કોયલ
कामजानी સ્ત્રી० કોયલ.
कामजित् પુ० મહાદેવ, કાર્તિક સ્વામી, જિનદેવ અર્હંત
कामठ પુ० કાચબો.
कामठक પુ० તે નામનો એક સર્પ.
कामतस् અવ્ય० પોતાની ઇચ્છાથી, મરજીથી, ખુશીથી, કામાભિલાષથી.
कामताल પુ० કોયલ.
कामतिथि પુ० સ્ત્રી० તેરસ.
कामता સ્ત્રી० કામપણું, કામીપણું
कामताल પુ० કોયલ.
कामत्य ન० ઉપરનો અર્થ.
कामद त्रि० ઇચ્છિત આપનાર.
कामद પુ० પરમેશ્વર, કાર્તિક સ્વામી.
कामदा સ્ત્રી० ઇચ્છિત આપનારી, કામધેનુ, નાગરવેલના પાનનો વેલો, હરડેનું ઝાડ.
कामदुघ त्रि० ઇચ્છિત આપનાર.
कामदुघा સ્ત્રી० કામધેનુ ગાય.
कामदुह् त्रि० कामदुघ જુઓ.
कामदूतिका સ્ત્રી० નીચેનો અર્થ.
कामदूती સ્ત્રી० નાગદન્તી વૃક્ષ, પાટલા વૃક્ષ.
कामदेव પુ० કામદેવ, પરમેશ્વર, વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઘી.
कामधर પુ० તે નામનું એક સરોવર.
कामधेनु સ્ત્રી० કામધેનુ ગાય, રોહિણીની કન્યા.
कामधेनुतन्त्र ન० તે નામનું એક તંત્રશાસ્ત્ર.
कामध्वंसिन् પુ० મહાદેવ
कामन त्रि० કામુક, કામનાવાળું, કામી.
कामन ન० અભિલાષ, ઇચ્છા.
कामन्दक પુ० તે નામનો એક ઋષિ
कामन्दकि પુ० તે નામનો એક નીતિશાસ્ત્રકાર.
कामन्दकीय ન० કામંદકિએ બનાવેલું નીતિશાસ્ત્ર
कामन्धमिन् પુ० કંસારો.
कामना સ્ત્રી० કામના, ઇચ્છા, પ્રીતિ, ઇચ્છવું.
कामनीडा સ્ત્રી० કસ્તૂરિ
कामनीयक ન० સુંદરતા.
कामन्धमिन् પુ० કંસારો.
कामपत्नी સ્ત્રી० કામદેવની સ્ત્રી રતિ.
कामपति સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
कामपाल પુ० બળદેવ, વાસુદેવ

कामपूर त्रि० ઈચ્છિત પૂર્ણ કરનાર.
कामपूर पु० પરમેશ્વર.
कामप्र त्रि० કામના પૂર્ણ કરનાર, ઇચ્છિત પૂરનાર.
कामप्रद त्रि० ઇચ્છિત વસ્તુ આપનાર.
कामप्रद पु० પરમેશ્વર, તે નામનો એક રતિબંધ.
कामप्रवेदन न० અભિપ્રાય પ્રકટ કરવો.
कामप्रश्न पु० ઈચ્છિત પ્રશ્ન.
कामप्रस्थ न० पु० કામગિરિ નામના પર્વતનું શિખર.
कामफल पु० એક જાતના આંબાનું ઝાડ.
कामफला स्त्री० કેળનું ઝાડ.
कामबद्ध न० જંગલ, વન.
कामबद्ध त्रि० કામવડે બંધાયેલ, પ્રીતિથી બંધાયેલ.
कामभक्ष त्रि० પોતાની ઇચ્છાનુસાર ખાનાર.
कामम् अव्य० અત્યંત, અતિશય, અનુમતિ, સ્વીકાર, પૂર્ણતા, અસૂયા, અકામ અનુમતિ, સ્વચ્છંદ અર્થમા વપરાય છે.
काममह पु० કામદેવનો મહોત્સવ, ચૈત્રી પૂનેમ.
काममालिन पु० ગણપતિ.
काममुद्रा स्त्री० તંત્રશાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.
काममूत त्रि० કાળથી મૂર્છા પામેલ
कामयमान त्रि० કામુક, કામનાવાળું, ઈચ્છતુ, ચાહતુ.
कामया अव्य० મારે માટે, મારે વાસ્તે
कामयान त्रि० कामयमान જુઓ.
कामयितृ त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कामरूप पु० તે નામનો એક દેશ, કામ્રુદેશ
कामरूप त्रि० ઇચ્છાનુસાર રૂપ ધારણ કરનાર અતિશોભન-સુંદર દેખાવડું.
कामरूपिन त्रि० શ્રેષ્ઠ રૂપવાળું, પોતાની ઇચ્છાપ્રમાણે રૂપ ધારણ કરનાર
कामरूपिन पु० વિદ્યાધર દેવ
कामरूपिणी स्त्री० આસંધ વનસ્પતિ.
कामरेखा स्त्री० વેશ્યા.
कामल त्रि० કામી, કામુક, કામનાવાળું.
कामल पु० વસંત કાળ, મરૂદેશ-મારવાડ, તે નામનો એક રોગ
कामला स्त्री० કમળાનો રોગ.
कामलता स्त्री० પુરૂષનું ચિન્હ-લિંગ.
कामलायन पु० ઉપકોસલ નામનો મુનિ.
कामलाक्षी स्त्री० આકર્ષણકારક દેવીની એક મૂર્તિ.
कामलिका स्त्री० એક જાતનુ ધાન્ય-કાગ.
कामलिन् पु० કમલ નામના વૈશંપાયનના શિષ્યે બનાવેલ શાસ્ત્ર ભણનાર.
कामवत् त्रि० કામનાવાળું, ઇચ્છાવાળું, વિષયભોગ કરવાની ઈચ્છાવાળું.
कामवती स्त्री० કામનાવાળી સ્ત્રી, મૈથુનની ઇચ્છાવાળી કોઇ સ્ત્રી, દારૂ હળદર.
कामवल्लभ पु० આંબાનું ઝાડ.
कामवल्लभा स्त्री० ચંદ્રની જ્યોત્સ્ના, ચાંદની.
कामवृक्ष पु० એક જાતનું ઝાડ.
कामवृत्त त्रि० ઇચ્છાનુસાર વર્તનાર.
कामवृत्ति स्त्री० કામની ચેષ્ટા, સ્વેચ્છાચાર.
कामवृद्धि पु० એક જાતની વનસ્પતિ.
कामवृद्धि स्त्री० કામની વૃદ્ધિ, વિષયવાસનાની વૃદ્ધિ, એક સ્ત્રી.
कामवृन्ता स्त्री० પાટલા વૃક્ષ.
कामशक्ति स्त्री० કામદેવની શક્તિ, તે નામની કામદેવની એક સ્ત્રી.
कामशर पु० કામદેવનું બાણ-આંબાનું ઝાડ.
कामशास्त्र न० સ્વર્ગાદિ કામ્યવિષયોનું શાસ્ત્ર, કામની ચેષ્ટાનુ પ્રતિપાદક રતિશાસ્ત્ર.
कामसख पु० વસન્તકાળ, આંબાનું ઝાડ.
कामसुत पु० અનિરૂદ્ધ.
कामसू त्रि० ઇચ્છિતને પ્રાપ્ત કરી આપનાર.
कामसू पु० વાસુદેવ કૃષ્ણ.
कामसू स्त्री० રૂક્મિણી

कामसूत्र न० વાત્સ્યાયન વગેરેએ રચેલું કામચેષ્ટાનું બોધક શાસ્ત્ર.

कामस्तुति સ્ત્રી० પ્રતિગ્રહનો દોષ દૂર કરવા માટે પ્રતિગ્રહ કરનારાએ ભણવામાં આવતો સ્તુતિરૂપ કોઈ મંત્ર.

कामहन् त्रि० કામદેવનો નાશ કરનાર.

कामहन् पु० પરમેશ્વર, મહાદેવ

कामहेतुक त्रि० કામના હેતુવાળું, પોતાની ઇચ્છાના હેતુવાળું.

कामाक्षी સ્ત્રી० તે નામની એક દેવી, તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક બીજ.

कामाख्या સ્ત્રી० યોનિપીઠરૂપ સ્થાન, તે સ્થાનની અધિષ્ઠાત્રી દેવી.

कामाग्नि पु० કામરૂપ અગ્નિ.

कामाग्निसन्दीपन न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ મોદક.

कामाङ्कुश पु० નખ, પુરૂષનું લિંગ.

कामाङ्कुश त्रि० કામને અટકાવનાર.

कामाङ्ग पु० આંબાનું ઝાડ.

कामातुर त्रि० કામવડે આતુર.

कामात्मज पु० અનિરૂદ્ધ.

कामात्मन् त्रि० કામપ્રધાન મનવાળું, કામાધીન, કામમય.

कामाधिकार पु० કામદેવનો અધિકાર–અમલ–સત્તા.

कामाधिष्ठान न० ઇન્દ્રિય, મન, બુદ્ધિ.

कामाधिष्ठित त्रि० કામથી વ્યાપ્ત, કામે જેમાં સ્થાન કર્યું હોય તે.

कामानल पु० કામરૂપ અગ્નિ

कामानशन न० યથેષ્ટ ભોજનરહિત એવું એક પ્રકારનું તપ.

कामान्ध पु० કોયલ.

कामान्ध त्रि० કામથી આંધળું.

कामान्धा સ્ત્રી० કસ્તૂરી

कामायुध पु० આંબાનું ઝાડ.

कामायुध न० કામદેવનું અસ્ત્ર, પુરૂષનું લિંગ.

कामायुस् पु० ગરૂડ, ગીધપક્ષી.

कामारण्य न० સુંદર વન

कामारि पु० મહાદેવ, માક્ષિક ઉપધાતુ

कामार्त्त त्रि० કામથી પીડાયેલ, કામથી વ્યાકુળ.

कामालिका સ્ત્રી० મદિરા, દારૂ.

कामालु पु० રતાંજલીનું ઝાડ.

कामावतार पु० કૃષ્ણનો પુત્ર પ્રદ્યુમ્ન.

कामावशायिता સ્ત્રી० સત્યસંકલ્પપણારૂપ યોગીઓનું એક ઐશ્વર્ય.

कामावसाय पु० કામની શાંતિ, આત્મવિદ્યા, આત્મસંયમ.

कामावसायिता સ્ત્રી०कामावशायिता જુઓ.

कामावसायित्व न० ઉપરનો અર્થ.

कामावसायितृ त्रि० કામની શાંતિ કરનાર, આત્મસંયમ કરનાર.

कामावसायिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.

कामासन न० કામને દૂર રાખવા માટે કરવામાં આવતું એક આસન.

कामि त्रि० કામી, કામુક.

कामि સ્ત્રી० કામદેવની સ્ત્રી રતિ.

कामिक पु० એક જાતનું બતક પક્ષી

कामिक त्रि० કામ કરેલ–કામ્ય.

कामिता સ્ત્રી० ઇચ્છા, ચાહના.

कामित्व न० ઉપરના અર્થ

कामिन् त्रि० કામી, કામુક, કામનાવાળું, કામના વેગવાળું, વિષયી

कामिन् पु० પરમેશ્વર, ચક્રવાક પક્ષી, પારેવું, ચકલો, ચંદ્ર, સારસ પક્ષી, ઋષભ ઔષધિ.

कामिनी સ્ત્રી० હરકોઇ સ્ત્રી, કામના અતિશય વેગવાળી સ્ત્રી, સુંદર સ્ત્રી, દારૂહલદર, દારૂ, કામની એક શક્તિ

कामिनीश पु० સરગવાનું ઝાડ–શોભાંજન

कामीन पु० એક જાતની સોપારીનું ઝાડ.
कामीन त्रि० કામને અનુસરેલ.
कामील पु० એક જાતની સોપારીનું ઝાડ.
कामील त्रि० કામને અનુસરેલ.
कामुक पु० આમોપાલવનું ઝાડ, માધવી લતા, ચકલો, ચક્રવાક પક્ષી.
कामुक त्रि० મૈથુનની ઇચ્છાવાળું, હરકોઈ ઈચ્છાવાળું.
कमुककान्ता स्त्री० માધવી લતા.
कामुकता स्त्री० કામુકપણું.
कामुकत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कामुका स्त्री० ધનધાન્યને ઈચ્છનારી સ્ત્રી, બગલી.
कामुकायन पु० કામુકનું સંતાન.
कामुकी स्त्री० મૈથુનની ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી.
कामेश्वर पु० પરમેશ્વર.
कामेश्वरी स्त्री० ભૈરવી દેવી, એક દેવી.
कामोदक न० મરેલાને ઉદ્દેશી આપવામાં આવતું જળ.
कामोदा स्त्री० તે નામની એક રાગણિ.
कापिल पु० હિંદુસ્તાનની ઉત્તરમાં આવેલો એક દેશ.
काम्पिल्य पु० તે નામનો એક દેશ, તે નામનું એક નગર
काम्पिल्य न० ગોરોચના નામનું ગંધ દ્રવ્ય.
काम्पिल्यक त्रि० કાંપિલ્ય દેશમાં ઉત્પન્ન થયેલ વગેરે
काम्पिल्ल पु० તે નામનો એક દેશ.
काम्पिल्लका स्त्री० તે નામનો એક દેશ.
काम्पील पु० काम्पिल्य જુઓ.
काम्पीलक पु० તે નામનો એક દેશ.
काम्बल पु० કામળાથી વીંટાયેલ–ઢંકાયેલ રથ.
काम्बलिक पु० જવ કે ચોખાનું પાણી વગેરે.
काम्बविक पु० શંખ-છીપલા વગેરેનુ ઘરેણું કરવાનો જેનો ધંધો હોય તે.
काम्बुका स्त्री० આસંધ નામની વનસ્પતિ
काम्बोज त्रि० પોતાના બાપદાદાઓથી કંબોજ દેશમા રહેનાર, કંબોજ દેશમાં હોનાર–થનાર.
काम्बोज पु० પુન્નાગ વૃક્ષ, ધોળા ખેરનું ઝાડ, કંબોજ દેશનો રાજા.
काम्बोजक पु० કંબોજ દેશનો મનુષ્ય.
काम्बोजक न० કંબોજ દેશના મનુષ્ય-માહેનું હાસ્ય વગેરે.
काम्बोजी स्त्री० જંગલી અડદ, ધોળો ખેર, ચણોઠીનું ઝાડ.
काम्य त्रि० કામનાનો વિષય, કામનાવાળું,
काम्यक न० તે નામનું એક વન, તે નામનું એક સરોવર.
काम्यकर्मन् न० સ્વર્ગ વગેરે ફળકામનાથી કર્તવ્ય કર્મ
काम्यगिर् स्त्री० સુંદર વાણી, પ્રિય વચન.
काम्यता स्त्री० સુંદરતા, કામુકપણું, અત્યંત ઈચ્છા.
काम्यत्व न० ઉપરના અર્થ.
काम्यदान न० સ્વર્ગાદિ ફળની કામનાથી કર્તવ્ય દાન.
काम्यफल न० કામ્ય કર્મનું ફળ
काम्यमरण न० યથેષ્ટ મરણ, ઐચ્છિકપૂર્વક મૃત્યુ.
काम्या स्त्री० કામના, ઇચ્છા.
काम्ल न० થોડી ખટાશ.
काम्ल त्रि० થોડું ખાટું.
काय त्रि० પ્રજાપતિ જેનો દેવ હોય તેવું હવિષ વગેરે.
काय न० કનિષ્ઠા આંગળીના મૂળસ્થાનરૂપ પ્રજાપતિ તીર્થ, મનુષ્ય તીર્થ.
काय पु० પ્રજાપતિ જેના દેવ હોય તેવો વિવાહ, મૂળ ધન, મુડી, સ્વભાવ, લક્ષ્ય, સમુદાય, શરીર.

कायक त्रि० शरीरसंबंधी.
कायक्लेश पु० शारीरिक श्रम, शरीरने लगतुं दुःख.
कायचिकित्सा स्त्री० शारीरिक चिकित्सा.
कायबन्धन न० चेतनायुक्त वीर्य तथा लोहीनो एक संयोग-शरीरनुं बंधारण.
कायवलन न० बख्तर.
कायमान न० घासनी झुंपडी, शरीरनुं माप.
कायरूपसंयम पु० पातंजलसूत्र वगेरेमां कहेल अमुक प्रकारना ध्यानरूप एक संयम.
कायवलन न० बख्तर.
कायव्य पु० ते नामनो एक चोर.
कायव्यूह पु० शरीरमा वायु वगेरेनी तथा त्वचा वगेरे धातुओनी यथास्थित स्थिति.
कायसम्पद् स्त्री० रूप-लावण्य वगेरे शरीरसंपत्ति.
कायस्थ पु० परमात्मा, ते नामनी एक जाति-क्षत्रियथी शूद्र स्त्रीमा उत्पन्न थयेल पुत्र, मुत्सद्दी.
कायस्था स्त्री० हरडे, कायस्थ जातिनी स्त्री, एलची, तुलसी.
कायस्थाली स्त्री० ते नामनी एक वनस्पति.
कायस्थिका स्त्री० काकोली वनस्पति.
कायस्थी स्त्री० कायस्थनी स्त्री
कायस्थैर्य न० शरीरनी स्थिरता.
कायाकाशसंबन्धसंयम पु० पातंजलसूत्र वगेरेमा कहेल एक जातनो संयम.
कायाग्नि पु० शरीरमा रहेलो जठराग्नि.
कायिक त्रि० शरीरथी करेल पुण्य-पाप वगेरे कर्म.
कायिका स्त्री० बळद वगेरेना शरीरपरिश्रमथी साध्य वृद्धि-व्याज.
कायिकावृद्धि स्त्री० उपरनो अर्थ.
कार पु० क्रिया, यत्न, रति-मैथुन, कोई काम, वध, निश्चय, पूजाना उपहाररूप बळि, पति, संन्यासी, हिमाचळ.
कार न० करानुं पाणी.
कार त्रि० कर्म करनार, काम करनार.
कारक न० व्याकरणप्रसिद्ध कारक-कर्म वगेरे.
कारक त्रि० करनार.
कारक पु० एक जातनुं घास.
कारकदीपक न० ते नामनो अर्थालंकार
कारकविभक्ति स्त्री० व्याकरणप्रसिद्ध कर्मादि विभक्ति
कारकर त्रि० काम करनार दास वगेरे.
कारकहेतु पु० करवानो हेतु, जोईए तेवु कारण.
कारकाद्यविपर्यास पु० ते नामनो वाणीनो एक गुण.
कारकुक्षीय पु० ते नामनो देश-साल्व देश, ते देशमां रहेनार.
कारज त्रि० क्रियामा होनार-थनार, नखमा होनार-नखसंबंधी.
कारज पु० हाथीनुं बच्चुं.
कारञ्ज त्रि० करंज वृक्षना फळनुं तेल वगेरे.
कारण न० कारण, हेतु, सबब, उद्देश, शरीर, इन्द्रिय, हाथथी वगाडवातुं एक वादित्र, वध, साधन, कर्म, एक प्रकारनुं गीत, न्यायमते त्रण प्रकारनुं कारण, मूळ तत्व, निमित्त, इतिहासनुं मूळ, भूत दैवत.
कारण पु० कायस्थ
कारणकारण न० न्यायमते अन्यथासिद्ध एक पदार्थ, परमेश्वर, प्रयोजक.
कारणगुण पु० उपादान कारणनो गुण.
कारणगुणोद्भव पु० कारणना गुणथी उत्पन्न थनार.
कारणगुणोद्भवगुण पु० कारणगुणपूर्वक गुण

कारणतस् अव्य० કારણથી.
कारणता स्त्री० કારણપણું.
कारणत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कारणमाला स्त्री० તે નામનો એક અર્થાલંકાર, કારણનો ક્રમ.
कारणवादिन् त्रि० ફરીઆદ કરનાર, વાદી, પૂર્વપક્ષી.
कारणशरीर न० લિંગશરીર.
कारणा स्त्री० તીવ્ર વેદના, પ્રેરણા.
कारणिक त्रि० કારણપૂર્વક વિચાર કરનાર–પરીક્ષક, કારણસંબંધી.
कारणोत्तर न० વાદીની ફરીઆદી સામે પ્રતિવાદી 'હા, મેં અમુક વસ્તુ તારી પાસેથી લીધી હતી ખરી પણ તે આપી દીધી છે' એવો જે ઉત્તર આપે છે તે.
कारण्डव पु० બતક પક્ષી.
कारण्डव्यूह पु० તે નામનો એક બૌદ્ધ, તે નામનું એક બૌદ્ધશાસ્ત્ર.
कारन्धम पु० કરંધમ નામના રાજાનો પુત્ર–અવિક્ષત નામનો રાજા.
कारन्धम पु० કરંધમ રાજાનો પૌત્ર મરૂત્ત રાજા.
कारन्धम न० તે નામનું એક તીર્થ.
कारन्धमिन् पु० કંસારો, ધાતુવાદમા આસક્ત.
कारपचव पु० તે નામનો એક દેશ.
कारभ त्रि० હાથીના બચ્ચાસંબંધી, હાથીના બચ્ચાનું.
कारभू स्त्री० રાજાએ લેવાતા કરને લેવાની ભૂમિ–સ્થાન.
कारभा स्त्री० પ્રિયંગુ વૃક્ષ.
कारमिहिका स्त्री० કપૂર
कारयत् त्रि० કરાવતું
कारयितृ त्रि० કરાવનાર
कारयिष्णु त्रि० કરાવનાર.
कारव पु० કાગડો.
कारवल्ली स्त्री० કારેલીનો વેલો.
कारवी स्त्री० કાગડી, અજગંધા વનસ્પતિ, કાળીજીરી, મેથી, જંગલી તુલસી, અજમોદ, કારેલીનો વેલો.
कारवीरेय त्रि० કરવીરે કરેલ વગેરે
कारवेल्ल पु० કારેલાનો વેલો.
कारवेल्ल न० કારેલું.
कारवेल्लक पु० કારેલાનો વેલો.
कारवेल्लिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कारवेल्ली स्त्री० નાનાં કારેલાનો વેલો.
कारस्कर पु० કિંપાક વૃક્ષ.
कारस्कराटिका स्त्री० એક જાતનો કીડો.
कारा स्त्री० બંધન, કેદ, કેદખાનું, દૂતી, પ્રસેવક, સોનારણ.
कारागार न० કેદખાનું, જેલ.
कारागुप्त त्रि० કેદખાનામાં પૂરેલ, કેદી.
कारापथ पु० તે નામનો એક દેશ.
कारायिका स्त्री० બગલી.
काराधुनी स्त्री० શબ્દ ઉત્પન્ન કરનાર શંખ વગેરે.
कारावर पु० ચમાર, વર્ણસંકરની એક જાતિ
कारावेश्मन् न० कारागार જુઓ.
कारि स्त्री० ક્રિયા, કામ, કૃતિ
कारि त्रि० કારીગર.
कारिका स्त्री० ક્રિયા, કામ, કૃતિ, નટની સ્ત્રી, કારીગરની રચના, એક જાતનું વ્યાજ, દુઃખ, પીડા, કુન્તુર, કળા, ભોરીંગણી, ઉંટડી.
कारित त्रि० કરાવેલ.
कारितवत् त्रि० કરાવનાર, બનાવનાર, ઉપયોગમા લાવનાર.
कारिता स्त्री० વ્યાજ.
कारिन् त्रि० કરાવનાર
कारिष त्रि० છાણસબંધી
कारिष न० છાણનો ઢગ.

कायक त्रि० શરીરસંબંધી
कायक्लेश पु० શારીરિક શ્રમ, શરીરને લગતું દુઃખ.
कायचिकित्सा स्त्री० શારીરિક ચિકિત્સા.
कायबन्धन न० ચેતનાયુક્ત વીર્ય તથા લેહીનો એક સંયોગ—શરીરનું બંધારણ
कायवलन न० બખ્તર.
कायमान न० ઘાસની ઝુંપડી, શરીરનું માપ.
कायरूपसयम पु० પાતંજલસૂત્ર વગેરેમા કહેલ અમુક પ્રકારના ધ્યાનરૂપ એક સયમ.
कायवलन न० બખ્તર.
कायव्य पु० તે નામનો એક ચોર.
कायव्यूह पु० શરીરમા વાયુ વગેરેની તથા ત્વચા વગેરે ધાતુઓની યથાચિત સ્થિતિ.
कायसम्पद् स्त्री० રૂપ—લાવણ્ય વગેરે શરીરસંપત્તિ.
कायस्थ पु० પરમાત્મા, તે નામની એક જાતિ—ક્ષત્રિયથી શૂદ્ર સ્ત્રીમા ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર, મુત્સદ્દી
कायस्था स्त्री० હરડે, કાયસ્થ જાતિની સ્ત્રી, એલચી, તુલસી
कायस्थाली स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ
कायस्थिका स्त्री० કાકોલી વનસ્પતિ.
कायस्थी स्त्री० કાયસ્થની સ્ત્રી
कायस्थैर्य न० શરીરની સ્થિરતા.
कायाकाशसबन्धसयम पु० પાતંજલસૂત્ર વગેરેમા કહેલ એક જાતનો સંયમ
कायाग्नि पु० શરીરમા રહેલો જઠરાગ્નિ
कायिक त्रि० શરીરથી કરેલ પુણ્ય—પાપ વગેરે કર્મ
कायिका स्त्री० બળદ વગેરેના શરીરપરિશ્રમથી સાધ્ય વૃદ્ધિ—વ્યાજ.
कायिकावृद्धि स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कार पु० ક્રિયા, યત્ન, ગતિ—મૈથુન, કોઈ કામ, વધ, નિશ્ચય, પૂજાના ઉપહારરૂપ બળિ, પતિ, સન્યાસી, હિમાચળ.
कार न० કરાનું પાણી
कार त्रि० કર્મ કરનાર, કામ કરનાર.
कारक न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કારક—કર્મ વગેરે.
कारक त्रि० કરનાર.
कारक पु० એક જાતનું ઘાસ.
कारकदीपक न० તે નામનો અર્થાલંકાર
कारकविभक्ति स्त्री० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કર્માદિ વિભક્તિ
कारकर त्रि० કામ કરનાર દાસ વગેરે.
कारकहेतु पु० કરવાનો હેતુ, જોઈએ તેવુ કારણ
कारकाधविपर्यास पु० તે નામનો વાણીનો એક ગુણ.
कारकुक्षीय पु० તે નામનો દેશ—સાલ્વ દેશ, તે દેશમાં રહેનાર.
कारज त्रि० ક્રિયામા હોનાર—થનાર, નખમા હોનાર—નખસંબંધી.
कारज पु० હાથીનું બચ્ચું.
कारञ्ज त्रि० કરંજ વૃક્ષના ફળનુ તેલ વગેરે.
कारण न० કારણ, હેતુ, સબબ, ઉદ્દેશ, શરીર, ઇન્દ્રિય, હાથથી વગાડવાનુ એક વાદિત્ર, વધ, સાધન, કર્મ, એક પ્રકારનુ ગીત, ન્યાયમતે ત્રણ પ્રકારનુ કારણ, મૂળ તત્વ, નિમિત્ત, ઇતિહાસનુ મૂળ, ભૂત દૈવત
कारण पु० કાયસ્થ
कारणकारण न० ન્યાયમતે અન્યથાસિદ્ધ એક પદાર્થ, પરમેશ્વર, પ્રયોજક
कारणगुण पु० ઉપાદાન કારણનો ગુણ
कारणगुणोद्भव पु० કારણના ગુણથી ઉત્પન્ન થનાર.
कारणगुणोद्भवगुण पु० કારણગુણપૂર્વક ગુણ

कात्स्न्र्र न० समग्रपणु, બધુ.
कात्स्न्र्य न० ઉપરનો અર્થ
कार्दम त्रि० કાદવથી ખરડાયેલ.
कार्दमिक त्रि० ઉપરનો અર્થ
कार्पट पु० જૂના કપડાનો ટુકડો, લાખ
कार्पट त्रि० જૂના કપડા જેણે પહેરેલા હોય તેવો કોઈ ઉમેદવાર
कार्पटगुप्तिका स्त्री० ઝોળી, વાટવો.
कार्पटिक त्रि० ભગવા વસ્ત્ર ધારણ કરી તીર્થયાત્રામા ફરનાર કર્મકુશળ
कार्पण्य न० કૃપણપણુ, કજૂસાઈ, લોભી પણુ, દીનતા, ગરીબાઈ
कार्पास पु० न० કપાસનુ ઝાડ.
कार्पास त्रि० સુતરાઉ વસ્ત્ર વગેરે.
कार्पासक पु० કપાસનુ ઝાડ
कार्पासधेनु स्त्री० દાન આપવા માટે સુતરની કલ્પેલી ગાય
कार्पासनासिका स्त्री० કપાસ.
कार्पासपर्वत पु० દાન આપવા માટે કલ્પેલો કપાસનો પર્વત
कार्पाससौत्रक त्रि० કપાસના સુતરથી બનાવેલ વસ્ત્ર વગેરે
कार्पासिक त्रि० સુતરાઉ કપડુ વગેરે
कार्पासिका स्त्री० કપાસનુ ઝાડ
कार्पासी स्त्री० કપાસનુ ઝાડ
कार्म त्रि० કામ કરવાના સ્વભાવવાળુ કામઠુ
कार्मण न० કામણ મત્ર-ઔષધિ વગેરેથી વશ કરવુ તે, મત્ર વગેરે યોગવિદ્યા
कार्मण त्रि० કામ કરવામા કુશળ
कार्मण न० એક જાતનો મળ
कार्मणता स्त्री० કામણપણુ
कार्मणत्व न० ઉપરનો અર્થ
कार्मणी स्त्री० મત્રાદિ યોગવિદ્યા, કામણ જાદુવિદ્યા
कार्मार पु० કામ કરનાર, લવાર, કારીગર
कार्मारक त्रि० કામ કરનારાએ કરેલ, કારીગરે કરેલ
कार्मार्यायणि पु० કામ કરનારનો પુત્ર.
कार्मिक त्रि० ચિતરેલ
कार्मिक्य न० ચિતરેલાપણુ
कार्मुक न० ધનુષ
कार्मुक त्रि० કામ કરવામા સમર્થ
कार्मुक पु० ધન રાશિ, વાસ, ધોળો ખેર, હિજ્જલ વૃક્ષ, મહાનિંબ વૃક્ષ
कार्मुकासन न० તત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક આસન
कार्य त्रि० કરવા યોગ્ય, કર્તવ્ય, ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય
कार्य न० કામ, હેતુ, ઉદ્દેશ, પ્રયોજન, મૂળ કારણ, નિમિત્ત, વ્યાપાર, ઉદ્યોગ, નાટકમા ધમકી આપવી તે, જન્મલગ્નથી દશમુ સ્થાન
कार्यकारण न० કાર્ય વિષયમા હોનારૂં કારણ
कार्यकारणतस् अव्य० પ્રસગાનુસારે.
कार्यकारणभाव पु० કાર્ય-કારણતા.
कार्यकुशल त्रि० કાર્ય જાણનાર, ક્રિયાદક્ષ, કામ કરવામા હોશીઆર
कार्यचिन्तक त्रि० કર્તવ્ય વિષયને કર્યો કે નહિ એ સબંધે વિચાર કરનાર
कार्यता स्त्री० કર્તવ્યપણુ, કૃતિસાધ્યપણુ
कार्यत्व न० ઉપરનો અર્થ
कार्यपुट पु० ક્ષપણક-બૌદ્ધ સાધુ
कार्यपुट त्रि० ઉન્મત્ત-ગાડુ, અનર્થ કરનાર, આળસુ
कार्यप्रद्वेष पु० આળસ
कार्यवत् अव्य० ખરેખર, ખરાપણે
कार्यवत् त्रि० કામવાળુ, ઉદ્યોગી
कार्यवत्ता स्त्री० ક્રિયા, કર્મ, કૃતિ
कार्यवस्तु न० કરવાની વસ્તુ, અભિપ્રાય, ઉદ્દેશ્ય

कारी स्त्री० ભોરીંગણી.
कारीर न० વાગની લાકડી, વાગની ભસ્મ.
कारीरी स्त्री० વરસાદ માટેની ઇષ્ટિ.
कारीष न० સુકા છાણનો સમૂહ.
कारीषगन्धि त्रि० સુકા છાણના ઢગલા જેવી ગંધવાળું.
कारु त्रि० કારીગર, કામ કરનાર રસોઇઓ વગેરે.
कारु पु० વિશ્વકર્મા, કારીગીરી, કળા.
कारुक त्रि० કારીગર, ક્યાબાજ, હુન્નરી.
कारुची स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
कारुचौर पु० ઘર ફાડી ચોરી કરનાર
कारुज पु० હાથીનું બચ્ચું, રાફડો, નાગકેસર, ગેરૂ, શરીરમા પોતાની મેળે થનાર તલ જેવું ચિન્હ.
कारुज न० કારીગરથી થનાર કર્મ.
कारुणिक त्रि० દયાળુ.
कारुणिकता स्त्री० દયાળુપણું.
कारुणिकत्व न० દયાળુપણું.
कारुण्डिका स्त्री० જળો.
कारुण्डी स्त्री० જળો.
कारुण्य न० દયા.
कारुष पु० કરૂપ નામના દેશનો રાજા દંતવક્ર, નાત બહાર કાઢેલો વૈશ્યપુત્ર, કરૂપ દેશમા રહેનાર, કરૂપ દેશ
कारूष पु० ઉપરના અર્થ.
कारूषक पु० કરૂપ દેશનો રહેવાસી
कारूहस्त पु० કારીગરનો હાથ, શિલ્પવિદ્યા જાણનારનો હાથ.
कारेणव त्रि० હાથણીનું, હાથણીસંબંધી.
कारेणुपालि पु० હાથણીના પાલકનો પુત્ર
कारोत्तम पु० દારૂ ઉપરનું ફીણ, દારૂનો મંડ
कारोत्तम पु० ઉપરનો અર્થ, કુવો, વાંસની ચારણી.
कार्कटक पु० કાકડીનું ઝાડ.
कार्कण त्रि० જંગલી કુકડાસંબંધી.
कार्कवाकव त्रि० કુકડાસંબધી.
कार्कश्य न० કઠોરતા, કઠણપણું, કઠોર સ્પર્શ.
कार्कषि पु० કઠિનતાનો નાશ કરનારાનો પુત્ર.
कार्कीक त्रि० ધોળા ઘોડા જેવું
कार्ण पु० કર્ણનો પુત્ર વૃષકેતુ.
कार्ण त्रि० કાનસંબંધી.
कार्णच्छिद्रक पु० નાના મોઢાવાળો કુવો.
कार्णवेष्टकिक त्रि० કાનના અલંકારથી શણગારેલ.
कार्णायनि त्रि० કર્ણે બનાવેલ.
कार्णि त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कार्त्त त्रि० કૃત પ્રત્યયના વ્યાખ્યાનરૂપ ગ્રંથ, કૃત પ્રત્યયસંબંધી.
कार्त्त न० સત્ય યુગ.
कार्त्तकौजपादि पु० પાણીનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
कार्त्तयुग त्रि० સત્ય યુગનું, સત્ય યુગ સંબંધી.
कार्त्तवीर्य पु० કૃતવીર્ય રાજાનો પુત્ર સહસ્રાર્જુન, જૈનમતે તે નામનો એક ચક્રવર્તી.
कार्त्तवीर्यदीप पु० સહસ્રાર્જુનને ઉદ્દેશી અપાતો દીવો.
कार्त्तवीर्यारि पु० પરશુરામ
कार्त्तस्वर न० સોનું, ધતુરો.
कार्त्तान्तिक पु० જ્યોતિષી
कार्त्तिक पु० કાર્તિક મહિનો, કાર્તિકસ્વામી.
कार्त्तिकव्रत न० કાર્તિક મહિનામા કરવાનું વ્રત
कार्त्तिकिक पु० કાર્તિક મહિનો.
कार्त्तिकेय पु० કાર્તિક સ્વામી
कार्त्तिकेयप्रसू स्त्री० પાર્વતી
कार्त्तिकोत्सव पु० કાર્તિક મહિનામા કરવાનો ઉત્સવ.

कात्स्न्र्य न० समग्रपणुं, બધું.
कार्त्स्न्य न० ઉપરનો અર્થ.
कार्दम त्रि० કાદવથી ખરડાયેલ.
कार्दमिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कार्पट पु० જૂના કપડાનો ટુકડો, લાખ.
कार्पट त्रि० જૂનાં કપડાં જેણે પહેરેલાં હોય તેવો કોઈ ઉમેદવાર.
कार्पटगुप्तिका स्त्री० ઝોળી, વાટવો.
कार्पटिक त्रि० ભગવાં વસ્ત્ર ધારણ કરી તીર્થયાત્રામાં ફરનાર કર્મકુશળ.
कार्पण्य न० કૃપણપણું, કંજૂસાઈ, લોભીપણું, દીનતા, ગરીબાઇ.
कार्पास पु० न० કપાસનું ઝાડ.
कार्पास त्रि० સુતરાઉ વસ્ત્ર વગેરે.
कार्पासक पु० કપાસનું ઝાડ.
कार्पासधेनु स्त्री० દાન આપવા માટે સુતરની કલ્પેલી ગાય.
कार्पासनासिका स्त्री० કંપાસ.
कार्पासपर्वत पु० દાન આપવા માટે કલ્પેલો કપાસનો પર્વત.
कार्पाससौत्रक त्रि० કપાસના સુતરથી બનાવેલ વસ્ત્ર વગેરે.
कार्पासिक त्रि० સુતરાઉ કપડું વગેરે.
कार्पासिका स्त्री० કપાસનું ઝાડ.
कार्पासी स्त्री० કપાસનું ઝાડ
कार्म त्रि० કામ કરવાના સ્વભાવવાળું,કામઠું.
कार्मण न० કામણ, મંત્ર-ઔષધિ વગેરેથી વશ કરવું તે, મંત્ર વગેરે યોગવિદ્યા.
कार्मण त्रि० કામ કરવામા કુશળ.
कार्मण न० એક જાતનો મળ
कार्मणता स्त्री० કામણપણું.
कार्मणत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कार्मणी स्त्री० મંત્રાદિ યોગવિદ્યા, કામણ, જાદુવિદ્યા.
कार्मार पु० કામ કરનાર, લવાર, કારીગર.
कार्मारक त्रि० કામ કરનારાએ કરેલ, કારીગરે કરેલ.
कार्मार्यायणि पु० કામ કરનારાનો પુત્ર.
कार्मिक त्रि० ચિતરેલ.
कार्मिक्य न० ચિતરેલાપણું.
कार्मुक न० ધનુષ.
कार्मुक त्रि० કામ કરવામા સમર્થ.
कार्मुक पु० ધન રાશિ, વાસ, ધોળો ખેર, હિજ્જલ વૃક્ષ, મહાનિંબ વૃક્ષ.
कार्मुकासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક આસન.
कार्य त्रि० કરવા યોગ્ય, કર્તવ્ય, ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય.
कार्य न० કામ, હેતુ, ઉદ્દેશ, પ્રયોજન, મૂળ કારણ, નિમિત્ત, વ્યાપાર, ઉદ્યોગ, નાટકમા ધમકી આપવી તે, જન્મલગ્નથી દશમું સ્થાન.
कार्यकारण न० કાર્ય વિષયમાં હોનારૂં કારણ.
कार्यकारणतस् अव्य० પ્રસંગાનુસારે.
कार्यकारणभाव पु० કાર્ય-કારણતા.
कार्यकुशल त्रि० કાર્ય જાણનાર, ક્રિયાદક્ષ, કામ કરવામાં હોશીઆર.
कार्यचिन्तक त्रि० કર્તવ્ય વિષયને કર્યો કે નહિ એ સંબંધે વિચાર કરનાર
कार्यता स्त्री० કર્તવ્યપણું, કૃતિસાધ્યપણું.
कार्यत्व न० ઉપરના અર્થ.
कार्यपुट पु० ક્ષપણક-બૌદ્ધ સાધુ.
कार्यपुट त्रि० ઉન્મત્ત-ગાંડું, અનર્થ કરનાર, આળસુ.
कार्यप्रद्वेष पु० આળસ.
कार्यवत् अव्य० ખરેખર, ખરાપણે.
कार्यवत् त्रि० કામવાળું, ઉદ્યોગી.
कार्यवत्ता स्त्री० ક્રિયા, કર્મ, કૃતિ
कार्यवस्तु न० કરવાની વસ્તુ, અભિપ્રાય, ઉદ્દેશ્ય.

कार्यविपत्ति स्त्री० કાર્યમા વિઘ્ન.
कार्यशाब्दिक त्रि० નૈયાયિક.
कार्यशेष पु० કામનો બાકીનો ભાગ.
कार्यसंदेह पु० કામમા સંદેહ.
कार्यसागर पु० કાર્યરૂપ સમુદ્ર, મોટું કામ.
कार्यसाधक त्रि० કામ સાધનાર.
कार्यसिद्धि स्त्री० કાર્યની સિદ્ધિ, કર્તવ્ય કર્મની નિષ્પત્તિ.
कार्यहन्तृ त्रि० કાર્યનો નાશ કરનાર, કામમા હાનિ પહોચાડનાર.
कार्या स्त्री० એક પ્રકારનું વૃક્ષ.
कार्याक्षम त्रि० કામ કરવામા અસમર્થ, કામ માટે અયોગ્ય.
कार्याधिप त्रि० કામ ઉપર દેખરેખ રાખનાર.
कार्याधिप पु० જ્યોતિષમા કહેલ વ્યાપારરૂપ કાર્યસ્થાનનો અધિપતિ–લગ્નાવધિક દશમસ્થાનનો અધીશ્વર.
कार्याधीश त्रि० કાર્ય ઉપર તપાસ રાખનાર.
कार्यान्वित त्रि० કાર્યયુક્ત, કાર્યતાબોધક પદપ્રતિપાદ્ય અર્થયુક્ત.
कार्यार्थ पु० કાર્યનો હેતુ, ધંધાનું નિમિત્ત.
कार्यिक त्रि० જેને ઉદ્યોગ છે તે, જેનો ઉદ્યોગમા પ્રયત્ન છે તે.
कार्यिन त्रि० કાર્યયુક્ત, કામવાળું, કાર્યાર્થી-ઉમેદવાર, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ આદેશસ્થાની.
कार्शकेय पु० તે નામનો ઋષિ
कार्शानव त्रि० અગ્નિનુ, અગ્નિસંબંધી
कार्शामरी स्त्री० એક જાતનુ ઝાડ
कार्शाश्वीय त्रि० કૃશાશ્વે બનાવેલ વગેરે
कार्श्मरी स्त्री० શ્રીપર્ણી વૃક્ષ, ગાભારી વૃક્ષ.
कार्श्य न० કૃશપણું.
कार्श्य पु० કૃશ, સાગનું ઝાડ, લકુચવૃક્ષ, કચૂરો, કર્પૂરકાચલી
कार्ष त्रि० ખેતી કરનાર–ખેડુત
कार्षक त्रि० ઉપરનો અર્થ
कार्षापण पु० न० એંશી રતિભારનુ એક વજન, સોળ પણનું એક માપ
कार्षापणवर पु० એક જાતનું માપ
कार्षापणिक त्रि० એક કાર્ષાપણથી ખરીદેલ.
कार्षि त्रि० ખેડવાના સ્વભાવવાળું, અંદરના મેલને દૂર કરનાર.
कार्षिक त्रि० નિસ ખેંચવા–ખેડવાને યોગ્ય, એક તોલાથી ખરીદેલ.
कार्षिक पु० એક કર્ષનું માપ, રૂપીઆભાર.
कार्ष्ट्य न० ખેડેલાપણું.
कार्ष्ण त्रि० કૃષ્ણસંબંધી, કાળા મૃગસંબધી, કૃષ્ણદ્વૈપાયનસંબંધી, કૃષ્ણ જેનો દેવ હોય તેવું હવિષ વગેરે.
कार्ष्णाजिनि पु० કૃષ્ણાજિન ઋષિનો પુત્ર.
कार्ष्णायन पु० વ્યાસનો ગોત્રપુત્ર–બ્રાહ્મણ અથવા વાસિષ્ઠ.
कार्ष्णायस त्रि० કાળાં લોઢાનો વિકાર, કાળાં લોઢામાંથી બનાવેલ.
कार्ष्णायस न० કાળું લોઢું.
कार्ष्णि पु० કૃષ્ણ–વ્યાસનો પુત્ર–શુકદેવ, શ્રીકૃષ્ણનો પુત્ર પ્રદ્યુમ્ન.
कार्ष्णी स्त्री० શતાવરી–સતાવળ વનસ્પતિ.
कार्ष्ण्य न० કાળાશ, કાળાપણું,
कार्ष्मन् न० યુદ્ધ, ખેંચવું, ખેડવું.
कार्ष्मरी स्त्री० काश्मरी જુઓ.
कार्ष्य पु० સાગનું ઝાડ.
कार्ष्यवण न० સાગના ઝાડનું વન.
काल् चु० उ० स० सेट् કાળની ગણત્રી કરવી.
काल पु० મૃત્યુ, મહાકાળ શિવ, કાળો રંગ, વખત, કોયલ, કાગડો, કસમર્દ વૃક્ષ, શનિ ગ્રહ, યમરાજ, પરમેશ્વર, ગળી, ગતો ચિત્રક.
काल त्रि० કાળા રંગવાળું, કાળું.
काल न० લોઢું, કક્કોલ, એક ગંધદ્રવ્ય
कालक न० એક જાતનુ શાક, શરીરમા રહેલું યકૃત–લીવર.
कालक पु० શરીર ઉપર કાળું ચિન્હ માપ

છે તે, કાળો પાણીનો સર્પ, બીજ ગણિતમાં કહેલ અવ્યક્ત રાશિની એક સંજ્ઞા.
कालक त्रि० કાળા રંગથી રંગેલ, કાળા રંગનું.
कालकचु स्त्री० કાળા રંગનું એક જાતનું કંદ.
कालकञ्ज न० કાળું કમળ.
कालकञ्ज पु० તે નામનો એક દાનવ.
कालकटंकट पु० શિવ.
कालकण्टक पु० એક જાતનું પક્ષી.
कालकण्टक त्रि० કાળા કાંટાવાળું.
कालकण्टकी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
कालकण्ठ पु० શિવ, મોર, ખંજન પક્ષી, દાત્યૂહ પક્ષી.
कालकण्ठक पु० મોર, ખંજન પક્ષી, દાત્યૂહ પક્ષી.
कालकवृक्षीय पु० કાગવિદ્યા જાણનાર તે નામનો એક ઋષિ.
कालकंदक पु० પાણીનો સર્પ.
कालकर्णिका स्त्री० દુર્ભાગ્ય, દુર્દૈવ, અકલ્યાણ.
कालकर्णी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
कालकलाय पु० કાળા વટાણા.
कालकल्प त्रि० કાળ જેવું, મૃત્યુસમાન.
कालकस्तूरी स्त्री० એક જાતની કસ્તૂરી.
कालका स्त्री० દક્ષપ્રજાપતિની એક કન્યા.
कालकारित त्रि० કાળે કરાવેલ.
कालकाल पु० પરમેશ્વર.
कालकीट पु० તે નામનો એક દેશ.
कालकीट त्रि० કાલકીટ દેશમાં હોનાર–થનાર.
कालकीर पु० તે નામનો એક દેશ.
कालकीर्ति पु० તે નામનો એક રાજા.
कालकील पु० કોલાહલ.
कीलकीलक पु० ઉપરનો અર્થ.
कालकुण्ठ पु० યમરાજ.
कालकुष्ठ न० પર્વતની એક જાતની માટી.
कालकुष्ठक न० ઉપરનો અર્થ.
कालकूट पु० न० એક જાતનું ઝેર, હરકોઈ ઝેર.
कालकूट पु० કાગડો.
कालकूटक पु० कारस्कर જુઓ.
कालकूटकंठ पु० શિવ.
कालकूटि त्रि० ઝેરમાં હોનાર–થનાર.
कालकृत् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, પરમેશ્વર.
कालकृत पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, અમુક સમયના અવધિવાળી મનની એક પીડા.
कालकृत त्रि० કાળે કરેલ.
कालकेय पु० એક જાતનો દાનવભેદ.
कालकेशी स्त्री० નીલી નામની ઔષધિ, કાળા કેશવાળી કોઈ સ્ત્રી.
कालक्षेप पु० સમય ગુમાવવો, વખત ગાળવો.
कालखञ्ज पु० એક જાતનો દાનવભેદ.
कालखञ्जन न० યકૃત્–હૃદયમાં રહેલ લોહીના આધારરૂપ સ્થાન.
कालखण्ड न० જમણી કુખમાં રહેલ માંસનો ટુકડો.
कालगङ्गा स्त्री० યમુના નદી.
कालगन्ध पु० કાળું અગર, થોડો કાળ, કાળું ચંદન.
कालग्रन्थि पु० વર્ષ.
कालघट पु० તે નામનો એક બ્રાહ્મણ.
कालङ्कृत पु० તે નામનું એક ઝાડ.
कालङ्कृत त्रि० થોડું શણગારેલ.
कालचक्र न० બાર આરાવાળું કાળચક્ર.
कालचिन्तक पु० જ્યોતિષી
कालचिन्ह न० કાળનું ચિન્હ, મૃત્યુસૂચક નિશાની.
कालजोषक त्रि० યથાયોગ્ય કાળે અલ્પ આહાર વગેરેથી સંતોષ પામેલ.
कालज्ञ त्रि० યોગ્ય સમયને જાણનાર, કાળની કળાના જ્ઞાનને ધરાવનાર જ્યોતિષી.

कालज्ञान न० જ્યોતિષ શાસ્ત્ર, યોગ્ય સમયનું જ્ઞાન, મૃત્યુજ્ઞાપક એક ચિન્હ.
कालञ्जर पु० તે નામનો એક પર્વત, યોગી, ચક્રમેલક, કોઈ એક ભૈરવ, તે નામનો એક દેશ, શિવ.
कालञ्जर त्रि० મૃત્યુને પણ ક્ષીણશક્તિ કરનાર.
कालञ्जरी स्त्री० ચંડિકા દેવી.
कालतम त्रि० અતિશય કાળું.
कालतर त्रि० ઘણું કાળું.
कालतस् अव्य० કાળથી, સમયથી મૃત્યુથી.
कालता स्त्री० કાળાશ, સમય, વખત.
कालत्व न० ઉપરના અર્થ.
कालताल पु० તમાલ વૃક્ષ.
कालतिन्दुक पु० ખરાબ પીલુનું ઝાડ.
कालतीर्थ न० કોસલ દેશમાં આવેલું તે નામનું એક તીર્થ.
कालदण्ड पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ, મૃત્યુનો દંડ.
कालदन्तक पु० તે નામનો એક નાગ.
कालदन्तक त्रि० કાળા દાંતવાળું.
कालधर्म पु० મૃત્યુ, કાળનો ધર્મ, સમયનો સ્વભાવ.
कालधर्मन् पु० મૃત્યુ.
कालनर पु० તે નામનો એક રાજા.
कालनाथ पु० મહાદેવ.
कालनाभ पु० હિરણ્યાક્ષ અસુરનો એક પુત્ર, તે નામનો એક દાનવ.
कालनियोग पु० દૈવી આજ્ઞા, કાળે કરેલો નિયમ, દૈવ.
कालनिर्यास पु० ગુગળ.
कालनेमि पु० તે નામનો એક દાનવ, હિરણ્યકશિપુનો તે નામનો એક પુત્ર.
कालनेमिन् पु० કાલનેમિ દાનવ.
कालनेमिरिपु पु० વિષ્ણુ.
कालनेमिहन् पु० વિષ્ણુ.
कालनेम्यरि पु० વિષ્ણુ.
कालपथ पु० વિશ્વામિત્રનો તે નામનો પુત્ર
कालपर्ण पु० તગરનું ઝાડ,
कालपर्णिका स्त्री० કાળું નસોતર.
कालपर्णी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कालपर्य्यय पु० કાળનું વિપરીત ગમન-એટલે શુભદાયક કાળનું અશુભદાયકપણું અને અશુભદાયક કાળનું શુભદાયકપણું
कालपर्वत पु० ત્રિકૂટ પર્વતની પાસેનો તે નામનો એક પર્વત.
कालपालक न० તે નામની એક જાતની માટી.
कालपालक त्रि० સમયની રાહ જોનાર.
कालपाश पु० કાળનો પાસલો-મૃત્યુ.
कालपाशिक पु० ફાંસી દેનાર.
कालपीलु पु० એક જાતનું ખરાબ પીલુ.
कालपुच्छ पु० એક જાતનો મૃગ, ચકલો.
कालपुरुष पु० ગગનમંડળમાં રહેલ પુરુષાકાર એક વાયુચક્ર.
कालपुरुष पु० કાળરૂપ ઈશ્વરની એક મૂર્તિ, જ્યોતિષ શાસ્ત્ર, યમદૂત.
कालपृष्ठ न० કર્ણનું ધનુષ, હરકોઈ ધનુષ.
कालपृष्ठ पु० એક જાતનો મૃગ.
कालपेषिका स्त्री० મજીઠ વનસ્પતિ, કાળી ઝુરૂ.
कालपेषी स्त्री० ઉપરના અર્થ, શ્યામા લતા.
कालप्रभात न० શરદ ઋતુ.
कालप्ररूढ त्रि० અત્યંત પ્રરૂઢ, અતિશય પક્વ.
कालप्रवृत्ति स्त्री० સમયની પ્રવૃત્તિ.
कालबलन न० બખ્તર.
कालबीजक पु० काकतिन्दुक જુઓ.
कालभाण्डिका स्त्री० મજીઠ.
कालभैरव पु० તે નામનો ભૈરવ દેવ.
कालमयूख पु० તે નામનો એક સ્મૃતિગ્રંથ.
कालमल्लिका स्त्री० કાળી તુલસી.

कालमसी स्त्री० તે નામની એક નદી.
कालमाधवीय પુ० માધવાચાર્યે રચેલો તે નામનો એક ગ્રંથ.
कालमान ન० સમયનું માપ
कालमान પુ० કાળી તુલસી.
कालमाल પુ० ઉપરનો અર્થ.
कालमुख ત્રિ० કાળા મુખવાળું
कालमुष्कक પુ० તે નામનું એક ઝાડ.
कालमूल પુ० રાતો ચિત્રો-વનસ્પતિ.
कालमेषिका સ્ત્રી० મજીઠ, નસોતર, બાવચી વનસ્પતિ.
कालमेषी સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ, શાહજીરૂં
कालयवन પુ० તે નામનો એક યવન રાજા
कालयाप પુ० વખત ગાળવો.
कालयापन ન० ઉપરનો અર્થ.
कालयुक्त પુ० પ્રભવ વગેરે સાઠ સંવત્સરોમાંનો બાવનમો સંવત્સર.
कालयुक्त ત્રિ० કાળધર્મ-મૃત્યુથી યુક્ત.
कालयोग પુ० સમયનો યોગ, કાળનો સંબંધ.
कालयोगिन् પુ० શિવ.
कालयोगिन् ત્રિ० સમયના યોગવાળું, કાળના સંબંધવાળું.
कालरात्रि સ્ત્રી० કાળી રાત્રિ, કાળી ચૌદશ, પ્રલય કાળની રાત્રી, પ્રલય કાળ, દુર્ગા દેવીની એક મૂર્તિ, દીવાવાળી અમાસ-દીવાળી, સર્વ પ્રાણીઓનો નાશ કરનારી યમરાજાની બ્હેન.
कालरुद्र પુ० કાળરૂપ એક રૂદ્ર દેવ.
कालल ત્રિ० કાળા ચિહ્નવાળું.
काललवण ન० બીડ લવણ, સંચળ
काललोचन પુ० દાનવનો એક ભેદ
काललोचन ત્રિ० કાળા નેત્રવાળું.
काललोह ન० કાળું લોઢું-ગજવેલ.
कालवलन ન० બખ્તર.
कालवृन्त પુ० કળથીનુ ઝાડ.
कालवृन्ती સ્ત્રી० રાતી પાડલ વનસ્પતિ.

कालवृद्धि સ્ત્રી० દર મહિને ઠરાવેલુ વ્યાજ.
कालवेला સ્ત્રી० રવિ વગેરે વારોના રાત્રિ-દિવસમાં એક અર્ધો પ્રહર.
कालशाक ન० તે નામનું એક શાક.
कालशालि પુ० કાળી ડાંગેર.
कालशेय ન० છાશ.
कालशैल પુ० તે નામનો એક પર્વત.
कालसंरोध પુ० લાંબાકાળ સુધી રહેવું, સમયને લીધે રોકાણ
कालसङ्कर्षा સ્ત્રી० નવ વર્ષની કુમારી.
कालसर्प પુ० કાળો સાપ.
कालसार પુ० કાળો મૃગ, પીળા ચંદનનું ઝાડ.
कालसाह्वय ન० તે નામનું એક નરક
कालसूत्र ન० તે નામનું એક નરક.
कालसेय ન० છાશ.
कालस्कंध પુ० તમાલ વૃક્ષ, તિંદુક વૃક્ષ, જીવક વૃક્ષ, એક જાતના ખેરનું ઝાડ, ઉમરાનું ઝાડ, સમયનો અમુક અવયવ.
कालहर પુ० શિવ
कालहर ત્રિ० સમય ગાળનાર.
कालहानि સ્ત્રી० વિલંબ, વાર લગાડવી.
कालहीन પુ० લોધર વૃક્ષ.
कालहोरा સ્ત્રી० એક પ્રકારનો સમય.
काला સ્ત્રી० નીલી નામની વનસ્પતિ, કાળું નસોતર, કાળુ જીરૂ, મજીઠ, આસંધનું ઝાડ, તે નામની દક્ષ પ્રજાપતિની એક કન્યા, પાડલ વનસ્પતિ
कालांश પુ० સમયનો અમુક અંશ.
कालाकृष्ट ત્રિ० કાળે આકર્ષેલ, મૃત્યુએ ખેંચેલ.
कालाक्षरिक ત્રિ० અક્ષર શીખેલ
कालागुरु ન० કાળુ અગર
कालाग्नि પુ० પ્રલયકાળનો અગ્નિ, તેનો અધિષ્ઠાતા રૂદ્ર દેવ, રૂદ્રાક્ષ.

कालाग्निरुद्र पु० પ્રલયાગ્નિસમાન રૂદ્ર દેવ, તેનો ઉપાસક કોઈ ઋષિ.
कालाङ्ग न० કાળપુરૂષનુ અંગ, કાળું અંગ, કાળનુ અંગ.
कालाङ्ग त्रि० કાળા અંગવાળું.
कालाजिन न० કાળા મૃગનુ ચામડું.
कालाजिन पु० તે નામનો દેશ.
कालाञ्जन न० કાળું આંજણુ, કાજળ, કાળો સુરમો.
कालाञ्जनी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ.
कालाण्डज पु० કોયલ.
कालाण्डजी स्त्री० કોકિલા.
कालातिरेक पु० યોગ્ય સમય ઓળંગવો, યોગ્ય વખત ગુમાવવો, સંવત્સરનુ ઉલ્લંઘન.
कालातीत न० સમય ઓળંગવો, સમય ગુમાવવો.
कालातीत त्रि० સમયને વટી ગયેલ, જેનો કાળ ગયો હોય તે.
कालात्मक पु० કાળસ્વરૂપ પરમેશ્વર.
कालात्मन् पु० ઉપરનો અર્થ.
कालात्मन् त्रि० કાલકૃત સ્વભાવવાળા સ્થાવર-જંગમ વગેરે.
कालात्यय पु० કાળનો નાશ, સમયની હાનિ, યોગ્ય સમય વીતી જવો તે.
कालात्ययापदिष्ट पु० ગૌતમે કહેલ એક હેત્વાભાસ.
कालादर्श पु० તે નામનો એક સ્મૃતિ-નિબંધગ્રંથ.
कालाध्यक्ष पु० સૂર્ય, પરમેશ્વર
कालानल पु० પ્રલયકાળનો અગ્નિ, તે નામનો એક રાજા.
कालानलचक्र न० રાજાની જયચર્યામા કહેલ અનિષ્ટ વગેરે જણાવનાર એક ચક્ર.
कालानुनादिन् पु० ભમરો, ચકલો, કપિંજલ પક્ષી, ચાતક-બપૈયો પક્ષી
कालानुसारिया स्त्री० તગરનુ મૂળ, તે નામની એક વનસ્પતિ.
कालानुसारक न० પીળું ચંદન.
कालानुसारक त्रि० સમયને અનુસરનાર
कालानुसारि पु० શૈલેય જુઓ.
कालानुसारिन् न० શિલાજીત, શીશમ, શીશમનુ ઝાડ.
कालानुसारिन् त्रि० સમયને અનુસરનાર.
कालानुसार्य्य न० એક જાતનુ તગર, શીશમ, શીશમનું ઝાડ, શિલાજીત.
कालानुसार्य्यक न० ઉપરના અર્થ.
कालान्तक पु० યમ, દક્ષિણ દિશાનો સ્વામી.
कालान्तर न० બીજો કાળ, ઉત્પત્તિ પછીનો કાળ, બીજા સમયમા હોનાર.
कालान्तरविष पु० ઉંદર
कालाप पु० સર્પની ફેણ, રાક્ષસ
कालाप त्रि० કલાપે કહેલા વ્યાકરણને જાણનાર અથવા ભણનાર.
कालापक न० કલાપિએ કહેલ શાખાભેદનો ધર્મ અથવા આમ્નાય.
कालापकर्ष पु० કાળની હાનિ, સમયની હીનતા.
कालाभ्र पु० કાળું વાદળ, જળવાળો કાળો મેઘ.
कालाभ्र पु० તે નામનો એક બેટ.
कालायन त्रि० કાળે કરેલ વગેરે.
कालायस न० કાળું લોઢું, ગજવેલ, લોઢું.
कालाशुद्धि स्त्री० કર્મયોગ્યસમયની અશુદ્ધિ.
कालिक पु० ક્રૌંચપક્ષી-બગલો.
कालिक त्रि० કાળે કરેલ, કાળમા હોનાર-થનાર.
कालिक न० કાળું ચદન, વૈર
कालिका स्त्री० તે નામની એક દેવી, એક જાતનુ ઝાડ, ક્રમે આપવા યોગ્ય વસ્તુની કિંમત, જટામાસી વનસ્પતિ, કાગડી, ખેરાવૃક્ષની શાખા, રૂવાટાંની પંક્તિ, શિયાળ, મેઘપંક્તિ, દૂધનો કીડો, મેશ,

साडी, કાકોલી વનસ્પતિ, શ્યામા નામનું પક્ષી, હિમાલયમાં થનારી ત્રણ રેખાવાળી દડે, ચાર વર્ષની કુમારી, કાળા રંગની સ્ત્રી, કાળી ચકલી, નવો મેઘ, દર મહિને આપવાનું વ્યાજ, દારૂ, જેનો રંગ ઉડી જાય તેવી કાળા રંગની સાડી, દુર્ગા દેવી, ચંડીકા, ગૌરી, પાર્વતી.

कालिकापुराण ન૦ કાલિકા દેવીના મહાત્મ્યવાળું તે નામનું એક ઉપપુરાણ.

कालिकाव्रत ન૦ કાલિકા દેવીને પ્રસન્ન કરવા માટેનું એક વ્રત.

कालिकाशाक ન૦ એક જાતનું શાક.

कालिकाश्रम ન૦ વિપાશા નદીના કાંઠા ઉપર આવેલું એક તીર્થ.

कालिङ्ग ન૦ તરબુચ, કાલિંગડું.

कालिङ्ग ત્રિ૦ કલિંગ દેશમાં ઉત્પન્ન થનાર.

कालिङ्ग પુ૦ કલિંગ દેશ, કલિંગ દેશનો રાજા, કલિંગ દેશનો રહેવાસી, હાથી, સર્પ, એક જાતનું સોદું.

कालिङ्गक પુ૦ કલિંગ દેશનો રાજા.

कालिङ्गी સ્ત્રી૦ એક જાતની કાકડી, કલિંગ દેશના રાજાની રાણી.

कालिङ्गीका સ્ત્રી૦ તરબુચનો વેલો, કાલિંગડાંનો વેલો, નગોનર.

कालिञ्जर પુ૦ તે નામનો એક પર્વત.

कालिदास પુ૦ રઘુવંશ વગેરે કાવ્યોનો કર્તા તે નામનો એક મહાન કવિ.

कालिदासक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

कालिन् પુ૦ પરમાનન્દમનપ્રસિદ્ધ પરમેશ્વર.

कालिन ત્રિ૦ પ્રેરક, પ્રેરણા કરનાર.

कालिनी સ્ત્રી૦ આર્દ્રા નક્ષત્ર.

कालिन्द ન૦ તરબુચ, કાલીંગડું.

कालिन्दक ન૦ ઉપરના અર્થ.

कालिन्दी સ્ત્રી૦ યમુના નદી, રાતુ નસોતર.

कालिन्दीकर्षण પુ૦ કૃષ્ણનો મોટો ભાઇ બળદેવ.

कालिन्दीभेदन પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

कालिन्दीसू સ્ત્રી૦ સૂર્યની સ્ત્રી સંજ્ઞા.

कालिन्दीसोदर પુ૦ યમદેવ

कालिमन् પુ૦ કાળો રંગ, કાળાશ.

कालिम्मन्या સ્ત્રી૦ પોતાને કાળી માનનારી કોઇ સ્ત્રી.

कालिय પુ૦ તે નામનો એક નાગ.

कालियदमन પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.

कालियमथन પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.

कालियमर्दन ન૦ કાલિય નાગનું મર્દન.

कालियहृद પુ૦ કાલિય નાગ જેમાં રહેતો હતો તે યમુના નદીમાંનો ધરો.

काली સ્ત્રી૦ શિવની પત્ની, કાળી સ્ત્રી, પાર્વતી, દુર્ગા દેવીની એક મૂર્તિ, માતૃભેદ, ભીમસેનની એક પત્ની, શંતનુરાજાની સ્ત્રી સત્યવતી, મેશ, શાહી, તુવેર, નસોતર, રાત્રિ, કાલાંજની વનસ્પતિ, મહાવિદ્યા, કાળી ચૌદશ, હળદર.

कालीक પુ૦ જલકુકડો.

कालीची સ્ત્રી૦ યમરાજાની વિચારભૂમિ, યમ રાજાની કચેરી.

कालीतनय પુ૦ પાડો.

कालीतनयी સ્ત્રી૦ ભેંસ.

कालीय ન૦ કાળું ચંદન, કાળું અગર, પીળા ચદનનું ઝાડ, શિલાજીત.

कालीयक ન૦ ઉપરના અર્થ.

कालीयक પુ૦ દારૂ હળદર.

कालुष्य ન૦ મલિનતા, મેલાપણું.

कालेय પુ૦ તે નામનો દૈત્યભેદ.

कालेय ન૦ યકૃત-લીવર-કાળજું, કાળું ચંદન, કલિએ જોએલ સામવેદ ...

कालेयक પુ૦ કુતરો.

कालेयक પુ૦ કાળું ચદન, હળદર.

कालेयक ન૦ પુ૦ દારૂ હળદર.

कालेश પુ૦ સૂર્ય, શિવ, મકારવર્ગ.

कालेश्वर પુ૦ ઉપરના અર્થ.

कालोदध न० ते नामनु એક तीर्थ.
कालोदक न० काचुं पाणी.
कालोप्त त्रि० योग्य काळे वावेल.
काल्प पु० कच्चूरो, એક જાતનું કંદ, જંગલી હળદર.
काल्प त्रि० કલ્પસંબંધી.
काल्प न० વાઘનખ.
काल्पक पु० કચૂરો.
काल्पनिक त्रि० કલ્પનામાં હોનાર-થનાર.
काल्पसूत्र त्रि० કલ્પસૂત્ર જાણનાર અથવા ભણનાર.
काल्पिक त्रि० આચારગ્રંથમા કહેલ વિધિ વગેરે.
काल्य न० પરોઢીયુ, સવાર
काल्य त्रि० જેનો સમય પ્રાપ્ત થયો હોય તે, સમયમા હોનાર-થનાર.
काल्यक न० કચૂરો, કાચી હળદર.
काल्या स्त्री० જેનો ગર્ભગ્રહણકાળ પ્રાપ્ત થયો હોય તેવી ઋતુમતી સ્ત્રી વગેરે.
काल्याणक न० કલ્યાણપણું.
काल्याणिनेय त्रि० કલ્યાણી સ્ત્રીથકી થયેલ.
काव न० કવિ જેનો દેવ છે તેવું સામ.
कावचिक न० બખ્તર ધારીઓનો સમૂહ
कावट पु० कवट જુઓ.
कावरुक त्रि० ભયંકર, બિહામણું, વિકરાળ.
कावरुक न० ઘુવડ પક્ષી
कावषेय पु० તે નામનો એક ઋષિ
कावाद पु० વાણીથી ક્લેશ, અન્યોન્ય વાણી બોલીને ક્લેશ કરવો તે.
कावार न० શેવાળ.
कावारी स्त्री० ઘાસ વગેરેની છત્રી, હાથની ઝુંપડી, ભમતી ઝુંપડી
कावी स्त्री० કવિસંબંધી સ્ત્રી.
कावृक पु० કુકડો, ચક્રવાક પક્ષી, પીળા રંગના મસ્તકવાળું કોઇ પક્ષી
कावेर न० કેસર
कावेरी स्त्री० તે નામની એક નદી, વેશ્યા, હળદર.
काव्य पु० શુક્રાચાર્ય.
काव्य त्रि० કવિસંબંધી, વર્ણન કરવા કરવા યોગ્ય, સ્તુતિ કરવા યોગ્ય.
काव्य न० કવિકૃત કાવ્ય-કવિતા, ગદ્ય-પદ્યાત્મક વાક્યરચના.
काव्यचन्द्रिका स्त्री० તે નામનો એક અલંકારશાસ્ત્રીય ગ્રંથ.
काव्यचौर पु० બીજાના કાવ્યમાથી ચોરી કરી પોતાના કાવ્યમા ગોઠવી દેનાર.
काव्यप्रकाश पु० તે નામનો એક અલંકારશાસ્ત્રીય ગ્રંથ
काव्यप्रदीप पु० તે નામનો એક અલંકારશાસ્ત્રીય ગ્રંથ.
काव्यरसिक त्रि० કાવ્યના રસને જાણનાર-અનુભવનાર.
काव्यलिङ्ग न० તે નામનો એક અર્થાલંકાર.
काव्यशास्त्र न० કાવ્યરૂપ શાસ્ત્ર.
काव्या स्त्री० બુદ્ધિ, પૂતના.
काव्यार्थापत्ति स्त्री० તે નામનો એક અર્થાલંકાર.
काश् भ्वा० आ० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવુ. अनु+અનુરૂપ પ્રકાશવું. अभि+ચોતરફ પ્રકાશવું. अव+અવકાશ મેળવવો. आ+ ચોતરફ સ્થિતિ કરવી. उद्+ઉંચે જવુ, ઉંચે પ્રકાશવું. नि+સમાનતા કરવી सम्+नि+મહાર કાઢવું निर्+ દૂર કરવુ ખસેડવું. प्र+અત્યંત દીપવું, પ્રકાશવું. प्रति+ પ્રતિરૂપ પ્રકાશવું. वि+ ખીલવારૂપે પ્રકાશવું. सम्+સારી રીતે પ્રકાશવું.
काश् दिवा० आ० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવુ.
काश पु० ઉધરસનો રોગ, કાસડો ઘાસ, છીંક, એક જાતનો ઉંદર, એક ઋષિ
काशक पु० કાસડો ઘાસ.

काशक त्रि० પ્રકાશવાળું, દીપ્તિવાળું.
काशकृत्स्न पु० તે નામનો એક ઋષિ.
काशकृत्स्नक त्रि० કાશકૃત્સ્ન ઋષિએ કરેલ વગેરે.
काशज त्रि० કાસડામા ઉત્પન્ન થયેલ.
काशपरी स्त्री० કાસડાથી ઘેરાયલી નદી
काशफरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काशफरेय त्रि० કાસડાથી વીંટાયલી નદીમા હોનાર-થનાર.
काशपौण्ड्र पु० તે નામનો એક દેશ.
काशमय त्रि० કાસડામય, કાસડો જ્યાં પુષ્કળ હોય તે, કાસડાથી બનાવેલ.
काशमर्द पु० એક જાતનું ઝાડ.
काशय पु० કાશીના રાજાનો પુત્ર.
काशा स्त्री० કાસડો ઘાસ.
काशादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
काशाल्मलि पु० એક જાતના શીમળાનું ઝાડ.
काशि स्त्री० કાશી નગરી, બનારસ.
काशि पु० કાશી દેશ, સૂર્ય, મુઠી.
काशि त्रि० પ્રકાશવાળું.
काशिक त्रि० કાશીસંબંધી, કાશીમાં હોનાર-થનાર.
काशिका स्त्री० કાશી નગરી.
काशिकाप्रिय पु० ધન્વંતરી.
काशिकी स्त्री० કાશી નગરી.
काशिन् त्रि० પ્રકાશમાન, પ્રકાશતું, ઉધરસના રોગવાળું.
काशिप पु० કાશીનો રાજા, કાશીનાથ મહાદેવ.
काशिपति पु० ઉપરનો અર્થ.
काशिपुरी स्त्री० કાશી નગરી.
काशिराज पु० કાશી દેશનો રાજા.
काशिल त्रि० કાસડાથી ઢાંકેલ-છવાયેલ
काशिष्णु त्रि० પ્રકાશમાન, પ્રકાશતુ
काशी स्त्री० કાશી, બનારસ.
काशीखण्ड न० કાશીના મહાત્મ્યવાળો એક ગ્રંથ.
काशीनाथ पु० મહાદેવ.
काशीयात्रा स्त्री० કાશીના તીર્થોની યાત્રા.
काशीरहस्य न० કાશી વાસીઓએ કરવાનો અમુક આચાર.
काशीराज पु० કાશી દેશનો રાજા.
काशीश पु० મહાદેવ.
काशीश न० હીરાકસી.
काशीसेतु पु० કાશીના માહાત્મ્યવાળો તે નામનો એક ગ્રંથ.
काश्च स्त्री० શક્તિરૂપ અસ્ત્ર, બુદ્ધિ, રોગ.
काश्चकार पु० સોપારીનું ઝાડ, ફોફળનું ઝાડ.
काश्चुतरी स्त्री० તે નામનું એક અસ્ત્ર.
काशेय पु० કાશી રાજાનો પુત્ર.
काशेय त्रि० કાશીમા હોનાર-થનાર.
काशेयी स्त्री० કાશી રાજાની પુત્રી.
काश्मरी स्त्री० ગાંભારી નામની વનસ્પતિ.
काश्मर्य पु० ઉપરનો અર્થ, કાયફળનું ઝાડ, પુષ્કર મૂળ.
काश्मीर न० પુષ્કરમૂળ, ટંકણખાર, એક જાતનું કેસર.
काश्मीर पु० કાશ્મીર દેશ, કાશ્મીર દેશનો રાજા.
काश्मीर त्रि० કાશ્મીર દેશમાં હોનાર-થનાર, કાશ્મીર દેશનો રહેવાસી.
काश्मीरक त्रि० કાશ્મીર દેશમાં હોનાર-થનાર.
काश्मीरज न० પુષ્કરમૂળ, કેસર.
काश्मीरज त्रि० કાશ્મીર દેશમાં ઉત્પન્ન થનાર.
काश्मीरजन्मन् न० કેસર.
काश्मीरजन्मन त्रि० કાશ્મીર દેશમા જન્મેલ.
काश्मीरजा स्त्री० અતિવિષની કળી,
काश्मीरजीरक न० શાહજીરૂં, કાળુંજીરૂં

काश्मीरा स्त्री० पींगळी द्राक्ष, અતિવિખની કળી.
काश्मीरिक त्रि० काश्मीरक જુઓ.
काश्मीरी स्त्री० ગાભારી વનસ્પતિ.
काश्मीर्य न० કેસર.
काश्मीर्य त्रि० કાશ્મીર રાજાએ કરેલ વગેરે.
काश्य न० દારૂ.
काश्य पु० કાશીનો રાજા
काश्यक पु० ઉપરનો અર્થ.
काश्यप न० માસ.
काश्यप पु० તે નામનો એક ઋષિ, કાશ્ય રાજાનો એક પુત્ર, કશ્યપ ગોત્રનો પુત્ર, કણાદ મુનિ, એક જાતનો મૃગ, સૂર્યનો સારથી.
काश्यप त्रि० કશ્યપ ઋષિસંબંધી.
काश्यपनंदन पु० ગરૂડ, સૂર્યનો સારથિ અરૂણ, હરકોઈ દેવ.
काश्यपायन पु० કશ્યપનો ગોત્રપુત્ર.
काश्यपि पु० સૂર્યનો સારથી અરૂણ, ગરૂડ, હરકોઇ દેવ.
काश्यपिन् पु० કાશ્યપે કહેલી વેદશાખા ભણનાર
काश्यपी स्त्री० પૃથ્વી, કશ્યપ ઋષિની સ્ત્રી.
काश्यपेय पु० સૂર્ય, ગરૂડ, કાશ્યપની સ્ત્રીમા ઉત્પન્ન થયેલ દેવ-અસુર વગેરે.
काश्यादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દસમૂહ
काश्यायन पु० કાશી રાજાનો ગોત્રપુત્ર
काश्मरी स्त्री० काश्मरी જુઓ
काष पु० કસોટી કરવાનો પત્થર, એક ઋષિ.
काषाय त्रि० ભગવા રંગથી રંગેલ વસ્ત્ર વગેરે.
काषायकथ त्रि० ભગવા રંગથી રંગેલી ગોદડી જેની હોય તે
काषायण पु० તે નામનો એક ઋષિ
काषायवासिक पु० એક જાતનો કીડો.
काषायिन् पु० કષાય ઋષિએ કહેલ વેદશાખા ભણનાર.
काष्ठ न० લાકડું, ઇંધણું.
काष्ठक त्रि० લાકડાંવાળું, અગરચંદન.
काष्ठकदली स्त्री० એક જાતની કેળ.
काष्ठकीट पु० લાકડાને કોતરીને અક્ષર જેવી આકૃતિ કરનાર એક જાતનો કીડો.
काष्ठकुट्ट पु० લાકડાને કોચી નાખનારૂં એક જાતનું પક્ષી.
काष्ठकुद्दाल पु० વહાણમાંથી કચરો કાઢી નાખવા માટેની લાકડાની કોદાળી.
काष्ठजम्बू स्त्री० એક જાતનું જાંબુનું ઝાડ.
काष्ठतक्ष् पु० સુથાર.
काष्ठतक्ष् त्रि० લાકડું છોલનાર હરકોઇ.
काष्ठतक्षक पु० સુથાર.
काष्ठतक्षक त्रि० લાકડું છોલનાર.
काष्ठतक्षण न० લાકડાને છોલવું.
काष्ठतक्षणकर्तृ पु० સુથાર.
काष्ठतक्षणकर्तृ त्रि० લાકડું છોલનાર.
काष्ठतन्तु पु० લાકડામા રહેનારો એક જાતનો કીડો.
काष्ठदारु पु० દેવદારનું ઝાડ.
काष्ठद्रु पु० ખાખરાનું ઝાડ.
काष्ठधात्रीफल न० સુકું આમળું.
काष्ठपाटला स्त्री० ધોળી પાડલ નામની વનસ્પતિ.
काष्ठमठी स्त्री० ચિતા, ચેહ.
काष्ठमय त्रि० લાકડાનું, લાકડા જેવા કઠણ હૃદયવાળું, નિર્દય.
काष्ठमल्ल पु० મુડદા લઇ જવાની સીડી, ઠાઠડી
काष्ठमौन न० ચેષ્ટાદ્વારા પણ પોતાના અભિપ્રાયને નહિ પ્રકટ કરવારૂપ મૌન.
काष्ठरजनी स्त्री० દારૂ હળદર.
काष्ठलेखक पु० काष्ठकीट જુઓ
काष्ठलोहिन् पु० લોઢાથી જડેલ લાકડાનો ઘોકો

काष्ठवत् त्रि० લાકડાવાળું.
काष्ठवत् अव्य० લાકડા જેવું.
काष्ठवल्लिका स्त्री० કડુ નામની વનસ્પતિ.
काष्ठशारिवा स्त्री० ધોળી ઉપલસરી.
काष्ठसारिवा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
काष्ठा स्त्री० દિશા, આંખના અઢાર પલકારા જેટલો કાળ, સીમા, હદ, સ્થિતિ, ઉત્કર્ષ, દારૂ હળદર વનસ્પતિ, કશ્યપ ઋષિની એક પત્ની, લક્ષ્ય, નિશાની, અવસ્થા.
काष्ठागार न० લાકડાનું ઘર.
काष्ठाम्बुवाहिनी स्त्री० વહાણમાંથી પાણી ઉલેચવાનું લાકડાનું વાસણ.
काष्ठालुक न० એક જાતનું કંદમૂળ.
काष्ठिक त्रि० ઘણું લાકડાંવાળું.
काष्ठिका स्त्री० લાકડાનો નાનો ટુકડો.
काष्ठिन् त्रि० પુષ્કળ લાકડાંવાળું.
काष्ठील पु० એક જાતના આકડાનું ઝાડ, એક જાતની કેળ.
काष्ठीला स्त्री० જંગલી કેળ
काष्ठीलिका स्त्री० જંગલી કેળ.
काष्ठेक्षु पु० એક જાતની શેલડી.
काष्ठोडुम्बरिका स्त्री० એક જાતના ઉમરાનું ઝાડ.
कास् भ्वा० आ० अ० सेट् ઉધરસ ખાવી.
कास त्रि० હિંસક.
कास पु० ઉધરસનો રોગ, ખાંસી.
कासकन्द पु० જેનાથી ઉધરસ થાય તેવું એક જાતનું કંદમૂળ
कासकंठ पु० યમદેવ.
कासघ्न त्रि० ઉધરસનો નાશ કરે તેવું ઔષધ વગેરે.
कासघ्न पु० ઔષધરૂપ એક જાતનો લાડુ.
कासघ्नी स्त्री० ભોરીંગણી વનસ્પતિ.
कासजित् स्त्री० ભારંગ વનસ્પતિ
कासजित् त्रि० ઉધરસનો નાશ કરનાર.
कासनाशिनी स्त्री० કાકડાશીંગી વનસ્પતિ.
कासन्दीवटिका स्त्री० એક જાતનું ખાટું અને પ્રવાહી એવું પીણું.
कासमर्द पु० ઉપરનો અર્થ, તે નામની એક વનસ્પતિ.
कासमर्दन न० પટોલ-પરોળું.
कासर पु० પાડો.
कासरी स्त्री० ભેંસ.
कासहन् पु० ઉધરસનો નાશ કરનાર એક ઉકાળો.
कासहन् त्रि० ઉધરસનો નાશ કરનાર.
कासार पु० સરોવર, તળાવ, એક જાતનો છંદ.
कासार न० એક જાતનું પકવાન્ન.
कासारि पु० કાસમર્દ નામની વનસ્પતિ.
कासालु पु० કોંકણ દેશમાં પ્રસિદ્ધ એક જાતનું કંદમૂળ.
कासिका स्त्री० જંગલી મગનું ઝાડ.
कासिन् त्रि० ઉધરસના રોગવાળું.
कासीय न० કાંસું
कासीस न० હીરાકસી.
कासु स्त्री० એક જાતનું અસ્ત્ર.
कासूतरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कासृति स्त्री० ખરાબ ગતિ.
कासेक्षु पु० એક જાતનું ઘાસ.
कास्तीर न० તે નામનું એક નગર
कास्मर्य पु० ગાંભારી નામની વનસ્પતિ.
काहका स्त्री० કાહલું વાદિત્ર-રણશીંગું.
काहल पु० ઉપરનો અર્થ, બિલાડો, કુકડો, હરકોઈ શબ્દ.
काहल न० અસ્પષ્ટ વાક્ય.
काहल त्रि० સુકું, અત્યંત, ખળ, નીચ.
काहला स्त्री० રણશીંગું, ગાયનું શીંગડું, શીંગડાના આકારનું એક વાદિત્ર, નીશાન, ડંકો, મોટું નગારૂં, ધંતુરાના ફૂલ જેવા આકારનું એક વાદિત્ર, એક અપ્સરા
काहलापुष्प न० ધંતૂરાનું ઝાડ.

काहलि पु० शिव.
काहली स्त्री० तरुण स्त्री, कुकडी, बिलाडी
काहारक पु० पालखी उपाडनारी एक जाति–भोय जाति
काही स्त्री० इंद्रजवनुं झाड.
कि जुहो० प० स० अनिट् जाणवुं, समजवुं
किंयु त्रि० शुं इच्छनार.
किंराजन् पु० खराब राजा.
किंराजन् त्रि० खराब राजावाळो देश वगेरे
किंयत् त्रि० शा वाळुं, शी वस्तुवाळुं.
किंयत् अव्य० कोना जेवुं.
किंवदन्ति स्त्री० साचो के खोटो लोकापवाद.
किंवदन्ती स्त्री० उपरनो अर्थ.
किंवा अव्य० वितर्कमां, संभावनामां तथा बीजो पक्ष बतावो होय त्यां वपराय छे.
किंशारु पु० धान्य वगेरेनो अग्र भाग, बाण, कंकपक्षी,
किंशुक पु० खाखरानु झाड, केसुडानुं झाड, नंदीवृक्ष.
किंशुलुक पु० उपरनो अर्थ
किंशुलुकागिरि पु० जेमां खाखरा पुष्कळ होय तेवो पर्वत
किंशुलुकादि पु० पाणिनीय व्याकरण-प्रसिद्ध एक शब्दगण.
किंस त्रि० खराब रीते [illegible]–कापनार
किंसखि पु० खराब [illegible]
किंस्वित् अव्य० वितर्क.
किकि पु० नाळीएर, [illegible]
किकिदिव पु० चासपक्ष
किकिदिवि पु० चासपक्ष
किकिन् पु० चासपक्षी.
किकिर त्रि० वीखरायेल, [illegible]
किकीदिव पु० चासपक्षी.
किकीदिवि पु० चासपक्षी
किकीदीवि पु० चासपक्षी
किक्किट त्रि० खराब

किक्किश पु० वैद्यकप्रसिद्ध शरीरमांहेनो एक जातनो कीडो.
किक्किष पु० उपरनो अर्थ.
किक्किसाद पु० एक जातनो सर्प.
किखि पु० एक जातनुं शिआळ, वानर.
किङ्कणी स्त्री० नानी घंटडी, घुघरी.
किङ्कर त्रि० दास, सेवक, चाकर, नोकर
किङ्करी स्त्री० दासी, सेवकी, चाकरडी, नोकरनी स्त्री.
किङ्कल पु० सात्वत वंशनो एक राजा
किङ्कार्यता स्त्री० शुं करवापणुं.
किङ्किणी स्त्री० नानी घंटडी, घुघरी, घुघरी जेवा फळवाळुं एक जातनुं झाड, खाटा रसवाळी द्राक्ष, देवीनी एक स्तुति.
किङ्किणीका स्त्री० नानी घंटडी, घुघरी.
किङ्किणीकाश्रम पु० ते नामनुं एक तीर्थ.
किङ्किर पु० भमरो, कोयल, घोडो, कामदेव, रातो रंग.
किङ्किर न० हाथीनुं गंडस्थळ
किङ्किर त्रि० राता रंगवाळुं.
[illegible] स्त्री० लोही.
[illegible] पु० आसोपालवनुं [illegible]
[illegible]
[illegible] आंबानुं झाड
[illegible] भमरी, [illegible]
[illegible] [illegible]केत ना
[illegible] कोपमां [illegible]

किञ्चलुक पु० એક જાતનો કીડો.
किञ्चित् अव्य० કંઈક, થોડું, જરા
किञ्चिलुक पु० એક જાતનો કીડો.
किञ्ज न० કમળ વગેરેની અંદરના કેસરા-તંતુ.
किञ्जप्य न० તે નામનું એક તીર્થ.
किञ्जल न० किञ्ज જુઓ.
किञ्जल्क पु० न० હરકોઈ પુષ્પની અંદરનો કેસર-તંતુ, પુષ્પની રજ, નાગકેસર.
किञ्जल्किन् त्रि० જેમા કેસરા હોય તે, જેમાં પુષ્પરજ હોય તે.
किञ्जल्किनी स्त्री० કેસરા તથા પરાગવાળી પુષ્પની માળા.
किट् भ्वा० पर० सेट् બીવું, ભય પામવું, अ० ગમન કરવું, જવું. स०
किटकिटाय् नामधातु आ० अ० सेट् 'કિટ કિટ' એવો અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો
किटि पु० ભુંડ, ડુક્કર.
किटिभ पु० માથાના વાળની જર.
किटिभ न० સર્પના કરડવાથી થતો એક પ્રકારનો ઉપદ્રવ.
किटी स्त्री० ભુંડણી, ભુંડણ.
किट्ट न० ધાતુઓનો મેલ, તેલ-ઘી વગેરેનો મેલ-કીટું, વિષ્ટા.
किट्टवर्जित न० શરીરમાની છેલ્લી ધાતુ-વીર્ય, પારો.
किट्टाल पु० તાંબાનો કળશ, લોઢાનો મેલ
किण पु० સુકાયલું વ્રણ, માસની ગાર, ઘર્ષણથી થનારૂ ચિન્હ, ડંખ, ડાઘો, એક જાતનો લાકડાનો કીડો.
किणवत् त्रि० સુકાયલા વ્રણવાળું, માસની ગારવાળું, ઘર્ષણથી થનારા ચિન્હવાળુ, ડંખવાળું, ડાઘાવાળુ.
किणि स्त्री० અઘાડો નામની વનસ્પતિ.
किणिही स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
किण्च पु० દારૂનું બી.
किण्व न० જેનો દારૂ બને છે તેવા બીયા, પાપ.
किण्वीय त्रि० દારૂ માટેનું અથવા પાપ માટેનું સાધન કોઈ દ્રવ્ય.
कित् भ्वा० प० स० सेट् સંશય કરવો, રોગ દૂર કરવો, રહેવું. अ०
कित् जुहो पर० स० सेट् જાણવું, સમજવું.
कित् चुरा० उ० सेट् વાસ કરવો, રહેવું. अ० ઇચ્છવું. स०
कित पु० તે નામનો એક ઋષિ
कितव त्रि० જુગારી, ઠગારૂં, ખળ, ઠગ, ધુતારૂં, કપટી.
कितव पु० ધંતુરાનું ઝાડ, એક જાતનું સુગંધી દ્રવ્ય-રોચના.
कितवधूर्त त्रि० કપટી અને ધુતારૂ.
कितवीय त्रि० ધુતારાએ કરેલ વગેરે.
किन्तनु पु० એક જાતનો કીડો.
किन्तमाम् अव्य० ઘણાઓમાથી એકનો અતિશય.
किन्तराम् अव्य० બેમાથી એકનો અતિશય.
किन्तु अव्य० વળી, પણ, તોપણ, સીવાય.
किन्तुघ्न पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અગીઆરમું કરણ.
किन्दत पु० ભારતપ્રસિદ્ધ કુવારૂપ તીર્થ.
किन्दम पु० તે નામનો એક ઋષિ
किन्दर्भ पु० તે નામનો એક ઋષિ
किन्दान न० ભારતપ્રસિદ્ધ એક તીર્થ
किन्दास पु० નિન્દિત દાસ
किन्धिन् पु० ઘોડો.
किन्धिनी स्त्री० ઘોડી,
किन्नर पु० એક પ્રકારની દેવજાતિ, કુબેરનો દૂત, પુલસ્ત્ય ઋષિનો એક પુત્ર, તે નામનું એક વર્ષ, અર્હતનો કોઇ ઉપાસક.
किन्नरी स्त्री० કિન્નરની સ્ત્રી
किन्नरेश पु० કુબેર
किन्नरेश्वर पु० કુબેર.

काहलि पु० શિવ.
काहली स्त्री० તરૂણ સ્ત્રી, કુકડી, બિલાડી.
काहारक पु० પાલખી ઉપાડનારી એક જાતિ–ભોય જાતિ.
काही स्त्री० ઇંદરજવનું ઝાડ.
कि जुहो० प० स० અનિટ્ જાણવું, સમજવું.
किंयु त्रि० શું ઇચ્છનાર.
किंराजन् पु० ખરાબ રાજા.
किंराजन् त्रि० ખરાબ રાજાવાળો દેશ વગેરે.
कियत् त्रि० શા વાળું, શી વસ્તુવાળું.
कियत् अव्य० કોના જેવું.
किंवदन्ति स्त्री० સાચો કે ખોટો લોકાપવાદ.
किंवदन्ती स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
किंवा अव्य० વિતર્કમા, સંભાવનામાં તથા બીજો પક્ષ બતાવવો હોય ત્યા વપરાય છે.
किंशारु पु० ધાન્ય વગેરેનો અગ્ર ભાગ, બાણ, કંકપક્ષી,
किंशुक पु० ખાખરાનુ ઝાડ, કેસુડાનું ઝાડ, નંદીવૃક્ષ.
किंशुलुक पु० ઉપરના અર્થ.
किंशुलुकागिरि पु० જેમા ખાખરા પુષ્કળ હોય તેવો પર્વત.
किंशुलुकादि पु० પાણીનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
किंस त्रि० ખરાબ રીતે છેદનાર–કાપનાર
किंसखि पु० ખરાબ મિત્ર.
किंस्वित् अव्य० વિતર્કમા વપરાય છે.
किकि पु० નાળીએર, ચાસપક્ષી.
किकिदिव पु० ચાસપક્ષી
किकिदिवि पु० ચાસપક્ષી
किकिन् पु० ચાસપક્ષી.
किकिर त्रि० વીખરાયેલ, વેરાયેલ.
किकीदिव पु० ચાસપક્ષી.
किकीदिवि पु० ચાસપક્ષી
किकीदीवि पु० ચાસપક્ષી
किक्किट त्रि० ખરાબ

किक्किश पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ શરીરમાહેનો એક જાતનો કીડો.
किक्किष पु० ઉપરનો અર્થ.
किक्किसाद पु० એક જાતનો સર્પ.
किखि पु० એક જાતનું શિઆળ, વાનર.
किङ्कणी स्त्री० નાની ઘંટડી, ઘુઘરી.
किङ्कर त्रि० દાસ, સેવક, ચાકર, નોકર.
किङ्करी स्त्री० દાસી, સેવકી, ચાકરડી, નોકરની સ્ત્રી.
किङ्कल पु० સાત્વત વંશનો એક રાજા.
किङ्कार्यता स्त्री० શું કરવાપણુ.
किङ्किणी स्त्री० નાની ઘંટડી, ઘુઘરી, ઘુઘરી જેવા ફળવાળું એક જાતનું ઝાડ, ખાટા રસવાળી દ્રાક્ષ, દેવીની એક સ્તુતિ.
किङ्किणीका स्त्री० નાની ઘંટડી, ઘુઘરી.
किङ्किणीकाश्रम पु० તે નામનું એક તીર્થ.
किङ्किर पु० ભમરો, કોયલ, ઘોડો, કામદેવ, રાતો રંગ.
किङ्किर न० હાથીનું ગંડસ્થલ.
किङ्किर त्रि० રાતા રંગવાળું.
किङ्किरा स्त्री० લોહી.
किङ्किरात पु० આસોપાલવનું ઝાડ, કામદેવ, કોયલ, પોપટ.
किङ्किराल पु० બાવળનું ઝાડ.
किङ्किरि स्त्री० ભમરી, કોકિલા.
किङ्किरिन् पु० વિકંકત નામનુ એક ઝાડ.
किङ्किल अव्य० કોપમા તથા અશ્રદ્ધામા વપરાય છે.
किञ्च अव्य० આરંભમા, સમુદાયમા, સમગ્રતામા, સંભાવનામા, અવાન્તરમા, 'તથા અને વળી' એવા અર્થના વપરાય છે.
किञ्चन अव्य० કંઈક, અમમગ્ર એવા અર્થમા વપરાય છે
किञ्चन पु० એક જાતના ખાખરાનુ ઝાડ.
किञ्चनता स्त्री० કાઈકપણુ, થોડાપણુ.
किञ्चनत्व न० ઉપરના અર્થ.

किञ्जल्क पु० એક જાતનો કીડો.
किञ्चित् અવ્ય० કંઈક, થોડું, જરા.
किञ्चिलुक पु० એક જાતનો કીડો.
किञ्ज न० કમળ વગેરેની અંદરના કેસરા-તંતુ.
किञ्जप्य न० તે નામનું એક તીર્થ.
किञ्जल न० किञ्ज જુઓ.
किञ्जल्क पु० न० હરકોઈ પુષ્પની અંદરનો કેસર-તંતુ, પુષ્પની રજ, નાગકેસર.
किञ्जल्किन त्रि० જેમાં કેસરા હોય તે, જેમાં પુષ્પરજ હોય તે.
किञ्जल्किनी स्त्री० કેસરા તથા પરાગવાળી પુષ્પની માળા.
किट् भ्वा० पर० सेट् બીવું, ભય પામવું, अ० ગમન કરવું, જવું. स०
किटकिटाय् નામધાતુ आ० अ० सेट् 'કિટ કિટ' એવો અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો.
किटि पु० ભુંડ, ડુક્કર.
किटिभ पु० માથાના વાળની જૂ.
किटिभ न० સર્પના કરડવાથી થતો એક પ્રકારનો ઉપદ્રવ.
किटी स्त्री० ભુંડણી, ભુંડણ.
किट्ट न० ધાતુઓનો મેલ, તેલ-ઘી વગેરેનો મેલ-કીટું, વિષ્ટા.
किट्टवर्जित न० શરીરમાંની છેલ્લી ધાતુ-વીર્ય, પારો.
किट्टाल पु० તાંબાનો કળશ, લોઢાનો મેલ
किण पु० સુકાયલું વ્રણ, માંસની ગાંઠ, ઘર્ષણથી થનારૂં ચિન્હ, ડંખ, ડાઘો, એક જાતનો લાકડાનો કીડો.
किणवत् त्रि० સુકાયલા વ્રણવાળું, માંસની ગાંઠવાળું, ઘર્ષણથી થનાર ચિન્હવાળું, ડંખવાળું, ડાઘાવાળું.
किणि स्त्री० અઘાડો નામની વનસ્પતિ.
किणिही स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
किण्य पु० દારૂનું બી.
किण्व न० જેનો દારૂ બને છે તેવાં બીયાં, પાપ.
किण्वीय त्रि० દારૂ માટેનું અથવા પાપ માટેનું સાધન કોઈ દ્રવ્ય.
कित् भ्वा० प० स० सेट् સંશય કરવો, રોગ દૂર કરવો, રહેવું. अ०
कित् जुहो पर० स० सेट् જાણવું, સમજવું.
कित् चुरा० उ० सेट् વાસ કરવો, રહેવું. अ० ઇચ્છવું. स०
कित पु० તે નામનો એક ઋષિ.
कितव त्रि० જુગારી, ઠગારૂં, ખળ, ઠગ, ધુતારૂં, કપટી.
कितव पु० ધંતુરાનું ઝાડ, એક જાતનું સુગંધી દ્રવ્ય-રોચના.
कितवधूर्त त्रि० કપટી અને ધુતારૂં.
कितवीय त्रि० ધુતારાએ કરેલ વગેરે.
किन्तनु पु० એક જાતનો કીડો.
किन्तमाम् અવ્ય० ઘણાઓમાંથી એકનો અતિશય.
किन्तराम् અવ્ય० બેમાંથી એકનો અતિશય.
किन्तु અવ્ય० વળી, પણ, તોપણ, સીવાય.
किन्तुघ्न पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અગીઆરમું કરણ.
किन्दत्त पु० ભારતપ્રસિદ્ધ કુવારૂપ તીર્થ.
किन्दम पु० તે નામનો એક ઋષિ.
किन्दर्भ पु० તે નામનો એક ઋષિ.
किन्दान न० ભારતપ્રસિદ્ધ એક તીર્થ.
किन्दास पु० નિન્દિત દાસ
किन्धिन् पु० ઘોડો.
किन्धिनी स्त्री० ઘોડી,
किन्नर पु० એક પ્રકારની દેવજાતિ, કુબેરનો દૂત, પુલસ્ત્ય ઋષિનો એક પુત્ર, તે નામનું એક વર્ષ, અર્હતનો કોઇ ઉપાસક.
किन्नरी स्त्री० કિન્નરની સ્ત્રી.
किन्नरेश पु० કુબેર
किन्नरेश्वर पु० કુબેર.

किन्तु अव्य० प्रश्नमां, वितर्कमां, सादृश्यमां तथा स्थान बतावनार तरीके वपराय छे.
किप्य पु० विष्टामां उत्पन्न थनारो एक कीडो.
किम् त्रि० खराब, कोण, शुं, वितर्कनो विषय, कुत्सा, निंदा, वितर्क, प्रश्न, सादृश्य, प्रकार एवा अर्थमां वपरातो शब्द.
किम् अव्य० कारण एवा अर्थमां, थोडुं एवा अर्थमा अने अतिशय एवा अर्थमां वपराय छे.
किमर्थम् अव्य० शा माटे, शा सारु.
किमिच्छक त्रि० 'तमे शुं इच्छो छो' एम पूछनार सेवक वगेरे.
किमिच्छक पु० मार्कंडेय पुराणमा कहेलुं एक व्रत.
किमीदिन् त्रि० चाडी चुगली करनार, खळ, नीच.
किमु अव्य० प्रश्नमां, निषेधमां, वितर्कमा, तथा निंदामां वपराय छे.
किमुत अव्य० प्रश्नमां, विकल्पमां, वितर्कमां अने अतिशयपणुं एवा अर्थमां.
किम्पच त्रि० कृपण, लोभी, कंजुस.
किम्पचान त्रि० उपरना अर्थ.
किम्पाक पु० महाकाळ नामनो एक वेलो.
किम्पाक त्रि० माताए शिक्षण आपेल, माताए जेने शीखव्युं होय ते
किम्पुना स्त्री० ते नामनी एक नदी
किम्पुरुष पु० एक प्रकारनी देवजाति, देवोनो गवैयो, पृथ्वीना नव खंडमांनो एक खंड, खराब पुरुष.
किम्पुरुषेश्वर पु० कुबेर
किम्पूरुष पु० किम्पुरुष जुओ.
किम्भरा स्त्री० नली नामनुं सुगंधी द्रव्य.
किम्भूतम् अव्य० शी रीते, शा प्रकारे.
कियत् त्रि० केटलुं, केटला मापनुं, केवडुं, केटलुं लांबु-टुंकु-पहोळुं वगेरे.
कियत् अव्य० थोडुं, जरा.
कियदेतिका स्त्री० उद्योग, उत्साह, लांबी महेनत, केटलुं मोटुं काम.
कियद्दूरम् अव्य० केटले दूर, थोडे दूर.
कियाम्बु त्रि० केटला पाणीवाळुं.
कियाह पु० लाल रंगनो घोडो, काळो घोडो.
कियेधास् अव्य० केटला प्रकारे.
किर पु० भुंड, डुक्कर.
किर त्रि० विखेरी नाखनार, वेरी नाखनार.
किरक पु० नानुं डुक्कर, भुंडनुं बच्चुं.
किरक त्रि० लेखक, लखनार.
किरण पु० सूर्य-चंद्र वगेरेनुं किरण.
किरणमालिन् पु० सूर्य, चंद्र, आकडानुं झाड, कपूर.
किराटिका स्त्री० मेना पक्षी.
किरात पु० भिल्ल वगेरे नीच जाति, ते नामनो एक देश, एक जातनुं साळ्युं, शिव, करीयातुं, घोडानो रखेवाळ, एक जातनो लींबडो.
किरात त्रि० नाना शरीरवाळुं.
किरातक पु० करीयातुं.
किराततिक्त पु० करीयातु.
किरातार्जुनीय न० ते नामनुं भारवि कविकृत महाकाव्य.
किराताशिन् पु० गरुडपक्षी.
किराति स्त्री० गंगा नदी.
किरातिनी स्त्री०जटामासी नामनी वनस्पति.
किराती स्त्री० दुर्गादेवी, गंगा, स्वर्गगंगा, कुटणी
किरि पु० भुंड, डुक्कर, मेघ.
किरिटि न० खजूरनु झाड खजूर.
किरी स्त्री० भुंडणी, भुंडण
किरीट पु० न० मुकुट, ताज, पाघडी
किरीटमालिन् पु० अर्जुन.
किरीटिन् पु० अर्जुन.

किरीटिन् त्रि० મુકુટ ધારણ કરનાર, પાઘડી પહેરનાર.
किरीडाद् कडवादि प० अ० सेट् ઠગાઇ કરવી, કપટ કરવું.
किर्मि સ્ત્રી૦ પરાળ, ઘર, સોનાની પુતળી, લોઢાની પ્રતિમા.
किर्मिर त्रि० કાબરચિત્રું, રંગબેરંગી.
किर्मिर पु० પુરૂષમેધ યજ્ઞ, કાબરચિત્રો રંગ.
किर्मी સ્ત્રી૦ किर्मि જુઓ.
किर्मीर पु० નારંગીનું ઝાડ, તે નામનો એક રાક્ષસ, કાબરચિત્રો રંગ.
किर्मीर त्रि० કાબરચિત્રું, રંગબેરંગી.
किर्मीरजित् पु० પાંડવ ભીમસેન.
किर्मीरत्वच् पु० નારંગીનુ ઝાડ, એક જાતના બીજોરાંનું ઝાડ.
किर्मीरनिषूदन पु० किर्मीरजित् જુઓ.
किर्मीरभिद् पु० પાંડવ ભીમસેન.
किर्मीरसूदन पु० ઉપરનો અર્થ.
किर्मीरहन् पु० किर्मीरजित् જુઓ.
किर्मीरित त्रि० રંગબેરંગી કરેલ, કાબરચિત્રું કરેલ.
किल् तुदा० प० अ० सेट् ધોળું થવું, ક્રીડા કરવી, રમવું.
किल् चु० उं० स० सेट् પ્રેરણા કરવી.
किल अव्य० વાર્તામાં, પશ્ચાત્તાપમાં, નિશ્ચયમાં, સંભાવના કરવા યોગ્યમાં, સિદ્ધ અર્થનું પ્રકાશન કરવામાં, હેતુમાં, અરૂચિ, અસત્ય, તિરસ્કાર અને નક્કી એવા અર્થમાં વપરાય છે.
किलकिञ्चित न० મંદ હાસ્ય-સુકું રડવું-હસવું, ત્રાસ-ક્રોધ-શ્રમ વગેરે જેમાં મિશ્ર હોય તેવો સ્ત્રીઓનો એક ભાવ, સ્ત્રીપુરૂષોનો એક કામવિલાસ.
किलकिल पु० શિવ.
किलकिला સ્ત્રી૦ હર્ષધ્વનિ,આનંદનોપોકાર, વીરપુરૂષની સિંહગર્જના
किलाट पु० દૂધનો માવો
किलाटक पु० ઉપરનો અર્થ.
किलाटिन् पु० વાંસનું ઝાડ.
किलाटी સ્ત્રી૦ દૂધનો-વિકાર-મલાઇ-બળી.
किलात पु० તે નામનો એક ઋષિ.
किलास न० એક જાતનો કોઢનો રોગ.
किलास त्रि० એક જાતના કોઢના રોગવાળું.
किलासघ्न पु० કોઢના રોગનો નાશ કરનાર એક વનસ્પતિ.
किलासनाशन त्रि० ક્ષુદ્ર કોઢના રોગનો નાશ કરનાર ઔષધ વગેરે.
किलासिन् त्रि० ક્ષુદ્ર કોઢના રોગવાળું.
किलिञ्ज पु० न० સુગંધી વાળો-ખસથી બનાવેલી સાદડી, ખજૂરીના પાતરાં, વાંસ વગેરેથી બનાવેલી ચટાઇ, નાનો લાકડાનો ટુકડો.
किलिञ्ज पु० न० ઉપરના અર્થ.
किलिञ्जक पु० સાદડી, ચટાઇ.
किलिम न० દેવદારનું ઝાડ.
किलियन् पु० ઘોડો.
किलियनी સ્ત્રી૦ ઘોડી.
किल्बिष न० પાપ, અપરાધ, અન્યાય, રોગ, કીર્તિનાશક શારીરિક પાપ, વેદના, પીડા.
किल्बिषिन् त्रि० પાપી, અપરાધી, અન્યાયી, રોગી, દુઃખી.
किशर पु० न० એક જાતનું સુગંધી દ્રવ્ય.
किशरा સ્ત્રી૦ સાકર.
किशरादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.
किशरावत् पु० સાકર જ્યાં થતી હોય તે દેશ.
किशरिक त्रि० કિશર નામના સુગંધી દ્રવ્યને વેચનાર.
किशल पु० न० નવું કુંપળ, કણગો.
किशलय पु० ઉપરનો અર્થ.

किशलयतल्प पु० નવા કુંપળ પાથરી બનાવેલી શય્યા.
किशोर पु० ઘોડાનું બચ્ચું-વછેરા, સૂર્ય, સોબાન, આકડાનું ઝાડ
किशोर त्रि० દશ વર્ષ પછીની પંદર વર્ષ સુધીની અવસ્થાને પામેલ.
किशोरी स्त्री० ઘોડાનું બચ્ચું-વછેરી, દશથી પંદર વર્ષ સુધીની છોકરી.
किष्क् चु० आ० स० सेट् મારવુ, હાર કરવુ
किष्किन्ध पु० તે નામનો એક દેશ, એ દેશમા આવેલો એક પર્વત
किष्किन्धा स्त्री० કિષ્કિધ પર્વતમા આવેલી વાલીની રાજધાની, કિષ્કિધ પર્વતની એક ગુફા
किष्किन्धाकाण्ड न० વાલ્મિકીય રામાયણનુ એક કાંડ
किष्किन्धी स्त्री० કિષ્કિધ પર્વતની એક ગુફા.
किष्किन्ध्य पु० किष्किन्ध જુઓ.
किष्किन्ध्या स्त्री० किष्किन्धा જુઓ.
किष्किन्ध्याकाण्ड न० किष्किन्धाकाड જુઓ.
किष्किन्ध्याधिप पु० વાલી નામનો વાનર
किष्कु पु० स्त्री० વેત, બાર આગળનુ માપ, ચોવીસ આગળનું હાથનું માપ, કાંડું, કોણીની નીચેનો કાંડા સુધીનો ભાગ
किष्कु त्रि० ખરાબ, નીચ હલકુ.
किष्कुपर्वन् न० વાસ, શેરડી, બરુ, ગાંઠ
किसर पु० न० किशर જુઓ
किसरादि पु० किशरादि જુઓ
किसरिक त्रि० किशरिक જુઓ
किसल पु० न० किशल જુઓ
किसलय पु० न० किशलय જુઓ
किसलयित त्रि० નવા કુપળોવાળું થયેલ
की अव्य० નિદા એવા અર્થમા વપરાય છે
कीकट पु० તે નામનો એક દેશ-મગધ દેશ, બીહાર પ્રાંત.
कीकट त्रि० નિર્ધન, કૃપણ, કગાલ, ગરીબ
कीकट पु० ઘોડો
कीकटी स्त्री० નિર્ધન,-ગરીબ સ્ત્રી, ઘોડી.
कीकश पु० ચાડાળ
कीकस पु० એક જાતનો કીડો, વાનર, ભિક્ષુક
कीकस न० હાડકું.
कीकस त्रि० કઠણ, કઠોર
कीकसास्य पु० પક્ષી.
कीकसास्या स्त्री० પક્ષિણી
कीकि पु० ચાસ પક્ષી
कीकी स्त्री० ચાસ પક્ષિણી
कीचक पु० તે નામનો એક દૈત્ય, વાયુ ભરાવાથી શબ્દ કરતો એક જાતનો પોલો વાસ, વિરાટ રાજાનો સાળો
कीचकजित् पु० પાડવ ભીમસેન
कीचकनिषूदन पु० ઉપરનો અર્થ
कीचकभिद् पु० कीचकजित् જુઓ.
कीचकहन् पु० ઉપર પ્રમાણે
कीचकाह्व पु० પોલો વાસ
कीज त्रि० અદ્ભુત, આશ્ચર્યકારક.
कीट् चु० उ० स० सेट् બાધવુ, રગવુ.
कीट पु० કીડો
कीट त्रि० કઠણ
कीटक पु० કીડો, તે નામની માગધ જાતિ, ક્ષત્રિય પુરુષથી વૈસ્ય સ્ત્રીમા થયેલ પુત્ર, વૃશ્ચિક રાશિ.
कीटगर्दभक पु० એક જાતનો કીડો
कीटघ्न पु० ગધક.
कीटज न० રેશમ, હીર
कीटज त्रि० કીડામાથી ઉત્પન્ન થનાર હર કોઇ પદાર્થ.
कीटजा स्त्री० લાખ
कीटपादिका स्त्री० હમપદી વૃક્ષ-લાજાળુ વનસ્પતિ

कीटमणि पु० पतंगीयुं, आगीओ कीडो.
कीटमातृ स्त्री० कीटपादिका जुओ.
कीटमारी स्त्री० उपर प्रमाणे.
कीटमेष पु० नदी कांठे रेतीमां पडी रहेनारो एक जातनो कीडो.
कीटसंज्ञ पु० कर्क-वृश्चिक-मीन-मकर राशिनो छेल्लो अर्ध भाग.
कीटास्य पु० उपरनो अर्थ.
कीडेर पु० तांदळजानुं शाक.
कीतनिका स्त्री० जेठीमध वनस्पति.
कीदृक्ष त्रि० केवुं, कोना जेवुं.
कीदृश् त्रि० उपरना अर्थ.
कीदृश त्रि० कीदृक्ष जुओ.
कीन न० मांस.
कीनाश पु० यमदेव, वानर, राक्षस, शिवनो जटाजूट.
कीनाश त्रि० पशुओनी हत्या करनार, कसाई, खाटकी, क्षुद्र, नीच, कृपण, कंजुस, गरीब, खेडुत.
कीर पु० पोपट, काश्मीर देश.
कीर न० मांस.
कीरक पु० पोपटनुं बच्चुं, बौद्ध-क्षपणक, एक जातनुं वृक्ष.
कीरतनुफला स्त्री० रुनुं झाड.
कीरनासा स्त्री० शुकनासा नामनी वनस्पति.
कीरवर्णक न० एक जातनुं सुगंधी द्रव्य.
कीरश्रेणि स्त्री० पोपटनी पंक्ति.
कीरि पु० स्तोत्र, स्तुति.
कीरि त्रि० स्तुति करनार.
कीरी स्त्री० पोपटनी स्त्री जाति
कीरेष्ट पु० आंबानुं झाड, अखरोटनुं झाड, जलमधूक वृक्ष, कडवो लींबडो.
कीर्ण त्रि० ढंकायेल, मूकेल, स्थापेल, वीखरायेल, हिंसा करेल.
कीर्णि स्त्री० ढाकवुं, मूकवुं, स्थापवुं, वीखेरवुं, हिंसा करवी.
कीर्त्तन न० कहेवुं, कथन करवुं, प्रशंसा करवी, वखाणवुं, भजन करवुं.
कीर्त्तना स्त्री० उपरना अर्थ, यश.
कीर्त्तनीय त्रि० कहेवा योग्य, कथन करवा योग्य, प्रशंसा करवा योग्य.
कीर्त्तन्य त्रि० उपरना अर्थ.
कीर्त्तयत् त्रि० कहेतुं, बोलतुं, वखाणु करतु, कीर्तन करतुं.
कीर्त्ति स्त्री० प्रसाद, प्रसन्नता, शब्द, दीप्ति, कांति, कोई एक मातृका, विस्तार, कादव, ख्याति, आबरु, कृपा.
कीर्त्तित त्रि० कहेल, बोलेल, ख्याति पामेल, प्रशंसा करेल.
कीर्त्तिभाज् त्रि० कीर्तिमान, आबरुदार, ख्याति पामेल.
कीर्त्तिभाज् पु० द्रोणाचार्य, श्रीकृष्णनो मोटो भाइ.
कीर्त्तिमत् त्रि० कीर्तिवाळुं.
कीर्त्तिमत पु० विश्वदेवनीमांहेनो कोइ श्राद्धदेव, वसुदेवनो मोटो पुत्र.
कीर्त्तिशेष त्रि० नामशेष थयेल, मरण पामेल
कीर्त्तिशेष पु० मृत्यु.
कीर्त्य त्रि० कीर्त्तनीय जुओ.
कीर्मी स्त्री० घासनुं बनावेल घर, झुंपडी.
कीर्यमाण त्रि० ढंकातुं, वीखरातुं, हिंसा करातुं.
कील् भ्वा० प० स० सेट् बांधवुं.
कील पु० अग्निनी शिखा, खीलो, मेख, स्तंभ, लेश, कोणी, कोणीथी नीचेनो भाग, भालो, साधारण हथीआर.
कीलक पु० गाय वगेरेने बांधवानो खीलो, खूंटो, तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध कोइ देव, साठ संवत्सरमांहेनो एक संवत्सर.
कीलक न० अमुक कोइ मंत्र, सप्तशतीजपांगरूपे पाठ करवा योग्य एक स्तोत्र.
कीलसंस्पर्श पु० एक जातनुं झाड.

कीला स्त्री० અમુક એક રતિપ્રકાર, બાંધવું, બંધ, અગ્નિની જ્વાળા.
कीलाल पु० પશુ, રસ.
कीलाल न० પાણી, અમૃત, મધ, લોહી, દારૂ.
कीलालधि पु० સમુદ્ર.
कीलालप पु० રાક્ષસ.
कीलालप त्रि० પાણી પીનાર, લોહી પીનાર, દારૂ પીનાર.
कीलित त्रि० બંધાયેલ, બાધેલ, છેદ પાડેલ, ખીલો ઘાલી બંધ કરેલ વગેરે, સુળીએ ચઢાવેલ, જડી દીધેલ.
कीलित न० બંધ કરવું, બાંધવું.
कीयत् त्रि० कियत् જુઓ.
कीश पु० વાનર, સૂર્ય, પક્ષી, આંકડાનું ઝાડ.
कीश त्रि० નગ્ન, નાગું.
कीशपर्ण पु० અઘાડો વનસ્પતિ.
कीशपर्णक पु० ઉપરનો અર્થ.
कीशपर्णी स्त्री० અઘાડો.
कु भ्वा० आ० अ० अनिट् શબ્દ કરવો રંગવું.
कु तुदा० आ० अ० अनिट् આર્ત્ત શબ્દ કરવો, દુઃખનો પોકાર કરવો.
कु अदा० प० अ० अनिट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
कु अव्य० પાપ, નિંદા, ખરાબ, થોડું એવા અર્થમાં અને અટકાવવું એવા અર્થમાં વપરાય છે.
कु स्त्री० પૃથ્વીનો ભાગ, પૃથ્વી, એકની સંખ્યા.
कुंसा स्त्री० બોલવું, કહેવું, જણાવવું.
कुक् भ्वा० आ० स० सेट् લેવું, ગ્રહણ કરવું.
कुक त्रि० લેનાર, ગ્રહણ કરનાર, સમર્થ.
कुकर्म न० દારૂ.
कुकर पु० હાથની ક્રિયાને મંદ કરી નાખનાર 'કુણિ' નામનો રોગ.
कुकर त्रि० કુણિ રોગવાળું, ખરાબ કામ કરનાર.
कुकर्मन् न० લોક-શાસ્ત્રનિંદિત કામ.
कुकर्मन् त्रि० લોક-શાસ્ત્રનિંદિત કામ કરનાર.
कुकील पु० પર્વત, ડુંગર.
कुकुट पु० એક જાતનું શાક.
कुकुद पु० અલંકાર વગેરેથી શણગારીને શાસ્ત્રવિધિપૂર્વક કન્યાનું દાન કરનાર.
कुकुन्दर पु० સ્ત્રીઓના કુલાઓમાં બાજુ પર રહેલા બે ખાડા, તે નામે એક ઝાડ.
कुकुन्दर न० સ્ત્રીઓના નિતંબમાં બન્ને બાજુપરના ખાડા.
कुकुभा स्त्री० તે નામની એક રાગિણી.
कुकुर पु० તે નામનો યદુવંશી એક રાજા, તે નામનો એક દેશ, કુતરો, ગ્રંથિપર્ણી નામની ઔષધિ.
कुकुराधिप पु० શ્રીકૃષ્ણ.
कुकुरी स्त्री० કુતરી.
कुकूद पु० कुकुद જુઓ.
कुकूटी स्त्री० શીમળાનું ઝાડ.
कुकूल पु० ફોતરાંનો અગ્નિ, ખીલાઓથી ભરેલો ખાડો, બખ્તર.
कुकोल न० બોરડીનું ઝાડ.
कुक्कुट पु० કુકડો, જંગલી કુકડો, અગ્નિનો કણ, તણખો, શૂદ્ર પુરુષથી નિષાદીમાં ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર.
कुक्कुटक पु० ઉપરના અર્થ.
कुक्कुटपादप पु० એક જાતની વનસ્પતિ.
कुक्कुटमस्तक पु० ચવ્યક વનસ્પતિ.
कुक्कुटमण्डप न० કાશીમાં રહેલ મુક્તિમંડપ નામનું સ્થાન.
कुक्कुटव्रत न० ભાદરવા શુદ સાતમને દિવસે કરવાનું એક વ્રત.
कुक्कुटशिरा पु० કસુંબાનું ઝાડ.
कुक्कुटागिरि पु० જેમાં કુકડાં પુષ્કળ છે એવો એક પર્વત.
कुक्कुटाण्ड पु० કુકડીનું ઇંડું.
कुक्कुटाण्डक पु० ભાતની એક જાત.

कुक्कुटाभ पुं० કુકડાના પગ જેવો એક સર્પ.
कुक्कुटासन नं० તે નામનું એક આસન.
कुक्कुटाहि पुं० कुक्कुटाभ જુઓ.
कुक्कुटि स्त्री० દંભચર્યા, ઢોંગીપણું.
कुक्कुटी स्त्री० કુકડી, શીમળાનું ઝાડ, એક જાતનો કીડો.
कुक्कुटीव्रत नं० ભાદરવા શુદિ સાતમે કરવાનું વ્રત.
कुक्कुटोरग पुं० कुक्कुटाभ જુઓ.
कुक्कुभ पुं० જંગલી કુકડો, કુકડો, તે નામનું એક પક્ષી.
कुक्कुभक पुं० ઉપરના અર્થ.
कुक्कुर पुं० કુતરો, તે નામનો એક ઋષિ, યાદવકુળ.
कुक्कुर नं० ગ્રંથિપર્ણી નામનું એક વૃક્ષ.
कुक्कुरद्रु पुं० એક જાતનું ઝાડ.
कुक्कुरवाच् पुं० સારંગ મૃગ.
कुक्कुरी स्त्री० કુતરી.
कुक्कुरेश पुं० યાદવપતિ શ્રીકૃષ્ણ.
कुक्ष पुं० પેટ, જઠર.
कुक्षि पुं० ઉદર, પેટ, પેટનું જમણું-ડાબું પડખું, મધ્ય ભાગ.
कुक्षिम्भरि त्रि० પેટભરૂ, એકલપેટું.
कुक्षिरन्ध्र पुं० નડ ઘાસ-બરૂ.
कुक्षिशूल नं० પેટમાં નીકળતું શળ.
कुख्याति स्त्री० ખરાબ ખ્યાતિ, અપયશ, અપકીર્તિ.
कुङ्कुम नं० કેસર.
कुङ्कुमताम्र नं० કેસર જેવું રાતું.
कुङ्कुमरेणु पुं० કેસરની રજ.
कुङ्कुमाक्त त्रि० કેસરથી વ્યાપ્ત, કેસરથી રંગેલ.
कुङ्कुमाङ्क पुं० કેસરનો ડાઘ
कुङ्कुमाङ्क त्रि० કેસરના ડાઘવાળું.
कुङ्कुमाद्रि पुं० કાશ્મીર દેશમાં આવેલો તે નામનો એક પર્વત જ્યાં કેસર ઉત્પન્ન થાય છે.
कुङ्कुमारुण त्रि० કેસર જેવું રાતું.
कुङ्कुमी स्त्री० મહાજ્યોતિષ્મતી નામનો વેલો.
कुङ्क्नी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कुच् तुदा० प० सेट् રોકવું, અટકાવવું, લખવું, સ્પર્શ કરવો स० વાંકું થવું अ०
कुच् भ्वा० प० स० अ० सेट् જડ થવું.
कुच पुं० સ્તન.
कुच त्रि० સંકોચાયેલ.
कुचकुंभ पुं० સ્તનરૂપ કળશ-મોટા સ્તન.
कुचण्डिका स्त्री० મુરવેલ-મરવી નામની વનસ્પતિ,
कुचण्डी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कुचतट नं० મોટા સ્તન, સ્તનનો એક ભાગ.
कुचताग्र नं० સ્તનનો અગ્ર ભાગ-ડીંટડું.
कुचन्दन नं० ખરાબ ચંદન, રતાંજળી.
कुचफल पुं० દાડમનું ઝાડ, કોઠનું ઝાડ.
कुचर त्रि० પારકા દોષ કહેવાના સ્વભાવવાળું, દુર્ગમ પ્રદેશમાં વિચરનાર, કુકર્મ કરનાર, દુરાચારી.
कुचर्या स्त्री० કુકર્મ, દુરાચાર.
कुचाग्र नं० સ્તનનો અગ્ર ભાગ-ડીંટું.
कुचाङ्गेरी स्त्री० એક જાતનું શાક.
कुचिक पुं० એક જાતનું માછલું, તે નામનો એક દેશ.
कुचिकी स्त्री० એક જાતની માછલી.
कुचित त्रि० માપસર, મપાયેલ, સંકોચાયેલ, રોકેલ.
कुचेल त्रि० ખરાબ વસ્ત્ર ધારણ કરનાર.
कुचेल नं० ખરાબ વસ્ત્ર.
कुचेला स्त्री० પહાડમૂલ નામે વનસ્પતિ.
कुचेली स्त्री० ખરાબ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી, પહાડ મૂળ નામની વનસ્પતિ.
कुच्छ नं० રાત્રિ વિકાસી કમળ, ધોળું કમળ.

कुज् भ्वा० प० स० सेट् अस्पष्ट शब्द करवो.
कुज् भ्वा० प० स० सेट् चोरवुं, चोरी करवी.
कुज पु० मंगल ग्रह, नरकासुर दैत्य, हरकोई झाड.
कुजप त्रि० खराब बोलनार, खराब जप करनार.
कुजम्भ त्रि० खराब दांतवाळुं.
कुजम्भ पु० ते नामनो एक दैत्य
कुजम्भन पु० घर फाडी चोरी करनार.
कुजम्भल पु० घर फाडु चोर
कुजम्भिल पु० उपरनो अर्थ.
कुजा स्त्री० सीता देवी, कात्यायनी देवी.
कुजाष्टम पु० ज्योतिषप्रसिद्ध जन्म लग्नावधि आठमा स्थानमा रहेल मंगळ ग्रहरूप एक योग.
कुञ्जिश पु० एक जातनुं माछलुं.
कुज्या स्त्री० पांच प्रकारनी ज्या पैकी एक.
कुज्झटि स्त्री० नीहार-झाकळ, धुमस
कुज्झटिका स्त्री० उपरनो अर्थ.
कुज्झटी स्त्री० कुज्झटि जुओ.
कुञ्च् भ्वा० प० अ० सेट् संकोचावुं, वाकुं जवुं. नानुं करवुं, टुंकुं करवुं.
कुञ्चन न० ते नामनो आंखनो एक रोग
कुञ्चन न० संकोच, संकोचावुं.
कुञ्चफला स्त्री० कोहळानो वेलो.
कुञ्चि पु० आठ मुठीनुं एक माप
कुञ्चिका स्त्री० चणोठी, कुंची, ... सनी शाखा, मेथी, काळुं ... जातनुं माछलुं
कुञ्चित त्रि० संकोचा...
कुञ्चित न० तगरनुं ...
कुञ्ज पु० न० पर्वत... रेथी ढंकायेलु स्थ...
कुञ्ज पु० हाथीनो ...

ते नामनो एक ऋषि.
कुञ्जकुटीर पु० लतागृह, लताओथी ढंकायेली झुंपडी.
कुञ्जर पु० हाथी, श्रेष्ठ, उत्तम, ते नामनो एक देश, ते नामनो एक पर्वत, हस्त नक्षत्र, पांच मात्रानो पहेलो प्रस्तार, आठनी संख्या.
कुञ्जरक्षारमूल पु० मूळो.
कुञ्जरच्छाय न० ज्योतिषप्रसिद्ध ते नामनो एक योग.
कुञ्जरदरी स्त्री० ते नामनो एक देश
कुञ्जरपिप्पली स्त्री० गजपीपर.
कुञ्जरा स्त्री० आमळानुं झाड, पाटला वृक्ष, हाथणी.
कुञ्जरारति पु० सिंह, अष्टापद-शरभपशु.
कुञ्जरालुक न० एक जातनुं कंदमूळ.
कुञ्जराशन पु० पीपळानुं झाड
कुञ्जरासन न० ते नामनुं एक आसन.
कुञ्जरी स्त्री० हाथणी.
कुञ्जल न० काञ्जी, राब
कुञ्जवल्लरी स्त्री० एक जातनुं झाड
कुञ्जादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दगण.
कुञ्जिका स्त्री० कुञ्चिका जुओ, काञ्जी
कुट् तुदा० प० स० सेट् वांकुं करवुं, वांकुं थवुं.
कुट् चु० आ० स० सेट् तपाववुं, उंनुं करवुं.
कुंट् भ्वा० प० अ० सेट् विकळता करवी, कुंठित करवुं, वांकुं करवुं.
... प० अ० सेट् कूटवुं.
... गढ, किल्लो, पर्वत, पथ्थर
... ते नामनो ऋषि, वृक्ष.
... घ ...

कुटच पु० ઈંદરજવનુ ઝાડ.
कुटज पु० ઉપરનો અર્થ, અગસ્ત્ય મુનિ, દ્રોણાચાર્ય.
कुटगति સ્ત્રી० તે નામનો એક છંદ.
कुटजपुटपाक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઝાડાના રોગનુ એક ઔષધ.
कुटजबीज न० ઈંદરજવ
कुटजरस पु० હરસનો નાશ કરનાર એક રસ
कुटजलेह पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઝાડાના રોગનો નાશ કરનાર એક ચાટણ.
कुटजवीज न० कुटजबीज જુઓ.
कुटजा સ્ત્રી० તે નામનો એક છંદ
कुटजाद्यघृत न० આયુર્વેદપ્રસિદ્ધ એક ઔષધરૂપ ઘી.
कुटजाष्टक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઝાડાના રોગનો નાશ કરનાર ઔષધ.
कुटन्नट पु० શ્યોનાક વૃક્ષ.
कुटन्नट न० એક જાતની મોથ.
कुटप पु० મુનિ, બગીચો, પાશેરનુ એક માપ.
कुटप न० કમળ.
कुटर पु० રવૈયાના દાંડા ઉપર રહેલી દોરીને બાધવાનો સ્તંભ.
कुटरु पु० કપડાનું ઘર–તંબુ.
कुटरुणा સ્ત્રી० નસોતર વનસ્પતિ
कुटल न० છાપરું.
कुटहारिका સ્ત્રી० દાસી.
कुटि સ્ત્રી० ઘર, ઝુંપડી, કુટિલતા, વાંકાઇ.
कुटि पु० ઝાડ, શરીર.
कुटिक त्रि० વાકું, વક્ર.
कुटिका સ્ત્રી० નાનુ ઘર, મઢી, એક નદી.
कुटिकोटिका સ્ત્રી० તે નામની એક નદી
कुटिचर पु० એક જાતનુ જળચર પ્રાણી.
कुटित त्रि० કુટિલ, વક્ર, વાકુ
कुटित् त्रि० વાકું વગતુ, અપ્રમાણિકપણે વર્તતુ
कुटिर न० નાનુ ઘર, મઢી, મઢુલી.
कुटिल त्रि० વાકું, વક્ર, આડું.
कुटिल न० તગરનું પુષ્પ, એક છંદ.
कुटिला સ્ત્રી० તે નામની એક નદી, સરસ્વતી, સૃક્કા નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.
कुटिलिका સ્ત્રી० લુવારની એરણ, પારધિની ગુપ્ત ગતિ.
कुटी સ્ત્રી० ઘર, ઝુંપડી,કુટણી સ્ત્રી, તે નામનુ એક સુગંધી દ્રવ્ય.
कुटीकुट न० ઝુંપડી અને ગઢ.
कुटीकृत न० ઘરરૂપ કરેલ વસ્ત્ર.
कुटीचक पु० એક જાતનો સંન્યાસી
कुटीचर पु० કુટુંબપોષણ પુત્રાદિકને સોંપી પોતે કેવળ ધર્મકાર્યમા આસક્ત રહેનાર.
कुटीचरक पु० ઉપરનો અર્થ.
कुटीमय त्रि० ઘરનો અવયવ
कुटीमुख पु० શિવનો એક પારિષદ.
कुटीय् નામધાતુ प० अ० सेट् મહેલમા પણ ઝુંપડી જેવું વર્તન કરવું.
कुटीर पु० નાની ઝુંપડી, મૈથુન, સ્ત્રીસંગ.
कुटीरक पु० નાની ઝુંપડી.
कुटुंगक पु० ઘરનુ છાપરૂ, એક જાતનું ઘર, ધાન્ય વગેરે રાખવાનો ટોપલો
कुटुनी સ્ત્રી० કુટણી સ્ત્રી.
कुटुम्ब् चु० आ० अ० सेट् ધારણ કરવું, પોષણ કરવુ
कुटुम्ब पु० न० કુટુંબ–પોષ્યવર્ગ, બાંધવ, સતતિ, ન્યાત.
कुटुम्बक पु० न० ઉપરના અર્થ
कुटुम्बक त्रि० કુટુંબમા હોનાર–થનાર.
कुटुम्बव्यापृत त्रि० કુટુંબનું ભરણ પોષણ કરવામાં આસક્ત.
कुटुम्बार्थम् अव्य० કુટુંબ માટે.
कुटुम्बिक त्रि० કુટુંબવાળું, ગૃહસ્થ, ખેડુત.
कुटुम्बिता સ્ત્રી० કુટુંબીપણુ.
कुटुम्बित्व न० કુટુંબીપણું
कुटुम्बिन् त्रि० कुटुम्बिक જુઓ

कुज् भ्वा० प० स० सेट् अस्पष्ट शब्द करवो
कुज् भ्वा० प० स० सेट् चोरवु, चोरी करवी
कुज पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर दैत्य, वृक्ष, कोई झाड
कुजप त्रि० ખરાબ બોલનાર, ખરાબ જપ કરનાર
कुजम्भ त्रि० ખરાબ દાંતવાળુ
कुजम्भ पु० તે નામનો એક દૈત્ય
कुजम्भन पु० ઘર ફાડી ચોરી કરનાર
कुजम्भल पु० ઘર ફાડુ ચોર
कुजम्मिल पु० ઉપરનો અર્થ
कुजा स्त्री० સીતા દેવી, કાત્યાયની દેવી
कुजाष्टम पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ જન્મ લગ્નથી આઠમા સ્થાનમાં રહેલ મંગળ ગ્રહરૂપ એક યોગ
कुज्झिश पु० એક જાતનું માછલું
कुज्या स्त्री० પાંચ પ્રકારની જ્યા પૈકી એક
कुज्झटि स्त्री० નીહાર–ઝાકળ, ધુમસ
कुज्झटिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कुज्झटी स्त्री० कुज्झटि જુઓ
कुञ्च् भ्वा० प० अ० सेट् સંકોચાવું, વાંકુ જવુ નાનું કરવું, ટુંકું કરવું.
कुञ्चन न० તે નામનો આંખનો એક રોગ
कुञ्चन न० સંકોચ, સંકોચાવુ
कुञ्चफला स्त्री० કોહળાનો વેલો
कुञ्चि पु० આઠ મુઠીનું એક માપ
कुञ्चिका स्त्री० ચણોઠી, કુચી, ચાવી, વાંસની શાખા, મેથી, કાળુ જીરૂં, એક જાતનું માછલું
कुञ्चित त्रि० સંકોચાયેલ, વાંકુ વળેલ
कुञ्चित न० તગરનું ફૂલ
कुञ्ज पु० न० પર્વત વગેરેમાં લતાઓ વગેરેથી ઢંકાયેલું સ્થાન, લતામંડપ
कुञ्ज पु० હાથીનો દાંત, હાથીની હડપચી, તે નામનો એક ઋષિ
कुञ्जकुटीर पु० લતાગૃહ, લતાઓથી ઢંકાયેલી ઝુંપડી
कुञ्जर पु० હાથી, શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ, તે નામનો એક દેશ, તે નામનો એક પર્વત, હસ્ત નક્ષત્ર, પાંચ માત્રાનો પહેલો પ્રસ્તાર, આઠની સંખ્યા
कुञ्जरक्षारमूल पु० મૂળો
कुञ्जरच्छाय न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામનો એક યોગ
कुञ्जरदरी स्त्री० તે નામનો એક દેશ
कुञ्जरपिप्पली स्त्री० ગજપીપર
कुञ्जरा स्त्री० આમળાનું ઝાડ, પાટલા વૃક્ષ, હાથણી
कुञ्जरारातिपु० સિંહ, અષ્ટાપદ–શરભપક્ષી
कुञ्जरालुक न० એક જાતનું કંદમૂળ
कुञ्जराशन पु० પીપળાનું ઝાડ
कुञ्जरासन न० તે નામનું એક આસન
कुञ्जरी स्त्री० હાથણી
कुञ्जल न० કાંજી, રાબ
कुञ्जवल्लरी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ
कुञ्जादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
कुञ्जिका स्त्री० कुञ्चिका જુઓ, કાંજી
कुट् तुदा० प० स० सेट् વાંકુ કરવું, વાંકુ થવું
कुट्ट् चु० आ० स० सेट् તપાવવું, ઉનું કરવું
कुट् भ्वा० प० अ० सेट् ચિકણતા કરવી, કુટિલ કરવું, વાંકું કરવું
कुट् दि० प० अ० सेट् ફૂટવું
कुट पु० કોટ, ગઢ, કિલ્લો, પર્વત, પથ્થર ભાગવાનો હથોડો, તે નામનો ઋષિ, વૃક્ષ
कुट पु० न० કળશ, ઘડો
कुटक पु० તે નામનો એક દેશ
कुटङ्क पु० ઘર ઢાંકવાનું ઘાસ વગેરેનું છાપરું
कुटङ्गक पु० છાપરું, ઘાસ વગેરેથી ઢાંકેલું ઘર, ઝુંપડી

कुटच पु० ઇંદરજવનું ઝાડ.
कुटज पु० ઉપરનો અર્થ, અગસ્ત્ય મુનિ, દ્રોણાચાર્ય.
कुटजगति સ્ત્રી૦ તે નામનો એક છંદ.
कुटजपुटपाक પુ૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઝાડાના રોગનું એક ઔષધ.
कुटजबीज न० ઇંદરજવ.
कुटजरस પુ૦ હરસનો નાશ કરનાર એક રસ.
कुटजलेह પુ૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઝાડાના રોગનો નાશ કરનાર એક ચાટણ.
कुटजवीज न० कुटजबीज જુઓ.
कुटजा સ્ત્રી૦ તે નામનો એક છંદ.
कुटजाद्यघृत न० આયુર્વેદપ્રસિદ્ધ એક ઔષધરૂપ ઘી.
कुटजाष्टक પુ૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઝાડાના રોગનો નાશ કરનાર ઔષધ.
कुटन्नट પુ૦ સ્યોનાક વૃક્ષ.
कुटन्नट न० એક જાતની મોથ.
कुटप પુ૦ મુનિ, બગીચો, પાશેરનું એક માપ.
कुटप न० કમળ.
कुटर પુ૦ રવૈયાના દાંડા ઉપર રહેલી દોરીને બાંધવાનો સ્તંભ.
कुटरु પુ૦ કપડાનું ઘર-તંબુ.
कुटरुणा સ્ત્રી૦ નસોતર વનસ્પતિ
कुटल न० છાપરું.
कुटहारिका સ્ત્રી૦ દાસી.
कुटि સ્ત્રી૦ ઘર, ઝુંપડી, કુટિલતા, વાંકાઇ.
कुटि પુ૦ ઝાડ, શરીર.
कुटिक त्रि० વાંકું, વક્ર.
कुटिका સ્ત્રી૦ નાનું ઘર, મઠી, એક નદી.
कुटिकोटिका સ્ત્રી૦ તે નામની એક નદી
कुटिचर પુ૦ એક જાતનું જળચર પ્રાણી.
कुटित त्रि० કુટિલ, વક્ર, વાંકું
कुटित् त्रि० વાંકું વળતું, અપ્રમાણિકપણે વર્તતું.
कुटिर न० નાનું ઘર, મઠી, મઢુલી.
कुटिल त्रि० વાંકું, વક્ર, આડું.
कुटिल न० તગરનું પુષ્પ, એક છંદ.
कुटिला સ્ત્રી૦ તે નામની એક નદી, સરસ્વતી, સૃક્ક નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.
कुटिलिका સ્ત્રી૦ લુવારની એરણ, પારધિની ગુપ્ત ગતિ.
कुटी સ્ત્રી૦ ઘર, ઝુંપડી,કુટણી સ્ત્રી, તે નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.
कुटीकुट न० ઝુંપડી અને ગઢ.
कुटीकृत न० ઘરરૂપ કરેલ વસ્ત્ર.
कुटीचक પુ૦ એક જાતનો સંન્યાસી
कुटीचर પુ૦ કુટુંબપોષણ પુત્રાદિકને સોંપી પોતે કેવળ ધર્મકાર્યમાં આસક્ત રહેનાર.
कुटीचरक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
कुटीमय त्रि० ઘરનો અવયવ
कुटीमुख પુ૦ શિવનો એક પારિષદ.
कुटीय् નામધાતુ પ૦ અ૦ સેટ્ મહેલમાં પણ ઝુંપડી જેવું વર્તન કરવું.
कुटीर પુ૦ નાની ઝુંપડી, મૈથુન, સ્ત્રીસંગ.
कुटीरक પુ૦ નાની ઝુંપડી.
कुटुंगक પુ૦ ઘરનું છાપરું, એક જાતનું ઘર, ધાન્ય વગેરે રાખવાનો ટોપલો.
कुटुनी સ્ત્રી૦ કુટણી સ્ત્રી.
कुटुम्ब् ચુ૦ આ૦ અ૦ સેટ્ ધારણ કરવું, પોષણ કરવું.
कुटुम्ब પુ૦ ન૦ કુટુંબ-પોષ્યવર્ગ, બાંધવ, સંતતિ, ન્યાત.
कुटुम्बक પુ૦ ન૦ ઉપરનો અર્થ.
कुटुम्बक त्रि० કુટુંબમાં હોનાર-થનાર.
कुटुम्बव्यापृत त्रि० કુટુંબનું ભરણ પોષણ કરવામાં આસક્ત.
कुटुम्बार्थम् અવ્ય૦ કુટુંબ માટે.
कुटुम्बिक त्रि० કુટુંબવાળું, ગૃહસ્થ, ખેડુત.
कुटुम्बिता સ્ત્રી૦ કુટુંબીપણું.
कुटुम्बित्व न० કુટુંબીપણું
कुटुम्बिन् त्रि० कुटुम्बिक જુઓ.

कुटुम्बिनी स्त्री० ભાર્યા, પતિ-પુત્રવાળી સ્ત્રી, કુટુંબનો સમુદાય, ક્ષીરિણી વૃક્ષ.
कुटुम्बौकस् न० કુટુંબને રહેવાનું ઘર.
कुटेर पु० कुटीर જુઓ.
कुट् चु० उ० स० सेट् છેદવું, કાપવું, નિંદા કરવી.
कुट् चु० आ० स० सेट् તપાવવું
कुट्टक त्रि० છેદનાર, કાપનાર.
कुट्टक पु० ગણિતવિષયક એક ક્રિયા, એક જાતનુ પક્ષી, જળનો કાગડો.
कुट्टन न० કુટવું, ખાડવું, નિંદા કરવી, ઠપકો દેવો.
कुट्टनी स्त्री० કુટણી સ્ત્રી.
कुट्टमित न० કેશ- સ્તન-અધરોષ્ઠ-વગેરેના ગ્રહણસમયે અંદરથી હર્ષ હોવા છતાં હાથ-માથું ધુણાવવારૂપ સ્ત્રીઓનો એક વિલાસ.
कुट्टाक त्रि० છેદનાર,કાપનાર, નિંદા કરનાર, ઠપકો દેનાર.
कुट्टापरान्त पु० તે નામનો એક દેશ.
कुट्टार पु० પર્વત.
कुट्टार न० મૈથુન, કેવળ, કામળો વગેરે ઊનનું વસ્ત્ર
कुट्टित त्रि० છેદેલ, કાપેલ, કુટેલ, ઠપકો આપેલ, નિંદા કરેલ.
कुट्टित न० ટુકડા કરેલુ રાધેલુ માંસ.
कुट्टिन् त्रि० છેદનાર, કાપનાર, નિંદા કરનાર, ઠપકો આપનાર.
कुट्टिनी स्त्री० કુટણી સ્ત્રી
कुट्टिम पु० न० રત્નમય ભૂમિ, કળી ચૂનાથી ધોળેલી જમીન, ઝુંપડી, નાનું ઘર, દાડમનુ ઝાડ, બાંધેલી ભૂમિ, કોઈ એક મહેલનો ભાગ
कुट्टिमित न० कुट्टमित જુઓ.
कुट्टिहारिका स्त्री० દાસી
कुट्टीर पु० નાનો પર્વત
कुट्टीर त्रि० છેદનાર, કાપનાર, નિંદા કરનાર, ઠપકો આપનાર
कुट्टीरक त्रि० નાના પર્વતની પેઠે ઢગલો કરેલ.
कुट्मल पु० न० કળી, ખીલવાની તૈયારી પર આવેલી પુષ્પકલિકા.
कुट्मल न० તે નામનું એક નરક, કળીના આકારનો બાણનો અગ્રભાગ
कुठ् भ्वा० प० सेट् ગતિમા સ્ખલના થવી, આળસ કરવું अ० મૂકવું, છોડવું. स०
कुठ चु० उ० स० सेट् વીંટવું, વીંટાવું.
कुठ् सौत्रधातु प० स० सेट् છેદવું, કાપવું.
कुठ पु० વૃક્ષ, ઝાડ.
कुठर पु० રવૈયો ખેંચવાની દોરીને બાંધવાનો સ્તંભ, એક જાતનો નાગ.
कुठाकु पु० એક જાતનું પક્ષી.
कुठाटङ्क पु० કુહાડો.
कुठार पु० કુહાડો, ઝાડ.
कुठारक पु० નાનો કુહાડો.
कुठारिका स्त्री० નાની કુહાડી.
कुठारी स्त्री० ઉપરનો અર્થ
कुठारु पु० ઝાડ, વાનર, શસ્ત્રો બનાવનાર.
कुठि पु० પર્વત, ઝાડ.
कुठिक पु० કુષ્ઠ નામની વનસ્પતિ, પાનની જડ.
कुठेर पु० અગ્નિ, ધોળી તુલસી.
कुठेरक पु० ધોળી તુલસી, નાદી વૃક્ષ.
कुठेरज पु० ધોળી તુલસી.
कुठेरु पु० ચામરનો વાયુ.
कुड् भ्वा० प० अ० सेट् વિકલતા કરવી.
कुड् भ्वा० आ० स० सेट् બાળવું, બાળવુ
कुंड् चु० उ० स० सेट् રક્ષણ કરવું.
कुड तुदा० प० सेट् ખાવુ. स० બાળકના જેવું વર્તન કરવું. अ०
कुडङ्ग न० कुञ्ज જુઓ
कुडप पु० પ્રસ્થનો ચોથો ભાગ-પાશેર જેટલું

માપ, ચાર આંગળ પહોળું અને ચાર આંગળ ઉંડું એવું કોઈ ધાતુનું કે લાકડાનું માપ, સોળ કર્ષ જેટલું એક માપ.
कुडव પુ૦ ઉપરના અર્થ.
कुडि પુ૦ શરીર, દેહ.
कुडिका સ્ત્રી૦ તપસ્વીઓનું માટીનું કે લાકડાંનું એક પાત્ર.
कुडिश પુ૦ એક જાતનું માછલું.
कुडिहुङ्गी સ્ત્રી૦ એક જાતનું વૃક્ષ.
कुडमल પુ૦ ન૦ પુષ્પની કળી.
कुडमल ન૦ તે નામનું એક નરક.
कुडमलित ત્રિ૦ જેમાં કળીઓ ફૂટી હોય છે તે.
कुडय ન૦ ભીંત, વિલેપન, કૌતૂહલ.
कुडयक ન૦ ભીંત.
कुडयच्छेदिन પુ૦ ચોર, ભીંતફાડુ-લુટારો.
कुडयच्छेद्य ત્રિ૦ ખોદનાર.
कुडयच्छेद्य પુ૦ ભીંત કરવા માટે ખોદેલો ખાડો.
कुडयमत्स्य પુ૦ ગરોળો.
कुडयमत्सी સ્ત્રી૦ ગરોળી.
कुण् ચુ૦ ઉ૦ સ૦ સેટ્ કહેવું, મંત્રણા ચલાવવી, મસલત કરવી.
कुण् તુદા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ ઉપકાર કરવો, શબ્દ-અવાજ કરવો
कुणक પુ૦ બાળક, શિશુ.
कुणञ्ज પુ૦ એક જાતનું શાક.
कुणञ्जर પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
कुणप પુ૦ મૃત શરીર, મુડદું, ખરાબ ગંધ, દુર્ગંધ, એક જાતનું અસ્ત્ર, ભાલો.
कुणप ત્રિ૦ દુર્ગંધીવાળું, ગંધાતુ, મુડદા જેવું જડ
कुणपी સ્ત્રી૦ મેના પક્ષી.
कुणारु ત્રિ૦ અવાજ કરવાના સ્વભાવવાળું.
कुणाल પુ૦ તે નામનો એક દેશ.
कुणि પુ૦ એક જાતનું ઝાડ.
कुणि ત્રિ૦ લેવું વગેરે ક્રિયામાં મંદહાથવાળું.
कुणिन्द પુ૦ શબ્દ, અવાજ.
कुणिपदी સ્ત્રી૦ આવવા જવામાં મંદ પગવાળી કોઈ સ્ત્રી.
कुण्टक ત્રિ૦ સ્થૂલ, જાડું.
कुण्ठ ત્રિ૦ ક્રિયામાં મંદ, મૂર્ખ, આળસુ.
कुण्ठक ત્રિ૦ સંકુચિત-ક્રિયામાં મંદ, મૂર્ખ, આળસુ, મંદ અને મૂર્ખ માણસવાળો દેશ.
कुण्ठित ત્રિ૦ બુઠ્ઠું થયેલ, ગતિ કરવાને અશક્ત થયેલ.
कुण्ड પુ૦ પતિ જીવતાં સ્ત્રીના વ્યભિચારકર્મથી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર, મહાદેવ, એક જાતનો નાગ, એક જાતનું પક્ષી.
कुण्ड ન૦ યજ્ઞના હોમ વગેરે માટેનો અગ્નિકુંડ, પાણીનો કુંડ, પાણીનું કુંડું, વિશ્વદેવ માટેનો કુંડ.
कुण्डक પુ૦ તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
कुण्डक ન૦ कुण्ड ન૦ જુઓ.
कुण्डक પુ૦ कुण्ड પુ૦ જુઓ.
कुण्डकीट પુ૦ પતિત બ્રાહ્મણનો પુત્ર, વ્યભિચારથી ઉત્પન્ન થયેલ બ્રાહ્મણપુત્ર, દાસી ઉપર કામના કરનાર પુરૂષ, ચાર્વાક મતને જાણનારો કોઈ પુરૂષ.
कुण्डगोल ન૦ કાંજી, રાબ.
कुण्डगोलक ન૦ ઉપરના અર્થ, કુંડ અને ગોલક-એટલે પતિ જીવતાં વ્યભિચારથી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર અને વિધવા થયા પછી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર.
कुण्डङ्ग પુ૦ એક જાતનું ઝાડ.
कुण्डङ्गक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
कुण्डज પુ૦ તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
कुण्डजठर ત્રિ૦ કુંડા જેવાં પેટવાળું.
कुण्डजठर પુ૦ તે નામનો એક ઋષિ.
कुण्डधार પુ૦ એક જાતનો નાગ.
कुण्डपायिन् પુ૦ કુંડના આકારના ચમસ નામના યજ્ઞપાત્રથી સોમરસનું પાન

કરનાર યજમાન સહિત સોળ ઋત્વિજોથી સાધ્ય એવો એક યજ્ઞ કરનાર.
कुण्डपायिनामयन न० તે નામનો એકયજ્ઞ.
कुण्डपायिनामयनन्याय पु० જૈમિનીએ કહેલો તે નામનો એક ન્યાય
कुण्डपाय्य पु० એક જાતનો યજ્ઞ.
कुण्डभेदिन् पु० તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
कुण्डल पु० न० તે નામનું કાનનું એક ઘરેણું, વલય, કડું, ગળાનું ઘરેણુ, વીંટવું, વીંટાવું, ગોળાકાર
कुण्डलना स्त्री० વીંટવુ, વીંટાવુ
कुण्डला स्त्री० ગળોનો વેલો.
कुण्डलिका स्त्री० તે નામનો એક માત્રા-વૃત્ત-છંદ,પકવાન્નની એક જાતિ-જલેબી.
कुण्डलिन् पु० કુંડળવાળું, ગોળાકાર, મોર પક્ષી, રંગબેરંગી મૃગ, વરૂણ દેવ
कुण्डलिन् त्रि० ગોળ ઘેરાવાવાળું, વેષ્ટનયુક્ત.
कुण्डलिनी स्त्री० એક જાતનું પકવાન્ન-જલેબી, ગળો વનસ્પતિ, તંત્રશાસ્ત્ર-પ્રસિદ્ધ દેવતા.
कुण्डली स्त्री० એક પકવાન્ન-જલેબી
कुण्डशायिन् पु० તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર
कुण्डाशिन् पु० તે નામનો ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર
कुण्डाशिन् त्रि० કુંડ અને ગોલક જાતિના વર્ણસંકર પુરૂષનું અન્ન ખાનાર
कुण्डिक पु० તે નામનો કુરૂવંશી એક રાજા
कुण्डिका स्त्री० કમંડળ, સંન્યાસી વગેરેનું જળપાત્ર, માટીનું કે લાકડાનું કુંડું, ઠીકરી
कुण्डिन् त्रि० કુંડવાળુ, કમંડળવાળું.
कुण्डिन् पु शिव.
कुण्डिन पु० કુરૂવંશી એક રાજા, તે નામનો એક ઋષિ
कुण्डिन न० તે નામનું એક નગર-કુંડિનપુર.
कुण्डिनी स्त्री० એક જાતનું રત્નનુ પાત્ર
कुण्डी स्त्री० કમંડળ.
कुण्डीर त्रि० બળવાન મનુષ્ય.
कुण्डूणाची स्त्री० કુટિલ-વક્ર ગતિ
कुण्डोद पु० તે નામનો એક પર્વત.
कुण्डोदर पु० એક જાતનો નાગ.
कुण्डोदर त्रि० કુંડા જેવા ખરાબ પેટવાળું.
कुण्डोघ्नी स्त्री० કુંડા જેવડા અડાણવાળી ગાય કે ભેંસ વગેરે.
कुत् सौत्रधातु प० स० सेट् પાથરવુ, ઢાંકવુ
कुतनु पु० કુબેર.
कुतनु स्त्री० ખરાબ શરીર.
कुतनु त्रि० ખરાબ શરીરવાળું.
कुतन्त्री स्त्री० ખરાબ વીણા, ક્ષુદ્ર દંડ.
कुतप पु० સૂર્ય, અગ્નિ, અતિથિ, બળદ, ભાણેજ, બ્રાહ્મણ, એક જાતનું વાદિત્ર
कुतप न० નેપાળી કામળો, દર્ભ.
कुतपसप्तक पु० न० મરેલાને ઉદ્દેશી કરવામા આવતા શ્રાદ્ધમા જે સાત વસ્તુઓ અવશ્ય આવે છે તે.
कुतपाष्टक न० આઠ કુતપ- જેવા કે મધ્યાન્હ, શૃંગપાત્ર, ઉનનું વસ્ત્ર, રૂપું, દર્ભ, કાળા તલ, ગાય અને દૌહિત્ર,
कुतश्चन अव्य० ક્યાંકથી, કોઇ ઠેકાણેથી
कुतश्चित् अव्य० ઉપરના અર્થ.
कुतस् अव्य० કયાથી શા માટે, શી રીતે, શા પ્રકારે, શાથી.
कुतस्त्य त्रि० કયાથી હોનાર-થનાર, શી રીતે હોનાર-થનાર.
कुतुक न० કૌતૂહલ, ઉત્સુકતા.
कुतुप पु० न० ઘી-તેલ વગેરે ભરવાનુ ચામડાનું નાનું પાત્ર
कुतुप पु० न० દિવસના પંદરમા ભાગનો આઠમો ભાગ
कुतुम्बुरु न० ખરાબ એવુ નિન્દુકીળ

कुतू स्त्री० घी-तेल वगेरेनु नानु चामडानु पात्र
कुतूणक न० ते नामनो आंखोनो एक रोग
कुतूहल न० कुतूहल, कौतुक, नायक-नायिकानो एक भाव
कुतूहल त्रि० वखाणवा योग्य, अद्‌भुत
कुतूहलवत् त्रि० कुतूहलवाळु
कुतूहलित त्रि० कुतूहल जेने थयु होय ते.
कुतूहलिन् त्रि० कुतूहलवाळु
कुतृण न० जळमा थनारु एक जातनु घास, खराब घास
कुतोनिमित्त त्रि० क्या निमित्तनु, शा निमित्तनु.
कुत्र अव्य० क्या, कये ठेकाणे
कुत्रचन अव्य० नीचेनो शब्द जुओ
कुत्रचित् अव्य० क्याक, कोई ठेकाणे, कोई समये, कोइ काळे
कुत्रत्य त्रि० क्या होनार-थनार
कुत्स् चु० आ० स० सेट् निदा करवी
कुत्स पु० ते नामनो एक ऋषि
कुत्सकुशिकिका स्त्री० कुत्स अने कुशिक वशनु युगल
कुत्सन न० निंदा करवी, तिरस्कारवु, निंदा साधन धर्म
कुत्सन त्रि० निदासाधन धर्मवाळु
कुत्सला स्त्री० नीली वृक्ष-गळीनो छोड
कुत्सा स्त्री० निदा
कुत्सावादिन् त्रि० निदा करनार
कुत्सित त्रि० निंदा करायेल, नीच, खराब
कुत्सित न० निदा, कुष्ठ नामनी वनस्पति
कुथ् भ्वा० प० अ० सेट् क्लेशमा आवी पडवु दु खमा आवी पडवु
कुथ् दिवा० प० अ० सेट खराब गध आववी
कुथ पु० कथा-गोदडी, हाथी उपर बाधवानी झूल, कीडो, दर्भ, प्रातःकाळमा स्नान करनार ब्राह्मण
कुथा स्त्री० हाथी उपर बाधवानी झूल
कुथुम पु० सामवेदनी एक शाखा
कुथुमिन् पु० कुथुम नामनी सामवेदनी शाखा जाणनार ब्राह्मण
कुथोदरी स्त्री० कुभकर्णनी पौत्री-निकुभनी पुत्री
कुद् चु० उ० स० सेट् जुठु बोलवु, असत्य बोलवुं
कुदाल पु० कोदाळो, कोदाळी.
कुदिन न० सावन दिन, ज्योतिषमा निषेधेल खराब दिवस.
कुदृष्टि स्त्री० खराब दृष्टि, खराब दर्शन, खराब तार्किक कल्पना
कुदृष्टि त्रि० खराब दृष्टिवाळु, खराब तार्किक कल्पनावाळु
कुदेह पु० कुबेर, खराब देह
कुदेह त्रि० खराब देहवाळु
कुद्दल पु० कोदाळो
कुद्दार पु० कोदाळो
कुद्दाल पु० कोदाळो
कुद्दालक पु० कोदाळो
कुद्मल न० खीलवामा तत्पर एवी फूलनी कळी
कुद्य न० भीत
कुद्र् चु उ० स० सेट् जूठु बोलवु
कुद्रक पु० माचडा उपर बाधेल मडप
कुद्रङ्ग पु० उपरनो अर्थ
कुद्रव पु० कोद्री धान्य
कुद्रि पु० ते नामनो एक ऋषि
कुधान्य न० खराब धान्य, हलकु धान्य
कुध्र पु० पर्वत
कुनक पु० करचलो
कुनख पु० ते नामनो एक रोग
कुनख त्रि० खराब नखवाळु
कुनखिन् त्रि० जेने कुनख रोग थयो होय ते खराब नखवाळु

कुनट पु० રોનાક વૃક્ષ ખરાબ નટ
कुनटी स्त्री० ખરાબ નટી, કોથમીર, ધાણા, મણસીલ
कुनलिन् पु० બક વૃક્ષ, અગથીઆનુ ઝાડ
कुनह पु० તે નામનો એક દેશ
कुनाथ पु० ખરાબ નાથ, દુષ્ટ પાલક, પૃથ્વીનો ધણી, રાજા
कुनाभि पु० નવ નિધિમાનો એક નિધિ, વટોળીયો વાયુ
कुनामन् त्रि० અતિકૃપણ, નીચ
कुनाशक पु० ધમાસો વનસ્પતિ, જવાસો નામની વનસ્પતિ
कुनिषञ्ज पु० દશમા મનુનો એક પુત્ર
कुनीति स्त्री० અન્યાય, અનીતિ, દુરાચાર
कुनीति त्रि० અન્યાયી, અનીતિવાળુ, દુરાચારી
कुनच् भ्वा० प० स० सेट् વક્ર કરવું, વાકું કરવુ, અનાદર કરવો
कुन्त पु० ઉગ્રતા, એક જાતનુ ધાન્ય, ભાલો હથિઆર, એક જાતનો નાનો કીડો
कुन्तल पु० કેશ, માથાના વાળ, જવ, પાણી પીવાનું નાનુ વાસણ ચમચ, જેના હાથમા ભાલો હોય તે, તે નામનો એક દેશ
कुन्तलवर्द्धन पु० ભાગરો વનસ્પતિ
कुन्तलहस्त पु० કેશનો જથ્થો
कुन्तलिका स्त्री० ઘી-રુ઼ી વગેરે કાપવાનું સાધન-પાળી
कुन्तलोशीर न० સુગધી વાળો-ખસ.
कुन्ताप पु० વૈદિક ઋચાઓના પાઠનો એક પ્રકાર
कुन्ताप न० એક જાતનુ આતરડુ
कुन्ति पु० તે નામનો એક દેશ
कुन्तितनया स्त्री० कुन्तिसुता જુઓ
कुन्तिभोज पु० તે નામનો ભોજ દેશનો રાજા-જે કુતીનો બાપ હતો
कुन्तिसुता स्त्री० વસુદેવની બહેન જેને કુતીભોજ રાજાને તેના પિતાએ દત્તક તરીકે આપી હતી તે-કુતી-પાડુની પત્ની-પાડવોની માતા
कुन्ती स्त्री० ઉપરનો અર્થ
कुन्तीतनय पु० કુંતીના પુત્ર-યુધિષ્ઠિર, ભીમ, અર્જુન, અને કર્ણ
कुन्तीसुत पु० ઉપરનો અર્થ
कुन्थ् क्र्यादि० प० अ० सेट् કલેશ પામવો, ભેટવુ
कुन्थु पु० જૈનમતે સત્તરમા જૈન તીર્થંકર, તે નામનો એક બૌદ્ધ, જૈનમતે એક ચક્રવર્તી રાજા.
कुन्द पु० વિષ્ણુ, તે નામનો એક સુગંધી પદાર્થ, તે નામનો કુબેરનો એક ભંડાર, કરેણનુ ઝાડ, ભ્રમિયત્ર-શારડો, મોગરાનુ ઝાડ, તે નામનો એક પર્વત
कुन्द न० મોગરાનુ ફૂલ, કમળ.
कुन्दक पु० મોગરાનુ ઝાડ, ઉદર
कुन्दम पु० બિલાડો
कुन्दमाला स्त्री० તે નામનો એક ગ્રથ.
कुन्दमी स्त्री० બિલાડી
कुन्दर पु० વિષ્ણુ, એક જાતનુ શાક
कुन्दिनी स्त्री० કમળનો સમૂહ
कुन्दु पु० ઉંદર
कुन्दु स्त्री० તે નામનુ એક સુગધી દ્રવ્ય
कुन्दुर पु० ઉપરનો અર્થ
कुन्दुरु पु० તે નામનુ એક સુગધી દ્રવ્ય, ઉંદર
कुन्दुरुक पु० ઉપરનો અર્થ
कुन्दुरुकी स्त्री० શલ્લકી વૃક્ષ
कुप् चु० भ्वा० उभ० स० सेट ઢાકવુ
कुप् चु० उभ० अ० सेट् દીપવુ, પ્રકાશવુ
कुप् दिवा० प० स० सेट् કોપ કરવો, ક્રોધાયમાન થવુ
कुपतम् अव्य० ઉત્તમ રીતિ

कुपथ पु० खराब मार्ग, ते नामनो एक असुर.
कुपथ्य त्रि० शरीरने अहितकारी खानपान वगेरे.
कुपथ्य त्रि० खराब मार्गसंबधी, कुमार्गनुं.
कुपन पु० हिरण्याक्षना सैन्यमानो एक असुर.
कुपय त्रि० गुप्त राखवा योग्य.
कुपाणि पु० वांको हाथ, ठुंठो हाथ.
कुपाणि त्रि० वांका हाथवाळुं, ठुंठुं.
कुपिञ्जल पु० ते नामनु एक पक्षी.
कुपित त्रि० कोपायमान थयेल, क्रोधे भरायेल.
कुपितान्तक पु० कोपायमान थयेल काळ-मृत्यु.
कुपिनिन् पु० माछला पकडनार-मच्छीमार.
कुपिनी स्त्री० माछला राखवानुं पात्र, माछला पकडवानी जाळ.
कुपिन्द पु० कपडां वणनार-वणकर.
कुपीलु पु० ते नामनुं एक झाड.
कुपुत्र पु० खराब पुत्र, मंगळ ग्रह, नरकासुर दैत्य
कुपुत्र त्रि० खराब पुत्रवाळुं.
कुपुरुष पु० खराब पुरुष, हलको माणस, पायजामो.
कुपूय त्रि० जाति-आचार-वगेरेथी निंदित
कुप्य न० सोना-रूपा सिवायनी धातु
कुप्यशाला स्त्री० तांबा-पित्तळ वगेरेना वासण बनाववानुं स्थान.
कुप्रिय त्रि० नीच, हलकुं, अधम.
कुप्लव पु० घास वगेरेथी बनावेल त्रापोनानी होडी.
कुंब् चु० भ्वा० उभ० स० सेट् ढांकवु
कुबल त्रि० निंदित बळवाळुं
कुबलाश्व त्रि० दुर्बळ-नबळा घोडावाळुं.
कुबलाश्व पु० ते नामनो एक राजा.
कुबेर पु० यक्षोनो राजा कुबेर.
कुबेरक पु० अजमानु झाड.
कुबेरक न० निंदित शरीर.
कुबेरदत्त पु० ते नामे एक जैन.
कुबेरनेत्र पु० पाडल वनस्पति.
कुबेरसेना स्त्री० ते नामे एक जैन साध्वी.
कुबेराक्षी स्त्री० पाडल वनस्पति, लताकरंज वृक्ष.
कुबेराचल पु० कैलास पर्वत.
कुबेराद्रि पु० उपरनो अर्थ.
कुब्ज पु० अघाडो वनस्पति, वांकी तरवार, खूंधापणानो रोग, एक जातनु माछलुं.
कुब्ज त्रि० कुबडुं, खुंधु
कुब्जक त्रि० उपरनो अर्थ
कुब्जक पु० अति सुगंधी फूलवाळु एक झाड.
कुब्जकण्टक पु० धोळा खेरनुं झाड.
कुब्जता स्त्री० कुबडापणुं.
कुब्जत्व न० उपरनो अर्थ.
कुब्जा स्त्री० ते नामनी कंसनी एक दासी, कुबडी, खुंधली स्त्री.
कुब्जाम्रक न० ते नामनुं एक तीर्थ.
कुब्जिका स्त्री० आठ वर्षनी कन्या, देवीनी एक मूर्ति.
कुभ्र न० कुंड, कुंडल, जंगल, तंतु, तातणो, शरण, गाडुं.
कुब्रह्म पु० खराब ब्राह्मण.
कुब्रह्मन पु० उपरनो अर्थ.
कुभ् भ्वा० प० स० सेट् बीजु करवुं, पलाळवुं.
कुभ न० पाणी.
कुभ त्रि० खराब कांतिवाळुं.
कुभन्यु त्रि० पाणी छांटनार.
कुभा स्त्री० पृथ्वीनी छाया, खराब कांति.
कुभृत् पु० पर्वत, सातनी संख्या
कुमार् चु० उभ० अ० सेट् रमवु, क्रीडा करवी

कुमार पु० कार्तिक स्वामी, नाटकनी भाषामा युवराज, पोपट पक्षी, घोडेस्वार, वरुण वृक्ष, पाच वर्षनो बाळक, सिंधु नद, बारमा जैन तीर्थंकरनो उपासक एक यक्ष, शाकद्वीप राजानो एक पुत्र, कोइ एक मंत्र, हरकोइ राजकुमार, बाळकोने पीडा करनारो एक ग्रह, स्वरोदयमां कहेल एक स्वर.

कुमार न० शुद्ध सोनुं.

कुमार त्रि० सुंदर, कुंवारुं.

कुमारक पु० कुमार पु० जुओ.

कुमारकल्याण न० वैद्यकप्रसिद्ध औषधरूप घी.

कुमारघातिन् त्रि० शिशुमारक ग्रह.

कुमारजीव पु० जीवपुत्र नामनुं वृक्ष.

कुमारता स्त्री० कुमारपणुं, कुंवारापणुं.

कुमारत्व न० उपरना अर्थ.

कुमारदेष्ण पु० कुमारोने आपनार.

कुमारधारा स्त्री० ते नामनुं एक तीर्थ.

कुमारपाल पु० शालिवाहन राजा, गुजरातनो एक राजा.

कुमारपाल त्रि० कुमारनुं रक्षण करनार.

कुमारपालक त्रि० उपरनो अर्थ.

कुमारपालन पु० शालिवाहन राजा.

कुमारपालन न० कुमारनुं पालन-रक्षण.

कुमारभृत्या स्त्री० कुमाररक्षणनो उपाय, सुयाणीपणुं.

कुमारयु पु० युवराज.

कुमारललित न० सुंदर चेष्टा.

कुमारललित त्रि० सुंदर चेष्टावाळुं.

कुमारललिता स्त्री० ते नामनो एक छंद.

कुमारवाहन न० कार्तिक स्वामीनुं वाहन-मोर.

कुमारवाहिन् पु० उपरनो अर्थ.

कुमारसंभव न० ते नामनुं कालीदासकृत महाकाव्य.

कुमारसू स्त्री० गंगा नदी, पार्वती.

कुमारसू पु० अग्नि, चित्रक वृक्ष.

कुमारहारित पु० ते नामनो एक ऋषि.

कुमारिका स्त्री० नहि परणेली कन्या, नवमल्लिका, एलचीनी लता, कुंवार, भारत वर्षना नवखंडमांहेनो एक खंड.

कुमारिन् त्रि० कुमारवाळुं.

कुमारिल पु० ते नामनो एक मीमांसक.

कुमारी स्त्री० नहि परणेली कन्या, बार वर्षनी कन्या, पार्वती, नवमल्लिका, ते नामनी एक नदी, कुंवार वनस्पति, अपराजिता नामनी वनस्पति, जंबुद्वीपनो एक अंश-कुमारिकाखंड, सीता, सहा नामनी वनस्पति, वांझणी काकडीनो वेलो, मोटी एलची, बटमोगरी, स्यामापक्षी.

कुमारीक्रीडनक न० कुमारीने रमवानुं साधन.

कुमारीपुत्र पु० कुंवारीनो छोकरो.

कुमारीपुत्रक त्रि० कुंवारीना छोकरा जेवुं.

कुमारीश्वशुर पु० विवाहनी पहेलां कुमारीनो वाचिक ससरो.

कुमारीश्वशुरक त्रि० विवाहनी पहेला कुमारीना वाचिक ससराजेवुं.

कुमाल् चु० उ० स० सेट् रमवुं, क्रीडा करवी.

कुमालक पु० सौवीर देश.

कुमुद् न० पोयणुं, रातुं कमळ, चंद्रविकाशी कमळ.

कुमुद् त्रि० कृपण, कंजुस, कंगाळ, निर्दय, अप्रसन्न.

कुमुद् स्त्री० निंद्य आनंद.

कुमुद न० पोयणुं-चंद्रविकाशी कमळ, रातुं कमळ, रुपुं, सामान्य कमळ.

कुमुद पु० कपूर, शाल्मली द्वीपमा आवेलो एक पर्वत, दक्षिण-दिशानो हाथी, विष्णु, विष्णुनो एक पारिषद, एक जातनो वानर, मेरु पर्वतनी पासेनो एक पर्वत,

એક જાતનો સર્પ, તે નામનો એક દેસ.

कुमुदखण्ड न० પોયણાનો સમૂહ, રાત્રિવિકાશી કમળોનો સમુદાય, પોયણાંનો અમુક ભાગ.

कुमुदगंध्या स्त्री० પોયણાં જેવા ગંધવાળી સ્ત્રી.

कुमुदघ्नी स्त्री० તે નામની એક વનસ્પતિ.

कुमुदनाथ पु० ચન્દ્ર, કપૂર.

कुमुदपति पु० ઉપરના અર્થ.

कुमुदबन्धु पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुदबान्धव पु० ઉપરના અર્થ.

कुमुदवती स्त्री० પોયણાંનો વેલો, રાત્રિવિકાશી કમળનો વેલો.

कुमुदा स्त्री० ગાંભારી વનસ્પતિ, શાલપર્ણી વૃક્ષ, કાયફળ

कुमुदाकर पु० પોયણાંનું સ્થાન કોઇ ધરો વગેરે.

कुमुदाक्ष पु० એક જાતનો નાગ, વિષ્ણુનો એક પારિષદ.

कुमुदादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.

कुमुदाभिख्य न० રૂપું.

कुमुदावास पु० જ્યાં પુષ્કળ પોયણા થતાં હોય તેવો દેશ.

कुमुदिक त्रि० પોયણાંની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.

कुमुदिका स्त्री० કાયફળ.

कुमुदिनी स्त्री० જ્યાં પોયણાં થતાં હોય તેવું નાનું સરોવર, પોયણાનો સમૂહ, પોયણાનો વેલો.

कुमुदिनीनाथ पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुदिनीनायक पु० ઉપરના અર્થ.

कुमुदिनीपति पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुदी स्त्री० કાયફળ.

कुमुदेश पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुदेश्वर पु० ઉપરનો અર્થ.

कुमुद्वत् त्रि० પોયણાંવાળો પ્રદેશ વગેરે.

कुमुद्वती स्त्री० પોયણાનો વેલો, કુમુદ નાગની બહેન.

कुमुद्वतीनाथ पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुद्वतीनायक पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुद्वतीपति पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुद्वतीबीज न० પોયણાંનું બીજ.

कुमुद्वतीश पु० ચંદ્ર, કપૂર.

कुमुद्वतीश्वर पु० ઉપરના અર્થ.

कुमोदक पु० વિષ્ણુ.

कुम्प त्रि० ઠુંઠા હાથવાળું.

कुम्ब त्रि० ઠુંઠા હાથવાળું.

कुम्बा स्त्री० ઘણી મજબૂત એવી વાડ, ઝાડી સાડી.

कुम्ब्या स्त्री० તે નામનો વેદનો એક ભાગ.

कुम्भ पु० ઘડો, એક જાતનો હૃદયનો રોગ, હાથીના મસ્તકપર રહેલા બે માંસના પિંડ, તે નામનો કુંભકર્ણનો એક પુત્ર, વેશ્યાનો પતિ, પ્રાણાયામના અંગરૂપ શ્વાસરોધક એક ચેષ્ટા, મેષ વગેરે રાશિમાંની અગીઆરમી રાશિ.

कुम्भ न० ગુગળ, નસોતર.

कुम्भक पु० પ્રાણાયામના અંગરૂપ એક વાયુરોધન વ્યાપાર

कुम्भकर्ण पु० રાવણનો ભાઇ–તે નામે એક રાક્ષસ.

कुम्भकामला स्त्री० એક જાતનો કમળાનો રોગ.

कुम्भकार पु० કુંભાર, કુકડો.

कुम्भकार त्रि० ઘડો બનાવનાર.

कुम्भकारक त्रि० ઘડો બનાવનાર.

कुम्भकारकुक्कुट पु० એક પક્ષી.

कुम्भकारिका स्त्री० કુંભારણ, મણસીલ, જંગલી તુલસી, એક જાતનું નેત્રાંજન.

कुम्भकारी स्त्री० ઉપરના અર્થ.

कुम्भकेतु पु० શંબરાસુરનો એક સેનાપતિ.

कुम्भचक्र न० તે નામનું એક ચક્ર.

कुम्भज પુ૦ અગસ્ત્ય મુનિ, વસિષ્ઠ મુનિ, દ્રોણાચાર્ય.

कुम्भजन्मन् પુ૦ ઉપરના અર્થ.

कुम्भजात પુ૦ कुम्भज જુઓ.

कुम्भतुम्बी સ્ત્રી૦ એક જાતની તુંબડી.

कुम्भदासी સ્ત્રી૦ કુટણી સ્ત્રી.

कुम्भनाभ પુ૦ બલિ દૈત્યનો તે નામનો એક પુત્ર.

कुम्भपदी સ્ત્રી૦ જેને શ્લીપદ રોગ લાગુ હોય તેવી કોઇ સ્ત્રી.

कुम्भपधादि પુ૦ પાણિનીય વ્યાકરણ-પ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.

कुम्भपाद ત્રિ૦ જેને શ્લીપદ રોગ થયો હોય તે.

कुम्भपुटा સ્ત્રી૦ ધોળું નસોતર.

कुम्भमण्डूक પુ૦ ઘડાનો દેડકો—અર્થાત્ ઘડા જેટલાજ પ્રદેશમાં ગતિ કરી શકે તેવો કોઈ નિંદ્ય માણસ.

कुम्भमुद्रा સ્ત્રી૦ તે નામની એક મુદ્રા.

कुम्भयोनि પુ૦ અગસ્ત્ય મુનિ, દ્રોણાચાર્ય, વસિષ્ઠ મુનિ, દ્રોણ—પુષ્પી વૃક્ષ.

कुम्भयोनि સ્ત્રી૦ તે નામની એક અપ્સરા.

कुम्भरेतस् પુ૦ એક જાતનો અગ્નિ, અગસ્ત્ય મુનિ, વસિષ્ઠ મુનિ.

कुम्भला સ્ત્રી૦ મુંડેરી વનસ્પતિ.

कुम्भबीजक પુ૦ એક જાતનું કરંજવૃક્ષ.

कुम्भशाला સ્ત્રી૦ માટીનાં વાસણ પકવવાનું સ્થળ—કુંભારનો નીંભાડો.

कुम्भसन्धि પુ૦ હાથીના મસ્તકપર રહેલા બે માસપિંડની ગંધિ—સાંધો.

कुम्भसंभव પુ૦ અગસ્ત્ય, વસિષ્ટ, દ્રોણાચાર્ય.

कुम्भसर्पिस् ન૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ એક ઘી.

कुम्भा સ્ત્રી૦ વેશ્યા.

कुम्भाख्या સ્ત્રી૦ રાતી પાડલ નામની વનસ્પતિ.

कुम्भाण्ड પુ૦ તે નામનો બાણાસુરનો એક મંત્રી.

कुम्भाण्डक ન૦ કોહળું.

कुम्भाण्डी સ્ત્રી૦ કોહળાંનો વેલો.

कुम्भाधिप પુ૦ શનિ ગ્રહ.

कुम्भाधीश પુ૦ શનિ ગ્રહ.

कुम्भाधीश्वर પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

कुम्भिका સ્ત્રી૦ પાણી ઉપર થનારૂં એક જાતનું ઘાસ, પાડલ વનસ્પતિ, દ્રોણપુષ્પી, તે નામનો એક નેત્રરોગ, વેશ્યા, કાયફળ.

कुम्भिन् પુ૦ હાથી, મગરમચ્છ, ગુગળ.

कुम्भिन् ત્રિ૦ જેની પાસે ઘડો હોય તે.

कुम्भिनी સ્ત્રી૦ હાથણી, પૃથ્વી, નેપાળો વૃક્ષ.

कुम्भिनीबीज ન૦ નેપાળાનું બીજ.

कुम्भिपाकी સ્ત્રી૦ કાયફળ.

कुम्भिमद પુ૦ હાથીનો મદ.

कुम्भिल પુ૦ ચોર, શ્લોકના અર્થનો ચોર, એક જાતનું માછલું, સાળો, અકસ્માત ગર્ભપાત થાય છે તે.

कुम्भी સ્ત્રી૦ નાનો ઘડો, નાની હાંડલી, પાટલાવૃક્ષ, પાણીમાં થનારી એક વનસ્પતિ, કાયફળ, એક જાતના એરંડાનું ઝાડ, નેપાળો વૃક્ષ, નસોતર, પીતપાપડો.

कुम्भीक પુ૦ પુન્નાગ વૃક્ષ, નેપાળો વૃક્ષ, એક જાતનો નેત્રરોગ, એક જાતનો નપુંસક, શકરોગનો એક ઉપદ્રવ

कुम्भीकिनी સ્ત્રી૦ શક રોગનો સમૂહ.

कुम्भीधान्य પુ૦ એક વર્ષ ચાલે તેટલા ધાન્યનો સંગ્રહ કરનાર એક ગૃહસ્થ.

कुम्भीधान्यक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

कुम्भीनस પુ૦ ક્રૂર સર્પ,

कुम्भीनसि પુ૦ બલિ દાનવ.

कुम्भीनसी સ્ત્રી૦ તે નામની એક રાક્ષસી-લવણાસુરની માતા.

कुम्भीपाक पु० ते नामनुं એક નરક.
कुम्भीवीज न० નેપાળાનું બીજ.
कुम्भीर पु० મગરમચ્છ, કાયફળનું ઝાડ.
कुम्भीरमक्षिका स्त्री० એક જાતની માખી.
कुम्भीरासन न० ते नामनुं એક જાતનું આસન.
कुम्भील पु० એક જાતનો ચોર.
कुम्भीलक पु० ઉપરનો અર્થ.
कुम्भीबीज न० નેપાળાનું બીજ.
कुम्भोदर पु० ते नामनो શિવનો એક પારિષદ.
कुभोदर त्रि० ઘડા જેવા પેટવાળું.
कुयव पु० ते नामनो એક અસુર.
कुयव न० ખરાબ ધાન્ય.
कुयवाच् पु० ते नामनो એક અસુર.
कुर् तुदा० प० अ० रौट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
कुरका स्त्री० सल्की વૃક્ષ.
कुरङ्कर पु० સારસ પક્ષી.
कुरङ्कुर पु० સારસ પક્ષી.
कुरङ्ग पु० મૃગ, હરણ.
कुरङ्ग न० એક જાતનું લોઢું, ते नामनुं એક તીર્થ.
कुरङ्गक पु० મૃગ, હરણ, અક્લકરો.
कुरङ्गनयना स्त्री० મૃગ જેવાં નેત્રવાળી કોઈ સ્ત્રી.
कुरङ्गनाभि पु० કસ્તૂરી.
कुरङ्गम पु० એક જાતનો મૃગ.
कुरङ्गिका स्त्री० મુદ્ગપર્ણી–જંગલી મગનું ઝાડ.
कुरङ्गी स्त्री० મૃગલી–, હરિણી.
कुरचिल्ल पु० કરચલો.
कुरट पु० મોચી, ચમાર
कुरटी स्त्री० મોચણ, ચમારણ.
कुरण्ट पु પીળી ઝીંઝોટી વનસ્પતિ.
कुरण्टक पु० ઉપરનો અર્થ.
कुरण्ड पु० અખોટનું ઝાડ, અંડવૃદ્ધિનો રોગ, વૃષણવૃદ્ધિનો રોગ.
कुरण्डक पु० એક જાતનું ઝાડ.
कुरर पु० ટીટોડો પક્ષી.
कुरराङ्घि पु० દેવ સરસવ.
कुररी स्त्री० ટીટોડી બકરી, ઘેટી.
कुररीरुता स्त्री० ते नामनो એક છંદ.
कुरल पु० ટીટોડો પક્ષી, કેશની લટ.
कुरली स्त्री० ટીટોડી પક્ષિણી.
कुरव पु० એક જાતનું ફૂલઝાડ, સિતમંદાર વૃક્ષ, કબૂતર.
कुरव त्रि० ખરાબ શબ્દવાળું.
कुरवक पु० ते नामनुं એક ફૂલઝાડ.
कुरस पु० ખરાબ રસ, એક જાતનો દારૂ.
कुरस त्रि० ખરાબ રસવાળું.
कुरसा स्त्री० ते नामनो એક વેશો.
कुराल पु० ધોળા રંગનો કાળા પગવાળો ઘોડો.
कुराह पु० ઉપરનો અર્થ.
कुरी स्त्री० એક જાતનું ખડધાન્ય.
कुरीर न० મૈથુન, મસ્તકનો અમુક અવયવ.
कुरु पु० ચન્દ્રવંશી એક રાજા, તે રાજાનો દેશ, કુરુદેશનો હરકોઇ રાજા, ભાત, રાંધેલા ચોખા, ભોરીંગણી વનસ્પતિ, પ્રિયવ્રત રાજાનો પૌત્ર, આગ્નીધ્ર રાજાનો એક પુત્ર, નવ ખંડમાંહેનો એક ખંડ, કુરુક્ષેત્ર, ચાર મહાદ્વીપમાનો એક દ્વીપ.
कुरु त्रि० યજ્ઞ વગેરે કરનાર.
कुरुकन्दक पु० न० મૂળો.
कुरुकुल्ला स्त्री० શ્યામા નામની એક શક્તિ.
कुरुक्षेत्र न० જ્યા કૌરવપાંડવોનું યુદ્ધ થયું હતું તે સ્થળ
कुरुक्षेत्रीयोग पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
कुरुजाङ्गल न० કુરુક્ષેત્ર.
कुरुजाङ्गल पु० ब० કુરુ દેશ, જાંગલ દેશ
कुरुट पु० એક જાતનું શાક.

कुरण्ट पु० पीળી ઝીંઝોટી.
कुरण्टक पु० ઉપરનો અર્થ.
कुरण्टी स्त्री० લાકડાંની પુતળી, બ્રાહ્મણી
कुरुत पु० વાસનું બનાવેલ મોટું એક પાત્ર.
कुरुतीर्थ न० તે નામનું એક તીર્થ.
कुरुनदिका स्त्री० નાની નદી.
कुरुपिशङ्गिका स्त्री० ઘો, ચંદન ઘો.
कुरुम्ब न० એક જાતનું બીજોરૂં, એક જાતની નારંગી.
कुरुम्बक न० ઉપરના અર્થ.
कुरुम्बा स्त्री० દ્રોણપુષ્પી નામની વનસ્પતિ.
कुरुम्बिका स्त्री० દ્રોણપુષ્પી વનસ્પતિ.
कुरुम्बी स्त्री० સેંહલી વૃક્ષ.
कुरुराज् पु० દુર્યોધન, કુરૂઓનો રાજા.
कुरुराज पु० ઉપરના અર્થ.
कुररी स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.
कुरुल पु० કેશની લટ.
कुरुवक पु० રાતી ઝીંઝોટી, પીળી ઝીંઝોટી.
कुरुवर्ष न० જંબુદ્વીપમાં આવેલો એક ખંડ-ઉત્તર કુરૂ.
कुरुविन्द पु० મોથ, અડદ, એક જાતની ડાંગેર.
कुरुविन्द न० કાચલવણ, માણેક રત્ન, દર્પણ, હિંગળોક.
कुरुविन्दक पु० નાગરમોથ, માણેક, એક જાતનું રત્ન, કાચલવણ, અડદ, ફળ, પાષાણ, જંગલ
कुरुविल्ल पु० પદ્મરાગ મણિ-માણેક.
कुरुविल्व पु० ઉપરનો અર્થ.
कुरुविल्वक पु० જંગલી કળથી.
कुरुविस्त पु० ચાર તોલા સોનું.
कुरुवृद्ध पु० ભીષ્મ પિતામહ
कुरुश्रवण त्रि० ઋત્વિજોની સ્તુતિ સાંભળનાર.
कुरूटिनी स्त्री० મુકુટવાળી સેના.
कुरूप न० ખરાબ રૂપ
कुरूप त्रि० ખરાબ રૂપવાળું.
कुरूपता स्त्री० ખરાબ રૂપપણું,
कुरूपत्य न० ઉપરનો અર્થ-
कुरूपिन् त्रि० ખરાબ રૂપવાળું.
कुरूप्य न० કથીર ધાતુ
कुरूप्य त्रि० પૃથ્વીના ખરાબ સ્થાનેથી આવેલ.
कुर्कुट पु० કુકડો.
कुर्कुटाहि पु० કુકડા જેવું પક્ષી.
कुर्कुटी स्त्री० કુકડી.
कुर्कुर पु० કુતરો.
कुर्कुरक पु० કુતરો.
कुर्कुरी स्त्री० કુતરી.
कुर्चिका स्त्री० कूर्चिका જુઓ.
कुर्णज पु० फूलजन વૃક્ષ.
कुर्द् भ्वा० आ० अ० सेट् ક્રીડા કરવી, રમવું
कुर्दन न० રમવું, ક્રીડા કરવી.
कुर्पर पु० કોણી, ઢીંચણ-ઘુંટણ.
कुर्पास पु० न० સ્ત્રીઓની કાંચળી-ચોળી.
कुर्पासक पु० ઉપરનો અર્થ.
कुर्वत् त्रि० કામ કરનાર, સેવક, કર્તા કરનાર
कुर्वत् त्रि० કરતું, કામ કરતુ.
कुर्वद्रूप पु० બૌદ્ધમતપ્રસિદ્ધ હેતુ
कुर्वाण त्रि० કરતુ, કામ કરતુ, સેવક, ચાકર વગેરે.
कुर्वादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
कुल् भ्वा० प० स० सेट् બાંધવું, એકઠું કરવુ સમૂહસંકીર્ણ થવું
कुल न० જનપદ-દેશ, બે મધ્યમ હળથી ખેડાય તેટલી જમીન, ગોત્ર, વંશ, ઘર, શરીર, તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ઇત્યાદિ.
कुल त्रि० શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ.
कुल पु० કારીગર-શિલ્પીના કુળમા પ્રધાન એવો પુરૂષ
कुलक पु० ઉપરનો અર્થ, પટોલ વનસ્પતિ, લીલો સર્પ, એક જાતનું ઝાડ, રાફડો, ખરાબ એવું પીલુનુ ઝાડ

कुलक न० એક સાથે સંબંધવાળા પાચ શ્લોક, એકઠું થવું.
कुलकन्या સ્ત્રી० કુળવાન છોકરી,
कुलकर्कटी સ્ત્રી० એક જાતની કાકડીનો વેલો.
कुलकर्मन् ન० કુળનું કર્મ, કુળાચાર.
कुलकुण्डलिनी સ્ત્રી० મૂલાધારમા કમળમા રહેલ શિવશક્તિવિશેષ.
कुलकुण्डली સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ
कुलक्क પુ० કરતાલ.
कुलक्षय પુ० કુળનો નાશ,
कुलक्षया સ્ત્રી० શકશિંબી નામની વનસ્પતિ
कुलगिरि પુ० કુલાચળ પર્વત.
कुलघ्न ત્રિ० કુળઘાતક, વંશનો નાશ કરનાર.
कुलघ्नी સ્ત્રી० મેંઢાશીગી વનસ્પતિ, કાકડાશીંગી.
कुलज ત્રિ० ઉત્તમ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ
कुलजा સ્ત્રી० કુળવાન સ્ત્રી.
कुलजाया સ્ત્રી० ઉત્તમ કુળની સ્ત્રી.
कुलञ्ज પુ० તે નામનું એક ઝાડ.
कुलञ्जन પુ० ઉપરનો અર્થ.
कुलट પુ० જે સગો પુત્ર ન હોય તે.
कुलटा સ્ત્રી० દુરાચારિણી સ્ત્રી.
कुलटी સ્ત્રી० મણસીલ.
कुलतन्तु પુ० કુળના આધારરૂપ પુરૂષ.
कुलतस् અવ્ય० કુળથી, કુળ પ્રમાણે.
कुलतिथि સ્ત્રી० ચોથ, આઠમ, બારસ અને ચૌદશ-એમાની કોઇ તિથિ
कुलतिलक પુ० કુળની ઉન્નતિ કરનાર પુરૂષ.
कुलत्थ પુ० એક જાતનું ધાન્ય-કળથી
कुलत्थाञ्जन ન० એક જાતનુ અંજન
कुलत्था સ્ત્રી० જંગલી કળથી, કાળો સુરમો.
कुलत्थिका સ્ત્રી० જંગલી કળથી, કાળો સુરમો, એક જાતનો રોગ
कुलदीप પુ० તંત્રસાર ગ્રંથમા કહેલ કુલાચારના અંગરૂપ એક દીવો.
कुलदीप ત્રિ० કુળમા દીવા જેવું, કુળને પ્રકાશમા લાવનાર, કુળમા શ્રેષ્ઠ.
कुलदेवता સ્ત્રી० પોતાના કુળક્રમથી પૂજાતી દેવતા.
कुलदेवी સ્ત્રી० પોતાની કુળદેવી
कुलद्रुम પુ० શ્લેષ્માન્તક વગેરે દશ વૃક્ષ.
कुलधर्म પુ० પોતાના કુળનો ધર્મ.
कुलधारक પુ० વંશરક્ષક પુત્ર.
कुलधुर्य ત્રિ० કુળમા શ્રેષ્ઠ.
कुलनक्षत्र ન० તે નામનાં અમુક નક્ષત્ર.
कुलनायक પુ० કુળમા શ્રેષ્ઠ.
कुलनायिका સ્ત્રી० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ નાયિકા.
कुलनारी સ્ત્રી० કુળવાન સ્ત્રી.
कुलनाश પુ० કુળનો નાશ, ઉંટ.
कुलनाशक ત્રિ० કુળનો નાશ કરનાર.
कुलनाशन ન० કુળના નાશનું સાધન, કુળનો નાશ કરવો તે.
कुलनाशी સ્ત્રી० ઉંટડી
कुलन्धर પુ० કુળને ધારણ કરનાર-કુળની રક્ષા કરનાર કોઈ પુરૂષ.
कुलपति પુ० જે બ્રહ્મર્ષિ દશ હજાર મુનિઓને અન્નદાનાદિ પોષણપૂર્વક અધ્યયન કરાવે તે
कुलपति પુ० વંશમા શ્રેષ્ઠ.
कुलपत्र પુ० એક જાતનુ ઝાડ
कुलपत्रक પુ० ઉપરનો અર્થ.
कुलपर्वत પુ० કુલાચળ પર્વત
कुलपालक ત્રિ० કુળનું રક્ષણ કરનાર.
कुलपालक પુ० એક જાતના બીજોરાનુ ઝાડ, નારંગીનુ ઝાડ.
कुलपालि સ્ત્રી० કુળવાન સ્ત્રી
कुलपालिका સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ
कुलपुत्र પુ० વંશધર પુત્ર, કુળનું રક્ષણ કરનાર-કુળવાન પુત્ર.
कुलप्रसूत ત્રિ० શ્રેષ્ઠ કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ

कुलवधू स्त्री० કુળવાન વહુ, માત્ર ઘરમાંજ સ્થિતિ કરનારી–આડી અવળી નહિ ભટકનારી વહુ.
कुलवालिका स्त्री० કુળવાન કન્યા.
कुलभृत्या स्त्री० ગર્ભિણી સ્ત્રીનાં દોહલાં વગેરે પૂર્ણ કરી તેની બરાબર સંભાળ રાખવી તે, વંશનું ભરણ કરવું તે.
कुलम्पुन न० તે નામનું એક તીર્થ.
कुलम्भर पु० ચોર.
कुलम्भर त्रि० કુળનું ભરણ પોષણ કરનાર
कुलम्भल पु० ચોર.
कुलयोषित् स्त्री० કુળવાન સ્ત્રી.
कुलर त्रि० કુલની સમીપનો દેશ વગેરે.
कुलवत् त्रि० શ્રેષ્ઠ કુળવાળું, ઉત્તમકુળમા ઉત્પન્ન થયેલ.
कुलवती स्त्री० શ્રેષ્ઠ કુળમાઉત્પન્ન થયેલીસ્ત્રી.
कुलवर्णा स्त्री० રાતું નસોતર.
कुलवार पु० મંગળવાર, શુક્રવાર.
कुलविद्या स्त्री० વંશપરંપરાથી આવેલી વિદ્યા, વેદાદિ વિદ્યા.
कुलविप्र पु० વંશપંપરાથી આવેલ પુરોહિત.
कुलव्रत न० કુલક્રમવડે કરવાનું વ્રત.
कुलश्रेष्ठिन् त्रि० કુળપરંપરાથી શેઠ, કુળમા ઉત્તમ, કારીગરના કુળમાં મુખ્ય
कुलसंख्या स्त्री० કુળમા ગણત્રી, કુળમા શ્રેષ્ઠતા.
कुलसत्र न० કુળવાનોએ કરવા યોગ્ય યજ્ઞ.
कुलसन्तति स्त्री० કુળપરંપરા, વંશ, પેઢી.
कुलसन्निधि त्रि० કુળની સમીપનું સગું-વહાલું, સાક્ષીઓની હાજરી.
कुलसम्भव त्रि० ઉત્તમ કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ.
कुलसम्भव पु० ઉત્તમ કુળમા જન્મ.
कुलसाधक त्रि० કુલાચારથી સિદ્ધ કરનાર.
कुलसौरभ न० એક જાતનુ સુગંધી ઝાડ.
कुलस्त्री स्त्री० કુળવાન સ્ત્રી.
कुलहण्डक पु० कुलहुण्डक જુઓ.
कुलहला स्त्री० ગોરખમુંડી નામની વનસ્પતિ.
कुलहुण्डक पु० પાણીનું ગોળાકારે ઘુમવું-પાણીની ચકરી.
कुलाकुल त्रि० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ તે નામનાં તિથિ–વાર–નક્ષત્ર.
कुलाकुल त्रि० ઉચ્ચ તથા નીચ કુળમાં જેનું મિશ્રણ થયું હોય તે.
कुलाकुलचक्र न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ચક્ર.
कुलाकुलतिथि स्त्री० બીજ છઠ્ઠ કે દશમ-માહેની કોઈ તિથિ.
कुलाकुलनक्षत्र न० આર્દ્રા, મૂલ, અભિજિત્ અને શતતારકા નક્ષત્ર.
कुलाकुलवार पु० બુધવાર.
कुलाङ्गार न० કુળમાં અધમ, વંશદૂષક.
कुलाचल पु० મહેન્દ્ર વગેરે કુળપર્વત.
कुलाचार पु० કુલોચિત ધર્મ.
कुलाचार्य पु० કુલગુરૂ, પુરોહિત.
कुलाट पु० એક જાતનું નાનું માછલું.
कुलाटी स्त्री० નાની એક જાતની માછલી.
कुलाद्रि पु० કુલાચળ પર્વત.
कुलाधारक पु० કુલાધાર–પુત્ર.
कुलाभि पु० ખજાનો, દ્રવ્યનો ભંડારો.
कुलाय पु० પક્ષીનો માળો, સ્થાન.
कुलाय न० દેહ, શરીર.
कुलायनिलाय पु० માળામાં બેસવું, માળામા બચ્ચાનુ સેવન.
कुलायनिलायिता स्त्री० માળામા બચ્ચાને સેવવાપણું.
कुलायनिलायित्व न० ઉપરનો અર્થ.
कुलायनिलायिन् त्रि० માળામાં બચ્ચાને સેવનાર.
कुलायवासिन पु० પક્ષી.
कुलायस्थ पु० માળામા રહેલ પક્ષી.
कुलायिका स्त्री० પક્ષીશાળા.

कुलायिनी સ્ત્રી૦ વૈદિક એક વિષ્ટુતિ
कुलाल પુ૦ કુંભાર, જંગલી કુકડો.
कुलालादि પુ૦ પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
कुलालिका સ્ત્રી૦ કુંભારણ, જંગલી કળથી, કાળો સુરખો, સૌવીરાંજન.
कुलाली સ્ત્રી૦ ઉપરના અર્થ.
कुलालंबिन् ત્રિ૦ કુળનો આધાર, કુળને નભાવનાર.
कुलाह પુ૦ લગાર પીળા રંગનો કાળા ઢીંચણવાળો ઘોડો.
कुलाहक પુ૦ કાચંડો, એક જાતનું શાક.
कुलाहल પુ૦ એક જાતનું વૃક્ષ.
कुलि પુ૦ હાથ, ચકલો-પક્ષી
कुलि સ્ત્રી૦ ભોરીંગણી વનસ્પતિ.
कुलिक ત્રિ૦ કુળમાં શ્રેષ્ઠ, કારીગરના કુળમા મુખ્ય.
कुलिक પુ૦ એક જાતનું શાક, તે નામનો નાગ, એક પ્રકારનું દુષ્ટ મુહૂર્ત.
कुलिकवेला સ્ત્રી૦ એક પ્રકારના મુહૂર્તની વેળા.
कुलिङ्ग પુ૦ ચકલો પક્ષી, કાકાકૌવા નામનું પક્ષી.
कुलिङ्ग ન૦ ખરાબ લિંગ-જાતિ
कुलिङ्ग ત્રિ૦ ખરાબ લિંગ-જાતિવાળું
कुलिङ्गक પુ૦ ચકલો પક્ષી.
कुलिङ्गाक्षी સ્ત્રી૦ એક જાતનું ઝાડ.
कुलिङ्गी સ્ત્રી૦ ચકલી, કાકડાશીંગી.
कुलिज ત્રિ૦ હાથમા ઉત્પન્ન થયેલ નખ વગેરે, ભોરીંગણીમા થયેલ.
कुलिन ત્રિ૦ કુળવાન, ઉત્તમ કુળવાળું
कुलिन् પુ૦ કુલપર્વત.
कुलिनृ પુ૦ તે નામનો એક દેશ, તે દેશનો રાજા.
कुलिर પુ૦ કરચલો, મેષ વગેરે રાશિઓમાથી ચોથી રાશિ.
कुलिश પુ૦ ન૦ ઇન્દ્રનુ વજ્ર.
कुलिश પુ૦ એક જાતનું માછલું, એક જાતનું ઝાડ.
कुलिशद्रुम પુ૦ થોરનું ઝાડ
कुलिशधर પુ૦ ઇન્દ્ર.
कुलिशनायक પુ૦ તે નામનો એક રતિબંધ.
कुलिशपाणि પુ૦ ઇન્દ્ર.
कुलिशभृत् પુ૦ ઇન્દ્ર.
कुलिशांकुशा સ્ત્રી૦ તે નામની બૌદ્ધ લોકોની એક દેવી
कुलिशाङ्कुशा સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कुलिशासन પુ૦ બૌદ્ધમતનો નેતા શાક્યમુનિ.
कुली સ્ત્રી૦ ભોરીંગણી, બૃહતી નામની વનસ્પતિ, મોટી સાળી-પાટલા સાસુ.
कुलीक પુ૦ પક્ષી.
कुलीका સ્ત્રી૦ પક્ષિણી.
कुलीन પુ૦ ઉત્તમ કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ ઘોડો.
कुलीन ત્રિ૦ ઉત્તમ કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ, કુળવાન, તંત્રોક્ત કુલાચારવાળું, પૃથ્વીને લાગેલ-વળગેલ
कुलीनक પુ૦ જંગલી મગ.
कुलीनता સ્ત્રી૦ કુલીનપણું.
कुलीनत्व ન૦ કુલીનપણું.
कुलीनस ન૦ પાણી.
कुलीनी સ્ત્રી૦ ઉત્તમ કુળમા ઉત્પન્ન થયેલી ઘોડી
कुलीपय ત્રિ૦ એક જાતનું જલચર પ્રાણી.
कुलीर પુ૦ કરચલો, કર્કરાશિ.
कुलीरविषाणिका સ્ત્રી૦ કાકડાશીંગી.
कुलीरविषाणी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कुलीरशृंगी સ્ત્રી૦ કાકડાશીંગી વનસ્પતિ.
कुलीरा સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कुलीराद् પુ૦ કરચલાનું બચ્ચું.
कुलीरी સ્ત્રી૦ કરચલી
कुलीश પુ૦ ન૦ વજ્ર.

कुलुक न० જીભનો મેલ-ઊલ.
कुलुकगुञ्जा સ્ત્રી० ઉમાંડીયાનો અગ્નિ.
कुलुङ्ग पु० એક જાતનું હરણ.
कुलुङ्गा स्त्री० એક જાતની હરિણી.
कुलुञ्च त्रि० એક જાતનો ચોર.
कुलूत पु० ब० તે નામનો એક દેશ, તે દેશના રાજા.
कुलेचर पु० એક જાતનું શાક.
कुलेश्वर पु० શિવ, કુલનો-વંશનો પતિ-આગેવાન.
कुलेय त्रि० કુળવાન.
कुलोत्कट पु० કુળવાન ઘોડો.
कुलोत्कट त्रि० ઉત્તમ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
कुलोद्वह त्रि० કુલનું પાલન કરનાર, કુલ-શ્રેષ્ઠ.
कुल्फ पु० न० તે નામનો એક રોગ, પગની ઘુંટી.
कुल्मल न० પાપ.
कुल्माष पु० અર્ધા પકાવેલ ઘઉં વગેરે, ખરાબ અડદ, સૂર્યનો એક પાર્ષદ, ખીચડી, એક જાતનો રોગ, જંગલી કળથી.
कुल्माष न० કાજી, રાબ.
कुल्माष त्रि० નિંદિત.
कुल्माषाभिषुत न० કાજી.
कुल्माषी स्त्री० તે નામની એક નદી.
कुल्मास न० कुल्माष જુઓ.
कुल्य न० હાડકું, આઠ દ્રોણનું એક માપ, માંસ.
कुल्य त्रि० કુળવાન, માન્ય, કુળની સમીપનો દેશ વગેરે, કુળના હિતનું, પાણીની નહેરમાં હોનાર-થનાર.
कुल्या स्त्री० તે નામની એક નદી, પ્રાણીની નહેર, ગટર, જીવંતી નામે ઔષધિ, ખાઈ, નદી, કુળવાન સ્ત્રી.
कुल्यासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ આસન.
कुल्लूक पु० મનુસ્મૃતિનો એક ટીકાકાર-કુલ્લૂક ભટ્ટ.
कुल्व न० જ્યાં બિલકુલ રૂંવાટાં હોતા નથી તે-ટાલ.
कुल्व त्रि० ટાલીયું, ટાલવાળું.
कुल्वक न० कुलुक જુઓ.
कुव न० કમળ, હરેકોઇ ફૂલ.
कुवकालुका स्त्री० ઘીલોડાંનું શાક.
कुवङ्ग न० સીસું.
कुवचस् त्रि० ખરાબ વચનવાળું.
कुवचस् न० ખરાબ ભાષણ, કોઇની નિંદા કહેવી.
कुवज्रक न० એક જાતનો મણિ.
कुवद त्रि० ખરાબ ભાષણ કરનાર.
कुवम पु० સૂર્ય.
कुवम त्रि० નિંદિત વમન કરનાર.
कुवर पु० તુરો રસ, કસાયલો રસ.
कुवर त्रि० તુરૂં, કસાયલું.
कुवल न० કમળ, મોતી, બોરડીનું ફળ-બોર, પાણી, સર્પનું પેટ.
कुवलय न० કમળ, કુમુદ. ધોળું કમળ, કાળું કમળ, ભૂમંડળ.
कुवलय पु० તે નામે એક અસુર.
कुवलयानन्द पु० તે નામે એક અલંકાર-ગ્રંથ, કમળનો આનંદ.
कुवलयापीड पु० કંસનો સેવક-હાથીના રૂપને ધારણ કરનાર એક અસુર.
कुवलयापीड त्रि० ધોળા કે કાળાં કમળથી જેણે ભૂષણ કર્યું હોય તે.
कुवलयाश्व पु० તે નામે એક રાજા
कुवलयित त्रि० કમળથી શૃંગારેલ, જ્યાં કમળ ઉત્પન્ન થયેલ હોય તે.
कुवलयिनी स्त्री० કમળનો વેલો, કમળનો સમૂહ.
कुवलयेशता स्त्री० આખા ભૂમંડળનું સ્વામિત્વ.

कुवलाश्व पु० ते नामे એક રાજા.
कुवली स्त्री० બોરડીનું ઝાડ.
कुवलेशय पु० વિષ્ણુ.
कुवाद पु० ખરાબ વાદ.
कुवाद त्रि० પારકા દોષ કહેવાના સ્વભાવ-વાળું, ખરાબ વાદ કરનાર.
कुवाहुल पु० ઉંટ.
कुवाहुली स्त्री० ઉંટડી,
कुविक पु० व० તે નામે દેશ.
कुविद् अव्य० ઘણાપણું, પ્રશંસા.
कुविद् त्रि० ખરાબ જ્ઞાનવાળું.
कुविद्य त्रि० ખરાબ વિદ્યાવાળું.
कुविद्या स्त्री० ખરાબ વિદ્યા.
कुविचास त्रि० ખરાબ વિદ્યાને દૂર કરનાર.
कुविन्द पु० વણકર, કપડાં વણનાર-એક વર્ણસંકર જાતિ.
कुविम्ब पु० न० ભૂમંડળ, નિંદિત મંડળ.
कुविवाह पु० નિંદનીય વિવાહ.
कुवृत्ति स्त्री० નિંદિત આચરણ, ખરાબ વર્તન.
कुवृत्ति त्रि० નિંદિત આચરણવાળું, ખરાબ વર્તનવાળું.
कुवृत्तिकृत् पु० કરમદાનું ઝાડ-करंजवृक्ष.
कुवृत्तिकृत् त्रि० નિંદિત ચેષ્ટા કરનાર.
कुवेणि स्त्री० માછલાં રાખવાનો ટોપલો, જેની વેણી ખરાબ હોય તેવી સ્ત્રી.
कुवेणी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
कुवेर त्रि० ખરાબ શરીરવાળું.
कुवेर पु० ઉત્તર દિશાનો રક્ષક કુબેર દેવ.
कुवेरक पु० ઉપરનો અર્થ, નંદી વૃક્ષ, તે નામે એક જૈન.
कुवेरदत्त पु० તે નામે એક જૈન.
कुवेरनेत्र पु० પાડલ વનસ્પતિ.
कुवेरसेना स्त्री० તે નામે એક જૈન સાધ્વી.
कुवेराक्षी स्त्री० પાડલ, લતાકરંજ.
कुवेराचल पु० કૈલાસ પર્વત.
कुवेराद्रि पु० કૈલાસ પર્વત.
कुवेल न० કમળ.
कुवैद्य पु० ખરાબ વૈદ્ય, ઉંટ વૈદ્ય.
कुव्र न० જંગલ, વન.
कुंश् चुरा० ભ્વા० प० स० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું.
कुश् दिवा० प० स० सेट् આલિંગન કરવું, ભેટવું.
कुश पु० न० દર્ભ, દાભ.
कुश पु० જોતર, જોતું, તે નામે રામનો પુત્ર, તે નામે એક બેટ, તે નામે એક રાજા.
कुश न० પાણી.
कुश त्रि० પાપી, મદમત્ત.
कुशकण्डिका स्त्री० વૈદિક અગ્નિનો તે નામે એક સંસ્કાર.
कुशकाश न० દર્ભ અને કાસડો.
कुशधारा स्त्री० તે નામે એક નદી.
कुशण्डिका स्त्री० कुशकण्डिका જુઓ.
कुशध्वज पु० જનક રાજાનો નાનો ભાઈ.
कुशनाभ पु० તે નામે એક રાજા.
कुशनामन् पु० ઉંટ.
कुशनेत्र पु० તે નામે એક અસુર.
कुशप न० પીવાનું પાત્ર.
कुशपुष्प पु० તે નામે એક વૃક્ષ.
कुशपुष्प न० દર્ભ અને ફૂલ.
कुशप्लवन न० તે નામે એક તીર્થ.
कुशय पु० પીવાનું પાત્ર.
कुशर पु० કાસડા જેવું એક ઘાસ.
कुशल त्रि० દર્ભ ગ્રહણ કરનાર, કાર્ય-ચતુર, કુશળ, દર્ભવાળું, કલ્યાણવાળું, ડાહ્યું.
कुशल न० કલ્યાણ, મંગળ, ક્ષેમ, નીરોગી-પણું, પુણ્ય, ચતુરપણું.
कुशलता स्त्री० કુશલપણું, ચતુરાઇ, શાણ-પણ, નીરોગીપણું

कुशलत्व न० ઉપરના અર્થ.
कुशलप्रश्न पु० કુશળજિજ્ઞાસા, કુશળ જાણવાની ઇચ્છા.
कुशलव पु० द्विव० રામના પુત્ર કુશ અને લવ
कुशलिन् त्रि० કલ્યાણવાળું, નીરોગી, સુખી, ચતુર, હોશીઆર.
कुशली स्त्री० અશ્મન્તક વૃક્ષ.
कुशवत् त्रि० દર્ભવાળું.
कुशवती स्त्री० તે નામે એક નદી.
कुशविन्दु पु० ब० તે નામે એક દેશ.
कुशस्थल न० કાન્યકુબ્જ દેશ
कुशस्थली स्त्री० તે નામે એક નગરી–દ્વારકા, ઉજ્જયિની.
कुशा स्त्री० દોરડી, લગામ, મીઠી કાકડી, ઉમરાના લાકડાનો ખીલો.
कुशाकर पु० યજ્ઞનો અગ્નિ.
कुशाक्ष पु० વાનર.
कुशाक्षी स्त्री० વાનરી.
कुशाग्र न० દર્ભનો અગ્રભાગ.
कुशाग्र त्रि० દર્ભના અગ્રભાગ જેવું સૂક્ષ્મ–તીક્ષ્ણ.
कुशाग्रीय त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कुशाग्रीयमति त्रि० દર્ભના અગ્રભાગ જેવી તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ[illegible]
कुशाङ्गरीय [illegible]
कुशाङ्गुलीय [illegible]
कुशासन न० દર્ભનું આસન, ખરાબ શાસન, પૃથ્વી ઉપર શાસન.
कुशिंशपा स्त्री० કપિલ શિંશપા–વનસ્પતિ
कुशिक पु० ગાધિ રાજાનો પિતા–વિશ્વામિત્રનો દાદો, સાગનું ઝાડ, બહેડાનું ઝાડ, તેલનો ગાળ, અશ્વકર્ણ વૃક્ષ.
कुशिक त्रि० કાણું
कुशिका स्त्री० લોઢાની કોશ
कुशित त्रि० પાણીથી મિશ્ર.
कुशिन त्रि० દર્ભવાળું.
कुशिन् पु० વાલ્મીક મુનિ.
कुशिम्बि स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
कुशीम्बी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कुशी स्त्री० કોશ.
कुशीद न० વ્યાજ માટે ધનપ્રયોગ, ચંદન–રતાંજલી.
कुशीरक न० ખેડવાથી જેમાં હળ થઈ ગયું હોય તેવું ખેતર વગેરે
कुशील न० ખરાબ સ્વભાવ, ખરાબ ચારિ
कुशील त्रि० ખરાબ સ્વભાવવાળું, ખ ચારિત્ર્યવાળું.
कुशीलव पु० કીર્તિ ફેલાવનાર નટ, ચાર ભાટ, ગવૈયો, વાલ્મિક મુનિ, હરકોઈ
कुशीलव पु० द्वि० રામચંદ્રના કુશ ને લવ બે પુત્ર.
कुशीवश पु० વાલ્મીક મુનિ.

कुशेशय त्रि० दर्भनी शय्यापर सुनार.
कुशेशयकर पु० सूर्य.
कुशोदक न० दर्भसहित पाणी.
कुष् क्र्या० प० स० सेट् निचोववुं, બहार काढवुं, अनु + समानपणे બहार काढवुं. अभि+सामेथी બहार काढवुं. अव+नीचे काढवुं. निर् + काढी मूकवुं.
कुषक पु० બेहडानुं आड.
कुषल त्रि० दक्ष, होशीआर, कुशल, चतुर.
कुषाकु पु० वानर, अग्नि, सूर्य.
कुषाकु त्रि० બળतुं, गरम थइ જોसमा आवतुं, निर्दय, क्रूर.
कुषित् अव्य० घणुपणामा तथा प्रशंसामा वपराय छे.
कुषित त्रि० જળथी मिश्र.
कुषितक पु० ते नामनो એक ऋषि.
कुषित्वा अव्य० બहार काढीने, नीचोवीने.
कुषीद न० कुसीद જુઓ.
कुषीद त्रि० आળसु, मंद.
कुषुभ् कण्ड्वादि० प० स० सेट् फेंकवुं.
कुषुम्भक पु० नोળीયो.
कुष्ठ पु० न० ते नामे એक आड, कोढनो रोग, એक જાતनु ઝेर.
कुष्ठकेतु पु० એक જાतनुं आड.
कुष्ठगण पु० अढार प्रकारना कोढनो समुदाय
कुष्ठगन्धि न० એलवालुक-वनस्पति.
कुष्ठगन्धिनी स्त्री० आसंध वनस्पति.
कुष्ठघ्न त्रि० कोढनो नाश करनार औषध वगेरे.
कुष्ठघ्न पु० हिंतावली वनस्पति
कुष्ठघ्नी स्त्री० काकमाची वनस्पति, બાબચी वनस्पति.
कुष्ठनाशन पु० वाराही कंद, धोળा सरसव, गिरिप वृक्ष, राता खेरनु आड
कुष्ठनाशन त्रि० कोढनो नाश करनार औषध वगेरे.
कुष्ठनाशिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
कुष्ठनाशिनी स्त्री० सोमराજી वनस्पति.
कुष्ठल न० ખराબ स्थળ-स्थान-ठेकाणुं, पृथ्वीनी सपाटी.
कुष्ठविद् स्त्री० कोढना स्वरूपने दर्शावनारी विद्या.
कुष्ठविद् त्रि० कोढना स्वरूपने જाणनार.
कुष्ठसूदन पु० गरमाળो.
कुष्ठसूदन त्रि० कोढनो नाश करनार औषध वगेरे.
कुष्ठहन्तृ पु० हाथीकंद-वनस्पति.
कुष्ठहन्तृ त्रि० कोढनो नाश करनार औषध वगेरे.
कुष्ठहन्त्री स्त्री० બાબચी वनस्पति.
कुष्ठहृत् पु० दुर्गंधी ખेर.
कुष्ठहृत् त्रि० कोढने दूर करनार औषध वगेरे.
कुष्ठारि पु० दुर्गंधी ખेर, परोल वनस्पति, ખेर, गंधक.
कुष्ठारि त्रि० कोढनो नाश करनार औषध वगेरे.
कुष्ठिका स्त्री० पगनो अमुक अवयव.
कुष्ठित त्रि० જેने कोढनो रोग थयो होय ते
कुष्ठिन् त्रि० उपरनो अर्थ
कुष्मल न० छेदवुं, कापवुं, ढाकवुं, विकसेल, ખीलेल
कुष्माण्ड पु० कोळुं, ते नामे शिवनो એक पारिषद, એक જાતની याગક્રિયા.
कुष्माण्डक पु० कोळुं.
कुष्माण्डरसायन न० वैद्यकप्रसिद्ध कोळापाक
कुष्माण्डखण्ड पु० न० वैद्यकप्रसिद्ध એक औषध
कुष्माण्डनवमी स्त्री० कार्तिक महिनानी शुद नोम-જે दिवसे सोनानी मूर्ति साथे कोळानु दान अपाय छे
कुष्माण्डी स्त्री० ते नामनी એक औषधि, कर्कारु જુઓ, એक જાતની याગક્રિયા.

कुस् दि० प० स० सेट् आलिंगन करवुं, भेटवुं.
कुस् चु० प० सेट् प्रकाशवुं, अ० बोलवुं. स०
कुस् भ्वा० प० सेट् उपरना अर्थ.
कुसरित् स्त्री० खराब नदी.
कुसल न० मंगळ, कल्याण.
कुसल त्रि० मंगळवाळुं, कल्याणवाळु, सुखी, नीरोगी, चतुर.
कुसित पु० देश.
कुसित त्रि० व्याज उपर जीवनार, लगार बंधायेल-बांधेल.
कुसितायी स्त्री० व्याज उपर जीवनारानीस्त्री.
कुसिद न० कुसीद जुओ.
कुसिद त्रि० व्याज उपर जीवनार.
कुसिदायी स्त्री० व्याज उपर जीवनारनीस्त्री.
कुसिन्ध न० माथा विनानुं धड.
कुसिम्बी स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
कुसीद न० कुसीद जुओ, व्याज माटे मूकेलुं धन.
कुसीद त्रि० व्याजनो धंधो करी जीवनार.
कुसीदक त्रि० उपरनो अर्थ.
कुसीदवृद्धि स्त्री० व्याजरूप वधारो.
कुसीदवृद्धि त्रि० व्याजरूप वधारावाळुं.
कुसीदिक त्रि० व्याजनो धंधो करनार.
कुसीदिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
कुसुम न० फूल, फळ, आरज, ते नामे एक नेत्ररोग, पाच मात्रावाळा छंदनो छट्ठो भेद, ते नामे शहेर.
कुसुमकार्मुक पु० कामदेव.
कुसुमचित त्रि० पुष्पथी व्याप्त, जेना उपर फूलनी रचना करी होय ते.
कुसुमपञ्चक न० कामदेवनां पाच बाणरूप पांच फूल-अरविंद, अशोक, चूत, नवमल्लिका, नीलोत्पल.
कुसुमपुर न० ते नामे एक शहेर.
कुसुमबाण पु० कामदेव.
कुसुममध्य पु० एक जातनुं झाड.
कुसुममय त्रि० पुष्पमय, ज्यां पुष्कळ फूल होय ते.
कुसुमयत् त्रि० पुष्पवाळुं थतुं.
कुसुमवत् त्रि० पुष्पवाळुं.
कुसुमवत् अव्य० पुष्पनी पेठे.
कुसुमवती स्त्री० जेने अटकाव आवेलो होय ते स्त्री.
कुसुमवाण पु० कामदेव.
कुसुमविचित्र त्रि० पुष्पोथी विचित्र-अद्भुत-रंगबेरंगी.
कुसुमविचित्रा स्त्री० ते नामे एक छंद
कुसुमाकर पु० वसंत ऋतु.
कुसुमागम पु० वसंत ऋतु.
कुसुमाञ्जन न० एक जातनुं अंजन.
कुसुमाञ्जलि पु० फूलथी भरेलो खोबो.
कुसुमाञ्जलि पु० उदयनाचार्यकृत एक ग्रंथ.
कुसुमात्मक न० केसर.
कुसुमाधिप पु० चंपानुं झाड.
कुसुमाधिराज् पु० चंपो.
कुसुमायुध पु० कामदेव.
कुसुमाल पु० चोर.
कुसुमावचाय पु० फूल वीणवां ते
कुसुमावतंस न० फूलनो मुकुट, फुलनो तोरो.
कुसुमासव पु० फूलना रसमांथी बनावेलो दारू.
कुसुमेषु पु० कामदेव.
कुसुमोच्चय पु० पुष्पोनो समूह, गुच्छो.
कुसुम्भ पु० जेमा पुष्कळ फूल होय तेवुं वृक्ष, कसुंबानुं झाड, कमंडळ.
कुसुम्भ न० सोनुं.
कुसुम्भराग पु० कसुंबानो रंग, कसुंबाना रंग जेवो दंपतिनो अन्योन्यपर स्नेह
कुसुम्भबीज न० कसुंबानुं बीज.
कुसुम्भल्ला स्त्री० दारू हळदर-वनस्पति
कुसुम्भवत् त्रि० कमंडळ धारण करनार

कुसुरुविन्दु पु० ते नामे એક ઋષિ.
कुसू पु० એક જાતનો કીડો.
कुसूल पु० कुशूल જુઓ.
कुसृति स्त्री० શઠતા, ઈન્દ્રજાળ, કપટ, માયા, છળ, દુરાચાર.
कुसृति त्रि० દુરાચારી.
कुस्तुभ पु० વિષ્ણુ, સમુદ્ર.
कुस्तुम्बरी स्त्री० ધાણા, કોથમીર.
कुस्तुम्बुरु न० ઉપરનો અર્થ.
कुस्त्री स्त्री० ખરાબ સ્ત્રી, ખરાબ ચાલની-વ્યભિચારિણી.
कुस्म् चु० आ० सेट् બુદ્ધિ પૂર્વક જોવું-તપાસવું, स० લગાર હસવું, મંદ હસવું. अ०
कुह् च० आ० स० सेट् વિસ્મય પમાડવો.
कुह अव्य० શેમાં, કેમાં, ક્યારે.
कुह पु० કુબેર.
कुह त्रि० વિસ્મય પમાડનાર.
कुहक न० ઈન્દ્રજાળ, કપટ, જાદુઈ, માયા.
कुहक त्रि० કપટી, ઇન્દ્રજાળી, જાદુગર, માયાવી.
कुहककार त्रि० ઉપરના અર્થ.
कुहककारिन् त्रि० કપટી, માયાવી, ઠગ, જાદુગર.
कुहकजीविन् त्रि० કપટ કરી જીવનાર, સર્પ પકડી જીવનાર-ગારૂડી, બાજીગર.
कुहकवृत्ति त्रि० જાદુઈથી પોતાની આજીવિકા ચલાવનાર, ઐન્દ્રજાલિક.
कुहकवृत्ति स्त्री० જાદુઈથી આજીવીકા ચલાવવી તે.
कुहकस्वन पु० કુકડો પક્ષી.
कुहकस्वनी स्त्री० કુકડી
कुहकस्वर पु० કુકડો.
कुहकस्वरी स्त्री० કુકડી.
कुहक्क न० સંગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક તાલ.
कुहन न० માટીનું વાસણ, કાચનું વાસણ, વિસ્મય પમાડવું.
कुहन पु० ઉંદર, સર્પ.
कुहन त्रि० ઇર્ષ્યાળુ, દંભી, ઢોંગી.
कुहना स्त्री० દંભચર્યા, ઢોંગ, પાખંડ.
कुहनिका स्त्री० આશ્ચર્ય પમાડવું.
कुहनी स्त्री० ઉંદરડી, સાપેણ.
कुहर पु० એક જાતનો નાગ.
कुहर न० ગુફા, ગહ્વર, છિદ્ર, બાકું, કાન, કંઠનો શબ્દ, દાન, સ્ત્રીસંગ, મૈથુન, ગળું, સમીપ.
कुहरित न० કોયલનો શબ્દ, મૈથુનમાં થતો અવાજ, હરકોઇ શબ્દ.
कुहलि पु० તાંબૂલ, પાન.
कुहा स्त्री० કડુ વનસ્પતિ, ઝાકળ, ધુમસ.
कुहु स्त्री० કોયલનો શબ્દ, નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कुहू स्त्री० અમાવાસ્યા તિથિ-જેમાં ચંદ્રની કળાનો નાશ હોય, અમાવાસ્યાની અધિષ્ઠાત્રી કોઇ દેવી, કોયલનો શબ્દ.
कुहूक पु० કોયલ.
कुहूकण्ठ पु० કોયલ પક્ષી.
कुहूकण्ठी स्त्री० કોકિલા પક્ષિણી.
कुहूपाल पु० વિષ્ણુનો કૂર્માવતાર.
कुहूमुख पु० કોયલ પક્ષી.
कुहूमुख न० ચંદ્રયુક્ત અમાવાસ્યાનો અગ્રભાગ.
कुहूमुखी स्त्री० કોકિલા.
कुहूरव पु० કોયલ, કુહૂ એવો શબ્દ.
कुहूरवी स्त्री० કોકિલા.
कुहूरुत पु० स्त्री० કોયલ પક્ષી, કોયલ પક્ષિણી.
कुहूल न० ખીલા માટે પૃથ્વીમા પાડેલું છિદ્ર.
कुहेडिका स्त्री० ઝાકળ, ધુમસ.
कुहेडी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कुहेलिका स्त्री० ઝાકળ, ધુમસ.
कुहेली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कुह्वान न० ખરાબ શબ્દ

कृ तुदा० आ० अ० सेट् दुःखनो शब्द क-रवो, चीस पाडवी.
कॄ क्र्यादि० उभ० अ० सेट् शब्द करवो, अवाज करवो.
कृ स्त्री० पिशाच स्त्री-पिशाचणु.
कूकुद पु० सत्कारपूर्वक कन्यादान करनार.
कूच पु० स्तन.
कूचवार पु० ते नामे एक देश.
कूचिका स्त्री० चित्र वगेरेमा उपयोगी पीछी, कुचडी, दूधमा राधी घीमा सीजवेला चोखा.
कूची स्त्री० उपरना अर्थ.
कूज् भ्वा० प० अ० सेट् अस्पष्ट शब्द करवो
कूजत् त्रि० अस्पष्ट शब्द करतु
कूजन न० अस्पष्ट शब्द, अस्पष्ट अवाज करवो, पक्षीओनो शब्द.
कूजित न० उपरना अर्थ.
कूजित त्रि० जेणे अस्पष्ट शब्द कर्यो होय ते.
कूजिन् त्रि० वायु वगेरेथी जेना पेटमा शब्द थाय छे ते.
कूट् चुरा० आ० स० सेट् अपवाद मूकवो, दान नहि आपवुं, दान नहि अपाववुं.
कूट् चुरा० उभ० स० सेट् बळवुं, बाळवुं, मंत्रणा करवी, मसलत चलाववी, ढाकवुं.
कूट पु० अगस्त्य मुनि, घर, निश्चळ एवो मोटो ढगलो, लोढानो मुद्गर, दंभ, पाखड, माया, कपट, पर्वतनु शिखर, तुच्छ, हळनो एक अवयव-कोश, एक प्रकारनुं यंत्र, भागेलुं शिखर, शहेरनो दरवाजो, एक जातनी जाळ, फांसो, अग्र भाग, भागेलुं शींगडु.
कूट पु० न० असत्य, बनावटी, कृत्रिम
कूट त्रि० कपटी, असत्यवाळु, मिथ्याभूत निश्चळ-अचळ.
कूटक पु० ते नामनु एक गंधद्रव्य, ते नामे एक पर्वत, कचरी-अंबोडो
कूटक न० हळमां घालेली कोश.
कूटकार त्रि० कपट करनार, कपटी, खोटो साक्षी.
कूटकारक त्रि० उपरना अर्थ.
कूटकार्षापण पु० खोटो सीक्को.
कूटकृत त्रि० बनावटी-खोटा कागळो वगेरे करनार, कपटी.
कूटकृत् पु० शिव, कायस्थ.
कूटज पु० कुटज वृक्ष.
कूटता स्त्री० कपटीपणुं, दगाखोरपणुं.
कूटत्व न० उपरना अर्थ.
कूटपर्व पु० पित्त वगेरेथी हाथीने आवनारो ताव
कूटपाक पु० पित्त ज्वर, कुंभारनो नींभाडो.
कूटपालक पु० कुंभार, कुंभारनो नींभाडो.
कूटपूर्व पु० हाथीओनो त्रिदोषज्वर.
कूटयन्त्र न० पशु-पक्षी वगेरेने पकडवानो फांसलो.
कूटशस् अव्य० ढगले ढगला, ढगलाबंध.
कूटशाल्मलि पु० एक जातना शीमळानुं झाड, काळो शीमळो.
कूटशासन न० खोटुं हुकमनामुं, खोटी सनंद.
कूटसंक्रान्ति स्त्री० अर्धी रात्रि गया पछी सूर्यनो बीजी राशिमां प्रवेश.
कूटसाक्षिन् त्रि० खोटो साक्षी, असत्य बोलनार साक्षी.
कूटस्थ त्रि० सर्व काळ एक स्वरूपे रहे नार, परिणामादिशून्य.
कूटस्थ पु० परमात्मा.
कूटस्थ न० वाघनख नामनु सुगंधी द्रव्य
कूटस्वर्ण न० बनावटी सोनुं, खादलुं सोनुं.
कूटागार न० खोटुं घर, उपलुं घर, अ-गाशी, क्रीडानुं घर.
कूटायुस् पु० गुगळनुं झाड
कूटायुध न० गुप्ती नामनुं गुप्त हथियार.

कूटार्थभाषा स्त्री० कल्पित कथा, नोवेल, नवल कथा
कूटार्थभाषिता स्त्री० ઉપરના અર્થ.
कूटार्थभाषिन् त्रि० ખોટા અર્થવાળુ કહેનાર, નવલ કથા કરનાર
कूड् तुदा० प० सेट् घन थवु घट्ट थवु अ० भक्षण करवु, खावु स०
कूड्य न० कुड्य जुओ
कूण् चु० उभ० स० सेट् કહેવુ, બોલવુ, મંત્રણા કરવી, મસલત ચલાવવી
कूण् चु० आ० अ० सेट् સંકોચ પામવો, સંકોચાવુ
कूणि त्रि० रोग वगेरेथी जेना हाथ संकोचाई गया होय–रही गया होय ते
कूणिका स्त्री० वीणानी वच्चे रहेती वासनी सळी, पशुनुं शीगडुं
कूणित त्रि० संकोच पामेल
कूदर पु० ऋतुकाळना प्रथम दिवसे ब्राह्मणीमां ऋषिना वीर्यथी उत्पन्न थयेल पुत्र
कूद्दाल पु० એક જાતનું ઝાડ
कूप् चु० उ० अ० सेट् दुर्बळ थवु
कूप पु० कुवो, खाडो, मोटो खाडो, खाइ, वहाणनी वच्चेनो थाभलो
कूपक पु० नौकानी वच्चेनो थाभलो, नदीनी वच्चेनु झाड, नदीनी वच्चेनो पर्वत, माटीनु वासण तेल वगेरे राखवानुं वासण कुपो, चिता हवाडो
कूपकच्छप पु० कुवानो काचबो, कुवाना काचबानी पेठे सर्वत्र सचार नहि करी शकनारो नीदनीय पुरुष
कूपकार त्रि० कुवो बनावनार कुवो खोदनार
कूपकिन् त्रि० कुवानी समीपनो प्रदेश वगेरे
कूपखा त्रि० कुवो खोदनार
कूपज पु० रोमकूप रुवाटानु छिद्र
कूपद् अव्य० प्रश्नमा तथा प्रशसा एवा अर्थमा वपराय छे
कूपमण्डुक पु० कुवानो देडको, कुवाना देडकानी पेठे अन्यत्र गति–प्रवेश नहि करी शकनारो निद्य पुरुष
कूपाङ्क पु० रोमाच, रुवाडु
कूपाङ्ग पु० उपरनो अर्थ
कूपार पु० समुद्र
कूपिका स्त्री० तेल वगेरे भरवानी शीशी–कुपी, नदीनी वच्चेनुं झाड
कूपी स्त्री० तेल वगेरे भरवानी शीशी
कूप्य त्रि० कुवामा होनार–थनार वगेरे
कूबर पु० न० रथ–गाडानो ઉंटडो
कूम न० सरोवर
कूमनस् त्रि० खराब मनवाळु
कूर पु० न० अन्न, अनाज
कूर्च पु० न० भमरनी वच्चे रहेल रुवाटानो समूह, दाढी, मूछ, कपट, मोरनु पुछडुं, एक मुठि जेटलो दर्भ, अगूठो अने आगळीनी वच्चेनो उपरनो भाग, मस्तक, एक जातनु आसन तत्रशास्त्रप्रसिद्ध [हुम्] बीज, मेल वगेरे साफ करवानो कुचो, पोताना वखाण करवा, बडाई हाकवी, पचगव्य
कूर्च त्रि० कृपण, दाढी–मूछवाळु
कूर्चक पु० मेल साफ करवानो कुचो, दात घसवानुं ब्रश, दातण
कूर्चकिन् त्रि० सोईना अग्रभाग जेवा आकारवाळु, वायु वगेरेथी फुगाइ गयेला शरीरना भागवाळु
कूर्चपर्णी स्त्री० मरडाशीगी वनस्पति
कूर्चल त्रि० दाढी–मूछवाळु
कूर्चशिरस् न० पगनी एडी
कूर्चशीर्ष न० नाळीएर, जीवक नामनी वनस्पति
कूर्चशीर्षक न० उपरना अर्थ.

कूर्चशेखर पु० નાળીએર
कूर्चामुख पु० વિશ્વામિત્રના વંશનો એક ઋષિ
कूर्चिका स्त्री० દહી તથા છાશની વિકૃતિ–મલાઈ–તર, કુંચી, આંકની સળી, રંગ કરવાની પીંછી, મેલ સાફ કરવાનો કુચડો
कूर्द् ભ્વા० આ० સ० સેટ્ ક્રીડા કરવી.
कूर्दन न० રમવું, ક્રીડા કરવી.
कूर्दनी स्त्री० ચૈત્રી પૂનેમ.
कूर्प पु० બે ભમરની વચેનો ભાગ.
कूर्पर पु० कुर्पर જુઓ.
कूर्पास पु० कुर्पास જુઓ.
कूर्पासक पु० ઉપર પ્રમાણે.
कूर्म पु० કાચબો, શરીરમાં રહેલો તે નામે એક વાયુ, વિષ્ણુનો કૂર્માવતાર, તે નામે મુદ્રા.
कूर्मचक्र पु० કાચબાના આકારનું તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ચક્ર.
कूर्मपुराण न० અઢાર પુરાણમાંનું એક પુરાણ
कूर्मपृष्ठ न० કોડીયું, શકોરૂ, કાચબાની પીઠ.
कूर्मपृष्टक न० કરંડીઆ વગેરેનું ઢાંકણું
कूर्मराज पु० મોટો કાચબો, વિષ્ણુનો કૂર્માવતાર.
कूर्मविभाग पु० તે નામનો એક ગ્રંથ.
कूल् ભ્વા० प० स० સેટ્ વીંટવુ, ઢાંકવું
कूल न० નદી વગેરેનો કાંઠો, સ્તૂપ, તળાવ, સૈન્યનો પાછલો ભાગ, સમીપ, પાસે.
कूलक न० નદી વગેરેનો કાંઠો, સ્તૂપ.
कूलक पु० કૃમિનો પર્વત, ચરમનો ઢગ.
कूलङ्कष त्रि० કાંઠાસુધી વ્યાપી રહેલ, કાંઠાને ઘસનાર.
कूलङ्कषा स्त्री० નદી
कूलचर त्रि० નદી વગેરેના કાંઠા ઉપર ફરનાર–વિચરનાર.
कूलन्धय त्रि० નદી વગેરેના કાંઠાને સ્પર્શ કરતુ વન વગેરે
कूलभू स्त्री० નદીવગેરેના કાંઠા ઉપરની ભૂમિ
कूलमुद्रुज त्रि० કાંઠાને પીડનાર–ધમનાર.
कूलमुद्वह त्रि० કાંઠાને પણ વટી જનાર–તાણી જનાર.
कूलवती स्त्री० નદી.
कूलहण्डक पु० પાણીમાં પડતી ઘુમરી–ચકરી.
कूलहुण्डक पु० ઉપરનો અર્થ.
कूलास त्रि० કાંઠાને ઉછાળી નાખનાર–ફેંકી દેનાર
कूलिका स्त्री० વીણાનો નીચેનો ભાગ, વીણાનુ તળીયુ.
कूलिनी स्त्री० નદી.
कूलेचर त्रि० નદી વગેરેના કાંઠા ઉપર ચરનાર–ફરનાર.
कूल्य त्रि० કાંઠા ઉપર હોનાર–થનાર
कूल्य पु० તે નામે એક રૂદ્રદેવ
कूवर पु० કુબ્જક વૃક્ષ.
कूवर त्रि० રુમડું, મનોહર, સુંદર.
कूवर पु० न० રથ–ગાડા વગેરેનો ઉંટો, રથ હાંકનારાને બેસવાનુ રથમાં એક સ્થાન.
कूवरिन पु० રથ, ગાડું, ગાડી વગેરે.
कूवरी स्त्री० કામળો–બનાત વગેરેથી ઢાંકેલ રથ વગેરે
कूवार पु० कूपार જુઓ
कूष्म पु० જેને ઉદ્દેશી હોમ કરવામાં આવે છે તે કોઇ દેવ
कूष्माण्डक पु० कुष्माण्ड જુઓ, તે નામે શિવનો એક પારિષદ, તે નામે એક ઋષિ
कूष्माण्डक पु० ઉપરના અર્થ.
कूष्माण्डघटिका स्त्री० કોહળું નાખેલા અડદના લોટ વગેરેના વડા
कूष्माण्डिका स्त्री० રાતું કોહળું.
कूष्माण्डी स्त्री० દુર્ગા દેવી, એક જાતની ઔષધિ, એક જાતનો કોહળાનો વેલો.
कूहन न० कुहन જુઓ
कूहना स्त्री० कुहना જુઓ

कूहा स्त्री० कुहा जुओ.
कृ भ्वा० उभ० स० अनिट् करवुं.
कृ तनादि० उभ० स० अनिट् करवुं. अधि+अधिकार चलाववो, आरंभ करवो. अनु+अनुकरण करवुं, नकल करवी. अप+अपकार करवो, कोईनुं अनिष्ट करवुं. अप+आ+निवारवुं, दूर करवुं. आ+अवयवो करवा, आकृति करवी. उद्+आ+आरंभ करवो, हांकी जवुं. उप+उपकार करवो. उप+आ+आरंभ करवो. दुर्+दुष्ट आचरण करवुं: नि+पराभव करवो. निस्+निर्+ शुद्ध करवुं. निर्+आ निवारवुं, दूर करवुं. परा निवारवुं, दूर करवुं, अटकाववुं. परि+शणगारवुं. प्र+प्रस्ताव करवो, आरंभ करवो. प्रति+प्रतीकार करवो, उपाय करवो, बदलो लेवो. वि+विभाग करवो. वि+आ+प्रकाश करवुं, प्रकट करवुं. वि+प्र+उपद्रव करवो, पराभव करवो. सम्+संस्कार करवो. सम्+परि+उप+शणगारवुं.
कृ स्वादि० उभ० स० सेट् मारवुं, मारी नाखवुं.
कृक पु० गळुं, कंठ.
कृकण पु० एक जातनु पक्षी, शरीरमा रहेलो ते नामे एक वायु
कृकर पु० शिव, चम्पक वनस्पति, करवीर वृक्ष, एक जातनुं पक्षी.
कृकरा स्त्री० पीपर वनस्पति.
कृकल पु० शरीरमां रहेलो ते नामे एक वायु.
कृकला स्त्री० पीपर वनस्पति.
कृकलाश पु० काचंडो, काकीडो.
कृकलास पु० काचंडो, काकीडो-जनावर.
कृकलासक पु० उपरनो अर्थ.
कृकलासी स्त्री० काचंडी, काकीडी.
कृकवाकु पु० कुकडो, मोर, काचंडो.
कृकवाकुध्वज पु० कार्तिक स्वामी.
कृकाट न० गरदननी पाछळनो भाग.
कृकाटिका स्त्री० डोकमां रहेलो उन्नत भाग-काकडो.
कृकूलास पु० कृकलास जुओ.
कृच्छ्र पु० न० धर्मशास्त्रमां कहेल ते नामे प्रायश्चित्तरूप एक व्रत.
कृच्छ्र न० कष्ट, दुःख, प्राजापत्य व्रत, पाप, संकट,
कृच्छ्र पु० मूत्रकृच्छ्र रोग.
कृच्छ्र त्रि० कष्टनु साधन, दुःखनुं साधन, कष्टवाळुं, दुःखवाळुं, कष्टसाध्य, दुःखसाध्य.
कृच्छ्रगत त्रि० दुःखमां आवी पडेल, मुश्केलीमा गयेल, मूत्रकृच्छ्रना रोगवाळुं.
कृच्छ्रता स्त्री० संकटपणुं, मुश्केलाई.
कृच्छ्रत्व न० उपरना अर्थ.
कृच्छ्रसांतपन न० पु० ते नामे प्रायश्चित्तरूप एक व्रत
कृच्छ्रातिकृच्छ्र पु० ते नामे व्रत.
कृच्छ्रारि पु० एक जातनुं बीलीनुं झाड.
कृच्छ्रार्द्ध पु० ते नामे एक व्रत.
कृच्छ्रिन्न त्रि० संकटमा आवी पडेल, दुःखी.
कृड् तुदा० प० स० सेट् जाडु थवुं, धाडुं थवुं, कठण थवुं, खावुं, नक्की करवुं.
कृणञ्ज पु० कुणञ्जय जुओ.
कृणु पु० चित्रकारनी जाति, चितारो.
कृत् चु० प० स० सेट् शब्द करवो, अवाज करवो.
कृत् तु प० स० सेट् छेदवुं, कापवुं, कातरवुं.
कृत् रुधा० प० स० सेट् वींटवुं, घेरवुं, वींटाई वळवुं.
कृत् पु० व्याकरणप्रसिद्ध कृत्प्रत्यय.
कृत् त्रि० करनार.
कृत त्रि० साधेल, पकव, करेल, संपादन करेल, उत्पन्न करेल, अभ्यास करेल, बस

कूर्चशेखर पु० નાળીએર.
कूर्चामुख पु० વિશ્વામિત્રના વંશનો એક ઋષિ.
कूर्चिका સ્ત્રી० દહીં તથા છાશની વિકૃતિ–મલાઇ–તર, કુંચી, ઝાડની માંજર, રંગ કરવાની પીંછી, મેલ સાફ કરવાનો કુચડો.
कूर्द् ભ્વા० આ० અ० સેટ્ ક્રીડા કરવી.
कूर्दन ન० રમવું, ક્રીડા કરવી.
कूर्दनी સ્ત્રી० ચૈત્રી પૂનેમ.
कूर्प પુ० બે ભ્રમરની વચેનો ભાગ.
कूर्वर પુ० कुर्पर જુઓ.
कूर्पास પુ० कुर्पास જુઓ.
कूर्पासक પુ० ઉપર પ્રમાણે.
कूर्म પુ० કાચબો, શરીરમા રહેલો તે નામે એક વાયુ, વિષ્ણુનો કૂર્માવતાર, તે નામે મુદ્રા.
कूर्मचक्र પુ० કાચબાના આકારનું તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ચક્ર.
कूर्मपुराण ન० અઢાર પુરાણમાંનું એક પુરાણ.
कूर्मपृष्ठ ન० કોડીયું, શકોરું, કાચબાની પીઠ.
कूर्मपृष्ठक ન० કરંડીઆ વગેરેનું ઢાંકણું.
कूर्मराज પુ० મોટો કાચબો, વિષ્ણુનો કૂર્માવતાર.
कूर्मविभाग પુ० તે નામનો એક ગ્રંથ.
कूल् ભ્વા० પ० સ० સેટ્ વીંટવું, ઢાંકવું
कूल ન० નદી વગેરેનો કાંઠો, સ્તૂપ, તળાવ, સૈન્યનો પાછલો ભાગ, સમીપ, પાસે.
कूलक ન० નદી વગેરેનો કાંઠો, સ્તૂપ.
कूलक પુ० કૃમિનો પર્વત, ચરમનો ઢગ.
कूलङ्कष ત્રિ० કાંઠાસુધી વ્યાપી રહેલ, કાંઠાને ઘસનાર.
कूलङ्कषा સ્ત્રી० નદી.
कूलचर ત્રિ० નદી વગેરેના કાંઠા ઉપર ફરનાર–વિચરનાર.
कूलन्धय ત્રિ० નદી વગેરેના કાંઠાને સ્પર્શ કરતું વન વગેરે.
कूलभू સ્ત્રી० નદીવગેરેના કાંઠાઉપરની ભૂમિ.
कूलमुद्रुज ત્રિ० કાંઠાને પીડનાર–ઘસનાર.
कूलमुद्वह ત્રિ० કાંઠાને પથ વહી જનાર–તાણી જનાર.
कूलवती સ્ત્રી० નદી.
कूलहण्डक પુ० પાણીમા પડતી ઘુમરી–ચકરી.
कूलहुण्डक પુ० ઉપરનો અર્થ.
कूलोद्रास ત્રિ० કાંઠાને ઉછાળી નાખનાર–ફેંકી દેનાર
कूलिका સ્ત્રી० વીણાનો નીચેનો ભાગ, વીણાનુ તળીયુ.
कूलिनी સ્ત્રી० નદી.
कूलेचर ત્રિ० નદી વગેરેના કાંઠા ઉપર ચરનાર–ફરનાર.
कूल्य ત્રિ० કાંઠા ઉપર હોનાર–થનાર
कूल्य પુ० તે નામે એક રૂદ્રદેવ.
कूवर પુ० કુબ્જક વૃક્ષ.
कूवर ત્રિ० કુબડું, મનોહર, સુંદર.
कूवर પુ० ન० રથ–ગાડા વગેરેનો ઉંટડો, રથ હાંકનારાને બેસવાનું રથમાં એક સ્થાન.
कूवरिन् પુ० રથ, ગાડું, ગાડી વગેરે.
कूवरी સ્ત્રી० કામળો–બનાત વગેરેથી ઢાંકેલ રથ વગેરે
कूवार પુ० कूपार જુઓ
कूष्म પુ० જેને ઉદ્દેશી હોમ કરવામાં આવે છે તે કોઇ દેવ.
कूष्माण्डक પુ० कुष्माण्ड જુઓ, તે નામે શિવનો એક પારિષદ, તે નામે એક ઋષિ.
कूष्माण्डक પુ० ઉપરનો અર્થ.
कूष्माण्डचटिका સ્ત્રી० કોહળું નાખેલા અડદના લોટ વગેરેના વડા
कूष्माण्डिका સ્ત્રી० રાતું કોહળું.
कूष्माण्डी સ્ત્રી० દુર્ગા દેવી, એક જાતની ઔષધિ, એક જાતનો કોહળાનો વેલો.
कूहन ન० कुहन જુઓ
कूहना સ્ત્રી० कुहना જુઓ

कूहा स्त्री० कुहा जुओ.
कृ भ्वा० उभ० स० अनिट् करवुं.
कृ तनादि० उभ० स० अनिट् करवुं. अधि+अधिकार चलाववो, आरंभ करवो. अनु+अनुकरण करवुं, नकल करवी. अप+ अपकार करवो, कोईनुं अनिष्ट करवुं. अप + आ + निवारवुं, दूर करवुं. आ+ अवयवो करवा, आकृति करवी. उद्+आ+ आरंभ करवो, हाकी जवुं. उप + उप-कार करवो. उप + आ + आरंभ करवो. दुर्+दुष्ट आचरण करवुं; नि+पराभव करवो. निस्+निर्+ शुद्ध करवुं. निर्+आ निवारवुं, दूर करवुं. परा निवारवुं, दूर करवुं, अटकाववुं. परि+शणगारवुं. प्र+प्र-स्ताव करवो, आरंभ करवो. प्रति+ प्रतीकार करवो, उपाय करवो, बदलो लेवो. वि + विभाग करवो. वि + आ + प्रकाश करवुं, प्रकट करवु. वि + प्र+उपद्रव करवो, पराभव करवो. सम्+ संस्कार करवो. सम्+परि+उप+शणगारवुं.
कृ स्वादि० उभ० स० सेट् मारवुं, मारी नाखवुं.
कृक पु० गळुं, कंठ.
कृकण पु० एक जातनुं पक्षी, शरीरमा रहेलो ते नामे एक वायु.
कृकर पु० शिव, चम्पक वनस्पति, करवीर वृक्ष, एक जातनुं पक्षी.
कृकरा स्त्री० पीपर वनस्पति.
कृकल पु० शरीरमा रहेलो ते नामे एक वायु.
कृकला स्त्री० पीपर वनस्पति.
कृकलाश पु० काचंडो, काकीडो.
कृकलास पु० काचंडो, काकीडो-जनावर
कृकलासक पु० उपरनो अर्थ.
कृकलासी स्त्री० काचंडी, काकीडी.
कृकवाकु पु० कुकडो, मोर, काचंडो.
कृकवाकुध्वज पु० कार्तिक स्वामी.
कृकाट न० गरदननी पाछळनो भाग.
कृकाटिका स्त्री० डोकमां रहेलो उन्नत भाग-काकडो.
कृकुलास पु० कृकलास जुओ.
कृच्छ्र पु० न० धर्मशास्त्रमां कहेल ते नामे प्रायश्चितरूप एक व्रत.
कृच्छ्र न० कष्ट, दुःख, प्राजापत्य व्रत, पाप, संकट,
कृच्छ्र पु० मूत्रकृच्छ्र रोग.
कृच्छ्र त्रि० कष्टनु साधन, दुःखनुं साधन, कष्टवाळुं, दुःखवाळुं, कष्टसाध्य, दुःख-साध्य.
कृच्छ्रगत त्रि० दुःखमां आवी पडेल, मुश्केलीमा गयेल, मूत्रकृच्छ्रना रोगवाळुं.
कृच्छ्रता स्त्री० संकटपणुं, मुश्केलाई.
कृच्छ्रत्व न० उपरना अर्थ.
कृच्छ्रसांतपन न० पु० ते नामे प्रायश्चित्तरूप एक व्रत
कृच्छ्रातिकृच्छ्र पु० ते नामे व्रत.
कृच्छ्रारि पु० एक जातनुं बीलीनु झाड.
कृच्छ्रार्द्ध पु० ते नामे एक व्रत.
कृच्छ्रिन्न त्रि० संकटमा आवी पडेल, दुःखी.
कृड् तुदा० प० स० सेट् जाडु थवुं, धाटुं थवुं, कठण थवुं, खावुं, नक्की करवुं.
कृणञ्ज पु० कुणञ्जय जुओ.
कृणु पु० चित्रकारनी जाति, चितारो.
कृत् चु० प० स० सेट् शब्द करवो, अवाज करवो.
कृत् तु प० स० सेट् छेदवुं, कापवुं, कातरवुं.
कृत् रुधा० प० स० सेट् वींटवुं, घेरवुं, वींटाई वळवुं.
कृत् पु० व्याकरणप्रसिद्ध कृत्प्रत्यय.
कृत् त्रि० करनार.
कृत त्रि० साधेल, पकव, करेल, संपादन करेल, उत्पन्न करेल, अभ्यास करेल, बस

થયેલ; પૂર્ણ થયેલ, હરકત કરેલ.

कृत नं० ફળ; કોઈ ક્રિયાનું ફળ, સત્ય યુગ, ચાર અંગવાળો એક જાતનો પાસો, એક પ્રકારનો સ્તોમ, ક્રિયા, કર્મ, ચારની સંખ્યા.

कृत પુ૦ એક પ્રકારનો દાસ—ચાકર.

कृतक ત્રિ૦ કૃત્રિમ, બનાવટી, ખોટું, અસત્ય

कृतक નં૦ બિડ લવણ, સંચળ.

कृतकर्तव्य ત્રિ૦ જેણે કરવા યોગ્ય કર્યું હોય તે.

कृतकर्मन् ત્રિ૦ દક્ષ, ચતુર, શાણું, કાર્ય કરવામા સમર્થ, જેણે પોતાનું કાર્ય કર્યું હોય તે.

कृतकर्मन् પુ૦ પરમેશ્વર, સંન્યાસી.

कृतकाल ત્રિ૦ જેને માટે અમુક સમયનો અવધિ કરવામાં આવ્યો હોય તે.

कृतकाल પુ૦ કરેલો સમય, નિયમિત કરેલો વખત.

कृतकृत्य ત્રિ૦ कृतकर्तव्य જુઓ, કૃતાર્થ, તૃપ્ત, ઠરાવેલું કાર્ય જેનું સિદ્ધ થયું હોય.

कृतकृत्यता સ્ત્રી૦ કૃતાર્થપણું, તૃપ્તતા.

कृतकृत्यत्व નં૦ ઉપરના અર્થ.

कृतकोटि પુ૦ કાસ્યપ મુનિ, ઉપવર્ષ મુનિ.

कृतकोप ત્રિ૦ કોપાયમાન થયેલ, ગુસ્સે થયેલ.

कृतकोप પુ૦ કરેલો ક્રોધ

कृतक्रय ત્રિ૦ વેચાતું લેનાર, જેણે વેચાતુ લીધું હોય તે.

कृतक्रिय ત્રિ૦ જેણે પોતાના નિત્ય કર્મ વગેરે કર્યાં હોય તે, જેણે સર્વ ક્રિયાઓ કરી લીધી હોય તે.

कृतक्षण ત્રિ૦ જેને અવકાશ મળેલ હોય તે, જેણે સમયને નિયમિત કર્યો હોય તે, જેણે ઉત્સવ કર્યો હોય તે

कृतक्रुध ત્રિ૦ कृतकोप ત્રિ૦ જુઓ

कृतघ्न ત્રિ૦ કરેલા ઉપકાર ઉપર અપકાર કરનાર, કરેલા ઉપકારને ભૂલી જનાર.

कृतघ्नता સ્ત્રી૦ કૃતઘ્નીપણું, નિમકહરામી.

कृतघ्नत्व નં૦ ઉપરના અર્થ.

कृतघ्नोपाख्यान નં૦ મહાભારતના શાંતિ-પર્વમા આવતું એક આખ્યાન.

कृतचूड ત્રિ૦ જેનો ચૌલ સંસ્કાર કરવામા આવ્યો હોય તે.

कृतच्छिद्रा સ્ત્રી૦ કોપાતકી નામનો વેલો.

कृतजन्मन् ત્રિ૦ ઉત્પન્ન કરેલ, નિર્માણ કરેલ.

कृतज्ञ ત્રિ૦ કરેલા ઉપકારને જાણનાર, ઉપકાર સામે ઉપકાર કરનાર, નિમકહલાલ

कृतज्ञ પુ૦ પરમેશ્વર.

कृतज्ञता સ્ત્રી૦ કૃતજ્ઞપણું, નિમકહલાલી.

कृतज्ञत्व નં૦ ઉપરના અર્થ.

कृततीर्थ ત્રિ૦ જેણે તીર્થાટન કર્યું હોય તે, મંત્રી, સલાહકાર.

कृतत्रा સ્ત્રી૦ ત્રાયમાણા નામનો એક વેલો

कृतत्व નં૦ કરવાપણું, કરેલાપણું, કાર્યત્વ.

कृतदार ત્રિ૦ જેણે સ્ત્રી કરેલી હોય તે, સ્ત્રી પરણેલ.

कृतदास પુ૦ અમુક સમય સુધી પગાર લઇ દાસ થનાર પુરૂષ.

कृतदास ત્રિ૦ જેણે દાસ કરેલ હોય તે ચાકર રાખનાર.

कृतधी ત્રિ૦ શાસ્ત્રાભ્યાસથી જેનું મન સંસ્કારી થયું હોય તે, શાણું, વિચારશીલ, સ્થિર ચિત્તવાળું.

कृतध्वज પુ૦ તે નામે એક રાજા.

कृतध्वंस ત્રિ૦ જેનો નાશ કરાયો હોય તે, હરાવેલ, હરકત કરેલ

कृतध्वस्त ત્રિ૦ નાશ કરેલ, ખોઇ નાખેલ.

कृतपुङ्ख ત્રિ૦ બાણના અભ્યાસમા કુશળ, બાણાવળી.

कृतपूर्व ત્રિ૦ પૂર્વે કરેલ, પ્રથમ બનાવેલ

कृतपूर्विन् ત્રિ૦ પૂર્વે કામ કરેલ, જેણે પ્રથમ કામ કર્યું હોય તે.

कृतपूर्वनाशन न० અપકાર, કરેલા ઉપકારને ભૂલી જવો તે

कृतपौरुष त्रि० જેણે પુરપાર્થ કર્યો હોય તે, જેણે પરાક્રમ કર્યું હોય તે

कृतप्रणाम त्रि० જેણે પ્રણામ કરેલ હોય તે

कृतप्रणाश पु० કરેના પુણ્ય-પાપને ભોગ વિના નાશ, કૃતહાનિ નામનો એક દોષ

कृतफल न० કાકોલી વનસ્પતિ

कृतफला स्त्री० કોલશીબિ નામે વનસ્પતિ

कृतबुद्धि त्रि० કૃતધી જુઓ

कृतब्रह्मन् त्रि० જેણે સ્તોત્ર કર્યું હોય તે સ્તુતિ જેણે કરી હોય તે

कृतम् अव्य० બસ, નહિ

कृतमाल पु० ગરમાળો, કરેણનુ ઝાડ, ગણીઆરીનું ઝાડ

कृतमाल त्रि० જેણે માળા કરી હોય તેવો માળી વગેરે

कृतमाला स्त्री० તે નામે એક નદી

कृतमुख त्रि० પડિત, વિદ્વાન, શાણુ, કુશળ, નિપુણ

कृतयज्ञ त्रि० જેણે યજ્ઞ કરેલ હોય તે

कृतरथ पु० નિમિ વશનો એક રાજા

कृतरथ त्रि० જેણે રથ કર્યો હોય તે, રથ બનાવનાર

कृतलक्षण त्रि० ગુણોને લીધે પ્રખ્યાત થયેલ, જેણે ચિન્હ કરેલ હોય તે, નીશાની જેણે કરી હોય તે

कृतवत त्रि० કરવું કરનાર

कृतवर्मन् पु० કૃતવીર્યનો ભાઇ કનક રાજાનો એક પુત્ર

कृतवर्त्मन् त्रि० જેણે માર્ગ કર્યો હોય તે

कृतविद्य त्रि० જેણે વિદ્યાભ્યાસ કરેલ હોય તે

कृतवीर्य पु० તે નામે ચંદ્રવંશી એક રાજા જે કાર્તવીર્ય- અર્જુનનો પિતા હતો.

कृतवीर्य त्रि० જેણે પરાક્રમ કર્યું હોય તે, પરાક્રમી

कृतवेतन त्रि० જેનો પગાર ઠરાવ્યો હોય તેવો ચાકર વગેરે

कृतवेदिन् त्रि० कृतज्ञ त्रि० જુઓ

कृतवेध पु० ઘોળી કોપાતકી-વેલો

कृतवेधक पु० ઉપરનો અર્થ

कृतवेधना स्त्री० કોપાતકી વેલો

कृतवेपथु त्रि० ધ્રુજતુ, કાંપતુ

कृतशिल्प त्रि० શિલ્પશાસ્ત્રનો જેણે અભ્યાસ કરેલ હોય તે

कृतशोभ त्रि० શોભાયમાન, સુદર

कृतश्रम त्रि० અત્યત ઉત્સાહવાળુ, જેણે પરિશ્રમ કર્યો હોય તે

कृतश्रम पु० ધર્મરાજાનો સભાસદ એક ઋષિ

कृतसकेत त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ

कृतसंज्ञ त्रि० જેણે સકેત કર્યો હોય તે, જેણે ઈસારો કરેલ હોય તે

कृतसापत्निका स्त्री० જેના ઉપર શોક્ય લાવવામા આવી હોય તેવી સ્ત્રી

कृतस्वर त्रि० જેણે શબ્દ કર્યો હોય તે

कृतहस्त त्रि० જેણે બાણવિદ્યાનો સારો અભ્યાસ કર્યો હોય તે, બાણાવળી

कृतहस्तता स्त्री० બાણ ફેંકવામા કુશળપણુ

कृतहस्तत्व न० ઉપરનો અર્થ

कृताकृत न० કાર્ય અને કારણ

कृताकृत त्रि० કરેલ અને નહિ કરેલ, કરવુ અને ન કરવુ

कृताकृत पु० પરમેશ્વર

कृतागम पु० પરમેશ્વર

कृताग्नि पु० કૃતવીર્ય રાજાનો નાનો ભાઇ

कृताङ्क पु० જેમા ચારનો અક રહેલો છે તેવો એક પાસો

कृताङ्क त्रि० જેને ચિન્હ કરેલ હોય તે, જેમા આકડા પાડેલા હોય તે

कृताञ्जलि पु० લજામણુ વૃક્ષ–રીસામણી વનસ્પતિ.
कृताञ्जलि त्रि० જેણે બે હાથ જોડયાહોય તે.
कृतात्मन् त्रि० જેનું મન શિક્ષિત અથવા સંસ્કારી હોય તે, શુદ્ધ અંતઃકરણવાળું
कृतात्यय पु० ભોગવ્યા વિના કરેલા કર્મનો નાશ.
कृतानुकृत न० કરેલાનુ અનુકરણ કરવુ તે, કરેલાની નકલ કરવી તે
कृतान्त पु० સિદ્ધાન્ત, દૈવ, પાપ, યમ, પૂર્વજન્મમા કરેલા–ફળતત્પર–કર્મરૂપ દૈવ, શનિ ગ્રહ, શનિવાર, ભરણી નક્ષત્ર, બેની સખ્યા.
कृतान्तक पु० ઉપરના અર્થ.
कृतान्तजनक पु० સૂર્ય.
कृतान्तजनका स्त्री० નીચેનો અર્થ.
कृतान्ता स्त्री० रेणुका નામે એક સુગધી દ્રવ્ય
कृतान्न न० પકવાન્ન, ગધેલુ અન્ન
कृतान्न त्रि० જેણે અનાજને રાધી તૈયાર કર્યું હોય તે.
कृताभिषेक त्रि० જેનો અભિષેક કરવામા આવ્યો હોય તે, જેની પ્રતિષ્ઠા અને સંસ્કાર કરેલ હોય તે.
कृताय पु० જુગટામા પ્રસિદ્ધ એવો ચારની સંખ્યાવાળો એક પાસો.
कृतार्थ त्रि० જેણે પોતાનુ કાર્ય કરી લીધુ હોય તે, કૃતકૃત્ય
कृतार्थता स्त्री० કૃતાર્થપણું
कृतार्थत्व न० ઉપરનો અર્થ
कृतालय त्रि० જેણે વાસ કર્યો હોય તે
कृतालय पु० દેડકો
कृतालया स्त्री० દેડકી.
कृतावदान त्रि० જેણે પ્રખ્યાત કામ કર્યા હોય તે.
कृतावसक्थिक त्रि० કપડા વગેરેથી ઢીચણુ અને જાંધ જેણે બાધેલ હોય તે.
कृतावस्थ त्रि० બોલાવેલ, તેડેલ, નક્કી કરેલ, નિશ્ચય કરેલ.
कृतावास त्रि० कृतालय જુઓ.
कृताशन त्रि० જેણે ભોજન કર્યું હોય તે
कृतास्कन्दन त्रि० જેણે હુમલો–ચઢાઈ કરેલ હોય તે.
कृतास्त्र त्रि० અસ્ત્રકુશળ, જેણે અસ્ત્રોનું શિક્ષણ મેળવ્યુ હોય તે
कृतास्त्रता स्त्री० અસ્ત્રકુશળતા.
कृतास्त्रत्व न० ઉપરનો અર્થ.
कृताह्नक त्रि० જેણે દિવસનુ નિત્યકર્મ કર્યું હોય તે.
कृताह्वान त्रि० જેણે બોલાવેલ હોય તે, જેને બોલાવેલ હોય તે
कृति स्त्री० પુરુષપ્રયત્ન, કર્તાનો વ્યાપાર, તે નામનો એક છંદ, ક્રિયા, હિંસા, વિશની સંખ્યા, કાતર, દુઃખ દેવું.
कृति पु० તે નામે એક રાજા
कृतिकर पु० વીશ હાથવાળો રાવણ
कृतिन् त्रि० જેણે કાર્ય કરેલ હોય તે, પુણ્યવાન, કૃતકૃત્ય, કૃતાર્થ, ચતુર, વિદ્વાન, સદ્ગુણી, શુદ્ધ, ધર્મિષ્ઠ
कृतिरात पु० તે નામે એક રાજા
कृतिहस्त पु० રાવણ
कृते अव्य० માટે, વાસ્તે, માટે
कृतेर्ष्य त्रि० જેણે ઇર્ષ્યા કરી હોય તે, અદેખું.
कृतेयुक पु० પુરુવંશી એક રાજા
कृतोच्चैस् अव्य० ઉંચે કરેલ
कृतोदक त्रि સ્નાન–તર્પણાદિ જેણે કર્યું હોય તે
कृतोद्वाह त्रि० લગ્ન કરેલ, પરણેલ, ઉભો રહીને અથવા ઉંચા હાથ રાખીને જે પ્રાયશ્ચિત્ત કરે છે તે
कृतोपकार त्रि० જેનો યજ્ઞોપવીત સંસ્કાર થયો હોય તે.

कृतोपकार त्रि॰ જેણે ઉપકાર કર્યો હોય તે
कृतोपभोग त्रि॰ જેનો ઉપભોગ કર્યો હોય તે, જેને ભોગવેલ હોય તે
कृतौजस् त्रि॰ જેણે પરાક્રમ કર્યું હોય તે
कृतौजस् पु॰ તે નામે કૃતવીર્ય રાજાનો એક ભાઈ
कृत्त त्रि॰ છેદી નાખેલ, કાપી નાખેલ, ચેષ્ટા કરેલ, ચાહેલ
कृत्ति स्त्री॰ મૃગ વગેરેનુ ચામડું, ભોજપત્ર, કૃત્તિકા નક્ષત્ર, ઘર
कृत्तिका स्त्री॰ ત્રીજુ નક્ષત્ર કૃત્તિકા.
कृत्तिकाञ्जि पु॰ અશ્વમેધ યજ્ઞનો એક ઘોડો–જેના મસ્તકમા ગાડીના આકારનુ તિલકચિન્હ હોય છે
कृत्तिकातनय पु॰ કાર્તિકસ્વામી
कृत्तिकापुत्र पु॰ કાર્તિકસ્વામી
कृत्तिकाभव पु॰ કાર્તિકસ્વામી, ચંદ્ર
कृत्तिकासुत पु॰ કાર્તિકસ્વામી
कृत्तिवास पु॰ શિવ, મહાદેવ.
कृत्तिवासस् पु॰ મહાદેવ
कृत्तिवासेश्वर न॰ કાશીમા આવેલ એક શિવલિંગ
कृत्नु त्रि॰ કારીગર, બહુ કામ કરનાર
कृत्य न॰ કાર્ય, કામ, ક્રિયા, હેતુ, શાસ્ત્રોક્ત કર્મ.
कृत्य त्रि॰ કરવા યોગ્ય, વિશેષે કરી દ્વેષપાત્ર, ધન વગેરેથી ફોડવા યોગ્ય
कृत्य पु॰ વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ કૃત્ય સંજ્ઞાવાળા પ્રત્યય
कृत्यक त्रि॰ પીડા કરનાર, હરકત કરનાર
कृत्यज्ञ त्रि॰ કરવા યોગ્ય જાણનાર, વિદ્વાન, ચતુર
कृत्यवर्त्मन् न॰ યોગ્ય કામ કરવાનો માર્ગ, મત્ય માર્ગ, યોગ્ય રસ્તો
कृत्यविद् त्रि कृत्यज्ञ જુઓ
कृत्यविधि पु॰ કામ કરવાનો રસ્તો કરવા યોગ્ય ઉપાય
कृत्या स्त्री॰ ક્રિયા, કાળ, કૃતિ, આભિચારિક પ્રયોગથી ઉત્પન્ન કરવામા આવતી કોઈ દેવ વગેરેની મૂર્તિ, જાદુગીરી, મરકી
कृत्याकृत्य न॰ द्वि॰ કર્તવ્ય અને અ-કર્તવ્ય, પ્રાણચિકિત્સાના અંગરૂપ કૃત્ય તથા અકૃત્ય.
कृत्यादूषण पु॰ તે નામે એક ઋષિ.
कृत्यादूषणी स्त्री॰ જેના વડે કૃત્યાનો નાશ કરી શકાય છે તે એક ઔષધિ
कृत्यादूषि पु॰ જેનાવડે કૃત્યાનો નાશ કરી શકાય છે તે એક મણિ
कृत्रिम न॰ બિડલવણ, સચળ, તુરુષ્ક નામે એક ગંધદ્રવ્ય, રસાંજન
कृत्रिम पु॰ શેલારસ, ચીની કપૂર, દત્તક પુત્ર.
कृत्रिम त्रि॰ ક્રિયાથી ઉત્પન્ન થયેલ, બના-વટી, નકલી
कृत्रिमक पु॰ तुरुष्क જુઓ.
कृत्रिमधूप पु॰ જાતના જાતના સુગંધી દ્રવ્યો એકઠા કરી બનાવેલો બનાવટી ધૂપ–દશાગ–ષોડશાગ વગેરે ધૂપ
कृत्रिमधूपक पु॰ ઉપરનો અર્થ
कृत्रिमपुत्र पु॰ દત્તક પુત્ર.
कृत्रिमपुत्रक पु॰ ઉપરનો અર્થ.
कृत्रिममित्र न॰ બનાવટી મિત્ર, કામ પૂરતો રાખેલો મિત્ર
कृत्रिमवन न॰ બાગ, બગીચો.
कृत्रिमसुत पु॰ દત્તક પુત્ર
कृत्वन् त्रि॰ કર્તા, કરનાર
कृत्वरी स्त्री॰ કરનારી સ્ત્રી.
कृत्वा अव्य॰ કરીને, મારી નાખીને, દૂર કરીને
कृत्वी स्त्री॰ વ્યાસના પુત્ર શુકદેવની કન્યા, કર્મ, કાળ
कृत्वी अव्य કરીને
कृत्व्य त्रि॰ કર્મને યોગ્ય, કર્મ કરનાર, કામ કરનાર

कृमिकर्ण पु० એક જાતનો કાનનો રોગ
कृमिकर्णक पु० ઉપરનો અર્થ
कृमिकोषोत्थ न० રેશમી કાપડ રેશમી વસ્ત્ર, રેશમ, હીર
कृमिगिरि पु० રાફડો
कृमिग्रन्थि पु० એક જાતનો સાંધાનો રોગ
कृमिघातिन् पु० વાવડીંગ, નીચેનો શબ્દ જુઓ
कृमिघ्न पु० વાવડીંગ, ડુંગળી, કાનકદ, લીંબડો, ભીનામું, ગળીઆરીનું ઝાડ
कृमिघ्ना स्त्री० હળદર
कृमिघ्नी स्त्री० વાવડીંગ
कृमिज न० અગર ચંદન
कृमिज त्रि० જેમાં કીડા પડે છે તેવો હરકોઇ પદાર્થ
कृमिजग्ध न० અગર ચંદન
कृमिजलज पु० શંખ અને છીપરૂપ કીડો
कृमिजा स्त्री० લાખ
कृमिण त्रि० કીડાવાળું
कृमिदन्तक पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ
कृमिपर्वत पु० રાફડો
कृमिफल पु० ઉંબરાનું ઝાડ
कृमिभक्ष पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ
कृमिभोजन पु० તે નામનું એક નરક
कृमिमक्षिका स्त्री० કીડા જેવી એક જાતની માખી
कृमिमत् त्रि० કીડાવાળું
कृमिरिपु पु० વાવડીંગ,
कृमिल त्रि० કીડાવાળું
कृमिला स्त्री० પુષ્કળ બાળકો જણનારી સ્ત્રી
कृमिलाश्व पु० આજમીઢ વંશનો એક રાજા
कृमिलोदर त्रि० કૃમિવાળા-એક જાતના ઉદરના રોગવાળું
कृमिवारिरुह पु० કીડારૂપ શંખલું
कृमिवृक्ष पु० કીડાવાળું ઝાડ, કોપામ્ર નામે વનસ્પતિ
कृमिशंख पु० કીડારૂપ શંખનું
कृमिशत्रु पु० વાવડીંગ
कृमिशुक्ति स्त्री० કીડા જેવી છીપ.
कृमिशैल पु० રાફડો
कृमिशैलक पु० રાફડો
कृमिहन्तृ त्रि० કૃમિનો નાશ કરનાર
कृमिहर त्रि० ઉપરનો અર્થ
कृमीलक पु० જંગલી મગ
कृमुक पु० સોપારીનું ઝાડ, ગુગળનું ઝાડ
कृव् स्वादि० प० स० सेट् કરવું, હિંસા કરવી, મારી નાખવું
कृवि पु० વણકરનું વણવાનું-સાધન-તાત, સાળ
कृश् दिवा० प० स० सेट् પાતળું કરવું, થોડું કરવું, સૂક્ષ્મ કરવું
कृश त्रि० અલ્પ, સૂક્ષ્મ પાતળું, દુર્બળ
कृशता स्त्री० દુર્બળતા, અલ્પતા, સૂક્ષ્મતા
कृशत्व न० ઉપરનો અર્થ
कृशर पु० તલ અને ચોખાની ખીચડી, ધર્મશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક પક્વાન
कृशरा स्त्री० ઉપરનો અર્થ
कृशला स्त्री० માથાના વાળ, કેશ
कृशशाख पु० પિતપાપડો વનસ્પતિ
कृशशाख त्रि० નાની શાખાવાળું વૃક્ષ વગેરે
कृशाकु पु० તપાવવું દીલગીર થવું.
कृशाङ्ग त्रि० પાતળા અંગવાળું, દુર્બળ શરીરવાળું
कृशाङ्गी स्त्री० પાતળા બાંધાની સ્ત્રી, પ્રિયંગુ-રાઇનું ઝાડ
कृशानु पु० અગ્નિ ચિત્રક વૃક્ષ સોમપાલક
कृशानु पु० बहु० ત્રણની સંખ્યા
कृशानुक त्रि० અગ્નિવાળું
कृशानुरेतस न० અગ્નિનું તેજ
कृशानुरेतस् पु० શિવ, મહાદેવ

कृशाश्व पु० तृणबिंदु वंशनो એક રાજર્ષિ, દક્ષ પ્રજાપતિનો તે નામે એક જમાઇ, ધુન્ધુમાર વંશનો તે નામે એક રાજા
कृशाश्व त्रि० જેનો ઘોડો નાનો અથવા દુર્બળ હોય તે
कृशाश्विन् त्रि० કૃશાશ્વે કરેલા નટસૂત્રનું અધ્યયન કરનાર
कृशिका स्त्री० ઉંદરકાની નામનો વેલો
कृष् तुदा० आ० अ० अनिट् ખેચવું, ખેડવું, રેખા કરવી
कृष् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ અનુ+પૂર્વમાં રહેલા પદ વગેરેને ઉત્તરની સાથે યોજવું અપ + હીન કરવું સ્વકાળથી પૂર્વકાળમાં કરવું, अप + आ + પાછું વાળવું, अभि + સામે રહીને ખેચવું अव + નીચે ખેચવું आ + બીજા વિષયમાંથી દૂર કરવું उद् + ચડતી કરવી, પ્રધાનતા પ્રાપ્ત કરવી, સ્વકાળથી ઉત્તર કાળમાં લઇ જવું निस् + निर्+ખસેડવું, દૂર કરવું નિશ્ચય કરવો प्र + અસત ખેચવું-ખેડવું सम् + સારી રીતે ખેચવું-ખેડવું सम् + आ+ સારી રીતે દૂર સુધી લઇ જવું
कृपक त्रि० ખેચનાર, ખેડનાર
कृषक न० હળની કોશ
कृषक पु० ખેડુત, બળદ
कृषर न० कृशर જુઓ
कृषाण त्रि० ખેચતું, ખેડતું
कृषाणु पु० कृशानु જુઓ
कृषि स्त्री० ખેડ, ખેતી, ખેડવું પૃથ્વી
कृषिक पु० હળની કોશ
कृषिक त्रि० ખેચનાર, ખેડનાર, ખેતી કરનાર
कृषिका स्त्री० कृषि જુઓ
कृषिजीविन् त्रि० ખેતી કરી જીવનાર, ખેડ ઉપર આજીવિકા ચલાવનાર
कृषिपराशर पु० ખેતી અવશ્ય કરવીજ જોઇએ એવા આશયનો પરાશરના મતને અનુસરતો એક નિબંધ
कृषी स्त्री० कृषि જુઓ
कृषीवल त्रि० ખેડુત, ખેતી ઉપર જીવનાર
कृष्कर पु० શિવ
कृष्ट त्रि० ખેચેલ, ખેડેલ
कृष्ट न० ખેચવું, ખેડવું.
कृष्टता स्त्री० ખેતી, ખેચવું, ખેડવું
कृष्टत्व न० ઉપરના અર્થ
कृष्टपच्य त्रि० ખેડેલા ખેતરમાં વાવેલું પોતાની મેળેજ પાકે-તે ધાન્ય વગેરે
कृष्टपाक्य त्रि० ઉપરનો અર્થ
कृष्टि पु० પંડિત, હરકોઈ મનુષ્ય
कृष्टि स्त्री० ખેચવું, ખેડવું આકર્ષણ કરવું
कृष्टोप्त त्रि० ખેડેલા ખેતરમાં વાવેલ ધાન્ય વગેરે
कृष्ण पु० વસુદેવ પુત્ર-દેવકીનંદન શ્રીકૃષ્ણ પરબ્રહ્મ, વેદવ્યાસ, વચ્ચેટ પાંડવ-અર્જુન, કોયલ, કાગડો, કરમદાનું ઝાડ, કાળો રંગ, અંધારીયું-કૃષ્ણ પક્ષ
कृष्ण न० કાળું અગર, અશુભ કર્મ, જુગારમાં મેળવેલ ધન, કાળું અંજન લોઢું, કાળા મરી, મોરથુથુ એક જાતનો ક્ષાર
कृष्ण त्रि० કાળું
कृष्णक पु० કાળા સરસવ
कृष्णक न० કાળા મૃગનું ચામડું
कृष्णकन्द न० રાતું કમળ
कृष्णकर्कटक पु० એક જાતનો કરચલો
कृष्णकर्मन् न० વ્રણ ઉપર કાળાશ લાવનારી એક વૈદ્યક ક્રિયા, હિંસા વગેરે શાસ્ત્ર નિષિદ્ધ કર્મ, શ્રીકૃષ્ણાર્પણ બુદ્ધિથી કર્મ
कृष्णकर्मन् त्रि० હિંસા વગેરે શાસ્ત્રનિષેધિત કર્મ કરનાર, શ્રીકૃષ્ણાર્પણ બુદ્ધિથી કર્મ કરનાર
कृष्णकलि पु० એક જાતનું ઝાડ-જેમાં

લગભગ ફૂલજ હોય છે.
कृष्णकाक પુ૦ કાળો એક જાતનો કાગડો.
कृष्णकाकी સ્ત્રી૦ એક જાતની કાળી કાગડી.
कृष्णकापोती સ્ત્રી૦ તે નામે એક ઔષધિ.
कृष्णकाय પુ૦ પાડો.
कृष्णकाया સ્ત્રી૦ ભેંસ.
कृष्णकाष्ठ ન૦ કાળું અગર.
कृष्णकाष्ठक ન૦ કાળું અગર.
कृष्णकेलि સ્ત્રી૦ તે નામે ફૂલઝાડ.
कृष्णकोहल પુ૦ જુગારી.
कृष्णगङ्गा સ્ત્રી૦ કૃષ્ણવેણા નામની નદી.
कृष्णगतरोग પુ૦ નેત્રની કાળી કીકીમાં એક રોગ.
कृष्णगति પુ૦ અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.
कृष्णगन्ध પુ૦ સરગવાનું ઝાડ.
कृष्णगन्धा સ્ત્રી૦ સરગવો.
कृष्णगर्भ પુ૦ કાયફળ.
कृष्णगिरि પુ૦ નીલગિરિ પર્વત.
कृष्णगोधा સ્ત્રી૦ એક જાતનો કીડો.
कृष्णग्रीव ત્રિ૦ કાળી ડોકવાળું.
कृष्णग्रीव પુ૦ શિવ.
कृष्णचञ्चक પુ૦ ચણો-ધાન્ય.
कृष्णचतुर्दशी સ્ત્રી૦ અંધારી ચૌદશ.
कृष्णचन्दन ન૦ કૃષ્ણને પ્રિય ચંદન, હરિચંદન-ધોળું સુખડનું ચંદન.
कृष्णचन्द्र પુ૦ વાસુદેવ શ્રીકૃષ્ણ.
कृष्णचर ત્રિ૦ પૂર્વે શ્રીકૃષ્ણ સાથે જેનો સંબંધ હોય તે.
कृष्णचूडा સ્ત્રી૦ તે નામનું એક ફૂલઝાડ.
कृष्णचूडिका સ્ત્રી૦ ચણોઠી.
कृष्णचूर्ण ન૦ લોઢાનો મેલ
कृष्णजटा સ્ત્રી૦ જટામાસી વનસ્પતિ.
कृष्णजीर પુ૦ કાળું જીરું.
कृष्णजीरक પુ૦ કાળું જીરું
कृष्णतण्डुला સ્ત્રી૦ કર્ણસ્ફોટ નામનો વેલો-

कृष्णता સ્ત્રી૦ કાળાશ, કાળાપણું.
कृष्णत्व ન૦ ઉપરનો અર્થ.
कृष्णताम्र ન૦ ગોશીર્ષ ચંદન-ગોરોચના.
कृष्णतार પુ૦ કાળો મૃગ, હરકોઈ મૃગ.
कृष्णतारी સ્ત્રી૦ કાળી મૃગલી, હરકોઈ મૃગલી.
कृष्णत्रिवृता સ્ત્રી૦ કાળું નસોતર
कृष्णदन्त ત્રિ૦ કાળા દાંતવાળું.
कृष्णदन्ता સ્ત્રી૦ એક જાતનું ઝાડ-કાશ્મરી વૃક્ષ.
कृष्णदेह પુ૦ ભમરો, કાળા રંગનું શરીર.
कृष्णदेह ત્રિ૦ કાળા શરીરવાળું.
कृष्णद्वैपायन પુ૦ વેદવ્યાસ.
कृष्णधत्तूर પુ૦ કાળા ધંતુરાનું ઝાડ.
कृष्णधत्तूरक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
कृष्णधन ન૦ જુગાર વગેરેથી મેળવેલ ધન.
कृष्णधूस्तुर પુ૦ કાળા ધંતુરાનું ઝાડ.
कृष्णपक्ष પુ૦ કાળું પખવાડીયું, અંધારીયું પખવાડીયુ.
कृष्णपदी સ્ત્રી૦ કાળા પગવાળી સ્ત્રી
कृष्णपर्णी સ્ત્રી૦ કાળી તુલસી
कृष्णपवि પુ૦ અગ્નિ.
कृष्णपाक પુ૦ કરમદાનું ઝાડ.
कृष्णपाकफल પુ૦ કરમદાનું ઝાડ
कृष्णपिङ्गल ત્રિ૦ કાળા અને પીગળા-રંગવાળું.
कृष्णपिङ्गला સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી.
कृष्णपिण्डीतक પુ૦ એક જાતનું ઝાડ,
कृष्णपिण्डीर પુ૦ તે નામે એક ઝાડ.
कृष्णपिपीलिका સ્ત્રી૦ કાળી કીડી.
कृष्णपिप्पली સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
कृष्णपुष्प પુ૦ કાળા ધતુરાનુ ઝાડ
कृष्णपुष्पी સ્ત્રી૦ રાઈનું ઝાડ, પ્રિયંગુ વૃક્ષ.
कृष्णफल પુ૦ કરમદાનું ઝાડ
कृष्णफलपाक પુ૦ ઉપરનો અર્થ
कृष्णफला સ્ત્રી૦ મોગરાજી નામે વનસ્પતિ.

कृष्णवलक्ष पु० કાળો અને ધોળો રંગ.
कृष्णवलक्ष त्रि० કાળા અને ધોળા રંગવાળું.
कृष्णवीज पु० તરબુચ, કાલીંગડું, સરગવાનું ઝાડ.
कृष्णभूम पु० કાળી જમીનવાળો પ્રદેશ.
कृष्णभूमि स्त्री० કાળી જમીન.
कृष्णभूमिज त्रि० કાળી જમીનમાં ઉત્પન્ન થનાર.
कृष्णभूमिजा स्त्री०ગોમૂત્રિકાતૃણ નામે ઘાસ.
कृष्णभेदा स्त्री० કડુ નામની વનસ્પતિ.
कृष्णभेदी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कृष्णमण्डल न० નેત્રમાનો અમુક અવયવ–કીકીનો ભાગ.
कृष्णमल्लिका स्त्री० કાળી તુલસી.
कृष्णमत्स्य पु० એક જાતનું માછલું.
कृष्णमुख त्रि० કાળા મુખવાળું, કાળા અગ્ર ભાગવાળું.
कृष्णमुख पु० કાળા મુખવાળો વાનર, તે નામે એક દાનવ.
कृष्णमुखा स्त्री० ઉપલસરી નામે વનસ્પતિ.
कृष्णमुखी स्त्री० કાળા મુખવાળી વાનરી.
कृष्णमुद्ग पु० કાળા મગ
कृष्णमूली स्त्री०કાળાં મૂળવાળી તે નામે એક વનસ્પતિ.
कृष्णमृग स्त्री० કાળો મૃગ.
कृष्णमृत्तिक पु० કાળી માટીવાળો દેશ.
कृष्णमृत्तिका स्त्री० કાળી માટી.
कृष्णमृद् स्त्री० કાળી માટી.
कृष्णमृद् त्रि० કાળી માટીવાળું.
कृष्णयजुर्वेद पु० તૈત્તિરીય શાખારૂપ એક યજુર્વેદ.
कृष्णयाम पु० અગ્નિ.
कृष्णरक्त पु० કાળો અને લાલ રંગ.
कृष्णरक्त त्रि० કાળા અને લાલ રંગવાળું.
कृष्णरुहा स्त्री० જતુકા નામે વનસ્પતિ.
कृष्णरूप्य त्रि० કૃષ્ણનો કોઈ ભૂતકાળનો સંબંધી.
कृष्णल पु० ચણોઠીનું ઝાડ, ચણોઠીભાર વજન.
कृष्णलक पु० ચણોઠીનું ઝાડ.
कृष्णलक न० ચણોઠીભાર વજન.
कृष्णलवण न० કાળું મીઠું–સંચળ.
कृष्णला स्त्री० ચણોઠી..
कृष्णलोह पु० લોહચુંબક.
कृष्णलोहित पु० કાળો અને લાલ મિશ્ર રંગ.
कृष्णलोहित त्रि० કાળા અને લાલ રંગથી મિશ્ર.
कृष्णवक्त्र पु० કાળા મુખવાળો વાનર.
कृष्णवक्त्र त्रि० કાળા મુખવાળું.
कृष्णवक्त्रा स्त्री० કાળા મુખવાળી વાનરી.
कृष्णवर्ण पु० કાળો રંગ, રાહુ ગ્રહ, શૂદ્ર.
कृष्णवर्ण त्रि० કાળા રંગવાળું.
कृष्णवर्त्मन् पु० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ,રાહુગ્રહ.
कृष्णवर्त्मन् न० શ્રીકૃષ્ણરૂપ શરણુ–ગતિ.
कृष्णवर्त्मन् त्रि० દુષ્ટ કર્મ કરનાર.
कृष्णवर्वर पु० કાળી તુલસી.
कृष्णवर्वरक पु० કાળી તુલસી.
कृष्णवल्लिका स्त्री० જતુકા નામનો વેલો.
कृष्णवल्ली स्त्री० કાળી તુલસી, કાકડી, એક જાતની ઉપલસરી વનસ્પતિ.
कृष्णवानर पु० એક જાતનો વાનર.
कृष्णवानरी स्त्री० એક જાતની વાનરી.
कृष्णविपाणा स्त्री० યજમાનને ખણવાનું એક સાધન.
कृष्णवीज पु० રાતો સરગવો.
कृष्णवीज न० તરબુચ, કાલીંગડું.
कृष्णवृन्ता स्त्री० પાડલ વનસ્પતિ, માષપર્ણી વૃક્ષ.
कृष्णवृन्तिका स्त्री० ગાભારી વનસ્પતિ.
कृष्णवेणा स्त्री० તે નામે એક નદી.
कृष्णव्रीहि पु० એક જાતના ચોખા.

कृष्णश न० काळी कीनारीवाळुं पण पोते काळुं न होय तेवुं वस्त्र.
कृष्णशकुनि पु० कागडो.
कृष्णशार पु० काळो मृग.
कृष्णशालि पु० એક જાતના ચોખા.
कृष्णशिग्रु पु० काळो सरगवो.
कृष्णशिम्बिका स्त्री० तेनामे એક वनस्पति.
कृष्णशृङ्ग पु० पाडो.
कृष्णशृङ्गी स्त्री० भेंस.
कृष्णश्रित त्रि० कृष्णनो आश्रित, कृष्णनो भक्त.
कृष्णसख पु० अर्जुन, सादडानुं झाड.
कृष्णसखि स्त्री० काळुं जीरुं.
कृष्णसमुद्भव पु० कृष्णनो पुत्र प्रद्युम्न वगेरे.
कृष्णसमुद्भवा स्त्री० कृष्णगंगा.
कृष्णसर्प पु० काळो साप.
कृष्णसर्पा स्त्री० એક જાતની ઔષધિ.
कृष्णसर्षप पु० काळो सरसव.
कृष्णसार पु० काळो मृग, थोरनुं झाड, शीशमनुं झाड, खेरनुं झाड.
कृष्णसारङ्ग पु० काळो मृग.
कृष्णसारथि पु० पांडव-अर्जुन, सादडानुं झाड.
कृष्णसारा स्त्री० शीशमनुं झाड.
कृष्णसारी स्त्री० काळी मृगली, शीशमनुं झाड
कृष्णसुन्दर पु० वासुदेव श्रीकृष्ण.
कृष्णस्कन्ध पु० तमाल वृक्ष.
कृष्णस्वसृ स्त्री० दुर्गा देवी
कृष्णा स्त्री० पांडवपत्नी द्रौपदी, नीली वृक्ष, पीपर, द्राक्ष, काळी साटोडी, काळीजीरी, गांभारी वनस्पति, कडु वनस्पति, काळी उपलसरी, काळो सुरमो, ते नामे એક नदी, गजसरसव, काळी नगोड, काकोली वनस्पति, जटामासी वनस्पति, कस्तूरी, वनस्पति भाभरी, दुर्गा देवी.

कृष्णागुरु न० काळुं अगर.
कृष्णाचल पु० गिरनार पर्वत, नीलगिरि पर्वत.
कृष्णाजिन न० काळा मृगनुं चामडुं, काळुं मृगचर्म.
कृष्णाजिनिन त्रि० काळा मृगनुं चर्म धारण करनार.
कृष्णाञ्जनी स्त्री० कालाञ्जनी नामनुं वृक्ष.
कृष्णाद्यतैल न० वैद्यकप्रसिद्ध એક औषधरूप तेल.
कृष्णानदी स्त्री० कृष्णगंगा नामे नदी.
कृष्णाध्वन् पु० अग्नि.
कृष्णानन्द पु० ते नामे એક विद्वान तंत्रशास्त्री.
कृष्णाभा स्त्री० कालांजनी नामे वृक्ष.
कृष्णामिष न० काळुं लोढुं.
कृष्णायस न० उपरनो अर्थ.
कृष्णार्चिस् पु० अग्नि.
कृष्णार्जक पु० काळी तुलसी.
कृष्णालु पु० એક જાતનું આલુ.
कृष्णावास पु० पीपळानुं झाड.
कृष्णाश्रित त्रि० कृष्णश्रित जुओ.
कृष्णाष्टमी स्त्री० अंधारी आठम, कृष्ण पक्षनी आठम, श्रीकृष्णना जन्म दिवसनी आठम-जन्माष्टमी.
कृष्णिका स्त्री० राजसरसव.
कृष्णिमन् पु० काळाश.
कृष्णीकरण न० काळुं करवुं.
कृष्णीभूत त्रि० काळु थयेल
कृष्णेक्षु पु० काळी जंगली शेलडी.
कृष्णोदर पु० એક જાતનો સર્પ.
कृष्णोदर त्रि० काळा पेटवाळुं.
कृष्णोदुम्बरिका स्त्री० काकोदुंबरिका नामे वनस्पति.
कृष्य त्रि० खेंचवा योग्य, खेडवा योग्य
कृसर पु० कृशर जुओ.

कृमरा स्त्री० कृशरा जुओ
कृसान न० कृत्तिका नक्षत्र.
कॄ तुदा० प० स० सेट् फेंकवुं, वेरवुं, विखेरवुं, छुट्टुं छवायुं नाखवुं. अनु+पाछळ फेंकवुं. अप+हर्षपूर्वक वास करवाने तथा भक्षण करवाने खोदवुं, खरी पडवुं. अव+नीचे फेंकवुं, दूर फेंकवुं, व्रतथी भ्रष्ट थवुं. आ+चोतरफ फेंकवुं, विस्तार करवो, फेलावु उद्+उंचे खोदवुं, कोतरवुं, ढगलो करवो. सम्+उद्+छेदवुं, चीरी नाखवुं, हिंसा करवी, कोतरवुं. उप+छेदवुं, कापवुं. परा+सारी रीते फेंकवुं, व्याप्त थवुं. प्र+अत्यंत फेंकवुं, भिन्न भिन्न जातिनाओ साथे भळी जवुं. प्रति+हिंसा करवी, चीरी नाखवुं. वि+फेंकवुं, उराडवुं. सम्+मिश्र थवुं. शेळभेळ थवुं.
कॄ क्र्या० उभ० स० सेट् हिंसा करवी, मारी नाखवुं.
कॄ चु० आ० स० सेट् जाणवुं.
कॄत् चु० उभ० स० सेट् संशय करवो, जाहेर करवुं, वखाणवुं.
क्लृप्त त्रि० रचेल, कल्पेल, नियम करेल, गोठवेल, छेदेल, कापेल
क्लृप्तकीला स्त्री० व्यवस्थालिपी–पाकुं करारनामुं वगेरे.
क्लृप्तधूप पु० शेलारस, बनावटी धूप.
क्लृप्ति स्त्री० कल्पना, निश्चय, नियतपणु
क्लृप्तिक त्रि० खरीदेल, वेचातु लीधेल
केकय पु० बहु० ते नामे देश
केकय पु० केकय देशनो राजा, द्वापर युगमा थयेल ते नामे एक राजा
केकयी स्त्री० केकय राजानी कन्या–दशरथ राजानी एक स्त्री–भरतनी माता.
केकर त्रि० टेढी आंखवाळुं.
केकर पु० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध चार वर्णनो एक मन्त्र
केकल पु० नट, नृत्य करनार पुरुष.
केका स्त्री० मोर पक्षीनी वाणी.
केकावल पु० मोर पक्षी.
केकावली स्त्री० मोर पक्षिणी–ढेल.
केकिक पु० मोर पक्षी
केकिका स्त्री० मोर पक्षिणी–ढेल.
केकिन् पु० मोर पक्षी.
केकिनी स्त्री० मोर पक्षिणी–ढेल
केकेयी स्त्री० केकयी जुओ.
केचन अव्य० केटलाक, कोइक
केचक न० कचु शब्द जुओ.
केचित् अव्य० केटलाक.
केचुक न० कचु जुओ.
केणिका स्त्री० पटमंडप–तंबु.
केत् चु० उभ० स० सेट् मंत्रणा चलाववी, मसलत करवी, यथोचित भाषण करवु
केत पु० निवास, रहेठाण, घर, प्रज्ञा, बुद्धि, संकल्प, ध्वज, मंत्रणा करवी
केत त्रि० जाणनार.
केतक पु० केवडानुं झाड, ध्वज–धजा.
केतक न० केवडानुं फूल–केवडो.
केतकी स्त्री० केवडानुं झाड.
केतन न० निमंत्रण करवुं, बोलाववुं, धजा, चिन्ह, घर, स्थान, रहेठाण, निशान, कृत्य
केतु पु० प्रज्ञा, बुद्धि, केतु नामे ग्रह, दीप्ति, कांति, पताका, चिन्ह ज्योतिषप्रसिद्ध एक उत्पात, धजा
केतुकुण्डली स्त्री० ज्योतिषप्रसिद्ध एक चक्र
केतुतारा स्त्री० धूमकेतु
केतुधर्मन् पु० ते नामे एक राजा
केतुपताका स्त्री० ज्योतिषप्रसिद्ध ते नामे एक चक्र.
केतुभ पु० मेघ.
केतुमत् त्रि० चिन्ह वगेरेथी युक्त, प्रज्ञा वगेरेथी युक्त.
केतुमत पु० काशी राजा दिवोदासना वंशनो

એક રાજા, તે નામે એક મહેલ, તે નામે ધન્વંતરીનો એક પુત્ર, તે નામનો એક દાનવ.

केतुमती સ્ત્રી૦ તે નામે એક છંદ.

केतुमाल પુ૦ આગ્નીધ્ર રાજાનો એક પુત્ર, જંબુદ્વીપમા આવેલો એક ખંડ.

केतुमाला સ્ત્રી૦ અવંતી દેશમાં આવેલી તે નામે એક નદી.

केतुमालि પુ૦ શંબરાસુરદૈત્યનો સેનાધિપતિ.

केतुमालिन् પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

केतुयष्टि સ્ત્રી૦ ધજાનો દાંડો.

केतुरत्न ન૦ વૈડૂર્ય મણિ.

केतुवसन ન૦ વાવટાનું વસ્ત્ર.

केतुवीर्य પુ૦ તે નામે એક દાનવ.

केतुवृक्ष પુ૦ મેરૂપર્વતની ચારે દિશામા રહેલા મંદરાચલ વગેરે પર્વતના ચિન્હરૂપ એક વૃક્ષ.

केतुशृङ्ग પુ૦ પુરૂવંશી એક રાજા.

केदर પુ૦ તે નામે એક વૃક્ષ.

केदर ત્રિ૦ ટેડી આંખવાળું.

केदार પુ૦ હિમાલય ઉપર આવેલો એક પર્વત, બદ્રિકાશ્રમ પ્રદેશ, કયારો, પાણીને રોકવા માટે ચોતરફ પાજ બાંધેલું ક્ષેત્ર.

केदार ન૦ હિમાલયમાં આવેલું શિવલિંગ, કાશીમા આવેલું એક શિવલિંગ

केदारक પુ૦ ખેડેલા ખેતરમાં ઉત્પન્ન થયેલ ડાંગેર.

केदारकटुका સ્ત્રી૦ એક જાતનું કડુ વનસ્પતિ.

केदारखण्ड પુ૦ વ્યાસે રચેલા સ્કંદપુરાણની અંદરનો એક ભાગ

केदारज ત્રિ૦ ખેડેલા ખેતરમાં ઉત્પન્ન થયેલ ડાંગેર વગેરે.

केदारज ન૦ પદ્મકાષ્ઠ.

केदारजात ત્રિ૦ केदारज ત્રિ૦ જુઓ

केदारेश પુ૦ તે નામે એક મહાદેવ

केदारेश्वर પુ૦ તે નામે એક મહાદેવ.

केन ન૦ કેન ઉપનિષદ.

केनती સ્ત્રી૦ કામક્રીડા.

केनार પુ૦ કુંભી નામે નરક, મસ્તક, ગાલ, સાંધો.

केनिप પુ૦ બુદ્ધિમાન પુરૂષ.

केनिपात પુ૦ નૌકા ચલાવવાનું કાષ્ઠનું એક સાધન.

केनिपातक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

केन्दु પુ૦ તિંદુક વૃક્ષ, ગાલવ વૃક્ષ, સંગીતપ્રસિદ્ધ એક તાલ.

केन्दुक પુ૦ ઉપરના અર્થ.

केन्दुवाल પુ૦ केनिपात જુઓ.

केन्दुबिल्व પુ૦ ગીતગોવિંદ નામના ગ્રંથના કર્તા જયદેવના રહેઠાણનું તે નામે એક ગામ.

केन्द्र ન૦ વૃત્તક્ષેત્રનું મધ્ય સ્થાન, ગ્રહોનું ઉચ્ચ સ્થાનાન્તર, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ કેન્દ્ર સ્થાન.

केन्द्र પુ૦ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ-જે પ્રયાણમાં શુભ છે.

केन्द्रिन પુ૦ કેન્દ્ર સ્થાનમાં રહેલ ગ્રહ.

केप् ભ્વા૦ આ૦ સ૦ સેટ્ ચાલવું, કાંપવું, ધ્રુજવું.

केपि ત્રિ૦ નિંદ્ય દુષ્ટ કર્મ કરનાર.

केमद्रुम પુ૦ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.

केमुक પુ૦ તે નામે એક વૃક્ષ.

केमुक ન૦ એક જાતનું કંદશાક.

केयूर પુ૦ બાજુબંધ-અલંકાર, તે નામે એક રતિબંધ.

केयूर ન૦ તે નામે એક અલંકાર, બાજુબંધ, એક રતિબંધ

केरक પુ૦ બ૦ તે નામે એક દેશ.

केरल પુ૦ બ૦ તે નામે એક દેશ-હાલનો મલબાર

केरल पु० केरल देशनो राजा, भगर राजाએ म्लेच्छपणु पमाडेल એક क्षत्रिय.
केरली स्त्री० केरल देशनी स्त्री, ते नामे એક જ્યોતિષग्रंथ.
केरव पु० હंस.
केरवी स्त्री० હंसली.
केल् भ्वा० प० स० सेट् चालवुं, कापवुं.
केलक पु० तरवारनी धार उपर नृत्य कर-नार नट.
केला कण्ड्वा० आ० अ० सेट् विलास करवो, रमवुं
केलास पु० स्फटिक मणि.
केलि पु० परिहास, मश्करी, रमत, पृथ्वी, स्त्रीओनो पोताना पति साथे विहार-क्रीडारूप यौवनालंकार.
केलिक पु० आसोपालवनुं झाड.
केलिक त्रि० क्रीडा करनार, ખેલનાર.
केलिकदम्ब पु० ते नामे कदंबनुं झाड.
केलिकला स्त्री० क्रीडारूप कळा, सरस्वतीनी वीणा.
केलिकिल पु० नाटकमां विदूषकरूप मित्र, ते नामे शिवनो એક अनुचर, कोहळुं.
केलिकिल त्रि० हांसी करावनार, हसावनार.
केलिकिला स्त्री० कामदेवनी स्त्री रति.
केलिकिलायती स्त्री० उपरनो अर्थ.
केलिकीर्ण पु० ઉંટ
केलिकीर्णा स्त्री० ઉંટડી
केलिकुञ्चिका स्त्री० साळी-पोतानी स्त्रीनी બહેન.
केलिकोष पु० नट, नाटकीઓ
केलिगृह न० क्रीडा करवानुं घर, स्त्री वगेरे साथे रमवानुं स्थळ
केलिनागर पु० जेनामां भोगज मुख्य છે तेवो नगरवासी नायक.
केलिमुख्य पु० मश्करी, ठट्ठो
केलिरैवतक न० ते नामे એક नाटक.
केलिवन न० बाग, बगीचो.
केलिवृक्ष न० कदंबनुं झाड.
केलिवृक्ष पु० विदूषक.
केलिशयन न० स्त्री साथे विलास करवानुं शयन.
केलिशुषि स्त्री० पृथ्वी.
केलिसचिव पु० क्रीडा करवामां सहायक विदूषक वगेरे.
केय् भ्वा० आ स० सेट् सेववुं.
केवट पु० पाणीनो आधार खाडारूप कुवो.
केवर्त्त पु० मच्छीमारनी जातनो पुरुष.
केवर्ती स्त्री० मच्छीमार जातिनी स्त्री.
केवल त्रि० अद्वितीय, असहाय, એકલું.
केवल न० जैनमते એક ज्ञान, तत्वज्ञान.
केवल पु० कुहन जुઓ.
केवलज्ञानिन् पु० केवळ ज्ञान धरावनार जिन, तत्वज्ञानी.
केवलद्रव्य न० मरी, तीखां.
केवलम् अव्य० मात्र, फक्त, खरेखर.
केवलवैयाकरण पु०मात्रव्याकरणजाणनार.
केवलव्यतिरेकिन् न० ते नामे એક अनुमान.
केवलान्वयिन त्रि० केवळ अन्वयवाळुं, कोઈ पण स्थळे अभावरहित.
केवलिन् पु० केवळ ज्ञान धरावनार जिन
केवली स्त्री० એક प्रकारनुं ज्ञान.
केवाली अव्य० हिंसा.
केवालीकृत्य अव्य० हिंसा करीने.
केविका स्त्री० कोकण देशप्रसिद्ध એક फूल.
केश पु० वरुण देव, सुगंधी वाळो-खस, केशी दैत्य, विष्णु, सूर्य वगेरेनुं किरण, ब्रह्मा-विष्णु-महेश, मस्तकना वाळ, अंबोडो.
केशक त्रि० केशनी रचना करवामां तत्पर.
केशकर्मन् न० केशनी रचना वगेरे कर्म, केशरचना, केशान्तकर्म नामे એક संस्कार.

केशकलाप पु० કેશનો સમૂહ.
केशकार पु० એક જાતની શેલડી.
केशकारिन् त्रि० કેશરચના કરનાર.
केशकारिणी स्त्री० કેશરચના કરનારી દાસી.
केशकीट पु० જૂ
केशगर्भ पु० અંબોડો, ચોટલો.
केशगर्भक पु० ઉપરનો અર્થ.
केशगृहीत त्रि० જેના કેશ પકડેલ હોય તે.
केशग्रह पु० બલાત્કારે કેશનું પકડવું–જે મૈથુનનું એક અંગ ગણાય છે.
केशग्रहण न० ઉપરનો અર્થ.
केशग्राहम् अव्य० કેશ પકડીને.
केशघ्न पु० કેશનો નાશ કરનાર એક જાતનો રોગ–ટાલ,
केशच्छिद् पु० હજામ, ધાંજો.
केशच्छिद् त्रि० કેશ કાપનાર.
केशच्छिद पु० હજામ.
केशच्छिद त्रि० કેશ કાપનાર.
केशट पु० માકણ, જૂ, વિષ્ણુ, બકરો, ભાઇ, કામદેવનું શોષણ નામે બાણ, શોનક વૃક્ષ.
केशधर त्रि० કેશવપન કરનાર.
केशधर पु० बहु० તે નામે એક દેશ.
केशधृत् पु० એક જાતનું ઘાસ.
केशनामन् न० વાળો, સુગંધી ખસ.
केशपक्ष पु० કેશનો સમૂહ.
केचपंक्ति स्त्री० કેશની પંક્તિ.
केशपर्णी स्त्री० અઘાડો વનસ્પતિ.
केशपाश पु० કેશનો સમૂહ.
केशपाशी स्त्री० શિખા, કેશની લટ.
केशप्रसाधनी स्त्री० કેશ સાફ કરવાનું સાધન–કાંકસી.
केशभार पु० કેશનો સમૂહ.
केशभू स्त्री० મસ્તક.
केशमथनी स्त्री० ખીજડીનું ઝાડ
केशमार्ज्जक न० કાંકસી.
केशमार्ज्जन न० કેશને સાફ કરવા તે, કાંકસી.
केशमुष्टि पु० મહાનિંબ વૃક્ષ.
केशर पु० न० કેસરા–ફૂલમાં રહેલ કેશાકારતંતુ, નાગકેસર, બોલસરીનું ઝાડ, પુનાગ વૃક્ષ.
केशर पु० સિંહની કેશવાળી, ઘોડાની કેશવાળી, કેસર.
केशर न० હિંગુ વૃક્ષ–હીંગનું ઝાડ, તે નામે એક છંદ.
केशरचना स्त्री० કેશની રચના, વાળ ગુંથવા, કેશનો સમૂહ.
केशरञ्जन ભાંગરાનું ઝાડ.
केशराज पु० ઉપરનો અર્થ.
केशराम्ल पु० ધંતુરો.
केशरिन् पु० સિંહ, ઘોડો, પુન્નાગ વૃક્ષ, નાગકેસર વૃક્ષ, બીજોરાનું ઝાડ, હનુમાનનો પિતા એક વાનર.
केशरिणी स्त्री० સિંહણ, ઘોડી.
केशरिसुत पु० હનુમાન.
केशरुहा स्त्री० ભદ્રદન્તિકા વૃક્ષ.
केशरूपा स्त्री० વંદાક વૃક્ષ.
केशलुञ्च पु० જૈન મુનિ.
केशव त्रि० શ્રેષ્ઠ કેશવાળું.
केशव पु० વિષ્ણુ, પરમેશ્વર, વિષ્ણુની ચોવીસ મૂર્તિમાંની એક મૂર્તિ, પાણીમાં રહેલું મુડદું.
केशवकीर्तिन्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ પૂજામાં અંગરૂપ ન્યાસ.
केशवत् त्रि० કેશવાળું.
केशवता स्त्री० કેશવપણું, વિષ્ણુપણું.
केशवत्व न० ઉપરનો અર્થ.
केशवपनीय पु० તે નામે એક યાગ.
केशवर्द्धिनी स्त्री० વનસ્પતિ–સહદેવી.
केशवादित्य पु० કાશીમાં રહેલ એક આદિત્ય.

केशवायुध न० विष्णुनुं हथियार
केशवायुध पु० आंबानुं झाड.
केशवार्क पु० ज्योतिषनिबंधकार एक विद्वान.
केशवालय पु० पीपळानुं झाड, विष्णुनुं मंदिर.
केशवावास पु० उपरनो अर्थ.
केशवेश पु० अंबोडो, चोटलो बांधवो, केशरचनाविशेष.
केशहन्तृफला स्त्री० खीजडीनु झाड.
केशहन्त्री स्त्री० उपरनो अर्थ.
केशहस्त पु० केशसमूह.
केशाकेशि अव्य० अन्योन्य केशग्रहणपूर्वक थयेलुं युद्ध.
केशान्त पु० ते नामे संस्कार–जेने गोदान कर्म कहे छे.
केशान्त पु० केशस्वरूप, केशनो अग्र भाग.
केशान्तिक त्रि० केशना छेडा सुधीना मापनुं.
केशारि पु० नागकेसरनुं झाड.
केशारुहा स्त्री० सहदेवीनो वेलो.
केशार्हा स्त्री० महानीली वृक्ष–गळीनुं झाड.
केशि पु० ते नामे एक दानव.
केशिक त्रि० श्रेष्ठ केशवाळुं.
केशिका स्त्री० शतावरीनुं वृक्ष, सतावळ
केशिध्वज पु० निमिवंशनो एक राजा.
केशिन् त्रि० उत्तम एवा घणा केशवाळुं, केश जेवी काळाशवाळुं.
केशिन् पु० केशविद्यानो प्रकाशक एक गृहपतिस्वामी, द्वापरयुगमा श्रीकृष्णे मारेलो ते नामनो एक असुर.
केशिनिसूदन पु० वासुदेव श्रीकृष्ण
केशिनी स्त्री० जटामांसी वनस्पति,चोरपुष्पी वृक्ष, सुंदर केशवाळी स्त्री, ग्राम रूपमा रहेला नलराजा प्रत्ये दमयंतीए मोकलेली ते नामनी एक दूती, कन्याना रूपवाळी ते नामे एक अप्सरा, पार्वतीनी एक सहचरी–बहेनपणी, अजमीढ राजानी एक राणी, सगर राजानी एक पत्नी, रावणनी माता–कैकसी.
केशिसूदन पु० श्रीकृष्ण.
केशिहन् पु० श्रीकृष्ण.
केशी स्त्री० नीलीवृक्ष–गळीनु झाड, भूतकेशी वृक्ष, अजलोमा वृक्ष.
केशोच्चय पु० केशनो समूह.
केश्य त्रि० केशने हितकारक हरकोइ पदार्थ.
केश्य न० काळुं अगर.
केश्य पु० भांगरो.
केसर न० केशर न० जुओ.
केसर पु० केशर पु० जुओ.
केसरवर पु० केसर, कुंकुम.
केसराचल पु० सुमेरु पर्वत.
केसराम्ल पु० बीजोरुं.
केसरिका स्त्री० सहदेवीनो वेलो,
केसरिन् पु० सिंह, घोडो, पुन्नाग वृक्ष, रातुं नागकेसर, सरगवो, हनुमाननो पिता.
केसरिणी स्त्री० सिंहण, घोडी.
केसरिसुत पु० हनुमान.
कै भ्वा०प० अ० अनिट् शब्द करवो.
कैंशुक न० केसुडुं, खाखरानुं फूल.
कैकय पु० केकय देशनो राजा.
कैकयी स्त्री० केकय राजानी पुत्री, कैकेयी–भरतमाता.
कैकस पु० राक्षस.
कैकसी स्त्री० सुमालीनी कन्या ते नामे राक्षसी.
कैकेय पु० केकय देशनो राजा.
कैकेयी स्त्री० भरतनी माता.
कैटज पु० कुटज जुओ.
कैटभ पु० ते नामे एक दैत्य.
कैटभजित् पु० विष्णु.
कैटभहन् पु० विष्णु
कैटभा स्त्री० दुर्गा देवी
कैटभारि पु० विष्णु

कैटभी स्त्री० મહાકાલી દેવી.
कैटभेश्वरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कैटर्य पु० કાયફળ વનસ્પતિ, કરીયાતાનું ઝાડ, પૂતિકરંજનું ઝાડ, મીંઢળનું ઝાડ.
कैटर्यक पु० ઉપરના અર્થ.
कैडर्य पु० कैटर्य જુઓ.
कैतक न० કેતકીનું ફૂલ–કેવડો.
कैतव न० કપટ, શઠતા, જુગાર, વૈડૂર્ય મણિ.
कैतव पु० ધંતુરાનું ઝાડ.
कैतव त्रि० કપટી, શઠ, જુગારી.
कैतवक न० ભયંકર એવું જૂગટું.
कैतवेय पु० અંશુમાન રાજાનો પુત્ર–ઉલૂક.
कैदार न० ખેતરોનો સમૂહ.
कैदार त्रि० ક્યારામાં પાકનાર ચોખા વગેરે.
कैदारक न० कैदार न० જુઓ.
कैदारि न० ખેતરનો સમૂહ.
कैदार्य त्रि० ક્યારા સંબંધી, ખેતર સંબંધી.
कैन्दासायन पु० તે નામે એક ઋષિ.
कैन्नर त्रि० કિન્નર–ગંધર્વ સંબંધી, પોતાના બાપદાદાઓથી કિન્નરખંડમા રહેનાર.
कैमुतिक त्रि० 'किमुत' એના અર્થ ઉપર પ્રાપ્ત થનારો એક ન્યાય–જેમ ઘણા પરિશ્રમથી સાધ્ય એવું કામ કરવામાં જે સમર્થ હોય તે થોડા પરિશ્રમથી સાધ્ય એવું કામ કરી શકે એમાં શું નવાઈ!
कैरलेय पु० કેરલ દેશનો રાજા
कैरव न० કુમુદ–ચંદ્રવિકાશી કમળ, પોયણું, કપટ.
कैरव पु० શત્રુ.
कैरविणी स्त्री० કુમુદિની–ચંદ્રવિકાશી કમળનો વેલો, તે કમળનો સમૂહ, તે કમળવાળું કોઈ તળાવ.
कैरविणीखण्ड पु० પોયણાંના વેલાનો સમૂહ.
कैरविणोफल न० પોયણાંનું બીજ.
कैरविन् पु० ચંદ્ર.
कैरवी स्त्री० મેથી, ચંદ્રિકા, ચાંદની, ચંદ્રજ્યોત્સ્ના.
कैराटक पु० એક પ્રકારનું સ્થાવર ઝેર.
कैरात पु० બળવાન પુરૂષ, કરીયાતું.
कैरात न० એક જાતનું ચંદન.
कैरात त्रि० કિરાત–ભિલ્લસંબંધી.
कैरातक न० કરીયાતું.
कैराल न० વાવડીંગ.
कैराली स्त्री० વાવડીંગ.
कैल न० રમત, ખેલ, વિલાસ.
कैलास पु० શિવના નિવાસસ્થાનરૂપ પર્વત.
कैलासनाथ पु० શિવ, કુબેર.
कैलासनिकेतन पु० શિવ, કુબેર.
कैलासयात्रा स्त्री० હરિવંશમાં આવતો ભાગ.
कैलासौकस् पु० શિવ, કુબેર.
कैवर्त्त पु० મચ્છીમારની જાતિ.
कैवर्त्तक पु० ઉપરનો અર્થ.
कैवर्त्तमुस्त न० એક જાતની મોથ.
कैवर्त्तकमुस्तक न० ઉપરનો અર્થ.
कैवर्त्तिका स्त्री० વસ્ત્રરંગા નામે માળવા દેશમાં પ્રસિદ્ધ એક વેલો.
कैवर्त्तिमुस्तक न० એક જાતની મોથ
कैवर्त्ती स्त्री० એક જાતની મોથ, મચ્છીમાર જાતિની સ્ત્રી.
कैवर्त्तीमुस्तक न० એક જાતની મોથ.
कैवल न० વાવડીંગ.
कैवल्य न० આત્યંતિક દુઃખનિવૃત્તિરૂપ એક જાતની મુક્તિ, કેવળપણું.
कैशव त्रि० કેશવસંબંધી.
कैशिक न० કેશનો સમૂહ
कैशिक पु० શૃંગાર, તે નામનો એક રાજા.
कैशिकी स्त्री० નાટકપ્રસિદ્ધ એક વૃત્તિ
कैशी स्त्री० તે નામે એક વનસ્પતિ.
कैशोर न० કિશોરાવસ્થા, પંદરવર્ષ સુધીનું વય.
कैशोरक न० ઉપરનો અર્થ.

कैशोरिकेय पु० કિશોર અવસ્થાવાળા સ્ત્રીનો પુત્ર.
कैश्य न० કેશનો સમૂહ.
कोक पु० ચક્રવાક પક્ષી, વરૂ, નહાર, દેડકો, કાકીડો, ખજૂરીનું ઝાડ, વિષ્ણુ.
कोकड पु० ચમરી મૃગ.
कोकडी स्त्री० ચમરી મૃગલી.
कोकदेव पु० કબૂતર.
कोकनद न० રાતું પોયણું, રાતું કમળ
कोकनदच्छवि पु० રાતો રંગ.
कोकनदच्छवि त्रि० રાતા રંગવાળું, રાતું.
कोकबन्धु पु० સૂર્ય.
कोकरक पु० बहु० તે નામે એક દેશ.
कोकवाच पु० ચમરી મૃગ.
कोकाम्र पु० એક જાતની વનસ્પતિ.
कोकामुख न० તે નામે એક તીર્થ.
कोकाह पु० ધોળો ઘોડો.
कोकिल पु० કોયલ પક્ષી, અંગારો.
कोकिलक न० તે નામે એક છંદ.
कोकिलनयन पु० અત્યંત લાલ ફૂલવાળું એક ઝાડ.
कोकिला स्त्री० કોયલ પક્ષિણી, કાકોલી વનસ્પતિ.
कोकिलाक्ष पु० कोकिलनयन જુઓ.
कोकिलाक्षक पु० ઉપરનો અર્થ.
कोकिलावास पु० આંબાનું ઝાડ.
कोकिलासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક પ્રકારનું આસન.
कोकिलेक्षु पु० એક જાતની શેલડી.
कोकिलेष्टा स्त्री० એક જાતના જાંબુનું ઝાડ.
कोकिलोत्सव पु० આંબાનું ઝાડ.
कोकी स्त्री० ચક્રવાકી, વરૂ-માદા, દેડકી, કાકીડી.
कोङ्क पु० ब० તે નામે એક દેશ.
कोङ्कण पु० ब० તે નામે એક દેશ.
कोङ्कण न० એક જાતનું અસ્ત્ર
कोङ्कणा स्त्री० પરશુરામની માતા રેણુકા.
कोङ्कणासुत पु० પરશુરામ.
कोच त्रि० સંકોચક, સંકોચ ઉપજાવનાર.
कोच पु० સંકોચ, તે નામે એક જાતિ, તે જાતિ જ્યાં પુષ્કળ હોય તેવો દેશ.
कोजागर पु० આશ્વિન-પૂનેમ, શરદ પૂનેમ
कोट पु० કુટિલતા, કોટ, કિલ્લો, ગઢ, ઝુંપડી.
कोटक पु० તે નામે એક જાતિ, કિલ્લો બાંધનાર, કિલ્લો.
कोटक त्रि० કુટિલતાવાળું.
कोटचक्र न० કિલ્લાનું શુભ-અશુભ જણાવનાર એક ચક્ર.
कोटर पु० न० કિલ્લો, ગઢ, ઝાડ વગેરેની ગફોલ.
कोटरादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
कोटरावण न० કિલ્લાની પાસેનું વન, ગફોલવાળાં વૃક્ષોનું વન.
कोटरी स्त्री० નગ્ન સ્ત્રી, દુર્ગા દેવી.
कोटवी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कोटि स्त्री० ધનુષનો અગ્ર ભાગ, હરકોઈ વસ્તુનો અગ્રભાગ, અસ્ત્રોની ધાર, ઉત્કૃષ્ટતા, એક કરોડની સંખ્યા, એક કરોડની સંખ્યાવાળું, પૃક્કા નામની વનસ્પતિ, સંશયના આલંબનવાળો વાદ, પૂર્વપક્ષ, લીલાવતી ગણિતમાં પ્રસિદ્ધ એક રેખા, રાશિચક્રનો તૃતીયાંશ, મોટાઈ, શ્રેષ્ઠતા.
कोटिक पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો.
कोटिकास्य पु० શિબિ વંશનો તે નામે એક રાજા.
कोटिजित् पु० રઘુવંશાદિ કાવ્યોનો કર્તા મહાકવિ કાલીદાસ.
कोटिज्या स्त्री० ગ્રહોની સ્પષ્ટતાના સાધનનો એક ધનુષનો અવયવ
कोटितीर्थ न० અવંતી દેશમાં આવેલું એક તીર્થ, પંચનદની અંદર આવેલું એક તીર્થ.

कोटिपात्र न० केनिपात જુઓ.
कोटिफल न० ત્રિકોણાદિ ક્ષેત્રાવયવની કોટીનું ફળ.
कोटिर પુ० ઇન્દ્ર, નોળીયો, ઇન્દ્રગોપ કીડો.
कोटिवर्ष न० બાણાસુરની રાજધાનીનું શહેર.
कोटिवर्षा स्त्री० એક જાતનું શાક.
कोटिश પુ० મુદ્દગર-હથોડો, ઢેફાં ભાગવાનો મગદર, વાસુકિના વંશનો તે નામે નાગ.
कोटिशस् अव्य० કરોડોની સંખ્યામા.
कोटी स्त्री० कोटि જુઓ, એક જાતનુ શાક.
कोटीर પુ० મુકુટ, જટા.
कोटीवर्ष न० कोटिवर्ष જુઓ.
कोटीवर्षा स्त्री० कोटिवर्षा જુઓ.
कोटीश પુ० कोटिश જુઓ.
कोटीशस् अव्य० कोटिशस् જુઓ.
कोट्ट પુ० કિલ્લો, ગઢ.
कोट्ट न० તે નામે એક શહેર, તે નામે એક રાજધાની.
कोट्टवी स्त्री० નાગી છુટા કેશવાળી સ્ત્રી, દુર્ગા દેવી, બાણાસુરની માતા.
कोट्टवीपुर न० બાણાસુરનું શહેર.
कोट्टार પુ० કુવો, નાગર, તળાવ વગેરેનો ઘાટ.
कोठ પુ० એક જાતનો કોઢનો રોગ.
कोठर પુ० અંકોઠક નામે વૃક્ષ.
कोठरपुष्पी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
कोड પુ० कोठ જુઓ.
कोडर પુ० कोठर જુઓ.
कोण પુ० જેનાવડે વીણા વગેરે વગાડાય છે તે ધનુષ આકારનુ લાકડું, ખૂણો, ઘર વગેરેનો એક ભાગ, અસ્ત્રોનો અગ્રભાગ, ધોકો, મંગળ ગ્રહ, શનિ ગ્રહ, બે દિશાની વચ્ચેની દિશા, ધનુષનો એક ભાગ, ઢોલ વગેરે વગાડવાની દાંડી
कोणकुण પુ० માકડ
कोणप પુ० રાક્ષસ, પિત્તરોગ
कोणाघात પુ० એક લાખ ઢક્કાઓ અને દશ હજાર ભેરીઓ એકી સાથે જ્યા વગાડવામાં આવે તે, વાદ્યનો સમુદાય.
कोणि ત્રિ० ઠુંઠા હાથવાળું.
कोथ પુ० એક નેત્રનો રોગ.
कोथ ત્રિ० ગળી પડેલ, ખરી પડેલ.
कोदण्ड न० ધનુષ, ભ્રમર, ધન રાશિ.
कोदण्ड પુ० તે નામે એક દેશ.
कोदार પુ० એક જાતનું ધાન્ય.
कोद्रव પુ० એક જાતનુ ધાન્ય-કોદ્રી.
कोनालक પુ० એક જાતનું જલચર પક્ષી
कोनालिन् પુ० ઉપરનો અર્થ.
कोन्वशिर પુ० બ્રાહ્મણના શાપથી શૂદ્ર થયેલ એક ક્ષત્રિય.
कोप પુ० ક્રોધ, પ્રણયકોપ-પ્રેમભરેલો કોપ.
कोपक्रम न० બ્રહ્માએ પ્રથમ જાણી લઇને આરંભેલી સૃષ્ટિ.
कोपक्रम પુ० ક્રોધનો ક્રમ
कोपज्ञ न० कोपक्रम न० જુઓ
कोपन ત્રિ० ક્રોધી સ્વભાવવાળું, કોપનો સાધક, કોપ કરનાર.
कोपन પુ० તે નામે એક અસુર.
कोपन न० કોપનુ સાધન, દોષવિકારકારક એક વ્યાપાર.
कोपनक પુ० તે નામે એક ગંધદ્રવ્ય.
कोपनक ત્રિ० ક્રોધી.
कोपना स्त्री० ક્રોધી સ્ત્રી.
कोपनीय ત્રિ० દ્વેષનો વિષય, કોપને યોગ્ય.
कोपपद न० ક્રોધનો દેખાવ માત્ર.
कोपयितृ ત્રિ० કોપાવનાર, ક્રોધ ચઢાવનાર.
कोपयिष्णु ત્રિ० બીજાને ક્રોધ કરાવનાર
कोपलता स्त्री० તે નામે એક વેલો.
कोपवत् ત્રિ० કોપવાળું.
कोपवैरि પુ० અગથીઆનું ઝાડ.
कोपित ત્રિ० કોપાવેલ, કોપાયમાન થયેલ.
कोपिन् ત્રિ० કોપવાળી, ક્રોધી, કોપસંપાદક

न् पु० पाणीनुं कबूतर.
ऽ त्रि० मृदु, कोमळ, कठिन नहि ते,
म, मनोहर सुंदर.
ऽ न० पाणी.
दक न० पाणी, कमळनो दांडलो.
कता स्त्री० कोमळपणुं.
कत्व न० कोमळता.
कपत्रक पु० सरगवानुं झाड.
कवल्कली स्त्री० लवली लता.
गा स्त्री० क्षीरिका वृक्ष, कोमळ स्त्री.
ासन न० मृग वगेरेना चामडानुं
सन.
सिका स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
' त्रि० कामना करवा योग्य.
टे पु० जल कुकडो पक्षी.
टेक पु० जलकूकडो.
टेका स्त्री० उपरनो अर्थ.
पु० शरीरमां रहेलो एक सांधो, कळी.
ऽ पु० न० कळी, कल्लोल, कमळनो
लो.
कित त्रि० कळीवाळुं थयेल, जेमां
ी फूटी होय ते.
ी स्त्री० झीणी एलची, पीपर.
प पु० एक जातनुं अनाज-कोद्री.
पक पु० उपरनो अर्थ.
ष्य पु० कोरदूष जुओ.
त त्रि० कळीवाळुं थयेल.
पु० भुंड, डुक्कर, नानुं वहाण, खोळो,
ने अंक, चित्रक, आलिंगन, एक जातनुं
ब्र, ते नामे एक जाति, ते नामे
ऽ राजा, चवक, एक तोलानुं माप.
न० मरी, तीखां, बोरडीनुं फळ-बोर.
पु० व० ते नामे एक देश.
क पु० अंकोड वृक्ष, ते नामे एक गंध-
, मरी, तीखां, ककोल वनस्पति.
क न० एक जातनुं सुगंधी द्रव्य,
मरचुं, मरी.
कोलकन्द पु० एक जातनुं महाकंद.
कोलकर्कटिका स्त्री० मीठी खजूरी.
कोलगिरि पु० दक्षिण दिशामां आवेलो
एक पर्वत.
कोलघोण्टा स्त्री० एक जातनी बोरडी.
कोलदल न० नखलो नामे सुगंधी द्रव्य.
कोलनासिका स्त्री० रंकिणी नामे एक झाड.
कोलपुच्छ पु० कंकपक्षी.
कोलमूल न० पीपरमूळ-गंठोडा.
कोलम्बक पु० तार विना तुंबडुं वगेरे
वीणानो अवयव.
कोलवल्ली स्त्री० गजपीपर, शूकरपादिका
नामे वनस्पति.
कोलशिम्बिका स्त्री० शूकरपादिका वनस्पति.
कोलशिम्बी स्त्री० उपरनो अर्थ.
कोला स्त्री० पीपर, चवक वनस्पति, बो-
रडीनुं झाड, कोलापुर शहेर.
कोलाञ्च पु० व० ते नामे एक देश.
कोलापुर न० ते नामे दक्षिणमां एक शहेर.
कोलाचिध्वंसिन् त्रि० पर्वतमां वसनार
म्लेच्छ, जेओ कोलाहलमात्रथी राज्यनो
विनाश करी नाखे ते.
कोलाहल पु० अनेक प्रकारनो दूर सुधी
पहोंचनारो शब्द, गडबड.
कोलि स्त्री० बोरडीनुं झाड.
कोलिसर्प पु० सगर राजाए म्लेच्छपणाने
पमाडेल एक क्षत्रिय.
कोली स्त्री० बोरडीनुं झाड.
कोलूत पु० कुलूत जुओ.
कोल्या स्त्री० पीपर.
कोल्ल पु० हिंदुस्तानमां आवेलो एक पर्वत.
कोविद पु० पंडित, विद्वान.
कोविदार पु० रक्तकांचन नामे एक वृक्ष.
कोविदारक पु० उपरनो अर्थ.
कोश पु० न० वृषण, पेलीगो, सोनुं, रुपुं,

કળી, તરવારનું મ્યાન, સમૂહ, લશુસ વગેરેની વચ્ચેનો પદાર્થ, ગોળાકાર પદાર્થ, ધનાગાર-તીજોરી, ખજાનો, ચામડી વગેરે આવરણ, હરકોઇ ઢાંકણુ, વેદાંતપ્રસિદ્ધ અન્નમય વગેરે પાંચ કોશ, મેઘ, પક્ષી વગેરેનું ઇંડું, ગર્ભાશય, સોનારૂપાની વસ્તુ, અંગનું રક્ષણ કરનાર વસ્ત્ર-અંગરખું-કોટ વગેરે, તપાવેલા લોઢાને સ્પર્શ કરાવવો વગેરે સોગંદ, એક જાતનું યજ્ઞપાત્ર.

कोशकार પુ૦ તરવારનું મ્યાન બનાવનાર, ખજાનો કરનાર, એક જાતની શેલડી, એક જાતનો કીડો, રેશમનો કીડો.

कोशकृत् પુ૦ ઉપરના અર્થ.

कोशग्रहण ન૦ સોગંદ લેવા.

कोशग्रह ન૦ ધન રાખવાનું સ્થળ.

कोशचञ्चु પુ૦ સારસ પક્ષી.

कोशपाल પુ૦ કોશરક્ષક, ખજાનચી.

कोशपालक પુ૦ ઉપરના અર્થ.

कोशफल ન૦ કક્કોલ વનસ્પતિ, બોર.

कोशफला સ્ત્રી૦ મહાકોપાતકી નામે વનસ્પતિ, નસોતર.

कोशफली સ્ત્રી૦ ત્રપુષી નામે વનસ્પતિ.

कोशयी પુ૦ સોના વગેરેથી પૂર્ણ.

कोशल પુ૦ બ. તે નામે એક દેશ.

कोशला સ્ત્રી૦ સરયૂનદીના કાંઠાપર આવેલી અયોધ્યા નગરી.

कोशलात्मजा સ્ત્રી૦ રામની માતા કૌશલ્યા.

कोशलाधिप પુ૦ અયોધ્યાનો રાજા.

कोशलिक ન૦ લાંચ, રૂશ્વત.

कोशवत् ત્રિ૦ ખજાનાવાળું, કળીવાળું, તરવારની મ્યાનવાળું.

कोशवती સ્ત્રી૦ ખજાનાવાળી સ્ત્રી, કોપાતકી વૃક્ષ.

कोशवासिन् પુ૦ કળીમા રહેલ જંતુ, મ્યાનમાં રહેનાર તરવાર.

कोशवृद्धि પુ૦ કુરંડકવૃક્ષ, અંડકોષ-પેલીયાનું વધવું, વધ્રાવળ નામે રોગ.

कोशवृद्धि સ્ત્રી૦ ખજાનાની વૃદ્ધિ, ધનસંગ્રહમાં વધારો.

कोशशायिका સ્ત્રી૦ છૂરી, જમૈયો, મ્યાનમાં રહેનારી નાની તરવાર.

कोशस्कन् પુ૦ રેશમનો કીડો.

कोशस्थ પુ૦ શંખલું વગેરે જીવડાં.

कोशागार ન૦ તીજોરી, ખજાનો, ધન રાખવાનું સ્થળ.

कोशाङ्ग ન૦ બહુમૂળી નામે વનસ્પતિ.

कोशातक પુ૦ કઠ નામે વેદશાખા.

कोशातकिन् પુ૦ ઉદ્યોગ, ધંધો, વેપાર, વેપારી, સમુદ્રમાં થનારો વડવાનલ અગ્નિ.

कोशातकी સ્ત્રી૦ કાકડીનો વેલો, વનસ્પતિ અઘાડો.

कोशाध्यक्ष પુ૦ ખજાનચી.

कोशाम्र પુ૦ જેમાં પુષ્કળ રસ આવે છે તે એક વૃક્ષ.

कोशिन् ત્રિ૦ ખજાનાવાળું, કળીવાળું, મ્યાનવાળું.

कोशिन् પુ૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક કાનનો રોગ, આંબાનું ઝાડ.

कोशिला સ્ત્રી૦ મુદ્ગપર્ણી નામે વનસ્પતિ.

कोशी સ્ત્રી૦ ચંપલ, સપાટ, ચામડાની મોજડી, ધાન્ય વગેરેનો અગ્ર ભાગ.

कोश्य ત્રિ૦ હૃદયના કોશમાં હોનાર માંસપિંડ વગેરે.

कोष પુ૦ कोश જુઓ, તે નામે એક ઋષિ.

कोषक પુ૦ વૃષણ, પેલીયો.

कोषकार પુ૦ कोशकार જુઓ.

कोषकृत् પુ૦ कोशकृत् જુઓ.

कोषग्रहण ન૦ कोशग्रहण જુઓ.

कोषग्रह ન૦ कोशगृह જુઓ.

कोषचञ्चु પુ૦ कोशचञ्चु જુઓ.

कोषनायक પુ૦ कोशपाल જુઓ.

कोषपान न० धर्मशास्त्रप्रसिद्ध परीक्षार्थे કરવા આવતું ત્રણ ચાપવાં જળપાન.
कोषपाल पु० कोशपाल જુઓ.
कोषपालक पु० कोशपालक જુઓ.
कोषफल पु० એક જાતનો વેલો.
कोषफल न० कोशफल જુઓ.
कोषफला स्त्री० कोशफला જુઓ.
कोषला स्त्री० અયોધ્યા નગરી.
कोषलात्मजा स्त्री० कोशलात्मजा જુઓ.
कोषलाधिप पु० कोशलाधिप જુઓ.
कोषलिक न० कोशलिक જુઓ.
कोषवत् त्रि० कोशवत् જુઓ.
कोषवती स्त्री० कोशवती જુઓ.
कोषवासिन् पु० कोशवासिन् જુઓ.
कोषवृद्धि पु० कोशवृद्धि पु० જુઓ.
कोषवृद्धि स्त्री० कोशवृद्धि स्त्री० જુઓ.
कोषशायिका स्त्री० कोशशायिका જુઓ.
कोषशुद्धि स्त्री० સોગંદ ખાઇ શુદ્ધ થવું.
कोषस्कृत् पु० कोशस्कृत् જુઓ.
कोषस्थ पु० कोशस्थ જુઓ.
कोषागार न० कोशागार જુઓ.
कोषाङ्ग न० कोशाङ्ग જુઓ.
कोषातक पु० कोशातक જુઓ.
कोषातकिन् पु० कोशातकिन् જુઓ.
कोषातकी स्त्री० कोशातकी જુઓ.
कोषाध्यक्ष पु० कोशाध्यक्ष જુઓ.
कोषापहरण न० ખજાનો લૂટવો.
कोषाम्र पु० कोशाम्र જુઓ.
कोषिन् त्रि० कोशिन् त्रि० જુઓ.
कोषिन पु० कोशिन् पु० જુઓ.
कोषिला स्त्री० कोशिला જુઓ.
कोषी स्त्री० कोशी જુઓ.
कोष्ठ पु० ઘરનો મધ્ય ભાગ, પેટનો મધ્ય ભાગ-કોઠો, અનાજ વગેરે રાખવાનું ભાધન, કોઠી, શરીરમા રહેલ આમ વગેરેનું સ્થાન, રાતો કોઢ.
कोष्ठ न० કોઠાર, કોઠી વગેરે, વખાર.
कोष्ठ त्रि० પોતાનું.
कोष्ठक न० કોઠાર, વખાર, પાણી વગેરે ભરી રાખવાનું ટાકું વગેરે, તીજોરી.
कोष्ठपाल पु० કોટવાળ, મ્યુનીસીપાલીટીનો અધિકારી, ખજાનચી, ચોકીદાર, પહેરેગીર.
कोष्ठागार न० કોઠાર, અનાજ રાખવાનું સ્થળ.
कोष्ठागारिक त्रि० કોઠારમાં હોનાર, કોઠાર ઉપર નીમેલ અધિકારી વગેરે.
कोष्ठागारिन् पु० એક જાતનો કીડો.
कोष्ठाग्नि पु० જઠરાગ્નિ.
कोष्ण न० લગાર ગરમ સ્પર્શ.
कोष्ण त्रि० લગાર ગરમ.
कोष्य त्रि० कोश्य જુઓ.
कोसल पु० ब० તે નામે એક દેશ.
कोसल पु० કોસલ દેશનો રહેવાસી.
कोसला स्त्री० અયોધ્યા.
कोसलाधिपति पु० અયોધ્યાનો રાજા.
कोसलेश पु० ઉપરનો અર્થ.
कोसलेश्वर पु० અયોધ્યાનો રાજા.
कोहड पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
कोहल पु० તે નામે એક વાદિત્ર, એક જાતનો દારૂ, નાટકશાસ્ત્રકાર એક મુનિ.
कोहनीय पु० તે નામે એક ઋષિ.
कोहित पु० તે નામે એક ઋષિ.
कोहिली स्त्री० કોહિલ ઋષિએ જોયેલી સૌત્રામણી.
कौकुट्टक पु० ब० તે નામે એક દેશ.
कौकुन्तक पु० ब० તે નામે એક દેશ
कौकुर पु० ब० તે નામે એક દેશ.
कौक्कुटिक पु० સંન્યાસી, યતિ.
कौक्कुटिक त्रि० ઢોંગી, પાખંડી, કપટી.
कौक्कुटिकदल पु० એક જાતનો સર્પ.
कौकृत्य न० દુષ્ટ કર્મ.

कौक्ष त्रि० पेटे बाधेल अलंकार वगेरे.
कौक्षक त्रि० कुक्षि नामना देशमा होनार-थनार.
कौक्षेय त्रि० पेट उपर होनार-थनार, कुखे बाधेल तरवार वगेरे.
कौक्षेयक पु० कुखे बाधेल तरवार.
कौङ्क पु० कोकण देश.
कौङ्कण पु० न० कोकण देश.
कौङ्कण पु० कोकण देशनो राजा.
कौङ्किण न० बहु ० कोकण देश.
कौञ्च पु० क्रौंच पर्वत.
कौञ्चदारण पु० कार्तिक स्वामी
कौञ्जर त्रि० हाथीनु, हाथीसंबंधी.
कौञ्जायन पु० कुंज ऋषिनो पुत्र
कौञ्जायनी स्त्री० ब्राह्मण स्त्री- ब्राह्मणी.
कौञ्जायन्य पु० कुंज ऋषिनो गोत्रपुत्र.
कौञ्जि पु० स्त्री० कुंज ऋषिनुं संतान
कौट पु० कुटज वृक्ष.
कौट न० मिथ्या कहेवुं, जूठी साक्षी.
कौट त्रि० स्वतंत्र, जूठुं, कपटी, असत्यवादी.
कौटकिक त्रि० मास वेचनार
कौटज पु० कुटज वृक्ष.
कौटजभारिक त्रि० कुटजना भारने वहेनार-उचकी लइ जनार.
कौटजिक त्रि० भारभूत कुटजने वहेनार-उचकी लई जनार.
कौटतक्ष पु० स्वतंत्र एवो सुथार.
कौटल्य न० कुटिलता, वक्रता
कौटल्य पु० ते नामे एक ऋषि.
कौटसाक्षिन् पु० खोटो साक्षी.
कौटसाक्ष्य न० खोटी साक्षी.
कौटि पु० जूठुं बोलनारनो पुत्र.
कौटिक पु० शीकारना साधन उपर जीवनार, मास वेचनार.
कौटिलिक त्रि० शिकारी, लवार.
कौटिल्य न० कुटिलता, वक्रता
कौटिल्य पु० चाणक्य मुनि.
कौटिगव्य पु० कुटिगु ऋषिनो गोत्रपुत्र.
कौटीय त्रि० पर्वतना शिखरनी पासेनो प्रदेश वगेरे.
कौटीर्य त्रि० केवळ, असहाय, एकलुं.
कौटीर्या स्त्री० दुर्गा देवी.
कौटुब त्रि० कुटुंबना भरणपोषणमा उपयोगी द्रव्य वगेरे.
कौटुम्बिक त्रि० कुटुंबनुं भरण पोषण करवामा मशगुल.
कौट्य त्रि० पर्वतना शिखरनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
कौटया स्त्री० जूठा माणसनी छोकरी.
कौठारिकेय त्रि० नाना कुहाडासंबंधी.
कौडविक त्रि० एक कुडव जेटलुं धान्य वाववा योग्य खेतर वगेरे, एक कुडव जेटलु धान्य समाय तेवुं पात्र वगेरे, एक कुडव जेटलु अनाज राखनार
कौडेयक त्रि० कठोरता करवा योग्य जमीनमा उत्पन्न थयेल वगेरे.
कौणकुत्स्य पु० ते नामे एक ऋषि.
कौणप पु० राक्षस.
कौणपदन्त पु० भीष्म पितामह
कौणपाशन पु० एक जातनो सर्प.
कौण्डपायिन् पु० सोमयाग करनार यजमान.
कौण्डपायिन न० सोमयाग करनार यजमानसंबंधी अयनरूप एक सत्र.
कौण्डल त्रि० कुंडलवाळुं.
कौण्डलिक त्रि० कुडलनी पासेनो प्रदेश वगेरे.
कौण्डाग्निक त्रि० कुंडना अग्निमा होनार-थनार वगेरे
कौण्डायन त्रि० कुंडनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
कौण्डिनेयक त्रि० कुडिनपुरमा उत्पन्न थयेल वगेरे

कौण्डिन्य पु० કુંડિન ઋષિનો ગોત્રપુત્ર.
कौण्डिल्य न० કુંડિનપુર.
कौण्डिल्य पु० તે નામે એક મુનિ.
कौण्डिल्यक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક કીડો.
कौण्डोपरथ पु० તે નામે આયુધજીવી સંઘ.
कौण्य न० ઠુંઠા હાથવાળાપણું
कौतस्कुत त्रि० ક્યાંથી ક્યાંથી હોનાર-થનાર.
कौतस्त त्रि० ક્યાંથી હોનાર-થનાર.
कौतुक न० કુતૂહલ, આશ્ચર્ય, માંગલિક હસ્તસૂત્ર, ઉત્સવ, અભિલાપ, ઇચ્છા, નર્મ, મશ્કરી, હર્ષ, પરંપરાથી આવેલ મંગળ, ગીત વગેરે ભોગ, ભોગકાળ, સુખ.
कौतूहल न० કૌતૂહળ, આશ્ચર્ય, ઉત્કંઠા, ઉત્સુકપણું.
कौतोमत पु० તે નામે એક ઋષિ.
कौत्स पु० કુત્સ ઋષિનો પુત્ર એક ઋષિ.
कौत्स न० કુત્સ ઋષિએ જોયેલું વિકૃતિ યાગમાં ગાવાનું સામ.
कौथुम त्रि० કુથુમ નામની વેદશાખાનો અભ્યાસ કરનાર અથવા તેને જાણનાર.
कौदालीक पु० ધોબણમાં કોળીથી ઉત્પન્ન થયેલ વર્ણસંકર.
कौद्रयिक न० સંચળ.
कौद्रवीण न० કોદ્રી જેમાં થઇ શકે તેવું ખેતર.
कौद्रायण पु० કુદ્ર ઋષિનું યુવાપત્ય.
कौन्द्रायण पु० કુંદ્ર ઋષિનું યુવાપત્ય.
कौनख्य न० ખરાબ નખરૂપ એક રોગ.
कौन्तायनि त्रि० કુંતીએ કરેલ વગેરે.
कौन्तिक पु० ભાલો ધારણ કરનાર યોદ્ધો.
कौन्ती स्त्री० ભસ્મગંધિની નામે ઔષધિ.
कौन्तेय पु० યુધિષ્ઠિર, ભીમ અને અર્જુન, સાદડ વૃક્ષ.
कौन्द त्रि० મોગરાનું, મોગરાસંબંધી.
कौप त्रि० કુવા સંબંધી.
कौपीन न० અકાર્ય, દુષ્ટ કામ, પાપ, ગુહ્ય પ્રદેશ, સ્ત્રીપુરૂષનું ચિન્હ, ચીર, લંગોટી, લંગોટ.
कौपीनवत त्रि० લંગોટીવાળું.
कौपोदकी स्त्री० વિષ્ણુની ગદા-કૌમોદકી.
कौबेर त्रि० કુબેરસંબંધી, કુબેરનું.
कौमार पु० કુંવારી કન્યાને પરણનાર પુરૂષ, કુમાર, સનત્કુમારનો સર્ગ-સૃષ્ટિ.
कौमार न० કુમારાવસ્થા, કુમારદશા, કુમારપણું.
कौमार त्रि० કુમારસંબંધી, કાર્તિક સ્વામીસંબંધી, તરૂણ, કુમારદશાને પામેલ, સનત્કુમાર સંબંધી, કુમારનું.
कौमारक न० કુમારપણું, કુમારદશા.
कौमारायण पु० કુમાર નામના ઋષિનો ગોત્રપુત્ર.
कौमारिक पु० ઘણી કન્યાઓનો પિતા.
कौमारिकेय त्रि० કુંવારી કન્યાનો પુત્ર.
कौमारी स्त्री० જેણે બીજી સ્ત્રી કરી નથી તેવા પતિની પત્ની.
कौमारी स्त्री० કુમારસંબંધી ચેષ્ટા વગેરે, કાર્તિક સ્વામીની શક્તિ, તે નામે એક માતૃકા.
कौमुद पु० કાર્તિક મહિનો.
कौमुदिक त्रि० કુમુદ-રાત્રિવિકાશી કમળસંબંધી, પોયણાંસંબંધી.
कौमुदिका स्त्री० ચાંદની, ચંદ્રની જ્યોત્સ્ના.
कौमुदी स्त्री० ઉત્સવ, કાર્તિક માસમા થનો ઉત્સવ, ઉપરનો અર્થ, કાર્તિકી પૂનેમ, આસો પૂનેમ, દીપોત્સવા તિથિ.
कौमुदीचार पु० न० આસો-પૂનેમ.
कौमुदीनाथ पु० ચંદ્ર, કપૂર.
कौमुदीपति पु० ચંદ્ર, કપૂર.
कौमुदीवृक्ष पु० દીપવૃક્ષ-દીવાઓનો વૃક્ષાકાર
कौमोदकी स्त्री० તે નામે વિષ્ણુની ગદા.
कौमोदी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
कौम्भकारि पु० स्त्री० કુંભારનું સંતાન.

कौम्भकार्य्य पु० કુંભારનો છોકરો.
कौम्भायन त्रि० ઘડાની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
कौम्भायनि त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कौम्भेयक त्रि० કુંભીમા ઉત્પન્ન થયેલ વગેરે.
कौम्भ्य त्रि० ઘડાની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
कौरयाण त्रि० શત્રુ પ્રત્યે જેણે પ્રયાણ કર્યું હોય તેના સંબધી.
कौरव पु० કુરૂ દેશનો રાજા.
कौरव त्रि० કુરુવંશમા ઉત્પન્ન થયેલ વગેરે, કુરવક વૃક્ષસંબંધી.
कौरवायणि पु० स्त्री० કુરુવશી.
कौरवी स्त्री० કુરુસંબંધી સેના વગેરે, કુરુવંશી સ્ત્રી.
कौरवेय त्रि० કુરુવંશી.
कौरव्य त्रि० કુરુવંશી.
कौरव्य पु० કુરૂ દેશનો રાજા.
कौरुकत्य पु० કુરૂકત ઋષિનો પુત્ર.
कौरुजङ्गल त्रि० કુરૂ અને જંગલ દેશમા હોનાર-થનાર.
कौरुजाङ्गल त्रि० ઉપરનો અર્થ.
कौरुपाञ्चाल त्रि० કુરૂ અને પંચાલ દેશમા પ્રસિદ્ધ.
कौर्प्य पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ વૃશ્ચિક રાશિ.
कौर्म्म न० કૂર્મ પુરાણ.
कौर्म्म त्रि० કાચબા સબંધી
कौल त्रि० કુળવાન, કુલીન, તન્ત્રોક્ત કુલાચારમા આસક્ત, તંત્રોક્ત કુલાચારને જાણનાર.
कौलक त्रि० કુળવાન, કુલીન
कौलकेय त्रि० સત્કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ, કુળવાન.
कौलकेय पु० દુરાચારિણી સ્ત્રીનો પુત્ર.
कौलटिनेय पु० ભિક્ષુકી સતી સ્ત્રીનો પુત્ર.
कौलटेय पु० સતી કે અસતી ભિક્ષુકી સ્ત્રીનો પુત્ર
कौलटेर पु० વ્યભિચારિણીનો પુત્ર
कौलत्थ त्रि० કળથી નામના ધાન્યથી સંસ્કારી કરેલ.
कौलत्थीन न० કળથી જેમા થઇ શકે તેવું ખેતર.
कौलपुत्रक न० કુલપુત્રપણું.
कौलव पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ કરણપૈકી એક ચર કરણ.
कौलालक त्रि० કુંભારે કરેલ, કુંભારસંબધી.
कौलिक त्रि० કુળપરંપરાથી આવેલ, પાખંડી.
कौलिक न० તંત્રશાસ્ત્રોક્ત કુલાચાર, પાખંડ.
कौलिक पु० કૌલિક મત પ્રવર્તાવનાર શિવ
कौलितर पु० શંબરાસુર દૈત્ય.
कौलिशायनि त्रि० વજ્રની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
कौलिशिक त्रि० વજ્ર જેવુ.
कौलीन त्रि० પૃથ્વી ઉપર લાગેલ-લીન થયેલ, કુલક્રમથી આવેલ
कौलीन न० લોકાપવાદ, ગુપ્તેન્દ્રિય, યુદ્ધ, દુષ્ટ કર્મ, પશુ અને સર્પોનુ યુદ્ધ.
कौलीन पु० પાખંડી, વામમાર્ગી.
कौलीरा स्त्री० કાકડાશીંગી વનસ્પતિ
कौलेय त्रि० સત્કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ.
कौलेयक पु० કુળક્રમથી આવેલ કુતરો.
कौलेयक त्रि० કુળવાન, કુલીન
कौलेयभैरवी स्त्री० ત્રિપુરા ભૈરવી નામે એક દેવી.
कौल्माषिक त्रि० અડદનુ સાધન.
कौल्माषीण न० અડદ જેમા નીપજી શકે તેવુ ખેતર.
कौल्य त्रि० સત્કુળમા ઉત્પન્ન થયેલ
कौवल न० બોરડીનુ ફળ-બોર
कौविदार्य त्रि० કોવિદાર વૃક્ષની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
कौबेर त्रि० કુબેરસબધી, કુબેર જેનો દેવ હોય તે.

कौवेर पु० न० ते नामे એક ઝાડ
कौवेरिकेय पु० કુબેરિકાનો પુત્ર
कौवेरी स्त्री० કુબેરની દિશા વગેરે
कौश न० કાન્યકુબ્જ દેશ, કુશદ્વીપ, કનોજ પ્રાંત.
कौश त्रि० દર્ભસંબંધી, દર્ભનું પવિતું વગેરે, દર્ભનું કરેલ
कौशल न० કુશળતા, હોશીઆરી.
कौशलि पु० स्त्री० કુશલનો પુત્ર-પુત્રી
कौशलिका स्त्री० કુશલ પ્રશ્ન, ઉપાયન-ભેટ, નજરાણું.
कौशली स्त्री० ઉપરના અર્થ
कौशलेय पु० શ્રીરામચંદ્ર
कौशल्य न० કુશલપણું, હોશીઆરી, ચતુરાઈ, કુશલતા
कौशल्या स्त्री० શ્રીરામચંદ્રની માતા.
कौशल्यातनय पु० દશરથ પુત્ર શ્રીરામ
कौशल्यानंदन पु० ઉપરનો અર્થ.
कौशल्यायनि पु० શ્રીરામચંદ્ર.
कौशल्यासुत पु० ઉપરનો અર્થ.
कौशाम्ब त्रि० કુશાંબ રાજાએ કરેલ
कौशाम्बी स्त्री० કુશાંબનામાએ વસાવેલી એક નગરી,
कौशाम्बेय पु० કુશાંબરાજાનો વંશજ.
कौशारव पु० કુશારૂ મુનિનો પુત્ર
વિશ્વામિત્રનો પુત્ર.
कौशिकायनि पु० તે નામે એક ઋષિ
कौशिकायुध न० ઇન્દ્રધનુષ.
कौशिकाराति पु० કાગડો
कौशिकारि पु० કાગડો.
कौशिकिन् पु० बहु० વિશ્વામિત્રે રચેલાનું અધ્યયન કરનાર
कौशिकी स्त्री० તે નામે એક નદી, યશોદાની કન્યારૂપે ઉત્પન્ન થયેલી યોગમાયા, દેવીની એક મૂર્તિ, તે નામે શબ્દની એક વૃત્તિ
कौशिक्योज पु० શાખોટ નામે એક વૃક્ષ.
कौशिज पु० बहु० તે નામે એક દેશ
कौशीधान्य न० તલ વગેરે ધાન્ય
कौशीलव्य न० ગાનારપણું, નાચનારપણું, ગાનારાનું તથા નાચનારનું કર્મ
कौशेय न० રેશમી વસ્ત્ર, રેશમ
कौशेय त्रि० રેશમનું, રેશમસંબંધી
कौश्य त्रि० દર્ભસંબંધી, દર્ભનું
कौश्य पु० કુશ ગોત્રનો એક ઋષિ
कौषारव पु० कौशारव જુઓ
कौषिक त्रि० कौशिक पु० જુઓ
कौषिकी स्त्री० દુર્ગા દેવી
कौषीतक पु० કુષીતક ઋષિનો પુત્ર
कौषीतकिन् पु० કૌષીતકે બનાવેલાનું અ

कौसल्यानन्दन पु० રામચંદ્ર.
कौसल्यायनि पु० રામચંદ્ર.
कौसल्यासुत पु० રામચંદ્ર
कौसारव पु० कौशारव જુઓ
कौसीद त्रि० વ્યાજસંબંધી.
कौसीध न० આળસ, તંદ્રા, વ્યાજનો ધંધો.
कौसुम न० ફૂલથી બનાવેલ આભૂષણ.
कौसुम त्रि० ફૂલસંબંધી.
कौसुम्भ पु० જંગલી કસુંબો.
कौसुम्भ त्रि० કસુંબાથી રંગેલ, કસુંબા-સંબંધી.
कौसुरुविन्द पु० તે નામે એક યાગ.
कौसृतिक त्रि० માયાવી, કપટી.
कौस्तुभ पु० વિષ્ણુના વક્ષ:સ્થળમાં રહેનારો એક મણિ
कौस्तुभ न० એક જાતનું તેલ, તે નામે એક મુદ્રા
कौस्तुभलक्षक पु० વિષ્ણુ.
कौस्तुभलक्षण पु० વિષ્ણુ
कौस्तुभवक्षस् पु० વિષ્ણુ.
कौस्तुभहृदय पु० વિષ્ણુ
क्नथ् चु० उभ० स० सेट् મારવું, મારી નાખવું.
क्नथ् भ्वा० प० स० सेट् મારવું, મારી નાખવું.
क्नस् दिवा प० अ० सेट् પ્રકાશવું, દીપવું, કુટિલતા કરવી.
क्नस् चु० उभ० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું
क्नस् भ्वा० प० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું
क्नूय् भ्वा० आ० अ० सेट् દુર્ગંધ મારવી, ભીના થવું, શબ્દ કરવો.
क्नूयितृ त्रि० શબ્દ કરનાર, દુર્ગંધ મારનાર, ભીનું થનાર
क्मर् भ्वा० प० अ० सेट् કુટિલતા કરવી
क्य त्रि० પ્રજાપતિના હિતનું, બ્રહ્મદેવનાહિતનું
क्याम्बू स्त्री० એક જાતનું પ્રોખડ–ઘાસ
क्रद् भ्वा० प० स० सेट् પ્રકાશવું, પ્રકાશીત કરવું
क्रकच पु० એક જાતનું ઝાડ, કેરડાનું ઝાડ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તે નામે એક યોગ
क्रकच पु० न० કરવત.
क्रकचच्छद पु० કેવડાનું ઝાડ.
क्रकचदल पु० કેવડાનું ઝાડ
क्रकचपत्र पु० ઉપરનો અર્થ.
क्रकचपाद् पु० કાચંડો, કાકીડો.
क्रकचपाद पु० ઉપરનો અર્થ.
क्रकचपृष्ठी स्त्री० એક જાતનું માછલું
क्रकचव्यवहार पु० લીલાવતી ગ્રંથમાં પ્રસિદ્ધ એક ગણિત.
क्रकचा स्त्री० કેવડાનું ઝાડ.
क्रकण पु० એક જાતનું પક્ષી.
क्रकर पु० ઉપરનો અર્થ, કેરડાનું ઝાડ, કરપત્ર અસ્ત્ર, કરવત
क्रकर त्रि० દીન, ગરીબ.
क्रकुच्छन्द पु० તે નામે એક બુદ્ધ.
क्रतु पु० પશુબંધનના સ્તંભસહિત સોમસાધ્ય યજ્ઞ, સંકલ્પ, બ્રહ્માનો માનસપુત્ર ઋષિ, એક જાતનો વૈશ્વદેવ, વિષ્ણુ, રૂચિની અધિકતા, પ્રજ્ઞા, સ્તવન વગેરે કર્મ, ઇન્દ્રિય
क्रतुच्छद पु० જૈન,
क्रतुच्छद त्रि० યજ્ઞ ક્રિયામાં કુશળ.
क्रतुदोपनुद् पु० પ્રાણાયામ
क्रतुद्रुह् पु० અસુર, નાસ્તિક.
क्रतुद्विष् पु० ઉપરનો અર્થ.
क्रतुध्वंसिन पु० શિવ.
क्रतुपशु पु० ઘોડો
क्रतुपुरुष पु० વિષ્ણુ, યજ્ઞવરાહ.
क्रतुप्रा पु० કર્મ પૂર્ણ કરનાર
क्रतुभुज् पु० દેવ
क्रतुराज् पु० અશ્વમેધ યજ્ઞ, રાજસૂય યજ્ઞ.
क्रतुविक्रयिन् त्रि० પોતાના યજ્ઞફળને બીજાનું કરાવીને તેની પાસેથી ધન લેનાર,
क्रतुस्थला स्त्री० તે નામે એક અપ્સરા
क्रतुस्पृश् त्रि० ઇન્દ્રિયનો સ્પર્શ કરનાર

क्रतूत्तम पु० રાજસૂય યજ્ઞ.
क्रत्वर्थ पु० યજ્ઞ માટેનું.
क्रत्वादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
क्रत्वीश्वर न० કાશીમાં ક્રતુ મુનિએ સ્થાપેલું એક શિવલિંગ.
क्रथ् भ्वा० प० स० सेट् મારવું, ઠાર મારવું.
क्रथ् चु० उभ० स० सेट् હર્ષ પામવો, આનંદિત થવું.
क्रथ पु० તે નામે જનક રાજાનો એક પુત્ર.
क्रथन न० મારવું, મારી નાખવું,છેદવું, કાપવું.
क्रथन पु० તે નામે એક દાનવ.
क्रथनक पु० ઊંટ.
क्रथनकी स्त्री० ઊંટડી.
क्रथकैशिक पु० बहु० તે નામે એક દેશ.
क्रथकैशीक पु० बहु० ઉપરનો અર્થ.
क्रंद् भ्वा० प० सेट् રડવું, વિકળ થવું अ० બોલાવવું. स० अनु+ રડતાં રડતાં પાછળ જવું, अभि+સામે રહી શત્રુ વગેરેને બોલાવવા. आ+બોલાવીને રડવું. सम्+आ+ સારી રીતે બોલાવીને રડવું–વિલાપ કરવો. नि+એવું નામ હોય તેવો શબ્દોચ્ચાર કરવો. प्र+ સ્તુતિ કરવી. वि+વિશેષે કરી આક્રંદ કરવો. सम् + સારી રીતે આક્રંદ કરવો.
क्रद् भ्वा० आ० अ० सेट् વિકળ થવું अनु+ પાછળ જવું.
क्रन्तृ त्रि० જનાર, ક્રમણ કરનાર.
क्रन्द् चु० उभ० अ० सेट् નિરંતર શબ્દ કરવો.
क्रन्दन न० શોક વગેરેથી આંસુ આવે તેમ રડવું, પોક મૂકી બોલાવવું, રડવું.
क्रन्दन पु० બિલાડો.
क्रन्दनी स्त्री० બિલાડી.
क्रन्दित त्रि० રડેલું, રુદન કરેલ, ખૂમ મારી બોલાવેલ.
क्रन्दित न० क्रन्दन न० જુઓ.
क्रप् भ्वा० आ० अ० सेट् કૃપા કરવી.
क्रम् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું, ચાલવું. अति+ઓળંગવું. वि+अति+ વિપરીત રીતે ઓળંગવું. सम्+अति+સારી રીતે ઓળંગવું. अधि+અત્યંત ઓળંગવું. अनु+ પરિપાટી પૂર્વક ઓળંગવું. अप+ ખસવું. अभि+સામે જવું. अव+ભમવું, હિંસા કરવી. अनु+अव+પાછળ જવું, પ્રવેશ કરવો. आ+બલાત્કારે દબાવવું उद्+ ઉદય પામવો. अनु+उद्+ઉંચે જવું, પાછળ જવું. वि+उद् + વિપરીતપણે અને વિશેષે કરી ઉલ્લંઘન કરવું. उप+આરંભ કરવો. नि+અત્યંત ઓળંગવું, अव+ક્રમણ કરવું. अनु+नि+અનુક્રમ કરવો. निस्+અથવા निर्+નીકળવું. परा+પરાક્રમ કરવું, બલાત્કારે દબાવવું. परि+ભમવું, ફરવું. सम्+परि+સારી રીતે વીંટવાના આકારે ચોતરફ જવું. प्र+પ્રારંભ કરવો. प्रति+પ્રતિરૂપે ઓળંગવું, પાછા ફરવું. वि+ પગે ચાલવું. अधि+वि+અધિક પરાક્રમ કરવું. निर्+वि+વિશેષે કરી નીકળવું. सम्+ એક સ્થળે રહેલાને અન્ય સ્થળે લઇ જવું. अनु+सम्+અનુરૂપે અથવા અનુક્રમે સંક્રમણ કરવું. उप+सम्+સમીપમાં સંક્રમણ કરવું. प्रति+सम्+પ્રતિકૂલ સંક્રમણ કરવું, પાછા ફરવું.
क्रम पु० પગ હલાવવા, પગ, અર્થની નિયતપણે પૂર્વાપર સ્થિતિ, ક્રમ, અનુક્રમ, પરિપાટી, ગમન કરવું, કલ્પાનુષ્ઠાન, સામર્થ્યહેતુક વ્યાપાર, આક્રમણ કરવું, ચઢાઈ કરવી, વેદની સંહિતાને અનુસરતા પાઠથી વિલોમપાઠ, નિપુણ, યથાયોગ્ય સ્થાપવું.
क्रम न० કાદવ.
क्रमक त्रि० વેદપાઠમાં ક્રમપાઠનું અધ્યયન

કરનાર-જાણનાર, ગમન કરનાર, જનાર, અનુક્રમસંબંધી.

क्रमजटा સ્ત્રી૦ એક પ્રકારનો વેદપાઠ.

क्रमजित् પુ૦ તે નામે એક રાજા.

क्रमज्या સ્ત્રી૦ ગ્રહોના સ્પષ્ટાધિકારમાં કહે-વામાં આવેલી એક જ્યા.

क्रमण પુ૦પગ, તે નામે યદુવંશી એક રાજા.

क्रमण ન૦ ગમન કરવું, જવું, પગલું ભરવું.

क्रमदण्डक પુ૦ તે નામે એક વેદપાઠનો પ્રકાર.

क्रमदीश्वर પુ૦ 'સંક્ષિપ્તસાર' નામે એક વ્યાકરણ કરનારો વિદ્વાન.

क्रमपद પુ૦ એક પ્રકારનો વેદપાઠ.

क्रमपार પુ૦ તે નામે એક પ્રકારનો વેદપાઠ.

क्रमपूरक પુ૦ તે નામે એક ઝાડ.

क्रममाण ત્રિ૦ ગતિ કરતું, આગળ જતું.

क्रमयोग પુ૦ અનુક્રમે યોગ.

क्रमशस् અવ્ય૦ ક્રમે ક્રમે.

क्रमसंग्रह પુ૦ તે નામે એક ગ્રંથ.

क्रमसन्दर्भ પુ૦ તે નામે એક ગ્રંથ.

क्रमागत ત્રિ૦ ક્રમથી આવેલ, કુળપરંપરાથી ઉતરી આવેલ, પિતા વગેરેના ક્રમથી પ્રાપ્ત થયેલ.

क्रमागतता સ્ત્રી૦ ક્રમે આવેલાપણું

क्रमागतत्व ન૦ ઉપરનો અર્થ.

क्रमादि પુ૦ પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.

क्रमायात પુ૦ क्रमागत જુઓ.

क्रमि પુ૦ कृमि જુઓ.

क्रमिक ત્રિ૦ क्रमागत જુઓ.

क्रमिक ત્રિ૦ ક્રમે વર્તનાર, ક્રમવાળું

क्रमिकण्टक ન૦ વાવડિંગ, ચિત્રાંગ વન-સ્પતિ, ઉંબરો.

क्रमिघ्न ન૦ વાવડીંગ.

क्रमिघ्न ત્રિ૦ કૃમિનો નાશ કરનાર.

क्रमिज ન૦ અગર ચંદન

क्रमिजा સ્ત્રી૦ લાખ.

क्रमितृ ત્રિ૦ ગમન કરનાર, જનાર.

क्रमिशत्रु ન૦ વાવડીંગ.

क्रमु પુ૦ સોપારીનું ઝાડ.

क्रमुक પુ૦ એક જાતના લોધરનું ઝાડ, સોપારીનું ઝાડ, ખલદાર વૃક્ષ, એક જાતની સોથ, કપાસનું ઝાડ.

क्रमुक ન૦ કપાસીઓ, કપાસના ઝાડનું ફળ.

क्रमुकफल ન૦ સોપારી.

क्रमुकी સ્ત્રી૦ સોપારીનું ઝાડ.

क्रमेतर ત્રિ૦ ક્રમ નામના વેદપાઠના પ્રકા-રથી ભિન્ન.

क्रमेल પુ૦ ઉંટ.

क्रमेलक પુ૦ ઉંટ.

क्रमेलकी સ્ત્રી૦ ઉંટડી.

क्रमेली સ્ત્રી૦ ઉંટડી.

क्रमोद्वेग પુ૦ બળદ.

क्रय પુ૦ ખરીદવું, વેચાતુ લેવું.

क्रयक्रीत ત્રિ૦ વેચાતું લીધેલ.

क्रयण ન૦ क्रय જુઓ.

क्रयनियम પુ૦ વેચનાર અને વેચાતું લેના-રની વચ્ચે થયેલો કોઇ એક નિયમ.

क्रयलेख्य ન૦ વેચાણ ખત.

क्रयविक्रय પુ૦ દ્વિ૦ વેચવું અને વેચાતું લેવું, લેવડદેવડ-વેપાર.

क्रयविक्रयानुशय પુ૦ વેચવામાં અને ખરીદવામાં પશ્ચાત્તાપ.

क्रयविक्रयिक પુ૦ વેપારી-વેચવા ખરી-દવાનો ધંધો કરનાર, લેવડ દેવડ-વેપાર.

क्रयविक्रयिन् પુ૦ ખરીદનાર અને વેચનાર.

क्रयशीर्ष ન૦ કિલ્લા વગેરેનો કાંગરો.

क्रयाक्रयिका સ્ત્રી૦ વેચાતું લેવું ન લેવું.

क्रयाणक ત્રિ૦ વેચવા યોગ્ય, કરીયાણું.

क्रयारोह પુ૦ દુકાન, બજાર.

क्रयिक ત્રિ૦ क्रयविक्रयिक જુઓ, વેચાતુ લેનાર.

क्रयिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
क्रय्य त्रि० ખરીદનાર ખરીદે એવી બુદ્ધિથી દુકાનમા મૂકેલ વસ્તુ વગેરે
क्रवण त्रि० સ્તુતિ કરનાર.
क्रवण न० શબ્દ કરવો.
क्रविष्णु त्रि० રાક્ષસ વગેરે
क्रविस् न० માસ
क्रव्य न० કાચું માંસ.
क्रव्यघातन पु० મૃગ, હરણ.
क्रव्यभुज् पु० રાક્ષસ, એક જાતનો મૃગ
क्रव्यभुज् त्रि० માસાહાર કરનાર
क्रव्याद् पु० રાક્ષસ, મુડદા બાળનાર અગ્નિ, એક જાતનો મૃગ.
क्रव्याद् त्रि० માસાહારી
क्रव्याद पु० રાક્ષસ, મુડદા બાળનાર અગ્નિ, એક જાતનો મૃગ
क्रव्याद त्रि० માસ ભક્ષણ કરનાર.
क्रव्यादिन त्रि० ઉપરનો અર્થ.
क्रशि નામધાતુ० ઉભ० સ० सेट् કૃશ કરવુ, દુર્બળ કરવુ
क्रशित त्रि० દુર્બળ કરેલ, પાતળુ કરેલ.
क्रशिमन् पु० કૃશપણું, દુર્બળપણુ
क्रशिष्ठ त्रि० અત્યંત કૃશ, અતિદુર્બળ
क्रशीयस् त्रि० ઉપરના અર્થ.
क्रा त्रि० ગતિ કરનાર, જનાર, ઓળંગનાર
क्राकचिक त्रि० કરવતથી વહેરીને જીવન ચલાવનાર
क्राथ पु० રાહુ ગ્રહના અવતારરૂપ તે નામે એક રાજા, રામનો સેનાપતિ તે નામે એક વાનર, તે નામે એક નાગ
क्राथ पु० મારવુ, મારી નાખવુ
क्रान्त पु० ઘોડો
क्रान्त न० પાદ ઈન્દ્રિય, પગ, ગમન કરવુ, જવુ, ઓળગવુ, ગમન કર્મ.
क्रान्त त्रि० ગમન કરેલ, ઓળગેલ, વ્યાપ્ત કરેલ, દૂર ગયેલ, ભૂતકાળમા વીતેલ, દબાયેલ.
क्रान्तदर्शिन् त्रि० ભૂતકાળ વગેરેને જોનાર, સર્વજ્ઞ
क्रान्तदर्शिन् न० સર્વજ્ઞ-પરબ્રહ્મ
क्रान्ता स्त्री० ઘોડી, બૃહતી નામે વનસ્પતિ.
क्रान्ति स्त्री० ગમન કરવું, જવું, ગ્રહ વગેરેની ગતિ, સૂર્યને ફરવાના માર્ગ, ક્રાંતિવૃત્ત, પગલું ભરવુ
क्रान्तिक्षेत्र न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અપમ ક્ષેત્રાકાર પદાર્થ.
क्रान्तिज्या स्त्री० ક્રાંતિ ક્ષેત્રમા રહેલ અક્ષક્ષેત્રનો એક અવયવ.
क्रान्तिपात पु० વિષુવત્ અને ક્રાંતિવલયનું એકત્ર થઇ જવું.
क्रान्तिमण्डल न० क्रान्तिवृत्त જુઓ
क्रान्तिवलय न० ઉપર પ્રમાણે
क्रान्तिवृत्त न० ક્રાંતિ વલયનાં આકારનુ વૃત્તક્ષેત્ર.
क्रान्तिसाम्य न० ગ્રહોની એક સરખી ક્રાંતિ-ગતિ.
क्रान्तिसूत्र न० ક્રાંતિઓનો સૂત્રાકાર એક યોગ-જે ધ્રુવનો સ્પર્શ કરનાર હોય છે
क्रान्तु पु० પક્ષી
क्रामत् त्रि० ગમન કરતું, ઓળગતું, જતુ
क्रायक त्रि० ખરીદનાર, ખરીદ કરી પોતાની આજીવિકા ચલાવનાર
क्रायन् त्रि० ગમન કરનાર, જનાર
क्रिमि पु० કૃમિ, ક્ષુદ્ર જંતુ જૂ વગેરે, તે નામે એક રોગ.
क्रिमिकण्टक पु० कृमिकण्टक જુઓ
क्रिमिघ्न पु० વાવડીંગ
क्रिमिघ्न त्रि० કૃમિનો નાશ કરનાર
क्रिमिघ्नी स्त्री० સોમરાજી નામે વનસ્પતિ
क्रिमिज न० અગર ચંદન
क्रिमिजा स्त्री० લાખ
क्रिमिशत्रु पु० વાવડીંગ, રાતા ફૂલવાળુ એક જાતનુ ઝાડ

क्रिमिशाग्रव पु० એક જાતનો દુર્ગંધી ખેર
क्रिमिशैल पु० રાફડો
क्रिय पु० મેષ રાશિ
क्रिया स्त्री० આરંભ, પ્રાયશ્ચિત્ત શિક્ષા, પૂજા, વિવાદના વિચારનું અંગ એક સાધન, સામ વગેરે ઉપાય, ન્યાયાદિમત સિદ્ધ ઉત્ક્ષેપણ વગેરે કર્મ વ્યાકરણમતસિદ્ધ ધાતુનો અર્થ, ચેષ્ટા, ચિકિત્સા, અનુષ્ઠાન, કામ કરવું તે, શ્રાદ્ધ, શૌચ પ્રયોગ
क्रियाकल्प त्रि० ક્રિયાશાસ્ત્ર ચિકિત્સાના અંગરૂપ ક્રિયાઓ
क्रियाकर त्रि० ક્રિયા કરનાર, કામ કરનાર
क्रियाकर पु० અભ્યાસ કરનાર નવો શિષ્ય
क्रियाकार पु० ઉપરનો અર્થ
क्रियाकार त्रि० ક્રિયા કરનાર, કામ કરનાર
क्रियाद्वेषिन् पु० પાંચ પ્રકારના હીન પ્રતિવાદીમાંનો એક પ્રતિવાદી
क्रियानिर्देश साक्षी
क्रियापाद पु० ચતુષ્પાદ વ્યવહારમાં સાધ્ય અર્થના સાધનરૂપ ત્રીજો પાદ
क्रियाफल न० ઉત્પત્તિ વગેરે કર્મફળ, યજ્ઞાદિથી થનાર પુણ્ય પાપાદિ ફળ, ક્રિયા જન્ય ફળ
क्रियाभ्यावृत्ति स्त्री० વારંવાર ક્રિયા કરવી તે
क्रियाभ्युपगम पु० આ ખેતરમાં જે ઉત્પન્ન થાય તેમાંથી આપણા બન્નેનો ભાગ એવો નિયમ કરી ખેડવા માટે બીજાના ખેતરનો સ્વીકાર
क्रियायोग पु० તપ-સ્વાધ્યાય-ઇશ્વરધ્યાનરૂપ યોગના ઉપાયની ક્રિયા, ક્રિયા સાથે સંબંધ
क्रियार्थ त्रि० કર્તવ્ય વિધિને સમજાવનાર વેદ વગેરેનું કોઈ વાક્ય
क्रियार्थ त्रि० ક્રિયા જેનું પ્રયોજન હોય તે ક્રિયા માટેનું
क्रियावत त्रि० ક્રિયાવાળું ક્રિયા કરવામાં આસક્ત
क्रियावत् पु० ક્રિયાના અંશવાળો-કર્તા
क्रियावसन्न त्रि० સાક્ષી વગેરેના પ્રમાણથી પરાજય પામેલો વાદી કે પ્રતિવાદી
क्रियावादिन् त्रि० વાદી, ફરીઆદી
क्रियाविशेषण न० ક્રિયા સાથે સંબંધવાળો હોઇ તેના વિશેષણ તરીકે ભાસતો પદાર્થ-ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય
क्रियाशक्ति स्त्री०જગતની ઉત્પત્તિનું સાધન એવી પરમેશ્વરની શક્તિ
क्रियासमभिहार पु० વારવાર ક્રિયા કરવી તે
क्रियास्नान न० ક્રિયાના અંગરૂપ સ્નાન, એક પ્રકારની સ્નાનવિધિ
क्रियेन्द्रिय न० કર્મેન્દ્રિય, ક્રિયાની સાધનરૂપ ઇન્દ્રિય-હાથ-પગ-વાણી વગેરે
क्रिवि पु० કુવો, તે નામે એક અસુર
क्रिवि पु० बहु० પંચાલ દેશ
क्रिवि त्रि० કર્તા કરનાર, હિંસક
क्रिविस् त्रि० હિંસક
क्री क्र्यादि० उभ० स० सेट् વેચાતું લેવું, ખરીદવું અવ+કિંમત વગેરે આપીને વશ કરવું અભિ+લક્ષ્યમાં રાખીને વેચવું અવ+ધન વગેરેથી વશ કરવું આ+થોડું ખરીદવું ઉપ+સમીપમાં ખરીદવું નિર્+વેચવું, ક્રયને યોગ્ય કીંમત આપવી નિસ્+વેચવું ક્રયને યોગ્ય કીંમત આપવી પરિ+અમુક નિયતકાળ સુધી પગાર આપી રાખવું વિ+વેચવું સમ્+સારી રીતે ખરીદવું
क्री त्रि० ખરીદનાર, વેચાતું લેનાર
क्रीड् भ्वा० प० अ० सेट् રમવું ખેલવું
क्रीड् भ्वा० आ० अ० सेट् રમવું, ખેલવું
क्रीड पु० મશ્કરીમાં હસવું મશ્કરી કરવી
क्रीडक त्रि० ક્રીડા કરનાર, ખેલનાર રમનાર
क्रीडक पु० દ્વાર પર ઉભો રહેનાર, સેવક
क्रीडत् त्रि० ક્રીડા કરતું રમતું ખેલતું
क्रीडन न० રમત, ક્રીડા, ખેલ રમવાનું સાધન
क्रीडनक न० રમવાનું સાધન

क्रीडनीय त्रि० રમવા યોગ્ય, રમવાનું સાધન.
क्रीडमान त्रि० क्रीडत् જુઓ.
क्रीडा સ્ત્રી० રમત, ખેલ, મશ્કરીમાં હાસી.
क्रीडाकूत न० રમવાની ઉત્કંઠા.
क्रीडाताल पु० સંગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ તાલ.
क्रीडानारी સ્ત્રી० રમત માટે રાખેલી વેશ્યા-રૂપ સ્ત્રી.
क्रीडायान न० પુષ્પરથ—નાની ગાડી-ખેલગાડી.
क्रीडारत्न न० મૈથુન—વિષયસેવા.
क्रीडारथ पु० क्रीडायान જુઓ.
क्रीडारम्भ पु० રમતનો આરંભ.
क्रीडारसातल न० તે નામે એક ઉપરૂપક.
क्रीडावत् त्रि० રમતુ, રમત કરતુ.
क्रीडि त्रि० ક્રીડા કરનાર, રમનાર.
क्रीडितृ त्रि० ઉપરના અર્થ.
क्रीडिन् पु० તે નામે એક વાયુ.
क्रीडिन् त्रि० ક્રીડા કરવાના સ્વભાવવાળું.
क्रीडु त्रि० ક્રીડા કરનાર, રમત કરનાર.
क्रीत त्रि० ખરીદેલ, વેચાતું લીધેલ.
क्रीत न० ખરીદવું, વેચાતું લેવું.
क्रीत पु० વેચાતો લીધેલ છોકરો.
क्रीतक पु० ઉપરનો અર્થ.
क्रीतानुशय पु० મનુએ કહેલા અઢાર વિવાદો પૈકીનો એક વિવાદ.
क्रीतापहरण न० વેચાતું લીધેલ હરી લેવું તે.
क्रुञ्च् पु० હંસ પક્ષી, એક જાતનો બગલો, તે નામે એક પર્વત.
क्रुञ्च् સ્ત્રી० હંસલી, એક જાતની બગલી.
क्रुञ्च पु० એક જાતનો બગલો, હંસ, ક્રૌંચ પર્વત.
क्रुञ्चा સ્ત્રી० એક જાતની બગલી, હંસલી, એક જાતની વીણા.
क्रुड् तुदा० प० अ० सेट् ડુબવું, ડુબી જવું, ઘટ્ટ થવું.
क्रुध् क्र्या० प० अ० सेट् હિંસા કરવી
क्रुध् दिवा० प० अ० अनिट् ક્રોધ કરવો, કોપવું.
क्रुध् સ્ત્રી० ક્રોધ, કોપ.
क्रुद्ध त्रि० ક્રોધાયમાન થયેલ.
क्रुध्मिन् त्रि० ક્રોધવાળું, કોપવાળું.
क्रुधा સ્ત્રી० ક્રોધ, કોપ
क्रुध्यत् त्रि० ક્રોધ પામતુ, કોપાયમાન થતુ
क्रुञ्च् भ्वा० प० अ० सेट् કુટિલતા કરવી, અલ્પ થવું, થોડું થવું.
क्रुन्थ् क्र्यादि० प० अ० सेट् ક્લેશ પામવો, ભેટવું.
क्रुमु त्रि० સર્વત્ર ગમન કરવાના સ્વભાવવાળું.
क्रुमुक पु० સોપારીનું ઝાડ.
क्रुश् भ्वा० प० अनिट् રડવું, अ० બોલાવવું, આક્રોશ કરવો सं० અનુકંપા કરવી, પાછળ રડવું. आ + અપ્રિય કહેવું. उद् + ઉંચેથી બોલાવવું, મોટેથી રડવું. उप+ઠપકો દેવો.
क्रुश्वन् पु० શિયાળ.
क्रुश्वनी સ્ત્રી० શિયાળણ.
क्रुष्ट न० રડવાનો શબ્દ.
क्रुष्ट त्रि० રડેલ, બોલાવેલ, મારેલ, ગાળો દીધેલ, ખરાબ બોલેલ.
क्रूड् कुड् ધાતુ જુઓ.
क्रूर त्रि० નિર્દય, ક્રૂર, હિંસક, કઠિન, કઠોર. ઉગ્ર, ઘાતકી.
क्रूर पु० વિષમ રાશિ, ક્રૂર ગ્રહ, રાતી કરેણ. બાઝ પક્ષી, કંક પક્ષી, કાળો ધંતુરો
क्रूर न० પૂર્વાફાલ્ગુની, મઘા અને ભરણી નક્ષત્ર.
क्रूरकर्मन् त्रि० હિંસક કર્મ કરનાર, નિર્દય, ઘાતકી.
क्रूरकर्मन् पु० કડવી તુંબડીનો વેલો.
क्रूरकोष्ठ त्रि० ધાતુ વગેરેની વિષમતાને લીધે જેનો કોઠો ઘણોજ ભારે હોય-બંધાયલો હોય.
क्रूरगन्ध पु० ગંધક.

क्रूरगन्ध त्रि० तीक्ष्ण गंधवाळुं.
क्रूरगन्धा स्त्री० तीक्ष्णकंटका नामे वनस्पति.
क्रूरत्व न० क्रूरपणुं, निर्दयता, घातकीपणुं
क्रूरता स्त्री० उपरना अर्थ.
क्रूरदृश् त्रि० क्रूर दृष्टिवाळुं, चाडीयुं, खळ, लुच्चुं.
क्रूरदृश् पु० मंगळ ग्रह, शनैश्चर ग्रह.
क्रूरदृश् स्त्री० क्रूर ग्रह वगेरेनी दृष्टि.
क्रूरधूर्त पु० काळो धंतुरो.
क्रूरप्रसादन त्रि० क्रूरने पण प्रसन्न करनार–भक्त–सेवक.
क्रूररावित्र पु० एक जातनो कागडो.
क्रूररावित्री स्त्री० एक जातनी कागडी.
क्रूरलोचन पु० मंगळ ग्रह, शनि ग्रह.
क्रूरलोचन त्रि० क्रूर नेत्रवाळुं.
क्रूरस्वर त्रि० कर्कश अवाजवाळुं, कठोर स्वरवाळुं.
क्रूरा स्त्री० राती साटोडी, क्रूर स्त्री.
क्रूराकृति त्रि० क्रूर आकृतिवाळुं.
क्रूराकृति पु० रावण.
क्रूराकृति स्त्री० क्रूर एवी आकृति.
क्रूर्च न० दाढी.
क्रेङ्कित न० क्रेंक एवो कोई पक्षी वगेरेनो अस्पष्ट शब्द.
क्रेणि त्रि० खरीदनार.
क्रेतव्य त्रि० खरीद करवा योग्य
क्रेतृ त्रि० खरीदनार.
क्रेय त्रि०खरीदवा योग्य.
क्रैडित त्रि० वायु जेनो देव छे तेवु हविष वगेरे.
क्रैव्य पु० क्रिवि देशनो राजा–पंचाल देशनो राजा.
क्रौञ्च पु० कैलास पर्वत, क्रौंच पर्वत.
क्रौञ्चदारण पु० कार्तिक स्वामी,
क्रोड पु० भुंड, वराह, झाडनी गंखोल, धड़ थडेन छातीनो मध्यभाग, घोडानी छाती, उत्तरमां आवेलुं एक गाम, वाराहीकंद वनस्पति, शनि ग्रह.
क्रोड न० बे भुजानी वच्चेनो भाग.
क्रोडकन्या स्त्री० वाराहीकन्द वनस्पति
क्रोडकान्ता स्त्री० पृथ्वी.
क्रोडचरण पु० काचबो.
क्रोडचूडा स्त्री० महाश्रावणिका नामे वृक्ष.
क्रोडपत्र न० वचमां मूकेलुं पत्र–पानुं.
क्रोडपर्णी स्त्री० भोरीगणी वनस्पति.
क्रोडपाद पु० काचबो.
क्रोडपुच्छी स्त्री० ते नामे एक वनस्पति.
क्रोडा स्त्री० बे भुजानी वच्चेनो भाग.
क्रोडाङ्घ्रि पु० काचबो.
क्रोडादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दगण.
क्रोडी स्त्री० भुंडणी, भुंडण, वाराहीकंद वनस्पति.
क्रोडीकरण न० आलिंगन करवुं, भेटवुं.
क्रोडीकृति स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्रोडीमुख पु० गेंडो जनावर.
क्रोडीमुखी स्त्री० गेंडी.
क्रोडेष्टा स्त्री० मोथ
क्रोथ पु० हणवुं, हिंसा करवी
क्रोध पु० क्रोध, कोप, पारको अपकार करवानी मनोवृत्ति.
क्रोध पु० ते नामे एक वर्ष.
क्रोधकृत् त्रि० क्रोध करनार.
क्रोधकृत् पु० परमेश्वर
क्रोधज त्रि० क्रोधथी उत्पन्न थनार
क्रोधज पु० मोह.
क्रोधन त्रि० क्रोधी स्वभाववाळु.
क्रोधन पु० गर्गनो शिष्य–कौशिकनो पुत्र, ते नामे एक वर्ष, तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध भैरव.
क्रोधना स्त्री० क्रोधी नायिका, क्रोधी स्त्री.
क्रोधनीय त्रि० क्रोध करवाने योग्य.
क्रोधनीय न० दुःख, पीडा

क्रोधमूर्च्छित त्रि० क्रोधथी धमधमी ઉઠેલ, કોપાયમાન થયેલ.
क्रोधमूर्च्छित पु० ચોર નામે સુગંધી દ્રવ્ય.
क्रोधवर्द्धन त्रि० ક્રોધ વધારનાર.
क्रोधवर्द्धन पु० તે નામે એક અસુર.
क्रोधहन् पु० વિષ્ણુ.
क्रोधहन् त्रि० ક્રોધનો નાશ કરનાર.
क्रोधहन्तृ त्रि० ઉપરનો અર્થ.
क्रोधहन्तृ पु० તે નામે એક અસુર.
क्रोधसम्भव त्रि० જેથી ક્રોધ થાય તે.
क्रोधसम्भव पु० ક્રોધની ઉત્પત્તિ.
क्रोधालु त्रि० ક્રોધી.
क्रोधिन् त्रि० ક્રોધી.
क्रोश पु० રડવું, બોલાવવું, મુહૂર્ત, ૮૦૦૦ હાથનું માર્ગનું માપ, તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ પટલ.
क्रोशताल पु० ઢક્કા–નગારૂં.
क्रोशन् त्रि० રડતું, બોલાવતું.
क्रोशध्वनि पु० ઢક્કા–નગારૂં.
क्रोशयुग न० બે ક્રોશ.
क्रोशिन् त्रि० શબ્દ કરનાર.
क्रोष्टु पु० શિયાળ, ગધેડો, યદુવંશી રાજા.
क्रोष्टुक पु० શિયાળ, ગધેડો.
क्रोष्टुकपुच्छिका स्त्री० તે નામે એક વનસ્પતિ–પૃશ્નિપર્ણી, ગોલોમિકા.
क्रोष्टुकमेखला स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
क्रोष्टुकर्ण पु० તે નામે એક ગામ.
क्रोष्टुकशिरस् न० તે નામે એક વાતરોગ.
क्रोष्टुपाद पु० તે નામે એક ઋષિ
क्रोष्टुपुच्छिका स्त्री० क्रोष्टुकपुच्छिका જુઓ.
क्रोष्टुपुच्छी स्त्री० ઉપર પ્રમાણે.
क्रोष्टुफल पु० છગોરીયાંનું ઝાડ.
क्रोष्टुविन्ना स्त्री० પૃશ્નિપર્ણી વનસ્પતિ.
क्रोष्टेक्षु पु० ધોળી શેલડી.
क्रोष्ट्री स्त्री० શિયાળણી, ગધેડી, ધોળું ભોયકોહળું, કાળી વિદારી નામે વનસ્પતિ, લાંગલી–વનસ્પતિ.
क्रौञ्च पु० એક જાતનો બગલો, હિમાલયની પડોશનો એક પર્વત, તે નામે એક બેટ, તે નામે એક અસુર, ટીટોડો પક્ષી, જૈન તીર્થંકરોનો તે નામે ધ્વજ, તે નામે એક રાક્ષસ.
क्रौञ्चदारण पु० કાર્તિક સ્વામી.
क्रौञ्चपदा स्त्री० તે નામે એક છંદ.
क्रौञ्चपदी स्त्री० તે નામે એક તીર્થ.
क्रौञ्चपुर न० તે નામે એક શહેર.
क्रौञ्चबन्धम् अव्य० ક્રૌંચપક્ષીની પેઠે બાંધીને.
क्रौञ्चरन्ध्र न० માનસરોવરમાં રહેલા હંસોને નીકળવાનું ક્રૌંચ પર્વતમાં રહેલું એક બાકું.
क्रौञ्चरिपु पु० કાર્તિક સ્વામી, પરશુરામ.
क्रौञ्चसूदन पु० કાર્તિક સ્વામી.
क्रौञ्चवत् તે નામે એક પર્વત.
क्रौञ्चवत त्रि० ક્રૌંચ પક્ષીવાળું સરોવર વગેરે.
क्रौञ्चा स्त्री० એક જાતની બગલી.
क्रौञ्चादन न० કમળનો–મૃણાલ, કમળબીજ, પીપર.
क्रौञ्चादनी स्त्री० કમળબીજ.
क्रौञ्चारण्य न० દંડકારણ્યની પાસેનું વન
क्रौञ्चाराति पु० કાર્તિક સ્વામી, પરશુરામ.
क्रौञ्चारि पु० ઉપરનો અર્થ.
क्रौञ्ची स्त्री० ક્રૌંચપક્ષિણી.
क्रौर्य न० ક્રૂરતા, નિર્દયતા, ઘાતકીપણું
क्रौशशतिक त्रि० સો કોશ સુધી જનાર, સો કોશથી આવનાર ભિક્ષુ વગેરે.
क्रौष्टृयायण्य पु० ક્રોષ્ટુ ગોત્રમા ઉત્પન્ન થયેલી સ્ત્રીનો પુત્ર.
क्रौष्टुकि पु० ક્રોષ્ટુક ઋષિનો પુત્ર, તે નામે એક ઋષિ.
क्लथ् चु० उभ० स० सेट् મારવું, વધ કરવો.
क्लथ् भ्वा० प० स० सेट् મારવું, વધ કરવો.
क्लंद् भ्वा० प० सेट् રડવું, अ० બોલાવવું, स०

क्लद् दि० आ० स० सेट् विकळ थवुं, थाकवुं.
क्लप् चु० उभ० अ० सेट् अस्पष्ट वाक्य बोलवुं.
क्लम् दि० प० अ० सेट् ग्लानी पामवी, थाकी जवुं.
क्लम् भ्वा० प० अ० सेट् उपरनो अर्थ.
क्लम पु० ग्लानि,थाक, परिश्रम.
क्लमथ पु० आयास, परिश्रम, थाक.
क्लमित्व न० थाकेलापणुं.
क्लमिता स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्लमित्वा अव्य० थाकीने.
क्लमिन् त्रि० थाकेल.
क्लय् दि० आ० अ० सेट् भय पामवो, बीवुं.
क्लान्त त्रि० थाकेल, ग्लानि पामेल.
क्लान्ति स्त्री० थाक, ग्लानि, परिश्रम.
क्लान्तिच्छिद् त्रि० थाक उतारनार, परिश्रम दूर करनार.
क्लान्तिच्छेद पु० थाक उतरवो, परिश्रम दूर थवो.
क्लान्त्वा अव्य० थाकीने.
क्लित्वा अव्य० भीनुं थइने.
क्लिद् भ्वा० उभ० स० सेट् रडवुं.
क्लिदित्वा अव्य० रुदन करीने.
क्लिद् दि० प० अ० सेट् भीनुं थवुं.
क्लिन्न त्रि० भीनुं थयेल.
क्लिन्नवर्त्मन् न० ते नामे एक नेत्ररोग.
क्लिन्नाक्ष त्रि० भीनी आंखवाळुं.
क्लिव् पु० लोक.
क्लिश् दि० आ० अ० सेट् संगम पामवो, क्लेश पामवो.
क्लिश् क्र्या० प० स० वेट् पीडवुं, दुःख देवुं.
क्लिशित त्रि० क्लेश पामेल, संताप पामेल, दुःखी थयेल.
क्लिशितवत् त्रि० दुःख सहन करनार.
क्लिशित्वा अव्य० दुःखी करीने,दुःखी थइने.
क्लिष्ट त्रि० क्लिशित जुओ.

क्लिष्टा स्त्री० योगशास्त्री पतंजलीए कहेली एक चित्तवृत्ति.
क्लिष्टि स्त्री० क्लेश, दुःख, सेवा.
क्लिष्ट्वा अव्य० क्लेश पामीने
क्लीत पु० वैद्यकप्रसिद्ध एक जातनो कीडो.
क्लीतक न० जेठी मध.
क्लीतकिका स्त्री० नीली औषधि-गळी.
क्लीतनक न० जेठी मध.
क्लीव् भ्वा० आ० अ० सेट् क्लीव्नो अर्थ.
क्लीब पु० न० क्लीव जुओ.
क्लीबता स्त्री० क्लीवता जुओ.
क्लीबत्व न० क्लीवत्व जुओ.
क्लीव् भ्वा० आ० अ० सेट् कायर थवुं, अशक्त थवुं, वीर्यहीन थवुं.
क्लीव पु० न० नपुंसक, नीर्वीर्य, नामर्द, कायर, अशक्त.
क्लीवता स्त्री० नपुंसकपणुं, अशक्तपणुं, कायरपणुं.
क्लीवत्व न०, उपरना अर्थ.
क्लु भ्वा० आ० स० अनिट् गमन करवुं, जवुं.
क्लृप्त त्रि० रचेल, करेल, कल्पेल, बनावेल, कापेल, वमन करावेल.
क्लृप्तकील त्रि० लखेल पट्टो.
क्लृप्तकीला स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्लेद पु० भीनाश, दुर्गंध.
क्लेदक त्रि० भीनुं करनार.
क्लेदक पु० शरीरमां रहेला दश अभिमानो एक.
क्लेदन पु० चंद्र.
क्लेदन पु० शरीरमां रहेल एक जातनो कफ.
क्लेदन त्रि० भीनुं करनार.
क्लेदन न० भीनुं करवुं.
क्लेदु पु० चंद्र, कपूर, सन्निपात.
क्लेश् भ्वा० आ० अ० सेट् संताप करवो.
क्लेश पु० कोप, संताप, दुःख, व्यवसाय, योगशास्त्रप्रसिद्ध अविद्या वगेरे पांच क्लेश.

क्लेशक त्रि० કલેશ આપનાર, દુઃખ દેનાર.
क्लेशप्रहाण न० કલેશનો નાશ.
क्लेशापह त्रि० કલેશનો નાશ કરનાર.
क्लेशापह पु० પુત્ર.
क्लेशित त्रि० કલેશ પામેલ, દુઃખ પામેલ.
क्लेशिन् કલેશ પામનાર.
क्लेष्ट त्रि० કલેશ પામેલ.
क्लैतकिक न० દારૂ.
क्लैब्य न० નપુંસકપણું, અશક્તપણું, કાયરપણું.
क्लोमन् पु० न० હૃદયના નીચેના ભાગમાં પેટની અંદર માંસપિંડના આકારનો પદાર્થ.
क्लोश पु० ભય, બીક.
क्व अव्य०. કયાં, કયે ઠેકાણે.
क्वङ्गु पु० તે નામનું એક અનાજ-કાંગ.
क्वचन अव्य० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
क्वचित् अव्य० કયાંક, કોઈ ઠેકાણે.
क्वण् भ्वा० प० अ० सेट् અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો.
क्वण पु० શબ્દ, અવાજ, વીણાનો શબ્દ.
क्वण त्रि० શબ્દ કરનાર.
क्वणन पु० તે નામે એક માણસ.
क्वणन न० વીણાનો શબ્દ, હરકોઇ શબ્દ, નાનું માટીનું વાસણ.
क्वणित त्रि० શબ્દ કરેલ, અવાજ કરેલ.
क्वत्य त्रि० કયાંનું, કયાં હોનાર-થનાર.
क्वथ् भ्वा० प० स० सेट् પકાવવું, ઉકાળવું.
क्वथन न० ઉકાળવું, ઉકાળો કરવો.
क्वथिका स्त्री० ઉકાળો, કઢી.
क्वथित त्रि० અતિશય પકાવેલ, ઉકાળેલ.
क्वथिता स्त्री० કઢી, ઉકાળો.
क्वल पु० મોટું બોર.
क्वाण पु० શબ્દ અવાજ.
क्वाण त्रि० શબ્દ કરનાર, અવાજ કરનાર.
क्वाथ पु० અત્યંત દુઃખ, મહાન દુઃખ, ઉકાળો, કાઢો.
क्वाथोद्भव न० ગોરખુ.
क्ष्वेल भ्वा० प० सेट् કાંપવું, ધ્રુજવું, अ० ગમન કરવું, જવું. स०
क्ष पु० પ્રલય, રાક્ષસ, નરસિંહ, વીજળી, ખેતર, ખેતરનો રખેવાળ, નાશ.
क्षंज् चु० उ० अ० सेट् કષ્ટપૂર્વક જીવવું, સંકટ ભરેલું જીવન ગાળવું.
क्षंज् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું, જવું, દેવું, આપવું.
क्षज् भ्वा० आ० अ० सेट् વધ કરવો, નાશ કરવો.
क्षण् तना० उभ० स० सेट् વધ કરવો, નાશ કરવો.
क्षण पु० ઉત્સવ, એક મુહૂર્તનો બારમો ભાગ, ક્ષણ-ત્રીસ કળા, મુહૂર્તરૂપ કાલનો અંશ, નિર્વ્યાપાર સ્થિતિ, અવસર, સમય, વખત, મધ્ય, પરાધીનતા, દાર, રાળ.
क्षणक्षण अव्य० ક્ષણમાત્ર.
क्षणक्षेप पु० ક્ષણ ગાળવો, થોડીવાર.
क्षणतु पु० ક્ષત, વ્રણ.
क्षणद पु० જોશી.
क्षणद न० પાણી
क्षणदा स्त्री० રાત્રિ, હળદર.
क्षणदाकर पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षणदाचर पु० રાક્ષસ.
क्षणदाचर त्रि० રાત્રિમાં વિચરનાર પક્ષી વગેરે.
क्षणदाचरी स्त्री० રાક્ષસી.
क्षणदान्ध्य न० રાત અંધાપણું, રતાંધળાપણું
क्षणद्युति स्त्री० વીજળી.
क्षणन न० વધ, નાશ, હણવું, મારવું.
क्षणनिश्वास पु० શિશુમાર નામે એક જાતનું માછલું.
क्षणनिःश्वासी स्त्री० શિશુમાર માછલી.
क्षणप्रभा स्त्री० વીજળી.
क्षणभङ्ग पु० ક્ષણવિનાશ, ક્ષણમાં વિનાશી પણું

क्षणभङ्गुर त्रि० क्षणमा नाशवंत, क्षण मात्रमा नाश पामवाना स्वभाववाळुं.
क्षणभृत त्रि० क्षणभर थयेल.
क्षणमात्रम् अव्य० क्षणमात्र, मात्र क्षण.
क्षणरामिन् पु० कबूतर.
क्षणरामिणी स्त्री० कबूतर मादा.
क्षणान्तरम् अव्य० बीजे क्षणे.
क्षणान्तरे अव्य० बीजे क्षणे.
क्षणिक त्रि०क्षणमात्र रहेनार-स्थिति करनार.
क्षणिका स्त्री० वीजळी.
क्षणित त्रि० जेने एक क्षण थयेल होय ते.
क्षणिन् त्रि० विश्रान्ति पामेल, उत्सववाळुं, एक क्षण रहेनारुं.
क्षणिनी स्त्री० रात्रि, हळदर
क्षणेपाक पु० एक क्षणवारमा पाकतो कोइ पदार्थ.
क्षत् स्त्री० हणवुं, मारी नाखवुं, चीरी नाखवुं, पीडवुं.
क्षत त्रि० घायल थयेल, चीरी नाखेल, पीडेल, घसी नाखेल, नाश पमाडेल, भागी नाखेल.
क्षत न० घमवुं, चीरी नाखवुं, दुःख, पीडा, व्रण, घाव.
क्षतकास पु० एक प्रकारनो उधरसनो रोग.
क्षतघ्न पु० एक जातनी क्षुप वनस्पति.
क्षतघ्नी स्त्री० लाख, राळ.
क्षतज न० लोही, परु.
क्षतज त्रि० क्षतमाथी उत्पन्न थनार.
क्षतज पु० एक जातनो उधरसनो रोग
क्षतजव्रण पु० घावमाथी उत्पन्न थयेल व्रण.
क्षतजस्तनरोग पु० कोइ क्षतने लीधे स्तन उपर थयेलो रोग.
क्षतविध्वंसिन् पु० वृद्धदारक नामे वृक्ष
क्षतविध्वंसिन् त्रि० क्षतनो नाश करनार
क्षतवृत्ति स्त्री० गरीबाइ, दीन हालत
क्षतवृत्ति त्रि० दीन हालतवाळु, गरीब
क्षतव्रण पु० ७ प्रकारना व्रणरोगमानो एक व्रणरोग
क्षतव्रत त्रि० ग्रहण करेला व्रतनो त्याग करनार, व्रतभ्रष्ट.
क्षतशुक्र न० एक जातनो नेत्रनो रोग.
क्षतहर न० अगर चंदन.
क्षतहर त्रि० क्षतनो नाश करनार.
क्षतारि त्रि० शत्रुओनो जेणे नाश कर्यो होय ते.
क्षताशौच न० व्रण वगेरे क्षत निमित्ते धर्मशास्त्रोक्त अशौच.
क्षति स्त्री० हानि, नाश, क्षय.
क्षतोदर पु० क्षतथी उत्पन्न थयेलो एक जातनो उदररोग.
क्षतौजस् त्रि० जेनुं पराक्रम नष्ट थयु होय ते, निस्तेज, निर्बळ.
क्षत्तृ पु० सारथि, द्वारपाळ, क्षत्रिय स्त्रीमां शूद्रथी उत्पन्न थयेल वर्णसंकर पुत्र, दासीपुत्र, ब्रह्मा, माछलुं, कोषाध्यक्ष-खजानची.
क्षत्तृ त्रि० नीमेल, योजेल.
क्षत्र न० पु० क्षत्रिय, राष्ट्र.
क्षत्र न० पाणी, धन, शरीर, तगर.
क्षत्रकर्मन् न० क्षत्रियनुं कर्म.
क्षत्रधर्म पु० धर्मशास्त्रोक्त क्षत्रियनो धर्म.
क्षत्रधर्मन् पु० अनेनस नामना वंशमा उत्पन्न थयेल ते नामे एक राजा.
क्षत्रधर्मन् त्रि० क्षत्रियना धर्मवाळु.
क्षत्रधृति पु० ते नामे एक यज्ञ.
क्षत्रबन्धु पु० क्षत्रिय, नामधारी नीच क्षत्रिय.
क्षत्रभृत् पु० क्षत्रियोनुं पोषण करनार अग्नि.
क्षत्रवत् पु० उपरनो अर्थ.
क्षत्रवनि पु० क्षत्रजातिभागी
क्षत्रविद्या स्त्री० धनुर्वेद.
क्षत्रवृक्ष पु० मुचकुन्द नामे वृक्ष
क्षत्रवृद्ध पु० आयु वंशनो ते नामे एक

गत्न, श्रेष्ठ क्षत्रिय, तेरमा रुचि नामना मनुनो एक पुत्र.
क्षत्रसव पु० क्षत्रिये करवा योग्य ते नामे यज्ञ
क्षत्रान्तक पु० परशुराम.
क्षत्रान्तकारिन् पु० परशुराम.
क्षत्रिन् पु० क्षत्रिय.
क्षत्रिय पु० ब्राह्मण पछीनो बीजो वर्ण–क्षत्रिय.
क्षत्रियता स्त्री० क्षत्रियपणुं.
क्षत्रियत्व न० क्षत्रियपणुं.
क्षत्रियहण पु० परशुराम.
क्षत्रिया स्त्री० क्षत्रिय जातिनी स्त्री.
क्षत्रियाणी स्त्री० क्षत्रियनी स्त्री
क्षत्रियासन न० क्षत्रिये करवा योग्य आसन.
क्षत्रियी स्त्री० क्षत्रियनी स्त्री.
क्षद् सौत्रधातु० आ० सेट् उत्पन्न थवुं, अ० दळवुं, खावुं. स०
क्षदत त्रि० उत्पन्न थतुं, दळतुं, खातुं
क्षदन न० उत्पन्न थवुं, दळवुं, खावुं.
क्षद्मन् न० पाणी, अन्न.
क्षन्तृ त्रि० क्षमा करवाना स्वभाववाळुं, क्षमाशील.
क्षन्तव्य त्रि० क्षमा करवा योग्य
क्षप् चु० उभ० स० सेट् सहन करवुं, फेंकवुं, दूर करवुं, खपाववुं
क्षप् स्त्री० रात्रि.
क्षप पु० पाणी
क्षपण पु० बौद्ध संन्यासी, दिगंबर साधु.
क्षपण त्रि० दूर करनार.
क्षपण न० फेंकवुं, दूर करवुं उपवास करवो.
क्षपणक पु० क्षपण पु० जुओ.
क्षपणी स्त्री० गोफण, माछला पकडवानी जाळ, होडीनुं हलेसुं.
क्षपण्यु पु० अपराध
क्षपयत् त्रि० दूर करतुं, सहन करतुं, खपावतुं, फेंकतुं
क्षपा स्त्री० रात्रि, हळदर.
क्षपाकर पु० चंद्र, कपूर.
क्षपाकृत पु० चंद्र, कपूर.
क्षपाचर पु० राक्षस.
क्षपाचर त्रि० रात्रिमा विचरनार.
क्षपाचरी स्त्री० राक्षसी.
क्षपाट पु० राक्षस.
क्षपाट त्रि० रात्रिमा भटकनार.
क्षपाटी स्त्री० रात्रि.
क्षपानाथ पु० चंद्र, कपूर.
क्षपापति पु० उपरना अर्थ.
क्षपान्त पु० रात्रिनो अंत, सवार.
क्षपाह पु० न० रात्रिदिवस.
क्षपित त्रि० सहन करेल, दूर करेल, खपावेल.
क्षम् भ्वा० आ० स० वेट् क्षमा करवी, सहन करवुं.
क्षम् दिवा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
क्षम न० युद्ध.
क्षम त्रि० शक्त, समर्थ, क्षमावाळुं, सहनशील, हितकारक.
क्षमता स्त्री० योग्यता, शब्दमां रहेलुं अर्थप्रकाशनसामर्थ्य, शक्तपणुं, समर्थपणुं, क्षमावाळापणुं, सहनशीलपणुं.
क्षमत्व न० उपरना अर्थ.
क्षमा स्त्री० सहनशीलता, क्षमा, माफी, पृथ्वी, ते नामे एक छंद, रात्रि, दुर्गा देवीनी एक शक्ति, राधिकानी एक बहेनपणी, खेरनुं झाड.
क्षमाज पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर दैत्य.
क्षमाज त्रि० पृथ्वीथी उत्पन्न थयेल.
क्षमाजात त्रि० उपरनो अर्थ.
क्षमादृश पु० सरगवानुं झाड.
क्षमापन न० क्षमा करवी, माफी आपवी, खमाववुं
क्षमापि प्रेरकधातु उभ० स० सेट् क्षमा

માગવી, ખમાવવું, માફી માગવી.
क्षमाभुज् पु० રાજા.
क्षमाभुज पु० રાજા.
क्षमावत् त्रि० ક્ષમાવાળું.
क्षमितृ त्रि० સહન કરનાર, સહનશીલ, ક્ષમા કરનાર.
क्षमिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
क्षय पु० પ્રલય, નાશ, રહેઠાણ, ઘર, ક્ષય રોગ, ઘસારો, હરકોઈ રોગ, સાઠ વર્ષમાંનું સાઠમું વર્ષ, હાનિ, તે નામે વૈદિક સ્તોત્રસંઘ, દેવસંઘ.
क्षयकास पु० ક્ષયની ઉધરસ.
क्षयकुठार पु० ક્ષય રોગનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.
क्षयगामिन् त्रि० નાશ પામનાર.
क्षयङ्कर त्रि० ક્ષયકારક.
क्षयज पु० ક્ષયથી થનારી ઉધરસ.
क्षयज त्रि० ક્ષયથી ઉત્પન્ન થનાર.
क्षयतरु पु० એક જાતનું ઝાડ-સ્થાલીવૃક્ષ
क्षयथु पु० ઉધરસનો રોગ.
क्षयनाशन त्रि० ક્ષયનો નાશ કરનાર.
क्षयनाशिनी स्त्री० જીવન્તી વૃક્ષ—નામે વનસ્પતિ.
क्षयपक्ष पु० કૃષ્ણ પક્ષ, અંધારીયું પખવાડીયું.
क्षयमास पु० બે સંક્રાતિવાળો ચાંદ્ર માસ.
क्षयरोग पु० ક્ષય રોગ.
क्षयरोगिता स्त्री० ક્ષયરોગીપણું.
क्षयरोगित्व न० ઉપરનો અર્થ.
क्षयरोगिन् त्रि० ક્ષયરોગવાળું.
क्षयवायु पु० પ્રલયકાળનો વાયુ.
क्षयिन् त्रि० ક્ષય રોગવાળું.
क्षयिन् पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षयिष्णु त्रि० ક્ષય પામવાના સ્વભાવવાળું.
क्षय्य त्रि० ક્ષય પામવાને શક્ય, નાશ થઈ શકે તેવું.
क्षर् भ्वा० प० अ० सेट् ચાલવું, ઝરવું, સ્રવવું, ખરવું, ટપકવું.
क्षर न० પાણી, અજ્ઞાન, કાર્ય, કારણ.
क्षर पु० મેઘ, શરીર, વિષ્ણુ, પરમેશ્વર.
क्षर त्रि० ચળ, નાશવંત.
क्षरक त्रि० ઝરનાર, ટપકનાર, સ્રવનાર.
क्षरज त्रि० મેઘથી ઉત્પન્ન થયેલ.
क्षरण न० સ્રવવું, ટપકવું, ઝરવું, મૂકવું, છોડવું.
क्षरण त्रि० ઝરવાના–સ્રવવાના સ્વભાવવાળું.
क्षरत् त्रि० ઝરતું, ટપકતું, સ્રવતું, ખરતું.
क्षरिन् पु० વર્ષાકાળ.
क्षरिन् त्रि० क्षरक જુઓ.
क्षल् चु० उभ० स० सेट् પખાળવું, ધોવું, સાફ કરવું.
क्षल् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
क्षव पु० છીંક, રાઇ, ઉધરસ.
क्षवक पु० રાત, અંધારો, ભૂતાકાશ.
क्षवकृत् पु० છીંકણી.
क्षवथु पु० છીંક, ઉધરસ.
क्षवपत्रा स्त्री० દ્રોણપુષ્પી નામે વનસ્પતિ.
क्षविका स्त्री० એક જાતની ભોરીંગણી.
क्षात्र न० શૌર્ય વગેરે ક્ષત્રિયનું કર્મ, ક્ષત્રિયોનો સમૂહ.
क्षात्र त्रि० ક્ષત્રિયસંબંધી.
क्षात्रि त्रि० ક્ષત્રિયસંબંધી.
क्षान्त त्रि० સહનશીલ, સહન કરેલ.
क्षान्त पु० તે નામે એક ઋષિ.
क्षान्ति स्त्री० ક્ષમા, સહનશીલતા.
क्षान्तु पु० પિતા, બાપ.
क्षान्तु त्रि० ક્ષમાશીલ.
क्षाम त्रि० ક્ષીણ, અલ્પ, કૃશ, દુર્બળ, અશક્ત.
क्षाम न० ક્ષય, નાશ.
क्षाम पु० પરમેશ્વર.
क्षामता स्त्री० કૃશતા, દુર્બળતા, ક્ષીણતા.
क्षामत्व न० ઉપરનો અર્થ.
क्षामत् त्रि० ક્ષીણ થતું, ક્ષયશીલ, પૃથ્વી.

क्षामवत् पु० ते नामे એક અગ્નિ.
क्षामवती स्त्री० ते नामे એક ઇષ્ટિ.
क्षामवतीष्टि स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
क्षामा स्त्री० પૃથ્વી.
क्षामात्य न० કુપથ્ય.
क्षार त्रि० ઝરવાના સ્વભાવવાળું, સ્રવન કૈ.
क्षार पु० ખાર, મીઠું, ધૂતારો, ભસ્મ, રાખ, ગોળ, સાજીખાર, ટંકણખાર.
क्षार न० સંચળ, જવખાર.
क्षारक पु० તાજું ઉત્પન્ન થયેલ ફળ, પક્ષી-માછલાં વગેરેનો કરંડીયો, ધોબી
क्षारकर्मन् न० ઘાવ વગેરે ઉપર ખાર ચોપડવો તે.
क्षारगुड पु० ખારમા પકવેલો ગોળ.
क्षारण न० ઠપકો, આરોપ, સોનું વગેરે ધાતુની ભસ્મ કરવી તે, મંત્રાદિ વડે અર્ક કાઢવો તે.
क्षारणा स्त्री० ઉપરના અર્થ.
क्षारतैल न० ઔષધરૂપે પકવ એવું એક તેલ-જે કાનના શળને દૂર કરે છે, વાળ કાઢવાનું એક જાતનું તેલ.
क्षारत्रय न० સાજીખાર, જવખાર, ટંકણખાર.
क्षारत्रिक न० ઉપરના અર્થ.
क्षारदला स्त्री० એક જાતની શાક-વનસ્પતિ
क्षारदशक न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ સરગવો વગેરે દશ ક્ષાર દ્રવ્ય.
क्षारदेश पु० ખારો દેશ.
क्षारद्रु पु० ઘંટાપાટલિ નામે વૃક્ષ.
क्षारनदी स्त्री० નરકમાં આવેલી એક નદી.
क्षारपत्र पु० એક જાતનું ઝાડ.
क्षारपत्रक पु० ઉપરનો અર્થ.
क्षारपाक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ક્ષાર દ્રવ્યનો પાક.
क्षारभूमि स्त्री० ખારી જમીન.
क्षारमध्य पु० અઘાડો.
क्षारमृत्तिका स्त्री० ખારી માટી.
क्षारमेलक पु० ખારનો સમૂહ.
क्षारमेह पु० એક જાતનો પિત્તજન્ય પ્રમેહ.
क्षाररस पु० ખારો રસ, મીઠું.
क्षारवृक्ष पु० મુષ્કક નામે વૃક્ષ.
क्षारश्रेष्ट न० વજ્રક્ષાર.
क्षारश्रेष्ठ पु० ખાખરો, મુષ્કક વૃક્ષ.
क्षारषट्क न० ધાવડી વગેરે વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ૭ ક્ષારગણ.
क्षारसमुद्र पु० લવણસમુદ્ર, ખારો સમુદ્ર
क्षारसिन्धु पु० ઉપરના અર્થ.
क्षारसूत्र न० ક્ષાર પાયેલું સુતર.
क्षारागद पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધ
क्षाराच्छ न० સમુદ્રનું મીઠું.
क्षाराष्टक न० આઠ પ્રકારના ખાર.
क्षारिका स्त्री० ક્ષુધા, ભુખ.
क्षारित त्रि० અપવાદગ્રસ્ત, જેના ઉપર અપવાદ આવેલ હોય તે, જેના પર દોષ આવેલ હોય તે, ઝરેલ, ખારેલ.
क्षारोद पु० લવણ સમુદ્ર, ખારો સમુદ્ર.
क्षारोदक पु० ઉપરનો અર્થ.
क्षाल त्रि० પખાળનાર, ધોનાર, સાફ કરનાર.
क्षालन न० પખાળવું, ધોવું, સાફ કરવું.
क्षालित त्रि० પખાળેલ, ધોયેલ, સાફ કરેલ.
क्षि भ्वा० प० अनिट् ક્ષય પામવો, ઘસાવું, अ० ઐશ્વર્યવાળા થવું. स०
क्षि स्वादि० प० स० अनिट् હિંસા કરવી, મારવું.
क्षि तुदा० प० अनिट् નિવાસ કરવો, अ० જવું, स०
क्षि क्र्यादि० प० स० अनिट् વધ કરવો, મારવું.
क्षि त्रि० નિવાસ કરવો, રહેવું, જવું, ક્ષય થવો, ઘસાવું.
क्षिण् तना० उभ० स० सेट् હિંસા કરવી માર્ગ નાખવું.
क्षित त्रि० હિંસા કરેલ, મારી નાખેલ.
क्षित न० હિંસા કરવી, મારી નાખવું
क्षिति स्त्री० પૃથ્વી, નિવાસ, રહેઠાણ, ક્ષય,

नाश, रोचना नामे गंध द्रव्य, प्रलयकाळ.
क्षितिकण पु० धूळ, रज.
क्षितिकम्प पु० पृथ्वीकंप, धरतीकंप.
क्षितिक्षम पु० खेरनुं झाड.
क्षितिक्षित् पु० राजा.
क्षितिखण्ड पु० पृथ्वीनो कटको, माटीनुं ढेफुं.
क्षितिज पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर, भूनाग नामे एक उपरस, वृक्ष, झाड, एक जातनुं वृक्षक्षेत्र.
क्षितिज त्रि० पृथ्वीमां उत्पन्न थनार.
क्षितिजन्तु पु० भूनाग नामे एक उपरस.
क्षितितनय पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर.
क्षितितल न० पृथ्वीनुं तळीयुं, पृथ्वी, पाताल.
क्षितिदेव पु० ब्राह्मण.
क्षितिदेवता स्त्री० ब्राह्मण.
क्षितिधर पु० पर्वत, पृथ्वीने धारण करनार कूर्म–वासुकि–दिग्गज वगेरे.
क्षितिनाग पु० भूनाग नामे उपरस.
क्षितिनाथ पु० राजा.
क्षितिप पु० राजा.
क्षितिपति पु० राजा.
क्षितिपाल पु० राजा
क्षितिपीड न० क्षितितल जुओ.
क्षितिपुत्र पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर.
क्षितिप्रतिष्ठ त्रि० पृथ्वी उपर प्रतिष्ठावाळुं, पृथ्वी उपर रहेल.
क्षितिप्रतिष्ठ न० ते नामे एक शहेर.
क्षितिभृत् पु० पर्वत, राजा.
क्षितिमण्डल न० पृथ्वीनुं मंडळ.
क्षितिरन्ध्र न० खाडो, पृथ्वीमा रहेल बोयरुं.
क्षितिरुह पु० झाड.
क्षितिवर्दगी स्त्री० पृथ्वी उपर पथरायली नानी ओरडी.
क्षितिवर्धन त्रि० मरण पामेल, मुडदुं.
क्षितिवृत्तिमत् त्रि० पृथ्वी जेवुं सहनशील.
क्षितिव्युद्राम पु० जमीनमा रहेल बोयरुं

क्षितिसुत पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर.
क्षितीश पु० राजा, विष्णु
क्षितीश्वर पु० राजा.
क्षित्यदिति स्त्री० वसुदेवनी पत्नी देवकी, श्रीकृष्णनी माता.
क्षित्वन् पु० वायु.
क्षिद्र पु० रोग, सूर्य, शींगडुं, आकडानुं झाड.
क्षिद् भ्वा० आ० अ० सेट् अस्पष्ट शब्द करवो, शोक करवो.
क्षिप् तुदा० उभ० स० अनिट् प्रेरणा करवी, फेंकवुं, अति+ अत्यंत फेंकवुं, अधि+ तिरस्कार करवो, अव+नीचे फेंकवुं, आ+ खेंचवुं, खेडवुं, परि+आ+खेंची बांधवुं, नि+अत्यंत फेंकवुं, मूकवुं, उद+उंचे फेंकवुं, निस्+अत्यंत संपूर्ण रीते फेंकवुं, परि+चोतरफ फेंकवुं, प्र+अत्यंत फेंकवुं, प्रति+सामे फेंकवुं, वि+विशेषे करी फेंकवुं, सम्+सारी रीते फेंकवुं, टुंकुं करवुं.
क्षिप् दिवा० पर० स० अनिट् प्रेरणा करवी, फेंकवु.
क्षिप् स्त्री० आंगळी.
क्षिप त्रि० फेंकनार, प्रेरणा करनार.
क्षिपक पु० योद्धो.
क्षिपका स्त्री० फेंकवुं ते.
क्षिपकादि पु० पाणिनीय व्याकरण प्रसिद्ध एक शब्दगण.
क्षिपण न० फेंकवुं, प्रेरणा करवी.
क्षिपणि स्त्री० नौकादंड–होडीनुं हलेसुं, एक जातनी जाळ, हथिआर, माछलाने बांधवानो सोयो.
क्षिपणि पु० अध्वर्यु.
क्षिपणी स्त्री० क्षिपणि स्त्री० जुओ.
क्षिपणु पु० वायु, शिकारी, पारधि.
क्षिपण्यु पु० वसंतऋतु, सुगंध, देह, शरीर.
क्षिपण्यु त्रि० सुगंधवाळुं.
क्षिपत् त्रि० फेंकतु, प्रेरणा करतु
क्षिपति पु० खाद्, नाम

क्षिपस्ति पु० બાહુ, હાથ.
क्षिपा स्त्री० ફેંકવું, પ્રેરણા કરવી, રાત્રિ.
क्षिप्त त्रि० પ્રેરેલ, ફેંકેલ, ત્યજેલ, વિખેરેલ, અપમાન કરેલ, આકર્ષેલ, ખેંચાયેલ, વ્યગ્ર થયેલ, વાયુના રોગથી ઘેરાયેલ, મૂકેલ, સ્થાપેલ, થાપણ તરીકે મૂકેલ.
क्षिप्तकुक्कुर पु० હડકાયો કુતરો.
क्षिप्तकुक्कुरी स्त्री० હડકાઇ કુતરી.
क्षिप्तचित्त न० વ્યગ્ર ચિત્ત.
क्षिप्तचित्त त्रि० વ્યગ્ર ચિત્તવાળું
क्षिप्तचित्तता स्त्री० વ્યગ્ર ચિત્તપણું.
क्षिप्तचित्तत्व न० ઉપરનો અર્થ
क्षिप्तयोनि त्रि० જેની માતા પોતાના ધણીમાં આસક્ત ન હોય તે
क्षिप्ता स्त्री० રાત્રિ.
क्षिप्ति स्त्री० ફેંકવું, પ્રેરણા કરવી.
क्षिप्नु त्रि० ફેંકવાના સ્વભાવવાળું, પ્રેરણા કરવાના સ્વભાવવાળું, તિરસ્કાર કરવાના સ્વભાવવાળું.
क्षिप्यत् त्रि० દૂર કરતું, ફેંકતું, તિરસ્કાર કરતું.
क्षिप्यमाण त्रि० ઉપરના અર્થ.
क्षिप्र न० જલદી, તુરત, સત્વર, જ્યોતિષ-પ્રસિદ્ધ તે નામે નક્ષત્ર.
क्षिप्र त्रि० ઉતાવળીયું, ઝડપદાર, ઉતાવળથી જનાર.
क्षिप्रकारिन् त्रि० જલદી કરનાર, ઉતાવળીયું, ચાલાક.
क्षिप्रपाकिन् पु० તે નામે એક ઝાડ.
क्षिप्रपाकिन् त्रि० એકદમ રસોઈ કરનાર.
क्षिप्रमूत्रता स्त्री० જેને લીધે માણસને વારંવાર પેશાબ આવ્યા કરે છે તે એક જાતનો વાયુનો રોગ.
क्षिप्रमूत्रत्व न० ઉપરનો અર્થ.
क्षिप्रहोम पु० સાયંકાળે અને પ્રાતઃકાળે કરવાનો હોમ.

क्षिया स्त्री० હાનિ, નાશ, ક્ષીણતા, ધર્મનું ઉલ્લંઘન.
क्षिव् भ्वा० प० स० सेट् ફેંકવું, દૂર કરવું, થુંકવું, ઓકવું.
क्षिव् दिवा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
क्षी भ्वा० उभ० स० अनिट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું.
क्षीज् भ्वा० उभ० अ० सेट् અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો.
क्षीजन न० વાંસળીનો શબ્દ.
क्षीण त्रि० દુર્બળ, કૃશ, ખુટી પડેલ, ક્ષીણ થયેલ, ઓછું થયેલ.
क्षीणचन्द्र पु० બન્ને પખવાડીઆમાં આઠમનો ચંદ્ર.
क्षीणता स्त्री० ક્ષીણપણું
क्षीणत्व न० ઉપરનો અર્થ.
क्षीणपुण्य त्रि० જેના પુણ્યનો ક્ષય થયો હોય તે, નાશ પામેલા પુણ્યવાળું.
क्षीणमध्य त्रि० જેની કેડ પાતળી હોય તે.
क्षीणवत् त्रि० નાશ વાળું, નાશ પામેલ.
क्षीणवासिन् त्रि० નષ્ટ થયેલામાં વસતું.
क्षीणवासिन् पु० કબૂતર.
क्षीणविक्रान्त त्रि० જેનું પરાક્રમ નાશ પામ્યું હોય તે.
क्षीणवृत्ति त्रि० જેની આજીવિકા નાશ પામી હોય તે.
क्षीणवृत्ति स्त्री० નાશ પામેલી આજીવિકા.
क्षीणशक्ति त्रि० નાશ પામેલી શક્તિવાળું, અશક્ત.
क्षीणशक्ति स्त्री० નાશ પામેલી શક્તિ.
क्षीणाष्टकर्मन् पु० જૈન તીર્થંકર, જિન.
क्षीणाष्टकर्मन् पु० તે નામે એક બૌદ્ધ સાધુ.
क्षीब् भ्वा० आ० अ० सेट् મદ કરવો.
क्षीब त्रि० મદોન્મત્ત, છકી ગયેલ.
क्षीर पु० न० દૂધ, પાણી, સરલ દ્રવ્ય
क्षीरक पु० તે નામે એક વેલો.

क्षीरकञ्चुकी स्त्री० क्षीरीश वृक्ष.
क्षीरकण्ठ पु० धावणुं बाळक.
क्षीरकण्ठक पु० उपरनो अर्थ
क्षीरकन्द पु० क्षीरविदारी नामे वनस्पति.
क्षीरकन्दा स्त्री० क्षीरवल्ली नामे वनस्पति.
क्षीरकाकोलिका स्त्री० क्षीरकन्द जुओ
क्षीरकाकोली स्त्री० क्षीरकन्द जुओ.
क्षीरकाण्डक पु० थोरनुं झाड, आकडानुं झाड.
क्षीरकाष्ठा स्त्री० पीपरनुं झाड, वडलीनुं झाड.
क्षीरकीट पु० दूधनो कीडो.
क्षीरक्षव पु० दूधीयो पत्थर.
क्षीरखर्जूर पु० पिंड खजूर-गळेलो खजूर.
क्षीरघृत न० मथेला दूधमांथी उत्पन्न थयेल घी.
क्षीरज न० दहीं.
क्षीरज त्रि० दूधमांथी उत्पन्न थयेल.
क्षीरतैल न० वैद्यकप्रसिद्ध औषधरूप तेल.
क्षीरदल पु० आकडानुं झाड.
क्षीरद्रुम पु० पीपळानुं झाड.
क्षीरधि पु० क्षीर समुद्र, दूधनो दरीयो.
क्षीरधेनु स्त्री० दान माटे दूधरूप गाय.
क्षीरनाश पु० शाखोटक नामे वृक्ष.
क्षीरनिधि पु० क्षीरधि जुओ.
क्षीरनीर न० आलिंगन, भेटवुं, दूध जेवुं पाणी, दूध अने पाणी,
क्षीरप त्रि० दूध पीनार.
क्षीरप पु० धावणुं बाळक.
क्षीरपर्णिन् पु० आकडानुं झाड
क्षीरपर्णी स्त्री० आकडानुं झाड.
क्षीरपलाण्डु पु० धोळी डुंगळी.
क्षीरपाण पु० दूध पीनार उशीनर देशना लोक.
क्षीरपाण न० दूध पीवुं ते.
क्षीरपाण त्रि० दूध पीनार.
क्षीरपान न० दूध पीवुं ते.
क्षीरपादप पु० पीपळानुं झाड, पारस पीपळो, उंबरो.
क्षीरपायिन् त्रि० दूध पीनार.
क्षीरफल पु० करमदानुं झाड, रायणनुं झाड.
क्षीरफला स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्षीरभृत पु० मात्र दूधना पगारथी राखेलो गोवाळ.
क्षीरमोचक पु० सरगवानुं झाड.
क्षीरमोरट पु० एक जातनो वेलो, मोरवेल.
क्षीरयष्टिका स्त्री० दूध मिश्र जेठीमध.
क्षीरलता स्त्री० क्षीरविदारी नामे वनस्पति.
क्षीरवत् पु० पीपळो वगेरे वृक्ष.
क्षीरवत् त्रि० दूधवाळुं.
क्षीरवती स्त्री० ते नामे एक नदी.
क्षीरवर्ग पु० वैद्यकप्रसिद्ध दूधनो वर्ग.
क्षीरवल्ली स्त्री० क्षीरलता. जुओ.
क्षीरवारि पु० क्षीर समुद्र.
क्षीरवारिधि पु० क्षीर समुद्र.
क्षीरविकृति स्त्री० दूधनो विकार-मलाई.
क्षीरविदारिका स्त्री० धोळुं भोंयकोहोळुं.
क्षीरविदारी स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्षीरविषाणिका स्त्री० विछाटी नामे वनस्पति, क्षीरकाकोली वनस्पति.
क्षीरवृक्ष पु० उंबरानुं झाड, वडनुं झाड, पीपळानुं झाड, महुडानुं झाड, रायणनुं झाड
क्षीरशर पु० तपावेला दूधमां दहीं नाखवाथी थयेल विकृत पदार्थ.
क्षीरशाक न० उनुं कर्या पछी फाटी गयेलुं दूध
क्षीरशीर्ष पु० श्रीवास नामे चंदन.
क्षीरशुक्र पु० शृगाटक-शींघोडुं, रायणु.
क्षीरशुक्ला स्त्री० धोळुं भोंयकोळुं.
क्षीरश्री त्रि० दूधना जेवी शोभावाळुं, दूध मिश्र सोमरस वगेरे.
क्षीरश्री स्त्री० दूधनी शोभा.

क्षीरपट्पलक न० वैद्यकप्रसिद्ध એક ઔષધરૂપ ઘી.
क्षीरपष्टिक न० દૂધમાં પકાવેલા સાઠી ચોખા.
क्षीरस पु० क्षीरशार જુઓ.
क्षीरसन्तानिका स्त्री० क्षीरशार જુઓ.
क्षीरसमुद्र पु० ક્ષીરસમુદ્ર, દૂધનો દરીયો.
क्षीरसर्पिस् न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ દૂધપક્વ ઔષધરૂપ એક ઘી.
क्षीरसागर पु० ક્ષીરસમુદ્ર.
क्षीरसागरसुत पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीरसागरसुता स्त्री० લક્ષ્મી.
क्षीरसार पु० માખણ, ઘી.
क्षीरस्फटिक पु० એક જાતનો સ્ફટિક મણિ.
क्षीरस्वामिन् पु० અમર કોષનો ટીકાકાર એક શાબ્દિક પંડિત.
क्षीरहिण्डीर पु० દૂધનું ફીણ.
क्षीरह्रद पु० દૂધનો ધરો.
क्षीरा स्त्री० કાકોલી વનસ્પતિ.
क्षीराद पु० ધાવણું બાળક.
क्षीराब्धि पु० ક્ષીરસમુદ્ર.
क्षीराब्धिज ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीराब्धिज न० મીઠું, મોતી.
क्षीराब्धिजा स्त्री० લક્ષ્મી.
क्षीराब्धितनय पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीराब्धितनया स्त्री० લક્ષ્મી.
क्षीराब्धिसुत पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीराब्धिसुता स्त्री० લક્ષ્મી.
क्षीराविका स्त्री० દૂધેલી, દૂધી.
क्षीरावी स्त्री० દૂધી, દૂધેલી.
क्षीराह्व पु० સરલવૃક્ષ–એક જાતનો દેવદાર.
क्षीराह्वा स्त्री० ક્ષીરકાકોલી નામે વનસ્પતિ.
क्षीरिका स्त्री० રાયણ, ગળેલો ખજૂર, દૂધપાક, ખીર.
क्षीरिणी स्त्री० પુષ્કળ દૂધ આપનારી ગાય.
क्षीरिद्रुमाद्य न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધરૂપ ઘી.
क्षीरिन् पु० સોમલતા, દૂધ જેવો જેમાંથી રસ નીકળે છે તેવું હરકોઇ ઝાડ.
क्षीरिन् त्रि० દૂધવાળું.
क्षीरिवृक्ष पु० છીરવાળું ઝાડ.
क्षीरी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ
क्षीरीश पु० મૂળાના જેવાં મૂળીયાંવાળું એક જાતનું ઝાડ.
क्षीरेयी स्त्री० દૂધપાક, ખીર.
क्षीरोद पु० ક્ષીરસમુદ્ર, દૂધનો દરીયો.
क्षीरोदतनय पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीरोदतनया स्त्री० લક્ષ્મી.
क्षीरोदतनयापति पु० વિષ્ણુ.
क्षीरोदनन्दन पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीरोदनन्दना स्त्री० લક્ષ્મી.
क्षीरोदपुत्र पु० ચંદ્ર, કપૂર.
क्षीरोदसुत पु० ઉપરના અર્થ.
क्षीरोदन पु० દૂધમાં રાંધેલા ચોખા.
क्षीव् भ्वा० प० स० सेट् દૂર કરવું, હાંકી કાઢવું, થુંકવું, ઓકવું.
क्षीव त्रि० क्षीव જુઓ.
क्षु अदा० प० अ० सेट् છીંકવું, છીંક ખાવી. अव+ કોઇના ઉપર છીંક ખાવી.
क्षु पु० અન્ન, અનાજ, સિંહ, સ્તોત્ર વગેરેનો શબ્દ.
क्षुण पु० અરીઠાનું ઝાડ.
क्षुण्ण त्रि० અભ્યાસ કરેલ, પરિચય કરેલ, હણી નાખેલ, ચૂર્ણ કરેલ, કચરી નાખેલ, દળી નાખેલ.
क्षुत् स्त्री० છીંક.
क्षुत न० છીંક ખાવી, છીંક, ઉધરસ ખાવી.
क्षुत त्रि० છીંકેલું.
क्षुनक पु० રાઇ.
क्षुतवत् त्रि० છીંકવાળું, ઉધરસવાળું.
क्षुता. स्त्री० છીંક.
क्षुताभिजनन न० રાઈ.
क्षुन्करी स्त्री० सर्पाक्षीवृक्ष નામે ઝાડ.

क्षुत्पिपासित त्रि० भूख्युं अने तरस्यु.
क्षुत्प्रतिकार पु० भूख दूर करवानो उपाय, भोजन
क्षुद् धा० उभ० स० अनिट् पीसवु, दळवुं,
क्षुद् स्त्री० पीसवुं, दळवुं, चूर्ण करवु.
क्षुद् पु० चोखा वगेरेनुं चूर्ण
क्षुद्र त्रि० कृपण, अधम, क्रूर, दरिद्र, थोडुं, नीच.
क्षुद्र पु० तांदळजानुं शाक.
क्षुद्रक त्रि० थोडुं, नानु, अत्यंत नानु, नीच, अधम.
क्षुद्रकण्टकारि स्त्री० अग्निदमनी वृक्ष.
क्षुद्रकण्टकी स्त्री० भोरींगणी वनस्पति.
क्षुद्रकण्टाकी स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रकण्टिका स्त्री० भोरींगणी,
क्षुद्रकमानस न० काश्मीरमा ज्या केसर थाय छे ते स्थळ.
क्षुद्रकम्बु पु० नानुं शंखलुं.
क्षुद्रकारवल्ली स्त्री० जंगली कारेलानो वेलो.
क्षुद्रकारवेल्ली स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रकारेल्लिका स्त्री० जंगली कारेली.
क्षुद्रकुलिश पु० वैकान्तमणि नामनो मणि
क्षुद्रकुष्ठ न० वैद्यकप्रसिद्ध अगीआर कोढमानो एक.
क्षुद्रक्षुर पु० झीणो गोखरू.
क्षुद्रगोक्षुर पु० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रगोक्षुरक पु० झीणो गोखरू.
क्षुद्रघण्टिका स्त्री० नानी घटडी, घुघरी
क्षुद्रघोली स्त्री० एक जातनी क्षुप वनस्पति
क्षुद्रचञ्चु पु० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रचन्दन पु० रातुं चंदन, रतान्जली.
क्षुद्रचम्पक पु० एक जातनो चंपो
क्षुद्रचिर्भटी स्त्री० एक जातनी काकडी.
क्षुद्रचिर्भिटा स्त्री० एक जातनी काकडी.
क्षुद्रचूड पु० एक जातनु पक्षी
क्षुद्रजन्तु पु० हाडका विनानुं प्राणी-इयळ-कीडा वगेरे
क्षुद्रजम्बू स्त्री० एक जातनु जांबूनु वृक्ष.
क्षुद्रजातीफल पु० आमळानुं झाड.
क्षुद्रजीर न० एक जातनुं जीरुं-कणजीरुं, सुगंध.
क्षुद्रजीरक न० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रजीवा स्त्री० जीवती वृक्ष-नामे झाड
क्षुद्रतण्डुल पु० एक जातनी वनस्पति, वावडींग.
क्षुद्रतम त्रि० अत्यंत क्षुद्र, घणुंज नानुं, बहुज नीच, अति अल्प.
क्षुद्रतर त्रि० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रता स्त्री० क्षुद्रपणुं, सूक्ष्मपणुं, नीचता, थोडाश.
क्षुद्रत्व न० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रतुलसी स्त्री० एक जातनी तुलसी.
क्षुद्रदंशिका स्त्री० नानो मच्छर.
क्षुद्रदशी स्त्री० उपरनो अर्थ.
क्षुद्रदुरालभा स्त्री० झीणो धमासो.
क्षुद्रदुस्पर्शा स्त्री० अग्निदमनी वृक्ष-एक जातनुं झाड.
क्षुद्रधात्री स्त्री० काकडाशींगनुं झाड.
क्षुद्रधान्य न० एक जातनुं तृणधान्य-सामो वगेरे
क्षुद्रनासिक त्रि० नाना नाकवाळुं-नकटुं.
क्षुद्रपत्र पु० सारोडी वनस्पति, जंगली तुलसी.
क्षुद्रपद त्रि० नाना पादडावाळुं.
क्षुद्रपत्रा स्त्री० सारोडी, चांगेरी वनस्पति.
क्षुद्रपत्री स्त्री० वज नामे वनस्पति.
क्षुद्रपनस पु० एक जातना फणसनुं झाड.
क्षुद्रपर्ण पु० अर्जक नामे एक वनस्पति
क्षुद्रपर्ण त्रि० नाना पादडावाळुं.
क्षुद्रपाषाणभेदा स्त्री० पहाडमां थनारी क्षुप जातिनी एक वनस्पति
क्षुद्रपिप्पली स्त्री० जंगली पीपर

क्षुद्रपृपती स्त्री० એક જાતની મૃગલી
क्षुद्रपोतिका स्त्री० મૂનપોતિકા વનસ્પતિ
क्षुद्रफल पु० જીવનવૃક્ષ નામે એક ઝાડ, એક જાતનુ જાબુ વૃક્ષ
क्षुद्रफलक पु० ઉપરના અર્થ
क्षुद्रफला स्त्री० ઇંદરવરણી, એક જાતની કાકડી, અગ્નિદમની નામે વૃક્ષ
क्षुद्रबुद्धि त्रि० ક્ષુદ્ર બુદ્ધિવાળો માણસ
क्षुद्रबुद्धि स्त्री० તુચ્છ બુદ્ધિ
क्षुद्रभण्डाकी स्त्री० ભોરીંગણી
क्षुद्रमति स्त्री० ક્ષુદ્ર બુદ્ધિ
क्षुद्रमति त्रि० હલકી બુદ્ધિવાળુ
क्षुद्रमत्स्य पु० નાનુ માછલુ
क्षुद्रमुस्ता स्त्री० એક જાતની ઝીણી મોથ
क्षुद्रयुवती स्त्री० વજ નામે વનસ્પતિ
क्षुद्ररोग पु० એક જાતનો ક્ષુદ્રરોગ
क्षुद्रल त्रि० ક્ષુદ્ર રોગવાળુ
क्षुद्रवशा स्त्री० રીસામણીનો વેલો
क्षुद्रवर्चरा स्त्री० હસલી
क्षुद्रवल्ली स्त्री० मूरपाती જુઓ
क्षुद्रवार्ताकिनी स्त्री० ધોળી ભોરીંગણી
क्षुद्रवार्ताकी स्त्री० ભોરીંગણી
क्षुद्रशङ्ख पु० નાનુ શંખલુ
क्षुद्रशर्करा स्त्री० એક જાતની સાકર
क्षुद्रशार्दूल पु० નને વાઘ, ચિત્તો, દીપડો
क्षुद्रशीर्ष पु० मयूरशिखा જુઓ
क्षुद्रशीर्ष त्रि० નાના માથવાળુ
क्षुद्रशुक्ति स्त्री० નાની છીપ
क्षुद्रशुक्तिका स्त्री० નાની છીપ
क्षुद्रश्यामा स्त्री० કસ્ભી વૃક્ષ
क्षुद्रश्लेष्मातक पु० भूकर्बुदारक નામે ઝાડ
क्षुद्रश्वास पु० એક જાતનો શ્વાસનો રોગ
क्षुद्रश्वेता स्त्री० વૈદ્યપ્રસિદ્ધ એક જાતની ઔષધિ
क्षुद्रसहा स्त्री० मुद्गपर्णी નામે વનસ્પતિ, માર્તંગગધા નામે એક વનસ્પતિ
क्षुद्रसुवर्ण न० પિત્તળ
क्षुद्रहन् पु० મહાદેવ
क्षुद्रहिङ्गुलिका स्त्री० ભોરીંગણી
क्षुद्रहिङ्गुली स्त्री० ભોરીંગણી
क्षुद्रा स्त्री० વેશ્યા, ભોરીંગણી, મધમાખી, માખી, હિંસક સ્ત્રી, ખોડવાળી સ્ત્રી, ગતી સારોડી, નાચનારી સ્ત્રી, જાળ, નીચ સ્ત્રી
क्षुद्राग्निमन्थ पु० ઝીણી ગણિયારીનુ ઝાડ
क्षुद्राञ्जन न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક અંજન
क्षुद्राण्डमत्स्यसङ्घात पु० ઈંડામાથી તાજા નીકળેલા નાના માછલાનો સમૂહ
क्षुद्रादिकषाय पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઉકાળો
क्षुद्रान्त्र न० હૃદયમા રહેલ નાનું આતરડુ
क्षुद्रापामार्ग पु० રાતો અઘાડો
क्षुद्रामलक न० એક જાતનુ આમળુ
क्षुद्रामलकसंज्ञ पु० તે નામે એક ઝાડ-कर्कटवृक्ष
क्षुद्राम्र पु० पैशाम्र નામે વનસ્પતિ
क्षुद्राम्पनस पु० नकुच वृक्ष
क्षुद्राम्लपनस पु० लकुच જુઓ
क्षुद्राम्ला स्त्री० ચાગરી નામે વનસ્પતિ, शशाण्डुली વનસ્પતિ
क्षुद्रामलिका स्त्री० તે નામે એક ઝાડ
क्षुद्रिका स्त्री० મચ્છર, ડાસ
क्षुद्रीय त्रि० ક્ષુદ્રે કરેલ, નીચ મનુષ્યે કરેલ વગેરે
क्षुद्रेङ्गुदी स्त्री० જવાસો નામે વનસ્પતિ
क्षुद्रेर्वारु पु० એક જાતની કાકડી
क्षुद्रोदुम्बरिका स्त्री० નાની ઉમરી
क्षुद्रोपोदिका स्त्री० मूलपोतिका વનસ્પતિ
क्षुद्रोपोदिकनाम्नी स्त्री० मूलपोती જુઓ
क्षुद्रोलूक पु० નાનુ ઘુવડ, ઘુવડ
क्षुध् दिवा० प० अ० अनिट् ભૂખ લાગવી ખાવાની ઇચ્છા કરવી
क्षुध् स्त्री० ભૂખ, અન્ન આનાજ

क्षुधा स्त्री० ઉપરના અર્થ.
क्षुधाकुशल पु० विल्वान्तर વૃક્ષ.
क्षुधातुर त्रि० ભૂખ્યું ડાંસ, ભૂખ્યુ.
क्षुधाध्वंस पु० ભૂખનો નાશ.
क्षुधापीडित त्रि० ભૂખથી પીડા પામેલ.
क्षुधाभिजनन पु० રાઇ.
क्षुधाभिजनन त्रि० ભૂખ લગાડે તે.
क्षुधायुक्त त्रि० નીચેનો અર્થ.
क्षुधालु त्रि० ભૂખારવું, ભૂખવાળું.
क्षुधावत् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
क्षुधावती स्त्री० જેને લીધે ભૂખ લાગે તેવી એક ગોળી.
क्षुधासागररस पु० તે નામે એક ઔષધ.
क्षुधित त्रि० જેને ભૂખ લાગી હોય તે, ભૂખ્યું.
क्षुधुन पु० તે નામે એક મ્લેચ્છ જાતિ.
क्षुप् सैात्रधातु प० अ० सेट् મદ કરવો.
क्षुप पु० જેનાં મૂળ અને શાખા નાનાં હોય તેવું ઝાડ.
क्षुप पु० કૃષ્ણથી સત્યભામામાં ઉત્પન્ન થયેલો તે નામે એક છોકરો, દ્વારકાની પશ્ચિમમા આવેલો તે નામે એક પર્વત.
क्षुपक पु० નાનાં મૂળ,-શાખાવાળું ઝાડ.
क्षुपडोडमुष्टि पु० એક જાતનુ ક્ષુપવૃક્ષ.
क्षुपालु पु० पानीयालु જુઓ.
क्षुब्ध पु० મંથાન દંડ-રવૈયો, એક જાતનો રતિબંધ.
क्षुब्ध त्रि० ક્ષોભ પામેલ, ખળભળેલ, ગભરાયેલ.
क्षुभ् भ्वा० आ० स० सेट् સંકોચ પામવો, ખળભળવુ, ગભરાવું.
क्षुभ् दिवा० प० अ० सेट् અંગ હલાવવુ, ગભરાવું.
क्षुभ् क्र्या० प० अ० सेट् ઉપરના અર્થ.
क्षुभ त्रि० ક્ષોભ પામનાર, ગભરાનાર, ખળભળનાર, પ્રવર્તક.
क्षुभा स्त्री० તે નામે સૂર્યનો એક પારિષદ
क्षुभित त्रि० હલાવેલ, વ્યાકુળ થયેલ, ગભરાયેલ, ભયભીત થયેલ.
क्षुभ्नादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
क्षुभ्यत् त्रि० ગભરાતું, ખળભળતું, ક્ષોભ પામતું, હલતું.
क्षुमत् त्रि० અન્નવાળું, અન્નની પેઠે સ્તુતિ કરવા યોગ્ય.
क्षुमा स्त्री० અતસી, શણ, અળશી, ગળી, જવાસો.
क्षुमा त्रि० શત્રુને કંપાવનાર.
क्षुम्प् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
क्षुर् तुदा० प० स० सेट् કાપવું, ખોતરવું.
क्षुर पु० હજામનું હથીઆર-અસ્ત્રો, ખરી, બાણ, ગોખરુ, એક જાતની વનસ્પતિ.
क्षुरक पु० ગોખરુ, તિલકવૃક્ષ, ઉપરના અર્થ.
क्षुरकर्मन न० કેશ કાપવા, હજામત.
क्षुरधान न० હજામની કોથળી, ધાજાની ઓજારની પેટી.
क्षुरधार पु० એક જાતનું હથિઆર.
क्षुरधारा स्त्री० ઉપરનો અર્થ, અસ્ત્રાનીધાર.
क्षुरपत्र पु० અસ્ત્ર જેવી ધારવાળું બાણ, અસ્ત્ર જેવા પાંદડાવાળું કોઇ ઝાડ વગેરે.
क्षुरपत्रिका स्त्री० પાલંગ શાક-એક જાતનું શાક.
क्षुरपवि त्रि० તીક્ષ્ણ અગ્રભાગવાળું.
क्षुरप्र पु० ઘાસ કાપવાનુ ઓજાર-દાતરડું, એક જાતનું બાણ
क्षुरप्रम न० ઉપરનો અર્થ.
क्षुरभाण्ड न० क्षुरधान જુઓ.
क्षुरमर्दिन् पु० હજામ, ધાંજો.
क्षुरमुण्डिन् पु० ઉપરનો અર્થ.
क्षुरा स्त्री० ઓખરો નામે વનસ્પતિ
क्षुराङ्ग पु० ગોખરૂ.
क्षुरिका स्त्री० છૂરી, એક જાતનું શાક.

क्षुरिकापत्र पु० કાસડો નામે ઘાસ, બાણ.
क्षुरिणी स्त्री હજામડી, વરાહક્રાંતા વનસ્પતિ.
क्षुरिन पु० હજામ, પશુ.
क्षुरी स्त्री० છૂરી.
क्षुल्ल त्रि० અલ્પ, થોડું, નાનું કનિષ્ઠ, ક્ષુદ્ર, નીચ.
क्षुल्लक त्रि० પામર, નીચ, નાનું, થોડું.
क्षुल्लक पु० નાનું શંખલું.
क्षुल्लतात पु० પિતાનો નાનો ભાઈ.
क्षुल्लतातक पु० ઉપરનો અર્થ.
क्षुल्लपितामह पु० દાદાનો નાનો ભાઇ.
क्षेद् चु० उभ० स० सेट् ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
क्षेड पु० કાનનો રોગ, શબ્દ, અવાજ, ઝેર.
क्षेडित न० સિંહનો શબ્દ.
क्षेत्र न० ખેતર, ડાંગેર વગેરેનો ક્યારો, શરીર, અન્તઃકરણ, સ્ત્રી, સિદ્ધસ્થાન, મેષ વગેરે બાર રાશિઓ, ગણિતશાસ્ત્ર-પ્રસિદ્ધ દ્વિકોણ, ત્રિકોણ વગેરે પદાર્થો, ભૂમિતિ.
क्षेत्रकर त्रि० ખેતર કરનાર, ખેતર ખેડનાર.
क्षेत्रकर्कटी એક જાતની કાકડી.
क्षेत्रकार त्रि० क्षेत्रकर જુઓ.
क्षेत्रचिर्भिटा स्त्री० ખેતરાઉ ચીભડું.
क्षेत्रज पु० ધર્મશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ક્ષેત્રજ પુત્ર-પોતાના કહેવાથી પોતાની સ્ત્રીમાં અન્ય પુરૂષના સંયોગથી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર.
क्षेत्रज त्रि० ખેતરમાં ઉત્પન્ન થનાર.
क्षेत्रजा स्त्री० ધોળી ભોરીંગણી.
क्षेत्रज्ञ पु० આત્મારૂપે દેહ વગેરે ઉપર અભિમાન કરનારો જીવ, સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર, અંતર્યામી, સાક્ષી, બટુક ભૈરવ.
क्षेत्रज्ञ त्रि० ક્ષેત્ર જાણનાર, વિદ્વાન, ચતુર, જ્ઞાની, ખેડુત.
क्षेत्रद पु० બટુકભૈરવ.
क्षेत्रद त्रि० ખેતર આપનાર.
क्षेत्रदूती स्त्री० ધોળી ભોરીંગણી.
क्षेत्रदेवता स्त्री० ક્ષેત્રની અધિષ્ઠાયક દેવતા.
क्षेत्रप पु० બટુક ભૈરવ, પરમાત્મા.
क्षेत्रप त्रि० ક્ષેત્રનો રક્ષક.
क्षेत्रपति पु० ક્ષેત્રનો સ્વામી, ખેતરનો માલીક.
क्षेत्रपर्पटी स्त्री० પીતપાપડો વનસ્પતિ
क्षेत्रपाल त्रि० ખેતરનો રખેવાળ.
क्षेत्रपाल पु० ખેતરપાળ દેવ, એક જાતનો બટુકભૈરવ દેવ, તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ પશ્ચિમ દ્વારપાળ ભૈરવ
क्षेत्रपालक त्रि० ક્ષેત્રનો રક્ષક-ખેતરનો રખેવાળ.
क्षेत्रपालरस पु० સંગ્રહણીયુક્ત સોજામાં અપાતું એક ઔષધ.
क्षेत्रफल न० ખેતરની ઉત્પન્ન, ગણિતશાસ્ત્ર-પ્રસિદ્ધ ક્ષેત્રફળ.
क्षेत्रभूमि स्त्री० ખેતરની જમીન.
क्षेत्रमालिका स्त्री० વજ્ર નામે વનસ્પતિ.
क्षेत्रयमानिका स्त्री० એક જાતની ભૂમંડલની કક્ષા-જે ગણિતમાં પ્રસિદ્ધ છે.
क्षेत्ररुह त्रि० ખેતરમાં ઉગનાર.
क्षेत्ररुहा स्त्री० એક જાતની કાકડી.
क्षेत्रलिप्ता स्त्री० એક જાતની વેલ.
क्षेत्रविद् त्रि० क्षेत्रज्ञ त्रि० જુઓ.
क्षेत्रविद् पु० क्षेत्रज्ञ पु० જુઓ, ખેડુત.
क्षेत्रव्यवहार पु० ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ત્રિકોણ વગેરે ક્ષેત્રફળ વગેરે જણાવનાર એક વ્યવહાર.
क्षेत्रसंन्यास पु० અમુકજ ક્ષેત્રમાં નિવાસ કરવો પણ ત્યાંથી બીજે ક્યાંય ન જવું એવો નિયમ.
क्षेत्रसम्भव त्रि० ખેતરમાં ઉત્પન્ન થનાર
क्षेत्रसम्भव पु० ભીંડાનું ઝાડ.
क्षेत्रसम्भूत त्रि० ખેતરમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
क्षेत्रसम्भूत पु० कुन्दर જુઓ-એક જાતનું ઘાસ.
क्षेत्रसाधस् त्रि० ખેતર સાધનાર-ખેતર તાબે કરનાર

क्षेत्रसीमा स्त्री० ખેતરની હદ
क्षेत्राजीव त्रि० ખેતર ઉપર જીવનાર-ખેડુત
क्षेत्राधिदेवता स्त्री० ખેતરનો અધિષ્ઠાયકદેવ
क्षेत्राधिप पु० મેષ વગેરે બાર રાશિઓના સ્વામી મગળ વગેરે ગ્રહ
क्षेत्राधिप त्रि० ખેતરનો માલીક
क्षेत्रामलकी स्त्री० ભોય આમળી
क्षेत्रिक त्रि० ખેતરનો સ્વામી, ખેતરનું, ખેતરસંબધી
क्षेत्रिणी स्त्री० મજીઠ વનસ્પતિ
क्षेत्रिन् त्रि० ખેતરનો સ્વામી
क्षेत्रिन् पु० ખેડુત, ધણી, પતિ, માલીક, સ્વામી
क्षेत्रिय पु० આ જન્મમા ન મટે તેવો અસાધ્ય રોગ, પરસ્ત્રીલંપટ પુરૂષ
क्षेत्रिय त्रि० ખેતરનો સ્વામી, ખેતરમા ઉત્પન્ન થયેલ ઘાસ વગેરે
क्षेत्रेक्षु पु० જુવાર ધાન્ય
क्षेत्रोपेक्ष पु० શ્વફલ્ક-નામના યાદવનો પુત્ર-એક યાદવ
क्षेद पु० ખેદ, અફસોસ
क्षेप पु० નિંદા, વિક્ષેપ, પ્રેરણા કરવી, મોકલવુ લેપવુ, તિરસ્કાર કરવો, ઓળગવુ, લાવવુ, ગર્વ, વિલબ, ગુચ્છો, ફેંકવુ
क्षेपक त्रि० ફેંકનાર, વિક્ષેપ કરનાર, નિંદા કરનાર, પ્રેરણા કરનાર, મોકલનાર ક્ષેપનાર, તિરસ્કાર કરનાર, લાઘણ કરનાર, ગર્વ કરનાર, વિલબ કરનાર, ગાળો દેનાર
क्षेपण न० ગાળો દેવી, નિંદા કરવી, ફેંકવુ, વિલબ કરવો, અપવાદ, મથન, વખત ગાળવો
क्षेपणि स्त्री० વહાણનું હલેસુ, એક જાતની જાળ, ગોફણ
क्षेपणी स्त्री० ઉપરના અર્થ
क्षेपणीय त्रि० ફેંકવા યોગ્ય નિંદા કરવા યોગ્ય વિલબ કરવા યોગ્ય
क्षेपणीय न० ભિંદિપાલ નામે એક ફેંકવાનુ અસ્ત્ર
क्षेपपात पु० ગ્રહકક્ષા અને ક્રાંતિમંડળનો યોગ-જે સિદ્ધાંત શિરોમણિગ્રંથના ગોલાધ્યાયમા પ્રસિદ્ધ છે
क्षेपदिन न० ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ક્ષયનાડી.
क्षेपिमन् त्रि० पु० શીઘ્રતા, ઉતાવળ
क्षेपिष्ठ त्रि० અત્યંત ઉતાવળીયુ, ઝડપદાર
क्षेपीयस् त्रि० ઉપરના અર્થ
क्षेप्तृ त्रि० ફેંકનાર, પ્રેરણા કરનાર
क्षेम पु० તે નામે એક ગંધદ્રવ્ય, તે નામે યદુવંશી એક રાજા
क्षेम पु० न० મેળવેલી વસ્તુનુ રક્ષણ કરવુ
क्षेम न० કલ્યાણ, કુશળ, મુક્તિ પોતાના જન્મની તારા સુધી ચોથુ-તેરમુ તથા બાવીસમુ નક્ષત્ર, સુખીપણુ
क्षेम त्रि० કલ્યાણવાળુ, સુખી
क्षेमक पु० ચોર નામે સુગંધી દ્રવ્ય, તે નામે એક રાક્ષસ, તે નામે એક પાડવંશી રાજા
क्षेमङ्कर त्रि० કલ્યાણકારક માગલિક
क्षेमकार त्रि० ઉપરના અર્થ
क्षेमकृत् त्रि० કલ્યાણકારક
क्षेमकृत् पु० પરમેશ્વર
क्षेमकर त्रि० કલ્યાણકાર-
क्षेमकरी स्त्री० તે નામે એક દેવી શુભ શકુન સૂચવતી એક જાતની શમળી
क्षेमगुप्त पु० કાશ્મીર દેશનો એક રાજા
क्षेमजित पु० એક રાજા
क्षेमदर्शिन् त्रि० મગલનુ દર્શન કરનાર-મગલદ્રષ્ટા
क्षेमदर्शिन् पु० તે નામે કોશલ દેશનો રાજા
क्षेमधन्वन् पु० રામનો વંશજ એક રાજા
क्षेमधर्मन् पु० તે નામે એક રાજા
क्षेमधूर्त पु० न० તે નામે એક દેશ

क्षेमधूर्ति પુ૦ કેકય દેશનો એક રાજા.
क्षेमफला સ્ત્રી૦ ઉંબરાનું ઝાડ.
क्षेममूर्त्ति પુ૦ તે નામે દુર્યોધનનો એક ભાઈ.
क्षेमयत् ત્રિ૦ કલ્યાણવાળું, નીરોગી.
क्षेमवृद्धिन् ત્રિ૦ કલ્યાણવર્ધક, નીતિવાળું.
क्षेमशूर પુ૦ નિર્ભય સ્થાને બળ બતાવનાર.
क्षेमा સ્ત્રી૦ તે નામે એક દેવી, તે નામે એક અપ્સરા, ઉંબરાનું ઝાડ.
क्षेमाधि પુ૦ મિથિલા નગરીનો એક રાજા.
क्षेमाफला સ્ત્રી૦ ઉંબરાનું ઝાડ.
क्षेमासन ન૦ એક પ્રકારનું આસન.
क्षेम्य ત્રિ૦ કલ્યાણને માટે યોગ્ય, સૌભાગ્યવાળું, નીરોગી
क्षेम्य પુ૦ તે નામે એક રાજા.
क्षेय ત્રિ૦ ક્ષીણ કરવાને યોગ્ય.
क्षेव् ભ્વા૦ ૫૦ સ૦ સેટ્ સેવવું, સેવા કરવી.
क्षै ભ્વા૦ પ૦ અ૦ અનિટ્ ક્ષય પામવો, ઘસાવું.
क्षैण्य ન૦ ક્ષીણપણું.
क्षैत ત્રિ૦ પૃથ્વી સંબંધી, ક્ષીણના સંબંધી.
क्षैतयत પુ૦ ક્ષીણતા માટે પ્રયત્ન કરતો તે નામે એક ઋષિ.
क्षैत्र ન૦ ખેતરોનો સમૂહ, ખેતર.
क्षैत्रज्ञ ન૦ ક્ષેત્રજ્ઞપણું, આત્મત્વ, જીવપણું, પરમેશ્વરત્વ.
क्षैत्रज्ञ्य ન૦ ક્ષેત્રજ્ઞપણું.
क्षैत्रपत्य ન૦ ક્ષેત્રપતિપણું, ખેતરનું સ્વામીપણું.
क्षैमिक ત્રિ૦ મેળવેલાના રક્ષણ માટે ઉપયોગી.
क्षैरहद ત્રિ૦ દૂધના ધરાસંબંધી.
क्षैरेय ત્રિ૦ દૂધમાં રાંધેલું, દૂધપાક-ખીર-વગેરે.
क्षैरेयी સ્ત્રી૦ ખીર, રાબડી, દૂધપાક.
क्षोद् ચુ૦ ઉભ૦ સ૦ સેટ્ ફેંકવું, પ્રેરણા કરવી, મોકલવું.
क्षोजन ન૦ બંસીનો અવાજ, વાસળીનો શબ્દ.
क्षोड પુ૦ હાથીને બાંધવાનો ખીલો.
क्षोड्य ત્રિ૦ ચૂર્ણ કરવા યોગ્ય.
क्षोण ત્રિ૦ ક્ષયશીલ-નાશ પામવાના સ્વભાવવાળું.
क्षोणि સ્ત્રી૦ પૃથ્વી, એકની સંખ્યા.
क्षोणी સ્ત્રી૦ ઉપરના અર્થ.
क्षोद પુ૦ ચૂર્ણ, લોટ, પીસવું, દળવું, ચૂર્ણ કરવું, રજ, ધૂળ, જેના ઉપર વટાય તે પથ્થર, ખરલ.
क्षोदक्षम ત્રિ૦ વિચારસહ-વિચાર કરવામાં સમર્થ.
क्षोदस् ન૦ જળ, પાણી.
क्षोदसह ત્રિ૦ ક્ષોદક્ષમ જુઓ.
क्षोदित ત્રિ૦ ચૂર્ણ કરેલ, દળેલ, પીસેલ.
क्षौदित ન૦ ચૂર્ણ, ભુક્કો, લોટ.
क्षोदिमन् પુ૦ ક્ષુદ્રતા.
क्षोदिष्ठ ત્રિ૦ અત્યંત ક્ષુદ્ર.
क्षोदीयस् ત્રિ૦ અત્યંત ક્ષુદ્ર.
क्षोधुक ત્રિ૦ ક્ષુધાવાળું, ભૂખવાળું.
क्षोभ પુ૦ ચાલવું, ખળભળવું, ગભરાવું, વ્યાકુળ થવું, વિકાર.
क्षोभक પુ૦ તે નામે એક પર્વત
क्षोभक ત્રિ૦ ક્ષોભકારક, ગભરાવનાર.
क्षोभण ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
क्षोभण પુ૦ તે નામનું કામદેવનું બાણ, શિવ.
क्षोभण ન૦ ક્ષોભ પામવો, ગભરાવું.
क्षोभित ત્રિ૦ ક્ષોભ પમાડેલ, હલાવેલ, ક્ષોભવાળું.
क्षोम ન૦ ઉપરનો માળ, ઉપરની ચાલી, અટારી, ગણહાસક.
क्षोमक ન૦ ગણહાસક.
क्षोमक પુ૦ ચોર નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય
क्षौणि સ્ત્રી૦ પૃથ્વી, એકની સંખ્યા.
क्षौणी સ્ત્રી૦ ઉપરના અર્થ.
क्षौणीप्राचीर પુ૦ સમુદ્ર.
क्षौणीभुज् પુ૦ રાજા.

क्षौणीमय पु० पृथ्वीमय, माटीमय, पृथ्वीनो आश्रय.
क्षौद्र न० मध, पाणी, क्षुद्रता, पृथ्वीकण-रज, धूळ.
क्षौद्र पु० चंपानुं झाड, एक जातनो वर्णसंकर.
क्षौद्रकी स्त्री० नीचेनो अर्थ.
क्षौद्रक्य न० ते नामे आयुधजीवी संघ.
क्षौद्रज न० मधपुडामांथी थनारुं मीण.
क्षौद्रज त्रि० मधमांथी उत्पन्न थयेल.
क्षौद्रधातु पु० माक्षिक नामे उपधातु.
क्षौद्रप्रिय पु० पाणीमां थनारो एक जातनो महुडो.
क्षौद्रप्रिय त्रि० मध जेने प्रिय होय ते.
क्षौद्रमेह पु० वैद्यकप्रसिद्ध मीठो प्रमेह रोग.
क्षौद्रेय न० मीण.
क्षौम न० शणनुं वस्त्र, रेशमी वस्त्र.
क्षौम पु० शणना वस्त्रथी वींटेलो रथ.
क्षौम पु० न० एक प्रकारनी हवेली-उपरना भागनी बंगली.
क्षौमक पु० नीचेनो अर्थ.
क्षौमिक पु० एक जातनुं सुगंधी द्रव्य-चोर.
क्षौमी स्त्री० अतसी, शण, अतसीमांथी थयेला शणमांथी करेली कामळी.
क्षौर न० क्षौर कर्म, हजामत
क्षौरपव्य त्रि० अतितीक्ष्ण.
क्षौरिक पु० हजाम.
क्षौरी स्त्री० अस्त्रो, सज्यो.
क्ष्णु अदा० प० स० सेट् तीक्ष्ण करवुं, तेज करवुं.
क्ष्णुत त्रि० तीक्ष्ण करेल, तेज करेल.
क्ष्णोत्र न० अस्त्र तेज करवानुं शाण नामे यंत्र-सराण.
क्ष्मा स्त्री० पृथ्वी, एकनी संख्या.
क्ष्माज पु० मंगळ ग्रह, नरकासुर.
क्ष्मातन्व न० पृथ्वीतत्व, भूतत्व, पृथ्वी
क्ष्माधृति पु० काश्मीर देशनो एक राजा.
क्ष्मानाथ पु० राजा.
क्ष्माप पु० राजा
क्ष्मापति पु० राजा.
क्ष्मापाल पु० राजा.
क्ष्माभुज पु० राजा.
क्ष्माभृत् पु० राजा, पर्वत.
क्ष्माय् भ्वा० आ० अ० सेट् धूणाववुं, कंपाववुं.
क्ष्मायित त्रि० धूणावेल, कंपावेल.
क्ष्मायितृ त्रि० धूणावनार, कंपावनार.
क्ष्मील् भ्वा० प० अ० सेट् निमेष मारवुं, पलकारो करवो, मीचवुं.
क्ष्विड् भ्वा० आ० सेट् भीनुं करवुं अ० मूकवुं, अस्पष्ट शब्द करवो, स०
क्ष्विण्ण त्रि० शब्द करेल, मूकेल, भीनुं करेल.
क्ष्विद् भ्वा० आ० सेट् क्ष्विड् जुओ.
क्ष्विद् भ्वा० प० अ० सेट् अस्पष्ट शब्द करवो.
क्ष्विद् दिवा० प० अ० सेट् अस्पष्ट करवो.
क्ष्वेड पु० अस्पष्ट एवो हाथनो शब्द, चीकणुं करवुं, मूकवुं, छोडवुं, एक जातनो काननो रोग, झेर.
क्ष्वेड न० राता आकडानुं पांदडुं के फळ.
क्ष्वेड त्रि० दुरासद, दुष्प्राप, कुटिल
क्ष्वेडन न० अस्पष्ट शब्द करवो.
क्ष्वेडा स्त्री० सिंहनाद, सिंहनो शब्द, वासनी सळी, कोपातकी वृक्ष.
क्ष्वेडित न० सिंहनाद, सिंहगर्जना.
क्ष्वेल् भ्वा० प० सेट् चालवुं, जवुं स० क्रीडा करवी, रमवुं, अ०
क्ष्वेला स्त्री० क्रीडा, रमत.
क्ष्वेलिका स्त्री० क्रीडा, रमत.
क्ष्वेली स्त्री० क्रीडा, रमत.

ख.

ख् कंठस्थानीय बीजो व्यंजन

ख पु० सूर्य, विष्णु, हाथी.

ख न० ઇન્દ્રિય, નગર, ક્ષેત્ર ખેતર, શૂન્ય, મીઠું, આકાશ, સ્વર્ગ, કર્મ, સુખ, અભ્રક, પરમાનન્દસ્વરૂપ બ્રહ્માકાશ.

खकक्षा स्त्री० સૂર્યનાં કિરણોના પ્રચાર-સુધીનું વેષ્ટનાકાર બ્રહ્માંડરૂપ વિવરવાળું ગગનમંડળ.

खकामिनी स्त्री० શમળી—સમળી પક્ષી.

खकुन्तल पु० મહાદેવ

खक्ख् भ्वा० प० अ० सेट् હસવું.

खक्खट पु० ચોક, ખડી.

खखोल्ल पु० કાશીમા રહેલ તે નામે એક આદિત્ય.

खखोल्क पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.

क्षग पु० સૂર્ય, સૂર્ય વગેરે ગ્રહ, દેવ, બાણ, પક્ષી, વાયુ, એક જાતનું પતંગીયું-તીડ.

खग त्रि० આકાશમાં ગતિ કરનાર.

खगङ्गा स्त्री० આકાશગંગા.

खगखान न० ઝાડમા રહેલી ગફોલ.

खगगति स्त्री० પક્ષીની ગતિ.

खगण पु० તે નામે કુશવંશી એક રાજા.

खगपति पु० ગરૂડ પક્ષી.

खगम त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર સિદ્ધ-ગંધર્વ વગેરે.

खगवक्त्र पु० નકુચ વૃક્ષ.

खगवती स्त्री० ભૂમિ, પૃથ્વી,

खगशत्रु पु० બાઝ પક્ષી, પૃશ્નીપર્ણિ નામે વનસ્પતિ.

खगस्थान न० ઝાડમા રહેલી ગફોલ, પક્ષીનો માળો,

खगान्तक पु० બાઝ પક્ષી.

खगासन पु० વિષ્ણુ, એક જાતનું આસન

खगेन्द्र पु० ગરૂડ પક્ષી.

खगेन्द्रध्वज पु० વિષ્ણુ.

खगेश पु० ગરૂડ.

खगेश्वर पु० ગરૂડ.

खगोड पु० એક જાતનું ઘાસ—બરૂ.

खगोल पु० આકાશરૂપ ગોળો.

खगोलविद्या स्त्री० જ્યોતિ શાસ્ત્ર

खग्गड पु० એક જાતનું ઘાસ—બરૂ.

खङ्कर पु० વાળનો ગુચ્છો, વાળની લટ.

खच् क्र्या० प० स० सेट् પવિત્ર કરવું, સારૂ કરવું, ઉત્પન્ન કરવું.

खच् चु०उभ० स० सेट् બાધવું,તાણી બાધવું

खच् तुदा० प० स० सेट् खच् क्र्या० જુઓ.

खचमस पु० ચંદ્ર, કપૂર.

खचर पु० મેઘ, વાયુ, સૂર્ય, રાક્ષસ, પક્ષી, એક જાતનું ગીત.

खचर त्रि० આકાશમાં ગતિ કરનાર

खचर पु० ब० તે નામે એક દેશ.

खचारिन् त्रि० આકાશગામી

खचारिन् पु० કાર્તિક સ્વામી.

खचित त्रि० સંયુક્ત, જડી દીધેલ, વ્યાપ્ત, મિશ્ર.

खंज् भ्वा० प० स० सेट् લૂલા થવું, લંગડા થવું.

खज् भ्वा० प० स० सेट् મથવું, મથી નાખવું, વલોવવું.

खज पु० રવૈયો, કડછી, યુદ્ધ.

खजक पु० રવૈયો.

खजप न० ઘી.

खजल न० હિમ, આકાશમાથી પડતી ઝાકળ, આકાશમાથી પડેલું પાણી.

खजा स्त्री० મથવું, વલોવવું, મારવું, મરી નાખવું, કડછી, ચમચો.

खजाक पु० [illegible]

खजाका स्त्री० [illegible]

स्त्री० [illegible]

खजित् पु० ते नामे એક બૌદ્ધ.
खज्योतिस् पु० આગીયો કીડો, પતંગીયું.
खञ्ज त्रि० લુલું, લંગડું
खञ्जक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
खञ्जकारि पु० એક જાતનું ધાન્ય.
खञ्जखेट पु० ખંજન પક્ષી-દીવાળી ઘોડો.
खञ्जखेटी स्त्री० ખંજન પક્ષિણી.
खञ्जखेल पु० खञ्जखेट જુઓ.
खञ्जखेली स्त्री० खञ्जखेटी જુઓ.
खञ्जन न० લુલા ચાલવું.
खञ्जन पु० ખંજન પક્ષી.
खञ्जनक पु० ઉપરનો અર્થ.
खञ्जनी स्त्री० ખંજન પક્ષિણી.
खञ्जनरत न० મૈથુન.
खञ्जना स्त्री० ખંજન પક્ષીના આકારની એક પક્ષિણી.
खञ्जनाकृति स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.
खञ्जनाकृति स्त्री० ખંજન પક્ષીની આકૃતિ.
खञ्जनासन न० ते नामनुं એક આસન.
खञ्जनिका स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.
खञ्जरीट पु० ખંજન પક્ષી.
खञ्जरीटक पु० ખંજન પક્ષી.
खञ्जरीटी स्त्री० ખંજન પક્ષિણી.
खञ्जा स्त्री० ते नामे એક છંદ.
खञ्जार पु० ते नामे એક ઋષિ.
खञ्जाल पु० ते नामे એક ઋષિ.
खट् भ्वा० प० स० सेट् ઇચ્છવું, ઇચ્છા કરવી.
खट पु० હળ, ઘાસ, ખરાબ ઘાસ, અંધારીયો કુવો, કફ, ટાંકણું, એક જાતનું હથીઆર-કોદાળી,
खटक पु० વાંકો વાળેલો હાથ, જોડી દેનાર, જોડનાર, મુઠી.
खटकामुख पु० બાણ ખેંચવાની એક મુદ્રા.
खटखादक पु० કાગડો, શિયાળ, ચોપગું પશુ, કાચનું પાત્ર, ખાનાર, ભક્ષણ કરનાર.
खटिक पु० વાંકો વાળેલો હાથ, મુઠી.
खटिका स्त्री० ખડી, કાનનું છિદ્ર, સુગંધી વાળો-ખસ.
खटिनी स्त्री० ખડી.
खटी स्त्री० ખડી.
खट्ट चु० उभ० स० सेट् આચ્છાદન કરવું, ઢાંકવું.
खट्टका स्त्री० નાની ખાટલી.
खट्टन त्रि० નીચું, ઠીંગણું, વામન.
खट्टा स्त्री० ખાટલો.
खट्टाका स्त्री० નાની ખાટલી.
खट्टाश पु० એક જાતનું જંગલી પ્રાણી.
खट्टाशी स्त्री० ઉપરના શબ્દાર્થવાળી સ્ત્રી.
खट्टास पु० खट्टाश જુઓ.
खट्टासी स्त्री० खट्टाशी જુઓ.
खट्टि पु० મુડદાંની શય્યા-ઠાઠડી.
खट्टिक त्रि० પક્ષીઓને મારનારો પારધિ.
खट्टेरक त्रि० નીચું, ઠીંગણું.
खट्वा स्त्री० ખાટલો.
खट्वाका स्त्री० ખાટલો, નાની ખાટલી.
खट्वाङ्ग न० ખાટલાનું એક અંગ, શિવનું એક અસ્ત્ર, પ્રાયશ્ચિત્ત જેને લાગ્યું હોય તેણે ધારણ કરવાનું એક જાતનું પાત્ર.
खट्वाङ्ग पु० ते नामे સૂર્યવંશી એક રાજા.
खट्वाङ्गदिलीप पु० ते नामे એક રાજા.
खट्वाङ्गधर पु० શિવ.
खट्वाङ्गधर त्रि० ખટ્વાંગ ધારણ કરનાર.
खट्वाङ्गभृत् पु० શિવ.
खट्वाङ्गभृत त्रि० ખટ્વાંગ ધારણ કરનાર.
खट्वाङ्गमुद्रा स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ મુદ્રા.
खट्वाङ्गवन न० ते नामे એક વન.
खट्वाङ्गिन् पु० શિવ.
खट्वाङ्गिन् त्रि० ખટ્વાંગ જેની પાસે હોય તે.
खट्वाङ्गी स्त्री० એક જાતનું પાત્ર.
खट्वारूढ त्रि० ખાટલા ઉપર ચડેલ, અધમ, નીચ, મૂર્ખ, અવળે માર્ગે જનાર.

खट्विका स्त्री० નાની ખાટલી.
खड् भ्वा० आ० स० सेट् મંથન કરવું, ભાગવું, ટુકડા કરવા.
खड् चु० उभ० स० सेट् ભેદવું, ફાડવું, ચીરવું, કાપવું.
खड न० એક જાતનું ઘાસ
खड पु० એક જાતનું પીણું, છાશની કઢી, તે નામે એક ઋષિ, કાપવું, કટકા કરવા.
खडक न० ઠુંઠ
खडक्किका स्त्री० ગુપ્ત દ્વાર, ખાનગી બારણું
खडक्की स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खडतु पु० ભુજા અને જાંઘવડે તરવું.
खडत् पु० બાહુ અને જાંઘનો અલંકાર.
खडयवागू स्त्री० એક જાતનુ પીણું
खडयूष पु० પકવ છાશ.
खडिक त्रि० ખડ નામના ઘાસવાળું.
खडिका स्त्री० ખડી, ચાક.
खडी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खडु स्त्री० મરેલાની શય્યા-ઠાઠડી.
खडूर त्रि० ખડવાળું.
खडोन्मत्ता स्त्री० ખડ ઘાસથી ઉન્મત્ત થયેલ.
खड्ग न० લોઢું.
खड्ग पु० તરવાર, ગેંડાનું શીંગડું, તે નામે એક બૌદ્ધ, તે નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય
खड्गकोष पु० તરવારનું મ્યાન.
खड्गचर्मधर पु० ઢાલ-તરવાર ધારણ કરનાર યોદ્ધો,
खड्गट पु० એક જાતનો કામડો ઘાસ.
खड्गधेनु स्त्री० એક જાતની ગેંડી
खड्गपत्र न० તરવારનુ પાનં.
खड्गपत्र पु० એક જાતનો વેલો.
खड्गपरीक्षा स्त्री० તરવારની પરીક્ષા.
खड्गपाणि त्रि० જેના હાથમા તરવાર હોય તે
खड्गपात्र न० ગેંડાના શીંગડાનું વાસણ.
खड्गपिधान न० તરવારનુ મ્યાન
खड्गपिधानक न० ઉપરનો અર્થ.
खड्गपुत्रिका स्त्री० નાની છુરી
खड्गपुत्री स्त्री० નાની છુરી.
खड्गप्रहार पु० તરવારનો પ્રહાર.
खड्गफल पु० તરવારનું મ્યાન.
खड्गफलक पु० ઉપરનો અર્થ.
खड्गमांस न० ગેંડાનું માસ.
खड्गमुद्रा स्त्री० એક જાતની મુદ્રા.
खड्गलेखा स्त्री० તરવારની રેખા.
खड्गराट पु० તે નામે એક બૌદ્ધ, ઢાલ
खड्गवत त्रि० તરવારવાળું.
खड्गघात पु० તરવારનો પ્રહાર.
खड्गाधार पु० તરવારનું મ્યાન.
खड्गाभिहत त्रि० તરવારથી મરાયેલ-હણાયેલ.
खड्गामिष न० ગેંડાનું માસ.
खड्गारीट पु० ઢાલ.
खड्गारीट त्रि० તરવારની ધારા જેવું વ્રત ધારણ કરનાર.
खड्गिक पु० માસ વેચનાર, પારધિ, ભેંસના દૂધનું ફીણ.
खड्गिधेनु स्त्री० એક જાતની ગેંડી.
खड्गिधेनुका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खड्गिन् पु० ગેંડો, મહાદેવ
खड्गिन् त्रि० તરવારવાળું.
खड्गिमार पु० તરવારના જેવાં પાંદડાંવાળો એક જાતનો વેલો.
खड्गीक न० દાતરડું.
खण्ड पु० કટકો, ટુકડો, સંચળખાર, એક જાતનો મણિ, દોષ
खण्ड न० ખાંડ.
खण्ड पु० न० એક ભાગ.
खण्ड त्रि० ખંડિત, ભાગી ગયેલ, ટુકડા થયેલ
खण्डक पु० ખાંડમાથી બનાવેલી એક જાતની સાકર, ટુકડો, કકડો, ખાંડ.

खण्डक त्रि० કાપનાર, ટુકડા કરનાર
खण्डकथा स्त्री० નાની કથા
खण्डकर्ण पु० એક જાતનુ કદ-સ-રકંદ
खण्डकाघलौह पु० તે નામે એક ઔષધ
खण्डकालु पु० खण्डकर्ण જુઓ
खण्डकालुक पु० ઉપર પ્રમાણે
खण्डकाव्य न० મેઘદૂત જેવુ નાનુ કાવ્ય
खण्डकुष्माण्डक पु० તે નામે એક ઔષધ
खण्डखर्जूर न० એક જાતનુ સ્વાદિષ્ટ ખજૂર
खण्डज पु० સાકરીયો ગોળ
खण्डजोद्भव पु० એક જાતની ખાડ
खण्डजोद्भवज पु० तवराजोद्भवखण्ड જુઓ
खण्डताल पु० સંગીતપ્રસિદ્ધ એક તાન
खण्डधारा स्त्री० કાતર
खण्डन न० કાપવુ, છેદવુ, ભેદવુ, નિરાકરણ કરવુ, ખડન કરવુ.
खण्डन त्रि० ખડન કરનાર
खण्डनखण्डखाद्य न० તે નામે એક ગ્રંથ
खण्डनरत त्रि० ખડન કરવામા આસક્ત
खण्डना स्त्री० ખડન કરવુ, ભેદવુ, તોડવુ
खण्डनीय त्रि० ખડન કરવા યોગ્ય.
खण्डपत्र न० પાદડાનો સમૂહ
खण्डपरशु पु० શિવ, પરશુરામ, વિષ્ણુ
खण्डपर्शु पु० ઉપરના અર્થ, રાહુ, ભ ગેના દાતવાળો હાથી, મનમપટ્ટી કરનાર
खण्डपाल पु० કંદોઈ, મીઠાઈ બનાવનાર.
खण्डप्रलय पु० પૃથ્વી વગેરે ખડનો પ્રલય, અમુક ભાગનો નાશ
खण्डफण पु० એક જાતનો સર્પ
खण्डमण्डल पु० અસપૂર્ણ મ-ડ-ગોળ ચક્કર-જે પૂર્ણ ન હોય તે
खण्डमण्डल त्रि० અપૂર્ણ મડળવાળુ.
खण्डमोदक पु० એક જાતની ખાડ-સાકર
खण्डर त्रि० ખ-ની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે
खण्डलवण न મચક ખાર
खण्डशर्करा स्त्री० એક જાતની સા--
खण्डशस् अव्य० ટુકડે કરડા
खण्डशाखा स्त्री० એક જાતનો વેલો
खण्डसर पु० એક જાતની સાકર
खण्डाभ्र न० કપાયેલ વાદળ, વીખરાયલુ વાદળુ, દન્તક્ષતનો અવશેષ
खण्डामलक न० આમળાનુ ચૂર્ણ, સાકરમા પકવેલ આમળા
खण्डाली स्त्री० તળાવડી, કામી સ્ત્રી, તેલનુ એક માપ
खण्डिक पु० વટાણા, તે નામે એક ઋષિ, બગલ
खण्डिक त्रि० ક્રોધાયમાન થયેલ
खण्डिकादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
खण्डित त्रि० છેદેલ, કાપેલ, ખડન કરેલ, કપાયેલા અગવાળુ, ખોડવાળુ.
खण्डितव्रत त्रि० જેણે પોતાનુ વ્રત ખડિત કર્યુ હોય તે
खण्डिता स्त्री० પોતાના નાયકને અન્ય સ્ત્રીમા આસક્ત થયેલો જાણી ઇર્ષ્યા કરનારી નાયિકા
खण्डिताशस त्रि० જેની આશાઓ ખડિત થયેલી હોય તે
खण्डिन त्रि० ટુકડા કરનાર, કાપનાર, છેદનાર, ખડનાળુ
खण्डिनी स्त्री० પૃથ્વી
खण्डी स्त्री० જગલી મગ
खण्डीर पु० પીળા મગ
खण्डु त्रि० ખડન કરનાર, ટુકડા કરનાર
खण्डय त्रि० ખડન કરવા યોગ્ય, ટુકડા કરવા યોગ્ય
खतमाल पु० ધુમાડો, મેઘ
खद् भ्वा० प० सट् સ્થિર થવુ अ० વધ કરવો, ખાવુ મારી નાખવુ स०
खद् चु० प० स० ભેદ્ ઢાકવુ

खद् पु० स्थिरता.
खद्दिका स्त्री० રોટલી વગેરે.
खदिर पु० ખેરનું ઝાડ, ઇન્દ્ર, ચન્દ્ર, કપૂર, તે નામે એક ઋષિ.
खदिरक त्रि० ખેરનો બનેલ, ખેરમાથી બનેલ.
खदिरकुण पु० ખેરનો પાક.
खदिरपत्रिका स्त्री० એક જાતનો ખેર, રીસામણીનો વેલો.
खदिरपत्री स्त्री० રીસામણીનો વેલો.
खदिरवत् पु० ખેરવાળું, ઇન્દ્રવાળું, ચંદ્રવાળું.
खदिरवती स्त्री० તે નામે એક નદી.
खदिरसार पु० ખેરનો સાર, ખેરનો ગુંદર.
खदिरा स्त्री० રીસામણીનો વેલો.
खदिरिका स्त्री० લાખ, રીસામણી.
खदिरी स्त्री० રીસામણી.
खदिरोद्भव पु० खदिरसार જુઓ.
खदिरोपम पु० બાવળનું ઝાડ.
खदूरक त्रि० નીચું, ઠીંગણું.
खदूरक पु० તે નામે એક ઋષિ.
खदूरवासिनी स्त्री० બુદ્ધની એક શક્તિ
खद्य त्रि० સ્થિરતાના હિતનું.
खद्यपत्री स्त्री० ખેર.
खद्योत पु० પતંગીયુ, આગીઓ કીડો, સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
खद्योतक पु० ઝેરી ફળવાળું એક ઝાડ, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
खद्योतन पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
खधूप पु० એક જાતનું શસ્ત્ર, અગ્નિની શિખા સાથે આકાશમાં જનાર પદાર્થ.
खन् भ्वा० उभ० स० सेट् ખણવુ, ખોદવું. अभि+સામે ખોદવું, ચોતરફથી ખોદવું. अव+નીચે ખોદવું. आ+ચોતરફ ખોદવું. उत्+ઉપાડી નાખવું, ઉખાડી નાખવું, नि+મૂકવું, સ્થાપવું. निस्+કાઢવું, બહાર કરવું, निर्+બહાર કરવું. परि+ચોતરફ ખોદવું, वि+વિશેષ કરી ખોદવું.
खनक पु० ઉંદર, ચોર, સોના વગેરેની ખણ
खनक त्रि० ભોંય ખોદનાર, ખાણ ખોદનાર.
खनत् त्रि० ખણતું, ખોદતું.
खनन न० ખોદવું, ખણવું
खनपान पु० તે નામે એક અનુવંશી ક્ષત્રિય
खनमान पु० ઉપરનો અર્થ.
खनयित्री स्त्री० તે નામે એક અસ્ત્ર.
खनि स्त्री० ખાણ, સોના વગેરેની ખાણ, ખાડો, આધાર
खनितृ त्रि० ખોદનાર, ખણનાર
खनित्र न० કોદાળી, પાવડો.
खनित्रक न० ઉપરના અર્થ.
खनित्रिम त्रि० ખોદવાથી કરેલ
खनित्वा अव्य० ખોદીને, ખણીને
खनिनेत्र पु० તે નામે ઇક્ષ્વાકુ વંશનો રાજા
खनी स्त्री० खनि જુઓ.
खन्य त्रि० ખોદવા યોગ્ય
खपुर पु० સોપારીનું ઝાડ, એક જાતની મોથ, વાઘનખનું ઝાડ, લસણ, આમતાણ, એક સુગંધી ઘાસ.
खपुर त्रि० આળસુ.
खपुर न० આકાશમા ઉદય પામેલ અશુભ સૂચક ગંધર્વનગર, આકાશગામી એક દૈત્યનગર, હરિશ્ચંદ્રનુ શહેર
खपुष्प न० આકાશપુષ્પ.
खभ्रान्ति पु० શમળી–સમળી–નર.
खभ्रान्ती स्त्री० સમળી–માદા
खमणि पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ
खमीलन न० તન્દ્રા, આળસ.
खमूर्ति पु० શિવ
खमूर्ति स्त्री० આકાશનું સ્વરૂપ, આકાશ-બ્રહ્મનું સ્વરૂપ.
खमूलि स्त्री० પાણી ઉપર ઉત્પન્ન થતી એક વનસ્પતિ.
खमूलिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

खमूली स्त्री० खमूलि જુઓ
खमेघाख्य न० અભ્રક ધાતુ
खम्र् भ्वा० प० स० સેદ્ ગમન કરવું, જવું
खर पु० ગધેડો, ખચ્ચર, તે નામે એક રાક્ષસ, રીંગણીનું ઝાડ, કાગડો, કંકપક્ષી, ટીટોડું પક્ષી, ૬૦ વર્ષમાંનું એક વર્ષ, સૂર્યનો એક પાર્શ્વચર, પશ્ચિમદ્વારનું ઘર, તીક્ષ્ણ સ્પર્શ, કઠોર સ્પર્શ, ધામ, ધમાસો નામે વનસ્પતિ
खर न० તીક્ષ્ણતા, કઠોરતા, ગરમી
खर त्रि० કઠિન, કઠણ, તીક્ષ્ણ, ઉગ્ર, ગરમ, ઘાતકી, દુષ્ટ, વામન
खरकर पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
खरकाष्ठिका स्त्री० બના નામે ઔષધિ.
खरकिरण पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
खरकुटी स्त्री० હજામનું ઘર, ગધેડાનું સ્થળ
खरकोण पु० તેતર પક્ષી
खरकोणी स्त्री० તેતર પક્ષિણી
खरक्वाण पु० એક જાતનું પક્ષી
खरगन्धनिभा स्त्री० નાગરવેલ
खरगन्धा स्त्री० નાગરવેલ.
खरग्रह न० ગધેડા બાંધવાનો તબેલો, હજામનું ઘર
खरगेह न० ઉપરના અર્થ.
खरघातन पु० નાગકેસર શ્રીગમ
खरच्छद पु० એક જાતનું ઘાસ, સાગનું ઝાડ
खरज्जु त्रि० તીવ્ર ગતિવાળું
खरणस् त्रि० ગધેડાના જેવા નાકવાળું, તીવ્ર નાકવાળું
खरणस त्रि० ઉપરના અર્થ
खरत्वच् पु० એક જાતની રીંગામણી
खरदण्ड न० કમળ
खरदला स्त्री० એક જાતનો ઉમરો
खरदूषण पु० ધતુરાનું ઝાડ
खरदूषण पु० દ્વિ ખર અને દુષણ બે ભાઇ
खरदूषण त्रि० તીક્ષ્ણ દોષોવાળું, ઘણા દોષોવાળું
खरधार त्रि० તીન ધારવાળું ઉગ્ર ધારવાળું
खरध्वंसिन् पु० શ્રીરામચંદ્ર
खरधन्वनिका स्त्री० નાગરવેલ
खरनादिन् त्रि० તીન શબ્દ કરનાર, ગધેડાના જેવો શબ્દ કરનાર
खरनादिनी स्त्री० રેણુકા નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય
खरनाल न० કમળ
खरप पु० તે નામે એક ઋષિ
खरपत्र पु० એક જાતની વનસ્પતિ, સાગનું ઝાડ, એક જાતની તુળસી
खरपत्रक पु० तिलकवृक्ष નામે ઝાડ
खरपत्री स्त्री० તે નામે એક વનસ્પતિ
खरपात्र न० લોઢાનું વાસણ
खरपादाढय पु० કોઠનું ઝાડ
खरपाल पु० લાકડાનું પાત્ર
खरपुष्प पु० મરવો નામે વનસ્પતિ
खरपुष्पा स्त्री० એક જાતની તુલસી
खरपुष्पिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ
खरपुष्पी स्त्री० એક જાતની તુલસી
खरप्रिय पु० પારેવું, કબૂતર
खरप्रिया स्त्री० કબૂતર-માદા
खरमञ्ज त्रि० અત્યંત શુદ્ધ કરનાર-સાફ કરનાર
खरमञ्जरी स्त्री० અઘાડો
खरमञ्जारि स्त्री० અઘાડો
खरयान न० ગધેડાનું વાહન
खररोमन् त्रि० કઠણ રૂંવાટાવાળું
खररोमन् पु० તે નામે એક નાગ
खरलोमन् त्रि० કઠણ રૂંવાટાવાળું
खरलोमन् पु० તે નામે એક નાગ
खरवल्लिका स्त्री० નાગમના વનસ્પતિ.
खरवल्लिका स्त्री० નાગરવેલ
खरवल्ली स्त्री० નાગરવેલ
खरशब्द पु० ટીટોડું પક્ષી, ગધેડાનો શબ્દ, ઉગ્ર શબ્દ

खरशब्द त्रि० तीक्ष्ण શબ્દવાળું.
खरशाक पु० ભારંગ વનસ્પતિ.
खरशाल न० ગધેડાંનો તબેલો, ગધેડાં બાંધવાનું સ્થળ.
खरशाल त्रि० ગધેડાંના તબેલામાં હોનાર–થનાર.
खरशाला स्त्री० ગધેડાંનો તબેલો.
खरसोनि स्त्री० તે નામે એક વેલો.
खरसोन्द पु० લોઢાનું વાસણ.
खरस्कन्ध पु० પ્રિયાલ વૃક્ષ.
खरस्कन्धा स्त्री० ખજૂરીનું ઝાડ.
खरस्वर त्रि० તીક્ષ્ણ શબ્દવાળું.
खरस्वरा स्त्री० વનમલ્લિકા નામે લતા.
खरा स्त्री० દેવતાડ વૃક્ષ.
खरागरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खराब्दाङ्कुरक न० વૈડૂર્ય મણિ.
खरालक पु० લોખંડી બાણ.
खरालिक पु० ઉપરનો અર્થ.
खरांशु पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
खराश्वा स्त्री० એક જાતનો વેલો–રૂદ્ર-જટા લતા.
खराह्वा स्त्री० અજમોદ.
खरिका स्त्री० ચૂર્ણાકારે એક જાતની કસ્તૂરી.
खरिन्धय त्रि० ગધેડીને ધાવનાર.
खरी स्त्री० ગધેડી.
खरीजङ्घ पु० તે નામે એક ઋષિ, શિવ.
खरु पु० શિવ, ગર્વ, ઘોડો, દાંત, કામદેવ, ધોળો રંગ.
खरु त्रि० ધોળા રંગવાળું, ક્રૂર, તીક્ષ્ણ, કેવળ અયોગ્ય વસ્તુની ઇચ્છા રાખનાર, અજ્ઞાની, મૂર્ખ.
खरु स्त्री० પતિ વરવા ઇચ્છતી કન્યા.
खरोष्ठिगिन् त्रि० મારણ વગેરેના પ્રયોગો જાણનાર.
खर्घ् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું
खर्ज् भ्वा० प० अ० सेट् પીડા પામવી, દુઃખી થવું.
खर्जन न० ખણવું, ખંજેરવું.
खर्जिका स्त्री० ઉપદંશ રોગ.
खर्जु पु० ખરજ, ખાજ, ખજૂરીનું ઝાડ, એક જાતનો કીડો–કાનખજૂરો, વીંછી.
खर्जुघ्न पु० આકડાનું ઝાડ, ધંતુરાનું ઝાડ.
खर्जुर न० રૂપું, ખજૂર, હડતાળ.
खर्जू स्त्री० खर्जु જુઓ.
खर्जूघ्न पु० खर्जुघ्न જુઓ.
खर्जूर पु० ખજૂરીનું ઝાડ, કાનખજૂરો, વીંછી.
खर्जूर न० ખજૂર, રૂપું, હડતાળ, એક જાતનું ઘાસ.
खर्जूररस पु० ખજૂરનો રસ.
खर्जूरवेध पु० વિવાહમાં વર્જ્ય એક યોગ.
खर्जूरिका स्त्री० ખજૂરનું ઝાડ.
खर्जूरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खर्द् भ्वा० प० स० सेट् દશવું, કરડવું
खर्पर पु० ચોર, ધૂતારો, ભિક્ષાપાત્ર–ખપ્પર, માટીના વાસણનો ભાંગેલો ટુકડો–ઠીકરું, ખોપરી.
खर्पर न० ખાપરીયું નામે એક ઉપધાતુ.
खर्पराल पु० એક જાતનો પીપળો.
खर्परिका स्त्री० ખાપરીયું–ઉપધાતુ.
खर्परी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खर्परीतुत्थ न० ખાપરીયું.
खर्ब् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું
खर्व त्रि० ઠીંગણું, વામન, નીચું, ટૂંકું.
खर्व पु० કુબેરના નવનિધિમાંનો એક નિધિ, કુબ્જક વૃક્ષ.
खर्व न० એક હજાર કરોડની સંખ્યા.
खर्वट पु० તે નામે એક ગામ, પર્વતની પાસેનું કોઇ ગામ.
खर्वशाख त्रि० વામન, ઠીંગણું, નાનું.
खर्वित त्रि० નાનું, ટુંકું, ઠીંગણું.
खर्विता स्त्री० એક પ્રકારની અમાસ તિથિ

खर्बुरा स्त्री० એક જાતનું ઝાડ–तरदीवृक्ष
खर्बुज न० એક જાતના વેલાનું ફળ
खर्म न० મરદાઈ, પુરૂષાર્થ, પુરૂષપણુ, વ-
ણેલું રેશમ.
खर्व् भ्वा० प० स० सेट् खर्व् જુઓ
खर्व त्रि० खर्व त्रि० જુઓ
खर्व पु० खर्व पु० જુઓ
खर्व न० खर्व न० જુઓ.
खर्वट पु० खर्वट જુઓ.
खर्वशाख त्रि० खर्वशाख જુઓ.
खर्वा स्त्री० નાગરવેલ.
खर्वित त्रि० खर्वित જુઓ
खर्विता स्त्री० खर्विता જુઓ.
खर्बुरा स्त्री० खर्बुरा જુઓ.
खर्बुज न० खर्बुज જુઓ.
खर्बूज न० એક જાતનો વેલો.
खल् भ्वा० प० स० सेट् ચાલવું, ઠોકર
ખાવી.
खल पु० न० અનાજ ઝટકવાનુ સ્થાન—
ખળું, ધૂળનો ઢગલો, પૃથ્વી, સ્થાન, સ્થળ.
खल पु० તલનો ખોળ, સૂર્ય, તમાલ વૃક્ષ,
ઔષધ મર્દન કરવાનુ પથ્થરનુ વાસણ—
ખરલ, આકડાનુ ઝાડ, ધંતુરાનુ ઝાડ.
खल त्रि० નીચ, હલકુ, ખરાબ, દુષ્ટ, બીજુ.
खलक पु० ઘડો, કળશ
खलफल पु० કળથી નામનુ અનાજ
खलता स्त्री० નીચપણુ, દુર્જનપણુ, આ-
કાશવતા નામે એક વેલો
खलति पु० ઇન્દ્રલુપ્ત રોગ–ટાલનો રોગ
खलति त्रि० ટાલના રોગવાળુ, ટાલીયુ
खलतिक पु० પર્વત
खलतिक न० પર્વતમાનું જંગલ
खलत्व न० ખળપણુ, નીચતા, દુર્જનતા
खलधान पु० એક જાતનુ વાસણ.
खलपू त्रि० સ્થાન સાફ કરનાર, વાસીદુ
વાળનાર
खलमूर्ति पु० પારો.
खलयज्ञ पु० ખળામા કરવાનો યજ્ઞ.
खलसंसर्ग पु० નીચ માણસની સોબત
खलाजिन न० ખળામા રહેલુ ચામડુ.
खलादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ
એક શબ્દસમૂહ
खलाधारा स्त्री० तैलपायिका જુઓ
खलि स्त्री० તલનો ખોળ, તાલનું મૂળ.
खलिद्रुम पु० દેવદારનુ ઝાડ.
खलिन् त्रि० ખોળવાળુ, તલ વગેરેના
કીચડવાળું.
खलिन पु०न० ઘોડાના મોઢામા રહેતુ ચોકડુ
खलिनी स्त्री० ખળ મનુષ્યોનો સમૂહ.
खलिवर्द्धन पु० વાયુથી પીડા પામતો દાત.
खलिश पु० એક જાતનુ માછલુ
खलिशा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खली स्त्री० તલ વગેરેનો ખોળ.
खलीकार पु० અપકાર, ભર્ત્સના, તિરસ્કાર
खलीकृत त्रि० તિરસ્કાર કરેલ, અપકાર
કરેલ
खलीकृति स्त्री० તિરસ્કાર, અપકાર
खलीन पु० न० खलिन જુઓ
खलीन त्रि० આકાશમા લીન
खलु अव्य० નિશ્ચયાર્થમા, નિષેધમા, વાક્યા-
લંકારમા, જિજ્ઞાસામા, અનુનયમા તથા
નિયમમા વપરાય છે
खलुच् पु० અવાર
खलुरेप पु० એક જાતનો મૃગ.
खलुरेपक पु० ઉપરનો અર્થ.
खलुरेपी स्त्री० એક જાતની મૃગલી
खलुरिका स्त्री० શસ્ત્રાભ્યાસ,લશ્કરી તાલીમ
खलेकपोत पु० व० ખળામા પડતા કબૂતરો
खलेधानी स्त्री० ખળામા અનાજ છૂટું
પડાતુ હોય ત્યા વચ્ચે બળદ બાધવાનુ
લાકડું, ધૂરી.
खलेयय अव्य० જે વખતે જવ ખળામા
આવે તે વખત

खलेघाली स्त्री० खलेघानी जुओ.
खलेवुस अव्य० ખળામાં જે વખતે ધાન્યનું ભુસું એકઠું થાય છે તે વખત.
खलेश पु० એક જાતનું માછલું.
खलेश त्रि० અત્યંત લુચ્ચું, અતિશય ખળ.
खलेशय पु० એક જાતનું માછલું.
खलेशया स्त्री० એક જાતની માછલી.
खलेशी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खलोक्ति स्त्री० ખળ પુરૂષનું વચન, નીચનું વાક્ય.
खलोक्ति स्त्री० હલકું બોલવું તે.
खल्य त्रि० ખળને યોગ્ય, ખળાંને યોગ્ય, ખરલને યોગ્ય.
खल्या स्त्री० ખળ મનુષ્યોનો સમુદાય, પુષ્કળ ખળાં, ઘણી ખરલો.
खल्ल पु० એક જાતનું વસ્ત્ર, ખાડો, ચામડું, ચાતક પક્ષી, ચામડાની મસક.
खल्लक पु० ઉપરના અર્થ.
खल्लकी स्त्री० સાકર.
खल्लिका स्त्री० તળવાનું કે શેકવાનું પાત્ર.
खल्लिश पु० खलिश જુઓ.
खल्ली स्त्री० એક જાતનો રોગ.
खल्लीट पु० ટાલનો રોગ.
खल्लीट त्रि० ટાલના રોગવાળું.
खल्लीश पु० खलिश જુઓ.
खल्व पु० એક જાતનું અનાજ, ચણા.
खल्वाट पु० માથા ઉપર ટાલનો રોગ.
खल्वाट त्रि० માથા ઉપર ટાલના રોગવાળું.
खव् क्र्या० प० अ० सेट् સંપત્તિવાળા થવું, પવિત્ર થવું, પ્રકટ થવું.
खवल्लरी स्त्री० નીચેનો અર્થ.
खवल्ली स्त्री० આકાશમાંની વેલ.
खवारि न० આકાશમાનું પાણી, દિવ્યજળ
खवाष्प पु० હિમનો જળકળ-ઝાકળ.
खश पु० તે નામે એક દેશ.
खशय त्रि० આકાશમાં સૂનાર, ખુલ્લા મેદાનમાં સૂનાર.
खशरीर न० આકાશરૂપ મૂર્તિ.
खशरीर त्रि० આકાશરૂપ મૂર્તિવાળું.
खशा स्त्री० તે નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય, કશ્યપની એક સ્ત્રી.
खशीर पु० તે નામે એક દેશ.
खशोट पु० એક જાતનું માછલું.
खशोटी स्त्री० એક જાતની માછલી.
खश्वास पु० વાયુ.
खष् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું.
खष्प पु० ક્રોધ, બલાત્કાર.
खस पु० તે નામે એક દેશ, એક જાતનો રોગ, ખસખસનું ઝાડ.
खसकन्द पु० क्षीरकञ्चुकी વૃક્ષ.
खसगन्ध पु० ઉપરનો અર્થ.
खसतिल पु० ખસખસનું ઝાડ.
खसम पु० ભગવાન બુદ્ધ.
खसम्भव त्रि० આકાશમાં ઉત્પન્ન થનાર, આકાશમાં હોનાર-થનાર.
खसम्भवा स्त्री० આકાશમાંસી વૃક્ષ.
खसर्पण पु० खसम જુઓ.
खसर्पण न० આકાશમાં જવું.
खसा स्त्री० કશ્યપની એક સ્ત્રી-રાક્ષસોની માતા.
खसात्मज पु० રાક્ષસ.
खसानदन पु० રાક્ષસ.
खसूचिन् त्रि० પ્રશ્ન પૂછયો હોય ત્યારે આકાશ સામે જોનાર નિંદિત વાદી.
खसृम पु० તે નામે એક અસુર.
खस्खस पु० ખસખસનું ઝાડ.
खस्खसरस पु० અફીણ.
खस्तनी स्त्री० પૃથ્વી.
खस्फटिक पु० સૂર્યકાંતમણિ, ચન્દ્રકાંતમણિ
खस्फाटिक पु० ઉપરના અર્થ.

खस्वस्तिक न० સમાન રેખાએ મસ્તક ઉપર રહેલા આકાશનો ભાગ.
खहर पु० બીજ ગણિતમાં કહેલ શૂન્યહારક એક રાશિ.
खा त्रि० ખોદનાર, ખણનાર.
खा स्त्री० નદી.
खाखस पु० ખસખસનું ઝાડ.
खाङ्गाह पु० ધોળો અને પિંગળો ઘોડો.
खाजिक पु० ડાંગેર.
खाट पु० મુડદાંની ઠાઠડી.
खाटा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खाटि स्त्री० મુડદાંની ઠાઠડી, વ્રણ, ક્ષત, ઘાવ, ડંખ, ખોટો આગ્રહ, સુકાયેલું, વ્રણસ્થાન.
खाटिका स्त्री० મુડદાની ઠાઠડી.
खाट्वाभारिक त्रि० ખાટલાના ભારને લઇ જનાર.
खाडव न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ચૂર્ણ.
खाण्ड न० સાકરની મીઠાશ, સાકરનો વિકાર.
खाण्डव त्रि० સાકરના વિકારવાળા લાડુ વગેરે.
खाण्डव न० તે નામે એક જંગલ.
खाण्डवप्रस्थ पु० યુધિષ્ઠિરનું રહેઠાણ–ઇન્દ્રપ્રસ્થ.
खाण्डवायन पु० તે નામે એક ઋષિ.
खाण्डविक पु० મીઠાઇ બનાવનાર, કંદોઇ.
खाण्डवी स्त्री० તે નામે એક શહેર.
खाण्डवीरणक त्रि० સ્વાદિષ્ટ એવા વીરણમૂલ ઘાસની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
खाण्डिक त्रि० કંદોઈ, મીઠાઈ બનાવનાર.
खात न० ખોદવું તે, ખાઇ, નાનું તળાવ.
खातक न० ખાઈ.
खातक त्रि० દેવાદાર, ખોદનાર.
खातभू स्त्री० ખાઈ, કુવા જેવો મોટો ખાડો.
खातव्यवहार पु० ખાતનો વ્યવહાર–પરિમાણ.
खाति स्त्री० ખોદવું.
खात्र न० કોદાળી, પાવડો, જલાશય, જંગલ, દોરો, સુતર.
खात्वा अव्य० ખોદીને.
खाद् भ्वा० प० स० सेट् ખાવું, ભક્ષણ કરવું.
खादक त्रि० ખાનાર, ભક્ષણ કરનાર, દેવાદાર.
खादतमोदता स्त्री० ખાઓ અને આનંદ પામો એમ જેમાં કહેવામાં આવે તે ક્રિયા.
खादन न० ખાવું, ભક્ષણ કરવું.
खादन पु० દાંત.
खादनीय त्रि० ખાવા યોગ્ય, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય.
खादि त्रि० ઉપરનો અર્થ, રક્ષણ કરનાર.
खादि पु० હાથનો અલંકાર.
खादित त्रि० ખાધેલ, ભક્ષણ કરેલ.
खादितवत् त्रि० જેણે ખાધું હોય તે, જેણે ભક્ષણ કર્યું હોય તે.
खादितव्य त्रि० ખાવા યોગ્ય, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય.
खादिन् त्रि० ખાનાર, ભક્ષણ કરનાર.
खादिर त्रि० ખેરનું, ખેરસંબંધી.
खादिरसार पु० ખેરસાર, ખેરી ગુંદર.
खादुक त्रि० હિંસક, હિંસા કરવાના સ્વભાવવાળું.
खादोअर्णस् स्त्री० જેનું પાણી પીવા યોગ્ય હોય તેવી નદી.
खाद्य त्रि० ખાવા યોગ્ય, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય.
खान न० ખાવું, ભક્ષ[illegible] ખોદવું, હિંસા કરવી
खानक त्रि० ખોદ[illegible]
खानपान न० ખા[illegible]
खानि स्त्री० [illegible]
खानिक न[illegible] ભીત[illegible]
खानि[illegible]

खलेपाली स्त्री० खलेधानी જુઓ.
खलेवुस अव्य० ખળામા જે વખતે ધાન્યનું ભુસું એકઠું થાય છે તે વખત.
खलेश पु० એક જાતનું માછલું.
खलेश त्रि० અત્યંત લુચ્ચું, અતિશય ખળ.
खलेशय पु० એક જાતનું માછલું.
खलेशया स्त्री० એક જાતની માછલી
खलेशी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
खलोक्ति स्त्री० ખળ પુરૂષનું વચન, નીચનું વાક્ય.
खलोक्ति स्त्री० હલકું બોલવું તે
खल्य त्रि० ખળને યોગ્ય, ખળાને યોગ્ય, ખરલને યોગ્ય.
खल्या स्त्री० ખળ મનુષ્યોનો સમુદાય, પુષ્કળ ખળાં, ઘણી ખરલો.
खल्ल पु० એક જાતનું વસ્ત્ર, ખાડો, ચામડું, ચાતક પક્ષી, ચામડાની મસક.
खल्लक पु० ઉપરના અર્થ.
खल्लकी स्त्री० સાકર.
खल्लिका स्त्री० તળવાનું કે શેકવાનું પાત્ર.
खल्लिश पु० खलिश જુઓ.
खल्ली स्त्री० એક જાતનો રોગ.
खल्लीट पु० ટાલનો રોગ.
खल्लीट त्रि० ટાલના રોગવાળું.
खल्लीश पु० खलिश જુઓ
खल्व पु० એક જાતનું અનાજ, ચણા.
खल्वाट पु० માથા ઉપર ટાલનો રોગ
खल्वाट त्रि० માથા ઉપર ટાલના રોગવાળું.
खव् भ्र्या० प० अ० सेट् સંપત્તિવાળા થવું, પવિત્ર થવું, પ્રકટ થવુ.
खवल्लरी स्त्री० નીચેનો અર્થ.
खवल्ली स्त्री० આકાશમાની વેલ.
खवारि न० આકાશમાનું પાણી, દિવ્યજળ
खवाष्प पु० હિમનો જળકળ-ઝાકળ.
खश पु० તે નામે એક દેશ
खशय त्रि० આકાશમા સુનાર, ખુલ્લા મેદાનમા સુનાર.
खशरीर न० આકાશરૂપ મૂર્તિ.
खशरीर त्रि० આકાશરૂપ મૂર્તિવાળું.
खशा स्त्री० તે નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય, કશ્યપની એક સ્ત્રી.
खशीर पु० તે નામે એક દેશ.
खशेट पु० એક જાતનું માછલું.
खशेटी स्त्री० એક જાતની માછની
खश्वास पु० વાયુ.
खष् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું.
खष्प पु० ક્રોધ, બલાત્કાર
खस पु० તે નામે એક દેશ, એક જાતનો રોગ, ખસખસનું ઝાડ.
खसकन्द पु० क्षीरकञ्चुकी वृक्ष.
खसगन्ध पु० ઉપરનો અર્થ.
खसतिल पु० ખસખસનું ઝાડ
खसम पु० ભગવાન બુદ્ધ.
खसम्भव त्रि० આકાશમા ઉત્પન્ન થનાર, આકાશમાં હોનાર-થનાર.
खसम्भवा स्त्री० आकाशमांसी वृक्ष.
खसर्पण पु० खसम જુઓ.
खसर्पण न० આકાશમાં જવું.
खसा स्त्री० કશ્યપની એક સ્ત્રી-રાક્ષસોની માતા.
खसात्मज पु० રાક્ષસ.
खसानदन पु० રાક્ષસ.
खसूचिन् त्रि० પ્રશ્ન પૂછયો હોય ત્યારે આકાશ સામે જોનાર નિંદિત વાદી.
खसृम पु० તે નામે એક અસુર.
खस्खस पु० ખસખસનું ઝાડ
खस्जसरस पु० અફીણ.
खस्तनी स्त्री० પૃથ્વી
खस्फटिक पु० સૂર્યકાંતમણિ, ચન્દ્રકાંતમણિ
खस्फाटिक पु० ઉપરના અર્થ.

खस्वस्तिक न० समान रेखाએ મસ્તક ઉપર રહેલો આકાશનો ભાગ.
खहर પુ० બીજ ગણિતમાં કહેલ શૂન્યહારક એક રાશિ
खा त्रि० ખોદનાર, ખણનાર.
खा स्त्री० નદી.
खाखस પુ० ખસખસનુ ઝાડ.
खाङ्गाह પુ० ધોળો અને પિંગળો ઘોડો.
खाजिक પુ० ડાંગેર.
खाट પુ० મુડદાની ઠાઠડી
खाटा સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
खाटि સ્ત્રી० મુડદાંની ઠાઠડી, વ્રણ, ક્ષત, ઘાવ, ડંખ, ખોટો આગ્રહ, સુકાયેલું, વ્રણસ્થાન.
खाटिका સ્ત્રી० મુડદાની ઠાઠડી
खाट्वाभारिक त्रि० ખાટલાના ભારને લઇ જનાર.
खाडव न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ચૂર્ણ.
खाण्ड न० સાકરની મીઠાશ, સાકરનો વિકાર.
खाण्डव त्रि० સાકરના વિકારવાળા લાડુ વગેરે.
खाण्डव न० તે નામે એક જંગલ.
खाण्डवप्रस्थ પુ० યુધિષ્ઠિરનું રહેઠાણ–ઇન્દ્રપ્રસ્થ.
खाण्डवायन પુ० તે નામે એક ઋષિ
खाण्डविक પુ० મીઠાઇ બનાવનાર, કંદોઇ.
खाण्डवी સ્ત્રી० તે નામે એક શહેર
खाण्डवीरणक त्रि० સ્વાદિષ્ટ એવા વીરણમૂલ ઘાસની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
खाण्डिक त्रि० કંદોઈ, મીઠાઈ બનાવનાર.
खात न० ખોદવું તે, ખાઇ, નાનું તળાવ
खातक न० ખાઈ.
खातक त्रि० દેવાદાર, ખોદનાર.
खातभू સ્ત્રી० ખાઈ, કુવા જેવો મોટો ખાડો
खातव्यवहार પુ० ખાતનો વ્યવહાર–પરિમાણ
खाति સ્ત્રી० ખોદવું.
खात्र न० કોદાળી, પાવડો, જલાશય, જંગલ, દોરો, સુતર.
खात्वा અવ્ય० ખોદીને
खाद् ભ્વા० प० स० सेट् ખાવું, ભક્ષણ કરવું.
खादक त्रि० ખાનાર, ભક્ષણ કરનાર, દેવાદાર.
खादतमोदता સ્ત્રી० ખાઓ અને આનંદ પામો એમ જેમા કહેવામા આવે તે ક્રિયા
खादन न० ખાવુ, ભક્ષણ કરવું.
खादन પુ० દાંત
खादनीय त्रि० ખાવા યોગ્ય, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય.
खादि त्रि० ઉપરનો અર્થ, રક્ષણ કરનાર.
खादि પુ० હાથનો અલંકાર.
खादित त्रि० ખાધેલ, ભક્ષણ કરેલ.
खादितवत् त्रि० જેણે ખાધું હોય તે, જેણે ભક્ષણ કર્યું હોય તે.
खादितव्य त्रि० ખાવા યોગ્ય, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય.
खादिन् त्रि० ખાનાર, ભક્ષણ કરનાર.
खादिर त्रि० ખેરનું, ખેરસંબંધી.
खादिरसार પુ० ખેરસાર, ખેરી ગુંદર.
खादुक त्रि० હિંસક, હિંસા કરવાના સ્વભાવવાળું
खाद्योअर्णस् સ્ત્રી० જેનું પાણી પીવા યોગ્ય હોય તેવી નદી.
खाद्य त्रि० ખાવા યોગ્ય, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય.
खान न० ખાવું, ભક્ષ[illegible] ખોદવું, હિંસા કરવી
खानक त्रि० ખોદન[illegible]
खानपान न० ખા[illegible]
खानि સ્ત્રી० [illegible]
खानिक न[illegible] ભીતમ[illegible]
खानि[illegible]

खानी स्त्री० खानि जुओ.
खानोदक पु० नाळीएळ.
खापगा स्त्री० गंगा नदी
खार पु० ५१२ शेरनुं एक जातनुं वजन.
खारि स्त्री० उपरनो अर्थ.
खारिक न० महापरिवत जुओ.
खारिन्धम त्रि० एक खारी मापने धमनार.
खारिम्पच त्रि० एक खारी धान्यने राधनार.
खारी स्त्री० खार जुओ.
खारीक त्रि० एक खारी धान्यथी खरीदेल, एक खारी धान्य ववाय तेवुं खेतर वगेरे.
खारीवाप त्रि० एक खारी धान्य वावनार, एक खारी धान्य जेमा ववाय तेवुं खेतर वगेरे.
खार्खार पु० एक जातनो गधेडो.
खार्जुजेय त्रि० खर्जुज नामना एक फळ संबंधी.
खार्जुजेय न० एक जातनो आखो.
खालत्य न० माथा उपर टालनो रोग.
खाशि पु० ब० ते नामे एक देश.
खाशिक पु० ब० उपरनो अर्थ.
खाश्मरी स्त्री० गाभारी नामे वनस्पति.
खिखि स्त्री० एक जातनुं पशु.
खिखिर पु० एक जातनुं शिआळ
खिखि[illegible] स्त्री० एक जातनी शिआळ
[illegible] पु० एक जातनुं शिआळ.
खल्वाट पु० [illegible] अ० सेट भस[illegible]पवो भीनु.
[illegible] त्रि० [illegible] नो,
प० अ० [illegible]

खिदिर पु० योगी, चंद्र, कपूर, गरीब, दीन
खिद्यमान त्रि० खेद पामतु, संताप करतु, दुःखी थतु.
खिद्र त्रि० खेद पामेल, दीन, गरीब, दरिद्र, रोगी.
खिद्र पु० रोग
खिद्वन त्रि० खेदकारक, संतापकारक, दुःखकारक.
खिन्न त्रि० खेद पामेल, संताप पामेल, दीन, गरीब, आळसु, थाकी गयेल, कंटाळेल
खिरहिट्टी स्त्री० महासमङ्गा जुओ.
खिल त्रि० हळ वगेरेथी खेडेल खेतर वगेरे, सार काढी संक्षिप्त करेल.
खिल पु० नारायण, विष्णु
खिलीकृत्य अव्य० बाकी नहि राखीने, समाप्त करीने.
खिलीभूत त्रि० संक्षिप्त थयेल, सांकडुं थयेल.
खिलेपु पु० हरिवंश नामे इतिहास ग्रंथ.
खिल्य त्रि० हळ वगेरेथी नहि खेडेला खेतर वगेरेमा उत्पन्न थयेल भीडुं वगेरे.
खील पु० खीलो.
खु भ्वा० आ० अ० अनिट् शब्द करवो, अवाज करवो.
खुङ्गाह पु० काळो-पीळो-धोळो एम मिश्र रंगनो घोडो.
खु[illegible] स० सेट् चोरी करवी, चोरवु
खु[illegible] [illegible] जुओ.
खु[illegible] [illegible] अर्थ.
खुड [illegible] सेट [illegible] थ[illegible]

खुर् तुदा० प० स० सेट् लखवुं, खोतरवुं, खणवुं.
खुर पु० पशुओनी खरी, नखलो, नामे सुगंधी द्रव्य, हजामनो अस्त्रो, खाटलानो पायो.
खुरक पु० एक जातनुं झाड-तिलवृक्ष.
खुरक्षेप पु० खरीवाळा पशुना पगनी लात.
खुरणस् त्रि० चिपटा नाकवाळुं, चीबुं.
खुरणस त्रि० उपरनो अर्थ.
खुरपदवी स्त्री० खरीनी नीशानीवाळो मार्ग.
खुरप्र पु० क्षुरप्र जुओ.
खुरली स्त्री० बाण वापरवानो अभ्यास.
खुरसाना स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
खुराक पु० पशु.
खुराघात पु० खरीनो प्रहार.
खुराभिघात पु० उपरनो अर्थ.
खुरालक पु० लोखंडी बाण.
खुरालिक पु० हजामतु ओजार राखवानुं साधन-कोथळी-वगेरे,नाराच नामनुं अस्त्र, ओशीकुं.
खुरासान पु० ते नामे एक देश.
खुर्द् भ्वा० प० स० सेट् क्रीडा करवी, रमवुं.
खुल्टक पु० शुल्कनो आठमो भाग.
खुल न० नखलो नामे सुगंधी द्रव्य.
खुल्ल त्रि० क्षुद्र, अल्प, ओछुं, नानुं, थोडुं, कनिष्ठ, अधम, नीच, क्रूर, दरिद्र, खळ.
खुल्लक त्रि० उपरनो अर्थ.
खुल्लतात पु० पितानो नानो भाइ.
खुल्लतातक पु० उपरनो अर्थ,
खुल्लपितामह पु० दादानो नानो भाइ.
खुल्लम पु० मार्ग, रस्तो.
खूर्द् भ्वा० आ० अ० सेट् क्रीडा करवी, रमवुं.
खूगल न० बख्तर.
खेखीरक पु० नीचेनो अर्थ.
खेखीलक पु० शब्द करती लाकडी.
खेगमन पु० कालकंठ नामे पक्षी.
खेगमनी स्त्री०-कालकंठ पक्षिणी.
खेचर पु० शिव, विद्याधर, पारो, सूर्य वगेरे ग्रह, घोडो, मेष वगेरे राशि, हीराकसी नामे धातु.
खेचर त्रि० आकाशमा गमन करनार.
खेचर न० घास.
खेचरान्न न० खीचडी.
खेचरी स्त्री० दुर्गा देवी, पार्वती, ते नामे योगना अंगरूप एक मुद्रा.
खेट् चु०उभे० म० सेट् भोजन करवुं, खावुं.
खेटट पु० सूर्य वगेरे ग्रह, विद्याधर, ढाल, गामडुं, खेडुतोनुं रहेठाण बळदेवनी गदा, कफ.
खेटट पु० न० मृगया, शिकार.
खेटट न० घास, ध्वजाना आकारनुं एक जातनुं काष्ठ.
खेटट त्रि० अतिनिंदक, अधम, नीच, पैसाना व्याज उपर जीवनार.
खेटाङ्ग पु० उपद्रव करनार एक जातनुं जंतु.
खेटितान पु० वैतालिक-स्तुतिपाठक-भाटचारण.
खेटिताल पु० उपरनो अर्थ.
खेटिन् पु० नगरवासी, नागरिक, कामी.
खेड् चु० उभ० स० सेट् भक्षण करवुं, खावुं.
खेद पु० खेद, शोक, दुःख, रोग, परिश्रम, थाक.
खेदन न० उपरना अर्थ.
खेदान्वित त्रि० खेदवाळुं, शोकवाळुं, थाकवाळुं, रोगी.
खेदि पु० किरण.
खेदित त्रि० खेद पामेल, शोक पामेल, थाकेल, रोगी.
खेदिन् पुं० दीनता करनार, शोक करनार.
खेदिनी स्त्री० अदालपर्णी नामे एक वेलो.
खेय त्रि० खोदवा योग्य.
खेय न० खाई.

खेय पु० એક જાતનો પુલ.
खेल् भ्वा० प० सेट् ચાલવું, જવુ. स० ખેલવું, રમવું अ०
खेल पु० ખેલ, રમત.
खेलत् त्रि० ખેલતું, રમતુ.
खेलन न० ખેલવું, રમવું, રમત, રમવાનું સાધન.
खेलनी स्त्री० શેત્રંજ વગેરે રમતમા રમવાના સાધન સોગઠા.
खेला कण्ड्वादि प० अ० सेट् વિલાસ કરવો, રમવું.
खेला स्त्री० ક્રીડા, રમત.
खेऽलि पु० ગાયન, ગીત.
खेऽलि पु० બાણ, સૂર્ય, પક્ષી, આકડાનું ઝાડ.
खेऽलि त्रि० આકાશમા જનાર.
खेव् भ्वा० आ० अ० सेट् સેવવુ.
खेसर पु० ખચ્ચર ઘોડો.
खेसरी स्त्री० ખચ્ચર ઘોડી.
खै भ्वा० प० अनिट् स्थिर थवुं अ० હિંસા કરવી, ખોદવુ, स०
खैमख पु० આકાશમા કરવાનો એક યજ્ઞ.
खैलायन त्रि० ખેલ કરેલ વગેરે.
खोङ्गाह पु० ધોળો અને પિંગળો ઘોડો.
खोट् भ्वा० प० अ० सेट् લંગડાવું, ખોડા ચાલવું.
खोट् चु० उभ० स० सेट् ફેંકવું.
खोटि स्त्री० ચતુર સ્ત્રી, पालकीवृक्ष નામે એક ઝાડ.
खोटी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
खोड् भ्वा० प० स० सेट् खोट् જુઓ.
खोड् चु० प० स० सेट् ફેંકવું.
खोड त्रि० લંગડુ, લુલુ.
खोडकशीर्ष न० कपिशीर्ष નામે એક ઝાડ.
खोडकशीर्षक न० ઉપરનો અર્થ.

खोर् भ्वा० प० स० सेट् લુલા ચાલવું, લગડાવું.
खोर त्रि० લુલું, લંગડું.
खोरक पु० ઘોડાઓનો તાવ
खोल् भ्वा० प० अ० सेट् खोट् જુઓ
खोल त्रि० લુલુ, લંગડું.
खोलक पु० રસોઈ કરવાનું પાત્ર, મસ્તકનો અમુક ભાગ, રાફડો, સોપારીનુ વલ્કલ વસ્ત્ર.
खोलि स्त्री० બાણ રાખવાનો ભાથો.
खोल्क पु० ગ્રહ, તારો.
खोल्मुक पु० મંગળ ગ્રહ.
ख्या अदा० प० अनिट् પ્રસિદ્ધ થવું, દીપવુ अ० કહેવું, પ્રકાશવું, જાણવું. स० अति+ ઓળગીને કહેવું. अनु + ખેચવું, અનુવાદ કરવો. अनु + आ + તાત્પર્યનો નિશ્ચય કરવા માટે વ્યાખ્યાન કરવું. अभि + સામે જોવું, ચોતરફ પ્રસિદ્ધ કરવું. अव + આડું જોવું, તિરસ્કારથી જોવું. आ + કહેવુ. उद् + आ ઉદાહરણ આપવું. उप + आ + પૂર્વનું વૃત્તાત કહેવું. प्रति + आ + નિવારવુ, અટકાવવું. वि + आ + વિવરણ કરવું. अनु + वि + आ + કહેવુ ફરી કહેવું उप + वि + आ + ઉપાસના વગેરે વિભૂતિઓનું ફળ કહેવું. सम् + સારી રીતે કહેવું. परि + ચોતરફ પ્રસિદ્ધ થવુ सम् + परि + સારી રીતે ચોતરફ પ્રસિદ્ધ થવું. प्र + અત્યંત કહેવું, પ્રખ્યાત થવુ वि + વિશેષ પ્રસિદ્ધ થવું
ख्यात त्रि० કહેલ, પ્રસિદ્ધ થયેલ
ख्यात न० કહેવું, ઘોષણા કરવી.
ख्यातगर्हण त्रि० જેની નિંદા પ્રસિદ્ધ થઇ હોય તે, નિંદ્ય
ख्यातगर्हित त्रि० ઉપરનો અર્થ.

ख्याति स्त्री० प्रशंसा, प्रसिद्धि, કહેવું, પ્રકાશ, જ્ઞાન, મહત્તત્વ
ख्यापक त्रि० જણાવનાર, પ્રકાશ કરનાર, પ્રસિદ્ધ કરનાર.
ख्यापन न० પ્રકાશ કરવું, પ્રકટ કરવુ, પ્રસિદ્ધ કરવુ, જણાવવુ.

ग.

ग् વ્યંજનોમાનો ત્રીજો વ્યંજન.
ग न० ગીત, ગાયન.
ग पु० ગણેશ, ગંધર્વ, ગુરૂ વર્ણ, સિંહ.
गकार पु० વ્યજનો પૈકી ત્રીજો વ્યંજન.
गगन न० આકાશ, શૂન્યાક-મીડું.
गगनगति पु० દેવ, સૂર્ય વગેરે ગ્રહ.
गगनगति त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર.
गगनगति स्त्री० આકાશમા ગતિ કરવી તે.
गगनचर त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર
गगनध्वज पु० મેઘ, સૂર્ય.
गगननदी स्त्री० ગગા નદી
गगनपुष्प न० આકાશનુ ફૂલ.
गगनप्रिय पु० તે નામે એક દૈત્ય
गगनमूर्धन् पु० તે નામે એક દાનવ
गगनविहारिन् त्रि० આકાશમા વિહાર કરનાર
गगनसद् त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર
गगनसिन्धु स्त्री० ગંગા નદી
गगनस्थ त्रि० આકાશમાં સ્થિતિ કરનાર
गगनस्थित त्रि० આકાશમા સ્થિતિ કરી રહેલ.
गगनस्पर्शन पु० વાયુ.
गगनाङ्गना स्त्री० અપ્સરા
गगनाग्र न० આકાશમા છેલ્લો ભાગ.
गगनाध्वग पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गगनाम्बु न० દિવ્ય જળ, વરસાદનુ પાણી
गगनेचर पु० દેવ, સૂર્ય વગેરે ગ્રહ, રાશિચક્ર.
गगनेचर त्रि० આકાશમા ગતિ કરનાર પક્ષી વગેરે.
गगनोल्मुक पु० મંગળ ગ્રહ.
गाघ् भ्वा० प० अ० સેટ્ હસવું
गग्नु स्त्री० વાણી.
गङ्गा स्त्री० ગગા નદી.
गङ्गाका स्त्री० ગગા નદી.
गङ्गाक्षेत्र न० ગંગાકિનારાથી બે કોશ સુધીનું સ્થાન.
गङ्गाचिल्ली स्त्री० ગંગાકિનારે થનારી સમળી.
गङ्गाज पु० ભીષ્મ પિતામહ, કાર્તિક સ્વામી
गङ्गाजल न० ગગા નદીનું પાણી.
गङ्गाजात पु० गङ्गाज જુઓ.
गङ्गाटेय पु० એક જાતનુ માછલું.
गङ्गाटेय त्रि० ગંગા કિનારે જતું.
गङ्गादत्त पु० ભીષ્મ પિતામહ.
गङ्गादित्य पु० કાશીમા રહેલ તે નામે એક આદિત્ય.
गङ्गाद्वार न० આજનું હરિદ્વાર.
गङ्गाधर पु० શિવ, સમુદ્ર.
गङ्गाधररस पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઓષધ.
गङ्गाधाराकण पु० ગગા નદીની ધારાના જળકણ
गङ्गापत्री स्त्री० તે નામે એક સુગધી વેલો
गङ्गापार न० ગંગા નદીને પેલે પાર.
गङ्गापुत्र पु० ભીષ્મ પિતામહ, કાર્તિક સ્વામી.
गङ्गाभृत् पु० મહાદેવ.
गङ्गामध्य न० ગગા નદીનો મધ્યભાગ.
गङ्गाम्बु न० ગગાનું પાણી.
गङ्गायात्रा स्त्री० ગગાની યાત્રા, ગંગા કિનારે મરણ પામવા જવું તે.
गङ्गालहरी स्त्री० જગન્નાથ કવિએ કરેલું તે નામે ગંગાસ્તોત્ર
गङ्गावतार ગગાવતાર તીર્થ-હરિદ્વાર.

गङ्गावाक्यावली स्त्री० ગંગાના માહાત્મ્ય-સૂચક વાક્યોરૂપ એક સ્મૃતિનિબંધ.
गङ्गासागर पु० ગંગા અને સમુદ્રનો જ્યાં સમાગમ થાય છે તે એક તીર્થ.
गङ्गासुत पु० गङ्गापुत्र જુઓ.
गङ्गाह्रद पु० તે નામે એક તીર્થ.
गङ्गिका स्त्री० ગંગા નદી.
गङ्गीभूत त्रि० ગંગારૂપ થયેલ.
गङ्गुक એક જાતનું અનાજ-કાગ.
गङ्गोद्भेद पु० તે નામે એક તીર્થ.
गङ्गोजस न० ગંગાના પ્રવાહજન્ય એવું જળ વગેરે.
गङ्गोल તે નામે એક મણિ.
गच्छ पु० ઝાડ, પદસંઘાવાળું સ્થાન, સમુદાય, સમૂહ.
गच्छत् त्रि० ગમન કરતું, જતું.
गंज् भ्वा० प० अ० सेट् શબ્દ કરવો, ગાજવું.
गज् भ्वा० प० अ० सेट् મદ કરવો, શબ્દ કરવો.
गज् चु० उ० अ० सेट् શબ્દ કરવો, ગાજવું.
गज पु० હાથી, આઠની સંખ્યા, એક જાતનું માપ, વાસ્તુમાપ, ઔષધ પકાવવા માટે જમીનમાં કરાતો ખાડો, નાગકેસરનું ઝાડ.
गजकन्द पु० હસ્તિકંદ નામે વનસ્પતિ.
गजकर्ण पु० તે નામે એક યક્ષ.
गजकूर्माशिन् पु० ગરુડ.
गजकृष्णा स्त्री० ગજપીપર.
गजगौरीव्रत न० સ્ત્રીઓએ કરવાનું તે નામે એક વ્રત-જે ભાદરવા મહીનામાં કરાય છે.
गजचिर्भटा स्त्री० ઇંદરવરણાનું ઝાડ.
गजचिर्भिट पु० ગીંડુમ્યા નામે વનસ્પતિ.
गजचिर्भिटी स्त्री० माहेन्द्रवारुणी નામે વનસ્પતિ.
गजच्छाया स्त्री० તે નામે એક તિથિ, તે નામે એક યોગ, અમાસના દિવસનો પાછળનો ભાગ, સૂર્યગ્રહણનો સમય
गजदक्का स्त्री० હાથીડંકો.
गजता स्त्री० હાથીઓનો સમૂહ, હાથીપણું, હાથીનું કામ.
गजत्व न० હાથીપણું, હાથીનું કર્મ.
गजदघ्न त्रि० હાથી જેવડું.
गजदन्त पु० ગણપતિ, હાથીનો દાંત, ભીંતમાં નાખેલી ખુંટી.
गजदन्त त्रि० હાથીના જેવા દાંતવાળું.
गजदन्तफला स्त्री० એક જાતનો વેલો.
गजदान न० હાથીનો મદ, હાથીનું દાન
गजद्वयस त्रि० गजदघ्न જુઓ.
गजनासा स्त्री० હાથીની સુંઢ.
गजपति पु० શ્રેષ્ઠ હાથી, અત્યંત ઉંચો હાથી.
गजपादप पु० એક જાતનું ઝાડ.
गजपिप्पली स्त्री० ગજપીપર.
गजपुङ्गव पु० गजपति જુઓ.
गजपुट पु० ઔષધ-રસાયન વગેરે પકાવવા માટે એક હાથ જમીનમાં કરેલો ખાડો.
गजपुर न० હસ્તિનાપુર.
गजपुष्पी स्त्री० એક જાતનો વેલો.
गजप्रिया स्त्री० सल्लकी વૃક્ષ.
गजबन्धनी स्त्री० હાથીશાળા, હાથીખાનું
गजबन्धिनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गजभक्षक पु० પીપળાનું ઝાડ.
गजभक्ष्या स्त्री० गजप्रिया જુઓ.
गजमण्डलिका स्त्री० હાથીઓનું મંડળ, હાથીઓનો સમૂહ.
गजमण्डली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गजमाचल पु० સિંહ.
गजमाचली स्त्री० સિંહણ.
गजमात्र त्रि० હાથી જેવડું.
गजमुक्ता स्त्री० હાથીના ગંડસ્થળમાં થતું મોતી.
गजमुख पु० ગણપતિ.
गजमुख न० હાથીનું મોઢું.

गजमोटन પુ૦ સિંહ.
गजमोटनी સ્ત્રી૦ સિંહણ.
गजयूथ ન૦ હાથીઓનું ટોળું.
गजवदन પુ૦ ગણપતિ.
गजवदन ન૦ હાથીનું મોઢું.
गजवल्लभा સ્ત્રી૦ गजप्रिया જુઓ.
गजवीथी સ્ત્રી૦ રોહિણી, આર્દ્રા અને મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર, હાથીઓની પંક્તિ.
गजव्रज પુ૦ હાથીઓનો સમૂહ, હાથીઓની ગતિ.
गजव्रज ત્રિ૦ હાથીની પેઠે ગતિવાળું.
गजशिक्षा સ્ત્રી૦ હાથીઓને ચલાવવાનો અભ્યાસ.
गजशिरस् પુ૦ તે નામે એક દૈત્ય, ગણપતિ.
गजशिरस् ન૦ હાથીનું મસ્તક.
गजसाह्वय પુ૦ હસ્તિનાપુર.
गजस्कन्ध પુ૦ તે નામે એક દૈત્ય.
गजस्कन्ध ત્રિ૦ હાથીની ખાંધ જેવી ખાંધવાળું.
गजाख्य પુ૦ चक्रमर्द વૃક્ષ.
गजाख्य ન૦ હસ્તિનાપુર.
गजाग्रणी પુ૦ ઈન્દ્રનો ઐરાવત હાથી, શ્રેષ્ઠ હાથી.
गजाजीव પુ૦ હાથીનો માવત.
गजाण्ड પુ૦ એક જાતનો મૂળો.
गजादन પુ૦ પીપળાનું ઝાડ.
गजादिनामन् સ્ત્રી૦ ગજપીપર.
गजादिनामा સ્ત્રી૦ ગજપીપર.
गजानन પુ૦ ગણપતિ
गजानन ન૦ હાથીનું મોઢું.
गजारि પુ૦ શિવ, સિંહ, હાથીનો શત્રુ.
गजारूढ ત્રિ૦ હાથી ઉપર ચઢેલ.
गजारोह પુ૦ હાથીનો માવત.
गजाशन પુ૦ પીપળાનું ઝાડ.
गजाशन ન૦ કમળનું મૂળ.
गजासुर પુ૦ તે નામે એક અસુર.
गजासुरद्वेषिन् પુ૦ શિવ.
गजासुहृद् પુ૦ શિવ, સિંહ.
गजास्य પુ૦ ગણપતિ, ગજાસુર દૈત્ય.
गजास्य ન૦ હાથીનું મોઢું.
गजाह्व ન૦ હસ્તિનાપુર.
गजाह्वय ન૦ ઉપરનો અર્થ.
गजाह्वा સ્ત્રી૦ હસ્તિનાપુર, ગજપીપર.
गजेन्द्र પુ૦ गजपति જુઓ, ઇન્દ્રનો ઐરાવત હાથી.
गजेन्द्र પુ૦ ઈન્દ્રદ્યુમ્ન રાજા.
गजेष्टा સ્ત્રી૦ ભોય કોહળું.
गजोदर પુ૦ તે નામે એક દૈત્ય.
गजोषणा સ્ત્રી૦ ગજપીપર.
गञ्ज પુ૦ અપમાન, તિરસ્કાર, વાડો, નેસ, ભંડાર, કોઠાર, ખાણ, ખજાનો, પામરનું ઘર, બજાર, દારૂનું વાસણ.
गञ्जन ત્રિ૦ અપમાન કરનાર, તિરસ્કાર કરનાર.
गञ्जा સ્ત્રી૦ દારૂનું પીઠું, ગાંજાનું ઝાડ.
गञ्जाकिनी સ્ત્રી૦ ગાંજામાથી બનાવેલ ઔષધ.
गञ्जायिका સ્ત્રી૦ ગાંજો, ભાંગ.
गञ्जिका સ્ત્રી૦ દારૂનું પીઠું, દારૂની દુકાન.
गंड् ભ્વા૦ પ૦ અ૦ સેટ્ ગાલ ઉપર રોગ વગેરેનું થવું.
गड् ભ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ સીંચવું, છાંટવું
गड પુ૦ એક જાતનું માછલું, વિઘ્ન, ખાઇ, વ્યવધાન, તે નામે એક દેશ.
गडक પુ૦ એક જાતનું માછલું.
गडदेशज ન૦ એક જાતનું મીઠું.
गडयन्त પુ૦ મેઘ
गडलवण ન૦ એક જાતનું મીઠું—અજમેરી મીઠું.
गडि પુ૦ વર્ષ, આળસુ બળદ.
गडु પુ૦ તે નામે એક રોગ, એક જાતનું અસ્ત્ર, ભાલો, પાણીની ઝારી.

गड्डु त्रि० कुब्जडुं, खुंधीयल, निरर्थक एवो कोई पदार्थ.
गड्डुक पु० पाणीनी झारी, ते नामे ऋषि.
गड्डुकंठ त्रि० जेने कंठमां गडु रोग थयो छे ते.
गड्डुर त्रि० कुब्जडुं, खुंधीयल
गड्डुल त्रि० उपरना अर्थ
गड्डेर पु० बकरो, घेटो.
गड्डेरी स्त्री० बकरी, घेटी.
गड्डोल्य न० एक जातनुं भीडुं.
गड्डोल पु० बंदुक के तोपनी गोळी, ग्रास, कोळीयो.
गड्डूर पु० बकरो, घेटो
गड्डूरिका स्त्री० घेटा–बकरानी पंक्ति, अकस्मात आवेलो पाणीनो प्रवाह.
गड्डूल पु० बकरो, घेटो.
गड्डूलिका स्त्री० गड्डूरिका जुओ.
गड्डुक पु० झारी नामे जळपात्र.
गण् चु० उभ० स० सेट् संख्या करवी, गणवुं, अव+अवगणना करवी, अपमान करवुं. वि+विशेष गणवुं.
गण पु० समूह, प्रमथ नामे महादेवनो गण, सेनानी अमुक संख्या, चोर नामे सुगंधी द्रव्य, गणपति, देव–मनुष्य अने राक्षस एवा नामधारी अमुक नक्षत्रगण, ध्रुव एवा नामवाळो अमुक नक्षत्रगण, वेपारी वर्ग, व्याकरणप्रसिद्ध धातुओनो समुदाय, गणपाठग्रंथ, पाणिनीय स्वरादिस्वरूपप्रतिपादक ग्रंथ, ते नामे एक दैत्य, स्वपक्ष, वाक्य, छंदःशास्त्रप्रसिद्ध भगण वगेरे गण, एक जातनी संख्या
गणक त्रि० गणती करनार, गणनार
गणक पु० गणितशास्त्री, ज्योशी
गणकर्णिका स्त्री० इंदरवरणानुं झाड
गणकार पु० व्याकरणप्रसिद्ध धातुगणविषयक ग्रंथकार, बीजो पांडव–भीमसेन.
गणकारि पु० व्याकरणप्रसिद्ध धातुगणनो ग्रंथ बनावनार.
गणकी स्त्री० गणितशास्त्री–स्त्री, जोशीनी स्त्री.
गणकूट पु० न० विवाहमां उपयोगी कूट.
गणचक्रक न० धार्मिक मनुष्योनुं एकत्र मळी भोजन.
गणता स्त्री० गणनो समूह.
गणतिथ त्रि० समुदायने पूर्ण करनार.
गणत्व न० गणनो समूह.
गणदीक्षा स्त्री० गणपतिना पूजननी दीक्षा, कोइ कार्यसमारंभनी समाप्ति सुधीनो नियम स्वीकारवो ते.
गणदीक्षित त्रि० जेणे गणपतिना पूजन वगेरेनी दीक्षा लीधी होय ते, जेणे अमुक कार्यनी समाप्ति सुधीनो नियम लीधो होय ते
गणदीक्षिन् पु० अनेकने यज्ञ करावनार.
गणदीक्षिन् त्रि० गणेशनी दीक्षावाळुं.
गणदेवता स्त्री० समूहरूप देव.
गणद्रव्य न० गणनी मालीकीनुं द्रव्य, गणपति जेना देव होय ते द्रव्य.
गणद्वीप पु० न० जेमां सात राजाओनुं राज्य छे तेवो एक बेट.
गणधर पु० अमुक समुदायनो अधिकारी नेता, जैन तीर्थंकरोना शिष्य वर्गोपकी पट्टशिष्य.
गणन न० गणवुं, गणत्री करवी
गणना स्त्री० उपरना अर्थ.
गणनाथ त्रि० अमुक कोइ समुदायनो नेता.
गणनाथ पु० गणपति, शिव.
गणनायक पु० उपरना अर्थ.
गणनायक त्रि० गणनाथ त्रि० जुओ.
गणनायिका स्त्री० दुर्गा देवी.
गणनीय त्रि० गणवा योग्य, गणत्री करवा योग्य.
गणपति पु० गणेश, शिव

गणपति त्रि० अमुक समूहनो नायक.
गणपतिकल्प पु० गणपतिना पूजन वगेरेनी विधि.
गणपर्वत पु० कैलास पर्वत.
गणपाठ पु० व्याकरणप्रसिद्ध गणपाठग्रंथ.
गणपाद् पु० महादेवना गण जेवा जेना पग होय ते.
गणपीठक न० छाती.
गणपुङ्गव त्रि० समुदायमा श्रेष्ठ.
गणपुङ्गव पु० ते नामे एक देश, ते देशनो राजा.
गणपूज्य पु० ते नामे एक देश, ते देशनो राजा.
गणपूज्य त्रि० समुदायमा पूजवा योग्य.
गणपूर्व्य पु० गामेती, गामनो पटेल–नायक.
गणभर्तृ पु० महादेव, गणपति
गणभर्तृ त्रि० समुदायनो स्वामी, समुदायनो पोषक.
गणयज्ञ पु० समुदाये करवानो यज्ञ.
गणयाग पु० समुदायनी शांति निमित्ते करवानो यज्ञ.
गणयितृ त्रि० गणनार, गणत्री करनार.
गणरत्न न० ते नामे एक व्याकरणग्रंथश्लोकबद्ध.
गणराज्य न० ते नामे एक देश.
गणरात्र न० रात्रिओनो समुदाय.
गणरूप पु० आकडानु झाड.
गणरूपक पु० उपरनो अर्थ.
गणरूपिन् पु० धोळा आकडानु झाड.
गणवत् त्रि० गणवाळुं, समुदायवाळुं.
गणवती स्त्री० दिवोदासनी माता.
गणवतीसुत पु० दिवोदास राजा.
गणशस् अव्य० गणे गणे करीने, समुदाये करीने
गणश्रि पु० समुदायरूपे रहेला मरुत वगेरेदेवो.
गणहास त्रि० समुदायने हसनार
गणहासक त्रि० उपरनो अर्थ.
गणहासक पु० चोर नामे सुगंधी द्रव्य.
गणाग्रणी पु० गणेश.
गणाग्रणी त्रि० समुदायमा अग्रेसर.
गणाचल पु० कैलास पर्वत
गणाधिप पु० गणेश, शिव.
गणाधिप त्रि० समुदायनो स्वामी.
गणाधिपति पु० गणेश, शिव.
गणाधिपति त्रि० समुदायनो पति.
गणान्न न० घणानी मालीकीनु अन्न, अनेकने उद्देशी अपातुं अन्न.
गणाभ्यन्तर त्रि० समुदायने सोंपेल धन वगेरे उपर जीवनार.
गणि स्त्री० गणवुं, गणत्री करवी
गणिका स्त्री० वेश्या, जूई, गणीयारीनु झाड, हाथणी, गणनारी स्त्री.
गणिकापति पु० व्यभिचारीपुरुष, रंडीबाज.
गणिकारिका स्त्री० गणीयारीनु झाड.
गणिकारी स्त्री० उपरनो अर्थ.
गणित त्रि० गणेल, धारेल,
गणित न० गणवुं, गणितशास्त्र, ग्रहोनी गति-स्थिति वगेरेनी गणना.
गणितव्य त्रि० गणवा योग्य.
गणिताध्याय पु० सिद्धांतशिरोमणि नामना ज्योतिष-ग्रंथनो एक अध्याय.
गणितिन् त्रि० गणनार, गणत्री करनार.
गणिन् त्रि० समुदायवाळुं.
गणिपिटका स्त्री० जैनमने आचारांग वगेरे बार अंग
गणीभूत त्रि० समुदायरूप थयेल.
गणेय त्रि० गणवा योग्य.
गणेरु पु० करेणनुं झाड
गणेरु स्त्री० वेश्या स्त्री.
गणेरुक पु० गणीयारीनुं झाड.
गणेरुका स्त्री० कुटणी स्त्री, गणीयारीनुं झाड.
गणेश पु० गणपति, महादेव

गणेशकुण्ड न० नर्मदा नदीमा रहेलो कुंड.
गणेशकुसुम न० रातुं फूल.
गणेशखण्ड न० स्कंदपुराणमानो એક ભાગ.
गणेशजननी स्त्री० દુર્ગા દેવી, પાર્વતી.
गणेशभूषण न० સિંદૂર.
गणेशान पु० ગણેશ, શિવ.
गणेश्वर पु० ઉપરના અર્થ, રુદ્ર વગેરે ગણદેવ.
गणोत्साह पु० ગેંડો પશુ.
गणोत्साही स्त्री० ગેંડી.
गण्ड पु० ગાલ, લમણું, હાથીનું ગંડસ્થળ, પરપોટો, ફોલ્લો, વીથીનું એક અંગ, ચિન્હ, વીર, ઘોડાનું ઘરેણું, ગાંઠ, વિષ્કુંભ વગરે યોગો પૈકી દશમો યોગ, ગેંડો પશુ, ઉકાળો.
गण्डक पु० ઉપરના અર્થ, ગાંઠ.
गण्डक पु० ब० તે નામે એક દેશ.
गण्डकारी स्त्री० ખેરનું ઝાડ.
गण्डकाली स्त्री० ખેરનું ઝાડ.
गण्डकी स्त्री० ગેંડી, તે નામે એક નદી, તે નદીની અધિષ્ઠાત્રી દેવી.
गण्डकीपुत्र पु० શાલગ્રામ
गण्डकीशिला स्त्री० શાલગ્રામ શિલા.
गण्डकुसुम न० હાથીનો મદ.
गण्डकूप पु० પર્વતના ઉચ્ચ પ્રદેશમા રહેલો કુવો.
गण्डगात्र न० જેમાં પુષ્કળ ફળ હોય તેવું વૃક્ષ
गण्डदूर्वा स्त्री० એક જાતની ધ્રોખડ
गण्डपाद त्रि० ગડના જેવા પગ હોય તે.
गण्डफलक न० વિશાળ ગાલ, પહોળું લમણું.
गण्डफलक त्रि० વિશાળ ગાલવાળું
गण्डमाला स्त्री० ગંડમાળ રોગ, ગળામાં થતો એક રોગ
गण्डमालिका स्त्री० રીસામણીનો વેલો.
गण्डमालिन् त्रि० ગંડમાળ રોગવાળું.
गण्डयन्त पु० મેઘ.
गण्डली पु० મહાદેવ.
गण्डलेखा स्त्री० શ્રેષ્ઠ ગંડસ્થળ, ઉત્તમ ગાલ.
गण्डशिला स्त्री० મોટો પત્થર.
गण्डशैल पु० ગાલ, પર્વત ઉપરથી ગબડી પડેલો મોટો પત્થર.
गण्डसाह्वया स्त्री० ગંડકી નદી.
गण्डस्थल न० ગાલ, લમણુ, હાથીનું ગંડસ્થળ.
गण्डस्थली स्त्री० ઉપરના અર્થ.
गण्डाङ्ग पु० ગેંડો પશુ.
गण्डाङ्गी स्त्री० ગેંડી.
गण्डान्त न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તિથિ–નક્ષત્ર વગેરેનો એક–સમય.
गण्डारि पु० કોવિદાર વૃક્ષ.
गण्डाली स्त्री० ધોળી ધ્રોખડ.
गण्डि पु० વૃક્ષના મૂળથી શાખા સુધીનો ભાગ.
गण्डिक पु० પરપોટા જેવો ક્ષુદ્ર પત્થર.
गण्डिका स्त्री० ક્ષુદ્ર ગંડપાષાણ.
गण्डी स्त्री० ગેંડી પશુ.
गण्डीर पु० એક જાતનું ઝાડ.
गण्डु पु० स्त्री० ઓશીકું
गण्डुल त्रि० ગાંઠ.
गण्डुमत् त्रि० ગાંઠવાળું.
गण्डू पु० स्त्री० ઓશીકું.
गण्डू पु० ગાંઠ
गण्डूपद पु० એક જાતનો જંતુ.
गण्डूपदभव न० સીસું.
गण्डूपदी स्त्री० એક જાતનો ક્ષુદ્ર જીવ
गण्डूष पु० પાણીનો કોગળો, હાથીની સૂંઢનો અગ્ર ભાગ, એક ચાગળું માપ.
गण्डूषा स्त्री० ઉપરના અર્થ, કોગળો, ચાગળું માપ
गण्डोपधान न० ઓશીકું.
गण्डोल पु० ગોળ, ગ્રાસ, કોળીઓ, કોગળો

गण्डोलपाद त्रि० ગોળાકાર પગવાળું.

गण्य त्रि० ગણવા યોગ્ય, ગણત્રીને મેળવનાર, ગણમાં હોનાર–થનાર.

गत त्रि० ગયેલ, એ પ્રમાણે થયેલ, સમાપ્ત થયેલ, પડેલ, જાણેલ, પ્રાપ્ત થયેલ, ગતિ કરેલ.

गत न० ગમન, ગતિ.

गतकाल पु० ગયેલો સમય.

गतक्लम पु० જેનો થાક ઉતરી ગયો હોય તે.

गतचेतन त्रि० ગયેલા ચેતનવાળું, બેભાન.

गतज्वर त्रि० જેનો તાવ ઉતરી ગયો હોય તે.

गततोयद त्रि० જેમાંથી મેઘ ચાલ્યો ગયો હોય તે.

गतत्रप त्रि० નિર્લજ્જ.

गतदिन न० ગયેલો દિવસ.

गतधृति त्रि० જેની ધીરજ ગઇ હોય તે.

गतधृति स्त्री० ગયેલી ધીરજ.

गतनासिक त्रि० નાક વગરનું, નકટું.

गतप्रत्यागत त्रि० પહેલાં ગયેલ અને ફરી પાછું આવેલ.

गतबुद्धि त्रि० જ્ઞાન રહિત, બુદ્ધિ વગરનું.

गतबुद्धि स्त्री० ગયેલી બુદ્ધિ.

गतभर्तृका स्त्री० જેનો પતિ ગયો હોય તે સ્ત્રી, વિધવા.

गतमाय त्रि० જેનું કપટ ગયું હોય તે, નિષ્કપટી, જેનું અજ્ઞાન ગયું હોય તે, આચારહિત.

गतरस त्रि० નાશ પામેલા રસવાળું.

गतलक्ष्मीक त्रि० જેની લક્ષ્મી ગઇ હોય તે, શોભાશૂન્ય.

गतवत् त्रि० જનાર, પ્રાપ્ત કરનાર.

गतवित्त त्रि० ગયેલા ધનવાળું.

गतविभव त्रि० જેનો વૈભવ ગયો હોય તે.

गतव्यथ त्रि० જેની પીડા ગઇ હોય તે.

गतशैशव त्रि० જેની બાલ્યાવસ્થા ગઈ હોય તે.

गतशोक त्रि० જેનો શોક ગયો હોય તે.

गतसङ्ग त्रि० ફળકામનારહિત.

गतसन्नक पु० મદ વગરનો હાથી.

गतस्पृह त्रि० જેની તૃષ્ણા દૂર થઈ હોય તે.

गतस्मय त्रि० અહંકાર રહિત, વિસ્મયરહિત.

गताक्ष त्रि० આંધળું.

गतागत न० જવું આવવું.

गतागत पु० એક જાતનું પક્ષી.

गतागत त्रि० પહેલાં ગયેલ અને ફરીથી પાછું આવેલ.

गताध्वन् त्रि० માર્ગને ઓળંગેલ, જેણે અમુક રસ્તો કાપ્યો હોય તે, જેણે તત્વ જાણ્યું હોય તે.

गताध्वन् स्त्री० ચૌદશયુક્ત અમાસ.

गताध्वा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

गतानुगत त्रि० ગયેલાની પાછળ ગયેલ, ગયેલાને અનુસરેલ.

गतानुगत न० ગયેલાને અનુસરવું, ગયેલાની પાછળ જવું.

गतानुगतिक त्रि० ગયેલાની પાછળ જનાર, ગાડરીયા પ્રવાહને અનુસરનાર, કોઇની નકલ કરનાર.

गतान्त त्रि० જેનો અંતકાળ સમીપ હોય તે, મરવાની અણીપર આવેલું, છેલ્લી હદે પહોચેલ, છેડાને પામેલ.

गतायुस् त्रि० જેના આયુષનો અંત આવેલો હોય તે, મરણ પામેલ.

गतार्त्तवा स्त्री० પચાસ વર્ષ ઉપરની સ્ત્રી, રોગ વગેરેથી જેને અટકાવ આવતો બંધ થયો હોય તેવી સ્ત્રી.

गतार्थ त्रि० જેણે અર્થ જાણેલો હોય તે, જેનો અર્થ જાણવામાં આવ્યો હોય તેવો પદાર્થ વગેરે, નિર્ધન, ધનહીન થયેલ.

गतासु त्रि० મરણ પામેલ, મુડદું.
गति स्त्री० ગમન, ગતિ, જવું, પરિણામ, જ્ઞાન, પ્રમાણ, માર્ગ, પદ્ધતિ, સ્થાન, સ્વરૂપ, વિષય, યાત્રા, પ્રમાણ, ઉપાય, નાડીવ્રણ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ પ્રત્યવગેરે શબ્દો, સૂર્યાદિ ગ્રહોની ગતિ, પાપાચારણ, આશ્રય, આધાર, ક્ષેમ, યુદ્ધકુશલતા.
गतिक न० ગમન, જવું, માર્ગ, સ્થિતિ, દશા, આશ્રય, આધાર.
गतितालिन् पु० તે નામે કાર્તિકસ્વામીનું એક સૈન્ય.
गतिला स्त्री० નેતર, નદી, પરંપરા.
गतिसत्तम पु० પરમેશ્વર.
गत्यून त्रि० ન જઈ શકાય તેવું, ઉજડ, નિરાશ્રિત.
गत्वन् त्रि० જનાર.
गत्वर त्रि० ગમન કરવાના સ્વભાવવાળું.
गत्वरी स्त्री० ગમન કરનારી સ્ત્રી.
गत्वा अव्य० જઈને.
गद् चु० उभ० अ० सेट् બકરાંનો શબ્દ થવો, ગાજવું.
गद् भ्वा० प० स० सेट् સ્પષ્ટ બોલવું, प्रति+ સામા જવાબ આપવો, वि+વિરુદ્ધ કહેવું. नि+અત્યંત કહેવું.
गद पु० રોગ, મેઘનો શબ્દ, રોહિણીમાં જન્મેલ વસુદેવનો એક પુત્ર,તે નામે અસુર.
गद न० એક જાતનો કોઢ, એક જાતનું ઝેર.
गदगद न० ગળગળું બોલવું.
गदयित्नु पु० કામદેવ.
गदयित्नु त्रि० કામુક, બહુ બોલનાર, વાચાળ.
गदा स्त्री० ગદા નામે એક હથિઆર, ભુહિતત્વ, પાડલવૃક્ષ.
गदाख्य न० એક જાતનું ઝેર.
गदागद पु० द्वि० અશ્વિનીકુમાર–સ્વર્ગના વૈદ્ય.
गदाग्रज पु० બળરામ, શ્રીકૃષ્ણ.
गदाग्रणी पु० ક્ષય રોગ.
गदाधर पु० વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ.
गदाभृत पु० ઉપરનો અર્થ.
गदामुद्रा स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.
गदाम्बर पु० મેઘ.
गदाराति पु० ઔષધ, દવા.
गदालोल न० ગયામાં આવેલું એક તીર્થ.
गदावसान न० મથુરાની પાસે જરાસંધે છોડેલી ગદા જ્યાં પડી હતી તે સ્થળ.
गदासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક આસન.
गदाह्व न० એક જાતનું ઝેર.
गदित त्रि० કહેલ.
गदितवत् त्रि० કહેનાર.
गदितृ त्रि० કહેનાર.
गदिन् पु० વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ.
गदिन् त्रि० ગદા ધારણ કરનાર, રોગી.
गद्गद् कण्ड्वा० प० अ० सेट् ગળગળું બોલવું.
गद्गद पु० ગળગળો શબ્દ.
गद्गद त्रि० ગળગળું બોલનાર.
गद्गदध्वनि त्रि० ગળગળો અવાજ.
गद्गदध्वनि त्रि० ગળગળા અવાજવાળું.
गद्गदपद न० ગળગળો શબ્દ.
गद्गदपद त्रि० ગળગળા શબ્દવાળું.
गद्गदवाचा स्त्री० ગળગળી વાણી.
गद्य त्रि० કહેવા યોગ્ય, બોલવા યોગ્ય.
गद्य न० શ્લોક વગરનું વાક્યાત્મક કાવ્ય
गद्याण पु० એક જાતનું વજન, ગદીયાણું, ૪૮ ચણોઠીભાર.
गद्याणक पु० ઉપરનો અર્થ.
गद्यात्मक त्रि० ગદ્યવાળું કાવ્ય વગેરે.
गद्यान पु० गद्याण જુઓ,
गद्यानक पु० ઉપર પ્રમાણે.
गद्यालक न० गद्याण જુઓ.
गध्य त्रि० ગ્રહણ કરવા યોગ્ય.
गध् दिवा० प० स० सेट् મિશ્ર થવું.

गन्तव्य त्रि० गमन करवा योग्य, प्राप्त करवा योग्य, जाणवा योग्य.
गन्तु त्रि० जनार, मुसाफर.
गन्तृ त्रि० जनार, मेळवनार, प्राप्त करनार.
गन्त्री स्त्री० बेलगाडी, गमन करनारी स्त्री.
गन्त्रीरथ पु० बेल गाडी.
गन्दिका स्त्री० ते नामे एक नगरी.
गन्ध चु० आ० स० सेट् पीडवुं, हिंसा करवी, जवुं, शणगारवुं, सूचववुं.
गन्ध पु० गंध, वास, लेश, थोडुं, संबंध, गंधक, गर्व, सरगवानुं झाड, घसेलुं चंदन, सुवासित पदार्थ, सुगंध.
गन्ध न० काळुं अगर चंदन.
गन्ध त्रि० पाडोशी, गंधवाळुं.
गन्धक पु० गंधक नामनी उपधातु, सरगवानुं झाड.
गन्धकचूर्ण पु० बंदुक वगेरेमां भरवानो दारू.
गन्धकन्द पु० कसेरु वृक्ष.
गन्धकारिका स्त्री० सैरन्ध्री, दासी.
गन्धकारी स्त्री० घोळी रीसामणी.
गन्धकालिका स्त्री० नीचेनो अर्थ.
गन्धकाली स्त्री० व्यासनी माता सत्यवती.
गन्धकाष्ठ न० सुगंधवाळुं लाकडुं, चंदननुं लाकडुं, अगर चंदन.
गन्धकुटी स्त्री० मुरा नामे एक सुगंधी द्रव्य.
गन्धकुसुमा स्त्री० गणीयारीनुं झाड.
गन्धकेलिका स्त्री० कस्तूरी.
गन्धकोकिला स्त्री० एक जातनी औषधि.
गन्धखेड न० एक जातनुं सुगंधी घास.
गन्धखेडक न० उपरनो अर्थ.
गन्धखेल न० गन्धखेड जुओ.
गन्धखेलक न० उपर प्रमाणे.
गन्धगज पु० गंधहस्ती, सर्वोत्तम हाथी.
गन्धगुण त्रि० गंध गुणवाळुं.
गन्धघ्राण न० सुंघवुं.
गन्धचेलिका स्त्री० कस्तूरी.

गन्धजटिला स्त्री० वज वनस्पति.
गन्धजल न० सुवासित जळ.
गन्धजात न० तजना झाडनुं पांदडुं.
गन्धजात न० सुगंधी पदार्थोनो समूह.
गन्धज्ञा स्त्री० नाक.
गन्धतण्डुल पु० एक जातनी सुगंधी डांगेर.
गन्धतन्मात्र न० सांख्यमतप्रसिद्ध पंचतन्मात्राओमांनी गंधतन्मात्रा.
गन्धतूर्य न० एक जातनुं रणवादित्र.
गन्धतृण न० एक जातनुं सुगंधी घास.
गन्धतैल न० सुगंधी तेल, अत्तर वगेरे.
गन्धत्वच् न० एलवालुक जुओ.
गन्धदला स्त्री० अजमोद वनस्पति.
गन्धदारु न० चंदन.
गन्धद्रव्य न० नागकेसर, सुगंधवाळुं हरकोइ द्रव्य.
गन्धद्विप पु० श्रेष्ठ हाथी, मदनी सुगंधवाळो हाथी.
गन्धधारिन् त्रि० सुगंधी द्रव्य धारण करनार.
गन्धधारिन् पु० महादेव.
गन्धधूमज पु० एक जातनु सुगंधी द्रव्य
गन्धधूलि स्त्री० कस्तूरी.
गन्धन न० उत्साह, प्रकाश, करवुं, सूचववुं, हिंसा करवी, एक जातनुं घास.
गन्धनकुल पु० छछुंदर नामे प्राणी.
गन्धनाकुली स्त्री० रास्ना नामे वनस्पति.
गन्धनामन् पु० राती तुलसी.
गन्धनाम्नी स्त्री० एक जातनो रोग.
गन्धनालिका स्त्री० नाक
गन्धनाली स्त्री० नाक
गन्धनिलया स्त्री० बट मोगरानुं झाड
गन्धनिद्रा स्त्री० कचूरो नामे वनस्पति
गन्धप पु० ते नामे एक देवगण.
गन्धपत्र पु० धोळी तुलसी, मरवानुं झाड, नारंगीनुं झाड, बीलीनुं झाड.

गन्धपत्रा स्त्री० કચૂરો.
गन्धपत्रिका स्त्री આસંધ, અજમોદ, એ નામે વનસ્પતિ
गन्धपत्री स्त्री० ઉપરના અર્થ.
गन्धपलाशिका स्त्री० હળદર.
गन्धपलाशी स्त्री० કચૂરો વનસ્પતિ.
गन्धपाषाण पु० ગંધક.
गन्धपिशाचिका स्त्री० धूप.
गन्धपीता स्त्री० કચૂરો વનસ્પતિ
गन्धपुष्प पु० નેતરનું ઝાડ, અંકોટક વૃક્ષ.
गन्धपुष्प त्रि० દુર્ગંધ સુગંધી ફૂલ ઝાડ.
गन्धपुष्प न० સુગંધી ફૂલ.
गन्धपुष्प न० द्वि० ગંધ અને ફૂલ.
गन्धपुष्पा स्त्री० ગળીનુ ઝાડ, કેવડાનું ઝાડ, ગણીયારીનુ ઝાડ.
गन्धप्रियङ्गु पु० ગંધફળી નામે વનસ્પતિ
गन्धफणिज्झक पु० રાતી તુલસીનું ઝાડ.
गन्धफल पु० કોઠનુ ઝાડ, બીલીનું ઝાડ, તેજફળનું ઝાડ.
गन्धफल त्रि० સુગંધી ફળવાળું ઝાડ.
गन्धफला स्त्री० પ્રિયંગુવૃક્ષ, મેથી, વિદારી, સલ્લકી વૃક્ષ.
गन्धफली स्त्री० ચંપાની કળી, પ્રિયંગુવૃક્ષ
गन्धवणिज पु० સુગંધી દ્રવ્યોનો વેપારી, એક જાતનો વર્ણસંકર
गन्धवन्धु पु० આંબાનું ઝાડ.
गन्धवहुला स्त्री० गोरक्षी वृक्ष
गन्धबीजा स्त्री० મેથી
गन्धभद्रा स्त्री० તે નામે એક વેલો
गन्धभाण्ड पु० ઉપરનો અર્થ
गन्धमांसी स्त्री० એક જાતની જટામાંસી વનસ્પતિ
गन्धमातृ स्त्री० પૃથ્વી.
गन्धमाद पु० રામના સૈન્યમાંનો તે નામે એક વાનર, તે નામે અક્રૂરનો એક ભાઈ.
गन्धमादन पु० તે નામે એક પર્વત
गन्धमादन न० ગંધમાદન પર્વતમાં આવેલુ એક વન
गन्धमादन पु० ગંધમાદન પર્વતમાં વસનારો સૈનિક એક વાનર, ભમરો, ગંધક
गन्धमादनी स्त्री० મદિરા–દારૂ
गन्धमादिन् त्रि० ગંધવડે જે મત્ત બનેને
गन्धमादिनी स्त्री० લાખ, મુરા નામનુ એક ગંધદ્રવ્ય.
गन्धमार्ज्जार पु० એક જાતનો બિલાડો
गन्धमालती स्त्री० તે નામે સુગંધી વેલો
गन्धमालिनी स्त्री० મુરા નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.
गन्धमुखा स्त्री० છછુંદરી
गन्धमुखी स्त्री० સુગંધી મુખવાળી કોઈસ્ત્રી.
गन्धमुण्ड पु० गन्धभद्रा જુઓ.
गन्धमुषी स्त्री० છછુંદરી.
गन्धमूल पु० कुलञ्ज वृक्ष, सल्लकी वृक्ष
गन्धमूला स्त्री० કચૂરો વનસ્પતિ
गन्धमूलिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ, સાકરી વનસ્પતિ.
गन्धमूली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गन्धमूषिक पु० છછુંદર.
गन्धमूषिका स्त्री० છછુંદરી.
गन्धमूषी स्त्री० છછુંદરી
गन्धमृग पु० કસ્તૂરી મૃગ
गन्धमैथुन पु० બળદ
गन्धमोदन पु० ગંધક
गन्धमोहिनी स्त्री० ચંપાની કળી
गन्धयुक्ति स्त्री० સુગંધી દ્રવ્યોને યોજવાનો એક પ્રકાર
गन्धरस पु० એક જાતની ઉપધાતુ–આબોળ
गन्धरस पु० द्वि० સુગંધ અને રસ
गन्धरसाङ्गक पु० શ્રીવેષ્ટન નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય
गन्धराज पु० તે નામે એક ફૂલઝાડ, એક

જાતનો ગુગળ, જવાદિ નામનું એક ગંધદ્રવ્ય.
गन्धराज न० ચંદન.
गन्धराज न० એક હરકોઇ ગંધદ્રવ્ય.
गन्धराजी સ્ત્રી० નખલો નામે સુગંધી દ્રવ્ય.
गन्धर्व ઘોડો, કસ્તૂરી મૃગ, જન્મ અને મરણની વચ્ચે હોનાર યાતના શરીરવાળું એક ગુપ્ત પ્રાણી, દેવોનો ગવૈયો, દેવગણ, કિરણધારી ચંદ્ર-સૂર્ય વગેરે, તે નામે એક બેટ, સૂર્ય, કોયલ પક્ષી, જ્ઞાની મનુષ્ય, ધોળી કરેણનું ઝાડ, આકડાનું ઝાડ.
गन्धर्व त्रि० ગાનાર હરકોઇ.
गन्धर्वनगर न० આકાશમાં ઉત્પન્ન થયેલ અનિષ્ટસૂચક શહેર, ગંધર્વ-દેવ જાતિનું શહેર.
गन्धर्वपुर पु० ઉપરના અર્થ.
गन्धर्ववधू स्त्री० કચૂરો વનસ્પતિ, ચીડા નામનું એક સુગંધીદ્રવ્ય.
गन्धर्वलोक पु० વિદ્યાધરોના લોકની નીચે આવેલો ગંધર્વલોક.
गन्धर्वविद्या स्त्री० ગાન-વાદિત્ર-નૃત્ય વગેરેની વિદ્યા.
गन्धर्ववेद पु० સામવેદનો ઉપવેદ-સંગીતનો મૂળ ગ્રંથ.
गन्धर्वहस्त पु० એરંડાનું ઝાડ.
गन्धर्वहस्तक पु० એરંડાનું ઝાડ
गन्धर्वा स्त्री० કોકિલા.
गन्धलता स्त्री० પ્રિયંગુવૃક્ષ.
गन्धलोलुप त्रि० ગંધમા લુબ્ધ
गन्धलोलुपा स्त्री० મધમાખી.
गन्धवणिज् पु० गन्धवणिज् જુઓ.
गन्धवत् त्रि० ગંધવાળું.
गन्धवती स्त्री० પૃથ્વી, વ્યાસની માતા સત્યવતી, તે નામે એક નદી, તે નામે શહેર.
गन्धवल्कल न० તજ.
गन्धवल्लरी स्त्री० સહદેવી નામે એક વેલો.
गन्धवल्ली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गन्धवह पु० વાયુ, ગંધવાળો કોઈ નાયક, કસ્તૂરી મૃગ.
गन्धवह त्रि० ગંધને વહેનાર, ગંધ ધારણ કરનાર.
गन्धवहा स्त्री० નાક.
गन्धवहल पु० ધોળી તુલસીનું ઝાડ, સિતાર્જક વૃક્ષ.
गन्धवारि न० સુગંધી દ્રવ્યથી વાસિત કરેલું પાણી.
गन्धवाह पु० વાયુ, કસ્તૂરી મૃગ.
गन्धवाहा स्त्री० નાક.
गन्धविह्वल पु० ઘઉં.
गन्धवीजा स्त्री० મેથી.
गन्धवृक्ष पु० સાગનું ઝાડ.
गन्धवृक्षक पु० સાગનું ઝાડ.
गन्धव्याकुल पु० न० કક્કોલ.
गन्धशटी स्त्री० સુગંધી કચૂરો.
गन्धशाक न० ગૌરસુવર્ણશાક-નામે શાક.
गन्धशालि पु० એક જાતની સુગંધી ડાંગેર.
गन्धशुण्डिनी स्त्री० છછુંદરી.
गन्धशेखर पु० કસ્તૂરી.
गन्धसार पु० ચંદનવૃક્ષ, ગંધક, મોગરો.
गन्धसारण पु० વૃહન્નખી નામે ગંધ દ્રવ્ય, મુદ્દગર વૃક્ષ.
गन्धसूयी स्त्री० છછુંદરી
गन्धसोम न० રાત્રિવિકાશી-ચંદ્રવિકાશી કમળ-પોયણું.
गन्धहारिका स्त्री० સૈરંધ્રી, દાસી.
गन्धा स्त्री० ચંપાની કળી, કચૂરો, શાલપર્ણી વનસ્પતિ, સુગંધવાળી સ્ત્રી.
गन्धाखु स्त्री० છછુંદર.
गन्धाजीव पु० સુગંધી પદાર્થો વેચનાર વેપારી.
गन्धाढ्य न० જવાદિ નામનું ગંધદ્રવ્ય, ચંદન.
गन्धाढ्य पु० ચંદન વૃક્ષ.
गन्धाढ्य त्रि० ગંધવાળું.

गन्धाढया स्त्री० એક જાતનો સુગંધીવેલો, પીળી જૂઈ, તરુણ સ્ત્રી.
गन्धाधिक न० એક જાતનું કેસર.
गन्धापकर्षण न० ગંધ ખેંચી કાઢવો તે.
गन्धाम्ला स्त्री० જંગલી બીજોરૂં
गन्धार पु० बहु० તે નામે એક દેશ, તે દેશનો રાજા.
गन्धारि पु० ગંધાર દેશ.
गन्धाला स्त्री० એક જાતનો સુગંધી વેલો.
गन्धालिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ, કપૂરકાચલી વનસ્પતિ, ગંધની પંક્તિ.
गन्धाली स्त्री० ઉપરના અર્થ.
गन्धालीगर्भा स्त्री० ઝીણી એલચી.
गन्धाश्मन् पु० ગંધક.
गन्धाष्टक न० ચંદન વગેરે આઠ સુગંધી પદાર્થો–ચંદન, અગર, કપૂરકેસર, સુગંધીવાળો, ગોરોચન, કસ્તૂરી અને રતાંજળી.
गन्धाह्वा स्त्री० રાતી તુલસી.
गन्धि न० એક જાતનું કેસર.
गन्धिक पु० ગંધક, સુગંધી દ્રવ્યોનો વેપારી.
गन्धिन् त्रि० ગંધવાળું, સુગંધીદાર.
गन्धिन् पु० કસ્તૂરી મૃગ, માકડ, એક જાતની માખી.
गन्धिनी स्त्री० મુરા નામે ગંધ દ્રવ્ય.
गन्धिपत्र पु० સાતપુડાનું ઝાડ.
गन्धिपर्ण पु० સાતપુડાનું ઝાડ.
गन्धेन्द्रिय न० ગંધ લેનારી ઇન્દ્રિય–ઘ્રાણેન્દ્રિય.
गन्धोतु पु० એક જાતનો બિલાડો.
गन्धोत्कटा स्त्री० દમનક વૃક્ષ.
गन्धोत्तमा स्त्री० મદિરા–દારૂ.
गन्धोद न० સુગંધી પાણી–ગંધવાસિત પાણી.
गन्धोदक न० ઉપરનો અર્થ.
गन्धोपजीविन् पु० સુગંધી પદાર્થો વેચનાર.
गन्धोलि स्त्री० કચૂરો, એક જાતની ગોધ.
गन्धोली स्त्री० ઉપરના અર્થ, હંસલી.

गभ न० ભગ, યોનિ.
गभस्ति पु० કિરણ, સૂર્ય, બાહુ, હાથ, શિવ, આકડાનું ઝાડ.
गभस्ति स्त्री० અગ્નિની પત્ની સ્વાહા.
गभस्ति स्त्री० बहु० આંગળીઓ.
गभस्तिकर पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गभस्तिनेमि पु० પરમેશ્વર.
गभस्तिपाणि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गभस्तिमत् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, તે નામે એક બેટ.
गभस्तिमत् न० તે નામે એક પાતાલ.
गभस्तिहस्त पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गभस्ती स्त्री० અગ્નિની પત્ની સ્વાહા.
गभस्तीश पु० કાશીમાં રહેલ એક શિવલિંગ.
गभि त्रि० ગંભીર, ઉંડું.
गभीका स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
गभीर त्रि० ગંભીર, ઉંડું, ગહન, દુષ્પ્રવેશ, દુર્બોધ, ક્લિષ્ટ, અઘરૂં.
गभीर पु० ગંભીર શબ્દ, ઉંડો અવાજ.
गभीरध्वनि पु० ઉપરનો અર્થ.
गभीरात्मन् पु० પરમેશ્વર.
गभीरिका स्त्री० મોટું નગારૂં.
गभीलिक पु० મસૂર.

गम् भ्वा० प० स० अनिट् ગમન કરવું, જવું. अच्छ+સામે જવું, अति+ઓળંગી જવું. वि+अति+વિશેષે કરી ઓળંગી જવું. अधि–મેળવવું. सम्+अधि+સારી રીતે મેળવવું. अनु+પ્રાપ્ત થવું, પાછળ જવું, અનુસરવું, નકલ કરવી. अन्तर्+અંતર્ધાન થવું, વચ્ચે જવું. अप+દૂર થવું, નાશ પામવો. अपि+પોતાના કારણ વગેરેમાં પ્રવેશ કરવો. अभि+ સામે જવું. अव+જાણવું. आ+આવવું. अधि+आ+પ્રાપ્ત થવું, મેળવવું. अनु+आ+અનુકરણ કરવું, સારી રીતે જવું, પાછા જવું, પાછા આવવું. अभि+आ+સામા આવવું,

જવું. उप+आ+ સમીપ આવવું. प्रति+आ+પાછા વળી જવું, પાછા ફરવું. उद्+ ઉંચે જવું, ઉડવું, ઉદય પામવો. प्रति+उद्+સામે લક્ષ્ય કરી ઉદય પામવો-ઉડવું, સામા ઉડીને જવું. उप+સમીપ જવું. अभि+उप+પ્રતિજ્ઞા કરવી, સ્વીકારવું. नि+ નિયમથી પ્રાપ્ત થવું, નિયમપૂર્વક આવવું. निर्+નીકળવું. परा+પાછા ફરવું, ચોતરફ જવું. परि+ચોતરફ જવું. प्रति+વિપરીત જવું, સામા જવું. वि+વિશેષે કરી જવું, વિચ્છેદ થવો, જૂદા પડવું. सम्+સમાગમ કરવો, મળવું.

गम પુ૦ જિતેચ્છુ રાજાનું પ્રયાણ, માર્ગ, રસ્તો, એક જાતનું જુગાર, ગમન કરવું, નહિ જોયેલો માર્ગ, સમાનપાઠ, જવાતો માર્ગ વગેરે.

गमक ત્રિ૦ ગમન કરાવનાર, પહોંચાડનાર, જણાવનાર.

गमक પુ૦ એક પ્રકારનો સ્વર.

गमकारित्व ન૦ અવિચારીપણું.

गमथ પુ૦ મુસાફર.

गमन ન૦ ગમન કરવું, જવું, જિતેચ્છુનું પ્રયાણ, સ્ત્રી પાસે મૈથુન માટે જવું, મેળવવું, પ્રાપ્ત કરવું, જાણવું.

गमनार्ह ત્રિ૦ ગમન કરવા યોગ્ય, જવાયોગ્ય.

गमनीय ત્રિ૦ ઉપરનો અર્થ, મેળવવા યોગ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.

गमयत् ત્રિ૦ ગમન કરાવતું.

गमागम પુ૦ જવું, આવવું.

गमित ત્રિ૦ ગમન કરાવેલ, મોકલેલ.

गमिन् ત્રિ૦ ભવિષ્યમાં જનાર.

गमिष्ठ ત્રિ૦ અતિશય ગમન કરનાર.

गम्ल् ભ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ ગમન કરવું, જવું.

गम्भन् ત્રિ૦ ગંભીર.

गम्भर ન૦ પાણી.

गम्भारिका સ્ત્રી૦ ગંભારી વનસ્પતિ

गम्भारी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ, ગંભારીનું ફળ કે ફૂલ.

गम्भिष्ठ ત્રિ૦ અતિશય ગંભીર.

गम्भीर ત્રિ૦ ગંભીર, ઉંડું, અગાધ.

गम्भीर પુ૦ ગંભીર શબ્દ, બીજોરૂં, કમળ, ઋગ્વેદનો એક મંત્ર.

गम्भीरता ન૦ ગંભીરપણું.

गम्भीरत्व ન૦ ગંભીરપણું.

गम्भीरनाद पु० ગંભીર શબ્દ, ઉંડો અવાજ.

गम्भीरनाद ત્રિ૦ ગંભીર શબ્દવાળું.

गम्भीरवेधित् પુ૦ નીચેનો અર્થ જુઓ.

गम्भीरवेदिन् પુ૦ એક જાતનો હાથી જે અંકુશ વગેરેની પરિચિત શિક્ષાને પણ બેદરકારીથી ઘણે લાંબે વખતે ધ્યાનમાં લે છે.

गम्भीरार्थ પુ૦ ગંભીર અર્થ, ગહન અર્થ.

गम्भीरार्थ ત્રિ૦ ગંભીર અર્થવાળું, ઉંડા રહસ્યવાળું.

गम्भीरिका સ્ત્રી૦ ગંભીર-ઉંડી જમીન, તે નામે એક નદી, એક જાતની નાડી, તે નામે એક દૃષ્ટિરોગ-નેત્રરોગ.

गम्य ત્રિ૦ ગમન કરવા યોગ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.

गम्यता સ્ત્રી૦ ગમન કરવા યોગ્યપણું.

गम्यत्व ન૦ ઉપરનો અર્થ.

गम्यमान ત્રિ૦ જણાતું.

गम्या સ્ત્રી૦ ગમન કરવા યોગ્ય-જેની સાથે મૈથુનમાં દોષ નથી તેવી પરિણીત સ્ત્રી.

गम्यादि પુ૦ પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.

गय પુ૦ રામાયણ પ્રસિદ્ધ તે નામે એક વાનર, હવિર્ધાન રાજાનો એક પુત્ર, પ્રિયવ્રતના વંશનો એક રાજા, જંગલી બળદ, તે નામે એક અસુર.

गय ન૦ ધન, સંતાન, ઘર, ઘરમાં રહેલ પ્રાણી, પોતાનું સ્થાન.

गन्धाढ्या સ્ત્રી० એક જાતનો સુગંધીરેશો, પીળી જૂઈ, તરૂણ સ્ત્રી.
गन्धाधिक न० એક જાતનું કેસર.
गन्धापकर्षण न० ગંધ ખેંચી કાઢવો તે.
गन्धाम्ला સ્ત્રી० જંગલી બીજોરૂં
गन्धार पु० बहु० તે નામે એક દેશ, તે દેશનો રાજા.
गन्धारि पु० ગંધાર દેશ.
गन्धाला સ્ત્રી० એક જાતનો સુગંધી વેલો.
गन्धालिका સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ, કપૂરકાચલી વનસ્પતિ, ગંધની પંક્તિ.
गन्धाली સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
गन्धालीगर्भा સ્ત્રી० ઝીણી એલચી.
गन्धाश्मन् पु० ગંધક.
गन्धाष्टक न० ચંદન વગેરે આઠ સુગંધી પદાર્થો—ચંદન, અગર, કપૂરકેસર, સુગંધી વાળો, ગોરોચન, કસ્તુરી અને રતાંજળી.
गन्धाह्वा સ્ત્રી० રાતી તુલસી.
गन्धि न० એક જાતનું કેસર.
गन्धिक पु० ગંધક, સુગંધી દ્રવ્યોનો વેપારી.
गन्धिन् त्रि० ગંધવાળું, સુગંધીદાર.
गन्धिन् पु० કસ્તુરી મૃગ, માકડ, એક જાતની માખી.
गन्धिनी સ્ત્રી० મુરા નામે ગંધ દ્રવ્ય.
गन्धिपत्र पु० સાતપુડાનું ઝાડ.
गन्धिपर्ण पु० સાતપુડાનું ઝાડ.
गन्धेन्द्रिय न० ગંધ લેનારી ઇન્દ્રિય—ઘ્રાણેન્દ્રિય.
गन्धोतु पु० એક જાતનો બિલાડો.
गन्धोत्कटा સ્ત્રી० દમનક વૃક્ષ.
गन्धोत्तमा સ્ત્રી० મદિરા—દારૂ.
गन्धोद न० સુગંધી પાણી—ગંધવાસિત પાણી.
गन्धोदक न० ઉપરનો અર્થ.
गन्धोपजीविन् पु० સુગંધી પદાર્થો વેચનાર.
गन्धालि સ્ત્રી० કચૂરો, એક જાતની મોથ.
गन्धोली સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ, હંસલી.

गभ न० ભગ, યોનિ.
गभस्ति पु० કિરણ, સૂર્ય, બાહુ, હાથ, શિવ, આકડાનું ઝાડ.
गभस्ति સ્ત્રી० અગ્નિની પત્ની સ્વાહા.
गभस्ति સ્ત્રી० बहु० આંગળીઓ.
गभस्तिकर पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गभस्तिनेमि पु० પરમેશ્વર.
गभस्तिपाणि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गभस्तिमत् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, તે નામે એક બેટ.
गभस्तिमत् न० તે નામે એક પાતાલ.
गभस्तिहस्त पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
गभस्ती સ્ત્રી० અગ્નિની પત્ની સ્વાહા.
गभस्तीश पु० કાશીમાં રહેલ એક શિવલિંગ.
गभि त्रि० ગંભીર, ઉંડું.
गभीका સ્ત્રી० એક જાતનું ઝાડ.
गभीर त्रि० ગંભીર, ઉંડું, ગહન, દુષ્પ્રવેશ, દુર્બોધ, ક્લિષ્ટ, અઘરૂં.
गभीर पु० ગંભીર શબ્દ, ઉંડો અવાજ.
गभीरध्वनि पु० ઉપરનો અર્થ.
गभीरात्मन् पु० પરમેશ્વર.
गभीरिका સ્ત્રી० મોટું નગારૂં.
गभोलिक पु० મસૂર.

गम् भ्वा० प० स० अनिट् ગમન કરવું, જવું. अच्छ+સામે જવું, अति+ઓળંગી જવું. वि+अति+વિશેષે કરી ઓળંગી જવું. अधि-મેળવવું. सम्+अधि+સારી રીતે મેળવવું. अनु+પ્રાપ્ત થવું, પાછળ જવું, અનુસરવું, નકલ કરવી. अन्तर्+અંતર્ધ્યાન થવું, વચ્ચે જવું. अप+દૂર થવું, નાશ પામવો. अपि+પોતાના કારણ વગેરેમાં પ્રવેશ કરવો. अभि+ સામેજવું. अव+જાણવું. आ+આવવું. अधि+आ+પ્રાપ્ત થવું, મેળવવું. अनु+आ+અનુકરણ કરવું, સારી રીતે જવું, પાછા જવું, પાછા આવવું. अभि+आ+સામા આવવું,

જવું. उप+आ+ સમીપ આવવું. प्रति+आ+પાછા વળી જવું, પાછા ફરવું. उद्+ ઉંચે જવું, ઉઠવું, ઉદય પામવો. प्रति+उद्+સામે લક્ષ્ય કરી ઉદય પામવો–ઉઠવું, સામા ઉઠીને જવું. उप+સમીપ જવું. अभि+उप+પ્રતિજ્ઞા કરવી, સ્વીકારવું. नि+ નિયમથી પ્રાપ્ત થવું, નિયમપૂર્વક આવવું. निर्+નીકળવું. परा+પાછા ફરવું, ચોતરફ જવું. परि+ચોતરફ જવું. प्रति+વિપરીત જવું, સામા જવું. वि+વિશેષે કરી જવું, વિચ્છેદ થવો, જૂદા પડવું. सम्+સમાગમ કરવો, મળવું.

गम પુ૦ જિતેચ્છુ રાજાનું પ્રયાણ, માર્ગ, રસ્તો, એક જાતનું જુગાર, ગમન કરવું, નહિ જોયેલો માર્ગ, સમાનપાઠ, જવાતો માર્ગ વગેરે.

गमक ત્રિ૦ ગમન કરાવનાર, પહોચાડનાર, જણાવનાર.

गमक પુ૦ એક પ્રકારનો સ્વર.

गमकारित्व ન૦ અવિચારીપણું.

गमथ પુ૦ મુસાફર.

गमन ન૦ ગમન કરવું, જવું, જિતેચ્છુનું પ્રયાણ, સ્ત્રી પાસે મૈથુન માટે જવું, મેળવવું, પ્રાપ્ત કરવું, જાણવું.

गमनार्ह ત્રિ૦ ગમન કરવા યોગ્ય, જવાયોગ્ય.

गमनीय ત્રિ૦ ઉપરનો અર્થ, મેળવવા યોગ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.

गमयत् ત્રિ૦ ગમન કરાવતું.

गमागम પુ૦ જવું, આવવું.

गमित ત્રિ૦ ગમન કરાવેલ, મોકલેલ.

गमिन् ત્રિ૦ ભવિષ્યમાં જનાર.

गमिष्ठ ત્રિ૦ અતિશય ગમન કરનાર

गम्य् ભ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ ગમન કરવું, જવું

गम्भन ત્રિ૦ ગંભીર.

गम्भर ન૦ પાણી.

गम्भारिका સ્ત્રી૦ ગંભારી વનસ્પતિ

गम्भारी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ, ગંભારીનું ફળ કે ફૂલ.

गम्भिष्ठ ત્રિ૦ અતિશય ગંભીર.

गम्भीर ત્રિ૦ ગંભીર, ઉંડું, અગાધ

गम्भीर પુ૦ ગંભીર શબ્દ, બીજોરૂં, કમળ, ઋગ્વેદનો એક મંત્ર

गम्भीरता ન૦ ગંભીરપણું.

गम्भीरत्व ન૦ ગંભીરપણું.

गम्भीरनाद પુ૦ ગભીર શબ્દ, ઉંડો અવાજ.

गम्भीरनाद ત્રિ૦ ગભીર શબ્દવાળું.

गम्भीरवेदित् પુ૦ નીચેનો અર્થ જુઓ.

गम्भीरवेदिन् પુ૦ એક જાતનો હાથી જે અંકુશ વગેરેની પરિચિત શિક્ષાને પણ બેદરકારીથી ઘણે લાંબે વખતે ધ્યાનમા લે છે.

गम्भीरार्थ પુ૦ ગભીર અર્થ, ગહન અર્થ.

गम्भीरार्थ ત્રિ૦ ગભીર અર્થવાળું, ઉંડા રહસ્યવાળું.

गम्भीरिका સ્ત્રી૦ ગભીર–ઉંડી જમીન, તે નામે એક નદી, એક જાતની નાડી, તે નામે એક દૃષ્ટિરોગ–નેત્રરોગ.

गम्य ત્રિ૦ ગમન કરવા યોગ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.

गम्यता સ્ત્રી૦ ગમન કરવા યોગ્યપણું.

गम्यत्व ન૦ ઉપરનો અર્થ.

गम्यमान ત્રિ૦ જણાતું.

गम्या સ્ત્રી૦ ગમન કરવા યોગ્ય–જેની સાથે મૈથુનમા દોષ નથી તેવી પરિણીત સ્ત્રી.

गम्यादि પુ૦ પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દસમૂહ.

गय પુ૦ રામાયણ પ્રસિદ્ધ તે નામે એક વાનર, હવિર્ધાન રાજાનો એક પુત્ર, પ્રિયવ્રતના વંશનો એક રાજા, જંગલી બળદ, તે નામે એક અસુર.

गय ન૦ ધન, સંતાન, ઘર, ઘરમા રહેલ પ્રાણી, પોતાનું સ્થાન.

गय पु० न० પ્રાણ.
गय त्रि० ગમન કરવા યોગ્ય, શરણ લેવા યોગ્ય.
गयस्फान त्रि० ધનની વૃદ્ધિ કરનાર.
गया स्त्री० ગયા તીર્થ—અલ્હાબાદ
गयाकूप पु० ગયા તીર્થમાં આવેલો કુવો.
गयादित्य पु० ગયા તીર્થમાં આવેલ એક આદિત્ય.
गयाशिरस् न० ગયામા આવેલું એક સ્થાન.
गयाशीर्ष न० ઉપરનો અર્થ.
गयाशेखर न० गयाशिरस् જુઓ.
गर त्रि० ગળી જવાતું, ગળાતું, ભક્ષણ કરવા યોગ્ય, દૂષ્ય.
गर पु० ઝેર, રોગ, ગળવું, ગળી જવું, વચ્છનાગ.
गर न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ બવ વગેરે કરણ પૈકી પાંચમું કરણ, એક જાતનું ઝેર.
गरघ्न त्रि० ઝેરનો નાશ કરનાર.
गरघ्नी स्त्री० એક જાતની માછલી.
गरण न० શીંચવું, છાંટવું, ગળી જવું, ખાવું, ઝેર.
गरद न० ઝેર.
गरद त्रि० ઝેર આપનાર.
गरद्रुम पु० એક જાતનું ઝેરી ઝાડ.
गरभ पु० ગર્ભ.
गरल न० ઝેર, ઘાસનો પૂળો, સર્પનું ઝેર, એક જાતનું માપ.
गरलारि पु० મરકત મણિ.
गरव्रत पु० મોરપક્ષી.
गरव्रती स्त्री० મયૂરી-ઢેલ.
गरस न० ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
गरहन् त्रि० ઝેરનો નાશ કરનાર.
गरा स्त्री० દેવતાલી વૃક્ષ, ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
गरागरी स्त्री० દેવતાલી વૃક્ષ.
गराम्मक न० સરગવાનું બી.
गराधिका स्त्री० લાખ
गरायिका स्त्री० લાખ.
गरि नामधातु० उभ० अक० सेट् ભારે કરવું.
गरिमन् पु० ભારેપણું, મોટાઈ, શ્રેષ્ઠતા.
गरिमन् स्त्री० અણિમા વગેરે આઠ સિદ્ધિઓ પૈકી એક.
गरिष्ठ त्रि० અત્યંત ભારે, અત્યંત શ્રેષ્ઠ.
गरिष्ठ पु० તે નામે એક રાજા, તે નામે એક દૈત્ય.
गरी स्त्री० દેવતાલી વૃક્ષ.
गरीयस् त्रि० गरिष्ठ જુઓ.
गरुड पु० કશ્યપનો પુત્ર-વિનતાથી ઉત્પન્ન થયેલો પક્ષીરાજ—ગરુડ, વીસ પ્રકારના મહેલો પૈકી એક, સૈન્યમાં રચાતો ગરુડવ્યૂહ.
गरुडध्वज पु० વિષ્ણુ.
गरुडपुराण न० અઢાર પુરાણોમાંનું સત્તરમું મહાપુરાણ.
गरुडमन्त्र पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મંત્ર જેનાથી ઝેર ઉતરે છે.
गरुडमुद्रा स्त्री० તે નામે એક મુદ્રા.
गरुडरुत न० એક જાતનો છંદ.
गरुडवेगा स्त्री० એકદમ વધી જતો એક એક જાતનો વેલો.
गरुडव्यूह पु० તે નામે સૈનિકોનો વ્યૂહ.
गरुडाग्रज पु० સૂર્યનો સારથિ અરુણ.
गरुडाङ्क न० મરકત મણિ.
गरुडाङ्कित न० મરકત મણિ.
गरुडाश्मन् पु० મરકત મણિ.
गरुडासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક આસન.
गरुडोत्तीर्ण पु० મરકત મણિ.
गरुडोपनिषद् स्त्री० અથર્વવેદમાં આવતી એક ઉપનિષદ.
गरुत पु० પક્ષીઓની પાંખ, ગળી જવું, ખાવું.
गरुत्मन् पु० ગરુડ, અગ્નિ, હરકોઈ પક્ષી.
गरुद्योधिन पु० ભારંડ પક્ષી.
गरुद्योधिनी स्त्री० ભારંડ પક્ષિણી.

गरुल पु० गरुड.
गर्ग पु० ते नामे એક મુનિ, બળદ,બ્રહ્માનો એક માનસ પુત્ર, સંગીતપ્રસિદ્ધ તાલ.
गर्गत्रिरात्र पु० ते नामे એક યજ્ઞ.
गर्गर पु० એક જાતનું માછલું, તરણ પશુ, દહીં વલોવવાની ગોરી, કળશ, ગાગર.
गर्गरी स्त्री० એક જાતની માછલી, નાનો ઘોડો, ગાગર.
गर्गशिरस् पु० ते नामे એક દૈત્ય.
गर्गसंहिता स्त्री० ते नामे જ્યોતિષ ગ્રંથ.
गर्गस्रोतस् न० સરસ્વતી તીર્થમા આવેલું એક તીર્થ.
गर्गाट पु० એક જાતનું માછલું.
गर्गाटी स्त्री० એક જાતની માછલી.
गर्गादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गर्गी स्त्री० ગર્ગાચાર્યની પત્ની.
गर्गीय त्रि० ગર્ગનો વંશજ.
गर्ज् भ्वा० प० अ० सेट् ગાજવું, ગર્જના કરવી. अनु + ગર્જના સામે યોગ્ય ગર્જના કરવી अभि+ અભિલક્ષીને ગાજવું. प्रति+ સામે ગાજવું.
गर्ज् चु० उभ० अ० सेट् શબ્દ કરવો,ગાજવું.
गर्ज पु०હાથીનો શબ્દ, મેઘ વગેરેની ગર્જના.
गर्जक पु० એક જાતનું માછલુ
गर्जन न० ગાજવું, શબ્દ કરવો.
गर्जनीय त्रि० ગાજવા યોગ્ય.
गर्जर न० ગાજર, એક જાતનુ લસણ.
गर्जरी स्त्री० એક જાતનું લસણ.
गर्जा स्त्री० ગાજવું, શબ્દ કરવો.
गर्जाफल पु० विकङ्कत વૃક્ષ.
गर्जि पु० મેઘનો શબ્દ
गर्जित न० ગર્જના, મેઘ વગેરેનો શબ્દ.
गर्जित पु० મદોન્મત્ત હાથી.
गर्जित त्रि० ગર્જના કરનાર.
गर्जित त्रि० ગર્જના જેણે કરી હોય તે, ગાજેલ.
गर्ज्य त्रि० ગાજવા યોગ્ય.
गर्त्त पु० ભોયમા ખાડો, ત્રિગર્ત દેશ, સ્ત્રીના કુલા ઉપર જે ખાડો હોય છે તે, એક જાતનો રોગ, ઘર, રથ, સભાસ્તંભ, એક જાતની ખાઇ–ખાત, ખોદીને જે છિદ્ર કર્યું હોય તે.
गर्त्तिक त्रि० ખાડાવાળું.
गर्त्तिका स्त्री० સાળવીનું ઘર.
गर्त्तीय त्रि० ખાડાની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
गर्द् चु० उभ० स० सेट् શબ્દ કરવો,ગાજવું.
गर्द् भ्वा० प० अ० सेट् ગાજવું, શબ્દ કરવો.
गर्दभ पु० ગંધ, ગધેડો.
गर्द्दभ न० ધોળું કમળ, વાવડીંગ.
गर्द्दभगद पु० ગધેડાનો એક રોગ.
गर्द्दभगंधिका स्त्री० ભારંગ વનસ્પતિ.
गर्द्दभयाग पु० ते नामे એક યજ્ઞ.
गर्द्दभशाक पु० मह्मयष्टि વૃક્ષ.
गर्द्दभशाकी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गर्द्दभशाखी स्त्री० ભારંગ વનસ્પતિ.
गर्द्दभाण्ड पु० પીપરીનુ ઝાડ.
गर्द्दभाह्वय न० પોયણું, ચંદ્રવિકાશી કમળ,
गर्द्दभिका स्त्री० એક જાતનો રોગ, ધોળી ભોરીંગણી, ગધેડી.
गर्द्दभी स्त्री० એક જાતનો કીડો, ગધેડી, ભોરીંગણી
गर्द्ध् चु० उभ० स० सेट् કોઇ વસ્તુ મેળવવા ઇચ્છવી, લાલચ કરવી, લોભ કરવો.
गर्द्ध पु० અતિશય લાલચ, પીપરીનું ઝાડ.
गर्द्धन त्रि० અત્યંત લાલચુ, લોભી.
गर्द्धिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
गर्ब् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
गर्व् चु० आ० अ० सेट् ગર્વ કરવો, અભિમાન કરવું.
गर्व पु० અભિમાન, અહંકાર.

गर्भसंक्रमण न० અન્ય દેહનો ત્યાગ કરી બીજા દેહમાં ઉત્પન્ન થવા માટે ગર્ભમાં પ્રવેશ કરવો તે.
गर्भसंभवा स्त्री० એલચી.
गर्भसमय पु० ગર્ભાધાનનો સમય, ગર્ભ રહ્યો તે સમય.
गर्भस्थ त्रि० ગર્ભમાં રહેનાર.
गर्भस्राव पु० ગર્ભનું સરી પડવું, અધૂરા માસે ગર્ભ પડી જવો તે, કસુવાવડ.
गर्भस्राविन् पु० હિન્તાલ વૃક્ષ.
गर्भागार न० ઘરનો મધ્યભાગ, ઘરની અંદરનો ઓરડો, ઘરનો ખાનગી ભાગ, ગર્ભસ્થાન, ગર્ભાશય.
गर्भाङ्क पु० નાટકના અંકમાં આવતો અંક, નાટકના અંકનો પેટા અંક.
गर्भाधान न० ગર્ભ ધારણ કરવો, ગર્ભધારણ વખતની સંસ્કારરૂપ ક્રિયા, ગર્ભાધાન સંસ્કાર.
गर्भावक्रान्ति स्त्री० જીવનું ગર્ભમા આવવું તે.
गर्भाशय पु० પેટમા ગર્ભને રહેવાનુંસ્થળ.
गर्भाष्टम पु० ગર્ભ રહ્યો તે સમયથી આઠમો મહિનો-વર્ષ વગેરે.
गर्भास्पन्दन न० ગર્ભનો નાશ, ગર્ભક્ષય.
गर्भास्राव पु० गर्भस्राव જુઓ.
गर्भिणी स्त्री० ગર્ભવાળી સ્ત્રી, સગર્ભા.
गर्भिणीदोहद न० ગર્ભિણીને થતી વિવિધ ઇચ્છા, ગર્ભિણીએ ઇચ્છેલ કોઈ પદાર્થ.
गर्भिण्यवेक्षण न० ગર્ભિણીની સંભાળ રાખવી તે.
गर्भित त्रि० ગર્ભવાળું.
गर्भित न० તે નામે કાવ્યનો એક દોષ.
गर्भेऽङ्क पु० गर्भाङ्क જુઓ.
गर्भेतृप्त पु० શિશુ, બાળક, બચ્ચું.
गर्भेतृप्त त्रि० અન્નમા તૃપ્ત
गर्भोपघात पु० જન્મેલા ગર્ભનો નાશ, મેઘની જલોત્પાદન શક્તિનો નાશ.
गर्भोपघातिनी स्त्री० ગર્ભનો નાશ કરનાર સ્ત્રી.
गर्भोपनिषद् स्त्री० ગર્ભનું સ્વરૂપ સમજાવનારી એક ઉપનિષદ.
गर्मुच्छद पु० એક જાતનું ધાન્ય.
गर्मुटिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गर्मुत् स्त्री० એક જાતનું ધાન્ય, નડ ઘાસ, સોનું.
गर्व् भ्वा० प० स० सेट् ગર્વ કરવો, અભિમાન કરવો.
गर्व् चु० उभ० स० सेट् ઉપરનો અર્થ.
गर्व पु० ગર્વ, અભિમાન.
गर्वर त्रि० ગર્વિષ્ઠ, અભિમાની.
गर्वाट पु० દ્વારપાળ.
गर्वित त्रि० ગર્વિષ્ઠ, મદોન્મત્ત, અભિમાની.
गर्ह् भ्वा०आ० अ० सेट् નિંદવું, નિંદા કરવી.
गर्ह् चु० उभ० स० सेट् નિંદવું, નિંદા કરવી.
गर्हण न० નિંદવું, નિંદા કરવી.
गर्हणा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गर्हणीय त्रि० નિંદવા યોગ્ય.
गर्हा स्त्री० નિંદા.
गर्हित त्रि० નિંદેલ.
गर्हिन् त्रि० નિંદા કરનાર.
गर्ह्य त्रि० નિંદવા યોગ્ય.
गर्ह्यवादिन् त्रि० નિંદવા યોગ્ય બોલનાર.
गल् भ्वा० प० सेट् ખાવું, ભક્ષણ કરવું, स० સરવું, ગળી જવું, ગળવું. अ०
गल् चु० आ० स० सेट् ઝરવું, ટપકવું, ગાળવું.
गल पु० ગળું, કંઠ, રાળ, એક જાતનું વાદિત્ર, એક જાતનું માછલું.
गलक पु० એક જાતનું માછલું.
गलकम्बल पु० ગાય-બળદ વગેરેને ગળે લટકતી ચામડાની ગોદડી.
गलगण्ड पु० એક જાતનો ગળાનો રોગ-કંઠમાળ.
गलगण्डिका स्त्री० પડજીભ.

गवली स्त्री० भेंस, पाडी.
गवल्गण पु० संजयनो पिता.
गवाक्ष पु० गोख, झरूखो, जाळीयुं, ते नामे एक वानर.
गवाक्षजाल न० गोखमांनी जाळी, झरूखानुं जाळीयुं.
गवाक्षी स्त्री० ईंदरवरणी, शाखोटवृक्ष, अपराजीता वनस्पति.
गवाची स्त्री० एक जातनुं माछलुं.
गवादन न० घास.
गवादनी स्त्री० ईंदरवरणी, घासनी गञ्जी, एक जातनो वेलो, गायोने घास नाखवानी गमाण.
गवादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दगण.
गवाधिका स्त्री० लाख.
गवानृत न० गाय के बळदना संबंधमां जूठुं बोलवुं ते.
गवामयन न० एक जातनो यज्ञ.
गवामृत न० गायनुं दूध.
गवाम्पति पु० बळद, आखलो, गोवाळ, गायोनो स्वामी, रुद्रदेव, सूर्य, अग्नि, चन्द्र वगेरे.
गवालूक पु० गवय जुओ.
गवाविक न० गाय, बळद अने बकरूं.
गवाशन पु० गायनुं मांस खाधेल होवाथी ज्ञाति बहार मूकेल माणस.
गवाश्व न० गाय अने घोडो.
गवाश्वप्रभृति न० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दसमूह.
गवाषिका स्त्री० लाख.
गवाह्निक न० गायने एक दिवस पूरतुं घास वगेरे.
गविजात पु० ते नामे एक ऋषि.
गविनी स्त्री० गायोनो के बळदोनो समूह.
गविष् त्रि० स्तोत्रादि वाक्यनी इच्छावाळुं.
गविष त्रि० उपरनो अर्थ.
गविष्ट पु० सूर्य, ते नामे एक दानव.
गविष्टि पु० गाय शोधनार.
गविष्ठ पु० ते नामे एक दैत्य.
गविष्ठिर पु० ते नामे एक ऋषि.
गवी स्त्री० गाय, वाणी.
गवीधुका स्त्री० एक जातनुं धान्य.
गवीन त्रि० प्रथम ज्यां गाय हती ते स्थान.
गवीश पु० गायनो धणी.
गवीश्वर पु० गायनो मालीक.
गवेङ्गित न० शुभ-अशुभ सूचक गायनी चेष्टा.
गवेडु स्त्री० एक जातनुं धान्य.
गवेडुका स्त्री० उपरनो अर्थ.
गवेधु पु० एक जातनुं धान्य.
गवेधुका स्त्री० उपरनो अर्थ.
गवेन्द्र पु० श्रेष्ठ बळद, मोटो बळद.
गवेरुक न० गेरू.
गवेश पु० गायनो स्वामी, गायनो रक्षक, रुद्रदेव.
गवेशाका स्त्री० एक जातनो वेलो.
गवेशकी स्त्री० एक जातनो वेलो.
गवेष् चु० आ० अ० सेट् शोधवुं, तपास करवी.
गवेष त्रि० शोधनार, तपास करनार.
गवेष पु० शोधवुं, तपास करवी.
गवेषण त्रि० शोधनार, गाय शोधनार.
गवेषण न० शोधवुं, तपासवुं.
गवेषणा स्त्री० शोध, तपास.
गवेषित त्रि० शोधेल, तपासेल.
गवेष्ठिन् त्रि० ते नामे एक दैत्य.
गवैडक न० गाय अने घेटुं.
गवोद्वृष पु० श्रेष्ठ गाय, श्रेष्ठ बळद.
गव्य् नामधातु प० अ० सेट् पोताने गायनी इच्छा करवी.
गव्य त्रि० गायनो विकार, गायमां होनार,

गाणपत्य न० ગણપતિપણું, ગણપતિસ્વરૂપ
गाणिक त्रि० ગણસૂત્ર વગેરે ભણનાર, ગણસૂત્ર જાણનાર, ગણસૂત્રમા કુશળ.
गाणिक्य न० ગણિકાઓનો–વેશ્યાઓનો સમૂહ.
गाणिन पु० ગણીનો પુત્ર ઋષિ.
गाण्डव्य पु० ગંડુનો પુત્ર કોઈ ઋષિ
गाण्डि स्त्री० ગાંઠ.
गाण्डिव पु० न० અર્જુનનુ ધનુષ.
गाण्डिविन् पु० અર્જુન, સાદડનુ ઝાડ.
गाण्डीव पु० न० અર્જુનનું ધનુષ.
गाण्डीवधन्वन् पु० અર્જુન, સાદડનુ ઝાડ.
गाण्डीविन पु० ઉપરના અર્થ.
गातव्य त्रि० ગાવા યોગ્ય, ગમન કરવા યોગ્ય.
गातागतिक त्रि० જવા–આવવાથી થયેલ.
गातानुगतिक त्रि० ગાડરીયા પ્રવાહથી થયેલ.
गातु पु० કોયલ, ભમરો, ગંધર્વ, ઉપાય, માર્ગ.
गातु त्रि० ક્રોધી, ગાનાર, ગવૈયો, ગમન કરવા યોગ્ય.
गातु न० સ્તોત્ર, ગાયન, ગીત.
गातु स्त्री० પૃથ્વી.
गातुविद् त्रि० ગાયન જાણનાર, ગવૈયો, રસ્તો જાણનાર, ઉપાય જાણનાર.
गातृ त्रि० ગાનાર, ગાયન કરનાર
गात्र् चु० आ० अ० सेट् શિથિલતા થવી.
गात्र न० શરીર, હાથીની પીઠ–જાંઘ વગેરે.
गात्र त्रि० ગાનારનુ, ગાનાર સબંધી.
गात्रगुप्त पु० શ્રીકૃષ્ણનો એક પુત્ર
गात्रभङ्ग पु० શરીર ભાગવું તે
गात्रभङ्गा स्त्री० શૂકશિંબી નામે વનસ્પતિ.
गात्रमार्जनी स्त्री० શરીર લુછવાનો નાનો રૂમાલ
गात्ररुह न० રૂંવાટું,
गात्रवत् पु० શ્રીકૃષ્ણનો એક પુત્ર.
गात्रवत् त्रि० સુંદર શરીરવાળું.
गात्रवती स्त्री० શ્રીકૃષ્ણના ગાત્રગુપ્ત પુત્રની નાની બહેન.
गात्रविन्द पु० શ્રીકૃષ્ણનો એક પુત્ર.
गात्रसंकोच पु० શરીરનો સંકોચ.
गात्रसंकोचिन् पु० શરીરે કાંટાવાળું સેરો નામે પ્રાણી.
गात्रसंप्लव पु० એક જાતનું પક્ષી.
गात्रसमित સંપૂર્ણ શરીરવાળું ત્રણ મહિના ઉપરનુ ગર્ભમા રહેલ પ્રાણી.
गात्रानुलेपनी स्त्री० શરીરને સુગંધી કરવા માટેની શરીરપર લપેટવાની એક જાતની વર્તિ.
गात्रावरण न० શરીર ઢંકાય તેવું બખ્તર.
गात्रोत्सादान न० શરીરને સુગંધી પદાર્થથી સુગંધી કરવું.
गाथ त्रि० સ્તોત્ર વગેરે, શ્લોક.
गाथक त्रि० ગાનાર.
गाथपति पु० રૂદ્રદેવ
गाथा स्त्री० એક જાતનો છંદ–આર્યાછંદ, ગાન, ગીત.
गाथाकार त्रि० ગાથા બનાવનાર
गाथिक त्रि० ગાનાર.
गाथिका स्त्री० ગાથા, શ્લોક, કવિતા.
गाथिन् त्रि० ગાનાર, ગાથાઓવાળું, ગવાતા સામવાળું.
गादि पु० ગદ નામના યાદવનો પુત્ર.
गादित्य त्रि० કહેવાથી થયેલ.
गाध् भ्वा० आ० सेट् પ્રતિષ્ઠા થવી, સ્થિર થવું અ० ગુંથવું, રચવુ મેળવવાની ઇચ્છા કરવી स०
गाध पु० સ્થાન, મેળવવાની ઇચ્છા, તલસ્પર્શ.
गाध त्रि० તળીયાવાળું, તલસ્પર્શવાળું, છીછરું, ઉંડું નહિ તે

गामुक त्रि० गमन કરનાર, જનાર
गाम्भीर्य न० અચપલતા, ગંભીરપણું, ઉંડાઈ, અવિકારીપણુ.
गाय पु० ગાનાર, ગાન કરનાર
गाय न० ગાયન, ગીત.
गायक त्रि० ગાન કરનાર, ગાન કરી આજીવિકા ચલાવનાર.
गायक पु० ગવૈયો, નટ
गायत् त्रि० ગાન કરતુ, ગાતુ.
गायत्र न० ગાન, ગીત, ગાયન, સ્તોત્ર, સામગાન.
गायत्रिन् पु० સામગાન કરનાર, ઉદ્ગાતા, ખેરનુ ઝાડ
गायत्री स्त्री० તે નામે એક છંદ, બ્રાહ્મણોની ગાયત્રી, તે નામે એક પવિત્ર વૈદિક મંત્ર.
गायन त्रि० ગાન કરી જીવનાર, ગાનાર.
गायन पु० ગવૈયો.
गायनी स्त्री० ગાનારી.
गारित्र न० ભાત, રાધેલ ચોખા.
गारुड न० ગરૂડ પુરાણ, ઝેર ઉતારનાર એક મંત્ર, મરકત મણિ, ગરૂડવ્યૂહ, ગરૂડ જેનો દેવ છે તેવું એક અસ્ત્ર.
गारुड त्रि० ગરૂડ સંબંધી, ગરૂડનું
गारुडक न० ગરૂડપુરાણ
गारुडिक पु० વિષવૈદ્ય, સાપ પકડનારા વાદિયોક.
गारुत्मत न० ગરૂડ જેનો દેવ છે તેવુ એક અસ્ત્ર, મરકત મણિ
गारुत्मतपत्रिका स्त्री० પાદા નામે વેલો
गारुत्मतपत्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गार्ग पु० ગાર્ગીનો ખરાબ પુત્ર, ગાર્ગ્યનો સંઘ વગેરે.
गार्गक त्रि० ગાર્ગ્યથી આવેલ-ગાર્ગ્યના વંશથી ઉતરી આવેલ.
गार्गिका स्त्री० ગાર્ગ્યપણે શ્લાઘા, ગાર્ગ્યપણે અત્યાકાર, ગાર્ગ્યપણે સમવેન.
गार्गी स्त्री० ગર્ગની વંશજ સ્ત્રી, દુર્ગા દેવી
गार्गीपुत्र पु० ગાર્ગીનો પુત્ર એક મુનિ.
गार्गीभू भ्वा० प० अ० सेट् અગાર્ગ્યનુ ગાર્ગ્યરૂપ થવુ.
गार्गीय् नामधा० प० अ० सेट् પોતાને ગાર્ગ્ય ઈચ્છવુ
गार्गीय त्रि० ગાર્ગ્યસંબંધી
गार्ग्य पु० ગર્ગનો વંશજ.
गार्त्तक त्रि० ગર્ત્તદેશમાં હોનાર-થનાર.
गार्त्समद पु० ગૃત્સમદનો પુત્ર.
गार्त्समद त्रि० ગૃત્સમદ ઋષિસંબંધી
गार्दभ त्रि० ગધેડા સંબંધી, ગધેડાનું.
गार्दभरथिक त्रि० ગધેડાથી જોડેલા રથમાં જવા યોગ્ય.
गार्द्धच न० લોભ, ઇચ્છા, આશા.
गार्ध्र त्रि० ગીધપક્ષીનુ, ગીધ પક્ષીસંબંધી.
गार्ध्रपक्ष पु० ગીધની પાંખવાળું, ગીધનાં પીછાંવાળુ બાણ વગેરે
गार्ध्रयासस् पु० ઉપરનો અર્થ.
गार्भ न० ગર્ભવૃદ્ધિ માટે કરવાનુ ગર્ભાધાન કર્મ.
गार्भ त्रि० ગર્ભ સંબંધી, ગર્ભનુ.
गार्भिक त्रि० ઉપરના અર્થ
गार्भिण न० ગર્ભિણી સ્ત્રીઓનો સમૂહ
गार्मुत त्रि० ગર્મુત નામના ધાન્ય સંબંધી.
गार्ष्टेय पु० એક વખત પ્રસવ પામેલી ગાયનો વાછરડો
गार्ष्टेयी स्त्री० એક વખત પ્રસવ પામેલી ગાયની વાછડી
गार्हपत त्रि० ગૃહપતિ સંબંધી, ગૃહપતિનું.
गार्हपत न० ગૃહપતિપણુ, ગૃહપતિનુ કર્મ.
गार्हपत्य पु० યજમાનરૂપ ગૃહપતિ સાથે સંયુક્ત એવો એક અગ્નિ.
गार्हमेध पु० ગૃહ સંબંધી યજ્ઞ, ગૃહસ્થે કરવાના પાંચ યજ્ઞરૂપ નિત્યકર્મ.
गार्हस्थ्य न० ગૃહસ્થનું કર્તવ્ય, ઉપરનો અર્થ.

गाल पु० પીગળી જવું, ઝરવું, ટપકવું.
गालन न० ગાળવું, ઓગાળવું, પીગળાવવું.
गालव पु० લોધ્રવૃક્ષ, તેન્દુકવૃક્ષ, તે નામે એક મુનિ.
गालवि पु० ગાલવ ઋષિનો પુત્ર, એક મુનિ.
गालि पु० આક્રોશ, શાપ, ગાળ.
गालित त्रि० ગાળેલ, ઓગાળેલ, પીગળાવેલ.
गालिन त्रि० ગાળનાર, ઓગાળનાર, પીગળાવનાર, ગાળો બાલનાર
गालिनी स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.
गालोडन न० ઉન્માદ રોગ, ચિત્તભ્રમ થવું, મૂર્ખતા.
गालोडि प्रत्ययान्त उभ० अ० सेट् मुग्ध ઉન્મત્ત વગેરેનું આખ્યાન કરેવું.
गालोडित त्रि० ગાંડું થયેલ, ઉન્મત્ત થયેલ, રોગી થયેલ, મૂર્ખ.
गालोड्य न० તે નામે એક ધાન્ય, કમળ બીજ.
गावल्गणि पु० ગવલ્ગણનો પુત્ર સંજય.
गाविष्ठिर पु० ગવિષ્ઠિર ઋષિનો પુત્ર.
गावेधुक त्रि० ગવેધુ નામના ધાન્યનો ચરુ વગેરે.
गाह् भ्वा० आ० स० सेट् પ્રવેશ કરવો, પેસવું.
गाह पु० ગહન, દુષ્પ્રવેશ.
गाह त्रि० પ્રવેશ કરનાર, પેસનાર.
गाहन न० પ્રવેશ કરવો, પેસવું, નહાવું.

ટિંબરુ વગેરે, નેત્રનો એક રોગ, તેન્દુક વૃક્ષ, શેષ, પારાનો એક દોષ.
गिरि त्रि० પૂજ્ય.
गिरि स्त्री० ગળી જવું, નાની ઉંદરડી.
गिरिक पु० શિવ.
गिरिक त्रि० પર્વતમાં રહેનાર-થનાર.
गिरिकन्द पु० પર્વતની ગુફામાં રહેનારો દામણો.
गिरिकण्टक पु० ઇન્દ્રનું વજ્ર.
गिरिकदम्ब पु० પહાડી કદંબનું ઝાડ.
गिरिकदम्बक पु० ઉપરનો અર્થ.
गिरिकदली स्त्री० પહાડી કેળ, જંગલી કેળ.
गिरिकन्दर पु० પર્વતની ગુફા.
गिरिकर्णिका स्त्री० પૃથ્વી, અપરાજિતા વનસ્પતિ, ગરણી.
गिरिकर्णी स्त्री० અપરાજિતા વનસ્પતિ, ગરણી.
गिरिकल्प त्रि० પર્વત જેવું.
गिरिका स्त्री० નાની ઉંદરડી.
गिरिकाण त्रि० અમુક એક નેત્રના રોગથી એક આંખે કાણું થયેલ.
गिरिक्षित पु० સ્તુતિરૂપ વાક્યમાં રહેલ પરમેશ્વર.
गिरिक्षिप त्रि० પર્વતને પણ ઉંચો કરી શકે તેવા સામર્થ્યવાળું.
गिरिक्षिप पु० તે નામે અસુરનો ભાઈ.
गिरिगुड पु० ગેન્દુક વૃક્ષ, રમવાનો દડો.

गिरिजातनय पु० કાર્તિકસ્વામી, ગણપતિ.
गिरिजानन्दन पु० ઉપરના અર્થ.
गिरिजापति पु० શિવ.
गिरिजापुत्र पु० गिरिजातनय જુઓ.
गिरिजाभू पु० गिरिजातनय જુઓ.
गिरिजामल न० અભ્રક.
गिरिजासुत पु० गिरिजातनय જુઓ.
गिरिज्वर पु० ઇન્દ્ર, વજ્ર.
गिरित त्रि० ભક્ષણ કરેલ, ખાધેલ, ગળી ગયેલ.
गिरित्र पु० રૂદ્રદેવ.
गिरिदुर्ग न० પર્વતરૂપ કિલ્લો.
गिरिधातु पु० ગેરૂ.
गिरिध्वज पु० ઇન્દ્રનું વજ્ર.
गिरिनगर न० દક્ષિણ દિશામાં આવેલો દેશ.
गिरिनद्यादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણ-પ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गिरिनन्दिनी स्त्री० પાર્વતી, ગંગાનદી, હરકોઇ નદી.
गिरिनिम्ब पु० પહાડી લીંબડો.
गिरिपीलु पु० પહાડી પીલુ-ફાલસા.
गिरिपुर न० આનર્ત્ત દેશમા આવેલું એક શહેર.
गिरिपुष्पक न० શિલાજીત.
गिरिप्रिया स्त्री० ચમરી મૃગ.
गिरिबुध्ना स्त्री० પાણી.
गिरिभिद् पु० વૃક્ષ, ઇન્દ્ર, નદીનો ફાંટો-અંતર.
गिरिभू त्रि० પર્વતમાં ઉત્પન્ન થનાર-હોનાર.
गिरिभू स्त्री० પાર્વતી, ગંગા, પર્વતની ભૂમિ.
गिरिमल्लिका स्त्री० कुटज જુઓ.
गिरिमान पु० હાથી
गिरिमाल पु० જેમાંથી યજ્ઞનો સ્તંભ કરાય છે તે એક પહાડી ઝાડ.
गिरिमृत्तिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
गिरिमृद् स्त्री० ગેરૂ, પહાડી માટી.
गिरिमृद्भव पु० ગેરૂ.
गिरिमेद पु० એક જાતનો દુર્ગંધી ખેર.
गिरियक पु० કેન્દુક વૃક્ષ
गिरियाक पु० ઉપરનો અર્થ.
गिरिराज् पु० શ્રેષ્ઠ પર્વત, હિમાલય.
गिरिराज पु० ઉપરના અર્થ.
गिरिवासिन् त्रि० પર્વતમાં વસનાર, પહાડી લોક.
गिरिवासिन् पु० એક જાતનું સુગંધી કંદમૂળ.
गिरिव्रज न० મગધદેશમા આવેલું શહેર.
गिरिश पु० શિવ.
गिरिशन्त पु० શિવ.
गिरिशय पु० શિવ.
गिरिशाल पु० એક જાતનું પક્ષી.
गिरिशालिनी स्त्री० અપરાજીતા નામે એક વનસ્પતિ.
गिरिशृङ्ग पु० ગણપતિ.
गिरिशृङ्ग न० પર્વતનું શિખર.
गिरिषद् पु० મહાદેવ.
गिरिष्ठा पु० મહાદેવ.
गिरिष्ठा त्रि० પર્વતમા સ્થિતિ કરનાર.
गिरिसर्प पु० એક જાતનો પહાડી સાપ.
गिरिसार पु० લોઢું, કલઇ, મલયાચલ પર્વત.
गिरिसुत पु० મૈનાક પર્વત.
गिरिसुता स्त्री० પાર્વતી.
गिरिस्रवा स्त्री० પર્વતમાથી નીકળતી નદી.
गिरिह्वा स्त्री० અપરાજીતા નામે વનસ્પતિ.
गिरी स्त्री० નાની ઉંદરડી.
गिरीन्द्र पु० હિમાલય.
गिरीश पु० મહાદેવ, હિમાલય, બૃહસ્પતિ.
गिरीश पु० વ० અગીઆરની સંખ્યા.
गिर्याह्वा स्त्री० गिरिह्वा જુઓ.
गिर्वणस् पु० સ્તવનીય એક દેવ.

गिर्वणस् त्रि० સ્તુતિ કરનાર.
गिर्वन् पु० ઇન્દ્રાદિ દેવ.
गिर्वाहस् पु० સ્તુતિવાક્યવાહનશીલ ઇન્દ્રાદિ દેવ.
गिल् तु० प० स० सेट् ગળી જવું, ગળવું.
गिल त्रि० ગળી જનાર, ખાનાર.
गिल पु० ગળી જનાર એક જાતનું જલચર પ્રાણી, બીજોરૂં.
गिलगिल पु० મગર, ગિલ જાતિના જલચરને પણ ગળી જનાર જલચર પ્રાણી.
गिलग्राह पु० મગર, એક જાતનું જલચર.
गिलत् त्रि० ગળી જતું.
गिलन न० ગળવું, ગળી જવું, ખાઇ જવું.
गिलायु पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ કંઠનો એક રોગ.
गिलि स्त्री० ગળવું, ગળી જવું.
गिलित त्रि० ગળી ગયેલ, ખાઈ ગયેલ.
गिलोड्य पु० મીઠાં ફળવાળું એક વૃક્ષ.
गिष्णु त्रि० ગાનાર, ગાન કરનાર.
गिष्णु पु० સામવેદનું ગાન કરનાર બ્રાહ્મણ.
गीत न० ગાયન, ગાન, ગીત.
गीत त्रि० ગાયેલ, સ્તુતિ કરેલ, જેણે ગાન કર્યું હોય તે.
गीतक न० ગાયન, ગીત.
गीतगोविन्द पु० જયદેવ કવિએ કરેલ એક ગ્રંથ.
गीतप्रिय त्रि० ગીત જેને પ્રિય હોય તે.
गीतप्रिय पु० મહાદેવ.
गीतप्रिया स्त्री० તે નામે એક માતૃકા દેવી.
गीतमोदिन त्रि० ગીત વડે ખુશ થનાર.
गीतमोदिन पु० કિન્નર દેવજાતિ.
गीता स्त्री० ભગવદ્‌ગીતા, રામગીતા વગેરે ગીતાગ્રંથ.
गीतायन न० ગાનનું સાધન વાજું, વાસળી વગેરે.
गीतासार पु० ગરૂડ પુરાણમાં આવેલા ભગવદ્‌ગીતાના સારરૂપ ત્રણ અધ્યાય.
गीति स्त्री० ગાયન, ગીત, ગીતિ નામે છંદ.
गीतिका स्त्री० ગીતિ છંદના જેવી ગાથા, ગીતિ છંદ, ગાયન, ગીત.
गीथा स्त्री० વાણી.
गीरथ पु० બૃહસ્પતિ, જીવાત્મા
गीर्ण त्रि० સ્તુતિ કરાયેલ, ગળી ગયેલ, ગળેલ.
गीर्णि स्त्री० સ્તુતિ, વર્ણન, ગળી જવું તે.
गीर्देवी स्त्री० સરસ્વતી.
गीर्पति पु० બૃહસ્પતિ, પંડિત.
गीर्वाण पु० દેવ.
गीर्वाणकुसुम न० લવિંગ, લવિંગનું ફૂલ.
गीर्मत् त्रि० વાણીવાળું.
गीर्लता स्त्री० મહાજ્યોતિષ્મતી નામનો વેલો.
गीर्वत् त्रि० વાણીવાળું.
गीर्वता स्त्री० માલકાંકણી વનસ્પતિ.
गीर्वाण पु० દેવ.
गीर्वाणकुसुम न० લવિંગ, લવિંગનું ફૂલ.
गीष्पति पु० બૃહસ્પતિ, વિદ્વાન, પંડિત.
गीःपति पु० બૃહસ્પતિ.
गीःपतीष्टिकृत पु० બૃહસ્પતિને ઉદ્દેશી યજ્ઞ કરનાર.
गु भ्वा० आ० अ० अनिट् અસ્પષ્ટ અવાજ કરવો.
गु तुदा० प० अ० अनिट् વિષ્ટાનો ત્યાગ કરવો, હગવું.
गुग्गुल पु० ગુગળનું ઝાડ, રાતો સરગવો.
गुग्गुलु पु० ઉપરનો અર્થ.
गुग्गुलुक पु० ગુગળ વેચનાર.
गुग्गुलुगन्धि पु० બળદ.
गुग्गुलुगन्धि स्त्री० ગાય.
गुग्गुलुगन्धि त्रि० ગુગળના જેવી ગંધવાળું.
गुङ्गू स्त्री० અમાસ તિથિ.
गुच्छ पु० ગુચ્છો, કળી-ફૂલ વગેરેનો ગોટો, બત્રીસ સેરનો એક હાર, મોર પક્ષીનું પીછું, મલ્લિકા વગેરે.
गुच्छक पु० ઉપરનો અર્થ.

गुच्छकणिश पु० એક જાતનું ધાન્ય
गुच्छकरञ्ज पु० એક જાતનું કરમદાનું ઝાડ
गुच्छदन्तिका स्त्री० કેળ.
गुच्छपत्र पु० તાડનું ઝાડ.
गुच्छपुष्प पु० રીઠા વૃક્ષ, સાત પુડાનું ઝાડ, ધાવડીનું ઝાડ.
गुच्छफल पु० રાયણનું ઝાડ,નિર્મળીનું ઝાડ.
गुच्छफला स्त्री० કાકમાચીનું ઝાડ, દ્રાક્ષનો વેલો, કેળ.
गुच्छबध्ना स्त्री० गुण्डाला वृक्ष.
गुच्छमूलिका स्त्री० गुण्डालिनी वृक्ष.
गुच्छार्द्ध पु० ચોવીસ સેરનો એક હાર.
गुच्छाल पु० એક જાતનું ઘાસ.
गुच्छाह्वकन्द पु० એક જાતનું કંદમૂળ.
गुंज् भ्वा० प० अ० सेट् ગુંજારવ કરવો, અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો.
गुज् तुदा प० अ० सेट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
गुञ्जरी स्त्री० તે નામે એક રાગિણી, એક જાતનો રાગ.
गुञ्ज पु० પુષ્પનો ગુચ્છો, શબ્દ, અવાજ.
गुञ्जकृत् त्रि० ભમરો.
गुञ्जत् त्रि० ગુંજારવ કરતુ, ગણગણ અવાજ કરતું.
गुञ्जन न० ગુંજારવ, ગણગણ શબ્દ.
गुञ्जा स्त्री० ચણોઠીનું ઝાડ, ચણોઠી, બે ઘઉં જેટલું વજન, ઢોલ, નગારું, ચર્ચા, દારૂનું પીવું.
गुञ्जिका स्त्री० ત્રણ જવ જેટલું વજન
गुञ्जित त्रि० ગુંજાર૧ કરેલ.
गुञ्जित न० ગુંજારવ.
गुटि स्त्री० ગોળી.
गुटिका स्त्री० ગોળી
गुटिकाञ्जन न० એક જાતનું વૈદકપ્રસિદ્ધ અંજન.
गुटी स्त्री० ગોળી
गुंड् चु० उभ० स० सेट् પીંટવું, રક્ષણ કરવું, ચૂર્ણ કરવું.
गुड् तुदा० प० स० सेट् રક્ષણ કરવું, અટકાવુ, અટકવું
गुड पु० ગોળ, ગોળાકાર પદાર્થ, ગોળો, હાથીનુ બખ્તર, ગ્રાસ, કોળીયો.
गुडक त्रि० ગોળમા પકવેલ ઔષધ વગેરે, ગોળાકાર પદાર્થ.
गुडकरी स्त्री० તે નામે એક રાગિણી.
गुडकाष्ठ न० શેલડી.
गुडकुष्माण्डक न० વૈદકપ્રસિદ્ધ ઔષધ.
गुडची स्त्री० ગળો નામે વનસ્પતિ.
गुडतृण न० શેલડી.
गुडत्रिण न० શેલડી.
गुडत्वच् स्त्री० તજ.
गुडत्वच न० જાવંત્રી.
गुडत्वचा स्त्री० તજ.
गुडदारु न० શેલડી.
गुडधेनु स्त्री० દાન આપવા માટે ગોળના ઢગલાની કલ્પેલી ગાય.
गुडपर्वत पु० गुडाचल જુઓ.
गुडपाक पु० ગોળપાક-તે નામે ઔષધ.
गुडपिप्पलीघृत न० વૈદકપ્રસિદ્ધ ઘીરૂપ એક ઔષધ.
गुडपिष्ट न० ગોળ મિશ્ર પકવાન્ન
गुडपुष्प पु० મહુડાનુ ઝાડ.
गुडफल पु० પીલુનુ ઝાડ
गुडभल्लातक पु० ગોળમા પકવેલ ભીલામાનો એક પાક
गुडभा स्त्री० દેશી સાકર.
गुडमूल पु० એક જાતનુ શાક.
गुडमूल न० ગેનડી
गुडल न० ગોળનો દારૂ.
गुडल त्रि० ગોળમાથી બનેલ
गुडबीज पु० મસૂર.
गुडशर्करा स्त्री० ગોળમાથી બનેલી સાકર.

गुडशिग्रु पु० રાતા સરગવાનું ઝાડ.
गुडा स्त्री० થોરનું ઝાડ, ગળી, ગળો વનસ્પતિ.
गुडाका स्त्री० આળસ, નિદ્રા.
गुडाकेश पु० અર્જુન, શિવ.
गुडाकेश त्रि० આળસને જીતનાર, નિદ્રાને જીતનાર.
गुडाचल पु० દાન માટે કલ્પેલો ગોળના ઢગલારૂપ મેરૂ પર્વત.
गुडादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गुडापूप पु० ગોળ મિશ્ર પુડલો, ગોળના માલપુડા.
गुडाशय पु० આખોટવૃક્ષ.
गुडिका स्त्री० ગોળી.
गुडगुडायन न० વાયુને લીધે પેટમા થતો ગડગડાટ.
गुडुची स्त्री० ગળો નામે વનસ્પતિ.
गुडूची स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गुडूच्यादि पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ગળો વગેરે ઔષધગણ.
गुडूच्यादिकषाय पु० ગળો વગેરે અમુક ઔષધોનો એક ઉકાળો.
गुडूच्यादिघृत न० ગળો વગેરે ઔષધોમાં પકવ કરેલ ઘી.
गुडूच्यादितैल न० ગળો વગેરે ઔષધોમાં પકવ કરેલ તેલ.
गुडेर पु० ગોળાકાર પદાર્થ, ગોળો, કોળં યો, ગ્રાસ.
गुडेरक पु० ઉપરનો અર્થ.
गुडोद्भव त्रि० ગોળમાંથી બનનાર.
गुडोद्भवा स्त्री० સાકર, ખાંડ.
गुण् चु० उभ० स० सेट् આમંત્રણ કરવું, તેડવું, ગણવું, ફરી ફરી વાર કરવું, આવૃત્તિ કરવી.
गुण पु० ધનુષની દોરી, હરકોઈ દોરી, શૌર્ય વગેરે ગુણ, રાજાઓનાં સંધિ-વિગ્રહ વગેરે ૭ સાધન, સત્વ-રજ-તમોગુણ, જ્ઞાન-વિદ્યા વગેરે ગુણ, અપ્રધાન, અમુખ્ય, ન્યાયમતે રૂપ વગેરે ચોવીસ ગુણ, વસ્તુધર્મ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અ-એ-ઓકાર—ગુણ, અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ માધુર્ય વગેરે ગુણ, આવૃત્તિ, ગુણવું, ઉત્કર્ષ, વિશેષણ, અપ્રધાનનો એક ધર્મ, દેશગતા--કાલગતા વગેરે ચૌદ ધર્મો, ગૌતમે કહેલા અમુક ધર્મો, રસોઈઓ, ઇન્દ્રિય, ત્યાગ, ગોળી, વેદાંતપ્રસિદ્ધ વિવેક-વૈરાગ્ય વગેરે ગુણ, પ્રધાનનિર્વાહક અંગ, સાદસ્યાદિ વસ્તુધર્મ, શબ્દ-સ્પર્શ-રૂપ-રસ-ગંધ એ પાંચ, સમગ્ર જગતનો મૂળ ધર્મ, જ્ઞાન અજ્ઞાન વગેરે મનના ધર્મ.
गुण पु० ब० ત્રણની સંખ્યા.
गुणक त्रि० ગુણનાર, આવૃત્તિ કરનાર.
गुणकथन न० ગુણોનું વર્ણન, નાયકની કામકૃત એક દશા.
गुणकर्मन् न० અપ્રધાન કર્મ, અમુખ્ય કર્મ, સત્વાદિ ગુણોને લગતાં કર્મ.
गुणकार त्रि० રસોઇ કરનાર.
गुणकार पु० પાંડવ ભીમસેન.
गुणकेशी स्त्री० ઇન્દ્રના સારથિ માતલિની કન્યા.
गुणगान न० ગુણ ગાવા તે, ગુણવર્ણન.
गुणगृह्य त्रि० ગુણોનો પક્ષપાત કરનાર, ગુણપક્ષપાતી.
गुणगौरी स्त्री० ગુણોએ કરી શુદ્ધ, ગુણોથી પાર્વતી સમાન કોઇ સ્ત્રી.
गुणग्राम पु० ગુણોનો સમૂહ.
गुणग्राहिन त्रि० ગુણ ગ્રહણ કરનાર.
गुणज्ञ त्रि० ગુણ જાણનાર.
गुणतस् अव्य० ગુણથી, ગુણ પ્રમાણે.
गुणता स्त्री० ગુણપણું, યોગ્યતા, અમુખ્યતા.
गुणत्व न० ઉપરનો અર્થ.

गुणत्रय न० सत्व-रज-तम એ ત્રણ ગુણ.
गुणधर्म पु० જેના પર અભિષેક થયો હોય, તેવા રાજાનો પ્રજાપાલન વગેરે ધર્મ.
गुणन न० ગુણવું, આવૃત્તિ કરવી, વખાણવું, ગણવું.
गुणनिका स्त्री० અભ્યાસ, નિશ્ચયને માટે ગ્રંથાદિનું વારંવાર અનુશીલન, શૂન્ય, નૃત્ય, માળા, પંક્તિ.
गुणनिधि पु० કંપિલ્ય નગરનો રહેવાસી તે નામે એક બ્રાહ્મણ
गुणनिधि त्रि० ગુણોનો ભંડાર.
गुणनी स्त्री० અભ્યાસ કરવો, વારંવાર ગુણવું, આવૃત્તિ કરવી.
गुणनीय त्रि० ગુણવા યોગ્ય, આવૃત્તિ કરવા યોગ્ય, અભ્યાસ કરવા યોગ્ય.
गुणनीय पु० અભ્યાસ.
गुणनीय न० ગુણવા યોગ્ય અંક.
गुणपदी स्त्री० ગુણેલા-વર્ણન કરેલા પગવાળી કોઈ સ્ત્રી.
गुणपूग पु० ગુણોનો સમૂહ, ઉત્તમ ગુણ.
गुणप्रवृद्ध पु० સત્વાદિ ગુણથી વૃદ્ધિ પામેલ સંસારરૂપ વૃક્ષ.
गुणभृत् त्रि० ગુણો ધારણ કરનાર, ગુણવાન.
गुणभृत पु० સર્વ ગુણોનો અધિષ્ઠાતા પરમેશ્વર.
गुणभ्रंश पु० ગુણોનો નાશ.
गुणमय त्रि० ગુણસ્વરૂપ, ગુણમય, ગુણવાન.
गुणमयी स्त्री० સત્વાદિ ગુણોવાળી ઈશ્વરીમાયા.
गुणलयनिका स्त्री० તંબુ.
गुणलयनी स्त्री० તંબુ.
गुणलुब्ध त्रि० ગુણો માટે લોભી ગુણોમાં લોભી.
गुणवचन पु० ગુણવાચક શબ્દ.
गुणवत् त्रि० ગુણવાન.
गुणवत पु० યદુવંશી સુનાભ રાજાનો દૌહિત્ર.
गुणवती स्त्री० ગુણવાળી સ્ત્રી, યદુવંશી સુનાભ રાજાની કન્યા.
गुणवत्तम त्रि० અત્યંત ગુણવાન.
गुणवत्तर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गुणवत्ता स्त्री० ગુણવાનપણું.
गुणवत्व न० ગુણવાનપણું.
गुणवाचक पु० ગુણવચન જુઓ.
गुणवाद पु० એક પ્રકારનો અર્થવાદ, ગુણ ગાવા તે.
गुणविधि पु० મીમાંસાપ્રસિદ્ધ દ્રવ્યાદિ ગુણઅંગની વિધિ.
गुणविशेष्य न० ગુણનું વિશેષ્ય.
गुणवृक्ष पु० નૌકાને ખેંચવાની દોરી બાંધવાનું નૌકામાંનું એક લાકડું.
गुणवृक्षक पु० ઉપરનો અર્થ.
गुणवृत्ति स्त्री० લક્ષણા નામે શબ્દની શક્તિ.
गुणवृत्ति त्रि० ગુણોના સામર્થ્યવાળું.
गुणसङ्ग पु० સત્વાદિ ગુણોના કાર્યો-સુખ દુઃખ વગેરેમાં સંગ-આસક્તિ.
गुणसंख्यान न० સાંખ્ય-પાતંજલ શાસ્ત્ર.
गुणसम्पत् स्त्री० ગુણોની સમ્પત્તિ, ઉત્તમગુણ.
गुणसम्मूढ त्रि० સત્વાદિ ગુણો વડે મોહ પામેલ.
गुणसागर पु० બ્રહ્મા, તે નામે એક બુદ્ધ.
गुणसागर पु० ગુણોનો સમુદ્ર.
गुणा स्त्री० ધ્રોખડ, માંસરોહિણી નામે વનસ્પતિ.
गुणाकर पु० તે નામે એક બુદ્ધ, ગુણોની ખાણ.
गुणाढ्य त्रि० સદ્‌ગુણી, ગુણવાન.
गुणाढ्य पु० તે નામે એક કવિ.
गुणातीत पु० સત્વાદિ ગુણોથી રહિત પરમેશ્વર, સ્થિતપ્રજ્ઞ, આત્મજ્ઞાની.
गुणादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गुणान्वित त्रि० ગુણવાન.
गुणिका स्त्री० સોજા આવેલું શરીર.

गुणित त्रि० ગુણેલ, પૂર્ણ કરેલ, આવૃત્તિ કરેલ.
गुणिता स्त्री० ગુણવાનપણું
गुणित्व न० ગુણવાનપણુ.
गुणिन् त्रि० ગુણવાન
गुणिन् पु० ધનુષ.
गुणीभूत त्रि० ગુણરૂપ થયેલ,અમુખ્ય થયેલ
गुणीभूतव्यङ्ग्य न० જેમાં વ્યંગ્ય ગુણ.પે હોય તેવું કાવ્ય
गुणेश पु० પરમેશ્વર
गुणेश्वर पु० ચિત્રકૂટ પર્વત, પરમેશ્વર
गुणोत्कर्ष पु० ગુણોનું અતિશયપણુ, ઉત્કૃષ્ટ ગુણ
गुणोत्कीर्तन न० ગુણગાન, ગુણવર્ણન.
गुणोपेत त्रि० ગુણવાન
गुणौघ पु० ગુણોનો સમૂહ.
गुण्ठित त्रि० વીંટાયેલ, ઢંકાયેલ, ધૂળથી ખરડાયેલ.
गुण्ड पु० અસિપત્ર નામે ઘાસ, ચૂર્ણ કરવું, પીસવું,
गुण्ड त्रि० ચૂર્ણ કરેલ, પીસેલ, દળેલ.
गुण्डक त्रि० મલિન, મેલુ, ધૂળથી ખરડાયેલ.
गुण्डक पु० ધૂળ, કલોક્તિ, તેલ-ઘી વગેરેનું પાત્ર.
गुण्डकन्द पु० कशेरु જુઓ.
गुण्डारोचनिका स्त्री० એક જાતનુ ઝાડ
गुण्डाला स्त्री० જળમા ઉત્પન્ન થનાર એક ક્ષુપ વનસ્પતિ.
गुण्डासिनी स्त्री० चिपिटा નામે એક વેલો.
गुण्डिक पु० લોટ કરેલ ચોખા વગેરે
गुण्डिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ
गुण्डिचा स्त्री० જગન્નાથ ક્ષેત્રમા આવેલો એક મંડપ
गुण्डित त्रि० ધૂળથી ખરડાયેલ, મલિન, પીસેલ, દળેલ

गुण्य त्रि० ગુણવા યોગ્ય, પૂર્ણ કરવા યોગ્ય, વખાણવા લાયક, શ્રેષ્ઠ ગુણવાળું.
गुत्य पु० गवेधुका જુઓ.
गुत्थक न० એક જાતનું ઝાડ.
गुत्स पु० गुच्छ જુઓ, ग्रंथिपर्ण વૃક્ષ.
गुत्सक पु० ગુચ્છો, गुच्छक જુઓ, ગ્રંથનો અમુક ભાગ.
गुत्सक न० ग्रंथिपर्ण વૃક્ષ.
गुत्सकणिश पु० गुच्छकणिश જુઓ.
गुत्सकरञ्ज पु० गुच्छकरञ्ज જુઓ.
गुत्सदन्तिका स्त्री० गुच्छदन्तिका જુઓ.
गुत्सपत्र पु० गुच्छपत्र જુઓ.
गुत्सपुष्प पु० गुच्छपुष्प જુઓ.
गुत्सफल पु० गुच्छफल જુઓ.
गुत्सबध्ना स्त्री० गुच्छबध्ना જુઓ.
गुत्समूलिका स्त्री० गुच्छमूलिका જુઓ.
गुत्सार्द्ध पु० गुच्छार्द्ध જુઓ,
गुत्साल पु० गुच्छाल જુઓ.
गुत्साह्वकन्द पु० गुच्छाह्वकन्द જુઓ.
गुद् भ्वा० आ० अ० सेट् ક્રીડા કરવી, રમવું.
गुद न० મળ ત્યાગ કરવાનું દ્વાર-ગુદા-ગાંડ.
गुदकील पु० હરસનો રોગ.
गुदकीलक पु० ઉપરનો અર્થ.
गुदग्रह पु० ઉદાવર્ત રોગ, આમવાયુ.
गुदजाग्र पु० કડવું સૂરણ.
गुदपरिणद्ध पु० તે નામે એક ઋષિ.
गुदपाक पु० ઝાડા વગેરેના રોગથી ગુદાનું પાકી જવુ તે.
गुदभ्रंश पु० એક રોગ-જેમાં ગુદા બહાર નીકળી પડે છે.
गुदरोग पु० ગુદાનો એક રોગ
गुदवर्त्मन् न० મળને નીકળવાનુ ગુદારૂપ દ્વાર
गुदस्तम्भ पु० તે નામે એક રોગ-જેથી ગુદા મળત્યાગનું કામ કરી શકતી નથી.
गुदा स्त्री० गुद જુઓ.
गुदाङ्कुर पु० હરસનો રોગ

गुडोद पु० गोळनो एक समुद्र.
गुड् तु० तुदा० प० सेट् रक्षा करवी, भूंसी नांखवुं.
गुण् चुरा० प० स० सेट् उपदेश करवो.
गुध् दिवा० प० स० सेट् वींटवुं, वेरवुं.
गुद् भ्वा० आ० स० सेट् क्रीडा करवी, रमवुं.
गुधित त्रि० वींटेल, वेरेल, रक्षेल, गोपन-रक्षण न थयेल.
गुधेर पु० रक्षण करनार.
गुन्दल पु० नगारां-मृदंग वगेरेनो अवाज शब्द.
गुन्द्र पु० कसेडो.
गुन्द्रमूला स्त्री० एकजा घास-मोथो घास.
गुन्द्रला स्त्री० चकोर पक्षी.
गुन्द्रा स्त्री० एक जातनी मोथ, प्रियंगु वृक्ष, गवेधुका जुओ, एरका नामे घास.
गुन्फ् तु० प० स० सेट् गुंथवुं.
गुप् भ्वा० आ० रक्षण करवुं स० सेट् निंदा करवी स० अनिट्.
गुप् भ्वा० प० स० सेट् रक्षण करवुं.
गुप् दिवा० प० अ० सेट् व्याकुळ थवुं, गभरावुं.
गुप् चु० उभ० अ० सेट् भासवुं, दीपवुं, प्रकाशवुं.
गुप त्रि० रक्षण करनार.
गुपिल पु० राजा.
गुपिल त्रि० रक्षण करनार.
गुप्त त्रि० रक्षण करेल, गुप्त राखेल, छुपावेल.
गुप्त पु० सरर जुओ, वैश्यनुं एक उप-नाम, परमेश्वर.
गुप्तक पु० जयद्रथ राजानो एक सेनापति.
गुप्तक त्रि० गुप्त त्रि० जुओ.
गुप्तगति पु० गुप्तचर, गूढचार, छूपी पोलीस, गुप्त जासुस.
गुप्तगति स्त्री० छूपी गति.
गुप्तचर त्रि० छूपुं फरे, छानी रीते चालनार.
गुप्तचर पु० बलराम.
गुप्तस्नेह पु० अंकोट वृक्ष, इंगोरिया, अंकोल.
गुप्ति स्त्री० रक्षण, संताडवुं, छुपुं राखवुं, ढांकवुं, रक्षण करवुं, मंत्रनो प्रकट न करवानो संस्कार, केदखानुं, कारागार, कैदनुं स्थान, मन-वचन-कायानो निरोध वगेरे योगनां अंग, मन-संयम, खाडो करवा माटे जमीन खोदवी, नौकानुं छिद्र, रक्षक, रक्षा.
गुफ् तुदा० प० स० सेट् गुंथवुं.
गुफित त्रि० गुंथेल
गुम्फ् तुदा० प० स० सेट् गुंथवुं.
गुम्फ पु० गुंथवुं, बाहुनुं भूषण, मूछ.
गुम्फन न० गुंथवुं.
गुम्फना स्त्री० गुंथवुं, गुंथणी, रचना, वाक्यमां शब्द तथा अर्थनी सुंदर रचना.
गुम्फित त्रि० गुंथेल, रचेल, गोठवेल.
गुर् दिवा० आ० स० सेट् मारवुं, मार करवुं, गमन करवुं, जवुं.
गुर् तुदा० आ० अ० सेट् उद्यम करवो.
गुर् भ्वा० प० स० सेट् उठाववुं.
गुरण न० मारवा माटे उद्यम-प्रयत्न.
गुरु पु० बृहस्पति, प्रभाकर नामे एक मीमांसक, पिता, आचार्य-गुरु वगेरे, सगरो, उपाध्याय वगेरे, आचार्य वगेरे अगीआर गुरुओ, संप्रदाय प्रवर्तक वगेरे धर्मोपदेशक, कवचनुं झाड, दीर्घ अक्षर, तांत्रिक मंत्रनो उपदेश आपनार, परमेश्वर, द्रोणाचार्य, पुष्य नक्षत्र, जोडाक्षरनी पूर्वे रहेलो ह्रस्व अक्षर, राजा.
गुरु त्रि० पूज्य, वडील, बळवान, गंभीर अर्थवाळुं, भारे, मोटुं, वजनदार, मोटाईवाळुं, न पची शके तेवुं, दुष्पाक, जड, श्रेष्ठ, पुष्कळ.

गुरुक त्रि० ઉપરના અર્થ.
गुरुकुण्डली स्त्री० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક કુંડળી.
गुरुक्रम पु० પરંપરાથી ઉપદેશ.
गुरुगीता स्त्री० ગુરૂની સ્તુતિરૂપ તે નામે એક ગીતાગ્રંથ.
गुरुघ्न पु० ધોળા સરસવ.
गुरुघ्न त्रि० ગુરૂની હત્યા કરનાર.
गुरुजन पु० પૂજ્ય વર્ગ, વડીલ વર્ગ.
गुरुण्टक पु० તે નામે એક પક્ષી.
गुरुतम त्रि० અતિશય ગુરૂ, માતા-પિતા-આચાર્ય વગેરે, અત્યંત ભારે-વજનદાર, અત્યંત શ્રેષ્ઠ.
गुरुतम पु० પરમેશ્વર.
गुरुतर त्रि० અત્યંત ભારે, વજનદાર, અતિ ઉત્તમ.
गुरुतल्प पु० ગુરૂપત્ની, પોતાની ઓરમાન માતા.
गुरुतल्पग पु० ગુરૂપત્ની સાથે વ્યભિચાર કરનાર, ઓરમાન માતા સાથે વ્યભિચાર કરનાર.
गुरुतल्पव्रत न० ગુરુપત્ની સાથે અથવા ઓરમાન માતા સાથે વ્યભિચાર કરનારે કરવાનું પ્રાયશ્ચિત્ત.
गुरुतल्पिन् पु० गुरुतल्पग જુઓ.
गुरुता स्त्री० ગુરૂપણું, વડીલપણું, શ્રેષ્ઠપણું, ભારેપણું, બળવાનપણું, પુષ્કળતા.
गुरुताल पु० સંગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક તાલ.
गुरुत्व न० વૈશેષિક વગેરેના મતે એક ગુણ, गुरुता જુઓ.
गुरुदैवत पु० પુષ્ય નક્ષત્ર.
गुरुदैवत त्रि० ગુરૂને દેવ તરીકે માનનાર.
गुरुपत्नी स्त्री० ગુરૂની સ્ત્રી, માતા, ઓરમાન માતા.
गुरुपत्र न० કથીર ધાતુ.
गुरुपत्रा स्त्री० આમલીનું ઝાડ.
गुरुपुत्र पु० ગુરૂનો પુત્ર.
गुरुभ न० પુષ્ય નક્ષત્ર, ધનરાશિ, મીનરાશિ.
गुरुमणि पु० પોખરાજ મણિ.
गुरुमर्दल पु० એક જાતનું વાદિત્ર.
गुरुरत्न न० પોખરાજ મણિ, ગોમેદ નામે એક મણિ.
गुरुराहु पु० જેમાં ગુરૂ સાથે રાહુગ્રહ હોય છે તેવો એક યોગ.
गुरुवत अव्य० ગુરૂની પેઠે, ગુરૂ પ્રમાણે.
गुरुवद्वृत्ति स्त्री० ગુરૂની પાસે જેમ વર્તાય તેમ વર્તવું.
गुरुवर्चोघ्न पु० કાગદી લીંબુનું ઝાડ.
गुरुवर्तिन् पु० ગુરૂકુલવાસી બ્રહ્મચારી.
गुरुवर्ष न० पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક વર્ષ.
गुरुवार पु० ગુરૂનો વાર, બૃહસ્પતિવાર.
गुरुवृत्ति स्त्री० ગુરૂ પાસે જે પ્રમાણે વર્તવું જોઇએ તે વર્તન.
गुरुशिंशपा स्त्री० એક જાતનું ભારે સીસમ.
गुरुसार त्रि० અત્યંત સારવાળી હરકોઇ વસ્તુ.
गुरुसारा स्त्री० સીસમ.
गुरुस्कन्ध पु० તે નામે એક શ્રેષ્ઠ પર્વત, શ્લેષ્માતક વૃક્ષ.
गुरुस्थिर त्रि० અત્યંત સ્થિર.
गुरुहन् पु० ધોળો સરસવ.
गुरुहन् त्रि० ગુરૂની હત્યા કરનાર.
गुरूत्तम त्रि० અતિશય પૂજ્ય.
गुरूत्तम पु० પરમેશ્વર.
गुर्जर पु० ગુજરાત દેશ, ગુજરાતમાં રહેનાર.
गुर्जरी स्त्री० તે નામે એક રાગિણી, ગુજરાતી સ્ત્રી.
गुर्द् भ्वा० आ० अ० सेट् રમવું, ખેલવું.
गुर्द् चु० उभ० अ० सेट् રહેવું, વસવું, રમવું.
गुर्य् भ्वा० प० अ० सेट् ઉદ્યમ કરવો, ઉગામવું.
गुर्वर्थम् अव्य० ગુરૂ માટે.
गुर्वादित्य पु० જેમા ગુરૂ સાથે સૂર્ય હોય તેવો એક યોગ.

गुर्विणी स्त्री० सगर्भा स्त्री
गुर्वी स्त्री० सगर्भा स्त्री, गौरववाळी, गुरुनी पत्नी
गुल पु० शेलडीनो गोळ.
गुलञ्चकन्द पु० એક જાતને કંદ
गुला स्त्री० थोरनुं झाड.
गुलिका स्त्री० गोळी, એક જાતને रोग, पाकुं कहोळुं.
गुली स्त्री० गोळी, એક જાતને रोग.
गुलुच्छ पु० गुच्छो
गुलुञ्च पु० गुच्छो.
गुलुञ्छ पु० गुच्छो.
गुलुञ्छक पु० गुच्छो.
गुल्फ पु० पगनी घुंटी.
गुल्फजाह न० घुंटीनु मूळ.
गुल्म पु० मुख्य पुरुषनी आगेवानीवाळो रक्षक पुरुषसमूह, हाथी ९ रथ ९ घोडा २७ पाळा ४५ आटली संख्यानुं એક सैन्य, ते नामे એક रोग, गोळानो रोग, वेलाओ वगेरेनो झुंड, એક मूळमा એકी साथे उत्पन्न थयेला कासडो वगेरे , धाम, बरोळनो रोग, किल्लो, खाई.
गुल्मकेतु पु० अम्लवेतस–એક જાતનુ नेतर, बरु घास.
गुल्ममूल न० आदु.
गुल्मवल्ली स्त्री० सोमवल्ला.
गुल्मशूल न० એક જાતનો शूळनो रोग
गुल्मिन् त्रि० गुल्म–गोळाना रोगवाळुं.
गुल्मिनी स्त्री० द्राक्ष–नागरवेल वगेरे फेलावावाळो वेलो.
गुल्मी स्त्री० आंबळी, એલચી, तंबु, लवंगी लता
गुल्य त्रि० मीठुं–मधुर, स्वादिष्ट, गळ्युं.
गुल्य न० मीठाश, गळपण
गुवाक पु० सोपारीनु झाड.
गुम्फित न० गुंथवुं, झाडनी शाखाना नीकळवा रूप गुंथणी.
गुह् भ्वा० उभ० स० वेट् ढांकवुं, छुपाववु. अप + खसेडवुं. अव + सारी रीते ढांकवुं उद्+उंचुं करी काढवुं. उप + आलिंगन करवु, भेटवुं नि+अतिशय ढांकवु.
गुह पु० कार्तिकस्वामी, घोडो, परमेश्वर, रामचंद्रनो એક मित्र, जमीनमा स्वाभाविक खाडो.
गुहर त्रि० ढांकणवाळुं.
गुहराज पु० એક જાતનો महेल, रामनो मित्र–गुह.
गुहलु पु० ते नामे એક ऋषि
गुहषष्ठी स्त्री० मागशर शुद छठ्ठ.
गुहा स्त्री० गुफा, शालपर्णी वृक्ष, जमीनमा स्वाभाविक खाडो, हृदय, माया, गुफानी अधिष्ठात्री देवी, बुद्धि, ढांकवु ते.
गुहागृह न० गुफा.
गुहाचर न० ब्रह्म, परम चैतन्य.
गुहामुख न० गुफानु मुख.
गुहामुख त्रि०गुफाना जेवा पहोळा मुखवाळु.
गुहावदरी स्त्री० सालपाणु वृक्ष.
गुहाशय पु० उंदर, वाघ–सिंह वगेरे, परमात्मा
गुहाशय त्रि० गुफामा रहेनार
गुहाहित पु० परमात्मा.
गुहिन न० वन, जंगल.
गुहिल न० धन.
गुहिल त्रि० गुफानी पासेनो प्रदेश वगेरे
गुहेर पु० लवार.
गुहेर त्रि० रक्षण करनार.
गुह्य त्रि० गुप्त राखवा योग्य, छानुं, छुपु.
गुह्य न० स्त्री अने पुरुषनुं चिन्ह, योनि, लिंग, गुदा.
गुह्य पु० दंभ, पाखंड, रोग, काचबो, विष्णु, परमात्मा.
गुह्यक पु० कुबेरना अनुचर देवो, यक्ष

गुह्यकाली स्त्री० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध काली देवी.
गुह्यकेश पु० कुबेर.
गुह्यकेश्वर पु० कुबेर.
गुह्यगुरु पु० शिव.
गुह्यदीपक पु० पतंगीयुं, आगीओ कीडो.
गुह्यनिष्यन्द पु० मूत्र.
गुह्यपुष्प पु० पीपळानुं झाड.
गुह्यभाषित न० गुप्त विचार, मंत्र.
गुह्यमय पु० कार्तिकस्वामी.
गुह्यबीज पु० एक जातनुं घास.
गुह्या स्त्री० काचबी.
गुह्याष्टक न० भारभूति वगेरे आठ गुप्त तीर्थ.
गू तुदा० प० अ० सेट् विष्टानो त्याग करवो, हगवुं.
गू स्त्री० विष्टा, मळ, गु.
गूढ त्रि० गुप्त, छानुं ढंकायेलुं.
गूढचार पु० गुप्तदूत, जासुस, छूपी पोलीस.
गूढचार त्रि० छानुं फरनार.
गूढचारिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
गूढचारिन् पु० गुप्तदूत, छूपी पोलीस.
गूढज पु० घरमां गुप्त रीते उत्पन्न थयेलो पुत्र.
गूढज त्रि० गुप्त रीते पेदा थनार.
गूढनीड पु० खंजन पक्षी.
गूढनीडी स्त्री० खंजन पक्षिणी.
गूढपथ पु० अंकोटवृक्ष, केरडानुं झाड.
गूढपथ पु० गुप्त मार्ग, अंतःकरण.
गूढपदी स्त्री० सापेण.
गूढपाद् पु० सर्प.
गूढपाद पु० गुप्त पगवाळुं, रक्षण करेला पगवाळुं.
गूढपुरुष पु० गुप्तचर, छूपी पोलीस.
गूढपुष्प पु० बोलसरीनुं झाड.
गूढपुष्पक पु० उपरनो अर्थ.
गूढफल पु० बोरडीनुं झाड.
गूढभाषित न० गुप्तभाषित जुओ.
गूढमार्ग पु० गुप्तमार्ग, छानो रस्तो, सुरंग, भोंयरुं.
गूढमैथुन पु० कागडो.
गूढमैथुन न० छानुं मैथुन.
गूढमैथुनी स्त्री० कागडी.
गूढवर्चस् पु० देडको.
गूढवल्लिका स्त्री० अंकोटवृक्ष.
गूढव्यङ्ग्या स्त्री० साहित्यप्रसिद्ध लक्षणा.
गूढसाक्षिन् पु० गुप्त साक्षी.
गूढाङ्ग पु० काचबो.
गूढाङ्ग त्रि० छानां अंगवाळुं,गुप्त शरीरवाळुं.
गूढाङ्गी स्त्री० काचबी.
गूढाङ्घ्रि पु० सर्प.
गूढाङ्घ्रि स्त्री० सापेण.
गूढाङ्घ्री स्त्री० सापेण.
गूढोत्पन्न पु० घरमां गुप्त रीते उत्पन्न थयेलो पुत्र.
गूढोत्मन् पु० परमात्मा.
गूथ न० पु० विष्टा, गु.
गूथलक्तक पु० विष्टा खानारुं एक जातनुं पक्षी
गूथलक्तकी स्त्री० विष्टा खानारी पक्षिणी.
गून त्रि० जेणे विष्टानो त्याग कर्यो होय ते, हगेल.
गूर् सु० आ० अ० सेट् उद्यम करवो, उगामवुं.
गूर् दिवा० आ० स० सेट् मारवुं, मारी नाखवुं, गमन करवुं, जवुं.
गूरण न० उद्यम करवो, उगामवुं, मारी नाखवुं, जवुं.
गूर्ण त्रि० तैयार थयेल, उद्यमवाळुं, श्रेष्ठ, उत्तम.
गूर्त्त त्रि० उपरना अर्थ.
गूर्त्ति त्रि० स्तुति करनार.
गूर्त्ति स्त्री० स्तुति.
गृद् सु० उभ० स० सेट् स्तुति करवी.

गृर्द् भ्वा० आ० अ० सेट् रमवु
गृवाक पु० सोपारीनु झाड.
गृषणा स्त्री० मोरपीछमा रहेल चंद्रक
गृ भ्वा० प० स० अनिट् सींचवु, छांटवु
गृज् भ्वा० प० अ० सट् ध्वनि करवो, अवाज करवो
गृञ्ज् भ्वा० प० अ० सेट् उपरनो अर्थ
गृञ्जन पु० गाजर, रातु लसणु, एक जातनो मूळो
गृञ्जन न० एक जातनु कंद, गाजर, झेर चोपडेल पशुनुं मास
गृञ्जनक न० झेर चोपडेल पशुनुं मास.
गृञ्जिम पु० यदुवंशी शरसेननो पुत्र-वसुदेवनो एक भाई
गृणत् त्रि० बोलतु, कहेतु, वखाणतु
गृणीषन् पु० स्तोत्रनी इच्छा
गृण्डीव पु० मोटु-जाडु शियाळ
गृण्डीवी स्त्री० मोटी-जाडी शियाळ
गृत्स पु० कामदेव, रुद्रदेव
गृत्स त्रि० स्तुति करनार, स्तुति करवा योग्य, बुद्धिमान, विषयाभिलाषी, कामुक
गृत्सपति पु० रुद्रदेव
गृत्समति पु० बृहस्पतिना वंशनो सुहोत्रनो एक पुत्र ते नामे राजा
गृत्समद पु० ते नामे एक ऋषि
गृद्धिन् त्रि० लोभी, लालचु
गृध् दिवा० प० स० सट् मेळववानी इच्छा करवी, लालच करवी, लोलुपता राखवी, इच्छवु
गृधु पु० कामदेव
गृधु त्रि० लालचु, लोभी
गृधु स्त्री० बुद्धि, दुष्ट अपानवायु
गृध्नु त्रि० लोभी, लालचु
गृध्नुता स्त्री० लालचुपणु, लालचीयापणु, लोभीयापणु.
गृध्नुत्व न० उपरनो अर्थ
गृध्य त्रि० इच्छवा योग्य, लालच करवा योग्य, लोभ करवा योग्य
गृध्य न० लालच, लोभ
गृध्यिन् त्रि० लालचु, लोभी
गृध्र पु० गीध पक्षी, हरकोई पक्षी
गृध्र त्रि० लोभी, लालचु
गृध्रकूट पु० मगध देशमा आवेलो पर्वत
गृध्रनखी स्त्री० बोरडीनु झाड
गृध्रपति पु० जटायु नामे एक पक्षी
गृध्रपत्र पु० गीधना पींछावाळु बाण, कार्तिक स्वामीनुं एक सैन्य
गृध्रपत्रा स्त्री० धून्नपत्रा नामे एक झाड
गृध्रयातु पु० गीध पक्षीनुं रूप धारण करनार एक राक्षस
गृध्रराज पु० गरुडनो पुत्र जटायु पक्षी
गृध्रवट पु० ते नामे एक तीर्थ
गृध्रसी स्त्री० एक जातनो वायुनो रोग-संधि वा
गृध्राण पु० धून्नपत्रा वृक्ष.
गृध्री स्त्री० कश्यपनी पत्नीनी एक पुत्री, गीध पक्षिणी
गृभ न० घर
गृभण न० ग्रहण करवु, पकडवु
गृभीत त्रि० ग्रहण करेल
गृभीत पु० ग्रहण करेल यज्ञ
गृष्टि स्त्री० एक वखत प्रसव पामेली गाय, जेणे एक वखत जणेलु छे तेवी कोई स्त्री वराहक्रान्ता नामे वनस्पति, बोरडीनु झाड, काश्मरी नामे वनस्पति
गृष्टिका स्त्री० काश्मरी वनस्पति
गृष्टयादि पु० पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दगण
गृह् चु० आ० स० सेट् ग्रहण करवु, पकडवु, लेवु
गृह् भ्वा० प० स० सेट ग्रहण करवु पकडवु, लेवु, स्वीकारवु, मेळववु

गृह न० ઘર, સ્ત્રી, નામ, મેષ વગેરે રાશિભવન, કુટુંબ.
गृह पु० व० ઘર, સ્ત્રી, કુટુંબ
गृहक न० અનાજ રાખવાનો કોઠાર.
गृहकच्छप पु० દળવાનો પત્થર, વાટવાનો પત્થર.
गृहकन्या स्त्री० કુંવાર.
गृहकपोत पु० ઘરમા પાળેલું કબુતર
गृहकपोती स्त्री० ઘરમા પાળેલી કબૂતર માદા.
गृहकर्तृ त्रि० ઘર બનાવનાર.
गृहकारक पु० ઘર બનાવનાર એક વર્ણસંકરજાતિ-કડીયો.
गृहकारक त्रि० ઘર બનાવનાર
गृहकारिन् त्रि० ઘર બનાવનાર
गृहकारिन् पु० એક જાતનો કીડો.
गृहकार्य न० ઘરનું કામ.
गृहकुक्कुट पु० ઘરમા પાળેલો કુકડો
गृहकुक्कुर पु० ઘરમા પાળેલો કુતરો.
गृहकूलक पु० એક જાતની શાક વનસ્પતિ.
गृहगोधा स्त्री० ગરોળી.
गृहगोधिका स्त्री० ગરોળી.
गृहगोलिका स्त्री० ગરોળી.
गृहचुल्ली स्त्री० એક પ્રકારનું ઘર
गृहच्छिद्र न० ઘરમા કલેશ, કુટુંબમાં કંકાસ, ઘરમાં છિદ્ર-બાકું.
गृहज पु० ઘરમાં ઉત્પન્ન થયેલ એક દાસ
गृहज त्रि० ઘરમા ઉત્પન્ન થનાર.
गृहजात त्रि० ઘરમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
गृहजात पु० ઘરમા ઉત્પન્ન થયેલ એક દાસ.
गृहणी स्त्री० કાંજી
गृहतटी स्त्री० શેરી, દેહડી, ઉમરો.
गृहदास पु० ઘરનો દાસ.
गृहदासी स्त्री० ઘરની દાસી.
गृहदीप्ति स्त्री० સુલક્ષણા સ્ત્રી, ઘરની શોભા.
गृहदेवता स्त्री० વાસ્તુ દેવતા, ઘરમા રાખેલી દેવતા
गृहदेवी स्त्री० જરા નામે રાક્ષસી, સુલક્ષણા સ્ત્રી.
गृहद्रुम पु० મગડાશીંગી નામે વનસ્પતિ.
गृहद्वार न० ઘરનું બારણું.
गृहधूप पु० ઘરમાં કરવાનો એક પ્રકારનો ધૂપ
गृहधूम पु० વૈદ્યક પ્રસિદ્ધ એક પદાર્થ
गृहनमन पु० વાયુ.
गृहनाशन पु० હોલો.
गृहनाशनी स्त्री० હોલી.
गृहनीड पु० ચકલો.
गृहनीडी स्त्री० ચકલી.
गृहप पु० ઘરનો ધણી.
गृहपति पु० ઘરનો માલીક, ગૃહસ્થ, સત્રયાગ કરનાર યજમાન, હરકોઇ યજમાન, તે નામે એક અગ્નિ, મંત્રી, ધર્મ.
गृहपत्नी स्त्री० ઘરની માલીક સ્ત્રી.
गृहपाल त्रि० ઘરની રક્ષા કરનાર.
गृहपाल पु० કુકડો.
गृहपोतक पु० વાસ્તુસ્થાન, ઘરનો પાયો.
गृहप्रवेश पु० ઘરમા વિધિપૂર્વક પ્રવેશ કરવો તે.
गृहवभ्रु पु० ઘરમાં પાળેલો નોળીયો.
गृहवलि पु० વૈશ્વદેવ કર્મ.
गृहबलिप्रिय पु० બગલો, કાગડો, ચકલો.
गृहबलिभुज् पु० ઉપરના અર્થ.
गृहभङ्ग पु० ઘરનો નાશ, સ્ત્રીનો નાશ, કુટુંબનો નાશ
गृहभञ्जन न० ઘર ભાગવું તે, ઘરનો નાશ કરવો તે, કુટુંબનો નાશ કરવો તે.
गृहभर्तृ त्रि० ઘરનો માલિક.
गृहभूमि स्त्री० વાસ્તુભૂમિ,ઘર માટેની જમીન.
गृहमणि पु० દીવો
गृहमाचिका स्त्री० ચામાચણ.
गृहमृग पु० કુતરો.
गृहमृगी स्त्री० કુતરી

गृहमेध पु० જેણે સ્ત્રી સાથે લગ્ન કર્યાં છે તેવો ગૃહસ્થ, ગૃહયજ્ઞ, ગૃહસ્થે નિત્ય કરવાના પાચ યજ્ઞ કરનાર ગૃહસ્થ, તે નામે એક મરૂત.

गृहमेधिन् पु० ગૃહસ્થ, ગૃહસ્થે કરવાના પાચ યજ્ઞ નિત્ય કરનાર ગૃહસ્થ, તે નામે એક મરૂત.

गृहमेधिनी स्त्री० ગૃહસ્થની સ્ત્રી.

गृहमेधीय न० ગૃહસ્થકર્તવ્ય કર્મ, ગૃહસ્થે નિત્ય કરવાનું કર્મ.

गृहमेधीय त्रि० ગૃહમેધિ નામનો મરૂત જેનો દેવ છે તેવું હવિષ વગેરે.

गृहमेध्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.

गृहयन्त्र न० ઘરમાં કપડાં વગેરે રાખવા માટે બાંધેલી-વળગણી.

गृहयाय्य पु० ઘરનો માલીક.

गृहयालु त्रि० ગ્રહણ કરનાર.

गृहवत् त्रि०ઘરવાળું, સ્ત્રીવાળું, કુટુંબવાળું.

गृहवाटिका स्त्री० ગૃહની પાસેનો બગીચો.

गृहवारि न० ઘરનું પાણી, ઘરમાંનાં ટાંકા વગેરેનું પાણી

गृहवित्त त्रि० ઘરનો માલીક.

गृहव्यापार पु० ઘરનું કામકાજ.

गृहसवेशक पु० ઘર બનાવી આજીવિકા ચલાવનાર,

गृहस्थ पु० ગૃહસ્થાશ્રમી.

गृहस्थधर्म पु० ગૃહસ્થનો ધર્મ, ગૃહસ્થાશ્રમીનો ધર્મ.

गृहस्थाश्रम पु० ગૃહસ્થે કરવાનો ધર્મ, ચાર આશ્રમોમાંનો બીજો આશ્રમ.

गृहस्थूण न० ગૃહસ્તંભ, ઘરના આધારરૂપ થાભલો.

गृहाक्ष पु० ગોખ, બારી.

गृहागत पु० ઘેર આવેલ અતિથિ, પરોણો, મેમાન

गृहागत त्रि० ઘેર આવેલ.

गृहाधिप पु० ઘરનો માલિક રાશિનો સ્વામી.

गृहाभिपालिन् पु० ઘરનો રક્ષક, ઘેરનો રખેવાળ

गृहाम्ल न० કાજી

गृहायनिक पु० ગૃહસ્થ

गृहाराम पु० ઘરની પાસેનો બગીચો.

गृहार्थ पु० ઘરનું કામકાજ.

गृहालिका स्त्री० ગરોળી.

गृहावग्रहणी स्त्री० ઘરનો ઉંબરો.

गृहाशया स्त्री० નાગરવેલ.

गृहाश्मन् पु० ઘરમા કંઇ વાટવા–લસોટવાનો પત્થર.

गृहाश्रम पु० न० ઘરરૂપ આશ્રમ, ગૃહસ્થાશ્રમ, ગૃહસ્થનો ધર્મ.

गृहाश्रमिन् पु० ગૃહસ્થ.

गृहासक्त त्रि० ઘરમા આસક્ત, ઘરના કામકાજમા ગુંથાયેલ, ઘરમા રહેલ પક્ષી–મૃગ વગેરે

गृहिणी स्त्री० પત્ની, સ્ત્રી, ગૃહધર્મચારિણી.

गृहिन् पु० ગૃહસ્થ, ગૃહસ્થાશ્રમી, ગૃહસ્વામી.

गृहीत त्रि० ગ્રહણ કરેલ, પકડેલ, સ્વીકારેલ, જાણેલ, મેળવેલ.

गृहीत न० ગ્રહણ કરવું, પકડવું, સ્વીકારવું, જાણવું, મેળવવું.

गृहीतगर्भा स्त्री० સગર્ભા સ્ત્રી.

गृहीतदिश् त्रि०નાશી ગયેલ,અદૃશ્ય થયેલ.

गृहीतविद्य त्रि० વિદ્યા ભણેલ

गृहीतवेतन त्रि० જેણે પગાર લીધો હોય તે.

गृहीतृ त्रि० ગ્રહણ કરનાર.

गृहीत्वा अव्य० ગ્રહણ કરીને.

गृहु त्रि० ગ્રહણ કરનાર

गृहेनर्दिन् त्रि० ઘરમા બડાઇ હાકનાર, કાયર, બીકણ

गृहेश पु० ઘરધણી, રાશીશ્વર.

गृहेश्वर पु० ઉપરના અર્થ.

गृहोपकरण न० ઘરનો સરસ વખરી.

गृहोपस्कर पु० ઉપરનો અર્થ.
गृहोलिका स्त्री० ગરોળી.
गृह्णत् त्रि० ગ્રહણ કરતું, મેળવતું, સ્વીકારતું, પકડતું
गृह्य पु० ઘરમાં રહેલ પક્ષી–મૃગ વગેરે, ઘરનો અગ્નિ, વેદોક્ત કર્મપ્રયોગને જણાવનાર ગોભિલસૂત્ર વગેરે ગ્રંથ.
गृह्य नं० ગૃહકર્મ, ઘરનું કામકાજ, ગુહ્ય મળદ્વાર–ગુદા.
गृह्य त्रि० અસ્વતંત્ર, પરાધીન, સ્વપક્ષનું, ઘરમાં હોનાર–થનાર, ઘર સંબંધી, ગ્રહણ કરવા યોગ્ય, પકડવા યોગ્ય, સ્વીકારવા યોગ્ય, આધાર રાખતું, આશ્રય લેતું.
गृह्यक पु० ઘરમાં રહેલ પક્ષી–મૃગ વગેરે.
गृह्यगुरु पु० શિવ.
गृह्यसूत्र नं० સ્માર્ત કર્મસૂચક વેદાંગસૂત્રગ્રંથ.
गृह्या स्त्री० નગરની બહાર આવેલું નાનુંગામ.
गॄ चु० आ० स० सेट् જણાવવું.
गॄ क्र्या० प० स० सेट् શબ્દ કરવો, કહેવું
गॄ तुदा० प० स० सेट् ગળવું, ગળી જવું. अव + ધીમેથી કહેવું. उद्+ઓકવું. सम्+ પ્રતિજ્ઞા કરવી.
गेण्डु पु० રમવાનો દડો, બોલ.
गेण्डुक पु० ઉપરનો અર્થ.
गेद् भ्वा० आ० अ० सेट् ગમન કરવું, જવું.
गेन्दु पु० નીચેનો અર્થ.
गेन्दुक पु० રમવાનો દડો, બોલ.
गेप् भ्वा० आ० अ० सेट् ધ્રૂજવું, કાંપવું, હાલવું, ચાલવું.
गेय त्रि० ગાનાર, ગાવા યોગ્ય.
गेय न० ગીતિ, ગાણું, ગાન, ગાયન
गेव् भ्वा० आ० स० सेट् સેવવું, સંતોષ પમાડવો.
गेष् भ्वा० आ० स० सेट् શોધવું, શોધ કરવી.
गेष्ण पु० પર્વ–ગાંઠ.
गेष्णु त्रि० ગાનાર, ગાન કરનાર.
गेह न० ઘર.
गेहनर्दिन् त्रि० ઘરમાં બડાઇ હાંકનાર, કાયર, બીકણ.
गेहशूर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गेहस् पु० ગૃહસ્થ, ઘરનો સ્વામી.
गेहिन् त्रि० ઘરવાળું.
गेहिनी स्त्री० ઘર ધણીઆણી, ભાર્યા, પત્ની.
गेहेक्ष्वेडिन् त्रि० गेहनर्दिन् જુઓ.
गेहेदाहिन् त्रि० કાયર, બીકણ.
गेहेदृप्त त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गेहेधृष्ट त्रि० કાયર, બીકણ, ઘરમાં બડાઇ હાંકનાર.
गेहेनर्दिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गेहेमेहिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गेहेविजितिन् त्रि० गेहेधृष्ट જુઓ.
गेहेव्याड त्रि० गेहेदाहिन् જુઓ.
गेहेशूर त्रि० गेहेधृष्ट જુઓ.
गेहोपवन न० ઘરની પાસેનો બગીચો.
गेह्य त्रि० ઘરમાં હોનાર–થનાર, ઘરના હિતનું.
गै भ्वा० प० स० अनिट् ગાવું, ગાન કરવું. अनु+ પાછળ ગાવું. अभि+ સન્મુખ ગાવું, ચોતરફથી ગાવું. अव+ નિંદવું. उद्+ ઉંચેથી ગાવું. उप+ પાસે ગાવું. नि+ નિશ્ચયપૂર્વક ગાવું. परि+ ચોતરફથી ગાવું. प्र+ અત્યંત ગાવું. वि+ નિંદવું. सम्+ સારી રીતે ગાવું.
गैर त्रि० પર્વતમા હોનાર–થનાર.
गैर न० ગેરૂ.
गैरकम्बूल न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ વર્ષલગ્નકાળનો એક ગ્રહ.
गैरायण पु० તે નામે એક ઋષિ.
गैरिक न० ગેરૂ.
गैरिक त्रि० પર્વતમાં હોનાર–થનાર.
गैरिकाक्ष पु० જલમધૂક નામે એક વૃક્ષ.

गैरी स्त्री० लाङ्गली वृक्ष.
गैरेय न० शिलाजीत, गेरु.
गो पु० બળદ, કિરણ, હીરો, વજ્ર, સ્વર્ગ, ચન્દ્ર, સૂર્ય, ગોમેધ યજ્ઞ, ઋષભ નામે ઔષધિ, હરકોઈ પશુ, વૃષભ રાશિ, નવની સંખ્યા, વાયુ.
गो स्त्री० ગાય, નેત્ર, બાણ, દિશા, વાણી, પૃથ્વી, માતા, દૃષ્ટિ, રૂંવાડું.
गो न० પાણી, સુખ, સત્ય, કેશ, વાળ.
गो स्त्री० व० પાણી.
गोकण्ट पु० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.
गोकण्टक न० पु० विकंकत वृक्ष, ગાયની ખરી, ગાયની ખરીનું ચિન્હ, ઉંચાનીચું.
गोकर्ण पु० સર્પ, ખચ્ચર, એક જાતનો મૃગ, એક જાતના ગણદેવ, અનામિકા આગળી સાથે પહોળા કરેલા અંગુઠા જેટલું માપ, એક જાતનું શૈવ તીર્થ, તે નામે એક રુદ્રદેવ, કાશીમાં આવેલું એક શિવલિંગ.
गोकर्ण पु० ગાયનો કાન.
गोकर्णी स्त्री० આમંધ નામે વનસ્પતિ.
गोका स्त्री० ગાય.
गोकामुख पु० ભરતખંડમાં આવેલો પર્વત.
गोकिराटा स्त्री० મેનાપક્ષી.
गोकिराटिका स्त्री० મેનાપક્ષી.
गोकिल पु० મુસળ, હળ.
गोकील पु० મુસળ, હળ.
गोकुल न० ગાયોનો સમૂહ, ગાયોનો વાડો, ગોકુળ નામે એક ગામ.
गोकुल त्रि० ગોકુળમા રહેનાર.
गोकुलिक त्रि० કાદવમા પડેલી ગાયને કાઢવા દરકાર નહિ કરનાર.
गोकृत न० ગાયનું છાણ, બળદનું છાણ.
गोकृत त्रि० ગાય કે બળદે કરેલ.
गोक्षुर पु० ગોખરૂનું ઝાડ, ગાયની ખરી.
गोक्षुरक पु० ઉપરના અર્થ.
गोक्षोडक पु० કબૂતર વગેરે પક્ષિસમુદાય.
गोखा स्त्री० નખ.
गोखुर पु० गोक्षुर જુઓ.
गोगोयुग न० બે ગાય, બે બળદ.
गोगोष्ठ न० ગાયોનો વાડો.
गोगृष्टि स्त्री० એક વખત પ્રસવ પામેલી ગાય.
गोग्रन्थि पु० અડાયું છાણું, ગાયોનો વાડો.
गोग्रह पु० ગાય હરી લેવી.
गोग्रहण न० ગાયને પકડવી, ગાયને હરવી.
गोग्रास पु० ગાયને આપવાનો અન્નભાગ.
गोघ्न पु० એક પ્રકારનો અતિથિ.
गोघ्न त्रि० ગાયની હત્યા કરનાર.
गोघृत न० ગાયનું ઘી, વરસાદનું પાણી.
गोचन्दन न० ગાયના મસ્તકમાથી નીકળતું ચંદન.
गोचर पु० ઇન્દ્રિયોનો વિષય, હરકોઈ જ્ઞાનનો વિષય, ગાયોને ચરવાનું સ્થળ, જવા યોગ્ય પ્રદેશ, હરકોઈ પ્રદેશ, સૂર્યાદિના ગતિનિમિત્તે શુભાશુભસૂચક જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ગોચરશુદ્ધિ–અશુદ્ધિ.
गोचर त्रि० પૃથ્વી ઉપર વિચરનાર.
गोचर्मन् न० ગાયનું ચામડું, વસિષ્ઠે કહેલ પૃથ્વીનું એક માપ.
गोचर्मवसन पु० મહાદેવ
गोचारक त्रि० ગાયોને ચારનાર, ગાયોની રક્ષા કરનાર.
गोचारक पु० ગોવાળ.
गोचारिन् पु० તે નામે તપસ્વી.
गोचारिन् त्रि० ગાયો ચારનાર.
गोची स्त्री० એક જાતનું માછલું, હિમાલયની પત્ની.
गोच्छाल पु० એક જાતનું કદંબનું ઝાડ.
गोज पु० તે નામે એક વર્ણસંકર.
गोज न० ગાય–બકરાંના દૂધનો વિકાર.
गोजर पु० ઘરડો બળદ.
गोजल न० ગોમૂત્ર.

गोजा त्रि० ડાંગેર વગેરે અનાજ, ગાયમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
गोजागरिक न० મંગળ, કલ્યાણ.
गोजागरिक पु० ભોરીંગણી.
गोजात त्रि० ગાયમાં ઉત્પન્ન થયેલ, પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થયેલ, સ્વર્ગમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
गोजापर्णी स्त्री० તે નામે એક વનસ્પતિ.
गोजि स्त्री० તે નામે એક વેલો
गोजित् पु० રાજા.
गोजिह्वा स्त्री० તે નામે એક વેલો.
गोड पु० ઢુંટો.
गोडिम्ब पु० તરબુચ, એક જાતનું જાંબુ.
गोडुम्ब पु० તરબુચ.
गोडुम्बा स्त्री० તરબુચ.
गोडुम्बिका स्त्री० તરબુચ.
गोणी स्त्री० અનાજ વગેરે રાખવાનું પાત્ર, ગુણ, બે સુપડાંનું એક માપ, એક દ્રોણીનું માપ.
गोऽण्ड पु० એક નીચ જાતિ, વધેલો ઢુંટો.
गोण्ड त्रि० વધેલા ઢુંટાવાળું.
गोण्डाकरी स्त्री० તે નામે એક રાગ.
गोतम पु० તે નામે એક મુનિ, અત્યંતજડ.
गोतमान्वय पु० માયાદેવીનો પુત્ર શાક્ય મુનિ-બૌદ્ધ.
गोतमस्तोम पु० ગૌતમ મુનિએ જોયેલ એક સૂક્ત.
गोतमी स्त्री० ગૌતમ ઋષિની પત્ની અહલ્યા.
गोतमीपुत्र पु० અહલ્યાનો પુત્ર શતાનંદ મુનિ.
गोतल्लज पु० શ્રેષ્ઠ ગાય કે બળદ.
गोता स्त्री० ગાયપણું, બળદપણું.
गोतीर्थ न० ગાયનો વાડો, તે નામે તીર્થ.
गोतीर्थक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક જાતની વાઢકાપ.
गोत्र पु० પર્વત
गोत्र न० નામ, સંજ્ઞા, સંભાવનીય બોધ, જંગલ, વન, ક્ષેત્ર, ખેતર, માર્ગ, છત્ર, સંઘ, વૃદ્ધિ, મેઘ, વંશ, ધન, પૈસો, કુટુંબ.
गोत्रक न० કુટુંબ, પરિવાર.
गोत्रकीला स्त्री० પૃથ્વી.
गोत्रज पु० વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલ, કુટુંબી.
गोत्रभाग पु० એક ગોત્રવાળાનો ભાગ.
गोत्रभिद् पु० ઇન્દ્ર.
गोत्रभिद् त्रि० નામભેદ કરનાર.
गोत्ररिक्थ न० વંશવારસાનું ધન.
गोत्रवत् त्रि० વંશવાળું, કુટુંબવાળું.
गोत्रवत् अव्य० પર્વત જેવું, ગોત્ર જેવું.
गोत्रवृक्ष पु० ધન્વન વૃક્ષ.
गोत्रस्खलन न० કોઈના નામને બદલે કોઈનું નામ બોલી દેવું તે.
गोत्रस्खलिन् त्रि० કોઈના નામને બદલે કોઈનું નામ બોલી દેનાર.
गोत्रा स्त्री० ગાયોનો સમૂહ. જમીન, પૃથ્વી.
गोत्रादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गोत्व न० ગાયપણું, બળદપણું.
गोद पु० મસ્તકમાં રહેલ મગજ-ભેજું-મસ્તકનું તત્વ, તે નામે એક દેશ-જે ગોદાવરીના કાંઠા પરનો કહેવાય છે.
गोद त्रि० ગાયનું દાન કરનાર.
गोदत्र न० મસ્તકના તત્વનું રક્ષણ કરનાર મુકુટ વગેરે.
गोदन्त न० હરતાલ.
गोदन्त पु० ગાય કે બળદનો દાંત.
गोदा स्त्री० ગોદાવરી નદી.
गोदान न० કેશાન્ત નામે સંસ્કાર-બાળ મોવાળા ઉતરાવવા તે.
गोदान न० ગાયનું દાન.
गोदारण न० હળ, કોદાળી, પાવડો.
गोदावरी स्त्री० તે નામે એક નદી.
गोदुग्ध न० ગાયનું દૂધ.

गोदुग्धदा स्त्री० એક જાતનું ઘાસ-જે ખ-વરાવવાથી ગાયનું દૂધ વધે છે.
गोदुह् त्रि० ગાયને દોહનાર.
गोदुह् पु० ગોવાળ
गोदोह पु० ગાય દોહવી, ગાયનું દૂધ, ગા-યને દોહવાનો વખત.
गोदोहन न० ગાય દોહવી, ગાય દોહવાનો વખત.
गोदोहनी स्त्री० ગાય દોહવાનું વાસણ
गोद्रव पु० ગોમૂત્ર.
गोधन न० ગાયોનો સમૂહ, ગાયોરૂપ ધન, બળદરૂપ ધન
गोधन त्रि० ગાયરૂપ ધનવાળું, બળદરૂપ ધનવાળું.
गोधन पु० સ્થૂલ અગ્રભાગવાળુ બાણ
गोधर पु० પર્વત
गोधर्म पु० મૈથુનમા અવિચારરૂપ પશુસદૃશ ધર્મ.
गोधा નામધાતુ० પ० સ० સેટ્ કુટિલતા કરવી.
गोधा स्त्री० ધનુષની દોરીનો આઘાત અ-ટકાવવા માટે હાથ ઉપર બાંધવામા આ-વતુ ચામડું, ઘો.
गोधापदिका स्त्री० એક જંગલી વેલો
गोधापदी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
गोधायस त्रि० ગાયો રાખનાર, ગાયનું ર-ક્ષણ કરનાર.
गोधावीणाका स्त्री० ઘોના ચામડાથી મઢેલી નાની વીણા.
गोधास्कन्ध पु० એક જાતનો દુર્ગંધી ખેર
गोधि पु० લલાટ, કપાળ, ઘો.
गोधिका स्त्री० ઘો, એક જાતનું માછલુ.
गोधिकात्मज पु० ઘોમા સર્પથી ઉત્પન્ન થયેલ-ઘોસાપ
गोधिनी स्त्री० એક જાતની ગોરીગણી.
गोधुम पु० ઘઉં.
गोधूम पु० નારંગીનું ઝાડ, ઘઉં
गोधूमक पु० ઘઉં વર્ણો એક જાતનો સર્પ.
गोधूमचूर्ण न० ઘઉંનો લોટ, મેદો.
गोधूमसमय त्रि० ઘઉંમાથી ઉત્પન્ન થનાર.
गोधूमसार पु० ઘઉંનો સાર-તત્વ.
गोधूमिका स्त्री० गोजिह्वा જુઓ
गोधूमी स्त्री० गोलोमिका જુઓ.
गोधूलि स्त्री० ચરીને ઘર તરફ આવતી વેળા ગાયોની ખરીઓ વડે ઉડેલી રજ.
गोधेनु स्त्री० દૂઝણી વાછરડાવાળી ગાય.
गोधेर त्रि० રક્ષણ કરનાર
गोध्र पु० પર્વત
गोनन्द पु० કાર્તિક સ્વામીનો એક ગણ
गोनन्दी स्त्री० સારસ પક્ષી
गोनर्द पु० સારસ પક્ષી, તે નામે એક દેશ, મહાદેવ
गोनर्द न० એક જાતની મોથ.
गोनर्दीय त्रि० ગોનર્દ દેશમા હોનાર-થનાર
गोनर्दीय पु० મહાભાષ્યના કર્તા મુનિ પ-તંજલિ.
गोनस पु० એક જાતનો સર્પ.
गोनसा स्त्री० એક જાતની ઔષધિ
गोनाथ पु० બળદ, આખલો, રાજા, ગાયનો કે બળદનો સ્વામી
गोनाय पु० ગોવાળ.
गोनास पु० એક જાતનો સાપ, એક જા-તનો મણિ
गोनिष्यन्द पु० ગોમૂત્ર
गोप पु० ગોવાળ, ગામનો અધિકારી, પૃ-થ્વીનું રક્ષણ કરનાર, વાડાનો અધ્યક્ષ, વૈદ્ય, રાજા, ઇન્દ્ર
गोप त्रि० ઉપકાર કરનાર, રક્ષણ કરનાર, ગાય કે બળદનું રક્ષણ કરનાર
गोपक त्रि० રક્ષણ કરનાર, ઉપકાર કરનાર
गोपक पु० ઘણા ગામનો અધ્યક્ષ, ગોવાળોનો.
गोपकन्या स्त्री० ગોવાળ જાતિની કન્યા, ઉપલસરી વનસ્પતિ

गोपकर्कटिका स्त्री० ચીભડું.

गोपघोण्टा स्त्री० બોરડીના જેવું એક જંગલી ઝાડ.

गोपति पु० બળદ, આખલો, શિવ, રાજા, શ્રીકૃષ્ણ, સૂર્ય, ઇન્દ્ર, ઋષભ નામે ઔષધિ, યજમાન, તે નામે એક અસુર.

गोपत्य न० ગોપતિપણું.

गोपथ पु० અથર્વ વેદનું એક બ્રાહ્મણ.

गोपद न० ગાયનું પગલું.

गोपदल पु० સોપારીનું ઝાડ.

गोपन न० ગુપ્ત રાખવું, ગોપવવું, છૂપાવવું, રક્ષણ કરવું, ઇર્ષ્યા, દીપ્તિ, કાંતિ, વ્યાકુલપણું.

गोपना स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ

गोपनीय त्रि० ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય, રક્ષણ કરવા યોગ્ય.

गोपबधू स्त्री० ગોવાળણ,ઉપલસરી વનસ્પતિ.

गोपभद्र न० शालूक જુઓ, કમળનું મૂળ.

गोपभद्रा स्त्री० કાશ્મીરી વૃક્ષ.

गोपभद्रिका स्त्री० ગાંભારી વૃક્ષ.

गोपरस पु० બોલ જુઓ.

गोपराष्ट्र पु० જ્યાં ગોવાળોની–ભરવાડોની વસતી પુષ્કળ છે તેવો એક દેશ

गोपरिचर्या स्त्री० ગાયની સેવા.

गोपवधू स्त्री० गोपबधू જુઓ.

गोपवधूटी स्त्री० જુવાન ગોવાળણ.

गोपवन न० જ્યાં પુષ્કળ ગોવાળીયા હોય તેવું કોઇ વન

गोपवनादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.

गोपवल्ली स्त्री० મોરવેલ,ઉપલસરી-વનસ્પતિ.

गोपस् त्रि० રક્ષણ કરનાર.

गोपा स्त्री० ઉપલસરી વનસ્પતિ.

गोपा त्रि० ગૌઓનું રક્ષણ કરનાર

गोपाङ्गना स्त्री० ગોવાળણ, ઉપલસરી વનસ્પતિ

गोपाटविक पु० ગોવાળ.

गोपाध्यक्ष पु० ગોવાળીયાઓનો અધ્યક્ષ, મુખ્ય ગોપ.

गोपानसी स्त्री० છાપરૂં ઢાંકવા માટે મૂકેલું વાંકું લાકડું, છાપરા માટેનું બાંધેલું વરણ–વંશપંજર.

गोपायक त्रि० રક્ષણ કરનાર.

गोपायन न० રક્ષણ, રક્ષા.

गोपायन त्रि० રક્ષણ કરનાર.

गोपायस् त्रि० રક્ષણ કરનાર.

गोपायित त्रि० રક્ષણ કરેલ.

गोपायित न० ભૂતકાળિક રક્ષણ

गोपायितव्य त्रि० રક્ષણ કરવા યોગ્ય, ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય.

गोपावितृ त्रि० રક્ષણ કરનાર.

गोपाल पु० રાજા, ગોવાળ, તે નામે એક વર્ણસંકર જાતિ, તે નામે વિષ્ણુનો એક અવતાર શ્રીકૃષ્ણ.

गोपाल त्रि० ગાયનું રક્ષણ કરનાર.

गोपालक त्रि० ગાયનું રક્ષણ કરનાર, ગોવાળ, વગેરે.

गोपालक पु० શ્રીકૃષ્ણ, શિવ.

गोपालकक्षा स्त्री० ભરતખંડમા પૂર્વે આવેલો એક દેશ.

गोपालकर्कटिका स्त्री० ચીભડું.

गोपालकर्कटी स्त्री० ચીભડું.

गोपालताप न० તે નામે એક ઉપનિષદ્.

गोपालतापनीय न० ઉપરનો અર્થ.

गोपालधानी स्त्री० ગાયોનો વાડો, ભરવાડોનો નેસ

गोपालव पु० આયુધજીવી એક ક્ષત્રિયજાતિ.

गोपालि पु० શિવ

गोपालिका स्त्री० ભરવાડણ, ગોવાળણ, ઉપલસરી વનસ્પતિ

गोपाली स्त्री० ચીભડું, ગોવાળણ, ભરવા-

કણ, ગાયનુ રક્ષણ કરનારી સ્ત્રી, કાર્તિક સ્વામીની અનુચર એક માતૃકા.
गोपाष्टमी સ્ત્રી૦ કાર્તિક શુદ આઠમ
गोपिका સ્ત્રી૦ ગોવાળણ, ભરવાડણ, ગાયનુ રક્ષણ કરનારી સ્ત્રી
गोपितव्य ત્રિ૦ ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય, રક્ષણ કરવા યોગ્ય.
गोपितृ ત્રિ૦ રક્ષણ કરનાર, ગુપ્ત રાખનાર.
गोपित्त ન૦ ગોરોચન નામે સુગંધી દ્રવ્ય.
गोपित्तजा સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
गोपिन् ત્રિ૦ રક્ષણ કરનાર.
गोपिनी સ્ત્રી૦ રક્ષણ કરનારી સ્ત્રી, ઉપસરી વનસ્પતિ.
गोपिल ત્રિ૦ રક્ષણ કરનાર.
गोपिष्ठ ત્રિ૦ અત્યંત રક્ષણ કરનાર.
गोपी સ્ત્રી૦ ગોવાળણ, રક્ષણ કરનારી સ્ત્રી
गोपीगीत ન૦ નીચેનો અર્થ.
गोपीगीता સ્ત્રી૦ 'जयतितेऽधिकम्' ઇત્યાદિ ભાગવત દશમ સ્કંધ પૂર્વાર્દ્ધમા ગોપીઓએ કરેલી શ્રીકૃષ્ણની સ્તુતિ.
गोपीचन्दन ન૦ તે નામે એક ચંદન-જે ધોળી માટીરૂપ હોય છે.
गोपीजनवल्लभ પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.
गोपीत પુ૦ ખંજન પક્ષી.
गोपीथ ન૦ સોમવલ્લી રસનું પાન, તીર્થ.
गोपीथ પુ૦ રક્ષણ, રક્ષા.
गोपीथ्य ત્રિ૦ રક્ષણના હિતનું.
गोपुच्छ પુ૦ એક જાતનો હાર, ગાયના પૂછડા જેવા પૂછડાવાળો એક જાતનો વાનર
गोपुच्छ ન૦ ગાયનુ પૂછડું.
गोपुटा સ્ત્રી૦ મોટી એલચી
गोपुटिक ન૦ શંકરના પોઠીયાનુ મસ્તક.
गोपुर ન૦ નગરનો દરવાજો, મુખ્ય દરવાજો, એક જાતની મોથ
गोपुरक પુ૦ શહેરનો દરવાજો, એક ઝાડ.
गोपुरीष ન૦ ગાયનું કે બળદનું છાણ
गोपेन्द्र પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ, ગોવાળીયાનો રાજા નંદ.
गोपेश પુ૦ ઉપરના અર્થ
गोपेश्वर પુ૦ गोपेन्द्र જુઓ.
गोप्तव्य ત્રિ૦ ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય, રક્ષણ કરવા યોગ્ય
गोप्तृ ત્રિ૦ રક્ષણ કરનાર, ગુપ્ત રાખનાર, ઢાંકનાર
गोप्तृ પુ૦ વિષ્ણુ.
गोप्य ત્રિ૦ રક્ષણ કરવા યોગ્ય, ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય
गोप्य પુ૦ દાસીનો પુત્ર, દાસ, નોકર
गोप्यक પુ૦ ઉપરના અર્થ, રોગી, ભક્તિમાન.
गोप्यादित्य પુ૦ પ્રભાસ તીર્થમા આવેલી સૂર્યની એક મૂર્તિ.
गोप्याधि પુ૦ થાપણમા મૂકેલી વસ્તુ, એક જાતનો ગુપ્ત રોગ–ગુપ્ત મનોવ્યથા.
गोप्रकाण्ड ન૦ શ્રેષ્ટ ગાય કે બળદ.
गोप्रचार પુ૦ ગાયોને ચરવાનું સ્થળ, તે નામે એક તીર્થ.
गोप्रतार પુ૦ રામ વૈકુંઠમા જતા હતા ત્યારે તેમના ભક્ત મનુષ્યોની તેમની પાછળ જવા માટે જ્યા ગીરદી જામી હતી તે સરયૂનદીના કાંઠા ઉપર આવેલું તીર્થ.
गोप्रवेश પુ૦ જંગલ વગેરેથી આવીને ગાયનો ઘરમા પ્રવેશ અથવા તે પ્રવેશનો સમય.
गोप्रिय પુ૦ આખલો.
गोफणा સ્ત્રી૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક વ્રણબંધનપ્રકાર
गोबाल ન૦ ગાયનો કેશ, ગાયનુ રૂંવાડું.
गोबाली સ્ત્રી૦ તે નામે એક ઔષધિ.
गोभण्डीर પુ૦ પાણીનુ બતક પક્ષી
गोभण्डीरी સ્ત્રી૦ પાણીની બતક પક્ષીણી.
गोभानु પુ૦ તુર્વસુ નામે એક રાજાનો

गोभिल पु० ते नामे એક ऋषि.
गोभृत् पु० पर्वत
गोम् चु० उभ० स० सेट् લીપવું, ખરડવું.
गोमक्षिका स्त्री० ડાંસ, મચ્છર.
गोमघ त्रि० ગાયનું દાન કરનાર.
गोमण्डल न० ગાયોનો સમૂહ, ભૂમંડલ, પૃથ્વીમંડલ, કિરણોનો સમૂહ.
गोमत् त्रि० ગાયવાળું, બળદવાળું.
गोमत् पु० ગાયનો માલીક, કિરણોવાળો સૂર્ય વગેરે.
गोमत न० गव्यूति જુઓ
गोमतल्लिका स्त्री० શ્રેષ્ઠ ગાય કે બળદ.
गोमती स्त्री० તે નામે એક મહાનદી.
गोमत्स्य पु० એક જાતનું માછલું.
गोमथ त्रि० ગાય દોહનાર.
गोमध्यमध्य त्रि० પાતળી કેડવાળું.
गोमन्त पु० તે નામે એક પર્વત.
गोमन्द पु० તે નામે એક પર્વત.
गोमय पु० न० ગાય કે બળદનું છાણ.
गोमय त्रि० ગાયો મય.
गोमयच्छत्र न० ચોમાસામાં થતી છત્રાકાર કાગડાટોપી.
गोमयच्छत्रिका पु० ઉપરનો અર્થ.
गोमयप्रिय न० गोमयच्छत्र જુઓ.
गोमयोत्थ त्रि० છાણમાથી ઉત્પન્ન થનાર.
गोमयोत्था स्त्री० એક જાતનો કીડો.
गोमयोद्भव त्रि० છાણમાથી ઉત્પન્ન થનાર.
गोमयोद्भव पु० ગરમાળાનું ઝાડ.
गोमहिषदा स्त्री० કાર્તિક સ્વામીની સેવક એક માતૃકા.
गोमांस न० ગાયનું માંસ.
गोमातृ स्त्री० ગાયોની માતા-કામધેનુ ગાય.
गोमायु पु० શિયાળ, એક જાતના ગંધર્વ.
गोमायु स्त्री० શિયાળવી.
गोमायुभक्ष पु० એક નીચ જાતિ-જે શિયાળ સુદ્ધા ખાય છે.

गोमिग पु० તે નામે એક મુનિ.
गोमिथुन न० ગાયનું જોડલું.
गोमिन् त्रि० ગાયનો માલીક.
गोमिन् पु० શિયાળ, ઉપાસક, બુદ્ધ ભિક્ષુ, શિષ્ય
गोमिनी स्त्री० ગાયની માલીક સ્ત્રી, શિયાળવી.
गोमिल पु० તે નામે એક મુનિ.
गोमीन पु० એક જાતનું માછલું.
गोमुख पु० મગર, તે નામે એક યક્ષ.
गोमुख न० એક જાતનુ વાદિત્ર, લેપ, લેપન, ગાયના-મુખના આકારની જમીનમાં ખોદેલી સુરગ, માળા વગેરે રાખવાની ગૌમુખી, ગાયનું મુખ.
गोमुखी स्त्री० હિમાલય ઉપરથી જ્યાં ગંગા જમીન ઉપર પડે છે ત્યાં એક ગુફા.
गोमूढ त्रि० બળદ જેવો મૂર્ખ, જડ.
गोमूत्र न० ગાયનું મૂત્ર.
गोमूत्रिका स्त्री० તે નામે એક બંધ-અલંકાર શાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ગોમૂત્રિકાબંધ-ચિત્રાલંકાર.
गोमृग पु० રોઝ મૃગ.
गोमृगी स्त्री० રોઝ મૃગલી.
गोमेद पु० એક જાતનો મણિ, તે નામે એક બેટ.
गोमेदक पु० ઉપરના અર્થ, એક જાતનું ઝેર, સુગંધી દ્રવ્યનું શરીરપર લેપન.
गोमेदसन्निभ पु० એક જાતનો પત્થર-દુગ્ધપાષાણ.
गोमेध पु० તે નામે એક યજ્ઞ
गोम्भस् न० ગોમૂત્ર.
गोयज्ञ पु० ગોમેધ.
गोयान न० બેલ ગાડી.
गोयुग न० બે બળદ, બે ગાય.
गोयुति स्त्री० ગાયની ગતિ, ગાયનું ગમન.
गोरक्ष पु० તે નામે એક વેલ, નારંગીનું

ઝાડ, ઋષભ નામે એક ઝાડ, શિવ, ગોરખ મુનિ, ગાયનું રક્ષણ.

गोरक्ष ત્રિ૦ ગાયની રક્ષા કરનાર, બળદનું રક્ષણ કરનાર.

गोरक्षक ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.

गोरक्षकर्कटी સ્ત્રી૦ એક જાતની કાકડી.

गोरक्षजम्बू સ્ત્રી૦ ઘઉં, એક જાતની વનસ્પતિ, બોર.

गोरक्षतण्डुली સ્ત્રી૦ એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.

गोरक्षतुम्बी સ્ત્રી૦ ઘડા જેવા આકારનું તુંબડું.

गोरक्षदुग्धा સ્ત્રી૦ એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.

गोरक्षी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.

गोरक्ष्य ન૦ ગાયનું કે બળદનું રક્ષણ.

गोरङ्क પુ૦ પાણીનું બનક પક્ષી, કેદી, નાગો સાધુ.

गोरट પુ૦ દુર્ગંધી ખેરનું ઝાડ

गोरण ન૦ તોળવું, જોખવું, ઉંચું કરવું, ઉગામવું.

गोरथ પુ૦ મગધ દેશમાં આવેલો તે નામે એક પર્વત.

गोरस પુ૦ ગાયનું દૂધ-દહીં-છાશ, પાણીનો રસ, વાક્યનો રસ.

गोरसज ન૦ છાશ, દહીં, માખણ.

गोराज પુ૦ શ્રેષ્ઠ બળદ, આખલો.

गोराटिका સ્ત્રી૦ એક જાતનું પક્ષી.

गोराटी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.

गोरिका સ્ત્રી૦ गोराटिका જુઓ.

गोरुच ન૦ હરતાલ.

गोरुत ન૦ ગાયનો શબ્દ, બળદનો શબ્દ, બે કોશનો પ્રદેશ.

गोरूप ન૦ ગાયનું સ્વરૂપ.

गोरूप પુ૦ મહાદેવ.

गोरोचना સ્ત્રી૦ ગોરોચન ગંધદ્રવ્ય.

गोर्द ન૦ મસ્તિષ્ક, મસ્તકમાં રહેલ ઘી જેવું તત્ત્વ.

गोल પુ૦ ગોળ, ગોળો, મીંઢળનું ઝાડ, વ્યભિચારથી ઉત્પન્ન થયેલ વિધવાનો પુત્ર, ખગોળ ગ્રંથ, બોલ નામે સુગંધી દ્રવ્ય.

गोल ન૦ ગોળાકાર મંડળ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ક્ષેત્રભેદ.

गोलक પુ૦ ગોળ, ગંધરસ, વટાણો, વ્યભિચારથી ઉત્પન્ન થયેલ વિધવાનો પુત્ર, ગોળો, પિંડો.

गोलक ન૦ ગોલોક, વૈકુંઠ લોકની ઉપર આવેલું એક સ્થાન.

गोलक्षण ન૦ ગાયનું શુભાશુભસૂચક ચિન્હ, ગાયનું લક્ષણ.

गोलत्तिका સ્ત્રી૦ વનચર એક પશુ સ્ત્રી.

गोलन्द પુ૦ તે નામે એક ઋષિ.

गोलयन्त्र ન૦ એક જાતનું યંત્ર.

गोलवण ન૦ જેટલા પ્રમાણમાં ગાયને મીઠું આપવામાં આવે છે તેટલું મીઠું.

गोला સ્ત્રી૦ ગોદાવરી નદી, સખી, બહેનપણી, ખરાબ નદી, ગોળો, પાણીનો કલશ, મણસીલ ધાતુ, શાહી, એક જાતની ઔષધી.

गोलाक्ष પુ૦ તે નામે એક ઋષિ.

गोलाङ्गूल પુ૦ એક જાતનો વાનર, કાળો વાનર.

गोलाङ्गूल ન૦ ગાયનું પૂછડું.

गोलाङ्गूली સ્ત્રી૦ એક જાતની વાનરી, કાળી વાનરી.

गोलाध्याय પુ૦ ભાસ્કરાચાર્યકૃત સિદ્ધાંતશિરોમણિ નામના ગ્રંથનો તે નામે એક વિભાગ.

गोलाम પુ૦ गोमयच्छत्र જુઓ.

गोलिह પુ૦ એક જાતની વનસ્પતિ.

गोलीढ પુ૦ ઉપરનો અર્થ.

गोलोक પુ૦ વૈકુંઠલોકની ઉપર આવેલું એક સ્થાન

गोलोमन् न० ગાયનું રૂંવાટું.

गोलोमतस् अव्य० ગાયના રૂંવાટામાથી.

गोलोमिका स्त्री० જટામાંસી નામે એક વનસ્પતિ.

गोलोमी स्त्री० ધોળી ધ્રોખડ, વજ, વેસ્યા, જટામાંસી વનસ્પતિ.

गोवत्स पु० ગાયનો વાછરડો.

गोवत्सादिन् पु० નહાર, વરૂ.

गोवन्दनी स्त्री० પ્રિયંગુ વૃક્ષ, પીળા દાડાવાળી કમળવેલ.

गोवर न० ગાયની ખરીથી છુંદાયલો છાણનો ભુક્કો.

गोवर्द्धन पु० વૃંદાવનમા આવેલો એક પર્વત.

गोवर्द्धनधर पु० શ્રીકૃષ્ણ.

गोवर्द्धनधारिन् पु० શ્રીકૃષ્ણ.

गोवशा स्त्री० વાઝણી ગાય.

गोवाट न० ગાયનો વાડો.

गोवास पु० ગાયનો વાડો.

गोवासदासन पु० તે નામે પૂર્વમાં દેશ.

गोवासन पु० ગાયને હાંકી કાઢનાર બ્રાહ્મણ.

गोविकर्त्त पु० ગાયની હત્યા કરનાર, ગાયને મારી નાખનાર, બળદને ખેડમાં જોડનાર ખેડુત.

गोविकर्त्तृ पु० રાંધવા માટે ગાય કે બળદની હત્યા કરનાર,

गोवितत पु० અશ્વમેધ યજ્ઞ.

गोविदांपति पु० પરમેશ્વર.

गोविन्द पु० વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ, ગોવાળ, બૃહસ્પતિ.

गोविन्दद्वादशी स्त्री० ફાગણ મહિનાની શુદ બારશ

गोविष् स्त्री० ગાય કે બળદનું છાણ.

गोविषाण न० ગાયનું શીંગડું.

गोविषाणिक पु० ગાયનાં શીંગડાનું બનાવેલું વાદિત્ર.

गोविष्ठा स्त्री० ગાય કે બળદનું છાણ

गोवीथि स्त्री० આકાશમાં રહેલ નક્ષત્રભેદસૂચક માર્ગ.

गोवीर्य्य न० બળદોનું વીર્ય.

गोवृन्द न० ગાયોનો સમૂહ.

गोवृन्दारक पु० न० શ્રેષ્ઠ બળદ, શ્રેષ્ઠ ગાય.

गोवृष पु० શ્રેષ્ઠ બળદ.

गोवृषभ पु० શ્રેષ્ઠ બળદ.

गोव्याघ्र न० ગાય અને વાઘ, બળદ અને વાઘ

गोव्याधिन पु० તે નામે એક ઋષિ.

गोव्रज *पु० ગાયોનો કે બળદોનો સમૂહ,* ગાયોનો કે બળદોનો વાડો.

गोव्रत न० ગોહત્યાના પ્રાયશ્ચિત્તનિમિત્ત એક વ્રત.

गोशकृत् न० ગાયનું કે બળદનું છાણ.

गोशर्य्य त्रि० જેની ગાય કે બળદ ફૂશ-ધરડાં હોય તે.

गोशशस् पु० બોલ નામે સુગંધી દ્રવ્ય.

गोशाल न० ગાયોની શાળા–ગૌશાળા–ગાયોને રહેવાનું સ્થળ.

गोशाला स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

गोशालीय त्रि० ગૌશાળામાં હોનાર-થનાર.

गोशीर्ष पु० વૃષભકૂટ પર્વત.

गोशीर्ष न० તે નામે એક ચંદન–જે ચલયાચલમાં થાય છે, ગાયનું કે બળદનું મસ્તક.

गोशीर्षक पु० તે નામે એક ઝાડ.

गोशीर्षक न० તે નામે એક ચંદન.

गोशृङ्ग पु० તે નામે એક ઋષિ, દક્ષિણ દેશમાં આવેલો એક પર્વત.

गोशृङ्ग न० ગાયનું શીંગડું.

गोश्रुति पु० તે નામે એક ઋષિ.

गोश्व पु० द्विव० ગાય અને ઘોડો.

गोश्व न० ઉપરનો અર્થ.

गोषखि पु० ગાય કે બળદ જેનો સહાયક છે તે, ગાય કે બળદનો સહાયક.

गोपदृक न० ७ ગાય કે બળદ.
गोपड्गव न० ઉપરનો અર્થ.
गोपणि त्रि० ગાય કે બળદનું દાન કરનાર.
गोपद् त्रि० વાક્ય બોલતી વેળા સ્ખલના પામનાર.
गोपद त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गोपदादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गोपन् त्रि० ગાય કે બળદનું દાન કરનાર.
गोपा त्रि० ઉપરનો અર્થ.
गोपाति स्त्री० ગાય કે બળદનો લાભ, ગાય કે બળદનું દાન.
गोपादी स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.
गोपेधा स्त्री० દુષ્ટ લક્ષણવાળી સ્ત્રી.
गोष्ट् भ्वा० आ० अ० सेट् એકઠું કરવું, એકત્ર કરવું.
गोष्टोम पु० તે નામે એક યાગ.
गोष्ठ पु० સભા, પરિષદ્.
गोष्ठ न० ગાયોનો વાડો, ગાયો કે બળદનું સ્થાન.
गोष्ठ न० એક પ્રકારનું શ્રાદ્ધ
गोष्ठपति पु० ગાયોના કે બળદોના સ્થાનનો અધ્યક્ષ–તે ઉપર દેખરેખ રાખનાર.
गोष्ठवेदिका स्त्री० ગૌશાળામાં કરેલ યજ્ઞકુંડ.
गोष्ठश्व पु० ગાયો કે બળદોના વાડામાં–સ્થાનમાં રહેનાર કુતરો.
गोष्ठश्व त्रि० પોતાને ઘેર રહી પારકાનો દ્વેષ કરનાર.
गोष्ठश्वन् पु० ગાયો કે બળદના વાડાનો કુતરો.
गोष्ठागार न० ઘણાં માણસોએ સ્થિતિ કરવાનું સ્થળ–ગંઠી.
गोष्ठाध्यक्ष पु० गोष्ठपति જુઓ.
गोष्ठान न० ગાયોનો કે બળદોનો વાડો.
गोष्ठाष्टमी स्त्री० गोपाष्टमी જુઓ.
गोष्ठि स्त्री० गोष्ठी જુઓ,પરસ્પર વાતચીત.
गोष्ठिक त्रि० કુટુંબસંબંધી.
गोष्ठी स्त्री० સભા, પરિષદ્,પરસ્પર વાતચીત, પોષ્ય કુટુંબવર્ગ, સમૂહ.
गोष्ठीपति पु० સભાધ્યક્ષ, સભાપતિ, પ્રમુખ, બહુ પોષ્યવર્ગનું પાલન કરનાર.
गोष्ठेक्ष्वेडिन् पु० સભાકુશળ, ઘરમાં બડાઈ હાંકનાર–ભીરૂ.
गोष्ठेशय त्रि० ગાયનું વ્રત કરી ગાયના વાડામાં શયન કરનાર.
गोष्ठ्य त्रि० ગાયના કે બળદના વાડામાં હોનાર–થનાર.
गोष्ठ्य पु० રૂદ્રદેવ.
गोष्पद न० ગાયના કે બળદના પગલાંથી થયેલ ખાડો, ગાયના કે બળદના પગલાં જેવડું માપ, ગાયો કે બળદોએ સેવેલ પ્રદેશ–વન વગેરે, પ્રભાસ ક્ષેત્રમાં આવેલું એક તીર્થ, ગાયનું કે બળદનું પગલું.
गोस पु० બોલ નામે સુગંધી દ્રવ્ય, ઉષ્ણ કાળ, પ્રભાત, સવાર.
गोसखि पु० गोपखि જુઓ.
गोसगृह न० ઘરનો અંદરનો ભાગ, શયનગૃહ.
गोसह्व पु० ગોવાળ.
गोसह्वयातृ पु० ગોવાળ.
गोसंग पु० સવાર, પરોઢીયું.
गोसत्र पु० તે નામે એક યજ્ઞ.
गोसदृक्ष त्रि० ગાય જેવું, બળદ જેવું.
गोसदृक्ष पु० રોઝ–મૃગ.
गोसदृक्षा स्त्री० રોઝ–મૃગલી
गोसदृश पु० રોઝ મૃગ,
गोसदृश त्रि० ગાય કે બળદ જેવું.
गोसदृशी स्त्री० ગાય કે બળદ જેવી, રોઝ મૃગલી.
गोसनि त्रि० ગાયનું દાન કરનાર.
गोसंप्रदाय त्रि० ઉપરનો અર્થ.

गोसम्भव त्रि॰ ગાય કે બળદથી ઉત્પન્ન થનાર.

गोसम्भवा સ્ત્રી॰ ધોળી ધ્રોખડ.

गोसर्ग पु॰ પ્રાતઃકાળ.

गोसर्प पु॰ ઘો.

गोसर्पा સ્ત્રી॰ ઘો-માદા.

गोसव पु॰ ગોમેધ યજ્ઞ.

गोसहस्र न॰ એક હજાર ગાયોનું મહાદાન.

गोसाद् त्रि॰ ગાય કે બળદને હાંકનાર.

गोसादिन् त्रि॰ ઉપરનો અર્થ.

गोसारथि पु॰ ગાય કે બળદનો સારથિ.

गोस्तन पु॰ ચોત્રીસ સેરનો એક હાર, ફૂલનો ગુચ્છો, ગાયનો આચર.

गोस्तना સ્ત્રી॰ દ્રાક્ષનો વેલો, દ્રાક્ષ.

गोस्तनी સ્ત્રી॰ કાર્તિકસ્વામીની અનુચર એક માતૃકા.

गोस्तोम पु॰ તે નામે એક યજ્ઞ.

गोस्थान न॰ ગાયનો વાડો-ગૌશાળા.

गोस्थानक न॰ ઉપરનો અર્થ.

गोस्वामिन् पु॰ ગાયનો કે બળદનો માલીક.

गोह पु॰ ઘર.

गोहत्या સ્ત્રી॰ ગાય કે બળદની હત્યા.

गोहन् त्रि॰ ગાય કે બળદની હત્યા કરનાર

गोहन् पु॰ ઇન્દ્ર.

गोहन त्रि॰ ઢાંકનાર, ગુપ્ત રાખનાર.

गोहमुख पु॰ ભરતખંડમા આવેલો તે નામે એક પર્વત.

गोहरितकी સ્ત્રી॰ બીલીનું ઝાડ.

गोहल न॰ ગાયનું કે બળદનું છાણ.

गोहालिया સ્ત્રી॰ તે નામે એક વેલો.

गोहित पु॰ બીલીનું ઝાડ, વિષ્ણુ.

गोहित त्रि॰ ગાયનું કે બળદનું હિત કરનાર.

गोहिर न॰ પગનું મૂળ, પગની એડી.

गोह्य त्रि॰ ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય, ઢાંકવા યોગ્ય.

गौकक्ष्य पु॰ ગોકક્ષ ઋષિનો ગોત્રજ.

गौग्गुलव त्रि॰ ગુગળનો ધૂપ વગેરે.

गौचय पु॰ હિમાલયનો પુત્ર મૈનાક પર્વત.

गौञ्जिक पु॰ સોની.

गौड पु॰ તે નામે એક દેશ-કાન્યકુબ્જ, બેંગાલનો મધ્ય પ્રદેશ.

गौड पु॰ बहु॰ ગૌડ દેશમા રહેનાર, વિંધ્યાચળની ઉત્તરે રહેનાર બ્રાહ્મણ.

गौड त्रि॰ ગોળનો વિકાર, ગોળમાથી બનતો દારૂ.

गौडक पु॰ ગૌડદેશ.

गौडक पु॰ ब॰ ગૌડ દેશમાં રહેનાર, વિંધ્યાચલની ઉત્તરે રહેનાર બ્રાહ્મણ.

गौडपाद पु॰ તે નામે એક વેદાન્તી પંડિત.

गौडवास्तुक पु॰ न॰ એક જાતનું શાક.

गौडिक त्रि॰ ગોળનું, ગોળસંબંધી.

गौडिक पु॰ શેલડી.

गौडी સ્ત્રી॰ ગોળમાથી બનાવેલ મદિરા, તે નામે એક કાવ્યરીતિ.

गौण त्रि॰ સાદશ્યલક્ષણલક્ષ્ય સંબંધરૂપ ગૌણી લક્ષણાથીપ્રવૃત્ત થયેલ શબ્દ, અપ્રધાન કર્મ વગેરે, અમુખ્ય.

गौणचान्द्र पु॰ અંધારિયા પડવેથી આરંભી પૂનેમ સુધીનો ચાન્દ્રમાસ.

गौणिक त्रि॰ ગુણમાધન, ગુણ જાણનાર, ગુણથી બનેલ, સત્વ વગેરે ગુણોથી ઉત્પન્ન થયેલ

गौणिक पु॰ ગુણ

गौणी સ્ત્રી॰ તે નામે સાદશ્યમૂલક લક્ષણા.

गौतम पु॰ ગૌતમ ઋષિનો વંશજ, ભરદ્વાજ મુનિ, અહલ્યાનો પુત્ર શતાનંદ, કૃપાચાર્ય, માયાદેવીનો પુત્ર શાકયમુનિ, જૈન તીર્થંકર મહાવીરના પટ્ટશિષ્ય ગૌતમ ગણધર.

गौतमसम्भवा સ્ત્રી॰ ગોદાવરી નદી.

गौतमी સ્ત્રી॰ કૃપાચાર્યની બહેન, ગૌતમકૃત વિદ્યા, દુર્ગા દેવી, તે નામે એક રાક્ષસી, ગોદાવરી નદી, ગોરોચના.

गौत्तम पु॰ એક પ્રકારનું સ્થાવર ઝેર

गौदन्तेय त्रि० ગોદન્ત નામે ચંદન સંબંધી
गौदानिक त्रि० કેશાંત સંસ્કારના બ્રહ્મચર્ય સંબંધી, કેશાન્ત સંસ્કારમા કરવામા આવતુ કર્મ વગેરે.
गौधार पु० गोधिकापुत्र જુઓ.
गौधूम त्रि० ઘઉંનો વિકાર–રોટલી વગેરે
गौधूमीन न० ઘઉં જેમા પાકી શકે તેવું ખેતર.
गौधेय पु० गोधिकापुत्र જુઓ.
गौधेर पु० ઉપર પ્રમાણે.
गौधेरकायणि पु० ગોધેરનો પુત્ર
गौनर्द्द पु० પાતંજલ મુનિ.
गौनर्द्द त्रि० ગોનર્દ દેશમા હોનાર–થનાર.
गौपत्य न० ગોવાળપણું, ગાયોનું માલીકપણું.
गौपवन पु० તે નામે એક ઋષિ.
गौपिक पु० ગોવાળણનો પુત્ર.
गौपिलेय त्रि० ગોપિએ કરેલ વગેરે.
गौपुच्छ त्रि० ગાયના કે બળદના પૂછડા જેવું.
गौपुच्छिक त्रि० ગાયના કે બળદના પૂછડાં પકડે તરનાર
गौप्तेय पु० વાણીયણનો છોકરો.
गौभृत त्रि० ગાયના પોષકે કરેલ વગેરે
गौमत त्रि० ગોમતી નદીમા હોનાર–થનાર
गौमतायन पु० ગોમતીમા હોનાર–થનાર
गौमयिक त्रि० ગાયના છાણથી બનેલ.
गौमायन पु० ગોસ્વામીનો ગોત્રજ.
गौर पु० ચન્દ્ર, ધોળા સરસવ, પીળો રંગ, ધોળો રંગ, લાલ રંગ, એક જાતનુ માપ, એક જાતનો મૃગ, કપૂર, સાઠી ચોખા
गौर न० કમળમાથી થતા કેસરા, સોનુ, કેસર, કમળ
गौर त्रि० પીળું, ધોળું, લાલ, અત્યંત શુદ્ધ, ઉજ્જ્વળ
गौरक्ष्य न० ગાયનુ રક્ષણ કરવારૂપ એક વૈશ્યકર્મ, પશુપાલન કર્મ
गौरग्रीव पु० તે નામે એક દેશ, તે દેશમા રહેનાર.
गौरचन्द्र पु० મહાપ્રભુ ચૈતન્ય દેવ.
गौरजीरक पु० ધોળું જીરૂં.
गौरतित्तिरि पु० એક જાતનુ ધોળું તેતર પક્ષી.
गौरत्वच् पु० છગોળીયાનું ઝાડ
गौरपृष्ठ पु० તે નામે મયનો સભાસદ રાજા.
गौरमुख पु० તે નામે એક મુનિ–જે શમીક ઋષિનો શિષ્ય હતો.
गौरमृग पु० એક જાતનો ધોળો મૃગ.
गौरमृगी स्त्री० એક જાતની ધોળી મૃગલી
गौरव न० ગુરૂપણુ, ગુરૂનું કર્મ, સન્માન, માન આપવા માટે ઉભા થવું તે.
गौरव त्रि० ગુરૂ સંબંધી.
गौरवल्ली स्त्री० એક જાતનો વેલો
गौरवाहन पु० તે નામે એક રાજા
गौरवित त्रि० માન્ય, પૂજ્ય.
गौरवेरित त्रि० માન પામેલ, સન્માન પામેલ, માન્ય
गौरशाक पु० मधुक જુઓ
गौरशिरस् त्रि० ધોળા કેશવાળા માથાવાળું.
गौरसर्पप पु० તે નામે એક મુનિ.
गौरसर्षप पु० ધોળા સરસવ, ત્રણ સરસવનું એક માપ.
गौरसुवर्ण पु० ચિત્રકૂટ પર્વતમા પ્રસિદ્ધ એક શાક.
गौरा स्त्री० શુદ્ધ સ્ત્રી.
गौराङ्ग पु० વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ
गौराङ्ग त्रि० ધોળા અંગવાળું.
गौराजाजी स्त्री० ધોળું જીરૂં
गौरादि पु० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
गौरार्द्रक न० એક જાતનુ સ્થાવર ઝેર.
गौरावस्कन्दिन् पु० ગુરૂપની અહલ્યા સાથે વ્યભિચાર કરનાર ઈન્દ્ર.

गौरावस्कन्दिन् पु० ગુરૂપત્ની સાથે ગમન કરનાર કોઈ પુરુષ.
गौराश्व पु० તે નામે એક રાજા, અર્જુન, યમસભાનો એક સભાસદ.
गौरास्य पु० ધોળા મોઢાવાળો અને કાળા શરીરવાળો એક વાનર.
गौरास्या स्त्री० ધોળા મોઢાની કાળા શરીરવાળી વાનરી.
गौराहिक पु० એક જાતનો ઝેર વિનાનો સાપ.
गौरि पु० અંગિરા ગોત્રનો એક ઋષિ.
गौरिक त्रि० ધોળા રંગનું, ધોળું.
गौरिक पु० ધોળો સરસવ.
गौरिका स्त्री० કુંવારી કન્યા, આઠ વર્ષની છોકરી, નહિ અભડાતી કુંવારી કન્યા.
गौरिमत् न० તે નામે એક તીર્થ.
गौरिमती स्त्री० તે નામે એક નદી.
गौरिल पु० ધોળા સરસવ, લોઢાનું ચૂર્ણ.
गौरिवीति पु० તે નામે એક ઋષિ.
गौरिषक्थ त्रि० ગૌરી જેવા સાથળવાળું.
गौरी स्त्री० ગૌરવર્ણી કોઈ સ્ત્રી, હિમાલયની પુત્રી પાર્વતી, આઠ વર્ષની કન્યા, હળદર, દારૂ હળદર, ગોરોચના, વરુણની તે નામે પત્ની, પ્રિયંગુ વૃક્ષ, પૃથ્વી, તે નામે એક નદી, સૂર્યવંશી પ્રસેનજિત રાજાની એક સ્ત્રી, તે નામે બુદ્ધની એક શક્તિ, મજીઠ, ધોળી ફોખડ, ધોળું નસોતર, તુલસી, સોનેરી કેળ, આકાશમાસી વનસ્પતિ, તે નામે એક રાગિણી, વાણી.
गौरीकान्त पु० મહાદેવ.
गौरीगुरु पु० હિમાલય.
गौरीज न० અભ્રક.
गौरीज पु० કાર્તિક સ્વામી, ગણપતિ.
गौरीतक न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક છારો.
गौरीतनय पु० કાર્તિક સ્વામી, ગણેશ.
गौरीनाथ पु० મહાદેવ.
गौरीपट्ट શિવલિંગમાં રહેલ ગૌરીનું પૂજાસ્થાન.
गौरीपति पु० મહાદેવ.
गौरीपितृ पु० હિમાલય.
गौरीपुत्र पु० કાર્તિક સ્વામી, ગણેશ.
गौरीपुष्प पु० પ્રિયંગુ વૃક્ષ.
गौरीमन्त्र पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મંત્ર.
गौरीललित न० હરતાલ.
गौरीशिखर न० તે નામે એક તીર્થ—જ્યાં પાર્વતીએ તપ કર્યું હતું.
गौरीसुत पु० કાર્તિક સ્વામી, ગણેશ.
गौरुतल्पिक पु० ગુરૂપત્ની સાથે વ્યભિચાર કરનાર.
गौलक्षणिक त्रि० ગાયનાં કે બળદનાં લક્ષણ જાણનાર, ગાયનાં કે બળદનાં લક્ષણો જણાવનાર ગ્રંથને ભણનાર કે જાણનાર.
गौलन्द पु० ગોલન્દ ઋષિનો ગોત્રજ.
गौलाङ्कायन पु० ગોલાંક ઋષિનો ગોત્રજ.
गौलिक पु० એક જાતનું ઝાડ.
गौलोमत त्रि० ગાયનાં રૂંવાટા જેવું.
गौल्मिक पु० પહેરગીર.
गौल्य न० મધુર રસ, મીઠાશ.
गौशतिक त्रि० એક સો ગાયો જેની પાસે હોય તે.
गौष्ठ त्रि० ગોઠીમાં હોનાર–થનાર, ગાયના વાડામાં હોનાર–થનાર.
गौष्ठी स्त्री० गोष्ठी જુઓ.
गौष्ठीन न० પ્રથમ જ્યાં ગાયનો વાડો હતો તે સ્થળ.
गौसहस्रिक त्रि० જેની પાસે એક હજાર ગાયો હોય તે.
गौहलव्य पु० ગુહલુ ઋષિનો ગોત્રજ.
ग्धि स्त्री० ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
ग्ना स्त्री० હરકોઈ સ્ત્રી, દેવપત્ની.
ग्मा स्त्री० પૃથ્વી.
ग्रंथ् भ्वा० आ० स० सेट् વાંકુ કરવું, ગુંથવું.

ग्रंथ् क्र्या० प० स० सेट् ગુંથવું.
ग्रथन न० ગુંથવું.
ग्रथित त्रि० ગુંથેલ, ઓળગેલ, હિંસા કરેલ, મારી નાખેલ.
ग्रथिन् त्रि० ખોલનાર, બક બક કરનાર.
ग्रथ्न पु० ગુચ્છો.
ग्रन्थ् चु० उभ० स० सेट् ગુંથવું.
ग्रन्थ पु० ગુંથવું, ગ્રંથ, શાસ્ત્ર, ધન, તે નામે એક છંદ.
ग्रन्थकार त्रि० ગ્રંથ બનાવનાર, શાસ્ત્રકાર.
ग्रन्थकुटी स्त्री० લેખ્યસ્થાન, પુસ્તકાલય.
ग्रन्थन न० ગુંથવું.
ग्रन्थना स्त्री० ગુંથવું
ग्रन्थसन्धि पु० ગ્રંથનો સંધિ-વિભાગ-પરિચ્છેદ.
ग्रन्थि पु० ગુંથવું, વાંસ વગેરેની ગાંઠ, ગાંઠ, એક જાતની મોથ, બાંધવું, તે નામે એક રોગ, માયારૂપ પાશ, કુટિલતા, ગ્રંથિપર્ણ વૃક્ષ.
ग्रन्थिक न० પીપરમૂળ-ગંઠોડા, ગ્રંથિપર્ણ વૃક્ષ, ગુગળ, કેરડાનું ઝાડ, વાંસ.
ग्रन्थिक पु० જોશી, પાંડવ સહદેવ.
ग्रन्थिका स्त्री० વજ, વેખંડ વનસ્પતિ.
ग्रन्थित त्रि० ગુંથેલ.
ग्रन्थिदला स्त्री० मालाकन्द વનસ્પતિ.
ग्रन्थिदूर्वा स्त्री० એક જાતની ધ્રોખડ.
ग्रन्थिन् त्रि० ગ્રંથવાળું, વિદ્વાન, ગુંથનાર, ગ્રંથ બનાવનાર.
ग्रन्थिनी स्त्री० કેળ.
ग्रन्थिपत्र पु० चोरक નામે એક ગંધદ્રવ્ય.
ग्रन्थिपर्ण न० એક જાતનું ઝાડ.
ग्रन्थिपर्णी स्त्री० ચોર નામે ગંધદ્રવ્ય, એક જાતની ધ્રોખડ.
ग्रन्थिफल पु० કોઠનું ઝાડ, મીંઢળનું ઝાડ.
ग्रन्थिबन्धन न० ગાંઠ બાંધવી, પુસ્તક વગેરેનું બંધન, જન્મતિથિએ ગોરોચનાવાળું સુતર બાંધવું તે.
ग्रन्थिबर्हिन् पु० ગ્રન્થિપર્ણ વૃક્ષ.
ग्रन्थिभेद पु० વસ્ત્ર વગેરેની ગાંઠ છોડનાર, ખીસ્સા કાતરૂ ચોર.
ग्रन्थिमत् त्रि० ગાંઠવાળું.
ग्रन्थिमत् पु० अस्थिसंहारि વૃક્ષ.
ग्रन्थिमत्फल पु० लकुच વૃક્ષ.
ग्रन्थिमूल न० ગાજર, લસણ.
ग्रन्थिमूला स्त्री० એક જાતની ધ્રોખડ.
ग्रन्थिल त्रि० ગાંઠવાળું.
ग्रन्थिल न० પીપરમૂળ-ગંઠોડા, આદુ.
ग्रन्थिला स्त्री० કેદીનો, કેરડાનું ઝાડ, ચોર નામે ગંધદ્રવ્ય, એક જાતની મોથ, એક જાતની ધ્રોખડ.
ग्रन्थिवर्हिन् पु० ग्रन्थिपर्ण વૃક્ષ.
ग्रन्थिहर पु० અમાત્ય, મંત્રી.
ग्रन्थीक न० પીપરમૂળ.
ग्रप्स पु० ગુચ્છો.
ग्रस् चु० उभ० स० सेट् ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
ग्रस् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
ग्रसन न० ભક્ષણ કરવું, ખાવું, ચંદ્ર-સૂર્યનું ગ્રહણ, કોળીયો, ગ્રાસ.
ग्रसन पु० તે નામે એક અસુર.
ग्रसमान त्रि० ગ્રાસ કરતું, ગળતું, ખાતું, હરણ કરતું.
ग्रसिष्ठ त्रि० અતિશય ગળનાર, અત્યંત ખાનાર.
ग्रसिष्णु त्रि० ગ્રાસ કરવાના સ્વભાવવાળું, ગળી જવાના સ્વભાવવાળું, ખાવાના સ્વભાવવાળું.
ग्रस्त त्रि० ગ્રાસ કરેલ, ખાધેલ, જેમાંથી વર્ણપદ લોપ પામ્યું હોય તે.
ग्रस्त न० અસંપૂર્ણ ઉચ્ચારેલો શબ્દ.
ग्रस्ति स्त्री० ખાવું, ગળવું.
ग्रस्तृ त्रि० ગળનાર, ખાનાર.

ग्रस्तास्त पुं० ગ્રહણ પામેલાજ આસ્ત પા-પામેલ ચંદ્ર કે સૂર્ય.

ग्रस्तोदय पुं० ગ્રહણ અવસ્થામાંજ ચંદ્ર કે સૂર્યનો ઉદય.

ग्रस्य त्रि० ગ્રાસ કરવા યોગ્ય,ખાવા યોગ્ય.

ग्रह् क्र्या० उभ० स० सेट् ગ્રહણ કરવું, લેવું, સ્વીકારવું, પકડવું, ઓળખવું, अनु+ અનુકૂલ કરવું, કૃપા કરવી, सम्+अनु + બંધન વગેરેમાંથી અનુગ્રહ કરવો, સારી રીતે અનુગ્રહ કરવો, अप+સતત ધારામાંથી જુદું પાડીને ફરી તે ધારા સાથે જોડવું, अपि + ઢાંકવું, अभि + સામે ગ્રહણ કરવું, अव + અટકવું, નિયમ કરવો, वि+अव+ નમવું, आ + સામેથી ખેંચવું, આગ્રહ કરવો, आ + सम् સામેથી સંગ્રહ કરવો, उद + વિશ્વાસ રાખવો, અનામત મૂકવું, उप + उद + જાણવું, उप + સમીપમાં ગ્રહણ કરવું, नि + બલાત્કારે રોકવું, કેદ કરવું, प्रति + પ્રતિગ્રહ કરવો, કબજ કરવું. निग् + સંપૂર્ણ રીતે ગ્રહણ કરવું, નિગ્રહ કરવો, प्र + અત્યંત લેવું. वि + વિરોધ કરવો, सम् + સંગ્રહ કરવો.

ग्रह् चु० उभ० स० वेट् લેવું, ગ્રહણ, કરવું.

ग्रह् भ्वा० प० स० वेट् ઉપરના અર્થ.

ग्रह पुं० સૂર્ય વગેરે નવ ગ્રહ, બાળકોને પીડનારા બાલગ્રહ, અનુગ્રહ, કૃપા, આગ્રહ, લેવું, ગ્રહણ કરવું, યુદ્ધ કરવા તૈયાર થવું, મળબંધ, ચંદ્ર-સૂર્યનું ગ્રહણ, સ્વીકાર કરવો, જાણવું.

ग्रह पुं० न० નવની સંખ્યા.

ग्रहकल्लोल पुं० રાહુ.

ग्रहकुष्माण्ड पुं० કોહળાંના આકારનું પ્રાણી.

ग्रहगोचर पुं० તે નામે એક જ્યોતિષગ્રંથ.

ग्रहगति स्त्री० ગ્રહોની ગતિ.

ग्रहगन्ध पुं० સૂર્ય વગેરે ગ્રહોને ઉદ્દેશી અપાતુ ચંદન.

ग्रहचिन्तक पुं० જોષી.

ग्रहण न० સ્વીકાર, જ્ઞાન, આદર, ચંદ્ર-સૂર્યનું ગ્રહણ, ઇન્દ્રિય, શબ્દ, હાથ, બંધન, વિદ્યા, કળા.

ग्रहणक न० ગ્રહણ કરાવનારું શાસ્ત્ર.

ग्रहणान्त पुं० ચંદ્ર-સૂર્યનો ગ્રહણથી મોક્ષ, વિદ્યા-કળાના અભ્યાસનો અંત.

ग्रहणान्तिक न० વિદ્યા-કળાના અભ્યાસનો અંત.

ग्रहणि स्त्री० સંગ્રહણીનો રોગ, પિત્તધરા નામની કલા.

ग्रहणी स्त्री० ઉપરના અર્થ.

ग्रहणीरुज् स्त्री० સંગ્રહણીનો રોગ.

ग्रहणीहर न० લવિંગ.

ग्रहणीहर त्रि० સંગ્રહણી રોગ દૂર કરનાર.

ग्रहणीय त्रि० ગ્રહણ કરવા યોગ્ય, સ્વીકારવા યોગ્ય, પકડવા યોગ્ય, લેવા યોગ્ય.

ग्रहदक्षिणा स्त्री० ગ્રહોને ઉદ્દેશી અપાતી દક્ષિણા.

ग्रहदान न० ગ્રહોને ઉદ્દેશી દાન.

ग्रहदृष्टि स्त्री० ગ્રહોની દૃષ્ટિ.

ग्रहदेवता स्त्री० સૂર્ય વગેરે ગ્રહોના અધિષ્ઠાયક રુદ્ર વગેરે દેવ.

ग्रहधूप पुं० ગ્રહોને ઉદ્દેશી અપાતો ધૂપ.

ग्रहनायक पुं० સૂર્ય,આકડાનું ઝાડ,શનિ ગ્રહ.

ग्रहनाश पुं० એક પ્રકારની શાક વનસ્પતિ.

ग्रहनाशन पुं० ઉપરનો અર્થ.

ग्रहनेमि पुं० ચંદ્ર, કપૂર.

ग्रहपति पुं० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ

ग्रहपीडा स्त्री० દુષ્ટ ગ્રહસંબંધી પીડા.

ग्रहपुष पुं० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.

ग्रहपूजन न० ગ્રહોનું પૂજન.

ग्रहपूजा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

ग्रहप्रत्यधिदैवत न० ગ્રહોના અધિષ્ઠાયક દેવ.

ग्रहबल न० ગ્રહોનું બળ.

ग्रहवलि पुं० ગ્રહયજ્ઞ.

ग्रहभक्ति સ્ત્રી० ગ્રહોનો વિભાગ.
ग्रहभीतिजित् પુ० તે નામે એક ગંધ-દ્રવ્ય–ગોરોચના.
ग्रहभोजन ન० ગ્રહોને આપવામાં આવતા બલીદાનરૂપ ભોજન.
ग्रहमख પુ० ગ્રહમખ.
ग्रहमण्डल ન० ગ્રહોનો સમૂહ, ગ્રહોની પૂજાર્થે કરવામાં આવતું અષ્ટ પદ્માકાર સ્થાન.
ग्रहमैत्र ન० વિવાહમાં લેવા યોગ્ય વરકન્યાની રાશિ અને ગ્રહોની મિત્રતા.
ग्रहयज्ञ પુ० શાંતિ–પુષ્ટિ વગેરે માટે કરાતો ગ્રહોને ઉદ્દેશી યજ્ઞ.
ग्रहयाग પુ० ઉપરનો અર્થ.
ग्रहयालु ત્રિ० ગ્રહણ કરતું, લેતું, સ્વીકારતું.
ग्रहयुति પુ० ગ્રહોની એક રાશિ વગેરેમાં સ્થિતિભેદથી કલ્પવા યોગ્ય એક યોગ.
ग्रहयुद्ध ન० ઉપર ઉપર રહેલા ગ્રહોનું કિરણસ્પર્શ વગેરેથી થતું એક યુદ્ધ.
ग्रहयुद्धभ ન० જેમાં ગ્રહોનું યુદ્ધ થયું હોય તે નક્ષત્ર.
ग्रहराज પુ० ચંદ્ર, સૂર્ય, કપૂર, આકડાનું ઝાડ, બૃહસ્પતિ.
ग्रहवर्षादिफल ન० સૂર્ય વગેરે ગ્રહો જેના સ્વામી હોય છે તેવા વર્ષ કે માસનું અમુક ફળ.
ग्रहवन्हि પુ० ગ્રહયજ્ઞમાં ગ્રહોને ઉદ્દેશી જેમાં હોમ થાય છે તે એક અગ્નિ.
ग्रहविप्र પુ० જોશી, ગ્રહોને ઉદ્દેશી અપાતા દાનો લઇ પતિત થયેલો બ્રાહ્મણ.
ग्रहशृङ्गाटक ન० તે નામે એક ગ્રહયજ્ઞ.
ग्रहसमागम પુ० ચંદ્રની સાથે મંગળ વગેરે પાંચ ગ્રહોનો એક યોગ.
ग्रहादि પુ० પાણિનીય વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક ધાતુગણ
ग्रहाधार પુ० ધ્રુવ નક્ષત્ર.
ग्रहाधिकरण ન० તે નામે નૈયાયિકોનું એક અધિકરણ.
ग्रहाधीन ત્રિ० ગ્રહોને સ્વાધીન.
ग्रहाधीश પુ० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
ग्रहाध्यक्ष પુ० ઉપરના અર્થ.
ग्रहापहा સ્ત્રી० ગોરોચના.
ग्रहामय પુ० ગ્રહોને લીધે થતો રોગ, ગ્રહોનો આવેશ.
ग्रहावमर्दन પુ० રાહુ, બે ગ્રહોનું પરસ્પર યુદ્ધ.
ग्रहाशिन् પુ० એક જાતની વનસ્પતિ.
ग्रहाह्वय પુ० ભૂતાङ्कुश નામે એક વૃક્ષ.
ग्रहिल ત્રિ० હઠીલું, આગ્રહી, ગ્રહાવેશવાળું.
ग्रहीतव्य ત્રિ० ગ્રહણ કરવા યોગ્ય, સ્વીકારવા યોગ્ય, લેવા યોગ્ય, પકડવા યોગ્ય.
ग्रहीतृ ત્રિ० ગ્રહણ કરનાર, પકડનાર, લેનાર, ઋણ લેનાર.
ग्रहेश પુ० ग्रहपति જુઓ.
ग्रहेश्वर પુ० ઉપર પ્રમાણે.
ग्रह्य પુ० તે નામે એક યજ્ઞપાત્ર.
ग्राभ ત્રિ० ગ્રહણ કરનાર, લેનાર, સ્વીકારનાર.
ग्राम પુ० ગામ, ગામડું, અમુક અમુક લક્ષણવાળા બ્રાહ્મણ વગેરેનું નિવાસસ્થાન, તે નામે અમુક સ્વરોનો સમૂહ, દેશ.
ग्रामक પુ० ઉપરના અર્થ.
ग्रामकाम ત્રિ० કોઇ ગામને પોતાની માલીકીનુ ઇચ્છનાર.
ग्रामकुक्कुट પુ० ગામમા રહેતો કુકડો.
ग्रामकुक्कुटी સ્ત્રી० ગામમા રહેતી કુકડી.
ग्रामकुमार ત્રિ० આખા ગામમાં જે સુંદર હોય તે.
ग्रामकुमारक ન० આખા ગામની સુંદરતા.
ग्रामकुलाल પુ० ગામનો કુંભાર, ગામનો કોઇ કારીગર.
ग्रामकुलालक ન० ગામનું કુંભારપણું.
ग्रामकूट પુ० શૂદ્ર.
ग्रामकूटी સ્ત્રી० શૂદ્ર જાતિની સ્ત્રી.

ग्रामक्रोड पु० ગામમા રહેતું ભુંડ.
ग्रामक्रोडी સ્ત્રી० ગામમા રહેતી ભુંડણ.
ग्रामग ત્રિ० ગામ જનાર.
ग्रामगामिन् ત્રિ० ગામ જનાર.
ग्रामगृह्य ત્રિ० ગામની બહારનું.
ग्रामगृह्या સ્ત્રી० ગામની બહાર રહેલી સેના.
ग्रामगेय न० ગામમા ગાવા યોગ્ય એક સામવિભાગ.
ग्रामगोदुह् पु० ગામનો ગોવાળ.
ग्रामघात पु० ગામનો નાશ કરવો, ગામનું સર્વસ્વ લઇ લેવું તે, ગામમા રહેતા માણુસોને મારી નાખવા તે.
ग्रामघातिन् पु० ગામના ઘણાં લોકોનું પોષણ કરવા માટે પશુઓને મારનાર, ગામનો વિનાશ કરનાર.
ग्रामघोषिन् पु० મેઘ, વરસાદ.
ग्रामङ्गमिन् ત્રિ० ગામ જનાર
ग्रामचर्या સ્ત્રી० ગ્રામ્ય ધર્મ-સ્ત્રીસંયોગ, મૈથુન.
ग्रामज ત્રિ० ગામમા ઉત્પન્ન થનાર.
ग्रामजनिष्पायी સ્ત્રી० એક જાતનું ધાન્ય.
ग्रामजात ત્રિ० ગામમા ઉત્પન્ન થનાર.
ग्रामजाल न० ગામનો સમૂહ.
ग्रामजित् ત્રિ० ગામસમૂહમાં ફાટા પડાવનાર-તડા પડાવનાર.
ग्रामण ત્રિ० ગામના મુખી સંબંધી, ગામેતી સંબંધી.
ग्रामणी पु० ગામેતી, ગામનો મુખી, ગ્રામાધ્યક્ષ, હજામ, વિષ્ણુ, બહુ સ્ત્રી-સંભોગ કરનાર.
ग्रामणी સ્ત્રી० વેશ્યા, પટલાણી, ગામના મુખીની સ્ત્રી, ગળીનો છોડ.
ग्रामणीता સ્ત્રી० ગામેતીપણું, મુખીપણું, ગ્રામાધ્યક્ષપણું.
ग्रामणीत्व न० ઉપરના અર્થ.
ग्रामणीध्य न० ग्रामणीता જુઓ.
ग्रामणीपुत्र पु० વેશ્યાનો છોકરો, ગ્રામાધ્યક્ષનો પુત્ર.
ग्रामतक्ष पु० ગામનો સુથાર.
ग्रामतस् અવ્ય० ગામથી.
ग्रामता સ્ત્રી० ગામોનો સમૂહ.
ग्रामधर्म पु० ગ્રામ્ય ધર્મ-મૈથુન.
ग्रामपाल पु० ગામની રક્ષા કરનાર, ગ્રામાધ્યક્ષ, અમુક લશ્કરી ટુકડી.
ग्रामपुत्र पु० આખા ગામે પાળવા યોગ્ય.
ग्रामपुत्रक न० આખા ગામે પાળવા યોગ્યપણું.
ग्रामप्रेष्य पु० આખા ગામનો દાસ.
ग्रामप्रेष्यक न० આખા ગામનું દાસત્વ.
गामभृत पु० આખા ગામે પોષણ કરવાયોગ્ય.
ग्राममद्गुरिका સ્ત્રી० એક જાતનું માછલું, ગ્રામયુદ્ધ.
ग्राममुख पु० હાટ, દુકાન
ग्राममृग पु० કુતરો.
ग्राममृगी સ્ત્રી० કુતરી.
ग्रामयाजक पु० ગામના હરકોઈને યજ્ઞ કરાવનાર હલકો બ્રાહ્મણ.
ग्रामयाजिन् पु० ઉપરનો અર્થ.
ग्रामवास पु० ગામમા રહેવું, ગામમાં રહેનાર ગામડીયો.
ग्रामवासिन् ત્રિ० ગામમા રહેનાર, ગામડીયો.
ग्रामविशेष पु० સંગીતને લગતા અમુક સ્વર.
ग्रामशत न० સો ગામ.
ग्रामशतेश पु० સો ગામનો માલીક
ग्रामषण्ड पु० નપુંસક.
ग्रामषण्डक न० નપુંસકપણું.
ग्रामसंकर पु० નાની પાણીની નહેર, ગામડાની નહેર
ग्रामस्थ ત્રિ० ગામમા રહેનાર, ગામડીયુ.
ग्रामहासक पु० બહેનનો પતિ, બનેવી.
ग्रामाघात न० મૃગયા, શિકાર
ग्रामाधिकृत पु० ગામનો મુખી, ગામનો

પટેલ, ગામનો અધિકારી
ग्रामाधिपति પુ० ઉપરના અર્થ
ग्रामाध्यक्ष પુ० ग्रामाधिकृत જુઓ.
ग्रामान्त ન० ગામની સમીપ, ગામની પાસે.
ग्रामान्तीय त्रि० ગામની સમીપ હોનાર-થનાર
ग्रामिक પુ० ग्रामाध्यक्ष, ગામનો મુખી, ગામ-પટેલ
ग्रामिक्य ન० ગામપણુ
ग्रामिन् त्रि० ગામનો માલીક, ગામમા રહેનાર, ગ્રામ્યધર્મ-મૈથુનવાળુ
ग्रामिणी સ્ત્રી० ગળીનું ઝાડ
ग्रामीण પુ० કુતરો, કાગડો, ગામમા રહેતુ ભુડ
ग्रामीण त्रि० ગામમા ઉત્પન્ન થનાર
ग्रामीणा સ્ત્રી० ગળીનો છોડ, એક શાક.
ग्रामेय त्रि० ગામમા હોનાર-થનાર
ग्रामेयक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
ग्रामेया સ્ત્રી० વેશ્યા.
ग्रामेवास પુ० ગામમા રહેવુ, ગામડામા રહેવુ, ગામમા રહેનાર
ग्रामेवासिन् त्रि० ગામમા રહેનાર, ગામડામા રહેનાર
ग्रामेश પુ० ગામધણી
ग्रामेश्वर પુ० ગામનો ધણી
ग्राम्य त्रि० ગામમા હોનાર-થનાર, ગામડીયુ, પ્રાકૃત, મૂઢ, મૂર્ખ, અજ્ઞાની
ग्राम्य પુ० તે નામે કાવ્યનો એક દોષ, એક જાતનું પશુ, મેષ અને વૃષભ રાશિ, રતિ, સ્વીકાર
ग्राम्य ન० મૈથુન, તે નામે એક ગતબંધ, હલકું વાકય, અશ્લીલ ભાષા
ग्राम्यकन्द પુ० એક જાતનુ કંદમૂળ
ग्राम्यकर्कटी સ્ત્રી० કોહળુ.
ग्राम्यकर्मन् ન० મૈથુન
ग्राम्यकुङ्कुम ન० કસુબો
ग्राम्यधर्म પુ० મૈથુન
ग्राम्यधर्मिन् त्रि० મૈથુનમા આસક્ત
ग्राम्यपशु પુ० ગામમા રહેનાર પશુ
ग्राम्यमद्गुरिका સ્ત્રી० એક જાતનુ માછલુ.
ग्राम्यमृग પુ० કુતરો.
ग्राम्यमृगी સ્ત્રી० કુતરી
ग्राम्यराशि પુ० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ મિથુન વગેરે રાશિ
ग्राम्यवल्लभा સ્ત્રી० વેશ્યા
ग्राम्यवादिन् त्रि० ગ્રામ્ય શબ્દ બોલનાર-ખેડુત વગેરે, હલકી ભાષા બોલનાર
ग्राम्यशूकर પુ० ગામડામા રહેતુ ભુંડ.
ग्राम्यशूकरी સ્ત્રી० ગામમા રહેતી ભુંડણી.
ग्राम्या સ્ત્રી० તુલસી, ગળીનો છોડ
ग्राम्यायणि પુ० ગામડીઓ, નહિ કેળવાયલાનો છોકરો
ग्राम्यायणि સ્ત્રી० ગામડીયણ, નહિ કેળવાયલાની છોકરી
ग्राम्यायणी સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
ग्राम्याश्व પુ० ગધેડો
ग्राम्याश्वा સ્ત્રી० ગધેડી
ग्रावग्राभ પુ० એક જાતનો યાજ્ઞિક ઋત્વિજ.
ग्रावन् પુ० પત્થર, પર્વત, મેઘ
ग्रावन् त्रि० દૃઢ, મજબૂત
ग्रावरोहक પુ० આમધ વનસ્પતિનું ઝાડ
ग्रावस्तुत् પુ० ग्रावग्राभ જુઓ
ग्रावहस्त પુ० ઉપર પ્રમાણે
ग्रावायण પુ० તે નામે એક પ્રવર
ग्रास પુ० અનાજ વગેરેનો કોળીયો, ગ્રહણ કરવુ, ઢાકવા યોગ્ય અને ઢાકનારનો સ્પર્શ.
ग्रासशल्य ન० કોળીયામા રહેલો માછલા વગેરેનો કાંટો
ग्रासाच्छादन ન० અનાજ અને વસ્ત્ર
ग्राह પુ० ઝૂડ નામે જલચર પ્રાણી, મગર, જ્ઞાન, આગ્રહ, હઠ, ગ્રહણ કરવુ, લેવુ, સ્વીકાર, કબૂલ કરવુ

ग्राह त्रि० ग्रहण करनार, स्वीकारनार, लेनार, कबूल करनार.

ग्राहक पु० બાજ પક્ષી, સર્પ પકડનારો વાદી, સિનાવર શાક.

ग्राहक त्रि० ગ્રહણ કરનાર, સ્વીકારનાર, લેનાર.

ग्राहवत् त्रि० મૂડવાળું, મગરવાળું.

ग्राहिन् त्रि० ગ્રહણ કરનાર, લેનાર, સ્વીકારનાર, પેટના મળનું બંધન કરનાર.

ग्राहिन् पु० કોઠનું ઝાડ.

ग्राहिणी स्त्री० ધમાસો નામે વનસ્પતિ, એક જાતનો જવાસો, ગ્રહણ કરનારી-લેનારી સ્ત્રી, રીસામણી વનસ્પતિ.

ग्राहिफल पु० કોઠનું ઝાડ.

ग्राहुक त्रि० ગ્રહણ કરવાના સ્વભાવવાળું, લેનાર, લેવાવાળું.

ग्राह्य त्रि० ગ્રહણ કરવા યોગ્ય, લેવાયોગ્ય, સ્વીકારવા યોગ્ય, જાણવા યોગ્ય, માનવા લાયક, કબૂલ કરવા લાયક.

ग्रीवा स्त्री० ડોક.

ग्रीवाक्ष पु० તે નામે એક ઋષિ.

ग्रीवाघण्टा स्त्री० ડોકે બાંધેલી ઘંટડી.

ग्रीवाबिल न० ડોકમાં રહેલો એક જાતનો ખાડો.

ग्रीविन् पु० ઉંટ.

ग्रीविन त्रि० લાંબી ડોકવાળું.

ग्रीविणी स्त्री० ઉંટડી.

ग्रीष्म पु० જેઠ અને આષાઢ-એ બે મહિનાની એક ઋતુ, તાપ, ગરમી, ગ્રીષ્મઋતુની ગરમી.

ग्रीष्म त्रि० ગરમીવાળું, ગરમ, ગ્રીષ્મ ઋતુવાળું, ઉનું.

ग्रीष्मज त्रि० ગરમીમાં ઉત્પન્ન થનાર, ગ્રીષ્મ ઋતુમાં થનાર.

ग्रीष्मजा स्त्री० સીતાફળી, નવમલ્લી વનસ્પતિ.

ग्रीष्मधान्य न० ગ્રીષ્મ ઋતુમા થતું ધાન્ય.

ग्रीष्मपुष्पी स्त्री० ગ્રીષ્મ ઋતુમાં જેને ફૂલ આવે છે તે એક ફૂલઝાડ.

ग्रीष्मभव त्रि० ગ્રીષ્મ ઋતુમાં થનાર.

ग्रीष्मभवा स्त्री० બટ મોગરો.

ग्रीष्मसुन्दर पु० એક જાતનું શાક.

ग्रीष्महास न० ગ્રીષ્મ ઋતુમાં થનારો એક જાતનો કપાસ.

ग्रीष्मी स्त्री० બટ મોગરો.

ग्रीष्मोद्भव त्रि० ગ્રીષ્મ ઋતુમાં ઉત્પન્ન થનાર.

ग्रीष्मोद्भवा स्त्री० બટ મોગરો.

ग्रुच् भ्वा० प० स० सेट् ચોરી કરવી, ગમન કરવું, જવું.

ग्रैव त्रि० ડોકમાં હોનાર-થનાર.

ग्रैवेय त्रि० ઉપરનો અર્થ.

ग्रैवेय न० ડોકમાં પહેરવાનો દાગીનો, સાંકળી વગેરે.

ग्रैवेयक न० ઉપરનો અર્થ.

ग्रैव्य त्रि० ડોકમાં હોનાર-થનાર.

ग्रैष्म त्रि० ગ્રીષ્મ સંબંધી, ગરમી સંબંધી.

ग्रैष्मक त्रि० ગ્રીષ્મ ઋતુમાં હોનાર-થનાર.

ग्रैष्मिक त्रि० ગ્રીષ્મ ઋતુના ધર્મને જાણનાર, ગ્રીષ્મ ઋતુના ધર્મને જણાવનાર ગ્રંથનું અધ્યયન કરનાર.

ग्रैष्मी स्त्री० બટ મોગરો.

ग्लपन न० થાકવું, થાક, પરિશ્રમ થવો.

ग्लपन त्रि० પરિશ્રમકારક, ગ્લાનિકારક, થકાવનાર.

ग्लपित त्रि० પરિશ્રમ પામેલ, થાકેલ, ગ્લાનિ પામેલ.

ग्लस् भ्वा० आ० स० सेट् ભક્ષણ કરવું, ખાવું.

ग्लस्त त्रि० ભક્ષણ કરેલ, ખાધેલ.

ग्लह् चु० उभ० स० सेट् જુગટું રમવા માટે પણ લેવો, હોડ બકવી.

ग्लह् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.

ग्लह पु० જુગારમા પણ રૂપ રાખેલ વસ્તુ, હોડ, પાસા ખેલવા, જુગાર.

ग्लान त्रि० રોગ વગેરેથી ક્ષીણ થયેલ, ગ્લાનિ પામેલ, દીન થયેલ, થાકેલ

ग्लान न० દીનતા, થાક, પરિશ્રમ.

ग्लानि स्त्री० દુર્બળતા, સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક વ્યભિચારી ગુણ.

ग्लाव पु० તે નામે એક ઋષિ.

ग्लाविन् त्रि० હર્ષ નહિ પામેલ.

ग्लास्नु त्रि० ગ્લાનિવાળું.

ग्लुच् भ्वा० प० स० सेट् ચોરી કરવી, ગમન કરવું, જવું.

ग्लुचुक पु० તે નામે એક ઋષિ.

ग्लुंच् भ्वा० प० स० सेट् ચોરી કરવી,જવું.

ग्लेप् भ्वा० आ० सेट् દીન થવું અ૦ચાલવું સ૦

ग्लेव् भ्वा० आ० अ० सेट् સેવા કરવી.

ग्लेष् भ्वा० आ० स० सेट् શોધવું.

ग्लै भ्वा० प० अ० अनिट् કરમાવું, થાકી જવું, ક્ષીણ થવું.

ग्लौ पु० ચંદ્ર, કપૂર.

घ.

घ ચોથો વ્યંજન

घ पु० ઘંટ, ઘંટનો શબ્દ.

घकार पु० ચોથો घ् વ્યંજન.

घग्घ् भ्वा० प० अ० सेट् હસવું.

घट् चु० उभ० अ० सेट् શબ્દ કરવો.

घट् भ्वा० आ० अ० सेट् ચેષ્ટા કરવી, उद्+ ઉઘાડવું, प्र+પ્રારંભ કરવો, वि + વિયોગ પામવો, છૂટા પડવું, सम् + એકઠા મળવું, સંયુક્ત થવું, જોડાવું.

घट् चु० उभ० सेट् હિંસા કરવી स० એકત્ર કરવું अ० उद् + ઉઘાડવું.

घट् चु० उभ० अ० सेट् પ્રકાશવું.

घट् भ्वा० प० अ० सेट् પ્રકાશવું.

घट पु० ઘડો, પ્રાણાયામનો કુંભકપ્રકાર, હાથીનું ગંડસ્થળ,કુંભરાશિ,યોજવું,જોડવું.

घटक त्रि० યોજના કરી આપનાર, જોડી દેનાર

घटकर्पर पु० તે નામે એક કવિ—જે વિક્રમાદિત્ય રાજાની સભામા એક રત્ન ગણાતો

घटकर्पर पु० ભાગેલા ઘડાનું ઠીકરૂ.

घटकार पु० કુંભાર.

घटकारक पु० કુંભાર.

घटकृत् पु० કુંભાર.

घटग्रह त्रि० ઘડો લેનાર.

घटग्राह त्रि० ઘડો લેનાર.

घटज पु० અગસ્ત્ય મુનિ

घटजात पु० અગસ્ત્ય મુનિ.

घटदासी स्त्री० કુટણી સ્ત્રી.

घटन न० ઘટવું, યોજવું, જોડવું, મેળવવું, બનાવ

घटना स्त्री० ઉપરના અર્થ, હાથીઓનો સમૂહ, બનાવ

घटयोनि पु० અગસ્ત્ય ઋષિ.

घटराज पु० ઘડો

घटपर्य्यसन न० પ્રાયશ્ચિત્ત નહિ કરનાર કોઇ પતિતનો ત્યાગ કરવા માટે તેના જીવતાંજ તેનું પ્રેત કાર્ય કરવા માટે જ્ઞાતિઓએ કરવામા આવતું પાણીથી ભરેલા ઘડાનું કોઇ દાસીના પગદ્વારા ખાલી કરવું.

घटप्रक्षेप न० પ્રાયશ્ચિત્ત કર્યા પછી પ્રાયશ્ચિત્ત કરનારાએ કરવાનો એક વિધિ

घटसम्भव पु० અગસ્ત્ય મુનિ.

घटसृञ्जय पु० व० દક્ષિણમા આવેલો દેશ.

घटस्थापन न० નવરાત્રમા દેવીપ્રીત્યર્થે કળશ સ્થાપવામાં આવે છે તે

घटस्थापना स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
घटा स्त्री० ઘટના જુઓ, સંઘાત, સમૂહ, ગોષ્ઠી–વાતચીત, મેઘનો આડંબર, સભા, હાથણી.
घटाटोप पु० આડંબર.
घटाभ पु० હિરણ્ય કશિપુ દૈત્યનો સેનાપતિ એક અસુર.
घटाल त्रि० નિંદિત ઘટનાવાળું.
घटालाबू स्त्री० ઘડા જેવડું તુંબડું.
घटिक न० નિર્તંબ, કુલો.
घटिक त्रि० ઘડાવડે તરનાર.
घटिका स्त्री० ઘડીઆળ, ઘડી, સાઠ પળરૂપ સમય, એક મુહૂર્ત, નાનો ઘડો.
घटिकार्यक पु० ઘડીઆળ વગાડનાર, ઘડીઆળથી,
घटिकालवण न० સંચળ.
घटिघट पु० મહાદેવ, શંકર.
घटित्त त्रि० ઘડેલ, યોજેલ, જોડેલ, રચેલ, કરેલ, યુક્ત.
घटित्त न० ઘડવું, યોજવું, રચવું, કરવું.
घटितत्व न० યોજેલપણું, યુક્તપણું, રચેલપણું.
घटिन पु० કુંભાર, કુંભરાશિ.
घटिन् त्रि० ઘડાવાળું.
घटिन्धम त्रि० ઘડામાં મોઢાનો પવનભરી તેને વગાડનાર.
घटिन्धय त्रि० ઘડાવડે પીનાર, ઘડો મોઢે માંડનાર.
घटिल त्रि० ઘડાવાળું.
घटी स्त्री० એક ઘડીનો સમય, દંડાત્મક કાળ, ઘડીઆળ, નાનો ઘડો.
घटीकार पु० કુંભાર, ઘડીઆળી
घटीग्रह त्रि० નાનો ઘડો લેનાર, ઘડીઆળ લેનાર.
घटीग्राह त्रि० ઉપરનો અર્થ.
घटीयन्त्र न० ઘડીયાળ, કુવામાંથી પાણી કાઢવાનું યંત્ર.
घटोत्कच पु० ભીમસેનથી હિડિંબામા ઉત્પન્ન થયેલો એક રાક્ષસ.
घटोत्कचान्तक पु० કર્ણ.
घटोत्कचारि पु० કર્ણ.
घटोदर पु० તે નામે એક અસુર.
घटोद्भव पु० અગત્ય મુનિ.
घट्ट् भ्वा० आ० स० सेट् ચાલવું, ઘડવું, બનાવવુ.
घट्ट् चु० उभ० स० सेट् ચાલવું, ઘડવું, બનાવવું
घट्ट पु० નદી વગેરેનો ઘાટ, દાણ લેવાનું સ્થળ, ચાલવું.
घट्टकुटीप्रभात न० દાણ આપવાના ભયથી રાત્રે જે રસ્તો હાથ લાગ્યો તે રસ્તે નાસી જનારો કોઇ વાણીઓ સવારે જ્યાં દાણ લેવાતુ હતું તેજ સ્થળે આવવાથી દાણચોરી કરી શકયો નહિ તેમ ઉન્માર્ગે દોડતો કોઇ મનુષ્ય પોતાની ધારણા પાર પાડી શકે નહિ તે રૂપ એક ન્યાય.
घट्टगा स्त्री० તે નામે એક નદી.
घट्टजीविन् पु० નદી વગેરે ઉતરવાને સ્થળે આવતી દાણની આવકથી આજીવીકા ચલાવનારો ખલાસ વગેરે.
घट्टन न० જવું, લાવવું, ચલાવવું, ઘસવું, મસળવું, આજીવિકા.
घट्टना स्त्री० ચલાવવું, આજીવિકા.
घट्टित त्रि० બનાવેલ, કરેલ, ચલાવેલ.
घण् तना० उभ० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું.
घण्ट त्रि० દીપેલ, પ્રકાશેલ.
घण्टक पु० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ
घण्टकर्ण पु० ઉપરનો અર્થ.
घण्टा स्त्री० ઘંટડી, ઝાલર, અતિબલા, નાગબલા વનસ્પતિ.
घण्टाक पु० घण्टापाटलि વૃક્ષ.
घण्टाकर्ण पु० તે નામે શિવનો એક અ-

तुंबर, काशीमां आवेलो ते नामे धरो
घण्टाताड पु० अमुक समयने जणाववा माटे झालर वगाडनार, घडीयालची.
घण्टाताडन न० घंटडी वगाडवी.
घण्टानाद पु० घंटडीनो शब्द, ते नामे कुबेरनो एक मंत्री.
घण्टापथ पु० मोटो राजमार्ग.
घण्टापाटलि पु० एक जातनुं झाड.
घण्टाबीज पु० नेपाळो.
घण्टारव पु० घंटडीनो शब्द.
घण्टारवा स्त्री० एक जातना शणनुं झाड.
घण्टालिका स्त्री० मोटा लींबुनुं झाड.
घण्टाली स्त्री० उपरनो अर्थ, घंटडीओनी पंक्ति.
घण्टावत् त्रि० घंटडीओवाळुं.
घण्टाशब्द पु० घंटडीनो अवाज.
घण्टिका स्त्री० नानी घंटडी, घुघरी, पडजीभ.
घण्टिनीबीज न० नेपाळो.
घण्टु पु० हाथीने गळे बांधेलो घंट, प्रताप.
घण्टेश्वर पु० मंगळनो पुत्र एक देव-व्रणदाता.
घण्ड पु० भ्रमर.
घतन त्रि० मारनार.
घन पु० मेघ, मोथ, समूह, मजबूताई, विस्तार, लोखंडी मुद्गर, शरीर, कफ, अभ्रक, गणितप्रसिद्ध घनवर्ग, ते नामे एक वेदपाठ.
घन न० लोढुं, चामडुं, मध्यम नृत्य.
घन त्रि० गाढ, घट्ट, दृढ, मजबूत, पूर्ण, संपुट, नीच आदीवाळुं, घणुं, पुष्कळ
घनकफ पु० वरसादनो करो.
घनकाल पु० वर्षा ऋतु.
घनगोलक पु० एकठुं गाळेल सोनुं तथा रुपुं.
घनघनौघ पु० जळ भरेला मेघनो समूह.
घनचय पु० मेघनो समूह.
घनच्छद पु० मरगवानुं झाड.
घनजम्बाल पु० गाढ कीचड.
घनज्वाला स्त्री० वज्रनी कांति, मेघनी दीप्ति-वीजळी.
घनता स्त्री० घनत्व जुओ.
घनताल पु० चातक पक्षी, वाद्य वगेरेनो अमुक ताल.
घनतिमिर न० गाढ अंधारुं, मेघथी थयेलुं अंधारुं.
घनतोल पु० चातक पक्षी.
घनतोली स्त्री० चातक पक्षिणी.
घनत्व न० गाढपणुं, मजबुताइ, स्थूळपणुं.
घनत्वच् पु० मरगवानुं झाड.
घनद्रुम पु० एक जातनुं झाड, विकङ्कत वृक्ष.
घनध्वनि पु० मेघनो शब्द.
घनध्वनि त्रि० मेघना जेवा शब्दवाळुं.
घननाभि पु० धुमाडो.
घननीहार पु० पुष्कळ बरफ, घणुंज हीम.
घनपत्र पु० साटोडी, सरगवो.
घनपदवी स्त्री० आकाश
घनपल्लव पु० सरगवो
घनपाषण्ड पु० मोर पक्षी
घनपाषण्डी स्त्री० मयूरी.
घनफल पु० एक जातनुं झाड, विकङ्कत वृक्ष.
घनफेनिला स्त्री० कागेलीनो वेलो
घनमूल न० गणितप्रसिद्ध घनमूळ.
घनरव पु० मोर पक्षी
घनरवी स्त्री० मयूरी.
घनरस पु० पाणी, कपूर, गाढ रस.
घनरस न० पाणी
घनवर्त्मन् न० आकाश.
घनवल्लिका स्त्री० अमृतस्रवा नामे वेल, वीजळी.
घनवल्ली स्त्री० उपरना अर्थ.
घनवात पु० ते नामे एक नरक, मेघनो वायु.

घनयास पु० કોદરું.
घनवाहन पु० શિવ, ઇન્દ્ર.
घनवीथि स्त्री० આકાશ.
घनश्याम पु० અત્યંત કાળો રંગ, વિષ્ણુ.
घनश्याम त्रि० મેઘ જેવું કાળું.
घनसमय पु० મેઘનો સમય.
घनसार पु० કપૂર, પારો, પાણી, ચંદન, શ્વેત મેઘ.
घनस्कन्ध पु० આંબલીનું ઝાડ
घनस्वन पु० મેઘનો શબ્દ, તાંદળજાનું શાક.
घनस्वन त्रि० મેઘના જેવા શબ્દવાળું.
घनहस्त पु० અમુક એક જાતનું હસ્તમાન
घना स्त्री० માષપર્ણી વનસ્પતિ, સ્થૂલ સ્ત્રી.
घनाकर पु० વર્ષા કાળ.
घनागम पु० વર્ષા કાળ, મેઘનું આવવું.
घनाघन पु० ઇન્દ્ર, વર્ષતો મેઘ, મદવાળો હાથી, પરસ્પર અથડાવું.
घनाघन त्रि० નિરંતર ઘાત કરનાર.
घनाघना स्त्री० કાકમાચી વનસ્પતિ.
घनात्यय पु० શરદ ઋતુ, મેઘનું દૂર થવું.
घनामय पु० ખજૂરનું ઝાડ.
घनामल पु० એક પ્રકારનું શાક.
घनाम्बु न० વરસાદનું પાણી.
घनाराव पु० મેઘનો શબ્દ.
घनाराव त्रि० મેઘના જેવા શબ્દવાળું.
घनारुण त्रि० અતિશય લાલ.
घनावरुद्ध त्रि० મેઘ વડે ઘેરાયેલ.
घनाश्रय पु० આકાશ.
घनीकृत त्रि० ઘટ્ટ કરેલ, મજબૂત કરેલ, દૃઢ કરેલ, નક્કી કરેલ
घनोदधि पु० તે નામે એક નરક.
घनोपल पु० વરસાદનો કરો.
घनौघ पु० મેઘનો સમૂહ.
घम्ब् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું
घर पु० ઘર
घरट्ट पु० ઘંટી, દળવાની ચક્કી.
घर्घट पु० એક જાતનું માછલું
घर्घर पु० ઘંટી વગેરેનો શબ્દ, પર્વતદ્વાર, પહાડી રસ્તો, બારણું, ઘુવડ, તે નામે એક નદ, હરકોઇ અવાજ, હાસ્ય.
घर्घर त्रि० ઘર્ઘર શબ્દવાળું.
घर्घरा स्त्री० વીણા, ગંગા નદી, ઘુઘરી.
घर्घरारव पु० ઘર્ઘર શબ્દ-ઘંટીનો શબ્દ.
घर्घरिका स्त्री० નાની ઘંટી, તે નામે એક નદી. એક જાતનું વાદિત્ર, શેકેલું અનાજ.
घर्घरित न० ભુંડનો શબ્દ.
घर्घरी स्त्री० ગંગા નદી, ઘંટડી, ઘુઘરી, ઘુઘરીઓવાળો કંદોરો, ઘુવડી.
घर्घुर्वा स्त्री० એક જાતનો કીડો.
घर्ष् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
घर्म पु० ઘામ, ગરમી, પરસેવો, તાપ, તાપવાળો દિવસ, ઉનાળાનો સમય, યજ્ઞ; રસ, ગાય વગેરેનું દૂધ.
घर्म त्रि० દીપ્ત, પ્રદીપ્ત, તાપવાળું, ગરમ.
घर्मचर्चिका स्त्री० ગરમીમાં શરીરે નીકળતી અળાઇઓ.
घर्मदीधिति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
घर्मदुह् स्त्री० જેનું દૂધ દોહી લીધું હોય તેવી ગાય.
घर्मदुघा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
घर्मद्युति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
घर्मपयस् न० પરસેવો.
घर्मपावन पु० ब० તે નામે પિતૃગણ.
घर्मरश्मि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
घर्मविचर्चिका स्त्री० घर्मचर्चिका જુઓ.
घर्मसद् पु० ब० તે નામે પિતૃઓ.
घर्मस्तुभ पु० વાયુ.
घर्मस्वरस् पु० પ્રદીપ્ત શબ્દ.
घर्मस्वेद पु० દીપ્ત ગમન, પરસેવો, યજ્ઞમાં જનાર.
घर्मान्त पु० વર્ષા કાળ.
घर्मान्तकामुकी स्त्री० બગલી પક્ષિણી.

घर्माम्बु न० परसेवो.
घर्मोदक न० परसेवो.
घर्ष पु० घसारो, घसवुं.
घर्षण न० घसवुं, दळवुं, पीसवुं, घसारो.
घर्षणाल पु० मुसळी, सांबेलुं.
घर्षणी स्त्री० हळदर.
घर्षित त्रि० घसेल, पीसेल, दळेल.
घल न० छास.
घंष् भ्वा० आ० अ० सेट् झरवुं,खरवुं,टपकवुं.
घस् भ्वा० प० स० सेट् भक्षण करवुं, खावुं.
घस पु० ते नामे एक राक्षस.
घस्ति पु० भक्षण करवुं, खावुं.
घस्मर त्रि० खावाना स्वभाववाळुं, खाउधरुं.
घस्र पु० दिवस.
घस्र न० केसर.
घस्र त्रि० हिंसक.
घा स्त्री० कटिमेखला,कंदोरो,घा करवो, मारवुं.
घाट पु० डोकनी पाछळनो भाग, नदी वगेरेनो घाट, गायो वगेरेने चरवानु स्थळ.
घाट त्रि० डोकनी पाछळना भागवाळुं.
घाटा स्त्री० डोकनी पाछळनो भाग.
घाटाल पु० सान्निपातिक विद्रधिरोगनुं एक लक्षण.
घाटिका स्त्री० घाटा जुओ.
घाण्टिक पु० धंतुरो, व्यवहारी, राजाओने जगाडती वेळा घंट वगाडी स्तुतिपाठ करनार.
घाण्टिक त्रि० घंट वगाडनार.
घात पु० घा करवो, मारवुं, पडवुं, गुणवुं, बाण.
घातक त्रि० घा करनार, मारनार, हणनार.
घातन न० हणवुं, मारवुं.
घातन त्रि० हणनार, मारनार, घात करनार.
घातनी स्त्री० गदा नामनुं हथियार.
घातयत् त्रि० घात करतुं, हणतुं, मारतुं.
घातवार पु० अमुक राशिमां जन्मेलाने अनिष्टसूचक अमुक वार.
घातव्य त्रि० घात करवा योग्य, हणवा योग्य.
घातस्थान न० स्मशान, मारवानुं स्थळ फांसी वगेरे.
घाति पु० पक्षीबंधन, मार, प्रहार.
घातिन् त्रि० मारनार, हणनार, घात करनार.
घातिपक्षिन् पु० बाज पक्षी.
घातिपक्षिणी स्त्री० बाज पक्षिणी.
घातुक त्रि० हिंसक, क्रूर, घातकी.
घात्य त्रि० घात करवा योग्य, हणवा योग्य, गुणवा योग्य.
घार पु० सींचवुं, छांटवुं.
घारि न० ते नामे एक छंद.
घार्तिक त्रि० पुष्कळ घीवाळुं एक पकवान्न घेबर.
घार्तेय पु० कोई दीन स्त्रीनो पुत्र.
घास पु० घास, तृण, हरकोई भक्ष्य द्रव्य.
घासकुन्द पु० एक जातनो मोगरो.
घासकुन्दिक त्रि० घासकुंद जेनी समीप होय तेवो प्रदेश वगेरे.
घासि त्रि० हरकोई भक्ष्य द्रव्य, घास.
घिण् भ्वा० आ० स० सेट् ग्रहण करवुं.
घु भ्वा० आ० अ० सेट् शब्द करवो, अवाज करवो.
घु पु० शब्द, अवाज, कबूतर, लघु अक्षर, 'दा' अने 'धा' एवा रूपवाळा धातुओनी पाणिनीय व्याकरणप्रसिद्ध एक संज्ञा.
घुट् भ्वा० आ० स० सेट् पाछा फरवुं, अदलबदल करवुं.
घुट् तुदा० प० स० सेट् प्रतिघात करवो, सामे मारवुं, अथडावुं.
घुट पु० पगनी घुंटी.
घुटिक पु० पगनी घुंटी
घुटी स्त्री० उपरनो अर्थ.
घुड् तुदा० प० स० सेट् विदीर्ण करी आ० घात करवो, अथडावुं, अटकवुं.

घुंण् भ्वा० आ० स० सेट् ग्रहण करवुं, लेवुं.
घुण भ्वा० आ० अ० सेट् भमवुं, गोळ चक्कर फरवुं.
घुण पु० एक जातनो लाकडांनो कीडो-जे लाकडामां अक्षर जेवी आकृति कोतरे छे.
घुणप्रिया स्त्री० एक जातनुं झाड.
घुणवल्लभा स्त्री० अतिविखनी कळी.
घुणाक्षर न० घुण कीडाए स्वाभाविक रीते करेली अक्षरना जेवी आकृति.
घुणि त्रि० भमेल, फरेल.
घुण्ट पु० पगनी घुंटी.
घुण्टक पु० पगनी घुंटी.
घुण्टिक न० अडायुं छाणुं.
घुण्ड पु० भमरो.
घुम् अव्य० अमुक प्रकारनो अस्पष्ट शब्द.
घुर् तुदा० प० अक० सेट् घोरवुं, अति-भयंकर शब्द करवो, भयंकर थवुं.
घुर त्रि० अमुक प्रकारनो शब्द करनार.
घुरि स्त्री० भुंडनुं मुख.
घुरी स्त्री० भुंडनुं मुख.
घुर्घुर पु० एक जातनो कीडो, भुंडनो शब्द.
घुर्घुरक पु० सर्पना झेरथी थतो उपद्रव.
घुर्घुरा स्त्री० घुर घुर शब्द करवो.
घुर्घुरिका स्त्री० छातीमां घुर घुर शब्द करावती एक उधरस.
घुर्घुरी स्त्री० एक जातनुं जळजंतु, भमरी.
घुलञ्च पु० गवेधुका जुओ.
घुल्घुलारव पु० कबूतर
घुष् भ्वा० आ० सेट् दीपवुं प्रकाशवुं अ० करवुं स०
घुष् भ्वा० प० स० सेट् वध करवो, मारी नाखवुं.
घुष् चु० उभ० स० सेट् स्तुति करवी, प्रकट करवुं, जाहेर करवुं.
घुष भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
घुषित त्रि० शब्द करेल.
घुष्ट न० उच्च शब्दथी प्रकट करेला अभिप्रायवाळुं वाक्य वगेरे.
घुष्टान्न न० कोण खानार छे एम उंचेथी अवाज करी आपवानुं अन्न.
घुसृ न० गाडुं, गाडी.
घुसृण न० केसर.
घुसृणापिञ्जरतनु स्त्री० गंगा नदी.
घूक पु० घुवड.
घूकनादिनी स्त्री० गंगा नदी.
घूकारि पु० कागडो.
घूकारी स्त्री० कागडी.
घूकावास पु० शाखोट वृक्ष.
घूकी स्त्री० घुवड मादा.
घूर् दिवा० आ० सेट् हिंसा करवी स० जीर्ण थवुं, घरडा थवुं, शब्द करवो अ०
घूर्ण् तुदा० उभ० अ० सेट् भमवुं, डोलां खावां.
घूर्ण पु० एक जातनुं शाक, एक जातनो रोग-जेमां चक्कर आवे छे ते.
घूर्ण न० भमवुं, डोलां खावां.
घूर्ण त्रि० भमेल, फरेल, डोलां खाधेल.
घूर्णन न० भमवुं, गोळ चक्कर फरवुं, डोलां खावां.
घूर्णना स्त्री० उपरना अर्थ.
घूर्णमान त्रि० भमतुं, फरतुं, डोलां खातुं.
घूर्णायमान त्रि० भमावातुं, चक्कर फेरवातुं.
घूर्णि पु० भमवुं, चक्कर फरवुं, डोलां खावां.
घूर्णिका स्त्री० शुक्राचार्यनी कन्या देवयानीनी ते नामे एक सखी.
घूर्णित त्रि० भमेल, चक्कर फरेल, डोलां खाधेल.
घृ भ्वा० प० स० अनिट् सींचवुं, छांटवुं.
घृ चु० उभ० स० सेट् सींचवुं, छांटवुं, ढांकवुं.
घृ जुहो० प० अनिट् सींचवुं, छांटवुं, स० दीपवुं, प्रकाशवुं. अ०

घृङ् અવ્યય० અસ્પષ્ટ શબ્દ.
घृण् તના० ઉભ० અ० સેટ્ દીપવું, પ્રકાશવું.
घृण् भ्वा० આ० સ० સેટ્ ગ્રહણ કરવું, લેવું.
घृण પુ० દિવસ.
घृण ત્રિ० પ્રદીપ્ત, ગરમ.
घृणा સ્ત્રી० દયા, નિંદા.
घृणालु ત્રિ० દયાળુ.
घृणावत् ત્રિ० દયાવાળું.
घृणावती સ્ત્રી० ગંગા નદી.
घृणावास પુ० કોહળું.
घृणावास ત્રિ० દયાવાળું.
घृणि પુ० કિરણ, જ્વાળા, તરંગ, સૂર્ય.
घृणि ન० પાણી.
घृणि ત્રિ० દીપ્ત, અપ્રિય.
घृणित ત્રિ० દયા કરેલ.
घृणिता સ્ત્રી० દયાળુપણું.
घृणित्व ન० દયાળુપણુ.
घृणिन् ત્રિ० દયાળુ.
घृणिनिधि પુ० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
घृणिनिधि સ્ત્રી० ગંગા નદી.
घृणीवत् ત્રિ० કાંતિવાળુ, દીપ્તિવાળું.
घृत પુ० ન० ઘી.
घृत ન० પાણી.
घृत ત્રિ० પ્રદીપ્ત, સીંચનાર, છાટનાર.
घृतकरञ्ज પુ० એક જાતના કરમદાનું ઝાડ.
घृतकुमारिका સ્ત્રી० એક જાતની કુંવાર.
घृतकुमारी સ્ત્રી० એક જાતની કુંવાર.
घृतकुल्या સ્ત્રી० ઘીની નેક, ઘીનો પ્રવાહ.
घृतकेश પુ० અગ્નિ.
घृतकौशिक પુ० તે નામે એક ગોત્ર, એ ગોત્રનું અંતર્ગત એક પ્રવર.
घृतच्युता સ્ત્રી० તે નામે એક નદી.
घृतदीधिति પુ० અગ્નિ.
घृतधारा સ્ત્રી० પશ્ચિમમા આવેલી તે નામે એક નદી, ઘીની અવિચ્છિન્ન ધારા.
घृतनिर्णिज् ત્રિ० કાંતિમાન સ્વરૂપવાળું.
घृतनिर्णिज् પુ० અગ્નિ.
घृतप પુ० બ० વ० તે નામે એક પિતૃગણ.
घृतपदी સ્ત્રી० ઇડા દેવી, સરસ્વતી દેવી.
घृतपर्णक પુ० એક જાતના કરમદાનું ઝાડ.
घृतपशु પુ० યજ્ઞાદિમા હોમવા માટે પશુને બદલે ઘીનું કરેલું પશુ.
घृतपीत ત્રિ० ઘી જેણે પીધું હોય તે.
घृतपूर પુ० એક પ્રકારનું પકવાન-ઘેબર.
घृतपूर्णक પુ० એક જાતના કરમદાનું ઝાડ.
घृतपृष्ठ પુ० તે નામે એક રાજા.
घृतप्रतीक પુ० અગ્નિ.
घृतप्रयस् પુ० અગ્નિ.
घृतप्रसत्त પુ० અગ્નિ.
घृतप्राश પુ० ઘીનું પ્રાશન કરવું, ઘી ખાવું.
घृतप्राशन ન० ઉપરના અર્થ.
घृतप्लुत ત્રિ० ઘીમા ઝબોળેલ, ઘી ચોપડેલ.
घृतमण्ड પુ० ઘીનો સાર-ગાળેલા ઘીની નીચે રહેલ સાર.
घृतमण्डा સ્ત્રી० કાકોલી વનસ્પતિ.
घृतमण्डलिका સ્ત્રી० હંસપદી વૃક્ષ.
घृतलेखनी સ્ત્રી० અગ્નિમા ઘી હોમવાની કડછી.
घृतलोलीकृत ત્રિ० ઘીમાં ઝબોળેલ, ઘીથી મિશ્ર કરેલ.
घृतवत् ત્રિ० ઘીવાળુ.
घृतवती સ્ત્રી० દ્વિવ० દ્યાવાભૂમિ-પૃથ્વી અને આકાશ.
घृतवर પુ० એક જાતનું પકવાન્ન-ઘેબર.
घृतस्थला સ્ત્રી० તે નામે એક અપ્સરા.
घृतस्पृश् ત્રિ० ઘીનો સ્પર્શ કરનાર.
घृतहेतु પુ० માખણ, દહીં, દૂધ.
घृताक्त ત્રિ० ઘીથી ખરડેલ-ચોપડેલ, ઘીમા ઝબોળેલ.
घृताच् ત્રિ० ઘી પ્રાપ્ત કરનાર, પાણીવાળું, પ્રદીપ્ત રૂપવાળું.
घृताची સ્ત્રી० તે નામે એક અપ્સરા, રાત્રિ.

घृताचीगर्भसम्भव पु० ऋनेयु वगेरे पुरु-वंशी राजा.
घृताचीगर्भसम्भवा स्त्री० मोटी એલચી.
घृतादि पु० સાન્તનવાચાર્યના સૂત્રમાં કહેલ એક શબ્દગણ.
घृतान्न पु० અગ્નિ.
घृतान्न न० ઘી મિશ્ર અન્ન.
घृताभ्यक्त त्रि ઘી ચોપડેલ, ઘીથી મિશ્ર.
घृतार्चिस् पु० અગ્નિ.
घृतावनि स्त्री० सूपकर्ण જુઓ.
घृतावृध् स्त्री० द्विव० પૃથ્વી અને આકાશ.
घृतासुति पु० મિત્રાવરુણ દેવ.
घृताह्वन पु० અગ્નિ.
घृताहुति स्त्री० ઘીવડે આહુતિ.
घृताह्व पु० જેના સત્ત્વમાં ઘી જેવી ગંધ હોય છે તે-સરલ વૃક્ષ.
घृतिन् त्रि० શ્રેષ્ઠ ઘીવાળું, શ્રેષ્ઠ પાણીવાળું.
घृतिनी स्त्री० ગંગા નદી.
घृतेयु पु० પુરુવંશી રૌદ્રાશ્વ રાજાનો પુત્ર.
घृतेली स्त्री० એક જાતનો કીડો.
घृतोद पु० તે નામે એક સમુદ્ર.
घृतोदक पु० ઉપરનો અર્થ.
घृतौदन पु० ઘી મિશ્ર ભાત.
घृत्समद पु० તે નામે એક ઋષિ.
घृष् भ्वा० प० स० सेट् ઘસવું, સ્પર્દ્ધા કરવી, પીસવું.
घृष् भ्वा० प० स० सेट् હર્ષ પામવો.
घृष्ट त्रि० ઘસેલ, પીસેલ.
घृष्ट पु० એક પ્રકારનું ચંદન.
घृष्टि पु० ભુંડ, ડુક્કર.
घृष्टि स्त्री० ભુંડણી, અપરાન્તિતા વનસ્પતિ, ઘસવું, સ્પર્દ્ધા.
घृष्टिला स्त्री० पृश्निपर्णी वनस्
घृष्ट्वा अव्य० ઘસીને,
घृष्वि पु० ભુંડ, ડુક્
घृष्वि स्त्री० ભુંડણ.
घृष्वि त्रि० ઘસનાર.
घेंचलिका स्त्री० એક જાતનું કંદમૂળ.
घेल्कुलिका स्त्री० કૌંચાદન વૃક્ષ.
घोङ्क पु० એક જાતનું પક્ષી.
घोङ्की स्त्री० ઘોંક જાતિની પક્ષિણી.
घोट पु० ઘોડો.
घोटक पु० ઘોડો.
घोटकमुख पु० ઘોડા જેવા મુખવાળો કિન્નર દેવ, તે નામે એક ઋષિ.
घोटकारि पु० પાડો.
घोटकारि स्त्री० કરેણનું ઝાડ.
घोटकारी स्त्री० કરેણનું ઝાડ.
घोटिका स्त्री० ઘોડી, કાકડી.
घोटी स्त्री० ઘોડી.
घोणस पु० એક જાતનો સર્પ.
घोणा स्त्री० ઘોડાનું નાક, નાસિકા,
घोणिन् पु० ડુક્કર, ભુંડ.
घोणिनी स्त्री० ભુંડણ.
घोण्टा स्त्री० બોરડીનું ઝાડ, સોપારીનું ઝાડ.
घोण्टाफल न० બોર, સોપારી.
घोनस पु० घोणस જુઓ.
घोर् भ्वा० प० स० सेट् ઘોડાની પેઠે ચાલવું.
घोर न० ઝેર.
घोर पु० શિવ.
घोर त्रि० ભયાનક, ભયંકર.
घोरक पु० ब० તે નામે એક દેશ.
घोरघुष्ट न० કાંસું.
घोरघुष्य न० કાંસું.
घोरघोरतर पु० શિવ.
घोरघोरतर त्रि० અત્યંત ભયંકર.
घोरता स्त्री० ભયંકરપણું.
घोरत्व न० ઉપરનો અર્થ.
...र्श पु० ઘુવડ.
...प त्रि० ભયંકર દેખાવવાળું.
... માદા.

घोररासन त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोररासनी स्त्री० શિયાળવી.
घोररासिन पु० શિયાળ.
घोररासिन् त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोररासिनी स्त्री० શિયાળવી.
घोररूप पु० મહાદેવ.
घोररूप त्रि० ભયંકર સ્વરૂપવાળુ.
घोररूप न० ભયંકર રૂપ.
घोररूपिन् पु० મહાદેવ.
घोररूपिन् त्रि० ભયંકર રૂપવાળું.
घोरवाशन पु० શિયાળ.
घोरवाशन त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोरवाशनी स्त्री० શિયાળવી.
घोरवाशिन् पु० શિયાળ.
घोरवाशिन् त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोरवाशिनी स्त्री० શિયાળવી.
घोरसंकाश त्रि० ભયંકર જેવું, ક્રૂર.
घोरा स्त्री० દેવતાલી વૃક્ષ, ભયાનક સ્ત્રી, રાત્રિ, રજોગુણી મનોવૃત્તિ, જ્યોતિષ-પ્રસિદ્ધ અમુક નક્ષત્રોમા સૂર્યનું સંક્રમણ.
घोल पु० न० છાશ, દહીંનું ઘોરવું.
घोलज न० માખણ, ઘી.
घोलवटक पु० દહીંવડું.
घोलि पु० એક જાતની ભાજીનું શાક-ખરખોડીનુ શાક.
घोली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
घोष पु० ભરવાડોનો-ગોવાળોનો નેસ, ગોવાળ, ભરવાડ, મચ્છર, શબ્દ, અવાજ, મેઘનો શબ્દ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ ઘોષ અક્ષર, અઘાડો વનસ્પતિ
घोष न० કાંસુ.
घोषक त्रि० ગોખનાર, જાહેર કરનાર, ભરવાડના નેસમાં હોનાર થનાર, ઢંઢેરો પીટનાર.
घोषकाकृति पु० તે નામે એક વેશ્યા
घोषण न० શબ્દ, અવાજ, ગોખવું, જાહેર કરવું, ઉંચા શબ્દથી જણાવવું, ઢંઢેરો.
घोषणा स्त्री० ઉપરના અર્થ.
घोषयित्नु पु० બ્રાહ્મણ, કોયલ
घोषयिन्तु त्रि० ભાટ-ચારણ, સ્તુતિપાઠક, રાજાના વૈતાલિક.
घोषवत् त्रि० ઘોષવાળું, શબ્દવાળું, ઘોષ પ્રયત્નવાળા અક્ષર.
घोषवती स्त्री० વીણા.
घोषा स्त्री० વાવડીંગ, શતપુષ્પી, મધુરિકા વનસ્પતિ, કાકડાશીંગી.
घोषातकी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
घोषादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
घोषिन् त्रि० શબ્દવાળું, ઘોષવાળું.
घौर पु० તે નામે એક ઋષિ.
घौर न० ક્રૂરતા.
घ्रंस् त्रि० દીપ્ત, પ્રદીપ્ત.
घ्रंस त्रि० દીપ્ત, પ્રદીપ્ત.
घ्रंस पु० દિવસ.
घ्रण् घृण् ધાતુ જુઓ.
घ्रत् त्रि० મારવું, વધ કરવું.
घ्रति स्त्री० નાક.
घ्रा भ्वा० प० अनिट् સુંઘવું. અ० સુંઘવાથી થનારૂં પ્રત્યક્ષ. સ०
घ्राण न० નાક, નાસિકા ઇન્દ્રિય, સુંઘવું.
घ्राण त्रि० સુંઘેલ.
घ्राणज न० નાસિકાથી થનારૂં પ્રત્યક્ષ.
घ्राणतर्पण पु० સુગંધ.
घ्राणदुःखदा स्त्री० છીંક
घ्राणश्रवस् पु० તે નામે કાર્તિકસ્વામીનુ એક સૈન્ય.
घ्रात त्रि० સુંઘેલ.
घ्राति स्त्री० નાસિકા, નાક, સુંઘવું.
घ्रातृ त्रि० સુંઘનાર

घृताचीगर्भसम्भव पु० कनेयु वगेरे पुं वशी राजा
घृताचीगर्भसम्भवा स्त्री० मोटी એलची
घृतादि पु० શાન્તનવાચાર્યના સૂત્રમા કહેલ એક શબ્દગણ
घृतान्न पु० અગ્નિ
घृतान्न न० ઘી મિશ્ર અન્ન
घृताभ्यक्त त्रि ઘી ચોપડેલ, ઘીથી મિશ્ર
घृतार्चिस् पु० અગ્નિ
घृतावनि स्त्री० यूपकर्ण જુઓ
घृतावृध स्त्री० द्विव० પૃથ્વી અને આકાશ
घृतासुति पु० મિત્રાવરુણ દેવ
घृताह्वन पु० અગ્નિ
घृताहुति स्त्री० ઘીનડે આહુતિ
घृताह्व पु० જેના સત્ત્વમા ઘી જેવી ગધ હોય છે તે-સરલ વૃક્ષ
घृतिन् त्रि० શ્રેષ્ઠ ઘીવાળુ, શ્રેષ્ઠ પાણીવાળુ
घृतिनी स्त्री० ગગા નદી
घृतेयु पु० પુરુવશી રૌદ્રાશ્વ રાજાનો પુત્ર
घृतेली स्त्री० એક જાતનો કીડો
घृतोद पु० તે નામે એક સમુદ્ર
घृतोदक पु० ઉપરનો અર્થ
घृतौदन पु० ઘી મિશ્ર ભાત
घृत्समद पु० તે નામે એક ઋષિ
घृष् भ्वा० प० स० सेट् ઘસવુ, સ્પર્ધા કરવી, પીસવુ
घृष् भ्वा० प० स० सेट् હર્ષ પામવો
घृष्ट त्रि० ઘસેલ, પીસેલ
घृष्ट पु० એક પ્રકારનુ ચદન
घृष्टि पु० ભુંડ, ડુક્કર
घृष्टि स्त्री० ભુડણી, અપરાજિતા વનસ્પતિ, ઘસવુ, સ્પર્ધા
घृष्टिला स्त्री० पृश्निपर्णी નામે વનસ્પતિ
घृष्ट्वा अव्य० ઘસીને, પીસીને
घृष्वि पु० ભુંડ, ડુક્કર
घृष्वि स्त्री० ભુડણ
घृण्य त्रि० ઘસનાર
घेंचलिका स्त्री० એક જાતનું દેડકુ
घेल्कुलिका स्त्री० કૌચાદન ઘાસ
घोङ्क पु० એક જાતનું પક્ષી
घोङ्की स्त्री० घोङ्क જાતિની પક્ષિણી
घोट पु० ઘોડો
घोटक पु० ઘોડો
घोटकमुख पु० ઘોડા જેવા મુખવાળો કિન્નર દેવ, તે નામે એક ઋષિ
घोटकारि पु० પાડો
घोटकारि स्त्री० કરેણનુ ઝાડ
घोटमारी स्त्री० કરેણનુ ઝાડ
घोटिका स्त्री० ઘોડી, ઠાકડી
घोटी स्त्री० ઘોડી
घोणस पु० એક જાતનો સર્પ.
घोणा स्त्री० ઘોડાનું નાક, નાસિકા,
घोणिन् पु० ડુક્કર, ભુડ
घोणिनी स्त्री० ભુડણ
घोण्टा स्त्री० બોરડીનું ઝાડ, સોપારીનું ઝાડ
घोण्टाफल न० બોર, સોપારી
घोनस पु० घोणस જુઓ
घोर् भ्वा० प० स० सेट् ઘોડાની પેઠે ચાલવુ
घोर न० ઝેર
घोर पु० શિવ
घोर त्रि० ભયાનક, ભયંકર
घोरक पु० व० તે નામે એક દેશ
घोरघुष्ट न० કાસુ
घोरघुष्य न० કાસુ
घोरघोरतर पु० શિવ.
घोरघोरतर त्रि० અત્યત ભયંકર
घोरता स्त्री० ભયંકરપણુ
घोरत्व न० ઉપરનો અર્થ
घोरदर्शन पु० ઘુવડ
घोरदर्शन त्रि० ભયંકર દેખાતુ
घोरदर्शनी स्त्री० ઘુવડ માદા

घोररासन त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोररासनी स्त्री० શિયાળવી.
घोररासिन् पु० શિયાળ.
घोररासिन् त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोररासिनी स्त्री० શિયાળવી.
घोररूप पु० મહાદેવ.
घोररूप त्रि० ભયંકર સ્વરૂપવાળું.
घोररूप न० ભયંકર રૂપ.
घोररूपिन् पु० મહાદેવ.
घोररूपिन् त्रि० ભયંકર રૂપવાળું.
घोरवाशन पु० શિયાળ.
घोरवाशन त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोरवाशनी स्त्री० શિયાળવી.
घोरवाशिन् पु० શિયાળ.
घोरवाशिन् त्रि० ભયંકર શબ્દ કરનાર.
घोरवाशिनी स्त्री० શિયાળવી.
घोरसंकाश त्रि० ભયંકર જેવું, ક્રૂર.
घोरा स्त्री० દેવતાલી વૃક્ષ, ભયાનક સ્ત્રી, રાત્રિ, રજોગુણી મનોવૃત્તિ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અમુક નક્ષત્રોમાં સૂર્યનું સંક્રમણ.
घोल पु० न० છાશ, દહીંનું ઘોળવું.
घोलज न० માખણ, ઘી.
घोलवटक पु० દહીંવડું.
घोलि पु० એક જાતની ભાજીનું શાક-ખરખોડીનું શાક.
घोली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
घोष पु० ભરવાડોનો-ગોવાળોનો નેસ, ગોવાળ, ભરવાડ, મચ્છર, શબ્દ, અવાજ, મેઘનો શબ્દ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ ઘોષ અક્ષર, અઘાડો વનસ્પતિ.
घोष न० કાંસું.
घोषक त्रि० ગોખનાર, જાહેર કરનાર, ભરવાડના નેસમાં રહેનાર થનાર, ઢંઢેરો પીટનાર.
घोषकाकृति पु० તે નામે એક નેવો

घोषण न० શબ્દ, અવાજ, ગોખવું, જાહેર કરવું, ઉંચા શબ્દથી જણાવવું, ઢંઢેરો.
घोषणा स्त्री० ઉપરના અર્થ.
घोषयित्नु पु० બ્રાહ્મણ, કોયલ.
घोषयित्नु त्रि० ભાટ-ચારણ, સ્તુતિપાઠક, રાજાના વૈતાલિક.
घोषवत् त्रि० ઘોષવાળું, શબ્દવાળું, ઘોષ પ્રયત્નવાળા અક્ષર.
घोषवती स्त्री० વીણા.
घोषा स्त्री० વાવડીંગ, શતપુષ્પી, મધુરિકા વનસ્પતિ, કાકડાશીંગી.
घोषातकी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
घोषादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
घोषिन् त्रि० શબ્દવાળું, ઘોષવાળું.
घौर पु० તે નામે એક ઋષિ.
घौर न० ક્રૂરતા.
घ्रंस् त्रि० દીપ્ત, પ્રદીપ્ત.
घ्रंस त्रि० દીપ્ત, પ્રદીપ્ત.
घ्रंस पु० દિવસ.
घ्रण् घृण् ધાતુ જુઓ.
घ्रंत् त्रि० મારતું, વધ કરતું.
घ्रति स्त्री० નાક.
घ्रा भ्वा० प० अनिट् સુંઘવું. અ૦ સુંઘવાથી થનારૂં પ્રત્યક્ષ. સ૦
घ्राण न० નાક, નાસિકા ઇન્દ્રિય, સુંઘવું.
घ्राण त्रि० સુંઘેલ.
घ्राणज न० નાસિકાથી થનારૂં પ્રત્યક્ષ.
घ्राणतर्पण पु० સુગંધ.
घ्राणदुःखदा स्त्री० છીંક.
घ्राणश्रवस् पु० તે નામે કાર્તિકસ્વામીનું એક સૈન્ય.
घ्रात त्रि० સુંઘેલ.
घ्राति स्त्री० નાસિકા, નાક, સુંઘવું.
घ्रातृ त्रि० સુંઘનાર

ङ.

ङ પાંચમો વ્યંજન.

ङ પુ૦ વિષય, વિષયની સ્પૃહા, ભૈરવ દેવ.

ङु મ્વા૦ આ૦ અ૦ અનિટ્ શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.

च.

च् છઠ્ઠો વ્યંજન.

च પુ૦ ચન્દ્ર, કપૂર, કાચબો, ચોર, ચંડેશ.

च ન૦ ચાવવું.

च ત્રિ૦ બીજ રહિત, નિર્બીજ, દુર્જન.

च અવ્ય૦ પાદપૂર્તિમાં, પક્ષાંતરે–અને એવા અર્થમાં, નિશ્ચયાર્થમાં, સમુચ્ચયમાં, ઇતરેતર યોગમાં, અન્વાચયમાં તથા સમાહારમાં વપરાય છે.

चंक સૌત્ર૦ પ૦ અ૦ સેટ્ ભ્રાંતિ થવી, ભ્રમણા થવી.

चक् મ્વા૦ આ૦ અ૦ સેટ્ અટકવું, ભયભીત થવું, તૃપ્ત થવું.

चकास् અદા૦ પ૦ અ૦ સેટ્ દીપવું, પ્રકાશવું.

चकासयत् ત્રિ૦ દીપતું, પ્રકાશતું.

चकासित ત્રિ૦ દીપેલ, પ્રકાશેલ, સુશોભિત.

चकित ન૦ ભ્રમ, ભય, બીક, સ્ત્રીઓનો એક સાત્વિક અલંકાર.

चकित ત્રિ૦ ભયભીત થયેલ, શંકા પામેલ.

चकिता સ્ત્રી૦ ભયભીત થયેલી, શંકા પામેલી, તે નામે એક છંદ.

चकोर પુ૦ ચકોર પક્ષી.

चकोरक પુ૦ ચકોર પક્ષી.

चकोरदृश् સ્ત્રી૦ ચકોરના જેવી દૃષ્ટિ

चकोरदृश् ત્રિ૦ ચકોરના જેવી દૃષ્ટિ

चक्क् ચુ૦ ઉભ૦ સ૦ સેટ્ પીડવું, દુઃખ દેવું.

चक्रस ન૦ વાંકાઇ, આડાઈ.

चक्र પુ૦ ચક્રવાક પક્ષી–ચકવો.

चक्र ન૦ પૈડું, સૈન્ય, સમુદાય, સમૂહ, રાષ્ટ્ર, દેશ, રાજ્ય, મંડળ, અમુક પ્રકારનો દંભ, કુંભારનો ચાક, એક પ્રકારનું હથિયાર, વિષ્ણુનું ચક્ર, તે નામે એક સૈન્યવ્યૂહ, જળમાં પડતી ઘુમરી, ગામડાનો સમૂહ, તગરનું ફૂલ, ઘાંચીની ઘાણી, તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ પદ્મો, સર્વતોભદ્ર વગેરે યંત્ર, દેવપૂજનનો યંત્ર, અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ અમુક કાવ્યબંધ.

चक्रक પુ૦ અમુક એક તર્ક, તે નામે એક છંદ, ચક્રાકાર દાદરનો રોગ, માનસિક તત્વ.

चक्रकारक ન૦ નખ, વાઘનખ નામનું એક સુગંધી દ્રવ્ય.

चक्रकुल्या સ્ત્રી૦ ચિત્રપર્ણી વૃક્ષ.

चक्रगज પુ૦ ચક્રાકાર દાદરનો રોગ.

चक्रगण्डु પુ૦ એક પ્રકારનું ઓશીકું–ગાલમસૂરીયું.

चक्रगदाधर પુ૦ પરમેશ્વર, વિષ્ણુ દેવ.

चक्रगुच्छ પુ૦ આસોપાલવનું ઝાડ.

चक्रचर ત્રિ૦ ટોળાંરૂપે ફરનાર પક્ષી વગેરે.

चक्रचारिन् પુ૦ રથ, ગાડું, ગાડી.

चक्रजीवक પુ૦ કુંભાર.

चक्रजीविन् પુ૦ કુંભાર.

चक्रजीविनी સ્ત્રી૦ કુંભારણ.

चक्रणदी સ્ત્રી૦ ગંડકી નદી.

चक्रतीर्थ ન૦ પ્રભાસ ક્ષેત્રમાં આવેલ વિષ્ણુનું એક તીર્થ.

चक्रतैल ન૦ [illegible] વૃક્ષના ફળનું તેલ.

चक्रदंष्ट्र [illegible]

[illegible] વૈદક શાસ્ત્ર.

[illegible] પાળાનં [illegible]

चक्रदेव पु० ते नामे એક યાદવ.
चक्रद्वार पु० ते नामे એક પર્વત
चक्रधनुस् पु० સૂર્યપુત્ર કપિલ ઋષિ
चक्रधर पु० ચક્રધારી વિષ્ણુ, આખા ગામને યજ્ઞ કરાવનાર અધમ યાજ્ઞિક, સર્પ.
चक्रधर्मन् पु० ते नामे એક વિદ્યાધર.
चक्रधारण न० રથની ધરી.
चक्रधारा स्त्री० ચક્રનો અગ્ર ભાગ-ધાર.
चक्रनख पु० વાઘ નખ નામે સુગંધી દ્રવ્ય.
चक्रनदी स्त्री० ગંડકી નદી
चक्रनाभि पु० જેમા પૈડાના બધા આરા રહે છે તે પૈડાનો મધ્ય ભાગ.
चक्रनामन् पु० માક્ષિક ધાતુ, ચક્રવાક પક્ષી-ચકવો
चक्रनायक पु० વાઘનખ નામે સુગંધી દ્રવ્ય.
चक्रपश्चाट पु० દાદરનો નાશ કરનાર चक्रमर्द વૃક્ષ.
चक्रपद न० ते नामे એક છંદ
चक्रपरिव्याध पु० ગરમાળો.
चक्रपर्णी स्त्री० पृश्निपर्णी વૃક્ષ.
चक्रपाणि पु० વિષ્ણુ.
चक्रपाणिदत्त पु० चक्रदत्त નામે વૈદ્યક ગ્રંથનો કર્તા એક વિદ્વાન
चक्रपाद पु० રથ, ગાડું, હાથી
चक्रपाल पु० સેનાપતિ, રાષ્ટ્રપાલક.
चक्रपुष्करिणी स्त्री० કાશીમા આવેલ મણિકર્ણિકા તીર્થ.
चक्रप्रहरण पु० વિષ્ણુ
चक्रप्रहरण त्रि० ચક્રના હથીઆરવાળુ.
चक्रफल न० ચક્રના જેવા અગ્રભાગવાળું એક હથિઆર.
चक्रबन्धु पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ
चक्रबान्धव पु० ઉપરનો અર્થ
चक्रभृत् पु० વિષ્ણુ, ચક્ર ધારણ કરનાર
चक्रभेदिनी स्त्री० રાત્રિ.
चक्रभोग पु० ગ્રહોનુ રાશિમંડળને ભોગવવું
चक्रभ्रम पु० કારીગરોનું, એક પ્રકારનુ યંત્ર-જેંટીઓ
चक्रभ्रमि पु० ઉપરનો અર્થ, પૈડાનું ભમવુ, ચક્રવાક પક્ષીનું ભમવુ.
चक्रमण्डलिन् पु० અજગર-નામે સર્પ.
चक्रमण्डलिनी स्त्री० અજગર-સાપણ
चक्रमन्द पु० ते नामे એક નાગ.
चक्रमर्द पु० ते नामे એક ઝાડ-જે દાદરનો નાશ કરે છે.
चक्रमर्दक पु० ઉપરનો અર્થ.
चक्रमुख पु० ભુંડ, ડુક્કર.
चक्रमुखी स्त्री० ભુંડણ.
चक्रमुद्रा स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા
चक्रमुपल पु० જેમા ચક્ર તથા મુસલ સાધન તરીકે છે તેવું યુદ્ધ.
चक्रयान न० રથ, ગાડું વગેરે
चक्ररक्ष पु० લશ્કરી ટુકડીનું રક્ષણ કરનાર કોઈ યોદ્ધો.
चक्ररथ पु० ચક્રવાક પક્ષી-ચકવો.
चक्ररद पु० સુવર, ડુક્કર
चक्ररदी स्त्री० સુવર-માદા.
चक्ररेणुका स्त्री० લાલ કરેણનુ ઝાડ.
चक्रलक्षणा स्त्री० ગળો વનસ્પતિ.
चक्रलक्षणिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चक्रलताम्र पु० એક પ્રકારનો આંબો.
चक्रला स्त्री० એક જાતની મોથ
चक्रलिप्ता स्त्री० રાશિમંડળનો કળારૂપ અમુક ભાગ
चक्रवत् त्रि० ચક્રવાળુ, પૈડાવાળું, ગોળ આકારવાળુ.
चक्रवत् पु० વિષ્ણુ કુંભાર, ઘાંચી, ते नामे એક પર્વત, ચક્રવર્તી રાજા.
चक्रवत् अव्य० ચક્રની પેઠે, પૈડાની જેમ
चक्रवर्तिता स्त्री० ચક્રવર્તી રાજાપણુ.
चक्रवर्तित्व न० ઉપરનો અર્થ.
चक्रवर्तिन् पु० ચક્રવર્તી રાજા, આખી પૃથ્વીનો રાજા

चक्रवर्तिन् त्रि० શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ.
चक्रवर्तिनी स्त्री० લાખ, જટામાંસી વનસ્પતિ, અળતો.
चक्रवाक पु० ચક્રવાક પક્ષી-ચકવો.
चक्रवाकवती स्त्री० તે નામે એક નદી.
चक्रवाकिन् त्रि० ચક્રવાક પક્ષીવાળું.
चक्रवाकी स्त्री० ચક્રવાક પક્ષિણી-ચકવી.
चक्रवाट पु० કોઇ ક્રિયામાં લાગ્યા રહેવું, કર્મનો આરંભ, છેડો, હદ, શિખાવાળું ઝાડ, દીવી.
चक्रवाड पु० લોકાલોક પર્વત.
चक्रवाड न० મંડળ, ગોળાકાર, ગોળાકારે વર્તનાર હરકોઈ સમૂહ.
चक्रवात पु० વંટોળીયો પવન.
चक्रवाल पु० चक्रवाड पु० જુઓ.
चक्रवाल न० चक्रवाड न० જુઓ.
चक्रवाल न० पु० વીંટી, અંગુઠી.
चक्रवृद्धि स्त्री० ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ, ગાડા વગેરેનો ભાડારૂપ લાભ.
चक्रव्यूह पु० ગોળાકારે સૈન્યની ગોઠવણી.
चक्रशल्या स्त्री० ધોળી ચણોઠી.
चक्रश्रेणी स्त्री० મેંઢાશીંગી વનસ્પતિ.
चक्रसंज्ञ न० કલઈ ધાતુ.
चक्रसंज्ञ पु० ચક્રવાક પક્ષી.
चक्रसंवर पु० તે નામે એક બુદ્ધ.
चक्रसक्थ त्रि० ગોળાકાર સાથળોવાળું.
चक्रसाह्वय पु० ચક્રવાક પક્ષી.
चक्रसाह्वया स्त्री० ચક્રવાક પક્ષિણી
चक्रहस्त, पु० વિષ્ણુ.
चक्रहस्त त्रि० ચક્ર હાથમાં ધારણ કરનાર.
चक्रा स्त्री० નાગરમોથ, કાકડાશીંગી.
चक्रांश पु० રાશિચક્રનો ૩૬૦ મો ભાગ.
चक्राकी स्त्री० હંસલી
चक्राङ्गी स्त्री० હંસલી.
चक्राङ्ग पु० હંસ, રથ, ચક્રવાક પક્ષી.
चक्राङ्गा स्त्री० તે નામે એક વેલો.
चक्राङ्गी स्त्री० હંસલી, ચક્રવાક પક્ષિણી, મજીઠ, કડુ, કાકડાશીંગી.
चक्राट पु० સર્પ પકડનાર-વાદી, એક ગીની જેટલું માપ.
चक्राट त्रि० ધૂર્ત, ઠગ, દગલબાજ, લુચ્ચું.
चक्राण त्रि० કરતું.
चक्राधिवासिन पु० નારંગીનું ઝાડ.
चक्रायुध पु० વિષ્ણુ
चक्रायुध त्रि० ચક્રના હથીઆરવાળું.
चक्रावर्त पु० ઘુમરી, ગોળાકાર ઘુમવું.
चक्राह्व पु० चक्रमर्द વૃક્ષ, ચક્રવાક પક્ષી.
चक्रि त्रि० કરનાર, કરવાના સ્વભાવવાળું.
चक्रिका स्त्री० ઢીંચણ, ઘુંટણ.
चक्रिणी स्त्री० ચક્રવાકી, સાપેણ, કુંભારણ, ઘાંચણ, બકરી, ગધેડી, કાગડી.
चक्रिन् पु० વિષ્ણુ, ચક્રવાક પક્ષી, સર્પ, કુંભાર, ઘાંચી, બકરો, ચક્રવર્તી, કાગડો, ગધેડો, મહાદેવ, ગ્રામનીલિક, વ્યાલનખ, એક જાતનો વર્ણસંકર.
चक्रिन् त्रि० બાતમીદાર, ચાડીયું, ચક્રવાળું, પૈડાંવાળું, પૈડાંવાળા રથ વગેરે ઉપર ચઢેલ.
चक्रीवत् पु० ગધેડો, તે નામે એક રાજા.
चक्रीवत् त्रि० ચક્રવાળું, પૈડાંવાળું.
चक्रीवती स्त्री० ગધેડી.
चक्रु त्रि० કરનાર.
चक्रेश्वर पु० રાષ્ટ્રપતિ, રાજા, સેનાપતિ.
चक्रेश्वरी स्त्री० જૈન તીર્થંકર ઋષભદેવની ભક્ત દેવી-જિનશાસનની અધિષ્ઠાત્રી દેવતા, જૈનમતે સોળ વિદ્યા પૈકી પાંચમી વિદ્યાદેવી.
चक्रोपजीविन् पु० કુંભાર, ઘાંચી.
चक्ष् अदा० आ० स० सेट् કહેવું, ત્યાગ કરવો, अनु + પાછળથી કહેવું, अभि + સામે રહી જોવું, अव + નીચે જોવું, आ + કહેવું, अनु + आ + અન્વાખ્યાન કરવું, अभि + आ + સામે કહેવું, उद् + आ +

उदाहरण आपवुं, प्रति + प्रत्याख्यान–तिरस्कार करवो, वि + व्याख्यान-विवरण करवुं, सम् + आ + सारी रीते कहेवुं, परि + सर्व तरफथी कहेवुं, प्रख्यात थवुं, प्र + अत्यंत कहेवुं, प्रति + प्रत्युत्तर कहेवो, वि + विशेष कहेवुं, सम् + सारी रीते कहेवुं.

चक्षण न० अनुग्रहथी जोवुं, कहेवुं, बोलवुं, मद्यपान वगेरे पर रुचि करावनार पदार्थ.

चक्षणि त्रि० प्रकाशक, प्रकट करनार.

चक्षस् पु० बृहस्पति, उपाध्याय.

चक्षुःश्रवस् पु० सर्प.

चक्षुःश्रवस् स्त्री० सापेण.

चक्षुर्दान न० मूर्तिनी प्रतिष्ठा पहेलां तेनां नेत्र आंजवानी क्रिया.

चक्षुर्मल न० आंखनो मेल–चीपडो.

चक्षुर्वर्द्धनिका स्त्री० शाकद्वीपमां आवेली ते नामे एक नदी.

चक्षुर्वहन न० मेंढाशींगीनुं झाड.

चक्षुर्विषय पु० नेत्रथी ग्रहण करवा योग्य रूप वगेरे, नेत्रनो विषय, आंखनुं जोवुं, नेत्रप्रत्यक्ष.

चक्षुर्हन्तृ त्रि० मात्र दृष्टिपातथी ज नाश करनार.

चक्षुष्मत् त्रि० नेत्रवाळुं, सुंदर नेत्रवाळुं.

चक्षुष्मत्ता स्त्री० नेत्रवाळापणुं.

चक्षुष्मत्त्व न० नेत्रवाळापणुं.

चक्षुष्य त्रि० नेत्रने हितकारी, प्रिय देखावनुं, सुंदर.

चक्षुष्य पु० केवडानुं झाड, पुंडरीक वृक्ष, सरगवो.

चक्षुष्य न० रसांजन, सुरमो, काळुं खापरीयुं, प्रपौंडरीक.

चक्षुष्य त्रि० नेत्रमां होनार–थनार.

चक्षुष्या स्त्री० मेंढाशींगी, जंगली कळथी, सुंदर स्त्री.

चक्षुस् न० आंख, नेत्र, तेज.

चक्षूराग पु० आंखनी लालाश, नेत्राकर्षक अनुराग.

चक्षूरोग पु० आंखनो रोग.

चघ् स्वा० प० स० सेट् मारवुं, ठार करवुं.

चङ्कुर पु० रथ, झाड.

चङ्कुर न० हरकोइ वाहन.

चङ्क्रमण न० अत्यंत वेगथी जवुं, वारंवार भमवुं.

चङ्क्रमा स्त्री० आडाअवळा जवुं, धीमे धीमे जवुं.

चङ्क्रमायत त्रि० आडीअवळी गतिवाळुं, धीमे धीमे जतुं.

चङ्ग त्रि० स्वस्थ, शांत, सुंदर, मनोहर, चतुर, डाह्युं, नीरोगी.

चचर त्रि० फरवाना स्वभाववाळुं.

चचेण्डा स्त्री० ते नामे एक वेलो.

चञ्च् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.

चञ्च पु० पांच आंगळनुं एक माप.

चञ्चत् त्रि० गमन करतुं, जतुं, चंचळ, चालतुं.

चञ्चत्क त्रि० उपरना अर्थ.

चञ्चत्पुट पु० संगीतशास्त्रप्रसिद्ध एक ताल.

चञ्चरिन् पु० भमरो.

चञ्चरिणी स्त्री० भमरी.

चञ्चरीक पु० भमरो.

चञ्चरीकावली स्त्री० ते नामे एक छंद.

चञ्चल पु० कामी, कामुक, वायु.

चञ्चल त्रि० चंचळ, अस्थिर, चपळ

चञ्चला स्त्री० वीजळी, लक्ष्मी, लांबी तीखी पीपर.

चञ्चा स्त्री० खेतर वगेरेमां पक्षी-पशुओने भय पमाडवा माटे उभो करेलो घासनो मनुष्याकार, चटाइ, सादडी, टट्टी वगेरे.

चञ्चु पु० एरंडानुं झाड, मृग, हरण, मनः शेटो, एक जातनुं शाक.

चञ्चु स्त्री० પક્ષીઓની ચાંચ, એક શાક.
चञ्चुका स्त्री० પક્ષીની ચાચ.
चञ्चुपत्र पु० એક જાતનું શાક.
चञ्चुभृत् पु० પક્ષી.
चञ्चुभृती स्त्री० પક્ષિણી
चञ्चुमत् पु० પક્ષી.
चञ्चुमती स्त्री० પક્ષિણી.
चञ्चुर पु० એક જાતનું શાક.
चञ्चुर त्रि० દક્ષ, ચતુર.
चञ्चुल पु० તે નામે વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર.
चञ्चुशाक न० એક જાતનું શાક.
चञ्चुसूचि पु० એક જાતનુ પક્ષી-कारण्डव જુઓ.
चञ्चुसूचिका स्त्री० कारण्डव પક્ષિણી.
चञ्चुसूची स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चञ्चू स्त्री० પક્ષીની ચાચ.
चञ्चूर्यमाण त्रि० ઘાતકી, ક્રૂર, દુરાચારી.
चट् भ्वा० प० स० सेट् ભેદવું, નાશ કરવો, ભાંગવું, ફોડવું.
चट् चु० उभ० स० सेट् ભેદવુ, નાશ કરવો, ભાંગવું, ફોડવું.
चटक पु० ચકલો પક્ષી.
चटक न० પીપરીમૂળ-ગંઠોડા.
चटकक पु० ચકલો પક્ષી.
चटकका स्त्री० ચકલી
चटका स्त्री० ચકલી, શ્યામા પક્ષી
चटकामुख न० ચકલીના મુખ જેવા અગ્ર ભાગવાળું એક અસ્ત્ર.
चटकाशिरस् न० પીપરીમૂળ-ગંઠોડા.
चटकिका स्त्री० ચકલી.
चटचटाय् नामधातु आ० अ० सेट् ચટચટ એમ અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો.
चटिका स्त्री० ચકલી, પીપરીમૂળ.
चटिकाशिर पु० પીપરીમૂળ.
चटिकाशिरस् न० પીપરીમૂળ.
चटु पु० પ્રિય વાક્ય, વ્રતધારીઓનુ એક આસન, પેટ.
चटु न० પ્રિય વાક્ય.
चटुल त्रि० ચંચળ, ચપળ, સુંદર.
चटुला स्त्री० વીજળી.
चटुल्लोल त्रि० મીઠું બોલનાર, પ્રિય બોલનાર, ચંચળ, સુન્દર.
चड् भ्वा० आ० अ० सेट् કોપ કરવો, ક્રોધાયમાન થવું.
चंड् चु० उभ० अ० सेट् ઉપરનો અર્થ.
चण् भ्वा० प० स० सेट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો, હિંસા કરવી.
चण् भ्वा० प० अ० सेट् દાન આપવું.
चण् अव्य० चेत् જુઓ.
चण पु० ચણા.
चणक पु० ચણા, તે નામે એક મુનિ.
चणकरोटिका स्त्री० ચણાનો રોટલો.
चणका स्त्री० ઝીણી ચણી.
चणकात्मज पु० વાત્સ્યાયન મુનિ-ચાણક્ય.
चणकाम्ल न० ચણાનો ખાર.
चणकाम्लक न० ચણાનો ખાર.
चणकाम्लवारि न० ખેતરમાં રહેલા ચણાઓના છોડ ઉપર પ્રાતઃકાળે મળતું હેડું પાણી.
चणद्रुण पु० ઝીણા ગોખરૂનું ઝાડ.
चणपत्री स्त्री० રુદન્તી વૃક્ષ.
चणभोजिन् पु० ઘોડો.
चणिका स्त्री० એક જાતનું ઘાસ.
चण्ड न० તીક્ષ્ણતા, ઉગ્રતા, ગરમી, તીવ્રતા, ક્રોધ યુક્તપણું.
चण्ड त्रि० તીવ્રતાવાળું, અત્યંત ક્રોધી.
चण्ड पु० આમલીનું ઝાડ, તે નામે એક દૈત્ય, યમનો ચાકર, કાલીદેવીનો ભૈરવદેવ.
चण्डकौशिक पु० તે નામે એક ઋષિ.
चण्डकौशिक न० તે નામે એક નાટક
चण्डता स्त्री० તીક્ષ્ણતા, ઉગ્રતા, ગરમી, તીવ્રતા, ક્રોધવાળાપણું.

चण्डतुण्डक पु० ते नामे गरुडनो एक पुत्र.
चण्डत्व न० चण्डता जुओ.
चण्डनायिका स्त्री० ते नामे एक देवी.
चण्डबल पु० ते नामे एक वानर.
चण्डभार्गव पु० च्यवनना वंशनो एक ऋषि.
चण्डमुण्डा स्त्री० चामुंडा देवी.
चण्डमुण्डी स्त्री० ते नामे एक स्थान.
चण्डरुद्रिका स्त्री० रुद्रदेवनुं उपासन दर्शावनारी एक विद्या.
चण्डवत् त्रि० चण्ड त्रि० जुओ
चण्डवती स्त्री० ते नामे एक देवी.
चण्डवृष्टिप्रताप पु० ते नामे एक दंडक छंद.
चण्डवृष्टिप्रयात पु० ते नामे दंडक छंद.
चण्डशक्ति पु० बलि राजाना सैन्यमानो एक दैत्य.
चण्डा स्त्री० ते नामे दुर्गासहचरी एक देवी, जैन शासन देवी, चोर नामे एक गंध द्रव्य, शंखपुष्पी वृक्ष, लिंगिनीलता, कृष्ण वनस्पति, उंदरकानी वनस्पति, धोळी ध्रोखड, ते नामे एक नदी, क्रोधी एवी कोई स्त्री.
चण्डांशु पु० सूर्य, आकडानुं झाड.
चण्डात पु० करेणनुं झाड.
चण्डातक पु० न० सुंदर स्त्रीओनुं अर्धी साथळ सुधीनुं एक वस्त्र.
चण्डाल पु० चंडाळ, शूद्रथी ब्राह्मण स्त्रीमा उत्पन्न थयेल एक वर्णसंकर जाति.
चण्डाल त्रि० क्रूर कर्म करनार
चण्डालकन्द पु० एक जातनुं कंदशाक-डुंगळी.
चण्डालता स्त्री० चंडालपणुं.
चण्डालत्व न० चंडालपणुं.
चण्डालवल्लकी स्त्री० एक प्रकारनी वीणा.
चण्डालवीणा स्त्री० उपरनो अर्थ.
चण्डालिका स्त्री० चंडालनी वीणा, ते नामे एक औषधि. पार्वती-दुर्गा देवी.
चण्डि स्त्री० दुर्गा देवी.
चण्डिकघण्ट पु० शिव.
चण्डिका स्त्री० दुर्गा देवी.
चण्डिल पु० हजाम, धायजो, एक शाक.
चण्डिला स्त्री० ते नामे एक नदी.
चण्डी स्त्री० दुर्गा देवी, चंडीस्तोत्र-सप्तशती, उग्र कोपवाळी स्त्री.
चण्डीकुसुम पु० राती करेणनुं झाड.
चण्डीश पु० ते नामे एक रुद्रगण, शिव.
चण्डीश्वर पु० शिव.
चण्डु पु० उंदर.
चण्डेश पु० चण्डीश जुओ.
चण्डेश्वर पु० शिव.
चण्डोग्रशूलपाणि पु० ते नामे एक शिवनी मूर्ति.
चत् भ्वा० उभ० द्विक० सेट् याचवुं, मागवुं.
चतुः अव्य० चारवार.
चतुःकूटा स्त्री० श्रीविद्यानो एक मंत्र:
चतुःपञ्च त्रि० चार के पांच.
चतुःपञ्चाश त्रि० चोपनमुं.
चतुःपञ्चाशत त्रि० चोपन.
चतुःपत्री स्त्री० ते नामे एक वनस्पति.
चतुःपर्णी स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
चतुःपुण्ड्र पु० भींडानुं झाड
चतुःफला स्त्री० नागबला नामे वनस्पति.
चतुःशाल न० अन्योन्य सामे चार शाळाओ-चार मकानो.
चतुःशाली स्त्री० उपरनो अर्थ.
चतुःषष्ट त्रि० चोसठमुं.
चतुःषष्टि स्त्री० चोसठ.
चतुःषष्टिकला स्त्री० चोसठ कळा.
चतुःसप्तत त्रि० चीमोतेरमुं.
चतुःसप्तति स्त्री० चीमोतेर.
चतुःसम न० लविंग-जीरु-हरडे अने अजमोद जेमां सरखे भागे आवे छे ते एक औषध.

चतुर त्रि० चारनी संख्या, चारनी संख्यावाळुं.

चतुर पु० वांकुं जवुं, वक्र गति, हाथीशाळा, साहित्यप्रसिद्ध एक नायक, गालमसूरीयुं, ओशीकुं.

चतुर त्रि० होंशीआर, चतुर, कुशळ, आळसरहित, चारसहित.

चतुरंशा स्त्री० ते नामे एक छंद.

चतुरक्रम पु० ते नामे साहित्यप्रसिद्ध एक रूपक.

चतुरङ्ग न० शेत्रंजनी रमत, हाथी-घोडा रथ-अने पाळारूप चार अंगवाळुं सैन्य.

चतुरङ्गबल न० हाथी-घोडा-रथ-पाळा ए चार अंगवाळुं सैन्य.

चतुरङ्गबलाध्यक्ष पु० चतुरंगी सेनानो नायक.

चतुरङ्गसैन्य न० उपरनो अर्थ.

चतुरङ्गिन् त्रि० हाथी-घोडा-रथ-पाळा-ए चार अंगवाळुं.

चतुरङ्गिणी स्त्री० हाथी-घोडा-रथ-पाळा-ए चार अंगवाळी सेना.

चतुरङ्गुला स्त्री० गरमाळो वनस्पति.

चतुरता स्त्री० चतुरपणुं.

चतुरत्व न० चतुराई.

चतुरन्ता स्त्री० पृथ्वी.

चतुरम्ल न० अम्लवेतस, खाटुं मोटुं लींबु, लींबु अने बीजोरुं ए चार.

चतुरशीत त्रि० चोराशीमुं.

चतुरशीति स्त्री० चोराशी.

चतुरश्र त्रि० चोखंडुं, चारखूणावाळुं, चोरस, नहि वधारे ने नहि घटाडे.

चतुरश्र पु० ब्रह्मसंतान एक केतु.

चतुरस्र त्रि० चतुरश्र जुओ.

चतुरात्मन् पु० परमेश्वर.

चतुरानन पु० ब्रह्मा.

चतुराश्रम न० चार आश्रमो-ब्रह्मचर्य-गृहस्थ, वानप्रस्थ अने सन्यास.

चतुरूषण न० पीपरमूळ-सुंठ-मरी अने पीपर

चतुर्गति स्त्री० नियमपूर्वक वर्तता चारे वर्णाश्रमोनी गतिरूप ईश्वर.

चतुर्गति पु० काचबो.

चतुर्गुण त्रि० चारगणुं, चोगणुं.

चतुर्गुणित त्रि० उपरनो अर्थ.

चतुर्जातक न० तज-तमालपत्र-एलची अने नागकेसर.

चतुर्णवत त्रि० चोराणुमुं.

चतुर्णवति स्त्री० चोराणु.

चतुर्थ त्रि० चोथुं.

चतुर्थक पु० चोथे चोथे दिवसे आवनार चोथीयो ताव.

चतुर्थकाल पु० एक उपवास पछी बीजा दिवसनी सांज.

चतुर्थफल न० ज्योतिषप्रसिद्ध गणितमां मध्यम ग्रहनुं स्पष्टीकरण करवा माटे आवेलुं चोथुं फळ.

चतुर्थभक्त न० चतुर्थकाल जुओ.

चतुर्थभाज् पु० पोतानापर आपत्ति आवी होय ते वखते चोथा भागरूप कर लेनार राजा.

चतुर्थांश पु० चोथो भाग, चोथानो एक भाग-पा भाग.

चतुर्थिका स्त्री० एकपल-चार कर्षनुं वजन.

चतुर्थी स्त्री० चोथी, चोथ, चोथी विभक्ति.

चतुर्थीकर्म न० विवाह पछी चोथी तिथिए करवानुं एक कर्म.

चतुर्दंष्ट्र पु० ते नामे कार्तिक स्वामीनो एक सैनिक, ब्रह्मिराजानुं सैन्य, परमेश्वर.

चतुर्दत् त्रि० चार दांतवाळुं.

चतुर्दन्त पु० इन्द्रनो ऐरावत हाथी.

चतुर्दश पु० चौदमुं

चतुर्दशन् त्रि० चौद.

चतुर्दशभुवन न० ચૌદ ભુવન, જૈનમતે ચૌદ રાજલોક.
चतुर्दशविद्या स्त्री० વેદ વગેરે ચૌદ વિદ્યાઓ.
चतुर्दशाङ्ग न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક પાચન.
चतुर्दशी સ્ત્રી० ચૌદમી, ચૌદશ, ધોળી નગોડ.
चतुर्दिश न० ચારે દિશાઓ.
चतुर्दोल પુ० न० ચાર માણસથી ઉપાડી શકાય તેવું પાલખી વગેરે વાહન.
चतुर्द्वार न० ચાર બારણાવાળું ઘર, ચાર બારણા
चतुर्धा ચાર પ્રકારે
चतुर्नवत ત્રિ० ચોરાણમું.
चतुर्नवति સ્ત્રી० ચોરાણુ
चतुर्बाहु पु० વિષ્ણુ.
चतुर्बाहु न० ચાર ખૂણાઓવાળું ક્ષેત્ર
चतुर्बाहु त्रि० ચાર ભુજાઓવાળું.
चतुर्भद्र न० ધર્મ-અર્થ કામ-મોક્ષ એ ચારે કલ્યાણ.
चतुर्भद्र त्रि० ધર્મ-અર્થ-કામ-મોક્ષ-એ ચારે કલ્યાણોવાળું.
चतुर्भाग पु० ચાર ભાગ.
चतुर्भाग त्रि० ચાર ભાગવાળું
चतुर्भाघ पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ.
चतुर्भुज पु० વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ
चतुर्भुज न० ચાર ખુણાઓવાળું ક્ષેત્ર
चतुर्भुज त्रि० ચાર ભુજાઓવાળું, ધર્મ-અર્થ-કામ-મોક્ષ-એ ચારેથી યુક્ત.
चतुर्मुख पु० બ્રહ્મા, એક ઔષધ
चतुर्मुख न० ચાર બારણાવાળું ઘર
चतुर्मुखाकृता સ્ત્રી० જૈન તીર્થંકરનો દેવકૃત એક અતિશય.
चतुर्मूर्ति पु० પરમેશ્વર
चतुर्युग न० ચાર યુગ-સત્ય-દ્વાપર-ત્રેતા-કલિ.
चतुर्युज् त्रि० જેમાં ચાર ઘોડા વગેરે જોડી શકાય તેવું કોઈ વાહન

चतुर्वक्त्र पु० બ્રહ્મા.
चतुर्वदन पु० બ્રહ્મા.
चतुर्वय पु० તે નામે એક યજ્ઞપાત્ર
चतुर्वर्ग पु० ધર્મ-અર્થ-કામ-મોક્ષ-એ ચારનો સમુદાય.
चतुर्वर्गचिन्तामणि पु० તે નામે એક સ્મૃતિનિબંધ-ગ્રંથ
चतुर्वर्ण पु० ब० બ્રાહ્મણ-ક્ષત્રિય-વૈશ્ય-શૂદ્ર-એ ચાર વર્ણ.
चतुर्वर्णमय त्रि० ચાર વર્ણમય, ચાર વર્ણોનું, ચાર વર્ણસંબંધી
चतुर्वर्णादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
चतुर्विंश त्रि० ચોવીસમું.
चतुर्विंशति સ્ત્રી० ચોવીસ.
चतुर्विंशतिक त्रि० ચોવીસની સંખ્યાવાળું.
चतुर्विंशतिक पु० સાંખ્યશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ પ્રકૃતિજન્ય ચોવીસ વિકાર.
चतुर्विंशतिमूर्ति સ્ત્રી० વિષ્ણુની ચોવીસ પ્રકારની મૂર્તિ.
चतुर्विद्य त्रि० ચારવેદરૂપ ચાર વિદ્યાવાળું.
चतुर्विद्या સ્ત્રી० ચાર વેદરૂપ ચાર વિદ્યા.
चतुर्विध त्रि० ચાર પ્રકારનું.
चतुर्विधान्न न० ચાર પ્રકારનું અન્ન-ભોજ્ય-લેહ્ય-ચોષ્ય અને પેય.
चतुर्वीज न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધ.
चतुर्वेद पु० પરમેશ્વર
चतुर्वेद त्रि० ચારે વેદ જાણનાર
चतुर्वेदविद् पु० વિષ્ણુ
चतुर्वेदविद् त्रि० ચારે વેદ જાણનાર.
चतुर्व्यूह पु० વિષ્ણુ
चतुर्व्यूह न० મોક્ષશાસ્ત્ર, ચિકિત્સાશાસ્ત્ર.
चतुर्हायण त्रि० ચાર વર્ષનું.
चतुर्हायणी સ્ત્રી० ચાર વર્ષની
चतुर्हायन त्रि० ચાર વર્ષનું
चतुर्हायना સ્ત્રી० ચાર વર્ષની ગાય વગેરે.

चतुर्होत्र पु० विष्णु, परमेश्वर.
चतुर्होत्रक न० चार वेद.
चतुर्होतृ पु० व० चार होता.
चतुल त्रि० स्थापन करनार, थापणु मूकनार.
चतुश्चक्र न० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध એક ચક્ર.
चतुश्चत्वारिंश त्रि० चुमालीसमुं.
चतुश्चत्वारिंशत् स्त्री० चुमालीस.
चतुश्शाला स्त्री० चार शाळा.
चतुश्शृङ्ग पु० कुशद्वीपमां आवेल એક पर्वत, परमेश्वर.
चतुश्शृङ्ग न० शब्दशास्त्र–व्याकरण.
चतुष्क न० चारनी संख्या, चारनी संख्यावाळुं, चार स्तंभवाळो मंडप, એક जातनी लाकडी.
चतुष्कर्ण पु० बे माणसोએ करवामां आवतो गुप्त विचार.
चतुष्कर्णता स्त्री० विश्वास.
चतुष्कर्णत्व न० उपरनो अर्थ.
चतुष्कर्णी स्त्री० कार्तिक स्वामीनी अनुचर એક मातृका देवी.
चतुष्कल पु० छंदःशास्त्रप्रसिद्ध मात्रावृत्तमां उपयोगी चार मात्राओवाळो गण.
चतुष्किका स्त्री० चारनो समुदाय.
चतुष्किन त्रि० चारवाळुं.
चतुष्की स्त्री० अमुक એક तळाव.
चतुष्कोण न० चार खूणावाळुं क्षेत्र.
चतुष्कोण त्रि० चार खूणावाळुं, चोखंडुं.
चतुष्टय त्रि० चार अवयववाळुं, चार भागवाळुं.
चतुष्टय न० चारनी संख्या, चार, ज्योतिषप्रसिद्ध लग्ननुं चोथुं–सातमुं–दशमुं–स्थान.
चतुष्टोम पु० चार अक्षरनो એક स्तोम, वायु, એક प्रकारनो स्तोम.
चतुष्पञ्च त्रि० चतुःपञ्च जुओ.
चतुष्पञ्चाश त्रि० चोपनमुं.
चतुष्पञ्चाशत् स्त्री० चोपन.
चतुष्पत्री स्त्री० चतुःपत्री जुओ.
चतुष्पथ पु० ब्राह्मण, चौटो.
चतुष्पथनिकेता स्त्री० कार्तिक स्वामीनी अनुचर એક मातृका देवी.
चतुष्पथरता स्त्री० उपरनो अर्थ.
चतुष्पद पु० चोपगुं पशु वगेरे.
चतुष्पद न० तिथ्यर्धरूप એક ध्रुवकरण, चार पद–चरणवाळुं काव्य–कविता.
चतुष्पदवैकृत न० चोपगां प्राणीओमां प्रसव वगेरे विकार.
चतुष्पदी स्त्री० चार चरणवाळुं पद्य–श्लोक, प्राकृत चोपाई वगेरे छंद, चोपगुं ओपधु.
चतुष्पर्णी स्त्री० એક जातनुं शाक.
चतुष्पाटी स्त्री० नदी.
चतुष्पाठी स्त्री० विद्यार्थीओनो वेदादिनुं अध्ययन करवानो मंडप–अध्ययनशाळा.
चतुष्पाणि पु० विष्णु.
चतुष्पाणि त्रि० चार हाथवाळुं.
चतुष्पाद त्रि० चोपगुं पशु वगेरे.
चतुष्पुण्ड्र पु० चतुःपुण्ड्र जुओ.
चतुष्फला स्त्री० चतुःफला जुओ.
चतुश्शाल न० चतुःशाल जुओ.
चतुश्शाली स्त्री० चतुःशाली जुओ.
चतुस्तन त्रि० चार आंचळवाळुं.
चतुस्त्रिंश त्रि० चोत्रीसमुं.
चतुस्त्रिंशत् स्त्री० चोत्रीस.
चतुस्त्रिंशज्जातक पु० ते नामे એક बुद्ध.
चतुस्सन पु० व० सनक–सनत्कुमार–सनन्द–सनातन ए चार ब्रह्माना पुत्र ऋषिओ.
चतुस्सन पु० विष्णु.
चतुस्स्रक्ति पु० चार दिशाओवाळुं.
चतूराजी स्त्री० शेतरंजनी रमत.
चतूरात्र न० चार रात्रिओ, चार रात्रिओमां थई शके तेवो એક यज्ञ.
चत्वर न० चौटुं, होम माटे करेल स्थंडिल,

ઘરની બહારનુ આગણુ, ચોતરો, ચાર રસ્તા એકઠા થતા હોય તે સ્થળ.

चत्वरवासिनी સ્ત્રી૦ કાર્તિકસ્વામીની અનુચર એક માતૃકા

चत्वारिंशत् સ્ત્રી૦ ચાલીસ

चत्वारिंशत्तम ત્રિ૦ ચાલીસમું.

चत्वाल પુ૦ હોમકુંડ, દર્ભ.

चद् ભ્વા૦ પ૦ અ૦ સેટ્ હર્ષ પામવો, દીપવુ, પ્રકાશવું.

चद् ભ્વા૦ ઉભ૦ દ્વિક૦ સેટ્ યાચવું, માગવુ.

चदिर પુ૦ હાથી, સર્પ, ચંદ્ર, કપૂર.

चदिरी સ્ત્રી૦ હાથણી, સાપેણ

चन् ભ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ હિંસા કરવી, ઠાર કરવું

चन् તુદા૦ પ૦ અ૦ સેટ્ શબ્દ કરવો.

चन् અવ્ય૦ અસંપૂર્ણ, થોડું એવા અર્થમા, પણ એવા અર્થમા, પણી એવા અર્થમા વપરાય છે.

चनस् ન૦ અન્ન, ખોરાક.

चनसित ન૦ બ્રાહ્મણનુ એક અપ્રત્યક્ષ નામ

चनस्य् નામધાતુ પર૦ અ૦ સેટ્ અન્નની ઇચ્છા કરવી

चनिष्ठ ત્રિ૦ અતિશય અન્નવાળુ.

चन्द પુ૦ ચંદ્ર, કપૂર.

चन्दक પુ૦ એક જાતનુ માછલુ

चन्दक ત્રિ૦ આનંદદાયક, ખુશકારક.

चन्दकपुष्प ન૦ લવીંગ

चन्दन ન૦ પુ૦ ચદનવૃક્ષ, સુખડનુ ઝાડ

चन्दन ન૦ રક્તચદન–રતાજળી

चन्दन પુ૦ એક પ્રકારનો વાનર

चन्दनगिरि પુ૦ મલયાચલ પર્વત

चन्दनगोपी સ્ત્રી૦ એક જાતની વનસ્પતિ

चन्दनधेनु સ્ત્રી૦ પતિપુત્રવાળી મરણ પામેલી કોઇ સ્ત્રીના નિમિત્તે તેના પુત્રે દાન કરવા યોગ્ય ચદનચર્ચિત ગાય

चन्दनपुष्प ન૦ લવીંગનુ ઝાડ

चन्दनमय ત્રિ૦ ચદનના લાકડાથી બનાવેલ કોઇ વસ્તુ.

चन्दनशारिवा સ્ત્રી૦એક જાતની વનસ્પતિ.

चन्दनसार પુ૦ વજ્રક્ષાર, ઘસેલા ચદનનો સાર

चन्दनाचल પુ૦ મલયાચલ પર્વત.

चन्दनादि પુ૦ ચંદન વગેરે પિત્તશામક સાત પદાર્થો–વૈદ્યકમા પ્રસિદ્ધ છે.

चन्दनाद्रि પુ૦ चन्दनाचल જુઓ.

चन्दनाद्य ન૦ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક તેલ.

चन्दनी સ્ત્રી૦ તે નામે એક નદી.

चन्दनीया સ્ત્રી૦ ગોરોચના.

चन्दिर પુ૦ હાથી, ચંદ્ર, કપૂર

चन्दिरी સ્ત્રી૦ હાથણી.

चन्द्र પુ૦ ચદ્રમા, કપૂર, સોનુ, પાણી, તે નામે એક બેટ, કાપિલ્ય, વિસર્ગ વર્ણ એકની સંખ્યા

चन्द्र ત્રિ૦ હર્ષજનક હરકોઇ વસ્તુ, સુદર, ચાહવા યોગ્ય.

चन्द्र પુ૦ મોરપીછામા રહેલ ચદ્રક, ચંદ્રગુપ્ત રાજા, રાતુ મોતી, મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર, હીરો

चन्द्रक પુ૦ મોરપીછામા રહેલ ચંદ્રક, નખ, એક જાતનુ માછલુ, પાણીમા પડેલ તેલ વગેરેના ટીપાનો ફેલાવ–મડળ.

चन्द्रक ન૦ સગવાનું ખી, ઘોળુ મરી.

चन्द्रकला સ્ત્રી૦ ચદ્રમંડળનો સોળમો ભાગ.

चन्द्रकवत પુ૦ મોર પક્ષી

चन्द्रकवती સ્ત્રી૦ મયૂરી

चन्द्रकाटुकि પુ૦ તે નામે એક મણિ.

चन्द्रकान्त ન૦ ચંદ્રવિકાસી–કમળ–પોયણ શ્રીખંડ ચંદન

चन्द्रकान्ता સ્ત્રી૦ ચંદ્રની પત્ની રોહિણી, રાત્રિ, તે નામે એક નગરી, કન્દર્પના પુત્ર ચંદ્રકેતુની રાજધાની

चन्द्रकान्ति ન૦ રૂપુ

चन्द्रकान्ति स्त्री० चंद्रनी कांति.
चन्द्रकित त्रि० चंद्रकवाळुं.
चन्द्रकिन् पु० मोर पक्षी
चन्द्रकिनी स्त्री० मयूरी.
चन्द्रकुण्ड पु० न० कामरु देशमा चन्द्रे क-करेलो एक कुंड.
चन्द्रकूट पु० कामरु देशमा आवेलो एक पर्वत.
चन्द्रकूप पु० काशीमा आवेलो एक कुवो.
चन्द्रकेतु पु० दशरथपुत्र लक्ष्मणनो पुत्र
चन्द्रक्षय पु० चन्द्रनो क्षय, अमास तिथि.
चन्द्रगिरि पु० चन्द्रकूट जुओ.
चन्द्रगुप्त पु० मौर्यवंशी एक राजा
चन्द्रगृह न० कर्क राशि.
चन्द्रगोल पु० गोळाकार चंद्रनुं मंडळ
चन्द्रगोलस्थ पु० ब० चंद्रमंडळमां र-हेनार पितृओ.
चन्द्रगोलिका स्त्री० चांदनी.
चन्द्रचञ्चल पु० एक जातनुं माछलुं.
चन्द्रचरण पु० चंद्रनुं किरण
चन्द्रचार पु० चंद्रमंडळनुं अमुक अमुक राशिओमां गमन
चन्द्रचूड पु० शिव.
चन्द्रज पु० चंद्रपुत्र बुध
चन्द्रजात पु० चंद्रपुत्र बुध.
चन्द्रतनय पु० उपरनो अर्थ.
चन्द्रतापन पु० ते नामे एक दानव.
चन्द्रदार पु० ब० अश्विनी वगेरे नक्षत्रो.
चन्द्रदेव पु० ते नामे एक गण.
चन्द्रद्युति पु० चंदन.
चन्द्रद्युति स्त्री० चंद्रनी कांति.
चन्द्रनाभ पु० ते नामे एक दानव.
चन्द्रनामन् पु० कपूर.
चन्द्रपाद पु० चन्द्रनुं किरण
चन्द्रपुत्र पु० बुध ग्रह.
चन्द्रपुष्पा स्त्री० धोळी भोरींगणी
चन्द्रप्रभ पु० एक जैन तीर्थंकर.
चन्द्रप्रभा स्त्री० ते नामे एक दवा.
चन्द्रबाला स्त्री० मोटी एलची, एक जा-तनी दवा, चांदनी, चंद्रनी पत्नी.
चन्द्रभस्मन् न० कपूर.
चन्द्रभाग पु० ते नामे एक पर्वत.
चन्द्रभागा स्त्री० ते नामे एक नदी.
चन्द्रभूति न० रुपु.
चन्द्रमणि पु० चंद्रकान्त मणि
चन्द्रमण्डल न० चंद्रनुं मंडळ.
चन्द्रमल्ली अष्टापदी जुओ.
चन्द्रमस् पु० चंद्र, कपूर.
चन्द्रमा स्त्री० ते नामे एक नदी.
चन्द्रमौलि पु० शिव.
चन्द्ररसा स्त्री० ते नामे एक नदी.
चन्द्ररेखा स्त्री० ते नामे एक अप्सरा, बावची वनस्पति, ते नामे एक छंद, चंद्रनी रेखा.
चन्द्ररेणु पु० काव्यचोर.
चन्द्रला स्त्री० कर्णाट देशमां आवेली ते नामे एक देवी, ते देवीनुं स्थानक.
चन्द्रलेखा स्त्री० चन्द्ररेखा जुओ.
चन्द्रलोह न० रुपुं.
चन्द्रलोहक न० रुपुं.
चन्द्रवत् त्रि० चंद्रवाळुं.
चन्द्रवत् अव्य० चंद्रनी पेठे.
चन्द्रवश पु० चन्द्रनो वंश.
चन्द्रवंश्य त्रि० चन्द्रना वंशनुं.
चन्द्रवर्त्मन् न० ते नामे एक छद.
चन्द्रवल्लरी स्त्री० सोमलता.
चन्द्रवल्लिका स्त्री० सोमलता.
चन्द्रवल्ली स्त्री० सोमलता.
चन्द्रबिन्दु पु० अर्ध चंद्राकार रेखा.
चन्द्रविहङ्ग पु० एक जातनु पक्षी-शखिन् जुओ.
चन्द्रव्रत न० चान्द्रायण व्रत.

चपला स्त्री० लक्ष्मी, વિજળી, વ્યભિચારિણી સ્ત્રી, પીપર, જીલ, ભાંગ, મદિરા, આર્યા જેવો એક છંદ.
चपलाङ्ग पु० શિશુમાર નામે એક પ્રાણી.
चपलावक्त्र न० તે નામે એક છંદ.
चपेट पु० चपट જુઓ.
चपेटक पु० ઉપર પ્રમાણે.
चपेटी स्त्री० ભાદરવા શુદ છઠ્ઠ.
चप्य त्रि० ભક્ષણ કરવા યોગ્ય, ખાવા યોગ્ય.
चम् भ्वा० प० स० सेट् ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
चम् स्वादि० प० स० सेट् ઉપરનો અર્થ.
चमत्करण न० ચમત્કાર બતાવવો તે, ચમત્કારિક.
चमत्कार पु० ચમત્કાર, આશ્ચર્ય, આનંદ-હેતુ પ્રકાશ, અઘાડો વનસ્પતિ.
चमत्कारिन् त्रि०ચમત્કાર ભરેલું,ચમત્કારી.
चमत्कृति स्त्री० चमत्कार જુઓ.
चमर पु० તે નામે એક મૃગ-જેના પુછડાના વાળથી ચામર બને છે.
चमर पु० તે નામે એક દૈત્ય.
चमर न० ચમર મૃગના પુછડાના વાળથી બનાવેલ ચામર.
चमरपुच्छ न० ઉપરનો અર્થ.
चमरपुच्छ पु० એક જાતનું પશુ-જે ગુફામાં પડી રહે છે.
चमरिक पु० કોવિદાર વૃક્ષ, રક્તકાંચનાર વૃક્ષ.
चमरी स्त्री० ચમર જાતિની મૃગલી, માંજર.
चमस पु० न० તે નામે એક યજ્ઞપાત્ર, સોમરસ પીવાનું એક પાત્ર.
चमस पु० લાડુ, અડદના લોટના પાપડ.
चमसिन् पु० ચમસ પાત્રવાળું.
चमसी स्त्री० અડદના લોટના પાપડ.
चमसोद्भेद पु० પ્રભાસની પાસે આવેલું એક તીર્થ.
चमीकर पु० જ્યાં સોનું ઉત્પન્ન થાય છે તે સ્થળ.
चमू स्त्री० સેના, ૭૨૯ હાથી ૭૨૯ રથ-૨૧૮૭ ઘોડા ૩૬૪૫ પાયદળ-આટલી સંખ્યાનું લશ્કર.
चमूचर पु० સૈનિક, લશ્કરી સીપાઇ.
चमूनाथ पु० સેનાધ્યક્ષ, સેનાપતિ.
चमूपति पु० ઉપરના અર્થ.
चमूरु पु० એક જાતનો મૃગ.
चमूरु स्त्री० એક જાતની મૃગલી.
चमूहर पु० શિવ.
चम्प पु० કોવિદાર વૃક્ષ.
चम्प न० કોવિદાર વૃક્ષનું ફૂલ.
चम्पक पु० ચંપાનું ઝાડ, એક જાતની કેળનું ઝાડ, ફણસના ફળનો અમુક ભાગ, સાંખ્યમતપ્રસિદ્ધ એક સિદ્ધિ.
चम्पक न० ચંપાનું ફૂલ, એક જાતની કેળનું ફળ.
चम्पकचतुर्दशी स्त्री० જેઠ શુદિ ચૌદશ.
चम्पकमाला स्त्री० ચંપાના ફૂલની માળા, ચંપાના ફૂલના આકારનો સ્ત્રીઓની ડોકનો એક દાગીનો, તે નામે એક છંદ.
चम्पकरम्भा स्त्री० એક જાતની કેળ.
चम्पकारण्य न० તે નામે એક તીર્થ.
चम्पकालु पु० ફણસનું ઝાડ.
चम्पकावती स्त्री० ચંપા નગરી.
चम्पकुन्द पु० એક જાતનું માછલું.
चम्पकोष पु० ફણસનું ઝાડ.
चम्पा स्त्री० ચંપા નગરી, ચંપા નગરી પાસેની નદી, ફણસમાંથી નીકળતી પેશી.
चम्पाधिप पु० કર્ણ રાજા.
चम्पानगरी स्त्री० ચંપા નગરી.
चम्पापुरी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चम्पालु पु० ફણસનું ઝાડ.
चम्पावती स्त्री० ચંપા નગરી.
चम्पू स्त्री० ગદ્ય અને પદ્ય બન્ને જેમાં આવે તેવું કાવ્ય.
चम्पेश पु० કર્ણ રાજા.

चम्पेश्वर पु० कर्ण राजा.

चम्पोपलक्षित पु० अंग देश.

चम्पोपलक्षित पु० ब० अंग देश वासी.

चम्य् भ्वा० प० सं० सेट् गमन करवुं, जवुं.

चम्रिष् त्रि० चमस नामना यज्ञपात्रमा रहेल.

चय् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.

चय पु० समूह, किल्लो, किल्लानुं मूळबंधन-पायो, खाईमांथी बहार काढेल माटीनो ढग, यज्ञना अग्निनो चयनसंस्कार, पुष्प वगेरे वीणवां, पुष्प वगेरे एकत्र करवानो पीठ, अनुक्रमे चढतुं व्याज, सोनुं.

चयक त्रि० वीणवामां कुशळ, एकठुं करवामां होशीयार.

चयन न० पुष्प वगेरे वीणवां, यज्ञिय अग्निनो एक संस्कार.

चयनीय त्रि० वीणवा योग्य, एकठुं करवा योग्य.

चर् भ्वा० प० स० सेट् चालवुं, जवुं, अति+ओळंगी जवुं, वि+अति+ओळंगवुं, अधि+अत्यंत फरवुं, अनु+पाछळ जवुं, अनुसरवुं, अप+अपकार करवो, अनिष्ट करवुं, अभि+सामे करवुं, ओळंगवुं, व्यभिचार करवो, वि+विशेषे करी ओळंगवुं, अप+चोतरफथी करवुं, आ+अनुष्ठान करवुं, आचरवुं, अधि+आ+अधिकतापूर्वक आचरवुं, अनु+आ+अनुसरवुं, पाछळ जवुं, सम्+उद्+आ+सारी रीते आचरवुं, उप+आ+उपासन करवुं, सेववुं, सम्+आ+सारी रीते आचरवुं, उद्+ओळंगी जवुं, आ० सक०, वि+उद्+विशेषे करी ऊठवुं, उत्थान पामवुं, सम्+उद्+सारी रीते ऊठवुं, उप+उपासन करवुं, सेववुं, दुस्+दुष्ट आचरण करवुं, निस् नीकळवुं, परि+चोतरफ जवुं, सेवा करवी, प्र+प्रकाश पामवुं, सम्+प्र+सारी रीते प्रकाश पामवुं, वि+विशेषे करी जवुं, सम्+सारी रीते जवुं.

चर् चु० उभ० स० सेट् संशय करवो, असंशय करवो.

चर पु० गुप्त दूत, जासुस, बातमीदार, कपर्दक, ज्योतिषप्रसिद्ध चर राशि, चर नक्षत्र, मंगळवार, पासानी रमत, खंजन पक्षी.

चर त्रि० चंचळ, अस्थिर, चपळ, अव्यवस्थित.

चरक पु० चर, गुप्त दूत, बातमीदार, वैद्यक ग्रंथनो कर्ता एक मुनि, वैद्यकनो चरक ग्रंथ, चक्र करनार, भिक्षु, पीतपापडो वनस्पति.

चरकाल पु० दिनमान जाणवामा उपायरूप एक काळ.

चरगृह न० मेष-तुला-कर्क-मकर-राशिओ.

चरगेह न० उपरनो अर्थ.

चरट पु० खंजन पक्षी.

चरटी स्त्री० खंजन पक्षिणी.

चरण पु० पग, वेदना अमुक भागरूप शाखा, सूर्य वगेरेनुं किरण, श्लोकनो चोथो भाग-पाद, हरकोइ चोथो भाग, अमुक एक भाग.

चरण न० अनुष्ठान, आचरण.

चरणगत चरणे आवेल, पगे पडेल, पगे लागेल.

चरणग्रन्थि पु० पगनी घुंटी

चरणपतन न० पगे पडवुं, पगे लागवुं.

चरणपतित त्रि० पगे पडेल, पगे लागेल.

चरणपर्वन् न० पगनी घुंटी.

चरणयुग न० बे पग, श्लोकना बे पाद.

चरणव्यूह पु० वेदनी शाखाओनो जेमां विभाग छे ते ग्रंथ.

चरणस त्रि० पगथी करेल वगेरे.

चरणानमित त्रि० पगे पडेल, नमेल.

चरणाभरण न० पगनो दागीनो.

चरणामृत न० પ્રભુનું પગ ધોયેલું પાણી.
चरणायुध पु० કુકડો.
चरणायुधी स्त्री० કુકડી.
चरणारविन्द न० ચરણ કમળ
चरणार्द्ध पु०શ્લોકના પાદનો અર્ધ ભાગ, પગનો અર્ધ ભાગ.
चरणि पु० મનુષ્ય.
चरणिल त्रि० પગથી કરેલ વગેરે.
चरणोदक न० चरणामृत જુઓ.
चरणोपग त्रि० પગ પાસે પ્રાપ્ત થનાર, પગે પડનાર.
चरण्टि स्त्री० चिरिण्टी જુઓ.
चरण्य त्रि० ચરણતુલ્ય.
चरण्यु त्रि० આચરણશીલ, ચારિત્ર્યવાન.
चरथ त्रि० જંગમ, ચળ, અસ્થિર, ગતિમાન.
चरत् त्रि० ચાલતું, જતું, ખાતું.
चरपुष्ट पु० મધ્યસ્થ મનુષ્ય.
चरभ न० મેષ-કર્ક-તુલા-મકર-એ ચર રાશિઓ.
चरम त्रि० છેલ્લું, અંતનું, બાકી હોનાર-થનાર, છેડો, પશ્ચિમનું.
चरमक्ष्माभृत् पु० પશ્ચિમમાં આવેલો અસ્તાચલ પર્વત.
चरमतीर्थकृत् पु० જૈનતીર્થંકર મહાવીર.
चरमतीर्थकार पु० ઉપરનો અર્થ.
चरमतीर्थकर पु० ઉપરનો અર્થ.
चरमलग्न न० चरभ જુઓ.
चरमाचल पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
चरमाद्रि पु० चरमक्ष्माभृत् જુઓ.
चरव्य त्रि० ચરૂ માટે હિતકારી ચોખા વગેરે.
चराचर त्रि० જંગમ, સ્થાવર અને જંગમ, ચેતન અને જડ
चराचर न० સ્થાવર-જંગમરૂપ જગત, આકાશ.
चरि पु० પશુ.

चरित त्रि० આચરેલ, કરેલ, ખાધેલ, ગયેલ, પામેલ, જાણેલ.
चरित न० ચરિત્ર, સ્વભાવ, વર્ણન.
चरितव्य त्रि० આચરવા યોગ્ય, કરવા યોગ્ય, જાણવા યોગ્ય, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.
चरितार्थ त्रि० કૃતાર્થ, કૃતપ્રયોજન, સફળ.
चरितार्थता स्त्री० કૃતાર્થપણું, સફળપણું.
चरितार्थत्व न० ઉપરનો અર્થ.
चरित्र न० અનુષ્ઠાન, આચરણ, કરવું, સ્વભાવ, ચેષ્ટા, વર્ણન, લીલા વગેરે.
चरित्रा स्त्री० આમલીનું ઝાડ
चरिष्णु त्रि० વિચરનાર, ચાલવાના સ્વભાવવાળું.
चरी स्त्री० જુવાન સ્ત્રી, અભડાતી સ્ત્રી.
चरीत्र न० चरित्र જુઓ.
चरु पु० હવ્યાન્ન, હોમ માટે પકાવેલું અન્ન, મેઘ, ચરૂ રાંધવાનું વાસણ.
चरुचेलिन् पु० મહાદેવ.
चरुव्रण पु० એક જાતનો પુડો.
चरुश्रयण न० હવ્યાન્નનો એક સંસ્કાર.
चरुस्थाली स्त्री० ચરૂ રાંધવા માટેનું વાસણ-તપેલી વગેરે.
चर्च् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું,જવું.
चर्च् चु० उभ० स० सेट् અધ્યયન કરવું, ભણવું.
चर्च तुदा० प० स० सेट् કહેવું, તિરસ્કાર કરવો, ચર્ચા કરવી.
चर्चरिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
चर्चरी स्त्री० એક જાતનું ગાયન, વાંકડીયા કેશ, હાથની તાળીનો શબ્દ, હર્ષની રમત, સ્તુતિ પાઠકનાં સાદર વચન, એક પ્રકારનું ગાનતાન સાથે સંગીત, વસન્ત સમયની ક્રીડા, ઉદ્ધતાઈથી બોલવું, તે નામનો એક છંદ, ચાચાચીડીયુ.
चर्चरीक पु० મહાકાળ ભૈરવ, કેશરચના, એક પ્રકારનું શાક.

चर्चस् पु० ते नामे એક निधि.
चर्चा स्त्री० दुर्गा देवी, विचारणा, चिन्तन, चिन्ता, चंदन वगेरेथी शरीर खरडवुं ते.
चर्चि स्त्री० विचारणा, चिंता, चिंतन.
चर्चिका स्त्री० उपरना अर्थ.
चर्चिक्य न० चंदन वगेरेथी खरडवुं-चोपडवुं.
चर्चित न० उपरनो अर्थ.
चर्चित त्रि० चंदन वगेरेथी खरडेल-चोपडेल.
चर्त्य त्रि० हणवा योग्य, मारी नाखवा योग्य.
चर्पट पु० लपडाक, तमाचो, मोटुं, विशाळ, દૂર, पीतपापडो.
चर्पटी स्त्री० भादरवा शुद ७ढ, लोटनी पुरी वगेरे.
चर्व् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं, भक्षण करवुं, खावुं.
चर्भट पु० चीभडुं.
चर्भटी स्त्री० हर्षनी रमत, आडंबरनुं वाक्य, छटाथी बोलवुं, चर्चा.
चर्म न० ढाल.
चर्मकण्टक पु० पीतपापडो.
चर्मकषा स्त्री० पश्चिम देशमां प्रसिद्ध એક गंधद्रव्य, चीकाखाई.
चर्मकसा स्त्री० उपरना अर्थ.
चर्मकार पु० चमार, मोची, એક वर्णसंकर जाति.
चर्मकारक पु० उपरना अर्थ.
चर्मकारिन् पु० मोची, चमार.
चर्मकारी स्त्री० धर्मरपावा नामे એક ओषधि, मोचण, चमारण.
चर्मकार्य न० चामडानुं काम.
चर्मकील पु० हरस-मसानो रोग.
चर्मकृत पु० मोची, चमार.
चर्मचटका स्त्री० चामाचीडीयुं.
चर्मचटी स्त्री० चामाचीडीयुं.
चर्मचित्रक न० धोळा कोढनो रोग.
चर्मज न० रुंवाटुं, लोही.
चर्मज त्रि० चामडामांथी उत्पन्न थनार.
चर्मण्य त्रि० चामडामां होनार-थनार.
चर्मण्वती स्त्री० ते नामे એક नदी.
चर्मरङ्ग पु० घडपणथी शरीरे पडेल करचली.
चर्मतिल त्रि० चामडी उपर पडेल काळो तल-डाघ.
चर्मदण्ड पु० चाबुक.
चर्मदल न० એક जातनो कोढ.
चर्मदूषिका स्त्री० खरजवानो रोग, એક जातनो कोढ.
चर्मद्रुम पु० भोजपत्रनुं झाड.
चर्मन् न० चामडी, चामडुं, त्वचा इन्द्रिय, ढाल, छाल.
चर्मनालिका स्त्री० चाबुक.
चर्मपट्टिका स्त्री० चामडानी बनक, कुल्लुं.
चर्मपत्रा स्त्री० चामाचीडीयुं.
चर्मपादुका स्त्री० चामडानी पावडी, चंपल, मपाट.
चर्मपुट पु० चर्मपट्टिका जुओ.
चर्मपुटक पु० उपर प्रमाणे.
चर्मप्रभेदिका स्त्री० चामडुं वींधवानुं हथिआर, मोचीनी आर.
चर्मप्रसेविका स्त्री० चामडानी धमण.
चर्मबन्ध पु० चामडानो बंध.
चर्ममण्डल पु० ब० ते नामे એક देश.
चर्ममय त्रि० चामडानुं, चामडामय.
चर्ममुण्डा स्त्री० दुर्गा देवी.
चर्ममुद्रा स्त्री० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध એક मुद्रा.
चर्मम्ना त्रि० चामडानुं बख्तर पहेरवा वगेरेमां जेणे अभ्यास कर्यो होय ते.
चर्मयष्टि स्त्री० चाबुक.
चर्मरङ्ग पु० ब० ते नामे એક देश.
चर्मरङ्गा स्त्री० सोनामुखी वनस्पति, आवळनुं झाड.

चर्मरी स्त्री० ઝેરી ફળવાળો એક વેલો
चर्मरु पु० મોચી ચમાર
चर्मवत् त्रि० ચામડાવાળું.
चर्मवत् पु० તે નામે શકુનિને એક પુત્ર.
चर्मवसन पु० શિવ.
चर्मवसन त्रि० ચામડાના વસ્ત્ર પહેરનાર
चर्मवृक्ष पु० ભોજપત્રનું ઝાડ
चर्मसंभवा स्त्री० એલચી
चर्मस्मार पु० ખાધેલા અન્નમાથી તયાર થતો રસ.
चर्माम्भस् न० ઉપરનો અર્થ
चर्मार पु० ચમાર, મોચી.
चर्मावकर्त्तन न० ચામડાને કાપવુ તે.
चर्मावकर्त्तिन पु० ચમાર, મોચી
चर्मावकर्त्तृ पु० ઉપરનો અર્થ.
चर्मिक पु० ઢાલ હાથમા રાખી યુદ્ધ કરનાર.
चर्मिन् त्रि० ચામડાવાળું, ઢાલવાળું, છાલવાળું.
चर्मिन् पु० ભોજપત્રનું ઝાડ, કેળનું ઝાડ, ભૃંગરીટ નામે શિવનો એક અનુચર
चर्य्य त्रि० આચરવા યોગ્ય, અવશ્ય કરવા યોગ્ય.
चर्य्य न० અવશ્ય કર્તવ્ય, ગમન, ભક્ષણ, વર્તન.
चर्य्या स्त्री० આચાર, ગમન, ગતિ, ઇર્યાપથસ્થિતિ-સાધુઓએ વ્રતાનુષ્ઠાનમા નિયમનો ત્યાગ નહિ કરવો તે
चर्व् पु० उभ० स० सेट् ભક્ષણ કરવુ, ચાવવું.
चर्व् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
चर्वण न० ચાવવું, રસનો સ્વાદ લેવો.
चर्वणा स्त्री० ઉપરના અર્થ
चर्वणीय त्रि० ચાવવા યોગ્ય, સ્વાદ લેવા યોગ્ય.
चर्वन् स्त्री० ચાવવુ, ચાખવુ, ખાવુ
चर्वा स्त्री० ચાવવું, લપડાક મારવી, તમાચો મારવો.
चर्वित त्रि० ચાવેલ, ખાધેલ, ચાખેલ
चर्वितपात्र न० થુંકવાનું પાત્ર-પીકદાની
चर्वितव्य त्रि० ચાવવા યોગ્ય, ખાવા યોગ્ય, સ્વાદ લેવા યોગ્ય.
चर्व्य त्रि० ઉપરના અર્થ.
चर्षणि पु० મનુષ્ય
चर्षणी स्त्री० વ્યભિચારી સ્ત્રી
चल् भ्वा० प० सट ચાલવુ, જવું. उद्+ઉંચે જવુ, ઓળંગી જવુ, वि+ વિશેષ ચાલવું.
चल् तुदा० प० अ० सट વિલાસ કરવો, ખેલવુ રમવુ.
चल त्रि० ચચળ, ચપળ, કંપયુક્ત
चल पु० પરમેશ્વર
चलकर्ण पु० પૃથ્વીથી ગ્રહ સુધીનો અંતર.
चलकेतु पु० એક જાતનો ધ્વજ.
चलचञ्चु पु० ચકોર પક્ષી.
चलचञ्चु स्त्री० ચકોર પક્ષિણી
चलचित्त न० ચચળ મન
चलचित्त त्रि० ચચળ મનવાળું.
चलचित्तता स्त्री० ચંચળ મનવાળાપણુ.
चलचित्तत्व न० ઉપરના અર્થ.
चलत् त्रि० ચાલતુ, જતુ
चलता स्त्री० ચંચળપણું
चलत्व न० ઉપરનો અર્થ.
चलत्पद न० ચાલતુ, સ્થાનભ્રષ્ટ.
चलत्पूर्णिमा स्त्री० એક જાતનું માછલુ.
चलदङ्ग पु० એક જાતનું માછલું
चलदङ्गक पु० ઉપરનો અર્થ.
चलदल पु० પીપળાનું ઝાડ
चलद्दल पु० પીપળાનુ ઝાડ
चलच्छिष पु० કોયલ પક્ષી
चलन न० ચાલવુ, દોડવુ, જવુ, કંપવું.
चलन पु० હરિણ-મૃગ, પગ.
चलन त्रि० ચંચળ, ચપળ.

चलनक पु० चण्डातक જુઓ
चलनी स्त्री० હનિગી-મગલી, સ્ત્રીઓની ધાઘરી, હાથી બાંધવાની સાંકળ
चलपत्र पु० પીપળાનું ઝાડ
चलपुच्छ पु० ખંજન પક્ષી.
चलमान त्रि० ચાલતુ, જતું, કંપતુ, હાલતુ
चलस् न० એક જાતની ભાજી.
चलसङ्क्रान्ति स्त्री० અયનાંશના ચલનભેદથી તે તે રાશિઓના વિશેષ અંશમાં સૂર્ય વગેરે ગ્રહનો સંચાર,
चलसन्धि पु० ચાલનો સાંધો.
चला स्त्री० લક્ષ્મી, વીજળી, શિલારસ
चलाचल त्रि० ચંચળ, ચપળ
चलाचल पु० કાગડો
चलाचली स्त्री० કાગડી
चलातङ्क पु० એક જાતનો વાયુનો રોગ
चलि पु० વીણા વગેરેનું આચ્છાદન.
चलित त्रि० ચાલેલ, હાલેલ, કંપેલ,ગયેલ.
चलित न० ચાલવુ, હાલવું, કંપવું
चलु पु० કોગળો.
चलुक पु० એકજાતનું પાત્ર, હાથનો ખોબો
चलेन्द्रिय न० ચંચળ ઇન્દ્રિય
चलेन्द्रिय त्रि० ચંચળ ઇન્દ્રિયોવાળુ
चलेपु पु० જે લક્ષ્ય તાકવામાં ચૂકી જાય છે તેવો અનિપુણ બાણાવળી
चवर्ग पु० તાલુસ્થાની ચ-છ-જ-ઝ-ઞ.
चवर्गीय त्रि० ચવર્ગમાં હોનાર થનાર
चवल पु० એક જાતનું ધાન્ય-ચોળા
चवि स्त्री० ચવક વનસ્પતિ
चविक पु० ઉપરનો અર્થ
चविका स्त्री० ચોળા ધાન્ય
चवी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चव्य न० ચોળા ધાન્ય
चव्यजा स्त्री० ગજપીપર.
चव्यफल न० ગજપીપર.
चव्यादि पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઘી.
चव्यिका स्त्री० ચવ્યક, વજ.
चष् भ्वा० उभ० स० सेट् ભક્ષણ કરવું, ખાવું
चष् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારવુ.
चषक पु० न० દારૂ પીવાનું પાત્ર, કટોરો.
चषक न० મદ્ય, એક જાતનો દારૂ.
चषति पु० ભક્ષણ કરવુ, ખાવુ, વધ કરવો, મારવુ.
चषाल पु० न० યજ્ઞમાં પશુ બાંધવાના ખીલાના મધ્યભાગમાં જડવા યોગ્ય લોઢાની કે લાકડાની કુંડળી
चह भ्वा० प० स० सेट् દંભ કરવો, ઢોંગ કરવો, લુચ્ચાઇ કરવી, ઠગવું.
चह् चुरा० उभ० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
चह् चु० उभ० स० सेट् ઠગવુ, છેતરવુ.
चाकचक्य न० ઉજ્જ્વળતા
चाकचिक्य न० ઉજ્જ્વળતા.
चाकचिचा स्त्री० શ્વેતવુન્હા વનસ્પતિ.
चाक्र त्रि० ચક્રવડે થયેલ, ગોળાકાર થયેલ.
चाक्रवर्मण पु० તે નામે એક વ્યાકરણાચાર્ય
चाक्रवाकेय त्रि० ચક્રવાક- ચકવાપક્ષીની પાસેનુ
चाक्रिक त्रि० એકત્ર મળી સ્તુતિ કરનાર સ્તુતિપાઠક, ઘાંચી, ગાડીવાન, રાજા, ઘંટ વગાડી જગાડનાર ભાટ-ચારણ
चाक्षुष त्रि० નજરે જોયેલ, પ્રત્યક્ષ, દૃષ્ટિના વિષયરૂપ વગેરે
चाक्षुष पु० તે નામે એક મનુ રાજા
चाक्ष्म त्रि० જોનાર, પ્રત્યક્ષ કરનાર.
चाङ्ग पु० ખાટી લૂણી, દાંતની નીરોગીતા, નીરોગી દાંતપણું
चाङ्गेरी स्त्री० ખાટી લૂણી
चाङ्गेरीघृत न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઘી.
चाचलि त्रि० વારંવાર ચાલતુ, અત્યંત જતું
चाञ्चल्य न० ચંચળપણું.

चाट पु० पहेलां विश्वास पमाडी पछीथी धन हरी लेनार चोर.
चाटकीर पु० चकलो.
चाटपुट पु० संगीतप्रसिद्ध एक ताल.
चाटु पु० न० प्रिय वाक्य, खोटुं प्रिय वाक्य, मीठा बोलापणुं.
चाटुक पु० न० उपरना अर्थ.
चाटुकार त्रि० मीठा बोलु, कहुं मनावनार, खुशामदीयुं
चाटुपटु पु० भाड, खुशामदखोर, हाजी हाजी करनार.
चाटुवटु पु० उपरना अर्थ.
चाटुलोल त्रि० चाटुकार जुओ.
चाटुवटु पु० विदूषक, भाड.
चाटुशत न० सेंकडो प्रियवाक्य, घणीज खुशामद.
चाटूक्ति स्त्री० प्रिय कथन, प्रिय वाक्य कहेवा, सेवा, चाकरी.
चाटूलोल त्रि० चाटुलोल जुओ.
चाणक पु० चाणक्यनो विद्यार्थी.
चाणकीन न० चणा जेमां पाकी शके तेवुं खेतर
चाणक्य पु० ते नामे चंद्रगुप्तनो मंत्री-कौटिल्य, चणक जुओ.
चाणक्य न० चाणक्ये रचेलुं नीतिशास्त्र.
चाणक्यमूलक न० एक जातनो मूळो-चणकमूळो.
चाणूर पु० ते नामे कंसनो एक अनुचर जे मल्लयुद्धमा कुशळ हतो.
चाणूरमर्दन पु० श्रीकृष्ण.
चाणूरसूदन पु० श्रीकृष्ण.
चाण्ड पु० चडनो पुत्र.
चाण्ड न० उग्रता, तीक्ष्णता.
चाण्डाल पु० चण्डाल जुओ.
चाण्डालक त्रि० चडाळे करेल.
चाण्डालकि पु० चंडाळनो छोकरो.
चाण्डालिका स्त्री० चंडाळनी वीणा-एक जातनी वीणा.
चाण्डालिकाश्रम पु० ते नामे एक तीर्थ.
चाण्डाली स्त्री० एक जातनो वेलो, चांडाल जातिनी स्त्री.
चातक पु० चातक पक्षी बपैयो-सारंगपक्षी.
चातकानन्दन पु० वर्षाकाळ, मेघ.
चातकाष्टक न० एक जातनुं काव्य.
चातकी स्त्री० चातक पक्षिणी.
चातन न० पीडवुं, दुःख देवुं.
चातुर त्रि० चतुर, नियंता, नेत्रनुं विषय, दृष्टिगोचर.
चातुर न० चार पैडांवाळी गाडी.
चातुरक्ष न० एक जातनी रमत, गालमशरीयुं.
चातुराश्रमिक त्रि० ब्रह्मचर्य वगेरे चार आश्रमोनो धर्म.
चातुराश्रम्य न० ब्रह्मचारी वगेरे चार आश्रमो.
चातुरिक पु० सारथि.
चातुरी स्त्री० चतुराइ.
चातुर्जात न० तज-तमालपत्र-एलची-नागकेसर ए चार वस्तु.
चातुर्जातक न० उपरनो अर्थ.
चातुर्थक पु० चोथे दिवसे आवनार ताव, चोथीयो ताव
चातुर्थिक पु० उपरना अर्थ.
चातुर्दश न० राक्षस
चातुर्दश त्रि० चौदशने दिवसे होनार-थनार.
चातुर्दशिक पु० चौदशने दिवसे भणनार.
चातुर्बीज न० मेथी, जंगली मेथी, अजमो अने शाहजीरु.
चातुर्भद्र न० सुंठ-अतिविखनी कळी-मोथ-गळो-ए चार वस्तु.
चातुर्भद्रावलेह पु० वैद्यकप्रसिद्ध चाटण.
चातुर्भौतिक त्रि० पृथ्वी-अप-तेज-वायु-ए चारथी बनेल शरीर वगेरे.

चातुर्महाराजिक पु० परमेश्वर.
चातुर्मास पु० चार महिनामां होनार–थनार.
चातुर्मासिक त्रि० चार महिनामां ब्रह्मचर्यवाळुं.
चातुर्मासी स्त्री० ते नामनी इष्टि, पौर्णमासी.
चातुर्मास्य पु० ते नामे एक यज्ञ.
चातुर्मास्य न० चोमासाना चार महिना करवानुं व्रत.
चातुर्मास्यद्वितीया स्त्री० अषा०थी चार महिनानी बीज.
चातुर्य्य न० चतुराइ, होंशीआरी, चालाकी.
चातुर्वर्ण्य न० ब्राह्मण वगेरे चार वर्ण, ब्राह्मण वगेरे चार वर्णनो धर्म.
चातुर्विद्य त्रि० चार वेद जाणनार.
चातुर्होतृक पु० ते नामे ग्रंथ.
चातुष्टय पु० कलापसूत्रनी चार वृत्तिने जाणनार.
चातुष्प्राश्य न० अध्वर्यु–ब्रह्मा वगेरे चार ऋत्विजोने पूर्ण थई रहे तेटलो भात.
चात्र न० अग्निमंथन करवाना यंत्रनो एक अवयव.
चात्वाल पु० यज्ञकुंड, दर्भ, यज्ञ, उत्कट, उत्तर वेदीना अंगरूप माटीनो ढग.
चानराट न० थनराट राजानुं आख्यान.
चान्दनिक त्रि० चंदनथी करेल शोभावाळुं.
चान्द्र त्रि० चंद्रसंबंधी, चंद्रनुं.
चान्द्र न० आद्र मान, चांद्रायण व्रत, आदु, मृगशीर्ष नक्षत्र.
चान्द्र पु० चंद्रकांतमणि, धोळी भोरींगणी.
चान्द्रक न० सुंठ.
चान्द्रपुर पु० पूर्वमां आवेलो एक देश.
चान्द्रपुर पु० ब० चांद्रपुरमां रहेनार.
चान्द्रभागा स्त्री० चंद्रभागा नदी.
चान्द्रमस त्रि० चंद्रसंबंधी, चंद्रनुं.
चान्द्रमस न० मृगशीर्ष नक्षत्र.
चान्द्रमस पु० चंद्रकान्त मणि
चान्द्रमसायन पु० चंद्रपुत्र–बुध
चान्द्रमसायनि पु० चंद्रपुत्र–बुध.
चान्द्रमास पु० चांद्र महिनो.
चान्द्रव्रतिक पु० चंद्रतुल्य व्रत करनार राजा.
चान्द्रव्रतिक त्रि० चांद्रायण व्रत करनार.
चान्द्रायण न० ते नामे एक व्रत.
चान्द्रायणविधान न० चांद्रायण व्रतनो विधि, चांद्रायण व्रत करवुं ते.
चान्द्रायणिक त्रि० चांद्रायण व्रत करनार.
चान्द्री स्त्री० चंद्रनी पत्नी, चांदनी, ज्योत्स्ना, धोळी भोरींगणी.
चाप पु० धनुष, धन राशि, वृत्त क्षेत्रार्द्ध.
चापपट पु० चारोळीनुं झाड.
चापल न० चपळपणुं, वगर विचार्यापणुं, चपळनुं कर्म.
चापल्य न० उपरना अर्थ.
चापिन् पु० धनुर्धर योद्धो, शिव, धन राशि.
चाफट्टि पु० चफट्ट ऋषिनो पुत्र.
चाबुका स्त्री० नानुं गालमशरीयुं.
चामर पु० न० चामर, चमरीमृगना पुंछडाना वाळथी करेल चामर.
चामरग्राह त्रि० चामर ढोळनार.
चामरग्राहिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
चामरपुष्प पु० सोपारीनुं झाड, कासडो, केवडानुं झाड, आंबो.
चामरपुष्पक पु० उपरना अर्थ.
चामरिन् पु० घोडो.
चामरिन् त्रि० चामरवाळुं.
चामरिणी स्त्री० घोडी, चामर धारण करनारी स्त्री.
चामीकर न० सोनुं, धंतुरो.
चामीकर त्रि० सुवर्णमय, सोनामय.
चामुण्डा स्त्री० चंड अने मुंड नामना दैत्योनो वध करनारी देवी, परब्रह्मनी समष्टिरूप शक्ति, ब्रह्मविद्या, आत्मविद्या.
चाम्पिला स्त्री० चंपा नदी.

चाम्पेय न० सोनुं, धंतुरो, पुष्पमां थता केसरा.

चाम्पेय पु० चंपो, नागकेसर, विश्वामित्रनो एक पुत्र.

चाम्पेय त्रि० चंपा नदीमां होनार-थनार.

चाम्पेयक न० पुष्पमा थता केसर जेवा तंतु.

चाम्य त्रि० भोजन करवा योग्य अन्न वगेरे.

चाय भ्वा० उभ० स० सेट् नेत्रथी जोवुं-जाणवुं, पूजवुं.

चाय त्रि० गेरुदमय.

चायनीय त्रि० नेत्रथी जोवा योग्य-जाणवा योग्य, पूजवा योग्य.

चायमान पु० चयमान राजानो पुत्र.

चायमान त्रि० पूजतुं, जोतुं.

चायु त्रि० पूजनार, जोनार.

चार पु० गुप्तचर, गूढचार, चारोळीनुं झाड, केदखानुं, जेल, गमन करवुं, जवुं.

चार न० बनावटी झेर.

चारक त्रि० गायो वगेरेने चारनार.

चारक पु० बंधन, केदखानुं, गति, गमन, चारोळीनुं झाड.

चारकाण्ड पु० ग्रहगतिनो अंश.

चारकीण त्रि० जनारने हितकारक, खानारने हितकारक.

चारचक्षुस् पु० राजा.

चारचण त्रि० गुप्त जासुस, छानी बातमी लावनार.

चारचक्षु त्रि० उपरना अर्थ.

चारज्या स्त्री० ज्योतिषप्रसिद्ध ग्रहगतिनी ज्या.

चारटिका स्त्री० नली नामे एक गंधद्रव्य

चारटी स्त्री० पद्मचारिणी वृक्ष, भोय आमळी.

चारण पु० भाट-चारण, कीर्तिगान करनार बंदीजन.

चारणदारा पु० ब० चारणीआणी, नृत्य करनारी स्त्री.

चारणकमय त्रि० भाट चारणोथी व्याप्त, भाट-चारणमय.

चारपथ पु० राजमार्ग.

चारभट पु० धीर पुरुष, वीर नर.

चारमिक त्रि० ग्रंथनी समाप्ति सुधी अध्ययन करनार.

चारवायु पु० उनाळानो वायु.

चारान्तरित पु० गुप्त दूत.

चारायण पु० चरगोत्रनो पुरुष.

चारिका स्त्री० जुवा.

चारिणी स्त्री० करुणी वृक्ष.

चारित्र न० चरित्र, स्वभाव, वर्तन, कुलक्रमथी आवेल आचार.

चारित्र पु० मरुत्वन्त राजानो एक पुत्र.

चारित्रा स्त्री० आंबलीनुं झाड.

चारित्र्य न० चरित्र जुओ.

चारिन् त्रि० संचार करनार, चालनार, जनार.

चारी स्त्री० भिन्न भिन्न गतिवाळी नृत्यक्रीडा.

चारु पु० बृहस्पति, ते नामे रुक्मिणीनो एक पुत्र.

चारु न० केसर.

चारु त्रि० मनोहर, सुंदर.

चारुक पु० एक जातनुं धान्य.

चारुकेशरा स्त्री० नागरमोथ.

चारुगर्भ पु० रुक्मिणीमा उत्पन्न थयेल श्रीकृष्णनो एक पुत्र

चारुचित्र पु० ते नामे धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.

चारुता स्त्री० सौंदर्य, सुंदरता.

चारुत्व न० उपरना अर्थ.

चारुदेष्ण पु० ते नामे रुक्मिणीना पुत्र.

चारुधामन् पु० आश्चर्यहर.

चारुधारा स्त्री० इन्द्रनी स्त्री-इन्द्राणी.

चारुनेत्र पु० हरिण-मृग.

चारुनेत्र त्रि० सुंदर नेत्रवाळुं.
चारुनेत्रा स्त्री० ते नामे એક અપ્સરા.
चारुनेत्री स्त्री० મૃગલી.
चारुपर्णी स्त्री० તે નામે એક વનસ્પતિ
चारुपुट पु० સંગીતપ્રસિદ્ધ એક તાલ.
चारुफला स्त्री० દ્રાક્ષનો વેલો.
चारुयशस् पु० તે નામે શ્રીકૃષ્ણનો પુત્ર.
चारुयशस् त्रि० સુંદર યશવાળું.
चारुलोचन त्रि० સુંદર નેત્રવાળું.
चारुलोचन पु० હરિણ–મૃગ.
चारुलोचनी स्त्री० મૃગલી.
चारुवक्त्र त्रि० સુંદર મુખવાળું.
चारुवक्त्र पु० તે નામે કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર.
चारुवर्द्धन त्रि० સુંદરતા વધારનાર.
चारुवर्द्धना स्त्री० નારી–સ્ત્રી.
चारुव्रत पु० એક મહિનાના ઉપવાસ કરનાર.
चारुव्रता स्त्री० એક મહિનાના ઉપવાસ કરનાર સ્ત્રી.
चारुशिला स्त्री० સુંદર શિલા, મણિ, રત્ન.
चारुशीर्ष त्रि० સુંદર મસ્તકવાળુ.
चारुशीर्ष पु० ઇન્દ્રનો મિત્ર આલંબાયન.
चारुहासिन् त्रि० સુંદર હસનાર.
चारुहासिनी स्त्री० તે નામે એક વૈતાલીય છંદ.
चारेक्षण पु० રાજા.
चार्चिक्य न० ચંદન વગેરેથી શરીર ખરડવું.
चार्म पु० ચામડાથી વીંટેલ–મઢેલ રથ
चार्मण न० ચામડાનો સમૂહ, ચામડાનો ઢગ.
चार्मिक त्रि० ચામડાથી બનેલ
चार्मिक्य न० ચામડાપણું.
चार्मिकायणि पु० ઢાલથી યુદ્ધ કરનાર યોદ્ધાનો પુત્ર.
चार्मिण न० ચમારનો સમૂહ, મોચીઓનો સમુદાય.

चार्वाक पु० નાસ્તિક મત સ્થાપનાર તે નામે એક પુરૂષ, તે નામે દુર્યોધનનો મિત્ર એક રાક્ષસ.
चार्वाकता स्त्री० ચાર્વાકપણુ.
चार्वाकत्व न० ઉપરનો અર્થ.
चार्वाकवधपर्वन् न० મહાભારતના શાંતિપર્વનું એક પેટાપર્વ.
चार्वाघाट पु० એક જાતનું પક્ષી.
चार्वाघात पु० ઉપરનો અર્થ.
चार्वादि पु० પાણિનીય ગણસૂત્રપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
चार्वी स्त्री० સુંદર સ્ત્રી, જ્યોત્સ્ના, ચાંદની, બુદ્ધિ, તે નામે કુબેરની પત્ની, દીપ્તિ, કાંતિ.
चाल पु० ઘરનું છાપરુ, ચાલવું, જવું, ચલાવવું.
चालक त्रि० ચલાવનાર, એક સ્થાનેથી બીજે સ્થાને લઈ જનાર.
चालक पु० અંકુશને નહિ ગણનારો હાથી.
चालन न० ચલાવવું, કંપાવવું, ચાળણી.
चालनी स्त्री० ચાળણી.
चाष पु० ચાસ પક્ષી.
चाषी स्त्री० ચાસ પક્ષિણી.
चास पु० એક જાતની શેલડી, ચાસ પક્ષી.
चासी स्त्री० ચાસ પક્ષિણી.
चि स्वादि, उभ० द्विक० अनिट् વીણવું, એકઠું કરવું, ખેંચવું, વિભાગપૂર્વક લેવું.
चि भ्वा० उभ० द्विक० अनिट् વીણવું, વિભાગપૂર્વક લેવું.
चि चु० उभ० द्विक० अनिट् ઉપરના અર્થ. अधि + અધિક વીણવું, अनु + પાછળથી વીણવું, अप + હીનતા પ્રાપ્ત કરવી, ક્ષીણ થવું, अव + નીચે રહી વીણવું, अव + आ + મારી રીતે વીણવું, आ + મારી રીતે વીણવું, अनु + आ + અન્વાચય જુઓ, सम् + आ + એકઠું કરવું, उद्+ ઉચેથી વીણવું, अभि + उद् + अभ्युच्चय ·

जुओ, सम्+उद्+एकत्र करवुं, उप+वधवुं, नि + संपूर्ण रीते पीणवुं, व्यापवुं, वि + विशेषे करी एकठुं करवुं, सम् + सारी रीते एकठुं करवुं, निस् निश्चय करवो. (आ उपसर्गो साथे त्रणे चि समजवा.)

चिकर्तिषु त्रि० कापवा इच्छनार.
चिकित त्रि० जाणेल, अतिशय जाणनार.
चिकितान त्रि० जाणीतुं, जाणकार.
चिकितान पु० ते नामे एक ऋषि.
चिकितु त्रि० जाणनार, जाणीतुं.
चिकित्यत् त्रि० उपरना अर्थ.
चिकित्सक पु० वैद्य, डाक्टर, हकीम
चिकित्सन न० रोग दूर करवानो उपाय, वैदुं करवुं ते.
चिकित्सा स्त्री० रोग दूर करवानो उपाय, वैदुं करवुं.
चिकित्सित त्रि० रोगनो उपाय करेल, जेना रोग उपर उपाय करेल होय ते.
चिकित्सित न० चिकित्सा जुओ.
चिकित्सित पु० ते नामे एक ऋषि.
चिकित्स्य त्रि० रोगनो उपाय करवा योग्य, रोगी.
चिकिन त्रि० चीबा नाकवाळुं, बेसी गयेला नाकवाळुं.
चिकिल पु० कादव, कीचड.
चिकीर्षक त्रि० करवा इच्छनार.
चिकीर्षत् त्रि० करवा इच्छतुं.
चिकीर्षा स्त्री० करवानी इच्छा.
चिकीर्षु त्रि० करवा इच्छनार.
चिकीर्ष्य त्रि० करवाने इच्छवा योग्य.
चिकुर पु० केश, पर्वत, सर्प, केशपाश, केशनो समूह, एक जातनुं झाड.
चिकुर त्रि० चंचळ, चपळ.
चिकुरपक्ष पु० केशनो समूह.
चिकुरपाश पु० उपरनो अर्थ.
चिकुरहस्त पु० केशपाश, केशनो समूह
चिकुरित त्रि० चंचळ करेल.
चिकूर पु० केश.
चिक्क् चु० उभ० स० सेट् पीडवुं, दुःख थवुं.
चिक्क पु० छछुंदर.
चिक्कण पु० सोपारीनुं झाड.
चिक्कण न० सोपारी.
चिक्कण त्रि० चीकणुं, चीकट, स्निग्ध, कोमळ, सुंवाळुं.
चिक्कणा स्त्री० उत्तम गाय.
चिक्कणी स्त्री० सोपारीनुं झाड, सोपारी.
चिक्कस पु० जवनो लोट.
चिक्का स्त्री० सोपारीनुं झाड, सोपारी.
चिक्किर पु० एक जातनो उंदर.
चिक्रीडिषा स्त्री० रमवानी इच्छा.
चिक्लिद त्रि० अत्यंत भीनाशवाळुं, घणुं भीनुं.
चिखादिषु त्रि० खावा इच्छनार.
चिङ्गट पु० एक जातनुं माछलुं.
चिङ्गड पु० उपरनो अर्थ.
चिचीषत् त्रि० एकठुं करवा इच्छतुं.
चिचिड पु० नीचेनो शब्द जुओ.
चिचिण्ड पु० एक जातनुं झाड.
चिच्छक्ति स्त्री० परमात्मानी चैतन्य शक्ति, चैतन्य.
चिच्छायापत्ति स्त्री० सांख्यमते चैतन्यमां बुद्धि वगेरेना प्रतिबिंबनी प्राप्ति, वेदांतिमते बुद्धि वगेरेमां चैतन्यना प्रतिबिंबनी प्राप्ति.
चिच्छित्सु त्रि० छेदवा–कापवा इच्छनार.
चिच्छिल पु० ते नामे एक देश.
चिञ्चा स्त्री० आंबलीनुं झाड, आंबलीनुं फळ.
चिञ्चाटक पु० एक जातनुं झाड.
चिञ्चाम्ल पु० एक जातनुं खाटुं शाक.
चिञ्चासार पु० एक जातनुं शाक.
चिञ्चिका स्त्री० चणोठी.
चिञ्चिड पु० एक जातनुं झाड.

चित्या स्त्री० એકઠું કરવું, વીણવું.
चित्र् चु० उभ स० सेट् ચિતરવું, ચિત્ર કાઢવું, આશ્ચર્ય પામવું.
चित्र न० અદ્ભુત, આશ્ચર્ય, તિલક, ચિત્ર, આકાશ, એક જાતનો કોઢ, તે નામે એક શબ્દાલંકાર.
चित्र त्रि० કાબરચિત્રુ.
चित्र पु० એરંડાનું ઝાડ, આસોપાલવનું ઝાડ, ચિત્રક વૃક્ષ, યમ, યમનો પ્રધાન ચિત્રગુપ્ત, કાબરચિત્રો રંગ.
चित्रक न० તિલક.
चित्रक पु० ચિત્તો, દીપડો, વાઘ, ચિત્રક ઔષધિ, એરંડાનું ઝાડ, સિંહ, શૂરવીર.
चित्रक त्रि० ચિત્ર કાઢનાર, ચીતરનાર, ચિતારો.
चित्रकण्ठ पु० કબૂતર, એરંડાનું ઝાડ.
चित्रकण्ठी स्त्री० કબૂતર માદા.
चित्रकगुटिका स्त्री० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ ગોળી.
चित्रकघृत न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ ઘી.
चित्रकतैल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ એક તેલ.
चित्रकम्बल पु० રંગબેરંગી કામળો, ગાલીચો.
चित्रकर त्रि० ચિત્રકાર, ચિતારો, આશ્ચર્યકારક, રંગારી.
चित्रकर्मन् त्रि० ચિત્રકાર, ચિતારો, આશ્ચર્યકારક.
चित्रकर्मन् पु० તિનિશ વૃક્ષ.
चित्रकर्मन् न० ચિતરકામ, ચિતરવાનું કામ.
चित्रकर्मविद् त्रि० ચિતરકામ જાણનાર, ચિતારો, આશ્ચર્યકારક કામ જાણનાર.
चित्रकहरीतकी स्त्री० ચિત્રકમાં પકવેલ હરડે.
चित्रकाय पु० વાઘ, ચિત્રો, દીપડો.
चित्रकार त्रि० ચિતરકામ કરનાર, ચિતારો, રંગારી.
चित्रकुण्डल पु० તે નામે એક ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
चित्रकूट पु० તે નામે એક પર્વત.
चित्रकृत् त्रि० ચિત્રકાર, ચિતારો, આશ્ચર્યકારક, રંગારી.
चित्रकृत् पु० તિનિશ વૃક્ષ.
चित्रकृत्य न० વાણીનો એક ગુણ.
चित्रकेतु पु० તે નામે ગરૂડનો એક પુત્ર, લક્ષ્મણનો એક પુત્ર.
चित्रकेतु त्रि० રંગબેરંગી પતાકાવાળું.
चित्रकोण पु० એક જાતનો કીડો, જેટીમધ.
चित्रग त्रि० ચીતરેલ, આળખેલ.
चित्रगन्ध न० હરતાલ.
चित्रगन्ध त्रि० આશ્ચર્યકારક ગંધવાળું.
चित्रगत त्रि० चित्रग જુઓ.
चित्रगुप्त पु० યમરાજાનો તે નામે પ્રધાન.
चित्रगो पु० स्त्री० રંગબેરંગી ગાય કે બળદ.
चित्रग्रीव पु० સારસ પક્ષી, કબૂતર.
चित्रग्रीवी स्त्री० સારસ પક્ષિણી, કબૂતરમાદા.
चित्रघण्टा स्त्री० કાશીમાં તે નામે એક દેવી.
चित्रघण्टेशी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चित्रचाप पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
चित्रजल्प पु० એક પ્રકારનું વાક્ય.
चित्रतण्डुल न० વાવડીંગ.
चित्रतण्डुला स्त्री० વાવડીંગ.
चित्रत्व न० આશ્ચર્યપણું.
चित्रत्वच् पु० ભોજપત્ર.
चित्रदण्डक पु० સૂરણ.
चित्रदीप पु० વેદાંત-પંચદશી ગ્રંથમાં વર્ણવેલ એક પ્રકારનો દીવો.
चित्रदेव पु० કાર્તિકસ્વામીનો અનુચર દેવ.
चित्रदेवी स्त्री० મહેન્દ્રવારુણી વનસ્પતિ.
चित्रधर्मन् पु० તે નામે એક રાજા.
चित्रधा अव्य० વિચિત્ર પ્રકારે, આશ્ચર્ય રીતે.
चित्रनेत्रा स्त्री० મેના પક્ષી.
चित्रपक्ष पु० તેતર પક્ષી.
चित्रपक्षी स्त्री० તેતર પક્ષિણી.

चित्रपट पु० चीतरकामवाळुं वस्त्र, चित्र चितरेल कपडुं.
चित्रपत्र पु० रंगबेरंगी पांखोवाळुं पक्षी–तेतर.
चित्रपत्रिका स्त्री० द्रोणपुष्पी वृक्ष, चित्रपर्णी वृक्ष.
चित्रपत्री स्त्री० जळपीपर, तेतर पक्षिणी.
चित्रपथा स्त्री० प्रभास तीर्थमा आवेल चित्रा नदी.
चित्रपद त्रि० अद्‌भुत पदवाळुं वाक्य वगेरे, विचित्र पगलांवाळुं.
चित्रपदा स्त्री० ते नामे एक वेलो, ते नामे एक छंद.
चित्रपर्णिका स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ.
चित्रपर्णी स्त्री० जळपीपर, द्रोणपुष्पी, मजीठ.
चित्रपादा स्त्री० मेना पक्षी.
चित्रपिच्छक पु० मोर पक्षी.
चित्रपिच्छकी स्त्री० मयूरी.
चित्रपुङ्ख पु० एक प्रकारनुं बाण.
चित्रपुष्पी स्त्री० अंबष्ठा नामे एक वेलो.
चित्रपृष्ठ पु० चकलो पक्षी.
चित्रपृष्ठी स्त्री० चकली.
चित्रफल पु० एक जातनुं माछलुं.
चित्रफलक पु० उपरनो अर्थ.
चित्रफला स्त्री० चीभडानो वेलो, वंताकनो वेलो, भोरींगणी.
चित्रबर्ह पु० मोर पक्षी, ते नामे गरुडनो पुत्र.
चित्रबर्हिन् पु० मोर.
चित्रबर्हिणी स्त्री० मयूरी
चित्रबर्ही स्त्री० मयूरी.
चित्रबाहु पु० ते नामे धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.
चित्रबीज पु० एरंडानुं झाड.
चित्रबीजा स्त्री० वावडींग.
चित्रभानु पु० सूर्य, अग्नि, चित्रानुं झाड, आकडानुं झाड, भैरव, साठ वर्षो पैकी सोळमुं वर्ष.
चित्रभानु पु० द्वि० अश्विनीकुमार–स्वर्गवैद्य.
चित्रभेषजा स्त्री० काकोदुंबरी वनस्पति.
चित्रमण्डल पु० एक जातनो सर्प.
चित्रमृग पु० रंगबेरंगी मृगलो–पृषतमृग.
चित्रमेखल पु० मोर पक्षी.
चित्रयोधिन् त्रि० आश्चर्यकारक युद्ध करनार.
चित्रयोधिन् पु० अर्जुन, सादडानुं झाड.
चित्ररथ पु० सूर्य, ते नामे एक गंधर्व, आकडानुं झाड, उपद्गुनो पुत्र
चित्ररथा स्त्री० ते नामे एक नदी.
चित्ररेफ पु० शाकद्वीपना राजा मेधातिथिनो पुत्र, शाकद्वीपमां आवेलो एक खंड.
चित्रल पु० काबरचित्रो रंग.
चित्रल त्रि० काबरचित्रुं, काबरुं.
चित्रलता स्त्री० मजीठ.
चित्रला स्त्री० गोरक्षी वृक्ष.
चित्रलेख पु० चित्र काढवुं, चित्र चीतरवुं.
चित्रलेखनी स्त्री० चित्र काढवानी पीछी.
चित्रलेखा स्त्री० बाणासुरना मंत्री कुष्मांडनी कन्या, ते नामे एक अप्सरा, ते नामे एक छंद, ते नामनी व्रजनी एक स्त्री, चित्रनी रेखा.
चित्रलोचना स्त्री० मेना पक्षी.
चित्रवत् त्रि० चित्रवाळुं, रंगबेरंगी, रंगित.
चित्रवदाल पु० एक जातनुं माछलुं.
चित्रवर्मन् पु० ते नामे धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.
चित्रवल्लिक पु० एक जातनुं माछलुं.
चित्रवल्ली स्त्री० तरबुचनो वेलो, महेन्द्रवारुणी लता, रंगबेरंगी वेलो.
चित्रवहा स्त्री० ते नामे एक नदी.
चित्रवाण पु० ते नामे धृतराष्ट्रनो पुत्र.
चित्रवाहन पु० उपरनो अर्थ.
चित्रवीर्य पु० उपरनो अर्थ.
चित्रवेगिक पु० ते नामे एक नाग.
चित्रशाला स्त्री० चित्रो चीतरवानुं स्थळ.
चित्रशिखण्डिज पु० बृहस्पति.

चित्रशिखण्डिन पु० बहु० मरीची-अंगिरा-अत्रि-पुलस्त्य-पुलह-क्रतु-वसिष्ठ-એ સાત ઋષિઓ.
चित्रशिखण्डिप्रसूत पु० બૃહસ્પતિ.
चित्रशिरस् पु० તે નામે એક ગંધર્વ, વિષ્ણુ અને મૂત્રનું એક સત્વ.
चित्रशीर्षक पु० એક જાતનો કીડો.
चित्रशोक पु० આસોપાલવનું ઝાડ.
चित्रश्री स्त्री० અદ્દભુત શોભા-આશ્ચર્યકારક લક્ષ્મી.
चित्रसर्प पु० માલુધાન સર્પ-રંગબેરંગી એક જાતનો સાપ.
चित्रसेन पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, તે નામે એક ગંધર્વ.
चित्रसेना स्त्री० તે નામે એક નદી.
चित्रहस्त पु० મલ્લયુદ્ધના અંગરૂપ એક હસ્તક્રિયા.
चित्रा स्त्री० માયા, તે નામે એક સર્પ, તે નામે એક નદી, ચિત્રગુપ્તની બહેન, તે નામે એક અપ્સરા, તે નામે એક વર્ણાંગના, ચિત્રા નક્ષત્ર, તરણુચનો વેલો, ધોળી ક્રોખડ, તે નામે ચંદ્રની એક સ્ત્રી, મજીઠ, ચિત્રા નક્ષત્રમાં જન્મેલી સ્ત્રી, કાકડી,વસુદેવથી રોહિણીમાં જન્મેલી કન્યા.
चित्राक्ष त्रि० રંગબેરંગી આંખોવાળું.
चित्राक्ष पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
चित्राक्षी स्त्री० મેના પક્ષી.
चित्राक्षुप पु० દ્રોણપુષ્પી નામે વનસ્પતિ.
चित्राङ्ग पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, રાતા ચિત્રાનું ઝાડ, એક જાતનો રંગબેરંગી સાપ, ચિત્રો, વાઘ, દીપડો.
चित्राङ्ग न० હરતાલ, મજીઠ, હિંગળોક.
चित्राङ्ग त्रि० રંગબેરંગી શરીરવાળું, અદ્દભુત અંગવાળું.
चित्राङ्गद पु० ભીષ્મનો સાવકો ભાઇ-શાંતનુનો સત્યવતીમાં જન્મેલો પુત્ર, તે નામે એક ગંધર્વ, એક ક્ષત્રિયજાતિ.
चित्राङ्गदसू स्त्री० ચિત્રાંગદ-ભીષ્મના ભાઇની માતા સત્યવતી.
चित्राङ्गदा स्त्री० તે નામે એક અપ્સરા, અર્જુનની એક સ્ત્રી.
चित्राटीर पु० ચંદ્ર, શિવનો અનુચર ઘંટાકર્ણ, બલિદાન આપેલા બોકડાના લોહીથી ખરડાયલું કપાળ.
चित्रादित्य पु० પ્રભાસ તીર્થમાં ચિત્રગુપ્તે સ્થાપેલી સૂર્યની એક મૂર્તિ.
चित्रान्न न० તરેહ તરેહનું અન્ન, ખીચડી, મીઠો ભાત, કેસરી ભાત.
चित्रापूप पु० એક જાતના પુડા.
चित्रामघा स्त्री० ઉષાકાળ, પરોઢીયું.
चित्रायस न० તીક્ષ્ણ લોઢું, પોલાદ.
चित्रायुध त्रि० તરેહ તરેહનાં હથિયારોવાળું.
चित्रायुध पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
चित्रायुध न० અદ્દભુત આયુધ.
चित्रारम्भ त्रि० ચિત્રમાં ચીતરેલ.
चित्रार्पितारंभ त्रि० ચિત્રમાં ચિતરેલ.
चित्रावसु स्त्री० રાત્રિ.
चित्रिक पु० ચૈત્ર મહિનો.
चित्रिका स्त्री० ચિત્રા જુઓ.
चित्रित त्रि० ચીતરેલ, આળેખેલ.
चित्रिन् त्रि० આશ્ચર્યકારક, અદ્દભુતવાળું.
चित्रिणी स्त्री० પદ્મિની-ચિત્રિણી-શંખિની-હસ્તિની-એવી ચાર પ્રકારની સ્ત્રીઓમાંની એક.
चित्रीयमाण त्रि० આશ્ચર્ય પામતું, આશ્ચર્યકારક.
चित्रेश पु० ચંદ્ર, કપૂર.
चित्रेश न० ચિત્રેશ્વર નામે એક શિવલિંગ.
चित्रेश्वर न० પ્રભાસક્ષેત્રમાં ચિત્રગુપ્તે સ્થાપેલ શિવલિંગ.
चित्रोक्ति स्त्री० ચિત્રકથન, આકાશવાણી, આશ્ચર્યકારક કહેવું તે.

चित्रोत्पला स्त्री॰ તે નામે એક નદી.
चित्रौदन पु॰ કેતુને બલિદાનમા અપાતો ભાત.
चिद्य त्रि॰ પૂજ્ય.
चिद् अव्य॰ અસાકલ્ય-અસંપૂર્ણ એવા અર્થમા, નિંદામા, ઉપમામા વપરાય છે.
चिदाकाश पु॰ न॰ પરબ્રહ્મ-પરમાત્મા.
चिदात्मन् पु॰ ઉપરનો અર્થ.
चिदाभास पु॰ બુદ્ધિમા આત્માના પ્રતિબિંબરૂપ એવો જીવ.
चिद्रूप पु॰ આત્મા, જ્ઞાની.
चिद्रूप त्रि॰ ઉદાર મનવાળું, હૃદયાકર્ષક.
चिन्तन न॰ ચિંતન, ધ્યાન, વિચાર.
चिन्तना स्त्री॰ ઉપરના અર્થ.
चिन्तनीय त्रि॰ ચિંતવવા યોગ્ય, વિચારવા યોગ્ય.
चिन्तयत् त्रि॰ ચિંતવતું, વિચારતું, ધ્યાન કરતું.
चिन्तयितव्य त्रि॰ વિચારવા યોગ્ય, ધ્યાન કરવા યોગ્ય.
चिन्तयित्वा अव्य॰ વિચારીને, ધ્યાનમા લઈને.
चिन्ता स्त्री॰ ધ્યાન, ચિંતન, તે નામે એક વ્યભિચારી ગુણ, દર્શનસંભોગભાવનાનો એક પ્રકાર.
चिन्ताकुल त्रि॰ ચિંતાથી વ્યાકુળ.
चिन्तापर त्रि॰ ચિંતા કરવામા તત્પર.
चिन्तामणि पु॰ ઇચ્છેલા અર્થને-ધારેલી સર્વ વસ્તુને આપનાર એક મણિ, પરમેશ્વર, તે નામે એક મંત્ર, તે નામે એક બૌદ્ધ, સ્પર્શમણિ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ, એક ગણેશ.
चिन्तामणिविनायक पु॰ કાશીમા ગણપતિની એક મૂર્તિ.
चिन्तायान त्रि॰ ચિંતામાં સહેલ, ચિંતા કરતુ
चिन्तायत् त्रि॰ ચિંતાવાળું, વિચારવાળું.
चिन्तावेश्मन् न॰ વિચાર કરવાનું સ્થળ.
चिन्ति पु॰ તે નામે એક દેશ.
चिन्तिडी स्त्री॰ આંબલીનું ઝાડ.
चिन्तित त्रि॰ વિચારેલ, ચિંતવેલ, ચિંતાયુક્ત, ચિન્તાકર્મ.
चिन्तित न॰ ચિંતા, ચિંતન, વિચાર.
चिन्तिति स्त्री॰ ,, ,, ,,
चिन्तिया स्त्री॰ ,, ,, ,,
चिन्तोक्ति स्त्री॰ ચિંતા ભરેલું વચન, ચિંતામા કહેલું તે.
चिन्त्य त्रि॰ ચિંતવવા યોગ્ય, વિચારવા યોગ્ય.
चिन्त्यद्योत पु॰ તે નામે એક દેવજાતિ.
चिन्न न॰ એક જાતનુ ધાન્ય.
चिन्वत् त्रि॰ એકઠું કરતુ, શોધતુ.
चिपिट पु॰ પવુઆ, પૌંવા, ચીબું નાક.
चिपिट त्रि॰ ચીબા નાકવાળું.
चिपिटक पु॰ પવુઆ, પૌંવા.
चिपिटनासिक पु॰ ચીન દેશ.
चिपिटनासिक पु॰ ब॰ ચીનદેશમા રહેનાર, ચીન દેશના રાજા
चिपिटीकरण न॰ આંખના છેડાને આંગળીથી દબાવવો તે.
चिपुट पु॰ चिपिटक જુઓ.
चिप्प पु॰ એક જાતનો નખનો રોગ.
चिप्पिका स्त्री॰ એક જાતનો કીડો.
चिप्य पु॰ ઉપરનો અર્થ.
चिबु पु॰ નીચેના હોઠની નીચેનો ભાગ-હડપચી
चिबुक पु॰ ઉપરનો અર્થ.
चिमि पु॰ પોપટ પક્ષી
चिमिक पु॰ પોપટ પક્ષી.
चिर न॰ લાંબો કાળ, ઘણો કાળ
चिर त्रि॰ લાંબા કાળનું, ઘણા કાળનુ.
चिरकार त्रि॰ લાંબો કાળ કરનાર, ઘણો વખત લગાડનાર

चिरकारिक त्रि० ઉપરના અર્થ.
चिरकारिन् त्रि० ઉપર પ્રમાણે.
चिरकाल पु० લાંબો વખત, ઘણો કાળ.
चिरकालता स्त्री० લાંબા કાળપણું.
चिरकालत्व न० ઉપરનો અર્થ.
चिरक्रिय त्रि० દીર્ઘસૂત્રી-કોઇ કામમા ઘણો વખત લગાડનાર.
चिरजात त्रि० લાંબા કાળે થયેલ.
चिरजीवक पु० जीवक વૃક્ષ.
चिरजीवक त्रि० લાંબા સમય સુધી જીવનાર.
चिरजीविका स्त्री० લાંબા કાળ સુધીની આજીવિકા.
चिरजीविन् त्रि० લાંબા કાળ સુધી જીવનાર.
चिरजीविन् पु० વિષ્ણુ, કાગડો, જીવક વૃક્ષ, શીમળાનુ ઝાડ, માર્કણ્ડેય મુનિ, અશ્વત્થામા, બલિ, વ્યાસ, હનુમાન, વિભીષણ, કૃપાચાર્ય, પરશુરામ.
चिरञ्जिविन् पु० ઉપરના અર્થ.
चिरञ्जिविन् त्रि० લાંબા વખત સુધી જીવનાર.
चिरण्टी स्त्री० જુવાન સ્ત્રી, પિતાને ઘેર પડી રહેનારી જુવાન સ્ત્રી.
चिरतिक्त पु० કરીયાતાનું ઝાડ.
चिरत्न त्रि० લાંબા કાળનું, જૂનું.
चिरन्तन त्रि० જૂનું, પુરાણું, પુરાતન.
चिरदिवसम् अव्य० ઘણે દિવસે.
चिरनिविष्ट त्रि० લાંબો કાળ રહેલ.
चिरपाकिन् पु० કોઠનું ઝાડ
चिरपुष्प पु० બોલસરીનું ઝાડ.
चिरम् अव्य० લાંબો કાળ, લાંબા કાળ સુધી, ઘણે કાળે.
चिरमेहिन् पु० ગધેડો.
चिरम्भण पु० સમડો પક્ષી.
चिरम्भणी स्त्री० સમડો પક્ષિણી.
चिररात्र न० ઘણો કાળ, ઘણા કાળ સુધી, લાંબો વખત.
चिररात्राय अव्य० ઉપરના અર્થ.
चिरलोक पु० લાંબા કાળ સુધી રહેનારો પિતૃઓનો લોક.
चिरविल्व पु० करञ्ज વૃક્ષ.
चिरसूता स्त्री० ઘણેકાળે વીયાએલી ગાય વગેરે.
चिरसूतिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चिरसेवक पु० ઘણા વખતનો સેવક, જૂનો નોકર.
चिरस्थ त्रि०લાંબો વખત રહેનાર,ચિરસ્થાયી.
चिरस्थ पु० નાયક.
चिरस्थायिन् त्रि० चिरस्थ જુઓ.
चिरस्य अव्य० चिरम् જુઓ.
चिराटिका स्त्री० ધોળી સારોડી, એક જાતનો વેલો.
चिरात् अव्य० चिरम् જુઓ.
चिरात् पु० ગરૂડ, કરીયાતું.
चिरातिक्त पु० કરીયાતું.
चिराय अव्य० चिरम् જુઓ.
चिरायुस् त्रि० લાંબા આયુષ્યવાળું.
चिरायुस् पु० દેવ.
चिरारोध पु० ઘણા વખતનો ઘેરો, ઘણો વખત સુધી અટકાયત.
चिराश्रित त्रि० લાંબા કાળનો આશ્રિત.
चिरि स्वादि० प० स० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું.
चिरि पु० પોપટ પક્ષી.
चिरिक पु० પોપટ પક્ષી.
चिरिण्टी स्त्री० चिरण्टी જુઓ.
चिरिविल्व पु० करञ्जक વૃક્ષ.
चिरु न० બાહુનો સાંધો-ખભો.
चिरे अव्य० चिरम् જુઓ.
चिरेण अव्य० चिरम् જુઓ.
चिर्भटिका स्त्री० કાકડી.
चिर्भटी स्त्री० કાકડી.
चिर्भिट पु० ચીભડાનો વેલો.
चिर्भिट न० ચીભડું.

चिल् तुदा० प० अ० सेट् रहेवु, ढाकवुं.
चिलचिम पु० એક જાતનુ માછલુ.
चिलमिलिका स्त्री० પતગીયુ, વીજળી, એક જાતની કંઠી
चिलमीनक पु० એક જાતનુ માછલું
चिलमीलिका स्त्री० चिलमिलिका જુઓ.
चिलिचिम पु० એક જાતનુ માછલુ
चिलिचिमि पु० ઉપરનો અર્થ.
चिलीम पु० એક જાતનુ માછલુ.
चिल् भ्वा० प० अ०सेट् શિથિલ થવું,ઢીલા થવુ, ભાવકરણ
चिल्ल पु० એક જાતનુ પક્ષી.
चिल्ल त्रि० ભીનું
चिल्लक पु० એક જાતનુ પક્ષી, એક જાતનો કીડો-તમરૂ-રાત્રિએ વૃક્ષોની ઝાડીમા જે બોલે છે તે.
चिल्लभक्ष्या स्त्री० हृद्विलासिनी જુઓ.
चिल्लाभ पु० ચોર
चिल्लि पु० ભ્રમરનો-ભ્રકુટીનો મધ્ય ભાગ.
चिल्लिक पु० ઉપરનો અર્થ.
चिल्लिका स्त्री० એક જાતનો કીડો-તમરૂ.
चिल्ली स्त्री० ઉપરનો અર્થ, એક જાતનું શાક.
चिवि स्त्री० હડપચી
चिविट पु० चिपिट જુઓ
चिचिल्लिका स्त्री० એક જાતની ક્ષુપ વન-પતિ
चिवु न० હડપચી
चिवुक न० હડપચી.
चिवुक पु० મુચકુન્દ વૃક્ષ.
चिश्चया अव्य० એક અનુકરણ શબ્દ
चिह्रण त्रि० चिक्कण જુઓ
चिह्रणादि पु०વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એકશબ્દગણ
चिहुर पु० चिकुर જુઓ
चिन्ह् चु० उभ० स० सेट् ચિન્હ કરવુ, નિશાન કરવુ
चिन्ह न० નીશાની, ડાઘ, લક્ષણ
चिन्हकारिन् त्रि० ચિન્હ કરનાર,નીશાની કરનાર, ઘોર દેખાવનુ, ભયંકર
चिन्हधारिन् त्रि० ચિન્હ-નિશાન ધારણ કરનાર.
चिन्हधारिणी स्त्री० ઉપલમરીનો વેલો.
चिन्हित त्रि० ચિન્હ કરેલ, નિશાન કરેલ.
चिन्हल पु० તે નામનું એક પહાડી વૃક્ષ.
चीक् चु० उभ० स० सेट् સહન કરવું, અટકવુ, સ્પર્શ કરવો.
चीक् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
चींचीकुटी स्त्री० મેના વગેરે પક્ષીના શબ્દનું અનુકરણ
चीडा स्त्री० તે નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.
चीन पु० તે નામે એક દેશ-ચીન-ચાઇના, ચીન દેશમા થતું વસ્ત્ર, એક જાતનું ધાન્ય, સુતર, એક જાતનો મૃગ, ચીનાઇ કપુર, ચીન દેશનો આચાર.
चीन न० ધજા, પતાકા, સીસું.
चीन पु० ब० ચીનમા રહેનાર, ચીનના રાજા.
चीनक पु० એક જાતનુ ધાન્ય, ચીનાઈ કપૂર.
चीनकर्पूर पु० ચીનાઇ કપુર
चीनज न० ચીનાઇ લોઢું-પોલાદ.
चीनज त्रि० ચીન દેશમા ઉત્પન્ન થનાર.
चीनपिष्ट न० એક જાતનો સિંદૂર, સીસુ.
चीनवङ्ग न० સીસું
चीनांशुक न० ચીનાઈ વસ્ત્ર.
चीनाक पु० ચીનાઈ કપૂર
चीनाकर्कटी स्त्री० એક જાતની સ્વાદિષ્ટ કાકડી
चीव् भ्वा० प० स० सेट् લેવુ, ગ્રહણ કરવું.
चीभ भ्वा० आ० स० सेट् પ્રશંસા કરવી, વખાણવું
चीर न० વસ્ત્રનો ટુકડો, ચીથરૂ, ઝાડની છાલ, ગાયનો આંચળ, લંગોટ વસ્ત્ર, રેખા, સીસુ, વલ્કલ વસ્ત્ર, માલા, એક પ્રકારનો હાર, એક પ્રકારનું લેખન.
चीरक न० ઉપરના અર્થ, વિકારલેખન.

चुंट् चु० उभ० स० सेट् ચુટવું, છેદવું, કાપવું
चुट् भ्वा० प० अ० सेट् થોડું થવું, નાનું થવું, ઘટવું.
चुट् चु० उभ० स० सेट् છેદવું, કાપવું, ચુટવું.
चुट् तुदा प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
चुट्ट् चु० उभ० अ० सेट् થોડું થવું, નાના થવું, ઘટવું.
चुड् भ्वा० प० अ० सेट् ઉપરના અર્થ.
चुंड् चु० उभ० स० सेट् છેદવું, કાપવું.
चुंड् भ्वा० प० स० सेट् થોડુ થવું.
चुड्ड् भ्वा० प० स० सेट् કરવું, હાવ ભાવ કરવા, ચાળા કરવા.
चुण् तुदा० प० स० सेट् છેદવું, કાપવું, ચુટવું.
चुण्डा स्त्री० કુવો, કુઇ, કુવાની પાસેનું જળાશય.
चुण्टी स्त्री० નાનો કૂવો, કુઇ.
चुत् भ्वा० प० अ० सेट् ખરવું, ઝરવું, ટપકવું.
चुत पु० ગુદાનું દ્વાર.
चुति स्त्री० ઉપરનો અર્થ,
चुद् चु० उभ० स० सेट् પ્રેરવું, પ્રેરણા કરવી.
चुद् भ्वा० उभ० स० सेट् તીક્ષ્ણ કરવું.
चुदी स्त्री० કુટણી સ્ત્રી.
चुन्दी स्त्री० કુટણી સ્ત્રી
चुप् भ्वा० प० स० सेट् ધીમેથી જવું, આસ્તે ચાલવું.
चुपुनीका स्त्री० અગ્નિચયન માટેની એક ઇષ્ટિકા.
चुप्य त्रि० ધીમે ધીમે જનાર
चुप्य पु० તે નામે એક ઋષિ.
चुम्र न० મુખ
चुंब् चु० उभ० स० सेट् ચુંબન કરવું
चुब् भ्वा० प० स० सेट् ચુબન કરવું.
चुम्ब पु० ચુંબન.
चुंबक त्रि० ચુંબન કરનાર, કામી, ધૂર્ત.
चुंबक पु० લોહ ચુંબક, તોળવાના કાંટાનો મધ્યભાગ.
चुंबत् त्रि० ચુંબન કરતુ.
चुम्बन न० ચુંબન કરવું તે, ચુંબન.
चुम्बना स्त्री० ઉપરના અર્થ.
चुम्बा स्त्री० ચુંબન
चुम्बित् त्रि० ચુંબન કરેલ.
चुम्बितवत् त्रि० જેણે ચુંબન કરેલું છે તે.
चुम्बिन् त्रि० ચુંબન કરનાર.
चुमुरि पु० ઋગ્વેદપ્રસિદ્ધ એક અસુર.
चुर् चु० उभ० स० सेट् ચોરવું, ચોરી કરવી.
चुर् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરનો અર્થ.
चुर त्रि० ચોરી કરનાર, ચોર.
चुरण् कण्ड्वा० प० स० सेट् ચોરી કરવી.
चुरा स्त्री० ચોરી.
चुरि स्त्री० કુવાપાસેનું જળાશય, નાનો કુવો.
चुरी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
चुरुचुर त्रि० ચાડી ચુગલી કરનાર, ચાડીયું.
चुल् चु० उभ० स० सेट् ઉન્નત કરવું, ઉંચું કરવું, ઉઠાવવું.
चुल त्रि० ચોર, ચોરી કરનાર.
चुलका स्त्री० તે નામે એક નદી.
चुलुक पु० ખોબો, પુષ્કળ કીચડ, કાદવ, એક જાતનું વાસણ, તે નામે એક ઋષિ.
चुलुक न० માત્ર એક અડદ ડુબે તેટલું પાણી.
चुलुकिन् त्रि० જેણે હાથનો ખોબો કર્યો હોય તે.
चुलुकिन् पु० એક જાતનું માછલું.
चुलुनप् भ्वा० प० अ० सेट् પાન કરવું, પીવું, તૃષ્ણાકુળ થવું.
चुलुम्प् भ्वा० प० अ० सेट् ઉપરના અર્થ
चुलुम्प पु० બાળકને લડાવવું.
चुलुम्पा स्त्री० બકરી.

चुलुम्पिन पुं० એક જાતનું માછલું.
चुल्य त्रि० ચોરી કરેલ વગેરે.
चुल्ल् भ्वा० प० अ० सेट अभिप्राय प्रकट करवो.
चुल्ल न० ચીપડાવાળું બાનું નેત્ર.
चुल्ल त्रि० ચીપડાવાળી બાની આંખોવાળું.
चुल्लक पुं० હાથનો કરેલો ખોબો.
चुल्लकी स्त्री० એક જાતનું માછલું, એક પ્રકારનું નાનું પાત્ર, નદીનો સામો કિનારો.
चुल्लर स्त्री० ચૂલો, ચૂલ.
चुल्लि स्त्री० રાંધવાનો ચૂલો, ચૂલ.
चुल्ली स्त्री० રાંધવાનો ચૂલો, ચૂલ.
चुल्ली स्त्री० ઉપરના અર્થ, ચિતા, ચેહ.
चुस्त पुं० न० એક પ્રકારનો માંસપિંડ, તપેલીમાં રાંધેલું માંસ, ફણસમાંથી નીકળતો એક પદાર્થ.
चूचुक न० સ્ત્રીના સ્તનનો અગ્રભાગ-ડીંટું.
चूचुक त्रि० ચૂસવાની શક્તિ વિનાનું.
चूडक पुं० કુવો.
चूडा स्त्री० મોરની શિખા-કલગી, મસ્તકપર રહેલી શિખા, ચોટલી, એક પ્રકારનું બાહુભૂષણ, અગ્રભાગ, કુવો, ઉપરનો ભાગ, એક પ્રકારનો સંસ્કાર-ચૌલસંસ્કાર, ધોળી ચણોઠી.
चूडाकरण न० સોળ સંસ્કારમાંનો ચૌલ સંસ્કાર, મસ્તક.
चूडाकर्मन् न० ઉપરના અર્થ.
चूडामणि पुं० મસ્તકપર રહેલ મણિ, કાકમાચીનું ફળ, એક પ્રકારનું ગ્રહણ.
चूडाम्ल न० એક જાતનું ખાટું વૃક્ષ.
चूडार त्रि० મસ્તકપર રહેનાર.
चूडारक त्रि० મસ્તકપર પ્રાપ્ત થનાર.
चूडारक पुं० તે નામે એક ઋષિ.
चूडारत्न न० મસ્તકપર રહેલ રત્ન.
चूडाल त्रि० શિખાવાળું, ચોટલીવાળું.
चूडाल न० મસ્તક, માથું.
चूडाली स्त्री० એક જાતનું ઘાસ, ધોળી ચણોઠી, નાગરમોથ.
चूडावत् त्रि० ચૂડાવાળું, શિખાવાળું, ચોટલીવાળું.
चूडिक त्रि० ઉપરના અર્થ.
चूडिन त्रि० चूडावत् જુઓ.
चूण चु० उभ० स० सेट् संकोच करवो, संकोच पमाडवो.
चूत पुं० આંબાનું ઝાડ.
चूत न० ગુદાનું દ્વાર, કેડી.
चूतक पुं० આંબો, કુવો.
चूति स्त्री० ગુદાનું દ્વાર.
चूर् दिवा० आ० अ० सेट् બાળવું, બાળી નાખવું.
चूरु पुं० એક પ્રકારનો કૃમિ.
चूर्ण् चु० उभ० स० सेट् પીસવું, દળવું,લોટ કરવો, ચૂર્ણ કરી નાખવું.
चूर्ण न० ચૂર્ણ, લોટ, ભુકો, ચૂરો, ધૂળ, પાનમાં ખાવાનો ચૂનો.
चूर्ण पुं० પીસવું, દળવું,
चूर्णक न० ચૂર્ણ કરવું, દળવું, પીસવું, એક પ્રકારનું ગદ્ય.
चूर्णक पुं० સાથવો, શેકેલા અનાજમાંથી બનતો સક્તુ.
चूर्णकार त्रि० પીસનાર, દળનાર, ચૂર્ણ કરનાર, લોટ કરનાર, ચૂનો બનાવનાર.
चूर्णकुन्तल पुं० નાના કેશ.
चूर्णखण्ड न० ચૂના માટે કાંકર.
चूर्णता स्त्री० ચૂર્ણપણું.
चूर्णत्व न० ચૂર્ણતા.
चूर्णपारद पुं० પારાના કારણરૂપ ચૂર્ણરૂપ હિંગલોક.
चूर्णशस् अव्य० ચૂરે ચૂરા, ભૂકે ભૂકા.
चूर्णशाकाङ्क पुं० એક જાતનું શાક.
चूर्णादि पुं० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
चूर्णि स्त्री० પતંજલીનું મહાભાષ્ય, સો કોડી કાર્ષાપણ, હરકોઇ ટીકા.

चूर्णिका स्त्री० સાથવો, સકતુ.
चूर्णिकृत् पु० મહાભાષ્યના કર્તા પતંજલિ.
चूर्णित त्रि० ચૂર્ણ કરેલ, લોટ કરેલ.
चूर्णिदासी स्त्री० પીસવામાં કે દળવામાં જોડેલી દાસી.
चूर्णिन् त्रि० લોટમાં મિશ્ર કરેલ, ચૂર્ણમાં મેળવેલ.
चूर्णी स्त्री० चूर्णि જુઓ.
चूर्णीकृत त्रि० ચૂર્ણ કરેલ, લોટ કરેલ, ભુકો કરેલ.
चूर्ति स्त्री० ગમન, ગતિ, જવું.
चूल पु० કેશ.
चूला स्त्री० चुडा જુઓ, ચંદ્રશાળા-ઘરની ઉપરનો માળ-અગાસી, રવેસ
चूलिक न० ઘીમાં તળેલ પુરી વગેરે.
चूलिका स्त्री० હાથીના કાનનું મૂળ, નાટકનું એક અંગ.
चूलिन् त्रि० કેશવાળું, શિખાવાળું, ચોટલીવાળું.
चूष् भ्वा० प० स० सेट् ચૂસવું, પીવું.
चूषा स्त्री० હાથીને વચ્ચે બાંધવાની દોરી, ચૂસવું.
चूष्य त्रि० ચૂસવા યોગ્ય.
चृत् तुदा प० स० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું, ગુંથવું.
चृत् चु० उभ० स० सेट् દીપાવવું, પ્રકટ કરવું.
चृत् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
चृप् चु० उभ० स० सेट् દીપાવવું, પ્રકટ કરવુ, પ્રકાશ કરવું.
चृप् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
चेकित त्रि० અતિશય નામ અને જ્ઞાનવાળું.
चेकित पु० તે નામે એક ઋષિ
चेकितान त्रि० અત્યંત જ્ઞાનવાળું.
चेकितान पु० મહાદેવ, શિવ, તે નામે એક રાજા.
चेक्रिय त्रि० વારંવાર કરનાર, અત્યંત કરનાર.
चेट पु० દાસ, નોકર.
चेटक पु० દાસ, ચાકર.
चेटिका स्त्री० દાસી, ચાકરડી
चेटी स्त्री० દાસી, ચાકરડી.
चेड पु० દાસ, નોકર.
चेडक पु० ઉપરનો અર્થ.
चेडिका स्त्री० દાસી, ચાકરડી.
चेडी स्त्री० દાસી, ચાકરડી.
चेत् अव्य० જો, અથવા, કે, નિશ્ચય હોય તોપણ સંદેહવાળા અર્થમાં વપરાય છે.
चेतक त्रि० ચેતવનાર, સૂચના આપનાર, ચૈતન્યવાળું.
चेतकी स्त्री० હરડે, જાઈનું ફૂલ.
चेतन पु० આત્મા, જીવ, પરમેશ્વર, મનુષ્ય, પ્રાણી.
चेतन त्रि० ચૈતન્યવાળું.
चेतनकी स्त्री० હરડે.
चेतनता स्त्री० ચેતનપણું.
चेतनत्व न० ચેતનપણું.
चेतना स्त्री० બુદ્ધિ, જ્ઞાન, ચૈતન્ય, ચિત્તવૃત્તિ, મત્તા, હરડે.
चेतनावत् त्रि० ચેતનાવાળું.
चेतनीय त्रि० જાણવા યોગ્ય.
चेतनीया स्त्री० તે નામે એક ઔષધિ, જાણવા યોગ્ય સ્ત્રી, ચેતનાશક્તિ.
चेतय त्रि० चेतनावत् જુઓ.
चेतयत् त्रि० ઉપર પ્રમાણે
चेतयितृ त्रि० જાણનાર, જણાવનાર.
चेतस् न० ચિત્ત, ચિત્તવૃત્તિ, ચૈતન્ય, પ્રજ્ઞા.
चेतस् त्रि० જાણનાર.
चेतिका स्त्री० જાઈનો વેલો, જાઈનું ફૂલ.
चेतिष्ठ त्रि० અત્યંત જાણનાર-જણાવનાર.
चेतोजन्मन् पु० કામદેવ
चेतोभव पु० કામદેવ.

चेतोमन् त्रि० चित्तवाળું, ચૈતન્યવાળું, જ્ઞાનવાળું.
चेतोमुख पु० वेदांतप्रसिद्ध प्राज्ञ.
चेतोंऽशु पु० જીવ.
चेतृ त्रि० જણાવનાર.
चेत्य त्रि० જાણવા યોગ્ય.
चेदार पु० કાચંડો.
चेदि पु० ते नामे એક દેશ.
चेदि पु० ब० ચેદિ દેશમા રહેનાર, ચેદિ દેશના રાજા.
चेदिक पु० ચેદિ દેશ.
चेदिनगरी स्त्री० ચેદિ દેશની રાજધાનીનું શહેર.
चेदिप पु० ઉપરિચર નામનો એક વસુ, શિશુપાલ.
चेदिपति पु० ઉપરના અર્થ.
चेदिराज् पु० चेदिप જુઓ.
चेदिराज पु० ઉપર પ્રમાણે.
चेयी स्त्री० ते नामे એક રાગિણી.
चेय त्रि० वीणवा યોગ્ય, એકઠું કરવા યોગ્ય.
चेय पु० આધાન સંસ્કારથી સંસ્કાર કરવા યોગ્ય અગ્નિ.
चेरु त्रि० ગમનશીલ.
चेल् भ्वा० प० सेट् ગર્વ કરવો, ચંચળતા કરવી अ० જવું स०
चैल न० વસ્ત્ર, અધમ, નીચ.
चेलगङ्गा स्त्री० ગોકર્ણની પાસે આવેલી નદી.
चेलप्रक्षालक पु० વસ્ત્ર ધોનાર, ધોબી.
चेलान पु० એક જાતની લતા.
चेलाल पु० એક જાતનું કૃણસ.
चेलाशक पु० એક જાતનું પ્રેત.
चेलिका स्त्री० ચોળી, કાચળી, કાપડું પોલકું.
चेलुक पु० બુદ્ધભિક્ષુશિષ્ય.
चेल्ल् भ्वा० प० स० सेट् ચાલવું, જવું.
चेवी स्त्री० चेवी જુઓ.
चेष्ट् भ्वा० आ० अ० सेट् ચેષ્ટા કરવી.
चेष्ट न० ચેષ્ટા, શારીરિક વ્યાપાર.
चेष्टक त्रि० ચેષ્ટાવાળું.
चेष्टक पु० ते नामे એક રતિબંધ.
चेष्टन न० ચેષ્ટા, શારીરિક વ્યાપાર.
चेष्टमान त्रि० ચેષ્ટા કરતું, શરીરનો વ્યાપાર કરતું.
चेष्टयितृ त्रि० ચેષ્ટા કરનાર, શારીરિક વ્યાપાર કરનાર.
चेष्टा स्त्री० ચેષ્ટા, શારીરિક વ્યાપાર.
चेष्टानाश पु० પ્રલયકાળ.
चेष्टावल न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ગ્રહોનું બળ.
चेष्टावत् त्रि० ચેષ્ટાવાળું.
चेष्टित त्रि० ચેષ્ટાવાળું.
चेष्टित न० ચેષ્ટા, ગતિ, શારીરિક વ્યાપાર, વર્તન, આચરણ.
चैकित्य पु० ચેકિત ઋષિનો ગોત્રજ.
चैकित्सित्य पु० ચિકિત્સિત ઋષિનો પુત્ર.
चैकीर्षित त्रि० કરવા ઈચ્છેલ, કરવા ધારેલ.
चैटयत त्रि० દાસની પેઠે પ્રયત્ન કરવાના સ્વભાવવાળું.
चैतन्य न० વેદાંતિમતે ચિત્સ્વરૂપ પરમાત્મા, ન્યાયાદિમતે આત્માના ધર્મરૂપ ચેતના, પ્રકૃતિ, જીવ.
चैतन्य पु० કલિયુગમાં કૃષ્ણનો એક અવતાર.
चैतन्यभैरवी स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ભૈરવી દેવી.
चैत्त न० ચિત્ત સંબંધી. સ્મરણ વગેરે.
चैत्त पु० ચિત્તનો અભિમાની ક્ષેત્રજ્ઞ–જીવાત્મા, બૌદ્ધમતે વિજ્ઞાનસ્કંધ સિવાયનો સ્કંધ.
चैत्य न० સ્થાન, સ્થળ, યજ્ઞસ્થાન, દેવાલય, દેવમંદિર, બુદ્ધ, પ્રતિમા ઉદ્દેશ્યવૃક્ષ, ગામ વગેરેમા પ્રસિદ્ધ મોટું વૃક્ષ. દેવાવાસ.

चैत्य पु० જૈન તીર્થંકરોના અતિશયરૂપ આસોપાલવનું ઝાડ, દેવમંદિરમા રહેલ હરકોઇ દેવ
चैत्यक पु० પીપળાનું ઝાડ, તે નામે પર્વત.
चैत्यगृह न० ચૌટામાં રહેલ દેવમંદિરની પાસેનું ઘર.
चैत्यतरु पु० ગામ વગેરેમા પ્રસિદ્ધ વૃક્ષ, જૈન તીર્થંકરોનું અતિશયરૂપ આસોપાલવનુ ઝાડ.
चैत्यद्रु पु० ઉપરના અર્થ.
चैत्यद्रुम पु० चैत्यतरु જુઓ.
चैत्यमुख पु० કમંડળ.
चैत्ययज्ञ पु० ગૃહ્યપ્રસિદ્ધ એક યજ્ઞ.
चैत्यविहार पु० જિનમંદિર.
चैत्यवृक्ष पु० चैत्यतरु જુઓ.
चैत्र न० દેવમંદિર, મુડદું.
चैत्र पु० બુદ્ધ ભિક્ષુક, વરસાદનો કરો, તે નામે બુદ્ધનો એક પુત્ર, ચૈત્ર મહિનો, બાર્હ-સ્પત્ય એક વર્ષ, મીનરાશિમાં રહેલ સૂર્યવાળો સૌર ચૈત્ર.
चैत्र त्रि० ચિત્રા નક્ષત્રમા જન્મેલ, ચિત્રા નક્ષત્રમાં હોનાર–થનાર.
चैत्रक पु० ચૈત્ર મહિનો.
चैत्रमख पु० ચૈત્રમહિનામા કરવાનો વસંતોત્સવ
चैत्ररथ न० તે નામે કુબેરનો બગીચો, મહાભારતમા એક પેટાપર્વ.
चैत्ररथ पु० તે નામે એક મુનિ.
चैत्ररथि पु० શશબિંદુ રાજા
चैत्ररथी स्त्री० શશબિંદુ રાજાની પુત્રી.
चैत्ररथ्य न० કુબેરનો બગીચો.
चैत्रायण पु० ચિત્રનો પુત્ર.
चैत्रायण त्रि० ચિત્રે કરેલ વગેરે.
चैत्रावली स्त्री० ચૈત્રી પુનેમ.
चैत्रि पु० ચૈત્ર મહિનો.
चैत्रिक पु० ચૈત્ર મહિનો.
चैत्रिन् पु० ચૈત્ર મહિનો.
चैत्री स्त्री० ચૈત્રી પુનેમ.
चैदिक पु० ચેદી દેશમા હોનાર–થનાર.
चैद्य पु० શિશુપાલ.
चैन्तित पु० ચિન્તિતા નામની કોઇ સ્ત્રીનો પુત્ર.
चैन्तितेय पु० ચિંતાવાળી કોઇ સ્ત્રીનો પુત્ર.
चैल त्रि० વસ્ત્ર સંબંધી, વસ્ત્રનુ.
चैल न० વસ્ત્ર.
चैलिक पु० ચેલક ઋષિનો પુત્ર
चैलधाव त्रि० વસ્ત્ર ધોનાર, ધોબી.
चोकुटि पु० તે નામે એક ગોત્રપ્રવર ઋષિ.
चोक्ष पु० સ્વાભાવિક રીતે પવિત્ર વનપ્રદેશ.
चोक्ष त्रि० ચોખ્ખું, પવિત્ર, ચતુર, ડાહ્યું.
चोच न० વલ્કલ, ચામડું, કેળું, નાળીએર.
चोच पु० તજ, લવિંગ.
चोचक न० चोच न० જુઓ.
चोटी स्त्री० કેડીયું, અંગરખું, બંડી, કોટ, જેકેટ.
चोड पु० ઉપરના અર્થ, કાચળી, કાપડું, ચોળી.
चोड पु० ब० ચોલ દેશ.
चोडी स्त्री० સાડલો, સાડી.
चोद पु० ઘોડાને હાકવાની ચાબુક.
चोद त्रि० પ્રેરણા કરનાર, હાકનાર.
चोदक पु० પ્રવર્તક વિધિવાક્ય.
चोदक त्रि० પ્રેરણા કરનાર, હાંકનાર.
चोदन न० પ્રવર્તન, પ્રેરણા, હાંકવું.
चोदन त्रि० પ્રેરણા કરનાર, હાકનાર.
चोदना स्त्री० પ્રવર્તના વાક્ય, પ્રેરણા, પ્રવર્તના, આજ્ઞા.
चोदनागुड पु० રમવાનો દડો.
चोदनी स्त्री० ધમાસો વનસ્પતિ.
चोदयत् त्रि० પ્રેરણા કરતું, હાકતુ.
चोदयितृ त्रि० પ્રેરણા કરનાર, હાકનાર.
चोदित त्रि० પ્રેરણા કરેલ, હાકેલ.

चोद्य त्रि० प्रेरणा કરવા યોગ્ય, આક્ષેપ કરવા યોગ્ય, અદ્ભુત.
चोद्य न० प्रश्न, પૂર્વપક્ષ.
चोपन न० ધીમે ધીમે જવું, ચૂપ થવું, શાન્ત થવું, મૌન થવું.
चोर पु० ચોર, ચોરી કરનાર, તે નામે એક ગંધદ્રવ્ય, તે નામે એક કવિ.
चोरक पु० ग्रंथपर्ण વૃક્ષ.
चोरघात पु० રાજાઓનો એક હાથી.
चोरपुष्पिका स्त्री० શંખિની નામે વનસ્પતિ.
चोरपुष्पी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
चोरस्नायु पु० કાગડાનુ નાક.
चोरा स्त्री० શંખપુષ્પી નામે એક વનસ્પતિ.
चोरिका स्त्री० ચોરી.
चोरित त्रि० ચોરેલ.
चोरितक न० ચોરેલી વસ્તુ.
चोल पु० સ્ત્રીઓની કાચળી, ચોળી, પોલકું, કાપડું, પગ સુધી પહોચે તેવું વસ્ત્ર—ઝભ્ભો, પહેરણ, ખમીસ, બંડી.
चोल पु० તે નામે એક દેશ, ચીનમાં આવેલો એક ધરો.
चोल पु० ब० ચોલ દેશવાસી, ચોલ દેશના રાજા.
चोलक पु० બખ્તર, વલ્કલ.
चोलकिन् पु० કેળાનુ ઝાડ, નારંગીનું ઝાડ, હિગુપર્ણ.
चोलगणेश पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ગણેશ.
चोलण्डुक पु० પાઘડી, ફેંટા, ફટકો.
चोलम न० चोलकिन् જુઓ.
चोलपट्ट पु० જૈન સાધુઓનું નીચેના ભાગમાં પહેરવાનું વસ્ત્ર.
चोली स्त्री० સ્ત્રીઓની કાચળી, ચોળી, પોલકું, કાપડું, પુરુષોનુ પહેરણ, ખમીસ, બંડી, પગ સુધી પહોચે તેવો ઝભ્ભો.
चोलोण्डुक पु० चोलण्डुक જુઓ.
चोष पु० એક જાતનો શરીરદાહનો રોગ, ચુસવું.
चोष्य त्रि० ચૂસવા યોગ્ય.
चोस्क पु० ઉત્તમ ઘોડો, નગોડ વનસ્પતિ.
चौड न० ચૂડા કર્મ—ચૌલ સંસ્કાર, શિખા, ચોટલી.
चौड त्रि० ચૂડા સંબંધી, શિખાસંબંધી.
चौडकर्मन् न० चौड न० જુઓ.
चौडि त्रि० ચૂડા સંબંધી, શિખા સંબંધી.
चौण्ड्य न० એક જાતનું પાણી.
चौण्ड्य न० ઉપરનો અર્થ.
चौदायनि पु० તે નામે એક ઋષિ.
चौपयत पु० તે નામે એક ઋષિ.
चौवैया स्त्री० તે નામે એક છંદ.
चौर पु० ચોર, તે નામે એક ઋષિ.
चौरतस् अव्य० ચોરથી.
चौरपुष्पौषधि स्त्री० તે નામે ઔષધિ.
चौरिका स्त्री० चोरिका જુઓ.
चौरिकाक पु० એક જાતનો કાગડો.
चौरी स्त्री० ચોરી.
चौर्य न० ચોરી.
चौर्यक न० ચૌલ સંસ્કાર, શિખા, ચોટલી
चौल न० ચૌલ સંસ્કાર.
चौलकर्मन् न० ચૌલ સંસ્કાર.
चौलि पु० તે નામે એક ઋષિ.
चौलुक पु० ચૌલુક્યનો વિદ્યાર્થી.
चौलुक्य पु० ચુલુક્ય ઋષિનો ગોત્રજ, તે નામે એક રાજર્ષિ.
च्यवन पु० તે નામે ભૃગુવંશી એક ઋષિ—ચ્યવન ઋષિ.
च्यवन न० ચવવું, ખરવું, પડવું.
च्यवनप्राश पु० તે નામે એક ચાટણ ઔષધ—ઝીવન
च्यवनप्राशावलेह पु० ઉપરનો અર્થ
च्यावन पु० ચ્યવન ઋષિ.
च्यावन त्रि० પાડનાર, ચ્યુતિ કરાવનાર.
च्यावन न० ચવવુ તે.

च्यु भ्वा० आ० स० अनिट् જવું, ખરવુ, ટપકવુ, પડવુ
च्यु चु० उभ० स० सेट् સહન કરવુ,હમવું.
च्युत् भ्वा० प० अ० सेट् ખરવુ, ઝવું ટપકવું.
च्युत त्रि० ઝરેલ, ખરેલ, ટપકેલ, ગયેલ, પડેલ.
च्युति स्त्री० જવું, ખરવું, ટપકવુ, પડવું, ગુદાનું દ્વાર.
च्युतेषु पु० જેનું બાણ નીશાનથી ચૂકયું હોય તેવો બાણાવળી.
च्युप पु० મુખ.
च्युस् चु० उभ० अ० सेट् હસવું. હીણુ થવું, સહેવું
च्यूत पु० આંબાનુ ઝાડ.
च्यौत्न न० બળ.
च्यौत्न त्रि० ગમન કરનાર. પક્ષી, જેનુ પુણ્ય ક્ષીણ થયું હોય તે.

छ.

छ તાલુસ્થાની સાતમો વ્યંજન.
छ पु० છકાર વર્ણ.
छ न० ઘર, ઢાકવુ, છાદવું
छ त्रि० નિર્મળ, સ્વચ્છ, છેદનાર, કાપનાર.
छग पु० બકરો.
छगण पु० न० સુકું છાણુ, અડાયુ છાણુ.
छगल पु० બકરો, વૃદ્ધદારક વૃક્ષ, જ્યાં પુષ્કળ બકરા હોય તેવો દેશ, તે નામે એક ઋષિ.
छगल त्रि० છગલ દેશમા રહેનાર.
छगल न० નીલ વસ્ત્ર–કઇક કાળાશ પડતુ કપડું.
छगलक पु० બકરો
छगलकी स्त्री० બકરી
छगलण्ड पु० દક્ષિણ દેશમાં સમુદ્ર પાસે પ્રચણ્ડા દેવીનુ સ્થાન.
छगलांघ्रि स्त्री० વૃદ્ધદારક નામે વૃક્ષ.
छगलांघ्रि पु० નહાર, વરૂ.
छगलांघ्रिका स्त्री० વૃદ્ધદારક નામે વૃક્ષ.
छगलाण्डी स्त्री० વૃદ્ધદારક વૃક્ષ
छगलान्त्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
छगलिन् पु० તે નામે એક ઋષિ.
छगली स्त्री० બકરી
छगी स्त्री० બકરી
छच्छिका स्त्री० પુષ્કળ પાણીવાળી છાશ.
छटा स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ, પરંપરા.
छटाफल पु० સોપારીનું ઝાડ.
छटाभा स्त्री० વીજળી
छत्र पु० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.
छत्र न० છતર, છત્રી, છત્ર, ઢાકણુ
छत्रक पु० એક જાતનું વૃક્ષ, માછલા જેવા રંગવાળું એક પક્ષી.
छत्रक न० છત્ર, છત્રી, નાનું દેવમંદિર.
छत्रगुच्छ पु० એક જાતનુ ઘાસ.
छत्रगुण्ड पु० ઉપરનો અર્થ
छत्रचक्र न० નક્ષત્ર મંડળ.
छत्रत्रय न० જૈન તીર્થંકરોનો દેવકૃત એક અતિશય.
छत्रधर पु० છત્રી ધારણ કરનાર સેવક.
छत्रधार पु० ઉપરનો અર્થ.
छत्रधारण न० છત્ર ધારણ કરવું.
छत्रपत्र पु० સ્થળ કમળ, ભોજપત્રનુ ઝાડ.
छत्रपुष्प पु० તિલક વૃક્ષ.
छत्रपुष्पक पु० તિલક વૃક્ષ
छत्रभङ्ग पु० રાજાનો નાશ, સ્ત્રીનો રંડાપો, અસ્વતંત્રતા, છત્રીનું ભાગવું
छत्रवत् त्रि० છત્રીવાળું
छत्रवत् अव्य० છત્રી જેવું, છત્રની પેઠે.
छत्रा स्त्री० એક જાતનુ ઝાડ, કોથમરી, મજીઠ, ચોમાસામા થતી છત્રાકાર વનસ્પતિ–કાગડાની ટોપી

छर्दि स्त्री० ઉલટીનો રોગ.
छर्दिका स्त्री० ઉલટીનો રોગ, ઉલટી.
छर्दिकारिपु स्त्री० નાની એલચી.
छर्दिकारिपु त्रि० ઉલટીનો નાશ કરનાર
छर्दिघ्न पु० એક જાતનો લીબડો.
छर्दिघ्न त्रि० ઉલટીનો નાશ કરનાર.
छर्दिस् स्त्री० વમન, ઉલટી, ઉલટીનો રોગ, ઓઢકાર, ઘર, તેજ.
छर्दीका स्त्री० छर्दिका જુઓ.
छल न० સ્વરૂપનું આચ્છાદન, વ્યાજ, છળ, બહાનું, કપટ, સત્યને છુપાવવું તે, ફૂટયુદ્ધ કરી મર્યાદા તોડવી તે, શઠતા, લુચ્ચાઇ, ઠગાઇ, કાપટ્ય, ન્યાયમતસિદ્ધ એક દૂષણ.
छल नामधातु प० स० सेट् છળવું, છેતરવું, ઠગવું.
छलक त्रि० છળનાર, છેતરનાર, ઠગનાર
छलन न० ઠગવું, છેતરવું, છળવું.
छलना स्त्री० ઉપરના અર્થ.
छलयत् त्रि० ઠગતુ, છેતરતું, છળતુ
छलिक न० એક પ્રકારનું નાટક.
छलित त्रि० ઠગેલ, છેતરેલ, છળેલ.
छलित न० છળ, કપટ, ઠગાઇ.
छल्ली स्त्री० વલ્કલ, છાલ, લતા, વેલો, સંતતિ, પરંપરા.
छवि स्त्री० શોભા, કાન્તિ, સુંદરતા, ચામડી, છાલ.
छवी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
छप् भ्वा० उभ० स० सेट् વધ કરવો, મારવું, મારી નાખવું.
छा पु० પારો.
छा त्रि० છેદન કરનાર, કાપનાર.
छा स्त्री० છેદવું, કાપવું.
छाग पु० બકરો.
छाग न० પુરોડાશ, બકરીનું દૂધ
छाग त्रि० બકરાસંબંધી, બકરાનુ.
छागकण पु० સાગનુ ઝાડ
छागण पु० અડાયા છાણાનો અગ્નિ.
छागभोजिन् पु० વરૂ, નહાર.
छागभोजिन् त्रि० બકરાનું માંસ ખાનાર.
छागमय न० કાર્તિક સ્વામીનું છઠ્ઠું મોઢું.
छागमुख पु० કાર્તિક સ્વામી, કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર
छागमित्र पु० તે નામે એક દેશ.
छागमित्रक त्रि० છાગમિત્ર દેશમા હોનાર-થનાર.
छागरथ पु० અગ્નિ.
छागल पु० બકરો, તે નામે અત્રિગોત્રનો એક ઋષિ, એક જાતનુ માછલું.
छागलक पु० બકરો, અત્રિગોત્રનો એક મુનિ
छागलाद्यघृत न० બકરાના માંસમા પકવ કરેલ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ ઘી.
छागली स्त्री० બકરી.
छागवाहन पु० અગ્નિ.
छागिका स्त्री० બકરી.
छागी स्त्री० બકરી.
छात त्रि० છેદાયેલ, કપાયેલ, દુર્બળ
छात्र पु० શિષ્ય
छात्र न० એક જાતનુ મધ.
छात्रक न० એક જાતનું મધ.
छात्रगण्ड पु० અલ્પજ્ઞ-મન્દ શિષ્ય.
छात्रता स्त्री० શિષ્યપણું
छात्रत्व न० શિષ્યપણું.
छात्रदर्शन न० માખણ, શિષ્યનું દર્શન.
छात्रव्यंसक पु० મંદ-જડ શિષ્ય
छात्रि स्त्री० છાદવું, ઢાકવું.
छात्रि त्रि० છાદનાર ઢાકનાર.
छात्र्यादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
छाद न० ઘરનું છાપરું, છાન.
छादक त्रि० છાદનાર, ઢાકનાર.
छादन त्रि० ઉપરના અર્થ.
छादन पु० એક જાતનુ ઝાડ.
छादन न० છાદવુ, ઢાકવું, પાદડું.

छिद् त्रि० છેદનાર, કાપનાર.
छिदक न० ઈન્દ્રનું વજ્ર.
छिदा स्त्री० છેદવું, કાપવું.
छिदि स्त्री० ફરશી, કુહાડી, ઇન્દ્રનું વજ્ર.
छिदि त्रि० છેદનાર, કાપનાર.
छिदिर पु० કુહાડો, અગ્નિ, તરવાર, એક જાતની દોરી.
छिदुर त्रि० છેદનાર, કાપનાર, વૈરી, શત્રુ, ધૂતારું, છેદવાનું કોઈ દ્રવ્ય, પોતાની મેળે છેદાયેલ.
छिद्र् चु० उभ० स० सेट् છેદવું, ભેદવું, વીંધવું.
छिद्र न० છિદ્ર, બાકું, ખાડો, દૂષણ, અવકાશ, જગ્યા, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ લગ્નથી આઠમું સ્થાન, નવની સંખ્યા.
छिद्रकर्ण त्रि० છિદ્રવાળા કાનવાળું, વીંધેલા કાનવાળું.
छिद्रता स्त्री० છિદ્રપણું.
छिद्रत्व न० છિદ્રપણું.
छिद्रदर्शिन् त्रि० છિદ્ર જોનાર, લાગ જોનાર, શત્રુ, દૂષણ જોનાર.
छिद्रदर्शिन् पु० તે નામે એક યોગભ્રષ્ટ બ્રાહ્મણ.
छिद्रवैदेही स्त्री० ગજપીપર.
छिद्रान्तर पु० એક જાતનું ઘાસ.
छिद्रान्वेषिन् त्रि० છિદ્ર શોધનાર, શત્રુ, લાગ તાકનાર.
छिद्राफल न० કપટના કારણવાળું માયારૂપ ફળ.
छिद्रित त्रि० છિદ્ર કરેલ, વીંધેલ, છિદ્રવાળું થયેલ.
छिद्रिन् त्रि० છિદ્રવાળું.
छिद्वर त्रि० छित्वर જુઓ.
छिन्न त्रि० છેદેલ, કાપેલ, વિભાગ કરેલ, વિભાગ પામેલ.
छिन्नक त्रि० થોડું કપાયેલ, થોડું વિભાગ કરેલ-પામેલ.
छिन्नकर्ण त्रि० કપાયેલા કાનવાળું, વીંધેલા કાનવાળું.
छिन्नग्रन्थिनी स्त्री० त्रिपर्णिका लता.
छिन्नद्वैध त्रि० નાશ પામેલા સંશયવાળું, જેનું બે પ્રકારવાળું જ્ઞાન નાશ પામ્યું હોય તે.
छिन्ननास त्रि० કપાયેલા નાકવાળું.
छिन्नपत्री स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
छिन्नभिन्न त्रि० ભાંગી ફૂટી ગયેલ, છિન્નભિન્ન થયેલ.
छिन्नमस्त त्रि० કપાયેલા માથાવાળું.
छिन्नमस्ता स्त्री० દશ મહાવિદ્યાઓમાંની એક દેવી.
छिन्नरुह पु० तिलक वृक्ष.
छिन्नरुहा स्त्री० ગળો, સોનેરી કેવડો, શલ્લકી વનસ્પતિ.
छिन्नवेशिका स्त्री० पाठा वनस्पति-पाठ.
छिन्नश्वास पु० એક પ્રકારનો શ્વાસ-જે વૈદ્યકમાં પ્રસિદ્ધ છે.
छिन्ना स्त्री० ગળો વનસ્પતિ, વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.
छिन्नोद्भवा स्त्री० ગળો.
छिलिहिण्ड पु० पातालगरुड वृक्ष.
छुछुका स्त्री० છછુંદર.
छुछुन्दर पु० છછુંદર-નરજાતિ.
छुछुन्दरि स्त्री० છછુંદર.
छुछुन्दरी स्त्री० છછુંદર.
छुच्छु स्त्री० છછુંદર.
छुट् चु० उभ०स० सेट् છેદવું, કાપવું.
छुट् तुदा० प० स० सेट् છેદવું, કાપવું.
छुड् तुदा० प० स० सेट् ઢાંકવું, ઢાંકવું.
छुड् भ्वा० प० स० सेट् ઢાંકવું.
छुद्र न० પ્રતીકાર, ઉપાય, કિરણ
छुप् तुदा० प० स० सेट् સ્પર્શ કરવો, અડકવું.
छुप पु० क्षुप वनस्पति-નાની શાખાએ વાળું ઝાડ, સ્પર્શ કરવો, અડકવું, યુદ્ધ ય-

छुप त्रि० ચપળ, ચંચળ
छुचुक न० હડપચી.
छुर् भ्वा० प० स० सेट् છેદવું, કાપવું.
छुरा स्त्री० ચૂનો, કળી ચૂનો.
छुरिका स्त्री० છરી, છુરી.
छुरिकापत्री स्त्री० શ્વેતા લતા.
छुरित त्रि० ખરડેલ, ચોપડેલ, લીપેલ, છેદેલ, કાપેલ.
छुरी स्त्री० છરી, છુરી.
छूरिका स्त्री० છરી, વાઝણી ગાય.
छूरी स्त्री० છરી.
छृद् चु० उभ० स० सेट् દીપાવવું, પ્રકાશિત કરવું, પ્રકટ કરવું.
छृद् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
छृद् रुधा० उभ० सेट् રમવું, ખેલવું, દીપવું, પ્રકાશવું, અ૦ ઓકવું, ઉલટી કરવી સ૦
छृप् भ्वा० प० सेट् યાચવું, માગવું દ્વિક૦ શબ્દ કરવો અ૦
छृप चु० उभ० सेट् ઉપર પ્રમાણે.
छेक पु० ગૃહાસક્ત મૃગ-પક્ષી વગેરે, અલંકારશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ અનુપ્રાસ અલંકારના ભેદમાનો એક.
छेक त्रि० ચાલાક, ચતુર નાગરિક
छेका स्त्री० મદમત્ત સ્ત્રી, છકેલી સ્ત્રી.
छेकापन्हुति स्त्री० તે નામે સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક અલંકાર
छेकोक्ति स्त्री० ચાલાકનું ભાષણ, નાગરિક ભાષા, પર્યાયોક્તિ
छेत्तव्य त्रि० છેદવા યોગ્ય, કાપવા યોગ્ય
छेत्त त्रि० છેદનાર, કાપનાર.
छेद् चु० उभ० स० सेट् છેદવું, કાપવું.
छेद पु० છેદવું, કાપવું, ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ છેદ-ભાજક ભાગ, ખંડ, ટુકડો.
छेद त्रि० ભાગનાર, ટુકડા કરનાર, છેદનાર, કાપનાર, ભાજક
छेदक त्रि० ઉપરના અર્થ.
छेदकर त्रि० ભાગનાર, ટુકડા કરનાર, છેદનાર, કાપનાર
छेदन न० છેદવું, કાપવું, બે વિભાગ કરવા.
छेदन त्रि० छेदक જુઓ.
छेदनीय त्रि० છેદવા યોગ્ય, ભાગવા યોગ્ય, કાપવા યોગ્ય,
छेदादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
छेदि पु० વજ્ર, સુથાર.
छेदि त्रि० છેદનાર, કાપનાર, ભાગનાર.
छेदित त्रि० છેદેલ, કાપેલ, ભાગેલ.
छेदिन् त्रि० છેદનાર, કાપનાર, ભાગનાર.
छेद्य त्रि० છેદવા યોગ્ય, ભાગવા યોગ્ય.
छेमण्ड पु० માતા-પિતા-વગરનું બાળક.
छेलक पु० બકરો.
छेलका स्त्री० બકરી.
छेलु पु० સોમરાજી વનસ્પતિ.
छैदिक त्रि० નિત્ય છેદવાનેકાપવાને યોગ્ય.
छैदिक पु० નેતર.
छो दिवा० प० स० अनिट् છેદવું, કાપવું.
छोटिका स्त्री० ચપટી વગાડવી તે.
छोटिन् पु० મચ્છીમાર, શિકારી.
छोरण न० ત્યાગ, પરિત્યાગ.
छोलङ्ग पु० બીજોરાનું ઝાડ
छोहारा स्त्री० કોઈ એક દ્વીપમાં થતી ખજૂરી
च्युु भ्वा० आ० स० अनिट् ગમન કરવું, જવું

ज.

ज તાલુસ્થાની આઠમો વ્યંજન.
ज પુ० મૃત્યુંજય-શંકર, જન્મ, પિતા, વિષ્ણુ, ઝેર, ભોગ, તેજ, પિશાચ, વેગ, છંદઃશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ જગણ,જય.
ज ત્રિ૦ વેગવાળું, જય કરનાર, જિતનાર.
जकुट પુ૦ મલયાચલ પર્વત, કૂતરો.
जकुट ન૦ વાર્તાકુપુષ્પ એક જાતનું ફૂલ.
जंक्ष् ભ્વા૦ આ૦ સ૦ સેટ્ દાન કરવું, દેવું, આપવું.
जक्ष् अदा० પ૦ સ૦ સેટ્ ભક્ષણ કરવું, ખાવું સ૦ હસવું અ૦
जक्षण ન૦ ભક્ષણ, ખાવું
जक्षादि પુ૦ વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ ધાતુગણ.
जक्षि સ્ત્રી૦ ભક્ષણ, ખાવું.
जक्षिवस् ત્રિ૦ જેણે ખાધું હોય તે, જમેલ.
जक्ष्म પુ૦ ક્ષય રોગ, ખરાબ દશા.
जक्ष्मन् પુ૦ ઉપરના અર્થ.
जगचक्षुस् પુ૦ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
जगत् પુ૦ વાયુ.
जगत् ત્રિ૦ હાલતું, ચાલતું-જંગમ-ચર
जगत् ન૦ દુનીયાં, લોક, સંસાર.
जगत्कर्त्तृ પુ૦ પરમેશ્વર, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ.
जगत्कृत्स्न ન૦ આખું જગત.
जगच्छन्द पु० જગતી નામના છંદથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય.
जगत्पति પુ૦ જગત્કર્તૃ જુઓ.
जगत्प्रभु પુ૦ પરમેશ્વર.
जगत्प्राण પુ૦ વાયુ
जगत्समग्र ન૦ આખું જગત
जगत्साक्षिन् પુ૦ પરમેશ્વર, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
जगत्सेतु પુ૦ પરમેશ્વર.
जगत्स्रष्टृ પુ૦ જગત્કર્તૃ જુઓ.
जगती સ્ત્રી૦ ભુવન, પૃથ્વી, બાર અક્ષરના ચરણવાળો એક છંદ, જંબુક્ષેત્ર.
जगतीजानि પુ૦ રાજા.
जगतीधर પુ૦ પર્વત.
जगतीपति પુ૦ રાજા.
जगतीरुह પુ૦ ઝાડ.
जगत्त्रय ન૦ ત્રણે જગત.
जगदन्त પુ૦ જગતનો નાશ, જગતનો છેડો.
जगदम्बा સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી.
जगदम्बिका સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી.
जगदात्मक પુ૦ પરમેશ્વર.
जगदात्मक ત્રિ૦ જ્ઞાની, તત્ત્વજ્ઞાની.
जगदात्मन् પુ૦ પરમેશ્વર.
जगदात्मन् ત્રિ૦ જ્ઞાની, તત્વજ્ઞાની.
जगदादि પુ૦ પરમેશ્વર.
जगदादिज પુ૦ પરમેશ્વર.
जगदाधार પુ૦ પરમેશ્વર, જગતનો આશ્રય-કાળ.
जगदायु પુ૦ વાયુ.
जगदायुस પુ૦ વાયુ.
जगदीश પુ૦ પરમેશ્વર, શિવ વગેરે.
जगदीश्वर પુ૦ પરમેશ્વર, શિવ વગેરે.
जगद्गुरु પુ૦ પરમેશ્વર, આખા જગતને ઉપદેશ આપનાર.
जगद्गुरु ત્રિ૦ આખા જગત કરતાં ભારે.
जगद्गौरी સ્ત્રી૦ મનસાદેવી.
जगद्दीप પુ૦ પરમેશ્વર. શિવ વગેરે.
जगद्धातृ પુ૦ પરમેશ્વર.
जगद्धात्री સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી.
जगद्बल પુ૦ વાયુ.
जगद्योनि સ્ત્રી૦ પરમેશ્વર, શિવ, વિષ્ણુ, બ્રહ્મા, પૃથ્વી.
जगद्वहा સ્ત્રી૦ પૃથ્વી.
जगद्विनाश પુ૦ પ્રલયકાળ, જગતનો નાશ.
जगनु પુ૦ જંતુ, પ્રાણી, અગ્નિ.

जगन्नाथ पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ.
जगन्नाथ न० તે નામે એક તીર્થક્ષેત્ર.
जगन्निवास पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ, જગતમાં રહેવું તે.
जगन्नु पु० जगनु જુઓ.
जगन्मङ्गल न० તે નામે એક કાલીકા દેવીનું કવચ-સ્તોત્રવિશેષ.
जगन्मय पु० પરમેશ્વર
जगन्मातृ स्त्री० દુર્ગા દેવી.
जगन्मोहिनी स्त्री० મહામાયા, દુર્ગા દેવી.
जगन्वस् त्रि० જેણે ગમન કરેલુ હોય તે, ગયુ.
जगर पु० બખ્તર.
जगल पु० મદિરામા નીચેનો કીચડ, મીંઢળનું ઝાડ, કોઈ માદક ચૂર્ણ.
जगल त्रि० ધૂર્ત, ધૂતારૂં.
जगल न० બખ્તર.
जग्ध त्रि० ખાધેલ.
जग्ध न० ભોજન, ખોરાક.
जग्धि स्त्री० ભોજન, ખોરાક, સાથે બેસીને ભોજન કરવું તે.
जग्मि पु० વાયુ.
जग्मि त्रि० ગમન કરનાર, જનાર.
जग्मिवस् त्रि० જેણે ગમન કરેલું હોય તે, ગયું.
जगुरि त्रि० ગણી જવાયેલ, ઓગાળી જવાયેલ, જંગમ-ચર.
जघन न० લશ્કરની પાછળની ટુકડી, સ્ત્રીઓનો કટિપશ્ચાદ્‌ભાગ-કુલો-નિતંબ.
जघनकूपक पु० द्विव० કુલામા રહેલ ખાડા.
जघनचपला स्त्री० તે નામે એક છંદ
जघनेफला स्त्री० એક જાતના ઉંબરાનું ઝાડ.
जघन्य त्रि० છેલ્લુ, છેવટનું, નિંદિત, ધર્માર્થ-કામનું એકી સાથે સેવન નહિ કરનાર મનુષ્ય, અલ્પ, થોડું, અધમ, નીચ.
जघन्य पु० શૂદ્ર, એક જાતનો રાજકીય અનુચર.
जघन्यज पु० શૂદ્ર.
जघन्यज त्रि० કનિષ્ઠ, અતિ અલ્પ, અત્યંત થોડું.
जघन्यतम अव्य० અન્તે, છેવટે.
जघन्यप्रभव पु० जघन्यज पु० જુઓ.
जघन्यप्रभव त्रि० जघन्यज त्रि० જુઓ.
जघन्यभ न० આર્દ્રા-આશ્લેષા-સ્વાતી-જ્યેષ્ઠા-ભરણી-શતતારા-એ ૭ નક્ષત્રો.
जघन्वस् त्रि० હણ્યુ, માર્યું.
जघ्नि पु० હણવાનું સાધન હથિઆર વગેરે.
जघ्नु त्रि० હણનાર, મારી નાખનાર.
जघ्रि त्रि० સુંઘનાર.
जङ्गपुग न० ઘાતકીપણું, પાપ.
जङ्गम त्रि० સતત ગતિવાળું, હાલતું ચાલતું.
जङ्गमकुटी स्त्री० છત્ર, છત્રી.
जङ्गमगुल्म पु० રક્ષક પાયદલની ટુકડી
जङ्गमता स्त्री० જંગમપણું.
जङ्गमत्व न० જંગમપણું.
जङ्गमविष न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એકજાતનું ઝેર.
जङ्गल न० વન, જંગલ, એકાંત, નિર્જળ દેશ, અરણ્ય.
जङ्गला स्त्री० માસ.
जङ्गाल पु० પાણીની ગતિ અટકાવવા માટે બાધેલ પાળ.
जङ्गिड पु० રાક્ષસ વગેરેના ભયને દૂર કરનાર એક મણિ.
जङ्गुल न० ઝેર.
जङ्घा स्त्री० જાંઘ, સાથળ.
जङ्घाकर त्रि० દોડનાર-જાસુસ, દૂત.
जङ्घाकरक त्रि० દોડનાર-જાસુસ, દૂત.
जङ्घाकरिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
जङ्घात्राण न० જાંઘે પહેરવાનું બખ્તર, સાથળનું બખ્તર.
जङ्घाप्रहत त्रि० મંદ ગતિવાળું, ઉતાવળે નહિ ચાલી શકનાર.
जङ्घाप्रहृत त्रि० જેની જાંઘનો વ્યાપાર

હરાઈ ગયો હોય તે.
जङ्घाबन्धु પુ० તે નામે એક ઋષિ.
जङ्घारथ પુ० તે નામે એક ઋષિ.
जङ्घारि પુ० તે નામે વિશ્વામિત્રનો પુત્ર.
जङ्घाल ત્રિ० વેગવાળી જાંઘવાળું, દોડનાર.
जङ्घाल પુ० એક જાતનો મૃગ.
जङ्घाशूल ન० જાંઘમાં પીડા કરનાર એક જાતનો શૂળનો રોગ.
जङ्घिल ત્રિ० વેગવાળી સાથળોવાળું.
जंज् भ्वा० प० अ० सेट् યુદ્ધ કરવું.
जज् भ्वा० प० अ० सेट् યુદ્ધ કરવું.
जज પુ० યોદ્ધો.
जजौजस ન० યુદ્ધ કરવાની શક્તિ.
जञ्झ् भ्वा० प० अ० सेट् શબ્દ કરવો.
जज्ञि ત્રિ० જાણનાર, ઉત્પન્ન થયેલ.
जञ्ज ત્રિ० યુદ્ધ કરનાર.
जञ्ज ન० યુદ્ધ, લડવું.
जञ्जन ત્રિ० પુનર્જન્મવાળું, બળતું, પ્રકાશતું, જ્વલંત.
जञ्जपूक ત્રિ० અતિશય જપ કરવાના સ્વભાવવાળું.
जञ्जभ्यमान ત્રિ० શરીર નમાવીને ફાડેલા મુખવાળું.
जट् भ्वा० प० अ० सेट् એકઠું થવું, વાળનું એકત્ર થવું.
जटा સ્ત્રી० કેશની જટા, પરસ્પર વળગેલા કેશ, શિખા, જટામાસી વનસ્પતિ, કચૂરો વનસ્પતિ, કપિકચ્છૂ વનસ્પતિ,મૂળ,શાખા, મહાદેવની જટા, શતાવરી વનસ્પતિ, એક પ્રકારનો વેદપાઠ, વડની વડવાઈ.
जटाचीर પુ० શિવ, મહાદેવ
जटाजूट પુ० જટાનો સમૂહ.
जटाज्वाल પુ० દીવો.
जटाटङ्क પુ० શિવ, મહાદેવ.
जटाटीर પુ० મહાદેવ.
जटाधर પુ० શિવ, બુદ્ધનો કોઇ સાધુ, વડનું ઝાડ, દક્ષિણમા આવેલો એક દેશ.
जटाधर ત્રિ० જટા ધારણ કરનાર.
जटामांसी સ્ત્રી० તે નામે એક વનસ્પતિ.
जटायु પુ० તે નામે એક ગીધપક્ષી, ગુગળ.
जटायुस् પુ० ઉપરના અર્થ.
जटारुद्रा સ્ત્રી० તે નામે એક વનસ્પતિ.
जटाल પુ० શિવ, વડનું ઝાડ, કચૂરો વનસ્પતિ, ગુગળ, પીપરીનું ઝાડ.
जटाल ત્રિ० જટાવાળું.
जटाला સ્ત્રી० જટામાંસી વનસ્પતિ.
जटालु ત્રિ० જટાવાળું.
जटालु પુ० जटाल જુઓ.
जटावत् ત્રિ० જટાવાળું.
जटावती સ્ત્રી० જટામાસી વનસ્પતિ.
जटावल्ली સ્ત્રી० મહાદેવની જટા.
जटासुर પુ० તે નામે એક અસુર, જટાસુર જ્યા રહેતો હતો તે દેશ.
जटासुरवध પુ० મહાભારતના વનપર્વનું એક પેટાપર્વ.
जटि પુ० વડનું ઝાડ, સમૂહ, પીપરીનું ઝાડ,
जटि સ્ત્રી० જટા, જટામાસી.
जटिन् પુ० પીપરીનું ઝાડ, વડનું ઝાડ,શિવ.
जटिन् ત્રિ० જટાવાળું.
जटिल પુ० સિંહ, બ્રહ્મચારી, વડનું ઝાડ.
जटिल ત્રિ० જટાવાળું.
जटिला સ્ત્રી० જટાવાળી કોઇ સ્ત્રી, જટામાંસી, પીપરીનું ઝાડ, વજ, વનસ્પતિ ઉચ્ચટા, દમનક વૃક્ષ.
जटिली સ્ત્રી० સિંહણ.
जटी સ્ત્રી० जटि સ્ત્રી० જુઓ.
जटुल પુ० શરીર ઉપરનો કાળા તલ જેવો ડાઘ.
जडुल પુ० ઉપરનો અર્થ.
जठर પુ० ન० પેટ.
जठर ત્રિ० બંધાયેલ, બાંધેલ, કઠણ.
जठर પુ० બ० તે નામે એક દેશ.

जठरज्वाला स्त्री० પેટમાં બળ, ઉદરમાં બળાળી.

जठरनुद् पु० ગરમાળો વનસ્પતિ.

जठरयन्त्रणा स्त्री० પેટમાં પીડ આવે છે તે.

जठरव्यथा स्त्री० પેટમા થતુ દુઃખ.

जठराग्नि पु० પેટમાં રહેલ અગ્નિ—જેથી ખાધેલું પચે છે.

जठरानल पु० ઉપરનો અર્થ.

जठरामय पु० પેટમા કોઇ રોગ, પેટનો રોગ.

जठल न० પેટના જેવુ કોઇ જળાશય.

जड त्रि० મંદબુદ્ધિ, મૂર્ખ, વેદ ગ્રહણ કરવાને અસમર્થ, હિમથી ઠરી ગયેલ, મુંગું, અત્યંત શીતલ.

जड न० પાણી, સીસું.

जडक्रिय त्रि० કોઇ કામમા ઘણો વખત લગાડનાર, દીર્ઘસુત્રી.

जडता स्त्री० જડપણું, મૂર્ખતા.

जडत्व न० ઉપરના અર્થ.

जडभरत पु० તે નામે એક યોગી—જે આંગિરસપ્રવરનો પુત્ર હતો.

जडा स्त्री० ભોય આબળી, ચકરિંબી વનસ્પતિ.

जडिमन् पु० જડતા, જડપણું, મૂર્ખતા, શીતલતા.

जडीकृत त्रि० જડ કરાયેલ.

जडुल पु० जटुल જુઓ.

जतविल त्रि० લાખમાથી બનાવેલ—કરેલ.

जतु न० અલતો, લાખ.

जतुक न० હિંગ, ઉપરના અર્થ.

जतुका स्त्री० માળવદેશ પ્રસિદ્ધ એક સુગંધી દ્રવ્ય.

जतुकारी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

जतुकृत् स्त्री० जतुका જુઓ.

जतुकृष्णा स्त्री० ઉપર પ્રમાણે.

जतुनी स्त्री० ચામાચીડીયું, ચાપુ

जतुपुत्रक पु० પાસા—સોગઠા વગેરે.

जतुमणि पु० તે નામે એક રોગ.

जतुमुख पु० એક જાતની ડાંગેર.

जतुरस पु० અલતો

जतू स्त्री० ચામાચીડીયું.

जतूकर्ण पु० તે નામે એક ઋષિ.

जतुका स्त्री० ચામાચીડીયું, તે નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.

जत्रु न० ખભ્ભો અને છાતીનો સાધો, હાસડી.

जत्रुक न० ઉપરનો અર્થ.

जत्वश्मक न० લાખ.

जन् जुहो० प० अ० सेट् જન્મ થવો, જન્મવું.

जन् दिवा० आ० अ० सेट् જન્મવું, પેદા થવું. अति + ઓળંગીને પેદા થવું, अधि અધિકપણે ઉત્પન્ન થવું, अनु + પાછળથી જન્મવું, उप् + अनु + સારી રીતે- જન્મવું, अभि + અભિલક્ષીને જન્મવું, प्रति + પ્રતિરૂપ જન્મવું, वि + વિશેષે કરી ઉત્પન્ન થવું, વિરૂદ્ધ જન્મવું, વિકાર થવો.

जन पु० લોક, મહર્લોકની ઉપરનો લોક, તે નામે એક અસુર.

जनक पु० પિતા, બાપ, તે નામે એક ઋષિ, નિમિવંશી એક રાજા, જનક રાજા, તે નામે શંબરાસુરનો એક પુત્ર

जनक त्रि० ઉત્પન્ન કરનાર, પેદા કરનાર.

जनकतनया स्त्री० રામની પત્ની સીતાદેવી

जनकता स्त्री० ઉત્પન્ન કરનારપણું, પિતાપણું.

जनकत्व न० ઉપરના અર્થ.

जनकराजकूप पु० તે નામે એક તીર્થ.

जनकसप्तरात्र पु० જનકરાજાએ જોયેલ એક યજ્ઞ

जनकात्मजा स्त्री० સીતા દેવી.

जनकारिन् पु० અલતો.

जनकेश्वर पु० જનક રાજાએ સ્થાપેલ એક શિવલિંગ.

जनद्रुम पु० चांडाळ
जनद्रुमी स्त्री० चंडाळण.
जनचक्षुस् न० सूर्य, आकडानु झाड.
जनजन्मादि पु० परमेश्वर.
जनत् पु० जन्मवुं पेदा थवुं
जनता स्त्री० माणसोनो समूह, माणमाई, माणसपणुं.
जनत्व न० माणमाई, माणसपणुं.
जनत्रा स्त्री० छत्र, छत्री
जनदेव पु० राजा, देव जेवो माणस.
जनद्रत् पु० अग्नि.
जनधा पु० अग्नि, पेटमां रहेल जठराग्नि.
जनन न० उत्पन्न थवुं, जन्मवुं, प्रकट थवुं, उत्पन्न करवुं, वंश, जन्म.
जनन पु० परमेश्वर.
जनन त्रि० उत्पन्न करनार.
जननाथ पु० राजा.
जननाशौच न० जन्म निमित्त सूतक.
जननि स्त्री० जन्मवुं, पेदा थवुं, ते एक सुगंधीद्रव्य.
जननी स्त्री० माता, दया, ते नामे एक सुगंधी द्रव्य, चामाचीडीयुं, जूई, वागोळ पक्षी, कडु, मजीठ, अळतो, लजोइ उत्पन्न करनार स्त्री.
जनपद पु० देश.
जनपदिन् पु० देशनो स्वामी
जनप्रवाद पु० लोकापवाद, निंदापणु.
जनप्रिय पु० सरगवानुं झाड, धाणा, कोथमीर, नारंगीनु झाड, धडे.
जनप्रिय त्रि० माणसोमा प्रिय, माणसोने प्रिय.
जनभक्ष पु० माणसोनो खोराक.
जनमनोहारिन् पु० सुगंध.
जनमेजय पु० परीक्षित राजानो पुत्र, कुरु राजानो पुत्र एक राजा, पुरु राजानो पुत्र.
जनयत् त्रि० उत्पन्न करवुं, जन्म पमाडवुं
जनयति स्त्री० उत्पन्न करवुं, पेदा करवुं.
जनयितृ पु० पिता, बाप.
जनयितृ त्रि० उत्पन्न करनार.
जनयित्री स्त्री० माता.
जनयिष्णु त्रि० उत्पन्न करवाना स्वभाववाळु.
जनरव पु० लोकापवाद.
जनराज पु० राजा.
जनराज पु० राजा.
जनलोक पु० उपरना साते लोकमाहेनो लोक.
जनवल्लभ पु० श्वेतरोहित वृक्ष.
जनवल्लभ त्रि० माणसोमा प्रिय, माणसोने वहालुं.
जनवाद पु० लोकापवाद.
जनश्रुत पु० ते नामे एक राजा.
जनश्रुत त्रि० माणसोमा प्रसिद्ध, लोकविख्यात.
जनश्रुति स्त्री० लोक कहेवत.
जनस स्त्री० द्विव० धावाभूमि-आकाश पृथ्वी.
जनस् न० जनलोक जुओ.
जनस्थान न० दंडकारण्यमांनु एक स्थान, माणसोनुं स्थान.
जना स्त्री० उत्पत्ति, जन्म.
जनातिग त्रि० लोकातीत, अलौकिक.
जनाधिनाथ पु० राजा, विष्णु.
जनाधिप पु० राजा.
जनान्त पु० माणसनी पासे, माणसोनी मर्यादा, ते नामे एक देश
जनान्तिक न० अप्रकट कहेवुं, अप्रकट कथन, माणसनी पासे.
जनार्दन पु० परमेश्वर, विष्णु, एक शालग्राम
जनार्दन त्रि० माणसोने पीडा करनार
जनार्दनकर पु० संजीवावेग-एक जातनो शालग्राम कर.
जनाशन पु० वरु, नदार.
जनाशन न० लोकोनो खोराक

जनाशन त्रि० માણસને ખાઇ જનાર, રા-ક્ષસ વગેરે.
जनाश्रय पु० મંડપ, માંડવો.
जनासाह त्रि० લોકોને સહન કરનાર.
जनि स्त्री० ઉત્પતિ, જન્મ, માતા, સ્ત્રી, પત્ની, વહુ, લાખ, તે નામે એક ઔ-ષધિ, તે નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.
जनिका स्त्री० ઉપરના અર્થ, ઉત્પન્ન કર-નારી સ્ત્રી.
जनित त्रि० ઉત્પન્ન કરેલ.
जनितव्य त्रि० ઉત્પન્ન થવા યોગ્ય.
जनितृ पु० પિતા.
जनितृ त्रि० ઉત્પન્ન કરનાર
जनित्री स्त्री० માતા.
जनित्व पु० પિતા.
जनित्वन न० જન્મવું, ઉત્પન્ન થવું.
जनित्वा स्त्री० માતા.
जनिनीलिका स्त्री० મહાનીલી વૃક્ષ.
जनिमत् त्रि० જન્મવાળું.
जनिमत् पु० સ્ત્રીવાળો, પત્નીવાળો પુરૂષ.
जनिमन् पु० જન્મ, ઉત્પત્તિ.
जनिष्य त्रि० ઉત્પન્ન થનાર, ભવિષ્યમા પેદા થનાર.
जनिष्यमाण त्रि० ઉપરના અર્થ.
जनी स्त्री० जनि જુઓ.
जनीन त्रि० યોગ્ય, લાયક, અનુકૂલ.
जनु स्त्री० જન્મ, ઉત્પત્તિ.
जनुस् न० જન્મ, ઉત્પત્તિ
जनू स्त्री० જન્મ, ઉત્પત્તિ.
जनेष्ट पु० મુદગર વૃક્ષ.
जनेष्ट त्रि० લોકપ્રિય, માણસોએ ઇચ્છેલ-ચાહેલ.
जनेष्टा स्त्री० લાખ, 'वृद्धि' નામે ઔષધિ, હળદર, જાઇ.
जनोदाहरण न० યશ.
जनौ त्रि० માણસોનું રક્ષણ કરનાર.
जनौघ पु० જનસમૂહ, જનસમુદાય
जन्तु पु० પ્રાણી, દેહાભિમાની જીવ, સોમક રાજાનો એક પુત્ર.
जन्तु पु० ब० મનુષ્ય.
जन्तुक पु० જંતુ, પ્રાણી.
जन्तुकम्बु पु० એક જાતનું શંખલું.
जन्तुका स्त्री० લાખ, એક જાતની હીંગ.
जन्तुघ्न पु० બીજોરૂં.
जन्तुघ्न न० વાવડીંગ, હીંગ.
जन्तुघ्न त्रि० પ્રાણીઓનો નાશ કરનાર.
जन्तुघ्नी स्त्री० વાવડીંગ, હીંગ.
जन्तुनाशन न० હીંગ, વાવડીંગ.
जन्तुपादप पु० कोषाम्र વૃક્ષ.
जन्तुफल पु० ઉંબરાનું ઝાડ.
जन्तुमत् त्रि० જીવડાંવાળું, જંતુઓવાળું.
जन्तुमती स्त्री० પૃથ્વી.
जन्तुमारी स्त्री० निम्बूक જુઓ.
जन्तुला स्त्री० કાસડો ઘાસ.
जन्तुहन्त्री स्त्री० વાવડીંગ.
जन्तुहन्तृ त्रि० જંતુઓનો નાશ કરનાર, પ્રાણીનાશક.
जन्त्व त्रि० ઉત્પન્ન થવા યોગ્ય.
जन्म न० જન્મ, ઉત્પત્તિ
जन्मकील पु० વિષ્ણુ.
जन्मतिथि पु० स्त्री० જે તિથિએ જન્મ થયો હોય તે તિથિ.
जन्मतिथी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
जन्मद पु० પિતા.
जन्मदिन न० જન્મ દિવસ.
जन्मन् न० ઉત્પત્તિ, જન્મ, આદ્યક્ષણ સંબંધ, યોનિદ્વારા ગર્ભવાસમાથી નીકળવું, ન્યાય વગેરેમાં કહેલ અપૂર્વ દેહગ્રહણ, જ્યો-તિષપ્રસિદ્ધ જન્મ નક્ષત્ર.
जन्मनक्षत्र न० જે નક્ષત્રમા જન્મ થયો હોય તે નક્ષત્ર.

जन्मप पु० જન્મલગ્નનો સ્વામી, જન્મ-
 રાશિનો પતિ.
जन्मभ न० જન્મનક્ષત્ર.
जन्मभूमि स्त्री० જે ભૂમિ ઉપર જન્મ
 થયો હોય તે ભૂમિ.
जन्ममास पु० જે મહિનામા જન્મ થયો
 હોય તે મહિનો.
जन्मराशि पु० જે રાશિમા જન્મ થયો
 હોય તે રાશિ.
जन्मवत् त्रि० જન્મવાળું.
जन्मवर्त्मन् न० યોનિ.
जन्मशय्या स्त्री० પ્રસુતિગૃહ, પ્રસવ મા-
 ટેની શય્યા.
जन्मान्तर न० અન્ય જન્મ, બીજો જન્મ-
 પરલોક.
जन्मान्तरीय त्रि० બીજા જન્મસંબંધી.
जन्माष्टमी स्त्री० શ્રીકૃષ્ણ જન્મની આઠમ-
 શ્રાવણ વદિ આઠમ
जन्मिन् त्रि० પ્રાણી, જીવ, જન્મવાળું.
जन्मेजय पु० જનમેજય રાજા.
जन्य त्रि० ઉત્પન્ન થતુ, ઉત્પન્ન કરવા
 યોગ્ય, ઉત્પન્ન કરનાર, નવોઢા–નવી
 પરણેલી સ્ત્રીના સંબંધી વગેરે.
जन्य न० હાટ, દુકાન, લોકાપવાદ, યુદ્ધ,
 ઉત્પન્ન થવું, જન્મ.
जन्य पु० શરીર,દેહ, મનુષ્યોનો કોલાહલ.
जन्य त्रि० મનુષ્યના હિતનુ
जन्या स्त्री० પ્રીતિ, માતાની બહેનપણી.
जन्यु पु० બ્રહ્મા, અગ્નિ, પ્રાણી, ઉત્પન્ન
 થવું, ઉત્પત્તિ.
जप् भ्वा० प० स० सेट् ઉચ્ચારણ કરવું,
 મનમા બોલવું, જપવું.
जप त्रि० જપ કરનાર, બોલનાર,ઉચ્ચારનાર.
जप पु० જપ, મંત્ર વગેરેનુ આવર્તન,
 ચંડીપાઠ, સપ્તશતીનો પાઠ.
जपन न० જપ, ઉચ્ચાર, જપવું.
जपनीय त्रि० જપવા યોગ્ય.
जपमाला स्त्री० જપ કરવાની માળા.
जपयज्ञ पु० જપરૂપ યજ્ઞ.
जपस्थान न० જપ કરવાનુ સ્થાન.
जपा स्त्री० જાસુદ નામે ફૂલઝાડ, જાસુદનુ ફૂલ.
जपाह्वा स्त्री० જાસુદ ફૂલઝાડ
जपित त्रि० જપેલ.
जपित्वा अव्य० જપ કરીને.
जपिन् त्रि० જપનાર
जप्य त्रि० જપવા યોગ્ય
जप्य न० જપ.
जप्येश्वर पु० તે નામે એક સિદ્ધસ્થાન.
जयारु न० જબમાન રોહિણિ, જરમાણ
 રોહિણી.
जबाला स्त्री० સત્યકામ ઋષિની માતા.
जभ् चु० उभ० अ० सेट् બગાસું ખાવું.
जभ् भ्वा० प० अ० सेट् મૈથુન કરવું.
जभ् भ्वा० प० स० सेट् મૈથુન કરવું, મૈથુ-
 નથી ધર્ષણ કરવું.
जभ भ्वा० आ० अ० सेट् બગાસું ખાવું.
जम् भ्वा० प० स० सेट् ભોજન કરવું,
 જમવું, ખાવું.
जमज त्रि० द्विव० જોડકારૂપે જન્મેલ, જોડલું
जमदग्नि पु० તે નામે ભૃગુવંશી એક ઋષિ.
जमन न० જમવું, ભોજન કરવું ખાવું.
जम्पती पु० द्विव० સ્ત્રી પુરૂષ, દંપતી
जम्बाल पु० કાદવ, શેવાળ, કેવડાનુ ઝાડ.
जम्बालिनी स्त्री० નદી.
जम्बिर पु० લીંબુનુ ઝાડ, બીજોરાનું ઝાડ,
 મરવાનું ઝાડ.
जम्बीर पु० ઉપરના અર્થ.
जम्बु स्त्री० જાંબુનુ ઝાડ, જંબુદ્વીપ.
जम्बु न० જાંબુ
जम्बुक पु० જાંબુનું ઝાડ, શિયાળ, તે નામે
 કાર્તિક સ્વામીનો અનુચર.
जम्बुक त्रि० નીચ, અધમ.

जम्बुकी स्त्री० શિયાળણી.
जम्बुकेश्वर पु० તે નામે એક તીર્થ
जम्बुखण्ड पु० જંબુદ્વીપ.
जम्बुखण्डविनिर्माण न० મહાભારતના ભીષ્મ પર્વનું એક પેટાપર્વ.
जम्बुद्वीप पु० न० પૃથ્વીના સાત દ્વીપમાનો એક દ્વીપ.
जम्बुमत् पु० તે નામે એક પર્વત, તે નામે એક વાનર.
जम्बुवनज न० ધોળું શ્વેતજવા વૃક્ષ.
जम्बू स्त्री० જાંબુનું ઝાડ, જાંબુ, જબુદ્વીપ.
जम्बूक पु० जम्बुक જુઓ.
जम्बूखण्ड पु० જંબુદ્વીપ.
जम्बूखण्डविनिर्माण न० जम्बुखण्डविनिर्माण જુઓ.
जम्बूद्वीप पु० न० જંબુદ્વીપ
जम्बूनदी स्त्री० જાંબુના રસરૂપ પાણીવાળી તે નામે એક નદી.
जम्बूमार्ग पु० તે નામે એક તીર્થ.
जम्बूल पु० જાંબુનું ઝાડ, કેવડાનું ઝાડ.
जम्बूल न० વરપક્ષ અને કન્યાપક્ષનાં પરિહાસવચન.
जम्बूलमालिका स्त्री० વરપક્ષ અને કન્યાપક્ષના પરિહાસવચનોનો સમૂહ, વર-કન્યાની મુખચન્દ્રિકા.
जम्बूवनज न० ધોળું શ્વેતજવા વૃક્ષ.
जम्बूवृक्ष पु० જાંબુનું ઝાડ
जम्बूस्वामिन पु० જૈન સંપ્રદાયમાં છેલ્લા કેવળ જ્ઞાની એક સાધુ
जम्भ पु० તે નામે એક દૈત્ય, દાંત, બીજોરાનું ઝાડ, ભક્ષણ, ખોરાક, ખાવું તે, અંશ, ભાથો, હડપચી, રાવણનો એક અનુચર, બગાસું, હિંસા
जम्भक पु० ઉપરના અર્થ.
जम्भक त्रि० ભક્ષણ કરનાર, બગાસું ખાનાર, હિંસા કરનાર.
जम्भका स्त्री० બગાસું.
जम्भग पु० તે નામે એક રાક્ષસ.
जम्भद्विष पु० ઇન્દ્ર.
जम्भन न० બગાસુ ખાવું હિંસા, કરવી.
जम्भभेदिन् पु० ઇન્દ્ર.
जम्भर पु० બીજોરાનું ઝાડ.
जम्भरिपु पु० ઇન્દ્ર.
जम्भल पु० બીજોરાનું ઝાડ, તે નામે બુદ્ધ
जम्भला स्त्री० તે નામે એક રાક્ષસી.
जम्भा स्त्री० બગાસું.
जम्भारि पु० ઇન્દ્ર, વજ્ર, અગ્નિ.
जम्भिका स्त्री० બગાસું.
जम्भिन् पु० न० બીજોરું.
जम्भिन त्रि० બગાસું ખાનાર, બગાસાવાળું.
जम्भीर पु० બીજોરાનું ઝાડ, મરવાનું ઝાડ.
जय पु० જીત, ફતેહ, જીતવું, વશ કરવું, શત્રુને હરાવવો, પરમેશ્વર, ઇન્દ્રનો પુત્ર જયંત, યુધિષ્ઠિર, અગ્નિમંથ વૃક્ષ, તે નામે એક દાનવ, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, ચંદ્રવંશી સંજય રાજાનો એક પુત્ર, ઐલ રાજાનો ઉર્વશીમાં ઉત્પન્ન થયેલ એક પુત્ર, તે નામે એક બ્રાહ્મણ, જનકના વંશનો એક રાજા, સંકૃતિ રાજાનો પુત્ર, ઇક્ષ્વાકુ વંશી એક રાજા, વિષ્ણુનો એક દ્વારપાલ, મહાભારત વગેરે ગ્રંથ, દક્ષિણ દ્વારનું ઘર, સાઠ વર્ષ પૈકી ૨૧ મુ વર્ષ, કાર્તિક સ્વામીનો અનુચર, તે નામે એક નાગ, દ્રુપદ રાજાનો એક પુત્ર, અર્જુન, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
जयक पु० જય મેળવવામાં કુશળ.
जयकारिका स्त्री० રીસામણીનો વેલો.
जयकोलाहल पु० પાસાની એક રમત, વિજયનો કોલાહલ.
जयढक्का स्त्री० વિજય સૂચક ઢક્કા–વાદિત્ર
जयत् त्रि० જય પામતું, જિતતુ.
जयतीर्थ पु० न० તે નામે એક તીર્થ.

जयत्सेन पु० विराट नगरमां गुप्त वेशमां रहेल पांडव नकुल, जे राजानी सेना जय पामती होय ते राजा, मगध देशनो एक राजा, पुरुवंशी एक राजा, सोमवंशी अहीन राजानो एक पुत्र.

जयदत्त पु० इन्द्रनो पुत्र जयंत.

जयदुर्गा स्त्री० ते नामे दुर्गा देवीनी मूर्ति.

जयदेव पु० गीतगोविंद काव्यनो कर्ता एक कवि.

जयद्बल पु० विराट नगरमां गुप्तवेशे रहेनार पांडव सहदेव.

जयद्रथ पु० दुःशला नामनी धृतराष्ट्रनी पुत्रीनो पति पुरुवंशी एक राजा.

जयद्रथवध पु० महाभारतना द्रोणपर्वनुं एक पेटापर्व.

जयद्रथविमोक्षण न० महाभारतना वनपर्वनुं एक पेटापर्व.

जयधर्मन् पु० ते नामे कुरु सेनापति.

जयध्वज पु० कार्तवीर्य अर्जुननो पुत्र एक राजा, विजयनी धजा.

जयन न० घोडा वगेरेनुं बख्तर, विजय, छत.

जयनी स्त्री० ते नामे इन्द्रनी कन्या.

जयन्त पु० ते नामे इन्द्रनो पुत्र, शिव, चंद्र, कपूर, विराटनगरमां गुप्तवेशे रहेनार पांडव भीमसेन, विष्णु, ते नामे एक रुद्र, संगीतप्रसिद्ध एक ताल.

जयन्तिका स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ, हळदर, दुर्गा देवीनी एक सखी.

जयन्ती स्त्री० दुर्गा देवीनी एक शक्ति, इन्द्रनी पुत्री, पताका, वावटो, ते नामे एक वृक्ष, श्रावण वद आठमने दिवसे रोहिणीयोग होय ते, ते नामे एक योग.

जयपत्र न० जयसूचक पत्र-राजकीय एक लेख-दस्तावेज.

जयपाल पु० ब्रह्मा, विष्णु, राजा, नेपाळो.

जयपुत्रक पु० एक जातनो पासो.

जयप्रिय पु० ते नामे विराट राजानो भाई.

जयप्रिय त्रि० विजय जेने प्रिय होय ते.

जयप्रिया स्त्री० कार्तिकस्वामीनी अनुचर एक मातृका.

जयमङ्गल पु० राजाने बेसवा योग्य एक हाथी, संगीतप्रसिद्ध एक ध्रुवक.

जयमङ्गलरस पु० सर्व प्रकारना तावनो नाश करनार वैद्यकप्रसिद्ध एक औषध.

जययज्ञ पु० अश्वमेध यज्ञ.

जयरात पु० कलिंगराजानो एक पुत्र.

जयवत् त्रि० विजयवाळुं, छतवाळुं.

जयवाहिनी स्त्री० इन्द्राणी, जययुक्त सेना.

जयशब्द पु० विजयनो शब्द.

जयश्री स्त्री० विजयलक्ष्मी.

जयसिंह पु० जयपुरनो एक राजा.

जयसेन पु० मगध देशनो एक राजा, आयु राजानो वंशज एक राजा, जेनी सेना विजयवाळी होय तेवो राजा.

जयस्तम्भ पु० विजयसूचक स्तंभ.

जयस्वामिन् पु० कात्यायनना कल्पसूत्रनुं व्याख्यान लखनार एक विद्वान.

जया स्त्री० जयंती वृक्ष, दुर्गा देवीनी एक सखी, भांग, काळी ध्रोख्ड, बन्ने पखवाडीयांनी त्रीज-आठम-तेरश, अग्निमंथ वृक्ष, एक प्रकारनो वावटो-पताका, दुर्गा देवी, हरडे.

जयादित्य पु० व्याकरणग्रंथकार विद्वान.

जयानीक पु० द्रुपदराजानो एक पुत्र, विराट राजानो एक भाई.

जयावती स्त्री० ते नामे कार्तिक स्वामीनी अनुचर एक मातृका देवी.

जयावह त्रि० विजय करनार.

जयावहा स्त्री० भद्रदन्ती वृक्ष.

जयाश्रया स्त्री० जरडीतृण-एक जातनी वनस्पति.

जयाश्व पु० विराट राजानो एक भाई.

जयाह्वा स्त्री० भद्रदन्ती वृक्ष.
जयिन् त्रि० विजय पामनार, विजयवाळुं.
जयिष्णु त्रि० उपरना अर्थ.
जयुस् त्रि० विजयशील, विजय पामनार.
जय्य त्रि० जीतवाने शक्य.
जय्यता त्रि० जीतवाने शक्यता.
जय्यत्व न० उपरनो अर्थ.
जर पु० जरा, घडपण, वृद्धावस्था, विनाश.
जरठ त्रि० घरडुं, वृद्ध, कठिन, कठण, कर्कश, परिपक्व, जीर्ण.
जरठ पु० पांडु राजा.
जरडी स्त्री० एक जातनुं घास.
जरण त्रि० जीर्ण, वृद्ध.
जरण पु० जीरुं, काळुं जीरुं, मंचळ, कामर्द वृक्ष.
जरण न० हिंग, कुष्ठौषधि.
जरणद्रुम पु० अश्वकर्ण वृक्ष.
जरणा स्त्री० काळुं जीरुं, घडपण, स्तुति.
जरणि त्रि० स्तुति करनार.
जरण्या स्त्री० घडपण, वृद्धावस्था.
जरण्यु त्रि० पोतानी स्तुति इच्छनार.
जरत् त्रि० जीर्ण, वृद्ध.
जरतिका स्त्री०तुच्छ गणवा लायक वृद्ध स्त्री.
जरतिन् त्रि० वृद्ध, घरडुं.
जरती स्त्री० वृद्ध स्त्री, घरडी स्त्री
जरत्कर्ण पु० ते नामे एक ऋषि.
जरत्कारु पु० ते नामे एक मुनि.
जरत्कारुप्रिया स्त्री० आस्तीकनी माता मनसा देवी.
जरद्गव पु० घरडो बळद, क्षीण थतो धर्मरूप बळद, एक गीध पक्षी.
जरद्विष पु० अग्नि
जरन्त पु० पाडो
जरन्त त्रि० वृद्ध, घरडुं.
जरन्ती स्त्री० भेंस.
जरमान पु० ते नामे एक ऋषि.
जरसान पु० पुरुष
जरा स्त्री० घडपण, वृद्धावस्था, घडपणनो हेतु, वृद्धावस्थानी अधिष्ठायक देवी, ते नामे एक राक्षसी, स्तुति, क्षीरिणी वृक्ष.
जरातुर त्रि० जीर्ण, वृद्ध, जराग्रस्त.
जरापुष्ट पु० जरासंध राजा.
जरावोध पु० ते नामे एक अग्नि.
जराभीरु पु० कामदेव.
जराभीरु त्रि० घडपणथी भय पामनुं.
जरायणि पु० जरासंध राजा.
जरायु पु० गर्भने वींटाई वळतुं चामडुं-ओळ, गर्भाशय, जटायु पक्षी, अग्निजार वृक्ष, कार्तिक स्वामीनी अनुचर मातृका.
जरायुज त्रि० गर्भने वींटाई वळती ओळमांथी नीकळनार मनुष्य वगेरे प्राणी.
जरायुस पु० जरायु जुओ.
जरासन्ध पु० ते नामे मगध देशनो राजा.
जरासन्धवध पु० महाभारतना सभापर्वनुं एक पेटापर्व.
जरासन्धजित् पु० पांडव भीमसेन.
जरित त्रि० वृद्ध, घरडुं.
जरितारि पु० मंदपाल ऋषिनो मोटो पुत्र.
जरितृ त्रि० स्तुति करनार.
जरिन् त्रि० वृद्ध, घरडुं.
जरिमन् पु० घडपण, वृद्धावस्था.
जरूथ पु० मांस.
जरूथ त्रि० कठोर भाषण करनार, तीक्ष्ण शब्दो बोलनार.
जर्च् तुदा० प०स० सेट् बोलवुं, कहेवुं.
जर्छ् तुदा० प० स० सेट् बोलवुं, कहेवुं.
जर्ज् तुदा० प० स० सेट् कहेवुं, तिरस्कारवुं.
जर्जर पु० इन्द्रध्वज, शैलज जुओ.
जर्जर त्रि०जीर्ण, शिथिल, खंडित, घरडुं, वृद्ध.
जर्जरिता स्त्री०जीर्णता, शिथिलता, घडपण.
जर्जरत्व न० उपरना अर्थ.

जर्जरानना स्त्री० कार्तिकस्वामीनी अनुचर ते नामे एक मातृका.
जर्जरित त्रि० जीर्ण करेल, शिथिल करेल, टुकडा करेल.
जर्जरीक त्रि० घणां छिद्रवाळुं, जरातुर, वृद्ध.
जर्जरीकृत त्रि० शिथिल करेल, जीर्ण करेल, खंडित करेल.
जर्जरीभूत त्रि० शिथिल थयेल, जीर्ण थयेल, खंडित थयेल.
जर्त् तु० प० स० सेट्कडेवुं, तिरस्कारकरवो.
जर्ण त्रि० जीर्ण, जूनुं, वृद्ध.
जर्ण पु० चंद्र, कपुर, झाड.
जर्तिक पु० वाहीक देश.
जर्तिक पु० ब० वाहीक देशमां रहेनार.
जर्तिल पु० जंगली तल.
जर्तु पु० योनि, हाथी.
जर्त्स भ्वा० प०स० सेट् तिरस्कार करवो, बोलवुं, कहेवुं, रक्षण करवुं.
जर्भरि त्रि० भरण पोषण करनार.
जर्हिल पु० जंगली तल.
जल् चु० उभ० स० सेट् आच्छादन करवुं, ढांकवुं.
जल् भ्वा० प० अ० सेट् तीक्ष्ण थवुं, जीवनने उपयोगी क्रिया करवी.
जल त्रि० जड, मूर्ख, बुद्धिमंद.
जल न० पाणी, सुगंधीवाळो-खस, ज्योतिषप्रसिद्धलग्नावधिक चोथुं स्थान, पूर्वाषाढा नक्षत्र, सोनसळी, गायनो गर्भाशय.
जलकण्टक पु० शींगोडुं, मगरमच्छ.
जलकपि पु० शिशुमार नामे एक जलचर प्राणी.
जलकपोत पु० पाणीमां उत्पन्न थनार एक कबुतर.
जलकरङ्क पु० नाळीएर, मेघ, कमळ.
जलकल्क पु० कादव.
जलकाक पु० जळकागडो पक्षी.
जलकाकी स्त्री० जळकागडी पक्षिणी.
जलकाङ्क्ष पु० हाथी.
जलकाङ्क्ष त्रि० पाणी इच्छनार.
जलकाङ्क्षिन् पु० हाथी.
जलकाङ्क्षिन् त्रि० पाणी इच्छनार.
जलकाङ्क्षिणी स्त्री० हाथणी.
जलकाङ्क्षी स्त्री० हाथणी.
जलकान्तार पु० वरुण देव.
जलकामुक पु० कुटुम्बिनी वृक्ष.
जलकामुक त्रि० पाणी इच्छनार.
जलकिराट पु० पाणीमां थतुं जनावर-झूड.
जलकिराटी स्त्री० झूड-मादा.
जलकुक्कुट पु० जलकुकडो.
जलकुक्कुटी स्त्री० जलकुकडी.
जलकुकुभ पु० एक जातनुं जलपक्षी.
जलकुकुभी स्त्री० एक जातनी जलपक्षिणी.
जलकुन्तल पु० शेवाळ.
जलकुब्जक पु० पाणीमां थती एक वनस्पति.
जलकूपी स्त्री० कुवा जेवो पाणीनो कोई खाडो, नानुं तळाव.
जलकूर्म पु० शिशुमार नामे जलचर प्राणी.
जलकूर्मी स्त्री० शिशुमार-मादा.
जलकेश पु० शेवाळ.
जलकेतु पु० ते नामे एक केतु.
जलक्रिया स्त्री० जळथी थती क्रिया-पितृतर्पण वगेरे.
जलक्रीडा स्त्री० पाणीमां रमत.
जलखग पु० जळपक्षी.
जलखगी स्त्री० जळ पक्षिणी.
जलगर्भ पु० जलसूचक गर्भ-ते नामे एक निमित्त.
जलगुल्म पु० पाणीमां पडती घुमरी, काचबो, नानुं तळाव.
जलज पु० महाकाल नामे एक औषधि.
जलज त्रि० पाणीमां जनार.
जलद्रुम पु० संभाळु.

जलचत्वर न० नानु જલાશય
जलचर त्रि० પાણીમાં ફરનાર હરકોઈ પ્રાણી.
जलचारिन त्रि० ઉપરનો અર્થ.
जलचारिन् पु० માછલું.
जलज न० કમળ, શંખ, એક જાતનો હાર.
जलज पु० માછલું, શેવાળ, પાણીમાં થતું નેતર, એક જાતનું ખરાબ પીલુનું ઝાડ, કર્ક વગેરે રાશિ, ચંદ્ર, કપૂર.
जलज त्रि० પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.
जलजकुसुमयोनि पु० બ્રહ્મા.
जलजन्तु पु० હરકોઈ જળનું પ્રાણી.
जलजन्तुका स्त्री० જળો.
जलजन्मन् न० કમળ.
जलजम्बूका स्त्री० પાણીમા ઉત્પન્ન થનાર એક જાતનુ જાંબુનું ઝાડ.
जलजाजीव पु० જળચર પ્રાણીઓને મારી ખાનાર–તે ઉપર જીવન ચલાવનાર.
जलजिह्व पु० મગરમચ્છ.
जलजीविन् पु० માછલા વગેરે જલજંતુ મારી જીવનાર.
जलडिम्ब पु० शम्बूक જુઓ.
जलतण्डुलीय पु० એક જાતનુ શાક.
जलतरङ्ग पु० પાણીનું મોજું, તરંગ.
जलतापिक पु० એક જાતનુ માછલું.
जलतापिन् पु० ઉપરનો અર્થ.
जलतायिक पु० કાકમાચી વનસ્પતિ.
जलताल पु० એક જાતનું માછલું
जलतिक्तिका स्त्री० शल्लकी વૃક્ષ.
जलत्रा स्त्री० છત્ર, છત્રી.
जलत्रास पु० પાણીનોત્રાસ,પાણી જોઇનેભય.
जलत्रास त्रि० પાણીથી જેને ભય હોય તે,
जलद पु० મેઘ, કપૂર, નાગરમોથ.
जलद त्रि० પાણી આપનાર.
जलदकाल पु० વર્ષા કાળ.
जलदक्षय पु० શરદ્ઋતુ
जलदर्दुर पु० પાણીરૂપી દર્દુર વાદિત્ર–જલતરંગ વાદિત્ર
जलदपङ्क्ति स्त्री० મેઘની પંક્તિ.
जलदागम पु० વર્ષા કાળ.
जलदान न० પાણી આપવું તે.
जलदाभ त्रि० મેઘના જેવું કાળું, વગેરે.
जलदाशन पु० સાગનુ ઝાડ.
जलदुर्ग न० પાણીથી વીંટાયેલ કિલ્લો, પાણીરૂપ કિલ્લો.
जलदेव पु० પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર, પાણીનો દેવ વરુણ, પાણીમા રહેલ દેવ
जलदेवता स्त्री० ઉપરના અર્થ.
जलद्राक्षा स्त्री० એક જાતનું શાક
जलद्रोणी स्त्री० વહાણમાથી પાણી સીંચવાનું એક પાત્ર.
जलद्वीप पु० તે નામે એક બેટ.
जलधर पु० મેઘ, મોથ, સમુદ્ર, તિનિશ વૃક્ષ.
जलधरमाला स्त्री० મેઘની હાર, તે નામે છંદ.
जलधार पु० શાકદ્વીપમા આવેલ એક પર્વત.
जलधारा स्त्री० પાણીની ધાર.
जलधि पु० સમુદ્ર, ચારની સંખ્યા.
जलधिगा स्त्री० નદી, સમુદ્રગામિની હરકોઈ નદી.
जलधिज पु० ચંદ્ર, કપૂર.
जलधिज त्रि० સમુદ્રમા ઉત્પન્ન થનાર.
जलधिजा स्त्री० લક્ષ્મી.
जलधितनया स्त्री० લક્ષ્મી.
जलधेनु स्त्री० દાન માટે કલ્પેલી જળમય ગાય.
जलनकुल पु० એક જાતનું જલજંતુ.
जलनिधि पु० સમુદ્ર, ચારની સંખ્યા.
जलनिर्गम पु० પાણીને નીકળવાનો માર્ગ, પાણીનું નીકળવું.
जलनीलिका स्त्री० શેવાળ.
जलनीली स्त्री० શેવાળ.
जलन्धम पु० તે નામે એક દાનવ.
जलन्धमा स्त्री० કૃષ્ણથી સત્યભામામા જન્મેલી એક કન્યા.

जलन्धर पु० ते नामे એક ऋषि, ते नामे એક અસુર, યોગના અંગરૂપ તે નામે બંધ.
जलपक्षिन् पु० જલચર પક્ષી.
जलपटल न० મેઘ, પાણીનો સમૂહ.
जलपति पु० વરૂણ દેવ, સમુદ્ર, પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર.
जलपथ पु० જળરૂપ માર્ગ, પાણીનો માર્ગ નેક–નહેર.
जलपात्र न० પાણીનું પાત્ર.
जलपान न० પાણી પીવું.
जलपारावत पु० પાણીનુ કબૂતર.
जलपारावती स्त्री० પાણીનુ કબૂતર–માદા.
जलपित्त न० અગ્નિ
जलपिप्पली स्त्री० જલપીપર ઔષધિ
जलपुष्प न० કમળ વગેરે.
जलपूर पु० પાણીનો સમૂહ, પાણીનું પૂર.
जलपृष्ठजा स्त्री० શેવાળ.
जलप्रदान न० પાણી આપવું, પ્રેત વગેરેને ઉદ્દેશી જળ આપવું તે.
जलप्रदानिक न० મહાભારતના સ્ત્રીપર્વનું એક પેટાપર્વ.
जलप्रपा स्त्री० પાણીનું પરબ.
जलप्रान्त पु० પાણીની સમીપનુ સ્થાન
जलप्राय न० પુષ્કળ જળવાળો દેશ–કચ્છ વગેરે
जलप्रिय पु० ચાતક પક્ષી–બપૈયો.
जलप्रिय त्रि० પાણી જેને પ્રિય હોય તે
जलप्रिया स्त्री० ચાતક પક્ષિણી
जलप्लव पु० એક જાતનું જલજંતુ.
जलप्लावन न० પાણીનુ પૂર.
जलफल न० શીંગોડું.
जलबन्ध पु० પાણીનો બાંધેલો બંધ–પૂલ–પાળ વગેરે.
जलबन्धक पु० ઉપરનો અર્થ.
जलबालक पु० વિંધ્યાચલ પર્વત.
जलबालिका स्त्री० વીજળી.
जलबिम्ब पु० न० પાણીનો પરપોટો.
जलबिल्व पु० કરચલો, નાનુ જલાશય.
जलबुद्बुद न० પાણીનો પરપોટો
जलब्राह्मी स्त्री० हिलमोची वनस्पति
जलभू पु० મેઘ, એક જાતનું કપૂર.
जलभू स्त्री० જલના આધારરૂપ જમીન.
जलभू त्रि० પાણીમા ઉત્પન્ન થનાર.
जलभृत् पु० મેઘ, એક જાતનુ કપૂર.
जलभृत् त्रि० જળને ધારણ કરી રાખનાર ઘડો વગેરે.
जलमक्षिका स्त्री० પાણીની માખી.
जलमण्डूक न० जलदर्दुर જુઓ.
जलमद्गु पु० પાણીનુ એક જાતનુ પક્ષી.
जलमधूक पु० પાણીની પાસે થયેલ એક જાતનો મહુડો.
जलमय त्रि० પાણીમય, પાણીસ્વરૂપ.
जलमय पु० ચંદ્ર, ચંદ્ર લોકમાં વસનારાઓનો જલમય દેહ.
जलमसि पु० મેઘ, એક જાતનુ કપૂર.
जलमातृका स्त्री० જળમા રહેલી સાત માતૃકાઓ પૈકી હરકોઈ.
जलमार्ग पु० પાણીનો રસ્તો, પાણીરૂપ રસ્તો, પાણીમા માર્ગ.
जलमार्जार पु० પાણીનો બિલાડો.
जलमार्जारी स्त्री० પાણીની બિલાડી.
जलमुच पु० મેઘ, એક જાતનુ કપૂર, નાગરમોથ.
जलमुच् त्रि० પાણી મૂકનાર, પાણી છોડનાર.
जलमूर्ति पु० શિવ
जलमूर्तिका स्त्री० બરફ, પાણીનો કરો.
जलमोद न० સુગંધી વાળો–ખસ
जलयन्त्र न० ફુવારો, પાણી ઉંચે ખેંચવાનુ યંત્ર.
जलयन्त्रगृह न० ચોતરફ જળ હોય તેવા પ્રદેશમા કરેલું ઘર, ફુવારાવાળું ઘર.
जलयन्त्रमन्दिर न० ઉપરના અર્થ.

जलयात्रा स्त्री० शुभ कर्म करवा माटे पाणी लेवा जवुं ते.
जलयान न० वहाण, आगबोट वगेरे.
जलरङ्क पु० बगलो पक्षी.
जलरङ्की स्त्री० बगली पक्षिणी.
जलरञ्ज पु० बगलो पक्षी.
जलरञ्जी स्त्री० बगली
जलरण्ड पु० पाणीमा पडती चकरी–घुमरी, पाणीनो कण, सर्प.
जलरण्डी स्त्री० सापेण.
जलरस पु० मीठुं, लवण, पाणीनो रस
जलराक्षसी स्त्री० जळमा रहेली राक्षसी, सिंहिका नामनी राक्षसी.
जलराशि पु० पाणीनो समूह, समुद्र
जलरुण्ड पु० जलरण्ड जुओ.
जलरुण्डी स्त्री० सापेण.
जलरुह न० कमळ
जलरुह त्रि० पाणीमा उगनार.
जलरुह न० कमळ.
जलरुह त्रि० पाणीमा उगनार
जलरूप पु० मगरमच्छ.
जलरूप न० पाणीनु रूप–स्वरूप.
जलरूपी स्त्री० मगरमच्छ–मादा
जललता स्त्री० तरंग, मोजु.
जलवत् त्रि० पाणीवाळुं.
जलवरण्ट पु० एक जातनु नण
जलवल्कल पु० कुम्भिका नामे वनस्पति
जलवल्लिका स्त्री० शीगोडानो वेलो.
जलवल्ली स्त्री० उपरनो अर्थ.
जलवाद्य न० हाथ मारना वादित्र जेनो अवाज थाय तेवुं पाणी.
जलवानीर पु० पाणीमा थतु नेतर.
जलवायस पु० जळकागडो पक्षी
जलवायसी स्त्री० जळ कागडी
जलवालक पु० विन्ध्याचळ पर्वत
जलवालिका स्त्री० विजळी
जलवास न० एक जातनु कंद,सुगंधी वाळो-खस, पाणीमा वसवु.
जलवाह पु० मेघ, कपूर, नागरमोथ.
जलवाह त्रि० पाणी वहेनार, पाणी लई जनार.
जलवाहक पु० मेघ, कपूर, मोथ
जलवाहक त्रि० पाणी वही जनार–लइ जनार.
जलवाहन न० पाणी वहेवुं, पाणी लइ जवु ते.
जलवाहनी स्त्री० पाणी वहेनारी.
जलविडाल पु० पाणीनो बीलाडो
जलविडाली स्त्री० पाणीनी बीलाडी
जलविन्दुज त्रि० पाणीना टीपामाथी थनार.
जलविन्दुजा स्त्री० एक जातनी साकर.
जलविषुव न० राशिचक्रमानु तुलाराशि-रूप स्थान.
जलविषुवत् न० उपरनो अर्थ.
जलवृश्चिक पु० एक जातनुं माछलु.
जलवेतस पु० पाणीमा थतु नेतर.
जलवैकृत न० दुष्ट निमित्तसूचक नदी वगेरेना पाणीमा कंई विकार
जलव्यध पु० एक जातनु माछलुं.
जलव्याल पु० एक जातनो पाणीनो सर्प, पाणीनु कोइ हिंसक प्राणी
जलव्याली स्त्री० एक जातनी पाणीनी सापेण
जलशय पु० विष्णु–नारायण
जलशयन पु० उपरनो अर्थ.
जलशायिन पु० विष्णु–नारायण
जलशुक्ति स्त्री० शम्बूक जुओ.
जलशूक न० शेवाळ.
जलशूकर पु० मगरमच्छ
जलसन्ध पु० धृतराष्ट्रनो एक पुत्र
जलसमुद्र पु० लवण समुद्र वगेरे सात समुद्रमानो एक समुद्र.

जलसरम न० ते नामे એક सरोवर.
जलसर्पिणी स्त्री० જળો.
जलसूचि स्त्री० એક જાતનું માછલું, જળો, જલકાકડી, શીંગોડું, શિશુમાર જલજંતુ.
जलसूचि पु० જળકાગડો.
जलस्तम्भ न० જળને થંભાવી દેવાનો મંત્ર વગેરે, જળને થંભાવી દેવું તે.
जलस्तम्भन न० ઉપરના અર્થ.
जलस्तम्भनविद्या स्त्री० પાણીને થંભાવી દેવાની વિદ્યા.
जलस्थ त्रि० પાણીમાં રહેનાર.
जलस्था स्त्री० એક જાતની ધ્રોખડ.
जलद्द न० નાનું પાણીના યંત્રવાળું-ફુવારાવાળું ઘર.
जलहरण न० પાણીને એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે લઇ જવું તે, તે નામે એક છંદ.
जलहस्तिन् पु० પાણીમાં થનારૂં હાથી જેવું એક પ્રાણી.
जलहार त्रि० પાણી લઇ જનાર-વહી જનાર.
जलहारिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
जलहास पु० પાણીનું ફીણ, સમદરફીણ-સમુદ્રફીણ.
जलहोम पु० વૈશ્વદેવ વગેરે હોમ.
जलहद पु० પુષ્કળ પાણીવાળો ધરો.
जलाकर पु० સમુદ્ર.
जलाका स्त्री० જળો.
जलाकाश पु० જળમાં પ્રતિબિંબવાળું આકાશ, જળયુક્ત આકાશ.
जलाक्षी स्त्री० જલપીપર વનસ્પતિ.
जलाखु पु० ઉંદર જેવું પાણીમાં થતું પ્રાણી.
जलाञ्चल न० શેવાળ, પોતાની મેળે પાણીનું નીકળવું.
जलाञ्जलि पु० પાણીથી ભરેલો ખોબો, પિતૃતર્પણ વગેરે ક્રિયા.
जलाटन पु० કંકપક્ષી.
जलाटन न० પાણીમાં ઘુમવું.
जलाटनी स्त्री० કંકપક્ષિણી, જળો.
जलाण्टक पु० મહાન મગરમચ્છ.
जलाण्टकी स्त्री० મોટો મગરમચ્છ-માદા.
जलाण्डक न० પોતાધાન જુઓ.
जलात्मक त्रि० જળમય, પાણીરૂપ.
जलात्मिका स्त्री० જળો.
जलात्यय पु० શરદઋતુ, પાણીનું દૂર થવું તે.
जलाधार पु० તળાવ વગેરે જલાશય.
जलाधिदैवत पु० न० વરૂણ દેવ
जलाधिदैवत न० પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર.
जलाधिप पु० વરૂણ દેવ, સૂર્ય વગેરે ગ્રહ.
जलानुसार पु० પાણીની પેઠે જવું, પાણીની પેઠે અનુસરવું.
जलान्तक पु० સાત સમુદ્રોમાંનો એક સમુદ્ર, શ્રીકૃષ્ણનો સત્યભામામા થયેલો એક પુત્ર.
जलाम्बिका स्त्री० કુવો.
जलायुका स्त्री० જળો.
जलार्क पु० જળમાં પ્રતિબિંબ પડેલ સૂર્ય.
जलार्णव पु० સાત સમુદ્રોપૈકી છેલ્લો મીઠા પાણીનો સમુદ્ર.
जलार्द्र त्रि० પાણીથી ભીનું.
जलार्द्र न० પાણીથી ભીનું વસ્ત્ર.
जलालु पु० પાણીમા થતું એક જાતનું આલુનું ઝાડ.
जलालुफ न० કમળકંદ.
जलालुका स्त्री० જળો.
जलालोका स्त्री० જળો.
जलावर्त पु० પાણીની ઘુમરી, પાણીનું પોતાની મેળે ભમવું.
जलावास पु० માછલું, પાણીમા રહેવું.
जलावास त्रि० પાણીમાં રહેનાર.
जलाविल त्रि० પાણીથી મેલું, પાણીના ડાઘવાળું.
जलावुका स्त्री० જળો.
जलाशय पु० સુગંધી વાળો-ખસ, તે નામે એક ગંધદ્રવ્ય, સમુદ્ર, તળાવ વગેરે જ-

जलयात्रा स्त्री० શુભ કર્મ કરવા માટે પાણી લેવા જવું તે.
जलयान न० વહાણ, આગબોટ વગેરે.
जलरङ्क पु० બગલો પક્ષી.
जलरङ्की स्त्री० બગલી પક્ષિણી.
जलरञ्ज पु० બગલો પક્ષી.
जलरञ्जी स्त्री० બગલી.
जलरण्ड पु० પાણીમાં પડતી ચકરી-ઘુમરી, પાણીનો કણ, સર્પ.
जलरण्डी स्त्री० સાપેણ.
जलरस पु० મીઠું, લવણ, પાણીનો રસ.
जलराक्षसी स्त्री० જળમાં રહેલી રાક્ષસી, સિંહિકા નામની રાક્ષસી.
जलराशि पु० પાણીનો સમૂહ, સમુદ્ર.
जलरुण्ड पु० जलरण्ड જુઓ.
जलरुण्डी स्त्री० સાપેણ.
जलरुह् न० કમળ.
जलरुह् त्रि० પાણીમા ઉગનાર.
जलरुह न० કમળ.
जलरुह त्रि० પાણીમાં ઉગનાર.
जलरूप पु० મગરમચ્છ.
जलरूप न० પાણીનું રૂપ-સ્વરૂપ.
जलरूपी स्त्री० મગરમચ્છ-માદા.
जललता स्त्री० તરંગ, મોજું.
जलवत् त्रि० પાણીવાળું.
जलवरण्ट पु० એક જાતનુ વ્રણ.
जलवल्कल पु० कुम्भिका નામે વનસ્પતિ.
जलवल्लिका स्त्री० શીંગોડાનો વેલો.
जलवल्ली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
जलवाद्य न० હાથ મારતાં વાદિત્ર જેવો અવાજ થાય તેવું પાણી.
जलवानीर पु० પાણીમાં થતું નેતર.
जलवायस पु० જળકાગડો પક્ષી.
जलवायसी स्त्री० જળ કાગડી.
जलवालक पु० વિંધ્યાચળ પર્વત.
जलवालिका स्त्री० વિજળી.
जलवास न० એક જાતનું કંદ,સુગંધી વાળો-ખસ, પાણીમાં વસવું.
जलवाह पु० મેઘ, કપૂર, નાગરમોથ.
जलवाह त्रि० પાણી વહેનાર, પાણી લઈ જનાર.
जलवाहक पु० મેઘ, કપૂર, મોથ.
जलवाहक त्रि० પાણી વહી જનાર-લઇ જનાર.
जलवाहन न० પાણી વહેવું, પાણી લઇ જવું તે.
जलवाहनी स्त्री० પાણી વહેનારી.
जलविडाल पु० પાણીનો બીલાડો.
जलविडाली स्त्री० પાણીની બીલાડી.
जलविन्दुज त्रि० પાણીના ટીપામાંથી થનાર.
जलविन्दुजा स्त्री० એક જાતની સાકર.
जलविषुव न० રાશિચક્રમાનું તુલારાશિ-રૂપ સ્થાન.
जलविषुवत् न० ઉપરનો અર્થ.
जलवृश्चिक पु० એક જાતનું માછલું.
जलवेतस पु० પાણીમા થતું નેતર.
जलवैकृत न० દુષ્ટ નિમિત્તસૂચક નદી વગેરેના પાણીમાં કંઈ વિકાર.
जलव्यध पु० એક જાતનું માછલું
जलव्याल पु० એક જાતનો પાણીનો સર્પ, પાણીનું કોઇ હિંસક પ્રાણી.
जलव्याली स्त्री० એક જાતની પાણીની સાપેણ.
जलशय पु० વિષ્ણુ-નારાયણ.
जलशयन पु० ઉપરનો અર્થ.
जलशायिन् पु० વિષ્ણુ-નારાયણ.
जलशुक्ति स्त्री० शम्बूक જુઓ.
जलशूक न० શેવાળ.
जलशूकर पु० મગરમચ્છ.
जलसन्ध पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
जलसमुद्र पु० લવણ સમુદ્ર વગેરે સાત સમુદ્રમાનો એક સમુદ્ર.

जलमग्न न० ते नामे एक सरोवर
जलमर्पिणी स्त्री० जळो.
जलमूचि स्त्री० एक जातनुं माछलुं, जळो, जलकाकडी, शीगोडुं, शिशुमार जळजंतु.
जलसूचि पु० जळकागडो.
जलस्तम्भ न० जळने थंभावी देवानो मंत्र वगेरे, जळने थंभावी देवुं ते.
जलस्तम्भन न० उपरना अर्थ.
जलस्तम्भनविद्या स्त्री० पाणीने थंभावी देवानी विद्या.
जलस्थ त्रि० पाणीमा रहेनार.
जलस्था स्त्री० एक जातनी ध्रोखड
जलह न० नानुं पाणीना यंत्रवाळुं-फुवारावाळुं घर
जलहरण न० पाणीने एक ठेकाणेथी बीजे ठेकाणे लइ जवुं ते, ते नामे एक छंद.
जलहस्तिन् पु० पाणीमा थनार हाथी जेवुं एक प्राणी.
जलहार त्रि० पाणी लइ जनार-वही जनार.
जलहारिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
जलहास पु० पाणीनुं फीण, समुद्रफीण-समुद्रफीण.
जलहोम पु० वैश्वदेव वगेरे होम
जलह्रद पु० पुष्कळ पाणीवाळो धरो
जलाकर पु० समुद्र
जलाका स्त्री० जळो.
जलाकाश पु० जळमा प्रतिबिंबवाळुं आकाश, जळयुक्त आकाश.
जलाक्षी स्त्री० जळपीपर वनस्पति
जलाखु पु० उंदर जेवु पाणीमा थतु प्राणी
जलाञ्चल न० गेरुळो, पोतानी मेळे पाणीनु नीकळवुं.
जलाञ्जलि पु० पाणीथी भरेलो खोबो, पितृतर्पण वगेरे क्रिया.
जलाटन पु० टंकपक्षी
जलाटन न० पाणीमा घूमवुं
जलाटनी स्त्री० टंकपक्षिणी, जळो
जलाण्टक पु० महान मगरमच्छ.
जलाण्टकी स्त्री० मोटो मगरमच्छ-मादा
जलाण्डक न० पोताधान लुगडो.
जलात्मक त्रि० जळमय, पाणीरूप
जलात्मिका स्त्री० जळो.
जलात्यय पु० शरदऋतु, पाणीनुं दूर थवुं ते.
जलाधार पु० तळाव वगेरे जळाशय.
जलाधिदैवत पु० न० वरुण देव
जलाधिदैवत न० पूर्वाषाढा नक्षत्र.
जलाधिप पु० वरुण देव, सूर्य वगेरे ग्रह.
जलानुसार पु० पाणीनी पेठे जवुं, पाणीनी पेठे अनुसरवुं.
जलान्तक पु० सात समुद्रोमानो एक समुद्र, श्रीकृष्णनो सत्यभामामा थयेलो एक पुत्र.
जलाम्बिका स्त्री० कुवो.
जलायुका स्त्री० जळो.
जलार्क पु० जळमां प्रतिबिंब पडेल सूर्य.
जलार्णव पु० सात समुद्रोपैकी छेवो मीठा पाणीनो समुद्र.
जलार्द्र त्रि० पाणीथी भीनुं.
जलार्द्रा न० पाणीथी भीनु वस्त्र.
जलालु पु० पाणीमा थतु एक जातनुं आलुनुं झाड.
जलालुक न० कमळकंद.
जलालुका स्त्री० जळो
जलालोका स्त्री० जळो.
जलावर्त पु० पाणीनी घुमरी, पाणीनु पोतानी मेळे भमवुं.
जलाशय पु० माछलुं, पाणीमा रहेवुं.
जलाशय त्रि० पाणीमा रहेनार.
जलाविल त्रि० पाणीथी मेलुं, पाणीना डहोळाणुं.
जलावुका स्त्री० जळो.
जलाशय पु० सुगंधी वाळो-खस, ते नामे एक मत्स्य, समुद्र, तळाव वगेरे जळ-

લાશય, શીંગોડું, શીંગોડાનો વેલો.

जलाशयोत्सर्ग પુ૦ કુવો વગેરે જલાશયની પ્રતિષ્ઠા.

जलाशयिन् ત્રિ૦ પાણીમા શયન કરનાર-સુનાર.

जलाशायिन् પુ૦ વિષ્ણુ-નારાયણ.

जलाश्रय પુ૦ જલાશય જુઓ, બગલો.

जलाश्रया સ્ત્રી૦ એક જાતનું ઘાસ, બગલી.

जलाष ન૦ સુખ, પાણી.

जलाष ત્રિ૦ સુખનું કારણ.

जलाषाह् ત્રિ૦ પાણીને સહન કરનાર.

जलाटीला સ્ત્રી૦ ચોખંડું કોઇ તળાવ.

जलासुका સ્ત્રી૦ જળો.

जलाह्वय પુ૦ કમળ.

जलिका સ્ત્રી૦ જળો.

जलुका સ્ત્રી૦ જળો.

जलूका સ્ત્રી૦ જળો.

जलेचर પુ૦ હંસ વગેરે.

जलेचर ત્રિ૦ હરકોઈ જલચર.

जलेचरी સ્ત્રી૦ હંસલી વગેરે પક્ષિણી.

जलेच्छया સ્ત્રી૦ हस्तिशुण्डा વૃક્ષ.

जलेज ન૦ કમળ.

जलेज ત્રિ૦ પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.

जलेजात ન૦ કમળ

जलेजात ત્રિ૦ પાણીમાં ઉત્પન્ન થયેલ.

जलेन्द्र પુ૦ વરુણ દેવ, મહાદેવ, જંભલ નામનો એક યક્ષ.

जलेन्धन પુ૦ વાડવાગ્નિ, સૂર્યનું વીજળી વગેરે તેજ.

जलेभ પુ૦ પાણીનો હાથી.

जलेभी સ્ત્રી૦ પાણીની હાથણી.

जलेयु પુ૦ પુરુવંશી રૌદ્રાશ્વ રાજાનો પુત્ર.

जलेरुह ન૦ કમળ.

जलेरुह ત્રિ૦ પાણીમાં ઉગનાર.

जलेरुहा સ્ત્રી૦ कुटुम्बिनी વૃક્ષ.

जलेला સ્ત્રી૦ કાર્તિક સ્વામીની અનુચર તે નામે એક માતૃકા.

जलेवाह પુ૦ પાણીમાં ડુબકી મારી પાણીમાં પડેલ પદાર્થ ખોળી કાઢનાર.

जलेश પુ૦ વરુણ દેવ, સમુદ્ર, સૂર્ય વગેરે ગ્રહ.

जलेशय પુ૦ વિષ્ણુ-નારાયણ, માછલું.

जलेशय ત્રિ૦ પાણીમાં સૂનાર, પાણીમાં રહેનાર.

जलेश्वर પુ૦ જલેશ જુઓ.

जलौका સ્ત્રી૦ પાણીનો એક સાપ, જળો.

जलोच्छ्वास પુ૦ વધી ગયેલા પાણીને નીકળવાનો માર્ગ, નેક, પાણીનું છલકાઇ જવું તે

जलोदर ન૦ પેટનો એક રોગ.

जलोद्धतगति સ્ત્રી૦ તે નામે એક છંદ.

जलोद्भव ત્રિ૦ પાણીમાં ઉત્પન્ન થનાર.

जलोद्भव પુ૦ હિમાલય પાસે આવેલ દેશ.

जलोद्भवा સ્ત્રી૦ લઘુબ્રાહ્મી વનસ્પતિ.

जलोद्भूत ત્રિ૦ પાણીમાં ઉત્પન્ન થયેલ.

जलोद्भूता સ્ત્રી૦ એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.

जलोरग પુ૦ પાણીનો સાપ.

जलोरगा સ્ત્રી૦ જળો.

जलौकस् ત્રિ૦ પાણીમાં રહેનાર.

जलौकस् સ્ત્રી૦ જળો.

जलौकस પુ૦ જળો.

जलौकसी સ્ત્રી૦ જળો.

जलौका સ્ત્રી૦ जलोका જુઓ.

जल्प् ભ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ બોલવું, કહેવું, બડબડવું, બકવું, अनु + કહ્યા પછી ઉત્તર કહેવો, अभि + સામે કહેવું, प्रति + પ્રત્યુત્તર કહેવો, वि + अति + અન્યોન્ય-સામ સામા કહેવું.

जल्प પુ૦ કહેવુ, બોલવું, બડબડવું, પારકા મતનું ખંડન કરી પોતાના મતને સ્થાપવારૂપ વિજિગીષુની વાતચીત.

जल्पक ત્રિ૦ બોલનાર, બકનાર, બડબડ કરનાર, નહિ બોલવાનું બોલનાર.

जल्पन त्रि० ઉપરના અર્થ.
जल्पन न० બોલવું, કહેવું, બકવું
जल्पाक त्रि० બોલનાર, કહેનાર, બકનાર.
जल्पाकी स्त्री० બહુ બોલકી, વાતોડીયણ સ્ત્રી.
जल्पित त्रि० બોલેલ, કહેલ, બકેલ.
जल्पित न० બોલવું, કહેવું, બકવું.
जल्पितृ त्रि० બોલનાર, કહેનાર, બકનાર.
जल्पिन् त्रि० ઉપર પ્રમાણે અર્થ.
जल्हु पु० અગ્નિ.
जव पु० વેગ, વેગથી દોડી જનાર દૂત.
जव त्रि० વેગવાળું.
जवन न० વેગ.
जवन पु० વેગવાળો કોઇ દેશ, એક જાતનો મૃગ, ઘોડો, એક મ્લેચ્છ જાતિ.
जवन त्रि० વેગવાળું.
जवनाल न० એક જાતનું ફળ-ધાન્ય-જુવાર.
जवनिका स्त्री० પડદો, કનાત, ચક.
जवनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ, વેગવાળી સ્ત્રી, તે નામે એક ઔષધિ.
जवस् पु० વેગ.
जवस न० ઘાસ.
जवा स्त्री० जपा જુઓ.
जवादि न० એક જાતનું સુગંધી દ્રવ્ય.
जवाधिक पु० અત્યંત વેગવાળો ઘોડો.
जवाधिक त्रि० અત્યંત વેગવાળું.
जवानिल पु० અત્યંત વેગવાળો પવન.
जवापुष्प पु० જાસૂદ નામે ફૂલઝાડ.
जविन् त्रि० વેગવાળું.
जविन पु० ચોવક વૃક્ષ.
जविष्ठ त्रि० અત્યંત વેગવાળું.
जवीयस् त्रि० અત્યંત વેગવાળું.
जष् भ्वा० उभ० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું.
जंस् चु० उभ० स० सेट् રક્ષણ કરવું
जम् दिवा० प० स० सेट् મૂકવું, છોડી મૂકવું.
जम् चु० उभ० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું, અનાદર કરવો, તિરસ્કારવું.
जस् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
जसु पु० આયુધ, હથિયાર.
जसुरि पु० વજ્ર.
जसुरि त्रि० પીડા પામેલ, ક્ષયયુક્ત.
जस्वन त्रि० ઉપક્ષય કરનાર.
जहक पु० કાળ, સર્પની કાચળી.
जहक त्रि० બાળક, ત્યાગી-ત્યાગ કરનાર.
जहका स्त्री० ગાત્રસંકોચની.
जहत् त्रि० ત્યાગ કરતું, તજતું.
जहत्स्वार्था स्त्री० તે નામે એક લક્ષણા.
जहदजहल्लक्षणा स्त्री० તે નામે એક લક્ષણા.
जहल्लक्षणा स्त्री० જહત્સ્વાર્થા લક્ષણા.
जहा स्त्री० મુંડેરી વનસ્પતિ.
जहानक पु० પ્રલય.
जहिजोड अव्य० 'ત્યાગ કર' અને જોડ' એમ જેમાં કહેવામાં આવે તે ક્રિયા.
जहिस्तम्ब अव्य० 'ત્યાગ કર અને થંભાવ' એમ જેમાં કહેવાય તે ક્રિયા
जहु पु० છોકરું, સંતાન, તે નામે કુરુવંશી એક રાજા.
जन्हु पु० ભરતવંશી એક રાજા.
जन्हुकन्या स्त्री० ગંગા નદી.
जन्हुतनया स्त्री० ગંગા નદી.
जन्हुसप्तमी स्त्री० વૈશાખ શુદ સાતમ.
जन्हुसुता स्त्री० ગંગા નદી.
जहन न० પાણી.
जा स्त्री० માતા, દીયરની વહુ-દેરાણી.
जागत त्रि० જગતી છંદસંબંધી મંત્ર વગેરે.
जागत त्रि० પૃથ્વી ઉપર થનાર-હોનાર.
जागत न० તે નામે એક સામવેદનો ભાગ.
जागर पु० જાગ્રત અવસ્થા-જાગવું, જાગરણ, સમગ્ર વસ્તુના પ્રકાશરૂપ અંતઃકરણની એક વૃત્તિ.
जागरूक त्रि० જાગનાર, જાગ્રત.
जागरण न० જાગવું, ઉજાગરો કરવો.

जागरा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
जागरित न० जागरण જુઓ, ઇંદ્રિયોદ્વારા વિષયોનું જ્ઞાન.
जागरित त्रि० જાગેલ.
जागरितस्थान पु० વેદાંતિમતપ્રસિદ્ધ વૈશ્વાનર આત્મા.
जागरितान्त पु० જાગ્રત અવસ્થાની મધ્યે વિજ્ઞેય.
जागरितृ त्रि० જાગનાર, જાગવાના સ્વભાવવાળું.
जागरिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
जागरिष्णु त्रि० जागरितृ જુઓ.
जागरूक त्रि० जागरितृ જુઓ.
जागर्त्ति स्त्री० જાગરણ, જાગવું તે.
जागर्य्या स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
जागुड पु० તે નામે એક દેશ
जागुड त्रि० જાગુડ દેશમા રહેનાર, જાગુડ દેશમા થનાર–હોનાર
जागुड न० કેસર.
जागृ अदा० प० अ० सेट् જાગવું.
जागृवि पु० રાજા, અગ્નિ
जागृवि त्रि० જાગરણ કરનાર, જાગવાના સ્વભાવવાળું.
जाग्रत् त्रि० જાગતુ, સાવધાન, અપ્રમાદી, પ્રકાશમાન.
जाग्रिया स्त्री० જાગવું, જાગરણ.
जाघनी स्त्री० સાથળ
जाङ्गल पु० જંગલમય, વનપ્રાય, જંગલી, જંગલમા હોનાર–થનાર.
जाङ्गल न० જંગલી પશુનું માંસ, જંગલનુ પાણી.
जाङ्गल पु० તે નામે એક દેશ, કપિંજલ પક્ષી.
जाङ्गलपथिक त्रि० જંગલને માર્ગે આણેલ, જંગલને માર્ગે જનાર.
जाङ्गली स्त्री० કપિંજલ પક્ષિણી
जाङ्गुल न० ઝેર
जाङ्गुलि पु० વિષવૈદ્ય–ગારૂડી–વાદીલોક.
जाङ्गुलिक पु० ઉપરનો અર્થ.
जाङ्गुली स्त्री० વિષવિદ્યા-ઝેર ઉતારવાની વિદ્યા.
जाङ्घनी स्त्री० જાંઘ, સાથળ.
जाङ्घि त्रि० જાંઘ સંબંધી, સાથળ સંબંધી, જાંઘમા હોનાર–થનાર
जाङ्घिक त्रि० દોડનાર, દૂતનું કામ કરનાર
जाङ्घिक पु० ઉંટ, શીકારી પશુ.
जाङ्घिकी स्त्री० ઉંટડી.
जाजलि पु० તે નામે એક ઋષિ
जाजिन् त्रि० યુદ્ધ કરવાના સ્વભાવવાળું, શૂરવીર.
जाज्झालि पु० એક જાતનું ઝાડ.
जाटलि पु० ઉપરનો અર્થ.
जाटालिका स्त्री० કાર્તિકસ્વામીની અનુચર એક માતૃકા.
जाटासुरि पु० જટાસુરનો પુત્ર.
जाटिलिक स्त्री० જટિલિકાનો પુત્ર.
जाठर पु० જઠરાગ્નિ, પેટમાં રહેલ અગ્નિ, કાર્તિકસ્વામીનો એક અનુચર.
जाठर त्रि० જઠર સંબંધી–પેટ સંબધી.
जाठर्य त्रि० પેટમાં હોનાર રોગ વગેરે.
जाडार पु० જડનો પુત્ર.
जाड्य न० જડતા, જડપણું, મૂર્ખતા.
जाड्यारि पु० બીજોરૂ.
जात त्रि० ઉત્પન્ન થયેલ, પ્રકટ થયેલ, જન્મેલ.
जात न० જન્મ, સમૂહ.
जातक त्रि० ઉત્પન્ન થયેલ, સુંદર.
जातक पु० હોરાતંત્ર.
जातकचक्र न० જન્મેલાનું શુભ અશુભ સૂચવનાર એક ચક્ર.
जातकर्मन् न० જાતકર્મ–પુત્ર જન્મ નિમિત્તે પિતાએ કરવાનો એક સંસ્કાર.
जातदन्त त्रि० જેને દાંત ઉગેલા હોય તે
जातप्रत्यय त्रि० જેને માટે શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ

બેઠો હોય તે, જેની ખાત્રી થઇ હોય તે, જેને વિશ્વાસ બેઠો હોય તે.
जातमर्ष त्रि० કોપાયમાન થયેલ.
जातमात्र त्रि० તાજું જન્મેલ.
जातमात्र न० માત્ર જન્મ.
जातरूप न० સોનું, ઉત્પન્ન થયેલું રૂપ, ઉત્પન્ન થયેલાનું રૂપ.
जातरूप पु० ધંતુરો.
जातरूप त्रि० જેનું રૂપ થયુ હોય તે.
जातरूपमय त्रि० સોનામય, સોનાનું.
जातविद्या स्त्री० હોમ વગેરે થઈ ગયા પછી પ્રાયશ્ચિત્તબોધક એક વાકય.
जातवेद पु० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.
जातवेद त्रि० જન્મેલાને જાણનાર.
जातवेदस् पु० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ, સૂર્ય.
जातवेदस् त्रि० જન્મેલાને જાણનાર, બુદ્ધિમાન, ધનવાન.
जातवेदस त्रि० અગ્નિસંબંધી, સૂર્યસંબંધી, ચિત્રક વૃક્ષસંબંધી.
जातवेदसी स्त्री० પાર્વતી.
जातापत्या स्त्री० જેને છોકરા થયાં હોય તેવી સ્ત્રી.
जातायन पु० જાત ઋષિનો ગોત્રજ.
जाति स्त्री० જન્મ, ઉત્પત્તિ, જાત, બ્રાહ્મણ વગેરે જાતિ, તે નામે એક વેદશાખા, ન્યાયપ્રસિદ્ધ જાતિ–ગોત્વ વગેરે ધર્મ, દૂષણદાનરૂપ વાકય, નર–નારી–નાન્યતર જાતિ, ષડ્જ વગેરે સંગીતપ્રસિદ્ધ સાત સ્વર, તે નામે એક અલંકાર, ચૂલ, ચૂલો, આમળી, જાયફળ, માલતી–ચંબેલી, જાઇનો વેલો, काम्पिल्ल જુઓ, હરકોઇ જાતિવાચક શબ્દ, જાવંત્રી.
जातिकोश पु० જાયફળ.
जातिकोशा स्त्री० જાવંત્રી.
जातिकोष पु० જાયફળ.
जातिज्ञ न० જાયફળ.
जातिता स्त्री० જાતિપણું.
जातित्व न० જાતિપણું.
जातिधर्म पु० બ્રાહ્મણ વગેરે જાતિનો ધર્મ.
जातिपत्री स्त्री० જાવંત્રી.
जातिफल न० જાયફળ.
जातिबाधक त्रि० પ્રાચીન નૈયાયિકોએ માનેલ જાતિબાધક વ્યક્તિનો અભેદ વગેરે.
जातिब्राह्मण पु० માત્ર જન્મથી બ્રાહ્મણ–તપ–સ્વાધ્યાય વગેરેથી રહિત બ્રાહ્મણ.
जातिभ्रंश न० જાતિથી ભ્રષ્ટ થવારૂપ પાપ.
जातिमत् त्रि० જાતિવાળું.
जातिमात्र न० કેવળ જાતિ, માત્ર જાતિ
जातिमाला स्त्री० જૂદી જૂદી જાતિ જણાવનાર એક ગ્રંથ.
जातिवैर न० સ્વાભાવિક વેર, જન્મસિદ્ધ વેર.
जातिवैलक्षण्य न० જાતિની વિલક્ષણતા, ભિન્ન જાતિપણું.
जातिशक्तिवाद पु० જાતિમાં શક્તિનો વાદ.
जातिशब्द पु० હંસ–મૃગ વગેરે જાતિવાચક શબ્દ.
जातिशस्य न० જાયફળ.
जातिसङ्कर पु० જૂદી જૂદી વિરૂદ્ધ જાતિઓનો એકમા સમાવેશ, વર્ણસંકર.
जातिसार न० જાયફળ.
जातिस्फोट पु० વ્યાકરણ મતે એક સ્ફોટ.
जातिस्मर पु० તે નામે એક તીર્થ.
जातिस्मर त्रि० પૂર્વજન્મના વૃત્તાંતનું સ્મરણ કરનાર.
जातिस्मरण न० પૂર્વ જન્મના વૃત્તાંતનું સ્મરણ.
जातिस्मरणज्ञान न० પૂર્વજન્મના વૃત્તાંતને યાદ કરી આપનારૂ જ્ઞાન.
जातिस्मरता स्त्री० પૂર્વજન્મની જાતિને સ્મરણ કરવાપણું.
जातिस्मरत्व न० ઉપનો અર્થ.

जातिस्वभाव पु० પોતાની જાતિનો સ્વભાવ, પોતાની જાત ઉપર જવું તે
जातिहीन त्रि० હલકી જાતનું, જાતિભ્રષ્ટ.
जाती स्त्री० માલતી-ચંબેલી ફૂલઝાડ, જાઇ, જાવંત્રી, જાઇનું ફૂલ.
जातीकोश पु० જાયફળ.
जातीकोष पु० જાયફળ.
जातीकोषी स्त्री० જાયફળ, જાવંત્રી.
जातीपत्री स्त्री० જાવંત્રી.
जातीफल न० જાયફળ
जातीफला स्त्री० આંબલી.
जातीय त्रि०જાતિમાં હોનાર-થનાર,જાતિનું.
जातीरस पु० રક્તાબોળ.
जातु अव्य० કદાચિત, કદાચ, સંભાવના તથા નિંદામા પણ વપરાય છે.
जातुक न० હિંગ.
जातुधान न० રાક્ષસ.
जातुष त्रि० લાખનો વિકાર, લાખમાંથી કંઇ બનાવેલ.
जातू पु० ઇન્દ્રનું વજ્ર.
जातूकर्ण पु० તે નામે એક ઋષિ.
जातूकर्णी स्त्री० જાતૂકર્ણ ઋષિની કન્યા.
जातूकर्ण्य पु० જાતુકર્ણ ઋષિનો પુત્ર.
जातूष्ठिर त्रि० કોઇ વખતે સ્થિર.
जातेष्टि स्त्री० પુત્રજન્મપછી કરવામાં આવતી એક ઇષ્ટિ.
जातेष्टिन्याय पु० જૈમિનીએ દર્શાવેલ ન્યાય.
जातोक्ष पु० યુવાન બળદ, નાથવા જેવો થયેલ બળદ.
जात्य त्रि० કુળવાન, શ્રેષ્ઠ, પ્રિય, મનોહર, સુંદર.
जात्यन्ध त्रि० જન્મથી આંધળું.
जात्यासन न० રૂદ્રયામલ ગ્રંથમાં દર્શાવેલ એક આસન-જેથી પૂર્વજન્મનું જ્ઞાન મેળવી શકાય છે.
जात्युत्तर न०ન્યાયશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ અસત્ ઉત્તર.

जान पु० ઉત્પત્તિ, જન્મ.
जान त्रि० મનુષ્ય સંબંધી, જન સંબંધી
जानक त्रि० પિતા સંબંધી, જનક રાજા સંબંધી.
जानकि पु० તે નામે એક રાજા.
जानकी स्त्री० જનક રાજાની પુત્રી-રામપત્ની સીતા.
जानत् त्रि० જાણનું, જ્ઞાની.
जानन्ति पु० ઋગ્વેદીઓએ તર્પણ કરવા યોગ્ય એક ઋષિ.
जानपद पु० મનુષ્ય, લોકમાત્ર, દેશ, દેશમાંથી આવેલ રાજાનો કર વગેરે.
जानपद त्रि દેશમા હોનાર-થનાર.
जानपदी स्त्री० વૃત્તિ.
जानश्रुतेय पु० જાનશ્રુતિ ઋષિનો પુત્ર-ઓપવિ નામનો એક રાજર્ષિ.
जानार्दन त्रि० વિષ્ણુનું, વિષ્ણુ સંબંધી.
जानायन पु० જન નામના ઋષિનો પુત્ર.
जानु न० ઢીંચણ, ઘુંટણ.
जानुकारक पु० તે નામે સૂર્યનો એક પાર્શ્વગ-સમીપમાં રહેનાર અનુચર.
जानुजङ्घ पु० તે નામે એક રાજા.
जानुप्रहृतिक न० ઢીંચણના પ્રહારથી થતું એક મલ્લયુદ્ધ.
जानुविजानु न० તરવારનું એક યુદ્ધ.
जानुसन्धि पु० ઢીંચણનો સાધો, ઘુંટણનો સાધો.
जानुद्दित त्रि० મનુષ્યે કલ્પેલ.
जान्य पु० તે નામે એક ઋષિ.
जाप पु० જપ, મંત્રોચ્ચાર.
जाप त्रि० જપ કરનાર, મંત્રોચ્ચાર કરનાર.
जापक त्रि० ઉપરના અર્થ.
जापन न० દૂર કરવું, નહિ કબૂલ કરવું, પૂર્ણ કરવું.
जापिन् त्रि० જપ કરનાર.
जाप्य त्रि० જપ કરવા યોગ્ય.

जाबाल पु० સત્યકામ ઋષિ, તે નામે સામવેદનું એક ઉપનિષદ્.
जाबालि पु० તે નામે એક ઋષિ.
जामदग्न्य पु० જમદગ્નિનો પુત્ર પરશુરામ.
जामदग्नेय पु० ઉપરનો અર્થ.
जामल न० તે નામે એક આગમશાસ્ત્ર.
जामा स्त्री० દીકરી, પુત્રી.
जामातृ पु० જમાઈ, સૂર્યાવર્ત, સ્વામી.
जामातृक त्रि० જમાઈનું, જમાઈસંબંધી.
जामातृता स्त्री० જમાઈપણું.
जामातृत्व न० જમાઈપણું.
जामि स्त्री० બ્હેન, કુળવાન સ્ત્રી, દીકરી, વહુ, નજદીકની સગોત્રી સ્ત્રી.
जामि स्त्री व० પાણી, આંગળી.
जामित्र न० જ્યોતિષમાં કહેલું લગ્નથી સાતમું સ્થાન.
जामित्रवेध पु० પાપ ગ્રહથી સાતમે સ્થાને રહેલ ચંદ્રરૂપ એક યોગ.
जामियत् न० પાણી.
जामी स्त्री० जामि જુઓ.
जामेय त्रि० ભાણેજ.
जाम्ब न० જાંબુનું ફળ, જાંબુ.
जाम्बवक त्रि० જાંબુથી બનેલ.
जाम्बवत् पु० રામાયણપ્રસિદ્ધ તે નામે એક રીંછ.
जाम्बवती स्त्री० જાંબુવાનની પુત્રી–શ્રીકૃષ્ણની એક પત્ની.
जाम्बवी स्त्री० नागदमनी જુઓ.
जाम्बवौष्ट न० વૈદકપ્રસિદ્ધ એક દહનઉપકરણ.
जाम्बीर न० બીજોરૂં, ઘુંટણનો મધ્યભાગ.
जाम्बील न० ઉપરનો અર્થ.
जाम्बुवत् पु० जाम्बवत् જુઓ.
जाम्बूनद न० સોનું, ધંતુરો.
जाम्बूनदमय त्रि० સોનાનું, સોનામય.
जाम्बूनदेश्वरी स्त्री० તે નામે એક દેવી, તે દેવીનું સ્થાન.
जायक न० પીળા રંગનું એક સુગંધી કાષ્ઠગંધદ્રવ્ય.
जायमान त्रि० ઉત્પન્ન થતુ, પેદાશ.
जाया स्त्री० પત્ની, ભાર્યા, વિધિપૂર્વક પરણેલી સ્ત્રી.
जायाघ्न पु० ભાર્યાને મારી નાખનારો, પત્નીના વિનાશસૂચક લક્ષણવાળો પતિ, પત્નીના વિનાશને સૂચવનારૂં પુરૂષનું ચિન્હ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
जायाजीव पु० સ્ત્રી ઉપર જીવન ચલાવનાર, સ્ત્રીને નચાવી તે ઉપર આજીવિકા ચલાવનાર નટ.
जायानुजीविन् पु० ઉપરનો અર્થ, બગલો પક્ષી.
जायान्य पु० વિજયશીલ, હમેશાં જીત મેળવનાર
जायापति पु० द्वि० સ્ત્રીપુરૂષ, ધણીધણીયાણી, દંપતી.
जायिन् त्रि० જયવાળું, વિજયી.
जायिन् पु० સંગીતપ્રસિદ્ધ એક ધ્રુવક.
जायु पु० ઔષધ, દવા.
जायु त्रि० જય કરવાના સ્વભાવવાળું, જયશીલ.
जायेन्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
जार पु० ઉપપતિ–રખાત ધણી, વ્યભિચારી પુરૂષ, જાર કર્મ કરનાર.
जारज त्रि० સ્ત્રીએ પોતાના પતિ સિવાય બીજા રાખેલા પુરૂષથી ઉત્પન્ન કરેલ સંતતિ.
जारजयोग पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ યોગ.
जारजात त्रि० जारज त्रि० જુઓ.
जारण पु० ઝરનાર કોઇ પદાર્થ, ઝરવાનું કોઇ દ્રવ્ય.
जारण न० જીર્ણ કરવું, ઝરવું, મંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ જ્વરણપ્રયોગ.

जारणी स्त्री० જીરું.
जारतिनेय पु પરટી સ્ત્રીનો પુત્ર.
जारभर पु० વ્યભિચારી પુરુષનું પોષણ કરનાર, જાર કર્મ કરનારનું પોષણ કરનાર.
जारभरा स्त्री० પોતાના રખાત ધણીનું પોષણ કરનારી વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.
जारासन्धि पु० જરાસંધનો પુત્ર.
जारित त्रि० શોધેલ-મારેલ-ભસ્મ કરેલ ધાતુ વગેરે.
जारी स्त्री० એક જાતનું ઔષધ.
जारु पु० ગર્ભવેષ્ટન-ગર્ભ ઉપર વીંટાયલું ચામડું-ઓળ.
जारु त्रि० ઝારનાર, સોના વગેરે ધાતુને શોધનાર-મારનાર-ભસ્મ કરનાર.
जारुधि पु० તે નામે એક પર્વત.
जारूथी स्त्री० જરૂથ નામના દૈત્યે વસાવેલી એક નગરી.
जारूथ्य त्रि० માસ આપીને પોષેલ, સ્તોત્રને યોગ્ય.
जाल पु० न० માછલાં વગેરેને પકડવાની જાળ, જાળીયું, ગોખ, સમૂહ, દંભ, ઢોંગ, ઇન્દ્રજાળ, છળ, જાદુઈ.
जाल पु० કદંબનું ઝાડ.
जालक पु० ઉપરનો શબ્દ જુઓ, જાળીયું, ગોખ, બકરાંનું કે ઘેટાંનું રૂંવાડું.
जालकारक पु० કરોળીયો.
जालकारक त्रि० જાળ બનાવનાર, કપટ વગેરે રૂપ જાળ કરનાર.
जालकि पु० એક પ્રકારની આયુધજીવીજાતિ.
जालकिन् पु० બકરો, ઘેટો.
जालकिनी स्त्री० બકરી, ઘેટી.
जालकी स्त्री० બકરાં કે ઘેટાંનું રૂંવાડું.
जालकीट पु० કરોળીયાની જાળમાં પડેલ કોઈ જીવડું.
जालकीय पु० जालकि જુઓ.
जालक्षीर्य न० જેનું છીર ઝેરરૂપ હોય છે તેવું એક વૃક્ષ.
जालगर्दभ पु० તે નામે એક ક્ષુદ્રરોગ.
जालगोणिका स्त्री० દહીં વલોવવાનું વાસણ.
जालन्धर पु० તે નામે એક દૈત્ય, જાલંધર દૈત્યે વસાવેલ ત્રિગર્તદેશ, ત્રિગર્ત દેશમા રહેનાર તે નામે એક ઋષિ.
जालन्धरायण पु० જાલંધરનો પુત્ર.
जालन्धरायणक पु० જાલંધરના પુત્રથી વસાયલો દેશ.
जालपद् स्त्री० હંસલીની નજીકનો પ્રદેશ.
जालपदी स्त्री० હંસલી.
जालपाद् पु० હંસ.
जालपाद पु० હંસ.
जालप्राया स्त्री० લોખંડી જાળીવાળું બખ્તર.
जालमालि पु० એક પ્રકારની આયુધજીવી જાતિ.
जालवत् त्रि० જાળવાળું, જાળીયાંવાળું.
जालवर्बुरक पु० એક જાતનો બાવળ.
जालसरस न० તે નામે એક સરોવર.
जालहृद त्रि० પાણીથી ભરપૂર એવા ધરામાં હોનાર-થનાર, પુષ્કળ પાણીવાળા ધરાસંબંધી.
जालाक्ष पु० જાળીયું, નાની જાળી, ગોખ.
जालाप न० એક પ્રકારનુ ઔષધ-દવા.
जालिक त्रि० જાળ ઉપર જીવનાર, મચ્છીમાર વગેરે, ઇન્દ્રજાળ વગેરે પ્રયોગો કરી જીવનાર, જારણ-મારણ કરી જીવનાર, જાળવાળું, જાળીયાવાળું.
जालिक पु० શિકારી, પારધી, માંકડો, કરોળીયો.
जालिका स्त्री० સ્ત્રીઓને મોઢા આગળ નાખવાનો બુરખો, જાળીવાળું વસ્ત્ર, મરછરદાની, જળો, વિધવા સ્ત્રી, જાળીવાળું બખ્તર.
जालिन् त्रि० जालिक त्रि० જુઓ.
जालिन् पु० શિકારી, કરોળીયો.

जालिनी स्त्री० ચિત્રશાળા, ઘોષાતકી વૃક્ષ, પ્રમેહ રોગવાળાંઓની એક જાતની પીડ.
जाली स्त्री० જ્યોત્સ્ના, ચાંદની, પરોલ વૃક્ષ.
जाल्म त्रि० પામર, ક્ષુદ્ર, ક્રૂર, અવિચાર્યું કરનાર, નીચ, અધમ.
जाल्मक त्रि० ઉપરના અર્થ.
जाल्म पु० શિવ.
जायन्य न० વેગ.
जावायनि त्रि० વેગવાળો પ્રદેશ વગેરે.
जापक न० जायक જુઓ.
जास्यमद पु० એક જાતનું પક્ષી.
जास्कमदी स्त्री० જારકમદ—માદા.
जास्पति पु० જમાઈ.
जास्पत्य न० ધણી ધણીયાણીપણું, દંપતીપણું, દંપતીનું કર્મ, દાંપત્ય.
जाहक पु० એક જાતનું પક્ષી, બીલાડો, જમીનમાં દરની અંદર રહેનાર એક પ્રાણી.
जान्हव त्रि० જન્હુ રાજાસંબંધી, જન્હુ રાજાનું.
जान्हवी स्त्री० ગંગા નદી.
जान्हवीय त्रि० ગંગા નદીનું, ગંગા નદી સંબંધી.
जि भ्वा० प० स० अनिट् જીતવું, હરાવવું, अति + અતિશય જીતવું. वि+अति+आत्मने० પરસ્પર જીતવું, अधि+અધિકતાથી જીતવું अनु + યોગ્ય રીતે જીતવું, પાછળથી જીતવું, अभि + સામે રહીને જીતવું, अव + તિરસ્કાર કરીને જીતવું, परा+ आत्मने० પરાક્રમ પૂર્વક જીતવું, હારવું, प्रति+ પ્રતિરૂપ જય કરવો. वि+आत्मने० વિશેષે કરી જીતવું.
जि त्रि० જયશીલ, હમેશાં જીતનારું, જીતનાર.
जि पु० પિશાચ.
जिकन पु० મુનિનિઘંટુકાર એક વિદ્વાન.
जिगत्नु पु० પ્રાણવાયુ.
जिगमिषत् त्रि० જવાને ઇચ્છતું.
जिगमिषा स्त्री० જવાની ઇચ્છા.
जिगमिषु त्रि० જવાને ઇચ્છનાર.
जिगरिषु त्रि० ગળી જવા ઇચ્છનાર.
जिगर्त्ति त्रि० આચ્છાદન કરનાર, ઢાંકનાર.
जिगीषत् त्रि० જીતવા ઇચ્છતું.
जिगीषा स्त्री० જીતવાની ઇચ્છા.
जिगीषु त्रि० જીતવા ઇચ્છનાર.
जिघत्नु त्रि० હણી નાખવા ઇચ્છનાર, મારી નાખવા ઇચ્છનાર
जिघत्सत् त्रि० ખાવા ઇચ્છતું.
जिघत्सा स्त्री० ખાવાની ઇચ્છા, ક્ષુધા, ભૂખ.
जिघत्सु त्रि० ખાવા ઇચ્છનાર.
जिघांसा स्त्री० હણી નાખવાની-મારી નાખવાની ઇચ્છા.
जिघांसु त्रि० હણી નાખવા ઇચ્છનાર, મારી નાખવા ઇચ્છનાર.
जिघृक्षत् त्रि० ગ્રહણ કરવા ઇચ્છતું, પકડવા ઇચ્છતું, લેવા ઇચ્છતું.
जिघृक्षा स्त्री० ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા, લેવાની ઇચ્છા, પકડવાની ઇચ્છા.
जिघृक्षु त्रि० ગ્રહણ કરવા ઇચ્છનાર, લેવા ઇચ્છનાર, પકડવા ઇચ્છનાર.
जिघ्र त्रि० સુંઘનાર.
जिघ्रत् त्रि० સુંઘતું.
जिङ्गशाल्य पु० એક જાતનું ઝાડ.
जिङ्गिनी स्त्री० એક જાતનો વેલો.
जिङ्गी स्त्री० મજીઠ.
जिज्ञीषिषत् त्रि० જીતવા ઇચ્છતું.
जिज्ञीषिषा स्त्री० જીતવાની ઇચ્છા.
जिज्ञीषिषु त्रि० જીતવા ઇચ્છનાર.
जिज्ञीषत् त्रि० જીતવા ઇચ્છતું.
जिज्ञीषा स्त्री० જીતવાની ઇચ્છા.
जिज्ञीषु त्रि० જીતવા ઇચ્છનાર.
जिज्ञापयिषत् त्रि० જણાવવા ઇચ્છતું.
जिज्ञापयिषा स्त्री० જણાવવાની ઇચ્છા.

जिज्ञापयिषु त्रि० જણાવવા ઇચ્છનાર.
जिज्ञासमान त्रि० જાણવા ઇચ્છતું.
जिज्ञासा स्त्री० જાણવાની ઇચ્છા, તેના અર્થનો વિચાર.
जिज्ञासु त्रि० જાણવા ઇચ્છનાર, મુમુક્ષુ.
जिज्ञासित त्रि० જાણવા ઇચ્છેલ.
जिज्ञास्यि न० હાડકું જાણવાની ઇચ્છા.
जिज्ञास्य त्रि० જાણવાને ઇચ્છવા યોગ્ય.
जित् त्रि० જીતનાર, જય મેળવનાર.
जित त्रि० જય પામેલ, જિતેલ.
जित न० જય, જીત.
जित पु० તે નામે એક જૈન.
जितकाशि पु० તરવારની મુઠ પકડવાનો અભ્યાસ જેણે દઢ કરેલો છે તેવો યોદ્ધો.
जितकाशि त्रि० વિજયી, જયવાળું.
जितकाशिन् त्रि० જય વડે પ્રકાશતું, વિજયી, જીત મેળવનાર.
जितक्रोध त्रि० જેણે ક્રોધને જીત્યો હોય તે, ક્રોધરહિત.
जितक्रोध पु० વિષ્ણુ.
जितनेमि पु० પીપળાનો દંડ.
जितलोक त्रि० યજ્ઞાદિ કર્મદ્વારા સ્વર્ગલોકને જેણે સાધ્યો હોય તે.
जितवत् त्रि० જીતેલ, જેણે જય મેળવ્યો હોય તે
जितव्रत त्रि० જેણે વ્રત સ્વાધીન કરેલ હોય તે.
जितव्रत पु० પૃથુવંશી હવિર્ધાનનો પુત્ર.
जितशत्रु त्रि० જેણે શત્રુઓને જીત્યા હોય તે.
जितशत्रु पु० બીજા જૈન તીર્થંકર અજિતનાથના પિતા.
जितश्रम त्रि० પરિશ્રમને જિતનાર, સંસારની સર્વ ઉપાધિથી મુક્ત થનાર.
जिता स्त्री० ૯૮કડી.
जिताक्षर त्रि० જોનાંની વારમાં એકદમ અક્ષરો વાચી શકનાર.
जितात्मन् त्रि० ઇન્દ્રિયોને જીતનાર, મનને વશ કરનાર.
जितात्मन् पु० શ્રાદ્ધના ભાગને યોગ્ય એક દેવ.
जितामित्र त्रि० શત્રુઓને જીતનાર, કામાદિ શત્રુઓને જીતનાર.
जितामित्र पु० વિષ્ણુ.
जितारि त्रि० રાગાદિ આભ્યંતર શત્રુઓને જીતનાર, હરકોઈ શત્રુઓને જીતનાર.
जितारि पु० બુદ્ધ, અવિક્ષિત રાજાનો એક પુત્ર, જૈન ત્રીજા તીર્થંકર શંભવનાથના પિતા.
जिताष्टमी स्त्री० આસો વદિ આઠમ.
जिताहव त्रि० યુદ્ધમાં જીતનાર.
जितेन्द्रिय त्रि० ઇન્દ્રિયોને વશ કરનાર, હર્ષ કે ખેદરહિત શાન્ત મનુષ્ય.
जितेन्द्रिय पु० कामवृद्धि વૃક્ષ.
जितेन्द्रियता स्त्री०ઇન્દ્રિયોનેવશરાખવાપણું.
जितेन्द्रियत्व न० ઉપરનો અર્થ.
जितुम पु० મિથુન રાશિ.
जित्तम पु० મિથુન રાશિ.
जित्तम त्रि० અતિશય જીતનાર.
जित्य पु० હળનો દાંતો.
जित्या स्त्री० ખેડેલી જમીનને સપાટ કરવા માટે એક કાષ્ઠ-હળનો અવયવ.
जित्वन् त्रि० જયશીલ, વિજય મેળવવાના સ્વભાવવાળું.
जित्वर त्रि० ઉપરનો અર્થ.
जित्वरी स्त्री० કાશી, બનારસ.
जित्वा अव्य० જીતીને.
जिन पु० બુદ્ધ, જૈન તીર્થંકર, વિષ્ણુ.
जिन त्रि० અત્યંત વૃદ્ધ, જ્ઞાની, વિજયશીલ, જીત મેળવનાર.
जिन पु० व० ચોવીસની સંખ્યા
जिनयोनि पु० હરણ, મૃગ
जिनसद्मन् न० જૈન મંદિર, જૈન દેરાસર

जिनेन्द्र पु० બુદ્ધ, જૈન તીર્થંકર, તે નામે એક વ્યાકરણકાર વિદ્વાન.
जिनेश पु० બુદ્ધ, જૈન તીર્થંકર.
जिनेश्वर पु० ઉપરના અર્થ.
जिन्व भ्वा० प० स० सेट् પ્રસન્ન થવું, ખુશ થવું.
जिम् भ्वा० प० स० सेट् જમવું, ખાવું
जिरि स्वादि० प० स० सेट् હિંસા કરવી, મારવું, ઠાર કરવું.
जिल्लिक पु० દક્ષિણમાં આવેલ એક દેશ.
जिल्लिक पु० ब० દક્ષિણમાં આવેલા જિલ્લિક દેશમાં રહેનાર તે દેશના રાજા.
जियाजिय पु० ચકોર પક્ષી.
जिवि स्वा० प० स० सेट् શોધવું, હિંસા કરવી.
जिव्रि पु० સમય, વખત, પક્ષી.
जिष् भ्वा० प० स० सेट् સીંચવું, છાંટવું.
जिष्णु पु० વિષ્ણુ, ઇન્દ્ર, અર્જુન, સાદડનું ઝાડ.
जिष्णु त्रि० જયશીલ, જીત મેળવનાર.
जिहान त्रि० જતું, ત્યાગ કરતું, મેળવતું.
जिहानक पु० પ્રલય.
जिहासत् त्रि० ત્યાગ કરવા ઇચ્છતું.
जिहासा स्त्री० ત્યાગ કરવાની ઇચ્છા.
जिहासु त्रि० ત્યાગ કરવા ઇચ્છનાર.
जिहीर्षत् त्रि० હરણ કરવા ઇચ્છતું, લેવા ઇચ્છતું.
जिहीर्षा स्त्री० હરણ કરવાની-લેવાની ઇચ્છા.
जिहीर्षु त्रि० હરણ કરવા ઇચ્છનાર, લેવા ઇચ્છનાર.
जिह्म त्रि० કુટિલ, વક્ર, વાંકું, કપટી, લુચ્ચું, મન્દ, ઢંકાયેલ, ગુપ્ત, નીચે રહેલ, અપ્રસન્ન
जिह्म न० તગરનું ઝાડ, કપટ.
जिह्मग पु० સર્પ.
जिह्मग त्रि० ધીમે ગતિ કરનાર-ચાલનાર, વાંકું જનાર, વક્રગતિવાળું.
जिह्मगी स्त्री० સાપેણ.
जिह्मता स्त्री० વક્રતા, કુટિલતા, કપટ, મંદતા.
जिह्मत्व न० ઉપરના અર્થ.
जिह्ममेहन पु० દેડકો.
जिह्ममेहनी स्त्री० દેડકી.
जिह्मशल्य पु० ખેરનું ઝાડ.
जिह्माशिन् त्रि० ધીમે ધીમે ખાનાર.
जिह्मित त्रि० વક્ર, કપટી, વાંકું વાળેલ.
जिह्व न० જીભ.
जिह्वल त्रि० ભોજનની લાલચવાળું, ખાવામાં લાલચુ, જીભની લોલુપતાવાળું.
जिह्वा स्त्री० જીભ.
जिह्वाजप पु० કેવળ જીભથી થતો જાપ.
जिह्वानिर्लेखन न० જીભ સાફ કરવાનું સાધન-દાતણની ચીર વગેરે.
जिह्वाप पु० કુતરો, વાઘ, બિલાડી, રીંછ, ચિત્રો, દીપડો.
जिह्वापी स्त्री० કુતરી, વાઘેણ, બિલાડી, રીંછડી, ચિત્રી, દીપડી.
जिह्वामल पु० જીભનો મેલ-ઉલ.
जिह्वामूल न० જીભનું મૂળ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ જીહ્વામૂળ સ્થાન.
जिह्वामूलीय पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ અર્ધ વિસર્ગ જેનો એક વર્ણ-જે क-ख ની પહેલાજ આવે છે.
जिह्वारद पु० પક્ષી.
जिह्वारदी स्त्री० પક્ષિણી
जिह्वारोग पु० જીભનો રોગ
जिह्वालिह् पु० કુતરો
जिह्वावत् त्रि० જીભવાળું.
जिह्वावत् पु० તે નામે એક ઋષિ.
जिह्वाशत न० સો જીભ
जिह्वाशल्य पु० ખેરનું ઝાડ
जिह्वास्वाद पु० જીભવડે સ્વાદ લેવો તે, ચાટવું
जिह्वोल्लेखन न० જીભ સાફ કરવી તે

जिह्वोल्लेखनिका स्त्री० જીભ સાફ કરવાનું સાધન-દાતણની ચીર વગેરે.
जिह्वोल्लेखनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
जीति स्त्री० જય, જીત, હાનિ.
जीन त्रि० જીર્ણ, જૂનું, વૃદ્ધ.
जीमूत पु० પર્વત, મેઘ, મોથ, દેવતાડ વૃક્ષ, ઇન્દ્ર, એક જાતનો વેપો, તે નામે એક દંડક છન્દ, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
जीमूत त्रि० પાલન કરનાર, ઉછેરનાર
जीमूतकूट पु० પર્વત.
जीमूतकेतु पु० તે નામે એક વિદ્યાધરોનો રાજા.
जीमूतमूल पु० કચૂરો વનસ્પતિ.
जीमूतवाहन पु० ઇન્દ્ર, તે નામે એક રાજા, જીમૂતકેતુ વિદ્યાધરનો પુત્ર.
जीमूतवाहिन् पु० ધૂમાડો.
जीर पु० જીરૂં, તરવાર, અણુ-પરમાણુ.
जीर त्रि० વેગવાળું, ઝડપદાર, ઉતાવળીયું.
जीरक न० જીરૂં.
जीरण पु० જીરૂં.
जीरदानु त्रि० ઉતાવળીયાને આપનાર અથવા એકદમ આપનાર.
जीरि पु० જારક, પરાભવ કરનાર, જીર્ણ કરનાર.
जीर्ण न० જીરૂં, શિલાજિત.
जीर्ण त्रि० વૃદ્ધ, ઘરડું, જૂનું, પાકેલ, પાચન થયેલ, રચેલ.
जीर्णक त्रि० જૂના પ્રકારનું
जीर्णज्वर पु० જૂનો તાવ, ઘણા વખતનો તાવ.
जीर्णता स्त्री० જૂનાપણું, વૃદ્ધપણું
जीर्णत्व न० ઉપરનો અર્થ.
जीर्णदारु पु० वृद्धदारक વૃક્ષ.
जीर्णपत्र पु० એક જાતની પટ્ટિકા, લોધર નામે વનસ્પતિ.
जीर्णपत्र त्रि० જૂના પાંદડાવાળું, પાકેલા પાંદડાવાળું.
जीर्णपत्री स्त्री० એક જાતનું ઘાસ.
जीर्णपर्ण न० જૂનું પાંદડું.
जीर्णपर्ण पु० કદંબનું ઝાડ.
जीर्णपर्ण त्रि० જૂનાં પાંદડાવાળું, પાકેલા પાંદડાવાળું.
जीर्णफञ्जी स्त्री० जीर्णदारु જુઓ.
जीर्णबुध्न पु० जीर्णपत्र पु० જુઓ.
जीर्णबुध्नक पु० એક જાતની મોથ.
जीर्णवज्र न० वैक्रान्तमणि એક જાતનો મણિ.
जीर्णवस्त्र न० જૂનું વસ્ત્ર, ફાટેલું-તુટેલું વસ્ત્ર.
जीर्णा स्त्री० મોટા મોટા દાણાવાળું જીરૂ-સ્થૂલ જીરૂં.
जीर्णास्थिमृत्तिका स्त्री० એક જાતની ખનાવટી માટી.
जीर्णि स्त्री० जीर्णता જુઓ, પચન, પાક; પચવું.
जीर्णोद्धार पु० જૂનાને ફરી નવા જેવું કરવું, પ્રથમ સ્થાપેલ દેવમૂર્તિ વગેરેનો ઉદ્ધાર કરવો.
जीर्वि पु० કુહાડો.
जीव् भ्वा० अ० प० सेट् જીવવું, પ્રાણ ધારણ કરવા. अति+અતિક્રમણ કરી જીવવું, अनु + પાછળથી જીવવું, અનુરૂપ જીવવું, आ + આજીવિકા કરવી, ઉપભોગ કરવો, उद् + ઉચ્છ્વાસ લેવો, શ્વાસ લેવો, प्रति + उद् + પ્રતિરૂપ ઉજ્જીવન, उप + આશ્રય કરવો, આશ્રય કરી વર્તવું.
जीव पु० પ્રાણી, જીવન્તી વૃક્ષ, બૃહસ્પતિ, કર્ણ, ક્ષેત્રજ્ઞ, આત્મા, વૃત્તિ-આજીવિકા, જીવન, કાર્ય-કારણનો સમૂહ, અનેકાન્તવાદી જૈનોએ માનેલ જીવાસ્તિકાય નામે એક પદાર્થ, ઉપાધિપ્રવિષ્ટ ચૈતન્ય, શરીરથી યુક્ત ચૈતન્ય, બુદ્ધિમાં રહેલ ચૈતન્યનું પ્રતિબિંબ, સાભાસ અહંકારમાં ચૈતન્યનું પ્રતિબિંબ, પ્રાણ વગેરે સમુ-

દાયને ધારણ કરી રાખનાર લિંગદેહ.
जीवक પુ० તે નામે એક ઔષધિ, એક જાતનું ઝાડ, બૌદ્ધ સાધુ, સર્પ પકડનાર ગારૂડિક.
जीवक ત્રિ० પ્રાણ ધારણ કરનાર, જીવનાર, સેવક, વ્યાજનો ધંધો કરી જીવનાર, ભિક્ષાવૃત્તિ કરી જીવનાર.
जीवकाघतैल ન० વૈદકપ્રસિદ્ધ એક તેલ.
जीवग्राह ત્રિ० જીવતુ પકડેલ.
जीवघन પુ० હિરણ્યગર્ભ-સમષ્ટિ જીવશરીર.
जीवजीव પુ० ચકોર પક્ષી.
जीवजीवक પુ० ચકોર પક્ષી.
जीवजीवी સ્ત્રી० ચકોર પક્ષિણી.
जीवञ्जीव પુ० ચકોર પક્ષી.
जीवञ्जीवक પુ० ચકોર પક્ષી.
जीवञ्जीवी સ્ત્રી० ચકોર પક્ષિણી.
जीवत् ત્રિ० જીવતું.
जीवत्तोका સ્ત્રી० જીવતાં છોકરાંવાળી સ્ત્રી.
जीवत्पति સ્ત્રી० જેનો ધણી જીવતો હોય તેવી સ્ત્રી.
जीवत्पितृक ત્રિ० જીવતા પિતાવાળું, જેનો પિતા જીવતો હોય તે.
जीवथ પુ० કાચબો, પ્રાણ, મોર, મેઘ.
जीवथ ત્રિ० લાંબા આયુષવાળું, ધાર્મિક, જીવનવાળું, જીવતું.
जीवद પુ० વૈદ્ય, ગ્રંથિપર્ણ વૃક્ષ.
जीवद પુ० શત્રુ.
जीवद ત્રિ० જીવ આપનાર, જીવનદાતા.
जीवदा સ્ત્રી० જીવન્તી વૃક્ષ, જીવન આપનારી સ્ત્રી.
जीवदातृ ત્રિ० જીવન આપનાર.
जीवदात्री સ્ત્રી० ઋદ્ધિ નામે ઔષધિ, જીવન્તી વૃક્ષ.
जीवदानु ત્રિ० જીવનદાતા.
जीवदात्री સ્ત્રી० જીવન્તી વૃક્ષ.
जीवधन ત્રિ० ગાય-ભેંસ-બકરા-વગેરે જીવો જેનું ધન હોય તે.
जीवधन ન० ગાય-ભેંસ-બકરાં-વગેરે પશુધન.
जीवधानी સ્ત્રી० પૃથ્વી.
जीवन ન० જીવન, જીંદગી, આજીવિકા, વૃત્તિ, પ્રાણધારણ, પાણી, માખણ, અસ્તિત્વ, હયાતી, મજ્જા ધાતુ-ચરબી.
जीवन પુ० વાયુ, જીવક ઔષધિ, ક્ષુદ્ર ફળવાળું વૃક્ષ, પુત્ર, પરમેશ્વર.
जीवन ત્રિ० જીવનનુ સાધન, જીવાડનાર, જીવદાતા
जीवनक ન० અન્ન.
जीवनता સ્ત્રી० જીવનપણું.
जीवनत्व ન० ઉપરનો અર્થ.
जीवनयोनि સ્ત્રી० શરીરમાં પ્રાણસંચારનો જે એક અતીન્દ્રિય યત્ન છે તે-ન્યાયમતે પ્રસિદ્ધ છે.
जीवनविडम्बन ન० જીવનમાં વિટંબના.
जीवनहेतु પુ० જીવનનું કારણ.
जीवना સ્ત્રી० તે નામે એક ઔષધિ.
जीवनाघात ન० ઝેર.
जीवनावास પુ० વરુણ દેવ, દેહ, શરીર.
जीवनिका સ્ત્રી० કાકોલી વનસ્પતિ, ડોડી વનસ્પતિ, મેદા વનસ્પતિ, મહામેદા વનસ્પતિ, જીવન્તી વૃક્ષ, હરડે, જૂઈ, જીંદગી.
जीवनी સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
जीवनीय ન० પાણી.
जीवनीय ત્રિ० જીવવા યોગ્ય, આશ્રય કરવા યોગ્ય.
जीवनीया સ્ત્રી० જીવન્તી વૃક્ષ.
जीवनीयगण પુ० અમુક અમુક કોઈ ઔષધિ.
जीवनेत्री સ્ત્રી० સૈંહલી જુઓ.
जीवनोपाय પુ० જીવવાનો ઉપાય.
जीवनौषध ન० જીવાડનારૂં ઔષધ-જીવાડનારી કોઇ દવા.
जीवन्त પુ० પ્રાણ, ઔષધ, દવા, હયાતી.
जीवन्त ત્રિ० જીવતું, આયુષવાળું, જીંદગીવાળું.

जीवन्तिक પુ૦ પક્ષી પકડનાર શિકારી.
जीवन्तिका સ્ત્રી૰ ગળો વનસ્પતિ, જીવન્તી વૃક્ષ, હરડે.
जीवन्ती સ્ત્રી૰ જીવન્તી વૃક્ષ, હરડે, ડોડી, ગળો, કચૂરો, ખીજડો.
जीवन्त्याद्यघृत ન૰ એક જાતનું ઔષધરૂપ પક્વ ઘી.
जीवन्मुक्त ત્રિ૰ જીવતાજ મુક્ત,આત્મજ્ઞાની.
जीवन्मुक्ति સ્ત્રી૰ જીવતાંજ મુક્તિ, આત્મજ્ઞાન.
जीवन्मृत ત્રિ૰ જીવતાજ મુવાસમાન, પોતાના કર્તવ્યથી ભ્રષ્ટ.
जीवपति સ્ત્રી૰ જેનો ધણી જીવતો હોય તેવી સ્ત્રી.
जीवपतिका સ્ત્રી૰ ઉપરનો અર્થ.
जीवपत्नी સ્ત્રી૰ जीवपति જુઓ.
जीवपत्रप्रचायिका સ્ત્રી૰ ઉત્તર દેશના લોકોની એક રમત.
जीवपुत्र પુ૦ જેનો પુત્ર જીવતો હોય તેવો કોઇ પુરૂષ, એક જાતનું ઝાડ.
जीवपुत्रक પુ૦ એક જાતનું ઝાડ.
जीवपुत्रा સ્ત્રી૰ જેનો પુત્ર જીવતો હોય તેવી કોઇ સ્ત્રી.
जीवपुष्प ન૰ જીવરૂપ પુષ્પ.
जीवपुष्पा સ્ત્રી૰ बृहज्जीवन्ती વૃક્ષ.
जीवप्रिय ત્રિ૰ જીવ જેને વહાલો છે તે, સર્વ કોઈ પ્રાણી.
जीवप्रिया સ્ત્રી૰ હરડે.
जीवभद्र ન૰ જીવતું કલ્યાણ.
जीवभद्रा સ્ત્રી૰ જીવન્તી વૃક્ષ.
जीवमन्दिर ન૰ શરીર.
जीवमातृका સ્ત્રી૰ કુમારી વગેરે સાત જીવમાતૃકા-દેવીઓ.
जीवयाज्ञ પુ૦ પશુઓથી યજ્ઞ કરવો.
जीवयोनि સ્ત્રી૰ હરકોઇ સજીવ પ્રાણી.
जीवरक्त ન૰ સ્ત્રીઓનું ઋતુ સંબંધી લોહી-અટકાવમા દેખાતું લોહી.
जीवला સ્ત્રી૰ સૈંહલી નામે એક વેલો.
जीवलोक પુ૦ સંસાર, જીવરૂપ લોક.
जीववत् ત્રિ૰ જીવવાળું.
जीववल्ली સ્ત્રી૰ क्षीरकाकोली વનસ્પતિ.
जीववृत्ति સ્ત્રી૰ પશુપાલપણું.
जीववृत्ति ત્રિ૰ જીવમાં વર્તનાર-રહેનાર.
जीवशाक પુ૦ માલવદેશપ્રસિદ્ધ એક શાક.
जीवशुक्ला સ્ત્રી૰ जीववल्ली જુઓ.
जीवश्रेष्ठा સ્ત્રી૰ ऋद्धि નામે એક વનસ્પતિ.
जीवसंज्ञ પુ૦ कामवृद्धि વૃક્ષ.
जीवसाधन ન૰ ધાન્ય, અનાજ.
जीवसू સ્ત્રી૰ જેનાં છોકરાં જીવતાં હોય તેવી સ્ત્રી.
जीवस्थान ન૰ શરીરમા રહેલાં મર્મસ્થાન.
जीवहीन પુ૦ તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ છ અક્ષરોવાળો એક મંત્ર.
जीवा સ્ત્રી૰ ધનુષની દોરી, જીવન્તી વૃક્ષ, વજ, પૃથ્વી, જીવનનો ઉપાય, આજીવિકા, જીવન, કોઈ દાગીનાનો શબ્દ.
जीवाजीवाधार પુ૦ પૃથ્વી, જગત.
जीवातु પુ૦ અન્ન, જીવન ઔષધ, મરેલાને જીવાડનારૂં ઔષધ, જીવન, જીંદગી.
जीवातुमत् પુ૦ તે નામે એક દેવ.
जीवात्मन् પુ૦ પ્રાણસંચારયુક્ત આત્મા, પ્રાણી, જીવાત્મા.
जीवादान ન૰ વૈદ્યનિમિત્ત એક વ્યાપત્.
जीवाधार પુ૦ હૃદય, જગત, સંસાર.
जीवान्तक પુ૦ પોતાની આજીવિકા માટે પ્રાણીઓનો નાશ કરનાર પારધિ.
जीवान्तक ત્રિ૰ પ્રાણીઓનો નાશ કરનાર.
जीवार्द्धपिण्डक પુ૦ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ચક્રસ્થ રાશિકળાઓના ૧૮૦૦ નો આઠમો ભાગ.
जीवाला સ્ત્રી૰ સૈંહલી વેલો.
जीवाश ત્રિ૰ જીવવાની આશાવાળું.

जीवाशा स्त्री० જીવની આશા, જીવવાની આશા.
जीवास्तिकाय पु० જૈનમતપ્રસિદ્ધ એક જીવ પદાર્થ.
जीविका स्त्री० જીવનનો ઉપાય, આજીવિકા, જીવન્તી વૃક્ષ.
जीविकाप्राप्त त्रि० આજીવિકાને પામેલ.
जीवित न० જીવન, પ્રાણધારણ, જીંદગી.
जीवितकाल पु० પ્રાણધારણનો સમય–આયુષનો કાળ.
जीवितज्ञा स्त्री० નાડી–જેનાથી જીવનું જ્ઞાન થાય છે તે નાડી.
जीवितव्य त्रि० જીવાડવા યોગ્ય.
जीवितव्य न० જીંદગી, જીવન.
जीवितव्यय पु० જીંદગીનો નાશ, જીવ ખર્ચી નાખવો તે.
जीवितसंशय पु० જીવવામાં સંશય, જીંદગીનો શક.
जीविताशा स्त्री० જીવવાની આશા.
जीवितेश पु० પ્રાણનાથ, યમ, ચંદ્ર, સૂર્ય, જીંદગી આપનારૂં ઔષધ.
जीवितेश त्रि० જીંદગીનું માલીક.
जीविन् त्रि० જીવવાળું, જીવતું, આજીવિકાવાળું.
जीवेष्टि स्त्री० 'બૃહસ્પતિ સવ' નામે યજ્ઞ.
जीवोत्पत्तिवाद पु० પાંચરાત્ર વૈષ્ણવસિદ્ધાન્તપ્રસિદ્ધ જીવની ઉત્પત્તિ વિષે વાદ.
जीवोत्सर्ग पु० જીવનો ત્યાગ કરવો તે, જીવ કાઢી આપવો.
जीवोपाधि पु० જાગ્રત–સ્વપ્ન સુષુપ્તિ–એ અવસ્થાઓ.
जीवोर्णा स्त्री० જીવતા ઘેટા વગેરેની ઊન.
जीव्य त्रि० જીવવા યોગ્ય, જીવાડવા યોગ્ય, જીવવાનું સાધન.
जीव्या स्त्री० હરડે, જીવન્તી વૃક્ષ.
जु भ्वा० प० अ० अनिट् વેગ કરવો, વેગવાળા થવું.
जु सौत्र० आ० अ० अनिट् ગમન કરવું, જવું.
जुकुट पु० કુતરો, મલયાચલ પર્વત.
जुकुट न० ઉપરના અર્થ.
जुंग् भ्वा० प० स० सेट् ત્યાગ કરવો, તજવું.
जुगुपिषु त्रि० રક્ષણ કરવા ઇચ્છનાર.
जुगुप्सन न० નિંદવું, નિંદા કરવી.
जुगुप्सन त्रि० નિંદા કરવાના સ્વભાવવાળું.
जुगुप्सा स्त्री० નિંદા.
जुगुप्सित त्रि० નિંદેલ.
जुगुर्वणि त्रि० સ્તુતિ કરનારાઓની સંભક્તિ કરનાર–સેવા કરનાર.
जुङ्ग पु० वृद्धदारक વૃક્ષ.
जुङ्गक पु० ઉપરનો અર્થ.
जुङ्गा स्त्री० जुङ्ग જુઓ.
जुङ्गित पु० ચાંડાળ.
जुङ्गित त्रि० બહિષ્કૃત, ત્યાગ કરેલ, તજેલ.
जुञ्च् भ्वा० प० स० सेट् બોલવું, પ્રકટ કરવું.
जुञ्च् चु० उभ० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
जुट पु० શિવની જટા.
जुटक न० શિવની જટા, કેશપાશ.
जुटिका स्त्री० અંબોડો, કેશપાશ.
जुड् चु० उभ० स० सेट् પ્રેરણા કરવી.
जुड् तुदा० प० स० सेट् બાંધવું.
जुड् तुदा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
जुत् भ्वा० आ० अ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું.
जुन् तुदा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
जुम्बक पु० વરૂણ દેવ.
जुर् स्त्री० વેગ, ગતિ.
जुर्य् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારવું, મારી નાખવું.
जुल् चु० उभ० स० सेट् પીસવું, દળવું.
जुवस त्रि० વેગવાળું.
जुष् चु० उभ सेट् તૃપ્ત કરવું अ० તર્ક કરવો. स०
जुष् भ्वा० प० सेट् ઉપર પ્રમાણે.

जुप् तुदा० आ० सेट् હર્ષ પામવો, પ્રસન્ન થવું. अ० સેવા કરવી. स०
जुष्कक पु० ભગ વગેરેનું ઓસામણ.
जुष्ट न० ઉચ્છિષ્ટ-એઠું.
जुष्ट त्रि० સેવેલ, પ્રસન્ન કરેલ, હર્ષ પમાડેલ.
जुष्य त्रि० સેવવા યોગ્ય, પ્રસન્ન કરવા યોગ્ય, હર્ષ પમાડવા યોગ્ય.
जुहु स्त्री० તે નામે એક યજ્ઞપાત્ર-સરવો.
जुहुराण त्रि० કપટ કરનાર, કુટિલતા કરનાર.
जुहुराण पु० ચંદ્ર.
जुहुवत् त्रि० જુહુ નામના યજ્ઞપાત્રવાળું.
जुहुवत् पु० અગ્નિ.
जुहुवान पु० અગ્નિ, વૃક્ષ, ચિત્રક વૃક્ષ.
जुहू स्त्री० जुहु જુઓ.
जुहूराण पु० અર્ધ્વયું, અગ્નિ, ચંદ્ર.
जुहूवत् त्रि० जुहू નામના યજ્ઞપાત્રવાળું.
जुहूवत् पु० અગ્નિ.
जुहूवाण पु० जुहूराण જુઓ.
जुहोति स्त्री० એક પ્રકારનો હોમ.
जुह्वत् त्रि० હોમતું, હવન કરતું.
जुह्वास्य पु० હોમ માટેનો અગ્નિ.
जू सौत्र० स० प० सेट् ગમન કરવું, જવું.
जू स्त्री० આકાશ, સરસ્વતી, પિશાચી, વેગ, વેગવાળી ગતિ.
जू त्रि० વેગવાળું.
जूट पु० જટાબંધ-વેણી, અંબોડો, જટા, શિવની જટા.
जूटक पु० ઉપરના અર્થ.
जूत त्रि० ગયેલ, આકર્ષેલ, ખેંચેલ, દીધેલ, આપેલ.
जूति स्त्री० વેગ, મનને પીડા કે દુઃખીપણાનો અભાવ.
जूतिका स्त्री० એક જાતનું કપૂર.
जूर् दिवा० आ० सेट् જીર્ણ થવું, ઘરડા થવું अ० વધ કરવો, મારી નાખવું स०
जूर्ण पु० એક જાતનું ઘાસ.
जूर्णाह्वय पु० એક જાતનું ધાન્ય.
जूर्णि स्त्री० સ્ત્રીનો રોગ, વેગ, સૂર્ય, દેહ, શરીર, બ્રહ્મ, કોપ, ક્રોધ, તાવ, આકડાનું ઝાડ.
जूर्णि त्रि० વેગવાળું, દવવાળું, તાવવાળું.
जूर्त्ति स्त्री० જ્વર, તાવ.
जूर्व भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું, પીડવું.
जूष् भ्वा० उभ० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
जूष पु० न० ભગ વગેરેનું ઓસામણ.
जूषण न० એક જાતનું વૃક્ષ.
जॄ भ्वा० प० स० अनिट् તિરસ્કાર કરવો.
जृभ भ्वा० आ० अ० सेट् બગાસું ખાવું.
जृम्भ् भ्वा० आ० अ० सेट् બગાસું ખાવું, આળસ મરડવું.
जृम्भ पु० न० બગાસું ખાવું, બગાસું, વિકાસ, ફેલાવું, ઉઘડવું, વિસ્તાર પામવો.
जृम्भक त्रि० બગાસું ખાનાર.
जृम्भक पु० તે નામે એક રુદ્રગણ, તે નામે એક દૈત્ય.
जृम्भक न० તે નામે એક અસ્ત્ર-જે વિશ્વામિત્રે રામને આપ્યું હતું.
जृम्भण न० બગાસું ખાવું, પહોળું થવું, વિકાસ, ખીલવું, જૃંભક અસ્ત્ર.
जृम्भण त्रि० બગાસું ખાનાર.
जृम्भमाण त्रि० બગાસું ખાતું, વિકાસ પામતું, ખીલતું.
जृम्भा स्त्री० બગાસું.
जृम्भावत् त्रि० બગાસાવાળું.
जृम्भिका स्त्री० બગાસું.
जृम्भिणी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ, एलापर्णी.
जृम्भित त्रि० ચેષ્ટા કરેલ, વૃદ્ધિ પામેલ, વીકસેલ, ખીલેલ, ઉઘડેલ, બગાસું ખાધેલ
जृम्भित न० બગાસું, વિકાસ, પ્રફુલ્લ થવું, ખીલવું, સ્ત્રીઓનું એક કરણ.

जृम्भिन् त्रि० બગાસું ખાનાર, ઉઘડનાર, ખીલનાર, વિકાસ પામનાર.
जॄ दिवा० प० अ० सेट् ઘરડા થવું,જૂના થવું.
जॄ चु० उभ० अ० सेट् ઘરડા થવું, જૂના થવું.
जॄ क्र्या० उभ० अ० सेट् ઉપરના અર્થ.
जॄ भ्वा० प० अ० सेट् ઘરડા થવું, જીર્ણ થવું.
जेतव्य त्रि० જિતવા યોગ્ય.
जेतुकाम त्रि० જીતવાની ઇચ્છાવાળું.
जेतृ त्रि० જીતનાર.
जेत्य त्रि० જીતવા યોગ્ય.
जेन्ताक न० નાસ-બાફ લેવા માટે કરેલ એક જાતનું ઘર.
जेन्य त्रि० જયશીલ-વિજય મેળવનાર, ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય, જીતવા યોગ્ય.
जेमन् त्रि० જયશીલ, જીતનાર.
जेमन् पु० જીતનારપણું, જય, જીત, જીતવાનું સામર્થ્ય.
जेय त्रि० જીતવા યોગ્ય
जेष् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
जेह् भ्वा० आ० अ० सेट् યત્ન કરવો, મહેનત કરવી
जै भ्वा० प० अ० अनिट् ક્ષય પામવો, ઘસાવું.
जैगीषव्य पु० યોગવેત્તા તે નામે મુનિ.
जैत्र त्रि० જયશીલ, જીતનાર
जैत्र पु० પારદ, પારો.
जैत्र न० ઔષધ-દવા.
जैत्ररथ त्रि०જયશીલ,જીત મેળવનાર,શરીર
जैत्री स्त्री० જયન્તી વૃક્ષ
जैन पु० જિનદેવનો ઉપાસક શ્રાવક, જૈન તીર્થંકર
जैपाल पु० નેપાળાનું ઝાડ
जैमिनि पु० તે નામે એક મુનિ-પૂર્વમીમાંસાકાર વિદ્વાન
जैमिनीय न० પૂર્વમીમાંસા દર્શનશાસ્ત્ર
जैमन त्रि० મેથમસંધા, મેથનુ
जैव त्रि० જીવ સંબંધી, આત્મા સંબંધી, બૃહસ્પતિ સંબંધી.
जैव न० પુષ્ય નક્ષત્ર
जैवन्तायन पु० જીવન્ત ઋષિનો ગોત્રજ.
जैवन्तायनि त्रि० જીવન્તની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
जैवलि पु० જીવાય રાજાનો પુત્ર પ્રવાહણ
जैवातृक पु० ચંદ્ર, કપૂર, પુત્ર, ઔષધ, દવા.
जैवातृक त्रि० લાંબી આયુષવાળું.
जैवि त्रि० જીવની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે
जैवेय पु० બૃહસ્પતિનો પુત્ર કચ મુનિ.
जैवेय त्रि० ધનુષની દોરી સંબંધી.
जैष्णव त्रि० જય મેળવનારસંબંધી
जैह्माशिनेय पु० જિહ્માશિનનો પુત્ર.
जैह्म्य न० કપટ, કુટિલતા, વક્રતા, વાંકાઇ.
जैह्व त्रि० જીભ સબંધી, જીભનું.
जोङ्ग न० ત્યાગ કરવો, તજવું
जोङ्ग न० અગર ચંદન.
जोङ्गट पु० ગર્ભિણીનો અભિલાષ-દોહદું.
जोटिङ्ग पु० મહાદેવ.
जोटिङ्ग त्रि० મહાવ્રત ધારી.
जोड पु० બંધન.
जोन्ताला स्त्री० એક જાતનું ધાન્ય.
जोष पु० પ્રીતિ, સેવન.
जोष न० સુખ
जोषण न० પ્રીતિ, સેવન.
जोषणा स्त्री० પ્રીતિ, સેવન.
जोषम् अव्य० ચૂપ, ચુપચુપ, મુંગા રહેવું એવા અર્થમા, સુખેથી, સુખમા એવા અર્થમા.
जोषा स्त्री० નારી, સ્ત્રી.
जोषाका स्त्री० નારી, સ્ત્રી, બાલિકા.
जोषित् स्त्री० નારી, સ્ત્રી.
जोषिता स्त्री० ઉપરનો અર્થ
जोष्टृ त्रि० સેવનાર, સેવક
जोमर न० ક્રમદીશ્વર વિ. નામના વિદ્વાને કરેલ

'संक्षिप्त सार' नामे એક વ્યાકરણ.
जोमर त्रि० જોમર વ્યાકરણને ભણનાર.
जोलायन पु० જુલ ઋષિનો પુત્ર.
जौह्न त्रि० તે નામે યજ્ઞનાં અમુક દ્રવ્ય.
ज्ञ् ज् અને ञ् મળી બનેલો એક વ્યંજન.
ज्ञ पु० બુધ ગ્રહ, પંડિત, વિદ્વાન, જ્ઞાતા, બ્રહ્મા, મંગળ ગ્રહ.
ज्ञ त्रि० જાણનાર.
ज्ञक त्रि० જાણનાર
ज्ञता स्त्री० જાણનારપણું, જ્ઞાન.
ज्ञत्व न० ઉપરના અર્થ.
ज्ञप् पु० उभ० स० सेट् મારવું, જોવું, તીક્ષ્ણ કરવું, સંતોષ પમાડવો, સ્તુતિ કરવી, શીખવવું.
ज्ञपित त्रि० જણાવેલ, જોયેલ, તીક્ષ્ણ કરેલ, મારેલ, સંતોષ પમાડેલ, સ્તુતિ કરેલ, શીખવેલ.
ज्ञप्त त्रि० ઉપરના અર્થ.
ज्ञप्ति स्त्री० બુદ્ધિ, મારવું, સંતોષ પમાડવો, તીક્ષ્ણ કરવું, સ્તુતિ કરવી.
ज्ञा क्र्यादि० प० स० अनिट् જાણવું, अनु+ અનુમતિ આપવી, રજા આપવી, अप+ છુપાવવું. अभि + સારી રીતે જાણવું, प्रति + अभि+ઓળખવું, પીછાણવું, सम्+ अभि+ઓળખવું, अव + અનાદર કરવો, હલકારૂપે જાણવું, आ + સારી રીતે જાણવું, આજ્ઞા કરવી, હુકમ કરવો, उप + પ્રથમ જાણવું, निस् + निर् + નિશ્ચય રૂપે જાણવું, परि + ચોતરફથી જાણવું, प्र + અત્યંત જાણવું, प्रति + પ્રતિજ્ઞા કરવી, वि + વિશેષ જાણવું, सम् + સારી રીતે જાણવું, સંજ્ઞા થવી, ભાનમાં આવવું, ચૈતન્ય પામવું.
ज्ञा चु० उभ० स० सेट् ज्ञप् ધાતુ જુઓ.
ज्ञा चु० उभ० स० सेट् પ્રેરણા કરવી.
ज्ञात त्रि० જાણેલ.
ज्ञात न० જ્ઞાન.
ज्ञातनन्दन पु० જૈન તીર્થંકર મહાવીરસ્વામી.
ज्ञातल त्रि० જ્ઞાનવાળું.
ज्ञातलेय पु० જ્ઞાતલનો પુત્ર.
ज्ञातव्य त्रि० જાણવા યોગ્ય.
ज्ञातसिद्धान्त पु० સિદ્ધાંતને જાણનાર.
ज्ञाताधर्मकथा स्त्री० જૈનમતે અગીઆર અંગોપૈકી છઠું અંગ.
ज्ञातान्वय पु० જૈન તીર્થંકર મહાવીર.
ज्ञाति पु० પિતા, કાકા વગેરે સંબંધી, બાંધવ, કુટુંબી.
ज्ञातिकर्मन् न० જ્ઞાતિનું કર્મ.
ज्ञातिता स्त्री० જ્ઞાતિપણું.
ज्ञातित्व न० જ્ઞાતિપણું.
ज्ञातृ त्रि० જ્ઞાનશીલ,જ્ઞાતા,જાણનાર, જ્ઞાની.
ज्ञातृता स्त्री० જાણનારપણું.
ज्ञातृत्व न० ઉપરનો અર્થ.
ज्ञातेय न० જ્ઞાતિપણું, જ્ઞાતિનું કામ.
ज्ञात्वा अव्य० જાણીને.
ज्ञान पु० જીવ.
ज्ञान न० બોધ, જ્ઞાન સમજણ, આત્મ જ્ઞાન, તત્વજ્ઞાન.
ज्ञानकृत त्रि० બુદ્ધિપૂર્વક કરેલ, જાણી જોઇને કરેલ.
ज्ञानगम्य पु० પરમેશ્વર.
ज्ञानचक्षुस् पु० વિદ્વાન, જ્ઞાની.
ज्ञानचक्षुस् न० જ્ઞાનરૂપ નેત્ર-દૃષ્ટિ.
ज्ञानतपस् न० જ્ઞાનરૂપ તપ જ્ઞાન માટે તપ.
ज्ञानद त्रि० જ્ઞાન આપનાર, ગુરૂ, ઉપદેશક વગેરે.
ज्ञानदग्धदेह पु० સંન્યાસી.
ज्ञानदर्पण पु० જ્ઞાનરૂપ આરસી.
ज्ञानदा स्त्री० સરસ્વતી દેવી.
ज्ञानदातृ त्रि० જ્ઞાન આપનાર, ગુરૂ-ઉપદેશક વગેરે.
ज्ञानदात्री स्त्री० સરસ્વતી દેવી.

ज्ञानधन न० ज्ञानरूपी धन.
ज्ञानधन त्रि० ज्ञानरूपी धनवाळुं.
ज्ञाननिष्ठ त्रि० ज्ञानमां निष्ठावाळुं ज्ञान-साधनमां युक्त, तत्त्ववेत्ता.
ज्ञानपति पु० परमेश्वर, गुरु.
ज्ञानपर त्रि० ज्ञानमां परायण.
ज्ञानपावन न० ते नामे एक तीर्थ.
ज्ञानप्रदीप पु० महादेव, ज्ञानरूपी दीवो.
ज्ञानप्रवाद न० जैनमते चौद पूर्व पैकी पांचमुं पूर्व.
ज्ञानमय पु०परमेश्वर,परब्रह्म,परमात्मा,शिव.
ज्ञानमय त्रि० ज्ञानी.
ज्ञानमुद्र त्रि० ज्ञानी, डाह्युं.
ज्ञानमुद्रा स्त्री० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध एक मुद्रा.
ज्ञानमूल त्रि० ज्ञानरूप मूळवाळुं.
ज्ञानमूल न० ज्ञानतुं मूळ.
ज्ञानयज्ञ पु० तत्त्ववेत्ता, ज्ञानी, ज्ञानरूपी यज्ञ.
ज्ञानयोग पु० ज्ञानरूपी योग, ज्ञानमांज एक निष्ठा.
ज्ञानलक्षण न० ज्ञानतुं लक्षण, चित्र,सूचना.
ज्ञानलक्षणा स्त्री० न्यायमते अलौकिक प्रत्यक्षनुं साधन एक सन्निकर्ष.
ज्ञानवत् त्रि० ज्ञानवाळुं, ज्ञानी.
ज्ञानविज्ञान न० ज्ञान अने विज्ञान.
ज्ञानसाधन न० इन्द्रिय, तत्त्वज्ञाननुं साधन, श्रवण-मनन-निदिध्यासन वगेरे.
ज्ञानानुत्पाद पु० ज्ञाननी नहि उत्पत्ति, मूर्खाई, अज्ञानता.
ज्ञानापीड पु० ज्ञानथी उत्पन्न थनारा संस्कारना नाशथी थनारुं विस्मरण.
ज्ञानाभ्यास पु० ज्ञाननो अभ्यास, ज्ञाननां साधन श्रवण-मनन-निदिध्यासन वगेरेनो अभ्यास.
ज्ञानावस्थित त्रि० ज्ञानमा रहेल, ज्ञानमां स्थिति पामेल.
ज्ञानासन न० ते नामे एक आसन.
ज्ञानिता स्त्री० ज्ञानीपणुं.
ज्ञानित्व न० ज्ञानीपणुं.
ज्ञानिन् त्रि० ज्ञानी, ज्ञानवाळुं, आत्मज्ञानी.
ज्ञानेन्द्रिय न० ज्ञानसाधन इन्द्रिय-श्रोत्र-त्वक्-चक्षु-जिह्वा-नासिका.
ज्ञापक त्रि० जणावनार, बोध आपनार, समजावनार.
ज्ञापक पु० गुरु, आचार्य.
ज्ञापक न० व्याकरणप्रसिद्ध ज्ञापक-प्रमाणदर्शक सूत्र.
ज्ञापन न० जणाववुं, बोध आपवो, समजाववुं.
ज्ञाप्ति स्त्री० उपरनो अर्थ.
ज्ञीप्सा स्त्री० जाणवानी इच्छा.
ज्ञीप्स्यमान त्रि० जणाववाने इच्छेल.
ज्ञेय त्रि० जाणवा योग्य.
ज्ञेयता स्त्री० जाणवायोग्यपणुं.
ज्ञेयत्व न० उपरनो अर्थ.
ज्यका स्त्री० वृत्तनी एक रेखा.
ज्या क्र्या० प० अ० अनिट् घरडा थवुं, क्षीण थवुं.
ज्या स्त्री० धनुषनी दोरी, पृथ्वी, माता, बन्ने तरफ सांधवाळी एक सीधी लीटी.
ज्याघात पु० धनुषनी दोरीनो आघात.
ज्याघातवारण न० धनुषनी दोरीना आघातने अटकावनारुं धनुर्धारीओए हाथे बांधवानुं एक चामडुं.
ज्याघोष पु० धनुषनी दोरीनो टंकार.
ज्यान त्रि० वृद्ध, क्षीण, जीर्ण.
ज्यानि स्त्री० वयनी हानि, वृद्धपणुं, नदी.
ज्यामघ पु० ते नामे चंद्रवंशी एक राजा.
ज्यायस् त्रि० अतिशय वृद्ध,अत्यंत मोटुं, अतिशय वखाणवा योग्य, अत्यंत-प्रशंसापात्र.
ज्यु भ्वा० आ० स० अनिट् जवुं.
ज्युत् भ्वा० प० स० सेट् दीपवुं,प्रकाशवुं.

ज्युत् भ्वा० आ० स० सेट् दीपवुं, प्रकाशवुं.
ज्युति स्त्री० दीप्ति, कांति, तेज.
ज्युतिमत् त्रि०दीप्तिवाळुं,कांतिमान,तेजस्वी.
ज्येष्ठ त्रि० अतिशय वृद्ध, अत्यंत मोटुं, वडील, अतिशय प्रशंसापात्र.
ज्येष्ठ पु० मोटो भाइ, जेठ, ज्येष्ठ महिनो, परमेश्वर, प्राण.
ज्येष्ठतर त्रि० अतिशय मोटामां मोटुं, घणुंज वृद्ध.
ज्येष्ठतम त्रि० उपरना अर्थ.
ज्येष्ठता स्त्री० अत्यंत मोटापणुं, अतिशय वृद्धपणुं, अत्यंत प्रशंसापात्रपणुं.
ज्येष्ठतात पु० पितानो मोटो भाइ मोटो काको.
ज्येष्ठत्व न० ज्येष्ठता जुओ.
ज्येष्ठबला स्त्री० महदेवी नामे वेलो.
ज्येष्ठभार्या स्त्री० मोटी वहु, मोटा भाइनी वहु, जेठाणी.
ज्येष्ठवर्ण पु० ब्राह्मण,श्रेष्ठ वर्ण,उत्तम रंग.
ज्येष्ठवापी स्त्री० काशीमां ज्येष्ठ स्थानमा आवेली एक वाव.
ज्येष्ठवृत्ति स्त्री० वडीलोनो धर्म.
ज्येष्ठश्वश्रू स्त्री० मोटी साळी, पाटलासासु.
ज्येष्ठसामन् न० ते नामे सामवेदनो अमुक एक भाग.
ज्येष्ठस्थान न० काशीमां आवेलुं तीर्थ.
ज्येष्ठा स्त्री० मोटी बहेन, अढारमुं नक्षत्र, गरोळी, वचली आगळी, गंगा नदी, धणीनी घणीज मानीती स्त्री, लक्ष्मीनी मोटी बहेन, ते नामे एक देवी, काशीमां एक गौरी देवी.
ज्येष्ठामलक पु० कडवो लींबडो.
ज्येष्ठामूलीय पु० जेठ महिनो.
ज्येष्ठाम्बु न० चोखा धोयेलुं पाणी.
ज्येष्ठाचाप्य त्रि० मोटाए मेळववा योग्य.
ज्येष्ठाश्रम पु० गृहस्थाश्रम, गृहस्थाश्रमी.
ज्येष्ठाश्रमिन् त्रि० गृहस्थाश्रमी.
ज्येष्ठी स्त्री० गरोळी.
ज्यैष्ठ पु० जेठ महिनो.
ज्यैष्ठसामान् न० सामवेदनो अमुक भाग.
ज्यैष्ठिनेय पु० पहेला परणेली स्त्रीथी उत्पन्न थयेल पुत्र, धणीनी मानीतीनो छोकरो.
ज्यैष्ठी स्त्री० जेठ महिनानी पूनेम, गरोळी.
ज्यैष्ठ्य न० श्रेष्ठपणुं, अत्यंत वृद्धपणुं, अतिशय मोटाइ
ज्यो भ्वा० आ० स० अनिट् नियम लेवो, उपनयन संस्कार करवो, मतनो उपदेश आपवो
ज्योक् अव्य० पुष्कळ वखत, प्रश्न, जलदी, तुरत, हमणा, हाल, उज्ज्वळता.
ज्योतिरात्मन् पु० सूर्य-चंद्र-अग्नि-वगेरे.
ज्योतिरादित्य पु० परमेश्वर.
ज्योतिरिङ्ग पु० पतंगीयुं-आगीओ कीडो.
ज्योतिरिङ्गण पु०पतंगीयुं-आगीओ कीडो.
ज्योतिर्गण पु० सूर्य चंद्र वगेरे तेजस्वी पदार्थोनो समूह.
ज्योतिरीश पु० ते नामे एक ज्योतिष ग्रंथकार.
ज्योतिरीश्वर पु० परमेश्वर.
ज्योतिर्गणेश्वर पु० परमेश्वर.
ज्योतिर्ग्रन्थ पु० ज्योतिःशास्त्र.
ज्योतिर्बीज न० पतंगीयुं, आगीओ कीडो.
ज्योतिर्मय त्रि० तेजोमय, तेजःस्वरूप.
ज्योतिर्विद् पु० ज्योति शास्त्र जाणनार.
ज्योतिर्विद्या स्त्री० ज्योति शास्त्र
ज्योतिर्वीज न० पतंगीयुं, आगीओ कीडो.
ज्योतिर्लोक पु० काळचक्रप्रवर्तक ध्रुवलोक, परमेश्वर
ज्योतिर्हस्ता स्त्री० दुर्गा देवी
ज्योतिश्चक्र न० नक्षत्र मंडळ, राशि मंडळ.
ज्योतिःशास्त्र न० सूर्य वगेरेनी गति वगेरेने दर्शावनारुं शास्त्र-ज्योतिष.

ज्योतिश्शास्त्र न० ઉપરનો અર્થ.
ज्योतिष न० જ્યોતિ શાસ્ત્ર.
ज्योतिषिक त्रि० જ્યોતિષશાસ્ત્ર જાણનાર-ભણનાર.
ज्योतिषिन् त्रि० જોશી, જ્યોતિ શાસ્ત્ર જાણનાર.
ज्योतिषी स्त्री० તારા.
ज्योतिष्क पु० ચિત્રક વૃક્ષ, મેથીના બી, મેથી, ગણીઆરીનું ઝાડ, સૂર્ય, ચંદ્ર વગેરે.
ज्योतिष्क न० તે નામે મેરૂ પર્વતનું શિખર.
ज्योतिष्कल्प त्रि० તેજસ્વી, પ્રકાશમાન.
ज्योतिष्का स्त्री० માલકાકણી, વજ, વેખડ.
ज्योतिष्टोम पु० તે નામે એક યજ્ઞ.
ज्योतिष्मत् त्रि० તેજસ્વી, પ્રકાશમાન.
ज्योतिष्मत् पु० સૂર્ય, પ્લક્ષદ્વીપમા આવેલ તે નામે એક પર્વત, આકડાનું ઝાડ.
ज्योतिष्मती स्त्री० માલકાકણી, અજવાળી રાત્રિ, યોગશાસ્ત્રમાં કહેલ સત્વપ્રધાન એક ચિત્તવૃત્તિ, અગ્નિની અર્ચિષ્મતી નામે નગરી.
ज्योतिस् पु० સૂર્ય, અગ્નિ, આકડાનું ઝાડ, ચિત્રક વૃક્ષ.
ज्योतिस् न० જેવામા સાધન આખમા રહેલ પદાર્થ, નક્ષત્ર, પ્રકાશ, તેજ, સ્વયંપ્રકાશ ચૈતન્ય, આત્મચૈતન્ય
ज्योतिस्सात् अव्य० અગ્નિને આધીન, જ્યોતિસ્વરૂપ
ज्योतीरथ पु० ધ્રુવ નક્ષત્ર.
ज्योतीरत्न पु० એક જાતનું રત્ન
ज्योत्स्ना स्त्री० ચાદની, ચંદ્રકિરણ, રેણુકા નામે ગંધ દ્રવ્ય, દુર્ગા દેવી.
ज्योत्स्नाकाली स्त्री० તે નામે ચંદ્રની કન્યા-વરુણના પુત્રની પત્ની
ज्योत्स्नादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
ज्योत्स्नाप्रिय पु० ચકોર પક્ષી
ज्योत्स्नाप्रिया स्त्री० ચકોર પક્ષિણી.
ज्योत्स्नावृक्ष पु० દીવાનો આધાર દીવી.
ज्योत्स्निका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
ज्योत्स्नी स्त्री० અજવાળી રાત્રિ, પટોલિકા, રેણુકા નામે ગધ દ્રવ્ય.
ज्यौतिषिक त्रि० જ્યોતિષશાસ્ત્રને જાણનાર કે ભણનાર.
ज्यौत्स्न त्रि०ચદ્રના કિરણવાળું,ચાદનીવાળું.
ज्यौत्स्निका स्त्री० અજવાળી રાત્રિ.
ज्यौत्स्नी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
ज्रि भ्वा० प० स० अनिट् જય પામવો, જીતવું.
ज्री चु० उभ० अ० अनिट् ઘરડા થવું, વૃદ્ધ થવુ, જીર્ણ થવું.
ज्री क्या० प० अ० अनिट् ઉપરનો અર્થ.
ज्वर् भ्वा० प० अ० सेट् તાવવાળા થવુ, રોગ થવો.
ज्वर पु० જ્વર, તાવ, સંતાપ.
ज्वर त्रि० તાવવાળું, સંતાપવાળું.
ज्वरकालकेतुरस पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.
ज्वरकुञ्जरपारीन्द्ररस पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.
ज्वरकेसरिन् पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.
ज्वरघ्न पु० [illegible] નામે વનસ્પતિ
ज्वरघ्न त्रि० તાવનો નાશ કરનાર.
ज्वरघ्नी स्त्री० [illegible]
ज्वरधूमकेतुरस पु० તાવનો [illegible] તે નામે એક ઔષધ.
ज्वरनागमयूरचूर्ण न० [illegible] નાર [illegible] રૂપ એક [illegible]
ज्वरनाशन पु० [illegible]
ज्वरनाशिनी [illegible]
ज्वरयष्टि पु० [illegible]
[illegible]

ज्वरभैरवचूर्ण न० તાવનો નાશ કરનાર દવારૂપ એક ચૂર્ણ.

ज्वरभैरवरस पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.

ज्वरमातङ्गकेसरिरस पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.

ज्वरमुरारिरस पु० ઉપરનો અર્થ.

ज्वरशूलहररस पु० તાવની વેદનાનો નાશ કરનાર એક ઔષધ

ज्वरसिंहरस पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.

ज्वरहन्तृ त्रि० તાવનો નાશ કરનાર.

ज्वरहन्त्री स्त्री० મજીઠ

ज्वराग्नि पु० તાવનો સંતાપ, તાવની ગરમી–દાહ.

ज्वराङ्कुशरस पु० તાવનો નાશ કરનાર તે નામે એક ઔષધ.

ज्वराङ्गी स्त्री० ભદ્રદન્તિકા નામે વનસ્પતિ.

ज्वरातिसार पु० તાવ જેમા સાથે હોય તેવો ઝાડાનો એક રોગ.

ज्वरान्तक पु० ગરમાળો, કરીઆતુ

ज्वरान्तक त्रि० તાવનો નાશ કરનાર.

ज्वरान्तकरस पु० તે નામે એક ઔષધ

ज्वरापह त्रि० તાવનો નાશ કરનાર.

ज्वरापहा स्त्री० એક જાતની સુંઠ–બિલ્વશુંઠી, બિલ્વપત્રી.

ज्वरारि पु० ગળો.

ज्वरारिरस पु० તે નામે એક ઔષધ.

ज्वरार्यभ्र पु० તાવનો નાશ કરનાર એક ઔષધ.

ज्वराशनिरस पु० તાવનો નાશ કરનાર એક ઔષધ.

ज्वरित त्रि० તાવવાળું.

ज्वरिन् त्रि० તાવવાળું.

ज्वल् भ्वा० प० अ० सेट् બળવું, દીપવું, પ્રકાશવુ, ચાલવું.

ज्वल त्रि० દીપ્તિવાળુ, કાંતિવાળું, બળતુ.

ज्वल पु० અગ્નિની જ્વાળા, ઝાળ.

ज्वलका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.

ज्वलत् त्रि० બળતું, દીપતું, પ્રકાશતુ.

ज्वलति पु० જ્વલનક્રિયા, બળવું, દીપવું.

ज्वलन त्रि० દીપતુ, પ્રકાશમાન, કાંતિમાન, બળનાર.

ज्वलन पु० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.

ज्वलन न० બળવું, દીપવું, પ્રકાશવું

ज्वलनाश्मन् पु० સૂર્યકાન્ત મણિ.

ज्वलन्मणि पु०ઉપરનો અર્થ,ચળકતો મણિ.

ज्वलयत् त्रि० બળતુ, દીપતું, પ્રકાશતું.

ज्वलित त्रि० બળેલ, દીપેલ, પ્રકાશેલ

ज्वलिन् त्रि० બળનાર, દીપનાર, પ્રકાશમાન.

ज्वलिनी स्त्री० मूर्वालता–મોરવેલનો વેલો.

ज्वाल पु० અગ્નિની શિખા, જ્વાળા, ઝાળ, કાંતિ, દીપ્તિ.

ज्वाल त्रि० દીપ્તિવાળું, કાંતિવાળું.

ज्वालखरगद पु० તે નામે એક રોગ.

ज्वाला स्त्री० ज्वाल पु० જુઓ, દાઝેલુ અન્ન.

ज्वालागर्दभाह्वय पु० તે નામે એક રોગ

ज्वालाग्नि पु० જ્વાળાવાળો અગ્નિ.

ज्वालाजिह्व पु० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ

ज्वालामालिन् पु० ઉપરના અર્થ.

ज्वालामालिनी स्त्री० તે નામે એક દેવી.

ज्वालामुखी स्त्री० તે નામે એક પીઠસ્થાન.

ज्वालावक्त्र पु० શિવ

ज्वालिन् पु० શિવ, અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ

ज्वालिन् त्रि० જ્વાળાવાળું, ઝાળવાળું, કાંતિવાળું.

ज्वालेश्वर पु० તે નામે એક તીર્થ.

झ.

झ् नवमो तालव्य व्यंजन

झ पुं० झंझावात, वावाझोडुं, वंटोळायो, जळनी वृष्टि, बृहस्पति, दैत्योनो राजा, एक जातनो अवाज, मोटो वायरो.

झ त्रि० नाश पामेल, खोवाई गयेल, सूतेल.

झकार पुं० 'झ' अक्षर.

झगझगायमान त्रि० देदीप्यमान, चळकतुं, झगझगाट करतुं.

झगति अव्य० एकदम, झट, तरत.

झङ्कार पुं० 'झं' एवो अस्पष्ट अवाज, भमरा वगेरेनो शब्द, पाणीना कणीयानुं वरसवुं.

झङ्कारिणी स्त्री० गंगा नदी

झङ्कारित त्रि० 'झम' एवा अवाजवाळुं, भमरा वगेरेना शब्दवाळुं.

झङ्कृता स्त्री० तारा देवी.

झङ्कृति स्त्री० झङ्कार जुओ.

झञ्झन न० झङ्कार जुओ.

झञ्झा स्त्री० वरसादनी झडी, झम एवो अस्पष्ट अवाज, प्रचंड पवन, तोफाननी वायु.

झञ्झानिल पुं० वर्षाऋतुमां नीकळतो तोफानी पवन.

झञ्झामरुत् पुं० उपरनो अर्थ.

झञ्झावात पुं० झञ्झानिल जुओ.

झट् भ्वा० प० अ० सेट् एकठुं करवुं, गुंचवाई जवुं.

झटा स्त्री० भोंय आमळीनुं झाड.

झटामला स्त्री० उपरनो अर्थ.

झटि पुं० एक जातनुं घास.

झटिति अव्य० जलदी, तुरत.

झड् भ्वा० प० अ० सेट् वाळ गुंचवा, जटानी पेठे गुंचवाई जवुं.

झढक पुं० एक जातनो अन्त्यज.

झढकी स्त्री० एक जातनी अन्त्यज स्त्री.

झणझणा अव्य० 'झण झण' एवो अस्पष्ट शब्द, तेवा शब्दवाळुं.

झणत्कार पुं० झणकारो, झणकार.

झनत्कार पुं० उपरनो अर्थ.

झम् भ्वा० प० स० सेट् भक्षण करवुं, खावुं

झम्प पुं० झंपलावतुं, कुदवुं, छलंग मारवी.

झम्पा स्त्री० उपरनो अर्थ.

झम्पाक पुं० वानर.

झम्पाकी स्त्री० वानरी.

झम्पारु पुं० वानर.

झम्पारु स्त्री० वानरी

झम्पाशिन् पुं० एक जातनुं पक्षी.

झम्पाशिनी स्त्री० एक जातनी पक्षिणी.

झम्पिन् पुं० वानर.

झम्पिनी स्त्री० वानरी.

झर पुं० पाणीनुं झरणु, झरो.

झरसी स्त्री० एक जातनुं शाक.

झरा स्त्री० पाणीनुं झरणु-झरो.

झरी स्त्री० उपरनो अर्थ.

झर्च् तुदा० प० स० सेट् कहेवुं, तिरस्कार करवो, ठपको देवो.

झर्च्छ् तुदा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.

झर्झ् तुदा० प० स० सेट् झर्च् जुओ.

झर्झर पुं० झांज नामनुं वादित्र, ढोल, कळियुग, ते नामे एक नद, नेतरनी बनावेली लाकडी, रावानुं लोखंडी एक साधन.

झर्झरक पुं० कलियुग.

झर्झरा स्त्री० ताग देवी, वेश्या.

झर्झरावती स्त्री० गंगा नदी

झर्झरिका स्त्री० ताग देवी, आदनी रोटली,

झर्झरिन् पुं० शिव.

झर्झरिन् त्रि० झांजवाळुं.

झर्झरी स्त्री० झांज, ताग देवी.

झर्झरीक पुं० देह, शरीर.

झलज्झला स्त्री० હાથીના કાનનું અથડાવું–તેનો અવાજ.
झलरी स्त्री० ખંજરી, ગુંથેલા કેશ, વેણી, અંબોડો.
झला स्त्री० કન્યા; તાપની ઊર્મિ-ઝાળ.
झलि स्त्री० સોપારી.
झल्ल पु० એક જાતની વર્ણસંકર જાતિ.
झल्लक न० ઝાંજ નામનું વાદિત્ર–કાંસીજોડ.
झल्लकण्ठ पु० પારેવું, કબૂતર
झल्लकण्ठी स्त्री० પારેવી, કબૂતરી.
झल्लकी स्त्री० ઝાંજ.
झल्लरा स्त्री० ઝાંજ, ખંજરી, બાળકના કેશ, શુદ્ધ, ભીનાશ.
झल्लरी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
झल्लिका स्त्री० શરીરને ચોળી કાઢેલો મેલ, પ્રકાશ, કાંતિ.
झल्ली स्त्री० ઝાંઝ, કાંસીજોડ.
झल्लीषक न० એક જાતનું નૃત્ય.
झल्लोल पु० રેંટીયો, ચરખો.
झष् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું.
झष् भ्वा० उभ० स० सेट् ગ્રહણ કરવું, ઢાંકવું.
झष पु० માછલું, મગરમચ્છ, મીનરાશિ, મકરરાશિ, તાપ.
झष न० વેરાન પ્રદેશ, પડતર જમીન, વન, જંગલ.
झषकेतन पु० કામદેવ.
झषकेतु पु० કામદેવ
झषा स्त्री० નાગબલા વનસ્પતિ.
झषाङ्क पु० કામદેવ, પ્રદ્યુમ્નનો પુત્ર અનિરૂદ્ધ.
झषाशन पु० શિશુમાર નામે જળચર પ્રાણી.
झषोदरी स्त्री० મત્સ્યગન્ધા–વ્યાસની માતા સત્યવતી.
झा स्त्री० પાણીનો ધોધ.
झाङ्कृत पु० એક જાતનો શાક.
झाङ्कृत न० ઝામ ઝામ એવો અસ્પષ્ટ શબ્દ.
झाट पु० નિકુંજ, લતાગૃહ, લતામંડપ, વન, ઘાવ વગેરેનું સાફ કરવું તે.
झाटल पु० એક જાતનું વૃક્ષ.
झाटा स्त्री० ભોંય આંમળી, જૂઈ, જાઈ.
झाटामला स्त्री० ભોંય આમળી
झाटास्त्र न० એક જાતનું તરબુચ.
झाटास्त्रक न० ઉપરનો અર્થ.
झाटिका स्त्री० ભોંય આંમળી.
झाटी स्त्री० ભોંય આંમળી, જૂઈ, જાઈ.
झामक न० અત્યંત પાકેલી ઈંટ.
झामर पु० એક જાતની સરાણ.
झाझर पु० ઝાંજ વગાડનાર, ખંજરી બજાવનાર.
झाझरिक पु० ઉપરના અર્થ.
झालरी स्त्री० ઝાંજ, ખંજરી.
झाला स्त्री० झला જુઓ.
झालि पु० કેરીનું અથાણું.
झावु पु० એક જાતનું ઝાડ.
झावुक पु० એક જાતનું ઝાડ.
झावूक पु० झावु જુઓ.
झिङ्गाक न० એક જાતનું ચીભડું.
झिङ्गिनी स्त्री० ઉંબાડીયું, જિંગિની વૃક્ષ.
झिङ्गी स्त्री० જિંગિની વૃક્ષ.
झिञ्झिणी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
झिञ्झिरिटा स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
झिञ्झी स्त्री० એક જાતનો કીડો–તમરું.
झिण्टी स्त्री० એક જાતનું ફૂલઝાડ.
झिण्टीश पु० શિવ.
झिरि स्त्री० તમરું-કીડો.
झिरिका તમરું-કીડો.
झिल्लि पु० ઝાલર.
झिल्लिका स्त्री० તમરું-કીડો, સૂર્યના તાપની કાંતિ, દીવેલ.
झिल्ली स्त्री० ઉપરના અર્થ.
झिल्लीकण्ठ पु० કબૂતર, પારેવું.
झिल्लीका स्त्री० झिल्लिका જુઓ.

झोरिका स्त्री० तमरुं-ऋीडा.
झोदका स्त्री० तमरुं.
झु भ्वा० आ० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
झुण्ट पु० એક જાતનું ઝાડ, ઝુંબડું, ઘાસ વગેરેનાં મૂળનો ગુચ્છો, ગુલ્મ.
झुमरि स्त्री० એક જાતની રાગિણી.
झूपिणी स्त्री० એક જાતની સોપારીનું ઝાડ, અનિષ્ટસૂચક એક નિમિત્ત.
झूमरी स्त्री० તે નામે એક રાગિણી.
झूलि पु० झूपिणी જુઓ.
झूष् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી, નાખવું.
झॄ दिवा० प० अ० सेट् ઘરડા થવું.
झोड पु० એક જાતની સોપારીનું ઝાડ.
झौलिक पु० સોપારી નાખવાનું પાત્ર.
झ्यु भ्वा० आ० स० अनिट् ગમન કરવું, જવું.

ञ.

ञ् દશમો તાલવ્ય અનુનાસિક વ્યંજન.
ञ पु० ગાયન ગાનાર, ગવૈયો, ઘર્ઘર અવાજ, બળદ, શુક્રાચાર્ય, વામ માર્ગ.
ञ त्रि० વામમાર્ગે જનાર, પાખંડી, ગાનાર.
ञकार पु० 'ञ' અક્ષર.

ट.

ट् અગીઆરમો મૂર્ધન્ય વ્યંજન.
ट पु० નાદ, શબ્દ, અવાજ.
ट त्रि० ઠીંગણો, નીચો, વામન.
टक् चु० उभ० स० सेट् બાંધવું, ટાંકવું, સાંધવું.
टंक् भ्वा० प० स० सेट् બાંધવું, ટાંકવું, સાંધવું.
टकार पु० 'ट' અક્ષર.
टक्क पु० તે નામે એક દેશ.
टक्कदेशीय पु० એક જાતનું શાક.
टक्कदेशीय त्रि० ટક્ક દેશમાં રહેનાર, ટક્ક દેશમાં હોનાર થનાર.
टक्कनामन् पु० ब० વાહીક દેશનાં લોક.
टक्कर पु० એક જાતના વાદિત્રનો અવાજ.
टगण पु० છંદઃશાસ્ત્રમાં માત્રાવૃત્તપ્રસિદ્ધ એક ગણ.
टगर पु० ટંકણખાર, વિલાસભોગ.
टगर त्रि० ટેઢી આંખવાળું, ત્રાંસી આંખવાળું.
टङ्क पु० કોપ, ક્રોધ, ટાંકણું, તલવારનું મ્યાન, તરવાર, જાંઘ.
टङ्क पु० न० ચાર માસા બરોબર વજન, એક જાતના કોઠનું ઝાડ, કુહાડી, ગર્વ, અહંકાર, ફરશી, એક જાતનો આંબો, સીક્કો.
टङ्कक पु० એક જાતનો રૂપાનો સીક્કો.
टङ्ककपति पु० ટંકશાળનો અધ્યક્ષ-અમલદાર.
टङ्ककशाला स्त्री० ટંકશાળ.
टङ्कटीक पु० શિવ.
टङ्कण न० ટંકણખાર, ટાંકવું, સાંધવું.
टङ्कन न० ઉપરના અર્થ.
टङ्कवत् पु० તે નામે એક પર્વત.
टङ्कशाला स्त्री० ટંકશાળ.
टङ्का स्त्री० જાંઘ, તારા દેવી.
टङ्कानक पु० સમુદ્રફળ વૃક્ષ.
टङ्कार पु० ધનુષની દોરીનો અવાજ, આશ્ચર્યકારક શબ્દ.
टङ्कारकारिणी स्त्री० તારા દેવી.
टङ्कारिणी स्त्री० તારા દેવી
टङ्कारित न० ધનુષની દોરીનો અવાજ.
टङ्कारिन् त्रि० ટંકારવાળું.
टङ्कारी स्त्री० ટંકારી વૃક્ષ.
टङ्कित त्रि० ટાંકેલ, બાંધેલ, સાંધેલ.

टङ्क पु० न० કોદાળી, પાવડો, ફરશી, કુહાડી, ટાંકણું, જાંઘ, ચારમાસા બરોબર વજન
टङ्कण पु० न० ટંકણખાર, ટાંકણું.
टङ्किनी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ-પહાડમૂળ
टट्टनी स्त्री० ગરોળી.
टट्टरी स्त्री० ઢોલ, જૂઠું બોલવું, મિથ્યા ભાષણ, એક જાતનું વાદિત્ર
टट्टर पु० નગારાનો શબ્દ.
टल् ध्वा० प० अ० सेट् ટળવું, દૂર થવું, નાશ પામવું, બીવું.
टलन न० દૂર થવું, નાશ પામવો, ભય પામવો.
टवर्ग पु० ट-ठ-ड-ढ-ण એ પાંચ અક્ષરો.
टवर्गीय त्रि० ટવર્ગ સંબંધી
टा स्त्री० પૃથ્વી.
टाङ्क न० એક જાતનો કોઠ વૃક્ષનો દારૂ.
टाङ्कर पु० એક જાતનું ઝાડ.
टाङ्कर त्रि० ખળ, લુચ્ચું.
टाङ्कृत न० અવાજ, શબ્દ.
टार पु० ઘોડો, રંગ, ગુદામૈથુન કરાવનાર.
टारी स्त्री० ઘોડી.
टिक ध्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું જવું.
टिटिभ पु० ટીટોડો પક્ષી
टिटिभक पु० ટીટોડો પક્ષી.
टिटिभकी स्त्री० ટીટોડી.
टिटिभी स्त्री० ટીટોડી.
टिट्टिभ पु० ટીટોડો.
टिट्टिभक पु० ટીટોડો.
टिट्टिभकी स्त्री० ટીટોડી.
टिट्टिभी स्त्री० ટીટોડી.
टिठिभ पु० ટીટોડો.
टिठिभक पु० ટીટોડો.
टिठिभकी स्त्री० ટીટોડી.
टिठिभी स्त्री० ટીટોડી.
टिण्टिनिका स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
टिण्डिश पु० એક જાતનું ઝાડ.
टिप् चु० उभ० स० सेट् પ્રેરણા કરવી, મોકલવું.
टिप्पन न० ટીકા, વ્યાખ્યા.
टिप्पनी स्त्री० ટીકા, વ્યાખ્યા.
टीक् ध्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું જવું.
टीका स्त्री० વ્યાખ્યા, ટીકા.
टु पु० સોનું, કામદેવ, ઠગ.
टुण्टुक पु० એક જાતનું પક્ષી, એક જાતનું ઝાડ, કાળો ખેર.
टुण्टुक त्रि० થોડું, અલ્પ, ક્રૂર, ઘાતકી, નીચ.
टुण्टुकी स्त्री० એક જાતની પક્ષિણી.
टुनाफा स्त्री० શાલ્મલી વૃક્ષ
टेपन न० પ્રેરણા કરવી, મોકલવું.
टेर त्रि० ત્રાંસું, ટેડું, તીરછી આંખવાળું.
टेरक त्रि० ટેડું, ત્રાંસું, તીરછી આંખવાળું.
टोट त्रि० અલ્પ, થોડું, હલકું, હીણું
टोडलतन्त्र न० તે નામે એક તંત્રશાસ્ત્ર.
टौक् ध्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
ट्वल् ध्वा० प० अ० सेट् टल् જુઓ.

ठ.

ठ વ્યંજનોમાં બારમો મૂર્ધન્ય અક્ષર.
ठ पु० શિવ, મોટો અવાજ, ચંદ્રમંડળ, હરકોઇ મંડળ, ગોળ઼ું, શૂન્ય.
ठ त्रि० લોકવિષય.
ठकार पु० 'ઠ' અક્ષર.
ठक्कुर पु० દેવપ્રતિમા, બ્રાહ્મણને લાગતું એક વિશેષણ, હરકોઇ દેવ, ઠાકોરજી.
ठठम् अव्य० વાસણ વગેરેનો અસ્પષ્ટ અવાજ, ઠણકાર.

ड.

ड् વ્યંજનોમાં તેરમો મૂર્ધન્ય અક્ષર.
ड पुं० શિવ, શબ્દ, અવાજ, ત્રાસ, ભય, વાડવાનળ.
डकार पुं० 'ડ' અક્ષર.
डगण पुं० છંદઃશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ માત્રાવૃત્તનો એક ગણ.
डङ्गरी સ્ત્રી० એક જાતની લાંબી કાકડી.
डङ्गारी સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
डंप् ભ્વા० આ० મ० સ० સેટ્ ઢગલો કરવો, એકઠું કરવું.
डंप् ચુ० આ० સ० અ० સેટ્ ઉપરના અર્થ.
डप् ચુ० આ० સ० અ० સેટ્ ઢગલો કરવો, એકઠું કરવું.
डप् ભ્વા० આ० સ० અ० સેટ્ ઉપરના અર્થ.
डप् ચુ० ઉભ० ન० સેટ્ જોવું.
डंभ् ચુ० ઉભ० સ० સેટ્ એકઠું કરવું, ઢગલો કરવો.
डम पुं० એક જાતની નીચ વર્ણસંકર જાતિ-ભંગી વગેરે.
डमर पुं० ભયથી નાસી જવું તે.
डमरा સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
डमरिन् पुं० એક જાતનું વાદિત્ર-ડાકલું.
डमरु पुं० ઉપરનો અર્થ.
डमरुका સ્ત્રી० डमरिन् જુઓ.
डम्बर पुं० સમૂહ, આડંબર, આયોજન-યોજવું, જોડવું, તે નામે કાર્તિકસ્વામીનો એક અનુચર.
डयन ન० ઉડવું, ડોલી-પાલખી વગેરે.
डलक ન० વાંસનો ડાબો-ટોપલો.
डवित्थ पुं० લાકડાનો મૃગ, દ્રવ્યવાચી એક સંજ્ઞાશબ્દ.
डहु पुं० નકુચ વૃક્ષ.
डहू पुं० ઉપરનો અર્થ.
डा સ્ત્રી० ડાકણ, પિશાચણી, ટોપલી-ટોપલો વગેરે.
डाकिनी સ્ત્રી० દેવીની એક અનુચરી-ડાકણ, દેખતાજ કંટાળો ઉપજાવે તેવી હરકોઈ સ્ત્રી.
डाकिनीता સ્ત્રી० ડાકણપણું.
डाकिनीत्व ન० ડાકણપણું.
डाङ्गरी સ્ત્રી० લાંબી એક જાતની કાકડી.
डामर पुं० શિવે કરેલું એક તંત્રશાસ્ત્ર.
डालिम पुं० દાડમનું ઝાડ.
डाहल पुं० ત્રિપુર દેશ.
डाहूक पुं० दात्यूह શબ્દ જુઓ.
डाहूकी સ્ત્રી० दात्यूह પક્ષિણી.
डिङ्गरी સ્ત્રી० તરૂણ સ્ત્રી.
डिङ्गर पुं० એક જાતની કાકડી,ક્ષેપ, ફેંકવું, વન, ધૂતારો, સેવક.
डिडिका સ્ત્રી० યુવાવસ્થામાં ધોળાં પળીયાં લાવનારો એક રોગ.
डिडिमा पुं० એક જાતનું પક્ષી.
डिण्डम पुं० નગારૂં, ઢંઢેરો, પાણીમાં થતું એક જાતનું આમળું.
डिण्डिमेश्वर पुं० તે નામે એક તીર્થ.
डिण्डिर पुं० સમુદ્રનું ફીણ-સમદર ફેણ.
डिण्डिरमोदक पुं० ગાંજો, લસણ.
डिण्डश એક જાતનું ઝાડ.
डिण्डीर पुं० डिण्डिर જુઓ.
डित्थ पुं० લાકડાનો હાથી, એક સંજ્ઞાશબ્દ.
डिंप् ચુ० ઉભ० અ० સેટ્ ઢગલો કરવો, એકઠું કરવું.
डिंप् ભ્વા० આ० અ० સેટ્ ઉપરના અર્થ.
डिप् ચુ० ઉભ० સ० સેટ્ પ્રેરણા કરવી, મોકલવું.
डिप् તુદા० પ० સ० સેટ્ ઉપરના અર્થ.
डिंप् ચુ० ઉભ० સ० સેટ્ ઢગલો એકત્ર કરવું, પ્રેરણા કરવી, મો...
डिंप् ભ્વા० પ० સ० સેટ્ ઉપર...

डिंभ् चु० उभ० स० सेट् हिंसा करवी, એકઠું કરવું.
डिंभ् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
डिम् चौरा० प० स० सेट् हिंसा કરવી.
डिम पु० જેમા કાવ્યનું રૂપ દેખાતું હોય તેવું કોઈ નાટક.
डिम्ब पु० ભય, ભયથી નાસી જવું, ગર્ભાશયમા પેસીના આકારમાં બંધાયેલો ગર્ભ, ગર્ભાશય, ભયનો શબ્દ, ઈંડું, બરોળ, પ્રલય, નાશ, નાનુ બચ્ચું, બાળક.
डिम्बाहव पु० ભયના પોકારોવાળું યુદ્ધ
डिम्बिका स्त्री० કામુકી સ્ત્રી, શોણાક વૃક્ષ, પાણીનો પરપોટો.
डिम्बी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
डिम्भ त्रि० બાળક, બચ્ચું, મૂર્ખ, અજ્ઞાની.
डिम्भक पु० બાળક, શાલ્વ દેશના રાજા બ્રહ્મદત્તનો એક પુત્ર.
डिम्भचक्र न० સ્વરોદયમાં કહેલ શુભાશુભ સૂચક એક ચક્ર.
डिम्भा स्त्री० ઘણુંજ નાનું બાળક.
डी भ्वा० आ० अ० सेट् આકાશમા જવું, ઉડવું.
डीतर त्रि० આકાશમાં અતિશય ગતિવાળું.
डीन न० પક્ષીની એક ગતિ, તે નામે એક આગમશાસ્ત્ર, ઉડવું.
डीनक न० પક્ષીનુ ધીમે ધીમે ઉડવું.
डीनडीनक न० એક જાતની પક્ષીની ગતિ.
डीनावडीनक न० ઉપરનો અર્થ.
डुण्डु पु० એક જાતનો ઝેર વિનાનો સાપ.
डुण्डुभ पु० ઉપરનો અર્થ.
डुण्डुल पु० નાનુ ઘુવડ.
डुण्डुली स्त्री० નાની ઘુવડી.
डुंल पु० એક જાતનું ઘુવડ.
डुलि स्त्री० નાનો કાચબો, કાચબી.
डुलिका स्त्री० એક જાતનુ ખંજન પક્ષીના જેવુ પક્ષી
डोडिका स्त्री० ડોડીનુ શાક.
डोडी स्त्री० ડોડીનું શાક.
डोम पु० તે નામે વર્ણસંકર જાતિ-ભંગી વગેરે.
डोर न० દોર, હાથ-બાહુ વગેરેને બાંધવાની દોરી.
डोरडी स्त्री० બૃહતી નામે વનસ્પતિ.
ड्वल् चु० उभ० स० सेट् મિશ્ર કરવું.

ढ.

ढ् વ્યંજનોમા ચૌદમો મૂર્ધન્ય વ્યંજન.
ढ पु० મોટું નગારું, કુતરો, કુતરાની પુંછડી, ધ્વનિ, અવાજ, નિર્ગુણ.
ढकार पु० 'ઢ' અક્ષર.
ढक्क पु० ઢાક્કા શહેર, ધર્મોદા ઘર, અદશ્ય થવું, અવાજ, નિર્ગુણ.
ढक्का स्त्री० મોટું નગારું, ડંકો.
ढक्काढोलप्रिया स्त्री० અન્નપૂર્ણા દેવી.
ढक्कावादचलज्जला स्त्री० ગંગા નદી.
ढक्कारव पु० મોટા નગારાનો શબ્દ.
ढक्कारवा स्त्री० તારિણી દેવી-તાંત્રિકોની તે નામે એક દેવી.
ढक्कारी स्त्री० ઉપરનો અર્થ,
ढगण पु० છંદશાસ્ત્રમાં માત્રાવૃત્તપ્રસિદ્ધ ગણ.
ढण्टी स्त्री० એક પ્રકારનુ વાદ્ય.
ढामरा स्त्री० હંસલી.
ढाल न० ઢાલ.
ढालिन त्रि० ઢાલવાળું.
ढुण्ढ् भ्वा० न० प० सेट् શોધવું, ખોળવું
ढुण्ढन न० શોધવું, ખોળવું.
ढुण्ढि पु० કાશીમાં તે નામે એક ગણપતિ.
ढुण्ढित त्रि० શોધેલ, ખોળેલ.
ढोल पु० ઢોલ.

ढौलधरा स्त्री० અન્નપૂર્ણા દેવી.
ढौलरूपा स्त्री० અન્નપૂર્ણા દેવી.
ढौलवाद्यप्रमोदिनी स्त्री० અન્નપૂર્ણા દેવી.
ढौलशब्दस्वरूपिणी स्त्री० અન્નપૂર્ણાદેવી.
ढौक भ्वा० आ० स० सेट् પ્રેરણા કરવી, ગતિ કરવી, મૂકવું, સ્થાપવું.
ढौकन न० જવું, પ્રેરણા કરવી, મુકવું, ભેટ, લાચ.

ण.

ण વ્યંજનોમાં પંદરમો મૂર્ધન્ય-અનુનાસિક વ્યંજન.
ण पु० બિન્દુ દેવ, ભૂષણ, અલંકાર, ઘરેણું, પાણીનું સ્થાન, જલાશય.
ण त्रि० ગુણરહિત, નિર્ગુણ.
ण न० નિર્ણય, નિશ્ચય, જ્ઞાન.
णक्ष भ्वा प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
णट् भ्वा० प० स० सेट् નૃત્ય કરવું, નાચવું.
णट् भ्वा० प० अ० सेट् નટનું કામ કરવું.
णद् भ्वा० प० अ० सेट् અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો, નાદવું, ગાજવું. अनु + નાદનું અનુકરણ કરવું, अभि + સામે શબ્દ કરવો, उद् + ઉંચે શબ્દ કરવો, प्रति + પડઘાનું અનુકરણ કરવું.
णद् चु० उभ० स० सेट् બોલવું, કહેવું.
णभ् भ्वा० आ० स० सेट् હિંસા કરવી,હાર કરવું.
णभ दिवा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
णभ् क्र्यादि० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
णम् भ्वा० प० अनिट् શબ્દ કરવો અ૦નમવું, स०अभि + સામે નમવું, अव + નીચા નમવું, નીચા થવું,उद् + ઉંચે જવું,ઉંચા થવું, ઉદવું, अभि + उद् + સામેથી ઉંચા થવું, उप + પ્રાપ્ત થવું, પોતાની મેળે પાસે જવું, परि + રૂપાન્તર સત્તાએ વસ્તુનું અન્યથા થવું, પરિણામ થવું, प्र + અત્યંત નમવું, प्रति + અવળી રીતે નમવું, वि + વિશેષે કરી નમવું, परि + કોઈપણ પદાર્થમાં વિકાર થવો सम् + સારી રીતે નમવું.
णय् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું,જવું, રક્ષણ કરવું.
णर्द् भ्वा० प० अ० सेट् શબ્દ કરવો,ગાજવું.
णल् भ्वा० प० स० सेट् બાધવું.
णश् दिवा० प० अ० सेट् નાશ પામવો, અદૃશ્ય થવું, નાસી જવું.
णस भ्वा० आ० अ० सेट् કુટિલતા કરવી.
णह् दिवा० उभ० स० अनिट् બાધવું, अपि + ધારણ કરવું, બખ્તર વગેરે પહેરવું, अव + ચોતરફથી બાધવું. आ + સારી રીતે બાંધવું, परि+आ+ચોતરફથી બાધવું, उद् + ઉંચું કરી બાધવું, सम् + उद् સારી રીતે બાધવું, उप + ઉપર બાધવું, नि + અત્યંત બાંધવું, परि + ચોતરફથી બાધવું, सम् + સારી રીતે બાંધવું, બખ્તર વગેરે પહેરવું, તૈયારી કરવી.
णास् भ्वा० आ० अ० सेट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
णिक्ष् भ्वा० प० स० सेट् ચુંબન કરવું, वि + નાશ કરવો.
णिज़् अदा० आ० स० सेट् શોધવું.
णिज जुहो० उभ० अनिट् શોધવું શુદ્ધ કરવુ, स० શુદ્ધ થવું अ० अव + ચોતરફ જળ છાંટીને શુદ્ધ કરવુ, निर् + સંપૂર્ણ ધોઈ નાખી શુદ્ધ કરવું-સાફ કરવું.
णिद् भ्वा० प० स० सेट् નિંદા કરવી, ધિક્કારવું.
णिद् भ्वा० उभ० सेट् સમીપ થવું अ० નિંદવું स०
णिल् तुदा० प० स० सेट् દુઃખેથીજાણવું.
णिव् भ्वा० प० स० सेट् સીંચવું છાંટવું

तक्ष् स्वा० प० स० वेट् ઉપરના અર્થ.
तक्ष् भ्वा० प० स० वेट् છાલ ઉતારવી, છોલવું, ઢાંકવું.
तक्ष पु० રામના નાના ભાઈ ભરતનો એક પુત્ર, તે નામે એક રાજધાની, છોલવું, પાતળું કરવું, બખ્તર વગેરેથી ઢાકવું.
तक्षक पु० વિશ્વકર્મા, દેવોનો સુથાર, એક જાતનું ઝાડ, સૂત્રધાર, કશ્યપનો પુત્ર એક નાગ-તક્ષક નાગ.
तक्षकीय त्रि० છોલવાળું.
तक्षण न० છોલવું, પાતળું કરવું.
तक्षणी स्त्री० વાંસી-લાકડાં છોલવાનું સાધન વાંસલો.
तक्षन् पु० સુથાર, વિશ્વકર્મા નામનો દેવોનો સુથાર, ચિત્રા નક્ષત્ર.
तक्षशिला स्त्री० ભરતના પુત્ર તક્ષ રાજાની રાજધાની.
तक्षशिलादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
तग् भ्वा० प० सेट् સ્ખલના પામવી, કંપવું, અ० જવું. स०
तगण पु० છંદઃશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ તગણ જેમાં ત્રણ અક્ષર હોઇ છેલ્લો અક્ષર લઘુ હોય છે.
तगर पु० તગરનું ઝાડ, મીંઢળનું ઝાડ.
तगर न० કોંકણ દેશમાં પ્રસિદ્ધ પિંડતગર વૃક્ષ, તગરના મૂળમાં થતો એક સુગંધી પદાર્થ.
तगरपादिक न० તગર મૂળ નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.
तगरपादी स्त्री० તગરનું ઝાડ.
तङ्क पु० કષ્ટપૂર્વક જીવવું, દુઃખ, પ્રિયચિન્હ, તાપ, ભય, પહેરવાનું વસ્ત્ર.
तङ्कन न० કષ્ટપૂર્વક જીવવું.
तच्छील त्रि० સ્વાભાવિક રીતે ફળની અપેક્ષા રાખ્યા વિના પ્રવૃત્તિ કરવાના સ્વભાવવાળું.

तज्ज त्रि० તેથી ઉત્પન્ન થયેલ, તેથી ઉત્પન્ન થનાર.
तज्जलान् त्रि० તેથી ઉત્પન્ન થઇ તેમાં લય પામેલ કોઇ પદાર્થ.
तज्ञी स्त्री० હિંગુપત્રી નામે એક વનસ્પતિ.
तट् भ्वा० प० स० मेट् ઉંચા થવું, ઉઠવું.
तट् चु० उभ० स० सेट् હણવું, ઠોકવું, માર મારવો.
तट त्रि० ઉંચું, ઉન્નત.
तट पु० न० કાંઠો, તટ, કિનારો.
तट न० ઉંચાણવાળું ખેતર.
तट पु० શિવ.
तटग त्रि० કાંઠા ઉપર રહેલ.
तटग पु० તળાવ.
तटस्थ त्रि० સમીપ રહેલ, મધ્યસ્થ. ઉદાસીન, અલગ.
तटा स्त्री० કાંઠો, કિનારો.
तटाक पु० તળાવ.
तटाकिन् त्रि० તળાવવાળું.
तटाघात पु० वप्रक्रीडा જુઓ.
तटिनी स्त्री० નદી.
तटी स्त्री० કાંઠો, ।કિનારો.
तट्य त्रि० કાંઠા ઉપર હોનાર-થનાર.।
तट्य पु० શિવ.
तंड् भ्वा० आ० स० सेट् મારવું. માર મારવો.
तड् चु० उभ० सेट् દીપવું, પ્રકાશવું अ० મારવું, ઠોકવું, મારવો स०
तडग पु० તળાવ.
तडाक पु० તળાવ
तडाका स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ, કિનારો, કાંઠો, આઘાત.
तडाग पु० તળાવ, હરણ પકડવાની જાળ, પાંચસો ધનુષના વિસ્તારવાળું જલાશય.
तडागवत् त्रि० તળાવવાળું,
तडागिन् त्रि० તળાવવાળું.
तडाघात पु० હાથીની સુંઢનું ઉંચે ઉછળવું.

तडित् पु० આઘાત, પ્રહાર,
तडित् त्रि० આઘાત કરનાર, પ્રહાર કરનાર.
तडित् स्त्री० વિજળી, સમીપ, પાસે, હિંસા.
तडित्कुमार पु० म० જૈનમને ભવનપતિ એક દેવજાતિ.
तडित्प्रभ त्रि० વીજળીના જેવી કાંતિવાળું.
तडित्प्रभा स्त्री० વીજળીની કાંતિ, તે નામે કાર્તિક સ્વામીની અનુચર એક માતૃકા.
तडित्पति पु० મેઘ, મેઘ.
तडित्वत् त्रि० વીજળીવાળું.
तडिद्गर्भ पु० મેઘ.
तडिन्मय त्रि० વીજળીમય, વીજળીરૂપ.
तडिल्लता स्त्री० વિજળી.
तण्ड पु० તે નામે એક ઋષિ.
तण्डक पु० ખંજન પક્ષી.
तण्डक न० ફીણ, લગભગ સમાસવાળું વાક્ય, ઘર બાંધવાનું લાકડું, ઝાડની મોટી શાખા.
तण्डक त्रि० બહુજ માયાવી-કપટી, જાદુગર, પાસે રહી ઘાત કરનાર.
तण्डक पु० न० પરિહાર.
तण्डा स्त्री० પ્રહાર, માર.
तण्डि पु० તે નામે એક ઋષિ.
तण्डु पु० શિવનો દ્વારપાલ નંદિકેશ્વર.
तण्डुरीण पु० કીડો.
तण्डुरीण त्रि० મૂર્ખ, અધમ, નીચ.
तण्डुरीण न० ચોખાનું ધોવણ-પાણી.
तण्डुल पु० न० ચોખા, ડાંગરા વગરનું ધાન્ય, આઠ ધોળા સરસવ બરોબર વજન.
तण्डुलपरीक्षा स्त्री० એક જાતનું દિવ્ય-ચોર વગેરેએ ચોરી વગેરે કરેલી છે કે નહિ તે માટે અમુક મંત્રેલા ચોખા ચવરાવી પરીક્ષા કરવી તે.
तण्डुला स्त्री० વાવડીંગ.
तण्डुलाम्बु न० ચોખાનું ધોવણ-પાણી.
तण्डुलिकाश्रम पु० न० તે નામે તીર્થ.
तण्डुलीक पु० તાંદળજાની ભાજી.
तण्डुलीय पु० ઉપરનો અર્થ, વાવડીંગ.
तण्डुलीयक पु० તાંદળજો.
तण्डुलीयका स्त्री० વાવડીંગ.
तण्डुलु पु० વાવડીંગ.
तण्डुलेर पु० તાંદળજો.
तण्डुलोम्ब न० ચોખાનું ધોવણ-પાણી.
तण्डुलोदक न० ઉપરનો અર્થ.
तण्डुलौघ पु० ચોખાનો ઢગ, એક જાતનો વાંસ.
तत त्रि० વિસ્તારનાર, પહોળું કરનાર, ફેલાવનાર, તે, પેલું.
तत न० વીણા વગેરે વાદિત્ર, વિસ્તાર, પરંપરા, સંતાન.
तत पु० વાયુ, પિતા, પુત્ર.
तत त्रि० વિસ્તારેલ, વ્યાપેલ.
ततनुष्टि पु० ધર્મસંતતિને ઇચ્છનાર.
ततपर्णी स्त्री० કેળનું ઝાડ.
ततःप्रभृति अव्य० તે પછી, ત્યારથી આરંભી.
ततम त्रि० ઘણામાંથી નક્કી કરેલ અમુક.
ततर त्रि० બેમાંથી નક્કી કરેલ અમુક એક.
ततस् अव्य० તેથી, તે પછી, ત્યારપછી, ત્યાંથી.
ततस्ततस् अव्य० ઉપરના અર્થ.
ततस्त्य त्रि० ત્યાંનું, તેથી હોનાર-થનાર, ત્યાં હોનાર-થનાર.
ततामह पु० પિતાનો પિતા-દાદો.
ततामही स्त्री० પિતાની માતા-દાદી.
तति स्त्री० પંક્તિ, શ્રાદ્ધ, સમૂહ.
ततिथी स्त्री० તેટલાંને પૂરનારી.
ततुरि त्रि० હિંસક.
तत्कर त्रि० તેને કરનાર.
तत्कर पु० તેનો હાથ.
तत्काल पु० તે સમય, વર્તમાન કાળ, તે સમયે, તે વખતે.
तत्काल त्रि० તે સમયનું, તે કાળનું, તે વખતનું.

तत्कालधी त्रि० હાજર જબાની, જે સમયે જે યોગ્ય હોય તે સૂચવનાર બુદ્ધિવાળું.
तत्क्रिय त्रि० પગાર લીધા વિના કામ કરનાર.
तत्क्षण पु० તત્કાલ, તેજ ક્ષણે, ચાલુ ક્ષણે.
तत्त्व न० રહસ્ય, યથાર્થપણું, ખરેખરું, આત્મસ્વરૂપ, બ્રહ્મ, સ્વભાવ, ચિત્ત, મન, વસ્તુ, પદાર્થ, સાંખ્યપ્રસિદ્ધ પચીસ તત્વ, પરમાત્મા, પચીસની સંખ્યા.
तत्त्वज्ञान न० યથાર્થજ્ઞાન, બ્રહ્મજ્ઞાન.
तत्त्वज्ञानार्थदर्शन न० તત્વજ્ઞાન માટે આ-લોચન-વિચારણા.
तत्त्वज्ञानिन् त्रि० તત્વજ્ઞાની.
तत्त्वतस् अव्य० ખરી રીતે, ખરાપણાથી.
तत्त्वनिष्ठता स्त्री० ૩૫ વાણીના ગુણોપૈકી એક ગુણ.
तत्त्वन्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ વિષ્ણુપૂ-જાના અંગરૂપ એક ન્યાસ.
तत्त्वरश्मि पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ(ક્રૌં)એ બીજ.
तत्त्वविद् त्रि० તત્વજ્ઞાની, બ્રહ્મજ્ઞાની, આ-ત્મજ્ઞાની.
तत्त्वविद् पु० પરમેશ્વર.
तत्त्वावबोध पु० તત્વજ્ઞાન.
तत्त्वाभियोग पु० ખરું તહોમત.
तत्पत्री स्त्री० હિંગુપુત્રી વનસ્પતિ
तत्पद न० 'तत्' એવું વેદાંતપ્રસિદ્ધ પદ-જેનો પરમાત્મા અર્થ છે.
तत्पदलक्ष्यार्थ पु० ચિદેકરસ પરમાત્મા.
तत्पदवाच्य पु० પરમાત્મા.
तत्पदवाच्य त्रि० 'तत्' એ પદનો અર્થ.
तत्पदवाच्यार्थ पु० 'तत्त्वमसि' એ વૈદિક વાક્યમાંના 'तत् એ પદનો વાચ્ય અર્થ.
तत्पदार्थ पु० પરમાત્મા.
तत्पदाभिध पु० પરમાત્મા.
तत्पर त्रि० તેમાં રહેલ, તેમાં આસક્ત, જેથી પર વસ્તુ, ઉદ્યમી, ઉદ્યોગી, તૈયાર.
तत्पर पु० નિમેષનો ત્રીસમો ભાગ-એક સૂક્ષ્મ કાળ.
तत्परायण पु० તેમાં આસક્ત.
तत्पुरुष पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક સમાસ, તે નામે એક રુદ્ર, તેનો અધિષ્ઠાયક દેવ-રુદ્રનો અધિષ્ઠાયક દેવ.
तत्पूर्वं त्रि० તેની પહેલા, તેની પૂર્વે.
तत्पूरुष पु० तत्पुरुष જુઓ.
तत्फल न० તે ફળ, કમળ, કૃષ્ણ ઔષધિ, ચોર નામે એક ગંધદ્રવ્ય.
तत्फल त्रि० તે ફળ જેને મળેલું છે તે.
तत्र अव्य० ત્યાં, તેમાં.
तत्रत्य त्रि० ત્યાંનું, ત્યાં હોનાર-થનાર, તેમાંનું, તેમાં હોનાર.
तत्रभवत् त्रि० પૂજ્ય, આપ.
तत्रसाधुकारिन् त्रि० તેનું સારું કરનાર.
तत्रस्थ त्रि० ત્યાં રહેનાર.
तत्सद् पु० દેવ.
तथा अव्य० તે પ્રકારે, તે પ્રમાણે, તેમ, તેના જેવું, ખરેખર, હા, ખરું, તેમજ, સમુચ્ચયમા તથા નિશ્ચયમા વપરાય છે.
तथाकारम् अव्य० આડ આડ તેમ કરીને.
तथागत पु० બુદ્ધ દેવ, બુદ્ધ મુનિ.
तथागत त्रि० તે પ્રમાણે ગયેલ.
तथाच अव्य० વળી, તે પ્રમાણે, તેમ.
तथात्व न० તેમપણું, તે પ્રમાણેપણું, તે પ્રકારે.
तथापि अव्य० તોપણ, તેમ છતાં.
तथाभूत त्रि० તે પ્રમાણે થયેલ, તે પ્રકારે થયેલ, તેવારૂપે થયેલ.
तथाराज पु० બુદ્ધ દેવ.
तथाविध त्रि० તેવા પ્રકારનું.
तथाविधेय त्रि० તે પ્રમાણે થવાનું, તે પ્ર-કારે હોનારું.
तथाहि अव्य० જેમકે, જેમ, તેમજ.
तथैव अव्य० તેમજ, વળી, તેજ

तथ्य न० સત્ય, ખરું.
तथ्य त्रि० સત્યવાળું, સત્ય બોલેલું.
तथ्यतस् अव्य० સત્યથી, ખરાપણાથી, ખરે.
तद् त्रि० તે, પેલું, પ્રસિદ્ધ.
तद् न० પરબ્રહ્મ, પરમાત્મા.
तद् अव्य० તો, ત્યારે, માટે.
तदतिपात त्रि० તેને ઓળંગનાર, તેની પાર જનાર.
तदनन्तरम् अव्य० તે પછી, ત્યાર પછી.
तदनन्यता स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
तदनन्यत्व न० તે અને તેની એકતા, તેનું એકપણું.
तदन्तम् अव्य० ત્યાં સુધી.
तदन्यबाधितार्थप्रसङ्ग पु० ન્યાયપ્રસિદ્ધ એક તર્ક.
तदर्थ त्रि० તેને માટેનું, તેને માટે આ.
तदर्थ पु० તેનો અર્થ.
तदर्थम् अ० તેને માટે, તેને સારું, તે માટે, તે સારું.
तदर्पण न० થાપણ મૂકેલી વસ્તુ થાપણ મૂકનારને સોંપવી તે, તેનું અર્પણ, તેનું સોંપવું.
तदा अव्य० ત્યારે, તે કાળે, તે વખતે.
तदात्मन त्रि० તે સ્વરૂપ, તે રૂપ, તેથી અભિન્ન, તે મય.
तदात्व न० તે કાળે, તે સમયે.
तदादि न० તે પછી, ત્યારથી માંડી, ત્યારથી આરંભી.
तदादितदन्तन्याय पु० મીમાંસાપ્રસિદ્ધ એક ન્યાય.
तदानीम् अव्य० તે વખતે, તે કાળે, તે સમયે, ત્યારે.
तदानीन्तन त्रि० ત્યારનું, તે વખતનું, તે વેળા હોનાર-થનાર.
तदाप्रभृति त्रि० ત્યારથી માંડી, તે સમયથી આરંભી, તે પછી.

तदामुष्य त्रि० તે વખતે આરંભેલ, ત્યારે થઇ ગયેલ, પ્રારંભેલ.
तद्विद् त्रि० તે વિષયનું જ્ઞાન, તે સંબંધી જ્ઞાન.
तद्गत त्रि० તત્પર, તેમાં આસક્ત, તેમાં રહેલ, તે પરાયણ.
तद्गुण त्रि० તેના જેવા ગુણવાળું.
तद्गुण पु० તે નામે એક અર્થાલંકાર, તેનો ગુણ, તેનું વિશેષણ, પ્રધાનનું વિશેષણ.
तद्गुणसंविज्ञान पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક બહુવ્રીહિ સમાસ—જેમાં પ્રધાનનો અમુક એક ભાગ વિશેષણરૂપે જણાય છે.
तदीय त्रि० તેનું, તે સંબંધી.
तद्दिन न० તે દિવસે.
तद्दिनम् अव्य० દિવસ મધ્યે, દરરોજ, દિવસે દિવસે, દિવસમાં.
तद्धन त्रि० કૃપણ, લોભી, કંજુસ.
तद्धन न० તે ધન.
तद्धर्मन् त्रि० તેના પ્રકારના ધર્મવાળું, તે ધર્મવાળું.
तद्धित त्रि० તેને હિતકારક, તેના હિતનું.
तद्धित पु० न० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક પ્રત્યય.
तद्बल पु० એક જાતનું બાણ.
तद्बल न० તેનું બળ, તેનું સૈન્ય.
तद्भाव पु० તેનો અસાધારણ ધર્મ, તે રૂપ થવું, તે સંબંધી ભાવ-ચિંતન-વિચાર.
तद्भू स्त्री० બાણનો અભ્યાસ.
तद्राज पु० તેનો રાજા, તે અર્થમાં કરેલ એક તદ્ધિત પ્રત્યય.
तंद्र् सौत्र० प० अ० सेट् દુઃખી થવું, મોહ પામવો.
तद्र्यच् त्रि० તે પ્રત્યે જનાર, તેને અનુસરનાર, તેને પૂજનાર.
तद्र्यञ्च् त्रि० ઉપરના અર્થ.
तद्वत् अव्य० તેના જેવું, તેની પેઠે, તેના જેવી ક્રિયાવાળું.

तद्वत् त्रि० तेवाणुं, तेथी युक्त.

तद्वत्ता स्त्री० ते वाळापणुं.

तद्वत्त्व न० ते वाळापणुं.

तद्विध त्रि० तेना प्रकारनुं, तेवुं.

तन् तना० उभ० स० सेट् विस्तारवुं, करवुं. वि + अति + वारंवार विस्तारवुं, अधि+ उपर विस्तारवुं, अनु + संतत विस्तारवुं, पाछळ करवुं. अप + नीचे विस्तारवुं, अव + संतत विस्तारवुं, आ + लांबुं करवुं, करवुं, वि + आ + विशेष विस्तारवुं, विशेष करवुं, उद्+उंचे विस्तारवुं, उंचे करवुं, प्र+अत्यंत विस्तारवुं, अत्यंत करवुं, वि + विशेष विस्तारवुं, विशेष करवुं, सम् + सारी रीते विस्तारवुं.

तन् चु० उभ० स० सेट् उपकार करवो, श्रद्धा राखवी, इजा करवी. शब्द करवो अ०

तन् भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.

तनय पु० छोकरो, पुत्र, लग्नावधिक पांचमुं स्थान.

तनया स्त्री० पुत्री, छोकरी, कुंवार.

तनयाजात पु० जेने त्यां छोकरी जन्मी होय ते.

तनयित्नु पु० इन्द्रनुं वज्र, मेघ.

तनस् पु० पौत्र वगेरे.

तना स्त्री० धन.

तनादि पु० व्याकरणप्रसिद्ध एक धातुगण.

तनिका स्त्री० बांधवानी दोरी.

तनिमन् पु० तनुपणुं, सूक्ष्मपणुं, दुर्बळता.

तनिष्ठ त्रि० अतिशय कृश, अत्यंत नानुं, अत्यंत सूक्ष्म.

तनीयस् त्रि० उपरना अर्थ.

तनु स्त्री० शरीर, चामडी, छाल, ज्योतिषप्रसिद्ध लग्नस्थान.

तनु त्रि० नानुं, थोडुं, छुटुं छवायु, कृश, बारीक.

तनुक त्रि० उपरना अर्थ

तनुक पु० एहडानुं झाड.

तनुक्षीर पु० आम्रातक वृक्ष.

तनुच्छद पु० कवच, बख्तर.

तनुच्छाय पु० बावळनुं झाड.

तनुच्छाय त्रि० थोडी छायावाळुं, थोडी कांतिवाळुं.

तनुच्छाया स्त्री० शरीरनी छाया, शरीरनी कांति, थोडी छाया, थोडो छांयडो.

तनुज पु० पुत्र, छोकरो, ज्योतिषप्रसिद्ध लग्नावधिक पांचमुं स्थान.

तनुजा स्त्री० पुत्री, छोकरी, कन्या.

तनुता स्त्री० सूक्ष्मता, नानापणुं, बारीकाइ, कृशता.

तनुत्र न० बख्तर.

तनुत्रवत् त्रि० बख्तरवाळुं.

तनुत्राण न० बख्तर

तनुत्रिन् त्रि० बख्तरवाळुं,

तनुत्व न० तनुता जुओ.

तनुत्वच् स्त्री० एक जातनी वनस्पति, बारीक चामडी, बारीक छाल.

तनुत्वच् त्रि० बारीक चामडीवाळुं, झीणी छालवाळुं.

तनुपत्र पु० इंगोरीयांनुं झाड.

तनुपत्र त्रि० थोडां पांदडांवाळुं.

तनुभव पु० पुत्र, छोकरो.

तनुभवा स्त्री० पुत्री, छोकरी.

तनुभस्त्रा स्त्री० नाक, नानी धमण.

तनुभृत् त्रि० देहधारी, हरकोइ प्राणी.

तनुमत् त्रि० उपरना अर्थ.

तनुमध्य त्रि० पातळी केडवाळुं

तनुमध्या स्त्री० पातळी केडवाळी स्त्री, ते नामे एक छंद.

तनुरस पु० घाम, परसेवो.

तनुरुह न० रुवाडुं.

तनुरुद्द न० रुंवाडुं.

तनुल त्रि० विस्तृत, पहोळुं, फेलायेल, विस्तार पामेल.

तनुवात પું॰ તે નામે એક નરક.
तनुवात ત્રિ॰ જ્યાં થોડો વાયુ હોય તેવું સ્થળ વગેરે.
तनुवार ન॰ બખ્તર.
तनुबीज પું॰ રાજી બોર, એક જાતનું બોર.
तनुबीज ત્રિ॰ અતિ અલ્પ બીજવાળું.
तनुव्रण પું॰ એક જાતનો રોગ-ચર્મરોગ.
तनुस् ન॰ શરીર.
तनुसंचारिन् ત્રિ॰ અલ્પ સંચારવાળું.
तनुसंचारिणी સ્ત્રી॰ બાલિકા, તરુણ સ્ત્રી.
तनुसर પું॰ પાસ, પરસેવો.
तनुह्रद પું॰ ગુદા.
तनू સ્ત્રી॰ तनु સ્ત્રી॰ જુઓ.
तनूकृ तना॰ उभ॰ સ॰ સેટ્ ઓછું કરવું, અલ્પ કરવું, નાનું કરવું, સૂક્ષ્મ કરવું.
तनूकृत ત્રિ॰ પાતળું કરેલ, ઓછું કરેલ, અલ્પ કરેલ, નાનું કરેલ, સૂક્ષ્મ કરેલ.
तनूज પું॰ પુત્ર, છોકરો.
तनूजनि પું॰ પુત્ર, છોકરો.
तनूजन्मन् પું॰ પુત્ર, છોકરો.
तनूजा સ્ત્રી॰ પુત્રી, છોકરી.
तनूजात પું॰ પુત્ર, દીકરો.
तनूद्भव પું॰ પુત્ર, દીકરો.
तनून પું॰ વાયુ, પવન.
तनूनप ન॰ ઘી.
तनूनपात् પું॰ અગ્નિ, તે નામે પ્રજાપતિનો એક પૌત્ર, તે નામે એક યાગ.
तनूनपात् ન॰ ઘી.
तनूनप्तृ પું॰ વાયુ.
तनूपा પું॰ જઠરાગ્નિ.
तनूपा ત્રિ॰ શરીરનું રક્ષણ કરનાર.
तनूरुह ન॰ રૂંવાડું, પક્ષીઓની પાંખ.
तनूरुह् પું॰ પુત્ર, દીકરો, રૂંવાડું, પાંખ.
तनूरुह ન॰ રૂંવાડું, પક્ષીઓની પાંખ.
तनूरुह પું॰ પુત્ર, દીકરો, પાંખ.
तनूरुहा સ્ત્રી॰ પુત્રી, દીકરી.
तनूर्ज પું॰ તે નામે મનુવંશી એક રાજા.
तनूहविस् ન॰ તે નામે વૈદિક હોમદ્રવ્ય.
तनूह्रद પું॰ ગુદા.
तन्त् ભ્વા॰ પ॰ સ॰ સેટ્ ગમન કરવું, જવું.
तञ्च् રુધા॰ પ॰ સ॰ વેટ્ સંકોચ પમાડવું.
तञ्ज रुधा॰ પ॰ સ॰ વેટ્ સંકોચ પમાડવો.
तन्तस् કણ્ડ્વા॰ પ॰ અ॰ સેટ્ દુઃખ પામવું.
तन्ति સ્ત્રી॰ લાંબી પ્રસારેલી દોરી, ગાયોની માળા.
तन्तिपाल પું॰ ગાયોની માળાનું પાલન કરનાર, પાંડવ સહદેવ.
तन्तु પું॰ સૂતરનો તાંતણો, તાંતણો, રેસો, ગ્રાહ નામે જલચર પ્રાણી, સંતાન, છોકરું.
तन्तुक પું॰ સરસવ, રાઈ.
तन्तुका સ્ત્રી॰ નાડી, નસ.
तन्तुकाष्ठ ન॰ વણકરનું એક સાધન, ચિત્રકારની પીંછી, કપડાં વગેરે સાફ કરવાનું બ્રશ.
तन्तुकी સ્ત્રી॰ નાડી, નસ.
तन्तुकीट પું॰ રેશમનો કીડો-કોશેટો.
तन्तुण પું॰ એક જાતનું જલચર પ્રાણી.
तन्तुनाग પું॰ મોટું ગ્રાહ-જલચર પ્રાણી.
तन्तुनाभ પું॰ કરોળિયો.
तन्तुनिर्यास પું॰ તાડનું ઝાડ.
तन्तुपर्वन् ન॰ શ્રાવણ આદિનાની પૂનેમ.
तन्तुभ પું॰ સરસવ, રાઈ, ગાયનું નાનું વાછરડું.
तन्तुर ન॰ મૃણાલ, કમળનો દાંડો.
तन्तुल ન॰ ઉપરનો અર્થ.
तन्तुवर्द्धन ત્રિ॰ સંતતિ વધારનાર, સંસારને વધારનાર, સંતતિ કે સંસારનો ઉચ્છેદ કરનાર.
तन्तुवर्द्धन પું॰ પરમેશ્વર.
तन्तुवाप પું॰ વણકર.
तन्तुवाय પું॰ વણકર, કરોળિયો.

तन्तुवायदण्ड पु० वणकरनुं એક સાધન-વેમા
तन्तुविग्रहा स्त्री० કેળ.
तन्तुशाला स्त्री० વણવાનુ સ્થાન, સાળખાતું.
तन्तुसन्तत त्रि० વણેલું વસ્ત્ર, સીવેલું વસ્ત્ર.
तन्तुसार पु० સોપારીનું ઝાડ.
तन्त्र् चु० આ૦ સ૦ સેટ્ તંત્ર ચલાવવું-ધારણ કરવું.
तन्त्र् भ्वा० प० अ० सेट् કુટુંબનુ પોષણ કરવું.
तन्त्र न० કુટુંબ પોષણ વગેરે કામ, સિદ્ધાન્ત, ઔષધ, દવા, પ્રધાન, મુખ્ય, પરિવાર, તે નામે એક વેદશાખા, હેતુ, કારણ, બન્ને અર્થવાળો એક પ્રયોગ, ઇતિકર્તવ્યતા, કર્તવ્યતી સમાપ્તિ, વણકર, રાષ્ટ્ર, દેશ, ગન્ત્ય, લશ્કર, પારકા છંદને અનુસરવું, હાજી હા ભણવું, પોતાના રાષ્ટ્રની ચિંતા, પ્રબંધ, વ્યવસ્થા, સોગંદ, ધન, ઘર, વણવાનુ વસ્ત્ર, આયુર્વેદ શાસ્ત્ર, સુતર, તાતણો, એક પ્રકારનો હોમ, સમૂહ, કુળ, વંશ, ઘી, સુખ, સાધન, કુળ, કુટુંબ, શિવ વગેરેએ કહેલ તંત્રશાસ્ત્ર, નીતિનો એક અવયવ, કર્મપદ્ધતિ ગ્રંથ, એક વખત ઉચ્ચારેલુ અનેકને ઉપકારક બને તે, વશ, સ્વાધીન, બળ, સત્તા, મહેલાઇ, સુગંધ, રજવાડી કાઇ
तन्त्रक न० નવું વસ્ત્ર.
तन्त्रक पु० વસ્ત્ર.
तन्त्रकाष्ठ न० तन्तुकाष्ठ જુઓ.
तन्त्रता स्त्री० વશપણુ, સ્વાધીનપણુ, તંત્રશાસ્ત્રપણુ, તંત્રશાસ્ત્રનું કર્મ, એક ક્રિયામા અનેક વિધિ-મીમાસાપ્રસિદ્ધ વિધિ.
तन्त्रत्व न० ઉપરના અર્થ.
तन्त्रधारक पु० કર્મસ્વરૂપ જણાવનાર, પુસ્તકને ધારણ કરનારો
तन्त्रयुक्ति स्त्री० આયુર્વેદ શાસ્ત્રમા કહેલ યુક્તિ.
तन्त्रवाप पु० વણકર.
तन्त्रवाप न० पु० વણકરની તાંત-સાળ
तन्त्रवाय न० पु० ઉપરનો અર્થ.
तन्त्रवाय पु० વણકર.
तन्त्रहोम पु० એક પ્રકારનો હોમ.
तन्त्रा स्त्री० થોડી નિદ્રા, તંદ્રા.
तन्त्रायिन् पु० કાળચક્રમા ગતિ કરનાર સૂર્ય વગેરે.
तन्त्रि स्त्री० વીણા વાદિત્ર, तन्त्रा જુઓ.
तन्त्रिका स्त्री० ગળો વનસ્પતિ.
तन्त्रित त्रि० તંદ્રાવાળું, આળસુ, વશ કરેલ, સ્વાધીન કરેલ.
तन्त्रिन् त्रि० દોરાવાળું, વણેલ.
तन्त्रिन् पु० તંત્રશાસ્ત્રી, તાન્ત્રિક, ગવૈયો, તંત્રવાળું.
तन्त्रिपाल पु० પાંડવ સહદેવ
तन्त्रिपालक पु० ભારત યોદ્ધો જયદ્રથ રાજા.
तन्त्री स्त्री० વીણાનો તાર, ગળો વનસ્પતિ, તે નામે એક નદી, નાડી, નસ, વીણા વાદિત્ર, દોરડી.
तन्त्वग्र न० તાતણાઓનો અગ્રભાગ.
तन्त्वग्रीय त्रि० તાંતણાઓના અગ્ર ભાગમાં હોનાર-થનાર
तन्थी स्त्री० સ્વીકાર.
तन्द्र न० તે નામે છંદ-પંક્તિ છંદ.
तन्द्रयु त्रि० તંદ્રાવાળું, આળસુ, થોડી નિદ્રાવાળું.
तन्द्रवाप पु० વણકર, કરોળાયો.
तन्द्रवाय पु० વણકર, કરોળીયો.
तन्द्रा स्त्री० થોડી નિદ્રા, આળસ.
तन्द्रालु त्रि० થોડી નિદ્રાવાળું, આળસુ.
तन्द्रि स्त्री० થોડી નિદ્રા, આળસ.
तन्द्रिज पु० કનવક નામે યદુવંશી રાજાનો એક પુત્ર.
तन्द्रित त्रि० થોડી નિદ્રાવાળુ, અ
तन्द्रिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.

तन्द्रिपाल पुं० ઇનરાહ નામે યદુવંશી રાજાનો એક પુત્ર.
तन्द्री स्त्री० तन्द्रि જુઓ.
तन्ति स्त्री० મહકુમ્બા નામે એક વનસ્પતિ.
तन्मय त्रि० તેમય, તેરૂપ, તલ્લીન, તદાકાર.
तन्मात्र न० પંચ મહાભૂતના સૂક્ષ્મ અંશ.
तन्मात्र त्रि० તે પ્રમાણવાળું.
तन्मात्रता स्त्री० પાંચ મહાભૂતના સૂક્ષ્મ અંશપણું, તે માત્રપણું.
तन्मात्रत्व न० ઉપરના અર્થ.
तन्यतु पुं० રાત્રિ, તે નામે એક વાદિત્ર.
तन्यु त्रि० વિસ્તાર પામેલ, ફેલાયલું.
तन्वत् त्रि० વિસ્તારતું, કરતું, ફેલાવતું.
तन्विन् पुं० તામસ નામના મનુનો એક પુત્ર
तन्वी स्त्री० પાતળી સ્ત્રી, શાલપર્ણ વનસ્પતિ.
तप दिवा० आ० અનિટ્ ઐશ્વર્યવાળા થવું, प्र० તપાવવું, સંતાપવું पु० તપવું, સંતાપ પામવો.
तप् चु० उभ० स० સેટ્ બાળવું.
तप् भ्वा० उभ० स० સેટ્ બાળવું, બળવું.
तप पुं० ગ્રીષ્મ ઋતુ, ઉનાળો, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, તપશ્ચર્યા.
तप त्रि० તપાવનાર, બાળનાર, તપ કરનાર.
तपःकर त्रि० તપ કરનાર, તપસ્વી.
तपःकर पुं० એક જાતનો મત્સ્ય.
तपःकरी स्त्री० એક જાતની માછલી.
तपःकृश त्रि० તપવડે કૃશ, તપથી દુર્બળ.
तपःक्लेश पुं० તપનું દુઃખ.
तपःक्लेशसह त्रि० તપના દુઃખને સહન કરનાર.
तपःस्थली स्त्री० કાશી, તપ કરવાનું સ્થાન.
तपच्छद पुं० દમનક વૃક્ષ.
तपत् त्रि० તપ કરતું, તપતું.
तपती स्त्री० સૂર્યની એક કન્યા—જે સંવરણ રાજાની પત્ની હતી અને કુરુરાજાની માતા હતી.
तपन पुं० સૂર્ય, ચીત્રામાંનું ઝાડ, આકડાનું ઝાડ, તે નામે એક નરક, ગ્રીષ્મ ઋતુ, અભિમંથ વૃક્ષ, સૂર્યકાન્તમણિ, તે નામે એક ઋષિ, શિવ.
तपनकर पुं० સૂર્યનું કિરણ.
तपनतनय पुं० યમરાજ, કર્ણ, સુગ્રીવ, શનિ ગ્રહ.
तपनतनया स्त्री० યમુના નદી, ખીજડીનું ઝાડ.
तपनपुत्र पुं० तपनतनय જુઓ.
तपनपुत्री स्त्री० तपनतनया જુઓ.
तपनमणि पुं० સૂર્યકાન્ત મણિ.
तपनसुत पुं० तपनतनय જુઓ.
तपनसुता स्त्री० तपनतनया જુઓ.
तपनात्मज पुं० तपनतनय જુઓ.
तपनात्मजा स्त्री० तपनतनया જુઓ.
तपनांशु पुं० સૂર્યનું કિરણ.
तपनी स्त्री० ગોદાવરી નદી.
तपनीय न० સોનું, સોનેરી ધંતુરો.
तपनीय त्रि० તપાવવા યોગ્ય, તપ કરવા યોગ્ય.
तपनीयक न० સોનું, સોનેરી ધંતુરો.
तपनीयमय त्रि० સોનાનું, સોનામય.
तपनेष्ट न० તાંબુ.
तपस न० આલોચનરૂપ ઇશ્વરનું એક જ્ઞાન, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ લગ્નાવધિક નવમું સ્થાન, પોતાના આશ્રમનું કર્મ, ક્લેશજનક કર્મ, દુઃખ, તાડન—તાપ વગેરે સહન કરવો, મૌન વગેરે વ્રત, માનસિક શુદ્ધિ માટે યમ-નિયમાદિ કર્મ, શરીર-ઇન્દ્રિય—મન વગેરેનું સમાધાન, શાસ્ત્રીય માર્ગે શરીર-ઇન્દ્રિયો વગેરેનું શોષણ, વાનપ્રસ્થનો અસાધારણ ધર્મ, મન-ઇન્દ્રિયોની એકાગ્રતા કરવી, ઉપરના ભાગમાં આવેલ એક લોક, માઘ મહિનો, તપ, નિયમ, ધર્મ, અગ્નિ.
तपस पुं० સૂર્ય, ચંદ્ર, આકડાનું ઝાડ, કપૂર, પક્ષી

तपस्कर त्रि० तप:कर त्रि० જુઓ.
तपस्कर पु० तप:कर पु० જુઓ.
तपस्करी स्त्री० तप:करी જુઓ.
तपसोमूर्ति पु० ચોથા મન્વંતરમાં અંગિરસ સપ્તર્ષિભેદ.
तपस्तक्ष पु० ઈન્દ્ર.
तपस्य् નામધાતુ અ० प० सेट् તપ કરવું.
तपस्य पु० ફાગણ મહિનો, પાંડવ અર્જુન, તપશ્ચર્યા, તામસ મનુનો એક પુત્ર, સાદડાનું ઝાડ.
तपस्य त्रि० તપમાં હોનાર-થનાર.
तपस्यत् त्रि० તપ કરતું.
तपस्या स्त्री० તપ, તપશ્ચર્યા.
तपस्यातनुजन्मन् पु० પાંડવ યુધિષ્ઠિર રાજા.
तपस्यामत्स्य पु० એક જાતનું માછલું.
तपस्विता स्त्री० તપસ્વિપણું.
तपस्वित्व न० તપસ્વીપણું.
तपस्विन् त्रि० તાપસ, ચાંદ્રાયણ વગેરે વ્રત કરનાર, દયાપાત્ર, દયા કરવા યોગ્ય, દીન, ગરીબ, શ્રેષ્ઠ તપવાળુ.
तपस्विन् पु० નારદ મુનિ, એક જાતનું માછલું, ઘૃતકરંજ વૃક્ષ, તે નામે એક ઋષિ, ચકલો પક્ષી, સપ્તર્ષિભેદ.
तपस्विनी स्त्री० ચકલી, જટામાંસી વનસ્પતિ, કટુરોહિણી વનસ્પતિ, તપ કરતી કોઈ સ્ત્રી.
तपस्विपत्र पु० દમનક વૃક્ષ.
तपात्मक त्रि० તપ કરનાર, તપસ્વી.
तपात्यय पु० વર્ષા ઋતુ, ગ્રીષ્મ ઋતુનો અંત.
तपान्त पु० ઉપરના અર્થ.
तपित त्रि० તપેલ, તપ કરેલ, સંતાપ પામેલ.
तपिनी स्त्री० તે નામે એક નદી.
तपिष्ठ त्रि० અત્યંત તપ કરનાર, મહાન તપસ્વી, અત્યંત તપનાર.
तपिष्णु पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
तपिष्णु त्रि० તાપવાના સ્વભાવવાળું, તપ કર્યા કરતું.
तपीयस् पु० ઉપરના અર્થ.
तपु त्रि० તપ કરનાર, સંતાપ પામનાર, તપસ્વી.
तपुषि त्रि० ઉપરના અર્થ.
तपुषि स्त्री० ક્રોધ.
तपुषी स्त्री० ક્રોધ.
तपुस् पु० સૂર્ય, અગ્નિ, આકડાનું ઝાડ, ચિત્રાનું ઝાડ.
तपुस् त्रि० તાપસ, તપસ્વી, તપાવનાર, તપ કરનાર.
तपोज त्रि० તપથી ઉત્પન્ન થયેલ.
तपोजा स्त्री० પાણી.
तपोदान न० તે નામે એક તીર્થ.
तपोधन त्रि० તપરૂપ ધનવાળું, તાપસ, તપસ્વી.
तपोधन न० તપરૂપ ધન.
तपोधन त्रि० તપથી મેળવવા યોગ્ય સ્વર્ગાદિ.
तपोधना स्त्री० મુંડેરી વનસ્પતિ.
तपोधृति त्रि० તપસ્વી, તાપસ.
तपोधृति पु० ચોથા મન્વંતરમાં ભાર્ગવ સપ્તર્ષિભેદ.
तपोनिधि त्रि० તપના ભંડારરૂપ.
तपोनिधि पु० તપરૂપ ભંડાર.
तपोनुभाव पु० તપનો પ્રભાવ.
तपोभृत् त्रि० તપ ધારણ કરનાર, તપસ્વી.
तपोमय त्रि० તપમય, પુષ્કળ તપવાળું.
तपोमय पु० પરમેશ્વર.
तपोमूर्ति पु० પરમેશ્વર, સાવર્ણિરૂપ તામસ મન્વંતરમાં એક સપ્તર્ષિભેદ.
तपोमूर्ति त्रि० તપસ્વી, તાપસ.
तपोमूल त्रि० તપ જેનું કારણ છે તે સ્વર્ગ વગેરે.
तपोमूल पु० તામસ મનુનો એક પુત્ર.

तपोरति त्रि० तप परायણ, તપમાં પ્રીતિવાળું, તપસ્વી.
तपोरति पु० તામસ મનુનો એક પુત્ર.
तपोरवि पु० ચોથા મન્વંતરમાં પૌલહ સપ્તર્ષિભેદ.
तपोराशि पु०તપના ઢગલારૂપ,તપનો ઢગલો.
तपोलोक पु० ઉપર રહેલા સાત લોકમાંનો એક લોક.
तपोऽवट पु०બ્રહ્માવર્ત દેશ.
तपोवत् त्रि० તપવાળું, તપસ્વી.
तपोवन न० તપ કરવાનું વન, તે નામે એક તીર્થ.
तपोऽश पु० ચોથા મન્વંતરમા સપ્તર્ષિમાનો એક ઋષિ, તામસ મનુનો પુત્ર.
तप्त त्रि० તપેલ, સંતાપ પામેલ, બળેલ,તપ કરેલ.
तप्तकाञ्चन न० તપાવેલું સોનું.
तप्तकुम्भ पु० તે નામે એક નરક.
तप्तकृच्छ्र न० पु० તે નામે એક વ્રત.
तप्ततपस् त्रि० જેણે તપ કરેલ હોય તે.
तप्तपाषाणकुण्ड पु० તે નામે એક નરક.
तप्तमाष पु० એક પ્રકારનું દિવ્ય.
तप्तमुद्रा स्त्री० તપાવેલી છાપ–જેને વૈષ્ણવોએ શરીર ઉપર ચિહ્ન તરીકે ધારણ કરવાની હોય છે.
तप्तरहस न० તપેલું એકાંત સ્થળ.
तप्तरूपक न० શુદ્ધ રૂપું.
तप्तवालुक पु० તે નામે એક નરક.
तप्तशूर्मिकुण्ड पु० તે નામે એક નરક.
तप्तसुराकुण्ड पु० તે નામે એક નરક.
तप्तायनी स्त्री० તપેલા–સંતાપ પામેલાને શરણરૂપ ભૂમિ.
तप्तृ त्रि० તપ કરનાર, તપાવનાર, બાળનાર, બળનાર.
तप्त्वा अव्य० તપ કરીને, તપીને.
तप्यतु त्रि० તપાવનાર સૂર્ય વગેરે
तप्स्यत् त्रि० તપ કરશે તે, તપનાર.
तम् दिवा० प० મેટ્ ભેદ પામવો અ० ઈચ્છવું સ०.
तम न० અંધારું, પગનો અગ્રભાગ, તમોગુણ.
तम पु० રાહુ ગ્રહ, તમાલ વૃક્ષ.
तमःप्रवेश पु० અંધારાનો પ્રવેશ, અંધકારમાં દાખલ થવું તે.
तमःशत्रु पु० તમોઽરિ જુઓ.
तमःशत्रु त्रि० અંધારું દૂર કરનાર, અજ્ઞાન દૂર કરનાર.
तमःस्थित त्रि० અંધારામાં રહેલ.
तमःस्थित न० તે નામે એક નરક.
तमक पु० એક પ્રકારનો શ્વાસ રોગ.
तमका स्त्री० ભોય આમળી.
तमङ्गक पु० સ્વેસ, અગાસી, ઝુલતી અટારી.
तमत त्रि० તૃષ્ણાપરાયણ, તૃષ્ણાતુર.
तमप्रभ पु० તે નામે એક નરક.
तमप्रभा स्त्री० તે નામે એક નરક.
तमर न० સીસું.
तमराज पु० એક જાતની સાકર.
तमस् न० અંધકાર, અંધારું, તમોગુણ, પાપ, અજ્ઞાન, અવિદ્યા, કાર્ય–અકાર્યનો અવિવેક.
तमस् पु० न० રાહુ ગ્રહ.
तमस पु० કુવો, અંધારું.
तमस न० નગર, શહેર, અંધારું.
तमसा स्त्री० તે નામે એક નદી
तमस्कल्प त्रि० અંધારા જેવું, મલિન, અલ્પ પ્રકાશવાળું.
तमस्काण्ड पु० અંધારાનો સમૂહ.
तमस्तति स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
तमस्यत् त्रि० અંધારાવાળું.
तमस्यती स्त्री० રાત્રિ, હળદર.
तमस्विन् त्रि० અંધારાવાળું.
तमस्विनी स्त्री० રાત્રિ, હળદર.
तमा स्त्री० રાત્રિ, હળદર.

तमाल पु० तमाल वृक्ष, तमालपत्र, કપાળે કરાતુ તિલક, વરૂણ વૃક્ષ, કાળો ખેર, એક જાતની તરવાર, વાસની છાલ

तमालक पु० न० तमाल वृक्ष, तमालपत्र, ઉપરના અર્થ.

तमालपत्र न० કપાળમાં કરાતું તિલક, तमालपत्र.

तमालपत्र पु० तमाल वृक्ष.

तमालिका स्त्री० ભોય આંબળી, મજીઠ, તામ્રલીપ્તીનો વેરો, તે નામે એક દેશ.

तमालिनी स्त्री० અંધારીયો પ્રદેશ, તમાલવૃક્ષવાળો પ્રદેશ, ભોય આમળી.

तमाली स्त्री० મજીઠ, વરૂણ વૃક્ષ.

तमि स्त्री० રાત્રિ, મોહ, અજ્ઞાન.

तमिन् त्रि० ઇચ્છતું, સ્નેહ રાખતું.

तमिषी स्त्री० તે નામે એક અપ્સરા

तमिस्र न० અંધકાર, ક્રોધ.

तमिस्र पु० અંધારીયું પખવાડીયું.

तमिस्रपक्ष पु० ઉપરનો અર્થ.

तमिस्रा स्त्री० અંધારી રાત,અમાસની રાત, અંધકારની પંક્તિ, દળદર.

तमी स्त्री० तमि જુઓ.

तमुष्टुहीय न० તે નામે એક વૈદિક સૂક્ત

तमेरु त्रि० ગ્લાનિવાળું.

तमोगुण पु० સત્વાદિ ત્રણ ગુણોપૈકી ત્રીજો ગુણ તમસ્.

तमोघ्न पु० સૂર્ય, અગ્નિ, ચંદ્ર, બોધ, બુદ્ધ, વિષ્ણુ, શિવ, આકડાનું ઝાડ, કપૂર, ચિત્રક વૃક્ષ, દીવો, પરમેશ્વર.

तमोघ्न त्रि० અંધારાનો નાશ કરનાર, અજ્ઞાનનો નાશ કરનાર.

तमोज्योतिस् पु०પતંગીયુ-આગીઓકીડો.

तमोनुद् त्रि० અંધારાનો નાશ કરનાર, અજ્ઞાનનો નાશ કરનાર.

तमोनुद् पु० तमोघ्न पु० જુઓ, પરમેશ્વર.

तमोनुद पु० ઉપર પ્રમાણે.

तमोनुद त्रि० અંધારાનો નાશ કરનાર, અજ્ઞાનનો નાશ કરનાર.

तमोऽपह पु० तमोघ्न पु० જુઓ.

तमोऽपह त्रि० तमोनुद त्रि० જુઓ.

तमोभिद् पु० तमोघ्न पु० જુઓ, પતંગીયું, આગીઓ કીડો.

तमोभिद् त्रि० तमोनुद त्रि० જુઓ.

तमोभूत त्रि० અંધકારરૂપ થયેલ, મૂર્ખ, અજ્ઞાની.

तमोमणि पु० પતંગીયુ-આગીઓ કીડો, એક જાતનો મણિ.

तमोमय त्रि० અંધકારમય, પુષ્કળ અંધારાવાળું, અજ્ઞાનમય, અજ્ઞાનથી ભરપૂર.

तमोमय पु० રાહુ ગ્રહ.

तमोऽरि पु० સૂર્ય, ચંદ્ર, અગ્નિ, બોધ, જ્ઞાન, આકડાનું ઝાડ, કપૂર, ચિત્રક વૃક્ષ, પરમેશ્વર.

तमोलिप्त त्रि० અંધારાથી છવાયેલ, અંધારાથી વ્યાપ્ત, તમો ગુણથી વ્યાપ્ત.

तमोलिप्ती स्त्री० તે નામે એક દેશ.

तमोविकार पु० રોગ, માંદગી, નિદ્રા, આળસ વગેરે, અંધારી રાત્રિ વગેરે.

तमोवृत त्रि० અંધારાથી વ્યાપ્ત, તમોગુણથી વ્યાપ્ત.

तमोवृध् त्रि० અંધારામા વૃદ્ધિ પામનાર રાક્ષસ વગેરે, અજ્ઞાનથી વૃદ્ધિ પામનાર.

तमोहन् पु० तमोघ्न पु० જુઓ.

तमोहन् त्रि० तमोघ्न त्रि० જુઓ

तमोहन्तृ पु० तमोघ्न पु० જુઓ,શાસ્ત્રકાર.

तमोहन्तृ त्रि० तमोघ्न त्रि० જુઓ.

तमोहर पु० तमोघ्न पु० જુઓ, શાસ્ત્રકાર.

तमोहर त्रि० तमोघ्न त्रि० જુઓ.

तम्पा स्त्री० ગાય.

तम्ब् भ्वा० प० अ० સેટ્ ગમન કરવું, જવું.

तम्बा स्त्री० ગાય.

तम्बिका स्त्री० ગાય.

तम्वीर पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
तम्र त्रि० ગ્લાનિનું સાધન.
तय् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું, જવું, રક્ષણ કરવું.
तर पु० તરવું, તરી જવું, પાર પહોંચવું, અગ્નિ, પણ, હોડ.
तर त्रि० તરી જનાર, તરનાર, હોડ બકનાર.
तरक्षु पु० ક્ષુદ્ર વાઘ, રીંછ.
तरङ्ग पु० તરંગ, લહેર, મોજું, વસ્ત્ર, ઘોડાનું કુદવું.
तरङ्गिणी स्त्री० નદી.
तरङ्गित त्रि० તરંગવાળું, મોજાંવાળું, ચંચળ, ચપળ, તરંગવાળું.
तरङ्गिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
तरटी स्त्री० એક જાતનું કાંટાવાળું ઝાડ.
तरण पु० તરવું, તરી જવું.
तरण नं० વહાણ, હોડી, સ્વર્ગ, કુદવું, પરદેશ જવું, પાર પહોંચવું.
तरणि पु० સૂર્ય, વહાણ, આકડાનું ઝાડ, કિરણ, તાંબું, તરવાનું સાધન.
तरणि त्रि० તરનાર, એકદમ જનાર, ઉતાવળે જનાર.
तरणि स्त्री० નૌકા, નાની હોડી, એક જાતની કુંવાર.
तरणिपेटक पु० વહાણમાંથી પાણી કાઢવાનું લાકડાનું પાત્ર.
तरणिपोत पु० ઉપરનો અર્થ.
तरणिमणि पु० માણેક નામનો મણિ.
तरणिरत्न न० ઉપરનો અર્થ.
तरणी स्त्री० નૌકા, નાની હોડી, એક જાતની કુંવાર, એક જાતનો વેલો.
तरण्ड पु० न० માછલાં પકડવાની દોરી બાંધવાનું એક લાકડું
तरण्ड पु० વહાણ, તે નામે એક દેશ.
तरण्डक न० તે નામે એક તીર્થ.
तरण्डकी स्त्री० નાની હોડી.
तरण्डपादा स्त्री० એક જાતની હોડી.
तरण्डी स्त्री० નાની હોડી.
तरण्य् कण्ड्वादि प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
तरण्य् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરનો અર્થ.
तरत् त्रि० તરવું, તરી જવું.
तरतम त्रि० 'तर' તથા 'तम' એ બે પ્રત્યય જેમાં બોધ્ય હોય તે.
तरत्सम न० તે નામે એક વૈદિક સૂક્ત.
तरत्समन्दीय न० એક વૈદિક સૂક્ત.
तरत्सल पु० ઘાસનો અગ્નિ.
तरद् स्त्री० વહાણ, નૌકા, બતક પક્ષી.
तरदा स्त्री० એક જાતનું કાંટાવાળું ઝાડ.
तरदी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
तरप्पटी स्त्री० એક જાતનું પકવાન.
तरन्त पु० સમુદ્ર, વહાણ, ભક્ત, રાક્ષસ.
तरन्ती स्त्री० નૌકા, વહાણ.
तरन्तुक न० કુરુક્ષેત્રમાં આવેલું એક સ્થાન.
तरपण्य न० નદી વગેરેમાંથી ઉતરવા માટે અપાતો કર, દાણ, ભાડું.
तरवालिका स्त्री० તરવાર.
तरम्बुज न० તડબુચ, કાલીંગડું.
तरल पु० હારની વચ્ચે રહેલો મણકો, હાર, તળીયું.
तरल त्रि० ચંચળ, ચપળ, કામી, વિસ્તીર્ણ, વિશાળ, ચળકતું, પોલું, પીગળેલો પદાર્થમાત્ર.
तरलता स्त्री० ચંચળપણું, ચપલતા.
तरलत्व न० ઉપરનો અર્થ.
तरललोचन त्रि० ચંચળ નેત્રવાળું.
तरललोचन न० ચંચળ નેત્ર.
तरललोचना स्त्री० ચંચળ નેત્રવાળી સ્ત્રી.
तरला स्त्री० હીરો, રત્ન, રાબડી, મદિરા, માખી, મધમાખ.
तरलाय नामधातु० उभ० स० सेट् ચંચળ કરવું, ચપળ કરવું.

तरलायित त्रि॰ ચંચળ કરેલ, ચપળ કરેલ, હાલેલ, કંપેલ.
तरलित त्रि॰ ચંચળ થયેલ, કંપેલ હાલેલ, ધ્રુજેલ.
तरवारि पु॰ તરવાર.
तरस् न॰ બળ, વેગ, તીર, કાંઠો, વાનર, રોગ, વહાણ.
तरस न॰ માંસ.
तरस त्रि॰ વેગવાળું, બળવાન, રોગી.
तरसत् पु॰ એક જાતનો મૃગ.
तरसती स्त्री॰ એક જાતની મૃગલી.
तरसान पु॰ નાની હોડી, નૌકા.
तरस्थान न॰ દાણ લેવાનું સ્થળ, ભાડું લેવાની જગ્યા.
तरस्वत् त्रि॰ વેગવાળું, બળવાન, રોગી.
तरस्वत् पु॰ ચોથા મનુનો એક પુત્ર
तरस्विन् पु॰ વાયુ, ગરૂડ.
तरस्विन् त्रि॰ વેગવાળું, બળવાન, શરવીર.
तरान्धु पु॰ એક જાતની હોડી.
तरालु पु॰ એક જાતની હોડી.
तरि स्त्री॰ નૌકા, વહાણ, હોડી, કપડા મૂકવાની પેટી, કપડાની કિનાર.
तरिक पु॰ વહાણ, ઉતારૂ પાસેથી દાણ લેનાર અમલદાર.
तरिका स्त्री॰ નાની હોડી.
तरिकिन् पु॰ ટંડેલ.
तरिणी स्त्री॰ નાની હોડી
तरिण्य् कण्ड्वादि॰ प॰ स॰ सेट् ગમન કરવું, જવું.
तरित त्रि॰ તરેલ, તરી ગયેલ.
तरिता स्त्री॰ અંગુઠા પાસેની આંગળી, ગાંજો.
तरितृ त्रि॰ તરનાર, તરી જનાર.
तरित्र न॰ વહાણ, હોડી વગેરે તરવાનું સાધન.
तरित्री स्त्री॰ નાની હોડી
तरिरथ पु॰ વહાણનો સઢ.
तरी स्त्री॰ तरि જુઓ, ધૂમાડો, કપડાની કિનાર, દોણી
तरीयस् त्रि॰ અત્યંત તરનાર.
तरीष पु॰ न॰ સુકું છાણ, અડાયું છાણું, નાની હોડી, સુંદર દેખાવનું વહાણ, વ્યવસાય, ઉદ્યોગ, સમુદ્ર, સ્વર્ગ.
तरीष त्रि॰ સમર્થ.
तरीषन् पु॰ તરવું, તરી જવું.
तरीषी स्त्री॰ તે નામે ઇન્દ્રની કન્યા.
तरु पु॰ ઝાડ.
तरु त्रि॰ તારનાર, તરનાર.
तरुकूणि पु॰ એક જાતનું પક્ષી.
तरुक्ष त्रि॰ તારનાર, તરનાર, ગાય-ઘોડા વગેરેની રક્ષા માટે નીમેલ માણસ.
तरुखण्ड पु॰ વૃક્ષોનો સમૂહ.
तरुज त्रि॰ ઝાડમાંથી ઉત્પન્ન થનાર.
तरुजीवन न॰ ઝાડનું મૂળ.
तरुण न॰ શેવંતીનું ફૂલ.
तरुण पु॰ મોટા દાણાવાળું જીરૂં, એરંડાનું ઝાડ.
तरुण त्रि॰ યુવાન, નવું, આરંભ કરનાર, થોડા અવયવવાળું.
तरुणज्वर पु॰ તાજો તાવ, સાત દિવસની અંદરનો તાવ.
तरुणता स्त्री॰ યૌવન, જુવાની.
तरुणत्व न॰ ઉપરના અર્થ.
तरुणदधि न॰ તાજું દહીં.
तरुणाय् नामधातु॰ आ॰ अ॰ सेट् નહિ જુવાનને જુવાની આવવી.
तरुणी स्त्री॰ જુવાન સ્ત્રી, એક જાતની કુંવાર, દંતીવૃક્ષ, શેવંતી વૃક્ષ, ચિડા નામે એક ગંધ દ્રવ્ય.
तरुणीकटाक्षमाल पु॰ તિલક વૃક્ષ.
तरुणीकटाक्षमाला स्त्री॰ જુવાન સ્ત્રીના ઉપરા ઉપરી કટાક્ષ.

तरुतल न० ઝાડનું મૂળ, ઝાડની નીચેનો ભાગ, વૃક્ષનું સ્વરૂપ.
तरुता સ્ત્રી० ઝાડપણું.
तरुतृ ત્રિ० તારનાર.
तरुतुलिका સ્ત્રી० એક જાતનું પક્ષી.
तरुतूलिया સ્ત્રી० એક જાતનું પક્ષી.
तरुत्र ત્રિ० તારનાર.
तरुत्व न० ઝાડપણું.
तरुनख पु० ઝાડનો કાંટો.
तरुपङ्क्ति સ્ત્રી० ઝાડની હાર.
तरुभुज् पु० એક જાતનો વેલો.
तरुमृग पु० વાનર.
तरुमृगी સ્ત્રી० વાનરી.
तरुराग पु० ઝાડનો નવો અંકુર, કુંપર, ફણગો.
तरुराज पु० તાડનું ઝાડ, દરેકોઇ શ્રેષ્ઠ વૃક્ષ.
तरुरुह ત્રિ० ઝાડ ઉપર ચઢનાર.
तरुरुहा સ્ત્રી० એક જાતની વેલ.
तरुरोहिणी સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
तरुरोहिन् ત્રિ० ઝાડ ઉપર ચઢનાર.
तरुवल्ली સ્ત્રી० એક જાતનો વેલો–वन्दाक
तरुविलासिनी સ્ત્રી० ચંબેલી–ફૂલઝાડ.
तरुश ત્રિ० ઝાડવાળું.
तरुशायिन् ત્રિ० પક્ષીમાત્ર–હરકોઇ પક્ષી.
तरुष् દિવા० प० स० सेट् હિંસા કરવી, નાશ કરવો.
तरुष् न० યુદ્ધ.
तरुष ત્રિ० તારનાર, તરનાર.
तरुस् ત્રિ० તારનાર, તરનાર.
तरुसार पु० ઝાડનો સાર, ગુંદ, કપૂર.
तरुस्थ ત્રિ० ઝાડ ઉપર રહેનાર.
तरुस्था સ્ત્રી० तरुवल्ली જુઓ.
तरूट पु० કમળકંદ.
तरूतृ ત્રિ० तरुतृ જુઓ.
तरूषस् ત્રિ० તરવામાં ઉતાવળ કરનાર, દુઃખમાંથી ઉદ્ધાર કરનાર.

तर्क् ચુ० ઉભ० सेट् દીપવું अ० આકાંક્ષા કરવી, તર્ક કરવો, ઇચ્છવું स० वि + तर्क करवो.
तर्क पु० તર્ક, આકાંક્ષા, ઇચ્છા, સંશય, વાદ, વિવાદ, આગમઅવિરોધી તર્ક, મીમાંસારૂપ વિચાર, આગમના અર્થની પરીક્ષા કરવી, તે નામનું એક માનસ જ્ઞાન, ન્યાયશાસ્ત્ર.
तर्कक ત્રિ० તર્ક કરનાર, યાચક, માગણ, પ્રાર્થના કરનાર.
तर्कग्रन्थ पु० તર્કશાસ્ત્રને લગતો ગ્રંથ. ન્યાયગ્રંથ, તર્કપ્રધાન ગ્રંથ.
तर्कण न० તર્ક કરવો, સંશય કરવો, કલ્પના કરવી.
तर्कमुद्रा સ્ત્રી० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.
तर्कयत् ત્રિ० તર્ક કરતું, સંશય કરતું, કલ્પના કરતું, વાદ કરતું.
तर्कविद्या સ્ત્રી० તર્કવિદ્યા–ગૌતમ અને કણાદકૃત ન્યાયશાસ્ત્ર.
तर्का સ્ત્રી० કલ્પના, તર્ક, સંશય.
तर्कारी સ્ત્રી० जयन्ती વૃક્ષ.
तर्कित ત્રિ० તર્ક કરેલ, સંશય કરેલ, કલ્પના કરેલ, વિચારેલ.
तर्किन् ત્રિ० તર્ક કરનાર, સંશય કરનાર, વિચારનાર, કલ્પના કરનાર.
तर्किन् पु० નૈયાયિક પંડિત.
तर्किन पु० चक्रमर्द વૃક્ષ.
तर्किल पु० ઉપરનો અર્થ.
तर्कु पु० ચરખો, રેંટીગો, એક જાતનું ઝાડ.
तर्कुक पु० ઉપરના અર્થ.
तर्कुट न० સુતર કાંતવું તે.
तर्कुटी સ્ત્રી० ચરખો, રેંટીગો.
तर्कुपिण्ड पु० રેંટીયાની નીચે તથા બાજુએ ઝાડો ભાગ હોય છે તે.
तर्कुपीठी સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ,
तर्कुलासक पु० ચરખો ચલાવવાનો હાથો.

तर्कुशाण पु० सामक जुओ.
तर्क्षु पु० रींछ.
तर्क्ष्य पु० जवखार.
तर्ज् भ्वा० प० स० सेट् तर्जना करवी, तिरस्कारवुं.
तर्ज् चु० आ० स० सेट् उपरना अर्थ.
तर्जक त्रि० तर्जना करनार, तिरस्कारनार, धिक्कारनार.
तर्जन न० तिरस्कारवुं, धिक्कारवुं.
तर्जना स्त्री० उपरना अर्थ.
तर्जनी स्त्री० हाथना अंगुठा पासेनी आंगळी.
तर्जनीमुद्रा स्त्री० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध मुद्रा.
तर्जिक पु० ते नामे एक देश.
तर्जिक पु० ब० तर्जिक देशना लोक.
तर्ण पु० गायनु वाछरडुं.
तर्णक पु० उपरनो अर्थ, ताजुं जन्मेल, बाळक.
तर्णि पु० वहाणु, होडी, सूर्य, आकडानुं झाड.
तर्तरीक पु० पार पहोंचेल, तरी गयेल, तरनार.
तर्तरीक न० एक जातनुं वहाणु.
तर्द् भ्वा० प० स० सेट् हिंसा करवी.
तर्दू स्त्री० लाकडानी कडछी.
तर्द्मद् पु० चपाल छिद्रनो अग्रवेध, तर्दन-प्रदेश.
तर्पण न० तृप्त करवुं, प्रसन्न करवुं, यज्ञ-काय, पाच महायज्ञमानो एक महायज्ञ-पितृयज्ञ-पितृतर्पण, तृप्ति, संतोष.
तर्पण त्रि० तृप्त करनार, प्रसन्न करनार, पितृयज्ञ करनार.
तर्पणी स्त्री० गुहस्कन्द वृक्ष.
तर्पणेच्छु पु० भीष्म पितामह.
तर्पणेच्छु त्रि० तृप्त करवा इच्छनार, प्रसन्न करवा इच्छनार, पितृयज्ञ करवा इच्छनार.
तर्पित त्रि० तृप्त करेल, प्रसन्न करेल, पितृयज्ञ करेल.
तर्पिन त्रि० तर्पण जुओ.
तर्पिणी स्त्री० तृप्त करनारी स्त्री, पद्मचारिणी नामे वेलो.
तर्व् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
तर्वट पु० वर्ष, चक्रमर्द वृक्ष.
तर्मन् न० यज्ञस्तंभनो अग्रभाग.
तर्य पु० ते नामे एक ऋषि.
तर्ष पु० अभिलाष, इच्छा, तृष्णा, तरस, लालच, समुद्र, मेळो, आकडानुं झाड.
तर्षक त्रि० अभिलाषी, तृष्णालु, लालचु.
तर्षण न० तृष्णा, तरस, लालच, इच्छा, अभिलाष
तर्षित त्रि० तरस्यु, तृष्णावाळुं, लालचु, अभिलाषी.
तर्षुल त्रि० उपरना अर्थ.
तर्ष्यावत् त्रि० तृष्णावाळुं, तरस्युं
तर्हि अव्य० ते वखते, त्यारे, ते समये.
तल् चु० उभ० अ० सेट् प्रतिष्ठा पामवी, स्थापन थवुं, सिद्ध थवुं.
तल पु० न० स्वरूप, तळीयुं, प्रमाण, धनुपनी दोरीना घानुं वारण, वेंत, पगनुं तळीयुं, जंगल, वन.
तल न० कार्यबीज.
तल पु० खाडो, ताडनुं झाड, थपड, लपडाक, तरवारनी मूठ, डाबे हाथे वीणा वगाडवी ते, घोना चामडानो बंध.
तल त्रि० तलत्राण जुओ.
तलक न० तळाव.
तलकीट पु० एक जातनुं झाड.
तलतस् अव्य० तळीयेथी, तळे, तळीये.
तलताल पु० हथेळी ठोकीने वगाडवानुं एक वादित्र
तलत्राण न० हाथनी हथेळीनु रक्षण करनार चामडानो एक बंध-हथेळीनुं बख्तर.
तलप्रहार पु० तमाचानो मार, मारवो ते.

तलमीन पु० पाणीने तळीये रहेलुं माछलुं.
तलयुद्ध न० तमाचे तमाचे करवामां आवतुं युद्ध.
तललोक पु० पाताल लोक.
तलव त्रि० हथेळी ठोकी वगाडवानुं वाजित्र वगाडनार.
तलवकार पु० सामवेदनी एक शाखा.
तलवारण न० तलत्राण जुओ.
तलसारक न० घोडानो तंग.
तलहृदय न० पगना तळीयानो मध्यभाग.
तला स्त्री० तलत्राण जुओ.
तलाची स्त्री० सादडी, चटाइ.
तलातल न० नीचेना सात पातालमानु एक पाताल.
तलिका स्त्री० घोडानो तंग.
तलित् स्त्री० वीजळी.
तलित न० तळेलुं एक जातनुं मास.
तलित त्रि० स्थापेल, तैयार करेल, तळीयावाळुं.
तलि न० शय्या, पथारी.
तलिन त्रि० विरल, थोडुं, छूटुं छवायुं, स्वच्छ, दुर्बळ.
तलिम न० छात, शय्या, पथारी, तरवार, चांदरवो, पलंग.
तलुन पु० वायु.
तलुन त्रि० युवान, तरुण.
तलुनी स्त्री० जुवान स्त्री.
तलेक्षण पु० भुंड, डुक्कर.
तलेक्षणी स्त्री० भुंडणी, डुक्करी.
तलोदरी स्त्री० पातळा पेटवाळी कोइ स्त्री.
तलोदा स्त्री० नदी.
तल्क न० वन, जंगल.
तल्प पु० न० शय्या, शयन, अटारी, उपरनो माळ, पत्नी, भार्या.
तल्पक त्रि० शय्या तैयार करनार नोकर वगेरे.
तल्पकीट पु० मांकड.
तल्पन न० हाथीनी पीठ, पीठनु मास.
तल्पल न० हाथीनी पीठ.
तल्लं त्रि० तेमां लीन, तेमां लय पामेल.
तल्ल न० खाडो. तळाव, जलाशय.
तल्लज त्रि० श्रेष्ठ, उत्तम.
तल्ला स्त्री० वरुणदेवनी पत्नी, नानी होडी, जुवान स्त्री.
तल्लिका स्त्री० ताळांनी चावी, कुंची.
तल्ली स्त्री० जुवान स्त्री.
तल्व न० सुगंधी पदार्थ, चोळवाथी अथवा घसवाथी नीकळती सुगंध.
तल्वकार पु० सामवेदनी एक शाखा.
तवक्षीर न० पाणी अने दूध.
तवक्षीरा स्त्री० एक जातनो वेलो.
तवराज पु० एक जातनी साकर.
तवराजोद्भव पु० एक जातनी खांड.
तवर्ग पु० त-थ-द-ध-न-ए अक्षरो.
तवर्गीय त्रि० तवर्गमां होनार-थनार.
तवस् न० वृद्ध, घरडुं, मोटुं, पुष्ट, बळवान, बळ.
तवस्वत् त्रि० बळवान.
तवस्विन् त्रि० बळवान, वृद्ध, मोटुं.
तवागा त्रि० अत्यंत वधेला बळवाळुं.
तवि‌पुला स्त्री० ते नामे एक छंद.
तविष पु० स्वर्ग, समुद्र, शक्ति, व्यवसाय, उद्यम.
तविष त्रि० वृद्ध, मोटुं, बळवान, वृद्धि पामेल, वधेल
तविषी स्त्री० देवकन्या, पृथ्वी, नदी.
तवीम पु० स्वर्ग, समुद्र, मोनुं.
तष्ट त्रि० छोलेल, पातळुं करेल, मारेल, ठोकेल, गुणेल.
तष्टि स्त्री० छोलवुं, पातळुं करवुं.
तष्टृ पु० सुथार, विश्वकर्मा, ते नामे एक आदित्य.

तंम्‌ पु० उभ० स० सेट्‌ અલંકારવું, શ-ણગારવું.
तंस भ्वा० प० स० सेट्‌ ઉપરના અર્થ.
तंस्‌ दिवा० प० स० सेट्‌ ઉછાળવું, ઉંચે, ફેંકવું, મોકલવું, પ્રેરવું.
तसर पु० એક જાતનું સુતર.
तस्कर पु० ચોર, લૂંટારો, એક જાતનું શાક, મીંઢળનુ ઝાડ, કાન.
तस्करता स्त्री० ચોરપણું, ચોરી.
तस्करत्व न० ઉપરના અર્થ.
तस्करस्नायु पु० એક જાતનો વેલો.
तस्करी स्त्री० ક્રોધી સ્ત્રી.
तस्थिवस त्रि० ઉભું રહેલ.
तस्थु त्रि० સ્થાવર, સ્થિર રહેનાર.
तस्थुस्‌ पु० ब० મનુષ્ય.
तच्छील न० તે સ્વભાવ.
तच्छील्य न० તે સ્વભાવપણું.
ता स्त्री० લક્ષ્મી દેવી.
ताक्षण्य पु० સુથારનો છોકરો.
ताक्ष्ण पु० ઉપરનો અર્થ.
ताच्छीलिक पु० 'તેનો સ્વભાવ' એવા અર્થમાં કરાતો એક વ્યાકરણ પ્રત્યય.
ताच्छील्य न० નિત્યનો અમુક સ્વભાવ.
ताजक न० નીલકંઠ વગેરેએ રચેલ અમુક એક જ્યોતિષ ગ્રંથ.
ताजत्‌ त्रि० ઉતાવળીયું, ઝડપનાર.
ताजिक न० ताजक જુઓ.
ताटका स्त्री० રાવણની બહેન એક રાક્ષસી
ताटङ्क पु० કાનનો એક દાગીનો.
ताटस्थ्य न० તટસ્થપણું, મધ્યસ્થપણું, સમીપપણું.
ताड पु० મારવું, ઠોકવું, માર મારવો, ગુણવું, શબ્દ, અવાજ, પર્વત, મુઠી જેટલું ઘાસ, તાડનું ઝાડ.
ताडक त्रि० મારનાર, ગુણનાર.
ताडका स्त्री० ताटका જુઓ.
ताडकाफल न० મોટી એલચી.
ताडकायन पु० વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર.
ताडकारि पु० રામચન્દ્ર.
ताडकेय पु० મારીચ રાક્ષસ.
ताडघ पु० તાલ બજાવનાર.
ताडघात पु० ઉપરનો અર્થ.
ताडङ्क पु० ताटङ्क જુઓ.
ताडन न० મારવું, ઠોકવું, માર મારવો, ગણવું, દીક્ષાના અંગરૂપ એક મંત્ર, સંસ્કાર.
ताडनी स्त्री० ઘોડા વગેરેને મારવાની ચાબુક.
ताडनीय त्रि० મારવા યોગ્ય, ઠોકવા યોગ્ય, ગુણવા યોગ્ય.
ताडपत्र न० એક જાતનું કાનનું ઘરેણુ, તાડનું પાદડું.
ताडयितृ त्रि० મારનાર, ઠોકનાર, ગુણનાર.
ताडाग त्रि० તળાવમાં હોનાર–થનાર.
ताडि स्त्री० એક જાતનું તાડવૃક્ષ–તાડીનું ઝાડ, કાનનું ઘરેણું.
ताडित त्रि० મારેલ, ઠોકેલ, ગુણેલ.
ताडी स्त्री० ताडि જુઓ.
ताडुल त्रि० મારનાર, ઠોકનાર, ગુણનાર.
ताड्य त्रि० મારવા યોગ્ય, ઠોકવા યોગ્ય, ગુણવા યોગ્ય.
ताड्यमान त्रि० મારતુ, ઠોકતું, ગુણતુ.
ताड्यमान पु० ઢઢેરો, મોટું નગારૂં, ઢોલ.
ताण्ड न० નૃત્યશાસ્ત્ર.
ताण्डव न० નૃત્ય, નાચ, પુરુષનો નાચ, ઉદ્ધત નૃત્ય, એક જાતનું ઘાસ.
ताण्डवतालिक पु० શિવનો દ્વારપાલ નંદીશ્વર
ताण्डवप्रिय पु० શિવ.
ताण्डवित त्रि० નૃત્ય કરેલ, નાચેલ.
ताण्डि पु० નૃત્યશાસ્ત્રનો કર્તા તંડિમુનિ.
ताण्डिन्‌ पु० ब० तंडि મુનિના પુત્ર તાંડે કહેલ વેદશાખાનું અધ્યયન કરનાર

ताण्डय પુ૦ તંડિ મુનિનો પુત્ર.
तात પુ૦ પિતા, બાપ
तात ત્રિ૦ દયા કરવા યોગ્ય, પૂજ્ય, અનુ-કંપાપાત્ર
तातगु પુ૦ કાકો.
तातगु ત્રિ૦ પિતાના હિતનું
तातजनयित्री સ્ત્રી૦ પિતાની માતા.
ताततुल्य પુ૦ પિતા સમાન
तातन પુ૦ ખંજન પક્ષી.
तातनी સ્ત્રી૦ ખંજન પક્ષિણી,
तातल પુ૦ રોગ, રસોઇ, લોખંડી ગોળો, મનનો વેગ.
तातल ત્રિ૦ પિતાનું, પિતાસંબંધી, તપાવેલ, તપેલ.
तातसम પુ૦ પિતા સમાન.
ताति પુ૦ પુત્ર, દીકરો.
ताति સ્ત્રી૦ વૃદ્ધિ, ચઢતી, વધારો.
तात्कालिक ત્રિ૦ તે કાળે હોનાર-થનાર, તે કાળસંબંધી, તત્કાળનું.
तात्पर्य ન૦ વક્તાની ઇચ્છા, અભિપ્રાય, તત્પરપણું, હેતુ, કારણ, આશય, રહસ્ય.
तात्पर्यार्थ ન૦ રહસ્યાર્થ, આશય.
तादर्थ्य ન૦ તેના માટેનું, તેસંબંધીપણું, તદર્થપણું.
तादात्म्य ન૦ એકરૂપતા, અભેદ, અભિન્નતા.
तादीत्ना અવ્ય૦ તે વેળા, તે વખતે, તે કાળે
तादृक्ष ત્રિ૦ તેવું, તેના જેવું.
तादृश् ત્રિ૦ તેવું, તેના જેવું.
तादृश ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
तान પુ૦ વિસ્તાર, ગાયનનું એક અંગ
तानव ન૦ સૂક્ષ્મતા, અલ્પતા, થોડાપણું, દુર્બળતા.
तानव्य પુ૦ તનુ ઋષિનો પુત્ર
तानूनप्त्र ન૦ તનૂનપ્ત્ર જેનો દેવ છે તેવું હવિષ
तानूनप्त्रृ પુ૦ તે નામે એક દેવ
तानूर પુ૦ પાણીનું પોતાની મેળે ઘૂમવું-પાણીમાં પડતી ઘૂમરી.
तान्त ત્રિ૦ મ્લાન, ગ્લાનિ પામેલ.
तान्तव ન૦ વસ્ત્ર.
तान्तव्य પુ૦ તંતુ ઋષિનો પુત્ર.
तान्तवाय्य પુ૦ વણકરનો છોકરો.
तान्तुवायि પુ૦ વણકરનો છોકરો.
तान्त्र ત્રિ૦ દોરીવાળું, તારવાળું, તંત્રશાસ્ત્ર-સંબંધી.
तान्त्रिक ત્રિ૦ શાસ્ત્ર જાણનાર, સિદ્ધાંત જાણનાર, તંત્રશાસ્ત્રોક્ત કર્મ વગેરે, તંત્ર-શાસ્ત્ર જાણનાર, શાસ્ત્રસંબંધી, તંત્રશાસ્ત્રને અનુસરનાર.
तान्दन પુ૦ વાયુ.
तान्दुर ન૦ એક જાતનું ગયેલું ગામ.
तान्य પુ૦ પુત્ર, દીકરો, તે નામે એક ઋષિ.
तान्य ન૦ છેડેથી પવિત્ર કરેલ વસ્ત્ર.
तान्य ત્રિ૦ છેડેથી પવિત્ર કરેલા વસ્ત્રસંબંધી.
ताप પુ૦ તાપ, ગરમી, દાહ, સંતાપ, કષ્ટ, દુ:ખ.
तापक ત્રિ૦ તપાવનાર, બાળનાર, સંતાપ પમાડનાર
तापक પુ૦ તાવ, રજોગુણ.
तापत्य પુ૦ તપતી નામની સૂર્યકન્યાનો પુત્ર એક ક્ષત્રિય.
तापत्य ન૦ તપતી નામની સૂર્યકન્યાનું આખ્યાન.
तापत्रय ન૦ આધ્યાત્મિક-આધિદૈવિક-આધિભૌતિક દુ:ખ
तापदु:ख ન૦ યોગ સૂત્રકાર પતંજલિએ દર્શાવેલ એક પ્રકારનું દુ:ખ
तापन ન૦ તાપ કરવો, તપાવવું, સંતાપ પમાડવો.
तापन પુ૦ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, કામદેવનું એક બાણ, સૂર્યકાન્ત મણિ.
तापन ત્રિ૦ તપાવનાર, સંતાપ ઉપજાવનાર.
तापनीय ન૦ તે નામે એક ઉપનિષદ, એક ગીની જેટલું સોનું

तापनीय त्रि० तपाववा योग्य
तापश्चित न० ते नामे એક સત્ર-યાગ.
तापस त्रि०तपस्वी,तप કરવાના સ્વભાવવાળું.
तापस पु० બગલો પક્ષી, એક જાતનું ઝાડ.
तापस न० तमालपत्र
तापसक पु० निंद्य तापस, ઢોંગી तापस.
तापसतरु पु० ઇંગોળીયાનું ઝાડ.
तापसद्रुम पु० ઉપરનો અર્થ.
तापसद्रुमसन्निभा स्त्री० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ
तापसपत्री स्त्री० दमनक વૃક્ષ.
तापसप्रिय पु० પ્રિયાલ વૃક્ષ.
तापसप्रिय त्रि० तापसने પ્રિય-વહાલુ.
तापसी स्त्री० આમા હળદર.
तापसेष्ट त्रि० तापसने પ્રિય.
तापसेष्टा स्त्री० દ્રાક્ષ.
तापस्य न० तापस धर्म.
तापहर त्रि० तापने નાશ કરનાર, સંતાપ દૂર કરનાર.
तापहरी स्त्री० વૈદકપ્રસિદ્ધ એક વ્યંજન-ખાણું.
तापिक त्रि० ગ્રીષ્મ ઋતુમા હોનાર-થનાર
तापिच्छ पु० तमाल વૃક્ષ,સુવર્ણ માક્ષિક ધાતુ.
तापिञ्ज पु० ઉપરના અર્થ.
तापिन् त्रि० तपावनार, तापवाળું, संताપવાળું, દુઃખી.
तापिन् पु० બુદ્ધ દેવ
तापी स्त्री० વિંધ્યાચલમાથી નીકળી પશ્ચિમ તરફ વહેતી એક નદી.
तापीज पु० માક્ષિક ધાતુ
तापीसमुद्भव पु० માક્ષિક ધાતુ.
तापीसम्भव पु० માક્ષિક ધાતુ
तापेश्वर पु० શિવપુરાણ પ્રસિદ્ધ એક તીર્થ.
ताप्य त्रि० तपाववा योग्य, संताप पमाડવા योग्य
ताप्य पु० માક્ષિક ધાતુ
ताप्य न० માક્ષિક ધાતુ.
ताप्युद्भव पु० માક્ષિક ધાતુ
ताम पु० ભીષણ, ભયંકર, દોષ, ભૂલ, દુર્ગુણ, ગ્લાનિ, ન્યૂનતા.
ताम त्रि० ગ્લાનિકારક, ભયંકર, કંટાળો ઉપજાવનાર.
तामर न० પાણી, ઘી.
तामरस न० કમળ, રાતું કમળ, સોનું, તાંબું, ધંતુરો, તે નામે એક છંદ.
तामरसी स्त्री० કમલિની, નાનુ તળાવ.
तामलकी स्त्री० ભોય આમળી.
तामलिप्त पु० તે નામે એક દેશ.
तामलिप्तक पु० ઉપરનો અર્થ.
तामलिप्ती स्त्री० હાલનુ ખંભાત શહેર.
तामस त्रि० તમોગુણી, તમોગુણવાળું, ખળ, દુષ્ટ, અંધારીયું, અંધારાવાળું.
तामस पु० સર્પ, ઘુવડ, તે નામે ચોથો મનુ, રાહુનો પુત્ર.
तामस न० તમોગુણ, ગાઢ અંધકાર.
तामसकील पु० તે નામે રાહુનો પુત્ર.
तामसध्यान न० તમોગુણી ધ્યાન, અમુક તાંત્રિક ધ્યાન.
तामसिक त्रि० તમોગુણના કાર્યરૂપ, અંધારીયું, અંધકારવાળું.
तामसी स्त्री० અંધારી રાત્રિ, મહાકાલી દેવી, જટામાસી વનસ્પતિ, તમોગુણી કોઈ સ્ત્રી.
तामालेय त्रि० તમાલવૃક્ષની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે
तामिस्र पु० તે નામે એક નરક, દ્વેષ, રોષ
तामिस्र न० ઘોર અંધારૂ.
तामिस्री स्त्री० અંધારી રાત્રિ.
तामु त्रि० સ્તુતિ કરનાર
ताम्बली स्त्री० નાગરવેલ
ताम्बूल न० નાગરવેલનુ પાન, સોપારી.
ताम्बूल पु० સાણનુ ઝાડ

ताम्बूलकरङ्क पु० પાનદાની, પાન રાખવાની પેટી વગેરે.
ताम्बूलद पु० રાજાને પાનબીડું આપવા નીમેલો અધિકારી.
ताम्बूलद त्रि० પાનબીડું આપનાર.
ताम्बूलदान न० પાનબીડું આપવું તે.
ताम्बूलपत्र न० નાગરવેલનું પાન.
ताम्बूलपेटिका स्त्री० પાનદાની.
ताम्बूलराग पु० પાન ચાવવાથી થયેલો રંગ, મસૂરધાન્ય.
ताम्बूलवल्लिका स्त्री० નાગરવેલ.
ताम्बूलवल्ली स्त्री० નાગરવેલ.
ताम्बूलिक त्रि० પાનબીડા બનાવવામા હોશીઆર, પાનબીડા સંબંધી.
ताम्बूलिक पु० તંબોળી.
ताम्बूलिकी स्त्री० તંબોળણ.
ताम्बूलिन् त्रि० પાન વેચનાર, તંબોળી.
ताम्बूली स्त्री० નાગરવેલ, સોપારીનું ઝાડ.
ताम्यत् त्रि० દુઃખ પામતું, સંતાપ પામતું.
ताम्र न० તાણુ, એક જાતનો કોઢનો રોગ, લાલ રંગ, રાતું ચંદન-રતાંજળી.
ताम्र त्रि० લાલવર્ણું, રાતું, લાલ.
ताम्र पु० તે નામે એક બેટ.
ताम्रक पु० ઉપરનો અર્થ.
ताम्रकर्ण त्रि० રાતા કાનવાળું.
ताम्रकर्णी स्त्री० પશ્ચિમ દિશાના હાથીની પત્ની હાથણી.
ताम्रकार पु० કંસારો.
ताम्रकारी स्त्री० કંસારણ.
ताम्रकिलि पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો.
ताम्रकील पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો.
ताम्रकुट्ट पु० કંસારો.
ताम्रकुट्टक पु० કંસારો.
ताम्रकुट्टकी स्त्री० કંસારણ.
ताम्रकुट्टी स्त्री० કંસારણ.
ताम्रकुण्ड न० તાંબાનો કુંડ-એક જાતનું દેવસેવાનું અંગ વાસણ.
ताम्रकूट पु० न० તંબાકુ, છીંકણી.
ताम्रकृमि पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો.
ताम्रगर्भ न० મોરથુથુ.
ताम्रचूड पु० કુકડો, એક જાતનું ઝાડ.
ताम्रचूड त्रि० રાતી કલગીવાળું, લાલ શિખાવાળું.
ताम्रचूडा स्त्री० કાર્તિક સ્વામીની અનુચર એક માતૃકા.
ताम्रचूडी स्त्री० કુકડી.
ताम्रजाक्ष पु० શ્રીકૃષ્ણનો સત્યભામામા જન્મેલ એક પુત્ર.
ताम्रतनु त्रि० તાંબા જેવા શરીરવાળું.
ताम्रत्रपुज पु० કાંસું.
ताम्रदुग्धा स्त्री० ગોરક્ષ દુગ્ધા નામે એક વનસ્પતિ
ताम्रद्वीप पु० न० દક્ષિણ દેશમા આવેલ એક બેટ.
ताम्रपक्षा स्त्री० તે નામે સત્યભામાની પુત્રી.
ताम्रपट्ट न० તાંબાનું લેખનપત્ર, તામ્રલેખ.
ताम्रपत्र न० ઉપરનો અર્થ, લાલ, કુંપળ, નવપત્ર.
ताम्रपत्र पु० એક જાતનું શાક.
ताम्रपर्णी स्त्री० દક્ષિણ દેશમા આવેલી એક નદી, તે નામે એક શિલા.
ताम्रपल्लव पु० આસોપાલવનું ઝાડ, લાલ કુંપળવાળું ઝાડ.
ताम्रपल्लव पु० न० લાલ કુંપળ.
ताम्रपाकिन् पु० गर्दभाण्ड वृक्ष, લાખી પીપળો.
ताम्रपात्र न० તાંબાનું વાસણ
ताम्रपादी स्त्री० હંસપદી વનસ્પતિ
ताम्रपुष्प पु० ગલનું ઝાડ, ભોયચંપો.
ताम्रपुष्प न० રાતું ફૂલ.
ताम्रपुष्प त्रि० રાતા ફૂલવાળું.
ताम्रपुष्पा स्त्री० રાતુ નગોતર, પાડળ વનસ્પતિ

ताम्रपुष्पिका સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
ताम्रपुष्पी સ્ત્રી० ताम्रपुष्पा જુઓ, ધાવડીનું ઝાડ.
ताम्रफल पु० अक्षोटक વૃક્ષ, અખરોડનું ઝાડ.
ताम्रफल न० રાતું ફળ.
ताम्रफल त्रि० રાતા ફળવાળું.
ताम्रफलक न० તામ્રલેખ
ताम्रबीज पु० કળથીનું ઝાડ.
ताम्रबीज न० રાતું બી.
ताम्रबीजा સ્ત્રી० કળથી.
ताम्रभस्मन् न० તાંબાની ખાખ તામ્રભસ્મ.
ताम्रमय त्रि० તાંબાનું.
ताम्रमुख त्रि० રાતા મોંઢાવાળું.
ताम्रमूल न० રાતુ મૂળીયું.
ताम्रमूल त्रि० રાતા મૂળીયાંવાળું.
ताम्रमूला સ્ત્રી० ધમાસો, મજીઠ, રીસામણીનો વેલો.
ताम्रमूली સ્ત્રી० ધમાસો.
ताम्रयोग पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધ.
ताम्ररसायनी સ્ત્રી० ગોરક્ષદુગ્ધા વનસ્પતિ
ताम्रलिप्त पु० તે નામે એક દેશ.
ताम्रलिप्तक पु० ઉપરનો અર્થ,
ताम्रलिप्ती સ્ત્રી० તે નામે એક નગરી.
ताम्रवर्ण पु० એક જાતનું ઘાસ, લાલ રંગ.
ताम्रवर्ण त्रि० રાતા રંગવાળું, રાતું.
ताम्रवर्णी સ્ત્રી० જટા, તલનું ફૂલ.
ताम्रवल्ली સ્ત્રી० મજીઠ, ચિત્રકૂટ દેશમા પ્રસિદ્ધ એક વેલો, હરકોઈ રાતી વેલ.
ताम्रवीज पु० કળથીનું ઝાડ.
ताम्रवीज न० લાલ બી.
ताम्रवीजा સ્ત્રી० કળથી,
ताम्रवृक्ष पु० રક્તચંદનવૃક્ષ-રતાંજળીનું ઝાડ, કળથીનું ઝાડ, હરકોઇ રાતું ઝાડ.
ताम्रवृन्त पु० કળથીનુ ઝાડ.
ताम्रवृन्त न० રાતુ દીટું.
ताम्रवृन्ता સ્ત્રી० કળથીનું ઝાડ.
ताम्रशिख पु० કુકડો.
ताम्रशिर त्रि० રાતી કલગીવાળું, લાલ શિખાવાળું.
ताम्रशिखिन् पु० કુકડો.
ताम्रशिखिन् त्रि० ताम्रशिख त्रि० જુઓ.
ताम्रशिखिनी સ્ત્રી० કુકડી
ताम्रशिखी સ્ત્રી० કુકડી.
ताम्रसार न० રક્તચંદન વૃક્ષ-રતાંજળી.
ताम्रसार त्रि० લાલ સારવાળું, લાલ ગુંદર વગેરેવાળું.
ताम्रसार पु० न० લાલ સાર-ખેરી ગુંદર વગેરે.
ताम्रसारक पु० ખેરનું ઝાડ, રક્તચંદન વૃક્ષ-રતાંજળીનું ઝાડ.
ताम्रसारक न० રતાંજળીનું ઝાડ.
ताम्रसारक त्रि०રાતા સાર-ગુંદર વગેરેવાળું.
ताम्रसारिक पु० રાતો ખેર,રક્તચંદન વૃક્ષ.
ताम्रा સ્ત્રી० સૈંહલી વનસ્પતિ, રાતી વેલ.
ताम्राकु पु० અઢાર ઉપદ્વીપો પૈકી ઉપદ્વીપ.
ताम्राक्ष त्रि० રાતી આંખવાળું.
ताम्राक्ष पु० કોયલ પક્ષી.
ताम्राक्षी સ્ત્રી० કોયલ પક્ષિણી.
ताम्राख्य पु० ताम्रद्वीप જુઓ.
ताम्राभ न० રક્તચંદન-રતાંજળી.
ताम्राभ त्रि० લાલ કાંતિવાળું,લાલ દેખાવનું.
ताम्रारुण न० તે નામે એક તીર્થ.
ताम्रार्द्ध पु० કાંસું.
ताम्रावती સ્ત્રી० તે નામે એક નદી
ताम्राश्मन् पु० પદ્મરાગ મણિ-માણેક.
ताम्रिक त्रि० તાંબાનું, તાંબા સંબંધી.
ताम्रिक पु० કંસારો.
ताम्रिका સ્ત્રી० ઘડીઘડી, તાંબાની ઘડી-એક જાતનું વાદિત્ર-ઝંઝો.
ताम्रिकी સ્ત્રી० કંસારણ.
ताम्री સ્ત્રી० તાંબાનું એક જાતનું વાદિત્ર-ઝંઝો.
ताय् ભ્વા० આ० સ० સેટ્ પામવું, - કરવું, વિસ્તારવું, ફેલાવવું.

तायिक पु० ते नामे એક દેશ.
तायिक पु० व० तायिक દેશના લોક.
तायु पु० ચોર, લૂંટારો.
तार पु० પ્રણવ-ૐકાર, એક જાતનો વાનર, શુદ્ધ મોતી, મોતીની છીપ, દેવીનું 'ह्रीं' એ બીજ, તારવું, મહાદેવ, વિષ્ણુ, ઉંચો શબ્દ, તીર-કાંઠો.
तार न० રૂપુ, નક્ષત્ર, આંખની કીકી,તીર-કંઠો, મોતી, ચળકતું કિરણ
तार त्रि० ઉંચા શબ્દવાળું, નિર્મળ સ્વચ્છ, ઉજ્જવળ, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ, ઉંચું.
तारक त्रि० તારનાર, પાર પહોંચાડનાર.
तारक पु० તે નામે એક દૈત્ય-તારકાસુર, કાન, વહાણ.
तारक न० આંખ, આંખની કીકી, નક્ષત્ર, તારો, તે નામે એક છંદ,રામનામનો મંત્ર.
तारकजित् पु० કાર્તિક સ્વામી.
तारकब्रह्मन् न० 'ॐ रामाय नमः' એ ૭ અક્ષરનો રામનામનો મંત્ર.
तारका स्त्री० નક્ષત્ર, તારો, આંખની કીકી.
तारकाक्ष पु० કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર, તારકાસુરનો એક પુત્ર.
तारकादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
तारकायण पु० તે નામે વિશ્વામિત્રનો પુત્ર.
तारकारि पु० કાર્તિક સ્વામી
तारकिणी स्त्री० રાત્રિ.
तारकित त्रि० તારા-નક્ષત્રોવાળું-આકાશ વગેરે.
तारकिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
तारकोपनिषद् स्त्री० તે નામે ઉપનિષદ્.
तारक्षिति पु० તે નામે એક દેશ.
तारटी स्त्री० એક જાતનુ ઝાડ.
तारण पु० વહાણ, તારનાર-વિષ્ણુ, સાઠ વર્ષો પૈકી એક વર્ષ.
तारण त्रि० તારનાર, પાર ઉતારનાર,ઉદ્ધાર કરનાર
तारण न० તારવું, પાર ઉતારવુ,ઉદ્ધાર કરવો.
तारणा स्त्री० તરીને પહોંચવું.
तारणि स्त्री० નૌકા, નાની હોડી તે નામે કાશ્યપ ઋષિની એક પત્ની.
तारणी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
तारतण्डुल पु० એક જાતની ડાંગેર.
तारतम्य न० ન્યૂનાધિકતા, ઓછાવધતું.
तारतार न० સાખ્યપ્રસિદ્ધ એક પ્રકારનું વાક્ય.
तारवी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
तारनाद पु० ઉંચો શબ્દ.
तारपुष्प पु० મોગરો,
तारमाक्षिक न० તે નામે એક ઉપધાતુ.
तारल पु० વિષયલંપટ, અસ્થિર, ચંચળ.
तारवायु पु० અતિ ઉચ્ચ શબ્દવાળો પવન-સુસવાટવાળો વાયુ.
तारविमला स्त्री० तारमाक्षिक જુઓ.
तारशुद्धिकर न० સીસું.
तारसार पु० તે નામે એક ઉપનિષદ્.
तारहार पु० મોટા મોતીનો બનાવેલો હાર.
तारा स्त्री० દશ મહાવિદ્યાઓ પૈકી બીજી મહાવિદ્યા, નક્ષત્ર, તારો, તે નામે એક બુદ્ધ દેવી, બૃહસ્પતિની સ્ત્રી, સુષેણ વાનરની કન્યા-વાલીની પત્ની, ચિકા નામે એક ગંધદ્રવ્ય, મોતી, પાર્વતી, ઉલ્કા,ઉંબાડીયું.
ताराकूट न० સ્ત્રીપુરૂષના વિવાહમા શુભ-અશુભ જણાવનાર એક કૂટ.
ताराक्ष पु० તારકાસુરનો પુત્ર એક દૈત્ય.
ताराचक्र न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ દીક્ષા આપવા યોગ્ય મંત્રનું શુભ-અશુભ સૂચવનાર એક ચક્ર.
ताराचमन न० તારા દેવીના પૂજનનું અંગરૂપ એક આચમન.
ताराधिप पु० ચંદ્ર, શિવ, બૃહસ્પતિ,વાલી વાનર, સુગ્રીવ, નક્ષત્રોના અધિપતિ અશ્વિની કુમાર વગેરે, આંખની કીકી, કપૂર.
ताराधिपति पु० ઉપરના અર્થ.

तारानाथ પુ० ઉપરના અર્થ.
तारापति પુ० તારાધિપ જુઓ.
तारापथ પુ० આકાશ.
तारापीड પુ० ચન્દ્ર, કપૂર, તે નામે એક રાજકુમાર
ताराप्रमाण ન० અશ્વિની વગેરે નક્ષત્રો વગેરેના સ્વરૂપને જણાવનારી અમુક સંખ્યા.
ताराभूषा સ્ત્રી० રાત્રિ.
ताराभ्र પુ० કપૂર.
तारामण्डल ન० મંદિરનો ઘુમટ, નક્ષત્રમંડળ.
तारामृग પુ० મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર.
तारारि પુ० એક જાતની માક્ષિક ધાતુ.
तारावती સ્ત્રી० તે નામે કકુત્સ્થ રાજાની કન્યા.
तारापोढा સ્ત્રી० તારા દેવીની પૂજાના અંગ. ૩૫ ૭ પ્રકારના અમુક ન્યાસ.
तारिक ન० ભાડું, દાન, જકાત
तारिका સ્ત્રી० તાડીનો દારૂ
तारिणी સ્ત્રી० દશ મહાવિદ્યાઓ પૈકી બીજી મહાવિદ્યા, તે નામે એક બૌદ્ધ દેવી, દુર્ગા દેવી.
तारिन् ત્રિ० તારનાર
तारीष પુ० સ્વર્ગ, સમુદ્ર, સેતુ.
तारीषी સ્ત્રી० તે નામે ઈન્દ્રની કન્યા.
तारुक्ष्य પુ० તરૂક્ષ નામના ઋષિનો પુત્ર
तारुण પુ० જુવાનનો છોકરો.
तारुण्य ન० યૌવન, જુવાની.
तारेय પુ० વાલીનો પુત્ર, બૃહસ્પતિનો પુત્ર બુધ ગ્રહ.
तार्कव ત્રિ० રેંટીયાથી કાતેલ સુતર વગેરે.
तार्किक પુ० તર્કશાસ્ત્ર જાણનાર, નૈયાયિક.
तार्क्ष પુ० કશ્યપ મુનિ.
तार्क्षी સ્ત્રી० એક જાતનો વેલો.
तार्क्ष्य પુ० તૃક્ષ મુનિનો પુત્ર, ગરૂડનો મોટો ભાઈ અરૂણ, ગરૂડ, ઘોડો, સર્પ, સાગનું ઝાડ, સોનુ, અશ્વકર્ણ વૃક્ષ, રથ, તે નામે એક પર્વત, હરકોઈ પક્ષી.
तार्क्ष्य ન० રસાંજન.
तार्क्ष्यकेतन પુ० વિષ્ણુ.
तार्क्ष्यज ન० તાર્ક્ષ્ય પર્વતમા થનારૂં રસાંજન.
तार्क्ष्यध्वज પુ० વિષ્ણુ.
तार्क्ष्यनाथ પુ० ગરૂડ
तार्क्ष्यनायक પુ० ગરૂડ
तार्क्ष्यप्रसव પુ० અશ્વકર્ણ વૃક્ષ.
तार्क्ष्यशैल ન० તાર્ક્ષ્ય પર્વતમા થનારૂં-રસાંજન
तार्क्ष्यसामन् ન० તે નામે સામવેદનો ભાગ.
तार्क्ष्यायण પુ० તૃક્ષ ઋષિનું યુવાપત્ય.
तार्क्ष्यी સ્ત્રી० એક જાતની જંગલી લતા.
तार्ण ત્રિ० ઘાસનું, ઘાસ સંબંધી.
तार्ण પુ० ઘાસનો અગ્નિ, ઘાસના વેચાણ ઉપરથી આવેલ કર.
तार्णक ત્રિ० ઘાસવાળા પ્રદેશમાં હોનાર-થનાર.
तार्णकर्ण પુ० તૃણકર્ણ ઋષિનો પુત્ર.
तार्णायन પુ० તૃણ ઋષિનો ગોત્રજ પુત્ર.
तार्तीय ત્રિ० ત્રીજું.
तार्तीयीक ત્રિ० ત્રીજું.
तार्य ત્રિ० તરવા યોગ્ય.
तार्य ન० તરવા માટે આપવામા આવતું દાણ-કર
ताल પુ० હથેળી, પંજો, અંગુઠાથી મધ્યમા આંગળી સુધીનું પ્રમાણ, હાથ ઠોકવો તે, કરતાલ વાદિત્ર, તરવારની મુઠ, તાડનું ઝાડ, એક જાતનું માપ,સંગીતપ્રસિદ્ધ તાલ.
ताल ન० હરતાલ, તાલીશપત્ર, દુર્ગા દેવીનુ સિંહાસન, તાડનું ફળ, પાતાલ.
तालक ન० હરતાલ, બારણુ બંધ રાખવાનું સાધન આગળીયો તાળું વગેરે, તુવેર ધાન્ય
तालक પુ० ताल પુ० જુઓ.
तालकट પુ० તે નામે એક દેશ.

तालकन्द न० तालमूली नामे એક વનસ્પતિ.
तालकाभ पु० લીલો રંગ.
तालकाभ त्रि० લીલા રંગવાળું, લીલું.
तालकी स्त्री० તાડીનો દારૂ.
तालकेतु पु० ભીષ્મ પિતામહ.
तालक्षीर पु० એક જાતની સાકર.
तालक्षीरक पु० ઉપરનો અર્થ.
तालगर्भ पु० તાડવૃક્ષનો ગર્ભ–તાડ વૃક્ષની અંદરનો એક પદાર્થ.
तालङ्क पु० ताडङ्क જુઓ.
तालचर पु० તે નામે એક દેશ.
तालचर पु० બ० તાલચર દેશના લોક, તાલચર દેશના રાજાઓ.
तालज त्रि० તાડમાંથી ઉત્પન્ન થનાર.
तालजङ्घ पु० તે નામે એક દેશ.
तालजङ्घ पु० બ० તાલજંઘ દેશના લોક, તાલજંઘ દેશના રાજાઓ.
तालजटा स्त्री० તાડના વૃક્ષમાંથી નીકળતા જટાના આકારના લાંબા રેસા.
तालध्वज पु० બળદેવ.
तालध्वजा स्त्री० તે નામે એક નગરી.
तालनवमी स्त्री० ભાદરવા શુદ નોમ.
तालपत्र न० ताडङ्क જુઓ, તાડનું પાંદડું, તાડપત્ર.
तालपत्रिका स्त्री० તાલમૂલી વૃક્ષ.
तालपत्री स्त्री० કાળી મુસળી, ઉંદરકાની વનસ્પતિ.
तालपर्ण न० મુરા નામે એક ગંધદ્રવ્ય, તાડપત્ર, તાલીસપત્ર.
तालपर्णी स्त्री० મધુરિકા નામે વનસ્પતિ.
तालपुष्प न० તાડનું ફૂલ.
तालपुष्पक न० प्रपौण्डरीक વૃક્ષ, તાડનુંફૂલ.
तालप्रलम्ब न० તાડવૃક્ષમાથી નીકળતા જટા જેવા રેસા.
तालभृत् पु० બળદેવ.
तालमय त्रि० તાડનું, તાડમાથી બનાવેલ.
तालमर्दल पु० એક જાતનું વાજિંત્ર.
तालमूलिका स्त्री० કાળી મુસળી, મુસળી.
तालमूली स्त्री० ઉપરના અર્થ.
तालयन्त्र न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક યંત્ર, કુંચી, ચાવી.
तालरेचन पु० નટ.
तालरेचनक पु० નટ.
ताललक्षण पु० બળદેવ, બળરામ.
तालक्ष्मन् पु० ઉપરનો અર્થ.
तालवन न० વૃન્દાવનમાં આવેલું જેમા પુષ્કળ તાડના ઝાડ છે તેવું એક વન.
तालवृन्त न० વીંઝણો, પંખો.
तालवृन्तक न० ઉપરનો અર્થ.
तालवेचन पु० નટ.
तालवेचनक पु० નટ.
तालव्य त्रि० તાલુસ્થાની.
तालाकट पु० દક્ષિણમા આવેલ એક દેશ.
तालाख्या स्त्री० મુરા નામે એક ગંધદ્રવ્ય, તાલીસપત્ર.
तालाङ्क पु० બળદેવ, બળરામ.
तालादि पु० વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
तालावचर पु० નટ.
तालि स्त्री० ભોંય આંબળી.
तालिक पु० પહોળો કરેલ હાથનો પંજો, તાળી, સીલ, મુદ્રા.
तालिका स्त्री० તાલમૂલી જુઓ, તાળી, તામ્રવલ્લી વનસ્પતિ.
तालित न० દોરી, વાદળાડ, તાલ આપેલ.
तालिन् पु० શિવ.
तालिन् त्रि० જેણે તાલ આપેલ હોય તે, તાલવાળું.
तालिन् पु० બ० તલ ઋષિએ કહેલાનુ અધ્યયન કરનાર.
तालिश पु० પર્વત, પહાડ.
ताली स्त्री० તાડીનો દારૂ, તાડનું ઝાડ, ભોંય આંબળી, મુસળી, તાલીસપત્ર, કુંચી,

આપી, તામ્રવલ્લી વનસ્પતિ, તે નામે એક છંદ-જેમા ત્રણ અક્ષરનુ એક ચરણ હોય છે.
तालीपत्र न० તાલીસપત્ર
तालीश न० તે નામે એક ઝાડ, ભોંય આમળી
तालीशपत्र न० તાલીસપત્ર, ભોંય આમળી
तालीशाद्यमोदक पु० વૈદ્યક પ્રસિદ્ધ એક ઔષધરૂપ લાડુ
तालु न० તાળવુ
तालुक न० તાળવુ
तालुक्ष्य पु० તલુક્ષ ઋષિનો પુત્ર.
तालुजिह्व पु० મગરમચ્છ
तालुपाक पु० તાળવાનો એક રોગ
तालुपुप्पुट पु० ઉપરનો અર્થ
तालुर पु० પાણીની ઘુમરી
तालुशोष पु० તાળવામા સોસ પડે તે-એક જાતનો તાળવાનો રોગ
तालूर पु० તાલુર જુઓ
तालूषक न० તાળવુ
तावक त्रि० તારૂં, તારા સબધી
तावकीन त्रि० ઉપરના અર્થ.
तावच्छस् अव्य० તેટલા તેટના પ્રકારે
तावत् अव्य० સપૂર્ણ, સમગ્ર, ત્યાસુધી, અમુક માપ, નિશ્ચય, પ્રશસા, પક્ષાન્તરે, શુદ્ધ, અધિકાર ત્યારે, તે વેળા, તે વખતે
तावत् त्रि० તેટલુ, તેવડ, તે પ્રમાણુ
तावतिक त्रि० તેટલાથી ખરીદેલ, તેટલુ તે પ્રમાણુ
तावतिथ त्रि० તેટનાની સખ્યાને પૂર્ણ કરનાર તેટલું
तावत्क त्रि० तावतिक જુઓ
तावत्कालम् अ० ત્યાસુધી, તેટના વખત સુધી
तावद्धा अव्य० તેટના પ્રકારે
तावद्वयस त्रि० તેટલી ઉમરનુ
तावद्वयस त्रि० તેટલુ, તેવડુ, તેપ્રમાણુ
तावन्मात्र त्रि० ઉપરના અર્થ
तावर न० ધનુષની દોરી
ताविष पु० तविष જુઓ
ताविषी स्त्री० પૃથ્વી, તે નામે ઇન્દ્રની કન્યા, તે નામે એક નદી
तावुरि पु० વૃષભ રાશિ
तासुन पु० શણનુ ઝાડ
तास्कर्य न० ચોરી
ति अव्य० એ પ્રમાણે, એ રીતે
तिक् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવુ, જવું
तिग् भ्वा० प० स० सेट् ચઢાઇ કરવી, દબાવવુ, વધ કરવો, મારી નાખવુ
तिक पु० તે નામે એક ઋષિ
तिककितव पु० તે નામે એક ઋષિ
तिककितवादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
तिकादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ
तिक्त पु० કડવાશ, સુગધ, કુટજ વૃક્ષ, કરીઆતુ, કાળો ખેર
तिक्त न० પીતપાપડો, પિત્તપાતુ, બીડ લવણ.
तिक्त त्रि० કડવુ, કડવાશવાળુ, સુગધદાર
तिक्तक पु० પડોલવૃક્ષ, કરીયાતુ, કાળોખેર, ઇંગોરીયાનુ ઝાડ, કડવો રસ કડવાશ
तित्तक त्रि० કડવુ
तिक्तकन्दिका स्त्री० ગધપત્રા વનસ્પતિ
तिक्तका स्त्री० કડવી તુબડી
तिक्तगन्धा स्त्री० રાઈ
तिक्तगन्धिका स्त्री० રાઈ
तिक्तगुञ्जा स्त्री० કરજ વૃક્ષ
तिक्तघृत न० વૈદ્યપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ એક ઘી
तिक्ततण्डुला स्त्री० પીપરનુ ઝાડ
तिक्ततुण्डी स्त्री० કડવી તુબડીનો વેલો
तिक्ततुम्बी स्त्री० કડવી તુબડી
तिक्तधातु पु० સોનામુખી, મીંઢીઆવળ મરચાની ગી,શીંગિ, સ્વર્ણક્ષીરીવન

तिक्तधातु पु० पित्तधातु.
तिक्तपत्र पु० કારેલ વનસ્પતિ.
तिक्तपत्र न० કડવું પાદડું.
तिक्तपत्र त्रि० કડવા પાંદડાવાળું.
तिक्तपत्रक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
तिक्तपर्वन् स्त्री० એક જાતની ધ્રોખડ, ગળો, જેઠીમધ.
तिक्तपुष्प त्रि० કડવા ફૂલવાળું.
तिक्तपुष्प न० કડવું ફૂલ.
तिक्तपुष्पा स्त्री० પહાડમૂળ વનસ્પતિ.
तिक्तफल पु० નિર્મળીનું ઝાડ.
तिक्तफल त्रि० કડવા ફળવાળું.
तिक्तफल न० કડવું ફળ.
तिक्तफला स्त्री० લીબોળીનું ઝાડ.
तिक्तबीजा स्त्री० કડવી તુંબડી.
तिक्तभद्रक पु० પરોલ વૃક્ષ.
तिक्तमरिच पु० નિર્મળીનું ઝાડ.
तिक्तयवा स्त्री० શંખિની વનસ્પતિ.
तिक्तरोहिणिका स्त्री० કડુ.
तिक्तरोहिणी स्त्री० કડુ
तिक्तवल्ली स्त्री० મોરવેલનો વેલો, કડવી વેલડી.
तिक्तबीज न० કડવું બી.
तिक्तबीज त्रि० કડવા બીવાળું.
तिक्तबीजा स्त्री० કડવી તુબડી.
तिक्तशाक पु० વરણ વૃક્ષ, ખેરનું ઝાડ.
तिक्तशाक न० કડવું શાક.
तिक्तशाकक पु० तिक्तशाक पु० જુઓ.
तिक्तशाख पु० ખેરનું ઝાડ
तिक्तसार पु० ખેર
तिक्तसार त्रि० કડવાસારવાળું-કડવારસવાળું
तिक्तसार पु० न० કડવો સાર-રસ.
तिक्तसार न० એક જાતનું ઘાસ
तिक्ता स्त्री० કડુ, પહાડમૂળ વનસ્પતિ, છીકણી.
तिक्ताख्या स्त्री० કડવી તુમડી
तिक्ताङ्गा स्त्री० તે નામનો એક વેલો.
तिक्तामृता स्त्री० ગળો.
तिक्तास्यता स्त्री० પિત્તજન્ય એક રોગ.
तिक्ताह्वया स्त्री० કડવી તુબડી.
तिक्तिका स्त्री० કડવી તુંબડી.
तिग् भ्वा० प० स० सेट् હિંસા કરવી, વેર કરવો, દબાવવું, હુમલો કરવો.
तिग्म न० તીક્ષ્ણ એવો સ્પર્શ, વજ્ર.
तिग्म त्रि० તીક્ષ્ણ સ્પર્શવાળું, તીક્ષ્ણ, ઉગ્રતાવાળું.
तिग्मकर पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
तिग्मता स्त्री० તીક્ષ્ણપણું.
तिग्मत्व न० તીક્ષ્ણપણું
तिग्मदीधिति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
तिग्ममन्यु पु० શિવ.
तिग्ममन्यु त्रि० તીક્ષ્ણ ક્રોધવાળું.
तिग्मरश्मि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, તીક્ષ્ણ કિરણ.
तिग्मरश्मि त्रि० તીક્ષ્ણ કિરણવાળું.
तिग्मरुच् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
तिग्मरुच् स्त्री० તીક્ષ્ણ કાંતિ.
तिग्मरुच् त्रि० તીક્ષ્ણ કાંતિવાળું.
तिग्मांशु पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, ઉગ્ર કિરણ.
तिघ् स्वा० प० स० सेट् ઘાત કરવો, મારી નાખવું.
तिज् चु० उभ० स० सेट् તીક્ષ્ણ કરવું, તેજ કરવું, ધારવાળું કરવુ.
तिज् भ्वा० आ० स० सेट् ક્ષમા કરવી, માફ કરવું, સહન કરવું.
तिजिन पु० ચંદ્ર, કપૂર, રાક્ષસ.
तिठी स्त्री० નસોતર વનસ્પતિ.
तिणिश पु० લોધ્ર વૃક્ષ-લોધર.
तिण्टी स्त्री० નસોતર.
तितउ पु० ચાળણી.
तितउ न० છત્ર, છત્રી.
तितिक्ष त्रि० સહન કરનાર, ટાઢ-તાપ વગેરે સહેનાર.

तितिक्ष पु० ते नामे એક મુનિ.
तितिक्षा स्त्री० ક્ષમા, માફી, સહનશીલતા.
तितिक्षु त्रि० સહન કરનાર, ક્ષમા કરનાર, સહનશીલ.
तितिभ पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો.
तितिर पु० તેતર પક્ષી.
तितिरी स्त्री० તેતર પક્ષિણી.
तितिल न० એક જાતનું માટીનું વાસણ—નાંદ.
तितीर्षत् त्रि० તરવા ઇચ્છતું.
तितीर्षा स्त्री० તરવાની ઇચ્છા.
तितीर्षु त्रि० તરવા ઇચ્છનાર.
तित्तिभ पु० ઇન્દ્રગોપ કીડો.
तित्तिर पु० તેતર પક્ષી.
तित्तिरि पु० તેતર પક્ષી,તે નામે એક ઋષિ.
तित्तिरी स्त्री० તેતર પક્ષિણી.
तित्तिरीक न० તેતરની પાંખ બાળી કરેલું એક આંજણ.
तिथ पु० અગ્નિ, કામદેવ, કાળ, સમય, વખત, ચિત્રક વૃક્ષ.
तिथि स्त्री० पु० પડવે વગેરે તિથિ, પંદરની સંખ્યા.
तिथिकृत्य न० તિથિએ કરવાનું કામ.
तिथिक्षय पु० તિથિઓનો ક્ષય.
तिथिपति पु० તિથિઓના સ્વામી દેવ.
तिथिप्रणी पु० ચંદ્ર.
तिथियुग्म न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
तिथिसन्धि पु०આગલીપાછલી તિથિનીસંધિ.
तिथी पु० स्त्री० તિથિ જુઓ.
तिथ्यर्द्ध न० કરણ.
तिनाशक पु० તિનિશ વૃક્ષ.
तिनिश पु० એક જાતનું ઝાડ.
तिन्तिड पु० આમલીનું ઝાડ, તે નામે દૈત્ય.
तिन्तिडिका स्त्री० આમલીનું ઝાડ.
तिन्तिडी स्त्री० આમલી.
तिन्तिडीक पु० આંબલી.
तिन्तिडीक न० તેતરની પાંખ બાળી કરેલું એક અંજન.
तिन्तिडीका स्त्री० આંબલી.
तिन्तिडीघृत न० આંબલીના કચૂકાથી રમાતો જુગાર.
तिन्तिलीका स्त्री० આંબલી.
तिन्तिली स्त्री० આંબલી.
तिन्दिश पु० એક જાતનું ઝાડ.
तिन्दु पु० એક જાતનું ઝાડ.
तिन्दु पु० न० વૈદ્યક દષ્ટિએ એક કર્ષ બરોબર માપ.
तिन्दुक पु० એક જાતનું ઝાડ.
तिन्दुकि स्त्री० તિંદુક વૃક્ષ.
तिन्दुकिनी स्त्री० આવર્તકી નામે વનસ્પતિ.
तिन्दुकी स्त्री० તિંદુક ઝાડનું ફળ.
तिन्दुल पु० તિંદુક વૃક્ષ.
तिप् भ्वा० आ० स० सेट् રક્ષણ કરવું.
तिम् भ्वा० प० अ० सेट् ભીનું થવું, પલળવું.
तिम् दिवा० प० स० सेट् ભીનું કરવું, પલાળવું.
तिमि पु० સમુદ્ર, એક જાતનું દરીઆઈ માછલું, માછલું
तिमिकोष पु० સમુદ્ર.
तिमिकोषक पु० સમુદ્ર.
तिमिङ्गिल पु० એક જાતનું મોટું માછલું.
तिमिङ्गिलगिल पु० અતિમહાન માછલું—જે તિમિંગલ જાતિના માછલાને પણ ગળી જાય છે.
तिमिङ्गिलाशन पु० દક્ષિણમાં આવેલો એક દેશ.
तिमिज न० એક જાતનું મોતી.
तिमित त्रि० નિશ્ચળ, સ્થિર, ભીનું થયેલ, ભીનું કરેલ.
तिमिर पु० न० અંધકાર, અંધારું, એક જાતનો આંખનો રોગ.
तिमिरनाशन पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
तिमिरनाशन त्रि० અંધારાનો નાશ

नार, तिमिर नामना आंखना रोगनो नाश करनार.

तिमिरनिषूदन पु० सूर्य, आकडानुं झाड.

तिमिरनिषूदन त्रि० तिमिरनाशन त्रि० जुओ.

तिमिरनुद् पु० सूर्य आकडानुं झाड.

तिमिरनुद् त्रि० तिमिरनाशन त्रि० जुओ.

तिमिरभिद् पु० सूर्य, आकडानुं झाड

तिमिरभिद् त्रि० तिमिरनाशन त्रि० जुओ.

तिमिरभेदन पु० तिमिरभिद पु० जुओ.

तिमिरभेदन त्रि० तिमिरनाशन त्रि० जुओ.

तिमिररिपु पु० सूर्य, आकडानुं झाड.

तिमिररिपु त्रि० तिमिरनाशन त्रि० जुओ.

तिमिरारि पु० सूर्य, आकडानुं झाड.

तिमिरारि त्रि० तिमिरनाशन त्रि० जुओ.

तिमिरि पु० एक जातनुं मोटुं माछलुं.

तिरश्ची स्त्री० तिर्यंच जातिमा स्त्रीजाति.

तिरश्चीन त्रि० आडुं थयेल, वक्र थयेल, तीरछुं.

तिमिष पु० कंकोडुं, कंटोलुं,तरबुच,चीभडुं.

तिरजिह्वक पु० एक जातनुं झाड.

तिरस् अव्य० अन्तर्धान थवुं, अदृश्य थवुं, आडुं, तिरछुं, वक्र, तिरस्कार.

तिरस्कर त्रि० ढांकनार.

तिरस्करिणी स्त्री० पडदो, कनात, तंबुनी वस्त्रनी भींत.

तिरस्कार पु० तिरस्कार, अनादर,अपमान.

तिरस्कार त्रि० तिरस्कार करनार, अनादर करनार, ढांकनार.

तिरस्कारिणी स्त्री० तिरस्करिणी जुओ

तिरस्कारिन् त्रि० तिरस्कार त्रि० जुओ.

तिरस्कृत त्रि० तिरस्कारेल, अपमान करेल, ढांकेल.

तिरस्कृत पु० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध एक मंत्र.

तिरस्क्रिया स्त्री० अनादर, तिरस्कार, अपमान, ढांकण, ढांकवुं.

तिरस्य् कण्ड्वादि प० स० सेट् अंतर्धान थवुं, अदृश्य थवुं.

तिरिट पु० शेवटीना साठामांनी गांठ.

तिरिम पु० एक जातनी डांगेर

तिरिप पु० उपरनो अर्थ.

तिरिट न० लोधरनुं झाड, लोध्रवृक्ष.

तिरीटक पु० उपरनो अर्थ.

तिरोगत त्रि० अंतर्धान पामेल, अदृश्य थयेल.

तिरोधा स्त्री० अन्तर्धान थवुं, अदृश्य थवुं.

तिरोधान न० उपरना अर्थ.

तिरोभवितृ त्रि० अन्तर्धान पामनार, अदृश्य थनार.

तिरोभाव पु० तिरोधा जुओ.

तिरोहित त्रि० गुप्त,अन्तर्धान पामेल, अदृश्य थयेल, ढंकायेल.

तिरोहितता स्त्री० गुप्तपणुं, अदृश्यपणुं, अन्तर्धानपणुं.

तिरोहितत्व न० उपरना अर्थ.

तिर्यक् अव्य०आडुं, वांकुं,तिरछुं,आडीरीते.

तिर्यक्ता अव्य० तिरछापणुं, वक्रता,पशुपणुं.

तिर्यक्त्व न० उपरना अर्थ.

तिर्यक्पातिन् त्रि० तिरछुं पडनार, वांकुं जनार.

तिर्यक्प्रमाण न० विस्तारनुं प्रमाण, तिरछुं माप.

तिर्यक्स्रोतस् पु० पशु-पक्षी वगेरे.

तिर्यग्ज त्रि० पशु-पक्षी वगेरेमा उत्पन्न थयेल

तिर्यग्जाति स्त्री० पशु-पक्षी वगेरे.

तिर्यग्जाति त्रि० पशु-पक्षी वगेरेनी जातिनुं.

तिर्यग्यवोदर न० एक जातनुं धान्य-जव.

तिर्यग्यान पु० कन्चसो नामे जलचर
तिर्यग्योनि स्त्री० पशु-पक्षी वगेरेनी जाति
तिर्यग्योनि त्रि० पशु पक्षी वगेरेनी जातिनुं
तिर्यग्योन्यन्वय पु० पशु-पक्षीनी जातिनो संबंध
तिर्यग्योन्यन्वय त्रि० पशु-पक्षीनी जातिना संबंधवाळु
तिर्यच् त्रि० पशु-पक्षी वगेरे
तिर्यच त्रि० आडुं जनार वांकु जनार, तिरछु जनार.
तिल् भ्वा० प० स० सट् गमन करवु जवु.
तिल् तु० प० अ० अनिट् चीकटु थवु, स्निग्ध थवु
तिल् चु० उभ० अ० सेट् उपरना अर्थ.
तिल पु० तल, शरीर उपरनी तलना जेवी नीशानी, तलना जेवडु अ प प्रमाण
तिलक न० एक जातनो रोग, मसा सि-ंडलवस्, निशानी, चिन्ह
तिलक पु० अश्व, संगीतप्रसिद्ध एक ध्रुवक, तलनुं झाड, तल, घोडो, एक जातनो रोग, मसो
तिलक न० पु० तिलक, कपाळमा करातु अमुक धर्मद्योतक चिन्ह
तिलकर न० तलनी रज-तलना पुष्पनो पराग
तिलकल्क पु० तलनो खोळ पीसेला तल
तिलका स्त्री० एक जातनो हार, ते नामे एक छंद.
तिलकालक पु० शरीरपर थती काळा तल जेवी नीशानी एक जातनो रोग
तिलकाश्रय पु० ललाट, कपाळ
तिलकिट्ट न० तलनो खोळ
तिलकित त्रि० तिलक जेने होय ते. नि शकवाळु
तिलकिन त्रि० तिलकवाळु, तिलकधारी
तिलगिरि पु० तिलशैल जुओ
तिलचित्रपत्रक पु० तैलकन्द नामे वृक्ष
तिलचूर्ण न० तलवट, खाडेला तल तलनो खोळ
तिलतण्डुलक पु० आलिंगन, हैनम व गगना तल
तिलतेजा स्त्री० एक जातनो वेलो
तिलद्वादशी स्त्री० जेमा तल खावानो नि यम होय छे तेवी बारश
तिलधेनु स्त्री० तलरूप गाय-दान माटे कल्पेली तलना ढगरूप गाय
तिलन्तुद पु० घांची, तेली
तिलन्तुद त्रि० तल पीसनार.
तिलपर्ण पु० तलना झाडना जेवा पांदडावाळु एक जातनुं झाड, श्रीवेष्ट वृक्ष.
तिलपर्ण न० चंदन, तलना झाडनुं पांदडुं
तिलपर्णक न० रक्तचंदन-रताजळी
तिलपर्णिका स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ
तिलपर्णी स्त्री० रक्तचंदन-रताजळी, ते नामे एक नदी
तिलपर्वत पु० तिलशैल जुओ
तिलपिचट पु० तलपापडी नामनु एक पक्वान्न
तिलपिञ्ज पु० तेल वगरना तल, नि ष्फळ एवु तलनु झाड, वगडाउ तलनुं झाड
तिलपुष्प न० तलनुं फूल
तिलपुष्पक पु० बहेडानु झाड तलनु फूल नाक.
तिलपेज पु० तिलपिञ्ज जुओ
तिलभार पु० ते नामे एक देश
तिलमय त्रि० तलमांथी बनावेल, तलनो विकार
तिलमय न० तलीयु तेल
तिलमयूर पु० एक जातनो मोर-पक्षी
तिलमयूरी स्त्री० एक जातनी मयूरी
तिलमोदक पु० तलनो लाडु
तिलरस पु० तलीयुं तेल.
तिलशस् अव्य० तल तल जेवडु करीने, तल तल जेवडु,

तिलशैल पु० दान माटे पर्वतरूपे कल्पेल तलनो ढग.
तिलस्नेह पु० तल.
तिलाङ्कितदल पु० तैलकन्द वृक्ष.
तिलान्न न० तलमिश्र अन्न, तलनी खीचडी.
तिलापत्या स्त्री० काळी जीरी.
तिलित्स पु० अजगर साप
तिलोत्तमा स्त्री० ते नामे एक अप्सरा.
तिलोदक न० तलमिश्र पाणी.
तिलौदन पु० न० तलनी खीचडी–तलमिश्र चोखा.
तिल्पिञ्ज पु० तिलपिञ्ज जुओ.
तिल्य न० जेमा तल नीपजी शके तेवु खेतर.
तिल्य त्रि० तलना हितनुं, तल माटेनुं.
तिल्ल् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं,जवु.
तिल्व पु० लोध्रर, धोळुं लोध्रर,लाल लोध्रर.
तिल्वक पु० उपरना अर्थ.
तिल्विल न० देवयजन स्थान.
तिष्ठद्गु अव्य० गायो दोहवानो समय.
तिष्ठद्गुप्रभृति न० व्याकरणप्रसिद्ध शब्दगण
तिष्ठद्धोमा स्त्री० ते नामे एक याग.
तिष्य पु० पुष्य नक्षत्र, पोष महिनो.
तिष्य न० कलियुग.
तिष्य त्रि० पुष्य नक्षत्रमां जन्मेल, मांगलिक, मांगल्य.
तिष्यक पु० पोष महिनो.
तिष्यपुष्पा स्त्री० आमळीनु झाड
तिष्यफला स्त्री० उपरनो अर्थ.
तिष्या स्त्री० आमळी.
तिसृधन्व न० त्रण बाणथी युक्त धनुष
तिहन् पु० व्याधि, रोग, डांगेर, धनुष, सद्भाव.
तीक् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवु जवुं.
तीक्ष्ण न० तीक्ष्ण स्पर्श, झेर, पोलाद,युद्ध, मरण, शस्त्र, शीघ्र उनाळा, समुद्रनुं मीठुं, लवण, अंड–वृषण, अव्यक्त, हरकोइ धातु, झाडनो रोग, क्षयनो रोग, नक्षत्रमंडळ.
तीक्ष्ण पु० योगी, जवखार, धोळो दर्भ, केंदु वनस्पति.
तीक्ष्ण त्रि० तीक्ष्णतावाळुं, आत्मयागी, आळस वगरनुं, सारी बुद्धिवाळुं.
तीक्ष्णक पु० धोळा सरसव, वृषण.
तीक्ष्णकण्टक पु० धंतुरो, बावळ, इंगोरीयानु झाड, वास.
तीक्ष्णकण्टक पु० न० तीक्ष्ण कांटो.
तीक्ष्णकण्टक त्रि० तीक्ष्ण कांटावाळुं.
तीक्ष्णकण्टका स्त्री० कंथारीयानु झाड.
तीक्ष्णकन्द पु० डुंगळी.
तीक्ष्णकर्मन् त्रि० तीक्ष्ण काम करनार,तीव्र कार्य करनार.
तीक्ष्णकर्मन् न० तीक्ष्ण कार्य,तीव्र कर्म.
तीक्ष्णकल्क पु० तुम्बुरु वृक्ष.
तीक्ष्णकान्ता पु० तारादेवी–उग्रतारा.
तीक्ष्णगन्ध पु० सरगवानुं झाड, राती तुलसी, एलची, लोबान.
तीक्ष्णगन्धक पु० उपरना अर्थ.
तीक्ष्णगन्धा स्त्री० वज, राई, कंथारीयानु झाड, जीवन्ती वृक्ष, धोळी वज, नानी एलची
तीक्ष्णतण्डुला स्त्री० पीपर.
तीक्ष्णतैल न० थोरनुं दूध, राळ, दारु, मदिरा.
तीक्ष्णदंष्ट्र पु० वाघ.
तीक्ष्णदंष्ट्र त्रि० तीक्ष्ण दाढवाळु.
तीक्ष्णदंष्ट्रा स्त्री० तीक्ष्ण दाढ.
तीक्ष्णदंष्ट्री स्त्री० वाघण.
तीक्ष्णधार पु० तरवार.
तीक्ष्णधार त्रि० तीक्ष्ण धारवाळुं.
तीक्ष्णपत्र पु० तुम्बुरु वृक्ष.
तीक्ष्णपत्र न० तीक्ष्ण पांदडुं.
तीक्ष्णपत्र त्रि० तीक्ष्ण पांदडावाळुं.
तीक्ष्णपुष्प न० लविंग, तीक्ष्ण फूल

तीक्ष्णपुष्प त्रि० तीक्ष्ण फूलवाळुं.
तीक्ष्णपुष्पा स्त्री० केवडानुं झाड–केतकी.
तीक्ष्णफल पु० तुम्बुरु वृक्ष.
तीक्ष्णफल न० तीक्ष्ण एवुं फळ.
तीक्ष्णफल त्रि० तीक्ष्ण फळवाळुं.
तीक्ष्णमूल पु० सरगवो.
तीक्ष्णमूल न० तीक्ष्ण एवुं मूळ.
तीक्ष्णमूल त्रि० तीक्ष्ण मूळीयांवाळुं.
तीक्ष्णरश्मि पु० सूर्य, आकडानुं झाड, तीक्ष्ण किरण.
तीक्ष्णरश्मि त्रि० तीक्ष्ण किरणवाळुं.
तीक्ष्णरस पु० जवखार, तीक्ष्ण एवो रस, सुरोखार.
तीक्ष्णरस त्रि० तीक्ष्ण रसवाळुं.
तीक्ष्णलोह न० पोलाद.
तीक्ष्णशूक पु० जव.
तीक्ष्णशूक त्रि० तीक्ष्ण अग्रभागवाळुं.
तीक्ष्णशूक पु० न० तीक्ष्ण अग्रभाग.
तीक्ष्णसार पु० न० तीक्ष्ण सार.
तीक्ष्णसार त्रि० तीक्ष्ण सारवाळुं.
तीक्ष्णसारा स्त्री० शिंशपा वृक्ष.
तीक्ष्णा स्त्री०वज, सर्पनी बोल, कपिकच्छू वनस्पति, तारा देवी.
तीक्ष्णाग्नि पु० अम्ल पित्त.
तीक्ष्णायस न० पोलाद.
तीक्ष्णायस त्रि० पोलादमाथी बनेल.
तीम् दिवा० प० अ० सेट् भीनाथवुं, पलळवुं.
तीर् चु० उभ० अ० सेट् पार पहोंचवुं, पार जवुं, कर्म समाप्त करवुं.
तीर न० नदी वगेरेनो कांठो, तीर, किनारो.
तीर पु० सीसुं, बाण, कलाई.
तीरग्रह पु० ते नामे एक देश.
तीरभुक्ति पु० ते नामे एक देश.
तीराट पु० लोधरनुं झाड.
तीरान्तर न० बीजो कांठो, सामो किनारो, पेले पार.

तीरित त्रि० पूर्ण करेल, समाप्त करेल, पार पहोंचेल.
तीरित न० पूर्ण करवुं, समाप्त करवुं.
तीरी स्त्री० एक जातनुं बाण.
तीरु पु० शिव.
तीर्ण त्रि० तरेल, पार पहोंचेल, पार गयेल, पराभव पामेल, तरबोळ थयेल.
तीर्णपदी स्त्री० तालमूली नामे एक वनस्पति.
तीर्णवत् त्रि० पार पहोंचेल, तरी गयेल.
तीर्णा स्त्री० ते नामे एक छंद.
तीर्थ न० शास्त्र, यज्ञ, क्षेत्र, उपाय, स्त्रीरज, घाट, ऋषिए सेवेल पाणीवाळुं पात्र, उपाध्याय, मंत्री, योनि, दर्शन, धर्म, ब्राह्मण, आगम, निदान, अग्नि, कोइ तीर्थ, जळाशयथी एक वेंत जेटलो प्रदेश, संन्यासीओने लागतुं एक विशेषण, हरकोइ संप्रदाय.
तीर्थकर पु० जिन देव, विष्णु.
तीर्थकर त्रि० शास्त्रकार, तीर्थ प्रवर्तावनार.
तीर्थकाक पु० तीर्थमां कागडा जेवो–लोभी मनुष्य.
तीर्थकीर्ति पु० विष्णु.
तीर्थकृत् पु० जिनदेव.
तीर्थकृत् त्रि० शास्त्रकार, तीर्थ प्रवर्तावनार.
तीर्थङ्कर त्रि० उपरना अर्थ.
तीर्थङ्कर पु० जिन देव.
तीर्थध्वाङ्क्ष पु० तीर्थकाक जुओ.
तीर्थमहाहृद पु० ते नामे एक तीर्थ.
तीर्थयात्रा स्त्री० तीर्थने उद्देशी यात्रा–प्रयाण, महाभारतना वनपर्वनुं पेटापर्व.
तीर्थराज पु० प्रयाग तीर्थ, जैनानुं शत्रुंजय तीर्थ.
तीर्थराजि स्त्री० काशी, बनारस.
तीर्थराजी स्त्री० उपरना अर्थ.
तीर्थवत् त्रि० तीर्थवाळुं.
तीर्थवाक पु० माथा उपरना वाळ.

तीर्थशौच न० तीर्थ ઉપરના ઘાટ વગેરેનો જીર્ણોદ્ધાર.
तीर्थशौचकार त्रि० तीर्थ ઉપરના ઘાટ વગેરેનો જીર્ણોદ્ધાર કરનાર.
तीर्थशौचरत त्रि० ઉપરનો અર્થ.
तीर्थसेनि स्त्री० તે નામે કાર્તિકસ્વામીની અનુચર એક માતૃકા
तीर्थसेविन् त्रि० तीर्थने સેવનાર, તીર્થમા નિવાસ કરનાર.
तीर्थसेविन् पु० બગલો પક્ષી.
तीर्थसेविनी स्त्री० બગલી.
तीर्थ्य पु० તે નામે એક રુદ્રદેવ, એક ગુરૂ પાસે ભણનાર સહાધ્યાયી.
तीव् भ्वा० प० अ० सेट् સ્થૂલ થવું,ઝાડા થવુ.
तीवर पु० સમુદ્ર, શિકારી, પારધિ, તે નામે એક વર્ણસંકર જાતિ, મચ્છીમાર.
तीवरी स्त्री० શિકારણ, મચ્છીમારણ.
तीव्र न० અતિશય, ઘણું, તીક્ષ્ણ, પોલાદ, તીર, સીસું, કલાઈ, લોઢું
तीव्र त्रि० અત્યંત, પુષ્કળ, અતિ ઉષ્ણ, ગરમ, તીખું, રાક્ષસી પ્રકૃતિવાળું, ઉગ્ર.
तीव्र पु० શિવ.
तीव्रकण्ठ पु० સુરણ
तीव्रकन्द पु० સુરણ.
तीव्रगन्ध पु० તીવ્ર ગન્ધ, ઉત્કટ ગંધ
तीव्रगन्ध त्रि० તીવ્રગંધવાળું, ઉત્કટગંધવાળું
तीव्रगन्धा स्त्री० અજમોદ.
तीव्रज्वाल त्रि० તીવ્ર જ્વાળાવાળું.
तीव्रज्वाला स्त्री० ધાવડી વનસ્પતિ, તીવ્ર જ્વાળા-ઝાળ.
तीव्रदारु न० તીવ્ર લાકડું.
तीव्रबन्ध पु० તામસ ગુણ-તમોગુણ.
तीव्रम् अव्य० પુષ્કળ રીતે, તીવ્ર રીતે.
तीव्रवेदना स्त्री० અત્યંત વેદના-ઘણુજ દુઃખ, ઘોર યાતના.
तीव्रसंवेग पु० તીવ્ર વૈરાગ્ય.
तीव्रा स्त्री० गण्डदूर्वा નામે વનસ્પતિ, कटुरोहिणी વનસ્પતિ, તીવ્ર સ્ત્રી, રાઈ, સરસવ, તે નામે એક નદી, તુલસી.
तीव्रानन्द पु० શિવ.
तु अदा० प० अनिट् વર્તવું, વધવું, અ० હિંસા કરવી, પૂર્ણ કરવું, સ०
तु अव्य० પાદ પૂરણાર્થે નિરર્થક, ભેદ,નિશ્ચય, સમુચ્ચય, પક્ષાન્તર, નિયોગ, પ્રશંસા, નિગ્રહ વગેરે અર્થમાં વપરાય છે, તો વળી, પણ.
तुकाक्षीरी स्त्री० વંશલોચન.
तुक्ष त्रि० સંતોષવાળું, સંતોષી.
तुखार पु० વિંધ્યાચલમા વસતી લોકજાતિ
तुगा स्त्री० વંશલોચન.
तुगाक्षीरी स्त्री० વંશલોચન.
तुग्र पु० અશ્વિની કુમારોનો શિષ્ય એક રાજર્ષિ.
तुग्र्य पु० तुग्र રાજર્ષિનો પુત્ર.
तुग्र्य न० પાણી.
तुग्र्या स्त्री० પાણી.
तुग्वन् त्रि० હિંસક.
तुङ्ग पु० શિવ, પુનાગ વૃક્ષ, પર્વત, બુધ ગ્રહ, નાળીએરી, ગેંડો, ગ્રહનુ ઉચ્ચસ્થાનમા ગમન, અમુક કોઇ ગ્રહની રાશિ.
तुङ्ग न० પુષ્પ વગેરેમાં રહેલ કિંજલ્ક-કેસરા, ગ્રહોનું ઉચ્ચ સ્થાન.
तुङ्ग त्रि० ઉંચું, પ્રધાન, મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ, ઉન્નત.
तुङ्गक पु० પુન્નાગ વૃક્ષ, નાગકેસર.
तुङ्गकूट पु० ઉંચા શિખરવાળો પર્વત
तुङ्गता स्त्री० ઉંચાઈ.
तुङ्गत्व न० ઉંચાઈ.
तुङ्गनाभ पु० તે નામે એક જાતનો કીડો.
तुङ्गबीज न० પારો.
तुङ्गभ न० સૂર્ય વગેરે ગ્રહોની મેષ વગેરે ઉચ્ચ રાશિ.
तुङ्गभद्र पु० મદોત્કટ હાથી.

तुङ्गभद्रा स्त्री० દક્ષિણમા આવેલી એક નદી
तुङ्गबीज न० પારો
तुङ्गवृक्ष पु० નાળીએરનુ ઝાડ.
तुङ्गवेणा स्त्री० તે નામે એક નદી.
तुङ्गरस पु० તે નામે એક ગંધ દ્રવ્ય.
तुङ्गराशि पु० तुङ्गभ જુઓ
तुङ्गशेखर पु० પર્વત
तुङ्गशेखर त्रि० ઉંચા શિખરવાળું.
तुङ्गशेखर न० ઉંચું શિખર.
तुङ्गा स्त्री० વંશલોચન, ખીજડીનું ઝાડ.
तुङ्गिन् पु० ઉચ્ચ સ્થાનમાં રહેલ ગ્રહ.
तुङ्गिन् त्रि० મુખ્ય સ્થાનમા રહેનાર.
तुङ्गिनी स्त्री० મહાશતાવરી વનસ્પતિ.
तुङ्गी स्त्री० હળદર, રાત્રિ.
तुङ्गीनास पु० એક જાતનો કીડો.
तुङ्गीपति पु० ચંદ્ર, કપૂર.
तुङ्गीश पु० શિવ, કૃષ્ણ, સૂર્ય, ચંદ્ર, આકડાનું ઝાડ, કપૂર
तुच् पु० છોકરૂ, સંતાન.
तुच्छ न० ફોતરૂં, પરાળ, શૂન્ય, મીઠું.
तुच्छ त्रि० અલ્પ, થોડું, નિઃસાર, સાર વગરનું, મંદ, સુનું, ખાલી, અસત્ય, જૂઠું, હલકું.
तुच्छ पु० ગળીનો છોડ.
तुच्छतरु पु० એરંડો
तुच्छद्रुम पु० એરંડો
तुच्छद्रु पु० એરંડાનુ ઝાડ.
तुच्छधान्यक न० અનાજનુ ભુસુ, ફોતરૂ, પરાળ.
तुच्छवृक्ष पु० એરંડો.
तुच्छ्य न० तुच्छ न० જુઓ, તુચ્છના જેવુ.
तुज् पु० છોકરૂં, સંતાન
तुज् भ्वा० प० स० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું.
तुञ्ज् चु० उभ० अ० सेट् દીપવુ, પ્રકાશવું.
तुञ्ज् भ्वा० प० सेट् બળવાન થવુ, અ૦ પ્રાપ્ત કરવું, મેળવવું, હિંસા કરવી, મારી નાખવું. स०
तुञ्ज पु० ઇન્દ્રનું વજ્ર, રાક્ષસ, દૈત્ય.
तुञ्ज त्रि० નુકશાન કરનાર, હિંસા કરનાર, ઇજા કરનાર, દુષ્ટ, ઘાતકી.
तुट् तुदा० प० अ० सेट् કજીઓ કરવો, લડાઈ કરવી, કલેશ કરવો.
तुटितुट पु० શિવ.
तुटुम पु० ઉંદર.
तुटुमी स्त्री० ઉંદરડી.
तुड् भ्वा० आ० स० सेट् ફાડવું, તોડવું, ભાગવું, ઇજા કરવી.
तुड् तुदा० प० स० सेट् તોડવું, ભેદવું, ચીરવું, ફાડવું.
तुड् भ्वा० प० स० सेट् બે ટુકડા કરવા, ફાડવું, તોડવું.
तुडि स्त्री० તોડવું, ભાગવું, ફાડવું, ચીરવું.
तुड्ड् भ्वा० प० स० सेट् અનાદર કરવો, અપમાન કરવું.
तुण् तुदा० प० स० सेट् વાકું કરવુ.
तुणि पु० એક જાતનો રોગ, નંદિ વૃક્ષ.
तुणिक पु० नंदि वृक्ष
तुण्ड न० મુખ, મોઢું, પક્ષીની ચાચ
तुण्ड पु० શિવ, તે નામે એક રાક્ષસ.
तुण्डक न० तुण्ड न० જુઓ.
तुण्डकेरिका स्त्री० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
तुण्डकेरी स्त्री० કપાસનો છોડ, ગીલોડાનો છોડ.
तुण्डकेशी स्त्री० ગીલોડાનો વેલો.
तुण्डदेव पु० તે નામે એક રાજા, તે રાજાનો દેશ.
तुण्डि पु० મુખ, મોઢું, ચાચ, ગીલોડાનો વેલો, વંદા નામની વનસ્પતિ
तुण्डि स्त्री० નાભિ, ડુંટી.
तुण्डिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ, ગીલોડાનો વેલો.
तुण्डिकेरिका स्त्री० ગીલોડાનો વેલો, કપાસનો છોડ

तुण्डिकेरी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
तुण्डिकेशी स्त्री० ગીલોડાનો વેલો.
तुण्डिभ त्रि० મોટી દુંટીવાળું.
तुण्डिल त्रि० વાચાળ, બડબડીયુ, બહુ બોલ બોલ કરનાર.
तुण्डी स्त्री० દુંટી.
तुण्डेल पु० તે નામે એક અસુર.
तुतात पु० તે નામે એક મીમાંસાશાસ્ત્રી
तुतुर्वणि पु० ત્વરાપૂર્વક ભજનાર.
तुत्थ् चु० उभ० स० सेट् સ્તુતિ કરવી.
तुत्थ पु० પત્થર, અગ્નિ.
तुत्थ न० એક જાતનુ અંજન, મોરથુથુ
तुत्थक न० મોરથુથુ, રસનાંજન.
तुत्था स्त्री० ગળી, ઝીણી એલચી.
तुत्थाञ्जन न० રસનાંજન, મોરથુથુ.
तुथ पु० બ્રહ્મા, બ્રહ્મદેવ, બ્રહ્મારૂપ યજ્ઞિય ઋત્વિજ.
तुथ त्रि० હણનાર, વધ કરનાર.
तुद् तुदा० उभ० स० अनिट् પીડવુ, કનડવું, દુઃખ દેવું.
तुद त्रि० પીડનાર, દુઃખ દેનાર, કનડનાર.
तुदादि पु० વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ એક ધાતુગણ.
तुन्द न० પેટ, ફાંદ.
तुन्दकूपिका स्त्री० દુંટી
तुन्दकूपी स्त्री० દુટી.
तुन्दपरिमार्ज त्रि० આળસુ, મંદ
तुन्दपरिमृज त्रि० આળસુ મંદ.
तुन्दमृज त्रि० આળસુ, મંદ
तुन्दवत् त्रि० મોટા પેટવાળું, ફાંદવાળું.
तुन्दादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
तुन्दि पु० તે નામે એક ગંધર્વ.
तुन्दि न० પેટ, ફાંદ
तुन्दि स्त्री० દુંટી.
तुन्दिक त्रि० મોટા પેટવાળુ, ફાંદવાળું, મોટી દુંટીવાળુ
तुन्दिकर त्रि० ઉપરના અર્થ.
तुन्दिका स्त्री० દુંટી.
तुन्दित त्रि० મોટી દુંટીવાળું.
तुन्दिन त्रि० મોટા પેટવાળું, ફાંદવાળું.
तुन्दिभ त्रि० ઉપરનો અર્થ, મોટી દુંટીવાળુ
तुन्दिल त्रि० મોટા પેટવાળું, મોટી ફાંદવાળું, મોટી દુંટીવાળું.
तुन्दिलफला स्त्री० તરબુચનો વેલો, સકરટેટીનો વેલો.
तुन्दी स्त्री० દુટી.
तुन्न पु० नंदि वृक्ष.
तुन्न त्रि० વ્યથા પામેલ, દુખ પામેલ, છેદાયેલ, કપાયેલ.
तुन्नक पु० नंदि वृक्ष.
तुन्नक त्रि० तुन्न त्रि० જુઓ
तुन्नवाय पु० દરજી.
तुन्नसेवनी स्त्री० એક જાતની સોઇ, સોઇ.
तुन्प् तुदा० प० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું. स० કલેશ પામવો, દુખી થવુ. अ०
तुन्प् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, ઠાર કરવું.
तुन्फ् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
तुन्फ् तुदा० प० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું स० કલેશ પામવો, દુઃખી થવું. अ०
तुप् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું
तुप् तुदा० प० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું, स० કલેશ પામવો દુખી થવું अ०
तुफ् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું.
तुफ् तुदा० प० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું, स० કલેશ પામવો, દુઃખી થવું अ०
तुभ् भ्वा० आ० स० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું
तुभ् दिवा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
तुभ् क्र्या० प० स० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવુ

तुभ पु० બકરો.
तुभ् भ्वा० प० स० सेट् પ્રેરણા કરવી, હણવું.
तुमुर न० તુમુલ, તીવ્ર, વ્યાકુળતા ભરેલું, ગભરાવી નાખે તેવું.
तुमुल पु० न० પરસ્પર મારામારીથી ભયંકર, તીવ્ર.
तुमुल न० વ્યાકુળ કરે તેવું યુદ્ધ
तुम्प् चु० उभ० स० सेट् વધ કરવો, મારી નાખવું.
तुम्प् चु० उभ० स० सेट् પીડવું, દુઃખ દેવું
तुम्ब् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
तुम्ब पु० તુંબડીનો વેલો, તુંબડું.
तुम्बक पु० તુંબડીનો વેલો.
तुम्बक न० તુંબડું
तुम्बर न० તંબુરો નામે એક વાદિત્ર
तुम्बर पु० તુંબુરૂ ગંધર્વ.
तुम्बरचक्र न० રાજાની જયચર્યામા કહેલું એક ચક્ર.
तुम्बरु पु० તે નામે એક ગંધર્વ.
तुम्बवन न० તે નામે એક દેશ.
तुम्बा स्त्री० કડવી તુંબડીનો વેલો, તુંબડી, આમલી, ગાય
तुम्बि स्त्री० કડવી તુંબડીનો વેલો
तुम्बिका स्त्री० કડવી તુંબડીનો વેલો
तुम्बिनी स्त्री० કડવી તુંબડીનો વેલો.
तुम्बिपुष्प न० તુંબડીનું ફૂલ.
तुम्बी स्त्री० કડવી તુંબડીનો વેલો
तुम्बीपुष्प न० તુંબડીનું ફૂલ.
तुम्बुक न० તુંબડું.
तुम्बुर पु० વિન્ધ્યાચલમા વસતી લોકજાતિ.
तुम्बुरी स्त्री० ખીજડીનું ઝાડ, ધાણા, કોથમીર.
तुम्बुरु पु० તે નામે એક ગંધર્વ, પાંચમા જૈન તીર્થંકરનો સેવક એક યક્ષ.
तुम्बुरु न० ધાણા, કોથમીર.
तुम्बुरु पु० તે નામે એક ગંધર્વ.
तुम्र त्रि० પ્રેરણા કરનાર, હિંસક
तुर् जुहोत्या० प० अ० सेट् ત્વરા કરવી, ઉતાવળ કરવી.
तुर त्रि० ત્વરાવાળું, ઉતાવળીયું, વેગવાળું
तुर पु० વેગ, ત્વરા
तुरग पु० ઘોડો
तुरग पु० ब० સાતની સંખ્યા
तुरग न० મન, અશ્વિની નક્ષત્ર.
तुरगक पु० ઘોડો.
तुरगगन्ध पु० ઘોડાનો ગંધ
तुरगगन्धा स्त्री० આસંધ વનસ્પતિ.
तुरगदानव पु० કેશી નામે કંસનો અનુચર એક દૈત્ય.
तुरगद्विषणी स्त्री० ભેંસ.
तुरगप्रिय पु० જવ.
तुरगब्रह्मचर्य न० ઘોડાના જેવું બ્રહ્મચર્ય-સ્ત્રી ન મળતી હોય એટલે તેના ત્યાગરૂપ બ્રહ્મચર્ય.
तुरगब्रह्मचर्यक न० ઉપરનો અર્થ.
तुरगब्रह्मचारिन् पु० ઘોડાના જેવું બ્રહ્મચર્ય પાળનાર, સ્ત્રી ન મળતી હોય એટલે તેના ત્યાગરૂપ બ્રહ્મચર્ય પાળનાર-સહેજે બાવા બ્રહ્મચારી.
तुरगलीलक पु० સંગીતશાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ તાલ
तुरगवक्त्र पु० ઘોડા જેવા મુખવાળી કિન્નરજાતિ.
तुरगवदन पु० ઉપરનો અર્થ.
तुरगातु त्रि० વેગથી જનાર, ઉતાવળે જનાર.
तुरगातु न० વેગપૂર્વક જવું, ઉતાવળે જવું.
तुरगानन पु० ઘોડા જેવા મુખવાળી એક ગંધર્વજાતિ, તે નામે એક દેશ.
तुरगारि पु० પાડો, કરેણનું ઝાડ.
तुरगिन् त्रि० ઘોડેસ્વાર.
तुरगी स्त्री० ઘોડી, આસંધ વનસ્પતિ
तुरङ्ग पु० ઘોડો.
तुरङ्ग पु० ब० સાતની સંખ્યા
तुरङ्ग न० મન, અશ્વિની નક્ષત્ર

तुरङ्गक पु० घोडो, हस्तिघोषा नामे लता
तुरङ्गगन्ध पु० घोडानो गंध.
तुरङ्गगन्धा स्त्री० आसंध वनस्पति.
तुरङ्गद्विपणी स्त्री० भेस.
तुरङ्गप्रिय पु० जव.
तुरङ्गब्रह्मचर्य न० तुरगब्रह्मचर्य जुओ.
तुरङ्गब्रह्मचर्यक न० उपर प्रमाणे
तुरङ्गब्रह्मचारिन् पु० तुरगब्रह्मचारिन् जुओ.
तुरङ्गम पु० घोडो.
तुरङ्गम पु० व० सातनी संख्या.
तुरङ्गमी स्त्री० घोडी
तुरङ्गवक्त्र पु० घोडा जेवा मुखवाळी एक गंधर्व जाति–किन्नर
तुरङ्गवदन पु० उपरनो अर्थ.
तुरङ्गारि पु० करेणनुं झाड, पाडो.
तुरङ्गानन पु० तुरङ्गवक्त्र जुओ.
तुरङ्गास्य पु० तुरगानन जुओ.
तुरङ्गाह्वा स्त्री० आसंध वनस्पति.
तुरङ्गिका स्त्री० देवदाली नामनो वेलो.
तुरङ्गिन् त्रि० घोडेस्वार, घोडावाळुं
तुरङ्गी स्त्री० घोडी, आसंध वनस्पति
तुरण् कण्ड्वादि प० अ० सेट् त्वरा करवी, उतावळ करवी.
तुरण न० त्वराथी जवुं, उतावळुं जवुं.
तुरण्य पु० त्वरा, वेग, उतावळ.
तुरण्यसद् त्रि० उतावळे जनार, वेगथी जनार.
तुरण्यु त्रि० वेगवाळुं, उतावळीयुं.
तुरम् अव्य० त्वरा, वेग, उतावळ
तुरस् न० त्वरा, वेग, उतावळ
तुरायण न० ते नामे एक यज्ञ, अयंग, ते नामे एक सत्र.
तुरासाह् पु० ईन्द्र.
तुराषाह् त्रि० ईन्द्र.
तुरि स्त्री० वणकरनुं वणवानुं एक साधन, चित्रकारनी पीछी
तुरी स्त्री० उपरनो अर्थ.
तुरीप त्रि० एकदम व्याप्त थनार.
तुरीय् भ्वा० प०स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
तुरीय त्रि० चोथुं, गतिवाळुं, गमन करतुं, जतुं.
तुरीय न० परब्रह्म, परमात्मा.
तुरीयक त्रि० चोथुं.
तुरीयभाग पु० चोथो भाग.
तुरीयभाज् त्रि० चोथा भागवाळुं.
तुरीयवर्ण पु० चोथो–शुद्र वर्ण.
तुरीया स्त्री० वेदांतप्रसिद्ध चार अवस्थामांनी एक अवस्था.
तुरीयांश पु० चोथो भाग.
तुरीयावस्था स्त्री० वेदांतप्रसिद्ध एक अवस्था.
तुरुष्क पु० शिलारस, तुर्कस्तान देश, तुर्कस्तानी लोक.
तुर्फरी त्रि० हणनार, हिंसा करनार.
तुर्फरीतु त्रि० उपरनो अर्थ.
तुर्य त्रि० चोथुं
तुर्यगोल पु० ज्योतिषप्रसिद्ध काळज्ञान माटेनो एक गोळो–यंत्र.
तुर्यवाह् पु० चार वर्षनुं पशु
तुर्या स्त्री० तुरीयावस्था जुओ.
तुर्व् भ्वा० प० स० सेट् हिंसा करवी, हणवुं.
तुर्वणि त्रि० सत्वर संभाग करनार.
तुर्वश पु० ते नामे एक राजा
तुर्वशे अव्य० पासे, समीप
तुर्वसु पु० ययाति राजानो एक पुत्र
तुर्वीति पु० ते नामे एक राजर्षि.
तुल् चु० उभ० स० सेट् तोळवुं, जोखवुं, उद् + ऊंचु करीने तोळवु.
तुल् भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
तुल पु० ईन्द्र.
तुलभ पु० ते नामे एक आयुधजीवी संघ.
तुलसारिणी स्त्री० थास, तरखसुं.
तुलसिका स्त्री० तुलसीनु झाड.

तुलसी स्त्री० तुळसीनु झाड
तुलसीद्विषा स्त्री० એક જાતનું મદન
तुला स्त्री० तुલા, સમાનતા, ધર્મસંધી માપ, ઘરનો મોભ, મો પનનુ માપ, વાસણ, સાતમી તુલા રાશિ, ત્રાજવુ, ત્રાજવાની દાંડી, એક જાતની દિવ્યપરીક્ષા, તોલા.
तुलाकूट न० તોલામા ઓછાપણું, ન્યૂનતાવાળા તોલા.
तुलाकूट त्रि० ખોટા તોલા કરનાર
तुलाकोटि स्त्री० સ્ત્રીનુ ઝાંઝર
तुलाकोटी स्त्री० સ્ત્રીનું ઝાંઝર
तुलाकोश पु० ધાન્યના અમુક ઢગલામા ઓછાવધતુ થયેલ જણાવનાર એક જાતના માપરૂપ લાકડી, તુલાથી પરીક્ષા કરવી.
तुलादान न० પોતાના શરીરના વજન બરોબર કંઈ આપવુ-દાન કરવુ
तुलाघट पु० ત્રાજવાની દાંડી.
तुलाधर त्रि० વેપારી, ત્રાજવાની દાંડી ધારણ કરનાર-પકડનાર.
तुलाधर पु० તુલા રાશિ, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
तुलाधार त्रि० વેપારી, વણિક
तुलाधार पु० તુલા રાશિ, સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ
तुलापरीक्षा स्त्री० એક જાતના દિવ્ય-સોગનની પરીક્ષા
तुलापुरुष पु० મોળ મહાદાનો પૈકી પહેલું દાન-પોતાના વજન બરોબર અમુક વસ્તુનુ દાન, તે નામે એક વ્રત
तुलापुरुषदान न० ઉપરનો અર્થ.
तुलाप्रग्रह पु० ત્રાજવાની દોરી કે સાંકળ
तुलाप्रग्राह पु० ઉપરનો અર્થ.
तुलाबीज न० ચણોઠી.
तुलामान न० તોળવા માટેનું માપ, તોલ કરવો, ત્રાજવાની દાંડી
तुलायष्टि स्त्री० ત્રાજવાની દાંડી.
तुलार्बीज न० ચણોઠી.
तुलासूत्र न० ત્રાજવાની દોરી કે સાંકળ.
तुलि स्त्री० तुरि જુઓ
तुलिका स्त्री० ખંજનિકા નામે એક પક્ષી
तुलित त्रि० તોળેલ, જોખેલ.
तुलिनी स्त्री० શીમળાનું ઝાડ
तुलिफला स्त्री० શીમળાનુ ઝાડ
तुली स्त्री० तुरी જુઓ
तुल्य त्रि० સદશ, સમાન, સરખુ.
तुल्या स्त्री० સમાનતા, સદશપણું.
तुल्यत्व न० ઉપરના અર્થ.
तुल्यपान न० એક જાતિના અનેક એક સ્થળે પીવુ તે
तुल्यबल त्रि० સમાન બળવાળું.
तुल्यबल न० સમાન બળ
तुल्यभावन न० સરખા પદાર્થોનુ એકીકરણ.
तुल्ययोगिता स्त्री० તે નામે એક અર્થાલંકાર.
तुल्यशस् अव्य० સરખે સરખું, બરોબર.
तुल्यल पु० તે નામે એક ઋષિ
तुवर पु० તુવેર ધાન્ય, તુરો રસ, મુછો વિનાનો પુરુષ.
तुवर त्रि० તુરૂ, તુરાશવાળું.
तुवरयावनाल पु० એક જાતનું ધાન્ય.
तुवरिका स्त्री० ફટકડી, તુવેર
तुवरी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
तुवरीशिम्ब पु० એક જાતની વનસ્પતિ.
तुवि स्त्री० તુબડી.
तुविस् न० વૃદ્ધિ, બુદ્ધિ, બળ.
तुवीरवत् त्रि० અનેક સ્તુતિ કરનારાઓવાળું.
तुश् भ्वा० आ० स० सेट् વધ કરવુ, મારી નાખવુ, હાર કરવુ.
तुष् दिवा० प० अ० सेट् संतोष પામવું, પ્રસન્ન થવુ.
तुष पु० બહેડાનું ઝાડ, ધાન્ય

तुषग्रह पु० अग्नि.
तुषज त्रि० अनाजना फोतरामा थनार.
तुषज पु० फोतरानो अग्नि,
तुषधान्य न० फोतरावाळुं अनाज.
तुषसार पु० अग्नि
तुषा स्त्री० तुष जुओ.
तुषाग्नि पु० अनाजना फोतरानो अग्नि.
तुषानल पु० उपरनो अर्थ.
तुषाम्बु न० तुषोत्थ जुओ.
तुषार पु० ते नामे एक देश, बरफ, हिम-कणभेद, थंडो स्पर्श.
तुषार त्रि० हिमवाळुं, थंडा स्पर्शवाळुं.
तुषारकण पु० हिमना कण, झाकळ.
तुषारकर पु० चंद्र, कपूर
तुषारकाल पु० शियाळो.
तुषारकिरण पु० चंद्र, कपूर.
तुषारगिरि पु० हिमालय.
तुषाराद्रि पु० हिमालय.
तुषाराचल पु० हिमालय.
तुषित पु० ब० ते नामना छत्रीस देवोनो एक गण-समूह.
तुषित पु० विष्णु.
तुषित त्रि० फोतरावाळुं.
तुषोत्थ न० फोतरावाळुं पाणी-एक जातनी कांजी
तुषोदक न० उपरनो अर्थ.
तुष्ट त्रि० संतोष पामेल, प्रसन्न थयेल.
तुष्ट पु० विष्णु.
तुष्टि स्त्री० संतोष, प्रसन्नता, एक जातनी बुद्धि, गौरी वगेरे सोळ मातृकाओमानी एक मातृका.
तुष्टिमत् त्रि० संतोषी, संतोषवाळु.
तुष्टिमत् पु० ते नामे उग्रसेननो एक पुत्र-कंसनो भाइ.
तुष्टु पु० कानमा धारण करवानो एक मणि
तुष्ट्वा अव्य० संतोषीने, प्रसन्न करीने
तुष्य पु० महादेव.
तुस् भ्वा० प० स० सेट् शब्द करवो, अवाज करवो.
तुस पु० अनाजनुं फोतरु.
तुस्त न० रज, धूळ.
तुह् भ्वा० प० स० सेट् पीडवुं, दुःख देवु, वध करवो, मारी नाखवुं.
तुहर पु० कार्तिकस्वामीनो एक पारिषद.
तुहार पु० उपरनो अर्थ.
तुहिन न० हिम, बरफ, चंद्रनुं तेज.
तुहिनकर पु० चंद्र, कपूर.
तुहिनकिरण पु० चंद्र, कपूर.
तुहिनगिरि पु० हिमालय पर्वत.
तुहिनपर्वत पु० हिमालय पर्वत
तुहिनशैल पु० हिमालय पर्वत.
तुहिनांशु पु० चंद्र, कपूर.
तुहिनांशुतैल न० कपूरनुं तेल.
तुहिनाचल पु० हिमालय पर्वत.
तुहिनाद्रि पु० हिमालय पर्वत.
तुहुण्ड पु० ते नामे एक दानव, ते नामे धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.
तूड् भ्वा० प० स० सेट् अनादर करवो, तोडवु, कापवु.
तूण् चु० उभ० स० सेट् संकोच पामवो, संकोचावु.
तूण् चु० आ० स० सेट् पूरण करवुं,भरवुं.
तूण पु० बाण राखवानो भाथो.
तूणक न० ते नामे एक छंद.
तूणधार पु० भाथावाळो कोइ योद्धो.
तूणव पु० भाथाना जेवा आकारनु वादित्र.
तूणवत् त्रि० भाथावाळु
तूणवत् पु० नंदिवृक्ष नामे एक झाड.
तूणा स्त्री० बाण राखवानो भाथो.
तूणिक त्रि० भाथावाळुं.
तूणिक पु० एक जातनु झाड
तूणिन् त्रि० भाथावाळुं.

तूणिन् पु० એક જાતનું ઝાડ.
तूणी स्त्री० બાણ રાખવાનો ભાથો, ગળી.
तूणीक पु० नंदि વૃક્ષ.
तूणीर पु० ભાથો.
तूणीरवत् त्रि० ભાથાવાળું.
तूतक न० મોરથુથુ.
तूतुजान पु० જલદી, શીઘ્ર પ્રેરણા કરાતું.
तूतुजि स्त्री० જલદી, તુરત.
तूतुजि त्रि० દાતા, દાન કરનાર.
तूतुज्यमानास पु० શીઘ્ર, સત્વર, જલદી.
तूतुम त्रि० ઉતાવળીયું, ઉતાવળું.
तूद पु० પારસ પીપળાનું ઝાડ.
तूदी स्त्री० તે નામે એક દેશ.
तूदी त्रि० તૂદી દેશમાં રહેનાર.
तूनी स्त्री० પેટમાં શળ નીકળે છે તે, પેટની વેદના.
तूपर पु० શીંગડા વિનાનું પશુ.
तूबर पु० જેને શીંગડા હજી ઉગ્યા ન હોય તેવું પશુ, જેને હજી મુછો ન આવી હોય, તેવો પુરૂષ, અસ્પષ્ટ એવું પુરૂષનું લક્ષણ, તુરો રસ, તુવેરનું ઝાડ, તુવેર.
तूबर त्रि० તુરૂ, તુરા રસવાળું.
तूबरी स्त्री० ફટકડી
तूय न० પાણી, જલદી, શીઘ્ર, ઉતાવળ.
तूय त्रि० ઉતાવળીયું, ઉતાવળવાળું.
तूर् दिवा० आ० सेट् હિંસા કરવી, ઠાર કરવું, મારી નાખવું स० વેગ કરવો, ઉતાવળ કરવી अ०
तूर् त्रि० વેગવાળું
तूर् स्त्री० વેગ.
तूर न० શરણાઈ વાદિત્ર, હરકોઈ વાદિત્ર.
तूरी स्त्री० ધંતુરો.
तूर्ण न० શીઘ્ર, સત્વર, જલદી
तूर्ण त्रि० વેગવાળુ, ઉતાવળીયુ
तूर्णाश न० પાણી.
तूर्णि पु० મન, ત્વરા, વેગ, ટુંકા સારવાળો શ્લોક, મળ, વિષ્ટા, શીઘ્ર, મન્વર.
तूर्णि त्रि० વેગવાળું, ઉતાવળીયું.
तूर्त न० શીઘ્ર, સત્વર, જલદી.
तूर्य न० હરકોઈ વાદિત્ર
तूर्यखण्ड पु० એક જાતનું વાદિત્ર.
तूर्यमय त्रि० વાદિત્રવાળું.
तूर्वि न० શીઘ્ર, સત્વર, જલદી
तूल् चु० आ० स० सेट् પૂરવુ, ભરવુ, તોળવું, જોખવું.
तूल् भ्वा० प० स० सेट् બહાર કાઢવું, હાંકી કાઢવુ, પૂરવું, ભરવું, તોળવું, જોખવું.
तूल न० સર્વવ્યાપક આકાશ, રૂ, એક જાતનું ઝાડ.
तूलक न० રૂ.
तूलकार्मुक न० રૂ પીંજવાની તાત.
तूलचाप न० ઉપરનો અર્થ.
तूलधनुष न० तूलकार्मुक જુઓ.
तूलनालि स्त्री० રૂની પૂણી
तूलनाली स्त्री० રૂની પૂણી.
तूलपिचु पु० કપાસનું ઝાડ, કપાસનો છોડ.
तूलवृक्ष पु० ઉપરનો અર્થ, શીમળાનું ઝાડ, હીરવણ.
तूलशर्करा स्त्री० કપાસીઆ, કપાસનું બી.
तूलसेचन न० રૂ કાતવું, રૂ પીંજવું
तूला स्त्री० દીવેટ.
तूलि स्त्री० ચિત્રકારની પીંછી, ચિત્ર કાઢવાની પીંછી, દીવેટ.
तूलिका स्त्री० ગળી, દીવેટ, ચિત્રકારની પીંછી, ચિતરવાની પીંછી, રૂની ગાદી, તળાઈ, ગોદડી, ધાતુ ગાળવાનું પાત્ર, વીરણ ઘાસ વગેરેની સળી.
तूलिन् त्रि० રૂવાળું.
तूलिनी स्त्री० શીમળાનું ઝાડ, હીરવણ, लक्ष्मणाकन्द.
तूलिफला स्त्री० શીમળાનું ઝાડ, હીરવણ, રૂનું ઝાડ.

तूली स्त्री० तूलिका जुओ.
तूवर पु० तूपर जुओ, तूबर पु० जुओ.
तूवर त्रि० तुवर त्रि० जुओ.
तूवरिका स्त्री० तुवेर, फटकडी.
तूवरी स्त्री० तुवेर, फटकडी.
तृष् भ्वा० प० स० सेट् संतोप पामवो, प्रसन्न थवुं.
तृष्णीक त्रि० मुंगुं, मौन धारण करनार, मौन राखवाना स्वभाववाळुं.
तृष्णीकाम् अव्य० चूप, शांत, मौन.
तृष्णीङ्गङ्ग अव्य० ते नामे एक देश.
तृष्णीम् अव्य० चूप, शांत, मौन, चूपकी.
तृष्णीम्भाव पु० चूप रहेवुं, शांत रहेवुं, मौन रहेवुं.
तृष्णीम्भूत त्रि० चूप रहेल, शांत रहेल, मौन रहेल.
तृष्णींशील त्रि० चूप रहेवाना स्वभाववाळुं, मौन रहेतुं.
तूस्त न० रज, धूळ, पाप, जटा, सूक्ष्म.
तूंहण न० हिंसा करवी, मारी नाखवुं, ठार करवुं.
तृक्कन् पु० चोर.
तृक्ष् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
तृक्ष पु० कश्यप ऋषि.
तृक्षाक पु० ते नामे एक ऋषि.
तृक्षि पु० ते नामे एक ऋषि.
तृख न० जायफळ.
तृच न० त्रण वैदिक ऋचाओ–जेओना देव तथा छंद समान होय छे.
तृढ त्रि० दुःखी, दुःखी करेल, हणी नाखेल.
तृण् तना० उभ० स० सेट् भक्षण करवुं, खावुं.
तृण न० तणखलुं, घास.
तृणक न० उपरना अर्थ.
तृणकर्ण पु० ते नामे एक ऋषि.
तृणकाण्ड न० घासनो समूह.
तृणकीय त्रि० घासभ होन.? –थनार.
तृणकुङ्कुम न० एक जातनुं सुगंधी घास–गंधद्रव्य.
तृणकुटी स्त्री० घासथी ढांकेल घर, घासनी झुंपडी.
तृणकुटीर न० उपरना अर्थ.
तृणकूर्म पु० तुंबडी.
तृणकेतु पु० वासनुं झाड, ताडनुं झाड.
तृणकेतुक पु० उपरना अर्थ.
तृणगण्ड पु० एक जातनो कीडो.
तृणगोधा स्त्री० घासनी जळो, काकीडो काचंडो.
तृणगौर न० तृणकुङ्कुम जुओ.
तृणग्रन्थि स्त्री० स्वर्णजीवन्ती वृक्ष.
तृणग्राहिन् पु० नील मणि-एक मणि.
तृणचर पु० एक जातनो मणि-गोमेदमणि.
तृणचर त्रि० घास चरनार.
तृणजम्भन् त्रि० घास खानार, घासना जेवा दांतवाळुं.
तृणजलायूका स्त्री० घासनी जळो.
तृणजलूका स्त्री० घासनी जळो.
तृणजलौकान्याय पु० जेम घासनी जळो एक स्थळे पहोंच्या पछी पूर्वना स्थाननो त्याग करे छे तेम जीव बीजा शरीरना संयोग पछी पूर्व शरीरनो त्याग करे छे एवा आशयवाळो एक न्याय
तृणजाति स्त्री० घास
तृणज्योतिस् न० रात्रे चळकती एक वेल ज्योतिष्मती.
तृणता स्त्री० धनुष, घासपणुं.
तृणत्व न० घासपणुं.
तृणद्रुम पु० वासनुं झाड, ताडनुं झाड, नाळीएरनुं झाड, सोपारीनुं झाड, खजूरीनुं झाड, केवडानुं झाड.
तृणधान्य न० नीवार धान्य, सामो, खड धान्य, मोरैयो वगेरे.
तृणध्वज पु० वासनुं झाड, ताडनुं झाड.
तृणनिम्ब पु० करीयातुं.

तृणप पु० ते नामे એક ગંધર્વ.
तृणपञ्चमूल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ પાંચ જાતના ઘાસનું મૂળ.
तृणपत्रिका સ્ત્રી० એક જાતનું ઘાસ—इक्षुदर्भा.
तृणपत्री સ્ત્રી० गुण्ड्राशिनी નામે વનસ્પતિ.
तृणपदी સ્ત્રી० ઘાસના જેવા મૂળવાળી વેલ.
तृणपीड ન૦એક પ્રકારનું યુદ્ધ.
तृणपुष्प न० तृणकुङ्कुम જુઓ.
तृणपुष्पी સ્ત્રી० सिन्दुरपुष्पी વૃક્ષ.
तृणपुलिका સ્ત્રી૦ચટાઇ,સાદડી,ઘાસનો પૂળો.
तृणपुली સ્ત્રી० ચટાઇ, સાદડી,ઘાસનો પૂળો.
तृणपूलिका સ્ત્રી૦ચટાઈ,સાદડી,ઘાસનો પૂળો.
तृणपूली સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
तृणबल्वजा સ્ત્રી० એક જાતનું ઘાસ.
तृणबिन्दु पु० ते नामे એક ઋષિ.
तृणबिन्दुसरस् न० એક તીર્થ.
तृणबीज न० સામો ધાન્ય, મોરૈયો.
तृणमणि पु० એક જાતનો મણિ
तृणमत्कुण पु० જામીન, સાક્ષી.
तृणमय त्रि० ઘાસનો વિકાર, ઘાસમાંથી બનેલ, ઘાસનું.
तृणराज पु० તાડનું ઝાડ.
तृणवत् त्रि० ઘાસવાળું.
तृणवत अव्य० ઘાસની પેઠે.
तृणवल्वजा સ્ત્રી० એક જાતનું ઘાસ.
तृणविन्दु पु० ते नामे એક ઋષિ.
तृणविन्दुसरस् न० ते नामे એક તીર્થ.
तृणविस्तर पु० ઘાસનો સમૂહ.
तृणशीत न० સુગંધી વાળો—ખસ.
तृणशीता સ્ત્રી० ગજપીપર.
तृणशून्य न० કેવડાનું ફૂલ, મલ્લિકા, સંએલી.
तृणशून्य त्रि० ઘાસ વગરનું.
तृणशूली સ્ત્રી० ते नामे એક વેલો.
तृणशोपक पु० એક જાતનો સાપ.
तृणशौण्डिका સ્ત્રી० એક જાતના કેવડાનું ઝાડ.

तृणषट्पद पु० ઘાસનો ભમરો.
तृणस त्रि० ઘાસ સંબંધી, ઘાસનું,ઘાસવાળું.
तृणसारा સ્ત્રી० કેળનું ઝાડ.
तृणसिंह पु० કુહાડો, કુહાડી.
तृणसोमाङ्गिरस् पु० ધર્મ રાજાનો એક ઋત્વિજ.
तृणस्कन्द त्रि० ઘાસ જેવા ચંચળ સ્વભાવવાળું.
तृणहर्म्य पु० न० ઘાસનું ઘર, ઘાસની બાંધેલી ઝુંપડી.
तृणांह्रिप पु० એક જાતનું ઘાસ-मन्थानतृण
तृणाग्नि पु० ઘાસનો અગ્નિ.
तृणाङ्कु पु० ते नामे એક ઋષિ.
तृणाञ्जन पु० કાચીંડો, કાચંડો.
तृणाटवी સ્ત્રી० ઘાસમય જંગલ.
तृणाढ्य न० પહાડમા થયેલ ઘાસ.
तृणाढ्य त्रि० ઘાસવાળું.
तृणादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
तृणाम्ल न० ઘાસનો ખાર.
तृणारणिन्याय पु०ઘાસ અને અરણિકાષ્ઠ પરસ્પર નિરપેક્ષપણે કારણતા છે તેમ સ્વતંત્રપણે કારણતાસૂચક એક ન્યાય.
तृणारि पु० પિતપાપડો.
तृणावर्त पु० વંટોળીયો પવન, મોટો વાયરો.
तृणावर्त पु० ते नामे એક અસુર.
तृणासृज् न०तृणकुङ्कुम જુઓ.
तृणेक्षु पु० એક જાતનું ઘાસ—बल्जा
तृणेन्द्र पु० તાડનું ઝાડ.
तृणोत्तम पु० ઘાસમા ઉત્તમ એક ઘાસ.
तृणोद्भव पु० નીવાર ધાન્ય, સામો, મોરૈયો
तृणोद्भव त्रि० ઘાસમા પેદા થનાર.
तृणोल्का સ્ત્રી० ઘાસનું ઉબાડીયું.
तृणौकस् न० ઘાસનું ઘર, ઘાસની ઝુંપડી.
तृणौषध न० एलवालुका નામે એક ગંધદ્રવ્ય
तृण्या સ્ત્રી० ઘાસનો સમૂહ.

तृतीय त्रि० त्रीजुं.
तृतीयक पुं० त्रीजे दिवसे आवनार एक जातनो ताव.
तृतीयक त्रि० त्रीजे दिवसे होनार-थनार.
तृतीयकज्वर पुं०त्रीजेदिवसेआवनार ताव.
तृतीयप्रकृति स्त्री० नपुंसक.
तृतीययुगपर्यय पुं० द्वापरयुगने बदलवानो काळ-कलियुगने बेसवानो काळ
तृतीयसवन न० त्रीजुं सवन-यागभेद.
तृतीया स्त्री० त्रीज.
तृतीयाकृत त्रि० त्रणवार खेडेल खेतर वगेरे.
तृतीयाश्रम पुं० न० त्रीजो आश्रम-वानप्रस्थाश्रम.
तृतीयिन् त्रि० त्रीजा भागने योग्य.
तृत्सु त्रि० हिंसक.
तृत्सु पुं० ते नामे एक राजर्षि.
तृद् रुधा० प० स० सेट् हिंसा करवी, मारी नाखवुं, ठार करवुं.
तृद् रुधा० उभ० स०.सेट् अनादर करवो, तिरस्कारवुं.
तृदिल त्रि० जूदुं पडेल, जूदुं पाडनार, भेदक, भिन्न.
तृनप् तु० प० स० सेट् प्रसन्न थवुं, खुश करवुं.
तृनफ तु० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
तृनह तु० प० स० सेट् हिंसा करवी, मारवुं, नाश करवो.
तृप् स्वा० प० स० सेट् प्रसन्न करवुं, खुश करवुं, तृप्त करवुं
तृप चु० उभ० स० सेट् दीपाववुं, प्रकाशमान करवुं, प्रसन्न करवुं
तृप भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
तृप दिवा० प० स० वेट् प्रेम उपजाववो, खुश करवुं, तृप्त करवुं
तृप तु० प० स० सेट उपरना अर्थ.
तृपत पुं० चंद्र, कपूर.
तृपदी स्त्री० भाकळ, साकळी.
तृपल न० पत्थर, कांकरो, त्रिफळा-हरडे-बेहडां-आंबळा.
तृपाना स्त्री० लता, वेलो.
तृपु पुं० चोर
तृप्त त्रि० तृप्त, प्रसन्न, खुश थयेल, तृप्त थयेल, खुश करेल, संतोष पमाडेल.
तृप्तता स्त्री० तृप्तपणुं.
तृप्तत्व न० तृप्तपणुं.
तृप्तात्मन् त्रि० संतुष्ट मनवाळुं, तृप्त, तृप्ति पामेला आत्मावाळुं.
तृप्ति स्त्री० तृप्त, संतोष.
तृप्तिमत् त्रि० तृप्तिवाळुं, संतुष्ट, संतोषी.
तृप्नु त्रि० तृप्त थवाना स्वभाववाळुं, तृप्तिशील.
तृप्र पुं० पुरोडाश-यज्ञनो रोटलो.
तृप्र त्रि० तृप्त करनार.
तृप्र न० दुःख, घी.
तृप्रालु त्रि० घीवाळुं, दुःखी.
तृफ् तु० प० स०. सेट् प्रेम उपजाववो, खुश करवुं.
तृफला स्त्री० त्रिफळा-हरडे-बेहडा-आमळा.
तृफ़ स्त्री० सर्पजाति
तृम्प् तु० प० स० सेट् प्रेम उपजाववो, खुश करवुं.
तृम्फ तु० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
तृम्फादि पुं० व्याकरणप्रसिद्ध एक धातुगण.
तृष दिवा० प० स० सेट् तृष्णा करवी, झंखवुं, तरस लागवी
तृष् स्त्री० तृषा, तरस, तृष्णा, आकांक्षा, इच्छा, ते नामे कामदेवनी कन्या.
तृषा स्त्री० उपरना अर्थ.
तृषाभू स्त्री० मूत्राशय.
तृषार्त त्रि० तरस्युं, तरसथी व्याकुळ, अभिलाषवाळुं.
तृषाह न० पाणी, मधुरिका

तृषित त्रि० तरस्युं, तृष्णावाळुं.

तृषित न० तरश, तृष्णा, लोभ, એક જાતનો રોગ.

तृषितोत्तरा स्त्री० अशनपर्णी नामनो वेलो.

तृषु न० शीघ्र, सत्वर.

तृषु त्रि० शीघ्रतावाळुं, ઉતાવળીયું.

तृष्ट त्रि० दाहजनक.

तृष्टामा स्त्री० नदी

तृष्णज त्रि० लोभी, लालचु, तृष्णावाळुं, तरस्युं.

तृष्णा स्त्री० तरस, तृष्णा, लालच, लोभ, ते नामे એક रोग, इच्छा.

तृष्णाक्षय पु० तृष्णानो नाश, लालचनो नाश, तरसनो नाश, शांतिगुण.

तृष्णारि पु० पित्तपापडो.

तृष्णारि त्रि० तृष्णानो नाश करनार.

तृष्णालु त्रि० तृष्णावाळुं, तरस्युं, लालचु, लोभी.

तृष्य त्रि० लोभ करवा योग्य, इच्छवा योग्य, तृष्णावाळुं, लालचु.

तृष्य न० लोभ, तृष्णा, इच्छा

तृष्यत् त्रि० तृष्णा करतुं,इच्छतुं,लोभ करतुं.

तृह चु० उभ० स० वेट् हिंसा करवी, वध करवो.

तृह् रु० प० स० वेट् ઉપરના અર્થ.

तृह् तु० प० स० सेट् ઉપર પ્રમાણે.

तॄ भ्वा० प० स० सेट् तरवुं, पार जवुं, कुदवुं, पराभव करवो, तिरस्कारवुं, अति+ ओळंगी जवुं, वि+अति+विशेषे करी ओळंगी जवुं, अभि+उल्लंघन करवुं, अव+ नीचे उतरवुं, उद्+उद्धवुं, निस्+संपूर्ण रीते तरवुं, संपूर्ण रीते उतरवुं, वि+ दान करवुं, आपवुं, सम्+सारी रीते तरवुं.

ते अव्य० तारावडे, ताराथी, तुंवडे, गौरी-पार्वती.

तेगा स्त्री० ते नामे એક देवता.

तेज् भ्वा० प० स० सेट् तीक्ष्ण करवुं, पाळवुं, रक्षण करवुं.

तेज न० तेज.

तेज फल न० तेजफल वृक्ष, એક જાતનું ઝાડ.

तेजन पु० वास, मुंज घास,कासघास,धान्य.

तेजन न० तेज करवुं, तीक्ष्ण करवुं, बाण.

तेजनक पु० मुंज घास, कासडो.

तेजनी स्त्री० એક જાતનો વેલો.

तेजपत्र न० तमालपत्र.

तेजल पु० कपिंजल पक्षी-तेतर.

तेजवत् त्रि० तेजवाळुं, तेजस्वी.

तेजवती स्त्री० गजपीपर.

तेजस् न० दीप्ति, कांति, तेज, प्रभाव, शक्ति, पराक्रम, वीर्य, देहनी कांति, माखण, अग्नि, सोनु, शरीरनी मज्जा-धातु, पित्त, असहिष्णुता, मार, प्रगल्भता, बीजानो पराभव करवानुं सामर्थ्य, बळ, चैतन्यात्मक ज्योति, सत्वगुणथी थनार लिंग देह, घोडानो वेग, पांच महाभूतो-मानु त्रीजुं महाभूत, धैर्य, कीर्ति, ती-क्ष्णता, तीखाश, उष्णता, गरमी.

तेजस् त्रि० तेजस्वी, तेजवाळुं.

तेजस्कर त्रि० तेज करनार, कांति करनार, बळ करनार, वीर्य करनार.

तेजस्काम त्रि० तेज इच्छनार.

तेजस्य त्रि० तेजनु साधन

तेजस्वत् त्रि० तेजवाळुं.

तेजस्वती स्त्री० गजपीपर, चविका, मा-लकांकणी

तेजस्विन् त्रि० तेजवाळुं,

तेजस्विनी स्त्री० मालकांकणी.

तेजित त्रि० तेज करेल, तीक्ष्ण करेल, बळवान करेल.

तेजिष्ठ त्रि० अतिशय तेजस्वी

तेजीयस् त्रि० अत्यंत तेजस्वी.

तेजेयु पु० रौद्राश्व नामे એક રાજાનો પુત્ર
तेजोनाथ पु० તે નામે એક તીર્થ.
तेजोमन्थ पु० ગણીઆરીનું ઝાડ
तेजोमय त्रि० તેજોમય, પુષ્કળ તેજવાળું. તેજનો વિકાર.
तेजोमाला स्त्री० ઇન્દ્રિયો
तेजोमूर्ति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
तेजोमूर्ति त्रि० તેજમય, પુષ્કળ તેજવાળું
तेजोरूप न० તેજોમય સ્વરૂપવાળું, પરબ્રહ્મ, પરમાત્મા
तेजोरूप न० તેજનું સ્વરૂપ.
तेजोवत् त्रि० તેજવાળું
तेजोवती स्त्री० ગજપીપર, ચવિકા માલ કાકણી
तेजोबिन्दु पु० તે નામે એક ઉપનિષદ
तेजोवृक्ष पु० ક્ષુદ્ર અગ્નિમન્થ વૃક્ષ
तेजोवृत्त न० તેજને અનુસરતું ચરિત્ર
तेजोह्वा स्त्री० તેજસ્વિની લતા
तेदनी स्त्री० તે નામે એક દેવતા
तेन अव्य० તે માટે, તેથી, તે વાસ્તે, તે સારૂ
तेन पु० ગાનનું એક અંગ
तेप भ्वा० आ० अ० सेट् કંપવું, ચવવું, ખરવું, ઝરવું
तेम पु० ભીનાશ, ભીનાપણું
तेमन न० શાક, કઢી
तेमनी स्त्री० ચૂલ, ચૂલો
तेलु पु० તે નામે એક રાજા
तेव भ्वा० आ० अ० सेट् રમવું, ક્રીડા કરવી
तेवन न० ક્રીડા, રમત, રમવાનું વન, બગીચો
तैक्ष्ण्य न० તીક્ષ્ણતા, ગરમી, તીખાશ
तैग्म्य न० ઉપરનો અર્થ
तैड पु० જેમાં ધાતુઓ સંબંધે વ્યાખ્યાન છે તેવો ગ્રંથ
तैजस न० ઘી વગેરે ધાતુ દ્રવ્ય, સોનું, રૂપું વગેરે તેજ, પરાક્રમ, તીક્ષ્ણતા
तैजस त्रि० સાંખ્યપ્રસિદ્ધ રજોગુણ વિકાર

तैजसावर्तनी स्त्री० સોનું વગેરે ગાળવાની મુસ-કુલડી વગેરે.
तैतल पु० તે નામે એક ઋષિ
तैतिक्ष त्रि० તિતિક્ષાશીલ, સહનશીલ
तैतिक्ष्य पु० તિતિક્ષ ઋષિનો પુત્ર
तैतिर पु० તેતર પક્ષી
तैतिरी स्त्री० તેતર પક્ષિણી
तैतिल पु० ગેંડો પશુ, દેવ
तैतिल न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ચોથું કરણ
तैतिलिन् पु० તે નામે એક પ્રવર.
तैत्तिर न० તેતર પક્ષીઓનો સમૂહ
तैत्तिर पु० તેતર પક્ષી
तैत्तिर त्रि० તેતર પક્ષીસંબંધી
तैत्तिरि पु० કુકુરવંશી એક રાજા, તે નામે એક ઋષિ
तैत्तिरी स्त्री० તેતર પક્ષીણી.
तैत्तिरीय पु० ब० તૈત્તિરીય વેદશાખાનું અધ્યયન કરનાર,
तैत्तिरीयक पु० ઉપરનો અર્થ.
तैन्तिडीक त्रि० આમલી નાખેલ શાક વગેરે
तैमिर पु० એક જાતનો આંખનો રોગ.
तैमिरिक त्रि० તૈમિર નામના આંખના રોગવાળું
तैर न० કળથી-એક જાતનું ધાન્ય
तैरणी स्त्री० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ-મેંદી
तैरश्च त्रि० પશુ-પક્ષી સંબંધી
तैर्थ त्रि० તીર્થમાં અપવા યોગ્ય, તીર્થનું કાર્ય
तैर्थक त्रि० તીર્થ પ્રદેશમાં હોનાર-થનાર
तैर्थिक त्रि० શાસ્ત્રકાર, સિદ્ધાંતવેત્તા, તીર્થમાં હોનાર-થનાર
तैर्थ्य त्रि० તીર્થની સમીપમાં હોનાર-થનાર
तैर्यगयनिक न० તે નામે એક સૂત્ર
तैर्यग्योन त्रि० પશુપક્ષીની જાતિનું, પશુપક્ષીની જાતિસંબંધી

तैर्यग्योन्य त्रि० ઉપરના અર્થ.
तैल न० તલનું તેલ, હરકોઈ તેલ.
तैलक न० થોડું તેલ.
तैलकन्द पु० એક જાતનું ઝાડ.
तैलकल्कज त्रि० તલના ખોળમાંથી થનાર.
तैलकार पु० તેલી, ઘાંચી.
तैलकिट्ट न० તલનો ખોળ.
तैलकीट पु० એક જાતનો કીડો.
तैलक्य न० તિલકપણું.
तैलङ्ग पु० તેલંગ દેશ.
तैलङ्ग पु० ब० તેલંગી લોક.
तैलचोरिका स्त्री० એક જાતનો કીડો.
तैलचौरिका स्त्री० એક જાતનો કીડો.
तैलद्रोणी स्त्री० તેલની કોઠી.
तैलधान्य न० જેમાંથી તેલ નીકળે છે તેવું ધાન્ય.
तैलपक पु० એક જાતનો કીડો.
तैलपर्णक पु० ग्रन्थिपर्ण વૃક્ષ.
तैलपर्णिक न० હરિચંદન, એક જાતનું ચંદન.
तैलपर्णिका स्त्री० ચંદન.
तैलपर्णी स्त्री० ચંદન.
तैलपा स्त्री० એક જાતનો કીડો.
तैलपायिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
तैलपायिन् पु० એક જાતનો કીડો.
तैलपायिनी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
तैलपिपीलिका स्त्री० એક જાતની કીડી.
तैलपीत त्रि० જેણે તેલ પીધુ હોય તે.
तैलफल पु० ઇંગોળીયાંનું ઝાડ, તલ.
तैलभाविनी स्त्री० जातिपुष्प વૃક્ષ.
तैलमाली स्त्री० દીવાની દીવેટ.
तैलम्पात न० પિતૃશ્રાદ્ધ.
तैलम्पाता स्त्री० સ્વધા-પિતૃકર્મ.
तैलयन्त्र न० તલ પીલવાની ઘાણી.
तैलपक पु० તેલુ રાજાનો દેશ.
तैलपल्ली स्त्री० લઘુ શતાવરી વનસ્પતિ
तैलसाधन न० કક્કોલ નામે ગંધ દ્રવ્ય.
तैलस्फटिक पु० ગોમેદ નામનો એક મણિ.
तैलस्यन्दा स्त्री० શ્વેત ગોકર્ણી, કાકોલી વનસ્પતિ.
तैलागुरु पु० એક જાતનું અગર.
तैलाटी स्त्री० ભમરી.
तैलाम्बुका स्त्री० એક જાતનો કીડો.
तैलिक त्रि० તેલ વેચનાર, તેલી, ઘાંચી.
तैलिन् त्रि० તેલી, ઘાંચી, તેલવાળું.
तैलिनी स्त्री० દીવાની દીવેટ.
तैलिशाला स्त्री० ઘાંચીનું ઘર.
तैलीन न० તલ થવા યોગ્ય ખેતર.
तैवदारव त्रि० તીવદાર નામના લાકડાનું-તે સંબધી.
तैष पु० પોષ મહિનો.
तैषी स्त्री० પોષી પૂનેમ.
तोक न० બાળક, બચ્ચું.
तोकक न० બાળક, બચ્ચું.
तोकक पु० ચાતક પક્ષી-બપૈયો.
तोक्म पु० લીલા જવ, લીલો રંગ, મેઘ, કુંપળ, પલ્લવ.
तोक्म न० કાનનો મેલ, નવા જવના અંકુર, જવારા.
तोक्मन् न० નવા ઉગેલા જવ, જવારા, બાળક, બચ્ચું.
तोटक न० તે નામે એક છંદ.
तोड् भ्वा० प० स० सेट् તોડવું, અનાદર કરવો, અવજ્ઞા કરવી.
तोडल त्रि० તોડનાર-એક જાતનું યંત્ર વગેરે.
तोडन न० તોડવું, ભેદવું, ચીરવું, ફાડવું, ભાંગવું, હિંસા કરવી, મારવું.
तोडी स्त्री० એક જાતનું ધાન્ય.
तोतस् अव्य० ભાર્યા,સ્ત્રી,તારામા,તારા વિષે.
तोत्र न० પરોણી, લાકડી.
तोमरधेन्न न० વિષ્ણુનું એક હથિઆર.

तोद पु० व्यथा, पीडा, दुःख.
तोदन न० मुख, मोढुं, व्यथा,पीडा,दुःख.
तोदन पु० एक जातनुं झाड.
तोदन त्रि० व्यथा उपजावनार, दुःख क-रनार, पीडनार.
तोदपर्णी स्त्री० एक जातनुं निंद्य-धान्य
तोमर पु० न० एक जातनुं हथियार, लोखंडी अग्रभागवाळी एक लाकडी,भालो.
तोमर न० एक जातनो छंद.
तोमरग्रह पु० तोमर हथियार ग्रहण करनार.
तोमरधर पु० अग्नि, तोमर अस्त्र धारण करनार.
तोमरिका स्त्री० तुवेर.
तोय न० पाणी, पूर्वाषाढा नक्षत्र, लग्नाव-धिक चोथुं स्थान
तोयकर्मन न० तर्पण, जलवडे तर्पण.
तोयकाम पु० जलवेतस वृक्ष-एक नेतर.
तोयकाम त्रि० पाणीनी इच्छावाळुं.
तोयकुम्भ पु० शेवाळ, शेवाळी.
तोयकृच्छ्र न० एक महिना सुधी मात्र पाणीज पीवाय छे तेवुं एक व्रत.
तोयडिम्भ पु० वरसादनो करो.
तोयडिम्भक पु० उपरनो अर्थ
तोयद पु० मेघ, मोथ.
तोयद न० घी.
तोयद त्रि० विधिपूर्वक जळदान करनार.
तोयधर पु० मेघ, मोथ.
तोयधार त्रि० पाणीवाळुं, पाणी धारण करनार.
तोयधार पु० मेघ, मोथ पाणीनी वृष्टि.
तोयधि पु० समुद्र, चारनी संख्या.
तोयधिप्रिय न० लवींग.
तोयनिधि पु० समुद्र, चारनी संख्या
तोयनीविका स्त्री० पृथ्वी
तोयनीवी स्त्री० पृथ्वी.
तोयपिप्पली स्त्री० जळपीपर.
तोयपुष्पी स्त्री० पाटला वृक्ष-पाडल.
तोयप्रसादन पु० निर्मळीनुं झाड.
तोयप्रसादन न० निर्मळी.
तोयप्रसादन त्रि० पाणीने स्वच्छ करनार.
तोयप्रसादनफल न० निर्मळी.
तोयफला स्त्री० सकरटेटी.
तोयभ न० पूर्वाषाढा नक्षत्र.
तोयमुच पु० मेघ, मोथ.
तोयमुच त्रि० पाणी छोडनार,पाणी मूकनार.
तोययन्त्र न० पाणीनुं यंत्र, फुवारो.
तोयराज पु० वरुण देव, समुद्र.
तोयराशि पु० समुद्र, पाणीनो समूह.
तोयवत् त्रि० पाणीवाळुं.
तोयवल्लिका स्त्री० कारेलानो वेलो.
तोयवल्ली स्त्री० उपरनो अर्थ.
तोयशुक्तिका स्त्री० पाणीनी छीप.
तोयशुक्ती स्त्री० पाणीनी छीप.
तोयशूक पु० शेवाळ.
तोयसूचक पु० देडको.
तोयसूचक त्रि० पाणीने सूचवनार.
तोयविम्ब न० पाणीमां पडतुं प्रतिबिंब.
तोयात्मन् पु० परमेश्वर.
तोयाधार पु० जळाशय.
तोयाधिवासिनी स्त्री० पाटला वृक्ष.
तोयेश पु० वरुण देव, शतभिषा नक्षत्र.
तोयेश न० पूर्वाषाढा नक्षत्र.
तोयेश्वर पु० वरुण देव, शतभिषा नक्षत्र.
तोयेश्वर न० पूर्वाषाढा नक्षत्र.
तोरण पु० न० बहारनुं द्वार, बारणां उ-परनुं तोरण.
तोरण न० डोक.
तोरश्रवस् पु० अंगिरा मुनि.
तोल पु० न० एंशी रतिनुं एक माप, कर्ष.
तोलक न० तोलुं, कारखुं.
तोलन न० तोळवुं, जोखवुं.
तोलयित्वा अव्य० तोळीने, जोखीने.

तोल्य त्रि० તોળવા યોગ્ય, જોખવા યોગ્ય.
तोल्य न० તોળવું, જોખવું, તોલ, વજન.
तोश पु० હિંસા.
तोश त्रि० હિંસક.
तोष पु० સંતોષ.
तोषण न० સંતોષ, સંતોષ ઉપજાવવો.
तोषण त्रि० સંતોષકારક, સંતોષ ઉપજાવનાર, સંતોષનું સાધન.
तोषणी स्त्री० સંતોષ ઉપજાવનારી.
तोषल न० એક જાતનું અસ્ત્ર.
तोषित त्रि० સંતોષ પમાડેલ, ખુશી કરેલ.
तौक् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું,જવું.
तौक्षिक पु० ધનરાશિ.
तौतातिक न० તુતાત ભટ્ટે કરેલ શાસ્ત્ર.
तौतिक न० મોતી.
तौतिका स्त्री० મોતીની છીપ.
तौदी स्त्री० એક જાતની કુંવાર.
तौम्बरविन् पु० ब० તુંબુરુએ રચેલ શાસ્ત્ર ભણનાર.
तौर न० તે નામે એક યાગ.
तौरयान न०એકદમ જનાર,ત્વરાથી જનાર.
तौरश्रवस त्रि० તૌરશ્રવસ ઋષિએ જોયેલ સામવેદનો ભાગ.
तौर्य न० તબલાં વગેરેનો શબ્દ.
तौर्यत्रिक न० નાચ-ગાયન અને વાદિત્ર-એ ત્રણ.
तौल न० તોલું, કાટલું, ત્રાજવું, તુલારાશિ.
तौलिक पु० ચિત્રકાર, ચિતારો.
तौलिकिक पु० ઉપરના અર્થ.
तौलिन् पु० न० તુલારાશિ.
तौल्य त्रि० તોલાથી માપેલ, વજન કરેલ.
तौल्य न० તુલ્ય, સમાન.
तौल्वलि पु० તુલ્વલ ઋષિનો પુત્ર.
तौल्वल्यादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
तौवरक त्रि० તુવેર સંબંધી.
तौवरक न० તુવેર.
तौविलिका स्त्री० તે નામે એક ઔષધિ.
तौषायण त्रि० ધાન્યનાં ફોતરાંની પાસેનું.
तौषार त्रि० હિમસંબંધી, હિમનું.
तौषार न० હિમ, બરફ.
त्मन् पु० આત્મા.
त्यक्त त्रि० ત્યાગ કરેલ, તજેલ, ત્યાગ કરવા તૈયાર થયેલ.
त्यक्तजीवित त्रि० જેણે પોતાની જીંદગી ત્યજી હોય તે.
त्यक्तलज्ज त्रि० જેણે લાજ છોડી હોય તે, નિર્લજ્જ.
त्यक्तवत् त्रि० ત્યાગ કરતું, છોડતું.
त्यक्तव्य त्रि० ત્યાગ કરવા યોગ્ય.
त्यक्ताग्नि पु० સંન્યાસી.
त्यक्तमनस् त्रि० ત્યાગ કરવાના મનવાળું.
त्यक्तृ त्रि० ત્યાગ કરનાર.
त्यक्त्वा अव्य० ત્યાગ કરીને.
त्यज् भ्वा० प० स० अनिट् ત્યાગ કરવો; આપવું.
त्यजन न० ત્યાગ કરવો, આપવું, દાન,ત્યાગ.
त्यजनीय त्रि० ત્યાગ કરવા યોગ્ય.
त्यज् पु० ત્યાગ.
त्यद् त्रि० પ્રસિદ્ધ, તે, પેલું.
त्यदादि पु०વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
त्याग पु० ત્યાગ, તજવું તે, દાન.
त्याग त्रि० ત્યાગી, તપસ્વી, વૈરાગી.
त्यागशील त्रि० ત્યાગ કરતું, દાન કરતું, આપતુ.
त्यागशीलता स्त्री० ઉદારતા, ત્યાગીપણું, દાતાપણું.
त्यागशीलत्व न० ઉપરના અર્થ.
त्यागिता स्त्री० ત્યાગીપણું, દાનીપણું.
त्यागित्व न० ઉપરના અર્થ.
त्यागिन् त्रि० ત્યાગ કરનાર, તજનાર,દાન કરનાર, શૂરવીર, કર્મનાં ફળનો ત્યાગી.
त्यागिमन् त्रि० ત્યાગથી બનેલ.

त्याज्य त्रि० त્યાગ કરવા યોગ્ય, દાન દેવા યોગ્ય
त्रक् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું,જવું.
त्रख् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું,જવું
त्रग् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું,જવું.
त्रङ्ग पु० તે નામે હરિશ્ચંદ્રનુ શહેર.
त्रङ्गा स्त्री० ઉપરનો અર્થ
त्रन्द् भ्वा० प० अ० सेट् ચેષ્ટા કરવી, હરકોઇ કામ કરવું.
त्रप् भ्वा० आ० अ० वेट् લાજવું,શરમાવું.
त्रप त्रि० લાજવાળું, શરમાળ.
त्रपमाण त्रि० લાજતુ, શરમાતું.
त्रपा स्त्री० લાજ, શરમ, કુળ, કીર્તિ, કુલટા સ્ત્રી.
त्रपाक पु० એક જાતની મ્લેચ્છ જાતિ.
त्रपाकर त्रि० લજાવનાર, શરમાવાર.
त्रपानिरस्त त्रि० નિર્લજ્જ, બેશરમ.
त्रपान्वित त्रि० લાજાળું, શરમાળ.
त्रपारण्डा स्त्री० વેશ્યા સ્ત્રી.
त्रपावत् त्रि० લાજવાળું, શરમવાળું.
त्रपावर्जित त्रि० લાજવગરનું, બેશરમ.
त्रपाहीन त्रि० ઉપરના અર્થ
त्रपित त्रि० લાજેલ, શરમાયેલ.
त्रपिष्ठ त्रि० અત્યંત તૃપ્ત થયેલ, અતિશય સંતુષ્ટ, અત્યંત લાજવાળુ, ઘણુજ શરમાળ.
त्रपीयस् त्रि० ઉપરના અર્થ.
त्रपु न० સીસું, કલઇ.
त्रपुकर्कटी स्त्री० એક જાતની કાકડી
त्रपुटी स्त्री० ઝીણી એલચી
त्रपुल त्रि० કલઇ.
त्रपुष न० કાકડી, ચીભડું, કલઇ.
त्रपुषी स्त्री० કાકડી,મહેન્દ્ર વારૂણી વનસ્પતિ
त्रपुस न० કાકડી, કલઇ.
त्रपुसी स्त्री० त्रपुषी જુઓ.
त्रप्सा स्त्री० ઘટ્ટ બની ગયેલ કફ-બળખા વગેરે
त्रप्स्य न० ધાટુ નહીં એવુ દહીં.
त्रय न० ત્રણ અવયવાળું, ત્રણની સખ્યા.
त्रय त्रि० ત્રણની સંખ્યાવાળું.
त्रय.पञ्चाशत् स्त्री० ત્રેપન, ત્રેપનની સખ્યા.
त्रययाय्य पु० ત્રણ જન્મ પામેલ.
त्रयस्त्रिंश त्रि० તેંત્રીસમુ.
त्रयस्त्रिंशत् स्त्री० તેત્રીસ, તેંત્રીસની સંખ્યા.
त्रयस्त्रिंशत्पति पु० ઈન્દ્ર, પ્રજાપતિ.
त्रयस्त्रिंशत्स्तोम पु० તે નામે એક યજ્ઞ
त्रयस्त्रिंशिन् न० તેંત્રીસ ઋચાઓથી ગવાતુ એક સામ.
त्रयी स्त्री० ઋગ્વેદ-સામવેદ યજુર્વેદ-એ ત્રણ વેદ, જ્ઞાન, ધણી અને છોકરાવાળી સ્ત્રી.
त्रयीतनु पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
त्रयीधर्म पु० વૈદિક ધર્મ, વેદોક્ત ધર્મ.
त्रयीमय त्रि० વેદોક્ત ધર્મમય, વૈદિકધર્મરૂપ,
त्रयीमय पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ,પરમેશ્વર.
त्रयीमुख पु० બ્રાહ્મણ.
त्रयोदश त्रि० તેર, તેરની સખ્યા પૂર્ણ કરનાર.
त्रयोदशन् त्रि० તેર, તેરની સંખ્યાવાળુ.
त्रयोदशधा अव्य० તેર પ્રકારે.
त्रयोदशी स्त्री० તેરશ, તેરમી
त्रयोदशिक त्रि० તેરશે કરેલ, તેરમે દિવસે કરેલ.
त्रय्यारुण पु० માંધાતાના વંશનો એક રાજા
त्रस् चु० उभ० स० सेट् જવું, પકડવું, અટકાવવું
त्रस् चु० उभ० अ० सेट् પ્રકાશવું,ચળકવું.
त्रस् भ्वा० प० अ० सेट् ઉપરના અર્થ.
त्रस् भ्वा० प० अ० सेट् ત્રાસ પામવો,બીવુ.
त्रस् दिवा० प० अ० सेट् ત્રાસ પામવો,બીવુ.
त्रस त्रि० ચર, જંગમ, હાલતું, ચાલતુ

त्रस न० वन, જંગલ.
त्रसयोनि સ્ત્રી० ત્રસ જીવોનું ઉત્પત્તિસ્થાન.
त्रसयोनि त्रि० ત્રસ જીવોમાં ઉત્પત્તિવાળું.
त्रसदस्यु पु० માંધાતા રાજાનો એક પૌત્ર.
त्रसन न० ભય, ત્રાસ, ત્રાસ પામવો, બીવું, ઉદ્વેગ.
त्रसन त्रि० ત્રાસવાળું, ભયભીત, બીકવાળું, બીકણ.
त्रसर पु० વણકરનું વણવાનું સાધન-નાસની.
त्रसरेणु पु० જાળીયામાંથી આવેલા સૂર્યના પ્રકાશમાં ઉડતો દેખાતો રજકણ-છ પરમાણુનો એક રજકણ, ત્રીસ પરમાણુરૂપ એક રજકણ.
त्रसरेणु સ્ત્રી० તે નામે સૂર્યની એક પત્ની.
त्रसुर त्रि० ત્રાસવાળું, ભીરૂ, બીકણ.
त्रस्त त्रि० ત્રાસ પામેલ, ભયભીત, બીધેલ.
त्रस्त न० ત્રાસ, ભય, ઉદ્વેગ, શીઘ્ર, તુરત.
त्रस्तरूप त्रि० ત્રાસ પામેલ, ભયભીત.
त्रस्नु त्रि० ત્રાસવાળું, ભીરૂ, બીકણ.
त्रस्यत् त्रि० ત્રાસ પામતું, બીતું.
त्रा अदा० आ० अ० अनिट् પાળવું, રક્ષણ કરવું.
त्राण न० રક્ષણ, પાલન, રક્ષા.
त्राण त्रि० રક્ષણ કરેલ, બચાવેલ.
त्रात त्रि० ઉપરના અર્થ.
त्रात न० રક્ષણ, બચાવ.
त्रातृ त्रि० રક્ષણ કરનાર.
त्रापुष त्रि० સીસાનું, કલઇનું વાસણ વગેરે.
त्रामन् त्रि० રક્ષક, રક્ષણ કરનાર.
त्रायत् त्रि० રક્ષણ કરતું, બચાવતું.
त्रायन्तिका સ્ત્રી० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
त्रायन्ती સ્ત્રી० ત્રાયમાણનો વેલો, રક્ષણ કરતી.
त्रायमाण त्रि० રક્ષણ કરતું, બચાવતું.
त्रायमाणा સ્ત્રી० ત્રાયમાણનો વેલો.
त्रायोदश त्रि० તેરશને દિવસે હોનાર-થનાર.
त्रास पु० ભય, બીક, તે નામે એક દ્વીપ.
त्रासकर त्रि० ભયંકર, ત્રાસ ઉપજાવનાર.
त्रासदायिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
त्रासन न० ત્રાસ પમાડવો, ભય ઉપજાવવો.
त्रासन त्रि० ભય ઉપજાવનાર.
त्रासित त्रि० ભય પમાડેલ, બીવડાવેલ.
त्रासिन् त्रि० ભયવાળું, ત્રાસવાળું.
त्रि त्रि० ब० ત્રણ.
त्रिंश त्रि० ત્રીસમું.
त्रिंशक त्रि० ત્રીસથી ખરીદેલ.
त्रिंशत् त्रि० ત્રીસ, ત્રીસની સંખ્યાવાળું.
त्रिंशत्क त्रि० ત્રીસના માપવાળું, ત્રીસ.
त्रिंशति સ્ત્રી० ત્રીસની સંખ્યા.
त्रिंशत्तम त्रि० ત્રીસમું.
त्रिंशत्पत्र न० પોયણું-ચંદ્રવિકાશી કમળ.
त्रिंशांश पु० ત્રીસમો ભાગ.
त्रिंशिन् त्रि० ત્રીસના પરિમાણવાળું, ત્રીસ.
त्रिक न० ત્રણ, પીઠનો નીચેનો ભાગ, કેડનો ભાગ, ફુલા, ત્રિફળા (હરડે, બેહડા ને આંબળા), ત્રિકટુ (સુંઠ, મરી, પીપર), ત્રણ માર્ગ એકઠા થતા હોય તે સ્થળ, ત્રણનો સમૂહ, પીઠનો સાંધો.
त्रिक पु० ગોખરૂ.
त्रिक त्रि० ત્રીજું.
त्रिककुद् पु० ત્રિકૂટ પર્વત, વિષ્ણુ, તે નામે એક યજ્ઞ.
त्रिककुद त्रि० ત્રણ શિખરો, કે ખુંધવાળું.
त्रिककुभ् पु० ઉદાનવાયુ-જેનાથી ઓડકાર આવે છે, તે નામે એક યજ્ઞ.
त्रिककुद्धामन् पु० વિષ્ણુ.
त्रिकट पु० ગોખરૂનું ઝાડ, ગોખરૂ.
त्रिकटु न० સુંઠ-મરી-પીપર-એ ત્રણ
त्रिकण्ट पु० ગોખરૂનું ઝાડ, ગોખરૂ.
त्रिकण्टक पु० એક જાતનું માછલું, ગોખરૂનું ઝાડ.
त्रिकण्टक त्रि० ત્રણ કાંટાવાળું.
त्रिकट्टुक पु० જ્યોતિ-આયુસ-ગો-એ ત્રણ.

त्रिकर्मन् पु० દાન-યજ્ઞ-અધ્યયન-એ ત્રણ કર્મ કરનાર દ્વિજ.
त्रिकशा न० ચાબુકના ત્રણ પ્રહાર.
त्रिकशूल न० પીઠના સાંધામાં થતો એક શૂલનો રોગ.
त्रिका स्त्री० કુવા પાસે પાણી કાઢવાનું એક યંત્ર.
त्रिकाण्ड पु० અમરસિંહનો ત્રણ કાંડવાળો કોષ-અમરકોષ.
त्रिकाण्ड न० નિરૂક્ત.
त्रिकाण्डी स्त्री० ત્રણ કાંડ-ત્રણ ભાગ.
त्रिकाय पु० બુદ્ધ દેવ.
त्रिकार्षिक न० સુંઠ-અતિવખની કળી-મોથ-એ ત્રણ દવા.
त्रिकाल न० ભૂત-ભવિષ્ય-વર્તમાન-એ ત્રણ કાળ.
त्रिकालज्ञ त्रि० ભૂત-ભવિષ્ય-વર્તમાન-એ ત્રણ કાળ જાણનાર.
त्रिकालदर्शिन् त्रि० ભૂત-ભવિષ્ય-વર્તમાન એ ત્રણ કાળનું જોનાર.
त्रिकालदर्शिन् पु० ઋષિ
त्रिकालविद् त्रि० त्रिकालज्ञ જુઓ, સર્વજ્ઞ.
त्रिकालविद् पु० ઋષિ, જૈન તીર્થંકર.
त्रिकूट पु० ખારા સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો એક પર્વત.
त्रिकूट न० સૈંધવ મીઠું.
त्रिकूटलवण न० ઉપરનો અર્થ.
त्रिकूटवत् पु० ત્રિકૂટાચળ પર્વત, ત્રિકૂટ પર્વત
त्रिकूटा स्त्री० તે નામે એક ભૈરવી દેવી.
त्रिकूर्चक न० વૈદ્યકશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક શાસ્ત્ર
त्रिकोण त्रि० ત્રણ ખુણાવાળું.
त्रिकोण न० સ્ત્રીની યોનિ, લગ્નથી પાંચમું તથા નવમું સ્થાન
त्रिकोणफल न० શીંગોડું.
त्रिक्षार न० સાજીખાર, જવખાર ને ટંકણખાર.
त्रिक्षुर पु० એક જાતનું ઝાડ.
त्रिख् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
त्रिख न० સીસું
त्रिखट्व न० ત્રણ ખાટલા.
त्रिखट्वी स्त्री० ત્રણ ખાટલા.
त्रिखर्व पु० સામવેદની એક શાખાનું અધ્યયન કરનાર.
त्रिगङ्ग अव्य० તે નામે એક તીર્થ.
त्रिगण पु० ધર્મ, અર્થ ને કામ-એ ત્રણ.
त्रिगत त्रि० ત્રમણું, ત્રણગણું, ત્રણ રીતે ગયેલ.
त्रिगन्धक न० ત્રણ ગંધક દ્રવ્ય-તજ, એલચી ને તમાલ પત્ર.
त्रिगम्भीर पु० સુલક્ષણો પુરૂષ-જેના સ્વર-નાભિ-સત્વ-એ ત્રણે ગંભીર હોય તે.
त्रिगर्त्त पु० તે નામે એક દેશ-જાલંધર દેશ.
त्रिगर्त्तक पु० ઉપરનો અર્થ.
त्रिगर्त्तषष्ठ पु० ब० તે નામે એક આયુધજીવી સંઘ.
त्रिगर्ता स्त्री० અત્યંત કામી એવી સ્ત્રી.
त्रिगुण न० સત્વ-રજ-તમ-એ ત્રણ ગુણ, ત્રિગુણ.
त्रिगुण त्रि० ત્રણથી ગુણેલ, ત્રણગણું.
त्रिगुणा स्त्री० દુર્ગા દેવી
त्रिगुणाकृत न० ત્રણ વખત ખેડેલ ખેતર વગેરે.
त्रिगुणात्मक न० અજ્ઞાન.
त्रिगुणित त्रि० ત્રણથી ગુણેલ, ત્રણ વખત ગણેલ
त्रिगुणी स्त्री० બીલીનું ઝાડ.
त्रिगूढ न० સ્ત્રીનો વેશ લઇ નૃત્ય વગેરે કરનાર પુરૂષ.
त्रिचक्र पु० અશ્વિની કુમારોનો રથ.
त्रिचक्षुस् पु० શિવ
त्रिचतुर त्रि० ત્રણ કે ચાર
त्रिचित् पु० ત્રણ અગ્નિનું ચયન કરનાર

त्रिचित पु० गार्हपत्य नामनो यज्ञीय अग्नि
त्रिजगत् न० स्वर्ग-मर्त्य-पाताल ए त्रण लोक
त्रिजटा स्त्री० रावणने घेर सीताना पक्षमा रहेली एक राक्षसी
त्रिजात न० समान भागे तज-एलची अने तमाल पत्र
त्रिजीवा स्त्री० त्रण राशिओनी ज्या
त्रिण न० तृण जुओ
त्रिणत त्रि० त्रण स्थानोमा नमेल
त्रिणता स्त्री० धनुष, धासपण
त्रिणत्व न० धासपण
त्रिणव पु० सत्यावीस वखत गणेल एक सामस्तोम
त्रिणाचिकेत पु० एक जातनो अध्वर्यु
त्रित पु० ते नामे एक देव, ब्रह्मानो मानस पुत्र एक ऋषि
त्रितक्ष न० त्रण सुथार
त्रितक्षी स्त्री० त्रण सुथार
त्रितय न० त्रण त्रणनी संख्या
त्रितय त्रि० त्रणनी संख्यावाळु
त्रिता स्त्री० त्रणपण
त्रिताप पु० आध्यात्मिक-आधिभौतिक-आधिदैविक-ए त्रण ताप
त्रित्व न० त्रणपण
त्रिदण्ड न० त्रण दंड, यतिना त्रण दंड, वाणी-मन-काया ए त्रणना दंड-ते ते वश करवा ते
त्रिदण्ड पु० संन्यास आश्रम
त्रिदण्डधारण न० त्रण दंड धारण करवा ते संन्यासनो स्वीकार
त्रिदण्डिन् पु० संन्यासी संन्यास आश्रम
त्रिदल पु० बीलीनु झाड
त्रिदला स्त्री० एक जातनी लता
त्रिदलिका स्त्री० एक जातनो थोर
त्रिदश पु० देव, सुर
त्रिदश पु० ब० त्रीस, त्रीसनी संख्या
त्रिदशगुरु पु० बृहस्पति.
त्रिदशगोप पु० इन्द्रगोप कीडो
त्रिदशदीर्घिका स्त्री० गंगा नदी
त्रिदशन् त्रि० तेर, तेरनी संख्या
त्रिदशनदी स्त्री० गंगा नदी
त्रिदशपति पु० इन्द्र
त्रिदशमञ्जरी स्त्री० तुलसी
त्रिदशवधू स्त्री० अप्सरा, देवांगना
त्रिदशवनिता स्त्री० उपरनो अर्थ
त्रिदशवर्त्मन् न० आकाश,
त्रिदशवापी स्त्री० गंगा नदी.
त्रिदशसर्षप पु० देवसरसव
त्रिदशाङ्कुश पु० इन्द्र
त्रिदशाचार्य पु० बृहस्पति
त्रिदशाधिप पु० इन्द्र
त्रिदशाध्यक्ष पु० विष्णु
त्रिदशायन पु० विष्णु
त्रिदशायुध न० इन्द्रनु वज्र, इन्द्रधनुष
त्रिदशारि पु० असुर
त्रिदशालय पु० स्वर्ग, मेरु पर्वत
त्रिदशावास पु० उपरनो अर्थ
त्रिदशाहार पु० अमृत
त्रिदशी स्त्री० तेरश
त्रिदशेश पु० इन्द्र
त्रिदशेशी स्त्री० दुर्गा देवी
त्रिदशेश्वर पु० इन्द्र
त्रिदशेश्वरी स्त्री० दुर्गा देवी
त्रिदिन न० त्रण दिवस
त्रिदिनस्पृश पु० ज्योतिषप्रसिद्ध क्षय दिवस
त्रिदिव पु० स्वर्ग, आकाश
त्रिदिव न० आकाश, सुख
त्रिदिवा स्त्री० गंगा नदी
त्रिदिवाधीश पु० इन्द्र, हरकोइ देव
त्रिदिवाधीश्वर पु० उपरनो अर्थ
त्रिदिवेश पु० देव

त्रिदिवोद्भव त्रि० स्वर्गमां होनार-थनार
त्रिदिवोद्भवा स्त्री० गंगा नदी, मोटी एलची
त्रिदिवौकस् पु० देव
त्रिदिवौकस पु० देव
त्रिदृश् पु० शिव
त्रिदृश् त्रि० त्रण नेत्रवाळुं
त्रिदोष न० वात-पित्त-कफ-ए त्रण दोष
त्रिदोषघ्न त्रि० वात-पित्त-कफ-ए त्रण दोषनो नाश करनार
त्रिदोषज पु० वात-पित्त-कफ-ए त्रण दोषोथी थनार
त्रिधन्वन् पु० ते नामे एक राजा
त्रिधा अ० त्रण प्रकारे, त्रण रीते
त्रिधातु पु० गणपति
त्रिधातु न० त्रण धातुओ
त्रिधामन् पु० शिव, विष्णु, अग्नि, मृत्यु चित्रक वृक्ष
त्रिधामन् न० त्रण धाम
त्रिधामन् त्रि० त्रणनी संख्यावाळुं, त्रण स्थानवाळुं
त्रिधामी स्त्री० त्रण धाम
त्रिधामूर्ति पु० परमेश्वर
त्रिधार त्रि० त्रण धारावाळुं
त्रिधारक पु० एक जातनुं झाड
त्रिधारस्नुही स्त्री० एक जातनो थोर
त्रिधारा स्त्री० गंगा नदी
त्रिधाविशेष पु० सूक्ष्मादि त्रणरूप विशेष
त्रिधासर्ग पु० त्रण प्रकारनी सृष्टि
त्रिनयन पु० महादेव
त्रिनयन त्रि० त्रण नेत्रवाळुं
त्रिनवति स्त्री० त्राणुं
त्रिनाक पु० त्रीजुं स्वर्ग, उत्तम स्थान
त्रिनाभ पु० विष्णु
त्रिनिष्क त्रि० त्रण सोनामहोरथी खरीदेल
त्रिनेत्र पु० महादेव
त्रिनेत्र त्रि० त्रण नेत्रवाळुं
त्रिनेत्रचूडामणि पु० चंद्र, कपूर
त्रिनेत्ररस पु० वैद्यप्रसिद्ध एक औषध
त्रिपक्ष पु० त्रीजो पक्ष
त्रिपक्ष पु० च० पलाश
त्रिपञ्चाङ्ग पु० एक जातनी समाधि.
त्रिपञ्चाशत् स्त्री० त्रेपन, त्रेपननी संख्या
त्रिपट्ट पु० हाथ
त्रिपताक न० ललाट, कपाळ
त्रिपताक पु० हाथ
त्रिपत्र पु० बीलीनुं झाड, खाखरानुं झाड
त्रिपत्र न० त्रण पांदडां
त्रिपत्र त्रि० त्रण पांदडांवाळुं
त्रिपत्रक पु० बीलीनुं झाड, खाखरानुं झाड
त्रिपत्रक न० त्रण पांदडां
त्रिपथ न० त्रण रस्ता
त्रिपथ त्रि० त्रण रस्तावाळुं
त्रिपथग त्रि० त्रण रस्ते जनार
त्रिपथगा स्त्री० गंगा नदी
त्रिपथगामिनी स्त्री० गंगा नदी
त्रिपद् त्रि० त्रण पांदडांवाळुं, त्रण पगवाळुं, त्रण पायावाळुं.
त्रिपद न० त्रण पायावाळी थोडी
त्रिपद पु० परमेश्वर
त्रिपदा स्त्री० गायत्री
त्रिपदी स्त्री० गायत्री, हाथीने पगे बांधवानी दोरी, कथा
त्रिपरिक्रान्त पु० याजन-अध्यापन-प्रतिग्रह-ए त्रण कर्म करी जीवनार ब्राह्मण
त्रिपर्ण पु० खाखरो, बीली
त्रिपर्णी स्त्री० जंगली कपास, त्रण पांदडां
त्रिपाठ पु० वेदना पद-क्रम-संहिता-ए त्रणनो पाठ
त्रिपाठिन् पु० वेदना पद-क्रम संहिता ए त्रण पाठ जाणनार
त्रिपाण न० त्रगडार पाणी पारेन दोरो, वल्कल

त्रिपाद् पु० परमेश्वर, તાવ.
त्रिपाद् पु० त्रिविक्रम, વિષ્ણુ, પરમેશ્વર, ત્રેતા યુગનો ધર્મ, તાવ, અગ્નિ, ચિત્રકવલ.
त्रिपादिका स्त्री० હંસપદી નો વેલો.
त्रिपिण्ड न० પાર્વણ શ્રાદ્ધ, ત્રણ પિંડ
त्रिपिब पु० લાંબા કાનવાળો બકરો
त्रिपिष्टप न० સ્વર્ગ, આકાશ
त्रिपिष्टपसद् पु० દેવ.
त्रिपु पु० ચોર.
त्रिपुट पु० એક જાતનો વટાણો, બાણ, તાણું, અમુક એક હાથ, તીર, કાંઠો, ગોખરૂનું ઝાડ, માલતી, ઝીણી એલચી, નસોતર.
त्रिपुटक पु० त्रिकोण.
त्रिपुटा स्त्री० મોટી એલચી, રાતું નસોતર, તે નામે એક દેવી.
त्रिपुटिन् स्त्री० એરંડાનું ઝાડ.
त्रिपुटी स्त्री० નસોતર, ત્રણ પુટ.
त्रिपुटीफल पु० એરંડો.
त्रिपुण्ड्र न० લલાટમા કરાતું શિવભક્તોનું ચિન્હ-ચંદન-વગેરેની આડ.
त्रिपुण्ड्रक न० ઉપરનો અર્થ.
त्रिपुर् स्त्री० ત્રણ નગર-અસુરોના ત્રણશહેર.
त्रिपुर न० ઉપરનો અર્થ.
त्रिपुरघ्न पु० મહાદેવ.
त्रिपुरजित् पु० મહાદેવ.
त्रिपुरदहन पु० મહાદેવ.
त्रिपुरभैरवी स्त्री० તે નામે એક દેવી.
त्रिपुरमल्लिका स्त्री० એક જાતનું ફુલઝાડ.
त्रिपुरसूदन पु० મહાદેવ.
त्रिपुरा स्त्री० તે નામે એક દેવી.
त्रिपुरान्तक पु० શિવ
त्रिपुरारि पु० શિવ.
त्रिपुरी स्त्री० ચેદિનગરી
त्रिपुरुष न० પિતા વગેરે ત્રણ પુરૂષ, ત્રણ પુરૂષ
त्रिपुरुषागत त्रि० પિતા વગેરે ત્રણ પુરૂષોથી આવેલ.
त्रिपुषा स्त्री० કાળું નસોતર.
त्रिपुष्कर न० તે નામે એક તીર્થ
त्रिपुष्ट पु० તે નામે એક રાજા.
त्रिपृष्ठ न० સત્યલોક
त्रिपौरुष त्रि० પિતા વગેરે ત્રણ પુરૂષોમા વ્યાપ્ત
त्रिप्रश्न पु० દિશા-દેશ-કાળસંબંધી પ્રશ્ન.
त्रिप्रस्रुत पु० લિંગ-લમણા-નેત્ર-એ ત્રણ સ્થાનમાંથી ઝરતા મદવાળો હાથી.
त्रिप्लक्ष पु० તે નામે એક દેશ.
त्रिफला स्त्री० હરડે-બેહડા-આંબળાં.
त्रिफलाघृत न० હરડે-બહેડા-આંબળાનું ઘી.
त्रिफलादिलौह न० એક જાતની લોહ-વૈદ્યકમા પ્રસિદ્ધ.
त्रिफलाद्यघृत न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધ રૂપ ઘી.
त्रिफली स्त्री० ત્રિફળા-હરડે-બહેડાં ને આંબળાં.
त्रिःफलीकृत त्रि० ત્રણવાર ફોતરા રહિત કરેલ ચોખા વગેરે.
त्रिबन्धन पु० હર્યશ્વનો પૌત્ર રાજા,ધ્યવાત્મા.
त्रिबलि स्त्री० પેટ ઉપર પડતી ત્રણ કરચલીઓ.
त्रिबली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
त्रिबलीक न० ગુદા.
त्रिबाहु पु० તે નામે રૂદ્રનો એક અનુચર.
त्रिभ न० ત્રણ રાશિઓ.
त्रिभङ्गी स्त्री० તે નામે એક છંદ.
त्रिभजीवा स्त्री० ત્રણ રાશિઓની જ્યા.
त्रिभण्डी स्त्री० નસોતર.
त्रिभद्र न० સુરત મૈથુન.
त्रिभाग पु० ત્રીજો ભાગ.
त्रिभानु पु० તુર્વસુ વંશનો એક રાજા.
त्रिभाव पु० ત્રણે કાળમા વર્તતો કોઈ પદાર્થ.
त्रिभुक्ति पु० તે નામે એક દેશ.
त्रिभुज न० ત્રિકોણ ક્ષેત્ર.

त्रिभुवन न० त्रण लोक.
त्रिभुवनकीर्तिरस पु० वैद्यकप्रसिद्ध ઔષધ
त्रिभ्रम पु० ત્રણ માળવાળો માંડવ.
त्रिमण्डला स्त्री० એક જાતની જૂ, લીખ.
त्रिमद पु० ત્રણ પ્રકારનો મદ-વિદ્યામદ-ધનમદ-કુળમદ
त्रिमधु न० ત્રણ મધ-દૂધ-સાકર-મધ.
त्रिमधुर न० ઉપરનો અર્થ.
त्रिमातृ स्त्री० ત્રણ લોકની માતા
त्रिमात्र पु० પ્લુત સ્વર
त्रिमार्ग पु० ત્રણ ફાંટાવાળો રસ્તો.
त्रिमार्गगा स्त्री० ગંગા નદી
त्रिमार्गगामिनी स्त्री० ગંગા નદી
त्रिमार्गा स्त्री० ગંગા નદી
त्रिमार्गी स्त्री० ત્રણ માર્ગ.
त्रिमुकुट पु० ત્રિકૂટાચલ પર્વત.
त्रिमुख पु० બૌદ્ધ-શાક્યમુનિ.
त्रिमुखा स्त्री० તે નામે બૌદ્ધ દેવી
त्रिमुनि न० ત્રણ મુનિઓ, પાણિનિ વગેરે મુનિઓએ રચેલ વ્યાકરણ.
त्रिमूर्ति पु० પરમેશ્વર.
त्रिमूर्ति स्त्री० તે નામે એક બૌદ્ધ દેવી.
त्रिमूर्द्ध त्रि० ત્રણ મસ્તકવાળું.
त्रियम्बक पु० શિવ.
त्रियव न० ત્રણ જવભાર.
त्रियष्टि स्त्री० તે નામે એક ક્ષુપ વનસ્પતિ.
त्रियामक न० પાપ.
त्रियामा स्त्री० રાત્રિ, હળદર, યમુના નદી, ગળી, કાળું નસોતર
त्रियुग पु० યજ્ઞપુરુષ-પરમાત્મા
त्रियृह पु० પીંગળો ઘોડો
त्रियृही स्त्री० પીંગળી ઘોડી
त्रिरसक न० મદિરા, દારૂ
त्रिरात्र न० ત્રણ રાત્રિઓ, ત્રણ દિવસનું વ્રત, ત્રણ દિવસ
त्रिरात्र पु० તે નામે એક યજ્ઞ.
त्रिरूप पु० અશ્વમેધ યજ્ઞનો ઘોડો.
त्रिरेख पु० શંખ.
त्रिरेख न० ત્રણ રેખા.
त्रिल पु० છંદશાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ નગણ
त्रिलघु पु० ઉપરનો અર્થ.
त्रिलघु त्रि० ત્રણ લઘુ અક્ષરવાળું.
त्रिलवण न० ત્રણ લવણ-સિંધવ-બિડલવણ-મીઠું.
त्रिलिङ्ग त्रि० ત્રણ લિંગ-જાતિવાળો શબ્દ વગેરે.
त्रिलिङ्ग न० ત્રણ લિંગ-પુંલિંગ-સ્ત્રીલિંગ-નપુંસકલિંગ.
त्रिलिङ्ग त्रि० સત્વાદિ ત્રણ ગુણો જેના ચિન્હ છે તેવો અહંકાર વગેરે.
त्रिलोकधृत् पु० પરમેશ્વર.
त्रिलोकनाथ पु० પરમેશ્વર.
त्रिलोकपति पु० પરમેશ્વર
त्रिलोकात्मन् पु० પરમેશ્વર
त्रिलोकी स्त्री० ત્રણ લોક.
त्रिलोकेश पु० પરમેશ્વર,સૂર્ય, આકડાનુઝાડ.
त्रिलोकेश्वर पु० ઉપરના અર્થ.
त्रिलोचन पु० શિવ.
त्रिलोचन न० કાશીમાં ચોવીસ મહાલિંગમાનું એક શિવલિંગ.
त्रिलोचन त्रि० ત્રણ નેત્રવાળું.
त्रिलोचना स्त्री० તે નામે એક બૌદ્ધ દેવી.
त्रिलोचनाष्टमी स्त्री० જેઠ વદિ આઠમ.
त्रिलोचनी स्त्री० ગૌરી, પાર્વતી.
त्रिलौहक त्रि० સોનુ-રૂપું-તાંબુ-એ ત્રણ ધાતુનું પાત્ર વગેરે.
त्रिलौही स्त्री० સોનુ-રૂપું-તાંબુ-એ ત્રણ ધાતુની ચીટી
त्रिवत्स पु० ત્રણ વર્ષનો બળદ.
त्रिवत्सा स्त्री० ત્રણ વર્ષની ગાય.
त्रिवर्ग पु० ધર્મ-અર્થ-કામ-એ ત્રણ, સત્વ-રજ-તમ-એ ત્રણ ગુણ વગેરે-અ-

હેડા-આમળા-એ ત્રણ ફળ, સુંઠ-મરી-પીપર-એ ત્રણ ઔષધિ, ક્ષય-સ્થાન-વૃદ્ધિ-એ ત્રણ રાજકીય પદાર્થ.

त्रिवर्गपारीण ત્રિ॰ ધર્મ-અર્થ-કામ-એ ત્રણને પ્રાપ્ત કરી ચૂકેલ.

त्रिवर्ण ન॰ બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય વૈશ્ય એ ત્રણ વર્ણ.

त्रिवर्णक ન॰ ગોખરૂ, ત્રિફળા, સુંઠ, મરી, પીપર.

त्रिवर्णक ન॰ त्रिवर्ण જુઓ, કાળો-લીલો-પીળો રંગ.

त्रिवर्तु ન॰ સૂર્યનું તેજ.

त्रिवर्त्मन् પુ॰ જીવાત્મા.

त्रिवर्त्मन् સ્ત્રી॰ ગંગા નદી.

त्रिवर्ष ત્રિ॰ ત્રણ વર્ષનું.

त्रिवर्ष પુ॰ ન॰ ત્રણ વર્ષ.

त्रिवर्षा સ્ત્રી॰ ત્રણ વર્ષની ગાય.

त्रिवर्षिका સ્ત્રી॰ ત્રણ વર્ષની ગાય.

त्रिवर्षीय ત્રિ॰ ત્રણ વર્ષમા હોનાર-થનાર.

त्रिवलि સ્ત્રી॰ त्रिवली જુઓ.

त्रिवली સ્ત્રી॰ त्रिवली જુઓ.

त्रिवलीक ન॰ ગુદા.

त्रिवार ત્રિ॰ ત્રણ વારનું, ત્રણ વખતનું.

त्रिवार પુ॰ તે નામે ગરૂડનો એક પુત્ર.

त्रिविक्रम પુ॰ વિષ્ણુ, ત્રણે લોકને ઓળંગવા તે.

त्रिविक्रमरस પુ॰ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધ.

त्रिविद्य પુ॰ ત્રણ વેદ જાણનાર દ્વિજ.

त्रिविद्या સ્ત્રી॰ ઋગ્વેદ-સામવેદ-યજુર્વેદ-એ ત્રણ.

त्रिविध ત્રિ॰ ત્રણ પ્રકારનું.

त्रिविष्टप ન॰ સ્વર્ગ, ત્રણ લોક.

त्रिविष्टपसद् પુ॰ દેવ.

त्रिविष्टब्ध ન॰ ત્રણલાકડીઓરૂપ ત્રણ ટેકણ.

त्रिविस्त ત્રિ॰ ત્રણ તોલા સોનાની કિંમતને યોગ્ય.

त्रिविस्तीर्ण પુ॰ લલાટ-કેડ-છાતી-એ ત્રણેમાં વિશાળતાવાળો શુભ લક્ષણવાળો પુરૂષ.

त्रिवीज પુ॰ શ્યામાક નામે ધાન્ય.

त्रिवृत् પુ॰ નસોતર વનસ્પતિ, મિશ્ર એવાં તાપ-પાણી તથા અન્ન.

त्रिवृत ત્રિ॰ ત્રણ પ્રકારે ગુણેલ, ત્રણગણું કરેલ.

त्रिवृता સ્ત્રી॰ નસોતર.

त्रिवृत्करण ન॰ તાપ-પાણી-અન્ન-એ ત્રણનું મિશ્રણ.

त्रिवृत्पर्णी સ્ત્રી॰ તે નામે એક વનસ્પતિ.

त्रिवृत्त ત્રિ॰ ત્રણ વખત ગણેલ.

त्रिवृत्ता સ્ત્રી॰ નસોતર.

त्रिवृत्तिक ત્રિ॰ ત્રણ પ્રકારની વૃત્તિવાળું.

त्रिवृत्तिका સ્ત્રી॰ નસોતર.

त्रिवृद्वेद પુ॰ ઋગ્વેદ-સામવેદ-યજુર્વેદ-એ ત્રણ વેદ, પ્રણવ-ૐકાર.

त्रिवेणि સ્ત્રી॰ ગંગા-યમુના-સરસ્વતીનું સમાગમસ્થળ, પ્રયાગ તીર્થ.

त्रिवेणी સ્ત્રી॰ ઉપરના અર્થ.

त्रिवेणु પુ॰ રથના અગ્રભાગનો અવયવ.

त्रिवेद પુ॰ ત્રણ વેદ જાણનાર.

त्रिवेदिन् પુ॰ ત્રણ વેદ જાણનાર.

त्रिवेलम् અવ્ય॰ ત્રણ વખત.

त्रिवेला સ્ત્રી॰ નસોતર.

त्रिशक्ति સ્ત્રી॰ તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ત્રણ દેવી, ઇચ્છા-જ્ઞાન-ક્રિયા એ ત્રણ ઇશ્વરી શક્તિ, પ્રભાવ-મંત્ર-ઉત્સાહ એ ત્રણથી થનારી રાજકીય શક્તિ.

त्रिशक्ति સ્ત્રી॰ પ્રધાન-પ્રકૃતિ-માયા.

त्रिशक्तिधृत् પુ॰ પરમેશ્વર, વિજિગીષુ રાજા.

त्रिशङ्कु પુ॰ તે નામે સૂર્યવંશી રાજા, બિલાડા, તીડ, પતંગીયું, ચાતક પક્ષી કાચબો.

त्रिशङ्कुज પુ॰ ત્રિશંકુ રાજાનો પુત્ર-રાજા હરિશ્ચન્દ્ર.

त्रिशङ्कुयाजिन् पु० विश्वामित्र.
त्रिशत न० त्रण गणा मो.
त्रिशती स्त्री० त्रण सो.
त्रिशरण पु० बुद्धदेव.
त्रिशर्करा स्त्री० त्रण गणी साकर
त्रिशला स्त्री० जैन तीर्थंकर महावीर स्वामीनी माता.
त्रिशाख त्रि० त्रण शाखाओवाळुं, त्रण अग्रवाळुं.
त्रिशाखपत्र पु० बीलीनुं झाड.
त्रिशाण त्रि० त्रण शाणना मापवाळुं, त्रण शाणथी खरीदेल
त्रिशालक न० एक वनस्पति.
त्रिशिख न० त्रिशळ नामे हथिआर.
त्रिशिख पु० रावणनो पुत्र एक राक्षस.
त्रिशिख त्रि० त्रण शिखाओवाळुं.
त्रिशिखदला स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
त्रिशिरस् पु० कुबेर, रावणनो पुत्र एक राक्षस, खर नामना दैत्यनो एक सेनापति, ज्वर, ताव.
त्रिशिरस् त्रि० त्रण मस्तकवाळुं.
त्रिशीर्षक त्रि० उपरना अर्थ.
त्रिशीर्षक न० त्रिशळ.
त्रिशुच् पु० धर्म.
त्रिशुच् त्रि० आध्यात्मिक-आधिदैविक-आधिभौतिक-ए त्रण शोकवाळुं.
त्रिशूल न० त्रिशळ नामे हथिआर.
त्रिशूलखात न० ते नामे एक तीर्थ.
त्रिशूलमुद्रा स्त्री० ते नामे एक मुद्रा.
त्रिशूलिन् पु० शिव.
त्रिशूलिनी स्त्री० दुर्गा देवी.
त्रिशृङ्ग पु० त्रिकूटाचल पर्वत, त्रिकोण.
त्रिशृङ्ग त्रि० त्रण शिखरोवाळुं, त्रण शींगडावाळुं.
त्रिशृङ्गिन् पु० एक जातनुं माछलुं-रोहितमत्स्य
त्रिशृङ्गिन् त्रि० त्रण शिखरोवाळुं, त्रण शींगडावाळुं.
त्रिशोक पु० जीवात्मा, कण्व ऋषिनो पुत्र एक ऋषि.
त्रिषंयुक्त त्रि० त्रण हविषथी युक्त कोई इष्टि.
त्रिषंवत्सर न० त्रण वर्षे साध्य एक सत्र.
त्रिषन्धि त्रि० त्रण सन्धिवाळुं.
त्रिषम त्रि० ह्रस्व, नानुं.
त्रिषवण न० त्रण काळ, त्रिकाळ.
त्रिषवणस्नायिन् त्रि० त्रण वखत स्नान करनार.
त्रिषष्ट त्रि० त्रेसठ, त्रेसठनी संख्यावाळुं.
त्रिषष्टि स्त्री० त्रेसठ.
त्रिषष्टितम त्रि० त्रेसठमुं.
त्रिषुपर्ण पु० ऋग्वेदनो वेदभाग.
त्रिष्टुभ् स्त्री० ते नामे एक छंद.
त्रिष्टोम पु० ते नामे एक यज्ञ.
त्रिष्ठ पु० त्रण पैडांवाळो रथ वगेरे.
त्रिष्ठिन् त्रि० विद्या-दान-यज्ञ-ए त्रणमां स्थिति करनार.
त्रिस् अव्य० त्रण वार.
त्रिसन्धि स्त्री० एक जातनुं फूल.
त्रिसन्धि न० पूर्व-अपर-मध्यम-संधि
त्रिसन्ध्य न० सवार बपोर ने सांज.
त्रिसन्ध्यकुसुमा स्त्री० एक जातनुं फूलझाड.
त्रिसप्तत त्रि० त्रोतेरथी युक्त, त्रोतेरमुं.
त्रिसप्तति स्त्री० त्रोतेर.
त्रिसप्तन् त्रि० त्रणगणा सात-एकवीस.
त्रिसम न० जेमा हरडे-सुंठ तथा गोळ समान होय तेवो पदार्थ, त्रण वर्ण.
त्रिसर पु० तलनी खीचडी.
त्रिसरक न० त्रणवार मदिरापान.
त्रिसरा स्त्री० त्रिसर जुओ.
त्रिसर्ग पु० सत्व-रज-तम-ए त्रण गुणोनी सृष्टि.
त्रिसयन न० त्रिषवण जुओ.

त्रिसामन् पु० परमेश्वर.
त्रिसामा स्त्री० महेन्द्र पर्वतमाथी नीकळती एक नदी.
त्रिमाहस्र त्रि० त्रण हजारना मापवाळुं, त्रण हजार जेटलुं.
त्रिसिता स्त्री० त्रण गणी साकर.
त्रिसीत्य न० त्रणवार खेडेल खेतर.
त्रिसुगन्धि न० तज-एलची अने तमाल-पत्र-ए त्रण.
त्रिसुगन्धक न० उपरनो अर्थ.
त्रिसुवर्चक पु० आंगिरस च्यवनरूप अग्नि
त्रिसौपर्ण न० सुपर्ण ऋषिए करेल एक व्रत, परब्रह्म
त्रिस्कन्ध न० ज्योतिष शास्त्र
त्रिस्तन न० ते नामे एक यज्ञ.
त्रिस्तनी स्त्री० त्रण स्तनवाळी गळसी
त्रिस्तावा स्त्री० अश्वमेध वगेरेना अंगरूप एक वेदि
त्रिस्थली स्त्री० काशी-गया-प्रयाग-ए त्रण स्थळ.
त्रिस्यान पु० परमेश्वर-परमात्मा,जीवात्मा
त्रिस्रोतस् स्त्री० गंगा नदी.
त्रिस्रोतसी स्त्री० त्रण प्रवाहवाळी कोई नदी
त्रिस्पृशा स्त्री० एक प्रकारनी अगीआरश
त्रिस्नान न० एक प्रकारनुं व्रत
त्रिहल्य न० त्रणवार हळथी खेडेल खेतर.
त्रिहायण त्रि० त्रण वर्षनो बळद वगेरे.
त्रिहायणी स्त्री० द्रौपदी, त्रण वर्षनी गाय वगेरे.
त्रीषु त्रि० त्रण बाण जेटला मापनु
त्रीषु न० त्रण बाणवाळुं धनुष
त्रीष्टक पु० एक प्रकारनो यज्ञ संबंधी अग्नि
त्रुट् दिवा० प० अ० सेट् तुटवु, छेदावु,कपावु
त्रुट् तुदा० प० अ० सेट् उपरना अर्थ.
त्रुट् चु० आ० स० सेट् छेदवुं, कापवु,त्रोडवु
त्रुटि स्त्री० नानी एलची, थोडुं, अल्प, संशय, अमुक काळ.
त्रुटि स्त्री० त्रोडवुं, छेदवुं, ते नामे कार्तिक स्वामीनी अनुचर मातृका
त्रुटित त्रि० तुटेलु, छेदेलुं, कापेलु,तोडेलु.
त्रुटितवत् त्रि० तुटेलुं, त्रुटक.
त्रुटिबीज पु० एक जातनुं मूळ.
त्रुटिशस् अव्य० त्रुटिए त्रुटिए, क्षणे क्षणे.
त्रुटी स्त्री० त्रुटि जुओ.
त्रुन्प् भ्वा० प० स० सेट् वध करवो,मारवुं.
त्रुन्फ् भ्वा० प० स० सेट् वध करवो,मारवुं.
त्रुप् भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
त्रुफ् भ्वा० प० स० सेट् वध करवो,मारवुं.
त्रुम्प भ्वा० प० स० सेट् वध करवो,मारवुं.
त्रुम्फ् भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
त्रेता स्त्री० दक्षिणाग्नि-गार्हपत्य-आहवनीय ए त्रण अग्नि, त्रेतायुग, जुगारमा त्रणना अंकवाळा पासानु पडवु ते.
त्रेताग्नि पु० दक्षिणाग्नि-गार्हपत्य-आहवनीय ए त्रण अग्नि
त्रेताय पु० एक प्रकारनु जुगटु.
त्रेतायुग पु० ते नामे एक युग
त्रेतिनी स्त्री० त्रेताग्निसाध्य क्रिया.
त्रेधा अव्य० त्रण प्रकारे.
त्रै भ्वा० आ० स० अनिट् पाळवु,रक्षण करवु
त्रैश न० त्रीस अध्यायनो एक ब्राह्मणग्रंथ
त्रैककुद न० त्रिककुद पर्वतमा उत्पन्न थनार एक जातनु अंजन.
त्रैकालिक त्रि० त्रणे काळमा रहेनार, त्रण काळनु
त्रैकाल्य न० भूत-भविष्य-वर्तमान-ए त्रण काळ
त्रैगर्तक त्रि० त्रिगर्त देशनी समीपना प्रदेशमा रहेनार.
त्रैगुणिक त्रि० त्रण गुण संबंधी,त्रण गणानु.
त्रैगुण्य न० सत्त्व-रज-तम-ए त्रण गुण, संसार.

त्रैत पु० त्रण पशुओ जेनी साथे जन्म्यां होय तेमांनुं कोई एक पशु,
त्रैतन पु० असंत निर्दय एवो हाम.
त्रैदशिक न० देवताओ जेना देव छे तेनुं आगळाना अग्रभागरूप तीर्थ.
त्रैधम् अव्य० त्रण प्रकारे.
त्रैधर्म्य न० ज्योतिष्टोमादि यज्ञरूप काम्यकर्म.
त्रैधातवी स्त्री० ते नामे एक इष्टि.
त्रैधातवीय न० अमुक एक इष्टिना अंगरूप कोई कर्म.
त्रैधातुक त्रि० सोनुं-रूपु-तांबु-ए त्रण धातुओथी बनेल.
त्रैनिष्किक त्रि० त्रण सोनामहोरोथी खरीदेल.
त्रैपारायणिक त्रि० त्रणवार वेदनी पारायण करनार.
त्रैपुर पु० त्रिपुर देश, त्रिपुरासुर.
त्रैपुरुष त्रि० त्रण पेढी सुधी व्यापक.
त्रैफल न० त्रिफळानु, त्रिफळा संबंधी घी वगेरे.
त्रैबलि पु० ते नामे एक ऋषि.
त्रैमातुर पु० लक्ष्मण
त्रैमासिक त्रि० त्रीजा महिनाने प्राप्त थयेल, त्रण मासनुं.
त्रैमास्य न० त्रण महिना.
त्रैयम्बक त्रि० शिव जेना देव होय ते, शिवसंबंधी.
त्रैयम्बक पु० एक प्रकारनो होम
त्रैयाहावक त्रि० त्र्यावाह नामना देशमा होनार थनार.
त्रैराशिक न० लीलावतीप्रसिद्ध गणित.
त्रैराशिकी स्त्री० उपरनो अर्थ.
त्रैरूप्य न० त्रण प्रकारनुं रूप.
त्रैलिङ्ग न० पुलिंग-स्त्रीलिंग-नपुंसकलिंग-ए त्रण लिंग संबंधी.
त्रैलोक पु० नीचेनो शब्द जुओ.
त्रैलोक्य न० स्वर्ग-मृत्यु-पाताल ए त्रणलोक.
त्रैलोक्यचिन्तामणि पु० वैद्यकप्रसिद्ध एक औषध.
त्रैलोक्यमोहन न० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध एक ताराकवच.
त्रैलोक्यविजया स्त्री० भांग.
त्रैवण त्रि० त्रण वनसंबंधी.
त्रैवणि पु० त्रिवण ऋषिनो पुत्र.
त्रैवणीय त्रि० त्रण वनवाळुं.
त्रैवर्गिक त्रि० धर्मार्थकामसाधन कर्म वगेरे.
त्रैवर्ग्य त्रि० धर्मार्थकामसाधन धन वगेरे.
त्रैवर्णिक त्रि० ब्राह्मणादि त्रण वर्णसंबंधी.
त्रैवर्णिक न० ब्राह्मणादि त्रण वर्ण.
त्रैवर्षिक त्रि० त्रण वर्षमा थनार, त्रण वर्षमां थशे ते.
त्रैवर्षिक त्रि० त्रण वर्षनुं, त्रण वर्ष संबंधी, त्रण वर्षमा थयेल.
त्रैविक्रम त्रि० त्रिविक्रम संबंधी.
त्रैविक्रम पु० त्रिविक्रम अवतार.
त्रैविद्य पु० त्रण वेद जाणनार.
त्रैविद्य न० त्रण वेदरूप त्रण विद्याओ.
त्रैविध्य न० त्रण प्रकार.
त्रैविष्टप पु० देव.
त्रैविष्टप त्रि० स्वर्गनुं, स्वर्गसंबंधी, त्रण भुवननु, त्रण भुवनसंबंधी
त्रैविष्टपेय पु० देव.
त्रैवृण पु० ते नामे एक राजा.
त्रैवेदिक त्रि० त्रण वेद भणवा माटेनुं व्रत वगेरे, त्रण वेदसंबंधी.
त्रैशङ्कव पु० राजा हरिश्चन्द्र.
त्रैशोक न० त्रिशोक ऋषिए जोयेल साम.
त्रैसानु पु० ते नामे तुर्वसुवंशनो राजा.
त्रैस्रोतस त्रि० गंगानुं, गंगा संबंधी.
त्रैस्वर्ग्य न० त्रण स्वर्ग.
त्रैस्वर्य न० त्रणस्वर-उदात्त-अनुदात्त-स्वरित ..

त्रैहायण त्रि० त्रण वर्षसंबंधी.
त्रैहायण न० त्रण वर्ष.
त्रोटक त्रि० तोडनार, छेदनार.
त्रोटक न० एक दृश्य काव्यभेद, क्रोध भरेलु बोलवु.
त्रोटकी स्त्री० ते नामे एक रागिणी.
त्रोटि स्त्री० कायफळ, पक्षीनी चांच,ते नामे एक पक्षी, एक जातनुं माछलुं.
त्रोटिहस्त पु० हरकोइ पक्षी.
त्रोटहस्ती स्त्री० हरकोइ पक्षिणी.
त्रोटी स्त्री० त्रोटि जुओ.
त्रोतल न० त्रोडल तंत्र.
त्रोतल त्रि० तोतडुं, तोतडा वाक्यवाळुं, बोलता जे वारंवार अटकतु होय ते
त्रोत्र न० अंकुश, चाबुक, परोणो, हरकोइ हथिआर, एक जातनो रोग
त्रौक् भ्वा० आ० स० सेट् जवु, चालवुं
त्र्यंश पु० त्रीजो भाग, त्रीजो अंश, त्रण गणो भाग.
त्र्यक्ष पु० शिव.
त्र्यक्ष त्रि० त्रण नेत्रवाळुं.
त्र्यक्षर पु० प्रणव-ॐकार, तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध एक मंत्र.
त्र्यक्षर न० 'मध्या' नामनो छंद, त्रण अक्षर.
त्र्यक्षर त्रि० त्रण अक्षरवाळुं.
त्र्यक्षरा स्त्री० विद्या.
त्र्यक्षी स्त्री० ते नामे एक राक्षसी.
त्र्यङ्कट न० एक प्रकारनु शीकुं,एक जातनुं अंजन.
त्र्यङ्कट पु० ईश्वर.
त्र्यङ्ग न० सौविष्टिकृत हवि.
त्र्यङ्गट न० त्र्यङ्कट न० जुओ.
त्र्यङ्गट पु० ईश्वर.
त्र्यङ्गुल त्रि० त्रण आंगळ प्रमाणनुं,त्रण आंगळनु.
त्र्यञ्जन न० कालाञ्जन-रसाञ्जन-पुष्पाञ्जन ए त्रण अंजन.
त्र्यञ्जल न० त्रण अंजलि, एकठा करेल त्रण खोबा.
त्र्यञ्जलि न० उपरना अर्थ.
त्र्यधिष्ठान पु० जीवात्मा.
त्र्यधिष्ठान न० कूटस्थ चैतन्य.
त्र्यधिष्ठान त्रि० त्रण अधिष्ठानवाळुं.
त्र्यध्वगा स्त्री० गंगा नदी.
त्र्यनीक पु० ते नामे संवत्सराभिमानी देव.
त्र्यब्द न० त्रण वर्ष.
त्र्यब्द त्रि० त्रण वर्षनु.
त्र्यहस्पृश पु० ज्योतिषप्रसिद्ध एक वर्ष
त्र्यमृतयोग पु० ते नामे ज्योतिषप्रसिद्ध एक योग.
त्र्यम्बक पु० शिव
त्र्यम्बकसख पु० कुबेर
त्र्यम्बका स्त्री० दुर्गा देवी.
त्र्यम्बर त्रि० त्रण कपडावाळुं, त्रण कनिष्ठवाळुं.
त्र्यरुण पु० ते नामे एक राजर्षि.
त्र्यरुषि त्रि० रोचमान-शुभ्रपृष्ठ-वगेरेथी युक्त गाय वगेरे
त्र्यवि पु० अढार महिनानुं पशु.
त्र्यवि त्रि० त्रैलोक्यव्यापक.
त्र्यब्द न० त्रण वर्ष.
त्र्यब्द त्रि० त्रण वर्षनु.
त्र्यशीत त्रि० त्र्यासीमुं.
त्र्यशीति स्त्री० त्र्यासी, त्र्यासीनी संख्या.
त्र्यशीतितम त्रि० त्र्यासीमुं
त्र्यष्टक न० पाणी मूकवानुं एक स्थान
त्र्यष्टन् त्रि० चोवीस,चोवीसनी संख्यावाळुं.
त्र्यसरेणु पु० त्रसरेणु जुओ.
त्र्यस्र न० त्रिकोण.
त्र्यह पु० त्रण दिवस
त्र्यहस्पर्श पु० त्रण दिवसनो स्पर्श करनार, दिनक्षय
त्र्यहस्पृश पु० एक तिथि के जे त्रण दि-

वसनो स्पर्श करती होय
त्र्यहीन पु० त्रण दिवस साध्य यज्ञ.
त्र्यहैहिक त्रि० जेनी पासे त्रण दिवस निर्वाह पूरतु धन रहेतुं होय ते.
त्र्याक्षायण पु० शिशुपाल के शिवनो पुत्र.
त्र्यायुष न० बाल्य-यौवन-वृद्ध-ए त्रण संबंधी त्रण आयुष.
त्र्यार्षेय पु० त्रण प्रवरवाळुं कोइ गोत्र.
त्र्याहुण पु० एक जातनु पक्षी-विष्किर.
त्र्याहाव पु० ते नामे एक देश.
त्र्याहिक त्रि० त्रण दिवसमा होनार-थनार, त्रण दिवसीयो ताव.
त्र्युदय न० सोम द्रव्य
त्र्युधन् पु० वर्षरूप बळद.
त्र्युषण न० सुंठ-मरी-पीपर-ए त्रण.
त्र्यूषण न० उपरनो अर्थ.
त्र्यृच न० त्रण ऋचाओ.
त्र्येणी स्त्री० त्रण स्थाने काबरचित्रा रंगवाळी स्त्री.
त्व त्रि० भिन्न, अन्य, बीजुं, जूदुं.
त्वककण्डुर पु० व्रण, धाव, सोजो.
त्वक्क्षीरा स्त्री० वंश रोचन.
त्वक्क्षीरी स्त्री० वंश रोचन.
त्वक्छद पु० एक जातनुं झाड.
त्वक्छेद पु० चामडीनु कपावु, छालनुं कपावुं.
त्वक्त न० बख्तर.
त्वक्तरङ्ग पु० खरज, खस, ग्रोळ
त्वक्पञ्चक न० वड वगेरे पांच वृक्षोनी छाल.
त्वक्पत्र न० तज, तेजपत्र.
त्वक्परिपुटन न० छाल काढवी, छोलवुं.
त्वक्पाक पु० चामडीनुं पाकवुं.
त्वक्पारुष्य न० चामडीनी कठोरता.
त्वक्पुष्प न० रोमाच, रुंवाटा उभा थाय छे ते, चामडीमा व्रण.
त्वक्पुष्पिका स्त्री० चामडीमा व्रण
त्वक्पुष्पी स्त्री० चामडीमा व्रण.

त्वक्ष् भ्वा० प० स० सेट् छोलवु, पातळुं करवुं.
त्वक्षस् न० बळ, जोर.
त्वक्षीयस त्रि० दीप्त, तेजस्वी ज्वलंत.
त्वक्सार पु० वांस, तज, शोणवृक्ष, पोलो वांस.
त्वक्सारभेदिनी स्त्री० एक जातनु झाड.
त्वक्सारा स्त्री० वंशरोचन
त्वक्सुगन्ध पु० नारंगी.
त्वक्सुगन्धा स्त्री० एलवालुका नामे एक गंधद्रव्य
त्वक्स्वाद्वी स्त्री० तज.
त्वग् भ्वा० प० स० सेट् जवुं.
त्वगङ्कुर पु० रोमाच.
त्वगस्थिमात्रशेष त्रि० जेमा मात्र हाडका चामडा बाकी रह्यां होय ते.
त्वगाक्षीरी स्त्री० वंशरोचना.
त्वग्गन्ध पु० नारंगी.
त्वग्ज न० रुंवाटु, लोही.
त्वग्दोष पु० कोढनो रोग, खरजवुं.
त्वग्दोषान्त पु० हस्तिकन्द वनस्पति.
त्वग्दोषान्त त्रि० चामडीना दोषो नाश करनार.
त्वग्दोषापह त्रि० चामडीना दोषो दूर करनार.
त्वग्दोषापहा स्त्री० वाकुची नामे वनस्पति.
त्वग्दोषारि पु० हस्तिकन्द वनस्पति.
त्वग्दोषारि त्रि० चामडीना दोषो दूर करनार.
त्वग्दोषिन् त्रि० कोढीयु, खरजवाना रोगवाळुं.
त्वग्भेद पु० घाव, व्रण, क्षत, जखम.
त्वग्भेदक पु० उपरना अर्थ.
त्वग्रोग पु० चामडीनो रोग.
त्वङ्कार पु० तुंकार, तुकारो.
त्वङ्मय त्रि० चामडानुं, चामडामय, छालनुं वस्त्र
त्वच् तु० प० स० सेट् ढांकवु, वींटवु.

त्वच् नामधातु प० अ० सेट् छाल करवी, चामडी लाववी.
त्वच् स्त्री० छाल, चामडी, तज, वल्कल, चामडुं, त्वचा इन्द्रिय.
त्वच न० वल्कल, छाल, तज.
त्वचस् न० त्वचा ईन्द्रियने हितकारक.
त्वचा स्त्री० त्वच् स्त्री० जुओ.
त्वचापत्र न० तज.
त्वचिष्ठ त्रि० अतिशय छालवाळुं, अतिशय चामडीवाळुं.
त्वचिसार पु० वांस.
त्वचिसुगन्धा स्त्री० नानी एलची.
त्वचीयस् त्रि० त्वचिष्ठ जुओ.
त्वच्य त्रि०छालने हितनुं,चामडीने हितकारक.
त्वञ्च् भ्वा० प० अ० सेट् गमन करवुं, जवुं.
त्वत् त्रि० बीजुं, जूदुं.
त्वत्क त्रि० तारुं.
त्वत्तस् अव्य० ताराथी, तुथी.
त्वदीय त्रि० तारुं.
त्वद्विध त्रि० तारा जेवुं.
त्वनुच भ्वा०प० स० सेट् गमन करवुं,जवुं.
त्वनुष रुधा० प० स० वेट् संकोचवुं, संकोच पमाडवो.
त्वन्मय त्रि० तारामय, तुंमय.
त्वम्पदलक्ष्यार्थ पु० वेदांतप्रसिद्ध तुरीय चैतन्य.
त्वम्पदवाच्य पु० तुं पदवाच्य-जीवात्मा.
त्वम्पदवाच्यार्थ पु० जीवात्मा.
त्वम्पदाभिध पु० जीवात्मा.
त्वयता स्त्री० तें आपेल.
त्वर् भ्वा० आ० अ० सेट् त्वरा करवी, वेग करवो, उतावळ करवी.
त्वरण न० उतावळ करवी, वेग करवो, वेग, उतावळ
त्वरमाण त्रि० वेग करतुं, उतावळ करतुं.
त्वरा स्त्री० वेग, उतावळ.
त्वरान्वित त्रि० वेगवाळुं, उतावळवाळुं.
त्वरायण त्रि० उपरना अर्थ.
त्वरायस् कण्ड्वा० प० अ० सेट् त्वर् धातु जुओ.
त्वरावत् त्रि० वेगवाळुं, उतावळुं.
त्वरि स्त्री० त्वरा, वेग, उतावळ.
त्वरित न० सत्वर, शीघ्र.
त्वरित त्रि० वेगवाळु. उतावळीयुं.
त्वरितक पु० एक जातनी डांगेर.
त्वरितगति स्त्री० वेगथी जवुं, उतावळे जवुं.
त्वरितगति त्रि० वेगथी जनार, उतावळी गतिवाळुं.
त्वरितगति स्त्री० ते नामे एक छंद.
त्वरिता स्त्री० ते नामे एक देवी.
त्वरितोदित त्रि० उतावळे कहेल, एकदम बोलेल.
त्वलग पु० एक जातनो पाणीनो साप.
त्वष्ट त्रि० छोलेल, पातळुं करेल.
त्वष्टि पु० ते नामे एक वर्णसंकर जाति.
त्वष्टि स्त्री० छोलवुं, पातळुं करवुं.
त्वष्टीमती स्त्री० विश्वकर्माना अनुग्रहपात्रस्त्री.
त्वष्टृ पु० विश्वकर्मा, देवोनो कारीगर, देवोनो सुथार. चित्रा नक्षत्र, बार आदित्योमांनो एक आदित्य.
त्वष्टृ त्रि० छोलनार, पातळुं करनार.
त्वष्टृमत् पु० वीर्यनो अधिष्ठाता एक देव.
त्वाच त्रि० चामडीनुं, चामडीसंबंधी, छालनुं, छालसंबंधी.
त्वाचप्रत्यक्ष न० चामडीना स्पर्शथी थतुं प्रत्यक्ष ज्ञान.
त्वामृकामा स्त्री० तने इच्छती.
त्वायु त्रि० पोताने माटे तने इच्छनार.
त्वावत् त्रि० तारा जेवुं.
त्वावसु त्रि० तारावडे व्याप्त.
त्वाष्ट्री स्त्री० दुर्गा देवी

त्वाष्ट्र त्रि० त्वष्टा જેનો દેવ હોય તેવું હવિષ વગેરે.
त्वाष्ट्र पु० વૃત્રાસુર, ત્વષ્ટા આદિત્યનો પુત્ર વિશ્વરૂપ
त्वाष्ट्र न० ચિત્રા નક્ષત્ર, સામભેદ.
त्वाष्ट्रभ न० ચિત્રા નક્ષત્ર
त्वाष्ट्री स्त्री० સૂર્યપત્ની-છાયા, ક્ષુદ્ર રથ,ગાડી.
त्विष् भ्वा० उभ० अ० सेट् દીપવું,પ્રકાશવું
त्विष् स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ
त्विषा स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ.
त्विषामीश पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
त्विषामीश्वर पु० ઉપરના અર્થ.
त्विषाम्पति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
त्विषि पु० કિરણ
त्विषित त्रि० પ્રદીપ્ત, જ્વલંત, જ્વલિત.
त्वेषथ त्रि० ઉપરના અર્થ.
त्वेषस् त्रि० દીપ્ત,કાંતિમાન,તેજસ્વી,જ્વલંત.
त्वै अव्य० વિશેષ, વિતર્ક.
त्वोत त्रि० તેં રક્ષા કરેલ.
त्सर् भ्वा० प० स० सेट् વક્ર ગતિ કરવી, વાંકા ચાલવું, વાંકાઇ કરવી, આડાઈ કરવી
त्सरु पु० તરવારની મૂઠ.
त्सारुक त्रि० તરવારના યુદ્ધમાં કુશળ

थ.

थ् વ્યંજનોમાં સત્તરમો દંત્ય વ્યંજન.
थ पु० પર્વત.
थ न० મંગળ, ભય, રક્ષણ.
थ त्रि० ભયથી રક્ષણ કરનાર.
थकार पु० 'થ' વ્યંજનાક્ષર.
थर्व् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું, ચાલવું
थुड् तुदा० प० स० सेट् ઢાંકવું.
थुडन न० ઢાંકવું.
थुत्कार पु० 'થુ થુ' એવો શબ્દ કરવો, થુંકવાનો અવાજ કરવો.
थुथुक्क तना० उभ० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
थुथुकृत् त्रि० 'થુ થુ' એવો શબ્દ કરનાર.
थुध् दिवा० उभ० स० सेट् સ્વચ્છ કરવું,શુદ્ધ કરવું
थुर्व् भ्वा० प० स० सेट् વધ કરવો, મારવું.
थैथै अव्य० 'થૈ થૈ' એ પ્રમાણે અનુકરણ શબ્દ કરવો
थोडन न० ઢાંકવું.
थौणेय त्रि० થાંભલી માટેનું, થાંભલી માટે હિતકારક.

द.

द् વ્યંજનોમાં અઢારમો દંત્ય વ્યંજન.
द पु० પર્વત.
द त्रि० આપેલ, આપનાર.
द न० સ્ત્રી, ભાર્યા.
दंश् भ्वा० प० स० सेट् દશવું, કરડવું.
दंश पु० ડાંસ, મચ્છર, બખ્તર, દશવું, કરડવું, કોપ, સર્પનો દંશ, દાંત, ભૂલ, સાપો, સરગવાનું ઝાડ, તીખાશ, સાડસી, કડછી, ચીપીયો.
दंशक पु० ડાંસ, મચ્છર, એક જાતની માખી
दंशक त्रि० દંશ કરનાર, કરડનાર.
दंशन न० દશવું, કરડવું, બખ્તર.
दंशनाशिनी स्त्री० તેલીયો કીડો.
दंशभीरु पु० પાડો.
दंशभीरुक पु० પાડો
दंशमूल पु० સરગવાનું ઝાડ.
दंशवदन पु० કંક પક્ષી.
दंशित त्रि० દંશેલ કરડેલ,બખ્તર ધારણ કરેલ.

दंशिन् पु० कुतरो.
दंशुक त्रि० दशवाना-करडवाना स्वभाववाळुं.
दंशेर त्रि० अपकार करनार,नुकशान करनार.
दंष्ट्र न० मोटो दात.
दंष्ट्रा स्त्री० दाढ, मोटो दात.
दंष्ट्रानखविष पु० दाढमा अने नखमां जे झेरी होय छे ते-बिलाडो वगेरे.
दंष्ट्रायुध पु० वराह, डुक्कर.
दंष्ट्राल त्रि० दाढोवाळुं.
दंष्ट्राविष पु० जमीन उपरनो सर्प.
दंष्ट्राग्र पु० वराह, डुक्कर.
दंष्ट्रिक त्रि० दाढवाळु.
दंष्ट्रिका स्त्री० दाढ.
दंष्ट्रिन् त्रि० दाढोवाळु.
दंष्ट्रिन् पु० सर्प.
दंसन न० दशवुं, करडवुं.
दंसना स्त्री० कर्म, काम
दंसस् न० कर्म, काम
दंसि पु० कर्म, काम.
दंस्मिष्ठ त्रि० असल काम करनार, असंत देखावडुं, अतिशय शत्रुहिंसक.
दक न० पाणी.
दकलावणिक न० पाणी अने मीठाथी संस्कारी करेल.
दकार्गल न० दगार्गल जुओ.
दकोदर न० जलोदर रोग
दक्ष् भ्वा० आ० अ० सेट् वधवुं,उतावळ करवी.
दक्ष् भ्वा आ० स० सेट् हणवुं, वध करवो, जवुं.
दक्ष पु० दक्षसंहिता करनार एक मुनि, महादेवनो पोठीयो, एक जातनु वृक्ष, अग्नि, शंकर, दक्ष प्रजापति, कुकडो, चित्रक वृक्ष.
दक्ष त्रि० चतुर, होशीआर, कुशळ, विद्वान, योग्य
दक्षकन्या स्त्री० दक्षनी पुत्री, दुर्गा देवी.
दक्षक्रतु पु० दक्ष प्रजापतिए करेल यज्ञ-जेमा शंकरनो भाग कल्प्यो न हतो
दक्षक्रतुध्वंसिन् पु० महादेव, महादेवनो अनुचर वीरभद्र
दक्षजा स्त्री० दक्षनी पुत्री, दुर्गा देवी, अश्विनी वगेरे.
दक्षजानाथ पु० शिव, चंद्र, कपूर.
दक्षजापति पु० उपरना अर्थ.
दक्षतनया स्त्री० दक्षजा जुओ.
दक्षता स्त्री० चतुराइ, होशीआरी डहापण.
दक्षत्व न० उपरना अर्थ.
दक्षपितृ पु० दक्ष प्रजापति जेनो पिता छे ते प्राणाभिमानी एक देव
दक्षयज्ञ पु० दक्षक्रतु जुओ.
दक्षयज्ञविनाशिन् पु० महादेव, वीरभद्र.
दक्षयज्ञविनाशिनी स्त्री० दुर्गा देवी.
दक्षविहित त्रि० दक्षे करेल
दक्षविहिता स्त्री० एक प्रकारनी गीतिका.
दक्षस् न० बळ.
दक्षसावर्णि पु० ते नामे नवमो मनु.
दक्षसुत पु० देव
दक्षसुता स्त्री० दक्षजा जुओ.
दक्षा स्त्री० पृथ्वी
दक्षाध्वर पु० दक्षक्रतु जुओ.
दक्षाध्वरध्वंसक पु० महादेव, वीरभद्र.
दक्षाध्वरध्वंसकृत् पु० उपरना अर्थ.
दक्षाध्वरध्वंसकर्तृ पु० शिव, वीरभद्र
दक्षाय्य पु० गरुड पक्षी, गीध पक्षी.
दक्षाय्य त्रि० वृद्धि पमाडनार, वधारनार.
दक्षिण त्रि० पारकी इच्छानुसार वर्तनार, सरळ, चतुर, डाह्युं, प्रमाणिक, उदार, जमणु.
दक्षिण पु० साहित्यप्रसिद्ध एक नायक, जमणो भाग, दक्षिणाग्नि.
दक्षिणकालिका स्त्री० कालिका देवी.
दक्षिणगोल पु० विषुव रेखाथी ज

२६ રહેલ તુલા વગેરે ७ રાશિ.

दक्षिणतस् અવ્ય० દક્ષિણ દિશામા, જમણી તરફ.

दक्षिणतस्कपर्द પુ०જમણીતરફ શિખાવાળું.

दक्षिणता સ્રી० દક્ષિણપણું, હોંશીઆરી, ડહાપણ.

दक्षिणतीर ન० નદી વગેરેનો દક્ષિણ તરફનો કાંઠો.

दक्षिणत्व ન० दक्षिणता જુઓ, વાણીનો એક ગુણ.

दक्षिणप्रा સ્રી० દક્ષિણ ભાગ વગેરે.

दक्षिणदिक् સ્રી० દક્ષિણ દિશા.

दक्षिणपथ પુ० દક્ષિણ દિશા, જમણો માર્ગ, તે નામે એક દેશ.

दक्षिणपर्वत પુ० મલયાચલ પર્વત.

दक्षिणपश्चात् અવ્ય० નૈર્ઋત ખૂણો.

दक्षिणपश्चिम ત્રિ० દક્ષિણ તથા પશ્ચિમમા વર્તનાર-રહેનાર.

दक्षिणपश्चिमा સ્રી० નૈર્ઋત ખૂણો.

दक्षिणपूर्व ત્રિ० દક્ષિણ-પૂર્વનું, દક્ષિણ-પૂર્વમાં રહેલ.

दक्षिणपूर्वा સ્રી० અગ્નિકોણ-અગ્નિખૂણો.

दक्षिणमानस ન० ગયામાં આવેલું તીર્થ.

दक्षिणमार्ग પુ० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક આચાર, પિતૃયાન માર્ગ.

दक्षिणसमुद्र પુ० દક્ષિણ દિશામાં આવેલ સમુદ્ર-લવણ સમુદ્ર.

दक्षिणस्थ ત્રિ० દક્ષિણ ભાગમાં રહેલ, જમણી બાજુએ રહેલ.

दक्षिणस्थ પુ० સારથિ.

दक्षिणा અવ્ય० દક્ષિણ, દક્ષિણ દિશા, દક્ષિણ દિશાથી, દક્ષિણમાં.

दक्षिणा સ્રી० દક્ષિણ દિશા.

दक्षिणांसव्रणिन् ત્રિ० જમણા ખભા ઉપર વ્રણવાળું.

दक्षिणाग्नि પુ० તે નામે એક યજ્ઞિય અગ્નિ.

दक्षिणाग्र પુ० દક્ષિણ દિશામાં અગ્રભાગવાળો દર્ભ વગેરે.

दक्षिणाचल પુ० મલયાચલ પર્વત.

दक्षिणाचार પુ० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ આચાર.

दक्षिणाचार ત્રિ० દક્ષિણ દિશા તરફ ચાલનાર.

दक्षिणाज्योतिस् પુ० એક જાતનો બકરો.

दक्षिणात् અવ્ય० दक्षिणा અવ્ય० જુઓ.

दक्षिणात्यय ત્રિ० દક્ષિણનું, દક્ષિણ દિશામાં રહેનાર.

दक्षिणान्तिका સ્રી० તે નામે એક છંદ.

दक्षिणापथ પુ० તે નામે એક દેશ.

दक्षिणापथजन्मन् ત્રિ० દક્ષિણાપથ દેશમા જન્મ પામેલ

दक्षिणापर ત્રિ० દક્ષિણ-પશ્ચિમ દિશામા રહેલ, દક્ષિણા આપવામાં તત્પર.

दक्षिणापरा સ્રી० નૈર્ઋતખૂણો.

दक्षिणाप्रवण ત્રિ० દક્ષિણ તરફ નીચું.

दक्षिणाप्रष्टि પુ० બે ઘોડાઓમાથી જમણી બાજુ જોડવા યોગ્ય પુષ્ટ અંગવાળો કોઇ ઘોડો.

दक्षिणाबन्ध પુ० દક્ષિણામા બંધ-અભિમાનપૂર્વક દક્ષિણા આપવી તે.

दक्षिणाभिमुख ત્રિ० દક્ષિણ દિશા તરફ મુખવાળું.

दक्षिणामूर्ति પુ० શિવની એક મૂર્તિ.

दक्षिणामूर्तिक પુ० ઉપરનો અર્થ.

दक्षिणायन ન० સૂર્યનું દક્ષિણ દિશામાં ગમન.

दक्षिणारण्य ન० તે નામે એક જંગલ.

दक्षिणारुस् પુ० શિકારીએ જેના જમણા અંગમાં વ્રણ કર્યું હોય તે મૃગ.

दक्षिणार्ह પુ० દક્ષિણાને યોગ્ય ઋત્વિજ.

दक्षिणावत् ત્રિ० દક્ષિણાવાળું.

दक्षिणावर्त ત્રિ० દક્ષિણાવર્ત શંખ વગેરે, જમણી તરફ આવર્તવાળું, દક્ષિણ દિશામાં રહેલ.

दक्षिणावर्तकी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
दक्षिणावह पु० દક્ષિણનો વાયુ.
दक्षिणावृत् त्रि० दक्षिणावर्त જુઓ.
दक्षिणाशा स्त्री० દક્ષિણ દિશા.
दक्षिणाशानाथ पु० યમરાજ, મંગળ ગ્રહ.
दक्षिणाशापति पु० ઉપરના અર્થ.
दक्षिणाहि अव्य० દૂરનો દક્ષિણ ભાગ.
दक्षिणात् अव्य० દક્ષિણમા, દક્ષિણ દિશામાં.
दक्षिणीय पु० દક્ષિણાને યોગ્ય.
दक्षिणेन अव्य० દક્ષિણ દિશામાં, દક્ષિણ દેશમાં, દક્ષિણ તરફ.
दक्षिणेर्मन् पु० જેને શિકારીએ જમણી બાજુ વણ કરેલ છે તેવો મૃગ.
दक्षिण्य त्रि० દક્ષિણાને યોગ્ય.
दक्षेश्वर न० કાશીમાં દક્ષ પ્રજાપતિએ સ્થાપેલ એક શિવલિંગ.
दगार्गल न० નિર્જળ દેશમા જળપ્રાપ્તિના સાધનરૂપ કોઇ ઉપાય.
दग्ध त्रि० બળેલું, બાળેલું, ભસ્મ કરેલ, તપાવેલ.
दग्ध पु० અમુક કોઈ તિથિ સાથે ચંદ્રાશ્રિત રાશિ.
दग्धकाक पु० એક જાતનો કાગડો-द्रोणकाक
दग्धकाकी स्त्री० એક જાતની કાગડી.
दग्धमन्त्र पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મંત્ર.
दग्धरथ पु० ચિત્રરથ નામે એક ગંધર્વ.
दग्धरुह पु० તિલક વૃક્ષ
दग्धरुहा स्त्री० બ્રહ્મરોહા નામે વનસ્પતિ.
दग्धवर्णक न० એક જાતનું સુગંધી ઘાસ.
दग्धव्य त्रि० બાળવા યોગ્ય, બળવા યોગ્ય.
दग्धा स्त्री० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તિથિ, સૂર્યાશ્રિત દિશા.
दग्धि अव्य० ચાખવું, માખવું.
दग्धिका स्त्री० દાઝેલું અન્ન, બળેલું અન્ન, એક જાતની વનસ્પતિ.
दग्धेष्टका स्त्री० બળેલી ઈંટ.
दग्धोदर त्रि० ભૂખ્યું.
दग्धोदर न० ખાલી પેટ, ભૂખ્યું પેટ. ભૂખ.
दग्ध्वा अव्य० બાળીને, બળીને.
दघ् भ्वा० प० स० સેટ્ ત્યાગ કરવો, રક્ષણ કરવું.
दघ् स्वा० प० स० सेट् ઘાત કરવો, મારી નાખવું.
दच्छद पु० હોઠ.
दण्ड् चु० उभ० स० सेट् દંડ કરવો, શિક્ષા કરવી.
दण्ड पु० न० લાકડી, લાઠી, બ્રાહ્મણને દંડ કરવાનો ઉદ્યમ, દંડ, શિક્ષા, મન્ન, દમવું, શરણે આવેલાનું રક્ષણ વગેરે, દંડતુલ્ય સ્થિતિ, ઝાડનું ડાળું, ઘોડો, ખૂણો, રવૈયો, સૈન્ય, પૃથ્વીનું અમુક માપ, ચાર હાથનો એક દંડ, સૂર્યનો એક પાર્ષદ, યમ, કાળ, અભિમાન, દંડાકાર એક ગ્રહ, સાઠ પળનો એક કાળ.
दण्डक पु० ઈક્ષ્વાકુ રાજાનો એક પુત્ર, નાની લાકડી, તે નામે એક છંદ.
दण्डकन्दक पु० ભૂમિકંદ.
दण्डका स्त्री० દંડકારણ્ય-નામે એક અરણ્ય.
दण्डकाक पु० એક જાતનો કાગડો.
दण्डकाकी स्त्री० એક જાતની કાગડી.
दण्डकारण्य न० दण्डका જુઓ.
दण्डगोरी स्त्री० તે નામે એક અપ્સરા.
दण्डग्रहण न० દંડ લેવો, લાકડી લેવી, સંન્યાસી થવું.
दण्डग्राह त्रि० દંડ ધારણ કરનાર.
दण्डघ्न त्रि० દંડથી ઘાત કરનાર, લાકડીથી મારનાર
दण्डढका स्त्री० દાંડીથી વગાડાતું નગારું.
दण्डताम्री स्त्री० એક જાતનું વાદિત્ર-૪.૭૨.
दण्डदास पु० દંડ ભરવા કરેલ. દાસ.
दण्डधर पु० યમ, કાળ, રાજા.
दण्डधर त्रि० લાકડી ધારણ કરનાર, શિક્ષા કરનાર

दण्डधार પુ૦ યમ, રાજા, કાળ
दण्डधार પુ૦ તે નામે એક રાજા, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
दण्डधार ત્રિ૦ લાકડી ધારણ કરનાર, શિક્ષા કરનાર
दण्डधारक ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
दण्डधारण ન૦ દંડ ધારણ કરવો, સંન્યાસ, શાસન.
दण्डधारिन् ત્રિ૦ दण्डधार ત્રિ૦ જુઓ
दण्डन ન૦ દંડ કરવો,શિક્ષા કરવી,દંડ,સજા.
दण्डनायक પુ૦ રાજા, યમ, સેનાપતિ, ન્યાયાધીશ.
दण्डनीति સ્ત્રી૦ દંડની નીતિ, રાજ્યશાસન માટેની દંડાદિની વ્યવસ્થા, શિક્ષા-સજાનો નિયમ.
दण्डनीय ત્રિ૦ દંડવા યોગ્ય, શિક્ષા કરવા યોગ્ય
दण्डनीयता સ્ત્રી૦ શિક્ષા કરવા યોગ્યપણું, દંડવા યોગ્યપણુ
दण्डनीयत्व ન૦ ઉપરના અર્થ.
दण्डनेतृ પુ૦ રાજા, યમ, દંડનાયક.
दण्डनेतृता સ્ત્રી૦ દંડનાયકપણુ, રાજાપણું, યમપણુ.
दण्डनेतृत्व ન૦ ઉપરના અર્થ.
दण्डप પુ૦ દંડપાલક રાજા, યમ.
दण्डपांशुल પુ૦ દ્વારપાળ, પહેરગીર
दण्डपाणि પુ૦ યમ,કાશીમા એક ભૈરવ,રાજા.
दण्डपात પુ૦ દંડનુ પડવુ, લાકડીનો પ્રહાર.
दण्डपातिन् ત્રિ૦ દંડ કરતું, શિક્ષા કરતુ, લાકડીઓના પ્રહાર કરતું.
दण्डपारुष्य ન૦ તે નામે એક વ્યવહાર-વિષય, તીક્ષ્ણ દંડ, સખ્ત સજા
दण्डपाफ પુ૦ એક જાતનું માછલુ, દ્વારપાળ.
दण्डपालक પુ૦ ઉપરના અર્થ.
दण्डपाशिक પુ૦ ફાંસીએ દેવાનુ કામકરનાર
दण्डपिङ्गलक પુ૦ ઉત્તરમા આવેલો તે નામે એક દેશ
दण्डप्रणयन ન૦ દંડવું, શિક્ષા કરવી
दण्डबल ન૦ સૈન્યબળ.
दण्डबालधि પુ૦ હાથી.
दण्डबाहु ત્રિ૦ દંડાકાર બાહુવાળુ
दण्डबाहु પુ૦ તે નામે કાર્તિકસ્વામીનો એક અનુચર
दण्डभीति સ્ત્રી૦ દંડની બીક, શિક્ષાનો ભય
दण्डभृत् પુ૦ રાજા, યમ,
दण्डभृत् ત્રિ૦ લાકડી ધારણ કરનાર.
दण्डमत्स्य પુ૦ એક જાતનુ માછલુ
दण्डमाणव પુ૦ દંડપ્રધાન મનુષ્ય, દંડ-પ્રધાન બાળક
दण्डमातङ्ग પુ૦ पिण्डतगर જુઓ.
दण्डमार्ग પુ૦ પ્રધાન માર્ગ, ધોરીમાર્ગ રસ્તો, સીધો રસ્તો.
दण्डमानव પુ૦ दण्डमाणव જુઓ.
दण्डमुद्रा સ્ત્રી૦ તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મુદ્રા.
दण्डयत् ત્રિ૦ શિક્ષા કરત, દંડ કરતું.
दण्डयात्रा સ્ત્રી૦ શત્રુને શિક્ષા કરવા માટે પ્રયાણ, સમ્યગ ગમન
दण्डयाम પુ૦ રાજા, યમ, દિવસ, અગસ્ત્યમુનિ.
दण्डयोग પુ૦ દંડવાનો યોગ,શિક્ષાનો સંયોગ.
दण्डरी સ્ત્રી૦ એક જાતનુ ઝાડ
दण्डलेश પુ૦ થોડો દંડ, થોડી શિક્ષા.
दण्डवत् અવ્ય૦ દંડ જેવું, શિક્ષા જેવુ.
दण्डवत् ત્રિ૦ દંડવાળુ, હાથમા લાકડીવાળુ, સૈન્યવાળું.
दण्डवादिन् પુ૦ દ્વારપાળ, ન્યાયાધીશ, સેનાપતિ, દંડ કહેનાર.
दण्डवालधि પુ૦ હાથી.
दण्डवासिन् પુ૦ દ્વારપાળ, એક ગામને દંડવામા અધિકારી-ફોજદાર.
दण्डविकल्प પુ૦ શિક્ષામા મતભેદ.
दण्डविधि પુ૦ શિક્ષા કરવાના કાયદા

दण्डविशेष पु० જૂદી જૂદી શિક્ષાઓ, જૂદા જૂદા દંડ.
दण्डविष्कम्भ पु० રવૈયો બાધવાનો થાભલો
दण्डवृक्ष पु० થોરનું ઝાડ.
दण्डव्यूह पु० તે નામે એક સૈન્યવ્યૂહ.
दण्डसहाय पु० શિક્ષા કરવામા સહાય.
दण्डसेन पु० તે નામે પુરુવંશી એક રાજા.
दण्डस्थान न० શિક્ષા કરવાના સ્થાનો–દશ પ્રકારના છે.
दण्डहस्त न० તગરનું ફૂલ.
दण्डहस्त पु० દ્વારપાળ, છડીદાર.
दण्डाक्ष न० ચંપા નદીની પાસે આવેલુ તીર્થ.
दण्डाजिन न० લાકડી અને ચામડું, શઠતા, લુચ્ચાઈ.
दण्डादण्डि અવ્ય० લાકડીએ લાકડીએ થયેલું યુદ્ધ.
दण्डादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
दण्डापूप पु० તે નામે એક ન્યાય
दण्डार त्रि० દંડને પ્રાપ્ત થયેલ,શિક્ષા પામેલ.
दण्डार पु० મદોન્મત્ત હાથી, કુંભારનો ચાક, એક પ્રકારનું યંત્ર, વાહન.
दण्डार्त न० ચપા નદીની પાસેનુ તીર્થ.
दण्डार्त्त त्रि० દંડથી પીડા પામેલ.
दण्डायतानक पु० સુશ્રુતપ્રસિદ્ધ વાતરોગ.
दण्डासन न० તે નામે એક આસન.
दण्डाहत न० છાશ.
दण्डाहत त्रि० લાકડીથી મારેલ,શિક્ષા કરેલ
दण्डिक त्रि० લાકડી ધારણ કરનાર
दण्डिक पु० એક જાતનુ માછલુ
दण्डिका स्त्री० એક જાતનો દાર, દોરી.
दण्डित त्रि० દંડેલ, શિક્ષા કરેલ
दण्डिन् पु० શિવ, તે નામે એક કવિ, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, યમ, રાજા, દ્વારપાળ, છડીદાર, સૂર્યનો એક પાર્ષદ, સંન્યાસી, એક જાતનું સુગધી ઘસ
दण्डिन् त्रि० દંડવાળું, લાકડીવાળુ.
दण्डिमन् पु० દંડપણું, દંડકર્મ.
दण्डोत्पल न० એક જાતનું ઝાડ, એક જાતનુ માછલું.
दण्डोत्पला स्त्री० સહદેવી વનસ્પતિ, એક જાતનું માછલુ.
दण्ड्य त्रि० દંડવા યોગ્ય, શિક્ષા કરવા યોગ્ય.
दत् पु० દાત.
दत्त त्रि० દીધેલ, આપેલ.
दत्त पु० અત્રિથી અનસૂયામા અવતરેલ દત્તાત્રેય, ગત ઉત્સર્પિણીકાળમા થયેલા આઠમા જૈન તીર્થંકર,સાત્વતવંશી રાજર્ષિ, દેવનો એક પુત્ર, દત્તક છોકરો
दत्त न० દેવું, દાન.
दत्तक पु० ધર્મશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ દત્તક પુત્ર
दत्तकपुत्र पु० ઉપરનો અર્થ.
दत्तवत् त्रि० દીધેલુ, આપેલુ.
दत्तशत्रु पु० અધિદેવ રાજાનો એક પુત્ર.
दत्तशुल्का स्त्री० જેને માટે પૈસા આપવા પડેલા હોય તે કન્યા.
दत्तात्मन् पु० માતા પિતાની નહી હયાતીમાં કે હયાતીમા પોતે પોતાની મેળે કોઇનો પુત્ર થયો હોય તે.
दत्तात्मन् त्रि० જેણે પોતાનો આત્મા કોઇને સોપી દીધો હોય તે.
दत्तात्रेय पु० અનસૂયામા અત્રિ મુનિથી ઉત્પન્ન થયેલ પુત્ર.
दत्तात्रेयेश्वर पु० કાશીમા રહેલ શિવલિંગ.
दत्तादत्त त्रि० દીધેલુ તથા લીધેલુ, દઇને પાછુ લીધેલુ
दत्तादर त्रि० જેણે આદર આપ્યો હોય તે.
दत्तानपकर्मन् न० જેમા દીધેલુ પાછુ લેવાતુ નથી તેનો એક વ્યવહાર
दत्तापहत त्रि० દઇને પાછું લીધેલું
दत्ताप्रदानिक न० અઢાર પ્રકારના વિવાદમાનો એક વ્યવહાર.

दधियारि न० દહીંની આછ.
दधियास्तुका સ્ત્રી० ધમાસો, એક જાતની હળતાલ
दधिवाहन पु० તે નામે એક રાજા.
दधिशोण पु० વાનર.
दधिषाय्य पु० ઘી.
दधिसक्तु पु० બ० દહીં છાટેલો સાથવો.
दधिसर पु० દહીંની તર.
दधिसार पु० માખણ.
दधिस्कन्द पु० તે નામે એક તીર્થ.
दधिस्नेह पु० માખણ.
दधिस्य् नामधातु प० अ० सेट् અતિશય દહીંની લોલુપતા કરવી.
दधिस्वेद पु० છાશ.
धीच पु० તે નામે એક મુનિ-જેનાં હાડકામાંથી ઇન્દ્રનું વજ્ર બનેલું છે.
धीचि पु० ઉપરનો અર્થ.
धीचास्थि न० ઇન્દ્રનું વજ્ર, એક હીરો.
धीच्यस्थि न० ઉપરના અર્થ.
दधृष् त्रि० નિર્લજ્જ, બેશરમ, તિરસ્કાર કરનાર.
दधृष्वणि त्रि० તિરસ્કાર કરનાર, પરાભવ કરનાર.
दध्न पु० તે નામે એક યમ.
दध्यग्र न० દહીંની તર.
दध्यङ् पु० દધીચિ મુનિ.
दध्यन्न न० દહીં છાંટેલું અન્ન.
दध्यस्य् नामधा० प० अ० सेट् दधिस्यधातु જુઓ.
दध्याकर पु० દહીંનો સમુદ્ર.
दध्यानी સ્ત્રી० એક જાતની વનસ્પતિ.
दध्याली સ્ત્રી० એક જાતની લતા.
दध्याह्व पु० કોઠનું ઝાડ.
दध्युत्तर न० દહીંની તર.
दध्युत्तरक न० ઉપરનો અર્થ.
दध्युत्तरग न० દહીંની તર.
दध्युद पु० દહીંનો સમુદ્ર.
दध्युदक पु० દહીંનો સમુદ્ર.
दनायुस् સ્ત્રી० તે નામે એક દક્ષની કન્યા.
दनायु पु० તે નામે એક દાનવ.
दनु સ્ત્રી० તે નામે એક દક્ષની કન્યા-દાનવોની માતા.
दनुज पु० દાનવ.
दनुजद्विष् पु० દેવ.
दनुजारि पु० દેવ.
दनुसूनु पु० દાનવ.
दन्त पु० દાંત, લતામંડપ, કુંજ, પર્વતનો મધ્ય પ્રદેશ, પર્વતનું શિખર, બત્રીસની સંખ્યા, શિખર, દમયંતીનો નાનો ભાઈ.
दन्तक त्रि० દાત સાફ કરવામાં તત્પર.
दन्तक पु० પર્વતનું શિખર, દાંત, એક જાતનો પત્થર, ખડક.
दन्तकर्षण पु० બીજોરૂં.
दन्तकाष्ठ न० દાતણ, એક જાતનું વૃક્ષ.
दन्तकाष्ठक न० દાતણ.
दन्तक्रूर पु० સંગ્રામ, યુદ્ધ.
दन्तघन्तु पु० લીંબુનું ઝાડ.
दन्तकूर पु० તે નામે એક દેશ તે, નામે એક રાજા.
दन्तघर्ष पु० દાંત ઘસવા, દાન કચકવા.
दन्तघात पु० લીંબુનું ઝાડ, એક જાતનો બાળકોનો રોગ.
दन्तचाल पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तचालन पु० ઉપરનો અર્થ.
दन्तच्छद पु० હોઠ.
दन्तच्छदोपमा સ્ત્રી० ધીલોડાંનો વેલો, ઘોલાંનો વેલો.
दन्तजात त्रि० જેને દાંત ઉગેલા હોય તે.
दन्तजाद न० દાંતનું મૂળ.
दन्तदर्शन न० દાન દેખાડવા, યુદ્ધમાં એક બીજા સામે દાંત બતાવવા તે.
दन्तधावन पु० ખેરનું ઝાડ, મુંજકરંજ,

ઝાડ,મોગરાનીનું ઝાડ, દાંત સાફ કરવા તે.
दन्तधावन न० દાતણ.
दन्तपत्र न० એક જાતનો કાનનો દાગીનો, હાથીદાંતનું એક કર્ણભૂષણ.
दन्तपत्र न० કાંસકી.
दन्तपत्रक न० મોગરાનું ફૂલ.
दन्तपत्रिका स्त्री० નાનું મોગરાનું ફૂલ, કર્ણભૂષણ.
दन्तपवन न० દાતણ. દાતણ કરવું, દાંત સાફ કરવા
दन्तपात पु० દાંત પડી જવા.
दन्तपाली स्त्री० દાંતનો અગ્રભાગ.
दन्तपुप्पुटक पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तपुष्प न० મોગરાનું ફૂલ,નિર્મળીનું ફળ.
दन्तफल न० નીર્મળીનું ફળ.
दन्तफल पु० કોઠાનું ઝાડ.
दन्तफला स्त्री० પીપર
दन्तबीज पु० દાડમનું ઝાડ.
दन्तबीजक पु० ઉપરનો અર્થ.
दन्तभाग पु० હાથીનો તેના મુખથી ખાંધ સુધીનો ભાગ, દાંતનો ભાગ.
दन्तभेद पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तमल पु० દાંતનો મેલ.
दन्तमांस न० દાંતની આસપાસ વળગેલું માંસ.
दन्तमूल न० એક જાતનો દાંતનો રોગ, દાંતનું મૂળ.
दन्तमूलिका स्त्री० दन्तीफल નામે એક ઝાડ.
दन्तमूलीय त्रि० દાંતના મૂળ ભાગમાં હોનાર-થનાર, તવર્ગ વગેરે.
दन्तरोग पु० દાંતનો રોગ.
दन्तलेखक त्रि० દાંત ખોતરનાર .
दन्तवक्त्र पु० તે નામે એક રાક્ષસ રાજા
दन्तवल्क पु० દાંતને ઢાંકનાર આગળીરૂપ માંસ.
दन्तवर्ति स्त्री० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ દાંતની વર્તિકા.
दन्तवर्तिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दन्तवस्त्र न० હોઠ.
दन्तवासस् न० હોઠ.
दन्तवीज पु० દાડમનું ઝાડ.
दन्तवीजक पु० દાડમનું ઝાડ.
दन्तवेष्ट पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तवैदर्भ पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तव्यसन न० દાંતમાં દુઃખ, દાંતમાં પીડા, દાંત હાલવા.
दन्तशङ्कु पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક હથિઆર.
दन्तशठ पु० બીજોરૂં,કોઠું, નારંગી,ખટાશ.
दन्तशठा स्त्री० આંબલીનું ઝાડ.
दन्तशब्द पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तशर्करा स्त्री०એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तशाण पु० દંતમંજન ચૂર્ણ.
दन्तशुद्धि स्त्री० દાંત સાફ કરવા તે.
दन्तशूल न० દાંતની વેદના.
दन्तशोफ पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तश्लिष्ट त्रि० દાંતમાં ભરાઇ ગયેલ.
दन्तसक्त त्रि० ઉપરનો અર્થ.
दन्तसिरा स्त्री० દાંતનાં પેઢાં.
दन्तहर्ष पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दन्तहर्षक पु० બીજોરૂં.
दन्तहर्षण पु० બીજોરૂં.
दन्ताग्र न० દાંતનો અગ્રભાગ.
दन्ताग्रीय त्रि० દાંતના અગ્રભાગમાં હોનાર થનાર.
दन्ताघात पु० લીંબુ, દાંતવડે પ્રહાર કરવો, બચકું ભરવું.
दन्ताद पु० એક જાતનો રોગ-જેથી દાંત ખવાઇ જાય છે.
दन्तादन्ति त्रि० દાંતે દાંતે પ્રહાર કરી થયેલું યુદ્ધ.
दन्तायुध पु० ભુંડ, ડુક્કર
दन्तायुधी स्त्री० ભુંડણી ડુક્કરી.
दन्तार्बुद पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.

ઋષિ, વિદર્ભપતિ ભીમરાજાનો પુત્ર.
दमनक પુ૦ ગોગરાનું ઝાડ, તે નામે છંદ.
दमनपूर्णिमा સ્ત્રી૦ ચૈત્ર શુદિ પૂનેમ.
दमनी સ્ત્રી૦ અગ્નિદમની વૃક્ષ.
दमनीय ત્રિ૦ દમવા યોગ્ય, શિક્ષા કરવા યોગ્ય, દંડવા યોગ્ય.
दमन्य् નામધા૦ પ૦ અ૦ સેટ્ દમન કરનારની પેઠે વર્તવું.
दमभगिनी સ્ત્રી૦ દમયંતી.
दमयत् ત્રિ૦ શાસન કરતું, શિક્ષા કરતું, દમન કરતું, વશ કરતું.
दमयन्ती સ્ત્રી૦ વિદર્ભપતિ ભીમ રાજાની પુત્રી–દમયંતી.
दमयितृ ત્રિ૦ દમનાર, શિક્ષા કરનાર, વશ કરનાર.
दमयितृ પુ૦ વિષ્ણુ.
दमस्वसृ પુ૦ દમયંતી.
दमाय् નામધા૦ પ૦ અ૦ સેટ્ પોતાને દમવાની ઈચ્છા કરવી
दमित ત્રિ૦ દમેલ, દમન કરેલ, શિક્ષા કરેલ, વશ કરેલ.
दमिन् ત્રિ૦ દમનાર, શિક્ષા કરનાર, વશ કરનાર.
दमिन् ન૦ સમુદ્ર અને નદીના સમાગમરૂપ દક્ષિણમાં આવેલું એક તીર્થ.
दमुनस् પુ૦ અગ્નિ, શુક્રાચાર્ય, ચિત્રક વૃક્ષ.
दमुनस् ત્રિ૦ દમનાર, શિક્ષા કરનાર, વશ કરનાર.
दमूनम् ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
दमूनस् પુ૦ दमुनस् પુ૦ જુઓ.
दमे અવ્ય૦ ઘર.
दम्पती પુ૦ દ્વિ૦સ્ત્રીપુરૂષનું યુગલ,પતિપત્ની.
दम्भ પુ૦ કપટ, શઠતા, લુચ્ચાઇ, પોતે અધાર્મિક હોય છતા ધાર્મિકરૂપે જણાવવું, ડોળ, પાખંડ,ધતીંગ,ગર્વ,અભિમાન.
दम्भक ત્રિ૦ ઠગનાર, છેતરનાર, ઢોંગ કરનાર, ગર્વ કરનાર, પાખંડી.
दम्भचर्या સ્ત્રી૦ ઢોંગ, પાખંડ.
दम्भन ન૦ ઠગાઈ કરવી, ડોળ કરવો, ગર્વ કરવો.
दम्भिन् ત્રિ૦ ડોળી, ઢોંગી, શઠ, લુચ્ચું, અભિમાની, કપટી.
दम्भोद्भव પુ૦ તે નામે એક ચક્રવર્તી રાજા.
दम्भोद्भव ત્રિ૦ ડોળથી ઉત્પન્ન થનાર, પાખંડથી ઉત્પન્ન થવા યોગ્ય, શિક્ષા પાત્ર.
दम्भोलि પુ૦ ઇન્દ્રનું વજ્ર, હીરો.
दम्य ત્રિ૦ દમવા યોગ્ય, દમન કરવા યોગ્ય, વશ કરવા યોગ્ય, શિક્ષાપાત્ર.
दम्य પુ૦ જેની ભાર ઉંચકવાની અવસ્થા પ્રાપ્ત થઇ હોય તેવો જુવાન બળદ, હરકોઈ બળદ.
दय् ભ્વા૦ આ૦ સ૦ સેટ્ દયા કરવી, ગમન કરવું, જવું, દાન કરવું, વધ કરવો, પાળવું, રક્ષણ કરવું.
दय પુ૦ દયા, કરૂણા, કરૂણ રસ.
दयमान ત્રિ૦ દયા કરતું, રક્ષણ કરતું, વધ કરતું, જતું
दया સ્ત્રી૦ દયા, અનુકંપા, કરૂણા, પારકું દુખ દૂર કરવાની ઇચ્છા.
दयाकूट પુ૦ બુદ્ધ દેવ.
दयाल પુ૦ કિનારાનું તૂટી પડવું.
दयालु ત્રિ૦ દયાળુ, કૃપાળુ.
दयालुता સ્ત્રી૦ દયાળુપણું.
दयालुत्व ન૦ દયાળુપણું.
दयावत् ત્રિ૦ દયાવાળું.
दयावीर પુ૦ દયાયુક્ત વીર રસ, દયાયુક્ત વીર રસવાળો કોઇ નાયક.
दयित પુ૦ પતિ, સ્વામી.
दयित ત્રિ૦ પ્રિય, વહાલું.
दयिता સ્ત્રી૦ પ્રિયા, ભાર્યા, સ્ત્રી.

दयिताधीन त्रि० स्त्रीने वश स्त्रीना स्वाधीनमां रहेल

दयित्नु त्रि० दयाळु, अनुकंपावान

दयू त्रि० क्रीडा करनार, रमनार, खेलनार

दर अव्य० थोडुं, अल्प

दर पु० न० भय, बीक, खाडो

दर पु० गुफा, दर, शंख

दरक त्रि० बीरु, बीकण

दरकण्टिका स्त्री० शतावरी वनस्पति

दरणि पु० नदी वगेरेना मीनाराने तूटी पडवुं

दरणि स्त्री० उपरना अर्थ.

दरणी स्त्री० दरणि जुओ

दरथ पु० खाडो, दिशाओमां केनाकुं

दरद् स्त्री० हृदय, काठो किनारो

दरद् पु० पर्वत, प्रपात, अंतर, भय बीक, म्लेच्छजाति

दरद त्रि० भयदायक, भयकर

दरद पु० न० हिंगलोक, हीगळो

दरद पु० म्लेच्छ जाति, भय

दरवर पु० भगवान विष्णुनो शंख पाचजन्य

दरविदलित त्रि० थोडुं चीरायेल, थोडुं भागेल-तुटेल

दरसान पु० द्योत-प्रकाश

दरा स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ

दरि स्त्री० गुफा, दर, बाकुं, कोतर

दरि पु० तक्षक नागना कुळमां उत्पन्न थयेलो एक साप

दरित त्रि० भय पामेल, चीरायेल, फाटेल, तुटेल

दरितृ त्रि० फाडी नाखनार, चीरी नाखनार

दरिद्र त्रि० दरिद्री, निर्धन, दुःखी

दरिद्रता स्त्री० दरिद्रपण

दरिद्रत्व न० दरिद्रपणुं

दरिद्रा अदा० प० अ० सेट् दरिद्र थवुं, निर्धन थवुं दुःखी थवुं

दरिद्रित त्रि० दरिद्र थयेल, निर्धन थयेल.

दरिद्रितृ त्रि० दरिद्र, थनार, निर्धन थनार

दरिन् त्रि० भीरु बीकण, चीरी नाखनार, फाडी नाखनार

दरी स्त्री० दरि स्त्री० जुओ

दरीत त्रि० फाडी नाखेल, चीरी नाखेल

दरीतृ त्रि० फाडी नाखनार चीरी नाखनार

दरीभू स्त्री० गुफानी जमीन, गुफानो प्रदेश

दरीभृत् पु० पर्वत

दरीभृत् त्रि० गुफावाळुं, बाकावाळुं

दरीमत् पु० पर्वत

दरीमत् त्रि० गुफावाळुं, बाकावाळुं

दरीवत् अव्य० गुफा जेवुं

दरोदर पु० रमवानो पासो

दर्तृ त्रि० चीरी नाखनार, फाडी नाखनार

दर्तृनु त्रि० फाडी नाखनार, चीरी नाखनार.

दर्दर पु० पर्वत

दर्दर त्रि० लगार भागेलुं, थोडुं तुटेलुं वासणुं वगेरे

दर्दराम्र पु० एक जातनुं मरीयाण

दर्दरार्द्र न० एक जातनुं अंजन

दर्दरीक न० एक जातनुं वादित्र

दर्दरीक पु० मेघ, देडको, मोथ

दर्दुर न० एक जातनुं वादित्र गामडानो समूह

दर्दुर पु० ते नामे एक पर्वत, मेघ, मोथ, ते नामे एक देश, ते नामे एक राक्षस.

दर्दुरक पु० एक जातनुं वादित्र देडको मेघ, ते नामे एक पहाड, एक राक्षस

दर्दुरच्छदा स्त्री० ब्राह्मी वनस्पति

दर्दुरपुत्र पु० एक जातनुं वादित्र

दर्दुरा स्त्री० दुर्गा देवी दाग

दर्दू पु० दादरनो रोग

दर्द्रुघ्न पु० चक्रमर्द वृक्ष

दर्द्रुघ्न त्रि० दादरनो नाश करनार

दर्द्रुण त्रि० दद्रुण जुओ

दर्द्रुनाशिनी स्त्री० एक जातनी वनस्पति

दर्दुरोगिन् त्रि० દાદરના રોગવાળું.
दर्द्रू पु० दर्दु पु० જુઓ.
दर्द्रूघ्न पु० दद्रुघ्न पु० જુઓ.
दर्द्रुघ्न त्रि० दद्रुघ्न त्रि० જુઓ.
दर्द्रूण त्रि० दद्रुण જુઓ.
दर्द्रूनाशिनी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
दर्प ગર્વ, અહંકાર, એક પ્રકારની ચિત્તવૃત્તિ, હર્ષથી થનારો ગર્વ, એક જાતનો મૃગ, ગરમી, ઉચ્છૃંખલતા, ધર્મમર્યાદા ઓળંગવી તે, ઉત્સાહ, કસ્તૂરી.
दर्पक पु० મોહક, કામદેવ, સિંહ, કસ્તૂરી.
दर्पक त्रि० ગર્વ કરનાર, મોહ કરનાર.
दर्पघ्न त्रि० ગર્વનો નાશ કરનાર.
दर्पण पु० દર્પણ, આયનો, આરીસો, તે નામે એક પર્વત, તે નામે એક નદ.
दर्पण न० નેત્ર, આંખ.
दर्पद त्रि० ગર્વદાયક, ગર્વનાશક.
दर्पद पु० વિષ્ણુ.
दर्पध्मात त्रि० ગર્વથી ફૂલેલ, ગર્વપૂર્ણ.
दर्पपत्र पु० કાશ–કાસડો ઘાસ.
दर्पपत्रक पु० ઉપરનો અર્થ.
दर्पह त्रि० ગર્વનો નાશ કરનાર.
दर्पहन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
दर्पहन् पु० વિષ્ણુ.
दर्पारम्भ पु० ગર્વનો આરંભ.
दर्पिन् त्रि० ગર્વવાળું, અહંકારી.
दर्पोपशांति स्त्री० ગર્વની શાંતિ, અહંકાર ઉતરી જવો તે.
दर्भ पु० દર્ભ, દાભ નામે ઘાસ.
दर्भट न० એકાંત ગૃહ, ઓરડો.
दर्भपत्र पु० કાશ, કાસડો
दर्भपत्रक पु० ઉપરનો અ
दर्भपुष्प पु એક જાતનો ર
दर्भमय त्रि० દાભનું, દર્ભ
दर्भमूल न० [illegible] ગીયું.
दर्भमला [illegible]

दर्भर त्रि० દાભની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
दर्भानूप पु० દાભથી ભરપૂર નિર્જળ પ્રદેશ.
दर्भाह्वय पु० મુંજ ઘાસ.
दर्भि पु० તે નામે એક ઋષિ.
दर्म त्रि० ચીરી નાખનાર, ફાડી નાખનાર.
दर्य त्रि० ભયનું સાધન.
दर्व पु० રાક્ષસ, હિંસા.
दर्व त्रि० હિંસક.
दर्वक पु० કડછો, કડછી.
दर्वट पु० ફોજદાર, કોટવાળ.
दर्वरीक पु० ઇન્દ્ર, વાયુ, એક વાદિત્ર.
दर्वा स्त्री० ઉશીનર નામના રાજાની સ્ત્રી.
दर्वि स्त्री० કડછી, સર્પની ફેણ.
दर्विका स्त्री० કડછી.
दर्विहोम पु० કડછીવડે હોમ.
दर्वी स्त्री० કડછી, સર્પની ફેણ.
दर्वीकर पु० સર્પ.
दर्वीसंक्रमण न० તે નામે એક તીર્થ.
दर्वीहोम पु० કડછીવડે હોમ.
दर्श पु० અમાસ તિથિ. અમાસને દિવસે કરવાનો યજ્ઞ, દર્શન, દૃષ્ટિ, દૃષ્ટિવિષયક જ્ઞાન.
दर्शक त्रि० દેખાડનાર, દેખનાર, જોનાર, નિપુણ, કુશળ, હોંશીઆર, પ્રધાન, મુખ્ય.
दर्शक पु० દ્વારપાળ, જોવાને, દેખવાને, દેખાડવાને.
दर्शत पु० સૂર્ય, ચંદ્ર, આકડાનું ઝાડ, કપૂર.
दर्शत त्रि० જોવા યોગ્ય, દર્શન કરવા યોગ્ય, દેખાવડું.
दर्[illegible] નેત્ર, સ્વપ્ન, બુદ્ધિ, ધર્મ, દર્પણ, [illegible] વર્ણ, દેખવું, જોવું, [illegible] ષડ્દર્શન, શોભવું, શોભા [illegible] સંપ્રદાય, ધાર્મિક
द[illegible] [illegible]રનો સાક્ષી
दर्शनम[illegible] [illegible]શીપણું,
नगी[illegible]

दर्शनी स्त्री० दुर्गा देवी.
दर्शनीय त्रि० दर्शन करवा योग्य, जोवा योग्य, देखावडुं, सुंदर.
दर्शनीयमानिन् त्रि० पोताने देखावडुं माननार, डोळी, दंभी.
दर्शप पु० एक प्रकारनी देवजाति.
दर्शयामिनी स्त्री०अमासनीरात,अंधारीरात.
दर्शयितुकाम त्रि० देखाडवाने इच्छतुं, बताववाने इच्छतुं.
दर्शयितृ त्रि० दर्शन करनार, जोनार, देखाडनार, बतावनार.
दर्शयित्वा अव्य० देखाडीने, बतावीने.
दर्शयितृ पु० द्वारपाळ, देखाडनार- भोमीयो.
दर्शयिष्यत् त्रि०देखाडतुं,बतावतुं,समजावतुं.
दर्शविपद् पु० चन्द्र, कपूर.
दर्शित त्रि०देखाडेल, प्रकट करेल,समजावेल.
दर्शिन् त्रि० देखनार, बतावनार, समजावनार, प्रकट करनार, विवेचन करनार.
दर्शिवन् त्रि० देखनार, जोनार.
दर्शिवस् त्रि उपरना अर्थ.
दल् चु० उभ० स०.सेट् दळवुं, फाडवुं,भेदवुं, तोडवुं, विकास करवो.
दल् भ्वा० प० स० सेट् उपरना अर्थ.
दल न० उंचाई, टुकडो, पांदडुं, वन, तमालपत्र, अर्धुं, फाडवुं, तरवारनुं म्यान, समूह, ढग, कापवुं, भेदवुं, तोडवुं, सैन्य, लश्करी टुकडी.
दलकपाट पु० फूलनी पांखडी.
दलकोप पु० मोगरानुं झाड.
दलत् त्रि० फाडतुं, चीरतुं, तोडतुं, भेदतुं.
दलनृ त्रि० बे भाग करनार, चीरनार, फाडनार, तोडनार.
दलन न० फाडवुं, तोडवुं, भेदवुं, चीरवुं.
दलन त्रि० फाडनार, चीरनार, बे भाग करनार, तोडनार.
दलनिर्मोक पु० भोजपत्रनुं झाड.
दलनी स्त्री० माटीनुं ढेफुं.
दलप न० प्रहार करवो, युद्ध, सोनुं.
दलप त्रि० वीदारनार, चीरनार, तोडनार, फाडनार, भेदनार.
दलप पु०,सेनापति, समूहनो नेता, नायक, आगेवान.
दलपुष्पा स्त्री० केवडानुं झाड-केतकी.
दलमालिनी स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ.
दलमाली स्त्री० एक जातनुं शाक-कोबीचकोबी.
दलशस् अव्य० पांदडे पांदडे, टुकडेटुकडा.
दलशाली स्त्री० दलमाली जुओ.
दलसारिणी स्त्री० दलमालिनी जुओ.
दलसूचि स्त्री० कांटो.
दलसूची स्त्री० कांटो.
दलस्नसा स्त्री०पांदडाना रेसा,पांदडांनी रेखा.
दलाढक पु० रानी तल, गेरु, फीण, खाइ, नागकेसर, मोगरो, हाथीनो कान, मोटो पवन, मावत, चमेली, वाछरडो.
दलाढ्य त्रि० घणुंज मोटुं.
दलाढ्य पु० कादव-पतरीओरूपे बनेलो कादव.
दलाढ्य त्रि० पांदडांवाळुं.
दलाढ्यक पु० मोगरो.
दलामल न० एक जातनी वनस्पति.
दलाम्ल न० लूणीनी भाजी.
दलाह्व पु० नागर वेल.
दलाह्वय पु० नागर वेल.
दलि स्त्री० माटीनुं ढेफुं.
दलि पु० माटीनुं ढेफुं.
दलिक पु० लाकडुं.
दलित त्रि० विकसेल, खीलेल, उघडेल, खंडित थयेल, भागेल, चीरायेल, तुटेल, बे भागमां करेल.
दलिन् त्रि० बे भागवाळुं, तुटेलुं भांगेलुं, चीरायलुं.

दली स्त्री० माटीनुं ढेफुं.
दलेगन्धि पु० सातपुडानुं झाड.
दलोद्भव त्रि० पांदडामांथी उत्पन्न थयेल.
दलोद्भव न० एक जातनुं मध, एक दारू.
दल्भ पु० कपट, पाप, दगो, ठगाइ, ते नामे एक ऋषि, चक्र, पैडुं.
दल्मि पु० इन्द्र, इन्द्रनुं वज्र.
दल्मिमत् पु० इन्द्र.
दल्य त्रि० पांदडानी समीपनो प्रदेश वगेरे.
दव पु० वन, वननो अग्नि-दावानळ, ताप, संताप.
दवथु पु० ताप, संताप
दवदग्ध त्रि०वनमां बळेल,दावानळथी बळेल.
दवदग्धक न० एक जातनुं घास.
दवदहन पुं० दावानळ.
दवयत् पु० दूर करतुं.
दवाग्नि पु० दावानळ.
दवि नामाधतु प० स० सेट् दूर करवुं.
दविष्ठ त्रि० अत्यंत दूर.
दवीयस् त्रि० अत्यंत दूर.
दंश् चु० उभ० स० सेट् दीपवुं, प्रकाशवुं.
दंश् चु० आ० स० सेट् दशवुं, करडवुं.
दंश् भ्वा० प० स० सेट् दशवुं, करडवुं.
दशक त्रि० दश जेटलुं, दशनी संख्या.
दशकण्ठ पु० रावण.
दशकण्ठजित् पु० रामचंद्र.
दशकन्ध पु० रावण
दशकन्धर पु० रावण
दशकन्धरजित् पु० रामचंद्र.
दशकर्मन् न० गर्भाधानथी आरंभी स्मशान सुधीनुं दश प्रकारनुं कर्म.
दशकामजव्यसन न० स्वेच्छाथी उत्पन्न थनारां दशव्यसन-जुगार, दिवसे निद्रा, छीनाळुं, मत्तपणुं, शिकार, ओछते माणे हेवो, नृत्य, गायन, वाद्य, दंभ.
दशकुलवृक्ष पु०तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध दश वृक्षो.
दशक्षीर न० दश प्रकारनुं दूध-गायनुं, भेंसनुं, बकरीनुं, उंटडीनुं, गाडरनुं, घोडीनुं, मनुष्य स्त्रीनुं, हाथणीनुं, मृगलीनुं अने गधेडीनुं दूध.
दशगुण न० दशगणुं.
दशग्रन्थ पु० ब० वेदसंहिता, वेद, ब्राह्मण, शिक्षा, कल्प, व्याकरण, निघंटु, छंद अने निरुक्त-ए दश ग्रंथ.
दशग्रामपति पु० दश गामनो धणी.
दशग्रामिक पु० दश गामनो धणी.
दशग्रामिक त्रि० दश गामनी पासेनो प्रदेश वगेरे.
दशग्रामिन् पु० दश गामनो धणी.
दशग्रीव पु० रावण.
दशज्योति पु० सुभ्राज राजानो एक पुत्र.
दशज्योतिस् पु० उपरनो अर्थ.
दशत् स्त्री० दशनी संख्या-दशनो वर्ग.
दशतम त्रि० दशमुं.
दशतय त्रि० दशनी संख्यावाळुं, दश.
दशति स्त्री० सोनी संख्या.
दशदशिन् त्रि० सोगणुं.
दशधा अव्य० दश प्रकारे.
दशन् त्रि० दश, दशनी संख्या.
दशन न० बख्तर.
दशन पु० पर्वतनुं शिखर.
दशन पु० न० दांत.
दशनच्छद पु० होठ.
दशनपद न० दंतक्षतनुं स्थान, दांतना करडनी नीशानी.
दशनबीज पु० दाडमनुं झाड.
दशनवासस न० होठ.
दशनविहीन त्रि० दांतवगरनुं.
दशनबीज पु० दाडमनुं झाड.
दशनांशु पु० दांतनुं किरण.
दशनाङ्क पु० दशनपद जुओ.
दशनाढ्य त्रि० दांतवाळुं.

दशनाढ्या स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ બૂટી
दशनोच्छिष्ट न० ચુંબન, નિશ્વાસ
दशनोच्छिष्ट त्रि० દાંતવડે એઠું
दशप पु० દશ ગામડાનો કોઈ અમલદાર વગેરે
दशपञ्चतपस् पु० ઇન્દ્રિયજયપૂર્વક પંચાગ્નિ તપ કરનાર.
दशपारमिताधर पु० બુદ્ધ દેવ
दशपुर न० એક જાતની મોથ
दशपुर पु० માળવા દેશનો અમુક ભાગ
दशपुरुष न० દશ પુરૂષો
दशपूर न० એક જાતની મોથ.
दशपूर पु० માળવા દેશનો અમુક એક ભાગ
दशपेय पु० એક જાતના યાગ
दशबल पु० બુદ્ધ દેવ,
दशबाहु स्त्री० દશ ભુજાવાળી દુર્ગા દેવી
दशभुजा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दशभूमिग पु० બુદ્ધ દેવ
दशभूमीश पु० બુદ્ધ દેવ
दशम त्रि० દશમું
दशमभाव पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દશમું સ્થાન
दशमहाविद्या स्त्री० તન્ત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ દશ મહાવિદ્યાઓરૂપ દશ દેવીઓ
दशमाल न० દશ માળાઓ
दशमालिक पु० તે નામે એક દેશ
दशमालिक पु० ब० દશમાલિક દેશના રાજાઓ, દશમાલિક દેશના રહેવાસીઓ
दशमाली स्त्री० દશ માળાઓ
दशमास्य त्रि० દશ મહિનાના ગર્ભમાં રહેલ
दशमिन् त्रि० અત્યંત વૃદ્ધ—નેવું વર્ષથી ઉપર અવસ્થાનું
दशमी स्त्री० કામની છેલ્લી અવસ્થા, દશમ તિથિ, મનુષ્ય આયુષના સો વર્ષ પૈકી છેલ્લા દશ વર્ષ
दशमीगत त्रि० અત્યન્ત વૃદ્ધ—નેવું વર્ષ ઉપરની અવસ્થાવાળું
दशमीस्थ त्रि० અત્યંત વૃદ્ધ, કામની છેલી અવસ્થાને પામેલ
दशमुख पु० રાવણ
दशमुखरिपु पु० રામચંદ્ર
दशमुखा स्त्री० દશ મુખવાળી દેવી.
दशमुखान्तक पु० રામચન્દ્ર
दशमूत्रक न० દશ પ્રકારના મૂત્ર—ગાયનું, ભેંસનું, બકરીનું, ઘેટીનું, ઘોડીનું, હાથણીનું, ગધેડીનું, મૃગલીનું અને મનુષ્ય સ્ત્રીનું મૂત્ર.
दशमूल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક પાચન ઔષધ.
दशमूलघृत न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ ઘી.
दशमूलतैल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ તેલ.
दशमूलषट्पलघृत न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ એક ઘી.
दशमूलाद्यघृत न० ઉપરનો અર્થ
दशयोग पु० વિવાહ વગેરેમાં ત્યાજ્ય જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
दशरथ पु० સૂર્યવંશી એક રાજા, રામચંદ્રનો પિતા
दशरथतनय पु० રામચંદ્ર
दशरथतनूज पु० રામચંદ્ર
दशरथपुत्र पु० રામચંદ્ર
दशरथसुत पु० રામચંદ્ર.
दशरथसूनु पु० રામચંદ્ર
दशरथात्मज पु० રામચંદ્ર.
दशरश्मिशत पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दशरात्र पु० દશ દિવસસાધ્ય એક યજ્ઞ.
दशरूपक न० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક ગ્રંથ
दशरूपभृत् पु० વિષ્ણુ
दशलक्षण न० દશ લક્ષણો
दशलक्षणक पु० ધૃતિ—ક્ષમા દમ અસ્તેય-શૌચ-ઇન્દ્રિયનિગ્રહ-બુદ્ધિ—વિદ્યા—સત્ય—અક્રોધ—એ દશ લક્ષણવાળો ધર્મ
दशवाजिन् पु० ચંદ્ર, કપૂર

दशवार्षिक त्रि० દશ વર્ષનું, દશ વર્ષમાં હોનાર-થનાર.
दशविध त्रि० દશ પ્રકારનું.
दशवीर न० તે નામે એક સૂત્ર.
दशव्रज पु० તે નામે એક ઋષિ
दशशत न० એક હજાર, હજારની સંખ્યા.
दशशतरश्मि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दशशतांघ्रि स्त्री० શતમૂલી, શતાવરીવનસ્પતિ
दशश्वेतवाजिन् पु० ચંદ્ર, કપૂર
दशसत्ता स्त्री० સામવેદનો અમુક ભાગ.
दशसहस्र न० દશ હજાર
दशसाहस्र न० દશ હજાર
दशसाहस्रिक त्रि० દશ હજારના પ્રમાણનો ભાગ વગેરે.
दशस्य् નામધાતુ प० अ० सेट् દાનની ઇચ્છા કરવી.
दशहरा स्त्री० ગંગાનો જન્મ-દિવસ-જેઠ શુદ દશમ.
दशा स्त्री० અવસ્થા, દીવાની દીવેટ, ચિત્ત, મન, જન્મ વગેરે અવસ્થાઓ, કામકૃત દશ અવસ્થાઓ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ગ્રહોનો ભોગ્ય કાલ, સ્થિતિ, હાલત, કપડાનો છેડો, કિનાર.
दशाकर्ष पु० દીવો
दशाकर्ष पु० ब० વસ્ત્રનો છેડો
दशाकर्षा स्त्री० વસ્ત્રનો છેડો, કિનાર.
दशाकर्षिन् पु० દીવો.
दशाक्षर न० દશ અક્ષરનો 'પંક્તિ' નામે એક છંદ.
दशाक्षर त्रि० દશ અક્ષરવાળું
दशाक्षरी स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક મંત્ર
दशाङ्गधूप पु० એક પ્રકારનો ધૂપ
दशाङ्गुल न० ઉપર દશ આંગળીઓ જેવી રખાતાનું એક કૃપ.
दशाङ्गुल त्रि० દશ આગળ પ્રમાણનું દશ આંગળનું
दशाधिपति पु० સૂર્ય વગેરે ગ્રહ, જમાદાર.
दशानन पु० રાવણ.
दशानिक पु० દંતીવૃક્ષ.
दशान्त पु० વૃદ્ધાવસ્થા, દીવેતનો છેડો.
दशामय पु० રૂદ્ર દેવ.
दशापवित्र न० શ્રાદ્ધ વગેરેમાં અપાતો વસ્ત્રનો ટુકડો.
दशारुहा स्त्री० એક જાતની મોથ.
दशार्ण पु० તે નામે એક દેશ.
दशार्ण पु० ब० દશાર્ણ દેશનો રાજા, દશાર્ણ દેશના રહેવાસીઓ.
दशार्णक पु० દશાર્ણ દેશ
दशार्णा स्त्री० તે નામે એક નદી.
दशार्णयु पु० પુરૂવંશી ગૈદ્રાશ્વ રાજાનો પુત્ર.
दशार्द्ध न० પાંચ પાંચની સંખ્યા.
दशार्ह पु० ક્રોષ્ટુવંશી ધૃષ્ટધુમ્ન રાજાનો એક પુત્ર, વિષ્ણુ, યાદવ લોકોનો દેશ.
दशार्ह त्रि० હરકોઈ યાદવવંશી.
दशावतार पु० વિષ્ણુ.
दशाविशेष पु० અમુક કોઇ દશા, અમુક કોઇ હાલત, અમુક કોઇ અવસ્થા.
दशाश्व पु० ચંદ્ર, કપૂર
दशाश्वमेध न० કાશીમાં આવેલું તીર્થ.
दशाश्वमेधिक न० ઉપરનો અર્થ.
दशास्थिति स्त्री० અમુક દશા, અમુક હાલત.
दशास्य पु० રાવણ
दशास्यजित् पु० રામચંદ્ર.
दशास्यनिषूदन पु० રામચંદ્ર
दशास्यरिपु पु० રામચંદ્ર
दशास्यशत्रु पु० રામચંદ્ર
दशास्यहन्तृ पु० રામચંદ્ર.
दशाह पु० દશ દિવસ
दशिका स्त्री० એક જાતની જંગલી માખી.
दशिन् त्रि० ब० દશની સંખ્યાવાળું
दशिन् पु० દીવો, દશ ગામ ઉપરનો ગામ હાકેમ

दशिन् त्रि० छेडावाळुं.
दशोविदर्भ पु० दक्षिणमा आवेलो देश
दशेन्द्रिय न० दश इन्द्रियो
दशेन्धन पु० दीवो
दशेर त्रि० हिंसक.
दशेरक पु० मध्य देश, गधेडो.
दशेरक पु० ब० मध्य देशना लोक.
दशेरकी स्त्री० गधेडी.
दशेश पु० सूर्य वगेरे ग्रह, दश गामनो अमलदार.
दशैकादशिक त्रि० एक प्रकारना व्याजनो धंधो करनार, सोप्रत्ये दश लेनार.
दशोणि पु० पुष्कळ हविषवाळुं.
दशौषधकाल पु० दश प्रकारना औषधनो समय.
दष्ट त्रि० दशायेल, दरोल, करडेल, एकत्र थयेल.
दस् चु० आ० स० सेट् दशवुं, करडवुं, जोवु.
दस् दिवा० प० स० सेट् उंचे फेंकवु, फेंकवु, नाश पामवो, ओछुं थवुं.
दस पु० उंचे फेंकवु, उराडवुं, नाश पामवु, क्षीण थवुं.
दसन न० उपरना अर्थ.
दसेरक पु० मारवाड देश, गधेडो.
दसेरकी स्त्री० गधेडी
दस्त त्रि० फेंकेल, उंचे फेंकेल, उराडेल, नाश करेल
दस्म त्रि० फेंकनार, उराडनार, दर्शन करवा योग्य, जोवा योग्य.
दस्म पु० यजमान, चोर, अग्नि, चित्रानु झाड.
दस्म्य त्रि० दर्शन करवा योग्य, जोवा योग्य, देखावडुं.
दस्यु पु० महासाहसिक, खळ, चोर, कर्मभ्रष्ट, असुर, शत्रु, क्रूर.
दस्युसात् अव्य० शत्रुने स्वाधीन.
दस्युह पु० सुग्रीवनो मोटो भाइ वाली.
दस्र पु० गधेडो, अश्विनी नक्षत्र.
दस्र पु० द्विव० अश्विनी कुमार, बेनी संख्या.
दस्र त्रि० हिंसक.
दस्र न० शिशिर ऋतु.
दस्रदेवता स्त्री० अश्विनी नक्षत्र.
दस्रभ न० अश्विनी नक्षत्र.
दस्रसू स्त्री० सूर्यपत्नी-संज्ञा नामनी.
दह् चु० उभ० सेट् दीपवुं, प्रकाशवुं अ० बाळवुं स०
दह् भ्वा० प० स० अनिट् बाळवुं, बळवुं.
दहत् त्रि० बाळतुं, बळतु.
दहदहा स्त्री० ते नामे कार्तिकस्वामीनी माता.
दहन पु० अग्नि, चित्रक वृक्ष, भीलामु, कबूतर, ते नामे एक रुद्रदेव, होलो, दुष्ट मनुष्य, गुगळ
दहन त्रि० दाहक, बाळी नाखनार.
दहन न० दाह, बाळवुं ते.
दहनकेतन पु० न० धुमाडो
दहनप्लुष्ट न० वैद्यकप्रसिद्ध एक दाहक पदार्थ.
दहनप्रिया स्त्री० अग्निनी पत्नी स्वाहा.
दहनबहुल पु० अग्नि, चित्रक वृक्ष.
दहनर्क्ष न० कृत्तिका नक्षत्र.
दहनसहचर पु० वायु.
दहनसारथि पु० वायु
दहनागुरु न० बाळवा माटेनुं अगर.
दहनाराति पु० पाणी
दहनारि पु० पाणी.
दहनी स्त्री० मोरवेल, वनस्पति.
दहनीय त्रि० बाळवा योग्य
दहनोपल पु० सूर्यकान्त मणि-आगीओ काच.
दहनोल्का स्त्री० अग्निनो तणखो.
दहर पु० उंदर, भाइ, बाळक; वरुण देव.
दहर न० नरक.

दहर त्रि० दुर्बोध, अतिसूक्ष्म, स्वल्प, अतिशय थोडुं.

दहराकाश पु० परमात्मा.

दहमान त्रि० बळतुं, बाळतुं.

दह पु० दावानळ, जठर, पेट.

दा भ्वा० प० स० अनिट् देवुं, आपवुं.

दा जुहो० उभ० स० अनिट् देवुं, आपवुं. अति+अत्यंत आपवुं. अनु+पाछुं आपवुं, प्रतिनिधिरूपे आपवुं. अभि+ सामे आपवुं. अव+ नीचे आपवुं, आदि कर्म करवुं, आ+ग्रहण करवुं, लेवुं, अप+आ+ अपेक्षाए लेवुं, उद+आ+ऊंचुं करी ग्रहण करवुं, उप+आ+समीपमां ग्रहण करवु, परि+आ+फेरवीने ग्रहण करवुं, प्रति+आ+ सामेथी लेवुं, प्रतिग्रह करवो, वि+आ+ अंग वगेरे प्रसारवां. परि+उपर स्थापवुं, प्र+विधिपूर्वक आपवुं, अत्यंत आपवुं, अनु+प्र+पाछुं आपवुं. प्रति+प्र+लीधेलुं पाछुं आपवुं, सम्+प्र+सत्कारपूर्वक आपवुं, प्रति+पाछुं आपवुं.

दा अदा० प० स० अनिट् कापवुं.

दाक पु० यजमान.

दाक्ष त्रि० दक्षसंबंधी. दक्षनुं, होशीआरसंबंधी, होशीआरनुं.

दाक्षक पु० दक्षना पुत्रनो विषय.

दाक्षायण पु० दक्षथी चोथो पुरुष, दक्षे करेल यज्ञ.

दाक्षायण न० सुवर्ण, सोनुं, सोनानो अलंकार.

दाक्षायणिन् पु० सोनाना अलंकारवाळुं, सोनावाळुं, जेनी पासे सोनुं होय ते.

दाक्षायणी स्त्री० अश्विनी वगेरे नक्षत्रो, सती-दुर्गा देवी, रेवती नक्षत्र, दंतीवृक्ष, कश्यपनी पत्नी, अदिति.

दाक्षायणीप पु० शिव, चंद्र, कपूर.

दाक्षायणीपति पु० उपरना अर्थ.

दाक्षायणीरमण पु० शिव, चंद्र, कपूर.

दाक्षायणीवल्लभ पु० उपरना अर्थ.

दाक्षायणीस्वामिन् पु० चंद्र, शिव, कपूर.

दाक्षायण्य पु० आदित्य.

दाक्षाय्य पु० गीध पक्षी.

दाक्षि पु० दक्षनो पुत्र, दक्षनो गोत्रज.

दाक्षिकन्था स्त्री० बाह्लीक देशमां ते नामे एक स्थान.

दाक्षिकन्थीय त्रि० बाह्लीक देशमांना अमुक स्थानमा होनार.

दाक्षिण त्रि० दक्षिणा जेनुं प्रयोजन होय ते, दक्षिणनुं, दक्षिण दिशासंबंधी, दक्षिणानुं, दक्षिणासंबंधी.

दाक्षिणक पु० दक्षिणा देवामां तत्पर, दक्षिणमार्गे जनाराओनो बंध.

दाक्षिणक त्रि० चंद्रलोकमां जनार.

दाक्षिणशाल त्रि० दक्षिणशाळामां होनार-थनार.

दाक्षिणात्य त्रि० दक्षिणनुं, दक्षिण देशनु, दक्षिणी.

दाक्षिणात्य न० नाळीएर.

दाक्षिणापथक त्रि० दक्षिणापथ देशमां होनार-थनार.

दाक्षिण्य न० अनुकूळता, चतुराइ, साहित्य-प्रसिद्ध एक नाटकलक्षण.

दाक्षी स्त्री० दक्षनी पुत्री, व्याकरणकर्ता पाणिनी मुनिनी माता.

दाक्षीपुत्र पु० पाणिनी मुनि.

दाक्षेय पु० पाणिनी मुनि.

दाक्ष्य न० कुशळता, चतुराइ, होशीआरी.

दाघ पु० दाह, संताप, ताप.

दाडक पु० दांत.

दाडिम पु० दाडिमनुं झाड, एलचीनु झाड.

दाडिम न० दाडमनु फळ, एलची.

दाडिमपत्र न० दाडमनुं पान.

दाडिमपत्रक पु० रोहितवृक्ष-एक जातनुं झाड.

दाडिमपुष्प पु० ઉપરનો અર્થ.
दाडिमपुष्प न० દાડમનું ફૂલ.
दाडिमप्रिय पु० પોપટ.
दाडिमप्रिय त्रि० દાડમ જેનેપ્રિય હોય તે.
दाडिमभक्षक पु० પોપટ.
दाडिमभक्षक त्रि० દાડમ ખાનાર.
दाडिमभक्षण पु० પોપટ.
दाडिमभक्षण त्रि० દાડમ ખાનાર.
दाडिमभक्षण न० દાડમ ખાવું તે
दाडिमादिचूर्ण न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધ
दाडिमाष्टक पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ચૂર્ણ.
दाडिमी स्त्री० દાડમનું ઝાડ, એલચીનુ ઝાડ.
दाडिमीफल न० દાડમ, એલચી
दाडिमीरस पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધ
दाडिमीसार पु० દાડમનુ ઝાડ, એલચીનું ઝાડ
दाडिम्ब पु० દાડમનું ઝાડ.
दाडी स्त्री० દાડમનુ ઝાડ, દાડમ.
दाढा स्त्री० દાઢ, દાન, પ્રાર્થના, યાચના સમૂહ.
दाढिका स्त्री० દાઢ, મૂછ
दाण्ड पु० ઇક્ષ્વાકુ રાજાના દંડ નામના એક પુત્રનો પુત્ર
दाण्ड न० દણ્ડપણુ,શિક્ષાપણુ,દંડનો સમૂહ
दाण्ड त्रि० દંડ સંબંધી, શિક્ષા સંબંધી
दाण्डकि त्रि०તે નામે એક આયુધજીવી સંઘ
दाण्डपाता स्त्री० અમુક કોઇ એક તિથિ.
दाण्डाजिनिक त्रि० માયાવી, કપટી, ઠગ.
दाण्डायन पु०દંડ નામના ક્ષત્રિયનો ગોત્રજ
दाण्डिक त्रि० दाण्डकि જુઓ.
दाण्डिक्य न० દાંડિકપણુ.
दाण्डिन् पु० ब० દંડ ઋષિએ કહેલ આચારગ્રંથ ભણનાર.
दाण्डिनायन पु० દંડિનનો ગોત્રજ.
दात् त्रि० કાપેલ, વણેલ, છેદેલ, શોધેલ, શુદ્ધ કરેલ

दातव्य त्रि० આપવા યોગ્ય, કાપવા યોગ્ય.
दाति स्त्री० દાન, દેવું,આપવુ, શુદ્ધિ, શોધવું, સાફ કરવું, દીધેલ, શોધેલ.
दातु न० દાન.
दातु त्रि० દાન કરનાર, આપનાર.
दातृ त्रि० ઉપરના અર્થ.
दात्यूह पु० બપૈયો, ચાતકપક્ષી, જલકાગડો, મેઘ
दात्यूही स्त्री० ચાતકપક્ષિણી, જલકાગડી.
दात्यौह पु० ચાતક પક્ષી, જલકાગડો
दात्यौही स्त्री० ચાતક પક્ષિણી, જલકાગડી
दात्र न० દાતરડું, દાન.
दात्र त्रि० દાન કરવા યોગ્ય, આપવા યોગ્ય.
दात्र त्रि० દાન કરનાર, આપનાર
दात्व त्रि० દાન કરનાર.
दात्य न० યજ્ઞકર્મ.
दाद् पु० દાન.
दादद त्रि० દાન કરનાર.
दादिन् त्रि० દાન કરનાર, સંસ્કારયુક્ત કરેલ.
दाधिक त्रि० દહી છાટેલ, દહીથી મિશ્ર કરેલ, દહીમા સંસ્કારયુક્ત કરેલ
दाधिक न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઔષધ
दाधित्थ न० કોઠનો વિકાર, કોઠના જેવડુ માપ.
दाधृवि स्त्री० પૃથ્વી
दाधृषि त्रि० અત્યંત ધર્ષણ કરનાર, અતિશય તિરસ્કાર કરનાર.
दान् भ्वा० उभ० स० सेट् સીધુ કરવું,છેદવું.
दान न० દાન, દેવુ, આપવું, હાથીનો મદ, ધન, દોહન, પાળવુ, રક્ષણ કરવું, છેદવું, કાપવુ, શુદ્ધ કરવું, મારવુ, ઇનામ, એક જાતનુ મધ.
दान त्रि० આપવાનુ હરકોઈ દ્રવ્ય
दानक न० ખરાબ દાન.
दानकर्म न० દાનરૂપ કર્મ, આપવાની ક્રિયા
दानकाम त्रि० દાન કરવા ઇચ્છનાર

दानकुल्या स्त्री० હાથીના મદનો પ્રવાહ.
दानच्युत पु० ગૌતમ પ્રવરનો એક ઋષિ.
दानतस् अव्य० દાનથી.
दानता स्त्री० દાનપણું.
दानत्व न० દાનપણું.
दानधर्म पु० દાનરૂપ ધર્મ.
दानपति पु० અક્રૂર નામે એક યાદવ, તે નામે એક અસુર.
दानपति त्रि० પુષ્કર આપનાર, ઘણુંજ દાન કરનાર.
दानपात्र न० દાનનું પાત્ર-દાન દેવા યોગ્ય.
दानप्रतिभाव्य न०આપવામાટેજામીનગીરી.
दानफल न० દાનનું ફળ.
दानव पु० દાનવ, રાક્ષસ, અસુર.
दानव त्रि० દાનવસંબંધી, અસુરનું, રાક્ષસી.
दानवगुरु पु० શુક્રાચાર્ય.
दानवज्र पु० એક પ્રકારનો દિવ્ય ઘોડો.
दानवत् त्रि० દાનવાળું.
दानवत् अव्य० દાન જેવું.
दानवप्रिय त्रि० દાનવોને પ્રિય.
दानवप्रिया स्त्री० નાગરવેલ.
दानवर्षिन् पु० મદ ઝરતો હાથી.
दानवर्षिन् त्रि० પુષ્કળ દાન આપનાર.
दानवारि पु० દેવ, વિષ્ણુ.
दानवारि न० હાથીના મદનું પાણી.
दानवीर पु० દાન કરવામાંવીર, મહાન દાતા.
दानवेय पु० दानव જુઓ.
दानव्यत्यास पु० દાન દેવામા વિપરીતપણુ, કુપાત્રને દાન દેવું તે.
दानशील त्रि० બહુજ દાતા.
दानशौण्ड त्रि० અતિશય દાતા.
दानसागर पु० અતિશય દાન કરનાર.
दानयोग्य त्रि० દાનપાત્ર, દાન દેવા યોગ્ય.
दानिन् त्रि० દાન કરનાર.
दानीय न० દેવું, આપવું તે
दानीय त्रि० દેવા યોગ્ય, આપવા યોગ્ય.
दानु त्रि० દાતા, દેનાર, આપનાર, પરાક્રમી, વિજયી.
दानु पु० વાયુ, સુખ, દાનવ.
दानु न० દાન, વૃષ્ટિ, વરસવું તે.
दानोदक न० હાથીનો મદ.
दान्त त्रि० બાહ્ય ઇન્દ્રિયોને વશ કરનાર, દમન પામેલ, સુશિક્ષિત.
दान्त पु० દમનક વૃક્ષ, પર્વતના શિખર ઉપરનો કુવો.
दान्त त्रि० દાન કરનાર, દાતા, દાનનું, દાતસંબંધી.
दान्ति स्त्री० ઇન્દ્રિયનિગ્રહ, સંયમ.
दापन न० દેવરાવવું, અપાવવું.
दापयित्वा अव्य० અપાવીને, દેવરાવીને.
दापित त्रि० સાધેલ, વશ કરેલ, દંડેલ, શિક્ષા કરેલ, દેવરાવેલ, અપાવેલ.
दाप्य त्रि० દંડવા યોગ્ય, શિક્ષા કરવા યોગ્ય, અપાવવા યોગ્ય.
दाम न० દોરી, દોરડું, સન્ધાન.
दामकण्ठ पु० તે નામે એક ઋષિ.
दामग्रन्थि पु० વિરાટ રાજાનો સેનાપતિ.
दामचन्द्र पु० દ્રુપદ રાજાનો એક પુત્ર.
दामन् न० દોરી, દોરડું, માળા, પશુને બાંધવાની દોરી.
दामन त्रि० દોરડાસંબંધી, દોરડાનું.
दामनपर्वन् न० ચૈત્ર મહિનાની શુદ ચૌદસ, ચૈત્ર શુદ બારશ વગેરે.
दामनि पु० તે નામે એક આયુર્વેદની સંત.
दामनी स्त्री० પશુને બાંધવાની દોરી.
दामन्यादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
दामलिप्त न० તે નામે એક શહેર.
दामलिह् त्रि० દોરડું ચાટનાર.
दामा स्त्री० દોરી, દોરડું, માળા, પશુને બાંધવાની દોરી.
दामाञ्जन न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
दामाञ्चन न० ઘોડા વગેરેને પગે બાંધવાની

દોરી, ઘોડાના સામાનનું એક અંગ-જેમાં ઘોડાપર એસનારના પગ રહે છે તે-પગડું.

दामिनी સ્ત્રી૦ વીજળી.

दामोदर પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ, શાલગ્રામની એક મૂર્તિ, વિષ્ણુ, ગયેલી ઉત્સર્પિણીમાં થઇ ગયેલ એક જૈન તીર્થંકર.

दामोष्णीय પુ૦ તે નામે એક ઋષિ.

दाम्पत्य ન૦ દંપતિસંબંધી, ધણી-ધણી-યાણી સંબંધી, ધણી-ધણીયાણીની અન્યોન્ય પ્રીતિ.

दाम्भिक ત્રિ૦ દંભી, પાખંડી, ઢોંગી દંભવાળું.

दाम्भिक પુ૦ બગલોપક્ષી.

दाम्भिकी સ્ત્રી૦ બગલી.

दाम्य ત્રિ૦ વશ કરવા યોગ્ય, આજ્ઞા કરવા યોગ્ય.

दाय् મ્વા૦ આ૦ સ૦ સેટ્ દાન કરવું, આપવું.

दाय પુ૦ દાન, લય, નાશ, સ્થાન, ખંડન, તોડ્યું બોલવું તે, ઉદ્દત ભાષણ, વિવાહ કાળે કન્યાને પહેરામણીમાં અપાતું ધન, જમાઇ વગેરેને તેના સાસરાના પક્ષ તરફથી અપાતી પહેરામણી, ભાગ કરવો, વારસો, બાપદાદાના ધનનો હિસ્સો.

दायक ત્રિ૦ દાન કરનાર, આપનાર, ખંડન કરનાર.

दायक પુ૦ વારસ.

दायबन्धु પુ૦ ભાઇ, વારસનો હકદાર બાંધવ.

दायभाग પુ૦ વારસાનો ભાગ, વારસાની વહેંચણી.

दायविभाग પુ૦ ઉપરના અર્થ.

दायाद પુ૦ સપિંડ, પુત્ર.

दायाद ત્રિ૦ વારસાના હકદાર.

दायादव પુ૦ બ૦ ઉપરનો અર્થ.

दायादवत् ત્રિ૦ વારસાવાળું

दायादवत् પુ૦ પિતા.

दायादा સ્ત્રી૦ વારસ સ્ત્રી-કન્યા-પુત્રી.

दायादी સ્ત્રી૦ ઉપરના અર્થ.

दायाद्य ન૦ વારસપણું, સપિંડપણું, માપિંડય ધન.

दायापवर्त्तन ન૦ વારસાનું ન હોવું તે.

दायित ત્રિ૦ દાન કરેલ, આપેલ.

दार પુ૦ બહુ૦ ભાર્યા, પત્ની.

दार પુ૦ એક પ્રકારનું ઔષધ, ચીરવું, ફાડી નાખવું.

दार ન૦ ખેડેલું ખેતર.

दारक ત્રિ૦ ચીરી નાખનાર, ફાડી નાખનાર.

दारक પુ૦ બાળક, પુત્ર, ગામમાં રહેલું ભુંડ.

दारकर्मन् ન૦ લગ્ન, વિવાહ.

दारक्रिया સ્ત્રી૦ લગ્ન, વિવાહ.

दारग्रहण ન૦ ઉપરના અર્થ.

दारण ન૦ નિર્મળી, ચીરવાનું સાધન, ચીરવું, ભેદવું, ફાડી નાખવું, એક પ્રકારનું ઔષધ.

दारण ત્રિ૦ ચીરી નાખનાર, વિદારી નાખનાર, ભેદી નાખનાર.

दारणी સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી.

दारद ન૦ દરદ દેશમાં હોનાર, એક પ્રકારનું ઝેર, પારો, હીંગળો.

दारद પુ૦ સમુદ્ર.

दारपरिग्रह પુ૦ લગ્ન, વિવાહ.

दारबलिभुज् પુ૦ બગલો.

दारव ત્રિ૦ લાકડાનું, લાકડાસંબંધી.

दारसंग्रह પુ૦ વિવાહ, લગ્ન.

दारि ત્રિ૦ ચીરનાર, વિદારનાર, ફાડનાર.

दारि સ્ત્રી૦ ચીરવું, વિદારવું, ફાડવું.

दारिका સ્ત્રી૦ કન્યા, છોકરી, પુત્રી, વેશ્યા સ્ત્રી.

दारिकादान ન૦ કન્યાદાન.

दारित ત્રિ૦ ચીરેલ, ફાડેલ, વિદારેલ.

दारिद्य ન૦ દરિદ્રતા, દરિદ્રપણું.

दारिन् પુ૦ પતિ, ધણી, સ્વામી.

दारी સ્ત્રી૦ એક પ્રકારનો ક્ષુદ્ર રોગ.

दारु પુ૦ ન૦ લાકડું, પિત્તળ

दारु ત્રિ૦ કારીગર, ચીરનાર

करनार, घडन करनार, कापनार.
दारुक न० देवदार.
दारुक पु० श्रीकृष्णनो सारथि
दारुकच्छ पु० ते नामे એક देश.
दारुकच्छक त्रि० दारुकच्छ देशमा उत्पन्न थनार, ते देशना लोक
दारुकदली स्त्री० એક जातनी केळ, जंगली केळ
दारुका स्त्री० लाकडानी पुतळी
दारुकावन न० ते नामे એક तीर्थ.
दारुकेश्वर पु० ते नामे એક शिवलिंग
दारुगन्धा स्त्री० એક जातनु सुगंधी द्रव्य
दारुगर्भा स्त्री० એક जातनी केळ, लाकडानी पुतळी
दारुचिनी स्त्री० तज
दारुचीर्णक न० तज
दारुज त्रि० लाकडामाथी उत्पन्न थनार
दारुज पु० એક जातनु वादित्र
दारुण पु० चित्रानु झाड, भयानक रस, विष्णु, એક जातनो रोग
दारुण त्रि० भयंकर, विकराळ, बीहामणु, चीरी नाखनार
दारुण न० ज्योतिषप्रसिद्ध अमुक नक्षत्रो
दारुणक पु० वैद्यकप्रसिद्ध એક जातनो क्षुद्र रोग.
दारुणता स्त्री० भयंकरपणु,क्रूरता, निर्दयता
दारुणत्व न० उपरना अर्थ
दारुणा स्त्री० अक्षय तृतीया तिथि, नर्मदाखंडनी अधिष्ठात्री એક देवी
दारुतीर्थ न० ते नामे એક तीर्थ
दारुनिशा स्त्री० दारु हळदर.
दारुपत्री स्त्री० हिंगुपत्री नामे वनस्पति
दारुपात्र न० लाकडानुं पात्र
दारुपीता स्त्री० दारु हळदर
दारुपुत्रिका स्त्री० लाकडानी पुतळी
दारुपुत्री स्त्री० लाकडानी पुतळी
दारुपुत्तलिका स्त्री० लाकडानी पुतळी
दारुफल पु० पीस्तानुं झाड
दारुमय त्रि० लाकडानु,लाकडामाथी बनावेल
दारुमुख्याह्वया स्त्री० घो
दारुमुख्याह्वा स्त्री० घो
दारुमूषा स्त्री० दारुमूषी नामे એક वनस्पति
दारुयन्त्र न० लाकडानु कोई यंत्र.
दारुवधू स्त्री० लाकडानी पुतळी, लाकडानी स्त्रीप्रतिमा.
दारुवह त्रि० लाकडाने ताणी जनार, लाकडा लई जनार.
दारुवाहक त्रि० उपरना अर्थ.
दारुसार पु० चंदनवृक्ष–सुखड
दारुसिता स्त्री० तज
दारुस्त्री स्त्री० लाकडानी पुतळी.
दारुहरिद्रा स्त्री० दारु हळदर.
दारुहस्तक पु० लाकडानी कडछी
दारोपसंग्रह पु० लग्न, विवाह
दार्घसत्र त्रि० लांबा यज्ञमा होनार–थनार.
दार्ढ्य न० दृढता, दृढपणु, मक्कमपणुं
दार्तेय त्रि० चामडानी धमणमा होनार–थनार, चामडानी बतकमा होनार
दार्दुर पु० दक्षिणावर्त शंख
दार्दुर त्रि० देडकानु, देडकासंबंधी, मेघनु, मेघसंबंधी
दार्दुरिक पु० कुंभार
दार्भ त्रि० दर्भसंबंधी
दार्भि पु० दर्भ नामना ऋषिनो गोत्रज
दार्भ्य त्रि० दर्भमा होनार–थनार
दार्व पु० ते नामे એક देश
दार्व पु० ब० दार्व देशना राजा, दार्व देशना लोक
दार्वा स्त्री० दार्व देशमा आवेली એક नदी
दार्वाट न० એકांतमा विचार करवानुं घर, खानगी ओरडो
दार्वण्ड पु० मोर पक्षी

दार्वण्डी स्त्री० મોરપક્ષિણી-ઢેલ.
दार्वाघाट पु० લક્કડકૂટ પક્ષી.
दार्वाघाटी स्त्री० લક્કડકૂટ પક્ષિણી.
दार्वाघात पु० दार्वाघाट જુઓ.
दार्वाघाती स्त्री० दार्वाघाटी જુઓ.
दार्विका स्त्री० દારૂ હળદરના ઉકાળામાંથી બનતું એક રસાજન.
दार्विपत्रिका स्त्री० ગોજિહ્વા નામે વનસ્પતિ.
दार्विपत्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दार्वी स्त्री० દારૂ હળદર.
दार्वीक्काथोद्भव न० दार्विका જુઓ.
दार्श त्रि० અમાસને દિવસે હોનાર-થનાર, નેત્રમાં હોનાર.
दार्शपौर्णमासिक त्रि० અમાસે તથા પુનમે હોનાર.
दार्शिक त्रि० दार्श જુઓ.
दार्षद त्रि० પત્થર ઉપર વાટેલ, પત્થરનું, પત્થર સંબંધી.
दार्षद्वत न० દષદ્વતી નામની નદીને તીરે કરવા યોગ્ય સત્ર.
दार्ष्टान्तिक त्रि० દૃષ્ટાંતવાળું, ઉપમેય, જેને દૃષ્ટાંત લાગુ હોય તે.
दाल न० મધ.
दाल पु० કોદ્રી-ધાન્ય.
दालन पु० એક જાતનો દાંતનો રોગ.
दालप पु० એક પ્રકારનું સ્થાવર ઝેર.
दाला स्त्री० કિંપાક નામે ઝેરી ઝાડ.
दालि स्त्री० દળેલું ધાન્ય-દાળ, દાડમનું ઝાડ
दालिका स्त्री० કિંપાક વૃક્ષ, દાળ, દાડમનું ઝાડ.
दालिम पु० દાડમનું ઝાડ.
दालिम न० દાડમ.
दाली स्त्री० દાળ, દાડમનું ઝાડ.
दाल्भ पु० વ० દ.લ્ભ ઋષિના વિદ્યાર્થીઓ.
दाल्भ्य पु० તે નામે એક ઋષિ.
दाल्मि पु० ઇન્દ્ર.
दाव पु० વન, જંગલ, દાવાનળ, વનનો અગ્નિ, ઉપતાપ, સંતાપ.
दावन् पु० આપવા યોગ્ય, દેવા યોગ્ય, દાન.
दावप पु० પુરુષમેધ યજ્ઞમાં ઉપયોગી કોઇ એક પુરુષ.
दावसु पु० તે નામે એક ઋષિ.
दावाग्नि पु० દાવાનળ, વનનો અગ્નિ.
दावानल पु० ઉપરનો અર્થ.
दाविक त्रि० દેવિકા નામની નદીમાં હોનાર-થનાર.
दाश स्वा० प० स० सेट् હિંસા કરવી.
दाश् चु० उभ० स० सेट् દેવું, આપવું.
दाश् भ्वा० उभ० स० सेट् દેવું, આપવું.
दाश पु० મચ્છીમાર, દાસ, નોકર, એક વર્ણસંકર.
दाशग्राम पु० મચ્છીમાર લોકોનું ગામ.
दाशग्रामिक त्रि० મચ્છીમારોના ગામની પાસેનો પ્રદેશ વગેરે.
दाशतयी स्त्री० દશ અવયવવાળી-ઋગ્વેદ-સંહિતા.
दाशनन्दिनी स्त्री० વ્યાસની માતા-સત્યવતી.
दाशपुर न० એક જાતની મોથ.
दाशपूर न० ઉપરનો અર્થ.
दाशफली स्त्री० એક જાતની ઔષધિ.
दाशमेय पु० તે નામે એક દેશ.
दाशरथ पु० શ્રીરામચંદ્ર.
दाशरथ त्रि० દશરથ રાજાનું,દશરથસંબંધી.
दाशरथि पु० શ્રીરામચંદ્ર વગેરે ચાર ભાઇમાંનો કોઇ.
दाशराज्ञ त्रि० દશ રાજાઓસંબંધી.
दाशरात्रिक न० દશ દિવસ ચાલે કોઇ સત્ર-યાગ.
दाशरात्रिक त्रि० દશ રાત્રિનું,દશરાત્રિસંબંધી.
दाशार्णक त्रि० દશાર્ણ દેશમાં હોનાર-થનાર.
दाशार्ह त्रि० દશાર્હ યાદવ થી-શ્રીકૃષ્ણ વગેરે.
दाशार्हक त्रि० દશાર્હ દેશનાં રહેનાસી.

दाशी स्त्री० दासी, चाकरडी, मच्छीमारण.
दाशु त्रि० दाता, दीधेल, आपेल.
दाशुरि त्रि० हिंसक, हिंसा करनार.
दाशेय पु० मच्छीमारणनो छोकरो, चाकरडीनो छोकरो.
दाशेयी स्त्री० चाकरडीनी कन्या, मच्छीमारणनी कन्या, व्यासनी माता–सत्यवती.
दाशेर पु० दासीपुत्र, मच्छीमारणनो छोकरो.
दाशेरक पु० माळवो देश, माळवा देशनो राजा.
दाशेरक पु० ब० माळवा देशमां रहेनार.
दाशौदनिक पु० दशौदन यज्ञना व्याख्यानरूप ग्रंथ.
दाशौदनिकी स्त्री० दशौदन यज्ञनी दक्षिणा.
दाश्य त्रि० दशकनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
दाश्व त्रि० दाता.
दाश्वस् त्रि० जेणे आपेलुं होय ते, दाता.
दास् भ्वा० उभ० स० सेट् देवुं, आपवुं.
दास त्रि० आत्मज्ञानी, दानपात्र.
दास पु० दाश पु० जुओ, शूद्र, शूद्रनुं उपनाम, वृत्रासुर, चोर, कोळी.
दासता स्त्री० दासपणुं, नोकरपणुं, नोकरी, चाकरी.
दासत्व न० उपरनो अर्थ.
दासदासानुदास पु० चाकरना चाकरनो चाकर.
दासदासी स्त्री० चाकरनी चाकरडी.
दासनन्दिनी स्त्री० व्यासनी माता-सत्यवती
दासपत्नी स्त्री० पाणी, चाकरनी स्त्री.
दासपुर न० एक जातनी मोथ
दासपूर न० उपरनो अर्थ.
दासप्रवर्ग त्रि० घणा नोकरचाकरवाळुं.
दासमित्र न० चाकरनो मित्र.
दासमित्रिक त्रि० चाकरना मित्रनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
दासमीय त्रि० दशम नामना देशमां होनार–थनार.
दासवेश पु० चोर लोकोनो नाश.
दासिका स्त्री० दासी, चाकरडी, शूद्र जातिनी स्त्री, वेश्या.
दासी स्त्री० उपरना अर्थ, मच्छीमारण, एक जातनी वनस्पति, वेदी.
दासीभारादि पु० व्याकरणप्रसिद्ध शब्दगण.
दासीपुत्र पु० दासीनो पुत्र, वेश्यानो पुत्र.
दासीसभ न० दासीओनी सभा–दासीओनो समूह.
दासेय पु० दाशेय जुओ, कोळी, वाघरी, दासीपुत्र.
दासेयी स्त्री० दासी, चाकरडी, व्यासनी माता सत्यवती.
दासेर पु० दाशेर जुओ, शूद्र, कोळी, वाघरी, दासीपुत्र, उंट.
दासेरक पु० उपरना अर्थ.
दासेरकी स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ.
दासेरी स्त्री० दासी, चाकरडी, कोळण, वाघरण, दासीपुत्री, उंटडी.
दास्य न० दासता जुओ.
दास्र न० अश्विनी नक्षत्र.
दाह पु० बाळवुं, बाळी नाखवुं, ताप, संताप, गरमी.
दाहक त्रि० दाह करनार, बाळनार.
दाहक पु० अग्नि, चित्रानुं झाड, राता चित्रानुं झाड.
दाहकाष्ठ न० एक जातनुं अगर, बाळवानुं लाकडुं.
दाहघ्न त्रि० बळतरानो नाश करनार औषध वगेरे.
दाहज्वर पु० गरमीनो ताव, बळतरा करनारो ताव.
दाहदा स्त्री० नागरवेल.
दाहन न० बाळवुं.

दाहनागुरु न० એક જાતનુ અગર.
दाहमय त्रि० પુષ્કળ દાહ કરનાર,દાહમય.
दाहवत् त्रि० દાહવાળું, બળતરાવાળું, સંતાપવાળું, ગરમીવાળું.
दाहवत् अव्य०દાહજેવું,તાપજેવું,ગરમી જેવું.
दाहसर पु० સ્મશાન.
दाहसरस् न० સ્મશાન.
दाहवरण न० ખસ–સુગંધી વાળો.
दाहहरण त्रि० દાહને દૂર કરનાર.
दाहागुरु न० એક જાતનુ અગર.
दाहिन् त्रि० દાહ કરનાર, દાહક.
दाहुक त्रि० ઉપરના અર્થ.
दाह्य त्रि० બાળવા યોગ્ય, બળવા યોગ્ય.
दिक्क पु० વીસ વર્ષનું હાથીનું બચ્ચું.
दिक्कन्या स्त्री० દિશારૂપ કન્યા.
दिक्कर पु० યુવાન, તરુણ, શિવ.
दिक्करवासिनी स्त्री० તે નામે એક દેવી.
दिक्करिका स्त्री० તે નામે નદી,યુવાન સ્ત્રી.
दिक्करिणी स्त्री० દિશાની હાથણી.
दिक्करिन् पु० ઐરાવત વગેરે દિશાના હાથી.
दिक्करी स्त्री० યુવાન સ્ત્રી.
दिक्कुमार पु० જૈનશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ દેવગણ.
दिक्पति पु० ઇન્દ્ર વગેરે દિશાઓના પતિ, સૂર્ય વગેરે ગ્રહ.
दिक्पाल पु० દિશાઓના પતિ.
दिक्शब्द पु० દિશાવાચક શબ્દ.
दिक्शूल न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દિશાશૂળ જેનો વિદેશગમન વગેરેમા ત્યાગ કરાય છે.
दिक्साधन न० દિશાઓના જ્ઞાનનુ સાધન કોઈ ઉપાય.
दिक्स्रक्ति न० દિશાઓનો ખૂણો.
दिगंश पु० દિશામા રહેલ અંશ–જે જ્યોતિષમાં પ્રસિદ્ધ છે.
दिगन्त पु० દિશાઓનો છેડો, શાસ્ત્રાદિના જ્ઞાનથી રહિત દેશ.
दिगन्तर न० દિશાઓનો મધ્ય પ્રદેશ, આકાશ, દિશાઓની મધ્યનો ભાગ, અમુક કોઈ દિશાથી અમુક બીજી દિશા.
दिगन्तराल न० ઉપરના અર્થ.
दिगम्बर त्रि० નગ્ન.
दिगम्बर पु० શિવ, તે નામે જૈન સંપ્રદાય.
दिगम्बरी स्त्री० દુર્ગા દેવી.
दिगादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ.
दिगीश पु० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
दिगीश्वर पु० ઇન્દ્ર વગેરે દિક્પાલ, સૂર્ય વગેરે ગ્રહો.
दिगुपाधि पु० ઉદયાચળ વગેરે પર્વત.
दिग्गज पु० दिक्करिन् જુઓ.
दिग्जय पु० દિશાઓનો જય–દિગ્વિજય.
दिग्ज्ञान न० દિશાસંબંધે જ્ઞાન.
दिग्ज्या स्त्री० દિગંશ જુઓ.
दिग्दर्शन न० કંપાસ નામનું યંત્ર, દિશાઓનું દર્શન, દિશા જોવી તે.
दिग्दाह पु० દિશાઓનો દાહ-અનિષ્ટસૂચક એક ઉત્પાત.
दिग्देवता स्त्री० દિશાની મર્યાદા જણાવનાર સ્થાપિત દેવ, દિશાઓના અધિષ્ઠાયક દેવ.
दिग्ध त्रि० લીપેલ, ખરડેલ, ચોપડેલ.
दिग्ध पु० અગ્નિ, સ્નેહ, પ્રબંધ, ચિત્રક વૃક્ષ, ચિકટ.
दिग्बल न० દિશાનિમિત્તે ગ્રહોનું બળ–જે જ્યોતિષમાં પ્રસિદ્ધ છે.
दिग्बलिन् पु० દિશાનિમિત્ત બળવાળો ગ્રહ વગેરે.
दिग्वक्त्र न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
दिग्वदन न० પૂર્વ વગેરે દિશાના ભેદે તે તે દિશામા રહેલ મુખવાળી અમુક રાશિ.
दिग्वस्त्र पु० શિવ, દિગંબર જૈન.
दिग्वस्त्र त्रि० નગ્ન, નાગું.
दिग्वारण पु० દિશાનો હાથી.
दिग्वासस् त्रि० નગ્ન, નાગું.
दिग्वासस् पु० શિવ, દિગંબર જૈન.

दिग्विजय पु० દિશાઓનો જય-દિશાઓમા તે તે દેશોની જીત.
दिग्विभाग पु० દિશાઓનો વિભાગ.
दिग्विभावित त्रि० દિશાઓમાં પ્રસિદ્ધ.
दिग्व्यापिन् त्रि० દિશાઓમા વ્યાપક.
दिङ्क पु० જૂ, લીખ.
दिङ्नक्षत्र न० અમુક અમુક દિશામા રહેલ નક્ષત્ર
दिङ्नाग पु० દિશાનો હાથી.
दिङ्मण्डल न० દિશાઓનું મંડળ, સર્વ દિશા.
दिङ्मात्र न० અમુક એક ભાગ.
दिङ्मुख त्रि० દિશા તરફ મુખવાળું.
दिङ्मूढ त्रि० અમુક કઇ દિશા છે એની અથવા કઇ દિશામાં જવું એની પણ જેને ખબર પડતી નથી તેવું-ભ્રમિત.
दिण्डि पु० એક જાતનું વાદિત્ર.
दिण्डिर पु० એક જાતનુ વાદિત્ર.
दित त्रि० છેદેલ, કાપેલ, બે ભાગમાં કરેલ.
दिति स्त्री० દૈત્યોની માતા-કશ્યપની પત્ની, છેદવું, ભેદવું, તોડવુ.
दितिज पु० અસુર, દૈત્ય.
दितितनय पु० દૈત્ય.
दितिपुत्र पु० દૈત્ય.
दितिसुत पु० દૈત્ય.
दितिसूनु पु० દૈત્ય.
दिती स्त्री० दिति જુઓ.
दित्य पु० અસુર.
दित्य त्रि० છેદવા યોગ્ય, ભેદવા યોગ્ય.
दित्यवाह् पु० બે વર્ષનું પશુ.
दित्सा स्त्री० દાન કરવાની ઇચ્છા, આપવાની ઇચ્છા.
दित्सु त्रि० દાન કરવા ઇચ્છનાર, આપવા ઇચ્છનાર.
दिदेविषत् त्रि० રમવા ઇચ્છતું
दिदेविषा स्त्री० રમવાની ઇચ્છા.
दिदेविषु त्रि० રમવા ઇચ્છનાર.
दिदृक्षमाण त्रि० જોવા ઇચ્છતુ.
दिदृक्षा स्त्री० જોવાની ઇચ્છા.
दिदृक्षायत् त्रि० જોવાની ઇચ્છાવાળું.
दिदृक्षु त्रि० ઉપરનો અર્થ.
दिदृक्षेण्य त्रि० જોવાને ઇચ્છવા યોગ્ય.
दिदृक्षेय त्रि० જોવા યોગ્ય, દર્શન કરવા યોગ્ય.
दिद्यु पु० ઇન્દ્રનું વજ્ર, બાણ.
दिद्युत् त्रि० કાંતિમાન, પ્રકાશમાન
दिद्यत् पु० ઇન્દ્રનું વજ્ર, બાણ.
दिद्योतिषमाण त्रि० પ્રકાશવા ઇચ્છતુ.
दिद्योतिषा स्त्री० પ્રકાશવાની ઇચ્છા.
दिद्योतिषु त्रि० પ્રકાશવા ઇચ્છનાર.
दिधक्षत् त्रि० બાળવા ઇચ્છતુ, બાળવા ઇચ્છતુ
दिधक्षमाण त्रि० ઉપરના અર્થ.
दिधक्षयत् त्रि० બાળવા ઇચ્છતુ.
दिधक्षा स्त्री० બાળવાની ઇચ્છા.
दिधक्षु त्रि० બાળવા ઇચ્છનાર.
दिधि स्त्री० ધૈર્ય, ધીરજ.
दिधिपाय्य न० મદ્ય, દારૂ.
दिधिपाय्य त्रि० ધારણ કરનાર.
दिधिषु पु० બે વાર પરણેલી સ્ત્રીનો પતિ.
दिधिषू स्त्री० બે વાર પરણેલી સ્ત્રી, મોટી બહેન કુંવારી હોય છતા પરણનાર નાની બહેન.
दिधिषूपति पु० મરણ પામેલા ભાઇની સ્ત્રીને રાખી બેઠેલો પુરૂષ, બે વાર પરણેલી સ્ત્રીનો પતિ, મોટી બહેન કુંવારી હોય છતાં પરણેલી નાની બહેનનો પતિ.
दिधीषू स्त्री० दिधिषू જુઓ.
दिधीषूपति पु० दिधिषूपति જુઓ.
दिन पु० न० દિવસ
दिनकर पु० સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
दिनकरतनय पु० શનિ ગ્રહ, યમ, સુગ્રીવ

કર્ણ રાજા
दिनकरतनया સ્ત્રી૰ સૂર્યની પુત્રી તપતી, યમુના નદી.
दिनकरपुत्र પુ૰ दिनकरतनय જુઓ.
दिनकरपुत्री સ્ત્રી૰ दिनकरतनया જુઓ.
दिनकरसुत પુ૰ दिनकरतनय જુઓ.
दिनकरसुता સ્ત્રી૰ दिनकरतनया જુઓ.
दिनकरसूनु પુ૰ दिनकरतनय જુઓ.
दिनकरात्मज પુ૰ दिनकरतनय જુઓ.
दिनकरात्मजा સ્ત્રી૰ दिनकरतनया જુઓ.
दिनकर्तृ પુ૰ સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
दिनकिरण પુ૰ ઉપરના અર્થ.
दिनकृत् પુ૰ ઉપરના અર્થ.
दिनकेशव પુ૰ અંધારૂ.
दिनक्षय પુ૰ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દિવસનો ક્ષય, તિથિક્ષય.
दिनचर्या સ્ત્રી૰ દિવસનું કર્તવ્ય, દિવસનું કામ.
दिनज्योतिस् ન૰ સૂર્યનો તાપ, સૂર્યનો પ્રકાશ.
दिनदुःखित પુ૰ ચક્રવાક પક્ષી-ચકવો.
दिनप પુ૰ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, રવિ વગેરે વાર.
दिनपति પુ૰ ઉપરના અર્થ
दिनपात પુ૰ દિવસનો ક્ષય, તિથિક્ષય
दिनपिण्ड પુ૰ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દિવસસમૂહ.
दिनप्रणी પુ૰ સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ.
दिनप्रवेश પુ૰ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દિવસપ્રવેશ
दिनबन्धु પુ૰ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दिनबल ન૰ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દિવસબળ.
दिनबल પુ૰ સૂર્ય વગેરે ગ્રહ.
दिनमणि પુ૰ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दिनमयूख પુ૰ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दिनमान ન૰ દિવસનુ માન-દિવસનો માપ
दिनमुख ન૰ સવાર, પ્રભાત.
दिनमूर्द्धन् પુ૰ ઉદયાચલ પર્વત
दिनयौवन ન૰ મધ્યાન્હ-બપોર.
दिनरत्न ન૰ સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
दिनराशि પુ૰ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દિવસસમૂહ.
दिनव्यास પુ૰ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અહોરાત્ર-વૃત્તવ્યાસ.
दिनांश પુ૰ દિવસનો ભાગ-સવાર-સાંજ-બપોર.
दिनागम પુ૰ પ્રભાત, સવાર.
दिनात्यय પુ૰ સાયંકાળ
दिनादि પુ૰ પ્રભાત, સવાર.
दिनान्त પુ૰ સાયંકાળ-સાંજ.
दिनान्तक પુ૰ અંધારૂ.
दिनारम्भ પુ૰ પ્રભાત, સવાર
दिनार्द्ध પુ૰ દિવસનો અર્ધ ભાગ.
दियावसान ન૰ સાયંકાળ-સાંજ.
दिनिका સ્ત્રી૰ એક દિવસનો પગાર, એક દિવસનુ મહેનતાણુ.
दिनेश પુ૰ સૂર્ય, આકડાનુ ઝાડ, રવિ વગેરે વાર.
दिनेशात्मज પુ૰ दिनतनय જુઓ.
दिनेशात्मजा સ્ત્રી૰ दिनतनया જુઓ.
दिनेश्वर પુ૰ दिनेश જુઓ.
दिन्दु પુ૰ કૃષ્ણના પિતા વસુદેવ.
दिन्भ् ચુ૰ આ૰ અ૰ સેટ્ એકઠા થવું, એકત્ર થવું
दिन्व् ભ્વા૰ પ૰ સ૰ સેટ્ પ્રસન્ન કરવુ.
दिप्सु ત્રિ૰ દંભ કરવા ઇચ્છનાર, ઢોંગી, પાખંડી
दिम्प् ચુ૰ ઉભ૰ સ૰ સેટ્ એકઠા થવું, એકત્ર થવુ
दिम्भ् ચુ૰ ઉભ૰ સ૰ સેટ્ પ્રેરણા કરવી.
दिय ત્રિ૰ દેવા યોગ્ય, આપવા યોગ્ય.
दिरिपक પુ૰ દડો
दिलीप પુ૰ તે નામે એક સૂર્યવંશી રાજા
दिलीपराज्ञ પુ૰ ઉપરનો અર્થ.
दिलीपराज પુ૰ दिलीर જુઓ
दिल्लीर ન૰ ચોમાસામા થતી છત્રાકાર એક વનસ્પતિ

दिव् दिवा० प० सट् प्रसन्न थवुं, જીતવા ઈચ્છવું, રમવું. ગ૦ પણ કરવો, હોડ બકવી, વ્યવહાર કરવો, ઇચ્છવું, સ્તુતિ કરવી, દીપવું, ઉંઘવું ગ૦
दिव् चु० आ० अ० सेट् शब्द करवो, अवाज करवो
दिव चु० उभ० स० सट् पीडवुं, दुःख देवुं
दिव् स्त्री० स्वर्ग, આકાશ, દિવસ
दिव न० स्वर्ग, આકાશ, દિવસ, વન.
दिवङ्गम त्रि० આકાશગામી, સ્વર્ગગામી
दिवन न० स्वर्ग.
दिवस न० દિવસ.
दिवसकर पु० सूर्य, આકડાનું ઝાડ
दिवसकरतनय पु० दिनकरतनय जुओ.
दिवसकरतनया स्त्री० दिनकरतनया जुओ
दिवसकरपुत्र पु० दिनकरपुत्र जुओ
दिवसकरपुत्री स्त्री० दिनकरपुत्री जुओ
दिवसकरसुत पु० दिनकरसुत जुओ.
दिवसकरसुता स्त्री० दिनकरसुता जुओ
दिवसकरसूनु पु० दिनकरतनय जुओ
दिवसकरात्मज पु० दिनकरतनय जुओ
दिवसकरात्मजा स्त्री० दिनकरतनया जुओ
दिवसकर्तृ पु० दिनकर जुओ.
दिवसकिरण पु० दिनकर जुओ.
दिवसकृत् पु० दिनकर जुओ
दिवसकेशव पु० दिनकेशव जुओ.
दिवसक्षय पु० दिनक्षय जुओ
दिवसचर्या स्त्री० दिनचर्या जुओ.
दिवसज्योतिस् न० दिनज्योतिस् जुओ
दिवसदुःखित पु० दिनदुःखित जुओ.
दिवसप पु० दिनप जुओ.
दिवसपति पु० दिनप जुओ
दिवसपात पु० दिनपात जुओ.
दिवसपिण्ड पु० दिनपिण्ड जुओ
दिवसप्रणी पु० दिनप्रणी जुओ
दिवसप्रवेश पु० दिनप्रवेश जुओ
दिवसबन्धु पु० दिनबन्धु जुओ.
दिवसबल न० दिनबल न० जुओ.
दिवसबल पु० दिनबल पु० जुओ
दिवसमणि पु० दिनमणि जुओ
दिवसमयूख पु० दिनमयूख जुओ
दिवसमान न० दिनमान जुओ
दिवसमुख न० दिनमुख जुओ
दिवसमूर्द्धन् पु० दिनमूर्द्धन् जुओ
दिवसयौवन न० दिनयौवन जुओ.
दिवसरत्न न० दिनरत्न जुओ
दिवसराशि पु० दिनराशि जुओ.
दिवसव्यास पु० दिनव्यास जुओ.
दिवसांश पु० दिनांश जुओ.
दिवसागम पु० दिनागम जुओ.
दिवसात्यय पु० સાયંકાળ
दिवसादि पु० दिनादि जुओ.
दिवसान्त पु० दिनान्त जुओ
दिवसान्तक पु० दिनान्तक जुओ
दिवसारम्भ पु० दिनारम्भ जुओ.
दिवसार्द्ध पु० दिनार्द्ध जुओ
दिवसावसान न० दिनावसान जुओ
दिवस्पति पु० ઇન્દ્ર
दिवस्पुत्र त्रि० સ્વર્ગ લોકને પ્રિય, સ્વર્ગલોકનું રક્ષણ કરનાર
दिवस्पुत्र पु० सूर्य, આકડાનું ઝાડ
दिवस्पृथिवी स्त्री० द्विव० સ્વર્ગ અને પૃથ્વી-આકાશ અને ભૂમિ
दिवस्पृश् पु० પરમેશ્વર
दिवस्पृश् त्रि० આકાશનો સ્પર્શ કરનાર, આકાશસુધી પહોંચનાર
दिवा अव्य० દિવસ, દિવસે
दिवाकर पु० सूर्य, આકડાનું ઝાડ
दिवाकरतनय पु० दिवाकरसुत जुओ
दिवाकरतनया स्त्री० दिवाकरसुता जुओ
दिवाकरपुत्र पु० दिवाकरसुत जुओ
दिवाकरपुत्री स्त्री० दिवाकरसुता जुओ

दिवाकरसुत पु० शनि, यम, કર્ણ, સુગ્રીવ.
दिवाकरसुता स्त्री० સૂર્યની પુત્રી તપતી, યમુના.
दिवाकरसूनु पु० दिवाकरसुत જુઓ.
दिवाकीर्ति पु० હજામ, ધાંચો, ચંડાળ, ઘુવડ પક્ષી.
दिवाकीर्त्य न० અમુક સામવેદનો ભાગ.
दिवाकृत त्रि० દિવસે કરેલ.
दिवाचर त्रि० દિવસે વિચરનાર.
दिवाचर पु० એક જાતનું પક્ષી.
दिवाचारिन् त्रि० દિવસે વિચરનાર.
दिवाटन पु० કાગડો, ચંડાળ.
दिवाटन त्रि० દિવસે ભટકનાર.
दिवाटनी स्त्री० કાગડી, ચંડાળણ.
दिवातन त्रि० દિવસે હોનાર-થનાર, દિવસનું, દિવસસંબંધી.
दिवातर न० અત્યંત પ્રકાશવાળો દિવસ.
दिवानिशम् अव्य० દરરોજ.
दिवान्ध पु० ઘુવડ પક્ષી.
दिवान्ध त्रि० રાત્રે આંધળું-રતાંધળું.
दिवान्धकी स्त्री० છછુંદર.
दिवाभीत पु० ઘુવડ,ચોર,રાત્રિવિકાશી કમળ.
दिवाभीत त्रि० દિવસે ભય પામેલ.
दिवाभीति पु० ઘુવડ પક્ષી.
दिवाभीति त्रि० દિવસે ભયવાળું.
दिवाभीती स्त्री० ઘુવડ પક્ષિણી.
दिवामणि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
दिवामध्य न० મધ્યાન્હ-બપોર.
दिवारात्रम् अव्य० દરરોજ.
दिवारात्रि स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दिवावसु पु० સૂર્ય, ઇન્દ્ર, આકડાનું ઝાડ.
दिवाशय त्रि० દિવસે ઉંઘનાર, દિવસે અપ્રકાશવાળું.
दिवाशयता स्त्री० દિવસે સુવાપણું.
दिवाशयन्त्य न० ઉપરનો અર્થ.
दिवाशयन न० દિવસે સૂવું તે.
दिवासञ्चर त्रि० દિવસે ચાલનાર.
दिवास्वप्न पु० દિવસે સૂવું તે.
दिवास्वाप पु० ઉપરનો અર્થ, ઘુવડ પક્ષી.
दिवास्वाप त्रि० દિવસે સૂનાર.
दिवि पु० ચાસ પક્ષી.
दिविक्षित् त्रि० સ્વર્ગવાસી.
दिविज पु० દેવ.
दिविज त्रि० સ્વર્ગમાં ઉત્પન્ન થયેલ, આકાશમા થયેલ.
दिवित्मन् त्रि० કાંતિમાન, તેજસ્વી.
दिवित्ता स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ.
दिवियज् पु० સ્વર્ગમાં રહેલા ઇન્દ્રાદિ દેવોનું યજન કરનાર.
दिविरथ पु० તે નામે પુરુવંશી એક રાજા.
दिविषद् पु० દેવ.
दिविष्टि त्रि० સ્વર્ગ લોકની ઇચ્છાવાળું.
दिविष्ठ त्रि० આકાશમાં રહેલ, સ્વર્ગમાં રહેલ.
दिविस्पृश् त्रि० આકાશ સુધી પહોંચનાર, આકાશને અડકનાર.
दिवी स्त्री० એક જાતનો કીડો.
दिवेदिवे अव्य० દિવસ.
दिवोकस् पु० દેવ, ચાતક પક્ષી.
दिवोजा त्रि० સ્વર્ગ લોકમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ.
दिवोदास पु० તે નામે ભરતવંશી એક રાજા.
दिवोद्भव त्रि० આકાશમા ઉત્પન્ન થયેલ, સ્વર્ગમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
दिवोद्भवा स्त्री० એલચી.
दिवोल्का स्त्री० દિવસે આકાશમાંથી ખરેલ ઉમાડીયું.
दिवौकस् पु० દેવ.
दिवौकस पु० દેવ.
दिव्य त्रि० સ્વર્ગમાં થનાર, આકાશમાં હોનાર, દેવતાઇ, સ્વર્ગમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ, સુંદર, લોકાતીત, તેજસ્વી.

दिव्य पु० यम, ગુગળ, દિવ્ય ઉત્પાત, તંત્ર-શાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ભાવ, સાહિત્યપ્રસિદ્ધ દિવ્ય નાયક, તત્ત્વવેત્તા પુરુષ, અર્જુન, ભગવાનના ગુણ, અર્જુન વૃક્ષ.

दिव्य न० લવિંગ, હરિચંદન, સોગંદ, ગંગાજળ વગેરેના સ્પર્શપૂર્વક શપથ, મંત્રાદિકથી કરેલું દિવ્ય સ્નાન, દૈવી દિવસ, દિવ્ય દિવસનું માપ.

दिव्यक पु० એક જાતનો સર્પ.

दिव्यकट न० પશ્ચિમ દિશામાં આવેલું નગર.

दिव्यकारिन् त्रि० દિવ્ય કરનાર-શપથ લેનાર.

दिव्यकुण्ड न० કામરૂપ પીઠ ઉપર આવેલો એક કુંડ.

दिव्यगन्ध पु० સુંદર ગન્ધ, ગંધક.

दिव्यगन्ध न० લવિંગ.

दिव्यगन्धा स्त्री० એલચી.

दिव्यगायन पु० ગંધર્વ.

दिव्यचक्षुस् पु० માકડું, વાનર.

दिव्यचक्षुस् न० જ્ઞાનદષ્ટિ, ચશ્મા, સુંદર નેત્ર, એક પ્રકારનો સુગંધ, અલૌકિક પદાર્થો જોઇ શકે તેવું નેત્ર.

दिव्यचक्षुस् त्रि० દિવ્ય દૃષ્ટિવાળું, આંધળું, સુંદર નેત્રવાળું.

दिव्यचन्दन न० દેવતાઇ ચંદન, એક જાતનું ચંદન.

दिव्यता स्त्री० દિવ્યપણું, દેવતાઇપણું.

दिव्यत्व न० ઉપરનો અર્થ.

दिव्यतेजस् त्रि० દિવ્ય તેજવાળું.

दिव्यतेजस् स्त्री० બ્રાહ્મીનો વેલો.

दिव्यदर्शिन् त्रि० દિવ્ય પદાર્થો જોનાર, ઇન્દ્રિયાતીત પદાર્થોને પણ જોઈ શકનાર.

दिव्यदिन न० દૈવી દિવસ, દેવતાઇ દિવસ.

दिव्यदृश् त्रि० दिव्यदर्शिन् જુઓ.

दिव्यदोहद न० મનવાંછિતની સિદ્ધિ માટે અમુક પદાર્થ અર્પણ કરવા મારેની દેવ વગેરેની માનતા-આખા, હોમદ્રવ્ય.

दिव्यनदी स्त्री० ગંગા નદી, આકાશગંગા.

दिव्यनारी स्त्री० અપ્સરા, સ્વર્ગની વેશ્યા, સુંદર સ્ત્રી.

दिव्यपञ्चामृत न० એકઠું કરેલ, ગાયનું ઘી-દૂધ-દહીં-મધ-સાકર.

दिव्यपुष्प पु० કરેણ.

दिव्यपुष्पिका स्त्री० લાલ આકડાનું ઝાડ.

दिव्यप्रश्न पु० ભાવીને જણાવનાર પ્રશ્ન.

दिव्यमान न० દેવતાઇ માપ.

दिव्ययमुना स्त्री० કામરૂપ પીઠની પાસે આવેલી એક નદી.

दिव्यरत्न न० ચિંતામણિ રત્ન.

दिव्यरथ पु० વિમાન, દેવતાઇ રથ.

दिव्यरस पु० સુંદર રસ, પારો.

दिव्यरस त्रि० સુંદર રસવાળું.

दिव्यलता स्त्री० દેવતાઈ વેલો, મોરવેલ.

दिव्यवस्त्र पु० સૂર્યનો પ્રકાશ.

दिव्यवस्त्र न० દેવતાઇ વસ્ત્ર, સુંદર વસ્ત્ર.

दिव्यवस्त्र त्रि० દેવતાઇ વસ્ત્રવાળું, સુંદર વસ્ત્રવાળું.

दिव्यसरित् स्त्री० ગંગા નદી, આકાશગંગા.

दिव्यसानु पु० તે નામે એક વિશ્વદેવ, દિવ્ય શિખરવાળો પર્વત.

दिव्यसार पु० સાગનું ઝાડ, શણનું ઝાડ.

दिव्यस्त्री स्त्री० અપ્સરા, સુંદર સ્ત્રી.

दिव्या स्त्री० આંબળાનું ઝાડ, શતાવરી વનસ્પતિ, બ્રાહ્મી વનસ્પતિ, મોટું જીરૂ, ધોળી ધ્રોખડ, હરડે, સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયિકા.

दिव्यादिव्य पु० એક પ્રકારનો સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયક.

दिव्यादिव्या स्त्री० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયિકા.

दिव्यान्न न० દેવતાઇ અન્ન, સુંદર અન્ન.

दिव्यासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ આસન.

दिव्यैलक पु० એક પ્રકારનો સર્પ.

दिव्योदक न० वरसादनुं पाणी, ઝાકળ, धुमस, गंगाजळ.

दिव्योपपादुक पु० देव

दिव्यौघ पु० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध गुरु, रुचिरा नामे ओषधि.

दिव्यौषधि स्त्री० मणुसील.

दिश् तु० उभ० स० अनिट् देवुं, आपवुं, आज्ञा करवी, कहेवुं, अति+पोताना विषयनो त्याग करी अन्य विषय कहेवो, अनु+पाछळथी कहेवुं, अप+छळवुं, यथार्थने छुपाववुं, वि+अव+मुख्य व्यवहार न करवो ते, बहानुं काढवुं, अभि+सन्मुख उपदेश आपवो, आ+आज्ञा करवी, उपदेश आपवो, अनु+आ+पाछळथी आज्ञा करवी, उपदेश आपवो, प्रति+आ+निराकरण करवुं, खंडन करवुं, तिरस्कार करवो, वि+आ+विशेष करी कहेवुं, सम्+आ+सारी रीते आज्ञा करवी, सारी रीते कहेवुं, उद्+स्वरूप कहेवुं, उद्देश बनाववो ते, उप+उपदेश करवो, शिखामण आपवी, प्रति+उप+उपदेशने योग्य उपदेश आपवो, सामेथी बताववुं, निर्+निर्णय बताववो, कहेवुं, प्रति+निर्+प्रसंगने अनुसरतुं बताववुं, प्रति+योग्य बताववुं, सन्मुख बताववुं, सम्+संदेशो कहेवो, सारी रीते कहेवुं

दिश् स्त्री० दिशा, दशतक्षन, दशनी संख्या, दशनी सख्यानाणुं, श्रोत्रेन्द्रियनो अधिष्ठायक देव.

दिश प० लिंग

दिश त्रि० देखाडनार, बतावनार.

दिशम् स्त्री० दिशा

दिशागज पु० दिशानो हाथी-दिग्गज.

दिशाचक्षुस् पु० गरुडनो एक पुत्र

दिशापाल पु० इन्द्रादि दिक्पाल

दिशोदण्ड पु० दिशाने आनार कर्मने ...

दिश्य त्रि० दिशामां होनार-थनार.

दिष्ट त्रि० बतावेल, कहेल, उपदेशेल, समजावेल.

दिष्ट न० भाग्य, नसीब, प्रारब्धकर्म.

दिष्ट पु० काळ, समय, वचन, वैवस्वत मनुनो एक पुत्र

दिष्टा स्त्री० दारु हळदर.

दिष्टान्त पु० भाग्यनो अंत, प्रारब्ध कर्मनी समाप्ति, मृत्यु, मरण.

दिष्टि स्त्री० हर्ष, आनंद, परिमाण, माप, कहेवुं, उपदेश, उत्सव, भाग्य, नसीब.

दिष्ट्या अव्य० हर्ष, आनंद, मंगळ, खुशीनी वात, सारी वात, भाग्ययोगे, दैवयोगे

दिष्णु त्रि० दाता.

दिह् अदा० उभ० स० अनिट् लीपवुं, वधारवुं, चोपडवुं

दी दिवा० आ० अ० अनिट् क्षय पामवो, नाश पामवुं.

दी स्त्री० क्षय, नाश.

दीक्ष् भ्वा० आ० अ० सेट् मुंडन करवुं-कराववुं, दीक्षा लेवी-आपवी, यज्ञ करवो, जनोइ धारण करवी, नियम के व्रतनो आदेश करवो, धर्मोपदेश देवो.

दीक्षण न० दीक्षा, संयम, चारित्र.

दीक्षणीय न० दीक्षानुं साधन

दीक्षणीया स्त्री० अमुक एक इष्टि, सौमिक इष्टि, वाजपेयना अंगरूप एक इष्टि

दीक्षा स्त्री० नियम, संयम, चारित्र, उपनयन-जनोइ-संस्कार, मंत्र वगेरेनो उपदेश, यज्ञनिमित्ते नियम, जप-होम वगेरेनो आरंभ, अमुक कोइ उपदेश लेवो ते, नियमादिनो स्वीकार.

दीक्षागुरु पु० मंत्रादिनो उपदेश करनार, गुरु, धर्मगुरु

दीक्षान्त पु० यज्ञनी समाप्ति निमित्ते अवभृथ स्नानरूप यज्ञ.

दीक्षापति पु० દીક્ષાપાલક સોમ
दीक्षापाल पु० ઉપરનો અર્થ
दीक्षापालक पु० દીક્ષાપાલક સોમ
दीक्षायूप पु० યજ્ઞાદિ દીક્ષાના અંગરૂપ પશુ વગેરે મારવાનો કાષ્ઠસ્તંભ
दीक्षित त्रि० દીક્ષા જેણે લીધી હોય તે, મંત્રાદિની દીક્ષા પામેલું, સંયમી, નિયમવાળુ, ચારિત્ર્યવાન, યજ્ઞાદિ દીક્ષાવાળુ
दीक्षित पु० યાજ્ઞિક ઋત્વિજ, કાંપિલ્ય નગરવાસી એક બ્રાહ્મણ
दीक्षित त्रि० દીક્ષાવાળુ, દીક્ષા આપનાર ગુરુ, ધર્મગુરુ
दीति स्त्री० દીપ્તિ, કાંતિ
दीद त्रि० નાશ કરતુ, વિનાશક
दीदि त्रि० દીપ્તિમાન-પ્રકાશમાન, તેજસ્વી, કાંતિમાન
दीदिवि पु० સ્વર્ગ
दीदिवि पु० न० અન્ન
दीदिवि त्रि० ભક્ષ્ય
दीदिवि त्रि० વારંવાર-અત્યંત પ્રકાશક, પ્રકાશ કરનાર, અતિશય પ્રકાશમાન
दीधिति स्त्री० કિરણ, અંગુલિ આંગળી, પ્રકાશ, કાંતિ
दीधितिकृत पु० ચિન્તામણિ ગ્રંથનો ટીકાકાર એક પંડિત રઘુનાથ શિરોમણિ
दीधितिमत् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दीधी अदा० आ० अ० सट् ક્રીડા કરવી, રમવુ, દીપવુ પ્રકાશવુ
दीन त्रि० દુ ખી, ગરીબ ભાની
दीन न० તગરનુ ફૂલ
दीनकम् अव्य० દુ ખીપણાથી ગરીબીથી
दीनचेतन त्रि० ગરીબ દુ ખી મનવાળ
दीनता स्त्री० ગરીબાઈ, દુ ખીઆરાપણું, કંગાલીઅત
दीनत्व न० ઉપરનો અર્થ
दीनदयालु त्रि० દુખી ઉપર દયાળુ ગરીબ ઉપર દયાવાળુ
दीननाथ त्रि० દુ ખીઆઓનું રક્ષણ કરનાર, ગરીબોને સ્વામી
दीनमुख त्रि० ગરીબ મુખવાળુ
दीना स्त्री० ઉંદરડી
दीनार पु० સોનાનું ઘરેણુ,સોનાનો સિક્કો, સોનામહોર, ગીની, બે કર્ષ સોનુ, બત્રીસ રતિભાર સોનુ
दीप दिवा० आ० अ० सेट् દીપવુ,પ્રકાશવુ
दीप पु० દીવો
दीप त्रि० પ્રકાશક, પ્રકાશ કરનાર
दीपक पु० નાનો દીવો, દીવો, તે નામે સંગીતપ્રસિદ્ધ એક રાગ, બાજ પક્ષી.
दीपक न० કેસર, તે નામે એક અલંકાર, તે નામે એક છંદ
दीपक त्रि० પ્રકાશક, પ્રકાશ કરનાર.
दीपकलिका स्त्री० દીવાની શિખા, યાજ્ઞવલ્ક્ય સંહિતાની તે નામે એક ટીકા
दीपकिट्ट न० દીવાની મેશ
दीपकी स्त्री० બાજ પક્ષિણી
दीपकूपी स्त्री० દીવાની દીવેટ
दीपखोरी स्त्री० દીવાની દીવેટ
दीपध्वज पु० દીવાની મેશ
दीपतरु पु० દેવદારનુ વૃક્ષ,દીવાઓરૂપ વૃક્ષ.
दीपन पु० મયૂરશિખા વૃક્ષ, એક જાતનુ શાક, ડુંગળી
दीपन न० તગરનું મૂળ, કેસર, દીપવુ, પ્રકાશવુ, બાળવુ, સળગાવવુ પ્રદીપ્ત કરવુ
दीपन त्रि० પ્રદીપ્ત કરવાનુ સાધન, પ્રદીપ્ત કરનાર, પ્રકાશનાર, દીપાવનાર બાળનાર
दीपनी स्त्री० મેથી, પાઠા વનસ્પતિ, અજમોદ, નિકળા
दीपनीय पु० અજમોદ, પીપર-પીપરમૂળ-ચવક-ચિત્રક-સુંઠ
दीपनीय त्रि० બાળવા યોગ્ય, પ્રદીપ્ત કરવા યોગ્ય દીપાવવા યોગ્ય,પ્રકાશ કરવા યોગ્ય.

दीपपात्र न० દીવાનું વાસણ-દીવી વગેરે.
दीपपादप पु० દીવો મૂકવાની દીવી.
दीपपुष्प पु० સોનેરી ચંપો.
दीपभाजन पु० दीपपात्र જુઓ.
दीपमाला સ્ત્રી० દીપમાળ,-દીવાની પંક્તિ
दीपयत् ત્રિ० દીપાવતુ, પ્રકટ કરતુ, પ્રકાશમાન કરતું
दीपवत् ત્રિ० દીવાવાળું.
दीपवती સ્ત્રી० તે નામે એક નદી.
दीपवृक्ष पु० दीपपादप જુઓ.
दीपशत्रु पु० પતંગીયો કીડો.
दीपशिखा સ્ત્રી० દીવાની જ્યોત,દીવાની ઝાળ.
दीपशृङ्खला સ્ત્રી० દીવાની પંક્તિ.
दीपसंज्ञ पु० ચિત્રક વૃક્ષ.
दीपान्वित ત્રિ० દીવાવાળું.
दीपान्विता સ્ત્રી० દીવાળી-આશ્વિન અમાસ, દીવાની પંક્તિ.
दीपावली સ્ત્રી० ઉપરના અર્થ.
दीपिका સ્ત્રી० દીવો, નાનો દીવો.
दीपित ત્રિ० દીપેલ,પ્રકાશેલ,બળેલ,સળગેલ.
दीपितृ ત્રિ० દીપાવનાર, પ્રકાશિત કરનાર, પ્રકટ કરનાર.
दीपीय ત્રિ० દીવાના હિતનું
दीप्त ત્રિ० દીપેલ, પ્રદીપ્ત થયેલ, પ્રકાશિત, તેજસ્વી.
दीप्त न० સોનું, હીંગ.
दीप्त पु० લીંબુ, સિંહ, નાકનો એક રોગ
दीप्तक न० સોનું.
दीप्तकीर्ति पु० કાર્તિક સ્વામી
दीप्तकीर्ति ત્રિ० પ્રદીપ્ત યશવાળું, પ્રકાશમાન કીર્તિવાળું.
दीप्तकीर्ति સ્ત્રી०પ્રકાશમાન યશ,પ્રદીપ્ત કીર્તિ.
दीप्तकेतु पु० તે નામે એક રાજા, દક્ષસાવર્ણિ મનુનો એક પુત્ર.
दीप्तकेतु ત્રિ० પ્રદીપ્ત ધ્વજવાળું, તેજસ્વી ધ્વજવાળું.
दीप्तकेतु पु० न० પ્રદીપ્ત ધ્વજા, તેજસ્વી ધ્વજા.
दीप्तजिह्वा સ્ત્રી० એક જાતની શિયાળ.
दीप्तपिङ्गल पु० સિંહ.
दीप्तपिङ्गली સ્ત્રી० સિંહણ.
दीप्तमूर्ति ત્રિ० તેજસ્વી મૂર્તિવાળું, પ્રકાશમાન સ્વરૂપવાળું.
दीप्तमूर्ति पु० વિષ્ણુ.
दीप्तमूर्ति સ્ત્રી० પ્રકાશમાન મૂર્તિ.
दीप्तरस पु० એક જાતનો કીડો.
दीप्तरोमन् पु० તે નામે એક વિશ્વદેવ.
दीप्तरोमन् ત્રિ० પ્રદીપ્ત રૂંવાટાવાળું, તેજસ્વી રૂંવાટાવાળું.
दीप्तलोचन पु० બિલાડો.
दीप्तलोचनी સ્ત્રી० બિલાડી.
दीप्तलोह न० કાંસું, પ્રકાશમાન લોઢું.
दीप्तवर्ण ત્રિ० પ્રદીપ્ત વર્ણવાળું, તેજસ્વી રંગવાળું.
दीप्तवर्ण न० સોનું.
दीप्तवर्ण पु० કાર્તિક સ્વામી.
दीप्तशक्ति સ્ત્રી० પ્રદીપ્ત શક્તિવાળું, પ્રકાશમાન સામર્થ્યવાળું.
दीप्तशक्ति સ્ત્રી० પ્રદીપ્ત શક્તિ, પ્રકાશમાન સામર્થ્ય.
दीप्ता સ્ત્રી० લાંગલી વૃક્ષ,-જ્યોતિષ્મતીનો વેલો.
दीप्तांशक पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ સૂર્યાદિના અંશ.
दीप्तांशु पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ
दीप्ताक्ष पु० બિલાડો.
दीप्ताक्षी સ્ત્રી० બિલાડી
दीप्ताग्नि ત્રિ० પ્રદીપ્ત અગ્નિવાળું, જે[illegible] અગ્નિ પ્રદીપ્ત હોય તે.
दीप्ताग्नि पु० પ્રદીપ્ત એવો અ[illegible]
दीप्ताङ्ग ત્રિ० પ્રદીપ્ત અંગ[illegible] શરીરવાળું.
दीप्ताङ्ग पु० મોર પ[illegible]
दीप्ताङ्ग न० પ્રદી[illegible]

दीप्ताङ्गी स्त्री० मोर पांखणी
दीप्ति स्त्री० स्त्रीनुं सौंदर्य, कांति, प्रभा,तेज, अभिव्यक्ति, प्रकाश, लाख कांसु
दीप्ति पु० ते नामे एक विश्वदेव.
दीप्तिक स्त्री० दुग्धपाषाण नामे एक वृक्ष
दीप्तिमत् त्रि० कांतिवाळुं, प्रकाशमान, तेजस्वी, चकचकीत.
दीप्तिमत् पु० श्रीकृष्णनो सत्यभामामां उत्पन्न थयेल एक पुत्र.
दीप्ती स्त्री० सिंहण
दीप्तोद न० ते नामे एक तीर्थ.
दीप्तोपल पु०सूर्यकान्तमणि,आगीओ काच
दीप्त्य त्रि० कांतिकारक, कांतिना हितनुं
दीप्य पु० अजमोद, जीरु.
दीप्य त्रि० दीवाना हितनुं, दीवाने हितकारक, दीपवा योग्य.
दीप्यक पु० अजमोद वनस्पति, तगरनुं झाड, लींबुनुं झाड.
दीप्यका स्त्री० अजमोदा वनस्पति.
दीप्र त्रि० प्रकाशमान, तेजस्वी
दीम पु० अग्नि, चित्रक वृक्ष.
दीर्घ पु० लंबाइ, दीर्घस्वर, लताशालवृक्ष, नाळीएरीनुं झाड, सिंह, रामनुं बाण, उंट, सिंह–कन्या–तुला–वृश्चिक–ए ज्योतिषप्रसिद्ध राशिओ
दीर्घ त्रि० लांबु, लंबाईवाळुं.
दीर्घक पु० दीर्घ जुओ.
दीर्घकणा स्त्री० धोळुं जीरु.
दीर्घकण्टक पु० बावळनुं झाड.
दीर्घकण्ठ पु० बगलो, ते नामे एक दानव
दीर्घकण्ठ त्रि० लांबी डोकवाळुं.
दीर्घकण्ठ पु० लांबी डोक
दीर्घकण्ठी स्त्री० बगली
दीर्घकन्द पु० मूळो
दीर्घकन्दिका स्त्री० मूसळी
दीर्घकन्धर पु० बगलो पक्षी, लांबी डोक.
दीर्घकन्धर त्रि० लांबी डोकवाळुं.
दीर्घकन्धरी स्त्री० बगली.
दीर्घकाण्ड पु० एक जातनुं घास.
दीर्घकाल पु० लांबो वखत.
दीर्घकील पु० अंकोटक वृक्ष.
दीर्घकील पु० न० लांबो खीलो.
दीर्घकीलक पु० अंकोटक वृक्ष.
दीर्घकूर न० आंध्र देशमां उत्पन्न थती एक जातनी डांगर
दीर्घकेश पु० रीछ, पश्चिमथी उत्तरे आवेलो एक देश
दीर्घकेश त्रि० लांबा केशवाळुं.
दीर्घकेशी स्त्री०रीछण,लांबा केशवाळी स्त्री.
दीर्घकोशिका स्त्री० एक जातनी माछली.
दीर्घकोषिका स्त्री० उपरनो अर्थ.
दीर्घगति पु० उंट.
दीर्घग्रन्थि पु० गजपीपर.
दीर्घग्रीव पु० उंट, पश्चिमनी उत्तरे आवेलो एक देश
दीर्घग्रीव त्रि० लांबी डोकवाळुं.
दीर्घग्रीवी स्त्री० उंटडी.
दीर्घघाटिक पु० उंट.
दीर्घघाटिकी स्त्री० उंटडी
दीर्घचञ्चु पु० एक जातनो बगलो.
दीर्घच्छद पु० शेलडी, सागनुं झाड, लांबुं पादडुं, लांबी पांख.
दीर्घच्छद त्रि० लांबा पादडांवाळुं, लांबी पांखवाळुं.
दीर्घजङ्गल पु० एक जातनो माछलो.
दीर्घजङ्गली स्त्री० एक जातनी माछली
दीर्घजङ्घ पु० उंट, बगलो
दीर्घजङ्घ त्रि० लांबी जांघवाळुं.
दीर्घजङ्घा स्त्री० लांबी जांघ
दीर्घजङ्घी स्त्री० उंटडी, बगली.
दीर्घजिह्व पु० सर्प, ते नामे एक दानव, ते नामे एक राक्षस, कुतरो.

दीर्घजिह्व त्रि० लांबी જીભવાળું.
दीर्घजिह्वा स्त्री० તે નામે એક રાક્ષસી, લાંબી જીભ.
दीर्घजिह्वी स्त्री० સાપેણ, કુતરી, કાર્તિક- સ્વામીનો અનુચર એક માતૃકાગણ.
दीर्घजीव त्रि० લાંબા કાળસુધી જીવનાર.
दीर्घजीविन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
दीर्घतन्तु त्रि० પુષ્કળ સ્તુતિવાળો દેવ વગેરે, લાંબા કાળસુધી વ્યાપક સંતતિવાળું.
दीर्घतन्तु पु० લાંબો તાતણો, લાંબો દોર.
दीर्घतपस् त्रि०લાંબા કાળસુધીના તપવાળું.
दीर्घतपस् पु० તે નામે આયુવંશી રાજા.
दीर्घतमस पु० ઉતથ્ય ઋષિનો પુત્ર-જે ગુરૂના શાપથી આંધળો થયો હતો.
दीर्घतरु पु० તાડનું ઝાડ, હરકોઇ ઉંચું ઝાડ.
दीर्घता स्त्री० લંબાઇ.
दीर्घतिमिषा स्त्री० કાકડી.
दीर्घतुण्ड त्रि० લાંબા મુખવાળું.
दीर्घतुण्ड न० લાંબુ મુખ.
दीर्घतुण्डा स्त्री० છછુંદર.
दीर्घतृण पु० पल्लिवाह જુઓ.
दीर्घतृण न० લાંબુ ઘાસ.
दीर्घत्व न० લંબાઇ.
दीर्घदण्ड पु० એરંડાનું ઝાડ, રોહિડાનું ઝાડ, તાડનું ઝાડ.
दीर्घदण्डक पु० ઉપરનો અર્થ
दीर्घदण्डा स्त्री० ગોરખનુંડી નામે વનસ્પતિ.
दीर्घदण्डी स्त्री० ઉપરનો અર્થ
दीर्घदर्शिनी स्त्री० ગીધ પક્ષિણી.
दीर्घदर्शित्व न० ઉપરનો અર્થ.
दीर्घदर्शिन् पु० પંડિત, ભાવિભાવ જાણનાર, ગીધપક્ષી, રીંછ
दीर्घदर्शिन् त्रि० દૂરસુધી જોઇ શકનાર, વિચારશીલ.
दीर्घदर्शिता स्त्री० દીર્ઘદર્શીપણું, રીંછણ
दीर्घदृष्टि पु० પંડિત, ગીધ પક્ષી, દૂર સુધી જોઇ શકાય એવું એક યંત્ર.
दीर्घदृष्टि त्रि० લાંબી દૃષ્ટિવાળું
दीर्घदृष्टि स्त्री० લાંબી દૃષ્ટિ-નજર.
दीर्घद्रु पु० તાડનું ઝાડ, હરકોઇ ઉંચું ઝાડ.
दीर्घद्रुम पु० શીમળાનું ઝાડ.
दीर्घनाद पु० શંખ, લાંબો શબ્દ.
दीर्घनाद त्रि० લાંબા શબ્દવાળું.
दीर्घनाल पु० यावनाल જુઓ.
दीर्घनाल न० એક જાતનું ઘાસ.
दीर्घनास त्रि० લાંબા નાકવાળું.
दीर्घनासा स्त्री० લાંબુ નાક.
दीर्घनिद्रा स्त्री० મરણ, લાંબી નિદ્રા
दीर्घनिःश्वास त्रि० લાંબા નીસાસાવાળું.
दीर्घनिःश्वास पु० લાંબો નિશ્વાસ.
दीर्घपक्ष पु० કલિંગ પક્ષી, લાંબી પાંખ, લાંબી પાંખવાળું પક્ષી.
दीर्घपक्षी स्त्री० લાંબી પાંખવાળી પક્ષિણી.
दीर्घपटोलिका स्त्री० એક જાતનો વેલો.
दीर्घपत्र पु० લસણનું ઝાડ, એક જાતનું કંદ, એક જાતનો દર્ભ, તાડનું ઝાડ, એક જાતનું પીલુનું ઝાડ, એરંડાનું ઝાડ, નેતરનું ઝાડ, કેરડાનું ઝાડ,એક જાતનો મહુડો.
दीर्घपत्र त्रि० લાંબા પાંદડાવાળું.
दीर्घपत्र न० લાંબુ પાંદડું
दीर्घपत्रक पु० રાતું લસણ, એરંડાનું ઝાડ, નેતર.
दीर्घपत्रा स्त्री० કેવડાનું ઝાડ, કેળનું ઝાડ, નાના જાંબુનું ઝાડ
दीर्घपत्रिका स्त्री० ધોળી વજ, એક જાતની કુંવાર.
दीर्घपत्री स्त्री० પલાશી નામની લતા, એક જાતનું શાક.
दीर्घपर्णी स्त्री० पृश्निपर्णी વૃક્ષ.
दीर्घपल्लव पु० શણનું ઝાડ
दीर्घपल्लव त्रि० લાંબા કુંપળવાળું.
दीर्घपल्लव न० पु० લાંબું કુંપળ.

दीर्घपाद् पु० कंकपक्षी, એક જાતનો બગલો.
दीर्घपाद् त्रि० લાંબા પગવાળું.
दीर्घपाद पु० दीर्घपाद पु० જુઓ.
दीर्घपाद त्रि० લાંબા પગવાળું.
दीर्घपादप पु० તાડનું ઝાડ, સોપારીનું ઝાડ, લાંબુ હરકોઈ ઝાડ.
दीर्घपृष्ठ पु० સર્પ.
दीर्घपृष्ठी स्त्री० સાપણ.
दीर्घप्रज्ञ पु० દ્વાપરયુગમાં વૃષપર્વ અસુરનો અવતાર એક રાજા.
दीर्घप्रज्ञ त्रि० વિશાળ બુદ્ધિવાળું, દૂરદર્શી.
दीर्घफल पु० ગરમાળો.
दीर्घफलक पु० અગથીઆનું ઝાડ.
दीर्घफलिका स्त्री० એક જાતની દ્રાક્ષ–પીળી દ્રાક્ષ, લાખ.
दीर्घवाली स्त्री० ચમરી મૃગ.
दीर्घबाहु पु० લાંબો બાહુ, તે નામે એક શિવનો અનુચર, તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दीर्घबाहु त्रि० લાંબા બાહુઓવાળું.
दीर्घभुज पु० તે નામે શિવનો એક અનુચર, લાંબી ભુજા.
दीर्घभुज त्रि० લાંબી ભુજાવાળું.
दीर्घमारुत पु० હાથી.
दीर्घमारुती स्त्री० હાથણી
दीर्घमुख त्रि० લાંબા મુખવાળું.
दीर्घमुख न० લાંબુ મુખ.
दीर्घमुखी स्त्री० છછુંદર.
दीर्घमूल पु० એક જાતનો વેલો, એક જાતનું બીલીનું ઝાડ.
दीर्घमूल न० લાંબુ મૂળ.
दीर्घमूल त्रि० લાંબા મૂળવાળું.
दीर्घमूलक पु० લાંબો મૂળો.
दीर्घमूला स्त्री० શાલપર્ણી નામે વનસ્પતિ. શ્યામા લતા.
दीर्घमूली स्त्री० ધમાસો વનસ્પતિ.
दीर्घयज्ञ त्रि० લાંબા યજ્ઞવાળું.
दीर्घयज्ञ पु० લાંબો યજ્ઞ, દ્વાપર યુગમાં થયેલો અયોધ્યાનો એક રાજા.
दीर्घयाय त्रि० લાંબે કાળે જવા યોગ્ય.
दीर्घरत पु० ભુંડ, ડુક્કર, કુતરો.
दीर्घरद पु० ભુંડ, ડુક્કર, લાંબો દાંત.
दीर्घरद त्रि० લાંબા દાંતવાળું.
दीर्घरदी स्त्री० ભુંડણ, ડુક્કરી.
दीर्घरसन पु० સર્પ.
दीर्घरसनी स्त्री० સાપણ.
दीर्घरागा स्त्री० હળદર.
दीर्घरात्र न० લાંબો કાળ, ઘણો સમય.
दीर्घरात्र पु० લાંબી રાત્રિ.
दीर्घरोम पु० રીંછ, શિવનો એક અનુચર, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
दीर्घरोमन् पु० ઉપરનો અર્થ.
दीर्घरोहिषक न० એક જાતનું ઘાસ.
दीर्घलोचन न० લાંબુ નેત્ર, વિશાળ નેત્ર.
दीर्घलोचन पु० શિવનો એક અનુચર, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
दीर्घलोचन त्रि० લાંબા નેત્રવાળું, વિશાળ નેત્રવાળું.
दीर्घवंश पु० લાંબો વંશ, નડ નામે ઘાસ.
दीर्घवक्त्र पु० હાથી.
दीर्घवक्त्र न० લાંબુ મુખ.
दीर्घवक्त्र त्रि० લાંબા મુખવાળું.
दीर्घवक्त्री स्त्री० હાથણી
दीर्घवच्छिका स्त्री० એક જાતનું માછલું.
दीर्घवर्ण पु० દીર્ઘ અક્ષર.
दीर्घवर्णाभ पु० ધોળી સાટોડી.
दीर्घवर्णाभू स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दीर्घवल्लिका स्त्री० એક જાતનો વેલો, હરકોઈ લાંબો વેલો.
दीर्घवल्ली स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दीर्घवृक्ष पु० સાગનું ઝાડ, તાડનું ઝાડ.
दीर्घवृन्त पु० સ્યોનાક વૃક્ષ.

दीर्घवृन्तक पु० ઉપરનો અર્થ
दीर्घवृन्ता स्त्री० એક જાતનું ચીભડું,
दीर्घवृन्तिका स्त्री० एलापर्णी નામે વનસ્પતિ
दीर्घशर पु० यावनाल જુઓ, લાંબું બાણ
दीर्घशर त्रि० લાંબા બાણવાળું
दीर्घशाख पु० તાડનું ઝાડ
दीर्घशाखिका स्त्री० एलापर्णी વનસ્પતિ ગરના વનસ્પતિ
दीर्घशिम्बिका स्त्री० છીંકણીનું ઝાડ
दीर्घशूक पु० એક જાતની ડાંગર
दीर्घशूक न० લાંબો અગ્ર ભાગ
दीर्घशूकक पु० એક જાતનું અન્ન
दीर्घश्रवस् पु० તે નામે એક ઋષિ
दीर्घश्रवस् त्रि० લાંબા કાનવાળું.
दीर्घश्रवस् न० લાંબો કાન
दीर्घसत्र न० લાંબા કાળનો યજ્ઞ, તે નામે એક તીર્થ
दीर्घसत्रिन् त्रि० લાંબા કાળ સુધીનો યજ્ઞ કરનાર,જીવન પર્યંત અગ્નિહોત્ર કર્મ કરનાર
दीर्घसुरत पु० કુતરો
दीर्घसुरत न०લાંબો વખત ચાલે તેવું મૈથુન.
दीर्घसुरती स्त्री० કુતરી
दीर्घसूक्ष्म पु० પાતંજલ યોગ સૂત્રના ભાષ્યમાં કહેલ એક પ્રકારનો પ્રાણાયામ
दीर्घसूत्र त्रि० દીર્ઘસૂત્રી, મંદ, લેખેકાઇ કામમાં ઘણોજ વખત ગાળનાર
दीर्घसूत्र न० લાંબું સૂત્ર, લાંબો તાંતણો
दीर्घसूत्र त्रि० લાંબા સૂત્રવાળું, લાંબા તાંતણાવાળું
दीर्घसूत्रता स्त्री० દરેકાર્ય કામમાં ઘણો જ વખત ગુમાવવો તે
दीर्घसूत्रत्व न० ઉપરનો અર્થ
दीर्घसूत्रिन् त्रि० દરેકાર્ય કામમાં ઘણો સમય ગાળી કાઢનાર
दीर्घस्कन्ध पु० તાડ઼ ઝાડ
दीर्घस्वर पु० લાંબો સ્વર
दीर्घस्वर त्रि० લાંબા સ્વરવાળું
दीर्घा स्त्री० पृश्निपर्णी નામે એક વનસ્પતિ
दीर्घाङ्कुर पु० એક જાતની ડાંગર
दीर्घाध्वग त्रि० લાંબો રસ્તો ચાલનાર
दीर्घाध्वग पु० ખેપીઓ, ઉંટ, ટપાલીઓ, જાસૂસ, દૂત
दीर्घाध्वन् पु० લાંબો રસ્તો
दीर्घायु त्रि० લાંબા આયુષવાળું
दीर्घायुध पु० ભુંડ, ડુક્કર
दीर्घायुध न० ભાલો
दीर्घायुधी स्त्री० ભુંડણ ડુક્કરી
दीर्घायुष्य पु० श्वेतमन्दार નામે એક વૃક્ષ, માર્કંડેય ઋષિ
दीर्घायुष्य त्रि० લાંબા આયુષવાળું
दीर्घायुष्य न० લાંબું આયુષ.
दीर्घायुस् त्रि० લાંબા આયુષવાળું
दीर्घायुस् न० લાંબું આયુષ
दीर्घायुस् पु० માર્કંડેય મુનિ, શ્વેતમંદારનું વૃક્ષ, કાગડો, જીવક વૃક્ષ
दीर्घालर्क पु० શ્વેતમંદાર વૃક્ષ
दीर्घास्य त्रि० લાંબા મુખવાળું
दीर्घास्य पु० હાથી, શિવનો એક અનુચર, પશ્ચિમની ઉત્તરે આવેલો એક દેશ
दीर्घास्य न० લાંબું મુખ
दीर्घाह पु० લાંબો દિવસ
दीर्घाहन पु० ઉનાળાનો સમય
दीर्घिका स्त्री० નાની વાવ, એક પ્રકારનું જળાશય, દરેક જળાશય
दीर्घवर्ति पु० એક જાતનો વેપો
दीर्ण त्रि० ચીરી નાખેલ, ફાડી નાખેલ, ચીરાયેલ, ભયભીત
दीर्ण न० ચીરવું, ફાડવું, ભય, બી'
दीवि पु० ચાસ પક્ષી
दीव्य त्रि० રમવાલાયક, રમતી વાણ ...
दु ... ૧૦ ...

दु स्वादि० प० सा० सेट् पीडवुं, दुःख देवुं.
दुःकर्ण पु० ते नामे धृतराष्ट्रनो पुत्र
दुःख कण्ड्वादि प० अ० सेट् दुःख करवुं.
दुःख चु० उभ० अ० सेट् दुःखी थवुं, पीडावुं.
दुःख न० दुःख, पीडा.
दुःखकर त्रि० दुःख करनार, पीडा करनार
दुःखग्राम पु० संसार, दुःखनो समूह.
दुःखच्छिन्न त्रि० सदा दुःखथी छेदाय तेवुं
दुःखजात त्रि० जेने दुःख थयुं होय ते.
दुःखजात न० दुःखनो समुदाय
दुःखत्रय न० आध्यात्मिक-आधिभौतिक-आधिदैविक-ए त्रण दुःख
दुःखदिर पु० एक जातना खेरनुं झाड.
दुःखदोह्या स्त्री० दुःखेथी दोहवाय तेवी गाय.
दुःखशील त्रि० दुःखनो अनुभव करनार
दुःखसागर पु० दुःखनो दरीयो, संसार.
दुःखित त्रि० दुःख पामेल, दुःखी.
दुःखिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
दुःशकुन न० अशुभसूचक निमित्त, अपशुकन.
दुःशला स्त्री० ते नामे धृतराष्ट्रनी पुत्री.
दुःशास त्रि० दुःखेथी शीखामण आपी शकाय तेवुं.
दुशासन त्रि० उपरनो अर्थ.
दुःशासन पु० धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.
दुःशील त्रि० खराब स्वभाववाळुं.
दुःशोध त्रि० दुःखथी शोधवा योग्य, दुःखथी जेनो उपाय थई शके ते
दुःषन्धि पु० दुष्ट संधि
दुःषमस अव्य० अयोग्य, खराब
दुःषमसुषमा स्त्री० जैनशास्त्रप्रसिद्ध एक काळ परिमाण बेंतालीस हजार वर्ष ओछा एक सागरोपम कोडाकोडी वर्षना मापनो चोथो आरो
दुःषमा स्त्री० एकवीस हजार वर्षनो पांचमो आरो जे जैनागममां प्रसिद्ध छे.
दुःपुम त्रि० दुष्ट स्वप्नवाळुं.
दुःसुप्त न० दुष्ट स्वप्न
दुःपूति पु० दुष्ट पुत्र.
दुःपेय त्रि० दुःसाध्य.
दुःसक्थ त्रि० दुष्ट साथळवाळुं, खराब साथळवाळुं.
दुःसक्रिय त्रि० उपरनो अर्थ.
दुःसन्धान त्रि० दुःखे करी साधी शकाय तेवुं.
दुःसम त्रि० अयोग्य, गेरव्याजबी.
दुःसह त्रि० दुःखथी सहन थाय तेवुं.
दुःसहा स्त्री० नागदमनी जुओ.
दुःसाध त्रि० दुःखथी साधी शकाय तेवुं.
दुःसाधिन् त्रि० दुष्ट साधक.
दुःसाधिन् पु० द्वारपाळ, पहेरेगीर.
दुःसाध्य त्रि० दुःसाध जुओ.
दुःस्त्री स्त्री० दुष्ट स्त्री.
दुःस्त्रीता स्त्री० दुष्ट स्त्रीपणुं.
दुःस्त्रीत्व न० उपरनो अर्थ.
दुःस्थ त्रि० दरिद्र, दुःखी, मूर्ख, दुष्टमां रहेल.
दुःस्थिति स्त्री० दुष्ट स्थिति, खराब स्थिति.
दुःस्पर्श त्रि० दुःखे करी स्पर्श करी शकाय तेवुं.
दुःस्पर्शा स्त्री० धमासो वनस्पति, भोरींगणी, आकाशनी वेल.
दुःस्फोट पु० दुष्ट फोल्लो, खराब व्रण.
दुःस्वप्न पु० खराब स्वप्न.
दुकूल न० रेशमी वस्त्र, झीणुं वस्त्र, बारीक वस्त्र, लीसुं वस्त्र.
दुगूल न० उपरनो अर्थ.
दुग्ध न० दूध
दुग्ध त्रि० दोहेल, पूर्ण करेल, भरेल.
दुग्धकूपिका स्त्री० एक जातनुं पकवान.
दुग्धता स्त्री० दूधपणुं.
दुग्धतालीय न० दूधनुं फीण, दूधनी तर, दुग्धाग्र जुओ.
दुग्धपाचन न० दूध पकाववानुं वासण.

दुग्धपाषाण पु० એક જાતનું ઝાડ
दुग्धपाषाणक पु० ઉપરનો અર્થ
दुग्धपुष्पी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ
दुग्धफेन न० દૂધનું ફીણ
दुग्धफेन पु० દૂધપાક, ખીર
दुग्धफेनक पु० ઉપરનો અર્થ
दुग्धफेनी स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ
दुग्धबन्ध पु० દૂધ દોહવા માટે ગાયને બાંધવી તે
दुग्धबन्धक पु० ઉપરનો અર્થ.
दुग्धबीजा स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ
दुग्धसमुद्र पु० ક્ષીર સમુદ્ર
दुग्धाक्ष पु० એકજાતનો પત્થર
दुग्धाङ्क पु० એક જાતનો પત્થર
दुग्धाब्धि पु० ક્ષીર સમુદ્ર
दुग्धाब्धितनया स्त्री० લક્ષ્મી દેવી
दुग्धाश्मन् पु० દુગ્ધપાષાણ વૃક્ષ
दुग्धाम्र न० દૂધમાં પકવેલ કેરી
दुग्धिका स्त्री० દૂધીનો વેલો, દૂધી
दुग्धिन् त्रि० દૂધવાળુ
दुग्धिनिका स्त्री० રાતો અઘાડો-વનસ્પતિ
दुग्धी स्त्री० दुग्धिका જુઓ, દુગ્ધપાષાણ
दुघ त्रि० દોહનાર
दुच्छक पु० મુરા નામનું એક સુગંધીદ્રવ્ય
दुच्छ्वन् पु० દુષ્ટ કુતરો
दुच्छून त्रि० દુષ્ટ સોજેલ-ખરાબ સોજો આવેલ
दुडि स्त्री० दुली જુઓ
दुण्डुक त्रि० દુષ્ટ મનવાળુ, નીચ
दुण्डुभ पु० એક જાતનો સર્પ
दुण्डुभि पु० दुन्दुभि જુઓ
दुत त्रि० પીડા પામેલ, દુખ પામેલ
दुत्योत्पदनीय पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ યોગ
दुद्र पु० તે નામે એક પર્વત
दुदुह पु० અનુવંશી એક રાજા
दुदूषु त्रि० રમવા ઈચ્છનાર.
दुद्रुम पु० લીલી ડુંગળી
दुध म्वा० प० स० सन् હિંસા કરવી પ્રેરવું, પ્રેરણા કરવી
दुधि त्रि० હિંસક, દુર્ધર, ગ્રહણ કરવાને અશક્ય
दुधुक्षत त्रि० દોહવા ઈચ્છતુ
दुधुक्षु त्रि० દોહવા ઈચ્છનાર
दुधूषत त्रि० હલાવવા ઈચ્છતુ
दुधूषु त्रि० હલાવવા ઈચ્છનાર
दुध्र त्रि० હિંસક, પ્રેરક, દુર્ધર, દુર્ધર્ષ, દુષ્ટને વ્યવસ્થામાં લાવનાર
दुन्दभ पु० નગારૂ, એક જાતનું વાદિત્ર
दुन्दुभि पु० વરુણ દેવ, તે નામે એક દૈત્ય, તે નામે એક રાક્ષસ, ઝેર, તે નામે એક વર્ષ, યુગ્મ-જોડુ
दुन्दुभि स्त्री० પાસો, જુગારનું એક સાધન, તે નામે એક ગંધર્વ સ્ત્રી
दुन्दुभिक पु० એક જાતનો કીડો
दुन्दुभिनिर्ह्राद पु० તે નામે એક દાનવ, નગારાનો શબ્દ.
दुन्दुभिषेण पु० તે નામે એક રાજા
दुन्दुभिस्वन पु० નગારાનો શબ્દ
दुन्दुभी स्त्री० તે નામે એક ગંધર્વ સ્ત્રી
दुन्दुभ्य पु० તે નામે એક દેવ, નગારું વગાડવાનો સાધન એક મંત્ર
दुन्दुम पु० दुन्दुभ જુઓ
दुन्दुमार पु० ધુંધુમાર દેવ
दुफानिकुत्थ न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ
दुम्बक पु० એક જાતનું ઝાડ
दुर् अव्य० દુષ્ટ, નિન્દા, [illegible], થોડુ એવા અર્થમાં, [illegible] દૂર એવા અર્થમાં [illegible]

दुरक्ष न० દુષ્ટ નેત્ર.
दुरक्ष त्रि० દુષ્ટ નેત્રવાળું,કપટી પાસાવાળું.
दुरतिक्रम त्रि० દુઃખથી ઓળંગાય તેવું, દુર્લંઘ્ય.
दुरतिक्रम पु० વિષ્ણુ.
दुरत्यय त्रि० દુઃખથી ઓળંગાય તેવું, દુસ્તર, દુર્લંઘ્ય.
दुरत्येतु त्रि० ઉપરના અર્થ.
दुरदृष्ट न० દુર્ભાગ્ય, પાપ.
दुरशनी स्त्री० દુષ્ટ ભોજન,ખરાબ ખોરાક.
दुरधिग त्रि० દુષ્પ્રાપ, દુર્લભ,દુર્ગેય, દુર્બોધ.
दुरधिगम त्रि० ઉપરના અર્થ.
दुरधीत न० દુષ્ટ અધ્યયન-ખરાબ રીતે ભણવું તે
दुरध्यय त्रि० અધ્યયન કરવાને અશક્ય, ન ભણી શકાય તેવું.
दुरध्व पु० દુષ્ટ માર્ગ.
दुरन्त त्रि० દુષ્ટ પરિણામવાળું—દરકોઇ,વ્યસન વગેરે, ગંભીર, ન ઓળંગી શકાય તેવું, દુર્લંઘ્ય.
दुरन्तक पु० શિવ.
दुरन्वय त्रि० દુઃખથી અનુસરવા યોગ્ય
दुरपवार त्रि० મુશ્કેલીથી નાખુશ થાય તેવું.
दुरभिग्रह पु० અઘાડો વનસ્પતિ.
दुरभिग्रह त्रि० દુઃખથી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય, દુઃખથી લેવા યોગ્ય.
दुरभिग्रहा स्त्री० ધમાસો વનસ્પતિ.
दुरवग्रह त्रि०મુશ્કેલીથી ગ્રહણ થઇ શકે તેવું.
दुरवस्था स्त्री०દુષ્ટ અવસ્થા,ખરાબ સ્થિતિ.
दुरवाप त्रि० દુર્લભ, દુષ્પ્રાપ
दुरस्य् નામધાતુ૦ પ૦ અ૦ મેર્ દુષ્ટ થવું
दुराक पु० તે નામે એક મ્લેચ્છ દેશ.
दुराक्रम त्रि० દુઃખથી જેની સામે આક્રમણ થઇ શકે તે, દુર્જેય, અજેય, દુર્લંઘ્ય, ન ઓળંગાય તેવું.
दुराचर त्रि० દુઃખથી આચરી શકાય તેવું, દુષ્ટ આચારવાળું.
दुराचार पु० દુષ્ટ આચાર, ખરાબ ચાલ ચલગત.
दुराचार त्रि० દુષ્ટ આચારવાળું, ખરાબ ચાલ ચલગતવાળું.
दुराढ्य त्रि० દીન,ગરીબ, પૈસાદાર નહિ તે.
दुराढ्यङ्कर त्रि० દુઃખથી તવંગર કરી શકાય તેવું.
दुराढ्यम्भव त्रि० દુઃખથી પૈસાદાર થઇ શકે તેવું.
दुरात्मता स्त्री० દુષ્ટાત્માપણું.
दुरात्मत्व न० ઉપરનો અર્થ.
दुरात्मन् त्रि० દુષ્ટ અંતઃકરણવાળું, દુષ્ટ આત્માવાળું, દુષ્ટ.
दुराधन पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दुराधर त्रि० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दुराधर्ष पु० ધોળો સરસવ.
दुराधर्ष त्रि० પરાભવ કરવાને અશક્ય, દુર્જેય, તિરસ્કાર ન કરી શકાય તેવું.
दुराधर्षा स्त्री०कुटुम्बिनी નામે એક વૃક્ષ.
दुराधार त्रि० દુઃખથી ધારણ કરી શકાય તેવું, દુઃખથી ચિંતવી શકાય તેવું.
दुराधार पु० મહાદેવ.
दुराधि पु० દુષ્ટ માનસીક પીડા.
दुराधि त्रि० દુષ્ટ મનોવ્યથાવાળું.
दुरानम त्रि० દુઃખથી નમાવી શકાય તેવું.
दुराप त्रि० દુર્લભ, દુષ્પ્રાપ
दुराप न० દુઃખથી મેળવવું તે.
दुरापादन त्रि० દુઃખથી પ્રાપ્ત થઇ શકે તેવું, દુઃસાધ્ય.
दुरापूर त्रि० દુઃખથી પૂર્ણ કરી શકાય તેવું, મુશ્કેલીથી સંતુષ્ટ થાય તે.
दुरारिहन् पु० વિષ્ણુ.
दुरारुह त्रि० જેના ઉપર દુઃખથી ચઢી શકાય તે
दुरारुह पु० બીલીનું ઝાડ, નાળીએરી

दुरारुहा स्त्री० ખજૂરીનું ઝાડ.
दुरारोह पु० કાચંડો, કાકીડો-નામે એક પ્રાણી, દુઃખથી ચડવું તે.
दुरारोह त्रि० દુઃખથી ચડી શકાય તેવું.
दुरारोहा स्त्री० શીમળાનું ઝાડ, ખાલીનું ઝાડ.
दुरालभ त्रि० દુઃખથી મેળવાય તેવું, દુઃખથી સ્પર્શ કરી શકાય તેવું.
दुरालभा स्त्री० ધમાસો-વનસ્પતિ.
दुरालम्भ त्रि० दुरालभ જુઓ.
दुरालम्भा स्त्री० ધમાસો.
दुरालाप पु० દુષ્ટ આલાપ-ગાળો ભાંડવી તે.
दुरालोक त्रि० દુઃખથી જોવાય તેવું, અત્યંત તેજસ્વી.
दुरालोक पु० તેજસ્વીપણું, ચળકાટ.
दुराव्य न० દુષ્ટ બુદ્ધિ.
दुराशय पु० દુષ્ટ આશય, ખરાબ અભિપ્રાય.
दुराशय त्रि० દુષ્ટ આશયવાળું, ખરાબ અંતઃકરણવાળું, ખરાબ અભિપ્રાયવાળું.
दुराशा स्त्री० દુષ્ટ આશા.
दुरास त्रि० દુઃખથી બહાર કાઢી શકાય તેવું, દુર્જય.
दुरासद त्रि० દુષ્પ્રાપ, દુર્ગમ્ય.
दुरित न० પાપ.
दुरित त्रि० પાપી.
दुरितदमन त्रि० પાપના દમનનું સાધન.
दुरितदमनी स्त्री० ખીજડીનું ઝાડ.
दुरितारि त्रि० પાપનો નાશ કરનાર.
दुरितारि पु० તે નામે જૈનનો શાસનદેવ.
दुरिष्ट न० દુષ્ટ યજ્ઞ.
दुरिष्टि स्त्री० અશાસ્ત્રીય યજ્ઞ.
दुरिष्ठ त्रि० અતિ મંદ.
दुरीश पु० દુષ્ટ સ્વામી, દુષ્ટ માલીક.
दुरीषणा स्त्री० શાપ,કોઇનું ખરાબ ઇચ્છવું તે.
दुरु पु० તે નામે એક પર્વત.
दुरुक्त न० દુષ્ટ વચન.
दुरुच्छेद त्रि० દુઃખથી ઉખેડી શકાય તેવું, દુર્વાર.
दुरुच्छेद पु० દુઃખથી ઉખેડવું તે, દુઃખથી અટકાવવું તે.
दुरुत्तर त्रि० દુસ્તર, દુઃખથી ઉતરાય તેવું, દુઃખથી ઉત્તર અપાય તેવું.
दुरुत्तर न० દુષ્ટ ઉત્તર.
दुरुत्तर पु० યુદ્ધ, લડાઇ.
दुरुदाहर त्रि० દુઃખથી બોલી શકાય તેવું.
दुरुदाहर पु० દુષ્ટ ઉદાહરણ.
दुरुद्वह त्रि० દુઃખથી વહન થઇ શકે તે, અત્યંત ભારે.
दुरुधुरा स्त्री० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ ચાન્દ્ર યોગ.
दुरुपक्रम त्रि० દુઃખથી આરંભવાળું, મુશ્કેલીથી પહોંચી શકાય તેવું, દુઃખથી ઉપચાર થાય તેવું, હરાવવાને મુશ્કેલ.
दुरुपचार त्रि० દુઃખથી ઉપચાર થઇ શકે તેવું.
दुरुपलक्ष त्रि० દુઃખથી જોવાય તેવું.
दुरुपस्थान त्रि० દુઃખથી પાસે જઇ શકાય તેવું, દુઃખે પહોંચાય તેવું.
दुरुफ पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ.
दुरूह त्रि० દુઃખથી તર્ક કરી શકાય તેવું, દુર્વિતર્ક્ય.
दुरेवा त्रि० દુઃખથી જવા યોગ્ય.
दुरोक त्रि० દુઃખથી સેવાય તેવું.
दुरोदर पु० જુગારી.
दुरोदर न० જુગટું, જુગાર, પાસો.
दुर्ग पु० न० કિલ્લો.
दुर्ग पु० પરમેશ્વર, તે નામે એક અસુર,દૈત્ય, મહાન વિઘ્ન, ભવબંધ, કુકર્મ, શોક, દુઃખ, નરક, યમનો દંડ, જન્મ, મહાન ભય, મોટો વિકટ પ્રદેશ, ગુગળ, રોગ.
दुर्ग त्रि० દુર્ગમ, દુર્જ્ઞેય, જવાને અશક્ય, દુર્બોધ.
दुर्गकर्मन् न० દુર્ગસાધન કર્મ.
दुर्गकारक पु० એક જાતનું ઝાડ.

दुर्गकारक त्रि० કિલ્લો બનાવનાર, મુશ્કેલી ભરેલું કરનાર.
दुर्गत त्रि० દરિદ્ર, દીનપણું પ્રાપ્ત થયેલ
दुर्गतता स्त्री० દરિદ્રતા, ખરાબ સ્થિતિ.
दुर्गतत्व न० ઉપરના અર્થ.
दुर्गतरण त्रि० કિલ્લો ઓળંગવાનું સાધન, દુઃખમાંથી છૂટવાનું સાધન.
दुर्गतरणी स्त्री० તે નામે એક દેવી.
दुर्गति स्त्री० નરક, દરિદ્રપણું, દુષ્ટ ગતિ.
दुर्गति त्रि० કષ્ટ ગતિવાળું, દરિદ્ર દીન, નારકી.
दुर्गतिनाशन त्रि० દુર્ગતિનો નાશ કરનાર.
दुर्गतिनाशिनी स्त्री० દુર્ગા દેવી
दुर्गनिवासिन् त्रि० કિલ્લામાં રહેનાર
दुर्गन्ध पु० ખરાબ ગંધ, દુર્ગંધ, મંચળ, દુષ્ટ ગંધ.
दुर्गन्ध त्रि०દુષ્ટ ગંધવાળું,ખરાબ ગંધવાળું.
दुर्गन्धाङ्ग त्रि० દુર્ગંધી અંગવાળું.
दुर्गन्धिन् त्रि० દુષ્ટ ગંધવાળું, ખરાબ ગંધવાળું.
दुर्गपति पु०કિલ્લાનું રક્ષણ કરનાર,કિલ્લેદાર.
दुर्गपाल पु० ઉપરના અર્થ.
दुर्गपाल त्रि० દુઃખમાં પાળનાર, દુઃખથી બચાવનાર.
दुर्गपुर न० કિલ્લાવાળું શહેર.
दुर्गपुष्पी स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
दुर्गम पु० તે નામે એક અસુર, પરમેશ્વર.
दुर्गम त्रि० દુઃખથી જઇ શકાય તેવું, દુર્જ્ઞેય, દુર્બોધ.
दुर्गल पु० તે નામે એક દેશ.
दुर्गलङ्घन पु० ઉંટ.
दुर्गलङ्घन न० કિલ્લો વટી જવો, દુઃખમાંથી મુક્ત થવું.
दुर्गलङ्घनी स्त्री० ઉંટડી.
दुर्गव्यसन न० પૂરતા રક્ષક વગેરેના અભાવરૂપ કિલ્લાનો દોષ.
दुर्गसंस्कार पु० ભાગી તૂટી પડેલા કિલ્લાને ફરી નવો કરવો તે.
दुर्गसञ्चर पु० કિલ્લા ઉપર ફરી શકાય તેવો માર્ગ.
दुर्गसञ्चार पु० ઉપરનો અર્થ.
दुर्गसिंह पु० કલાપરિશિષ્ટકાર વિદ્વાન.
दुर्गा स्त्री० દુર્ગા દેવી, ગળીનું ઝાડ, કાળી ચકલી, પાર્વતી.
दुर्गाढ त्रि० દુઃખથી અંદર પ્રવેશ થઇ શકે તે, દુઃખથી પ્રવેશ કરવા યોગ્ય.
दुर्गाधिकारिन् पु० કિલ્લાનો અધિકારી.
दुर्गाध्यक्ष पु० ઉપરનો અર્થ.
दुर्गानवमी स्त्री० કાર્તિક શુદ નોમ.
दुर्गाश्रय पु० કિલ્લાનો આશ્રય લેવો તે, દુર્ગાદેવીનો આશ્રય.
दुर्गाश्रयण न० ઉપરના અર્થ.
दुर्गास्मरण न० દુર્ગાદેવીનું સ્મરણ-ચિંતન.
दुर्गाह्व पु० પૃથ્વી ઉપર થનારો એક જાતનો ગુગળ.
दुर्गृभि त्रि० દુર્ગ્રાહ-ગ્રહણ કરવાને અશક્ય.
दुर्गोत्सव पु० શરદ તથા વસંત ઋતુમાં દુર્ગાની પૂજાનિમિત્તે કરાતો ઉત્સવ.
दुर्ग्रह त्रि० દુઃખથી ગ્રહણ કરાય તેવું, દુર્જ્ઞેય, દુઃખથી પમાય તેવું.
दुर्ग्रहा स्त्री० અઘાડો વનસ્પતિ.
दुर्ग्राह्य त्रि० ગ્રહણ કરવાને અશક્ય.
दुर्घट त्रि० બનવું અશક્ય, ઘટવું અશક્ય, મેળવવું અશક્ય.
दुर्घोष पु० રીંછ, દુષ્ટ શબ્દ,ખરાબ શબ્દ.
दुर्घोष त्रि० ખરાબ શબ્દવાળું,દુષ્ટ શબ્દવાળું.
दुर्घोषी स्त्री० રીંછણ.
दुर्जन पु० દુષ્ટ-ખરાબ માણસ, ખળ, નીચ.
दुर्जनता स्त्री० દુર્જનપણું.
दुर्जनत्व न० દુર્જનપણું.
दुर्जय त्रि० જીતવાને અશક્ય, દુઃખથી જીતવા યોગ્ય.

दुर्जय पु० परमेश्वर.
दुर्जयन्त पु० ते नामे એક રાજા.
दुर्जर त्रि० પચવું અશક્ય.
दुर्जरा स्त्री० જ્યોતિષ્મતીનો વેલો.
दुर्जात न० વ્યસન, દુઃખ, સંકટ, દુર્દૈવ.
दुर्जात त्रि० અયોગ્ય, સારી રીતે નહી થયેલ.
दुर्जाति त्रि० હલકા કુળનું, નિંદ્ય જાતિનું, દુષ્ટ જન્મવાળું, ખરાબ સ્વભાવનુ.
दुर्जाति स्त्री० હલકી જાત, ખરાબ જાત.
दुर्जीव त्रि० દુષ્ટ જીવનવાળું, સેવા કરી જીવનાર, નોકરીયાત.
दुर्जीव न० દુષ્ટ જીવન, ખરાબ જીવન.
दुर्ज्ञेय त्रि० જાણવાને અશક્ય, દુઃખથી જાણવા યોગ્ય.
दुर्णय पु० દુષ્ટ નીતિ, અનીતિ–અન્યાય.
दुर्णय त्रि० દુષ્ટ નીતિવાળું–અનીતિવાળું, અન્યાયી.
दुर्णश त्रि० દુઃખથી નાશ પામનાર.
दुर्णामन् स्त्री० હરસનો રોગ.
दुर्णीत त्रि० દુષ્ટનીતિવાળું, અનીતિવાળું, અન્યાયી.
दुर्णीति स्त्री० दुर्णय पु० જુઓ
दुर्दम त्रि० દમન કરવાને અશક્ય.
दुर्दम पु० વસુદેવથી રોહિણીમાં જન્મેલ પુત્ર.
दुर्दमन त्रि० દુઃખથી દમન કરવા યોગ્ય.
दुर्दमन पु० જનમેજયના વંશના શતાનીક રાજાનો એક પુત્ર.
दुर्दर्श त्रि० જોવાને અશક્ય, દુઃખે જોવા યોગ્ય.
दुर्दर्शन त्रि० ઉપરના અર્થ.
दुर्दान्त त्रि० દુઃખથી દમન કરવા યોગ્ય–અશાન્ત
दुर्दान्त पु० શિવ, કલેશ, કંકાસ, કજીયો, ગાયનો નાનો વાછરડો.
दुर्दिन न० દુષ્ટ દિવસ, ઘોર અંધારું, વરસાદ, ખરાબ દિવસ, વાદળાથી ઢંકાયેલો દિવસ.
दुर्दुरूट त्रि० નાસ્તિક.
दुर्दृशोक न० જોવાને અશક્ય એવું તેજ
दुर्दृष्ट त्रि० રાગાદિ દોષોથી વ્યાપ્ત, કષ્ટ રીતે જોયેલ.
दुर्दैव न० દુષ્ટ દૈવ, દુર્ભાગ્ય, પાપ.
दुर्दैववत् त्रि० કમનસીબ, દુર્ભાગી, પાપી.
दुर्द्यूत न० કપટ ભરેલો જુગાર.
दुर्द्रिता स्त्री० એક જાતનો વેલો.
दुर्द्रुम पु० ડુંગળી.
दुर्द्धर न० તે નામે એક નરક, પારો, ઋષભ-ઔષધિ, બીલામુ.
दुर्द्धर पु० પરમેશ્વર, મહિષાસુરનો સેનાપતિ.
दुर्द्धर त्रि० ધારણ કરવાને અશક્ય, દુર્નિવાર.
दुर्द्धरीतु त्रि० ઉપરના અર્થ.
दुर्द्धर्म त्रि० દુષ્ટ ધર્મવાળું.
दुर्द्धर्मन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
दुर्द्धर्ष त्रि० પરાભવ કરવાને અશક્ય, તિરસ્કાર કરવાને અશક્ય, દુર્જય.
दुर्द्धर्ष पु० તે નામે એક રાજા.
दुर्द्धर्षण त्रि० दुर्द्धर्ष त्रि० જુઓ.
दुर्द्धा स्त्री० ખરાબ સ્થાપન, દુષ્ટ સ્થાપન.
दुर्द्धान न० ઉપરનો અર્થ.
दुर्द्धाव त्रि० સફ થવાને અશક્ય, દુઃખે શોધી શકાય તેવું.
दुर्द्धित त्रि० દુષ્ટ રીતે સ્થાપેલ
दुर्द्धी त्रि० દુષ્ટ બુદ્ધિવાળું, ખરાબ બુદ્ધિવાળું.
दुर्द्धी स्त्री० દુષ્ટ બુદ્ધિ, ખરાબ બુદ્ધિ
दुर्द्धुर त्रि० દુઃખથી હણવા યોગ્ય.
दुर्द्धुरूट त्रि० યુક્તિ વિના ગુરૂના વાક્યને નહિ માનનાર.
दुर्नय पु० નીતિવિરૂદ્ધ આચરણ, અનીતિ, અન્યાય.
दुर्नय त्रि० અન્યાયી, અનીતિવાળું.
दुर्नामक पु० હરસનો રોગ
दुर्नामन पु० ઉપરનો અર્થ
दुर्नामा स्त्री० એક જાતનું માછલું.

दुर्नामारि पु० सुरण.
दुर्नाम्नी स्त्री० એક જાતનું માછલું
दुर्निग्रह त्रि० वश કરવું અશક્ય.
दुर्निमित त्रि० દુષ્ટ રીતે ફેંકેલ, ઉતાવળથી ઉચે ફેંકેલ.
दुर्निमित्त न० દુષ્ટ નિમિત્ત, અનિષ્ટસૂચક ચિન્હ, અપશુકન.
दुर्नियन्तु त्रि० નિયમન કરવાને અશક્ય, દુઃખથી નિયમન કરવા યોગ્ય.
दुर्निष्प्रपतर त्रि०દુઃખથી બહાર નીકળેલ.
दुर्निरीक्ष्य त्रि० જોવાને અશક્ય, દુઃખથી જોવાય તેવું.
दुर्निवार त्रि० વારણ કરવાને અશક્ય, દુઃખથી વારિ શકાય તેવું.
दुर्नीत न० અનીતિ, નીતિવિરુદ્ધ આચરણ.
दुर्नीत त्रि० અનીતિવાળું, અન્યાયી.
दुर्नीति स्त्री० અનીતિ, અન્યાય.
दुर्बद्ध त्रि० દુષ્ટ રીતે બાધેલ, ખરાબ રીતે બંધાયેલ.
दुर्बल त्रि० અલ્પ બળવાળું, થોડું બળવાન, કૃશ, શિથિલ.
दुर्बलता स्त्री० દુર્બળપણું, નબળાઇ.
दुर्बलत्व न० ઉપરના અર્થ.
दुर्बाल त्रि० ખરાબવાળવાળું, દુષ્ટ ચામડીના રોગવાળું, ટાલીયા રોગવાળું, વાંકાકેશવાળું.
दुर्वारिण न० એક જાતનું ઘાસ.
दुर्बोध त्रि० જાણવાને અશક્ય, દુઃખથી જાણવા યોગ્ય.
दुर्ब्राह्मण पु० દુષ્ટ બ્રાહ્મણ.
दुर्भग त्रि० દુષ્ટભાગ્યવાળું, દુર્ભાગી, ખરાબ નસીબવાળું, અભાગીયું.
दुर्भगता स्त्री० દુર્ભાગીપણું.
दुर्भगत्व न० ઉપરનો અર્થ.
दुर्भगा स्त्री० પતિ ઉપર સ્નેહવિનાની સ્ત્રી, અભાગણી સ્ત્રી.
दुर्भर त्रि० દુઃખથી પોષાય તેવું, દુઃખથી ધારણ કરાય તેવું.
दुर्भाग्य न० દુર્દૈવ, ખરાબ નસીબ, પાપ.
दुर्भाग्य त्रि० ખરાબ નસીબવાળું, કમનસીબ.
दुर्भिक्ष अव्य० ભિક્ષાનો અભાવ.
दुर्भिक्ष न० દુષ્કાળ, મોંઘવારીનો સમય.
दुर्भिद त्रि० ભેદવાને અશક્ય, ભાંગી-તોડી ન શકાય તેવું, ધન વગેરેની લાલચથી ન ફોડી શકાય તેવું.
दुर्भिषज्य त्रि० દુઃખથી ચિકિત્સા કરી શકાય તેવું.
दुर्भिषज्य न० મુસ્કેલી ભરેલી ચિકિત્સા.
दुर्भृत्य पु० દુષ્ટ સેવક, ખરાબ ચાકર.
दुर्भेद्य त्रि० दुर्भिद જુઓ.
दुर्भ्रातृ पु० દુષ્ટ ભાઇ, ખરાબ ભાઈ.
दुर्मति स्त्री० દુષ્ટ બુદ્ધિ, ખરાબ બુદ્ધિ.
दुर्मति त्रि० દુષ્ટ બુદ્ધિવાળું, ખરાબ બુદ્ધિવાળું, મૂર્ખ, અજ્ઞાની.
दुर्मति पु० સાઠ વર્ષમાંનું એક વર્ષ.
दुर्मद त्रि० ઉન્મત્ત, અભિમાની, ગર્વિષ્ટ.
दुर्मद पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, દુષ્ટ મદ.
दुर्मनस् न० દુષ્ટ મન.
दुर्मनस् त्रि० દુષ્ટ મનવાળું, વ્યાકુળ ચિત્તવાળું, ઉદાસ મનવાળું.
दुर्मनस्क त्रि० ઉપરના અર્થ.
दुर्मन्तु त्रि० દુષ્ટ માનનું.
दुर्मन्त्रित त्रि० દુષ્ટ મંત્રેલ, ખરાબ વિચાર કરેલ.
दुर्मन्त्रित न० દુષ્ટ મંત્રણા, ખરાબ વિચાર-મસલત.
दुर्मन्त्रिन् पु० ખરાબ સલાહકાર, દુષ્ટ મંત્રી, ખરાબ લક્ષણોવાળો મંત્રી-રાજાનો પ્રધાન.
दुर्मर त्रि० દુઃખરૂપ મૃત્યુવાળું, અકાળ મૃત્યુ કરનાર, આપઘાત કરનાર.
दुर्मर पु० પીપરનું ઝાડ, દુષ્ટ મૃત્યુ, કમોત, આપઘાત.

दुर्मरण न० दुष्ट मृत्यु, कमोत, आपघात.
दुर्मरण त्रि० दुर्मर त्रि० जुओ.
दुर्मरा स्त्री० ध्रोखड, धोळी ध्रोखड-श्वेतदूर्वा.
दुर्मर्ष त्रि० सहन करवाने अशक्य, दुःखथी सहन करवा योग्य
दुर्मर्षण त्रि० उपरना अर्थ.
दुर्मर्षण पु० विष्णु, ते नामे धृतराष्ट्रनो पुत्र
दुर्मल्लिका स्त्री० साहित्यप्रसिद्ध दृश्यकाव्यरूप एक उपरूपक.
दुर्मल्लीका स्त्री० उपरनो अर्थ.
दुर्मायु त्रि० दुष्ट आयुधो फेंकनार
दुर्मित्र पु० दुष्ट मित्र
दुर्मित्र त्रि० दुष्ट मित्रवाळु.
दुर्मित्रिय त्रि० अमित्र रूपे रहेल
दुर्मिलका स्त्री० ते नामे एक छंद.
दुर्मुख पु० घोडो, एक जातनो वानर, ते नामे एक राक्षस, ते नामे एक नाग, महिषासुरनो एक सेनापति, शिव, धृतराष्ट्रनो एक पुत्र, ते नामे एक राजा, ते नामे एक यक्ष, रामचंद्रना अन्तःपुरनो एक चाकर, उत्तर द्वारनु घर, साठवर्षो पैकी तेरमुं वर्ष.
दुर्मुख त्रि० अप्रिय बोलनार, दुष्ट मनवाळुं.
दुर्मुहूर्त पु० दुष्ट मुहूर्त, खराब मुहूर्त.
दुर्मूल्य न० जेनुं जे मूल्य होवुं जोइए ते करता अधिक मूल्य, मोंघवारी
दुर्मूल्य त्रि० घणुज मोंघुं, अयोग्य किंमतवाळुं.
दुर्मेध त्रि० दुष्ट बुद्धिवाळु, खराब बुद्धिवाळुं, मंदबुद्धिवाळु
दुर्मेधस् त्रि० उपरना अर्थ.
दुर्मोह पु० 'काकतुण्डी' नामे वनस्पति
दुर्मोहा स्त्री० 'काकादनी नामे वनस्पति.
दुर्य्य पु० घर, बारणामा होनार स्तंभ
दुर्यशस् न० दुष्ट यश, अपकीर्ति.
दुर्यशस् त्रि० दुष्ट यशवाळुं, अपकीर्तिवाळु.
दुर्यशस्क त्रि० उपरना अर्थ
दुर्योग पु० दुष्ट योग, दुर्भाग्यसूचक ग्रह-योग, दुष्ट कुशळता.
दुर्योण न० संग्राम, युद्ध.
दुर्योध पु० दुष्ट योद्धो
दुर्योध त्रि० दुःखथी युद्ध करी शकाय एवुं.
दुर्योधन पु० धृतराष्ट्रनो सौथी मोटो पुत्र.
दुर्योधन त्रि० दुर्योध त्रि० जुओ.
दुर्योनि स्त्री० दुष्ट जाति, खराब जात.
दुर्योनि त्रि० दुष्ट जातिवाळुं, खराब जातनु.
दुर्लतिका स्त्री० खराब वेलो, ते नामे छंद.
दुर्लभ त्रि० मळवुं अशक्य, दुष्प्राप, दुर्लभ, घणुंज वखणायेल, प्रिय
दुर्लभ पु० विष्णु, कचूरो वनस्पति
दुर्लभा स्त्री० धमासो वनस्पति, धोळी भोरींगणी.
दुर्ललित न० दुष्ट इच्छा, दुर्लभने मेळववानी इच्छा, दुष्ट चेष्टा.
दुर्ललित त्रि० दुष्ट चेष्टावाळुं, दुर्लभवस्तु मेळववानी इच्छावाळु, चपळ, दुष्ट इच्छावाळु.
दुर्लसित न० दुष्ट इच्छा
दुर्लाभ पु० दुष्ट लाभ, दुःखथी मेळववुं ते.
दुर्लेख्य न० दुष्ट लेखपत्र, खराब खत.
दुर्व भ्वा० प० स० सेट् वध करवो, मारी नाखवु
दुर्वच त्रि० दुःखथी कही शकाय तेवुं कहेवाने अशक्य
दुर्वचस् न० दुष्ट वचन, निंद्य वचन.
दुर्वचस् त्रि० दुष्ट वचनवाळु, निंद्य वचनवाळु.
दुर्वराह पु० दुष्ट वराह, खराब भुंड, गामनु डुक्कर.
दुर्वराही स्त्री० दुष्ट भुंडणी, ग्राम्य भुंडणी.
दुर्वर्ण न० रूपु
दुर्वर्ण त्रि० निंद्य रंगवाळुं, धोळा कोढना रोगवाळुं.

दुर्वर्ण पु० दुष्ट બ્રાહ્મણ વગેરે વર્ણ, દુષ્ટ અક્ષર.
दुर्वर्णक न० રૂપું.
दुर्वर्त्तु त्रि० દુર્વાર, વારણ કરવાને અશક્ય.
दुर्वस त्रि० દુઃખથી રહેવા યોગ્ય, રહેવાને અશક્ય.
दुर्वसति स्त्री० દુઃખથી રહેવું તે.
दुर्वह त्रि० દુઃખથી વહેવા યોગ્ય, વહેવાને અશક્ય, ન ઉપાડી શકાય તેવું
दुर्वाच् स्त्री० દુષ્ટ વાણી, નિંદ્ય વાક્ય.
दुर्वाच् त्रि० નિંદિત વાક્યવાળું, દુષ્ટ વાણી બોલનાર.
दुर्वाच्य न० લોકાપવાદ, અપકીર્તિ.
दुर्वाच्य त्रि० કહેવાને અશક્ય, દુઃખથી કહી શકાય એવું.
दुर्वाद पु० દુષ્ટવાદ, અપકીર્તિ, નિંદિત વાક્ય.
दुर्वाद त्रि० દુષ્ટ બોલનાર, નિંદ્ય વાક્ય બોલનાર.
दुर्वान्त न० દુષ્ટ ઉલટી, વૈદક વિધાનને ઓળંગી વમન
दुर्वान्त त्रि० દુષ્ટ વમનવાળું.
दुर्वार त्रि० દુઃખથી વારી શકાય એવું, વારવાને અશક્ય.
दुर्वारण त्रि० ઉપરનો અર્થ.
दुर्वारि त्रि० દુઃખથી વારણ થઈ શકે તેવું, વારણ કરવાને અશક્ય.
दुर्वारि पु० કંબોજ દેશનો યોદ્ધો.
दुर्वार्त्ता स्त्री० દુષ્ટ વાર્તા, નિંદ્ય વાત, દુષ્ટ પ્રવૃત્તિ.
दुर्वासना स्त्री० દુષ્ટ વાસના, પૂર્ણ થવાને અશક્ય ઇચ્છા.
दुर्वासस् पु० દુર્વાસા ઋષિ.
दुर्विगाह त्रि० દુઃખથી પ્રવેશ કરવા યોગ્ય, પ્રવેશ કરવાને અશક્ય.
दुर्विगाह पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
दुर्विद त्रि० દુઃખથી જાણી શકાય તેવું, જાણવાને મુશ્કેલ.
दुर्विदग्ध त्रि० ગર્વિષ્ઠ, અભિમાની.
दुर्विदत्र त्रि० દુષ્ટ ધનવાળું, દુષ્ટ જ્ઞાનવાળું.
दुर्विध त्रि० દરિદ્રી, ખળ, નીચ, દુષ્ટ, મૂર્ખ.
दुर्विनय पु० દુષ્ટ વિનય–અવિનય.
दुर्विनीत त्रि० ઉદ્ધત, અવિનયી, દુષ્ટ કેળવણીવાળું.
दुर्विनीति स्त्री० દુર્વિનય જુઓ.
दुर्विभाव्य त्रि० જાણવાને અશક્ય, અનનુભવિત, નહિ મનાય એવું.
दुर्विभाष न० દુષ્ટ ભાષણ.
दुर्विमोचन त्रि० દુઃખે છોડવા યોગ્ય, છોડવું અશક્ય.
दुर्विमोचन पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दुर्विरोचन पु० ઉપરનો અર્થ.
दुर्विवाह पु० દુષ્ટ લગ્ન, આસુરી વગેરે ચાર વિવાહ.
दुर्विष पु० શિવ.
दुर्विषह त्रि० સહન કરવાને અશક્ય, દુઃખથી સહન કરવા યોગ્ય.
दुर्विषह पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
दुर्वृत्त न० નિંદ્ય આચરણ.
दुर्वृत्त त्रि० દુરાચારી, દુર્જન.
दुर्वृत्ति स्त्री० દુષ્ટ વૃત્તિ, ખરાબ આજીવિકા, ઇન્દ્રજાળ વિદ્યા.
दुर्वृत्ति त्रि० દુષ્ટ વૃત્તિવાળું, ખરાબ આજીવિકાવાળું, ગારૂડી.
दुर्वेद त्रि० મેળવવાને અશક્ય, દુઃખથી મેળવવા યોગ્ય
दुर्वेद त्रि० વેદપાઠરહિત.
दुर्व्यवहार पु० દુષ્ટ વ્યવહાર.
दुर्व्रजित न० નિંદ્ય ગમન, નિંદિત ગતિ.
दुर्हण त्रि० હણવાને અશક્ય, હણવાને અયોગ્ય
दुर्हणायु त्रि० દુષ્ટને હણવા ઇચ્છનાર.
दुर्हण्ड त्रि० દુઃખથી હણવા યોગ્ય, દુષ્ટ હડપચીવાળું.

दुर्हन त्रि० दुर्हण जुओ.
दुर्हल त्रि० दुष्ट हळवाळुं.
दुर्हलि त्रि० दुष्ट हळवाळुं.
दुर्हित त्रि० शत्रु, दुश्मन.
दुर्हुत न० दुष्ट होम, निष्फळ होम.
दुर्हृणायु त्रि० दुष्ट प्रत्ये क्रोधायमान थयेल, दुष्ट प्रत्ये लाजतुं.
दुर्हृत् त्रि० दुष्ट हृदयवाळुं, कठोर हृदयवाळुं, शत्रु.
दुर्हृदय त्रि० दुष्ट अंतःकरणवाळुं
दुर्हृदय न० दुष्ट हृदय, दुष्ट मन.
दुल् चु० उभ० स० सेट् उंचुं करवुं, उछाळवुं, फेंकवुं, हींचकवुं, हलाववुं.
दुलि पु० ते नामे एक मुनि.
दुलि त्रि० उंचुं करनार, फेंकनार, हलावनार.
दुलि स्त्री० काचबी.
दुलिदुह पु० दिलीप राजानो पिता—अनमित्रनो पुत्र.
दुलल त्रि० कंटाटांवाळुं.
दुवस् न० हविष्–होमद्रव्य, परिचर्या, सेवा.
दुवस् कण्ड्वा० प० स० सेट् परिचर्या करवी, सेववुं.
दुवस्य त्रि० परिचर्याने योग्य, सेववा योग्य.
दुवस्यु त्रि० परिचर्या करवानी इच्छावाळुं, सेववानी इच्छावाळुं.
दुवस्वत् त्रि० हविष्वाळुं, परिचर्यावाळुं.
दुवोयु पु० दुवस्यु जुओ.
दुश्चर त्रि० आचरवुं अशक्य, दुःखथी आचरी शकाय तेवुं
दुश्चर पु० एक जातनो शंख, छीप.
दुश्चरित न० दुष्ट चरित्र, दुराचार, पाप.
दुश्चरित त्रि० दुष्ट चरित्रवाळुं, दुराचारी, पापी.
दुश्चरित्र न० दुश्चरित न० जुओ.
दुश्चरित्र त्रि० दुश्चरित त्रि० जुओ.
दुश्चर्मी स्त्री० दीक्षण

दुश्चर्मन् पु० जेमां लिंग स्वभाविक रीतेज उपरनी चामडीथी नहि ढंकायलुं होय के तेवो एक रोग, कोढ रोग.
दुश्चर्मन् त्रि० दुष्ट चामडीवाळुं.
दुश्चारित्र न० दुष्ट चारित्र, दुराचार, पाप.
दुश्चारित्र त्रि० दुष्ट चारित्रवाळुं, दुराचारी, पापी.
दुश्चिकित्स्य त्रि० दुःखथी चिकित्सा करवा योग्य.
दुश्चिक्य न० ज्योतिषप्रसिद्ध लग्नथी त्रीजी राशि.
दुश्चेष्टित न० खराब चेष्टा, दुर्वर्तन.
दुश्चेष्टित न० खराब वर्तनवाळुं, दुष्ट चेष्टावाळुं.
दुश्च्यवन पु० इन्द्र.
दुश्च्याव त्रि० दुःखथी पाडवा योग्य, दुःखथी भ्रष्ट करवा योग्य.
दुश्च्याव पु० शिव.
दुश्छद त्रि० ढांकवाने अशक्य, दुःखथी ढंकाय तेवुं.
दुश्श्रव न० साहित्यप्रसिद्ध एक काव्यदोष.
दुश्श्रव त्रि० दुःखथी सांभळी शकाय तेवुं.
दुश्शासन पु० धृतराष्ट्रनो एक पुत्र.
दुष् दिवा० प० अ० अनिट् दुष्ट थवुं, विकार पामवुं, अशुद्ध थवुं.
दुष्कर त्रि० करवाने अशक्य, दुःखथी करवा योग्य.
दुष्कर न० दुःखथी करवुं ते.
दुष्कर्मन् न० दुष्ट कर्म, पाप
दुष्कर्मन् त्रि० दुष्ट कर्म करनार, पापी.
दुष्काल पु० दुकाळ, दुकाळ, प्रलय मेघवाळी, कष्ट–खराब समय.
दुष्काल पु० शिव.
दुष्कुल न० निन्दित कुळ, नीच कुळ.
दुष्कुल त्रि० निंद्य कुळमां उत्पन्न थयेल, कुलीन.

दुष्कुलीन त्रि० नीच કુળમાં હોનાર,કુળહીન.
दुष्कृत् त्रि० દુષ્ટ કર્મ કરનાર,નીચ, પાપી
दुष्कृत न० પાપ, પાપી કર્મ
दुष्कृत त्रि० પાપી, પાપ કર્મવાળું.
दुष्कृति स्त्री० दुष्कृत न० જુઓ.
दुष्कृति त्रि० પાપી, પાપ કર્મવાળું.
दुष्कृतिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
दुष्क्रीत त्रि० દુષ્ટ ખરીદેલ, કંઇપણ જોયા તપાસ્યા વિના ખરીદેલ.
दुष्खदिर पु० એક જાતનો ખેર.
दुष्ट त्रि० દુર્જન, અધમ, નીચ, દોષવાળું.
* दुष्ट न० કોઢનો રોગ.
दुष्टगज पु० અંકુશ વગેરે નહિ ગણકારનારો ગંભીરવેદી હાથી.
दुष्टचारिन् त्रि० દુષ્ટ કર્મ કરનાર,દુરાચારી.
दुष्टता स्त्री० દુષ્ટપણુ.
दुष्टत्व न० દુષ્ટપણું.
दुष्टनु त्रि० દુષ્ટ શરીરવાળું.
दुष्टयोग पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ દુષ્ટયોગ વૈધૃતિ વગેરે, હરકોઈ દુષ્ટ ગ્રહોના યોગ
दुष्टर त्रि० તરવારને અશક્ય, દુઃખથી તરાય તેવું.
दुष्टरक्तदृक् त्रि० પિત્ત વગેરે દોષથી લાલ નેત્રવાળું.
दुष्टरीतु पु० દુઃખથી તરવા યોગ્ય,અહિંસ્ય.
दुष्टवृष पु० દુષ્ટ બળદ–ગળીયો બળદ.
दुष्टव्रण पु० ખરાબવ્રણ, ન મટે તેવું વ્રણ ક્ષત.
दुष्टसाक्षिन् पु० દુષ્ટ સાક્ષી, ખોટો સાક્ષી.
दुष्टु अव्य० નિંદામાં વપરાય છે
दुष्टु न० અવિનય.
दुष्टु त्रि० અવિનયી, ઉદ્ધત.
दुष्पतन न० અપશબ્દ, દુષ્ટ પતન દુઃખથી પડવું તે
दुष्पत्र पु० તે નામે એક સુગંધીદ્રવ્ય-ચોર.
दुष्पद त्रि० દુઃખથી પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય, પ્રાપ્ત કરવાને અશક્ય

दुष्पराजय त्रि० જીતવાને અશક્ય, દુર્જય, દુઃખથી જીતવા યોગ્ય.
दुष्पराजय पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दुष्परिग्रह त्रि० ગ્રહણ કરવાને અશક્ય, દુઃખથી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય.
दुष्परिग्रह पु० જેની સ્ત્રી દુષ્ટ હોય તે, દુષ્ટ ભાર્યા, દુષ્ટ સ્ત્રી.
दुष्परिहन्तु त्रि० દુઃખથી નાશ પમાડવા યોગ્ય, ત્યાગ કરવાને અશક્ય, ટાળ્યું ટળે નહિ તેવું.
दुष्पर्श त्रि० દુઃખથી સ્પર્શ કરવા યોગ્ય, સ્પર્શ કરવાને અશક્ય
दुष्पर्श पु० ધમાસો વનસ્પતિ.
दुष्पर्शा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दुष्पान त्रि० પીવાને અશક્ય,દુઃખથી પીવા યોગ્ય.
दुष्पान न० દુઃખથી પીવું તે.
दुष्पुरुष पु० દુષ્ટ પુરૂષ, નિંદ્ય પુરૂષ.
दुष्पूर त्रि० પૂર્ણ કરવાને અશક્ય, પૂરૂં કરવાને અયોગ્ય, અનિવાર્ય.
दुष्प्रकाश पु० અંધારૂં.
दुष्प्रकृति त्रि० ખરાબ સ્વભાવવાળું.
दुष्प्रकृति स्त्री० ખરાબ સ્વભાવ.
दुष्प्रजस् त्रि० દુષ્ટ પ્રજાવાળું, ખરાબ પ્રજાવાળું.
दुष्प्रजा स्त्री० દુષ્ટ પ્રજા, નિંદ્ય પ્રજા.
दुष्प्रज्ञान त्रि०દુષ્ટ જ્ઞાનવાળું, દુઃખથી જાણી શકાય તેવું, જાણવાને અશક્ય.
दुष्प्रज्ञान न० દુષ્ટ જ્ઞાન, નિંદ્ય જ્ઞાન.
दुष्प्रधर्ष त्रि० પરાભવ કરવાને અશક્ય, દુઃખથી પરાભવ કરવા યોગ્ય, જેની સામે હરો ન થઈ શકે તે.
दुष्प्रधर्ष पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दुष्प्रधर्षण त्रि० दुष्प्रधर्ष त्रि० જુઓ
दुष्प्रधर्षा स्त्री० ધમાસો વનસ્પતિ, ખજૂરીનું

दूनवत् त्रि० ઉપરના અર્થ.
दूम त्रि० બળવાન.
दूर् स्त्री० પ્રાણરૂપ એક દેવતા.
दूर त्रि० દૂર રહેલ, મોટા અંતરે રહેલ, દૂર, છેટે
दूरग त्रि० દૂર જનાર, છેટે જનાર.
दूरगामिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
दूरगामिन् पु० બાણ.
दूरङ्गम त्रि० દૂર જનાર, છેટે જનાર.
दूरतस् अव्य० દૂરથી, છેટેથી.
दूरता स्त्री० દૂરપણું, છેટાપણું
दूरत्व न० ઉપરના અર્થ.
दूरदर्शन पु० ગીધ પક્ષી, પંડિત, વિદ્વાન.
दूरदर्शन न० દૂરથી જોવું તે, દૂરથી જોવાનું યંત્ર–દૂરબીન.
दूरदर्शन त्रि० દૂરથી જોનાર, છેટેથી જોનાર.
दूरदर्शनी स्त्री० ગીધ પક્ષિણી.
दूरदर्शिन् त्रि० દૂરથી જોઈ શકનાર. છેટેથી જોનાર.
दूरदर्शिन् पु० વિદ્વાન, પંડિત, ગીધ પક્ષી.
दूरदर्शिनी स्त्री० ગીધ પક્ષિણી.
दूरदृश् त्रि० दूरदर्शिन् त्रि० જુઓ.
दूरदृश् पु० दूरदर्शिन् पु० જુઓ.
दूरदृश् स्त्री० ગીધ પક્ષિણી.
दूरपातिन् त्रि० દૂર પડનાર, છેટે જનાર, દૂર જનાર.
दूरपातिन् पु० બાણ.
दूरवेधिन् त्रि० દૂરથી મારી શકાય તેવું કોઈ હથિયાર.
दूरभाज् त्रि० દૂરનું, છેટેનું, દૂર રહેનાર.
दूरभिन्न ઉંડું ઘાયલ થયેલ, ઉંડું જખમી થયેલ, દૂર સુધી ભેદાયેલ–ચીરાયેલ.
दूरम् अव्य० દૂર, છેટે.
दूरमूल पु० મુંજ ઘાસ.
दूरमूल त्रि० દૂર સુધી મૂળીયાવાળું
दूरयायिन् त्रि० દૂર જનાર, છેટે જનાર.
दूरवस्त्रक त्रि० નગ્ન, નાગું.
दूरविभिन्न त्रि० દૂર થવું, જૂદા સ્વભાવનું, બધાથી અલગ.
दूरवेधिन् त्रि० દૂર રહેલા નીશાનને વીંધનાર, દૂરથી નીશાન વીંધનાર.
दूरापात त्रि० दूरपातिन् જુઓ.
दूरापातिन् त्रि० ઉપર પ્રમાણે.
दूराप्लाव त्रि० દૂર સુધી કુદી જનાર, અત્યંત કૂદનાર.
दूरीकरण न० દૂર કરવું, છેટે કરવું.
दूरीकृत त्रि० દૂર કરેલ, છેટે કરેલ.
दूरीभवन न० દૂર થવું, છેટે થવું.
दूरीभूत त्रि० દૂર થયેલ, છેટે થયેલ.
दूरूढा स्त्री० એક જાતનો ક્ષુદ્ર રોગ.
दूरे अव्य० દૂર, છેટે.
दूरेअमित्र पु० ઓગણપચાસ મરુતમાંનો એક મરુત.
दूरेत्य त्रि० દૂર હોનાર, છેટે થનાર.
दूरेपाक त्रि० દૂર રાધનાર.
दूरेपाकु त्रि० દૂર રાધનાર.
दूरेयम त्रि० જેને માટે યમ દૂર રહેલ છે તે.
दूरेरित्तेक्षण त्रि० દૂર સુધી દૃષ્ટિ નાખનારૂં, ટેડું, ત્રાંસુ.
दूरोह पु० આદિત્યલોક.
दूरोह त्रि० દુઃખથી ચઢવા યોગ્ય, ચઢવાને અશક્ય.
दूरोहण त्रि० જ્યાં ચઢવું મુશ્કેલ હોય તે
दूरोहण पु० આદિત્ય.
दूरोहण न० તે નામે એક છંદ, દુઃખથી ચઢવું તે
दूर्य न० વિષ્ટા, મળ, શકીકચુરો વનસ્પતિ.
दूर्व पु० જનમેજયના વંશનો એક રાજા.
दूर्वा स्त्री० ધ્રો, ધ્રોખડ, ભાદરવા મહિનાની શુદ આઠમ.
दूर्वाकाण्ड न० ધ્રોખડનો સમૂહ.
दूर्वाक्षी स्त्री० વસુદેવના ભાઇ વૃકની પત્ની

दूर्वाघघृत न० वैद्यकप्रसिद्ध ઔષધરૂપ ઘી
दूर्वावण न० ધ્રોખડનું વન .
दूर्वावत त्रि० ધ્રોખડવાળું.
दूर्वाष्टमी स्त्री० ભાદરવા શુદ આઠમ.
दूर्वासोम पु० વૈદ્યકમા રસાયણના અંગરૂપ ગણેલી એક જાતની સોમલતા.
दूर्वेष्टका स्त्री० યજ્ઞાંગ ચિતારૂપ એક ઇષ્ટકા.
दूलाश त्रि० દુઃખથી હિંસા કરવા યોગ્ય, દુઃખથી મરાય તેવુ.
दूलाश पु० ધનુષ.
दूलिका स्त्री० ગળી નામની વનસ્પતિ.
दूली स्त्री० ઉપરતો અર્થ.
दूश्य न० તંબુ, રાવટી, વસ્ત્રનું ઘર.
दूषक त्रि० દોષજનક, દૂષિત કરનાર, દોષ મૂકનાર, ખળ, દુષ્ટ, નીચ.
दूषण त्रि० ઉપરના અર્થ.
दूषण न० દોષ, ભૂલ, ચૂક, દોષ મૂકવો, સ્ત્રીઓ પર બલાત્કાર કરવો.
दूषण पु० તે નામે એક રાક્ષસ.
दूषणाय् નામધાતુ० ઉભ० અ० સેટ્ દોષારોપ કરવો, દોષ મૂકવો.
दूषणाय त्रि० દોષ મૂકતું, દૂષિત કરતું, દોષારોપ કરતું
दूषणारि पु० શ્રીરામચન્દ્ર.
दूषयितृ त्रि० દૂષિત કરનાર, ભ્રષ્ટ કરનાર, બગાડનાર.
दूषयित्नु त्रि० ઉપરના અર્થ.
दूषि स्त्री० આખનો મેલ, ચીપડા.
दूषिका स्त्री० ઉપરના અર્થ, પીંછી, દૂષણ કરનારી સ્ત્રી.
दूषित त्रि० દૂષણ આપેલ, દૂષણ પ્રાપ્ત કરેલ, ભ્રષ્ટ કરેલ, ભ્રષ્ટ થયેલ, બગડેલ, બગાડેલ, વ્યભિચારના આળને પામેલ.
दूषिता स्त्री० કન્યાભાવને નષ્ટ થયેલી, કન્યા અવસ્થામા બગડેલી.
दूषिन् त्रि०દૂષણ પ્રાપ્ત કરનાર, દુષ્ટ દોષવાળું.
दूषी स्त्री० दूषि જુઓ.
दूषीविष न० શરીરની ધાતુઓને દુષ્ટ કરનારૂં વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઝેર.
दूष्य त्रि० દૂષણ આપવા યોગ્ય, દૂષિત કરવા યોગ્ય, રાજ્યનો નાશ કરનાર.
दूष्य न० તંબુ, વસ્ત્રનું ઘર.
दूष्या स्त्री० હાથીને બાંધવાની દોરી-હાથીનો તંગ.
दूष्युदर न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ઉદરરોગ-પેટનો રોગ.
दृ तु० આ० સ० અનિટ્ આદર-સત્કાર કરવો
दृ स्वा० प० स० અનિટ્ વધ કરવો, મારી નાખવું.
दृक न० છિદ્ર, બાકુ, કાણું.
दृकाण न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ રાશીનો ત્રીજો દશાંશરૂપ અંશ.
दृक्कर्ण पु० સર્પ.
दृक्कर्णी स्त्री० સાપણ.
दृक्कर्मन् न० ગ્રહોના દર્શનજ્ઞાન માટેનું કર્મ.
दृक्काण न० दृकाण જુઓ.
दृक्क्षेप पु० દૃષ્ટિપાત-નજર કરવી, નજર નાખવી, જોવું.
दृक्पथ पु० દૃષ્ટિયોગ્યસ્થાન-દૃષ્ટિમાર્ગ.
दृक्प्रसादा स्त्री० કળથી.
दृक्प्रिय त्रि० દૃષ્ટિને પ્રિય, આખને ગમે એવુ.
दृक्प्रिया स्त्री० શોભા
दृक्शक्ति स्त्री० આખની શક્તિ, પ્રકાશરૂપ ચૈતન્ય.
दृक्शक्ति पु० સર્વપ્રકાશક ચેતન-પુરુષ.
दृक्श्रुति पु० સર્પ.
दृगध्यक्ष पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
दृगल न० ટુકડો, કટકો
दृग्गति स्त्री० આખની ગતિ, દૃષ્ટિની ગતિ.
दृग्गोल न० ખગોળશાસ્ત્રમા વર્ણવેલ ગોળ
दृग्ज्या स्त्री० દિનમાન વગેરે ગણવું

શંકુછાયામાં ઉપયોગી દૃષ્ટિયોગ્ય દગ્જ્યાક્ષેત્રસ્થ જીવા.
दृग्लम्बन न० ગ્રહણદર્શનમાં યોગ્ય ક્ષેત્રસ્થ એક લંબ.
दृग्विलासिनी स्त्री० વેશ્યા સ્ત્રી.
दृग्विष पु० જેની દૃષ્ટિમાં ઝેર હોય છે તેવો એક સર્પ.
दृङ्नति स्त्री० ગ્રહણદર્શનમાં ઉપયોગીરૂપે દર્શાવેલી દકપ્રચારની એક નતિ.
दृङ्मण्डल न० ગોલબંધમાં આવતું ગોળાકાર એક મંડળ.
दृडक पु० રાંધવા માટે જમીનમાં ખોદેલો ચૂલો.
दृढ त्रि० સ્થૂલ, મજબૂત, કઠણ, સમર્થ, ઘટ્ટ, અશિથિલ, અડગ.
दृढ न० લોઢું, અતિશય.
दृढ पु० તેરમા મનુનો એક પુત્ર, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
दृढकण्टक पु० મજબૂત કાંટાવાળું ઝાડ.
दृढकाण्ड पु० વાંસનું ઝાડ.
दृढक्षत्र पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર.
दृढक्षुरा स्त्री० એક જાતનું ઘાસ.
दृढगात्र त्रि० મજબૂત શરીરવાળું.
दृढगात्रिका स्त्री० એક જાતની સાકર.
दृढग्रन्थि पु० વાંસનું ઝાડ
दृढग्रन्थि त्रि० મજબૂત ગાંઠવાળું.
दृढच्छद न० એક જાતનું ઘાસ.
दृढच्युत पु० પરપુરંજય રાજાની પુત્રીમાં જન્મેલો અગસ્ત્ય મુનિનો એક પુત્ર.
दृढतरु पु० ધાવડીનું ઝાડ.
दृढता स्त्री० મજબૂતપણું, અડગપણું.
दृढतृण पु० મુંજ ઘાસ.
दृढतृणा स्त्री० વલ્વજા વનસ્પતિ.
दृढत्व न० दृढता જુઓ.
दृढदस्यु पु० यावनालशर જુઓ.
दृढदंशक पु० એક જાતનું જલજંતુ.
दृढदंशकी स्त्री० એક જાતનું જલજંતુ-માદા.
दृढधन पु० શાક્યમુનિ.
दृढधनुस् पु० શાક્યમુનિ.
दृढधन्वन् त्रि० મજબૂત ધનુષ્યવાળું, ધનુર્વિદ્યામાં કુશળ.
दृढधन्वन् पु० તે નામે પુરુવંશી એક રાજા.
दृढनिश्चय पु० સ્થિરપ્રજ્ઞ-આત્મજ્ઞાની-તત્વજ્ઞ.
दृढनिश्चय त्रि० દૃઢ નિશ્ચયવાળું, અડગ સંકલ્પવાળું.
दृढनीर पु० નાળીએરનું ઝાડ.
दृढनेमि पु० અજમીઢવંશી એક રાજા, મજબૂત નેમિવાળો રથ.
दृढपत्र पु० વાંસનું ઝાડ
दृढपत्रा स्त्री० वल्वजा નામે એક વનસ્પતિ.
दृढपाद पु० दृढनिश्चय पु० જુઓ, બ્રહ્મા.
दृढपादी स्त्री० ભોંય આંબળી.
दृढपुष्पक पु० કાયફળ.
दृढप्ररोह पु० વડનું ઝાડ.
दृढफल पु० નાળીએરનું ઝાડ.
दृढबन्ध पु० મજબૂત બંધન.
दृढबन्धन न० મજબૂત બંધન.
दृढबन्धन त्रि० મજબૂત બાંધનાર.
दृढबन्धनी स्त्री० શ્યામા લતા.
दृढबीज पु० બોરડીનું ઝાડ, બાવળનું ઝાડ.
दृढबीज त्रि० કઠણ બીવાળું.
दृढबीज न० કઠણ બી.
दृढभक्ति स्त्री० અચળ ભક્તિ, અચળ ભક્તિવાળી સ્ત્રી.
दृढभक्ति त्रि० અચળ ભક્તિવાળું.
दृढभूमि पु० માનસિક સ્થિરતા માટેનો યોગશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક અભ્યાસ.
दृढमुष्टि पु० મજબૂત મૂઠવાળી તરવાર.
दृढमुष्टि त्रि० લોભી, મજબૂત મુઠ્ઠિવાળું.
दृढमूल पु० મુંજ ઘાસ, નાળીએરનું ઝાડ.
दृढमूल त्रि० મજબૂત મૂળીઆંવાળું.
दृढरङ्गा स्त्री० ફટકડી.
दृढरथ पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર

दृतिधारक पु० એક જાતનું ઝાડ.
दृतियातवतोरयन न० તે નામે એક સત્ર.
दृतिहरि पु० કુતરો.
दृतिहार त्रि० ચામડાની બતક લઇ જનાર, ચામડાની ધમણ લઇ જનાર.
दृत्य त्रि० આદર કરવા યોગ્ય, સત્કાર કરવા યોગ્ય.
दृत्य न० આદર, સત્કાર.
दृघ्र न० ગાયોને નીકળવાના દ્વારને રોકનાર.
दृन् અવ્ય० હિંસા એવા અર્થમાં તથા દૃઢ એવા અર્થમા વપરાય છે.
दृन्फ् तुदा० प० अ० सेट् કલેશ પામવો, દુઃખી થવું.
दृन्फ स्त्री० સર્પની એક જાતિ.
दृन्भू स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
दृन्भू पु० ઇન્દ્રનુ વજ્ર, રાજા, કાળ, યમ, સુર્ય, આકડાનું ઝાડ.
दृप् तु० प० स० सेट् પીડવું, દુઃખ દેવું.
दृप् चु० उभ० स० सेट् દીપાવવું, સળગાવવું, પ્રકટ કરવું.
दृप् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
दृप् दिवा० प० अ० वेट् હર્ષ પામવો, ગર્વિષ્ઠ થવું.
दृप्त त्रि० ગર્વિષ્ઠ, હર્ષ પામેલ.
दृप्त पु० વિષ્ણુ
दृप्यत् त्रि० ગર્વ કરતું, હર્ષ પામતું.
दृप्र त्रि० બળવાન.
दृफ् तु० प० अ० सेट् કલેશ પામવો.
दृब्ध त्रि० ગુંથેલ, ભય પામેલ.
दृब्ध न० ગુંથવું, ભય પામવો, ભય.
दृभ चु० उभ० स० सेट् ગુંથવું.
दृभ तुदा० प० स० सेट् ગુંથવું.
दृभ् चु० उभ० अ० सेट् ભય પામવો, બીવું.
दृभ् भ्वा० प० अ० सेट् ઉપરના અર્થ.
दृभीक पु० તે નામે એક અસુર.
दृमिचण्डेश्वर न० મત્સ્યપુરાણમા કહેલ એક શિવલિંગ.
दृवन त्रि० ચીરી નાખનાર.
दृश् भ्वा० प० स० अनिट् જોવું, દર્શન કરવું.
दृश् त्रि० જોનાર, દેખનાર.
दृश् स्त्री० નજર, દૃષ્ટિ, નેત્ર, જોવું, દેખવું, જ્ઞાન, બેની સંખ્યા.
दृशति स्त्री० દર્શન, દેખવું, જોવું.
दृशद् स्त्री० શિલા, પત્થર.
दृशद्वती स्त्री० તે નામે નદી, દુર્ગા દેવી.
दृशा स्त्री० નેત્ર, દૃષ્ટિ, જોવાની આકાંક્ષા.
दृशाकाङ्क्ष्य त्रि० દૃષ્ટિથી જોવાને ઇચ્છવા યોગ્ય.
दृशाकाङ्क्ष्य न० કમળ.
दृशान पु० લોકપાળ, પ્રલ્હાદનો પુત્ર વિરોચન, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, બ્રાહ્મણ.
दृशान न० જ્યોતિ, તેજ, પ્રકાશ.
दृशि स्त्री० દૃષ્ટિ, નેત્ર, પ્રકાશ.
दृशि पु० 'दृश्' ધાતુ.
दृशी स्त्री० दृशि स्त्री० જુએ.
दृशीक त्रि० જોવા યોગ્ય, દેખાવડું, સુંદર.
दृशेन्य त्रि० ઉપરના અર્થ.
दृशोपम न० ધોળું કમળ, કમળ.
दृश्य त्रि० दृशीक જુએ.
दृश्य न० લીલાવતીગ્રંથપ્રસિદ્ધ એક પ્રકારનું ગણિત.
दृश्यकाव्य न० નાટક, સીનેમા.
दृश्यता स्त्री० જોવા યોગ્યપણું, સુંદરતા.
दृश्यत्व न० ઉપરના અર્થ.
दृश्याङ्क पु० ઇષ્ટ રશિ.
दृश्यादृश्य त्रि० જોવા યોગ્ય અને નહિ જોવા યોગ્ય.
दृश्यादृश्या स्त्री० અમાસ તિથિ.
दृश्वन् त्रि० જોનાર, દેખનાર.
दृषन्मार न० મંદૂર નામનું લોઢું.
दृषद् स्त्री० શિલા, પત્થર, ઘંટિનો પત્થર.
दृषद्विमापक पु० રાજનો ઘડી ઉપર અપાનો એક માસાનો વેરો.

दृषद्वत् त्रि० પથરવાળું, શિલાઓવાળું
दृषद्वती स्त्री० તે નામે એક નદી, દુર્ગા દેવી, વિશ્વામિત્રની પત્ની.
दृष्ट त्रि० જોયેલ, દેખેલ, જાણેલ.
दृष्ट न० જોવું, દેખવુ, દર્શન, સાક્ષાત્કાર, દેખાવ, રાજાઓને પોતાના દેશમા ચોર વગેરેનો ભય, રાજાઓને પોતાના દેશમાં પારકા દેશનો ભય, ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ગણિત.
दृष्टकूट न० લોક કહેવત, ઉખાણું.
दृष्टदोष त्रि० જોયેલા દોષોવાળુ, છિદ્ર જોનાર શત્રુ.
दृष्टनष्टता स्त्री० બિલકુલ દષ્ટિએ નપડવું તે.
दृष्टनष्टत्व न० ઉપરનો અર્થ.
दृष्टपृष्ट त्रि० પીઠ દેખાડી નાસી જવું, પલાયન કરવું.
दृष्टप्रत्यय त्रि० દેખવાથી જેમા વિશ્વાસ બેસે તેવું, જેનો વિશ્વાસ-શ્રદ્ધા લોકોમાં દેખાયેલ હોય તે
दृष्टरजस् स्त्री० રજસ્વલા સ્ત્રી, અટકાવવાળી સ્ત્રી, મોટી સ્ત્રી.
दृष्टवत् त्रि० જોનાર, દેખનાર.
दृष्टान्त पु० દષ્ટાંત, દાખલો, ઉદાહરણ, તે નામે એક અર્થાલંકાર, શાસ્ત્ર, મરણ
दृष्टान्ततस अव्य० દષ્ટાંતથી, ઉદાહરણથી, શાસ્ત્રથી, મરણથી.
दृष्टि स्त्री० નેત્ર, દર્શન, જોવુ, દેખવું, નજર, જ્ઞાન, પ્રકાશ
दृष्टिकृत् त्रि० જોનાર,દેખનાર,નજર કરનાર
दृष्टिकृत् न० સ્થળકમળ
दृष्टिकृत न० સ્થળકમળ
दृष्टिकृत त्रि० જેણે જોયુ હોય તે
दृष्टिक्षेप पु० દષ્ટિપાત, નજર નાખવી, દષ્ટિ કરવી
दृष्टिगत त्रि० નજરે જોયેલ
दृष्टिगत पु० એક જાતનો આંખનો રોગ
दृष्टिगुण पु० બાણ વગેરેનુ લક્ષ્ય, નેત્રનો ગુણ-રૂપ વગેરે.
दृष्टिनिपात पु० દષ્ટિનું કોઇ પદાર્થ ઉપર પડવું, દષ્ટિપાત, જોવું
दृष्टिप पु० તે નામે એક દેવગણ
दृष्टिपात पु० નજર કરવી, જોવું.
दृष्टिपूत त्रि० જોવાથી પવિત્ર થયેલ, જોઇને કંઇ કરવું તે.
दृष्टिबन्धु पु० પતંગીયુ, આગીઓ કીડો.
दृष्टिवाद पु० બૌદ્ધશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક વાદ.
दृष्टिविक्षेप पु० કટાક્ષથી જોવું, નજરનું પડવું, દષ્ટિપાત, જોવામાં વિઘ્ન
दृष्टिविभ्रम पु० નેત્રનો વિલાસ-આંખનો ઇસારો, જોવામા ભ્રાંતિ.
दृष्टिविष पु० આંખમા ઝેરવાળો એક જાતનો સર્પ.
दृष्टिविषी स्त्री० આંખમા ઝેરવાળી સાપણ.
दृष्ट्वा अव्य० જોઇને, દેખીને.
दृह् भ्वा० प० अ० सेट् વૃદ્ધિ પામવી, વધવું.
दृंहित त्रि० વધેલ, વૃદ્ધિ પામેલ.'
दॄ भ्वा० प० अ० सेट् ભય પામવો, બીવું.
दॄ दिवा० प० स० सेट् ચીરવુ, ફાડવું.
दॄ क्र्या० प० अ० सेट् ચીરાઈ જવું ફાટી જવું.
दे भ्वा० आ० स० अनिट् પાળવુ, રક્ષણ કરવું
देदीप्यमान त्रि० અત્યંત દીપ્ત, તેજસ્વી.
देय त्रि० દેવા યોગ્ય, આપવા લાયક.
देव् भ्वा० आ० अ० सेट् રમવું.ક્રીડા કરવી.
देव पु० દેવ, રાજા, મેઘ, પારો, બ્રાહ્મણોનું વિશેષણ, દેવદાર, પરમાત્મા, પરમેશ્વર.
देव त्रि० પૂજ્ય, દેદીપ્યમાન, તેજસ્વી.
देव न० ઇન્દ્રિય
देवऋषभ पु० કશ્યપની કન્યા-જે ધર્મની એક પત્ની હતી તેમા ઉત્પન્ન થયેલ ધર્મનો એક પુત્ર

देवऋषि पु० नारद वगेरे देवना ऋषि.
देवक त्रि० रमनार, रमतीयाळ.
देवक पु० श्रीकृष्णनी माता देवकीनो पिता.
देवकपुत्री स्त्री० श्रीकृष्णनी माता देवकी.
देवकर्दम पु० सुखड-अगर-कपूर-केसर-ए बधा पदार्थो भेळवी वाटेलो एक सुगंधी पदार्थ.
देवकर्मन् न० देवकार्य जुओ.
देवकसुता स्त्री० देवकपुत्री जुओ
देवकात्मजा स्त्री० देवकपुत्री जुओ.
देवकार्य न० देवोनुं कार्य, देवोने प्रिय पूजा वगेरे कार्य
देवकाष्ठ न० देवदारनु झाड.
देवकिरी स्त्री० ते नामे एक रागिणी-मेघरागनी स्त्री.
देवकिल्बिष न० देवकृत अनिष्ट कार्य, देवनिमित्त दुःख.
देवकी स्त्री० श्रीकृष्णनी माता.
देवकीनन्दन पु० श्रीकृष्ण.
देवकीपुत्र पु० श्रीकृष्ण.
देवकीमातृ पु० श्रीकृष्ण.
देवकीय त्रि० देव संबंधी.
देवकीसूनु पु० श्रीकृष्ण.
देवकुण्ड न० दिव्य कुंड, स्वतःसिद्ध कुंड.
देवकुरुम्बा स्त्री० महाद्रोणी जुओ.
देवकुल न० देवमंदिर, देवळ, देवोनो वंश, देवोनो समूह.
देवकुल्या स्त्री० गंगा नदी.
देवकुसुम न० लविंग.
देवकूट न० वसिष्ठना आश्रमनी पासे आवेलुं एक तीर्थ.
देवक्षत्र पु० ते नामे क्रोष्टुवंशनो एक राजा, यज्ञ.
देवखात न० अकृत्रिम जळाशय, स्वतःसिद्ध जळाशय, गुफा.
देवखातबिल पु० गुफा.
देवगण पु० देवोनो समूह, देवोनो पक्ष, देवोनो अनुचर, ते नामे एक नक्षत्र.
देवगणग्रह पु० देवादि गणरूप ग्रह.
देवगणिका स्त्री० अप्सरा, स्वर्गनी वेश्या.
देवगन्धर्व पु० देवोनी समीप गायन करनार गंधर्व.
देवगन्धा स्त्री० 'महामोदा' नामनी एक औषधि.
देवगर्भ पु० देवथी जेनो गर्भ होय ते, देवपुत्र, देवनर.
देवगर्भा स्त्री० कुशद्वीपमां आवेली एक नदी.
देवगान्धार पु० संगीतप्रसिद्ध एक स्वर.
देवगान्धारी स्त्री० ते नामे एक रागिणी.
देवगायन पु० गंधर्व.
देवगिरि पु० ते नामे एक पर्वत.
देवगिरी स्त्री० ते नामे एक रागिणी
देवगुरु पु० बृहस्पति, कश्यप ऋषि.
देवगुह्री स्त्री० सरस्वती.
देवगुह्य त्रि० देवोनी गुप्त रहस्य.
देवगुह्य न० मरण.
देवगृह न० देवालय, देवमंदिर.
देवग्रह पु० ते नामे एक ग्रह.
देवङ्गम त्रि० देव प्रत्ये जनार.
देवचक्र न० सत्रना अंगरूप एक अभिप्लव.
देवचर्या स्त्री० देवपूजा, देवसेवा, देवोनुं चरित्र, देवनिमित्ते होम वगेरे.
देवचिकित्सक पु० द्विव० स्वर्गना वैद्य अश्विनी कुमार, एनी संख्या, अश्विनी नक्षत्र.
देवच्छन्द पु० सो सेरनो हार.
देवच्छन्दस न० वैदिक श्रोत्रिय एक छंद.
देवज त्रि० देवथी जन्मेल, देवथी उत्पन्न थयेल.
देवज न० ते नामे सामवेदनो अमुक भाग.

देवजग्ध त्रि० દેવોએ ખાધેલ, દેવોએ ભક્ષણ કરેલ

देवजग्ध न० એક જાતનું ખરાબ ઘાસ.

देवजग्धक न० થોડું એક જાતનું ઘાસ.

देवजन पु० દેવના જેવો મનુષ્ય, દેવરૂપ મનુષ્ય. ગંધર્વ–યક્ષ–વગેરે ઉપદેવ.

देवजनविद्या स्त्री० નૃત્ય–ગીત–વગેરે. ગંધર્વ વિદ્યા.

देवजात त्रि० દેવોથી જન્મેલ, દેવથી ઉત્પન્ન થયેલ.

देवजात न० દેવગણ, દેવોનો સમૂહ

देवजामि स्त्री० દેવબંધુ, દેવાંગના.

देवट त्रि० શિલ્પિ, કારીગર.

देवट्टी स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.

देवतर त्रि० અતિશય દેવ, અતિશય પ્રદીપ્ત, અત્યંત તેજસ્વી, અતિશય રમતીયાળ

देवतरु पु० કલ્પવૃક્ષ, ચૈત્યવૃક્ષ.

देवता स्त्री० દેવ, ધોળા ધંતુરાનું ઝાડ, દેવપણું.

देवताजित् पु० અસુર વગેરે, ભરતના પુત્ર સુમતિનો એક પુત્ર.

देवताड पु० એક જાતનું ઝાડ, અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.

देवताडक पु० ઉપરના અર્થ, એક જાતનું ઘાસ.

देवतात पु० યજ્ઞ, દેવોનો પિતા કશ્યપ, મરીચિ વગેરે ઋષિ, બ્રહ્મા.

देवताति पु० દેવ.

देवताधिकरण न० તે નામે એક ન્યાય. દેવોનું યજ્ઞમા અધિકારીપણું કે નહિ અધિકારીપણું સાધનાર એક ન્યાય.

देवताधिप पु० ઇન્દ્ર, પરમેશ્વર.

देवताधिपत्ति पु० ઉપરના અર્થ.

देवतानुक्रम पु० દેવોનો ઉદ્દેશ.

देवताप्रणिधान न० દેવનુ ધ્યાન.

देवताप्रतिमा स्त्री० દેવમૂર્તિ

देवताप्रतिष्ठा स्त्री० દેવોની પ્રતિષ્ઠા.

देवताभ्यर्चन न० દેવપૂજન.

देवतामय त्रि० દેવમય, દેવસ્વરૂપ.

देवतामयी स्त्री० હિરણ્યગર્ભ દેવતા.

देवतायतन न० દેવમંદિર, દેવાલય.

देवतिथि पु० પુરુવંશી અક્રોધનનો પુત્ર એક રાજા.

देवत्रा अव्य० દેવને અર્પણ કરવા યોગ્ય, દેવને સ્વાધીન

देवत्रा त्रि० દેવોની રક્ષા કરનાર.

देवदण्डा स्त्री० નાગબલા નામની એક વનસ્પતિ

देवदत्त पु० તે નામે કોઈ માણસ,બુદ્ધદેવનો નાનો ભાઇ, શરીરમા રહેલો એક વાયુ જેના વડે બગાસું આવે છે.

देवदत्त त्रि० દેવે આપેલ, દેવ નિમિત્તે અર્પણ કરેલ, દેવને આપેલ.

देवदत्तक पु० ब० દેવદત્ત જેમા મુખ્ય હોય તે

देवदत्तक पु० દયાપાત્ર દેવદત્ત.

देवदत्तात्मज पु० બુદ્ધદેવ.

देवदर्श त्रि० દેવનું દર્શન કરનાર, દેવને જોનાર.

देवदर्शक त्रि ઉપરના અર્થ.

देवदर्शन न० દેવનુ દર્શન.

देवदर्शन पु० તે નામે એક ઋષિ.

देवदर्शन त्रि० देवदर्श જુઓ.

देवदर्शम् अव्य० દેવના દર્શન કરીને, દેવને જોઈને.

देवदानी स्त्री० એક જાતનો વેલો.

देवदारु न० દેવદાર વૃક્ષ.

देवदालिका स्त्री० મહાકાલવૃક્ષ–નામે એક ઝાડ.

देवदाली स्त्री० ધધરવેલ નામે એક વેલો.

देवदास पु० દેવોનો દાસ, દેવપૂજારી.

देवदासी स्त्री० देवोनी दासी, જંગલી બીજોરૂં. વેશ્યા.
देवदीप पु० દેવ માટે દીવો, નેત્ર.
देवदुन्दुभि पु० રાતી તુલસી, દેવોનું નગારું.
देवदूती स्त्री० જંગલી બીજોરૂં
देवदेव पु० મહાદેવ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ
देवदेवेश पु० મહાદેવ
देवदोल पु० હીંડોળાનો મહોત્સવ.
देवद्युम्न पु० ભરતવંશી એક રાજા.
देवद्रोणी स्त्री० દેવયાત્રા, સ્વયંભૂ લિંગ રહે વાળો ખાડો.
देवद्र्यञ्च् त्रि० દેવ સામે જનાર, દેવ પ્રત્યે જનાર.
देवद्र्यच् त्रि० દેવની પૂજા કરનાર.
देवधन न० દેવ નિમિત્તે આપેલું ધન, દેવસ્વામીક ધન
देवधानी स्त्री० ઈન્દ્રની નગરી-અમરાવતી.
देवधान्य न० દેવોને યોગ્ય અનાજ.
देवधूप पु० દેવોને પ્રિય ધૂપ-ગુગળ.
देवन् पु० દિયર.
देवन न० રમત, દીપ્તિ, કાંતિ, વ્યવહાર, જીતવાની ઈચ્છા,સ્તુતિ,દેવોનો બાગ,કમળ.
देवन पु० પાસો
देवनदी स्त्री० ગંગા નદી.
देवनन्दिन् पु० ઇન્દ્રનો દ્વારપાળ.
देवनल पु० એક જાતનું નડ ઘાસ.
देवना स्त्री० રમત, વિલાપ.
देवनाथ पु० ઇન્દ્ર, પરમેશ્વર.
देवनामक पु० ગંધર્વ, યક્ષ, વિદ્યાધર, ભૂત-પ્રેત-પિશાચ વગેરે.
देवनामन् पु० કુશદ્વીપના રાજા હિરણ્યરેતસનો એક પુત્ર.
देवनामन् न० દેવનું નામ
देवनामन् त्रि० દેવોના જેવા નામવાળું.
देवनारक पु० देवनामक જુઓ.
देवनाल पु० નલોત્તમ.
देवनिकाय पु० સ્વર્ગ.
देवनिद् त्रि० દેવોની નિંદા કરનાર.
देवनिर्मित त्रि० દેવોએ બનાવેલ.
देवनिर्मिता स्त्री० ગળો.
देवपति पु० પરમેશ્વર, ઈન્દ્ર
देवपत्नी स्त्री० દેવાંગના, દેવોની સ્ત્રી, દેવભાર્યા.
देवपत्रिका स्त्री० 'स्पृक्का' નામની એક વનસ્પતિ.
देवपत्री स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
देवपथ पु० આકાશમાં રહેલ છાયાકાર માર્ગ, દેવયાન માર્ગ, દેવોનો માર્ગ, ઉત્તરાયણ.
देवपथादि पु० વ્યાકરણ પ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
देवपर त्रि० રમતીયાળ, દેવોનું શરણ લેનાર, પ્રારબ્ધવાદી.
देवपर्ण न० 'सुरपर्ण' નામે એક વૃક્ષ.
देवपशु पु० દેવોને અર્પણ કરેલ પશુ
देवपशु त्रि० દેવોની ઉપાસના કરનાર.
देवपात्र न० અગ્નિ
देवपात्र पु० ચમસ નામનું એક યજ્ઞપાત્ર.
देवपाल पु० શાકદ્વીપનો એક પર્વત.
देवपालित त्रि० દેવોએ રક્ષણ કરેલ, દેવોએ પાળેલ.
देवपालित पु० વરસાદ ઉપર જીવનાર દેશ
देवपीयु पु० અસુર, દૈત્ય.
देवपुत्र पु० દેવકુમાર.
देवपुत्रक पु० દેવકુમાર.
देवपुत्रिका स्त्री० દેવકન્યા, એલચી
देवपुत्री स्त्री० દેવકન્યા, એલચી
देवपुर् स्त्री० દેવોની અમરાવતી નગરી.
देवपुर न० ઉપરનો અર્થ.
देवपुरी स्त्री० देवपुर् જુઓ.
देवपूज्य पु० દેવાચાર્ય બૃહસ્પતિ.
देवप्रतिकृति स्त्री० દેવની પ્રતિમા-મૂર્તિ.

देवप्रतिमा स्त्री० ઉપરનો અર્થ
देवप्रश्न पु० દેવને પ્રશ્ન કરવો તે
देवप्रस्थ पु० સેનાબિંદુ રાજાનું તે નામે એક શહેર
देवप्रिय पु० પીળો ભાંગરો, એક જાતનું ઝાડ
देवप्रिया स्त्री० નાગરવેલ
देववधू स्त्री० દેવાંગના, દેવપત્ની અપ્સરા
देववला स्त्री० સહદેવીનો વેલો, ત્રાયમાણા વનસ્પતિ
देववलि पु० દેવનું બળિદાન, દેવનૈવેદ્ય
देववाहु पु० યદુવંશના હૃદીકનો એક પુત્ર, તે નામે એક ઋષિ
देवब्रह्मन् पु० નારદ
देवब्राह्मण पु० દેવોની પૂજા કરી જીવનારો, પૂજારી
देवभय न० દેવનો ભય
देवभवन न० પીપળાનું ઝાડ, દેવમંદિર, દેવળ
देवभाग पु० દેવોનો ભાગ, લવણ સમુદ્રથી ઉત્તરે ઉત્તરગોનરૂપ પદાર્થ
देवभाज् त्रि० દેવને ભજનાર
देवभीति त्रि० દેવથી ભય
देवभू स्त्री० સ્વર્ગ
देवभू त्रि० દેવરૂપ થયેલ, દેવપણાને પામેલ
देवभूति स्त्री० દેવોની સમૃદ્ધિ, ગંગા નદી
देवभूति स्त्री० સ્વર્ગ, દેવોને પ્રિય ભૂમિ
देवभूय न० દેવપણું
देवभृत् पु० ઇન્દ્ર, વિષ્ણુ, પરમેશ્વર
देवभ्राज् पु० તે નામે સૂર્યવંશી એક રાજા
देवमणि पु० સૂર્ય, કૌસ્તુભ મણિ ચિંતામણિ રત્ન, ઘોડાને ગળે રહેતી ગોળ નીશાની
देवमत त्रि० દેવોને માન્ય
देवमत न० દેવોનો મત
देवमत पु० તે નામે એક ઋષિ
देवमातृ स्त्री० દેવોની માતા, અદિતિ, દાક્ષાયણી
देवमातृक पु० વરસાદ ઉપર જીવનારો દેશ, ખેતી વગેરે
देवमान न० દિવ્ય માન, દેવોનું માપ, દેવ યોગ્ય ઘર વગેરે
देवमानक पु० કૌસ્તુભમણિ ચિંતામણિ રત્ન
देवमाया स्त्री० અવિદ્યા, અજ્ઞાન દેવોની માયા
देवमार्ग पु० દેવયાનમાર્ગ, અર્ચિરાદિમાર્ગ, દેવોનો માર્ગ
देवमास पु० ગર્ભથી આઠમો મહિનો, દેવોનો મહિનો
देवमासक पु० ઉપરનો અર્થ
देवमित्र पु० તે નામે કોઇ માણસ
देवमित्र न० દેવનો મિત્ર
देवमीढ पु० યદુવંશી એક રાજા
देवमीढुष पु० હૃદીકનો એક પુત્ર, વસુદેવનો દાદો, કારુવંશી એક રાજા.
देवमुनि पु० નારદ વગેરે દેવ ઋષિ
देवयज् पु० દેવયજન યોગ્ય અગ્નિ
देवयजन न० વેદિસ્થાન
देवयजनी स्त्री० પૃથ્વી
देवयजि त्रि० દેવોનું યજન કરનાર, યજમાન વગેરે
देवयज्ञ पु० ગૃહસ્થે નિત્ય કરવાનો યજ્ઞ-હોમરૂપ યજ્ઞ
देवयज्या स्त्री० દેવોનો યાગ
देवयाजिन् त्रि० દેવો નિમિત્તે યજ્ઞ કરનાર, કાર્તિક સ્વામીનું એક સૈન્ય
देवयात त्रि० દેવપણાને પામેલ
देवयात्रा स्त्री० દેવની પ્રતિમાને એક સ્થળથી બીજે સ્થળે લઇ જવારૂપ મહોત્સવની યાત્રા,
देवयात्रिन् पु० તે નામે એક દાનવ
देवयान न० દેવોનું વિમાન
देवयान पु० દેવયાનમાર્ગ-અર્ચિરાદિ માર્ગ

देवयानी स्त्री० शुक्राचार्यनी એક કન્યા.
देवयायिन् त्रि० દેવપ્રત્યે જનાર.
देवविट् त्रि० રમનાર, ખેલનાર, રમતીયાળ
देवयु त्रि० धार्मिक, धर्मिष्ठ, દેવદર્શન કરનાર, દેવયાત્રા કરનાર.
देवयु पु० દેવ.
देवयुग पु० સત્ય યુગ.
देवयोनि पु० વિદ્યાધર-ગંધર્વ-યક્ષ-અપ્સરા-રાક્ષસ-કિન્નર-ભૂત-પિશાચ-ગુહ્યક-સિદ્ધ-વગેરે.
देवयोनि स्त्री० દેવજાતિ.
देवयोषा स्त्री० દેવાંગના, અપ્સરા.
देवर पु० દિયર.
देवरक पु० દિયર.
देवरक्षित त्रि० દેવે રક્ષણ કરેલ.
देवरक्षित पु० દેવક રાજાનો એક પુત્ર.
देवरक्षिता स्त्री० દેવક રાજાની એક કન્યા.
देवरथ पु० દેવોનો રથ, વિમાન, સૂર્યનો રથ, તે નામે એક ઋષિ.
देवरहस्य न० અત્યંત ગુપ્ત રાખવા લાયક.
देवराज् पु० ઇન્દ્ર.
देवराज पु० ઇન્દ્ર.
देवराजक त्रि० ઇન્દ્રે કરેલ.
देवरात पु० પરિક્ષિત રાજા, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, દ્વાપરયુગમાં ઉત્પન્ન થયેલો એક રાજા.
देवर्षि पु० નારદ વગેરે દેવના ઋષિ.
देवल पु० धार्मिक, દેવદ્રવ્ય ઉપર જીવનાર બ્રાહ્મણ, પૂજારી, તે નામે એક ઋષિ, ધૌમ્ય ઋષિનો મોટો ભાઈ, નારદ મુનિ, ધીવર, દેવની પ્રતિમાને પોતાની આજીવિકા માટે એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે લઈ જનાર
देवलक पु० ઉપરના અર્થ.
देवलता स्त्री० નવમલ્લિકા,બટમોગરો,પૂજા ગોપાકૂ આજીવિકા માટે દેવની પૂજા કરવી.

देवलाङ्गुलिका स्त्री० વૃશ્ચિકાલિકા નામનો એક વેલો.
देवलाति स्त्री० દેવપ્રતિમાનું ગ્રહણ
देवलोक पु० સ્વર્ગ,ભૂર્-ભુવર્-સ્વર્-મહર્-જન-તપ-સત્ય-એ ઉપરના લોક
देववक्त्र न० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.
देववर पु० પરમેશ્વર, દેવોનું વરદાન.
देववर त्रि० દેવોમાં શ્રેષ્ઠ.
देववर्त्मन् न० આકાશ, દેવોનો માર્ગ.
देववर्धकि पु० દેવોનો સુથાર-વિશ્વકર્મા.
देववर्धन पु० દેવક રાજાનો એક પુત્ર.
देववल्लभ त्रि० દેવોને પ્રિય, દેવોને વહાલું.
देववल्लभ पु० સુરપુન્નાગ વૃક્ષ.
देववल्लभा स्त्री० નાગરવેલ, દેવાંગના.
देववात पु० તે નામે એક ઋષિ.
देववायु पु० બારમા મનુનો એક પુત્ર.
देववाहन पु० અગ્નિ.
देववाहन न० દેવોનું વાહન.
देवविद्या स्त्री० નિરુક્ત વિદ્યા.
देवविश् स्त्री० દેવમનુષ્ય-મરુદ્ગણ.
देवविशा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
देववी त्रि० દેવ પ્રત્યે પ્રાર્થના કરનાર, દેવની ઇચ્છા કરનાર.
देववीति स्त्री० દેવોનું ભક્ષણ,
देववृक्ष पु० કલ્પવૃક્ષ, ગુગળનું ઝાડ, સાતપુડાનું ઝાડ.
देववृत्ति स्त्री० વ્યાકરણનાં ઉણાદિ સૂત્રની એક વૃત્તિ.
देवव्यचस्स त्रि० દેવોથી વ્યાપ્ત.
देवव्रत पु० ભીષ્મ પિતામહ.
देवव्रत न० દેવને પ્રસન્ન કરવા માટેનું વ્રત.
देवव्रतिन् त्रि० દેવને પ્રસન્ન કરવા માટેના વ્રતવાળું.
देवशत्रु पु० અસુર, દૈત્ય, તે નામે એક દેવગણ ગ્રહ.
देवशर्मन् पु० બ્રાહ્મણનું એક ઉપનામ, તે નામે એક ઋષિ

देवशस् अव्य० देवोमां, देवो विषे.
देवशालि पु० देवना निमित्ते भात.
देवशिल्पिन् पु० विश्वकर्मा नामनो देवोनो सुथार.
देवशुनो स्त्री० देव सरखा प्रभाववाळी सरमा नामनी એક कुतरी.
देवशेखर पु० दमनक वृक्ष.
देवशेखर पु० न० देवनो मुकुट.
देवश्रवस् पु० ते नामे विश्वामित्रनो એક पुत्र, वसुदेवनो भाई.
देवश्री स्त्री० देवोनी लक्ष्मी.
देवश्री पु० यज्ञ.
देवश्रुत् त्रि० देवोमां प्रख्यात.
देवश्रुत पु० ईश्वर, नारद, शास्त्र, भावी ७मा जैन तीर्थंकर.
देवश्रेणी स्त्री० मूर्वा नामनो वेलो, देवोनी पंक्ति.
देवश्रेष्ठ पु० बारमा मनुनो એक पुत्र.
देवश्रेष्ठ त्रि० देवोमां श्रेष्ठ.
देवसदन त्रि० देवोनो आधार, देवोना आश्रयरूप.
देवसदन न० देवगृह, देवमंदिर, देवळ.
देवसभा स्त्री० सुधर्मा नामनी देवोनी सभा, राजसभा.
देवसभ्य त्रि० जुगारी, रमतीआळ, खेलाडी, रमतनी सभामां भाग लेनार.
देवसर्षप पु० रातो सरसव.
देवसह न० ते नामे એक शिक्षासूत्र.
देवसह पु० ते नामे એक पर्वत.
देवसहा स्त्री० 'दंडोतवला' नामनी औषधि.
देवसात् अव्य० देवने स्वाधीन, देवने अर्पण, देवमां.
देवसायुज्य न० देवपणुं.
देवसावर्णि पु० ते नामे એक मनु.
देवसुन्द पु० ते नामे એक धरो.
देवसुषि पु० ते नामे हृदयनुं એक द्वार.
देवसू पु० अनुज्ञाकर्ता એक देव.
देवसू स्त्री० देवोनी माता अदिति.
देवसृष्ट त्रि० देवे सरजेल, देवे उत्पन्न करेल
देवसृष्टा स्त्री० मदिरा, दारू.
देवसेना स्त्री० देवोनी सेना, देवसैन्य, इन्द्रनी એक कन्या.
देवसेनापति पु० कार्तिक स्वामी.
देवस्थान पु० ते नामे એक ऋषि.
देवस्थान न० स्वर्ग, देवमंदिर, देवळ.
देवस्यत्वक पु० जे अध्यायना अनुवाकमां 'देवस्यत्व' એवो आद्य शब्द छे ते वैदिक अध्याय.
देवस्व न० देवधन जुओ.
देवहविस् न० पशु, देवनिमित्तक द्रव्य.
देवहव्य पु० ते नामे એक ऋषि.
देवहित त्रि० देवोना हितनुं, देवोએ स्थापेल.
देवहू स्त्री० देवोने आह्वान, देवोने बोलाववा ते, यज्ञ माटे डांगेरथी भरेलुं गाडुं.
देवहू पु० डाबो कान, ते नामे એक ऋषि.
देवहू त्रि० देवोनुं आह्वान करनार, देवोने बोलावनार.
देवहूति स्त्री० स्वायंभुव मनुनी वचेट कन्या-कर्दम ऋषिनी पत्नी-भगवान कपिल देवनी माता.
देवहूय पु० देवों तथा असुरोनुं युद्ध.
देवहूय न० देवोनुं आह्वान-देवोने बोलाववा ते.
देवहेडन न० देवोनो अपराध, देवोनुं अपमान.
देवहेलन न० उपरना अर्थ.
देवहोत्र पु० तेरमा मन्वंतरमांना विष्णुना अंशावतार योगेश्वरना पिता.
देवह्रद पु० ते नामे એक तीर्थ.
देवा स्त्री० 'पद्मचारिणी' नामनो वेलो, 'असनपर्णी' वनस्पति.

देवयानी स्त्री० शुक्राचार्यनी એક કન્યા.
देवयायन् त्रि० દેવપ્રત્યે જનાર.
देवयिरृ त्रि० રમનાર, ખેલનાર, રમતીયાળ
देवयु त्रि० ધાર્મિક, ધર્મિષ્ઠ, દેવદર્શન કરનાર, દેવયાત્રા કરનાર.
देवयु पु० દેવ.
देवयुग पु० સત્ય યુગ.
देवयोनि पु० વિદ્યાધર-ગંધર્વ-યક્ષ-અપ્સરા-રાક્ષસ કિન્નર-ભૂત-પિશાચ-ગુહ્યક-સિદ્ધ-વગેરે.
देवयोनि स्त्री० દેવજાતિ.
देवयोषा स्त्री० દેવાંગના, અપ્સરા.
देवर पु० દિયર.
देवरक पु० દિયર.
देवरक्षित त्रि० દેવે રક્ષણ કરેલ.
देवरक्षित पु० દેવક રાજાનો એક પુત્ર.
देवरक्षिता स्त्री० દેવક રાજાની એક કન્યા.
देवरथ पु० દેવોનો રથ, વિમાન, સૂર્યનો રથ, તે નામે એક ઋષિ.
देवरहस्य न० અત્યંત ગુપ્ત રાખવા લાયક.
देवराज् पु० ઇન્દ્ર
देवराज पु० ઇન્દ્ર.
देवराजक त्रि० ઇન્દ્રે કરેલ.
देवरात पु० પરિક્ષિત રાજા, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, દ્વાપરયુગમાં ઉત્પન્ન થયેલો એક રાજા.
देवर्षि पु० નારદ વગેરે દેવના ઋષિ.
देवल पु० ધાર્મિક, દેવદ્રવ્ય ઉપર જીવનાર બ્રાહ્મણ, પૂજારી, તે નામે એક ઋષિ, ધૌમ્ય ઋષિનો મોટો ભાઇ, નારદ મુનિ, દીયર, દેવની પ્રતિમાને પોતાની આજીવિકા માટે એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે લઇ જનાર
देवलक पु० ઉપરના અર્થ.
देवलता स्त्री० નવમલ્લિકા,નવમોગરો,પૂજન ગીતાનું-આ જીવિકા માટે દેવની પૂજા કરવી.
देवलाङ्गुलिका स्त्री० વૃશ્ચિકાલિકા નામનો એક વેલો.
देवलाति स्त्री० દેવપ્રતિમાનું ગ્રહણ
देवलोक पु० સ્વર્ગ,ભૂર્-ભુવર્-સ્વર્-મહર્ જન-તપ-સત્ય-એ ઉપરના લોક
देववक्त्र न० અગ્નિ, ચિત્રક વૃક્ષ.
देववर पु० પરમેશ્વર, દેવોનું વરદાન.
देववर त्रि० દેવોમાં શ્રેષ્ઠ.
देववर्त्मन् न० આકાશ, દેવોનો માર્ગ.
देववर्द्धकि पु० દેવોનો સુથાર-વિશ્વકર્મા
देववर्धन पु० દેવક રાજાનો એક પુત્ર.
देववल्लभ त्रि० દેવોને પ્રિય, દેવોને વ
देववल्लभ पु० સુરપુન્નાગ વૃક્ષ.
देववल्लभा स्त्री० નાગરવેલ, દેવાંગના.
देववात पु० તે નામે એક ઋષિ
देववायु पु० બારમા મનુનો એક
देववाहन पु० અગ્નિ.
देववाहन न० દેવોનું વાહન
देवविद्या स्त्री० નિરૂક્ત વિદ્યા
देवविश् स्त्री० દેવમનુષ્ય-મ
देवविद्या स्त्री० ઉપરનો અર્થ
देववी त्रि० દેવ પ્રત્યે પ્રા
દેવની ઇચ્છા કરનાર.
देववीति स्त्री० દેવોનું ભક્ષ
देववृक्ष पु० કલ્પવૃક્ષ, ગુગળ
પુલનું ઝાડ.
देववृत्ति स्त्री० વ્યાકરણના
એક વૃત્તિ.
देवव्यचस्स त्रि० દેવોથી
देवव्रत पु० ભીષ્મ પિતામહ
देवव्रत न० દેવને પ્રસન્ન ક
देवव्रतिन् त्रि० દેવને પ્રસન્ન
વ્રતવાળું.
देवशत्रु पु० અસુર, દૈત્ય, તે
નામ અદ.
देवशर्मन् पु० આપસ્તુનું એ
નામે એક ઋષિ

બ્રાહ્મણ સ્ત્રીનું વિશેષણ, નાગરમોથ, દરડે,અગસી,કાળી ચકલી,રાણી, દેવાંગના
देवीकोट પુ૦ બાણાસુરનું શોણિતપુર નગર
देवीता સ્ત્રી૦ દેવીપણું
देवीत्व ન૦ દેવીપણું
देवीन्धियक પુ૦ 'देवीं धिया' એ આદ્ય શબ્દ જેમાં છે તેવા અનુવાકવાળો એક વૈદિક અધ્યાય કે અનુવાક
देवीपुराण ન૦ દેવીના માહાત્મ્યવાળું એક ઉપપુરાણ
देवीभागवत ન૦ તે નામે એક મહાપુરાણ
देवीमाहात्म्य ન૦ માર્કંડેય પુરાણના વિભાગરૂપ સપ્તશતી–ચંડીપાઠ
देवीरापस्तक પુ૦ 'देवीराप' એવા આદ્ય શબ્દવાળો વૈદિક અધ્યાય કે અનુવાક
देवीसूक्त ન૦ ઋગ્વેદપ્રસિદ્ધ એક સૂક્ત, સપ્તશતીમાં 'नमो देव्यै महादेव्यै' ઇત્યાદિ સૂક્ત.
देवृ પુ૦ દીયર
देवेज् પુ૦ દેવોનું યજન કરનાર, દેવોનું પૂજન કરનાર
देवेज्य પુ૦ બૃહસ્પતિ
देवेन्द्र પુ૦ ઇન્દ્ર
देवेश પુ૦ પરમેશ્વર, મહાદેવ, વિષ્ણુ
देवेशय પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
देवेशी સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી, પાર્વતી
देवेश्वर પુ૦ દેવશ જુઓ
देवेष्ट ત્રિ૦ દેવોને પ્રિય, દેવોએ ઇચ્છેલ
देवेष्ट પુ૦ ગુગળ
देवेष्टा સ્ત્રી૦ મહામેદા વનસ્પતિ
देवोद्यान ન૦ દેવોનો બગીચો–નંદન વગેરે દેવનિમિત્તે બાગ
देवौकस ન૦ સ્વર્ગ, મેરુપર્વત, મંદિર દેવાલય, દેવળ
देव्य ન૦ દેવપણું
देव्या સ્ત્રી૦ બ્રાહ્મી વનસ્પતિ
देश પુ૦ દેશ, પ્રદેશ, વિભાગ, અમુક અંશ
देशक પુ૦ ઉપરનો અર્થ
देशक ત્રિ૦ ઉપદેશ કરનાર, શિક્ષણ આપનાર,ગુરુ
देशकारा સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગણી
देशकारी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ
देशकाल પુ૦ દ્વિ૦ દેશ અને કાળ.
देशकालज्ञ ત્રિ૦ દેશ અને કાળને જાણનાર
देशकालविद् ત્રિ૦ ઉપરનો અર્થ.
देशज ત્રિ૦ દેશમાં ઉત્પન્ન થનાર, દેશી
देशधर्म પુ૦ દેશને યોગ્ય ધર્મ
देशना સ્ત્રી૦ નિયોગ, વિધિ, આજ્ઞા, ધર્મોપદેશ
देशपरिच्छिन्न ત્રિ૦ અમુક ભાગમાં વ્યાપ્ત, સર્વવ્યાપક નહિ તે
देशभाषा સ્ત્રી૦ દેશની બોલી, માતૃભાષા
देशराजचरित ન૦ તે નામે એક ચંપૂગ્રંથ.
देशरूप ન૦ યોગ્ય, પ્રશંસાપાત્ર દેશ, દેશને યોગ્ય
देशाखी સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગિણી.
देशान्तर ન૦ પરદેશ
देशान्तरिन् ત્રિ૦ પરદેશી, વિદેશી
देशिक ત્રિ૦ મુસાફર, વટેમાર્ગુ
देशिक પુ૦ ગુરુ
देशित ત્રિ૦ બતાવેલ, દેખાડેલ આજ્ઞા કરેલ
देशिन् ત્રિ૦ દેખાડનાર, બતાવનાર
देशिन् પુ૦ ગુરુ
देशिनी સ્ત્રી૦ તર્જની આંગળી
देशी સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગણી
देशीय ત્રિ૦ દેશનું, સ્વદેશી
देशीयवराडी સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગિણી
देश्य ત્રિ૦ દેશનું, સરખી, ઉપદેશ કરવા યોગ્ય, બતાવવા યોગ્ય
देश्य ન૦ પૂર્વપક્ષ
देष्ट ત્રિ૦ દેખાડનાર બતાવનાર
देष्ठ ત્રિ૦ અત્યંત દાતા

देवाक्रीड पु० देवोद्यान-देवोनो બાગ-ઈન્દ્રનો બગીચો.
देवागारिक त्रि० દેવની સેવા-પૂજામા નીમાયેલ.
देवाची स्त्री० દેવો પ્રત્યે જનારી સ્ત્રી, દેવની પૂજા કરનારી સ્ત્રી.
देवाजीव त्रि० પૂજારી.
देवाजीविन् त्रि० પૂજારી
देवाट पु० પાટલિપુત્રથી ગંગાપારે આવેલુ હરિહર ક્ષેત્ર.
देवाट त्रि० દેવો પ્રત્યે જનાર, જુદા જુદા દેવો પાસે ભટકનાર.
देवातिथि पु० તે નામે પુરુવંશી એક રાજા.
देवातिदेव पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ, શિવ, જિન દેવ.
देवात्मन् पु० પીપળાનું ઝાડ.
देवात्मन् त्रि० દેવસ્વરૂપ, દેવમય.
देवाधिदेव पु० देवातिदेव જુઓ.
देवाधिप पु० સર્વનિયંતા પરમેશ્વર, ઇન્દ્ર.
देवाधिपति पु० ઉપરના અર્થ.
देवानांप्रिय त्रि० મૂર્ખ.
देवानांप्रिय पु० બકરો.
देवानांप्रिया स्त्री० બકરી, મૂર્ખ સ્ત્રી.
देवानीक पु० ત્રીજા મનુનો એક પુત્ર, સગરવંશી એક રાજા.
देवानीक न० દેવોનું સૈન્ય.
देवानुक्रम पु० વૈદિકમંત્રોના દેવોને જણાવનાર એક ગ્રંથ.
देवानुग त्रि० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
देवानुचर त्रि० દેવોના અનુચર-વિદ્યાધર વગેરે.
देवानुयायिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
देवान्तक पु० તે નામે એક રાક્ષસ, તે નામે એક દૈત્ય
देवान्धस् न० અમૃત, દેવોના નૈવેદ્ય માટેનુ અન્ન.
देवान्न न० ઉપરના અર્થ.
देवापि पु० પુરુવંશી એક રાજા.
देवाभीष्ट त्रि० દેવોને વહાલું.
देवाभीष्टा स्त्री० નાગરવેલ.
देवायतन न० દેવમંદિર, દેવાલય, દેવળ, સ્વર્ગ.
देवायुध न० ઇન્દ્રધનુષ, ઇન્દ્રનું વજ્ર વગેરે.
देवायुस् न० દેવોનું આયુષ, દેવતાઓનો જીવનકાળ.
देवारण्य न० તે નામે એક તીર્થ.
देवारि पु० અસુર, દૈત્ય.
देवार्पण न० દેવોને અર્પણ, દેવોને અર્પણ કર્યાના ફળનો ત્યાગ
देवार्य्य पु० અર્હદ્‌ગણભેદ.
देवार्ह त्रि० દેવોને અર્પણ કરવા યોગ્ય, દેવને યોગ્ય.
देवार्ह न० સુરપર્ણ વૃક્ષ.
देवालय न० સ્વર્ગ, દેવમંદિર, દેવળ.
देवालया स्त्री० સહદેવીનો વેલો.
देवाला स्त्री० તે નામની એક રાગણી.
देवावास पु० પીપળાનુ ઝાડ, સ્વર્ગ, દેવમંદિર, મેરૂપર્વત.
देवावी पु० ચંદ્ર, યજ્ઞ.
देवावृध् पु० તે નામે એક પર્વત.
देवावृध पु० સત્વતવંશી એક રાજા.
देवाश्व पु० ઉચ્ચૈઃશ્રવા નામનો ઇન્દ્રનો ઘોડો.
देवाहार पु० દેવયોગ્ય આહાર, અમૃત.
देवाह्वय पु० તે નામે એક રાજા
देविक पु० દયાપાત્ર દેવદત્ત, ધંતુરો.
देविका स्त्री० તે નામે એક નદી.
देविन् त्रि० લજાવનાર, શરમાવનાર.
देविय पु० દયાપાત્ર દેવદત્ત.
देविल त्रि० ધાર્મિક, ધર્મિષ્ઠ.
देविल पु० દયાપાત્ર દેવદત્ત.
देवी स्त्री० દેવની પત્ની, દુર્ગા દેવી, રાજાની પટ્ટરાણી, મૂર્વા વનસ્પતિ, પૃક્કા વનસ્પતિ,

બ્રાહ્મણ સ્ત્રીનું વિશેષણ, નાગરમોથ, હરડે, અળસી, કાળી ચકલી, રાણી; દેવાંગના.
देवीकोट પુ૦ બાણાસુરનું શોણિતપુર નગર.
देवीता સ્ત્રી૦ દેવીપણું.
देवीत्व ન૦ દેવીપણું.
देवीन्वियक પુ૦ 'देवीं धिया' એ આદ્ય શબ્દ જેમાં છે તેવા અનુવાકવાળો એક વૈદિક અધ્યાય કે અનુવાક.
देवीपुराण ન૦ દેવીના માહાત્મ્યવાળું એક ઉપપુરાણ.
देवीभागवत ન૦ તે નામે એક મહાપુરાણ.
देवीमाहात्म्य ન૦ માર્કંડેય પુરાણના વિભાગરૂપ સપ્તશતી—ચંડીપાઠ.
देवीरापसक पु० 'देवीराप' એવા આદ્ય શબ્દવાળો વૈદિક અધ્યાય કે અનુવાક.
देवीसूक्त ન૦ ઋગ્વેદપ્રસિદ્ધ એક સૂક્ત, સપ્તશતીમાં 'नमो देव्यै महादेव्यै' ઇત્યાદિ સૂક્ત.
देवृ પુ૦ દીયર.
देवेज् પુ૦ દેવોનું યજન કરનાર, દેવોનું પૂજન કરનાર.
देवेज्य પુ૦ બૃહસ્પતિ.
देवेन्द्र પુ૦ ઇન્દ્ર.
देवेश પુ૦ પરમેશ્વર, મહાદેવ, વિષ્ણુ.
देवेशय પુ૦ ઉપરના અર્થ.
देवेशी સ્ત્રી૦ દુર્ગા દેવી, પાર્વતી.
देवेश्वर પુ૦ देवेश જુઓ.
देवेष्ट ત્રિ૦ દેવોને પ્રિય, દેવોએ ઇચ્છેલ.
देवेष्ट પુ૦ ગુગળ.
देवेष्टा સ્ત્રી૦ મહામેદા વનસ્પતિ.
देवोद्यान ન૦ દેવોનો બગીચો—નંદન વગેરે. દેવનિમિત્તે બાગ.
देवोकस् ન૦ સ્વર્ગ, મેરુપર્વત, મંદિર, દેવાલય, દેવળ.
देव्य ન૦ દેવપણું.
देव्या સ્ત્રી૦ બ્રાહ્મી વનસ્પતિ.

देश પુ૦ દેશ, પ્રદેશ, વિભાગ, અમુક અંશ.
देशक પુ૦ ઉપરના અર્થ.
देशक ત્રિ૦ ઉપદેશ કરનાર, શિક્ષણ આપનાર, ગુરુ.
देशकारा સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગણી.
देशकारी સ્ત્રી૦ ઉપરનો અર્થ.
देशकाल પુ૦ દ્વિ૦ દેશ અને કાળ.
देशकालज्ञ ત્રિ૦ દેશ અને કાળને જાણનાર.
देशकालविद् ત્રિ૦ ઉપરનો અર્થ.
देशज ત્રિ૦ દેશમાં ઉત્પન્ન થનાર, દેશી.
देशधर्म પુ૦ દેશને યોગ્ય ધર્મ.
देशना સ્ત્રી૦ નિયોગ, વિધિ, આજ્ઞા; ધર્મોપદેશ.
देशपरिच्छिन्न ત્રિ૦ અમુક ભાગમાં વ્યાપ્ત, સર્વવ્યાપક નહિ તે.
देशभाषा સ્ત્રી૦ દેશની બોલી, માતૃભાષા.
देशराजचरित ન૦ તે નામે એક ચંપૂગ્રંથ.
देशरूप ન૦ યોગ્ય, પ્રશંસાપાત્ર દેશ, દેશને યોગ્ય.
देशाखो સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગિણી.
देशान्तर ન૦ પરદેશ.
देशान्तरिन् ત્રિ૦ પરદેશી, વિદેશી.
देशिक ત્રિ૦ મુસાફર, વટેમાર્ગુ.
देशिक પુ૦ ગુરુ.
देशित ત્રિ૦ બનાવેલ, દેખાડેલ, આજ્ઞા કરેલ.
देशिन् ત્રિ૦ દેખાડનાર, બનાવનાર.
देशिन् પુ૦ ગુરુ.
देशिनी સ્ત્રી૦ તર્જની આંગળી.
देशी સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગણી.
देशीय ત્રિ૦ દેશનું, સ્વદેશી.
देशीयवराडी સ્ત્રી૦ તે નામે એક રાગિણી.
देश्य ત્રિ૦ દેશનું, સ્વદેશી; ઉપદેશ કરવા યોગ્ય, બનાવવા યોગ્ય.
देश्य ન૦ પૂર્વપક્ષ.
देष्टृ ત્રિ૦ દેખાડનાર, બનાવનાર.
देष्ठ ત્રિ૦ અત્યંત દાતા.

देहगु त्रि० दाता
देहगु पु० धीमी
देह पु० न० शरीर देह, लौकिकप्रसिद्ध
एक ग्यान
देह पु० लेपन, ખરડવુ, વિપણુ
देहकर्तृ त्रि०शरीरबनावनार पाच महाभूतो
देहकर्तृ पु० ईश्वर, सूर्य, आकडानु झाड
देहकृत् पु० उपरना अर्थ
देहकृत् त्रि० देहकर्तृ त्रि० जुओ
देहकोष पु० पक्षीओनी पाख
देहक्षय पु० रोग, शरीरनो नाश
देहच्युत त्रि० शरीरमाथी नीकळेल–मळ-मूत्र वगेरे
देहज पु० पुत्र
देहज त्रि० शरीरमाथी उत्पन्न थनार
देहजा स्त्री० पुत्री
देहत्याग पु० शरीरनो त्याग, मरण
देहद पु० पारो.
देहद त्रि० शरीरदाता
देहदण्ड पु० शरीरने दड, शरीरने शिक्षा, शरीरने कष्ट आपवु ते
देहधर्म पु० शरीरनो धर्म, शरीरनो स्वाभाविक धर्म
देहधारक न० હાડકુ
देहधारक त्रि० शरीर धारण करनार हर कोई प्राणी
देहधारण न० शरीर धारण करवु ते.
देहधारिन् त्रि०शरीर धारण करनार प्राणी
देहधि पु० पक्षीओनी पाख
देहधृज त्रि० शरीर धारण करनार–प्राणी
देहधृज् पु० प्राण वायु
देहभुज् पु० देहाभिमानी जीव, सूर्य, आकडानु झाड
देहभृत पु० देहधारी–जीव
देहभृत त्रि० शरीर धारण करनार
देहम्भर त्रि० शरीरने पोषनार
देहयात्रा स्त्री० मरण, शरीररक्षण माटे भोजन वगेरे आजीविका
देहला स्त्री० दारू, मदिरा
देहलि स्त्री० घरनो उमरो.
देहली स्त्री० उपरनो अर्थ
देहवत् त्रि० शरीरवाळु
देहवत् पु० जीवात्मा
देहवायु पु० शरीरमा रहेल वायु–प्राणादि पाच वायु
देहसाम्य न० शरीरनी समानता, अगोनु समानपणु
देहसार पु० मज्जा धातु–चरबी.
देहात्तीत पु० आत्मज्ञानी
देहात्मवाद पु०'शरीर आत्मा छे' एवो वाद
देहात्मवादिन् पु० शरीरने आत्मा माननार–चार्वाक
देहात्मप्रत्यय पु० शरीर उपर आत्मारूपे अभिमान, शरीरने आत्मा मानवो ते
देहाध्यास पु० देह अथवा देहना धर्म उपर आत्मापणानी के आत्माना धर्मपणानी भ्रांति
देहावरण न० બખ્તર
देहिका स्त्री० एक जातनो कीडो
देहिन् पु० जीवात्मा
देहिन् त्रि० शरीरवाळु, शरीरथी अभिन्न आत्माने जोनार
दै भ्वा० प० अनिट् शोधवु, साफ करवु सं० शुद्ध थवु अ०
दैतेय पु० असुर
दैतेयी स्त्री० असुर जातिनी स्त्री
दैत्य पु० दैत्य
दैत्यगुरु पु० शुक्राचार्य
दैत्यदेव पु० वरुणदेव वायु
दैत्यद्वीप पु० ते नामे गरुडनो एक पुत्र
दैत्यधूमिनी स्त्री० तारा देवीना पूजनमा अगरबत्ती … मु

दैत्यनिसूदन પુ૦ વિષ્ણુ
दैत्यपति પુ૦ હિરણ્યકશિપુ દૈત્ય, દૈત્યોનો રાજા.
दैत्यपुरोधस् પુ૦ શુક્રાચાર્ય,
दैत्यपुरोहित પુ૦ શુક્રાચાર્ય.
दैत्यपूज्य પુ૦ શુક્રાચાર્ય.
दैत्यमातृ સ્ત્રી૦ કશ્યપ ઋષિની પત્ની-દિતિ.
दैत्यमेदज પુ૦ ગુગળ.
दैत्यमेदजा સ્ત્રી૦ પૃથ્વી.
दैत्ययुग ન૦ દેવોનાં બાર હજાર વર્ષોનો દૈત્યોનો યુગ, મનુષ્યોના ચાર યુગ.
दैत्या સ્ત્રી૦ દૈત્ય જાતિની સ્ત્રી, મદિરા, દારૂ, મુરા નામનું એક ગંધદ્રવ્ય, ચંડા-નામની એક ઔષધિ.
दैत्यारि પુ૦ વિષ્ણુ, હરકોઈ દેવ.
दैत्याहोराच પુ૦ મનુષ્યોનું એક વર્ષ-દૈત્યોનાં એક રાત્રિ દિવસ.
दैत्येज्य પુ૦ શુક્રાચાર્ય.
दैन ન૦ દીનતા, દીનપણું, ગરીબાઈ.
दैन ત્રિ૦ દિવસમા હોનાર-થનાર.
दैनन्दिन ત્રિ૦ દિવસે દિવસે હોનાર-થનાર, હંમેશનું, દર રોજનું
दैनन्दिनप्रलय પુ૦ બ્રહ્માના દર દિવસે થનારો પ્રલય.
दैनिक ત્રિ૦ દિવસમાં હોનાર-થનાર, દિવસનું, હમેશનું.
दैनिकी સ્ત્રી૦ દરરોજની મજુરોની મજુરી.
दैर्घवरत्र પુ૦ લાંબી દોરડીથી ખેંચેલા દંડથી તૈયાર થયેલો કુવો.
दैर्घ्य ન૦ લંબાઇ.
दैप ત્રિ૦ દીવાનું, દીવા સંબંધી.
दैलीपि પુ૦ દીલીપ રાજાનો પુત્ર
दैव ત્રિ૦ દેવથી પ્રાપ્ત થયેલ, દૈવી, દેવ-સબંધી, દેવનું, આકાશમા હોનાર.
दैव ન૦ ભાગ્ય નસીબ, પૂર્વ જન્મનું શુભાશુભ કર્મ, દેવતીર્થ, તે નામે એક શ્રાદ્ધ.
दैव પુ૦ તે નામે એક વિવાહ.
दैवक પુ૦ દેવ.
दैवकी સ્ત્રી૦ શ્રીકૃષ્ણની માતા દેવકી.
दैवकीनन्दन પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.
दैवकीपुत्र પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.
दैवकीसुत પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.
दैवकीसूनु પુ૦ શ્રીકૃષ્ણ.
दैवकोविद પુ૦ દૈવજ્ઞ-જોશી.
दैवक्षत्रि પુ૦ ક્રોષ્ટુવંશી એક રાજા.
दैवचिन्तक પુ૦ દૈવજ્ઞ, જોશી.
दैवज्ञ ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
दैवत ન૦ દેવ, દેવોનો સમૂહ.
दैवत ત્રિ૦ દેવસંબંધી, દૈવી, દેવનું.
दैवतन्त्र ત્રિ૦ દૈવાધીન, ભાગ્યાધીન.
दैवतस् અવ્ય૦ દૈવથી, દેવથી, દૈવયોગે, પ્રારબ્ધવશાત્.
दैवतरस પુ૦ તે નામે એક ઋષિ
दैवतरेय પુ૦ એક દેવનો પુત્ર.
दैवता સ્ત્રી૦ દૈવપણું.
दैवति પુ૦ દેવપુત્ર.
दैवत्य ન૦ દેવ.
दैवत्व ન૦ દેવપણું.
दैवदत्त પુ૦ દેવદત્તના વિદ્યાર્થી.
दैवदत्त ત્રિ૦ દેવદત્તની ભક્તિવાળું.
दैवदत्ति પુ૦ દેવદત્તનો પુત્ર.
दैवदर्शनिन् પુ૦ બ૦ દેવદર્શન ઋષિએ જોયેલા વેદભાગને ભણનાર.
दैवदारव ત્રિ૦ દેવદારનું બનેલ.
दैवदीप પુ૦ નેત્ર, આંખ
दैवन्त्यायन પુ૦ તે નામે એક ગોત્ર.
दैवपर ત્રિ૦ ભાગ્યપરાયણ, પ્રારબ્ધવાદી.
दैवप्रश्न પુ૦ આકાશવાણી
दैवमति પુ૦ દેવમત ઋષિનો પુત્ર.
दैवयज्ञि પુ૦ દેવાર્થે યજ્ઞ કરનારનો પુત્ર, દેવયજ્ઞ ઋષિનો પુત્ર

दैवयानेय पु० शुक्राचार्यनी कन्या देवयानीनो पुत्र.
दैवयुग न० देवनाहयुग-देवोना बार हजार वर्षनो काळ, मनुष्योना चार युगनो काळ.
दैवराजिक त्रि० इन्द्रमां होनार-थनार.
दैवराति पु० देवरातनो पुत्र, जनक राजा.
दैवल पु० देवल ऋषिनो पुत्र.
दैवलक पु० भूतनो सेवक, भूतनो पूजारी.
दैवलक त्रि० पूजारी संबंधी, पूजारीनुं.
दैवलेखक पु० जोशी, दैवज्ञ.
दैववंश पु० देवोनो वंश.
दैववश त्रि० दैवाधीन, प्रारब्धाधीन.
दैववाणी स्त्री० आकाशवाणी, संस्कृत भाषा.
दैवशर्मि पु० देवशर्मानो पुत्र.
दैवसर्ग पु० ते नामे एक सर्ग-सृष्टि दैवी सृष्टि.
दैवसृष्टि स्त्री० ब्रह्मदेवे करेली देवोनी सृष्टि.
दैवस्थानी पु० देवस्थान ऋषिनो पुत्र.
दैवहतक त्रि० कमनशीब,दुर्भागी,अभागीयुं.
दैवहतक न० दुष्ट दैव, दुर्दैव.
दैवहीन त्रि० भाग्यहीन, दुर्भागी.
दैवाकरि पु० सूर्य पुत्र कर्ण, यम,शनिग्रह.
दैवाकरी स्त्री० यमुना नदी
दैवागारिक त्रि० देवमंदिरमा नीमायेल, देव भंडारी.
दैवात् अव्य० दैवयोगे,प्रारब्धवशात्, जोर जुलमथी, हठथी.
दैवात्यय पु० दैवी उत्पात.
दैवादिक पु० दिवादिगण (चोथो गण)नो धातु
दैवायत्त त्रि० दैवाधीन, प्रारब्धाधीन.
दैवारिप पु० शंख.
दैवासुर न० देवो तथा असुरो वच्चेनुं वेर,
दैवासुर पु० देवासुर शब्द युक्त अनुवाक के अध्याय,
दैवाहोरात्र पु० देवोनो रात्रि दिवसनो काळ-मनुष्योनुं एक वर्ष.
दैविक त्रि० देवोनुं, देवसंबंधी.
दैविक न० देवोने उद्देशी करातुं श्राद्ध, देवनिमित्तक कर्म.
दैविन त्रि० दैववाळुं, भाग्यशाळी.
दैवी स्त्री० देवपत्नी, देवांगना, दैवी संपत्ति, दैव विवाहथी परणेली स्त्री.
दैवोदास पु० दिवोदासनो पुत्र, दिवोदासथी आह्वयमान अग्नि.
दैवोपहत त्रि० दैवे हणेल, दुर्भागी.
दैव्य त्रि० देव संबंधी, देवनुं.
दैव्य न० भाग्य, नशीब.
दैशिक त्रि० देशकृत, देशसंबंधी, देशनु, देशे करेल.
दैशिकविशेषणता स्त्री० देशकृत एक प्रकारनो संबंध.
दैष्टिक त्रि० भाग्यपरायण, दैवपरायण, भाग्यने मान आपनार.
दैष्टिकता स्त्री० भाग्याधीनता, दैवपरायणता.
दैष्टिकत्व न० उपरना अर्थ.
दैहिक त्रि० देहमां होनार, शरीरनुं,शरीर संबंधी
दैह्य त्रि० देहमां होनार-थनार, शरीर-संबंधी.
दैह्य पु० जीवात्मा.
दो दिवा० प० स० सेट् छेदवुं, कापवुं.
दोःशिखर न० खाध, खभ्भो.
दोःसहस्रभृत् पु० एक हजार हाथवाळो-सहस्रार्जुन, बाणासुर
दोग्धृ त्रि० दोहनार, दोहवाना स्वभाववाळुं.
दोग्धृ पु० गोवाळ, गायनुं वाछरडुं, पैसा लइ काव्य करनार, सूर्य,आकडानुं झाड.
दोग्ध्री स्त्री० दुधाळी गाय.
दोघ त्रि० दोहनार.
दोडी स्त्री० डोडीनुं झाड, डोडीनुं फळ.

दोदुल्यमान त्रि॰ વારંવાર ડોલતું,અતિશય ડોલતું.
दोघ पु॰ ગાયનો વાછરડો.
दोधक न॰ તેનામે એક છંદ.
दोधूयमान त्रि॰ હાલતું, વારંવાર ચાલતું, ધ્રૂજતું, કાંપતું.
दोर पु॰ દોરડી.
दोरक न॰ વીણા બાંધવાનો તાંતણો, દોર, દોરો.
दोर्गन्तु त्रि॰ ઠુંઠા હાથવાળું, કામ કરવામા અશક્ત હાથવાળું.
दोर्ग्रह पु॰ એક જાતનો રોગ-જેમાં બાહુ જકડાઇ જાય છે.
दोर्मद त्रि॰ બળવાન.
दोर्ज्या स्त्री॰ ગણિતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ભુજાકાર જ્યા.
दोर्दण्ड पु॰ બાહુ, ભુજા, મોટો બાહુ.
दोर्मण्डल न॰ બાહુમંડળી, બાહુઓ.
दोर्मध्य न॰ બાહુનો મધ્યભાગ.
दोर्मूल न॰ બાહુનું મૂળ-બગલ, કાખ.
दोल पु॰ દોલવું, હીંચવું, શ્રીકૃષ્ણનો હીંડોળા મહોત્સવ, ફૂલ ડોલ, પારણું,હીંચકો, ઝોકું ખાવું.
दोलन न॰ હીંડોળે હીંચવું, દોલવું, ઝોકાં ખાવાં.
दोला स्त्री॰ હીંડોળો, હીંચકો, પારણું,ઘોડીયું, દોલાયંત્ર.
दोलायन्त्र न॰ વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ દોલાયંત્ર.
दोलायमान त्रि॰ દોલતું, હીંચોળા ખાતુ, હીંચકતું, ઝૂલતુ, ઝોકા ખાતું.
दोलायुद्ध न॰ જેમાં હાર-જીતનો કંઇ નિયમ નથી તેવું યુદ્ધ.
दोलिका स्त्री॰ હીંડોળો, પારણું, ડોલી.
दोली स्त्री॰ ઉપરના અર્થ.
दोष पु॰ દોષ, દૂષણ, અપરાધ, ભૂલ,ચૂક, પ્રમાદ, શરીરમાના વિકૃત વાત-પિત્ત-કફ,શરીરની ધાતુ, વાછરડું.
दोषक पु॰ વાછરડું.
दोषकर त्रि॰ દોષ કરનાર, અપરાધ કરનાર, ભૂલ કરનાર.
दोषकल्पन न॰ દોષની કલ્પના કરવી, દોષારોપ કરવો, દૂષિત ઠરાવવું.
दोषग्राहिन् त्रि॰ દોષ ગ્રહણ કરનાર, દુષ્ટ.
दोषघ्न त्रि॰ વાત-પિત્ત વગેરે વિકૃત દોષોનો નાશ કરનાર.
दोषज्ञ त्रि॰ પંડિત, વિદ્વાન
दोषण्य त्रि॰ બાહુમા હોનાર-થનાર.
दोषतस् अव्य॰ દોષથી, અપરાધથી,ભૂલથી, ચૂકથી.
दोषता स्त्री॰ દોષપણું.
दोषत्व न॰ દોષપણું.
दोषत्रय न॰ ત્રણ દોષ-વાત-પિત્ત-કફ.
दोषप्रसङ्ग पु॰ ઠપકો, અપવાદ, દોષનો પ્રસંગ.
दोषप्राप्ति स्त्री॰ અપરાધ થવો તે, દોષ આવવો તે
दोषभाज् त्रि॰ દોષવાળું, અપરાધી, પ્રમાદી.
दोषभेद पु॰ જૂદા જૂદા દોષ.
दोषल त्रि॰ દોષવાળું, દુષ્ટ.
दोषवत् त्रि॰ દોષવાળું,
दोषवत् अव्य॰ દોષજેવું.
दोषस् स्त्री॰ રાત્રિ.
दोषा अव्य॰ રાત્રિએ, રાત્રે
दोषा स्त्री॰ બાહુ, ભુજા.
दोषाकर पु॰ ચન્દ્રમા, કપૂર.
दोषाकर त्रि॰ દોષપૂર્ણ, દોષોની ખાણસમાન.
दोषाक्लेशी स्त्री॰ જંગલી ગાજર વનવર્વુરિકા.
दोषाङ्कुश पु॰ સાહિત્યપ્રસિદ્ધ કાવ્યધર્મ.
दोषातन त्रि॰ રાત્રે હોનાર-થનાર, રાત્રિસંબંધી.
दोषातिलक पु॰ દીવો.
दोषास्य पु॰ દીવો.
दोषिक पु॰ રોગ.

दोपिन् त्रि० दोषवाणुं.
दोर्दिकदश त्रि० केवल दोष जोनार-खणी
दोस् पु० न० बाहु, भुज.
दोस्थ पु० सेवक, चाकर, रमत करनार, खेलाडी, रमत, सेवा.
दोस्थ त्रि० बाहुमां रहेल, हाथमां रहेल
दोह पु० दोहवुं, दोहवानुं वासण, दूध
दोहज त्रि० दोहवाथी उत्पन्न थनार
दोहज न० दूध.
दोहडिका स्त्री० ते नामे एक छंद-दोहा छंद-दोहरो.
दोहद पु० न० गर्भ, लालसा, इच्छा गर्भिणी स्त्रीनो अभिलाष.
दोहदक्ष त्रि० दोहवामां कुशळ
दोहदलक्षण न० गर्भनुं लक्षण, वय संधि
दोहदवती स्त्री० जूदी जूदी वस्तुओनी इच्छा करती गर्भिणी स्त्री.
दोहदान्विता स्त्री० उपरनो अर्थ.
दोहदिन् त्रि० इच्छावाणुं, गर्भवाणुं
दोहदिनी स्त्री० दोहदवती जुओ.
दोहन न० दोहवुं, बहार काढवुं
दोहनी स्त्री० दूध दोहवानुं पात्र
दोहल पु० दोहद जुओ
दोहलवती स्त्री० दोहदवती जुओ
दोहली स्त्री० आसोपालवनुं झाड
दोहस् पु० दोहवुं
दोहसे अव्य० दोहवाने.
दोहा स्त्री० दोहा छंद, दोहरो.
दोहापनय पु० दूध
दोहित त्रि० दोहेल, दोहवानुं जेने थयु होय ते
दोहिन् त्रि० दोहनार.
दोहीयस् त्रि० अत्यंत दोहनार
दोहिष्ठ त्रि० अतिशय दोहनार
दोह्य त्रि० दोहवा योग्य.
दोह्या स्त्री० दोहवा योग्य गाय

दौःसाधिक पु० द्वारपाळ.
दौकूल पु० रेशमी वस्त्रथी ढांकेलो रथ.
दौगर्ह पु० घोडो.
दौगूल पु० दौकूल जुओ.
दौत्य न० दूतपणुं, दूतनुं कर्म.
दौरात्म्य न० दुष्टात्मापणुं, दुरात्मापणुं.
दौर्ग न० किल्ला संबंधी, किल्लानुं, दुर्गा संबंधी, दुर्गानुं.
दौर्गत्य न० दरिद्रपणुं, दुःखीपणुं.
दौर्गन्ध्य न० दुर्गंधवाळापणुं.
दौर्गह पु० दुर्गह ऋषिनो पुत्र.
दौर्ग्रह पु० अश्वमेध यज्ञ
दौर्गायण पु० दुर्ग ऋषिनो पुत्र.
दौर्जन्य न० दुर्जनपणुं.
दौर्बल्य न० दुर्बळपणुं.
दौर्भागिनेय पु० अभागणीनो छोकरो.
दौर्भाग्य न० अभागीपणुं, दुर्भागीपणुं.
दौर्भ्रात्र न० दुष्टभाईपणुं.
दौर्मनस्य न० दुष्ट मनवाळापणुं, उदासीपणुं, बेचेनी
दौर्मन्त्र्य न० दुष्ट विचारपणुं, खराब सलाह.
दौर्योधन त्रि० दुर्योधननुं, दुर्योधन-संबंधी
दौर्योधनि पु० दुर्योधननो पुत्र.
दौर्वासस न० दुर्वासाए रचेलुं शिवधर्म नामनुं एक उपपुराण
दौर्वाण न० दूर्वानो रस, ध्रोखडनो रस.
दौर्व्यस्य न० दुर्व्यसनपणुं.
दौर्हार्द न० शत्रुपणुं.
दौर्हृद न० दोहद जुओ.
दौर्हृदय न० दुष्ट हृदयपणुं, दुष्ट मनपणुं
दौलेय पु० काचबो
दौलिम पु० इन्द्र
दौवारिक पु० द्वारपाळ
दौवारिकी स्त्री० द्वारपाळ-स्त्री-प्रतीहारी
दौवालिक पु० ते नामे एक देश
दौवालिक पु० ब० दौवालिक देशना लोक वगेरे.

दौश्चर्म्य न० स्वाभाविक रीते चामडीथी नहि ढकायला लिंगपणु-जन्मथीज सुन्नत करेलापणु

दौश्चर्य न० दुराचार

दौष्क त्रि० बे हाथ वडे चालनार.

दौष्कुल न० दुष्ट कुळवाळु, नीच कुळवाळु

दौष्कुलेय त्रि० दुष्ट कुळमा जन्मेल, नीच कुळमा जन्मेल

दौष्कुल्य त्रि० दुष्ट कुळवाळु

दौष्कुल्य न० दुष्ट कुळपणुं, खराब कुळ

दौष्ठव न० अविनीतपणु, उद्धताइ

दौष्पुरुष्य न० दुष्ट पुरुषपणु

दौष्मन्त पु० दुष्यंत राजानो पुत्र-भरत

दौष्मन्ति पु० उपरनो अर्थ

दौष्यन्ति पु० दौष्मन्त जुओ

दौष्यन्त्य त्रि० दुष्यन्त राजानुं दुष्यन्त राजा संबंधी

दौस्त्र न० दुष्ट स्त्रीपणु

दौहद न० दोहद जुओ

दौहिक त्रि० नित्य दोहवाने योग्य

दौहित्र पु० दीकरीनो दीकरो

दौहित्र न० तरवार,तल,कपिला गायनु घी

दौहित्रवत् त्रि० दीकरीना दीकरावाळु

दौहित्रायण पु० दीकरीनो पुत्रा चोथी पेढीनो पुत्र

दौहित्री स्त्री० दीकरीनी दीकरी

दौहृद न० दोहद जुओ

दौहृदिनी स्त्री० सगर्भा स्त्री

द्यविषयी स्त्री० दिवस

द्यावाक्षमा स्त्री०स्वर्ग अने पृथ्वी द्यावाभूमि

द्यावापृथ्वी स्त्री० उपरनो अर्थ

द्यावाभूमि स्त्री० उपर प्रमाणे

द्यु अदा० प० स० अनिट् शत्रु सामे चढाइ करवी, पासे जवु

द्यु न० दिवस, आकाश, स्वर्ग

द्यु पु० अग्नि, चित्रक वृक्ष

द्युक पु० घुवड पक्षी

द्युकारि पु० कागडो

द्युक्ष त्रि०स्वर्गलोकवासी,दीप्तिवाळु,कांतिमान

द्युग पु० पक्षी

द्युग त्रि० आकाशमा गमन करनार

द्युगण पु० दिवसनो समूह

द्युगत् न० शीघ्र, सत्वर जनारी

द्युगी स्त्री० पक्षिणी

द्युचर त्रि० पक्षी, ग्रह

द्युज्या स्त्री० ज्योतिषप्रसिद्ध द्युवृत्तनी ज्या

द्युत् भ्वा० आ० अ० सट दीपवु प्रकाशवु

द्युत् पु० किरण

द्युत् त्रि० द्योतमान-प्रकाशमान

द्युत त्रि० उपरनो अर्थ

द्युतरु पु० कल्पवृक्ष

द्युतान त्रि० प्रकाशमान, तेजस्वी

द्युति स्त्री० दीप्ति, कांति, शोभा साहित्यप्रसिद्ध स्त्रीओनो एक जातिनो अलंकार.

द्युतित न० दीप्ति, कांति

द्युतित त्रि० दीप्तिवाळु कांतिवाळु

द्युतिधर त्रि० कांतिमान, तेजस्वी

द्युतिधर पु० विष्णु

द्युतिमत् त्रि० कांतिमान सुन्दर कांतिवाळु

द्युतिमत् पु० स्वायंभुव मनुनो एक पुत्र मेरुसावर्ण मनुमांनो सप्तर्षिमांनो मद्र देशनो एक राजा नामे देशनो एक राजा मदिराक्ष राजानो पुत्र

द्युतिला स्त्री० ते नामे एक औषधि

द्युधुनि स्त्री० गंगा नदी

द्युन न० ज्योतिषप्रसिद्ध लग्नथी सातमु स्थान

द्युनदी स्त्री० गंगा नदी

द्युनिवास पु० देव

द्युनिवासिन् पु० देव

द्युनिश न० दिवसरात

द्युप पु० ब्रह्म सूर्य आकाश आ०

द्युपति पु० ઉપરના અર્થ.
द्युम त्रि० દિવસવાળું,સ્વર્ગવાળું,અગ્નિવાળું.
द्युमणि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
द्युमत् त्रि० કાંતિવાળું.
द्युमत्सेन पु० શાલ્વદેશનો એક રાજા-સત્યવાનનો પિતા.
द्युमद्गान न० તે નામે સામવેદનું એક ગાન.
द्युमयी स्त्री० સૂર્યની પત્ની-જે વિશ્વકર્માની પુત્રી છે.
द्युम्न न० ધન, બળ.
द्युलोक पु० સ્વર્ગ લોક.
द्युवन् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
द्युषद् पु० દેવ, ગ્રહ.
द्युसद् पु० દેવ, ગ્રહ.
द्यू त्रि० રમનાર, ક્રીડા કરનાર.
द्युत न० રમવું, ખેલવું, જુગાર, તે નામનું એક વિવાદપદ.
द्यूतकर त्रि० જુગારી.
द्यूतकार त्रि० જુગારી, જુગટું રમનાર, જુગાર રમાડનાર.
द्यूतकारक त्रि० ઉપરના અર્થ.
द्यूतकृत् त्रि० જુગારી.
द्यूतपूर्णिमा स्त्री० આશ્વિનપૂનેમ-શરદપૂનેમ.
द्यूतपौर्णमासी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
द्यूतप्रतिपद् स्त्री० કાર્તિક શુદ પડવે.
द्यूतप्रतिपदा स्त्री० ઉપરનો અર્થ
द्यूतबीज न० કોડી.
द्यूतवीज न० કોડી.
द्यूतवृत्ति त्रि० જુગારી.
द्यूतवृत्ति स्त्री० જુગાર ખેલવાનો ધંધો.
द्यूतसभा स्त्री० જુગારખાનું, જુગટું રમવાનું સ્થળ.
द्यून न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધલગ્નથીસાતમુંસ્થાન.
द्यून त्रि० રમનાર, ખેલનાર.
द्यै ભ્વા० प० स० अनिट् ધિક્કારવું,તિરસ્કારવું
द्यो स्त्री० સ્વર્ગ, આકાશ
द्योकार त्रि० મહેલ વગેરે બનાવનાર કારીગર
द्योत पु० પ્રકાશ, તાપ.
द्योतक त्रि० પ્રકાશ કરનાર, પ્રકટ કરનાર, બોધ આપનાર, સમજાવનાર.
द्योतन त्रि० ઉપરના અર્થ, દીપાવનાર.
द्योतन पु० દીવો.
द्योतन न० પ્રકાશ, પ્રકાશવું, પ્રકટ કરવું, ખુલ્લું કરવું.
द्योतना स्त्री० ઉષા-પરોઢ, પરોઢીયું.
द्योतनि त्रि० પ્રકાશક,પ્રકટ કરનાર, ખુલ્લું કરનાર, દીપાવનાર.
द्योतमान त्रि० પ્રકાશતુ, પ્રકટ થતુ, દીપતું
द्योतरिङ्गण पु० પતંગીયુ.
द्योभूमि पु० પક્ષી.
द्योभूमि स्त्री० द्वि० સ્વર્ગ અને પૃથ્વી.
द्योषद् पु० દેવ ગ્રહ.
द्योसद् पु० દેવ, ગ્રહ.
द्यौत्र न० તેજ, પ્રકાશ, તેજસ્વી પદાર્થ, જ્યોતિ.
द्यौलोक पु० સ્વર્ગ.
द्रगड पु० એક જાતનું વાદિત્ર.
द्रङ्क्षण न० એક તોલા વજન.
द्रङ्ग न० અમુક પ્રકારનું શહેર.
द्रढि નામધાતુ ઉભ० स० सेट् દઢ કરવું, મજબુત કરવું.
द्रढिमन् पु० દઢપણું, દઢતા
द्रढिष्ठ त्रि० અત્યંત દઢ.
द्रढीयस् त्रि० ઘણું દઢ.
द्रघस् स्त्री० સ્વર્ગ અને પૃથ્વી.
द्रप्म न० પાતળું દહીં.
द्रप्स पु० રસ.
द्रप्स त्रि० ઉતાવળી ચાલવાળું.
द्रप्सिन् त्रि० ઝરનાર, ટપકનાર, સ્રવનાર.
द्रप्स्य न० પાતળું દહીં.
द्रम् ભ્વા० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
द्रमिल पु० તે નામે એક દેશ

द्रम्म पु० ભોળપણુનો એક દ્રમ્મ–ચોસઠપૈસા.
द्रव पु० દ્રવવુ, ઝરવુ, ખરવુ, પલાયન કરવું, નાસી જવુ, રસ, પ્રવાહ, વેગ, ગમન કરવું, મસ્કરી, દારૂ.
द्रव त्रि० દ્રવનાર, ઝરનાર, પ્રવાહી
द्रवक त्रि० નાસીજતું, ઝરનાર, ટપકનાર, સ્રવનાર.
द्रवज पु० ગોળ
द्रवज त्रि० પ્રવાહી પદાર્થમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ
द्रवण न० દ્રવવું, ઝરવુ, ખરવું, સ્રવવું.
द्रवत् त्रि० દ્રવતુ, ઝરતુ, ખરતુ, ટપકતું
द्रवत् कण्ड्वा० प० स० सेट् ઉપભોગ કરવો
द्रवत्पत्री स्त्री० એક જાતનું ઝાડ–શિમુડીવૃક્ષ
द्रवता स्त्री० દ્રવપણુ, પ્રવાહીપણું.
द्रवत्व न० ઉપરના અર્થ, ન્યાયશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક ગુણ
द्रवद्रव्य न० પ્રવાહી પદાર્થ.
द्रवन्ती स्त्री० વહેતી નદી, मूषिकपर्णी વનસ્પતિ.
द्रवरस त्रि० પ્રવાહી રસવાળું.
द्रवरस पु० પ્રવાહી રસ
द्रवरसा स्त्री० લાખ
द्रवस कण्ड्वादि० प० स० सेट् ઉપભોગકરવો.
द्रवाधार पु० પ્રવાહી દ્રવ્યનો આધાર પાત્ર વગેરે, ખોબો, ચાગળુ
द्राय्य त्रि० ઉતાવળીયુ, ઝડપનાર
द्रवि त्रि० સોનુ વગેરે ગાળનાર સોની વગેરે
द्रविड पु० તે નામે એક દેશ
द्रविडी स्त्री० તે નામે એક રાગિણી.
द्रविण न० ધન, સોનુ, બળ, પરાક્રમ, વાંછિત, ઇચ્છા
द्रविण पु० પૃથુરાજાનો એક પુત્ર
द्रविणक पु० વસુસુતાગ્નિનો એક પુત્ર
द्रविणक न० द्रविण न० જુઓ
द्रविणनाशन न० સરગવાનુ ઝાડ
द्रविणप्रद त्रि० ધન આપનાર સોનુ આપનાર, બળ આપનાર, પરાક્રમ આપનાર.
द्रविणप्रद पु० વિષ્ણુ.
द्रविणवत् त्रि० ધનવાન,બળવાન, પરાક્રમી
द्रविणस् त्रि० ધનની ઇચ્છાવાળું, સોનાની ઇચ્છાવાળું, બળની ઇચ્છાવાળું.
द्रविणस्यु त्रि० ઉપરના અર્થ.
द्रविणोदस् त्रि० ધનદાતા.
द्रविणोदस् पु० અગ્નિ
द्रवित्नु त्रि० ગતિશીલ, જતું, ચાલતુ.
द्रवीकरण न० પ્રવાહી કરવું, રસરૂપ કરવુ.
द्रवीकृत त्रि० પ્રવાહી કરેલ, રસરૂપ કરેલ.
द्रवीभवन न० પ્રવાહરૂપ થવું, રસરૂપ થવું
द्रवीभूत त्रि० પ્રવાહરૂપ થયેલ, રસરૂપ થયેલ
द्रव्य न० દ્રવ્ય, પદાર્થ, પિતળ, ધન, પૃથ્વી વગેરે નવ દ્રવ્ય, વિલેપન, ઔષધ, દવા, લાખ, વિનય, દારૂ.
द्रव्य त्रि० ઝાડનુ, ઝાડ સંબંધી, ઝાડનો વિકાર.
द्रव्यक त्रि० દ્રવ્ય હરી જનાર, દ્રવ્ય લઈ જનાર, દ્રવ્ય ધારણ કરનાર.
द्रव्यकल्क पु० કોઇપણ પદાર્થનો કલ્ક
द्रव्यगण पु० દ્રવ્યોનો સંમૂહ.
द्रव्यगुण पु० દ્રવ્યનો ગુણ જણાવનાર એક ગ્રંથ, દ્રવ્યનો ગુણ
द्रव्यपति पु० જૂદા જૂદા દ્રવ્યોની સ્વામી મેષ વગેરે રાશિ
द्रव्यमय त्रि० પુષ્કળ દ્રવ્યવાળુ.
द्रव्यवत् त्रि० દ્રવ્યવાળું.
द्रव्यविशेष पु० અમુક અમુક ધર્મોથી દ્રવ્યોમા વિશેષ–ભેદ
द्रव्यशुद्धि स्त्री० દ્રવ્યને સાફ કરવું તે.
द्रष्टव्य त्रि० જોવા યોગ્ય, દર્શન કરવા યોગ્ય
द्रष्टुकाम त्रि० જોવાની ઈચ્છાવાળું.
द्रष्टुमनस त्रि० જોવાના વિચારવાળું
द्रष्टृ त्रि० જોનાર, સાક્ષાત્કાર કરનાર, ન પાસનાર, આત્મદર્શન કરનાર

द्रष्टृ पु० न्यायाधीश.
द्रष्टृता स्त्री० जोनारपणुं.
द्रष्टृत्व न० जोनारपणुं.
द्रह पु० धरो, पाणीनो धरो.
द्रह्यत् त्रि० दृढ करतुं.
द्रा अदा० प० अ० अनिट् निद्रा लेवी. ऊंघवु, नासी जवुं.
द्राक् अव्य० शीघ्र, सत्वर, जलदी, तुरत.
द्राक्षा स्त्री० द्राक्ष, धराख.
द्राक्षाघृत न० द्राक्षमिश्र पक्व घी-वैद्यकप्रसिद्ध औषधरूप घी.
द्राक्षामान् त्रि० द्राक्षवाळुं.
द्राख् भ्वा० प० सेट् सुकववु स० पूर्ण थवुं अ०
द्राघ् भ्वा० प० अ० सेट् परिश्रम करवो, प्रयास करवो, महेनत करवी, समर्थ थवुं, श्रम थवो.
द्राघमत् पु० लंबाइ.
द्राघि नामधातु उभ० स० सेट् लांबु करवुं.
द्राघिमन् पु० लंबाइ.
द्राघिष्ठ त्रि० अतिशय लांबुं.
द्राघीयस् त्रि० घणुं लांबु.
द्राङ्क्ष् भ्वा० प० स० सेट् इच्छवं, आकांक्षा राखवी, चाहवुं.
द्राह्न् भ्वा० प० अ० सेट् द्राघ धातु जुओ
द्राड् भ्वा० आ० स० सेट् फाडवुं, भागवुं, तोडवुं.
द्राण त्रि० निद्रा पामेल, ऊंघेल, नासी गयेल.
द्राण न० निद्रा, ऊंघ, पलायन.
द्राप पु० कादव, आकाश, शिव, मूर्ख.
द्रापि पु० रुद्रदेव, बख्तर.
द्राप्स न० पातळुं दहीं.
द्रामिल पु० चाणक्य.
द्रामिर त्रि० द्रमिल देशमा रहेनार
द्राव पु० गमन, गति, झरवुं, टपकवुं, पश्चात्ताप, नासी जवुं.
द्रावक पु० चन्द्रकान्तमणि, पंडित, चतुर, चोर, जारकटो, लोकर, टंकणखार, ते नामे एक औषध
द्रावक त्रि० पाणी पाणी करी देनार, पलाळी नाखनार, हृदयने हरी लेनार, हृदय पीगळावनार.
द्रावक न० मीण.
द्रावककन्द पु० 'तैलककन्द' वनस्पति.
द्रावकर न० घोळो टंकणखार
द्रावकर त्रि० द्रावक त्रि० जुओ.
द्रावकार त्रि० द्रावक त्रि० जुओ.
द्रावकारक त्रि० द्रावक त्रि० जुओ.
द्रावण न० निर्मळीनुं फळ-निर्मळी, प्रवाही करवुं, ओगाळवुं, पीगळावनुं.
द्रावण त्रि० नसाडनार.
द्रावयित्नु त्रि० नसाडनार, पलायन करावनार.
द्राविड त्रि० द्रविड देशवासी, द्राविडी.
द्राविडक न० बिडलवण.
द्राविडभूतिक पु० बिडलवण.
द्राविडी स्त्री० एलची
द्रावित त्रि० ओगाळेल, पीगळावेल, रसरूप करेल, प्रवाही करेल, नसाडेल
द्राविन् पु० टंकणखार.
द्राविन् त्रि० ओगाळनार, पीगळावनार, रसरूप करनार, नसाडनार.
द्राव्य त्रि० नसाडवा योग्य, रसरूप करवा योग्य, ओगाळवा योग्य, पातळुं करवा योग्य
द्राह् भ्वा० आ० अ० सेट जागवुं.
द्राह्यायण पु० सामवेदीओना कल्पसूत्रना कर्ता एक ऋषि
द्रु भ्वा० प० स० अनिट गमन करवुं, जवुं.
द्रु स्वा० प० अनिट् पश्चात्ताप करवो अ० दुःख देवुं, पीडवुं मारवुं, मारी नाखवुं स०
द्रु पु० वृक्ष, शाखा.
द्रु स्त्री० गमन, गति
द्रु न० झाडनो विकार.
द्रु त्रि० द्रववाळुं, रसवाळुं, प्रवाही

द्रुकिलिम न० देवदारनु झाड
द्रुघण पु० मगदळ, लोढानी हथोडी, एक जातनो चपो, हथोडो, कुहाडो, परब्रह्म, ब्रह्मा
द्रुघण न० पुंडरी वृक्षोवाळु वन
द्रुड् तुदा० प० स० सेट् बुडी जवु, डुबी जवु
द्रुण् तुदा० प० सेट् वाका थवु, वक्र थवु अ० गमन करवु, जवु, पाकु चालवु, हिंसा करवी, करडवु स०
द्रुण न० धनुष, तरवार
द्रुण पु० वीछी, भमरो
द्रुण त्रि० चाडीयु, लुच्चु, दुंभग
द्रुणस त्रि० नाबा नाकवाळु
द्रुणह पु० तरवारनु म्यान
द्रुणा स्त्री० धनुषनी दोरी
द्रुणि स्त्री० द्रोणी, पाणीनी टाकी, काचमी
द्रुणी स्त्री० उपरना अर्थ, भमरी, वीछण
द्रुत त्रि० ओगळेल, पीगळेल, रसरुप थयेल, झडपवाळ, उतावळीयु, वेगवाळु
द्रुत न० शीघ्र, सत्वर, जलदी, झडप
द्रुत पु० बिलाडो, झाड
द्रुतपद न० उतावळु पगलु,
द्रुतपद त्रि० उतावळा पगलावाळु
द्रुतमध्या स्त्री० ते नामे एक छंद
द्रुतविलम्बित न० ते नामे एक छंद
द्रुतविलम्बित त्रि० कंईक उतावळु अने कईक धीमु
द्रुति स्त्री० रस प्रवाह, गति गमन
द्रुनख पु० नग
द्रुनह पु० तरवारनु म्यान
द्रुपद पु० पचाळ देशनो एक राजा
द्रुपद न० लाकडानो प्रदेश काष्ठनी पादुका- पावडी
द्रुपदतनय पु० धृष्टद्युम्न, शिखंडी
द्रुपदतनया स्त्री० द्रौपदी
द्रुपदपुत्र पु० द्रुपदतनय जुओ
द्रुपदपुत्री स्त्री० द्रौपदी
द्रुपदसुत पु० धृष्टद्युम्न, शिखंडी.
द्रुपदसुता स्त्री० द्रौपदी
द्रुपदसूनु पु० द्रुपदतनय जुओ
द्रुपदा स्त्री० 'द्रुपद' शब्दवाळी ऋचा
द्रुपदात्मज पु० धृष्टद्युम्न, शिखंडी.
द्रुपदात्मजा स्त्री० द्रौपदी.
द्रुपदादित्य पु० काशीमा द्रौपदीए स्थापेलु एक आदित्यलिंग
द्रुपदी स्त्री० लाबा पगवाळी स्त्री
द्रुम पु० वृक्ष, झाड, कुबेर, कल्पवृक्ष, ते नामे द्वापरयुगनो एक राजा, ते नामे एक प्राचीन महाराजा, कृष्णथी रुक्मिणीमा थयेल एक पुत्र, ते नामे किन्नरोना राजा
द्रुमनख पु० कांटो
द्रुममय त्रि० झाडनो विकार, झाडमय
द्रुमर पु० कांटो
द्रुमवत् अव्य० झाडनी पेठे
द्रुमवत् त्रि० झाडवाळु
द्रुमव्याधि पु० झाडनो रोग, लाख.
द्रुमशीर्ष न० झाडनो अग्रभाग—टोच, ईमारत अथवा भीतनो अग्रभाग—कांगरो
द्रुमश्रेष्ठ पु० श्रेष्ठ झाड, ताडनु झाड
द्रुमषण्ड न० वृक्षोनो समूह
द्रुमसेन पु० ते नामे एक राजा
द्रुमानति स्त्री० जैन तीर्थंकरोनो देवकृत एक अतिशय.
द्रुमामय पु० द्रुमव्याधि जुओ
द्रुमारि पु० हाथी
द्रुमारि त्रि० झाडनो नाश करनार दरेकोई.
द्रुमाश्रय त्रि० झाडना आश्रयवाळु
द्रुमाश्रय पु० काचडो, काकीडो
द्रुमाश्रया स्त्री० गरोळी, काकीडी
द्रुमिणी स्त्री० वृक्षोनो समूह.
द्रुमेश्वर पु० शोभामा श्रेष्ठ ताडनं झाड, चंद्र

द्रुमोत्पल पु० કરેણનું ઝાડ.
द्रुम्म् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું,જવું.
द्रुपय पु० માન. માપ, વજન.
द्रुसलक पु० ચારોળીનું ઝાડ.
द्रुह् दिवा० प० स० सेट् કોપ કરવો, દ્રોહ કરવો, કોઇનું અનિષ્ટ ચિંતવવું
द्रुह् त्रि० દ્રોહ કરનાર, કોપનાર, કોઇનું અનિષ્ટ ચિંતવનાર.
द्रुह त्रि० ઉપરના અર્થ.
द्रुह पु० પુત્ર.
द्रुहण पु० બ્રહ્મા
द्रुहिण पु० બ્રહ્મા, વિષ્ણુ
द्रुही स्त्री० પુત્રી.
द्रुह्यत त्रि० દ્રોહ કરતુ, કોપ કરતુ
द्रुह्य त्रि०દ્રોહ કરવા યોગ્ય, કોપ કરવા યોગ્ય
द्रुह्यु पु० યયાતિ રાજાનો શર્મિષ્ઠામા ઉત્પન્ન થયેલો એક પુત્ર.
द्रू स्वा० उभ० स० सेट् જવું, વધ કરવો.
द्रू क्र्या० उभ० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
द्रू पु० સોનું
द्रूघण पु० द्रुघण पु० જુઓ
द्रूण पु० વીછી
द्रेक् भ्वा० आ० अ० सेट् શબ્દ કરવો, ઉત્સાહ કરવો.
द्रेक्क पु० રાશિનો તૃતીયાશ.
द्रेक्कण पु० ઉપરનો અર્થ.
द्रेक्काण पु० રાશિનો તૃતીયાશ
द्रेश्य त्रि० દર્શન કરવયોગ્ય, જોવાયોગ્ય
द्रेष्काण पु० રાશિનો તૃતીયાશ
द्रै भ्वा० प० अ० अनिट् નિદ્રા લેવી, ઉંઘવું
द्रोघ त्रि० દ્રોહ કરવા યોગ્ય
द्रोण पु० દ્રોણાચાર્ય, એક જાતનો કાગડો, વીંછી, ચાર સો ધનુષ લાબુ પહોળું જળાશય, તે નામે એક મેઘનાયક, ફૂલઝાડ, દરેમાઇ ઝાડ, તે નામે એક પર્વત
द्रोण पु० न० એંસી રતીઆભારવાળા આ ઢકોર, તેજ પ્રમાણના બત્રીસ શેર, એક ખારીનો સોળમો ભાગ.
द्रोणक पु० द्रोण पु० જુઓ.
द्रोणकलश पु० એક પ્રકારનુ યજ્ઞપાત્ર.
द्रोणकाक पु० એક જાતનો કાગડો.
द्रोणक्षीरा स्त्री० બત્રીસ શેર દૂધ આપનારી ગાય.
द्रोणगन्धिका स्त्री० અગરુશી
द्रोणघा स्त्री० द्रोणक्षीरा જુઓ.
द्रोणचित् पु० યજ્ઞિય એક અગ્નિ
द्रोणदुग्धा स्त्री० द्रोणक्षीरा જુઓ
द्रोणदुघा स्त्री० द्रोणक्षीरा જુઓ
द्रोणपदी स्त्री० દ્રોણ જેવા પગવાળી સ્ત્રી
द्रोणपर्णी स्त्री० એક જાતની કેળ
द्रोणपुष्पी स्त्री० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ, દ્રોણવૃક્ષ.
द्रोणपच त्रि० એક દ્રોણ જેટલું રાધનાર
द्रोणमान त्रि० એક દ્રોણ જેટલા માપનુ
द्रोणमानो स्त्री० द्रोणक्षीरा જુઓ
द्रोणमुख न० ચારસો ગામમા જે એક ગામ સુંદર હોય તે.
द्रोणशर्मपद न० તે નામે એક તીર્થ.
द्रोणसाच त्रि० દ્રોણકળશનો સેવક.
द्रोणा स्त्री० द्रोणपुष्पी જુઓ
द्रोणाचार्य पु० પાડવ-કૌરવોના શસ્ત્રશિક્ષક
द्रोणाचार्यक पु० ઉપરનો અર્થ.
द्रोणाहाव पु० વૃક્ષમય એવુ કો જળાશય
द्रोणि स्त्री० કેળના પાન વગેરેનુ બનાવેલુ પાત્ર, તેલથી ભરેલુ મોટું પાન, લાકડાનુ સ્નાનપાત્ર, પાણીની ટાકી, પર્વતોની વચ્ચેનો પ્રદેશ.
द्रोणिका स्त्री० ગળી
द्रोणी स्त्री० ઉપરના અર્થ, દ્રોણાચાર્યની પત્ની, કેળ, ગળીનો છોડ, પર્વતની સંધિ એક જાતનુ ચીભડુ, તે નામે એક નદી,

એક સો અઠ્ઠાવીસ સેર વજન, શીઘ્ર,જલદી.
द्रोणीदल न० કેવડાનું ઝાડ-કેતકી.
द्रोणीलवण न० કર્ણાટક દેશ પાસેનું મીઠું.
द्रोण्य त्रि० કાષ્ઠના યજ્ઞસ્તંભને યોગ્ય પશુ વગેરે.
द्रोण्यश्व त्रि० શીઘ્ર વ્યાપક, સત્વર વ્યાપ્ત થનાર.
द्रोमिल पु० ચાણક્ય મુનિ.
द्रोह पु० દ્રોહ, કોઇનું અનિષ્ટ ચિંતવવું, કપટપૂર્વક મારવું.
द्रोहचिन्तन न० હિંસા, પારકાનું અનિષ્ટ ચિંતવવું.
द्रोहाट त्रि० કોઇને મારી નાખવા માટે કપટ વેશ ધારણ કરનાર, બિલાડા જેવી વૃત્તિવાળું, પરહિંસા માટે વ્રત ધારણ કરનાર, મૃગનો શિકારી.
द्रोहाट पु० વેદની એક શાખા.
द्रोहित त्रि० જેનો દ્રોહ થયો હોય તે.
द्रोहिन् त्रि० દ્રોહવાળું, દ્રોહ કરનાર.
द्रौण त्रि० એક દ્રોણ જેટલા ધાન્ય વગેરેને પોતાનામાં સમાવનાર, એક દ્રોણ જેટલું હરી જનાર, એક દ્રોણ જેટલું રાંધનાર.
द्रौणायन पु० દ્રોણ પુત્ર-અશ્વત્થામા.
द्रौणायनि पु० અશ્વત્થામા.
द्रौणि पु० ઉપરનો અર્થ.
द्रौणिक त्रि० એક દ્રોણ ધાન્ય જેમાં વવાય તેવું ક્ષેત્ર વગેરે.
द्रौणिकी स्त्री० જેમા એક દ્રોણ જેટલુ સમાય તેવું એક પાત્ર.
द्रौणोज न० કર્ણાટક દેશની પાસેનું મીઠું.
द्रौणीज पु० અશ્વત્થામા.
द्रौपद पु० દ્રુપદ રાજાનો પુત્ર.
द्रौपद त्रि० દ્રુપદ રાજાનું, દ્રુપદસંબંધી
द्रौपदायनि त्रि० દ્રુપદે કરેલ.
द्रौपदी स्त्री० દ્રુપદ રાજાની પુત્રી-પાંડવોની પત્ની
द्रौपदेय पु० દ્રૌપદીનો પુત્ર.
द्रौहिक त्रि० નિત્ય દ્રોહને યોગ્ય.
द्रौह्य त्रि० દ્રુહ્યનો પુત્ર.
द्वन्द्व न० રહસ્ય, મર્યાદા, જૂદા રહેવું, પરસ્પાત્ર, સાથે રહેવાપણું, મિથુન, યુગલ, જોડલું, કિલ્લો.
द्वन्द्व पु० એક જાતનો રોગ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ દ્વન્દ્વ સમાસ, મિથુન રાશિ, કજીયો.
द्वन्द्वगद पु० રાગ-દ્વેષાદિરૂપ રોગ.
द्वन्द्वचर पु० ચક્રવાક પક્ષી-ચકવો.
द्वन्द्वचरी स्त्री० ચક્રવાક પક્ષિણી-ચકવી.
द्वन्द्वचारिन् पु० ચક્રવાક પક્ષી.
द्वन्द्वचारिणी स्त्री० ચક્રવાક પક્ષિણી.
द्वन्द्वज त्रि० વાત-પિત્ત-કફ-એ ત્રણમાના બબ્બેથી થયેલ કોઇ રોગ વગેરે, કજીયાથી થયેલ.
द्वन्द्वदोषोत्थ त्रि० વાત-પિત્ત-કફ-એ ત્રણમાંના બબ્બેથી થયેલ રોગ વગેરે.
द्वन्द्वभिन्न न० સ્ત્રીપુરૂષનો ભેદ.
द्वन्द्वयुद्ध न० બબ્બેનું યુદ્ધ, બેનું યુદ્ધ.
द्वन्द्वातीत त्रि० સુખ-દુઃખ-રાગ-દ્વેષ-વગેરેથી મુક્ત.
द्वय त्रि० બે અવયવવાળું, બે પણાવાળું, બે પ્રકારનું, બે પણાથી યુક્ત.
द्वय न० બેનો અવયવ, બેપણું.
द्वयाग्नि पु० ચિત્રક ઝાડ-ચિત્રાનું ઝાડ
द्वयातिग त्रि० રજોગુણ તથા તમોગુણથી રહિત
द्वयाविन् त्रि० બેપણાથી યુક્ત.
द्वयी स्त्री० બે અવયવ, બેપણું.
द्वयु पु० પ્રત્યક્ષમા સારૂં બોલનાર અને પાછળથી ખરાબ બોલનાર-શત્રુ
द्वर त्रि० આવરણ કરનાર, ઢાંકનાર.
द्वरि त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्वाःस्थ पु० દ્વારપાળ
द्वाःस्थ त्रि० દ્વારમા ઉભેલ.

द्वाःस्थित त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्वाःस्थित पु० દ્વારપાળ.
द्वाःस्थितदर्शक पु० દ્વારપાળ.
द्वाचत्वारिंश त्रि० બેંતાળીસમું.
द्वाचत्वारिंशत् स्त्री० બેંતાળીસ, બેંતાળીસની સંખ્યા.
द्वाचत्वारिंशतिक त्रि०બેંતાળીસપ્રમાણનું.
द्वाचत्वारिंशत्तम त्रि० બેંતાળીસમું.
द्वाज पु० ભરદ્વાજ ઋષિ.
द्वात्रिंश त्रि० બત્રીસમું.
द्वात्रिंशत् स्त्री० બત્રીસ, બત્રીસની સંખ્યા.
द्वात्रिंशत्तम त्रि० બત્રીસમું.
द्वात्रिंशदक्षरिन् त्रि० બત્રીસ અક્ષરવાળું.
द्वात्रिंशदपराध पु० ભક્તોના ઇશ્વરવિષે બત્રીસ અપરાધ.
द्वात्रिंशल्लक्षण पु० બત્રીસ લક્ષણવાળો પુરૂષ.
द्वादश त्रि० બારમું.
द्वादशक त्रि० બારની સંખ્યાવાળું.
द्वादशक न० બારની સંખ્યા.
द्वादशकर पु०કાર્તિક સ્વામી,જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ શક્ર યોગ, હર્ષણ યોગ, કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચરગણ
द्वादशकरा स्त्री० તે નામે ભૈરવી દેવી
द्वादशधा स्त्री० બાર પ્રકારે.
द्वादशन् त्रि० બાર, બારની સંખ્યા.
द्वादशपत्र न० 'ॐ नमो भगवते वासुदेवाय' એ બાર અક્ષરવાળો મંત્ર.
द्वादशपुत्र पु० ब० ધર્મશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ બાર પ્રકારના પુત્રો-ઔરસ-ક્ષેત્રજ-દત્તક-કૃત્રિમ ગૂઢોત્પન્ન-અપવિદ્ધ-કાનીન-સહોઢ-ક્રીત-પૌનર્ભવ-સ્વયંદત્ત-પારશવ
द्वादशप्रसृत पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક બસ્તિ.
द्वादशभाव पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ તનુ વગેરે બાર ભાવ.
द्वादशभुज पु० द्वादशकर જુઓ.
द्वादशभुजा स्त्री० द्वादशकरा જુઓ
द्वादशमद्य न० બાર પ્રકારનો દારૂ.
द्वादशमल पु० મનુષ્યના શરીરમાં રહેલો બાર પ્રકારનો મળ.
द्वादशमास पु० બાર મહિના-એક વર્ષ.
द्वादशमासकर्मन् न० બાર મહિનાનું કામ.
द्वादशमासिक न० બાર મહિને કરવાનું એક શ્રાદ્ધ.
द्वादशयात्रा स्त्री० બાર મહિનાની યાત્રા-બાર-મહિનામા બાર પ્રકારની યાત્રા.
द्वादशरश्मि पु० બૃહસ્પતિ
द्वादशराजमण्डल न० બાર રાજાઓનું મંડળ.
द्वादशरात्र पु० બાર દિવસનો એક યાગ-અહીનયાગ, તે નામે એક સત્ર.
द्वादशलोचन पु० કાર્તિક સ્વામી.
द्वादशवर्गी स्त्री० બાર વર્ગ.
द्वादशवार्षिक त्रि० બાર વર્ષ માટે નીમાયેલ, બાર વર્ષમા થયેલ.
द्वादशशुद्धि स्त्री० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ બાર શુદ્ધિ.
द्वादशशोधित न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ શુદ્ધિયુક્ત લગ્ન.
द्वादशसमाम पु० દેવો તથા અસુરો વચ્ચે થયેલ બાર પ્રકારનું યુદ્ધ.
द्वादशसप्तमीव्रत न० બાર મહિનાની સાતમે કરવાનું સૂર્યનું એક વ્રત.
द्वादशसाहस्र त्रि० બાર હજારની સંખ્યાવાળું.
द्वादशसाहस्रिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्वादशांशु पु० બૃહસ્પતિ
द्वादशाक्ष पु० કાર્તિકસ્વામી, બુદ્ધદેવ, કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર.
द्वादशाक्षर न० બાર અક્ષરનો જગતી નામે છંદ
द्वादशाक्षर पु० 'द्वादशपत्र' જુઓ.
द्वादशाख्य पु० બુદ્ધદેવ

द्वादशाङ्ग पु० એક પ્રકારનો ધૂપ
द्वादशाङ्गी स्त्री० જૈન મત પ્રસિદ્ધ બાર અંગો.
द्वादशाङ्गुल पु० બાર આંગળ પ્રમાણનું, વેંત.
द्वादशात्मन् पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
द्वादशादित्य पु० બાર આદિત્યો.
द्वादशाध्यायी स्त्री० બાર અધ્યાય-જૈમિની સૂત્રરૂપ દ્વાદશ લક્ષણી, મંત્ર સંહિતા.
द्वादशान्यिक त्रि० જેના અધ્યયનમાં બાર નિંદપાડ થયા હોય તેવો કોઇ અધ્યયનકર્તા.
द्वादशायतन न० બૌદ્ધમત પ્રસિદ્ધ બારપૂજા સ્થાનો-પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય-પાંચ કર્મેન્દ્રિય-મન તથા બુદ્ધિ.
द्वादशायुस् पु० કુતરો.
द्वादशार न० બાર ખૂણાવાળું રાશિચક્ર વગેરે.
द्वादशार्चिस् पु० બૃહસ્પતિ.
द्वादशाशन न० બારપ્રકારનો ખોરાક.
द्वादशास्त्र न० ગણિતપ્રસિદ્ધ સમખાત.
द्वादशास्त्रा स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
द्वादशाह पु० બાર દિવસે સાધ્ય એક યજ્ઞ, બારમો દિવસ, બાર દિવસ.
द्वादशिक त्रि० બારશને દિવસે થયેલ.
द्वादशी स्त्री० બારસ તિથિ, બારશી.
द्वानवत त्रि० બાણુમું.
द्वानवति स्त्री० બાણું, બાણુંની સંખ્યા.
द्वानवतितम त्रि० બાણુમું.
द्वापञ्चाश त्रि० બાવનમું.
द्वापञ्चाशत् स्त्री० બાવન, બાવનની સંખ્યા.
द्वापञ्चाशत्तम त्रि० બાવનમું.
द्वापर पु० સંશય, તે નામે એક યુગ-જેનું પ્રમાણ મનુષ્યના આઠ લાખ ચોસઠ હજાર વર્ષનું હોય છે.
द्वापर न० બે ટીપકીવાળો પાસો.
द्वारदाय पु० એક પ્રકારનું ઘુવડ.
द्वामुष्यायण पु० બેનો પુત્ર, ઉદ્દાલક ગૌતમ મુનિ.
द्वार् स्त्री० બારણું, ઉપાય.
द्वार न० બારણું, મુખ, ઉપાય, શેષ અંગ.
द्वारक न० દ્વારકા નગરી.
द्वारकण्टक पु० न० કમાડ
द्वारका स्त्री० દ્વારકા નગરી
द्वारकाधीश पु० કૃષ્ણ.
द्वारकाधीश्वर पु० કૃષ્ણ.
द्वारकानाथ पु० કૃષ્ણ.
द्वारकापति पु० કૃષ્ણ.
द्वारकाशिला स्त्री० શાલિગ્રામની પેઠે જે પૂજ્ય ગણાય છે તેવો દ્વારકામાં ઉત્પન્ન થતો પથ્થર.
द्वारकास्वामिन् पु० કૃષ્ણ.
द्वारकेश पु० શ્રીકૃષ્ણ.
द्वारगोप पु० દ્વારપાળ.
द्वारदातु पु० એક જાતનું ઝાડ.
द्वारप पु० દ્વારપાળ, વિષ્ણુ
द्वारपति पु० દ્વારપાળ.
द्वारपाल त्रि० બારણાનું રક્ષણ કરનાર-દ્વારપાળ.
द्वारपालक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्वारपालिका स्त्री० દ્વારપાળ સ્ત્રી.
द्वारपिण्डी स्त्री० ઉંબરો.
द्वारबलिभुज् पु० બગલો.
द्वारयन्त्र न० તાળું, આગળીઓ, ભુંગળ
द्वारवती त्रि० દ્વારકા નગરી
द्वारशाखा स्त्री० બારશાખ.
द्वारस्तम्भ पु० બારણાનો થાંભલો.
द्वारस्थ त्रि० બારણામાં રહેલ.
द्वारस्थ पु० દ્વારપાળ.
द्वारस्थित पु० દ્વારપાળ.
द्वारस्थित त्रि० બારણામાં રહેલ.
द्वारादि स्त्री० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
द्वाराध्यक्ष पु० દ્વારપાળ, પ્રતીહાર-છડીદાર.

द्वाराध्यक्षा स्त्री० દ્વારપાળ સ્ત્રી. પ્રતીહારી
द्वारावती त्रि० દ્વારકા નગરી
द्वारिक पु० દ્વારપાળ.
द्वारिका स्त्री० દ્વારકા નગરી.
द्वारिन् पु० દ્વારપાળ
द्वारिन् त्रि० બારણાવાળું.
द्वार्य पु० દ્વારપાળ
द्वार्य त्रि० બારણામાં હોનાર-થનાર.
द्वाविंश त्रि० બાવીસમું, બાવીસથી યુક્ત સો વગેરે
द्वाविंशति स्त्री० બાવીસ, બાવીસની સંખ્યા.
द्वाविंशतितम त्रि० બાવીસમું.
द्वाषष्ट त्रि० બાસઠમું
द्वाषष्टि स्त्री० બાસઠ, બાસઠની સંખ્યા.
द्वाषष्टितम त्रि० બાસઠમું.
द्वासप्तत त्रि० બોહતેરમું.
द्वासप्तति स्त्री० બોહતેરની સંખ્યા, બોહતેર
द्वासप्ततितम त्रि० બોહતેરમું.
द्वास्थ पु० દ્વારપાળ
द्वास्थ त्रि० બારણામાં ઉભેલ-રહેલ.
द्वास्थित त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्वास्थित पु० દ્વારપાળ
द्वास्थितदर्शक पु० દ્વારપાળ
द्वि त्रि० બે, બેની સંખ્યા.
द्विक त्रि० બે, બેની સંખ્યાવાળું, બે કકારવાળું.
द्विक पु० કાગડો, ચક્રવાક પક્ષી.
द्विक न० બેપણું
द्विककार पु० કાગડો, ચક્રવાક પક્ષી
द्विककार त्रि० બે કકારવાળું
द्विककारी स्त्री० કાગડી, ચક્રવાકી
द्विककुद् पु० ઉંટ
द्विकर त्रि० બે કરનાર, બે હાથવાળું
द्विकर न० બે હાથ.
द्विकार्षापण त्रि० બે કાર્ષાપણ-સિક્કાથી ખરીદેલ
द्विकार्षापणिक त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्विकी स्त्री० કાગડી, ચક્રવાક પક્ષીણી.
द्विकौडविक त्रि० બે કુડવથી ખરીદેલ.
द्विगु त्रि० બે ગાયવાળું-બે ગાયનો માલીક.
द्विगु पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક સમાસ
द्विगुण त्रि० બેથી ગુણેલ, બેગણું, બમણું
द्विगुणता स्त्री० બેગણાપણું, બમણાપણું
द्विगुणत्व न० ઉપરનો અર્થ
द्विगुणाकृ तना० उभ० स० अनिट् બેગણું બેડવું, બમણું બેડવું.
द्विगुणाकर्ण त्रि० બમણા કાનરૂપ લક્ષણવાળું
द्विगुणित त्रि० બેથી ગુણેલ, બેગણું, બે ગણું કરેલ
द्विचत्वारिंश त्रि० બેતાળીસમું.
द्विचत्वारिंशत् स्त्री० બેતાળીસ, બેતાળીસની સંખ્યા
द्विचत्वारिंशतिक त्रि० બેતાળીસ પ્રમાણેનું.
द्विचत्वारिंशत्तम त्रि० બેતાળીસમું.
द्विचरण त्रि० બે પગવાળું, બે ચરણવાળું.
द्विचरण न० બે પગ, બે ચરણ
द्विज पु० સંસ્કારી બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ—ક્ષત્રિય-વૈશ્ય, દાંત, પક્ષી, તુંબરૂ વૃક્ષ
द्विज त्रि० બે વખત જન્મેલ, બે વાર ઉત્પન્ન થયેલ.
द्विजकुत्सित पु० 'શ્લેષ્માતક' નામે ઝાડ.
द्विजदास पु० શૂદ્ર, બ્રાહ્મણનો સેવક
द्विजन्मन् पु० द्विज पु० જુઓ.
द्विजपति पु० ચંદ્ર, કપૂર, શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ, શ્રેષ્ઠ પક્ષી, ગરૂડ પક્ષી
द्विजप्रपा स्त्री० પરબડી, પક્ષીઓને પાણી પીવા માટેની કુંડી વગેરે
द्विजप्रिय त्रि० બ્રાહ્મણને પ્રિય
द्विजप्रिया स्त्री० સોમલતા
द्विजबन्धु पु० હલકો બ્રાહ્મણ ભાટ-જોશી વગેરે.
द्विजब्रुव पु० માત્ર કહેવાનો બ્રાહ્મણ

બ્રાહ્મણ જાતિના કર્મથી શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ.
द्विजराज પુ૦ ચંદ્ર, કપૂર, શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ, ઉત્તમ બ્રાહ્મણ
द्विजलिङ्गिन् પુ૦ ક્ષત્રિય, બ્રાહ્મણના વેશને ધારણ કરનાર, ગરુડ પક્ષી
द्विजवर्य પુ૦ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ
द्विजवाहन પુ૦ નારાયણ વિષ્ણુ
द्विजव्रण પુ૦ એક જાતનો દાંતનો રોગ
द्विजशप्त ત્રિ૦ બ્રાહ્મણે શાપ આપેલ
द्विजशप्त પુ૦ 'राजमाष' નામે એક ધાન્ય
द्विजसत्तम પુ૦ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ
द्विजसेवक પુ૦ શૂદ્ર.
द्विजसेवक ત્રિ૦ બ્રાહ્મણની સેવા કરનાર.
द्विजा સ્ત્રી૦ રેણુકા નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય, ભારંગ વનસ્પતિ, એક જાતનું શાક.
द्विजाग्र्य પુ૦ ઉત્તમ બ્રાહ્મણ
द्विजाङ्गी સ્ત્રી૦ કટુકા વનસ્પતિ-કડુ
द्विजाति પુ૦ બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ-ક્ષત્રિય-વૈશ્ય, પક્ષી, દાંત
द्विजानि પુ૦ બે પત્નીવાળો પુરુષ
द्विजायनी સ્ત્રી૦ જનોઇ
द्विजालय પુ૦ પક્ષીઓનો માળો, બ્રાહ્મણોનું ઘર, દ્વિજોનું ઘર, ઝાડની ગર્ભોલરૂપ પક્ષીનો માળો
द्विजिह्व પુ૦ સર્પ.
द्विजिह्व ત્રિ૦ ખળ, નીચ, ચાડીયુ, ચોર, દુ:સાધ્ય
द्विजिह्वता સ્ત્રી૦ સર્પપણુ, ખળપણુ, ચાડીયાપણુ, ચોરી
द्विजिह्वत्व ન૦ ઉપરના અર્થ
द्विजी સ્ત્રી૦ બ્રાહ્મણની સ્ત્રી, બ્રાહ્મણી ક્ષત્રિયા વૈશ્યા
द्विजेन्द्र પુ૦ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ, ચંદ્ર, કપૂર, ગરુડપક્ષી
द्विजेश પુ૦ ઉપરના અર્થ
द्विजेश्वर પુ૦ દ્વિજેન્દ્ર જુઓ.
द्विजोपासक પુ૦ શૂદ્ર
द्विजोपासक ત્રિ૦ બ્રાહ્મણની સેવા કરનાર.
द्विज्या સ્ત્રી૦ ગણિતપ્રસિદ્ધ એક જ્યા
द्विज्यामार्ग પુ૦ ક્ષિતિજ
द्विट्सेवन ન૦ શત્રુનું સેવન, કપટ
द्विट्सेवा સ્ત્રી૦ ઉપરના અર્થ.
द्विठ પુ૦ વિસર્ગ, સ્વાહાકાર
द्विठ ન૦ બે ઠકાર
द्विठकार પુ૦ બે ઠકાર
द्वित પુ૦ તે નામે એક દેવ, તે નામે એક ઋષિ
द्वितनु પુ૦ દ્વિદેહ જુઓ.
द्वितय ન૦ બેની સંખ્યા. બે
द्वितय ત્રિ૦ બેની સંખ્યાવાળુ
द्विता સ્ત્રી૦ બેપણુ
द्वितीय ત્રિ૦ બીજુ
द्वितीय પુ૦ પુત્ર
द्वितीयक ન૦ બીજારૂપે ગ્રહણ
द्वितीयक પુ૦ બીજે દિવસે હોનાર રોગ વગેરે
द्वितीयता સ્ત્રી૦ બીજાપણુ
द्वितीयत्व ન૦ બીજાપણું
द्वितीयत्रिफला સ્ત્રી૦ ગાભારી વનસ્પતિ.
द्वितीयवत् ત્રિ૦ પુત્રવાળુ, બીજાવાળુ
द्वितीया સ્ત્રી૦ બીજતિથિ, ભાર્યા-પત્ની
द्वितीयाकृ તના૦ ઉભ૦ સ૦ સનિટ્ બીજી વાર ખેડવું.
द्वितीयाकृत ત્રિ૦ બીજીવાર ખેડેલ
द्वितीयाभा સ્ત્રી૦ દારૂ હળદર
द्वितीयाश्रम પુ૦ બીજો—ગૃહસ્થાશ્રમ
द्वितीयिक ત્રિ૦ બીજો વ્યાજરૂપે—દાણ રૂપે કે બેગણો અપાતો પદાર્થ
द्वितीयिन् ત્રિ૦ બીજો ભાગ—અર્ધો ભાગ લેનાર
द्वित्र ત્રિ૦ બહુ૦ બે કે ત્રણ
द्विम्य ન૦ ગોરૂ

द्विदण्डि अव्य० બે લાકડીઓથી થતું યુદ્ધ.
द्विदण्ड्यादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દગણ
द्विदत् त्रि० બે દાંતવાળું બાળક વગેરે.
द्विदन्त त्रि० બે દાંતવાળો હાથી વગેરે.
द्विदल त्रि० બે પાંદડાંવાળું, બે શાખાવાળું, બે ભ્રમરની વચ્ચે આવેલું એક ચક્ર.
द्विदल पु० ચણા વગેરેની દાળ.
द्विदलधान्य न० ચણા વગેરે કઠોળ ધાન્ય.
द्विदश पु० व० વીસ, વીસની સંખ્યા.
द्विदाम्नी स्त्री० બે દોરડાના બંધનથી બાંધવા યોગ્ય ગાય
द्विदिव पु० બે દિવસ સાધ્ય એક યાગ.
द्विदेवत त्रि० બે દેવતા જેના અધિષ્ઠાયક હોય તેવું
द्विदेवत न० વિશાખા નક્ષત્ર.
द्विदेह पु० ગણપતિ, મિથુન-કન્યા-ધન-મીન-એ રાશિઓ.
द्विद्वादश पु० વિવાહમાં અશુભસૂચક જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક દોષ.
द्विद्वादश न० જ્યોતિષ પ્રસિદ્ધ બીજું ધન-સ્થાન, બારમું વ્યયસ્થાન.
द्विधा अव्य० બે પ્રકારે.
द्विधाकरण न० બે પ્રકારે કરવું, બે ભાગ કરવા.
द्विधाकृत त्रि० બે પ્રકારે કરેલ, બે ભાગ કરેલ
द्विधागति त्रि० બે પ્રકારની ગતિવાળું.
द्विधागति पु० મગરમચ્છ.
द्विधातु त्रि० બે ધાતુવાળું-કાંસુ વગેરે.
द्विधातु पु० ગણપતિ.
द्विधात्मक पु० न० જાયફળ.
द्विधात्मक पु० બે સ્વભાવવાળી મિથુન વગેરે રાશિ
द्विधालेख्य त्रि० બે પ્રકારે લખવા યોગ્ય.
द्विधालेख्य पु० 'हिन्ताल' નામે એક વૃક્ષ
द्विनग्नक पु० સ્વભાવિક રીતેજ ઉપરની ચામડીથી નહિ ઢંકાયલા લિંગવાળો પુરુષ
द्विनलिकी स्त्री० બે નાળવાળી બંદુક, બે અગ્રભાગવાળું બાણ
द्विनवत त्रि० બાણુમું, બાણુની સંખ્યાને પૂર્ણ કરનાર
द्विनवति स्त्री० બાણુ, બાણુની સંખ્યા.
द्विनवतितम त्रि० द्विनवत જુઓ.
द्विनिष्क त्रि० બે સોના મહોરથી ખરીદેલ, બે નિષ્કના માપવાળું.
द्विप पु० હાથી, નાગકેસર.
द्विपक्ष पु० પક્ષી, મહિનો.
द्विपक्षिन् पु० ઉપરના અર્થ.
द्विपक्षिणी स्त्री० પક્ષિણી.
द्विपक्षी स्त्री० પક્ષિણી.
द्विपक्षमूली स्त्री० દશમૂળ વનસ્પતિ
द्विपञ्चाश त्रि० બાવનમું.
द्विपञ्चाशत् स्त्री० બાવન, બાવનની સંખ્યા.
द्विपञ्चाशत्तम त्रि० બાવનમું.
द्विपण्य त्रि० બે પણથી ખરીદેલ.
द्विपत्रक न० બે પાંખડીવાળું કમળ
द्विपत्रक पु० 'चण्डालकन्द' નામે વનસ્પતિ.
द्विपथ त्रि० બે માર્ગવાળું.
द्विपथ न० બેમાર્ગ-એકઠા મળેલા બે રસ્તા.
द्विपद त्रि० બેપગવાળું મનુષ્ય વગેરે પ્રાણી.
द्विपद पु० બે પદનો સમાસ, મિથુન-તુલા-કુંભ-કન્યા રાશિ.
द्विपद न० બે પગ, બે પદ
द्विपदा स्त्री० બે પાદવાળી ઋચા, બે પગવાળી સ્ત્રી.
द्विपदिका स्त्री० બે પાદ જેમાં દંડ હોય તે, એક પ્રકારનો ગીતિ છંદ.
द्विपदी स्त्री० તે નામનો એક ગીતિ છંદ, એક માત્રાછંદ.
द्विपमद पु० હાથીનો મદ, તે નામે એક સુગંધી પદાર્થ.
द्विपर्ण त्रि० બે પાંદડાંવાળું

द्विपर्णा स्त्री० બે પાદડાંવાળી એક વનસ્પતિ.
द्विपर्णी स्त्री० જંગલી બોરડી.
द्विपात्र न० બે પાત્ર
द्विपात्रिक त्रि० બે પાત્ર લઇ જનાર કે લાવનાર.
द्विपात्रीण त्रि० ઉપરના અર્થ.
द्विपाद् त्रि०બે પગવાળું મનુષ્ય વગેરે પ્રાણી.
द्विपाद त्रि० બે પગવાળું વાનર વગેરે પશુ.
द्विपाद् पु० તે નામે એક ગ્રહ.
द्विपाद्य त्रि० બે પગના માપવાળું.
द्विपाद्य न० બમણો દંડ.
द्विपाधिप पु० ઐરાવત હાથી, શ્રેષ્ઠ હાથી.
द्विपाधिपति पु० ઉપરના અર્થ.
द्विपायिन् पु० હાથી.
द्विपायिनी स्त्री० હાથણી.
द्विपास्य पु० ગણપતિ.
द्विपी स्त्री० હાથણી.
द्विपुट पु० સુગંધી ધોળા ફૂલવાળું ઝાડ.
द्विपुरुष त्रि० બે પુરૂષના માપવાળું-બે માથોડાં પાણી વગેરે.
द्विपुरुषा स्त्री० બે પુરૂષના માપવાળી ખાઇ.
द्विपुरुषी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
द्विपृष्ठ पु० તે નામે એક રાજા.
द्विप्रतिक पु० બે કાર્ષાપણથી ખરીદેલ.
द्विबन्धु पु० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
द्विबिन्दु पु० વિસર્ગ.
द्विबिस्त त्रि० द्विविस्त જુઓ.
द्विभाव त्रि० બે સ્વભાવવાળું.
द्विभूम त्रि० બે માળવાળું.
द्विमातृ पु० ગણપતિ, જરાસંધ.
द्विमातृक पु० ઉપરના અર્થ.
द्विमातृज पु० ગણપતિ, જરાસંધ.
द्विमात्र पु० બે માત્રાવાળો દીર્ઘસ્વર.
द्विमाष्य त्रि० બે માસા માપનું-બે માસાના વજનનું.
द्विमास्य त्रि०બેમહિનાનું,બેમહિનામાં થયેલ
द्विमीढ पु० હસ્તિનાપુર વસાવનાર હસ્તિ રાજાનો એક પુત્ર.
द्विमुख पु० બે મોઢાવાળો સાપ, એક જાતનો કૃમિરોગ.
द्विमुख त्रि० બે મોઢાવાળું.
द्विमुखा स्त्री० બે મોઢાવાળી સાપેણ, જળો, ઝારી.
द्विमुखाहि पु० બે મોઢાવાળો સાપ.
द्विमुखी स्त्री० બે મોઢાવાળી સાપેણ, વીયાતીવેળા જેના વાછરડાનું મુખજ બહાર આવેલું હોય તે ગાય,અર્ધી વીયાએલી ગાય.
द्विमुखोरग पु० બે મુખવાળો સાપ.
द्विमुनि अव्य० પાણિનિ અને કાત્યાયન મુનિ, તેમણે રચેલું વ્યાકરણ.
द्विमूर्द्ध त्रि० બે મસ્તકવાળું.
द्विमूर्द्धन् पु० તે નામે એક દૈત્ય.
द्विमुषलि अव्य० બે મુસળથી થતું યુદ્ધ.
द्वियजुस् स्त्री० તે નામે એક ઇષ્ટિકા.
द्वियजुस् पु० યજમાન.
द्वियमुन अव्य० બે યમુનાનો એક સંગમ.
द्विर पु० ભમરો, बर्बर જુઓ.
द्विरद पु० હાથી, નાગકેસર.
द्विरदान्तक पु० સિંહ, અષ્ટાપદ નામે એક જનાવર.
द्विरदान्तकी स्त्री० સિંહણ, અષ્ટાપદ-માદા.
द्विरदाराति पु० સિંહ, અષ્ટાપદ જનાવર.
द्विरदाशन पु० સિંહ.
द्विरदाशनी स्त्री० સિંહણ.
द्विरदी स्त्री० હાથણી.
द्विरभ्यस्त त्रि० બેગણું, બેથી ગુણેલ, બેવાર કહેલ.
द्विरशन न० બેવાર ભોજન.
द्विरसन पु० સર્પ.
द्विरसनी स्त्री० સાપેણ.
द्विरागमन न० બેવાર આવવું, સ્ત્રીનું પીયરથી પતિગૃહે ફરી આવવું

द्विरात्र त्रि० બે રાત્રિમાં થયેલ.
द्विरात्र પુ० બે દિવસે સાધ્ય એક યાગ.
द्विरात्र ન० એક જાતનું વ્રત, બે રાત્રિ.
द्विरात्रीण त्रि० બે રાત્રિમાં હોનાર-થનાર.
द्विराप પુ० હાથી.
द्विरापी સ્ત્રી० હાથણી.
द्विरावृत्ति સ્ત્રી० બે વાર કરવું, બે વાર ગણવું, બેવાર આવૃત્તિ.
द्विराषाढ પુ० બેવાર આષાઢ મહિનો-મળમાસ યુક્ત આષાઢ-મહિનો.
द्विरुक्त त्रि० બેવાર કહેલ, બેવાર ગણેલ, બેપણાને પામેલ-દ્વિર્ભાવ.
द्विरुक्ति સ્ત્રી० બેવાર કહેવું, બેવાર ગણવું, દ્વિર્ભાવ, પુનરૂક્તિ.
द्विरूढ પુ० બેવાર પરણેલ પુરૂષ.
द्विरूढा સ્ત્રી०બેવાર પરણેલી સ્ત્રી-નાતરણસ્ત્રી.
द्विरूप त्रि० બે રૂપવાળું, બે રીતિવાળું.
द्विरूप ન० બે રૂપ, બે રીતિ.
द्विरेतस् પુ० ખચ્ચર ઘોડો, ખચ્ચર ગધેડો.
द्विरेफ પુ० ભમરો, વર્વર જુઓ.
द्विर्वचन ન० બેવાર બોલાય તે, દ્વિરૂક્ત, દ્વિર્ભાવ.
द्विलक्षण त्रि० બે લક્ષણવાળું,બેપ્રકારવાળું.
द्विवक्त्र પુ० બે મોઢાવાળો સાપ, તે નામે એક દાનવ.
द्विवचन ન० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ દ્વિવચન.
द्विवम्रक પુ० સોળખૂણાવાળું ઘર.
द्विवर्ष त्रि० બે વરસનુ, બે વર્ષ માટે સત્કારપૂર્વક નીમેલ, બે વરસ માટેનો નોકર વગેરે.
द्विवर्षक त्रि० ઉપરના અર્થ.
द्विवर्षा સ્ત્રી० બે વરસની ગાય.
द्विवर्षिका સ્ત્રી० ઉપરનો અર્થ.
द्विवर्षीण त्रि० બે વરસનો રોગ વગેરે.
द्विवार्षिक त्रि० બે વરસે થયેલ- બે વરસમાં થયેલ ધાન્ય-યાગ વગેરે

द्विवाहिका સ્ત્રી० હીંડોળો, હીંચકો, ઝોળી, પારણું.
द्विविंश त्रि० બાવીસમું.
द्विविंशति સ્ત્રી० બાવીસ, બાવીસની સંખ્યા.
द्विविंशतिक त्रि० બાવીસની સંખ્યાના પ્રમાણનું.
द्विविंशतिकीन त्रि० બાવીસના પ્રમાણને યોગ્ય, બાવીસની સંખ્યાથી મપાયેલ.
द्विविंशतितम त्रि० બાવીસમું.
द्विविद પુ० રામચન્દ્રની સેનામાંનો એક વાનર, દ્વાપરયુગનો તે નામે એક વાનર.
द्विविदारि પુ० વિષ્ણુ.
द्विविध त्रि० બે પ્રકારનું.
द्विविन्दु પુ० વિસર્ગ.
द्विविस्त त्रि० ૧૬૦ રતિ વજનને યોગ્ય અથવા તેટલી રતિ વજનનું.
द्विवेद त्रि० બે વેદને ભણનાર.
द्विवेदिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्विवेशरा સ્ત્રી० નાનો રથ, માણસથી ખેંચી શકાય તેવી નાની ગાડી, લારી
द्विव्रण પુ० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ બે પ્રકારનું વ્રણ.
द्विशत ન० બે સો, બસો.
द्विशतक त्रि० બે સોથી ખરીદેલ, બસોથી વેચાતું લીધેલ.
द्विशततम त्रि० બેસોમું, બસોમું.
द्विशतिका સ્ત્રી० બસો બસો આપનાર.
द्विशती સ્ત્રી० બે સો, બસો.
द्विशत्य त्रि० બસોથી ખરીદેલ.
द्विशफ પુ० બે ખરીવાળું પશુ.
द्विशरीर પુ०મિથુન-કન્યા-ધન-મીન એરાશિ.
द्विशस् અવ્ય० એક ક્રિયાથી બે કાર્ય કરવા.
द्विशाण त्रि० આઠ માસાથી ખરીદેલ.
द्विशाण्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्विशीर्ष પુ० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
द्विशीर्षक પુ० ઉપરના અર્થ.
द्विशूर्प त्रि० બે સુપડાં ભરી આપી ખરીદેલ.

द्विशूर्पी स्त्री० બે સુપડાં.
द्विशौर्पिक त्रि० द्विशूर्प જુઓ.
द्विशृङ्गिका स्त्री० મેઢૂવલ્લી નામે એક વેલો.
द्विष् अदा० उभ० स० अनिट् દ્વેષ કરવો, વૈર કરવું.
द्विष् त्रि० શત્રુ, વૈર કરનાર, દ્વેષ કરનાર.
द्विष त्रि० ઉપરના અર્થ.
द्विषत् त्रि० દ્વેષ કરતું, વૈર કરતું, શત્રુ.
द्विषन्तप त्रि० શત્રુને તપાવનાર.
द्विषष् त्रि० ब० બે ગણા છ–બાર.
द्विषष्ट त्रि० બાસઠમું.
द्विषष्टि स्त्री० બાસઠ, બાસઠની સંખ્યા.
द्विषष्टिक त्रि० બાસઠના પરિમાણવાળું, બાસઠ માપનું.
द्विषष्टितम त्रि० બાસઠમું.
द्विषाष्टिक त्रि० બાસઠ દિવસમાં થયેલ, બાસઠ દિવસ પોષેલ, બાસઠ દિવસમાં હોનાર–થનાર.
द्विषेण्य त्रि० દ્વેષશીલ–દ્વેષ કરવાના સ્વભાવવાળું.
द्विष्ट त्रि० દ્વેષ કરેલ, જેનો દ્વેષ કરેલ હોય તે, શત્રુ.
द्विष्ट न० તાંબુ.
द्विष्ठ त्रि० બેમાં રહેનાર, બે સ્થાનમાં રહેનાર.
द्विस् अव्य० બે વાર.
द्विसप्तत त्रि० બોંતેરમું.
द्विसप्तति स्त्री० બોંતેર.
द्विसप्ततितम त्रि० બોંતેરમું.
द्विसमाह पु० પખવાડીયું.
द्विसम त्रि० બે વર્ષ માપનું, બે વર્ષનું, બે સમાન ભાગવાળું.
द्विसमत्रिभुजा स्त्री० બે સમાન બાજુનો ત્રિકોણ.
द्विसहस्र त्रि० બે હજારથી ખરીદેલ.
द्विसहस्र न० બે હજાર.
द्विसहस्राक्ष पु० અનન્ત-શેષ નાગ.
द्विसांवत्सरिक त्रि० બે વર્ષમાં થયેલ, બે વર્ષમાં થનાર.
द्विसाप्ततिक त्रि० બોંતેર દિવસમાં થયેલ–થનાર, બોંતેર દિવસ પોષેલ.
द्विसीत्य त्रि० બે વાર હળવડે ખેડેલ.
द्विसुवर्ण त्रि० બે સોનૈયાથી ખરીદેલ.
द्विसुवर्णी स्त्री० બે સોનું–સોનૈયા.
द्विसौवर्णिक त्रि० द्विसुवर्ण જુઓ.
द्विस्तना स्त्री० એક ઇષ્ટકાકૃતિ, બે સ્તનવાળી સ્ત્રી–પ્રતિમા વગેરે.
द्विस्तनी स्त्री० બે સ્તનવાળી સ્ત્રી–પ્રતિમા વગેરે.
द्विस्तावा स्त्री० પ્રકૃતિયાગમાં જેવડી વેદી હોય છે તેથી બે ગણી વેદી.
द्विस्वभाव पु० મિથુન–કન્યા–ધન–મીન એ રાશિ.
द्वि(द्विः)स्विन्न न० બે વાર પકવેલ ચોખા.
द्विहन् पु० હાથી.
द्विहल्य त्रि० બે વાર હળથી ખેડેલ.
द्विहायन त्रि० બે વર્ષનું.
द्विहायन न० બે વર્ષ.
द्विहायनी स्त्री० બે વર્ષની ગાય.
द्विहीन त्रि० નપુંસક.
द्विहृदया स्त्री० ગર્ભિણી સ્ત્રી.
द्वीन्द्रियग्राह्य त्रि० બે ઇન્દ્રિયથી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય કોઈ પદાર્થ.
द्वीप पु० न० જળની વચ્ચે રહેલ સ્થળ–પ્રદેશ–બેટ, જ્યાથી જળ દૂર થયું હોય તેવો નદી વગેરેનો કાંઠો, આધારસ્થાન, આશ્રયસ્થાન.
द्वीप पु० વાઘ.
द्वीप न० વ્યાઘ્રચર્મ–વાઘનું ચામડું.
द्वीपकर्पूर पु० ચીનાઈ કપૂર.
द्वीपकर्पूरक पु० ઉપરનો અર્થ.
द्वीपकुमार पु० જૈનાગમપ્રસિદ્ધભવનપતિદેવ.
द्वीपखर्जूर न० એક જાતનો ખજૂર.

द्वीपज न० ઉપરનો અર્થ.
द्वीपवत् त्रि० બેટવાળું
द्वीपवती स्त्री० પૃથ્વી, નદી
द्वीपशत्रु पु० શતાવરી વનસ્પતિ.
द्वीपिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
द्वीपिन् पु० વાઘ, ચિત્તો
द्वीपिनख पु० વાઘનખ
द्वीपिशत्रु पु० द्वीपशत्रु જુઓ.
द्वीप्य त्रि० બેટમાં હોનાર-થનાર.
द्वीप्य पु० ૩દ્રદેવ, વ્યાસ.
द्वीश त्रि० જેના અધિષ્ઠાયક બે દેવ હોય તે.
द्वीश न० વિશાખા નક્ષત્ર.
द्वृ ભ્વા० ૫० અનિટ્ સ્વીકારવું, કબૂલ કરવું, ઢાંકવું, સ०
द्वृच पु० બે ઋચાવાળો કોઈ મંત્ર.
द्वेधा अव्य० બે પ્રકારે.
द्वेष त्रि० દ્વેષ કરનાર, શત્રુ.
द्वेष पु० અદેખાઇ, દ્વેષ.
द्वेषण त्रि० દ્વેષ કરનાર, શત્રુ.
द्वेषण न० દ્વેષ, અદેખાઇ.
द्वेषपक्ष पु० દ્વેષના જૂદા જૂદા ભેદ-જેવા કે ક્રોધ, ઈર્ષ્યા, દ્રોહ, અમર્ષ.
द्वेषस् न० પાપ, હિંસા વગેરે.
द्वेषस् पु० અપ્રીતિ, દ્વેષ
द्वेषिन् त्रि० દ્વેષ કરનાર શત્રુ.
द्वेष्टृ त्रि० ઉપરનો અર્થ.
द्वेष्य त्रि० દ્વેષ કરવા યોગ્ય, દ્વેષનો વિષય શત્રુ.
द्वेष्यता स्त्री० શત્રુપણું, દ્વેષકરવા યોગ્યપણું
द्वेष्यत्व न० ઉપરનો અર્થ.
द्वै अव्य० વિતર્કમા વપરાય છે.
द्वैगुणिक त्रि० વ્યાજવટાનો ધંધો કરનાર.
द्वैगुण्य न० બેગણાપણું, બમણાપણું.
द्वैत न० ભેદપણું, ભેદભાવ, બે, યુગલ, જીવાત્મા અને પરમાત્માની ભિન્નતા માનનાર મત.
द्वैतवन न० તે નામે એક તપોવન
द्वैतवाद पु० ગૌતમાદિએ રચેલ જીવ અને ઇશ્વરનો અભેદ નિર્ણય કરનાર કથારૂપ એક ગ્રંથ, કપિલ વગેરેએ રચેલ અનેક જીવોનો નિર્ણય કરનાર અમુક કથાગ્રંથ, જીવ અને ઈશ્વર ભિન્ન છે એવો વાદ.
द्वैतवादिन् त्रि० જીવને અનેક કહેનાર,જીવ તથા ઇશ્વરને ભિન્ન કહેનાર.
द्वैताद्वैत न० જીવ અને ઈશ્વરનો ભેદ-અભેદ.
द्वैतिन् त्रि० द्वैतवादिन् જુઓ.
द्वैतीयिक त्रि० બીજું.
द्वैधम् अव्य० બે પ્રકાર, બેપણું.
द्वैध त्रि० બે પ્રકાર, બેપણું.
द्वैध न० રાજાઓના સંધિવિગ્રહાદિ છ ગુણોપૈકી એક.
द्वैधीकरण न० બે પ્રકારે કરવું,અલગ કરવું.
द्वैधीकृत त्रि० બે પ્રકારે કરેલ, અલગ કરેલ.
द्वैधीभवन न० બે પ્રકારે થવું, અલગ થવું, ફૂટવું.
द्वैधीभाव पु० ઉપરનો અર્થ, રાજાના છ ગુણોપૈકી એક ગુણ.
द्वैप त्रि० વાઘનુ,વાઘસંબંધી, વાઘમાથી થયેલું.
द्वैप न० વ્યાઘ્રચર્મ, વાઘનુ ચામડું.
द्वैप पु० વાઘના ચામડાથી ઢાંકેલો રથ.
द्वैपक त्रि० બીજા બેટમા હોનાર-થનાર.
द्वैपदिक त्रि० બે પદવાળી ઋચાને ભણનાર કે જાણનાર.
द्वैपायन पु० દ્વીપ ઋષિનો ગોત્રજ, વ્યાસ.
द्वैपारायणिक पु० બે પારાયણનુ આવર્તન કરનાર.
द्वैमातुर पु० ગણપતિ, જરાસંધ રાજા.
द्वैमातृक पु० નદી અને વરસાદના પાણીથી નીપજેલ ધાન્ય ઉપર જીવતો દેશ.
द्वैमिन्नि पु० દ્વિમિત્રનો પુત્ર.
द्वैयहकाल्य न० બે દિવસના કાળમા થનારાપણું.

द्वैयन्हिक त्रि० બે દિવસમા હોનાર-થનાર.
द्वैयाहाविक त्रि० બે હવાડામા હોનાર-થનાર.
द्वैरथ न० બે રથથી જણાતુ યુદ્ધ, બે રથનું યુદ્ધ.
द्वैरात्रिक त्रि० બે રાત્રિમા હોનાર-થનાર.
द्वैराश्य न० બે પ્રકારની રાશિથી યુક્તપણુ.
द्वैविध्य न० બે પ્રકારપણુ.
द्वैपर्णीया स्त्री० એક પ્રકારની નાગરવેલ
द्वैसमिक त्रि० બે વર્ષમા હોનાર-થનાર.
द्वैहायन न० બે વર્ષના વયપણુ,બે વર્ષનુ વય
द्व्यंश न० બે ભાગ.
द्व्यक्ष त्रि० બે આંખવાળુ
द्व्यक्षर न० બે અક્ષરવાળો મંત્ર, બે અક્ષરવાળુ નામ.
द्व्यक्षर त्रि० બે અક્ષરવાળુ
द्व्यक्षरी स्त्री० શક્તિમંત્રરૂપ વિદ્યા
द्व्यङ्गुल त्रि० બે આંગળ માપનુ.
द्व्यङ्गुल न० બે આંગળ.
द्व्यञ्जल त्रि० બે અંજળી-ખોબા માપનું, બે ખોબાથી ખરીદેલ.
द्व्यञ्जल न० બે અંજળી-બે ખોબા.
द्व्यणुक न० બે પરમાણુ, બે પરમાણુનો એક દ્વ્યણુક.
द्व्यर्थ त्रि० બે અર્થવાળું.
द्व्यर्थ न० બે અર્થ.
द्व्यशीत त्रि० બ્યાસીમુ.
द्व्यशीति स्त्री० બ્યાસી.
द्व्यशीतितम त्रि० બ્યાસીમુ
द्व्यष्ट न० તાંબુ
द्व्यह पु० બે દિવસ
द्व्यहीन त्रि० બે દિવસમા બનેલ-થયેલ.
द्व्यहीन पु० બે દિવસમાં સાધ્ય એવો યજ્ઞ
द्व्याक्षायण पु० તે નામે એક ઋષિ
द्व्याचित त्रि० બે આચિતને પોતાનામા સમાવનાર, બે આચિતનો વ્યવહાર કરનાર, બે આચિત ધાન્ય વગેરે ગ્રહનાર
द्व्याढक त्रि० બે આઢક સમાવનાર-રાખનાર વગેરે.
द्व्यात्मक पु० બે સ્વભાવની જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અમુક રાશિ.
द्व्यामुष्यायण पु० જેને દત્તક આપ્યો હોય તેનો અને જે ઉત્પન્ન કરનાર હોય-તે બન્નેનો સમાન વારસ એક પ્રકારનો પુત્ર
द्व्यायुष न० બમણો આયુષ્યકાળ
द्व्याहाव न०ઢોરને પાણી પીવાના બે હવાડા.
द्व्याह्निक त्रि० બે દિવસમા ઉત્પન્ન થનાર, બે દિવસે આવનાર તાવ વગેરે.
द्व्यृच पु० બે ઋચાવાળો મંત્ર
द्व्येक त्रि० બે કે એક
द्व्येकान्तर त्रि० બેનું કે એકનું જેમા અંતર હોય તે
द्व्योग पु० બે યોગ
द्व्योपश पु० પશુ

ध.

ध् ઓગણીસમો દંત્ય વ્યંજન
ध पु० ધર્મ, કુબેર, બ્રહ્મા, ધકાર અક્ષર
ध न० ધન
धक्क चु० उभ० स० सेट् નાશ પમાડવું.
धट पु० ત્રાજવું, તોળવાનો કાંટો,તુલારાશિ, ઘડો
धटक पु० બેતાળીસ ચણોઠીભારનુ માપ
धटकर्कट पु० તોળવાનો કાંટો જેમા લટકાવેલો ટોપ છે તે લોઢાનો આંકડો.
धटिका स्त्री० ધાય બેર, વગેરે, ચીર-ફાટેલુ-તૂટેલું વસ્ત્ર
धटिन् त्रि० ત્રાજવું ધારણ કરનાર
धटिन् पु० શિવ, તુલા રાશિ

घटिनी स्त्री० કેડે બાંધવાની દોરી.
घटी स्त्री० પાચ શેર, લંગોટી, ચીર, વસ્ત્ર, ગર્ભાધાન પછી સ્ત્રીને આપવા યોગ્ય વસ્ત્ર.
घटीदान न० ગર્ભાધાન પછી સ્ત્રીને જે વસ્ત્ર આપાય છે તે.
धण् भ्वा० प०अ० सेट् શબ્દ કરવો.
धत्तूर पु० ધંતૂરો.
धन् जुहो० प० स० सेट् ધાન્ય ઉત્પન્ન કરવું
धन् भ्वा० प० अ० सेट् શબ્દ કરવો.
धन न० ગાયોરૂપ ધન, દોલત, પૈસા, દ્રવ્ય, સ્નેહપાત્ર, ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર, મુક્તા, યોગ્ય, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ લગ્નથી બીજું સ્થાન, શબ્દ
धनक पु० ધનની ઇચ્છા, તે નામે રાજા.
धनकेलि पु० કુબેર.
धनकेलिक पु० કુબેર.
धनचञ्चू स्त्री० એક જાતનું પક્ષી.
धनञ्जय पु० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ, પાંડવ અર્જુન, સાદડનું ઝાડ, વિષ્ણુ, શરીરમાં રહેલો તે નામે એક વાયુ, તે નામે નાગ.
धनद पु० કુબેર, શરીરમાં રહેલો ધનંજય વાયુ, અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
धनद त्रि० ધન આપનાર.
धनदण्ड पु० ધન લઈ કરવામાં આવતો એક દંડ-શિક્ષા.
धनदा स्त्री० તે નામે એક દેવી.
धनदाक्षी स्त्री० 'लताकरञ्ज' નામે એક વૃક્ષ.
धनदानुज पु० રાવણ-કુંભકર્ણ વગેરે.
धनदायक त्रि० ધન આપનાર.
धनदायक पु० કુબેર.
धनदायिका स्त्री० ધનદા દેવી
धनदायिन् त्रि० ધન આપનાર
धनदायिन् पु० કુબેર, અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
धनदेश्वर पु० કાશીમાં કુબેરે સ્થાપેલું એક શિવલિંગ.
धनन्ददा स्त्री० તે નામે એક બુદ્ધની શક્તિ.
धनपति पु० કુબેર, શરીરમાંનો ધનંજય વાયુ.
धनपति त्रि० ધનાધ્યક્ષ, ધનવાન, ખજાનચી.
धनपाल पु० કુબેર, તે નામે એક જૈન કવિ.
धनपाल त्रि० ધનાધ્યક્ષ, ખજાનચી, ધનનો રક્ષક.
धनपिशाचिका स्त्री० ધનની અતિશયતૃષ્ણા.
धनपिशाची स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
धनप्रयोग पु० પૈસાની ધીરધાર કરવી, વ્યાજે ધન આપવું તે
धनप्रिय त्रि० જેને ધન પ્રિય હોય તે.
धनप्रिया स्त्री० 'काकजम्बु' નામે વૃક્ષ.
धनमद पु० ધનનો મદ.
धनमद त्रि० ધનના મદવાળું.
धनमूल न० ભંડોળ, મૂડી.
धनमूल त्रि० ધનરૂપ મૂળવાળું.
धनर्च पु० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
धनवत् त्रि० ધનવાળું, ધનવાન.
धनवत् अव्य० ધનની પેઠે.
धनवती स्त्री० ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર.
धनव्यय पु० ધનનો ખર્ચ, પૈસો વાપરવો તે.
धनसनि त्रि० ધનની ઇચ્છાવાળું.
धनसम्पत्ति स्त्री० ધનની સંપત્તિ, ધનરૂપ સંપત્તિ.
धनसू पु० કાકાકૌવો પક્ષી.
धनस्थान न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ લગ્નથી બીજું સ્થાન.
धनस्य् नामधातु प० अ० सेट् ધનની ઇચ્છા કરવી.
धनस्यक त्रि० ધનની ઇચ્છા કરનાર.
धनस्यक पु० ગોખરૂ.
धनहर त्रि० વારસ, ધન હરણ કરનાર, ચોર.
धनहरी स्त्री० 'चोर' નામે એક સુગંધી પદાર્થ.
धनहारिणी स्त्री० धनहरी જુઓ.
धनहारिन् त्रि० धनहर त्रि० જુઓ.

धनहृत् त्रि० धनहर त्रि० જુઓ.
धनहृत् पु० 'चाण्डालकन्द' નામે એક વનસ્પતિ
धनादान न० ધન લેવું તે.
धनाधिकारिन् त्रि० ધનાધ્યક્ષ, કોશાધ્યક્ષ, ખજાનચી
धनाधिकृत् त्रि० ઉપરના અર્થ.
धनाधिकृत त्रि० धनाधिकारिन् જુઓ.
धनाधिगोप्तृ त्रि० धनाधिकारिन् જુઓ.
धनाधिगोप्तृ पु० કુબેર.
धनाधिप पु० કુબેર.
धनाधिप त्रि० કોશાધ્યક્ષ, ખજાનચી.
धनाधिपति त्रि० ઉપરના અર્થ.
धनाधिपति पु० કુબેર.
धनाधिपत्य न० ધનની માલીકી.
धनाध्यक्ष त्रि० धनाधिप त्रि० જુઓ.
धनाध्यक्ष पु० કુબેર.
धनापहार पु० ધન હરવું તે, ધનનો દંડ, ધન લઇ લેવું તે.
धनापहारिन् त्रि० ધન હરી લેનાર, ધનનો દંડ કરનાર.
धनाय् નામધાતુ० प० अ० सेट् ધનની ઇચ્છા કરવી.
धनायु पु० તે નામે એક રાજા.
धनार्चित त्रि० ધનવડે પૂજાયેલ, ધનવાન.
धनार्जन न० ધન મેળવવું, ધન કમાવું.
धनार्थिन् त्रि० ધનની ઇચ્છા કરનાર, ધન માગનાર.
धनाशा स्त्री० ધનની આશા, ધનનો લોભ.
धनाश्री स्त्री० તે નામે એક રાગિણી.
धनिक त्रि० ધનવાન, શેઠ.
धनिक पु० સારો વાણીયો, ધાણા, કોથમીર, ધણી, પતિ, સ્વામી, દશરૂપક નામનો ગ્રંથ કરનાર એક વિદ્વાન.
धनिका स्त्री० ધનવાનની સ્ત્રી, શેઠાણી, વહુ, તરુણ સ્ત્રી, પ્રિયંગુવૃક્ષ-કાંગ
धनिन् त्रि० ધનવાન.
धनिष्ठ त्रि० અત્યંત ધનવાન.
धनिष्ठा स्त्री० તે નામે ત્રેવીસમું નક્ષત્ર.
धनी स्त्री० જુવાન સ્ત્રી.
धनीका स्त्री० જુવાન સ્ત્રી.
धनीय् નામધાતુ प० अ० सेट् ધનની ઇચ્છા કરવી.
धनीयक न० ધાણા, કોથમીર.
धनीयस् त्रि० અત્યંત ધનવાન.
धनु पु० પ્રિયંગુ વૃક્ષ-કાંગ, ધનુષ, ધનરાશિ.
धनु त्रि० ધનુર્ધર, ધનુર્ધારી, શીઘ્ર જનાર, ઉતાવળે જનાર.
धनुःकाण्ड न० ધનુષ અને બાણ.
धनुःपट पु० એક જાતનું ઝાડ.
धनुःशाखा स्त्री० મૂર્વા વનસ્પતિ, પિયાલ વૃક્ષ.
धनुःश्रेणी स्त्री० મહેન્દ્રવારુણી, મૂર્વા.
धनुर्गुण पु० ધનુષની દોરી.
धनुर्गुणा स्त्री० 'मूर्वा' વનસ્પતિ.
धनुर्ग्रह त्रि० ધનુષ ગ્રહણ કરનાર, ધનુર્ધર.
धनुर्ग्रह पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.
धनुर्द्रुम पु० વાંસનું ઝાડ.
धनुर्धर पु० ધનુષ ધારણ કરનાર, ધનુર્ધારી, તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, વિષ્ણુ.
धनुर्धारिन् त्रि० ધનુષ ધારણ કરનાર.
धनुर्भृत त्रि० ઉપરનો અર્થ.
धनुर्मख पु० કૃષ્ણને બોલાવવા માટે કંસે કરેલો કપટયજ્ઞ
धनुर्मध्य न० ધનુષનો મધ્યભાગ.
धनुर्माला स्त्री० મૂર્વા વનસ્પતિ.
धनुर्यास पु० ધમાસો વનસ્પતિ.
धनुर्लता स्त्री० સોમલતા.
धनुर्वक्त्र पु० તે નામે કાર્તિકસ્વામીનો એક અનુચર.
धनुर्विद्या स्त्री० ધનુર્વિદ્યા.
धनुर्वृक्ष पु० વાંસનું ઝાડ, ભીલામાનું ઝાડ, પીપળાનું ઝાડ.

धनुर्वेद पु० यजुर्वेदनो उपवेद एक वेद.
धनुष पु० ते नामे एक ऋषि.
धनुपाक्ष पु० ते नामे एक ऋषि.
धनुष्कपाल पु० धनुषनो भाग.
धनुष्कर त्रि० धनुष जेना हाथमां होय ते, धनुर्धर.
धनुष्पट पु० एक जातनुं झाड.
धनुष्पाणि त्रि० धनुष्कर जुओ.
धनुष्मत् त्रि० धनुर्धारी.
धनुस् न० धनुष, धन राशि, चार हाथनुं माप.
धनुस् पु० चारोळीनुं झाड.
धनुस् त्रि० धनुर्धारी.
धनुस्तम्भ पु० वैद्यकप्रसिद्ध विकृत वायु.
धनू स्त्री० धनुष.
धनेयक न० धाणा, कोथमीर.
धनेश पु० कुबेर, लग्नथी बीजा स्थाननो पात, विष्णु.
धनेश्वर पु० उपरना अर्थ.
धनैषिन् त्रि० धननी इच्छा करनार.
धनोपचय पु० धननो संग्रह.
धन्ध न० अल्प आकार.
धन्य त्रि० धनना हितनुं, धन मेळवनारं, धन माटे वखाणवा योग्य, सुखी, कृतार्थ, भाग्यशाळी, अहोभाग्यवाळुं.
धन्य पु० विष्णु, अश्वकर्ण वृक्ष.
धन्यता स्त्री० सुखीपणुं, कृतार्थता, भाग्यशाळीपणु.
धन्यत्व न० उपरना अर्थ.
धन्यव्रत न० धन मारेनुं एक व्रत
धन्यवृक्ष पु० पीपळानुं झाड
धन्या स्त्री० आंमळी, उपमाता, दाई, धाणा, कोथमीर, पिंडारक वननी एक देवी, भाग्यशाळी स्त्री.
धन्याक पु० धाणा
धन्व सौत्र भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं
धन्व् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
धन्व न० धनुष.
धन्व पु० धन्वन्तरीनो एक पिता.
धन्वङ्ग पु० ते नामे एक वृक्ष.
धन्वचर त्रि० धनुर्धारी.
धन्वज त्रि० मारवाड देशमा थनार, निर्जळ देशमा थनार.
धन्वदुर्ग न० चोतरफ पाच योजन सुधी वेरान प्रदेशथी वींटायलो एक प्रकारनो किल्लो
धन्वन् पु० अल्प जळवाळो प्रदेश, मारवाड, धनुष, वेरान प्रदेश, आकाश.
धन्वन पु० एक जातनुं झाड.
धन्वन्तर न० चार हाथना दंडरुप माप.
धन्वन्तरि पु० समुद्रमाथी उत्पन्न थयेल एक देववैद्य, तेनामे एक कवि, दिवोदास.
धन्वन्तरिग्रस्ता स्त्री० कडु नामे वनस्पति.
धन्वन्य त्रि० अल्प जळवाळा प्रदेशमां होनार–थनार, मारवाडमा होनार–थनार.
धन्वपति पु० मरु देशनो राजा, मारवाडनो राजा.
धन्वयवास पु० मारवाड देशमां थनारो एक जवासो, एक जातनो धमासो.
धन्वयवासक पु० उपरनो अर्थ.
धन्वयास पु० धन्वयवास जुओ.
धन्वयासक पु० धन्वयवास जुओ.
धन्वसह पु० धनुर्धारी.
धन्वायन त्रि० मरु देशमां जवानुं साधन.
धन्वायिन् त्रि० धनुर्धारी.
धन्वायिन् पु० ते नामे एक रुद्रदेव.
धन्विन् त्रि० धनुर्धारी, चतुर, विद्वान.
धन्विन् पु० अर्जुन, सादडानुं झाड, धमासो वनस्पति, बोलसरीनुं झाड, विष्णु, तामस मनुनो एक पुत्र, धन राशि.
धन्वित पु० भुंड, कुक्कर.
धन्विनी स्त्री० भुंडण, कुक्करी

धम्विस्थान न० ધનુર્ધારીની ઉભા રહે-વાની રીત.
धम् सौत्र प० स० सेट् ધમવું, ફુંકવું.
धम त्रि० શબ્દ કરનાર, ફુંકનાર, ધમનાર.
धम पु० ફુંણુ, યમ, પરબ્રહ્મ, ચંદ્ર, કપૂર.
धमक त्रि० ધમનાર, ફુંકનાર.
धमधम पु० પાર્વતીના ક્રોધથી ઉત્પન્ન થયેલ તે નામે એક કુમારાનુચર.
धमधमा स्त्री० કુમારાનુચર એક માતૃકા.
धमन त्रि० ધમણથી ફુંકનાર, ધમનાર, ક્રૂર.
धमन पु० 'નલ' નામે એક ઘાસ, ફુંક-વાનું સાધન.
धमनि स्त्री० હાથના અંગુઠાના મૂળમાં જણાતી જીવની સાક્ષીરૂપ એક નાડી, હળદર, ડોક, ધમણ, ફુંકવાની નળી.
धमनिल त्रि० ધમની નાડીવાળું, ડોકવાળું, ધમણવાળું, હળદરવાળું.
धमनी स्त्री० धमनि જુઓ.
धमनील त्रि० धमनिल જુઓ.
धम्मल पु० धम्मिल्ल જુઓ.
धम्मिल पु० धम्मिल्ल જુઓ.
धम्मिल्ल पु० કેશપાશ, ગુંથેલા-ઓળેલા કેશ.
धय त्रि० ધાવનાર, ધાવણું, પાન કરનાર, પીનાર.
धया स्त्री० ધાવણી કન્યા.
धर त्रि० ધારણ કરનાર.
धर पु० પર્વત, તે નામે એક વસુ જાતિનો દેવ, કપાસનું રૂ, કૂર્મરાજ.
धरण त्रि० ધારણ કરનાર.
धरण न० ધારણ કરવું, ચોવીસ રતિનું માપ.
धरण पु० પર્વત, લોક, સ્તન, ધાન્ય, સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ, સેતુ-પુલ-પાળ, ચાર માસાનું વજન.
धरणप्रिया स्त्री० તે નામે એક જૈન શાસન દેવતા-નમિનાથ તીર્થંકરની શાસનદેવી.
धरणि स्त्री० પૃથ્વી, ભોંયતળિયું, નાડી, એક જાતનો કંદ.
धरणिकन्या स्त्री० સીતા.
धरणिकन्द पु० એક જાતનો કંદ.
धरणिकीलक पु० પર્વત.
धरणिज पु० મંગળ ગ્રહ, નરકાસુર દૈત્ય.
धरणिज त्रि० પૃથ્વીમાં ઉત્પન્ન થયેલ.
धरणिजा स्त्री० રામચન્દ્રની પત્ની સીતાદેવી.
धरणिधर पु० પર્વત, કાચબો, વિષ્ણુ, શિવ, શેષનાગ.
धरणिधृत् पु० ઉપરના અર્થ.
धरणिपुत्र पु० धरणिज पु० જુઓ.
धरणिपुत्री स्त्री० સીતા.
धरणिभृत् पु० धरणिधर જુઓ.
धरणिरुह पु० વૃક્ષ, ઝાડ.
धरणिसुत पु० મંગળ ગ્રહ, નરકાસુર.
धरणिसुता स्त्री० સીતા.
धरणी स्त्री० धरणि જુઓ.
धरणीकन्द पु० એક જાતનું કંદમૂળ.
धरणीकन्या स्त्री० સીતા.
धरणीकीलक पु० પર્વત.
धरणीज पु० धरणिज पु० જુઓ.
धरणीज त्रि० धरणीज त्रि० જુઓ.
धरणीधर पु० धरणिधर જુઓ.
धरणीधृत पु० પર્વત, વિષ્ણુ, શેષનાગ.
धरणीपुत्र पु० મંગળ ગ્રહ, નરકાસુર.
धरणीपुत्री स्त्री० સીતા.
धरणीपुर न० ચાર ખૂણાવાળું મંડળ.
धरणीप्लव पु० સમુદ્ર.
धरणीभृत् पु० પર્વત, વિષ્ણુ, શેષનાગ.
धरणीरुह पु० ઝાડ.
धरणीश पु० શિવ, વિષ્ણુ, રાજા.
धरणीश्वर पु० ઉપરના અર્થ.
धरणीसुत पु० મંગળ ગ્રહ, નરકાસુર દૈત્ય.
धरणीसुता स्त्री० રામપત્ની સીતા.
धरा स्त्री० પૃથ્વી, ગર્ભાશય, મેદ, ચરબી, નાડી, ધૈર્ય, શબ્દ વગેરેની ધરા.

धराकदम्ब पु० धाराकदम्ब जुओ.
धराकन्या स्त्री० सीता.
धराङ्कुर पु० वायुકળ-શીકર.
धरात्मज पु० मंगળ ग्रह, नरकासुर.
धरात्मजा स्त्री० सीता.
धरादेव पु० राजा.
धराधर पु० पर्वत, विष्णु, शेषनाग
धराधिनाथ पु० राजा.
धराधिप पु० राजा
धराधिपति पु० राजा.
धराधीश पु० राजा.
धराधीश्वर पु० राजा.
धरानाथ पु० राजा.
धराभर पु० ब्राह्मण.
धराशय त्रि० भोंय उपर सुनार.
धराशायिन् त्रि० उपरनो अर्थ.
धरासुर पु० ब्राह्मण.
धरास्वामिन् पु० राजा.
धरित्री स्त्री० पृथ्वी.
धरित्रीदेव पु० ब्राह्मण.
धरित्रीनाथ पु० राजा.
धरित्रीप पु० राजा.
धरित्रीपति पु० राजा.
धरित्रीपरमेश्वर पु० चक्रवर्ती राजा.
धरित्रीश पु० राजा.
धरित्रीश्वर पु० राजा
धरित्रीसुर पु० ब्राह्मण
धरित्रीस्वामिन् पु० राजा.
धरिमन पु० तुलापरिमाणु, त्राजवी, आकार, डोળ.
धरिममेय त्रि० तुलापरिमाणुथी वजन करवा योग्य.
धरीमन् पु० भारशुन वेदिરૂપ स्थान.
धरीमन् त्रि० धारणु करनार.
धरुण त्रि० धारणु करनार, संगत, मान्य.
धरुण न० पाणी.
धरुण्ठ पु० अग्नि, चित्रानु झाड, ओकनीम, आदित्य, ब्रह्मा, स्वर्ग, विचार, भावना.
धर्णसि पु० બળ.
धर्णसि त्रि० धारणु करनार, धारणु करवा योग्य.
धर्णि त्रि० धारणु करनार
धर्तव्य त्रि० धारणु करवा योग्य.
धर्तूर पु० धंतुरो
धर्तृ त्रि० धारणु करनार.
धर्त्र न० घर, यज्ञ, धर्म.
धर्त्र त्रि० धारणु करनार.
धर्म पु० धर्म, फरज, धनुષ, यम, सोमपान करनार, पंदरमा जैन तीर्थंकर, सत्संग, आत्मा, जीव, न्याय, स्वभाव, आचार, यज्ञ, अहिंसा, छंदःशास्त्रप्रसिद्ध ओक प्रस्तार, ज्योतिषप्रसिद्ध भाग्य स्थान, आधेय-स्वर्ृत्ति पदार्थ, उपमा, सदाचारी पुरुष, शिवनो ओक नंदि, ययाति राजानो ओक पुत्र.
धर्म पु० न० उपनिषद्.
धर्मकर्मन् न० धर्म माटे कर्म-धर्मप्रतिपादक कोई कर्म.
धर्मकथा स्त्री० धर्मनी कथा
धर्मकथादरिद्र पु० कलियुगनो मनुष्य.
धर्मकलश पु० धर्मघट जुओ.
धर्मकाम पु० धर्मनी इच्छा राखनार, कर्तव्य बुद्धिथी धर्म करनार.
धर्मकाय न० बुद्धदेव.
धर्मकार्य पु० धर्मकर्मन् जुओ.
धर्मकील पु० राजशासन, ब्रह्मशासन
धर्मकीलक पु० उपरना अर्थ.
धर्मकुम्भ पु० धर्मघट जुओ.
धर्मकृत् त्रि० धर्मशासननुं काम करनार, धर्म करनार.
धर्मकृत् पु० विष्णु
धर्मकृत्य न० धर्मकर्मन् जुओ.

धर्मकेतु पु० બુદ્ધ દેવ, કાશ્યપવંશી સુકેતુ રાજાનો એક પુત્ર, ધર્મનું ચિન્હ.
धर्मकेतु त्रि० ધર્મઢોંગી, પાખંડી.
धर्मकोष पु० ધર્મરૂપ ખજાનો, ધર્મરૂપ રક્ષણ કરવા યોગ્ય વસ્તુ, ધર્મનો સમૂહ.
धर्मक्रिया स्त्री० धर्मकर्मन् જુઓ.
धर्मक्षेत्र न० ધર્મ પ્રાપ્ત કરવાનું ક્ષેત્ર ભારતવર્ષ, ધર્મને ઉત્પન્ન કરનાર અને વધારનાર હરકોઇ સ્થાન.
धर्मगुप् त्रि० ધર્મનું રક્ષણ કરનાર.
धर्मगुप् पु० વિષ્ણુ.
धर्मग्रहण न० ધર્મ ગ્રહણ કરવો, ધર્મ સ્વીકારવો.
धर्मघट पु० સૌર વૈશાખ મહિનામાં ધર્મનિમિત્તે અપાતો ચંદન-જળ-ભોજન-પદાર્થયુક્ત એક કળશ.
धर्मघ्न त्रि० ધર્મનો નાશ કરનાર.
धर्मघ्न पु० બેહડાનું ઝાડ.
धर्मचक्र न० ધર્મનો સમૂહ, જૈન તીર્થંકરોનો દેવકૃત એક અતિશય.
धर्मचक्र पु० બુદ્ધદેવ, જીનદેવ.
धर्मचक्रधर पु० જિનદેવ.
धर्मचक्रधर त्रि० ધર્મસમૂહ ધારણ કરનાર.
धर्मचक्रधारिन् त्रि० ઉપરનો અર્થ.
धर्मचक्रधारिन् पु० જિનદેવ.
धर्मचक्रभृत् पु० અર્હત્-જિનદેવ.
धर्मचक्रभृत् त्रि०ધર્મસમૂહને ધારણ કરનાર.
धर्मचारिन् त्रि० ધર્માચરણ કરનાર, ધર્મ કરનાર.
धर्मचारिणी स्त्री० પત્ની, ભાર્યા.
धर्मचिन्तन न० ધર્મનું ચિંતન-વિચાર
धर्मचिन्ता स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
धर्मज पु० અગ્નિ પુત્ર, ધર્મપુત્ર-યુધિષ્ઠિર, તે નામે એક બૌદ્ધ.
धर्मज पु० द्वित्व० નર અને નારાયણ
धर्मज त्रि० ધર્મથી ઉત્પન્ન થનાર સુખ વગેરે.
धर्मज न० એક પ્રકારનું દિવ્ય
धर्मजन्मन् पु० યુધિષ્ઠિર, ધર્મરાજ પુત્ર.
धर्मजन्मन् त्रि० ધર્મથી ઉત્પન્ન થનાર સુખ વગેરે
धर्मजन्य त्रि० ઉપરનો અર્થ.
धर्मजिज्ञासा स्त्री० ધર્મ જાણવાની ઇચ્છા.
धर्मजिज्ञासु त्रि० ધર્મ જાણવા ઇચ્છનાર.
धर्मजीवन पु० યજ્ઞયાગાદિ ધર્મ બીજા પાસે કરાવી તે ઉપર આજીવિકા ચલાવનાર બ્રાહ્મણ.
धर्मजीवन त्रि० ધર્મરૂપ જીવનવાળું-ધર્મિષ્ઠ
धर्मजीवन न० ધર્મરૂપ જીવન.
धर्मज्ञ त्रि० ધર્મ જાણનાર.
धर्मज्ञान न० ધર્મનું જ્ઞાન.
धर्मण पु० એક જાતનું ઝાડ.
धर्मतस् अव्य० ધર્મથી.
धर्मता स्त्री० ધર્મપણું.
धर्मतीर्थ न० તે નામે એક તીર્થ.
धर्मत्व न० ધર્મપણું.
धर्मद त्रि० ધર્મદાતા ગુરૂ વગેરે, ધર્મ આપનાર, પોતાનું ધર્મફળ બીજાને આપનાર
धर्मद पु० કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર
धर्मदान न० સુપાત્ર દાન, ધર્મ માટે દાન, ધર્મનું દાન.
धर्मदार पु० ब० ધર્માર્થે સ્ત્રી-ધર્મપત્ની.
धर्मदीपिका स्त्री० બૌદ્ધપ્રસિદ્ધ ગ્રંથ વિશેષ
धर्मदुघा स्त्री० ધર્મદાન સ્થાન, અગ્નિહોત્રિક
धर्मदेश पु० ધર્મસાધન પ્રદેશ, ધર્મયુક્ત દેશ, તે નામે એક તીર્થ.
धर्मदेशना स्त्री० ધર્મનો ઉપદેશ
धर्मद्रवी स्त्री० ગંગા નદી.
धर्मद्रोहिन् त्रि० ધર્મનો દ્રોહ કરનાર
धर्मद्रोहिन् पु० રાક્ષસ
धर्मधातु पु० બુદ્ધ દેવ.

धर्मध्वज पु० धर्मनुं चिन्ह, धर्मनी ध्वजा.
धर्मध्वजिन त्रि० धर्मढोंगी पाखंडी.
धर्मन् पु० धर्म, पुण्य
धर्मन् त्रि० धारण करनार.
धर्मनन्दन पु० युधिष्ठिर, औरस पुत्र
धर्मनाभ पु० विष्णु
धर्मनिबन्धन पु० धर्मनुं प्रतिपादन करनार ग्रंथ.
धर्मनेत्र पु० यदुवंशी हैहयनो पुत्र एक राजा, पुरुवंशी एक राजा
धर्मनेत्र न० धर्मरूप नेत्र-धर्मदृष्टि
धर्मनेत्र त्रि० धर्मरूप नेत्रवाळुं
धर्मनैपुण्य न० धर्ममां कुशळता.
धर्मनैपुण्यकाम त्रि० धर्ममां कुशळता इच्छनार धर्मनी अतिशयता इच्छनार
धर्मपट्टन न० ते नामे एक देश, ते नामे एक शहेर, श्रावन्ती नगरी, मरी.
धर्मपत्तन न० उपरना अर्थ.
धर्मपति पु० वरुण देव.
धर्मपत्ति त्रि० धर्मशील, धर्मनिष्ठ
धर्मपत्नी स्त्री० निर्दोष पत्नी, भार्या, परिणीत स्त्री, पतिव्रता स्त्री
धर्मपत्नी स्त्री० व० धर्मदेवनी पत्नीओ.
धर्मपत्र न० उंबरानुं झाड
धर्मपर त्रि० धर्ममां परायण, धर्मतत्पर.
धर्मपरायण त्रि० उपरना अर्थ.
धर्मपरिणाम पु० योगशास्त्रप्रसिद्ध एक चित्तवृत्ति.
धर्मपाठक पु० धर्मशास्त्र भणनार.
धर्मपाल त्रि० धर्मनुं रक्षण करनार
धर्मपाल पु० वर्णाश्रम धर्मनुं रक्षण करनार दंड-शिक्षा.
धर्मपालक पु० उपरनो अर्थ
धर्मपालक त्रि० धर्मपाल त्रि० जुओ.
धर्मपुत्र पु० युधिष्ठिर, नर, नारायण, औरस पुत्र
धर्मप्रधान त्रि० धर्म परायण, धर्माचरण करवामां श्रेष्ठ.
धर्मप्रवक्तृ त्रि० धर्मनुं प्रवचन करनार.
धर्मप्रवचन न० धर्मनुं व्याख्यान, धर्म कहेवो ते.
धर्मप्रवचन पु० शाक्य मुनि.
धर्मप्रस्थ पु० ते नामे एक तीर्थ.
धर्मवाणिजिक त्रि० धर्मनो वेपार करनार, धर्मनेज धधारूपे करनार.
धर्मभगिनी स्त्री० धर्मबहेन, गुरुकन्या.
धर्मभाणक त्रि० महाभारत वगेरे पुराणो वेचनार.
धर्मभिक्षुक त्रि धर्म माटे भिक्षा मागनार.
धर्मभृत त्रि० धर्म करनार, धर्मनुं रक्षण करनार
धर्मभ्रातृ पु० गुरुभाइ, गुरुपुत्र, एक धर्मवाळा, समानधर्मी.
धर्ममूल न० धर्मनुं आदिकरण, धर्मनुं मूळ.
धर्ममेघ पु० योगशास्त्रप्रसिद्ध एक समाधि असंप्रज्ञात समाधि
धर्मयु त्रि० धर्मनिष्ठ, धार्मिष्ठ
धर्मयुग न० सत्य युग
धर्मयुज् न० न्यायपूर्वक मेळवेलुं धन वगेरे.
धर्मयूप पु० विष्णु.
धर्मरत्न न० ते नामे एक धर्मशास्त्रग्रंथ.
धर्मरथ पु० सगर राजानो एक पुत्र, दिविरथ राजानो एक पुत्र.
धर्मराज् पु० यम, प्रजापति.
धर्मराज पु० यम, बुद्ध देव, युधिष्ठिर
धर्मलक्षण न० धर्मनुं लक्षण, धर्म दर्शावनार वेदादि.
धर्मवत् त्रि० धर्मवाळुं, धार्मिष्ठ.
धर्मवत् अव्य० धर्मनी पेठे
धर्मवर्मन त्रि० धर्मनु रक्षण करनार, धर्मरूप बख्तर धारण करनार.
धर्मवर्मन न० धर्मनुं रक्षण, धर्मरूप बख्तर
धर्मवाणिजिक त्रि० धर्मवाणिजिक जुओ.

धर्मास्तिकाय पुं० જૈનમતપ્રસિદ્ધ પદાર્થ
धर्मिक त्रि० ધર્મવાળું, ધાર્મિક.
धर्मिणी स्त्री० ભાર્યા, પત્ની.
धर्मिता स्त्री० ધર્મવાળાપણું.
धर्मित्व न० ઉપરનો અર્થ.
धर्मिन त्रि० ધર્મવાળું, ધાર્મિક.
धर्मिन पुं० વિષ્ણુ.
धर्मिष्ट त्रि० અતિશય ધાર્મિક
धर्मिष्ठ पुं० વિષ્ણુ.
धर्मीपुत्र पुं० નટ, નાટકીયો.
धर्मीयस् त्रि० અત્યંત ધાર્મિક.
धर्मेन्द्र पुं० ધર્મરાજા–યમ.
धर्मेयु पुं० પુરૂવંશી રૌદ્રાશ્વ રાજાનો પુત્ર
धर्मेश पुं० ધર્મરાજા–યમ
धर्मेश्वर पुं० ઉપરનો અર્થ.
धर्मोत्तर त्रि० ધર્મપ્રધાન–ધર્મ જેમાં મુખ્ય હોય તે.
धर्मोपदेश पुं० ધર્મશાસ્ત્ર, ધર્મનો ઉપદેશ
धर्मोपदेशक त्रि० ધર્મોપદેશ કરનાર.
धर्मोपदेशक पुं० ધર્માચાર્ય, ધર્મગુરૂ.
धर्मोपध त्रि० ધર્મઢોંગી, પાખંડી.
धर्मोपेत त्रि० ધર્મવાળું.
धर्म्य त्रि० ધર્મવાળું, ધર્મથી પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય.
धर्म्यविवाह पुं० ધર્મયુક્ત વિવાહ–બ્રાહ્મ–દૈવ–પ્રાજાપત્ય–આર્ષ–ગાંધર્વ–એ પાંચ.
धर्ष पुं० તિરસ્કાર, ઘસવું, પ્રગલ્ભતા, બડાઇ, ગર્વ, ક્રોધ, શક્તિબંધન, સમૂહ, હિંસા, મૈથુન.
धर्षक त्रि० પરાભવ કરનાર, બડાઈખોર, અભિમાની, ઘસનાર, સહન નહિ કરનાર, મૈથુન કરનાર.
धर्षक पुं० નટ, નાટકીયો.
धर्षकारिणी स्त्री० વ્યભિચારિણી સ્ત્રી, અસતી
धर्षकारिन् त्रि० પરાભવ કરનાર, બડાઇખોર, વ્યભિચારી.
धर्षण न० પરાભવ, સહન નહિ કરવું, धर्ष જુઓ.
धर्षण त्रि० પરાભવ કરનાર, નિરસ્કાર કરનાર, સહન નહિ કરનાર, બડાઈખોર.
धर्षण पुं० શિવ.
धर्षणा स्त्री० નિરસ્કાર, પરાભવ, અપમાન.
धर्षणि स्त्री० વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.
धर्षणी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
धर्षित त्रि० તિરસ્કાર કરેલ, પરાભવ કરેલ, અપમાન કરેલ, ઘસેલ.
धर्षित न० અસહન, મૈથુન, પરાભવ, તિરસ્કાર, અપમાન.
धर्षिता स्त्री० વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.
धर्षिन् त्रि० धर्षक त्रि० જુઓ.
धलण्ड पुं० તે નામે એક વૃક્ષ.
धलण्डक पुं० ઉપરનો અર્થ.
धव त्रि० ધ્રુણાવનાર, કંપાવનાર, ધૂર્ત, ઠગ.
धव पुं० ધણી, પતિ, નર, પુરૂષ, ધ્રુણાવવું, કંપાવવું, ધાવડીનું ઝાડ.
धवनि स्त्री० અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
धवल पुं० સિંદૂર, આંખલો, ધોળો-રંગ, ધાવડીનું ઝાડ, તે નામે એક રાગ, એક જાતનું પક્ષી, ચોક, ખડી, શંખ, બગલો.
धवल त्रि० ધોળું, સફેત, નિર્મળ, સ્વચ્છ.
धवल न० ધોળાં મરી, તે નામે છંદ.
धवलगिरि पुं० ને નામે એક પર્વત.
धवलता स्त्री० ધોળાશ.
धवलत्व न० ધોળાશ.
धवलपक्ष पुं० હંસપક્ષી, અજવાળીયું, શુદ.
धवलपक्षी स्त्री० હંસલી.
धवलपट्टिनी स्त्री० ધોળીપાડલ–વનસ્પતિ.
धवलमृत्तिका स्त्री० ચાક, ખડી.
धवलयावनाल पुं० શ્વેત યાવનાલ.
धवलशारिवा स्त्री० ધોળી ઉપલસરી વનસ્પતિ.
धवला स्त्री० ધોળી સ્ત્રી, ચીનાઈ કપૂર.

धवलित त्रि० ધોળું થયેલ
धवलिमन् पु० ધોળાશ, ધોળાપણું.
धवली स्त्री० ધોળી ગાય
धवलीकरण न० ધોળું કરવું.
धवलीकृत त्रि० ધોળું કરેલ.
धवलीभवन न० ધોળું થવું
धवलीभूत त्रि० ધોળું થયેલ.
धवलोत्पल न० ધોળું કમળ-પોયણું.
धवाणक पु० વાયુ
धवित्र न० મૃગના ચામડાનો વીંઝણો-પંખો
धस् त्रि० ધારણ કરનાર
धस् पु० બ્રહ્મા, બૃહસ્પતિ.
धा जुहो० उभ० स० अनिट् ધારણ કરવું, પોષણ કરવું, अति+અત્યંત ધારણ કરવું, अधि+અધિક ધારણ કરવું. अनु+પાછળ ધારણ કરવું. अन्तर्+અદૃશ્ય થવું, ઢાંકવું, अपि+ઢાંકવું, अभि+કહેવું, प्रति+अभि+ ઉત્તર આપવો, अव-ધ્યાન આપવું, સાવધાન થવું, वि+अव+ઢાંકવું, વચ્ચે થવું, आ+મૂકવું, સ્થાપવું अति+आ+મર્યાદા ઓળંગીને ધારણ, અનિષ્ટાચરણ કરવું, अनु+आ+પાછળ મૂકવું, अभि+आ+સામે સ્થાપવું, સામે મૂકવું, उप+आ+ધર્મચિંતા કરવી, निर्+आ+નિરાકરણ કરવું, દૂર કરવું. परि+आ+ચોતરફ સ્થાપવું, वि+आ+ વિશેષ પીડા થવી, सम्+आ+સમાધાન કરવું, आविस्+પ્રકટ થવું. उप+સમીપ સ્થાપવું, तिरस्+અંતર્ધાન થવું, અદૃશ્ય થવું, नि+મૂકવું, સ્થાપવું, प्रति+नि+મનને એકાગ્ર કરવું, प्रतिनि+સમાનરૂપે કરવું, પ્રતિનિધિ કરવો, सम्+नि+સારી રીતે મૂકવું, परि+વીંટવું, ઢાંકવું, પહેરવું, वि+ परि+ચોતરફથી ઢાંકવું, વીંટવું, पुरस्+ આગળ મૂકવું આગળ થવું, प्र+અત્યંત ધારણ કરવું, प्रति+ફેંકવું, નાખવું, वि+ કરવું, अनु+वि+પાછું કરવું, સમાનરૂપે કરવું, प्रति+वि+વિરુદ્ધ આચરણ કરવું, श्रद्+આદર કરવો, વિશ્વાસ કરવો, सम्+ સારી રીતે વિધિપૂર્વક કરવું, યોજના કરવી, પ્રતિજ્ઞા કરવી, अभि+सम्+છેતરવું, अनु+सम्+અનુસંધાન કરવું, अभिसम्+ ઇચ્છવું, प्रति+सम्+સામે સાધવું-તાકવું
धाक त्रि० ધારણ કરનાર, પોષણ કરનાર.
धाक पु० બ્રહ્મા, બળદ, આહાર, અન્ન, સ્તંભ-થાંભલો.
धाटी स्त्री० શત્રુની સામે જવું, ધાડ.
धाणक पु० એક પ્રકારનું માપ-વજન.
धातक पु० પુષ્કર દ્વીપના રાજા વીતિહોત્રનો એક પુત્ર, તે નામે એક તીર્થ.
धातकी स्त्री० ધાવડીનું ઝાડ.
धातक्यादिलेह पु० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ચાટણ.
धातक्याद्यवलेह पु० ઉપરનો અર્થ.
धातु पु० પરમાત્મા, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ ક્રિયાપદ, આકાશ વગેરે પાંચ મહાભૂત, ઇન્દ્રિયો, શબ્દ વગેરે પાંચ ભૂતગુણો, શરીરમાં રહેલ રસ-લોહી-માંસ-મેદ-હાડકાં-મજ્જા-વીર્ય-એ ધાતુઓ, વાત-પિત્ત-કફ-એ ધાતુ, સુવર્ણ વગેરે ધાતુઓ, મણસીલ, લોક, વસ્તુ, ચીજ, આત્મા, જીવાત્મા, પ્રકાર.
धातु त्रि० ધારણ કરનાર.
धातुक न० શિલાજીત.
धातुकासीस न० હીરાકસી.
धातुकुशल त्रि० ધાતુને મારવા-ગાળવામાં કુશળ.
धातुकुशल पु० તે નામે એક દેશ
धातुक्षय पु० ઉધરસનો રોગ.
धातुघ्न त्रि० ધાતુને મારનાર-ગાળનાર.
धातुघ्न न० કાંજીક.
धातुता स्त्री० ધાતુપણું.
धातुत्व न० ધાતુપણું.
धातुद्रावक पु० સાજીખાર.

धातुनाशन त्रि० सोनुं वगेरे धातुने मारनार.
धातुनाशन न० कांजी
धातुप पु० शरीरमां रहेल रस धातु
धातुपाठ पु० व्याकरणप्रसिद्ध धातुपाठ-ग्रंथ.
धातुपारायण पु० धातुप्रतिपादक ग्रंथ
धातुपुष्पिका स्त्री० धावडीनुं झाड.
धातुपुष्पी स्त्री० उपरनो अर्थ.
धातुभृत् पु० पर्वत
धातुभृत् त्रि० धातु धारण करनार
धातुमत् त्रि० धातुवाळुं
धातुमत्ता स्त्री० धातुवाळापणुं.
धातुमत्त्व न० उपरनो अर्थ.
धातुमल पु० शरीरनी रस वगेरे धातुना पाकथी उत्पन्न थनार वाळ वगेरे मेल.
धातुमाक्षिक न० माक्षिक उपधातु.
धातुमारिणी स्त्री० साजीखार.
धातुराजक न० वीर्य, पारो.
धातुवल्लभ न० टंकणखार.
धातुवादिन् त्रि० औषधि वगेरेना प्रयोगथी सोनुं-रूपुं बनावनार.
धातुविद् न० सीसुं.
धातुवैरिन् पु० गंधक.
धातुशेखर न० हीराकसी.
धातुहन् पु० गंधक.
धातूपल पु० चाक, खडी.
धातृ त्रि० धारण करनार, पोषण करनार.
धातृ पु० ब्रह्मा, विष्णु, आत्मा, एक वायु, एक आदित्य, ब्रह्मानो एक पुत्र, सप्तर्षि.
धातृपुत्र पु० सनत्कुमार.
धातृपुष्पिका स्त्री० धावडीनुं झाड.
धातृपुष्पी स्त्री० धावडीनु झाड.
धातृभ न० रोहिणी नक्षत्र
धात्र न० पात्र, वासण.
धात्र त्रि० ब्रह्मा के आदित्य जेनो देव होय ते-पुरोडाश वगेरे.
धात्रिका स्त्री० आंबळानुं झाड.
धात्री स्त्री० धाव माता, मा, आंबळानुं झाड.
धात्रीपत्र न० तालीसपत्र, आंबळीनुं पांदडुं.
धात्रीपुत्र पु० धाव मातानो पुत्र.
धात्रीफल न० आंबळुं.
धात्रेयिका स्त्री० धाव माता, धावमातानी छोकरी
धात्रेयी स्त्री० उपरना अर्थ.
धात्र्यरिष्ट पु० वैद्यकप्रसिद्ध आंबळानुं अरिष्ट औषध
धान न० धारण करवुं, पोषवुं.
धानक न० धाणा, कोथमीर.
धानक पु० एक प्रकारनुं माप.
धाना स्त्री० ब० शेकेला जव.
धाना स्त्री० धाणा, कोथमीर. नवो अंकुरो, साथवो.
धानाका स्त्री० बहु० शेकेला जव
धानाचूर्ण न० साथवो.
धानिका स्त्री० नीचेनो शब्द जुओ
धानी स्त्री० आधार, पीलुनुं झाड.
धानुर्दण्डिक पु० धनुष उपर जीवनार, धनुष जेनुं हथियार होय ते.
धानुष्क पु० उपरना अर्थ.
धानुष्का स्त्री० अधाडो वनस्पति.
धानुष्य न० वासनुं झाड.
धानेय न० धाणा, कोथमीर.
धानेयक न० उपरनो अर्थ.
धान्धा स्त्री० एलची.
धान्य न० अनाज, धान्य, कोनरावाळुं अनाज, धाणा, कोथमीर. चार तलभार वजन
धान्यक न० धाणा, कोथमीर.
धान्यकल्क न० धान्यनो कल्क
धान्यकोष्ठक न० अनाजनो कोठार, अनाज भरवानुं कोई पात्र.
धान्यगिरि पु० दानार्थे कल्पेल धान्यनो पर्वत

धान्यचमस पु० पडिआ.
धान्यत्वच् स्त्री० अनाजनुं फोतरुं.
धान्यधेनु स्त्री० दानार्थे धान्यकल्पित गाय.
धान्यपञ्चक न० पांच प्रकारनां धान्य.
धान्यपर्वत पु० दानार्थे कल्पेल धान्यनो पर्वत.
धान्यबीज न० धाणा, कोथमीर.
धान्यभक्षक त्रि० अनाज खानार.
धान्यमाय पु० धान्य मापनाराना छोकरो
धान्यमातृ त्रि० धान्य मापनार
धान्यमाय त्रि० धान्य मापनार, धान्य वेचनार.
धान्यराज पु० जव
धान्यवत् त्रि० धान्यवाळुं
धान्यवत् अव्य० धान्यनी पेठे.
धान्यवीर पु० धान्यनो ढगलो
धान्यवर्द्धन न० धान्यनुं व्याज. एक प्रकारनु व्याज.
धान्यवीर पु० अडद.
धान्यशीर्षक न० धान्यनी मांजर.
धान्यशैल पु० दानार्थे कल्पेल धान्यनो पर्वत.
धान्यश्रेष्ठ पु० एक जातना ऊंचा चोखा.
धान्यसार पु० धान्यनो सार, अडद
धान्या स्त्री० धाणा, कोथमीर.
धान्याक न० धाणा, कोथमीर.
धान्याकृत् त्रि० खेडुत.
धान्याचल पु० दानार्थे कल्पेल धान्यनो पर्वत.
धान्याम्र न० वैद्यकप्रसिद्ध अभ्रक मारवामा उपयोगी मोडवेल धान्य-काञ्जी.
धान्याम्ल न० उपरनो अर्थ.
धान्यायन पु० धान्य नामना ऋषिनो गोत्रज.
धान्यारि पु० धान्यनो शत्रु, उंदर.
धान्यार्थ पु० धान्यनुं प्रयोजन,धान्यरूप धन
धान्यार्थिन् त्रि० धान्यरूप धनवाळुं.
धान्यास्थि न० धान्यनुं फोतरुं.
धान्योत्तम पु० चोखा.
धान्योत्तमा स्त्री० डांगेर.
धान्व त्रि० धन्व-मरु देशमां उत्पन्न थनार.
धान्वन त्रि० उपरनो अर्थ.
धान्वन्तर त्रि०धन्वंतरी संबंधी,धन्वंतरीनुं.
धान्वन्तर्य त्रि० धन्वन्तरि जेना देव होय ते हविष वगेरे.
धाम पु० ते नामे एक देवगण.
धामक पु० एक मासा बरोबर वजन.
धामकेशिन् पु० सूर्य, आकडानुं झाड.
धामच्छद् त्रि० ओछाने पूर्ण करनार अने वधारे होय तेने समान करनार.
धामन् न० घर, शरीर, तेज, कांति, प्रभाव, किरण, स्थान, जन्म, परमेश्वर, धन, श्रेष्ठपणुं, स्वभाव.
धामनिका स्त्री० धमण.
धामनिधि पु० सूर्य, आकडानुं झाड.
धामनिधि त्रि० तेजनो भंडार.
धामनी स्त्री० धमण.
धामभाज् पु० यज्ञस्थानमां प्राप्त थनार देव.
धामवत् त्रि० तेजस्वी, शरीरधारी,धनवान, पराक्रमी, घरवाळुं.
धामशस् अव्य० स्थाने स्थाने, ठेक ठेकाणे, घेरघेर, शरीरे शरीरे.
धामार्गव पु० अघाडो वनस्पति, पीतघोषा वनस्पति.
धाय त्रि० धारण करनार.
धायस् त्रि० धारण करनार.
धायस न० पीवुं, पान करवुं.
धायु त्रि० धारण करनार.
धाय्य पु० पुरोहित, गोर.
धाय्य त्रि० 'धाय्या' नामनी ऋचामा होनार-थनार.
धाय्या स्त्री० सामधेनी ऋचा.

धार न० वरसादनुं पाणी, એક જાતનો પ-
ત્થર, કરજ, જળધારાની વૃષ્ટિ.
धार પુ૦ તરવાર વગેરેની ધાર, ગંભીર.
धार ત્રિ૦ ધારણ કરનાર.
धारक ત્રિ૦ ધારણ કરનાર,કરજનો દેવાદાર
धारक પુ૦ કળશ, લોટો.
धारका સ્ત્રી૦ સ્ત્રીની યોનિ
धारण ન૦ ધરવુ, ધારણ કરવુ, ગ્રહણ કરવુ,
વિચારવુ.
धारण ત્રિ૦ ધારણ કરનાર, કરજદાર.
धारणक ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ
धारणा સ્ત્રી૦ એક પ્રકારની બુદ્ધિ, તે નામે
એક યોગાગ,રાજાઓની ન્યાયમાર્ગે સ્થિતિ.
धारणामय ત્રિ૦ ધારણા-યોગાભ્યાસ કર-
વામાં આસક્ત.
धारणी સ્ત્રી૦ સ્થિરતા, નાડી, પંક્તિ, બૌ-
દ્ધોનો એક મંત્ર
धारणीय ત્રિ૦ ધારણ કરવા યોગ્ય
धारणीय પુ૦ તે નામે એક કંદ.
धारणीयन्त्र ન૦ તે નામે એક યંત્ર-
જંતર.
धारय ત્રિ૦ ધારણ કરનાર.
धारयत् ત્રિ૦ ધારણ કરતુ, પોષણ કરતુ.
धारयितृ ત્રિ૦ ધારણ કરનાર, પોષણ ક-
રનાર.
धारयित्री સ્ત્રી૦ પૃથ્વી, ધારણ કરનારી.
પોષણ કરનારી.
धारयिष्णु ત્રિ૦ધારણ કરવાના સ્વભાવવાળું.
धारयिष्णुता સ્ત્રી૦ ધારણશીલપણું.
धारयिष्णुत्व ન૦ ઉપરનો અર્થ.
धारयु ત્રિ૦ ધારાવાળું.
धारयाक ત્રિ૦ સ્તોત્ર ધારણ કરનાર, ઋ
ત્વિજ વગેરે.
धारा સ્ત્રી૦ ઘોડાઓની એક પ્રકારની ગતિ
સૈન્યનો અગ્ર વિભાગ, સંતતિ, પરંપરા,
ધાર, તરવાર વગેરેની ધાર, યશ, અતિ-
વૃષ્ટિ, સમૂહ, અત્યંત શાન્ત, ઉત્કર્ષ,
ચઢતી રથનું પૈડું, દક્ષિણમા આવેલી
એક નગરી, જનપ્રવાદ, વાણી,નદી ન્યાય
धाराकदम्ब પુ૦ વર્ષાઋતુમા જેને ફૂલ
આવે છે તે એક કદંબનુ ઝાડ.
धारागृह ન૦ ફુવારાવાળું ઘર.
धाराङ्कुर પુ૦ જળકણ, કરો.
धाराङ्ग પુ૦ તરવાર, તે નામે એક તીર્થ
धाराट પુ૦ ચાતક પક્ષી, ઘોડો, મેઘ
धाराटी સ્ત્રી૦ ઘોડી, ચાતક પક્ષિણી.
धाराधर પુ૦ મેઘ, તરવાર
धाराध्वनि પુ૦ પાણીની ધારનો અવાજ,
તરવારની ધારનો અવાજ.
धारापात પુ૦ પાણીની ધારનું પડવું, ત-
રવારની ધારનું પડવુ.
धारापूप ન૦ એક જાતનો માલપુડો
धाराफल પુ૦ મીંઢળનું ઝાડ.
धारायन्त्र ન૦ ફુવારો.
धाराल ત્રિ૦ ધારવાળું.
धारावत् ત્રિ૦ ધારવાળું.
धारावत् અવ્ય૦ ધારની પેરે.
धारावनि સ્ત્રી૦ વાયુ.
धारावर પુ૦ મેઘ.
धारावर्ष પુ૦ ધારાબંધ વરસાદ, અવિચ્છિન્ન
વૃષ્ટિ.
धारावाहिक ત્રિ૦ ધારાપૂર્વક વહેતું. ધારવી
પડતુ.
धारावाहिन् ત્રિ૦ ઉપરના અર્થ.
धाराविष પુ૦ તરવાર
धारासम्पात પુ૦ મહાન વૃષ્ટિ,અવિચ્છિન્ન
ધારાએ વરસાદ.
धारासार પુ૦ ઉપરના અર્થ.
धारास्नुही સ્ત્રી૦ ત્રણ ધારવાળો થોર
धारिका સ્ત્રી૦ ઘડી નામે કાળ-છ ક્ષણની
એક ઘડી.
धारिणी સ્ત્રી૦ પૃથ્વી, શીમળાનું ઝાડ, અ-

દારમા જૈન તીર્થંકર અરનાથની શાસન-અધિષ્ઠાત્રી દેવી.
धारित त्रि० ધારણ કરેલ, ધરેલ.
धारित न० ઘોડાની એક ગતિ
धारितक न० ઉપરનો અર્થ.
धारिन् पु० ધારવાળું, પીલુનું ઝાડ, ધારણ કરનાર, કર્જદાર, દેવાદાર.
धारु त्रि० પીનાર, પીવાના સ્વભાવવાળું.
धारेश्वरी स्त्री० ધારા નગરીમા રહેલી દેવી.
धारोष्ण न० તુરત દોહેલું દૂધ, શેડમાથી તુરતજ કાઢેલું દૂધ-શેડકડું દૂધ
धार्तराष्ट्र पु० ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર દુર્યોધન વગેરે.
धार्तराष्ट्री स्त्री० ધૃતરાષ્ટ્રની પુત્રી-દુઃશલા.
धार्तराष्ट्र पु० धार्तराष्ट्र જુઓ, ધૃતરાષ્ટ્ર સર્પનો વંશજ નાગ, કાળા પગ ને કાળી ચાચવાળો હંસ.
धार्तराष्ट्रपदी स्त्री० 'हंसपदी' નામે વેલો.
धार्तराष्ट्री स्त्री० धार्तराष्ट्री જુઓ.
धार्त्रेय पु० ધૃતા નામની સ્ત્રીનો પુત્ર.
धार्म त्रि० ધર્મસંબંધી, ધર્મમય, અત્યંત ધર્મિષ્ઠ.
धार्मपत त्रि० ધર્મપતિનું, ધર્મપતિ સંબંધી.
धार्मपत पु० ધર્મપતિનો પુત્ર.
धार्मपत्तन त्रि० ધર્મપત્તન-શહેરમા હોનાર-થનાર.
धार्मपत्तन न० એક જાતનો સુગંધી પદાર્થ.
धार्मिक त्रि० ધર્મશીલ, ધર્મનિષ્ઠ, ધર્મસેવનાર.
धार्मिकत्व न० ધર્મશીલપણું, ધર્મનિષ્ઠપણું
धार्मिण न० ધર્મ પાળનારાઓનો સમૂહ, ધાર્મિકોનો સમૂહ.
धार्मिणेय पु० ધર્મિણી સ્ત્રીનો પુત્ર
धार्म्यायन पु० ધર્મ્ય ઋષિનો ગોત્રજ.
धार्य त्रि० ધારણ કરવા યોગ્ય.
धार्यमाण त्रि० ધારણ કરાતું.
धार्यमाणता स्त्री० ધારણ કરાતાપણું.
धार्यमाणत्व न० ઉપરનો અર્થ.

धार्ष्ट पु० ધૃષ્ટ રાજાનો વંશજ.
धार्ष्टर्य न० ધૃષ્ટતા, નિર્લજ્જપણું, બે અદબી.
धार्ष्णक न० ધૃષ્ણુ રાજાનો પુત્ર
धाव् भ्वा० उभ० सेट् વેગથી દોડવું, શુદ્ધ થવું, अ० શુદ્ધ કરવું, સાફ કરવું, स०
धावक पु० ધોબી, તે નામે એક કવિ.
धावक त्रि० ધોનાર, વસ્ત્ર વગેરે સાફ કરનાર, વેગથી દોડનાર
धावत् त्रि० વસ્ત્ર વગેરે ધોતું, વેગથી દોડતું, સાફ કરતું.
धावन न० વેગથી દોડવું, ધોવું, સાફ કરવું.
धावन त्रि० ધોનાર, સાફ કરનાર, દોડી જનાર.
धावनि स्त्री० ભોરીંગણી વનસ્પતિ, પૃશ્નિપર્ણી, ધાવડી વનસ્પતિ.
धावनिका स्त्री० ઉપરના અર્થ.
धावनी स्त्री० धावनि જુઓ.
धावमान त्रि० ધોતું, સાફ કરતું, વેગથી દોડતું.
धावित त्रि० ધોયેલ, સાફ કરેલ, વેગથી દોડેલ.
धावितृ त्रि० ધોનાર, સાફ કરનાર, વેગથી દોડનાર.
धाविन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
धासस् पु० પર્વત.
धासि पु० અન્ન.
धि तुदा० प० स० अनिट् ધારણ કરવું, ધરવું.
धिक् अव्य० ધિક્કારવું, તિરસ્કારાર્થે, આ ઉપાલંભમા, નિંદામા વપરાય છે.
धिक्करण न० ધિક્કારવું, તિરસ્કારવું.
धिक्कार पु० તિરસ્કાર, અપમાન, નિંદા.
धिक्क्रिया स्त्री० ઉપરના અર્થ
धिक्ष् तना० उभ० स० अनिट् ધિક્કારવું તિરસ્કારવું.
धिक्षत त्रि० ધિક્કારેલ, તિરસ્કાર કરેલ, અપમાન કરેલ, નિંદા કરેલ
धिक्ष् भ्वा आ० सेट् દીપાવવું, પ્રકટ કરવું, ઉત્તેજિત કરવું, स० ક્લેશ પામવો,

ઉપવું. અ૦
धिग्दण्ड પુ૦ તિરસ્કારરૂપ દંડ-શિક્ષા.
धिग्वण પુ૦ એક જાતનો વર્ણસંકર
धित ત્રિ૦ મૂકેલ, સ્થાપેલ, ધારણ કરેલ.
धिति સ્ત્રી૦ ધારણ કરવું.
धिप्सु ત્રિ૦ દંભ કરવા ઇચ્છનાર, ઠગવા ઇચ્છનાર.
धियसान ત્રિ૦ ધારણ કરનાર
धियांपति પુ૦ બૃહસ્પતિ.
धियायत् ત્રિ૦ કર્મને ઇચ્છતુ
धियायु ત્રિ૦ પોતાને બુદ્ધિ ઇચ્છનાર
धियावसु પુ૦ સરસ્વતી દેવતા, વાગ્દેવી.
धिव् સ્વા૦ પ૦ સ૦ સેટ્ પ્રસન્ન કરવું, તૃપ્ત કરવુ, જવું
धिष् જુહો૦ પ૦ અ૦ સેટ્ શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
धिषण પુ૦ બૃહસ્પતિ.
धिषण ન૦ સ્થાન.
धिषणा સ્ત્રી૦ બુદ્ધિ, સ્તુતિ, વાણી, સરસ્વતી, પૃથ્વી.
धिषणाधिप પુ૦ બૃહસ્પતિ
धिषणाधिपति પુ૦ બૃહસ્પતિ
धिषणापति પુ૦ બૃહસ્પતિ
धिषण्य નામધાતુ પ૦ અ૦ સેટ્ પોતાને બુદ્ધિ ઇચ્છવી.
धिषण्यत् ત્રિ૦ પોતાને બુદ્ધિ ઇચ્છતુ.
धिषण्यु ત્રિ૦ પોતાને બુદ્ધિ ઇચ્છનાર
धिष्ट्य ન૦ સ્થાન, ઘર, નક્ષત્ર.
धिष्ण्य ન૦ ઉપરના અર્થ.
धिष्ण्य પુ૦ શુક્રાચાર્ય, શક્તિ, અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ, પ્રાણાભિમાની દેવ.
धिष्ण्य ત્રિ૦ સ્તુતિને યોગ્ય, સ્થાનને યોગ્ય.
धिष्ण्या સ્ત્રી૦ ઉલ્કાભેદ.
धी દિવા૦ આ૦ સ૦ અનિટ્ અનાદર-તિરસ્કાર, આરાધન કરવું
धी સ્ત્રી૦ બુદ્ધિ, જ્ઞાન, માનસિક એક વૃત્તિ, મન, કર્મ, ભક્તિ, આરાધન.
धीक्ष् ભ્વા૦ આ૦ સ૦ સેટ્ દીક્ષા આપવી.
धीगुण પુ૦ બુદ્ધિના ગુણ-શુશ્રૂષા, શ્રવણ, ગ્રહણ, ધારણ, ઊહ, અપોહ, અર્થવિજ્ઞાન, તત્વજ્ઞાન એ આદિ.
धीत ત્રિ૦ પીધેલ, અનાદર કરેલ, તિરસ્કારેલ, આરાધેલ, સેવેલ.
धीति સ્ત્રી૦ પાન, પીવું, પીવાની ઇચ્છા, તરસ, અનાદર, આરાધન, સેવા, આંગળી.
धीद ત્રિ૦ બુદ્ધિ આપનાર.
धीदा સ્ત્રી૦ બુદ્ધિ, કન્યા, બુદ્ધિ આપનારી.
धीन ત્રિ૦ धीत જુઓ.
धीन्द्रिय ન૦ પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય-શ્રોત્ર-ત્વક્-ચક્ષુ-જીહવા-ઘ્રાણ.
धीमत् પુ૦ બૃહસ્પતિ, પંડિત, વિદ્વાન.
धीमत् ત્રિ૦ બુદ્ધિમાન.
धीमती સ્ત્રી૦ બુદ્ધિમાન સ્ત્રી, પંડિતા, વિદુષી
धीर् અવધીર્ જુઓ.
धीर ત્રિ૦ ગંભીર, મનોહર, સુંદર, પંડિત, વિદ્વાન, ધૈર્યવાળું, સ્થિર, અચંચળ, વિનીત, વિનયવાળું, સ્વચ્છંદી, બળવાન.
धीर પુ૦ બલિરાજા, ઋષભ ઔષધિ, ચિદાભાસ દ્વારા, બુદ્ધિની વૃત્તિને પ્રેરક-ચિદાત્મા.
धीरता સ્ત્રી૦ અચંચળપણું, સ્થિરપણું, ધીરજ, પંડિતાઇ, ધીરપણુ.
धीरत्व ન૦ ઉપરના અર્થ.
धीरपत्र ત્રિ૦ સુંદર પાંદડાવાળું.
धीरपत्री સ્ત્રી૦ 'ધરણીકંદ' નામે એક કંદ.
धीरप्रशान्त પુ૦ સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયક
धीरललित પુ૦ સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયક.
धीरललिता સ્ત્રી૦ તે નામે એક છંદ.
धीरस्कन्ध પુ૦ મસ્તકમા રહેલો સ્નેહાકાર પદાર્થ-મગજ.
धीरा સ્ત્રી૦ ધીરજવાળી સ્ત્રી, વિદુષી, પંડિતા, કાકોલી વનસ્પતિ, માલકાકણીનો વેલો.

साहित्यप्रसिद्ध मानिनी-मध्या-प्रगल्भा नायिका.
धीराधीर पु० साहित्यप्रसिद्ध એક નાયક.
धीराधीरा स्त्री० साहित्यप्रसिद्ध નાયિકા.
धीरावी स्त्री० સીસમનું ઝાડ.
धीरोदात्त पु० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયક.
धीरोद्धत पु० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયક.
धीरोद्धत त्रि० ધૈર્યવાળું અને ઉદ્ધત.
धीरोष्णिन् पु० તે નામે એક વિશ્વદેવ.
धीर्ध्य त्रि० કાયર.
धीलटि स्त्री० દીકરી, પુત્રી.
धीयत् त्रि० બુદ્ધિવાળું.
धीयन् त्रि० બુદ્ધિવાળું, ધ્યાનયુક્ત, ધ્યાનવાળું, કર્મયુક્ત, કર્મવાળું
धीवर पु० મચ્છીમાર.
धीवरी स्त्री० મચ્છીમારણની સ્ત્રી, બુદ્ધિવાળી, ધ્યાનવાળી, કર્મવાળી.
धीशक्ति स्त्री० બુદ્ધિની શક્તિ,બુદ્ધિનો ગુણ
धीसख पु० મંત્રી, પ્રધાન.
धीसचिव पु० મંત્રી, પ્રધાન.
धीसहाय पु० મંત્રી, પ્રધાન.
धीहरा स्त्री० એક જાતનો વેલો
धु स्वा० उभ० अनिट् કંપવું અ० કંપાવવું ગ०
धु स्त्री० કંપવું, કંપાવવું.
धुक्ष् भ्वा० आ० सेट् દીપવું પ્રકાશવું, ક્લેશ પામવો,જીવવું અ०
धुक्ष पु० એક જાતનું પક્ષી
धुक्षा स्त्री० એક જાતની પક્ષિણી
धुत त्रि० ધુણાવેલ, કંપાવેલ, કંપેલ, ત્યાગ કરેલ.
धुन त्रि० કંપાવનાર, હલાવનાર, ધુણાવનાર.
धुनन न० કંપવું, કંપાવવું
धुनान त्रि० ધુણાવતું, કંપાવતું, કંપતું.
धुनि स्त्री० નદી
धुनि पु० તે નામે એક અસુર, સાત મરુતમાંનો એક.
धुनि त्रि० ધૂણાવનાર, કંપાવનાર.
धुनी स्त्री० નદી.
धुनीनाथ पु० સમુદ્ર
धुनीपति पु० સમુદ્ર.
धुन्धु पु० તે નામે એક મહાન અસુર-જે મધુ નામના રાક્ષસનો પુત્ર હતો.
धुन्धुमार पु० ધુન્ધુ નામના અસુરને મારનાર એક રાજા, ઇન્દ્રગોપ કીડો, ઘરનો ધુમાડો, ગરોળી.
धुन्वत् त्रि० ધુણાવતુ, કંપાવતુ.
धुन्वान त्रि० ઉપરના અર્થ.
धुर् स्त्री० ચિંતા, ભાર, રથની ઝુંસરી, ગાડાની ઝુસરી, રથ વગેરે વાહનનો અગ્રભાગ, પીડા, દુઃખ, ગંગા નદી.
धुर् न० ધન,દોલત,અગ્રભાગ,અગ્ર,મોખરો.
धुर् त्रि० હિંસક.
धुरन्धर त्रि० ભાર વહેનાર બળદ વગેરે, હરકોઈ કામ કરવામાં સમર્થ, શ્રેષ્ઠ.
धुरन्धर पु० ધવવૃક્ષ
धुरा स्त्री० રથ-ગાડુ-વગેરેની ઝુસરી,ભાર, કાર્યભાર.
धुरीण त्रि० ભારવાહક બળદ વગેરે, કાર્યભાર ધારણ કરનાર, શ્રેષ્ઠ ઝુસરી ધારણ કરનાર
धुरीय त्रि० ઝુસરીને વહેવા યોગ્ય બળદ વગેરે
धुर्य त्रि० ઝુસરી વહેનાર બળદ વગેરે, કાર્યભાર વહેનાર, સમર્થ, શ્રેષ્ઠ.
धुर्य पु० વિષ્ણુ, બળદ, ઘોડો, ઋષભ નામે ઔષધિ
धुर्व् भ्वा० प० स० सेट् હિંસા કરવી, મારી નાખવું
धुर्या स्त्री० રથ-ગાડું વગેરેની ઝુંસરી
धुयक त्रि० નર્મનાયક, ગર્ભ પાડનાર.
धुयशा स्त्री० એક જાતની ગીતિ.
धुयकिन्द त्रि० ધુવકવાળું.

धुवकिन् त्रि० ध्रुवककनी समीपनो प्रदेश वगेरे.
धुवन पुं० अग्नि, चित्रानुं झाड.
धुवन त्रि० कंपावनार,धूणावनार,चलावनार.
धुविन न० अग्नि प्रदीप्त करवा माटे मृगचर्म वगेरेथी बनावेलो याज्ञिकोनो पंखो, सामान्य हरकोइ पंखो.
धुस्तुर पुं० धंतुरो.
धुस्तूर पुं० धंतुरो.
धू भ्वा० उभ० स० वेट् धूणावबुं, कंपाववुं.
धू चु० उभ० स० सेट् उपरना अर्थ.
धू तुदा० प० स० सेट् धूणाववुं, कंपाववुं.
धू स्वा० उभ० स० वेट् उपरना अर्थ.
धू क्रया० उभ० स० सेट् धूणाववुं,कंपाववुं.
धू स्त्री० धूणाववुं, कंपाववुं.
धूःपति त्रि० भार वहेवामां समर्थ.
धूक पुं० वायु, काळ, समय, बिलाडो.
धूक त्रि० धूर्त-धूतारुं, ठग.
धूकी स्त्री० बिलाडी.
धूत त्रि० धूणावेल, कंपावेल, दूर करेल, त्यजेल, तिरस्कार करेल, तर्क करेल.
धूतकल्मष त्रि० जेणे पाप-दुःख वगेरेनो त्याग कर्यो होय ते
धूतपाप त्रि० जेणे पापनो त्याग कर्यो होय ते.
धूतपापा स्त्री० वेदशिरा मुनिनी शुचि नामनी कन्यामां उत्पन्न थयेल एक कन्या.
धूता स्त्री० भार्या, पत्नी.
धूति स्त्री० हलाववुं, धूणाववुं, कंपाववुं, हठयोगनुं एक अंग.
धून त्रि० धूणावेल, कंपावेल, हलावेल, त्याग करेल.
धूनक पुं० राळ.
धूनक त्रि० धूणावनार,कंपावनार,हलावनार.
धूनन न० धूणाववुं, कंपाववुं, हलाववुं.
धूनि स्त्री० उपरना अर्थ.
धूप् चु० उभ० सेट् दीपवुं, प्रकाशवुं, अ० दीपाववुं, प्रकट करवुं स०
धूप भ्वा० प० सेट् तापवुं,अ० तपाववुं स०
धूप पुं० धूप-गुगळ वगेरे सुगंध द्रव्य सळगवाथी उत्पन्न थयेलो धूमाडो.
धूपक त्रि० धूप करनार, सळगावनार, दीपावनार,प्रकट करनार, तापनार,तपावनार.
धूपन पुं० राळ, धूप, तपाववुं, धूप करवो, सळगाववुं.
धूपन त्रि०धूप करनारुं, तपावनार, सळगावनार.
धूपपात्र न० धूप करवानुं पात्र-धूप धारणुं, धूपीयुं.
धूपभाजन न० उपरना अर्थ.
धूपमुद्रा स्त्री० देवपूजाना अंगरूप देवने धूपदानार्थे बनाववा योग्य एक मुद्रा.
धूपवास पुं० धूपवडे सुगंधी करवुं, धूपनी सुगंध.
धूपवृक्ष पुं० सागनुं झाड-सरलवृक्ष.
धूपवृक्षक पुं० उपरनो अर्थ.
धूपागुरु न० धूप माटे अगर.
धूपाङ्ग पुं० सागनुं झाड-सरलवृक्ष.
धूपाङ्ग न० धूपनुं अंग-हरकोइ धूपांग.
धूपार्ह न० काळुं अगर.
धूपार्ह त्रि० धूप आपवाने योग्य.
धूपायित त्रि० धूप आपेल, तपावेल, सळगावेल, तपेल.
धूपिक त्रि० धूप आपनार.
धूपित त्रि० तपावेल, मार्ग वगेरेना परिश्रमथी थाकेल, धूप आपेल.
धूम पुं० धुमाडो, धूमकेतु-पूछडीयो तारो, उल्कापात, अग्निमांद्यसूचक एक वायु, वैद्यकप्रसिद्ध धूमपान, ते नामे एक ऋषि, ते नामे एक देश.
धूमक त्रि० धूमाडाथी व्याप्त.
धूमकेतन पुं० अग्नि, चित्रानुं झाड, धूम-

केतु तारो-ग्रह.
धूमकेतु पु०अग्नि, चित्रानुं झाड, धूमकेतु ग्रह.
धूमगन्ध पु० धूमाडानो गंध.
धूमगन्धि पु० अग्नि, चित्रानुं झाड.
धूमगन्धि न० रोहिषतृण-एक जातनुं घास.
धूमगन्धिक न० उपरनो अर्थ.
धूमज पु० मेघ, मोथ
धूमजाङ्गज न० वज्रक्षार.
धूमदर्शिन् त्रि० पित्त अने कफना प्रको-पथी सर्वत्र धूमाडो जोनार रोगी.
धूमध्वज पु० अग्नि, चित्रानु झाड.
धूमप त्रि० तपस्या माटे मात्र धूमाडो पी-नार तपस्वी.
धूमपथ पु० कर्मप्राप्य-पितृयान मार्ग, धू-माडाने नीकळवानो मार्ग-जाळी वगेरे.
धूमपान न० वैद्यकप्रसिद्ध धूमपान क्रिया, बीडी वगेरे पीवी ते.
धूमपुष्पा स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
धूमप्रभ त्रि० धूमाडा जेवा रंगवाळुं.
धूमप्रभा स्त्री० ते नामे एक नरकभूमि.
धूमप्राश त्रि० धूमाडो पीनार तपस्वी.
धूममय त्रि० धूमाडामय,पुष्कळ धूमाडावाळुं.
धूममहिषी स्त्री० झाकळ.
धूमयोनि पु० मेघ, मोथ.
धूमल पु० काळो-लाल मिश्र रंग.
धूमल त्रि० धूमाडावाळुं, श्याम-लाल मिश्र रंगवाळुं.
धूमवत् त्रि० धूमाडावाळुं.
धूमस पु० सागनुं झाड.
धूमसहति स्त्री० मेघ, धूमाडानो समूह.
धूमसी स्त्री० फोतरा वगरना अडदनो लोट.
धूमाकार त्रि० धूमाडा जेवा आकारनुं.
धूमाक्ष त्रि० धूमाडा जेवा नेत्रवाळुं.
धूमाङ्ग पु० सीसमनुं झाड.
धूमाङ्ग त्रि० धूमाडाना जेवा अंगवाळुं.
धूमाग्नि पु० एक प्रकारनो अग्नि.
धूमादि पु० व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दगण.
धूमाभ पु० धूमाडा जेवो रंग.
धूमाभ त्रि० धूमाडा जेवा रंगवाळुं.
धूमाय नामधातु० आ० अ० सेट् धूमाडा जेवुं थवु.
धूमावती स्त्री० तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध दश म-हाविद्याओ पैकी एक.
धूमावलि स्त्री० धूमाडानी पंक्ति.
धूमिका स्त्री० झाकळ.
धूमित त्रि० धूमाडावाळुं थयेल.
धूमित पु० दीक्षणीय एक मंत्र.
धूमिता स्त्री० सूर्यने गमन करवा योग्य कोई दिशा.
धूमिन् त्रि० पुष्कळ धूमाडावाळुं.
धूमिनी स्त्री० अजमीढ राजानी एक पत्नी, अग्निनी जीभ.
धूमीक पु० एक जातनुं पक्षी.
धूमीकी स्त्री० एक जातनी पक्षिणी.
धूमोत्थ न० वज्रक्षार.
धूमोत्थ त्रि० धूमाडाथी उत्पन्न थनार.
धूमोद्गार पु० धूमाडानु नीकळवुं, खारो ओडकार.
धूमोपहत पु० ते नामे एक रोग.
धूमोर्णा स्त्री० यमदेवनी पत्नी, मार्कण्डेय ऋषिनी पत्नी.
धूमोर्णानाथ पु० यमदेव, मार्कण्डेय.
धूमोर्णापति पु० उपरनो अर्थ.
धूम्य त्रि० धूमाडानुं साधन, धूमाडा माटेनुं.
धूम्या स्त्री० धूमाडानो समूह.
धूम्याट पु० एक जातनुं पक्षी.
धूम्याटी स्त्री० एक जातनी पक्षिणी.
धूम्र पु० शिलाजित, भुखरो रंग, काळो-रातो मिश्र रंग, शिव, कार्तिक स्वामीनो एक अनुचर, बलिराजानो सेनापति एक असुर, ज्योतिषप्रसिद्ध एक योग.
धूम्र त्रि० काळा-राता मिश्र रंगवाळुं.
धूम्रक पु० उंट

धूम्रकी स्त्री॰ઉંદડી.
धूम्रकेतु पु० ભગતરાજાનો એક પુત્ર, તૃણ-બિંદુનો એક પુત્ર.
धूम्रकेश पु० ભૂખરા રંગની ધ્વજાવાળું.
धूम्रकेश पु० પૃથુરાજાનો એક પુત્ર, કૃશાશ્વરાજાનો એક પુત્ર.
धूम्रकेश त्रि० ભુખરા રંગના કેશવાળુ–લાલ કાળા કેશવાળું.
धूम्रपत्र त्रि० લાલ-કાળા પાદડાવાળું.
धूम्रपत्रा स्त्री० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.
धूम्रमृत्तिका स्त्री० એક જાતનુ ઘાસ.
धूम्ररोहित पु० ભૂખરરંગમિશ્ર લાલરંગ.
धूम्ररोहित त्रि० ભુખર રંગમિશ્ર લાલ રંગવાળું.
धूम्रलोचन पु० તે નામે શુંભ અસુરનો એક સેનાપતિ.
धूम्रलोचन त्रि० લાલ–કાળા નેત્રવાળું.
धूम्रलोहित पु० ભુખર રંગ મિશ્ર લાલ રંગ, શિવ
धूम्रलोहित त्रि० ભુખર રંગ મિશ્ર લાલ રંગવાળું.
धूम्रवर्ण पु० સ્યામ–લાલ મિશ્ર રંગ, અજમીઢ રાજાનો એક પુત્ર.
धूम्रवर्ण त्रि० સ્યામ–લાલ મિશ્ર રંગવાળું.
धूम्रवर्ण न० તુર્કસ્તાની શિલાજીત
धूम्रवर्णा स्त्री०અગ્નિની સાતજીભો પૈકી એક.
धूम्रशूक पु० ઉંટ
धूम्रशूकी स्त्री० ઉંટડી.
धूम्राक्ष त्रि० લાલમિશ્ર કાળારંગના નેત્રવાળું
धूम्राक्ष पु० તૃણ બિંદુના વંશના હેમચન્દ્ર રાજાનો પુત્ર, રાવણના સૈન્યનો રાક્ષસ.
धूम्राट पु० એક જાતનું પક્ષી
धूम्राटी स्त्री० એક જાતની પક્ષિણી.
धूम्रानीक पु० શાકદ્વીપનારાજા મેધાતિથિનો એક પુત્ર
धूम्राभ पु० વાયુ.
धूम्रायण पु० તે નામે એક ઋષિ.
धूम्रार्चिस् स्त्री० અગ્નિની દશ કલાઓપૈકી એક કલા.
धूम्राह्वा स्त्री० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.
धूम्रिका स्त्री० સીસમનું ઝાડ.
धूयमान त्रि० કંપાવાતું, હલાવાતું, કંપતુ.
धूर् दिवा० आ० स० સેટ્ વધ કરવો, મારી નાખવું, જવુ.
धूर्जटि पु० શિવ.
धूर्त पु० ધતુરાનુ ઝાડ.
धूर्त त्रि० ઠગ, છેતરનાર, ધૂતારૂ, કપટી, માયાવી, હિંસા કરેલ, મારી નાખેલ.
धूर्त न० બિડલવણ, સંચળખાર, લોઢાનો કાટ, મારવુ, વધ કરવો.
धूर्तक पु० શિયાળ, તે નામે એક નાગ.
धूर्तक त्रि० धूर्त त्रि० જુઓ.
धूर्तकितव पु० જુગારી.
धूर्तकृत् पु० ધંતુરો.
धूर्तकृत् त्रि० હિંસક, હિંસા કરનાર.
धूर्तचरित न० ધૂતારાનું ચરિત્ર, ઠગાઇ, તે નામે એક નાટકગ્રંથ.
धूर्तजन्तु पु० મનુષ્ય.
धूर्तता स्त्री० ધૂતારાપણું, ઠગાઇ, કપટીપણું, જુગારીપણુ
धूर्तत्व न० ઉપરના અર્થે.
धूर्तमण्डल न० ધૂતારાનુ મંડળ, ઠગટોળી, જુગારીઓનુ ટોળું.
धूर्तमनुष्य पु० ધૂતારો મનુષ્ય, ધૂતારો માણસ.
धूर्तमानुष त्रि० મનુષ્યહિંસક, મનુષ્યોનો જેણે નાશ કર્યો હોય તે
धूर्तमानुष पु० ધૂતારો માણસ, ઠગ મનુષ્ય, કપટી મનુષ્ય, જુગારી માણસ
धूर्तमानुषा स्त्री० રાસના નામે વનસ્પતિ
धूर्ति त्रि० હિંસક, હિંસા કરનાર.
धूर्ति स्त्री० હિંસા.
धूर्द्धर पु० રથ વગેરેની ધુંસરી ધારણ

કરનાર બળદ વગેરે.
धूर्वह त्रि० ઉપરનો અર્થ.
धूर्वा स्त्री० રથ વગેરેનો અગ્રભાગ-ધુંસરી.
धूलक न० ઝેર.
धूलि स्त्री० ધૂળ, રજ, પરાગ.
धूलिकदम्ब पु० વરૂણવૃક્ષ, કદંબનું ઝાડ, તિનિશ વૃક્ષ.
धूलिकदम्ब न० ધૂળનો સમૂહ.
धूलिका स्त्री० धूली જુઓ, ઝાકળ.
धूलिकुट्टिम न० ખેડેલું ખેતર
धूलिकेदार पु० ખેડેલા ખેતરમા ક્યારો.
धूलिगुच्छक पु० ગુલાલ.
धूलिजङ्घ पु० કાગડો.
धूलिजङ्घी स्त्री० કાગડી.
धूलिध्वज पु० વાયુ.
धूलिपुष्पिका स्त्री० केतकी-કેવડો
धूलिपुष्पी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
धूली स्त्री० ધૂળ, રજ, પરાગ.
धूलीकदम्ब पु० धूलिकदम्ब જુઓ.
धूलीकदम्ब न० ધૂળનો સમૂહ.
धूलीकृत्य अव्य० વ્યાકુળ કરીને.
धूश् चु० उभ० स० सेट् શોભાવવું.
धूष् चु० उभ० स० सेट् શોભાયમાન કરવુ.
धूस् चु० उभ० स० सेट् શોભાવવું.
धूसर पु० ગધેડો,ઉંટ, હોલો, કબૂતર,ધાચી, કાળો ધોળો રંગ,ધોળો પીળો રંગ,ચકલી.
धूसर त्रि० કાળા-ધોળા રંગવાળું, ધોળા પીળા રંગવાળું.
धूसरक पु० કોઈનું નામ.
धूसरच्छदा स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
धूसरपत्रिका स्त्री० એક જાતની વનસ્પતિ.
धूसरा स्त्री०એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ
धूसराह्वय पु० ગધેડો, ઉંટ, કબૂતર, હોલો, ચકલો.
धूसराह्वया स्त्री० ગધેડી, ઉંટડી, કબૂતરી, હોલી, ચકલી.
धूसरी स्त्री० ઉપરના અર્થ.
धूस्रो अव्य० વિસ્તાર
धूस्रीकृत्य अव्य० વિસ્તારીને
धूस्तमा स्त्री० અત્યંત ભાગ, ઘણોજ કાર્યભાર.
धूस्तरा स्त्री० ઉપરના અર્થ.
धूस्तुर पु० ધંતુરાનુ ઝાડ
धूस्तूर पु० ધંતુરાનુ ઝાડ.
धृ भ्वा० उभ० अनिट् स्थिति કરવી, अ० ધારણ કરવું, स०
धृ भ्वा० आ० अ० अनिट् પડવું.
धृ तुदा० आ० अनिट् સ્થિતિ કરવી अ० ધારણ કરવું. स०
धृ चुरा० उभ० स० सेट् ધારણ કરવું
धृञ्ज् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
धृत् त्रि० ધારણ કરનાર.
धृत त्रि० ધારણ કરેલ, પકડેલ, ગ્રહણ કરેલ.
धृत न० પડવું, ધારણ કરવું, ગ્રહણ કરવું, સ્થિતિ કરવી.
धृत पु० તેરમા મનુનો એક પુત્ર, દ્રુહ્યુવંશી ધર્મપુત્ર એક રાજા.
धृतदेवा स्त्री० દેવક રાજાની એક પુત્રી.
धृतराजन् पु० સારા રાજાવાળો દેશ.
धृतराष्ट्र पु० કુરુવંશી ધૃતરાષ્ટ્ર રાજા, સારા રાજાવાળો દેશ, તે નામે એક નાગ, તે નામે એક ગંધર્વ રાજા, હંસપક્ષી.
धृतराष्ट्री स्त्री० હંસલી, કશ્યપની એક કન્યા.
धृतवत् त्रि० ધારણ કરનાર, ગ્રહણ કરનાર.
धृतवर्मन् त्रि० બખ્તર જેણે ધારણ કર્યું હોય તે.
धृतवर्मन् पु० ત્રિગર્તરાજ કેતુવર્માનો નાનો ભાઇ એક રાજા.
धृतव्रत त्रि० જેણે વ્રત ગ્રહણ કર્યું હોય તે.
धृतव्रत पु० પુરૂવંશી એક રાજા.
धृतहेति त्रि० જેણે હથિઆર ધારણ કર્યું હોય તે
धृतात्मन् पु० વિષ્ણુ

धृतात्मन् त्रि० જેણે મન વશ કર્યું હોય તે.
धृति स्त्री० ધીરજ, ધારણ કરવું, સંતોષ, જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક યોગ, સુખ, ષોળ માતૃકાઓ પૈકી એક માતૃકા. માનસિક એક ધારણા, તે નામે ધર્મદેવની એક પત્ની, સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક વ્યભિચારી ભાવ, તે નામે એક વન.
धृति पु० જયદ્રથ રાજાનો એક પૌત્ર, મિથિલાનો એક રાજા, તે નામે વિશ્વદેવ.
धृतिमत् त्रि० ધીરજવાળુ, સંતોષી
धृतिमत् पु० રૈવત રાજાનો એક પુત્ર, તે નામે એક અગ્નિ.
धृतिमत् न० કુશદ્વીપમા આવેલો ખંડ.
धृतिमुष् त्रि० ધૈર્ય હરી લેનાર, સંતોષ તગાવનાર.
धृतिहोम पु० વિવાહના અંગરૂપ એક હોમ.
धृती स्त्री० દુર્ગા દેવી.
धृत्वन् त्रि० ધારણ કરનાર, બુદ્ધિમાન.
धृत्वन् पु० વિષ્ણુ, ધર્મ, આકાશ, સમુદ્ર, બ્રાહ્મણ.
धृत्वरी स्त्री० પૃથ્વી.
धृत्वा अव्य० ધારણ કરીને
धृष् भ्वा० प० सेट् એકઠું કરવું, अ० હિંસા કરવી स०
धृष् स्वा० प० अ० सेट् બડાઇ હાંકવી, ડોળ કરવો, અક્કડાઇ કરવી, અભિમાન કરવો, નિર્લજ્જતા કરવી
धृष चु० आ० स० सेट् પરાજય કરવો, પરાભવ કરવો.
धृष् चु० उभ० स० सेट् ક્રોધ કરવો, પરાભવ કરવો, હરાવવું.
धृष् भ्वा० प० स० सेट् ઉપરના અર્થ.
धृषज् त्रि० પરાજય કરનાર, હરાવનાર, પરાભવ કરનાર.
धृषद् त्रि० ઉપરના અર્થ
धृषद् स्त्री० પરાભવ, પરાજય.
धृषु त्रि० ગર્વિષ્ઠ, બડાઇખોર, ચતુર, હોશીઆર, નિર્લજ્જ.
धृषु पु० સમૂહ.
धृष्ट त्रि० નિર્લજ્જ, બડાઇખોર, ગર્વિષ્ઠ, નિર્દય.
धृष्ट पु० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ એક નાયક, નિર્લજ્જ રાજપુત્ર કુંતીનો એક પુત્ર.
धृष्टकेतु पु० સન્નતિ રાજાના વંશના સુકુમાર વંશનો એક પુત્ર, નવમા રોહિત મનુનો એક પુત્ર, જનકવંશી ધૃતિનો પુત્ર, કૈકય એક રાજા, કાશી રાજા સત્યકેતુનો એક પુત્ર, ધૃષ્ટદ્યુમ્નનો એક પુત્ર.
धृष्टता स्त्री० નિર્લજ્જપણુ, બડાઇ, નિર્દયતા.
धृष्टत्व न० ઉપરના અર્થ.
धृष्टद्युम्न पु० દ્રુપદ રાજાનો એક પુત્ર.
धृष्टरथ पु० તે નામે એક રાજા.
धृष्टा स्त्री० નિર્લજ્જ સ્ત્રી, વ્યભિચારિણી સ્ત્રી.
धृष्टि पु० હિરણ્યકશિપુના મોટા ભાઈ હિરણ્યાક્ષનો એક પુત્ર, યજ્ઞનું એક પાત્ર.
धृष्टि त्रि० નિર્લજ્જ, બેશરમ, ગર્વિષ્ઠ, નિર્દય, બડાઇખોર
धृष्ण पु० સાત્વતવંશી ભજમાનનો એક પુત્ર.
धृष्णज् त्रि० નિર્લજ્જ, ગર્વિષ્ઠ, નિર્દય, બડાઇખોર.
धृष्णि पु० કિરણ.
धृष्णु त्रि० धृष्णज् જુઓ.
धृष्णु पु० તે નામે એક રુદ્રદેવ, સાવર્ણિ મનુનો એક પુત્ર, વૈવસ્વત મનુનો એક પુત્ર, સાત્વત વંશી કુકુરનો એક પુત્ર, પિતામહ પુત્ર કવિનો એક પુત્ર.
धृष्णुक पु० વૈવસ્વત મનુના વંશનો એક રાજા.
धृष्ण्योजस् पु० કાર્તવીર્ય રાજાનો પુત્ર.
धृष्य त्रि० પરાભવ કરવા યોગ્ય, હરાવવા યોગ્ય, તિરસ્કાર કરવા યોગ્ય.
धॄ क्र्या० प० अ० सेट् ઘરડા થવુ, જીર્ણ થવું
धे भ्वा० प० स० अनिट् પાન કરવું, પીવું, ધાવવું.

धेन पु० समुद्र, नद.
धेना स्त्री० वाणी, नदी.
धेनिका स्त्री० धाणा, कोथमीर.
धेनी स्त्री० धाणा, कोथमीर.
धेनु स्त्री० गाय, ताजी वीआएली वाछरडा सहित गाय
धेनुक पु० ते नामनो एक दैत्य, एक प्रकारनो रतिबंध.
धेनुकसूदन पु० बळभद्र, बळदेव.
धेनुकहन् पु० बळभद्र, बळदेव.
धेनुका स्त्री० गाय, हाथणी, धाणा, कोथमीर.
धेनुकादुग्ध न० चीभडुं, गायनुं दूध.
धेनुकादुग्धकर पु० गाजर.
धेनुकारि पु० बळदेव, नागकेसरनुं झाड.
धेनुदुग्ध न० चीभडुं, गायनुं दूध.
धेनुदुग्धकर पु० गाजर.
धेनुमक्षिका स्त्री० बगाइ नामनी माखी.
धेनुमत् त्रि० जेनी पासे गाय होय ते, गायवाळुं.
धेनुमती स्त्री० भरतवंशी देवद्युम्न राजानी माता.
धेनुमूल्य न० गायनुं मूल, गायनी कींमत.
धेनुम्भव्या स्त्री० थती गाय, गायना स्वरूपमां आवती वाछरडी.
धेनुष्टमी स्त्री० श्रेष्ठ गाय.
धेनुष्टरी स्त्री० श्रेष्ठ गाय.
धेनुष्या स्त्री० देवुं पूरनुं भराइ रहे त्यांसुधी लेणदारने त्यां कर्जने बदले आपेली गाय.
धेनुष्यित त्रि० पोतानुं लेणुं अदा थाय थाय त्यांसुधी देवादारनी गाय जेणे पोताने कबजे राखी होय तेवो लेणदार
धेय त्रि० धारण करवा योग्य, पोषण करवा योग्य, पीवा योग्य.
धेय पु० परमेश्वर.
धेय न० धारण करवुं, पोषण करवुं, पान करवुं, पीवुं.

धेष्ठ त्रि० अत्यंत धारण करनार.
धैनय पु० गायनो वाछरडो.
धैनयी स्त्री० गायनी वाछरडी.
धैनुक न० गायोनो समूह.
धैर्य न० धीरज, अप्रमाद, अव्याकुळता, निर्विकारचित्तपणुं, साहित्यप्रसिद्ध नायक-नायिकानो एक गुण, पुरुषनो गुण.
धैर्य पु० पुरुषमेध यज्ञमां आवतो एक देव.
धैर्यवत् त्रि० धैर्यवाळुं.
धैवत पु० संगीतशास्त्रप्रसिद्ध सात स्वरोमांनो छठ्ठो स्वर.
धैवत्य न० ध्यानयुक्तपणुं, कर्मयुक्तपणुं.
धैवर पु० पारधीनो छोकरो, मच्छीमारनो पुत्र.
धैवरि पु० उपरना अर्थ.
धोयी पु० ते नामे एक कवि.
धोर् भ्वा० प० सेट् गमन करवुं, जवुं, स० चतुराइ करवी अ०
धोर पु० एक जातनो साप.
धोरण न० हरकोई वाहन, गमन, गति.
धोरणि स्त्री० परंपरा, पंक्ति.
धोरणी स्त्री० उपरना अर्थ.
धोरित न० वध, मार, गति, घोडाओनी एक गति.
धोरित त्रि० गमन करेल, गयेल.
धोरितक न० धोरित न० जुओ.
धोरी स्त्री० एक जातनी सापण.
धौत त्रि० धोयेल, साफ करेल, शोधेल.
धौत न० रूपुं, धोवुं, साफ करवुं.
धौतकट पु० घोकडुं-कोथळो-शणनो येलो.
धौतकौशज न० नीचेना अर्थ.
धौतकोपज न० धोयेलुं रेशम, धोयेलुं रेशमी वस्त्र.
धौतकौशेय न० नीचे जुओ.
धौतकौपेय न० धौतकोशज जुओ.
धौतखण्डी स्त्री० धोळी साकर.

धौतपाप त्रि० धोवाइ गयेलां पापवाळुं, पापरहित.
धौतपाप न० ते नामे एक तीर्थ.
धौतवली स्त्री० एक जातनुं शीकुं.
धौतमूलक पु० ते नामे चीन देशनो राजा.
धौतमूलक त्रि० धोवाइ गयेलां मूळवाळुं, धोयेला मूळवाळुं.
धौतय न० सैंधव, सिंधालूण.
धौतरि त्रि० कंपावनार, धूणावनार.
धौतरी स्त्री० कंपावनारी, धूणावनारी.
धौतशिल न० स्फटिक मणि.
धौताञ्जनी स्त्री० एक जातनुं शीकुं.
धौतात्मन् त्रि० शुद्ध मनवाळुं.
धौती स्त्री० चालनारी कोई स्त्री, हठयोगनुं एक अंग.
धौन्धुमार न० महाभारतमां वनपर्वमां आवतुं एक आख्यान.
धौन्धुमार त्रि० धुंधुमार संबंधी.
धौमक त्रि० धूमाडावाळा प्रदेशमां होनार-थनार.
धौमतायन पु० ते नामे एक राजा.
धौमतायनक त्रि० धौमतायन राजाए वसावेल नगर वगेरे.
धौमायनक त्रि० धौमायने करेल वगेरे.
धौमीय त्रि० धूमाडाथी बनेल वगेरे.
धौम्य पु० धूम्र ऋषिनो पुत्र-युधिष्ठिरनो एक पुरोहित.
धौम्र पु० ते नामे एक ऋषि, ते नामे एक वास्तुस्थान.
धौम्र न० लाल-काळा-रंगपणुं.
धौम्र त्रि० काळोमिश्र-लालरंगवाळुं.
धौम्रायण पु० धूम्र ऋषिनो गोत्रज.
धौरादित्य पु० ते नामे एक तीर्थ.
धौरित न० घोडाओनी एक गति.
धौरितक न० उपरनो अर्थ
धौरेय पु० बळद, घोडो.
धौरेय त्रि० भार वहेनार, धुंसरी वहेनार.
धौर्तक न० धूतारापणुं, शठता, लुच्चाइ
धौर्तिक त्रि० ठग, लुच्चुं.
धौर्तेय पु० धुतारी स्त्रीनो छोकरो.
धौर्त्य न० धूतारापणुं, ठगाई.
धौर्य न० घोडानी एक गति.
धौवकि पु० धुवका नामनी स्त्रीनो पुत्र.
ध्मा भ्वा० प० अनिट् धमवुं, फूंकवुं अ० फुंकीने बजाडवुं. स०
ध्माकार पु० लुहार, 'ध्मा' एवो शब्द करवो.
ध्मांक्ष् भ्वा० प० सेट् आकांक्षा करवी, ईच्छवुं, स० घोर शब्द करवो. अ०
ध्मांक्ष पु० कागडो, माछलां खानारुं पक्षी.
ध्मांक्ष त्रि० भिक्षुक, भिखारी, सुथार.
ध्मांक्षजङ्घा स्त्री० ते नामे एक वनस्पति.
ध्मांक्षजम्बु स्त्री० एक जातनी जांबुडी.
ध्मांक्षतुण्डी स्त्री० एक जातनो वेलो.
ध्मांक्षदन्ती स्त्री० एक जातनी वनस्पति-काकतुण्डी.
ध्मांक्षनखी स्त्री० उपरनो अर्थ.
ध्मांक्षनाम्नी स्त्री० एक जातनी वनस्पति-काकोदुम्बरिका
ध्मांक्षनाशिनी स्त्री० हपुषा जुओ.
ध्मांक्षनासा स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
ध्मांक्षनासिका स्त्री० उपरनो अर्थ.
ध्मांक्षपुष्ट पु० कोयल पक्षी.
ध्मांक्षपुष्टी स्त्री० कोयल पक्षिणी.
ध्मांक्षमाची स्त्री० काकमाची नामे वनस्पति.
ध्मांक्षवल्ली स्त्री० काकनासा वनस्पति.
ध्मांक्षादनी स्त्री० 'काकतुण्डी' वनस्पति.
ध्मांक्षी स्त्री० काकोली वनस्पति, कागडी, भिखारण, सुथारण.
ध्मांक्षोली स्त्री० काकोली वनस्पति.
ध्मात त्रि० फूंकेल, धमेल, शब्द करेल, फूंक मारी वगाडेल.

ध्मापन न० वृद्धि करवी वधारवुं, गर्जना करवी.
ध्मापित त्रि० वधारेल, वृद्धि पमाडेल, गर्जना करेल.
ध्यात न० ध्यान, विचार, चिंतन, ध्येय वस्तुमां एकतानपणुं, निदिध्यासन, परमात्मचिंतन, ते नामे एक उपनिषद्.
ध्यात त्रि० ध्यान करेल, विचारेल, चिंतन करेल.
ध्यातृ त्रि० ध्यान करनार, विचारनार.
ध्यान न० ध्यात न० जुओ.
ध्यानजप्य पु० विश्वामित्रना वंशनो ऋषि.
ध्यानपर त्रि० ध्यान करवामां तत्पर, ध्यानपरायण.
ध्यानयोग पु० ध्यानरूपी योग–ते नामे योगनुं एक अंग.
ध्यानवत् त्रि० ध्यानवाळुं.
ध्यानाभ्यास पु० समाधि.
ध्यानास्पद न० ध्यान करवानुं स्थान, ध्येय वस्तु.
ध्यानिक त्रि० ध्यानथी बनेल, ध्यानसाध्य.
ध्यानिन् त्रि० ध्यानवाळुं, ध्यान करनार.
ध्यानीय त्रि० ध्यान करवा योग्य, चिंतन करवा योग्य.
ध्याम न० एक जातनुं गंधवाळुं घास, मींढळनुं झाड.
ध्यामक न० एक जातनुं घास–रोहिषतृण.
ध्यामन् पु० परिमाण, माप, तेज.
ध्यामन् न० चिंता, चिंतन.
ध्याममूर्द्धज त्रि० वीखरायला केशवाळुं.
ध्यायत् त्रि० ध्यान करतुं, चिंतवतुं.
ध्येय त्रि० ध्यान करवा योग्य.
ध्यै भ्वा० प० स० अनिट् चिंतववुं,विचारवुं.
ध्र त्रि० धारण करनार.
ध्रंज् भ्वा० प० स० सेट् नीचेना अर्थ.
ध्रज् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
ध्रजि त्रि० गमन करनार, जनार.
ध्रण् भ्वा० प० अ० सेट् शब्द करवो.
ध्रस् क्या० प० स० सेट् कणे कणे ग्रहण करवुं.
ध्रस् चु० उभ० स० सेट् फेंकवुं, उडाडवुं.
ध्रा भ्वा० प० स० सेट् जवुं.
ध्रांक्ष् भ्वा० प० स० सेट् इच्छवुं, घोर शब्द करवो.
ध्राक्षा स्त्री० गमन, गति.
ध्राक्षामत् त्रि० गतिवाळुं.
ध्राख भ्वा० प० स० सेट् शोभवुं, शणगारवुं,
ध्राघ् भ्वा० आ० अ० सेट् समर्थ थवुं, शक्तिमान थवुं.
ध्राजि स्त्री० गति, गमन, वंटोळीयो वायु.
ध्राड् भ्वा० आ० स० सेट् भांगवुं, भेद करवो, फोडवुं, विभाग करवो.
ध्राडि पु० पुष्प वीणवां.
ध्रिज् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं
ध्रियमाण त्रि० धारण करातुं, बचतुं, अवशेष होतुं.
ध्रु तुदा० प० अनिट् स्थिर थवुं अ०,खसवुं, जवुं स०
ध्रु भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
ध्रुव तुदा० प० अ० सेट स्थिर थवुं.
ध्रुव त्रि० स्थिर, निश्चळ, सनातन, शाश्वत, नित्यनुं, अखंड.
ध्रुव न० तर्क, आकाश.
ध्रुव पु० शंकु, खीलो, विष्णु शिव, वड, उत्तानपाद राजानो पुत्र–ध्रुव, ते नामे एक वसु–देव, ज्योतिषप्रसिद्ध एक योग, झाडनुं ठुंठ, एक जातनुं पक्षी, आकाशमां रहेल ए तारा, कुंवाडानो एक आवर्त, उत्तराषाढा–उत्तराभाद्रपदा–उत्तराफाल्गुनी-रोहिणी नक्षत्र, नाकनो अग्रभाग, यज्ञनुं एक ग्रहपात्र, ग्रह नक्षत्र वगेरे लाववामां

उपयोगी ज्योतिषप्रसिद्ध એક અંક, ध्रुव नक्षत्र.
ध्रुवक पु० ઉપરના અર્થ, સંગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ ધ્રુવક.
ध्रुवकिल त्रि० ધ્રુવવાળું.
ध्रुवकेतु पु० એક જાતનો કેતુ.
ध्रुवम् अव्य० નક્કી, ખરેખર.
ध्रुवरत्ना स्त्री० તે નામે કાર્તિક સ્વામીની અનુચર એક માતૃકા.
ध्रुवलोक पु० સત્યલોકમા આવેલું ધ્રુવનું એક સ્થાન.
ध्रुवसन्धि पु० કુશવંશી હિરણ્યનાભનો પૌત્ર.
ध्रुवस् त्रि० ધ્રુવનિવાસ.
ध्रुवा स्त्री० એક જાતનું યજ્ઞપાત્ર, સાધ્વી સ્ત્રી, એક જાતની ગીતિ, મૂર્વા વનસ્પતિ.
ध्रुवावर्त पु० રુંવાટાની ગોળ એક આકૃતિ.
ध्रुवाश्व पु० એક જાતનો મોટો ઘોડો.
ध्रुवि त्रि० સ્થિર, નિશ્ચળ, નિત્ય.
ध्रू ध्रु ધાતુ જુઓ.
ध्रेक् भ्वा० आ० अक० सेट् ઉત્સાહ કરવો, શબ્દ કરવો.
ध्रै भ्वा० प० अ० अनिट् તૃપ્ત થવું.
ध्रौव त्रि० ધ્રુવા નામના યજ્ઞપાત્રથી ગ્રહણ કરેલ ઘી વગેરે.
ध्रौव्य न० સ્થિરતા, નિશ્ચળતા, નિત્યતા.
ध्रौव्य त्रि० નિત્ય-ધ્રુવ સ્થાનમાં પહોંચાડનાર.
ध्वंस् भ्वा० आ० अ० सेट् નાશ પામવું, નીચે પડવું.
ध्वस पु० અભાવ, વિનાશ.
ध्वसकला अव्य० હિંસા.
ध्वंसकलाकृत्य अव्य० હિંસા કરીને.
ध्वंसन न० નાશ પામવું, ફના થવું, નાશ કરવું, નીચે પડવું.
ध्वंसन त्रि० નાશ કરનાર, ફના કરનાર.
ध्वंसित त्रि० નાશ કરેલ, ફના કરેલ.
ध्वंसिन् त्रि० નાશ પામનાર, ફના થનાર.
ध्वज् भ्वा० प० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
ध्वज पु० દારૂ કાઢનાર, મેઢ્ર-પુરૂષનું લિંગ, ચિન્હ, ખાટલાનું એક અંગ, ગર્વ, અભિમાન, પૂર્વદિશામાં રહેલું ઘર.
ध्वज पु० न० ધજા, પતાકા.
ध्वजगृह पु० ધજાને માટે યોગ્ય ઘર.
ध्वजग्रीव पु० તે નામે એક રાક્ષસ.
ध्वजद्रुम पु० તાડનું ઝાડ.
ध्वजप्रहरण पु० વાયુ.
ध्वजभङ्ग पु० મેઢ્રનો ભંગ-નપુંસકતાના કારણરૂપ એક રોગ, ધજાનો ભંગ-ધજા પતાકાનું કપાવું.
ध्वजवत् त्रि० ધજાવાળું, પતાકાવાળું, ચિન્હવાળું, દારૂ કાઢનાર.
ध्वजवती स्त्री० રૂચિમેધસની કન્યા.
ध्वजवृक्ष पु० તાડનું ઝાડ.
ध्वजांशुक न० ધજાનું કપડું.
ध्वजारोपण न० દેવમંદિર વગેરે ઉપર ધજા ચઢાવવી.
ध्वजाहृत न० યુદ્ધમાંથી આણેલ એક જાતનો દાસ.
ध्वजाहृत न० જેમાંથી કોઇનો ભાગ ન પડે તેવું યુદ્ધ વગેરેમાંથી આણેલ ધન.
ध्वजिक त्रि० ધર્મઢોંગી, પાખંડી.
ध्वजिन् त्रि० ધજાવાળું, પતાકાવાળું.
ध्वजिन् पु० પર્વત, રથ, સર્પ, ઘોડો, બ્રાહ્મણ, મોર પક્ષી, દારૂ કાઢનાર.
ध्वजिनी स्त्री० સેના, સાપણ, ઘોડી, બ્રાહ્મણી, મોર પક્ષિણી.
ध्वजोत्थान न० શક્રધ્વજનું ઉત્થાન, શક્રધ્વજના ઉત્થાનનિમિત્તે ઉત્સવ.
ध्वञ्ज् भ्वा० प० स० सेट् જવું.
ध्वण् भ्वा० अ० प० सेट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
ध्वन् भ्वा० प० अ० सेट् ઉપરના અર્થ.

ध्वन् चुरा० उभ० अ० सेट् શબ્દ કરવો, અવાજ કરવો.
ध्वन पु० અસ્પષ્ટ શબ્દ, અવાજ.
ध्वनत् त्रि० શબ્દ કરતું, અવાજ કરતું.
ध्वनन न० અસ્પષ્ટ શબ્દ કરવો, ગાજવું, અવાજ કરવો.
ध्वनमोदिन् पु० ભમરો.
ध्वनमोदिनी स्त्री० ભમરી.
ध्वनि पु० અસ્પષ્ટ શબ્દ, અવાજ, ઉત્તમ કાવ્ય.
ध्वनिकाव्य न० ઉત્તમ કાવ્ય.
ध्वनिकार त्रि० શબ્દ કરનાર, અવાજ કરનાર.
ध्वनिकार पु० ઉત્તમ કાવ્ય કરનાર કવિ.
ध्वनिकृत् पु० ઉપરનો અર્થ.
ध्वनिग्रह पु० કાન.
ध्वनित त्रि० શબ્દ કરેલ, અવાજ કરેલ, ગાજેલ.
ध्वनित न० શબ્દ, અવાજ, ગર્જના.
ध्वनिनाला स्त्री० વાસળી, વીણા, પાવો.
ध्वनियोधक पु० એક જાતનું ઘાસ-રોહિષતૃણ.
ध्वनिविकार पु० અવાજમાં વિકાર, શોક-ભય વગેરે કારણથી અવાજમા જણાતો ફેરફાર, કાકુ.
ध्वन्स् भ्वा० आ० अ० सेट् નાશ પામવો, ફના થવું, નીચે પડવું.
ध्वन्सित त्रि० નાશ પામેલ, નાશ કરેલ.
ध्वन्सिन् त्रि० નાશ પામનાર.
ध्वन्सिन् पु० પહાડી અખરોટનું ઝાડ.
ध्वस्त त्रि० નાશ પામેલ, ફના થયેલ, નીચે પડેલ
ध्वस्ति स्त्री० નાશ.
ध्वांक्ष् भ्वा० प० सेट् ध्माक्ष् ધાતુ જુઓ.
ध्वांक्ष पु० ध्माक्ष पु० જુઓ.
ध्वांक्ष त्रि० ध्मांक्ष त्रि० જુઓ.
ध्वांक्षजङ्घा स्त्री० એક વનસ્પતિ.
ध्वांक्षजम्बु स्त्री० એક જાતની જાંબુડી.
ध्वांक्षतुण्डो स्त्री० એક જાતનો વેલો.
ध्वांक्षदन्ती स्त्री० 'काकतुण्डी' વનસ્પતિ.
ध्वांक्षनखी स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
ध्वांक्षनाम्नी स्त्री०'काकोदुम्बरिका'વનસ્પતિ.
ध्वांक्षनाशिनी स्त्री० हपुषा જુઓ.
ध्वांक्षनासा स्त्री० એક વનસ્પતિ.
ध्वांक्षनासिका स्त्री० એક વનસ્પતિ.
ध्वांक्षपुष्ट पु० કોયલ પક્ષી.
ध्वांक्षपुष्टो स्त्री० કોયલ પક્ષિણી.
ध्वांक्षमाची स्त्री० 'काकमाची' વનસ્પતિ.
ध्वांक्षवल्ली स्त्री० એક વનસ્પતિ.
ध्वांक्षादनी स्त्री० 'काकतुण्डी' વનસ્પતિ.
ध्वांक्षी स्त्री० ध्मांक्षी જુઓ.
ध्वांक्षोली स्त्री० કાકોલી વનસ્પતિ.
ध्वान पु० શબ્દ, અવાજ.
ध्वान्त न० અંધારૂં, એક નરક.
ध्वान्तचित्त पु० પતંગીયું.
ध्वान्तशात्रव पु० અગ્નિ, સૂર્ય, ચંદ્ર, ધોળો રંગ, ચિત્રાનું ઝાડ, આકડાનું ઝાડ, કપૂર.
ध्वान्ताराति पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
ध्वान्तोन्मेष पु० પતંગીયું.
ध्वृ भ्वा० प० स० अनिट् વાંકુ કરવું, મારવું, ઠાર કરવું.

न.

न् વ્યંજનોમા વીસમો દંત્ય અનુનાસિક વ્યંજન.
न अव्य० નિષેધાર્થે, ઉપમામા તથા નહિ એવા અર્થમાં વપરાય છે.
न 'नकार' અક્ષર, બંધ, બંધન, બુદ્ધ દેવ, રત્ન, સોનું, ગણપતિ, યુદ્ધ.

न त्रि० स्तुति पामेल, कृश, दुर्बळ, अशक्त, नहि थाकेल.
नःक्षुद्र त्रि० नाना नाकवाळुं.
नशुक त्रि० नाश पामतुं, नाश करतुं.
नष्ट त्रि० नाश पामनार
नक्त् अव्य० रात्रे, रात्रिए.
नकिंचन त्रि० निर्धन, दरिद्री.
नकिम् अव्य० वर्जनार्थे अव्यय, त्याग करवा योग्य.
नकिर् अव्य० उपरना अर्थ.
नकुच पुं० मंदार वृक्ष.
नकुट पुं० नाक.
• नकुल पुं० नोळीयो, पांडव नकुल, शिव, पुत्र.
नकुल त्रि० कुळरहित.
नकुलाढ्या स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
नकुलान्धता स्त्री० एक जातनो आंखनो रोग.
नकुली स्त्री० नोळीयुं–मादा, जटामांसी वनस्पति, कुकडी, शंखिनी.
नकुलीश पुं० कालीपीठमानो एक भैरव देव, तंत्रशास्त्रप्रसिद्ध हकार.
नकुलेश पुं० उपरना अर्थ.
नकुलेश्वर पुं० नकुलीश जुओ.
नकुलेष्टका स्त्री० रास्ना वनस्पति.
नक्क् चु० उभ० स० सेट् नाश करवो.
नक्त न० रात्रे भोजन करवानु एक व्रत.
नक्त त्रि० लाजेल, शरमायेल
नक्तक पुं० वस्त्रनो टुकडो.
नक्तचर पुं० नक्तचारिन् पुं० जुओ.
नक्तचर त्रि० नीचेनो शब्द जुओ.
नक्तचारिन् पुं० बिलाडो, घुवड, राक्षस, चोर.
नक्तचारिन् त्रि० रात्रे विचरनार, रात्रे फरनार.
नक्तञ्चर पुं० राक्षस, गुगळ, चोर, घुवड, बिलाडो.
नक्तञ्चर त्रि० नक्तचारिन् त्रि० जुओ.
नक्तञ्चरी स्त्री० राक्षसी, घुवडमादा, बिलाडी.
नक्तञ्चर्या स्त्री० रात्रे फरवुं ते.
नक्तञ्चारिन् त्रि० रात्रे फरनार.
नक्तञ्चारिन् पुं० नक्तचारिन् पुं० जुओ.
नक्तञ्जात त्रि० रात्रे जन्मेल, रात्रे उत्पन्न थयेल.
नक्तञ्जाता स्त्री० एक जातनी ओषधी.
नक्तन् न० रात्रि.
नक्तन्तन त्रि० रात्रे होनार–थनार.
नक्तन्दिव न० रात्रे अने दिवसे.
नक्तन्दिवम् अव्य० रातदिवस, हमेश.
नक्तभोजन न० रात्रे जमवुं ते, जेमां रात्रेज भोजन थइ शके तेवु व्रत.
नक्तभोजिन् त्रि० व्रतादि निमित्ते रात्रे जमनार.
नक्तम् अव्य० रात्रे.
नक्तमाल पुं० करंजवृक्ष.
नक्तमुखा स्त्री० रात्रि.
नक्तव्रत न० दिवसे नहि पण रात्रे भोजन करवारूप एक व्रत.
नक्ता स्त्री० एक जातनी वनस्पति.
नक्तान्ध्य न० एक जातनो नेत्ररोग–रताधळापणुं.
नक्र पुं० मगरमच्छ, माछलुं.
नक्र न० बारसाखनी उपरनुं लाकडुं, नाक.
नक्रकेतन पुं० कामदेव.
नक्रराज पुं० मोटो मगरमच्छ.
नक्रहारक पुं० मगरमच्छने पण उपाडी जनार, एक जलचर प्राणी.
नक्री स्त्री० मगरमच्छ मादा, माछली.
नक्ष् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
नक्षत्र न० अश्विनी वगेरे सत्यावीस नक्षत्र, सत्यावीस मोतीनो कोई हार, सत्यावीसनी संख्या
नक्षत्रकान्तिविस्तार पुं० धोळो यावनाल.
नक्षत्रगण पुं० नक्षत्रोनो समूह, ताराओनो समूह

नक्षत्रचक्र न० રાશચક્ર, નક્ષત્રમંડળ, તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ દીક્ષામાં ઉપયોગી ચક્ર.
नक्षत्रजात न० અમુક નક્ષત્રમાં જન્મ.
नक्षत्रदर्श त्रि० નક્ષત્રો જોનાર, જોશી.
नक्षत्रदान न० અમુક નક્ષત્રમાં અમુક પદાર્થનું દાન.
नक्षत्रनाथ पु० ચન્દ્રમા, કપૂર.
नक्षत्रनेमि पु० ધ્રુવનો તારો, ચન્દ્રમા, વિષ્ણુ, કપૂર, રેવતી નક્ષત્ર.
नक्षत्रप पु० ચંદ્ર, કપૂર.
नक्षत्रपति पु० ચંદ્ર, કપૂર.
नक्षत्रपथ पु० નક્ષત્રોને ફરવાનો માર્ગ.
नक्षत्रपद्योग पु० યુદ્ધયાત્રાના અંગરૂપ યોગ.
नक्षत्रपुरुष पु० નક્ષત્રોથીજ જૂદાં જૂદાં અંગો કલ્પી કલ્પેલો પુરૂષ-જે નક્ષત્રવ્રતનું અંગ ગણાય છે.
नक्षत्रभोग पु० રાશિચક્રમાં રહેલાં નક્ષત્રોનો એક એક દિવસનો ઉપભોગ.
नक्षत्रमान न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અમુક દિનાદિમાન.
नक्षत्रमार्ग पु० નક્ષત્રોને ફરવાનો માર્ગ.
नक्षत्रमाला स्त्री० સત્તાવીશ મોતીનો હાર, હાથીઓની પંક્તિ, નક્ષત્રોની પંક્તિ.
नक्षत्रमालिनी स्त्री० જાઈનો વેલો.
नक्षत्रयाजक पु० નક્ષત્ર નિમિત્ત દોષ જણાવી તેની શાંતિ કરાવનાર નીચ બ્રાહ્મણ.
नक्षत्रयोग पु० નક્ષત્રોમાં ક્રૂર ગ્રહ વગેરેનો યોગ.
नक्षत्रयोगिनी स्त्री० અશ્વિની નક્ષત્ર.
नक्षत्रयोनि स्त्री० વિવાહ વગેરેમાં યોનિકૂટ.
नक्षत्रराज पु० ચંદ્ર, કપૂર.
नक्षत्रलोक पु० નક્ષત્રાધિષ્ઠિત અમુક લોક.
नक्षत्रविद्या स्त्री० જ્યોતિષવિદ્યા.
नक्षत्रवीथि स्त्री० આકાશમાં અમુક અમુક નક્ષત્રોએ કરેલ માર્ગ.
नक्षत्रव्यूह पु० શુભાશુભ સૂચક નક્ષત્રસમૂહ
नक्षत्रव्रत न० નક્ષત્ર નિમિત્તે અમુક વ્રત.
नक्षत्रशूल पु० પ્રયાણ વગેરેમાં નિષિદ્ધ જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ નક્ષત્રશૂળ.
नक्षत्रसत्र न० નક્ષત્ર નિમિત્તે અમુક યજ્ઞ.
नक्षत्रसन्धि पु० પૂર્વનક્ષત્રથી ઉત્તરનક્ષત્રમાં ચંદ્ર વગેરે ગ્રહોની ગતિરૂપ સંક્રાન્તિ.
नक्षत्रसाधन न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ નક્ષત્ર જાણવાનું એક ગણિત.
नक्षत्रसूचक पु० જ્યોતિષના સિદ્ધાન્તને નહિ જાણનારો જોશી
नक्षत्रसूचिन् पु० ઉપરનો અર્થ.
नक्षत्रामृत न० અમુક વારે અમુક નક્ષત્રના યોગથી થતો અમૃત યોગ.
नक्षत्रिन् पु० વિષ્ણુ, ચંદ્ર, કપૂર.
नक्षत्रिय पु० નક્ષત્રનો અધિષ્ઠાયક દેવ.
नक्षत्रिय त्रि० ક્ષત્રિય ન હોય તે.
नक्षत्रेश पु० ચંદ્ર, કપૂર.
नक्षत्रेश्वर पु० ચંદ્ર, કપૂર.
नक्षत्रेश्वर न० નક્ષત્રાધિષ્ઠાયક દેવોએ કાશીમાં સ્થાપેલ એક શિવલિંગ.
नक्षत्रेष्टका स्त्री० તે નામે એક ઇષ્ટકા.
नक्षत्रेष्टि स्त्री० નક્ષત્ર નિમિત્તે ઇષ્ટિ.
नख् भ्वा० प० स० सेट् સરકવું, ખસવું, જવું.
नख पु० न० નખ, વીશની સંખ્યા.
नख पु० ખંડ, ટુકડો.
नख न० શુક્તિકા નામે એક દ્રવ્ય-નખલો.
नखकुट्ट पु० હજામ, વાળંદ
नखक्षत न० નખપદ જુઓ.
नखखादिन् त्रि० નખને ખાનાર.
नखगुच्छफला स्त्री० એક જાતનું ધાન્ય.
नखजाह न० નખનું મૂળ
नखदारण न० નખ કાપવાનું હજામનું ઓજાર-નેઈણી.
नखनिकृन्तन न० ઉપરનો અર્થ. નખ કાપે તેવું કોઈ પણ ઓજાર.
नखनिष्पाव पु० નખરંગી નામની વનસ્પતિ.

नखपद न० નખનું સ્થાન-નખનો ઉઝરડો-નખક્ષત
नखपर्णी સ્ત્રી० એક જાતની ક્ષુપ વનસ્પતિ.
नखपुष्पी સ્ત્રી० 'पृक्का' નામે વનસ્પતિ.
नखप्रचित न० નખ અને પ્રચિત.
नखफलिनी સ્ત્રી० नखनिष्पाव જુઓ.
नखभिन्न त्रि० નખથી ચીરેલ, નખથી ઉતરડેલ, નખથી તોડેલ.
नखमुच न० ધનુષ.
नखम्पच त्रि० નખને તપાવનાર.
नखम्पचा સ્ત્રી० રાખડી, રાખ.
नखर पु० न० નખ.
नखर त्रि० તીક્ષ્ણ ન હોય તે.
नखरजनी સ્ત્રી० મેંદી, મેંદીનું ફળ.
नखरञ्जनी સ્ત્રી० નેયણી.
नखरायुध पु० સિંહ, વાઘ, કુતરો.
नखरायुध त्रि० નખરૂપ હથિઆરવાળું.
नखरायुधी સ્ત્રી० સિંહણ, વાઘેણ, કુતરી.
नखराह्व पु० કરેણનું ઝાડ
नखरी સ્ત્રી० નખલો નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.
नखलेखक त्रि० ઉપવિકાર્થે નખલેખન કર્મ કરનાર.
नखलेखा સ્ત્રી० નખક્ષત, નખના ઘાવની નીશાની.
नखविलेख पु० ઉપરના અર્થ.
नखविष पु० મનષ્ય વગેરે પ્રાણી.
नखविष्किर पु० નખથી ખોતરીને ખાનાર બાજ વગેરે.
नखवृक्ष पु० નીલવૃક્ષ.
नखव्रण न० नखपद જુઓ.
नखशङ्ख पु० નાનું શંખલું.
नखशङ्खक पु० ઉપરનો અર્થ.
नखाघात पु० नखपद જુઓ, નખનો પ્રહાર, નખવડે પ્રહાર.
नखाङ्क पु० નખના ઘાનું ચિન્હ, નખ 'व्याघ्रनखी' વનસ્પતિ
नखानखि અવ્ય० નખે નખે થયેલુ યુદ્ધ.
नखायुध पु० વાઘ, સિંહ, કુતરો.
नखायुधी સ્ત્રી० વાઘેણ, સિંહણ, કુતરી
नखालि पु० નાનું શંખલું
नखालि સ્ત્રી० નખની પંક્તિ.
नखालु पु० નીલવૃક્ષ.
नखाशिन् पु० ઘુવડ.
नखाशिन् त्रि० નખવડે ખાનાર.
नखाह्व पु० નખલો નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.
नखि त्रि० સરકી જનાર, ખસી જનાર.
नखिन् पु० સિંહ, વાઘ, કુતરો.
नखिन् त्रि० મોટા નખવાળું.
नखिनी સ્ત્રી० સિંહણ, વાઘેણ, કુતરી.
नखी સ્ત્રી० નખલો નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય.
नग पु० પર્વત, વૃક્ષ, સાતની સંખ્યા.
नगकर्णी સ્ત્રી० તે નામે એક વનસ્પતિ.
नगगन्धा સ્ત્રી० એક જાતની વનસ્પતિ.
नगज त्रि० પર્વતમા ઉત્પન્ન થનાર.
नगजा સ્ત્રી० પાર્વતી.
नगण पु० છંદઃશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ નગણ.
नगणा સ્ત્રી० એક જાતની વનસ્પતિ.
नगनदी સ્ત્રી० પર્વતમાથી નીકળેલી નદી.
नगनन्दिनी સ્ત્રી० પાર્વતી.
नगनाथ पु० હિમાલય, ચંદ્ર, કપૂર.
नगपति पु० હિમાલય, ચંદ્ર, કપૂર
नगभिद् पु० પત્થરને તોડવાનું એક ઓજાર-ટાંકણું-ઘણ
नगभिद् पु० ઇન્દ્ર.
नगभू पु० ક્ષુદ્ર પાષાણભેદ વનસ્પતિ.
नगभू સ્ત્રી० પર્વતની જમીન.
नगभू त्रि० પર્વતમા ઉત્પન્ન થનાર.
नगमूर्द्धन् पु० પર્વતનું શિખર.
नगर न० શહેર, નગર.
नगरकाक पु० કાગડા જેવા આચારવાળો નગરવાસી.
न० હરતા-ફરતા હ-

नगरघात પુ૦ હાથી, નગરનો નાશ કરવો તે, શહેર ભાગવું.
नगरमर्द्दिन् પુ૦ મદોન્મત્ત હાથી.
नगरमर्द्दिन् ત્રિ૦ શહેર ભાગનાર, નગરનો નાશ કરનાર.
नगरमार्ग પુ૦ શહેરનો રાજમાર્ગ–સરીઆમ રસ્તો.
नगरन्ध्रकर પુ૦ કાર્તિક સ્વામી.
नगरवायस પુ૦ નગરકાક જુઓ.
नगरादिसन्निवेश પુ૦ શહેર વગેરેની સ્થાપના.
नगराध्यक्ष પુ૦ શહેરમાં રક્ષણ માટે રાજાએ નીમેલો અધિકારી–કોટવાળ.
नगरी સ્રી૦ શહેર, નગર.
नगरीकाक પુ૦ બગલો પક્ષી.
नगरीकाकी સ્રી૦ બગલી.
नगरीय ત્રિ૦ નગરમાં હોનાર–થનાર.
नगरोत्थ ત્રિ૦ નગરમાં ઉત્પન્ન થનાર.
नगरोत्था સ્રી૦ નાગરમોથનું ઝાડ.
नगरोपान्त ન૦ નગર પાસેનું પરૂં.
नगरौषधि સ્રી૦ કેળ.
नगरौषधी સ્રી૦ કેળ.
नगवत् ત્રિ૦ વૃક્ષવાળું, પર્વતવાળું.
नगाटन પુ૦ વાનર, પર્વતમા કે ઝાડમાં ગમન–ગતિ–ભમવું.
नगाटनी સ્રી૦ વાનરી.
नगाधिप પુ૦ હિમાલય પર્વત, મેરૂપર્વત.
नगाधिपति પુ૦ ઉપરના અર્થ.
नगाधिराज પુ૦ હિમાલય, મેરૂપર્વત.
नगानिका સ્રી૦ તે નામે એક છંદ.
नगारि પુ૦ ઇન્દ્રનું વજ્ર.
नगाश्रय પુ૦ હસ્તિકંદ વૃક્ષ.
नगाश्रग પુ૦ પર્વતમા કે વૃક્ષમા રહેનાર.
नगेन्द्र પુ૦ હિમાલય, મેરૂપર્વત, હરકોઇ મોટો પર્વત.
नगोच्छ्राय પુ૦ પર્વતની કે ઝાડની ઉંચાઇ
नगौकस પુ૦ પર્વતમાં કે ઝાડમાં રહેનાર હરકોઇ પક્ષી, અષ્ટાપદ જનાવર, સિંહ, કાગડો.
नगौकस् ત્રિ૦ પર્વત કે ઝાડમા રહેનાર.
नग्न પુ૦ દિગંબર જૈન, નાગો બાવો.
नग्न ત્રિ૦ નાગું, વસ્ત્ર પહેર્યા વગરનું.
नग्नक ત્રિ૦ નાગું.
नग्नङ्करण ન૦ નાગું કરવું.
नग्नजित् પુ૦ તે નામે એક રાજા.
नग्नता સ્રી૦ નાગાપણું.
नग्नत्व ન૦ નાગાપણું.
नग्नमुषित ત્રિ૦ ધન વગેરે ચોરાઇ જવાથી નાગું થયેલ.
नग्नम्भविष्णु ત્રિ૦ નાગું થનાર.
नग्नम्भावुक ત્રિ૦ નાગું થનાર.
नग्नहु પુ૦ છત્રીસ દ્રવ્યોથી બનેલ દારૂમા પડતો એક પદાર્થ.
नग्नहू પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
नग्ना સ્રી૦ નાગી સ્રી.
नग्नाट ત્રિ૦ નાગું ફરનાર.
नग्नाट પુ૦ દિગંબર જૈન.
नग्नाटक પુ૦ ઉપરનો અર્થ.
नग्नाटक ત્રિ૦ નાગું ફરનાર.
नग्निका સ્રી૦ ઋતુધર્મને નહિ પામેલી સ્રી, એકેવાર નહિ અભડાયેલી સ્રી, નાગી સ્રી.
नग्नीकरण ન૦ નાગું કરવું.
नग्नीकृत ત્રિ૦ નાગું કરેલ.
नघमार પુ૦ કોઢનો રોગ
नघाय પુ૦ કોઢનો રોગ.
नघारिष પુ૦ કોઢનો રોગ.
नघुष પુ૦ નહુષ રાજા
नङ्ग પુ૦ જાર, ઉપપતિ, [illegible]
नचिकेतस પુ૦ તે નામે એક ઋષિ, અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ.
नचिर ન૦ જલદી, શીઘ્ર, ઝટ, જલદી

नच्युत त्रि० नहि थयेल, नहि झरेल, नहि पडेल.
नज् भ्वा० आ० अ० सेट् शरमावुं,लाजवुं.
नञ् अव्य० नहि, ना, ओळंगवुं, थोडुं, सदश, समान, ते विरुद्ध, तेथी अन्य.
नट् भ्वा० प० अ० सेट् नाचवुं, नीचे पडवुं, प्रकाशवुं.
नट् चु० उभ० अ० सेट् पडवुं, प्रकाशवुं.
नट पु० नट, नाटकीयो, नृत्य करनार, नाटक भजवनार, शोनाक वृक्ष, एक जातनो वर्णसंकर, नीच क्षत्रिय, आसोपालवनुं झाड, नड जातिनुं घास, सत्रधार.
नटकमेलक न० हास्यरसप्रधान दृष्य नाटक, कोमीक.
नटचर्या स्त्री० नटनुं कृत्य.
नटता स्त्री० नटपणुं, नटनुं काम, नाटक.
नटत्व न० उपरना अर्थ.
नटन न० शरीरना हावभाववाळुं नृत्य, नाचवुं ते.
नटनारायण पु० संगीतशास्त्रप्रसिद्ध राग.
नटपर्ण न० छाल, चामडी.
नटभूषण पु० हरताल.
नटमण्डन पु० हरताल.
नटवर पु० श्रेष्ठ नट.
नटश्रेष्ठ पु० श्रेष्ठ नट.
नटसंज्ञक न० हरताल.
नटसंज्ञक पु० नट, नटवो, नाटकीयो.
नटसूत्र न० शिलालिए रचेल नटसत्र–नटकृत्य जणावनार एक ग्रंथ.
नटान्तिका स्त्री० लाज, शरम.
नटान्विका स्त्री० लाज, शरम.
नटी स्त्री० नटनी स्त्री, सूत्रधारनी पत्नी, वेश्या स्त्री, नवी नामे एक गंधद्रव्य, एक वर्णसंकर स्त्री, दीपक रागनी रागिणी.
नटेश्वर पु० शिव.
नट्या स्त्री० नटनो समूह.

नड् चु० उभ० अ० सेट् भ्रष्ट थवुं, पडवुं.
नड पु० ते नामे एक ऋषि, एक जातनुं घास.
नडक न० खभामां नळ जेवुं हाडकुं.
नडकीय त्रि० पुष्कळ नड घासवाळुं.
नडप्राय त्रि० उपरनो अर्थ.
नडभक्त न० नड घासवाळो प्रदेश.
नडमीन पु० एक जातनुं माछलुं.
नडश त्रि० नड घासवाळुं.
नडसंहति स्त्री० नड घासनो समूह.
नडह त्रि० सुंदर.
नडागिरि पु० ज्यां पुष्कळ नड घास होय तेवो पर्वत.
नडादि पु० व्याकरणप्रसिद्ध एक शब्दगण.
नडिन् त्रि० नड घासवाळुं.
नडिन् पु० नड घासवाळो पर्वत.
नडिनी स्त्री० नड घासवाळी नदी.
नडिल त्रि० नड घासनी पासे रहेल.
नड्या स्त्री० नड घासनो समूह.
नड्वत् त्रि० पुष्कळ नड घासवाळुं.
नड्वल पु० पुष्कळ नड घासवाळो प्रदेश–देश.
नडवला स्त्री० वैराज मनुनी एक पत्नी.
नत त्रि० नमेल, वांकुं वळेल.
नत न० नगर, नगरमूल, ज्योतिषप्रसिद्ध नतांश, नमोतर, करमायलुं फूल.
नतद्रुम पु० 'लताशाल' नामे एक वृक्ष.
नतनाडिका स्त्री० बे प्रहर पछी अथवा मध्यरात्रे जन्मकाळनी घडी.
नतनासिक त्रि० नमेला नाकवाळुं, चीबुं.
नतभाग पु० ज्योतिषप्रसिद्ध नतांश
नतराम् अव्य० अतिशय नहि, सखत मनाई, अत्यंत.
नताङ्ग त्रि० नमेला अंगवाळुं.
नताङ्गी स्त्री० नारी–स्त्री.
नति स्त्री० नमन, नमस्कार, नमवुं.
नत्यूह पु० चातक पक्षी, बपैयो, जलकागडो !

नद् भ्वा० प० स० सेट् पूजा करवी, स्तुति करवी.
नद पु० नद, सिंधु, समुद्र, ऋषि.
नदत् त्रि० शब्द करतुं, गर्जना करतुं.
नदथु पु० બળદનો શબ્દ, આનંદ, હર્ષ.
नदनु पु० સિંહ, શબ્દ, અવાજ.
नदपति पु० સમુદ્ર.
नदर त्रि० नदनी સમીપનો પ્રદેશ વગેરે, નિર્ભય.
नदराज पु० સમુદ્ર.
नदाल त्रि० ભાગ્યવાળું, ભાગ્યશાળી.
नदी स्त्री० नदी.
नदीकदम्ब पु० महाश्रावणिका जुओ.
नदीकदम्ब न० नदीओनो समूह.
नदीकान्त पु० समुद्र, नेतर वनस्पति, नगोडनुं झाड.
नदीकान्ता स्त्री० જાંબુનું ઝાડ, કાકજંઘા વૃક્ષ, લતા, વેલ.
नदीकूल न० नदीनो કાંઠો.
नदीकूलप्रिय पु० नेतरनुं झाड.
नदीज पु० સાદડનું ઝાડ, યાવનાલ વનસ્પતિ, ચીપો, ભીષ્મપિતામહ, નેતરનું ઝાડ.
नदीज न० સોતાંજન.
नदीज त्रि० नदीमां उत्पन्न थयेल.
नदीजा स्त्री० અગ્નિમંથ વૃક્ષ-અરણિ.
नदीतट पु० नदीनो કાંઠો.
नदीतरस्थान न० नदी ઉતરવાનો ઘાટ.
नदीदोह पु० नदी ઉતરવા માટે અપાતું ભાડા માટે દૂધ.
नदीधर पु० शिव.
नदीन पु० સમુદ્ર, વરુણ દેવ.
नदीन त्रि० दीन नहि ते.
नदीनाथ पु० नदीन पु० जुओ.
नदीनिष्पाव पु० એક જાતનું ધાન્ય.
नदीपति पु० વરુણ દેવ, સમુદ્ર.
नदीभव न० સિંધવલૂણ.
नदीभव त्रि० नदीमां होनार-थनार.
नदीभव पु० ભીષ્મ પિતામહ.
नदीमातृक त्रि० नदीना पाणीथी पाकता अनाज उपर जीवनार.
नदीमुख न० नदीना पाणीने नीकळवानो मार्ग.
नदीरय पु० नदीनो प्रवाह, नदीनो वेग.
नदीवङ्क पु० नदीनो वांक, नदीनी वांकाई.
नदीवट पु० नदी उपरनुं वडनुं झाड.
नदीवेग पु० नदीरय जुओ.
नदीवेला स्त्री० नदीनो કાંઠો, नदीनो प्रवाह.
नदीश पु० नदीन पु० जुओ.
नदीष्ण त्रि० नदीमां स्नान करवामां कुशळ.
नदीसर्ज पु० સાદડનું ઝાડ.
नद्ध त्रि० बांधेल, જડેલ.
नद्ध्री त्रि० ચામડાની દોરી-વાધરી.
नद्यादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ.
नद्याम्र पु० 'समष्ठिला' नामे એક વૃક્ષ.
नद्यावर्तक पु० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ યાત્રાયોગ.
नद्युत्सृष्ट न० नदीએ છોડેલું સ્થાન.
ननन्दृ स्त्री० નણંદ.
नना स्त्री० વાણી, માતા, પુત્રી
ननान्दृ स्त्री० નણંદ.
ननु अव्य० प्रश्नमां, अवधारण-निश्चयमां, अनुज्ञा-संमतिमां, विनयमां, आमंत्रणमां, विनिग्रहमां, परकृतिमां, अधिकारमां, प्रसराटमां, आक्षेपपूर्वक प्रत्युक्तिमां, वाक्यारंभमां तथा वितर्कमां वपराय छे.
ननुच अव्य० વિરોધોક્તિમાં વપરાતો અવ્યય.
नन्तव्य त्रि० નમન કરવા યોગ્ય, નમસ્કાર કરવા યોગ્ય.
नन्त्र त्रि० ઉપરના અર્થ.
नन्द् भ्वा० प० अ० सेट् आनंद पामवो, प्रसन्न थवुं.
नन्द पु० આનંદ, હર્ષ, પરમેશ્વર, દેડકો, તે નામે ક્ષત્રિય, નવની સંખ્યા, ક્ષત્રિય-

સ્વામીનો એક અનુચર, અમુક પ્રકારનું મૃદંગવાદિત્ર, ઢોલક, તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, વસુદેવની મદિરા નામની સ્ત્રીમા ઉત્પન્ન થયેલ એક પુત્ર, ક્રૌંચદ્વીપમા આવેલો એક પર્વત, એક જાતનો વાસ, યક્ષેશ્વરનો એક અનુચર, નંદ ગોવાળ

नन्दक पु० વિષ્ણુની તે નામે તરવાર, નંદ ગોવાળ, તે નામે એક નાગ, હરકોઇ તરવાર, કુમારનો એક અનુચર, ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર, આનંદ, હર્ષ.

नन्दक त्रि० સંતોષકારક,આનંદ પમાડનાર, કુલપાલક.

नन्दकि स्त्री० પીપર

नन्दकिन् पु० વિષ્ણુ.

नन्दगोप पु० નંદ નામે એક ગોવાળીયો

नन्दगोपिता स्त्री० રાસ્ના નામે વનસ્પતિ

नन्दज पु० શ્રીકૃષ્ણ.

नन्दथु पु० આનંદ, હર્ષ.

नन्दन पु० પુત્ર, દેકરો, વિષ્ણુ, મહાદેવ, કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર, તે નામે એક પર્વત, સાઠ વર્ષો પૈકી છવીસમુ વર્ષ

नन्दन न० તે નામે ઇન્દ્રનો બગીચો, તે નામે એક છંદ.

नन्दन त्रि० આનંદ કરનાર, હર્ષકારક

नन्दनज न० ઇન્દ્રના નંદનવનમા ઉત્પન્ન થનાર હરિચંદન

नन्दनज पु० શ્રીકૃષ્ણ

नन्दनज त्रि० આનંદથી ઉત્પન્ન થનાર

नन्दनन्दन पु० શ્રીકૃષ્ણ

नन्दनन्दना स्त्री० યોગમાયા

नन्दनन्दिनी स्त्री० દુર્ગા-યોગમાયા

नन्दनमाला स्त्री० એક જાતની માળા.

नन्दना स्त्री० પુત્રી

नन्दन्त पु० પુત્ર, મિત્ર, રાજપુત્ર

नन्दपाल पु० વરુણ દેવ

नन्दपुत्र पु० શ્રીકૃષ્ણ.

नन्दपुत्री स्त्री० યોગમાયા

नन्दयत् त्रि० આનંદ પમાડતુ.

नन्दयन्त पु० પુત્ર

नन्दसुत पु० શ્રીકૃષ્ણ.

नन्दसुता स्त्री० યોગમાયા

नन्दा स्त्री० દુર્ગા દેવીની એક મૂર્તિ, નાદ-પાણીનુ મોટું વાસણ, પડવે-અગીઆરશ છઠ-એ તિથિઓ, સંપત્તિ, અમુક સંક્રાન્તિ, નંદાશ્રમતીર્થમા ધર્મપુત્ર હર્ષની પત્ની, નણંદ.

नन्दात्मज पु० શ્રીકૃષ્ણ

नन्दात्मजा स्त्री० યોગમાયા.

नन्दापुराण न० નંદા દેવીસંબંધે એક ઉપપુરાણ

नन्दाश्रम पु० તે નામે એક તીર્થ.

नन्दि पु० પરમેશ્વર, વિષ્ણુ,નંદિકેશ્વર નામનો મહાદેવનો એક પાર્શ્વચર, મહાદેવ, તે નામે એક ગંધર્વ, આનંદ, હર્ષ.

नन्दि पु० न० જુગારનું અમુક અંગ.

नन्दिक पु० આનંદ, હર્ષ.

नन्दिका स्त्री० નદીવૃક્ષ, આનંદ, હર્ષ, ઇન્દ્રનુ ક્રીડા સ્થાન, નાદ-પાણીનુ મોટું વાસણ.

नन्दिका स्त्री० પડવે-અગીઆરસ-છઠ-એ તિથિઓ.

नन्दिकावर्त पु० એક જાતનો મણિ

नन्दिकुण्ड न० તે નામે એક તીર્થ.

नन्दिकेश्वर पु० મહાદેવનો એક પાર્શ્વચર

नन्दिकेश्वर न० મહાદેવના પાર્શ્વચર નન્દિકેશ્વરે રચેલુ એક ઉપપુરાણ.

नन्दिग्राम पु० તે નામે એક ગામ-હાલનું દોલતાબાદ.

नन्दिघोष पु० અર્જુનનો રથ, આનંદનો અવાજ-આનંદનાદ

नन्दिघोष त्रि० આનંદના અવાજવાળું.

नन्दितरु पु० ધવડીનું ઝાડ.

नन्दितूर्य न० એક જાતનુ વાદિત્ર
नन्दिन् त्रि० હર્ષવાળુ, આનંદવાળુ
नन्दिन् पु० શિવનો એક દ્વારપાળ, તે નામે એક મુનિ, વિષ્ણુ, ગર્દભાણ્ડ વૃક્ષ, ધાવડીનુ ઝાડ
नन्दिनी स्त्री० દુર્ગા દેવી, ગંગા નદી, નણંદ, વસિષ્ઠની ગાય, રેણુકા નામે એક સુગંધી દ્રવ્ય, કન્યા, પુત્રી, તે નામે એક છંદ, વ્યાડિ ઋષિની માત.
नन्दिनीतनय पु० વ્યાડિ ઋષિ
नन्दिनीपुत्र पु० વ્યાડિ ઋષિ
नन्दिनीसुत पु० ઉપરનો અર્થ
नन्दिनीपुराण न० તે નામે એક ઉપપુરાણ
नन्दिमुख पु० એક જાતનું પક્ષી, મહાદેવ
नन्दिवर्द्धन पु० શિવ, પખવાડીયાનો અંત, મિત્ર, પુત્ર
नन्दिवर्द्धन त्रि० આનંદ વધારનાર
नन्दियारलक पु० દરીઆઈ એક જાતનું માછલુ
नन्दियारलकी स्त्री० દરીયાઈ એક માછલી
नन्दीवृक्ष पु० કોંકણ દેશપ્રસિદ્ધ એક સુગંધી ઝાડ
नन्दिवेग पु० કળીયુગનો પુણ્યાધમ એક રાજા
नन्दिषेण पु० કાર્તિક સ્વામીનો એક અનુચર
नन्दी स्त्री० નંદીવૃક્ષ, દુર્ગા દેવી, ઇન્દ્રનો બગીચો.
नन्दीट त्रि० મસ્તક ઉપર તાલવાળુ.
नन्दीमुखी पु० તંદ્રા, આળસ
नन्दीवृक्ष पु० नन्दिवृक्ष જુઓ
नन्दीश पु० શિવ, શિવનો એક પાર્શ્વચરાધિપતિ, સંગીતશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ એક તાલ
नन्दीश्वर पु० ઉપરનો અર્થ
नन्दीसरस् न० ઇન્દ્રનુ સરોવર
नन्द् वग्र्वा० प० अ० सेट् ન્યન પ ભરો
नन्द्यादि पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક શબ્દગણ
नन्द्यावर्त पु० એક જાતનુ ઘર તગરનું ઝાડ, એક જાતનુ માછલુ, જ્યોતિઃપ્રસિદ્ધ એક યાત્રાયોગ
नन्द्यावर्तक पु० ઉપરનો અર્થ
नपराजित् पु० મહાદેવ
नपात् त्रि० રક્ષણ નહિ કરનાર, પાપરહિત, પાપ વગરનુ
नपात् पु० પુત્ર
नपात पु० દેવયાન માર્ગ
नपुंसक पु० न० નપુંસક, નહિ સ્ત્રી કે પુરૂષ, નાન્યતર જાતિ
नपुमस् पु० न० ઉપરનો અર્થ
नप्तृ पु० પૌત્ર, દૌહિત્ર, પુત્ર
नप्तृका स्त्री० એક જાતની ઔષધિ, ગળો, એક જાતનુ પક્ષી
नप्त्री स्त्री० પુત્રી, દીકરી, પુત્રીની પુત્રી
नभ् भ्वा० आ० स० सेट् હિંસા કરવી, દાર મારવુ મારી નાખવુ
नभ त्रि० હિંસક
नभ पु० શ્રાવણ મહિનો, ચાક્ષુષ મન્વંતરનો સપ્તર્ષિભેદ, સ્વારોચિષ મનુનો એક પુત્ર, રામના વંશનો એક રાજા.
नभ न० આકાશ
नभ क्रान्तिन् पु० સિંહ
नभःप्राण पु० પવન
नभ श्वास पु० પવન
नभ सद् पु० દેવ, પક્ષી વગેરે.
नभ सरित् स्त्री० ગંગા નદી
नभ स्थ त्रि० આકાશમા રહેનાર.
नभ स्थल पु० મહાદેવ
नभ स्थित त्रि० આકાશમા રહેનાર
नभ स्थित पु० તે નામે એક નરક
नभ स्पृश त्रि० આકાશનો સ્પર્શ કરનાર, આકાશને અડનાર
नभ स्पृश त्रि० ઉપરનો અર્થ.
नभग त्रि० આકાશમા રહેનાર, ભાગ્યહીન
नभग पु० વૈવસ્વત મનુનો એક પુત્ર

नभनु त्रि० હિંસક, શબ્દ કરનાર.
नभनु पु० પાણી
नभनु स्त्री० નદી
नभन्य त्रि० આકાશમા હોનાર-થનાર, હિંસક.
नभश्चक्षुस् न० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
नभश्चमस पु० ચંદ્ર, કપૂર, ઇન્દ્રજાળ, ચિત્રાપૂપ.
नभश्चर त्रि० આકાશમા વિચરનાર, આકાશમા રહેનાર.
नभश्चर पु० દેવ, ગંધર્વ, સિદ્ધ વગેરે, પક્ષી
नभस् न० આકાશ.
नभस् पु० શ્રાવણ મહિનો, મેઘ, પાણી, ઘ્રાણ, વર્ષ, પડતો ગ્રહ, લગ્નથી દશમુ સ્થાન પળીયાવાળું માથું.
नभस पु०આકાશ,દશ મન્વંતરનો સપ્તર્ષિભેદ.
नभसङ्गम पु० પક્ષી.
नभसङ्गमी स्त्री० પક્ષિણી.
नभस्थल पु० મહાદેવ.
नभस्थित त्रि० આકાશમા રહેલ.
नभस्थित पु० તે નામે એક નરક.
नभस्पृश् त्रि० આકાશનો સ્પર્શ કરનાર
नभस्पृश त्रि० ઉપરનો અર્થ.
नभस्मय पु० આદિત્ય.
नभस्य पु० ભાદરવો મહિનો.
नभस्य त्रि० આકાશમા હોનાર-થનાર.
नभस्वत् पु० પવન
नभस्वती स्त्री० અન્તર્દ્ધાનની પત્ની
नभस्सद् पु० નભસ્સદ જુઓ.
नभस्सरित् स्त्री० ગંગા નદી
नभाक पु० न० અંધકાર, અંધારૂં
नभाक पु० રાહુ ગ્રહ
नभि पु० પૈડુ, ચક્ર, ચાક.
नभोग त्रि० આકાશના રહેલ, આકાશમા જનાર
नभोग पु० લગ્નથી દશના સ્થાનમા રહેલ કોઇ ગ્રહ, દશમા મન્વન્તરનો સપ્તર્ષિભેદ.
नभोगज पु० મેઘ
नभोगति स्त्री० આકાશમા ગતિ-ગમન.
नभोगति त्रि० આકાશમા ગતિવાળું-પક્ષી દેવ વગેરે.
नभोद पु० તે નામે એક વિશ્વદેવ.
नभोदुह पु० મેઘ.
नभोद्वीप पु० મેઘ.
नभोधूम पु० મેઘ
नभोनदी स्त्री० સ્વર્ગ ગંગા.
नभोमणि पु० સૂર્ય, આકડાનું ઝાડ.
नभोमण्डल न० આકાશમંડળ.
नभोमण्डलदीप पु० ચંદ્ર, કપૂર
नभोऽम्बुप पु० ચાતક પક્ષી.
नभोऽम्बुपी स्त्री० ચાતક પક્ષિણી.
नभोरजस् न० અંધકાર, અંધારૂં.
नभोरूप त्रि० આકાશના જેવા રંગવાળું.
नभोरेणु स्त्री० ઝાકળ.
नभोलय पु० ધૂમાડો.
नभोलय त्रि० આકાશમા લીન.
नभोलिह त्रि० આકાશમા પહોંચનાર, ઘણુંજ ઉંચું.
नभोवीथी स्त्री० આકાશમા રહેલ વીથી-રૂપ માર્ગ.
नभौकस् त्रि० આકાશમા વિચરનાર પક્ષી વગેરે.
नभ्य त्रि० રથ વગેરેના પૈડાની ધરીને હિતકારક અથવા તેને યોગ્ય.
नभ्य पु० अक्ष पु० જુઓ
नभ्य न० રથના પૈડાને અનુકૂળ આજણ-પૈડા વગેરેમા ચોપડવાનો કીચ.
नभ्राज पु० મેઘ.
नमत् त्रि० નમતું, નમી પડતું.
नमत त्रि० નમ્ર, નમેલ.
नमत पु० નટ, નાટકીઓ, ધુમાડો, પ્રભુ, સ્વામી.

नमयिष्णु त्रि० नमवाना स्वभाववाळुं.
नमस् अव्य० नमस्कार, नमन, त्याग.
नमस् न० अन्न, वज्र, यज्ञ.
नमस त्रि० अनुकूळ.
नमसान त्रि० नमस्कार करवाना स्वभाववाळुं,
नमसित त्रि० नमस्कार करेल.
नमस्करण न० नमस्कार करवो ते.
नमस्कार पु० उपरनो अर्थ, एक झेर.
नमस्कारी स्त्री० रीसामणीनुं झाड.
नमस्क्रिया स्त्री० नमस्कार.
नमस्कृत्य अव्य० नमस्कार करीने.
नमस्कृत्वा अव्य० नमस्कार करीने.
नमस्य् नामधातु प० स० सेट् नमस्कार करवो, पूजवुं.
नमस्य त्रि० नमस्कार करवा योग्य, पूजवा योग्य.
नमस्यत् त्रि० नमस्कार करतुं.
नमस्या स्त्री० नमस्कार.
नमस्यित त्रि० नमस्कार करेल.
नमस्यु त्रि० नमस्कार करवाना स्वभाववाळुं.
नमस्यु पु० पुरुवंशी एक राजा.
नमस्विन् त्रि० नमस्कारवाळुं, नमस्कारने योग्य.
नमि पु० एकवीसमा जैन तीर्थंकर.
नमित त्रि० नमावेल.
नमी पु० ते नामे एक ऋषि.
नमुचि पु० कामदेव, दनुनो पुत्र एक असुर.
नमुचिद्विष् इन्द्र.
नमुचिशत्रु पु० इन्द्र.
नमुचिसूदन पु० इन्द्र.
नमुचिहन् पु० इन्द्र.
नमुर पु० नमुचि असुर.
नमेरु पु० सुरपुन्नाग वृक्ष, रुद्राक्ष.
नमोगुरु पु० ब्राह्मण, गुरु.
नमोवाक पु० नमस्कारवचन.
नमोवाक त्रि० नमस्कारने माटे कहेवा योग्य.
नमोवृध्र पु० यज्ञ.
नम्ब् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं,जवुं.
नम्य त्रि० नमस्कार करवा योग्य, नमवा योग्य.
नम्र त्रि० नमेल, विनयी, नीचुं नमेल.
नम्रक पु० नेतरनुं झाड.
नम्रक त्रि० नमन करनार, नमनार.
नम्रता स्त्री० नमेलपणुं, नरमाश.
नम्रत्व न० उपरनो अर्थ.
नम्रिका स्त्री० नमनारी स्त्री.
नय् भ्वा० आ० स० सेट् गमन करवुं,जवुं.
नय पु० राजनीति, नीति, एक जातनुं जुगार, नैगम-शास्त्र, विष्णु.
नय त्रि० न्याययुक्त, नेता.
नयक त्रि० नीतिकुशळ.
नयत् त्रि० लई जतुं, दोरतुं.
नयन न० नेत्र, आंख. पहोंचाडवुं, गाळवुं,- वटाववुं, लई जवु, दोरवुं.
नयनवत् त्रि० नेत्रवाळुं.
नयनवारि न० आंसु.
नयनाङ्ग नेत्रनुं अंग-कटाक्ष,आंखनो खूणो.
नयनाभिघात पु० वैद्यकप्रसिद्ध एक रोग.
नयनाभिराम पु० चंद्र, कपूर.
नयनाभिराम त्रि० नेत्रने आनंददायक, आंखने गमे तेवुं, प्रिय, सुंदर.
नयनामोषिन् त्रि० नजर हरी लेनार, नजर चोरनार.
नयनी स्त्री० आंखनी कीकी.
नयनोत्सव पु० दीवो.
नयनोत्सव त्रि० आंखने उत्सवरूप, प्रिय, सुंदर.
नयनोपाङ्ग पु० कटाक्ष, आंखनो खूणो.
नयनौषध न० हीराकसी.
नयपीठी स्त्री० जुगार खेलवानो पट.

नयप्रयोग पु० नीतिनी योजना, नीति वापरवी ते
नयवत् त्रि० नीतिवाळुं नीतिमान
नयवर्त्मन् न० नीतिमार्ग
नयविशारद त्रि० नीतिनिपुण
नयसिद्धि स्त्री०नीतिवडे कोई कामनी सिद्धि
नर पु० मनुष्य, परमात्मा, पुरुष, नर, ते नामे एक देव-नरदेव, घोडो, नरदेवनो अवतार अर्जुन, एक जातनुं घास, शेतरंज, वगेरे
नरक पु० नरक-ते नामे पापभोगनुं स्थान, ते नामे एक असुर
नरककुण्ड न०ते नामे एक यातनास्थान-नरकमां पापीओने दुःख आपवानो कुंड.
नरकजित् पु० वासुदेव श्रीकृष्ण-विष्णु.
नरकता स्त्री० नरकपणुं.
नरकत्व न० नरकपणुं
नरकदेवता स्त्री० निर्ऋति देव
नरकपाल पु० मरेला मनुष्यनुं मस्तकनुं एक हाडकुं-खोपरी
नरकभूमि स्त्री० नरकनी पृथ्वी
नरकमुक्त त्रि० नरकमांथी छूटेल.
नरकरिपु पु० श्रीकृष्ण विष्णु
नरकशत्रु पु० श्रीकृष्ण-विष्णु
नरकसूदन पु० श्रीकृष्ण-विष्णु
नरकस्थ त्रि० नरकमां रहेल
नरकस्था स्त्री० नरक स्थानमां आवेली वैतरणी नदी
नरकहन् पु० श्रीकृष्ण-विष्णु
नरकान्तक पु० श्रीकृष्ण-विष्णु
नरकामय पु० प्रेत, नरकरूप रोग
नरकीटक पु० गुरु हत्यारो
नरकेशरिन् पु० नरसिंह मनुष्योमां श्रेष्ठ, सारीर मनुष्य
नरकेसरिन् पु० उपरना अर्थ
नरगण पु० अमुक नक्षत्र, माणसोनो समूह.
नरङ्ग पु० एक प्रकारनुं व्रण
नरङ्ग न० पुरुषनुं लिंग
नरता स्त्री० मनुष्यपणुं, पुरुषपणुं
नरत्व न० उपरना अर्थ
नरद न० सुगंधी वाळो-खस
नरदत्ता स्त्री० वीसमा जैनतीर्थंकर मुनिसुव्रत स्वामीना शासननी अधिष्ठात्री देवी, जैनागमप्रसिद्ध सोळ विद्या देवीओ पैकी एक
नरदिक त्रि० सुगंधी वाळो-खस वेचनार
नरदेव पु० राजा
नरद्विष पु० राक्षस
नरनगर न० ते नामे एक शहेर.
नरनारायण पु० द्वि० ते नामे बे ऋषि
नरन्धि पु० संसार
नरन्धिप पु० विष्णु
नरपति पु० राजा
नरपतिजयचर्या स्त्री० ते नामे एक ग्रंथ
नरपशु पु० अधम मनुष्य, पशु जेवो मनुष्य, पशुरूप मनुष्य
नरपाल पु० राजा
नरपुङ्गव पु० श्रेष्ठ मनुष्य, वीर पुरुष
नरप्रिय त्रि० मनुष्यने प्रिय
नरप्रिय पु० नीलवृक्ष
नरभू स्त्री० भारत वर्ष, मनुष्योनी उत्पत्ति.
नरभूमि स्त्री० उपरना अर्थ.
नरमानिका स्त्री० दाढी मूछवाळी स्त्री
नरमानिनी स्त्री० उपरनो अर्थ
नरमाला स्त्री० माणसोनी खोपरीनी माळा.
नरमालिनी स्त्री० माणसोनी खोपरीओनी माळावाळी, दाढी मूछवाळी स्त्री
नरमेध पु० पुरुषमेध यज्ञ
नरम्मन्य पु० पोताने नर माननार
नरयन्त्र न० छायाद्वारा समय जणावनार बार आंगळना खीलारूप एक शंकुयंत्र
नरयान न० मनुष्यवाहन-पालखी वगेरे वाहन

नररथ पु० ઉપરનો અર્થ, ચંદ્રવંશી ભીમરથનો પુત્ર.
नरलोक पु० મનુષ્યલોક, પૃથ્વીલોક.
नरवल्लभ पु० કબૂતર પક્ષી.
नरवाहन पु० કુબેર.
नरवाहन त्रि० नरयान જુઓ.
नरवाहन न० પાલખી વગેરે.
नरविष्वण त्रि० મનુષ્ય હિંસક.
नरविष्वण पु० રાક્ષસ.
नरविष्वणी स्त्री० રાક્ષસી.
नरव्याघ्र पु० શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય.
नरशृङ्ग न० મનુષ્યનું શીંગડું-અર્થાત્ ખોટો કોઈ પદાર્થ.
नरसिंह पु० ભગવાનનો નૃસિંહ અવતાર–જેમાં અર્ધું મનુષ્યનું તથા અર્ધું સિંહનું શરીર હતું, વીર નર, શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય.
नरसिंहपुराण न० તે નામે એક ઉપપુરાણ.
नरसिंहमूर्तिदान न० નૃસિંહ ભગવાનની મૂર્તિનું દાન.
नरस्कन्ध पु० મનુષ્યોનો સમૂહ.
नरहरि पु० नरसिंह જુઓ.
नराङ्ग पु० પુરૂષનું લિંગ, એક જાતનું વ્રણ.
नराच पु० સોળ અક્ષરનો એક છંદ.
नराची स्त्री० અમ્લા–કંટકિની વનસ્પતિ, તે નામે વસુદેવની એક પત્ની.
नराधम पु० નીચ માણસ.
नराधारा स्त्री० પૃથ્વી.
नराधिप पु० રાજા.
नराधिपति पु० રાજા.
नरान्तक पु० રાવણનો પુત્ર એક રાક્ષસ.
नरान्तक त्रि० મનુષ્યોનો નાશ કરનાર
नरायण पु० નારાયણ વિષ્ણુ.
नराश पु० રાક્ષસ
नराश त्रि० મનુષ્યભક્ષક.
नराशंस पु० યજ્ઞ, અગ્નિ, ચિત્રાનું ઝાડ

नरासन न० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ મનુષ્યાકાર એક આસન.
नरिष्ठा स्त्री० પુરૂષમેધ યજ્ઞમાં અંગરૂપ દેવતા.
नरिष्यन्त पु० વૈવસ્વત મનુનો એક પુત્ર.
नरी स्त्री० મનુષ્ય જાતિની સ્ત્રી.
नरेतर त्रि० મનુષ્યભિન્ન-દેવ વગેરે, મૂર્ખ, અજ્ઞાની.
नरेन्द्र पु० રાજા, વિષવૈદ્ય-ગારૂડિક-સર્પ પકડનાર વાદી, ગ્રહાદિના દોષ દૂર કરનાર વૈદ્ય, ઇન્દ્રજાળ જાણનાર.
नरेन्द्राभ पु० કાળાગુરૂ-એક જાતનું અગર.
नरेश पु० રાજા.
नरेश्वर पु० રાજા.
नरोत्तम पु० પુરૂષોત્તમ-નારાયણ-વિષ્ણુ, ઉત્તમ પુરૂષ.
नर्कुटक पु० નાક.
नर्त्त त्रि० નૃત્ય કરનાર, નાચનાર.
नर्त्त पु० નાચવું તે, નૃત્ય, નાચ.
नर्त्तक त्रि० નૃત્ય કરનાર, નાચનાર, આંગળીઓ વગેરેથી હાવભાવ કરનાર, નૃત્ય શીખવનાર.
नर्त्तक पु० શિવ, એક જાતનો વર્ણસંકર, રાજા, હાથી, ચારણ, મોર, અનેક વેષ ધારણ કરનાર પુરૂષ–નટ, નાટકીઓ.
नर्त्तकी स्त्री० નાચનારી સ્ત્રી, વેસ્યા.
नर्त्तन न० નાચવું, નૃત્ય કરવું, શરીરના હાવભાવપૂર્વક નૃત્ય હોય તે.
नर्त्तनप्रिय पु० શિવ, મોર પક્ષી.
नर्त्तनप्रिय त्रि० નાચવું જેને પ્રિય હોય તે, નૃત્ય જેને પ્રિય.
नर्त्तनगृह न० નીચેનો શબ્દ જુઓ.
नर्त्तनशाला स्त्री० નૃત્યશાળા, નાટકશાળા.
नर्त्तयितृ त्रि० નચાવનાર, નૃત્ય શિખવનાર.
नर्त्तित त्रि० નચાવેલ, નાચેલ.
नर्त्तु पु० નટ, નટવો
नर्द् भ्वा० प० सेट् શબ્દ કરવો, ગાજવું, ०अ० જવું. स०

नर्दटक न० सत्तर अक्षरना चरणवाळो छंद.
नर्दत् त्रि० शब्द करतुं, गाजतुं.
नर्दन न० शब्द करवो, गाजवुं, अवाज, गर्जना.
नर्दिन् त्रि० शब्द करनार, गाजनार, बडाई करनार.
नर्व् भ्वा० प० स० सेट् गमन करवुं, जवुं.
नर्म पु० पुरुषमेध यज्ञना अंगरूप एक देव.
नर्मकील पु० पति, भर्ता, धणी.
नर्मगर्भ पु० उपपति-रखात धणी, राखेलो पुरुष.
नर्मट पु० खापरीयुं, सूर्य, आकडानुं झाड.
नर्मठ पु० मश्करी करवामां होशीआर, रंडीबाज, व्यभिचारी, हसावनार, मश्करो, हडपची, स्त्रीना स्तननुं डींटुं.
नर्मद त्रि० आनंद करावनार, गमत करावनार, हसावनार, विदूषक.
नर्मदा स्त्री० ते नामे एक नदी, 'पृक्का' नामे एक वनस्पति.
नर्मदासम्भव न०नर्मदामां थनारुं शिवलिंग.
नर्मदेश न० काशीमां नर्मदाए स्थापेलुं एक शिवलिंग.
नर्मदेश्वर न० उपरनो अर्थ.
नर्मद्युति स्त्री० मश्करीमां गमत.
नर्मद्युति त्रि० आनंदित, हर्ष पामेल.
नर्मन् न० हांसी, मश्करी.
नर्मरा स्त्री० गुफा, धमण.
नर्मयत् त्रि० मश्करीखोर, ठठ्ठाखोर,हांसीवाळुं.
नर्मवती स्त्री० साहित्यप्रसिद्ध एक नायिका, ते नामे एक नाटक.
नर्मसचिव पु० हसावनार, गमत करावनार, विदूषक.
नर्मसाचिव्य न० विदूषकपणुं,विदूषकनुं काम, मश्करापणुं.
नर्मस्फूर्ज पु० मश्करीनुं खराब परिणाम.
नर्मस्फोट पु० सामान्य खेल, रमत.

नर्य त्रि० मनुष्यना हितनुं.
नर्य पु० मनुष्य.
नल् चु० उभ० स० सेट् बांधवुं, प्रकाशवुं, अटकाववुं, बोलवुं.
नल पु० एक जातनुं घास, सूर्यवंशी नळ राजा, ते नामे एक पितृदेव, विश्वकर्मानो पुत्र,रामायणप्रसिद्ध एक वानर, नळ-नळी.
नल न० कमळ.
नलक न० नडक जुओ, रुद्राक्ष.
नलकानन पु० ते नामे एक देश.
नलकानन न० नड जातिना घासनुं वन.
नलकिनी स्त्री० जंघा-जांघ
नलकील पु० ढींचण, घुंटण
नलकूबर पु० कुबेरनो पुत्र.
नलकूवर पु० कुबेरनो पुत्र.
नलद न० सुगंधी वाळो-खस, पुष्परस,जटामांसी वनस्पति.
नलद त्रि० नलने आपनार.
नलदा स्त्री० रुद्राश्व राजानी घृताची अप्सरामां उत्पन्न थयेली एक कन्या.
नलदिक त्रि० सुगंधी वाळो-खस वेचनार.
नलपट्टिका स्त्री० नड घासनी सादडी.
नलमीन पु० एक जातनुं माछलुं.
नलसेतु पु० समुद्र उपर नल वानरे बांधेलो पूल.
नलिका स्त्री० नाडी, नळी, भुंगळी, वणकरोनुं वणवानुं एक साधन, बंदुक, पीस्तोल.
नलित पु० एक जातनुं शाक.
नलिन न० कमळ, पाणी, गळी, वनस्पति.
नलिन पु० सारस पक्षी, एक जातनुं फळ.
नलिनी स्त्री० कमळनो वेलो, कमलिनी, कमळवाळो देश, सरोवर, तळाव, नदी, कमळनो समूह, नळी, भुंगळी, बंदुक, नाळीएरी, आकाशगंगा, पंदर अक्षरना चरणवाळो एक छंद.
नलिनीखण्ड न० कमळना वेलाओनोसमूह.

नलिनीनन्दन न० ते नामे એક દેવોદ્યાન-દેવોનો એક બાગ.
नलिनीरुह न० મૃણાલ-કમળનો દાંડલો.
नलिनेशय पु० વિષ્ણુ.
नली स्त्री० મણસીલ ધાતુ, નળી, ભુંગળી, બંદુક, પીસ્તોલ.
नलेश्वर पु० કાશીમાં નળ રાજાએ સ્થાપેલ એક શિવલિંગ.
नलोत्तम पु० દેવનલ નામનું એક ઘાસ.
नलोदय पु० કાલીદાસકૃત એક કાવ્ય.
नलोपाख्यान न० મહાભારતના વનપર્વનું એક પેટાપર્વ.
नल्य त्रि० નલની સમીપનો પ્રદેશ વગેરે.
नल्व पु० ચારસો હાથનું માપ.
नल्ववर्त्मग त्रि० ચારસો હાથના માર્ગે જનાર.
नल्ववर्त्मगा स्त्री० 'કાકાક્ષી' નામે વેલો.
नव पु० સ્તુતિ, સ્તોત્ર, રાતી સાટોડી વનસ્પતિ, ઉશીનર રાજાનો એક પુત્ર.
नव त्रि० નવું, જુવાન, તાજું.
नवक न० નવની સંખ્યા, નવ.
नवक त्रि० નવની સંખ્યાવાળું.
नवकारिका स्त्री० તાજી પરણેલી સ્ત્રી, નવું કરનારી સ્ત્રી, નવી કારિકા, નવાપણું.
नवकालिका स्त्री० નવીન.
नवग्रह पु० નવ ગ્રહો-સૂર્ય, ચંદ્ર, મંગળ, બુધ, ગુરૂ, શુક્ર, શનિ, રાહુ તથા કેતુ.
नवग्व त्रि० નવ મહિને તૈયાર થયેલ, નવીન ગતિવાળું.
नवचण्डिका स्त्री० ब० શૈલપુત્રી-બ્રહ્મચારિણી-ચન્દ્રઘંટા-કૂષ્માંડા-સ્કંદમાતા કાત્યાયની-કાલરાત્રિ-મહાગૌરી સિદ્ધિદાત્રી એ નવ દુર્ગા દેવીઓ.
नवचत्वारिंश त्रि० ઓગણપચાસમું.
नवचत्वारिंशत् स्त्री० ઓગણપચાસ.
नवचत्वारिंशत्तम त्रि० ઓગણપચાસમું.
नवच्छात्र पु० નવો વિદ્યાર્થી, નવો શિષ્ય
नवच्छिद्र न० દેહ, શરીર.
नवज त्रि० નવથી ઉત્પન્ન થયેલ, નવાથી પેદા થનાર.
नवज्वर पु० નવો તાવ.
नवत पु० હાથીની ઝૂલ.
नवत त्रि० નેવુમું.
नवतन्तु पु० નવો તાંતણો, નવા તાંતણાવાળું વસ્ત્ર, તે નામે વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર.
नवता स्त्री० નવપણું, નવાપણું, નવાઈ.
नवति स्त्री० નેવુંની સંખ્યા, નેવું.
नवतिका स्त्री० રંગવાની પીંછી, નેવુંની સંખ્યા, નેવું.
नवतितम त्रि० નેવુમું.
नवतिधा अव्य० નેવું પ્રકારે.
नवती स्त्री० નેવું, નેવુંની સંખ્યા.
नवतीतम त्रि० નેવુમું.
नवत्व न० નેવુપણું, નવાપણું, નવી નવાઈ.
नवदण्डक न० રાજાઓનું એક જાતનું છત્ર.
नवदल न० નવું પાંદડું
नवदश त्रि० ઓગણીસમું, ઓગણીસની સંખ્યાવાળું.
नवदशन् त्रि० ઓગણીસ, ઓગણીસની સંખ્યા.
नवदीधिति पु० મંગળ ગ્રહ.
नवदुर्गा स्त्री० ब० નવચણ્ડિકા જુઓ.
नवदोला स्त्री० નવી ડોળી, નવો હીંચકો, નવ માણસને લઇ જવાની ડોળી.
नवद्वार न० દેહ, શરીર.
नवधा अव्य० નવ પ્રકારે.
नवधातु पु० ब० નવ પ્રકારની ધાતુઓ-સોનું વગેરે.
नवन् त्रि० बहु० નવ, નવની સંખ્યા.
नवनवक न० દક્ષ સંહિતામાં કહેલ એકાશી પદાર્થ.
नवनवत त्रि० નવાણુમું.
नवनवति स्त्री० નવાણું, નવાણુંની સંખ્યા.

नवनवतितम त्रि० नवाणुमु
नवनाडीचक्र न० એક જાતનું ચક્ર
नवनी स्त्री० માખણ
नवनीत न० માખણ
नवनीतक न० ઘી, માખણ
नवनीतज न० ઘી
नवनीतधेनु स्त्री० દાનાર્થે કલ્પેલી માખણની ગાય
नवपञ्चम पु० વરકન્યાના વિવાહના અગરૂપ એક રાશિકૂટ
नवपत्रिका स्त्री० કેળ વગેરે નવ
नवपद न० તે નામે માત્રાવૃત્ત એક છંદ
नवपल्लव न० નવું તાજું પાંદડું-નવું કુંપળ
नवपाठक पु० નવો અધ્યાપક, નવો શિક્ષક
नवप्रसू स्त्री० नवसू જુઓ
नवप्रसूति स्त्री० नवसू જુઓ
नवप्रसूतिका स्त्री० नवसू જુઓ
नवप्राशन न० નવા અન્નનું ભોજન
नवफलिका स्त्री० પ્રથમ અભડાયલી સ્ત્રી-પહેલા રજોદર્શનવાળી સ્ત્રી, નવું
नववधू स्त्री० નવી વહુ, તાજી પરણેલી સ્ત્રી
नवभाग पु० નવમો ભાગ, રાશિનો નવમો ભાગ
नवम त्रि० નવમું
नवमल्लिका स्त्री० નવી માલતી-નવો બટમોગરો
नवमल्ली स्त्री० ઉપરનો અર્થ
नवमालिका स्त्री० नवमल्लिका જુઓ
नवमी स्त्री० નોમ તિથિ નવમી
नवयज्ञ पु० નવા ધાન્ય નિમિત્તે યજ્ઞ
नवयोनिन्यास पु० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ અમુક ન્યાસ
नवयौवन न० નવું યૌવન નવી જુવાની
नवयौवना स्त्री० નવા યૌવનવાળી સ્ત્રી
नवरत्न न० નવ પ્રકારના રત્ન, નવું રત્ન, વિક્રમાદિત્ય રાજાની સભાના ધન્વન્તરિ વગેરે નવ પંડિતો
नवरस पु० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ શૃંગારાદિ નવ પ્રકારનો રસ
नवरात्र त्रि० નવ દિવસે સાધ્ય યાગ વગેરે, નવરાત્રિનું વ્રત-આસો સુદ પડવેથી આરંભી નોમ સુધીનું વ્રત
नवराष्ट्र न० ઔશીનર રાજાનો એક દેશ.
नवर्च न० નવ ઋચાવાળું એક સૂક્ત
नवलक्षण न० નવ લક્ષણ-પરમેશ્વરના નવ લક્ષણ
नववधू स्त्री० નવી વહુ, નવી પરણેલી સ્ત્રી.
नववरिका स्त्री० નવી પરણેલી સ્ત્રી-નવોઢા
नववर्ष पु० न० નવ ખંડ.
नववर्ष पु० નવું વર્ષ.
नववल्लभ न० દાહાગુરૂ-એક જાતનું અગર.
नववल्लभ पु० નવો પતિ, નવો ધણી
नववल्लभ त्रि० નવું જેને વહાલું હોય તે.
नववस्त्र न० નવું નહિ ધોયેલું વસ્ત્ર
नववस्त्र त्रि० નવા વસ્ત્રવાળું.
नववास्तु पु० તે નામે એક રાજર્ષિ
नवविंश त्रि० ઓગણત્રીસમું.
नवविंशति स्त्री० ઓગણત્રીસ, ઓગણત્રીસની સંખ્યા
नवविंशतितम त्रि० ઓગણત્રીસમું
नवविध त्रि० નવ પ્રકારનું, નવી તરેહનું
नवव्यूह पु० વિષ્ણુ
नवशक्ति स्त्री० व० તંત્રશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ નવ શક્તિઓ
नवशस्य न० નવું ધાન્ય, નવું અનાજ
नवशस्येष्टि स्त्री० નવા ધાન્યનિમિત્તે ઇષ્ટિ
नवशायक पु० નવ પ્રકારની ગંધકાર્ણજાતિ-ગોવાળ-માળી વગેરે
नवश्राद्ध न० મરેલાને ઉદ્દેશી મરણદિનથી વિષમ દિવસે પહેલે-ત્રીજે-પાંચમે-સાતમે-નવમે તથા અગીઆરમે દિવસે કરવાનું શ્રાદ્ધ

नवपष्ट त्रि० ओगणोतेरमुं.
नवपष्टि स्त्री० ओगणोतेर, ओगणोतेरनी संख्या.
नवपष्टितम त्रि० ओगणोतेरमुं.
नवसप्तदश पु० ते नामे एक अतिरात्र याग.
नवसादर न० शोधेला चूनानो पाणी साथे दोलायंत्रथी उकाळेल उकाळो.
नवसार पु० उपरनो अर्थ.
नवसू स्त्री० ताजी वीआएली गाय वगेरे, ताजी सुवावडी स्त्री.
नवसूति स्त्री० उपरनो अर्थ.
नवसूतिका स्त्री० नवसू जुओ.
नवांश पु० राशिनो नवमो भाग, नवमो भाग, नवो भाग.
नवाङ्ग त्रि० नव प्रकारना अंगवाळुं, नवा अंगवाळुं.
नवाङ्ग पु० वैद्यकप्रसिद्ध एक उकाळो.
नवाङ्गा स्त्री० काकडाशींगी वनस्पति.
नवाङ्गी स्त्री० जुवान स्त्री, तरुणी.
नवान्न न० नवुं अन्न, नवुं धान्य.
नवाम्बर न० नवुं वस्त्र.
नवाम्बर त्रि० नवा वस्त्रवाळुं.
नवायस न० सुश्रुतमां कहेल एक लोह-चूर्ण,(आ औषध दिव्य छे.)
नवार्चिस् पु० मंगळ ग्रह.
नवासिका स्त्री० ते नामे मात्रावृत्त छंद.
नवाह पु० नवो दिवस–पडवे तिथि.
नवाह त्रि० नव दिवससाध्य याग वगेरे.
नविष्टि स्त्री० ते नामे एक याग.
नविष्ठ त्रि० अतिशय स्तुति करनार, अत्यंत नवुं.
नवीकरण न० नवुं करवुं.
नवीकार पु० नवुं करवुं.
नवीकृत त्रि० नवुं करेल.
नवीन त्रि० नवुं, नवीन.
नवीभवन न० नवुं थवुं.
नवीभाव पु० नवुं थवुं.
नवीभूत त्रि० नवुं थयेल.
नवीयस् त्रि० अत्यंत स्तुति करवा योग्य, अत्यंत नवुं.
नवेदस् त्रि० विपरीत ज्ञानरहित–बुद्धिमान.
नवोढा स्त्री० नवी परणेली स्त्री, साहित्य-प्रसिद्ध एक नायिका.
नवोदक न० नवुं पाणी, खोदीने नवुं काढेलुं पाणी आकाशमाथी ताजुं पडेलुं पाणी.
नवोद्धृत न० माखण.
नवोद्धृत त्रि० पृथ्वीमांथी नवुं बहार काढेल.
नव्य त्रि० स्तुति करवा योग्य, नवुं, नवीन, ताजुं.
नव्य पु० राती साटोडी.
नव्य न० स्तुति.
नव्यवर्द्धमान पु० ते नामे एक स्मृति-निबंधकार.
नश् दिवा० प० स० सेट् नाश पामवुं,नासी जवुं.
नश् त्रि० नाशवंत, अशाश्वत.
नश् स्त्री० नाश.
नशाक पु० एक जातनो कागडो.
नश्यत् त्रि० नाश पामतुं, नासी जतुं.
नश्यत्प्रसूतिका स्त्री० मरेला बाळकने जन्म आपनारी.
नश्वर त्रि० अवश्य नाशवाळुं, अशाश्वत.
नष्ट त्रि० नाश पामेल, ढंकायेल, गुप्त, नासी गयेल, दुष्ट आशयवाळुं.
नष्ट न० नाश, अदर्शन, पलायन.
नष्टचन्द्र पु० भादरवा महिनाना बन्ने पखवाडीआनो चंद्र.
नष्टचन्द्रा स्त्री० अमास तिथि.
नष्टचेष्ट त्रि० नाश पामेली चेष्टावाळुं.
नष्टचेष्टता स्त्री० दर्प-शोक वगेरेथी समग्र चेष्टाओनो नाश, प्रलय, ते नामे एक सात्विक भाव.

नष्टचेष्टत्व न० ઉપરના અર્થ.
नष्टचेष्टा સ્ત્રી० નાશ પામેલી ચેષ્ટા.
नष्टजातक न० જન્મ કે જન્માધાનનો કાળ જેમા જાણવામા ન હોય તે.
नष्टबीज त्रि० જેનું બીપણું નાશ પામેલું હોય તેવું ધાન્ય વગેરે.
नष्टमार्गण न० ખોવાઇ ગયેલું શોધવું તે.
नष्टवीज त्रि० नष्टबीज જુઓ.
नष्टसंस्मृति स्त्री० નાશ પામેલું સ્મરણ.
नष्टसंस्मृति त्रि० જેનું સ્મરણ નાશ પામેલું હોય તે.
नष्टाग्नि त्रि० પ્રમાદ વગેરેથી જેનો ગૃહ્યાગ્નિ નાશ પામેલો હોય તેવો દ્વિજ વગેરે, જેનો જઠરાગ્નિ મંદ પડી ગયો હોય તે.
नष्टाप्तिसूत्र न० ચોરેલા દ્રવ્યની પ્રાપ્તિના સાધનરૂપ એક ચિન્હ.
नष्टृ त्रि० નાશ પામનાર.
नष्टेन्दुकला स्त्री० અમાસ તિથિ.
नस् भ्वा० आ० स० सेट् ગમન કરવું, જવું.
नस् भ्वा० प० स०सेट् વ્યાપવું, વ્યાપ્ત થવું.
नस् स्त्री० નાક.
नसक्त त्रि० નહિ ક્લેશ પામેલ, નહિ દુઃખી થયેલ.
नसा स्त्री० નાક.
नस्त पु० નાક.
नस्त न० નાસિકાને હિતકારક-વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ પાંચ પ્રકારનું નસ્ય.
नस्तक पु० બળદના નાક વિંધવાનું સાધન
नस्तस् अव्य० નાકમા, નાકથી વગેરે.
नस्ता स्त्री० નાકનુ છિદ્ર, નાકમા છિદ્ર,નાક વિંધવું.
नस्तित त्रि० નાકમાં છિદ્ર પાડેલ, નાક વીંધેલ, નાથેલ બળદ વગેરે.
नस्तोस पु० નાથેલ બળદ.
नस्य त्रि० નાકમા હોનાર-થનાર, નાકના-હિતનું
नस्योत त्रि० નાક વીંધેલ, નાથેલ બળદ વગેરે.
नह् दिवा० उभ० स० सेट् બાધવું, તૈયાર થવું, સજ્જ થવું.
नह अव्य० નામે આરંભ કરવો,સજ્જ થવું, તૈયાર થવું.
नहि अव्य० ના, નહિ, નિષેધાર્થે.
नहुष पु० તે નામે એક મરૂદ્ગણ, ચન્દ્રવંશી એક રાજા, મનુષ્ય, પરમેશ્વર તે નામે એક નાગ.
नहुषाख्य पु० न० તગરનું ફૂલ.
नहुषात्मज पु० યયાતિ રાજા.
ना अव्य० નહિ, ના.
नाक पु० સ્વર્ગ.
नाक त्रि० સુખ કરનાર, સુખકારી.
नाकचर पु० દેવ, ગ્રહ વગેરે, તે નામે એક પિતૃદેવ.
नाकनाथ पु० ઈન્દ્ર.
नाकनायक पु० ઇન્દ્ર.
नाकनायकनिकेतन न० ઇન્દ્રનુંનિવાસગૃહ.
नाकप पु० ઇન્દ્ર.
नाकपति पु० ઇન્દ્ર.
नाकपृष्ठ न० સ્વર્ગ.
नाकपृष्ठ्य त्रि० સ્વર્ગમા હોનાર-થનાર, સ્વર્ગમાં રહેનાર.
नाकवनिता स्त्री० અપ્સરા.
नाकवेधक पु० ઇન્દ્ર.
नाकसद् पु० દેવ.
नाकाधिनाथ पु० ઈન્દ્ર.
नाकाधिप पु० ઈન્દ્ર.
नाकाधिपति पु० ઇન્દ્ર.
नाकिन् पु० દેવ.
नाकु पु० રાફડો, પર્વત તે નામે એક મુનિ.
नाकुल पु० નકુલનો ગોત્રજ.
नाकुल त्रि० નકુલ જેવું, નોળીયા જેવું, નોળીયા સંબંધી.

नाकुलक त्रि० नोळीयानी ચાકરી કરનાર મનુષ્ય વગેરે.

नाकुलि पु० નકુલનો પુત્ર.

नाकुलि त्रि० નોળીયાનું, નોળીયાસંબંધી, નકુલનું.

नाकुली स्त्री० રાસ્ના વનસ્પતિ, ધોળી ભોરીંગણી, कुक्कुटीकन्द, यवतिक्ता એક જાતનું કંદ.

नाकुसद्मन् पु० સર્પ.

नाक्षत्र त्रि० નક્ષત્રસંબંધી, નક્ષત્રનું.

नाक्षत्रिक त्रि० નક્ષત્રથી પ્રાપ્ત થયેલ, નક્ષત્રના નિમિત્તનું.

नाग न० કલાઈ, સીસું, આશ્લેષા નક્ષત્ર.

नाग पु० સર્પ, હાથી, મેઘ, નાગકેસર, પુન્નાગ વૃક્ષ, મોથ, નાગદંતિક, શરીરમાં રહેલો એક વાયુ, સીસું, તે નામે એક દેશ, આઠની સંખ્યા, નાગરવેલ.

नाग त्रि० ક્રૂર આકારવાળું.

नागकन्द पु० હસ્તિકંદ નામે એક કંદ.

नागकन्यका स्त्री० નાગકન્યા, સર્પજાતિનીસ્ત્રી.

नागकन्या स्त्री० ઉપરના અર્થ.

नागकर्ण पु० એરંડાનું ઝાડ.

नागकिञ्जल्क पु० નાગકેસર.

नागकुमार पु० જૈનાગમપ્રસિદ્ધ દેવજાતિ.

नागकुमारिका स्त्री० ગળો, મજીઠ.

नागकुमारी स्त्री० ગળો, મજીઠ.

नागकृष्णा स्त्री० ગજપીપર.

नागकेसर पु० નાગકેસરનું ઝાડ.

नागगन्धा स्त्री० नाकुलीकन्द નામે વનસ્પતિ.

नागगर्भ न० સિંદૂર.

नागचम्पक पु० નાગચંપો.

नागचूड पु० શિવ

नागच्छत्रा स्त्री० नागदन्ती વૃક્ષ.

नागज न० સિંદૂર, કલઈ.

नागज त्रि० સર્પથી થયેલ, હાથીથી થયેલ.

नागजिह्वा स्त्री० અનન્તમૂળ વનસ્પતિ, શારિવા ઔષધિ

नागजिह्विका स्त्री० મનુસીલ.

नागजीवन न० કલઈ.

नागदत्त पु० તે નામે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર.

नागदन्त पु० હાથીનો દાંત, હાથીદાંત, ભીંતમાં ખોડેલી ખીલી.

नागदन्तक पु० ઉપરનો અર્થ.

नागदन्तिका स्त्री० ભીંતમાં ખોડેલી ખીલી, વૃશ્ચિકાલી નામે વનસ્પતિ.

नागदन्ती स्त्री० ઉપરના અર્થ, કુંભાખ્યા ઔષધિ.

नागदमनी स्त्री० તે નામે એક ક્ષુપ જાતિની વનસ્પતિ.

नागदल न० નાગરવેલનું પાન.

नागदलोपम पु० 'पत्रफल' નામે ઝાડ.

नागदैवत न० આશ્લેષા નક્ષત્ર.

नागद्रु पु० 'समन्तदुग्धा' નામે એક વૃક્ષ.

नागद्वीप पु० તે નામે એક બેટ.

नागनक्षत्र न० આશ્લેષા નક્ષત્ર.

नागनाथ पु० શેષનાગ, વાસુકિ, શ્રેષ્ઠ નાગ, શ્રેષ્ઠ હાથી—ઐરાવત હાથી.

नागनामक न० સીસું.

नागनामन् पु० તુલસી.

नागनायक पु० શ્રેષ્ઠ નાગ, શેષનાગ, વાસુકિ વગેરે આઠ નાગ રાજાઓ ઐરાવત હાથી.

नागनायक न० આશ્લેષા નક્ષત્ર.

नागनिर्यूह पु० ભીંતમાં ખોડેલી ખીલી.

नागपञ्चमी स्त्री० નાગપાંચમ.

नागपति पु० नागनायक पु० જુઓ.

नागपत्रा स्त्री० नागदमनी જુઓ.

नागपद पु० એક જાતનો રતિબંધ.

नागपद न० હાથીનું પગલું.

नागपादा पु० વરુણ દેવનો નાગપાશ—એ નામે વરુણનું એક હથિયાર.

नागपाशक पु० ઉપરનો અર્થ, તે નામે એક રતિબંધ.
नागपुर न० પાતાળ, હસ્તિનાપુર નગર.
नागपुष्प पु० પુન્નાગવૃક્ષ, નાગકેસર, ચંપો.
नागपुष्पफला स्त्री० કોહળાંનો વેલો.
नागपुष्पिका स्त्री० સોનેરી જૂઇનું ઝાડ.
नागपुष्पी स्त्री० નાગદમની જુઓ.
नागफल पु० પડોળાનો વેલો.
नागबन्धु पु० પીપળાનું ઝાડ.
नागबल पु० ભીમસેન.
नागबल त्रि० હાથી સમાન બળવાળું.
नागबला स्त्री० એક જાતનો વેલો.
नागबलाघृत न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધરૂપ એક ઘી.
नागबिल न० તે નામે એક તીર્થ.
नागभगिनी स्त्री० વાસુકી નાગની બહેન–જરત્કારૂ.
नागभूषण पु० શિવ.
नागमल्ल पु० ઐરાવત હાથી.
नागमातृ स्त्री० મણસીલ ધાતુ, નાગમાતા–મનસા દેવી.
नागमार त्रि० હાથીઓને મારી નાખનાર.
नागमार पु० ભાંગરો.
नागयष्टि स्त्री० તળાવ વગેરેમાં ઉભો કરાતો લાકડાનો સ્તંભ.
नागयष्टिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ.
नागर त्रि० નગરમાં હોનાર–થનાર, ચતુર, કુશળ, નગરમાં ઉત્પન્ન થયેલ, નગરના હિતનું, ખરાબ, નિંદ્ય.
नागर न० સુંઠ, મોથ, પૌર નામે એક ગ્રહ યુદ્ધ.
नागर पु० દીયર, નારંગી, એક જાતનું બીજોરૂં, એક જાતનો રતિબંધ, તે નામે એક દેશ, નાગર બ્રાહ્મણ.
नागरक त्रि० ચોર, પ્રવીણ, કુશળ, કારીગર.
नागरक पु० नागर पु० જુઓ. તે નામે એક રતિબંધ.
नागरक्त न० સિંદૂર.
नागरखण्ड न० સ્કંદ પુરાણનો પેટાભાગ.
नागरघन पु० નાગરમોથ
नागरङ्ग पु० નારંગીનું ઝાડ, નારંગી.
नागरमर्दिन् त्रि० નગરવાસીઓનો નાશ કરનાર.
नागरमुस्ता स्त्री० નાગરમોથ.
नागराज पु० શેષનાગ, ઐરાવત હાથી, છંદશાસ્ત્રનો ગ્રંથ બનાવનાર પિંગલાચાર્ય.
नागराद्यचूर्ण न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક ચૂર્ણ.
नागराह्व न० સુંઠ.
नागरी स्त्री० થોરનું ઝાડ, ચતુર સ્ત્રી, નાગરની સ્ત્રી.
नागरीट पु० વ્યભિચારી પુરૂષ, જાર, નગરની સ્ત્રીઓએ કરેલ મંગળ શબ્દ.
नागरुक पु० નારંગીનું ઝાડ, નારંગી.
नागरेणु पु० સિંદૂર.
नागरेयक त्रि० નગરમાં હોનાર–થનાર, નગરવાસી, શહેરી.
नागरोत्था स्त्री० નાગરમોથ.
नागर्य न० નગરપણું, ચતુરાઇ,
नागलक्षण न० સર્પોનું લક્ષણ.
नागलता स्त्री० પુરૂષનું લિંગ, નાગરવેલ.
नागलोक पु० પાતાળ.
नागवर्त्मन् पु० તે નામે એક તીર્થ.
नागवल्लरी स्त्री० નાગરવેલ.
नागवल्लिका स्त्री० નાગરવેલ.
नागवल्ली स्त्री० નાગરવેલ.
नागवारिक पु० હાથીનો માવત, ગરૂડ પક્ષી, મોર પક્ષી, સિંહ, રાજાનો હાથી, યૂથપતિ હાથી.
नागविल न० તે નામે એક તીર્થ.
नागवीट पु० જાર, વ્યભિચારી–દુરાચારી પુરૂષ
नागवीथी स्त्री० આકાશમાં ઉત્તર દિશામાં આવેલ એક માર્ગ.
नागवृक्ष पु० નાગકેસરનું ઝાડ.

नागशात पु० ते नामे એક પર્વત.
नागशुण्डी स्त्री० 'इन्द्रर्वाफल' नामे वृक्ष.
नागसत्त्व न० भरडाशींगी
नागसम्भव न० सिंदुर.
नागसम्भूत न० सिंदूर, એક જાતનું મોતી.
नागसरस् न० ते नामे એક તીર્થ.
नागसाह्वय न० हस्तिनापुर.
नागसुगन्धा स्त्री० 'भूजङ्गाक्षी' नामे वेલા.
नागस्ताक न० वछनाग.
नागस्फीता स्त्री० नागदंती वृक्ष, दंतीवृक्ष
नागहनु पु० નખલો નામે એક ગંધદ્રવ્ય
नागहन्त्री स्त्री० એક જાતની કાકડી, સર્પને મારનારી, હાથીને મારનારી.
नागहन्तृ त्रि० સર્પને મારનાર, હાથીને મારનાર.
नागाख्य पु० નાગકેસર.
नागाञ्चला स्त्री० नागयष्टि જુઓ
नागाञ्जना स्त्री० नागयष्टि જુઓ, હાથણી.
नागाधिप पु० શેષનાગ, ઐરાવત, શ્રેષ્ઠ સર્પ, શ્રેષ્ઠ હાથી.
नागाधिपति पु० ઉપરના અર્થ.
नागाधिराज पु० नागाधिप જુઓ.
नागानन पु० ગણપતિ.
नागान्तक पु० ગરૂડ પક્ષી, મોર પક્ષી, નોળીઓ, સિંહ, એક જાતની કાકડી.
नागानन्द पु० શ્રી હર્ષકવિએ રચેલું એક નાટક.
नागाराति पु० એક જાતની કાકડી, મોર પક્ષી, નોળીઓ, ગરૂડ પક્ષી, સિંહ.
नागारि पु० ઉપરના અર્થ.
नागार्जुन पु० ते नामे એક કાવ્ય
नागार्जुनीय पु० ते नामे એક કાવ્ય
नागालावू स्त्री० હાથીના ગંડસ્થળ જેવા આકારની તુંબડી.
नागाशन पु० ગરૂડ, મોર, નોળીઓ, સિંહ.
नागाह्व पु० હસ્તિનાપુર.
नागाह्वय पु० હસ્તિનાપુર.
नागाह्वा स्त्री० 'लक्ष्मणा' नामे वनस्पति.
नागिन् पु० શિવ.
नागेन्द्र पु० શેષનાગ, ઐરાવત હાથી, શ્રેષ્ઠ નાગ, શ્રેષ્ઠ હાથી.
नागेश पु० ઉપરના અર્થ, તે નામે એક વૈયાકરણ વિદ્વાન.
नागेश न० ते नामे એક શિવલિંગ, તે નામે એક તીર્થ.
नागेश्वर पु० नागेन्द्र જુઓ.
नागोद न० પેટ ઉપર ધારણ કરવાનું બખ્તર, ગર્ભિણી સ્ત્રીનો એક ગર્ભોપદ્રવ.
नागोदर न० ઉપરનો અર્થ.
नागोद्भेद्य न० ते नामे એક તીર્થ.
नागोर न० नागोद જુઓ.
नाचिक पु० ते नामे વિશ્વામિત્રનોપુત્ર.
नाचिकेत पु० અગ્નિ, તે નામે એક ઋષિ, તે નામે એક ઉપાખ્યાન.
नाचीन पु० દક્ષિણમા આવેલો એક દેશ, તે દેશનો રાજા.
नाट पु० નૃત્ય, નાચ, કર્ણાટક દેશ.
नाटक त्रि० નાચનાર, નૃત્ય કરનાર.
नाटक पु० ते नामे એક પર્વત.
नाटक न० દૃશ્યકાવ્યરૂપ એક રૂપક, નાટક.
नाटकलक्षण न० સાહિત્યશાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ નાટકના લક્ષણ.
नाटकप्रपंच पु० નાટકની રચના.
नाटकी स्त्री० ઇન્દ્રની સભાનું સ્થાન, નૃત્ય કરનારી સ્ત્રી.
नाटकीय त्रि० નાટકમા હોનાર-થનાર, નાટકનું, નાટકને લગતુ, નાટક સંબંધી.
नाट्यमन्दिर न० નૃત્યશાળા, નાટકશાળા.
नाटाम्र पु० તરબુચ.
नाटाम्ल पु० તરબુચ.
नाटार पु० નટીનો પુત્ર, નૃત્ય કરનારીનો છોકરો.

नाटिका स्त्री० ते नामे એક દૃશ્યકાવ્ય
नाटित न० हावभाव, એકટીંગ
नाटित त्रि० ભજવેલ, હાવભાવ કરેલ
नाटितक त्रि० ભજવેલ
नाटिन् त्रि० નાચનાર, નૃત્ય કરનાર
नाटेय पु० નટીનો પુત્ર
नाटेर पु० નટીનો પુત્ર
नाट्य न० નટકૃત્ય, નૃત્ય
नाट्यधर्मिका स्त्री० નૃત્ય-ગીત-વાદ્ય ત્રણેનું ઐક્ય
नाट्यप्रिय पु० શિવ
नाट्यभाषा स्त्री० નાટકમાં જૂદાં જૂદાં પાત્રો પર વે વપરાતી જૂદી જૂદી ભાષા
नाट्यरासक न० નાટ્ય માં ઉપરૂપક—એક જાતનું દૃશ્ય નાટક
नाट्यशाला स्त्री० નાટકશાળા
नाट्यशास्त्र न० ભરતમુનિકૃત નાટ્યશાસ્ત્ર
नाट्याङ्ग न० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ દશ પ્રકારના નાટકના અંગ
नाट्यालङ्कार पु० સાહિત્યપ્રસિદ્ધ છત્રીસ પ્રકારના નાટકના અલંકાર
नाट्योक्ति स्त्री० નાટકીય ભાષા
नाड पु० नाल જુઓ
नाडपित् न० ते नामे ભરત ઋષિનો આશ્રમ
नाडि स्त्री० નાડી—શરીરમાં રહેલી નસો
नाडिक न० એક જાતનું શાક
नाडिका स्त्री० ઉપરનો અર્થ नाडि જુઓ
नाडिकेल पु० નાળીએરનું ઝાડ
नाडिचीर न० નળી, વણકર વિગેરેનું એક સાધન
नाडिन्धम पु० સોની
नाडिन्धम त्रि० શ્વાસ રોકી દબાવનાર
नाडिन्धय त्रि० નળીથી પીનાર
नाडिपत्र न० એક જાતનું શાક
नाडिमण्डल न० વિષુવવૃત્ત
नाडी स्त्री० શરીરમાંની નાડી—નસ નાડી નણ એક જાતનું વાજીંત્ર, ઘડી પ્રમાણ પ્રણાલી, પદ્ધતિ, પરપંચ, નળી
नाडीक पु० એક જાતનું શાક
नाडीकलापक पु० ગર્ધબી નામનો વેલો
नाडीकलापक न० નાડીઓનો સમૂહ
नाडीकूट न० વિવાહ વગેરેના સંબંધમાં નાડી ચક્રથી સૂચિત નક્ષત્ર સમૂહ
नाडीकेल पु० નાળીએરી
नाडीच पु० એક જાતનું શાક
नाडीचक्र न० નાભિ મંડળમાં આવેલું એક ચક્ર, જ્યોતિષ પ્રસિદ્ધ નાડી ચક્ર
नाडीचरण पु० પક્ષી
नाडीचरणी स्त्री० પક્ષિણી
नाडीजङ्घ पु० બગલો, બગલો ને નામે એક મુનિ
नाडीतरङ्ग पु० કાકોલ વનસ્પતિ, વ્યભિચારી, જાર
नाडीदेह पु० ते नामे શિવનો દ્વારપાળ
नाडीनक्षत्र न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ અમુક નક્ષત્ર
नाडीनिक्त पु० એક જાતની લીમડો
नाडीयन्त्र न० વૈદ્ય-પ્રસિદ્ધ એક યંત્ર—વૈદકીય ઓજાર
नाडीवलय न० જ્યોતિષપ્રસિદ્ધ એક ગોળાકાર યંત્ર
नाडीविग्रह पु० ते नामे એક શિવનો અનુચર
नाडीव्रण पु० न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક વ્રણ
नाडीशाक पु० એક જાતનું શાક
नाडीशोषणतैल न० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ એક તેલ
नाडीस्नेह पु० ते नामे શિવનો અનુચર
नाडीस्वरसञ्चार पु० અમુક નાડીમાં વાયુની અમુક ગતિ
नाडीहिङ्गु पु० એક જાતની હીંગ
नाणक त्रि० અંકિત પ્રમાણ નહિ તે, નાણું સિક્કા વગેરે

नाणकपरिक्षा स्त्री० નાણાની પરિક્ષા, નાણું પારખવું તે

नात्र न० પ્રશંસા, વખાણ, અદ્દભુત, વિચિત્ર.

नात्र पु० શિવ.

नाथ् भ्वा० प० स० सेट् સંતાપ કરવો, ઐશ્વર્યવાન થવું, શ્રીમાન થવું, યાચના કરવી, માગવું.

नाथ् भ्वा० आ० स० सेट्० આશીર્વાદ આપવો.

नाथ पु० સ્વામી, ધણી, માણીક, ઇશ્વર.

नाथता स्त्री० ધણીપણું, સ્વામીપણું, માલીકી.

नाथत्व न० ઉપરના અર્થ.

नाथवत् त्रि० ધણીવાળું, સ્વામીવાળું, માલીકપણું.

नाथहरि पु० પશુ, નાથેલ બળદ વગેરે.

नाथहार त्रि० ધણીને લઇ જનાર.

नाथिन् त्रि० નાથવાળું, ધણીવાળું.

नाद पु० શબ્દ, અવાજ, અનુસ્વાર પેઠે ઉચ્ચારાતો એક અર્ધચન્દ્રાકાર અક્ષર, પ્રણનાદ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક બાહ્ય પ્રયત્ન, ગર્જના.

नाद त्रि० શબ્દવાળું, સ્તુતિ કરનાર.

नादबिन्दु पु० તે નામે એક ઉપનિષદ, એક જાતનો અક્ષર.

नादमुद्रा स्त्री० તંત્ર શાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ મુદ્રા

नादवत् त्रि० શબ્દવાળું, નાદ-બાહ્ય પ્રયત્નવાળું

नादविन्दु पु० नादबिन्दु જુઓ.

नादिन् त्रि० શબ્દ કરનાર, ગર્જના કરનાર, નાદ નામના બાહ્ય પ્રયત્નવાળું.

नादेय त्रि० નદીનું, નદી સંબધી, નદીમા હોનાર-થનાર

नादेय त्रि० નહિ લેવા યોગ્ય, આપવા યોગ્ય.

नादेय पु० કાસડો ઘાસ, નેતરનું ઝાડ

नादेय न० સિંધાલૂણ, સૌવીરાંજન-સુરમો, નાગરમોથ.

नादेयिका स्त्री० ભોંયઆંબળી, પાણીમાં થતું નેતર, ભોંયજાંબુ, વૈજયન્તિકા વનસ્પતિ, કાકજંબૂવૃક્ષ.

नादेयी स्त्री० ઉપરના અર્થ.

नादेश्वर न० કાશીમા આવેલ શિવલિંગ.

नाद्य त्रि० નદીમાં હોનાર-થનાર.

नाध् भ्वा० आ० स० सेट् नाथ् ધાતુ જુઓ.

नाना अव्य० વિના, સિવાય, અનેક, તરેહ તરેહ, જૂદું.

नानाकन्द पु० ધોળું રતાળુ.

नानाकन्द त्रि० અનેક મૂળીયાંવાળું.

नानाध्वनि पु० કાહલું-વીણા વગેરે વાદિત્રનો શબ્દ.

नानान्द्र पु० નણંદનો છોકરો.

नानारङ्ग पु० જૂદો જૂદો રંગ.

नानारङ्ग त्रि० જૂદા જૂદા રંગવાળું.

नानारस पु० અનેક જાતનો રસ

नानारस त्रि० અનેક જાતના રસવાળું,

नानारूप न० અનેક પ્રકારનું રૂપ.

नानारूप त्रि० અનેક પ્રકારના રૂપવાળું.

नानार्थ पु० અનેક પ્રકારનો અર્થ.

नानार्थ त्रि० અનેક પ્રકારના અર્થવાળું.

नानावर्ण पु० અનેક પ્રકારનો રંગ, બ્રાહ્મણાદિ અનેક વર્ણ.

नानावर्ण त्रि० અનેક પ્રકારના રંગવાળું, બ્રાહ્મણાદિ અનેક વર્ણવાળું.

नानाविध त्रि० અનેક પ્રકારનું.

नानुष्ठेय त्रि० નહિ આચરવા યોગ્ય.

नान्तरीयक न० તેના અભાવમાં તેના અભાવરૂપ વ્યાપ્તિવાળું.

नान्त्र न० સ્તોત્ર, સ્તુતિ.

नान्दिकर पु० નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ કરનાર સુત્રધાર.

नान्दिघोष पु० ભેરી વગેરે વાદિત્રનો શબ્દ

नान्दी स्त्री० समृद्धि, નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ
नान्दीक पु० તોરણસ્તંભ, નાંદીમુખ શ્રાદ્ધ
नान्दीकर पु० नान्दिक જુઓ
नान्दीघोष पु० नान्दिघोष જુઓ
नान्दीपट पु० કૂવાના મોઢાને ઢાંકવાનું વસ્ત્રનું ઢાંકણું
नान्दीपुर न० તે નામે એક શહેર
नान्दीपुरक त्रि० नान्दीपुर શહેરમાં હોનાર-થનાર
नान्दीमुख न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ
नान्दीमुख पु० પિતા વગેરે, વૃદ્ધ પ્રપિતામહ વગેરે, પિતામહ.
नान्दीमुखी स्त्री० માતા વગેરે.
नान्दीवादिन् त्रि० નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ બોલનાર, ભેરી વાજિંત્ર વગાડનાર.
नान्दीश्राद्ध न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ
नापित पु० હજામ, વાળંદ
नापितशाला स्त्री० હજામની દુકાન
नापित्य न० હજામપણું, વાળંદપણું.
नाभ पु० તે નામે એક સૂર્યવંશી રાજા
नाभक पु० એક જાતનું ઝાડ
नाभाग पु० વૈવસ્વત મનુનો પુત્ર, ભગીરથ રાજાનો પૌત્ર
नाभि पु० ક્ષત્રિય, મુખ્ય રાજા, ચક્રવર્તી રાજા પૈડાનો મધ્યભાગ, અગ્નીધ્ર રાજાનો પુત્ર, તે નામે એક ખંડ, જૈનતીર્થંકર ઋષભદેવનો પિતા, કસ્તૂરી મૃગ
नाभि स्त्री० દૂંટી, મધ્યભાગ, કસ્તૂરી, ઉદરાવર્ત
नाभिकण्टक पु० દૂંટીની ઉપરનો માંસવાળો ઊંચો ભાગ
नाभिका स्त्री० એક જાતનું ઝાડ
नाभिगुल्मक पु० नाभिकण्टक જુઓ,
नाभिगोलक पु० नाभिकण्टक જુઓ
नाभिच्छेदन न० દૂંટીની નાળ છેદવી,
नाभिज पु० બ્રહ્મા, પહેલા જૈન તીર્થંકર ઋષભદેવ
नाभिज त्रि० નાભિમાં થનાર, દૂંટીમાં થનાર, મધ્યે થનાર, વચ્ચે હોનાર.
नाभिजन्मन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
नाभिजन्मन् पु० नाभिज पु० જુઓ
नाभिनाडी स्त्री० દૂંટીની નાળ.
नाभिनाल न० ઉપરનો અર્થ
नाभिभू पु० नाभिज पु० જુઓ.
नाभिभू त्रि० नाभिज त्रि० જુઓ
नाभिवर्द्धन न० દૂંટીની નાળ છેદવી તે
नाभिवर्ष पु० જંબૂદ્વીપના નવખંડ પૈકી એક ખંડ.
नाभिल त्रि० દૂંટીવાળું, મોટી દૂંટીવાળું.
नाभिसंबन्ध पु० એક પ્રકારનો સગોત્રી સંબંધ.
नाभ्य त्रि० નાભિના હિતનું, દૂંટીને ફાયદાકારક, નાભિનું, દૂંટીનું, દૂંટી સબંધી
नाम अव्य०કોપ-ઉપક્રમ-પ્રકાશપણું-પ્રસિદ્ધિ-વિસ્મય-સ્મરણ વિકલ્પ-અલીક-વગેરે દર્શાવનાર અવ્યય
नामकरण न० સોળ સંસ્કારોમાંનો એક સંસ્કાર, નામ પાડવું
नामग्राह त्रि० નામ લેનાર, નામ ગ્રહણ કરનાર
नामग्राह पु० નામ લેવું,નામ ગ્રહણ કરવું.
नामग्राहम् अव्य० નામ વદીને, નામ ગ્રહણ કરીને
नामतस् अव्य० નામથી
नामद्वादशी स्त्री० ગૌરી-કાલી-ઉમા-ભદ્રા-દુર્ગા-કાન્તિ-સરસ્વતી-મંગલા-વૈષ્ણવી-લક્ષ્મી-શિવા-નારાયણી-એ બાર દેવીના નામ, દેવીને ઉદ્દેશી કરવામાં આવતું એક વ્રત
नामधातु पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દમાંથી બનતો ધાતુ

नामधारक त्रि० માત્ર નામ ધારણ કરનાર, માત્ર નામ ધારી.

नामधेय न० નામ.

नामधेयतस् अव्य० નામથી.

नामन् न० નામ, સંજ્ઞા, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દ, પાણી.

नामनामिक पु० પરમેશ્વર.

नाममात्र त्रि० નામ માત્ર, સ્વવીર્યહીન, નામનું, નામધારી.

नाममाला स्त्री० તે નામે એક શબ્દ કોપ

नाममुद्रा स्त्री० નામવાળી વીંટી.

नामयज्ञ पु० નામનો યજ્ઞ, ઢોંગથી કરેલ યજ્ઞ, પ્રખ્યાતિ માટે કરેલ યજ્ઞ.

नामलिङ्ग न० શબ્દ અને તેની જાતિ, શબ્દની જાતિ.

नामशेष त्रि० નામથીજ બાકી રહેલ, નાશ પામેલ, મરણ પામેલ.

नामसंग्रह पु० જૂદા જૂદા શબ્દોનો સંગ્રહ

नामाङ्क त्रि० નામના અક્ષરોથી ચિન્હવાળું, નામાંકિત.

नामादेशम् अव्य० નામ કહીને, નામ બતાવીને.

नामानुशासन न० કોપ, શબ્દોનો કોપ

नामापराध पु० પરમેશ્વર વગેરેના નામોની અવગણના રૂપ અપરાધ.

नामापराधिन् त्रि० પરમેશ્વર વગેરેના નામોની અવગણનારૂપ અપરાધ કરનાર.

नामित त्रि० નમેલ, નમાવેલ

नाम्न पु० ખેડયા-વાવ્યા વિના પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થયેલ ધાન્ય.

नाय त्रि० નેતા, લઈ જનાર, દોરનાર.

नाय पु० ઉપાય, નીતિ, લઇ જવું, દોરવું

नायक त्रि० લઇ જનાર નેતા, પહોચાડનાર, શ્રેષ્ઠ, પ્રધાન, મુખ્ય.

नायक पु० પ્રભુ, સ્વામી, માગાનો, મુખ્ય મણકો, સેનાપતિ, શૃંગારાલંબન પતિ-જાર વગેરે.

नायकता स्त्री० નાયકપણું, નેતાપણું.

नायकत्व न० ઉપરના અર્થ.

नायकाधिप पु० રાજા

नायिका स्त्री० પ્રાપ્ત કરી આપનારી સ્ત્રી, મુખ્ય પત્ની, ભાર્યા, શૃંગાર રસના આલંબન ભૂત સ્ત્રી સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયિકા.

नायिका स्त्री० દૈવી શક્તિ, એક જાતની કસ્તૂરી.

नार त्रि० મનુષ્યસંબંધી, પુરૂષ સંબંધી, પરમાત્મા સંબંધી.

नार न० પાણી, મનુષ્યોનો સમૂહ, પુરૂષોનો સમૂહ.

नार पु० બાળક, બચ્ચું.

नारक पु० નરક.

नारक त्रि० નરકમાં રહેલ પ્રાણી, નારકી જીવ

नारकिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.

नारकीट पु० મનુષ્ય સમૂહમા કીડા જેવો, મનુષ્યકીટ, પોતે કોઈને આપેલી આશાનો વિનાશ કરનાર, ઠગ, પામર

नारङ्ग न० ગાજર, પીપ્પલીરસ, જોડવાંરૂપે જન્મેલ પ્રાણી, નારંગી.

नारङ्ग पु० નારંગીનું ઝાડ, વિટ-વ્યભિચારી-લોફર, છાગટો.

नारङ्गक्षीरिणी स्त्री० વૈદકપ્રસિદ્ધ ઔષધ.

नारङ्गवर्णक न० ગાજર.

नारद पु० દેવર્ષિ નારદ મુનિ, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, તે નામે એક પ્રજાપતિ, તે નામે એક ગંધર્વ.

नारदपञ्चरात्र न० નારદ ઋષિકૃત તંત્રશાસ્ત્ર

नारदर्षि पु० નારદ ઋષિ

नारदशिक्षा स्त्री० વર્ણોચ્ચારજ્ઞાપક નારદકૃત એક શિક્ષાગ્રંથ

नारदीय न० તે નામે એક મહાપુરાણ

नारदीय त्रि० નારદનું, નારદસંબંધી.

नारसिंह पु० નરસિંહના ચરિત્રવર્ણનાત્મક એક ઉપપુરાણ.

नारा स्त्री० પાણી.

नान्दी स्त्री० समृद्धि, नाटकना આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ.
नान्दीक पु० તોરણસ્તંભ, નાંદીમુખ શ્રાદ્ધ.
नान्दीकर पु० नान्दिकर જુઓ.
नान्दीघोष पु० नान्दिघोष જુઓ.
नान्दीपट पु० કુવાના મોઢાને ઢાકવાનું વસ્ત્રનું ઢાંકણુ.
नान्दीपुर न० તે નામે એક શહેર
नान्दीपुरक त्रि० નાન્દીપુર શહેરમા હોનાર-થનાર.
नान्दीमुख न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ.
नान्दीमुख पु० પિતા વગેરે, વૃદ્ધ પ્રપિતામહ વગેરે, વિવાહ.
नान्दीमुखी स्त्री० માતા વગેરે.
नान्दीवादिन् त्रि० નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ બોલનાર, ભેરી વાદિત્ર વગાડનાર.
नान्दीश्राद्ध न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ
नापित पु० હજામ, ધાંજો.
नापितशाला स्त्री० હજામની દુકાન.
नापित्य न० હજામપણું, ધાંજાપણું.
नाभ पु० ને નામે એક સૂર્યવંશી રાજા.
नाभक पु० એક જાતનું ઝાડ.
नाभाग पु० વૈવસ્વત મનુનો પુત્ર, ભગીરથ રાજાનો પૌત્ર.
नाभि पु० ક્ષત્રિય, મુખ્ય રાજા, ચક્રવર્તી રાજા પૈડાંનો મધ્યભાગ, અગ્નીધ્ર રાજાનો પુત્ર, તે નામે એક ખંડ, જૈનતીર્થંકર ઋષભદેવનો પિતા, કસ્તૂરી મૃગ.
नाभि स्त्री० દૂંટી, મધ્યભાગ, કસ્તૂરી, ઉદરાવર્ત.
नाभिकण्टक पु० દૂંટીની ઉપરનો માસવાળો ઉંચો ભાગ.
नाभिका स्त्री० એક જાતનું ઝાડ
नाभिगुलक पु० नाभिकण्टक જુઓ,
नाभिगोलक पु० नाभिकण्टक જુઓ.
नाभिच्छेदन न० દૂંટીની
नाभिज पु० બ્રહ્મા, પહેલા ઋષભદેવ
नाभिज त्रि० નાભિમાં થનાર, મધ્યે થનાર, વ.
नाभिजन्मन् त्रि० ઉપરના
नाभिजन्मन् पु० नाभिज
नाभिनाडी स्त्री० દૂંટીની
नाभिनाल न० ઉપરનો ?
नाभिभू पु० नाभिज पु०
नाभिभू त्रि० नाभिज त्रि०
नाभिवर्द्धन न० દૂંટીની
नाभिवर्ष पु० જંબૂદ્વીપના એક ખંડ.
नाभिल त्रि० દૂંટીવાળું,
नाभिसंबन्ध पु० એક ? સંબંધ.
नाभ्य त्रि० નાભિના હિત દાકારક, નાભિનું, દૂંટી
नाम अव्य० કોપ-ઉપક્રમ-દ્ધિ-વિસ્મય-સ્મરણ-વિ રે દર્શાવનાર અવ્યય.
नामकरण न० સોળ સ સંસ્કાર, નામ પાડવું.
नामग्राह त्रि० નામ લેના કરનાર.
नामग्राह पु० નામ લેવું,ન
नामग्राहम् अव्य० નામ ગ્રહણ કરીને.
नामतस् अव्य० નામથી.
नामद्वादशी स्त्री० ગૌરી-ક દુર્ગા-કાન્તિ-સરસ્વતી-મ લક્ષ્મી-શિવા-નારાયણી-? નામ, દેવીને ઉદ્દેશી કર એક વ્રત.
नामधातु पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ બનતો ધાતુ.

नामधारक त्रि० માત્ર નામ ધારણ કરનાર, માત્ર નામ ધારી.
नामधेय न० નામ.
नामधेयतस् अव्य० નામથી.
नामन् न० નામ, સંજ્ઞા, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દ, પાણી.
नामनामिक पु० પરમેશ્વર.
नाममात्र त्रि० નામ માત્ર, સ્વવીર્યહીન, નામનું, નામધારી.
नाममाला स्त्री० તે નામે એક શબ્દ કોષ.
नाममुद्रा स्त्री० નામવાળી વીંટી.
नामयज्ञ पु० નામનો યજ્ઞ, ઢોંગથી કરેલ યજ્ઞ, પ્રખ્યાતિ માટે કરેલ યજ્ઞ.
नामलिङ्ग न० શબ્દ અને તેની જાતિ, શબ્દની જાતિ.
नामशेष त्रि० નામથીજ બાકી રહેલ, નાશ પામેલ, મરણ પામેલ.
नामसंग्रह पु० જૂદા જૂદા શબ્દોનો સંગ્રહ.
नामाङ्क त्रि० નામના અક્ષરોથી ચિન્હવાળું, નામાંકિત.
नामादेशम् अव्य० નામ કહીને, નામ બતાવીને.
नामानुशासन न० કોષ, શબ્દોનો કોષ.
नामापराध पु० પરમેશ્વર વગેરેના નામોની અવગણના રૂપ અપરાધ.
नामापराधिन् त्रि० પરમેશ્વર વગેરેનાં નામોની અવગણનારૂપ અપરાધ કરનાર.
नामित त्रि० નમેલ, નમાવેલ.
नाम्न पु० ખેડ્યા-વાવ્યા વિના પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થયેલ ધાન્ય.
नाय त्रि० નેતા, લઈ જનાર, દોરનાર.
नाय पु० ઉપાય, નીતિ, લઇ જવું, દોરવું.
नायक त्रि० લઇ જનાર નેતા, પહોચાડનાર, શ્રેષ્ઠ, પ્રધાન, મુખ્ય.
नायक पु० પ્રભુ, સ્વામી, માળાનો મુખ્ય મણકો, સેનાપતિ, શૃંગારાલંબન પતિ-જાર વગેરે.
नायकता स्त्री० નાયકપણું, નેતાપણું.
नायकत्व न० ઉપરના અર્થ.
नायकाधिप पु० રાજા.
नायिका स्त्री० પ્રાપ્ત કરી આપનારી સ્ત્રી, મુખ્ય પત્ની, ભાર્યા, શૃંગાર રસના આલંબન ભૂત સ્ત્રી સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયિકા.
नायिका स्त्री० દૈવી શકિત, એક જાતની કસ્તૂરી.
नार त्रि० મનુષ્યસંબંધી, પુરૂષ સંબંધી, પરમાત્મા સંબંધી.
नार न० પાણી, મનુષ્યોનો સમૂહ, પુરૂષોનો સમૂહ.
नार पु० બાળક, બચ્ચું.
नारक पु० નરક.
नारक त्रि० નરકમાં રહેલ પ્રાણી, નારકી જીવ.
नारकिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
नारकीट पु० મનુષ્ય સમૂહમાં કીડા જેવો, મનુષ્યકીટ, પોતે કોઇને આપેલી આશાનો વિનાશ કરનાર, ઠગ, પામર.
नारङ्ग न० ગાજર, પીપ્પલીરસ, જોડલારૂપે જન્મેલ પ્રાણી, નારંગી.
नारङ्ग पु० નારંગીનું ઝાડ, વિટ-વ્યભિચારી-લોફર, છાગટો.
नारङ्गक्षीरिणी स्त्री० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધ
नारङ्गवर्णक न० ગાજર.
नारद पु० દેવર્ષિ નારદ મુનિ, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, તે નામે એક પ્રજાપતિ, તે નામે એક ગંધર્વ.
नारदपञ्चरात्र न० નારદ ઋષિકૃત તંત્રશાસ્ત્ર.
नारदर्षि पु० નારદ ઋષિ.
नारदशिक्षा स्त्री० વર્ણોચ્ચારજ્ઞાપક નારદકૃત એક શિક્ષાગ્રંથ.
नारदीय न० તે નામે એક મહાપુરાણ.
नारदीय त्रि० નારદનું, નારદસંબંધી.
नारसिंह पु० નરસિંહના ચરિત્રવર્ણનાત્મક એક ઉપપુરાણ.
नारा स्त्री० પાણી.

नासिक्य न० નાક

नासिक्य पु० द्विव० નાસત્ય જુઓ

नासिक्य पु० દક્ષિણમાં આવેલો એક દેશ-નામક

नासिक्यक न० નાક

नासीर न० અગ્રેસર સૈન્ય, મોખરાનું લશ્કર.

नासीर त्रि० અગ્રેસર, આગળ ચાલનાર, મોખરે રહેનાર

नास्ति अव्य० નહિ હોવાપણું, નહિપણું

नास्तिक त्रि० પરલોક વગેરે નહિ માનનાર, આત્મા વગેરેને નહિ માનનાર ચાર્વાકવગેરે

नास्तिकता स्त्री० નાસ્તિકપણું

नास्तिकत्व न० નાસ્તિકપણું.

नास्तिक्य न० નાસ્તિકપણું

नास्तिद पु० આંબાનું ઝાડ.

नास्तिवाद पु० પરલોક—આત્મા વગેરે નથી એવો વાદ—નાસ્તિકપણું

नास्य न० બળદને નાકે બાંધવાની દોરી-નાથ

नास्य त्रि० નાકની પાસેનું.

नाह पु० બંધન, જાળ, ફાંસો.

नाहल पु० એક મ્લેચ્છજાતિ

नाहुष पु० નહુષ રાજાનો પુત્ર યયાતિ રાજા.

नाहुष त्रि० નહુષરાજાનું, નહુષરાજા સંબંધી

नाहुषि पु० नाहुष पु० જુઓ

प्रथम भाग समाप्त.

नाणकपरिक्षा स्त्री० નાણાની પરિક્ષા, નાણું પારખવું તે

नाद्र न० પ્રશંસા, વખાણ, અદ્ભુત, વિચિત્ર.

नाद्र पु० શિવ.

नाथ् भ्वा० प० स० सेट् સંતાપ કરવો, ઐશ્વર્યવાન થવું, શ્રીમાન થવું, યાચના કરવી, માગવું.

नाथ् भ्वा० आ० स० सेट्० આશીર્વાદ આપવો.

नाथ पु० સ્વામી, ધણી, માલીક, ઇશ્વર.

नायता स्त्री० ધણીપણું, સ્વામીપણું, માલીકી.

नाथत्व न० ઉપરના અર્થ.

नाथवत् त्रि० ધણીવાળું, સ્વામીવાળું, માલીકપણું.

नाथहरि पु० પશુ, નાથેલ બળદ વગેરે.

नाथहार त्रि० ધણીને લઇ જનાર.

नाथिन् त्रि० નાથવાળું, ધણીવાળું.

नाद पु० શબ્દ, અવાજ, અનુસ્વાર પેઠે ઉચ્ચારાતો એક અર્ધચન્દ્રાકાર અક્ષર, બ્રહ્મનાદ, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ એક બાહ્ય પ્રયત્ન, ગર્જના.

नाद् त्रि० શબ્દવાળું, સ્તુતિ કરનાર.

नादबिन्दु पु० તે નામે એક ઉપનિષદ, એક જાતનો અક્ષર.

नादमुद्रा स्त्री० તંત્ર શાસ્ત્રપ્રસિદ્ધ મુદ્રા

नादवत् त्रि० શબ્દવાળું, નાદ-બાહ્ય પ્રયત્નવાળું

नादविन्दु पु० नादबिन्दु જુઓ.

नादिन् त्रि० શબ્દ કરનાર, ગર્જના કરનાર, નાદ નામના બાહ્ય પ્રયત્નવાળું.

नादेय त्रि० નદીનું, નદી સંબંધી, નદીમા હોનાર-થનાર

नादेय त्रि० નહિ લેવા યોગ્ય, આપવા યોગ્ય.

नादेय पु० કાસડો ઘાસ, નેતરનું ઝાડ

नादेय न० સિંધાલૂણ, સૌવીરાંજન-સુરમો, નાગરમોથ.

नादेयिका स्त्री० ભોંયઆંબળી, પાણીમાં થતું નેતર, ભોંયજાંબુ, વૈજયન્તિકા વનસ્પતિ, કાકજંબુવૃક્ષ.

नादेयी स्त्री० ઉપરના અર્થ.

नादेश्वर न० કાશીમા આવેલ શિવલિંગ.

नाद्य त्रि० નદીમાં હોનાર-થનાર.

नाध् भ्वा० आ० स० सेट् नाथ् ધાતુ જુઓ.

नाना अव्य० વિના, સિવાય, અનેક, તરેહ તરેહ, જૂદું.

नानाकन्द पु० ધોળું રતાળુ.

नानाकन्द त्रि० અનેક મૂળીયાંવાળું.

नानाध्वनि पु० કાહલું-વીણા વગેરે વાદિત્રનો શબ્દ.

नानान्द्र पु० નણંદનો છોકરો.

नानारङ्ग पु० જૂદા જૂદા રંગ.

नानारङ्ग त्रि० જૂદા જૂદા રંગવાળું.

नानारस पु० અનેક જાતનો રસ

नानारस त्रि० અનેક જાતના રસવાળું.

नानारूप न० અનેક પ્રકારનુ રૂપ.

नानारूप त्रि० અનેક પ્રકારના રૂપવાળું.

नानार्थ पु० અનેક પ્રકારનો અર્થ.

नानार्थ त्रि० અનેક પ્રકારના અર્થવાળું.

नानावर्ण पु० અનેક પ્રકારનો રંગ, બ્રાહ્મણાદિ અનેક વર્ણ.

नानावर्ण त्रि० અનેક પ્રકારના રંગવાળું, બ્રાહ્મણાદિ અનેક વર્ણવાળું.

नानाविध त्रि० અનેક પ્રકારનું.

नानुष्ठेय त्रि० નહિ આચરવા યોગ્ય.

नान्तरीयक न० તેના અભાવમાં તેના અભાવરૂપ વ્યાપ્તિવાળું.

नान्त्र न० સ્તોત્ર, સ્તુતિ.

नान्दिकर पु० નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ કરનાર સૂત્રધાર.

नान्दिघोष पु० ભેરી વગેરે વાદિત્રનો શબ્દ

नान्दी स्त्री० સમૃદ્ધિ, નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ.
नान्दीक पु० તોરણસ્તંભ, નાંદીમુખ શ્રાદ્ધ.
नान्दीकर पु० नान्दिक' જુઓ.
नान्दीघोष पु० नान्दिघोष જુઓ.
नान्दीपट पु० કૂવાના મોઢાને ઢાંકવાનું વસ્ત્રનું ઢાંકણું.
नान्दीपुर न० તે નામે એક શહેર
नान्दीपुरक त्रि० नान्दीपुर શહેરમા હો-નાર-થનાર.
नान्दीमुख न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ.
नान्दीमुख पु० પિતા વગેરે, વૃદ્ધ પ્રપિતા-મહ વગેરે, વિવાદ.
नान्दीमुखी स्त्री० માતા વગેરે.
नान्दीवादिन् त्रि० નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ બોલનાર, ભેરી વાદિત્ર વગાડનાર.
नान्दीश्राद्ध न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ
नापित पु० હજામ, ઘાંજો.
नापितशाला स्त्री० હજામની દુકાન.
नापित्य न० હજામપણું, ઘાંજાપણું.
नाभ पु० તે નામે એક સૂર્યવંશી રાજા.
नाभक पु० એક જાતનું ઝાડ.
नाभाग पु० વૈવસ્વત મનુનો પુત્ર, ભગીરથ રાજાનો પૌત્ર.
नाभि पु० ક્ષત્રિય, મુખ્ય રાજા, ચક્રવર્તી રાજા પૈડાંનો મધ્યભાગ, અગ્નીધ્ર રાજા-નો પુત્ર, તે નામે એક ખંડ, જૈનતીર્થ-કર ઋષભદેવનો પિતા, કસ્તૂરી મૃગ.
नाभि स्त्री० દૂંટી, મધ્યભાગ, કસ્તૂરી, ઉદરાવર્ત.
नाभिकण्टक पु० દૂંટીની ઉપરનો માંસ-વાળો ઉંચો ભાગ.
नाभिका स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
नाभिगुल्क पु० नाभिकण्टक જુઓ,
नाभिगोलक पु० नाभिकण्टक જુઓ.
नाभिच्छेदन न० દૂંટીની નાળ છેદવી.
नाभिज पु० બ્રહ્મા, પહેલા જૈન તીર્થંકર ઋષભદેવ.
नाभिज त्रि० નાભિમાં થનાર, દૂંટીમાં થનાર, મધ્યે થનાર, વચ્ચે હોનાર.
नाभिजन्मन् त्रि० ઉપરના અર્થ.
नाभिजन्मन् पु० नाभिज पु० જુઓ.
नाभिनाडी स्त्री० દૂંટીની નાળ.
नाभिनाल न० ઉપરનો અર્થ.
नाभिभू पु० नाभिज पु० જુઓ.
नाभिभू त्रि० नाभिज त्रि० જુઓ.
नाभिवर्द्धन न० દૂંટીની નાળ છેદવી તે.
नाभिवर्ष पु० જંબૂદ્વીપના નવખંડ પૈકી એક ખંડ.
नाभिल त्रि० દૂંટીવાળું, મોટી દૂંટીવાળું.
नाभिसंबन्ध पु० એક પ્રકારનો સગોત્રી સંબંધ.
नाभ्य त्रि० નાભિના હિતનું, દૂંટીને ફાય-દાકારક, નાભિનું, દૂંટીનું, દૂંટી સંબંધી.
नाम अव्य० કોપ-ઉપક્રમ-પ્રકાશપણું-પ્રસિ-દ્ધિ-વિસ્મય-સ્મરણ-વિકલ્પ-અલીક-વગે રે દર્શાવનાર અવ્યય.
नामकरण न० સોળ સંસ્કારોમાંનો એક સંસ્કાર, નામ પાડવું.
नामग्राह त्रि० નામ લેનાર, નામ ગ્રહણ કરનાર.
नामग्राह पु० નામ લેવું,નામ ગ્રહણ કરવું.
नामग्राहम् अव्य० નામ લઇને, નામ ગ્રહણ કરીને.
नामतस् अव्य० નામથી.
नामद्वादशी स्त्री० ગૌરી-કાલી-ઉમા-ભદ્રા-દુર્ગા-કાન્તિ-સરસ્વતી-મંગલા-વૈષ્ણવી-લક્ષ્મી-શિવા-નારાયણી-એ બાર દેવીનાં નામ, દેવીને ઉદ્દેશી કરવામાં આવતું એક વ્રત.
नामधातु पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દમાંથી બનતો ધાતુ.

नामधारक त्रि० માત્ર નામ ધારણ કરનાર, માત્ર નામ ધારી.

नामधेय न० નામ.

नामधेयतस् अव्य० નામથી.

नामन् न० નામ, સંજ્ઞા, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દ, પાણી.

नामनामिक पु० પરમેશ્વર.

नाममात्र त्रि० નામ માત્ર, સ્વવીર્યહીન, નામતું, નામધારી.

नाममाला स्त्री० તે નામે એક શબ્દ કોષ.

नाममुद्रा स्त्री० નામવાળી વીંટી.

नामयज्ञ पु० નામનો યજ્ઞ, ઢોંગથી કરેલ યજ્ઞ, પ્રખ્યાતિ માટે કરેલ યજ્ઞ.

नामलिङ्ग न० શબ્દ અને તેની જાતિ, શબ્દની જાતિ.

नामशेष त्रि० નામથીજ બાકી રહેલ, નાશ પામેલ, મરણ પામેલ.

नामसंग्रह पु० જૂદા જૂદા શબ્દોનો સંગ્રહ.

नामाङ्क त्रि० નામના અક્ષરોથી ચિન્હ-વાળું, નામાંકિત.

नामादेशम् अव्य० નામ કહીને, નામ બતાવીને.

नामानुशासन न० કોષ, શબ્દોનો કોષ.

नामापराध पु० પરમેશ્વર વગેરેના નામોની અવગણના રૂપ અપરાધ.

नामापराधिन् त्रि० પરમેશ્વર વગેરેનાં નામોની અવગણનારૂપ અપરાધ કરનાર.

नामित त्रि० નમેલ, નમાવેલ.

नाम्न पु० ખેડયા-વાવ્યા વિના પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થયેલ ધાન્ય.

नाय त्रि० નેતા, લઈ જનાર, દોરનાર.

नाय पु० ઉપાય, નીતિ, લઇ જવું, દોરવું.

नायक त्रि० લઇ જનાર નેતા, પહોચાડનાર, શ્રેષ્ઠ, પ્રધાન, મુખ્ય.

नायक पु० પ્રભુ, સ્વામી, મણકાનો, મુખ્ય મણકો, સેનાપતિ, શૃંગારાલંબન પતિ-જાર વગેરે.

नायकता स्त्री० નાયકપણું, નેતાપણું.

नायकत्व न० ઉપરના અર્થ.

नायकाधिप पु० રાજા.

नायिका स्त्री० પ્રાપ્ત કરી આપનારી સ્ત્રી, મુખ્ય પત્ની, ભાર્યા, શૃંગાર રસના આલંબન ભૂત સ્ત્રી. સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયિકા.

नायिका स्त्री० દૈવી શક્તિ, એક જાતની કસ્તૂરી.

नार त्रि० મનુષ્યસંબંધી, પુરૂષ સંબંધી, પરમાત્મા સંબંધી.

नार न० પાણી, મનુષ્યોનો સમૂહ, પુરૂષોનો સમૂહ.

नार पु० બાળક, બચ્ચું.

नारक पु० નરક.

नारक त्रि० નરકમાં રહેલ પ્રાણી, નારકી જીવ.

नारकिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.

नारकीट पु० મનુષ્ય સમૂહમાં કીડા જેવો, મનુષ્યકીટ, પોતે કોઇને આપેલી આશાનો વિનાશ કરનાર, ઠગ, પામર

नारङ्ग न० ગાજર, પીપ્પલીરસ, જોડલારૂપે જન્મેલ પ્રાણી, નારંગી.

नारङ्ग पु० નારંગીનું ઝાડ, વિટ-વ્યભિચારી-લોફર, છાગરો.

नारङ्गक्षीरिणी स्त्री० વૈદ્યકપ્રસિદ્ધ ઔષધ.

नारङ्गवर्णक न० ગાજર.

नारद पु० દેવર્ષિ નારદ મુનિ, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, તે નામે એક પ્રજાપતિ, તે નામે એક ગંધર્વ.

नारदपञ्चरात्र न० નારદ ઋષિકૃત તંત્રશાસ્ત્ર.

नारदर्षि पु० નારદ ઋષિ.

नारदशिक्षा स्त्री० વર્ણોચ્ચારજ્ઞાપક નારદકૃત એક શિક્ષાગ્રંથ.

नारदीय न० તે નામે એક મહાપુરાણ.

नारदीय त्रि० નારદનું, નારદસંબંધી.

नारसिंह पु० નરસિંહના ચરિત્રવર્ણનાત્મક એક ઉપપુરાણ.

नारा स्त्री० પાણી.

नान्दी स्त्री० સમૃદ્ધિ, નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ.
नान्दीक पु० તોરણસ્તંભ, નાંદીમુખ શ્રાદ્ધ.
नान्दीकर पु० नान्दिकर જુઓ.
नान्दीघोष पु० नान्दिघोष જુઓ.
नान्दीपट पु० કુવાના મોઢાને ઢાંકવાનું વસ્ત્રનું ઢાંકણુ.
नान्दीपुर न० તે નામે એક શહેર
नान्दीपुरक त्रि० નાન્દીપુર શહેરમાં હોનાર-થનાર.
नान्दीमुख न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ.
नान्दीमुख पु० પિતા વગેરે, વૃદ્ધ પ્રપિતામહ વગેરે, વિવાહ.
नान्दीमुखी स्त्री० માતા વગેરે.
नान्दीवादिन् त्रि० નાટકના આરંભમાં મંગલાર્થે સ્તુતિ બોલનાર, ભેરી વાદિત્ર વગાડનાર.
नान्दीश्राद्ध न० એક જાતનું શ્રાદ્ધ
नापित पु० હજામ, ઘાંજો.
नापितशाला स्त्री० હજામની દુકાન.
नापित्य न० હજામપણું, ઘાંજાપણું.
नाभ पु० તે નામે એક સૂર્યવંશી રાજા.
नाभक पु० એક જાતનું ઝાડ.
नाभाग पु० વૈવસ્વત મનુનો પુત્ર, ભગીરથ રાજાનો પૌત્ર.
नाभि पु० ક્ષત્રિય, મુખ્ય રાજા, ચક્રવર્તી રાજા પૈડાંનો મધ્યભાગ, અગ્નીધ્ર રાજાનો પુત્ર, તે નામે એક ખંડ, જૈનતીર્થંકર ઋષભદેવનો પિતા, કસ્તૂરી મૃગ.
नाभि स्त्री० દૂંટી, મધ્યભાગ, કસ્તૂરી, ઉદરાવર્ત.
नाभिकण्टक पु० દૂંટીની ઉપરનો માંસવાળો ઉંચો ભાગ.
नाभिका स्त्री० એક જાતનું ઝાડ.
नाभिगुलक पु० नाभिकण्टक જુઓ.
नाभिगोलक पु० नाभिकण्टक જુઓ.
नाभिच्छेदन न० દૂંટીની
नाभिज पु० બ્રહ્મા, પહેલા ઋષભદેવ.
नाभिज त्रि० નાભિમાં થનાર, મધ્યે થનાર, વર
नाभिजन्मन् त्रि० ઉપરના
नाभिजन्मन् पु० नाभिज
नाभिनाडी स्त्री० દૂંટીની
नाभिनाल न० ઉપરનો મ
नाभिभू पु० नाभिज पु०
नाभिभू त्रि० नाभिज त्रि०
नाभिवर्द्धन न० દૂંટીની ·
नाभिवर्ष पु० જંબૂદ્વીપના એક ખંડ.
नाभिल त्रि० દૂંટીવાળું,
नाभिसंबन्ध पु० એક ? સંબંધ.
नाभ्य त्रि० નાભિના હિત દાકારક, નાભિનું, દૂંટી
नाम अव्य० કોપ-ઉપક્રમ-હિ-વિસ્મય-સ્મરણ-વિ રે દર્શાવનાર અવ્યય.
नामकरण न० સોળ સ સંસ્કાર, નામ પાડવું.
नामग्राह त्रि० નામ લેના કરનાર.
नामग्राह पु० નામ લેવું,ન
नामग्राहम् अव्य० નામ ગ્રહણ કરીને.
नामतस् अव्य० નામથી.
नामद्वादशी स्त्री० ગૌરી-ક દુર્ગા-કાન્તિ-સરસ્વતી-મ લક્ષ્મી-શિવા-નારાયણી-ર નામ, દેવીને ઉદ્દેશી કર એક વ્રત.
नामधातु पु० વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ બનતો ધાતુ.

नामधारक त्रि० માત્ર નામ ધારણ કરનાર, માત્ર નામ ધારી.

नामधेय न० નામ.

नामधेयतस् अव्य० નામથી.

नामन् न० નામ, સંજ્ઞા, વ્યાકરણપ્રસિદ્ધ શબ્દ, પાણી.

नामनामिक पु० પરમેશ્વર.

नाममात्र त्रि० નામ માત્ર, સ્વવીર્યહીન, નામનું, નામધારી.

नाममाला स्त्री० તે નામે એક શબ્દ કોષ.

नाममुद्रा स्त्री० નામવાળી વીંટી.

नामयज्ञ पु० નામનો યજ્ઞ, ઢોંગથી કરેલ યજ્ઞ, પ્રખ્યાતિ માટે કરેલ યજ્ઞ.

नामलिङ्ग न० શબ્દ અને તેની જાતિ, શબ્દની જાતિ.

नामशेष त्रि० નામથીજ બાકી રહેલ, નાશ પામેલ, મરણ પામેલ.

नामसंग्रह पु० જૂદા જૂદા શબ્દોનો સંગ્રહ.

नामाङ्क त्रि० નામના અક્ષરોથી ચિન્હ-વાળું, નામાંકિત.

नामादेशम् अव्य० નામ કહીને, નામ બતાવીને.

नामानुशासन न० કોષ, શબ્દોનો કોષ.

नामापराध पु० પરમેશ્વર વગેરેના નામોની અવગણના રૂપ અપરાધ.

नामापराधिन् त्रि० પરમેશ્વર વગેરેનાં નામોની અવગણનારૂપ અપરાધ કરનાર.

नामित त्रि० નમેલ, નમાવેલ.

नाम्न पु० ખેડયા-વાવ્યા વિના પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થયેલ ધાન્ય.

नाय त्रि० નેતા, લઈ જનાર, દોરનાર.

नाय पु० ઉપાય, નીતિ, લઇ જવું, દોરવું.

नायक त्रि० લઇ જનાર નેતા, પહોંચા-ડનાર, શ્રેષ્ઠ, પ્રધાન, મુખ્ય.

नायक पु० પ્રભુ, સ્વામી, માળાનો મુખ્ય મણકો, સેનાપતિ, શૃંગારાલંબન પતિ-જાર વગેરે.

नायकता स्त्री० નાયકપણું, નેતાપણું.

नायकत्व न० ઉપરના અર્થ.

नायकाधिप पु० રાજા.

नायिका स्त्री० પ્રાપ્ત કરી આપનારી સ્ત્રી, મુખ્ય પત્ની, ભાર્યા, શૃંગાર રસના આ-લંબન ભૂત સ્ત્રી. સાહિત્યપ્રસિદ્ધ નાયિકા.

नायिका स्त्री० દૈવી શક્તિ, એક જાતની કસ્તૂરી.

नार त्रि० મનુષ્યસંબંધી, પુરૂષ સંબંધી, પ-રમાત્મા સંબંધી.

नार न० પાણી, મનુષ્યોનો સમૂહ, પુરૂષોનો સમૂહ.

नार पु० બાળક, બચ્ચું.

नारक पु० નરક.

नारक त्रि० નરકમાં રહેલ પ્રાણી, નારકી જીવ.

नारकिन् त्रि० ઉપરના અર્થ.

नारकीट पु० મનુષ્ય સમૂહમાં કીડા જેવો, મનુષ્યકીટ, પોતે કોઈને આપેલી આશાનો વિનાશ કરનાર, ઠગ, પામર.

नारङ्ग न० ગાજર, પીપ્પલીરસ, જોડલારૂપે જન્મેલ પ્રાણી, નારંગી.

नारङ्ग पु० નારંગીનું ઝાડ, વિટ-વ્યભિચારી-લોફર, છાગટો.

नारङ्गक्षीरिणी स्त्री० વૈદકપ્રસિદ્ધ ઔષધ.

नारङ्गवर्णक न० ગાજર.

नारद पु० દેવર્ષિ નારદ મુનિ, વિશ્વામિત્રનો એક પુત્ર, તે નામે એક પ્રજાપતિ, તે નામે એક ગંધર્વ.

नारदपञ्चरात्र न० નારદ ઋષિકૃત તંત્રશાસ્ત્ર.

नारदर्षि पु० નારદ ઋષિ.

नारदशिक्षा स्त्री० વર્ણોચ્ચારજ્ઞાપક નારદકૃત એક શિક્ષાગ્રંથ.

नारदीय न० તે નામે એક મહાપુરાણ.

नारदीय त्रि० નારદનું, નારદસંબંધી.

नारसिंह पु० નરસિંહના ચરિત્રવર્ણનાત્મક એક ઉપપુરાણ.

नारा स्त्री० પાણી.

नासिक्य न० નાક

नासिक्य पु० द्विव० नासत्य જુઓ

नासिक्य पु० દક્ષિણમાં આવેલો એક દેશ-નામક

नासिक्यक न० નાક

नासीर न० અગ્રેસર સૈન્ય,મોખરાનું લશ્કર.

नासीर त्रि० અગ્રેસર, આગળ ચાલનાર, મોખરે રહેનાર

नास्ति अव्य० નહિ હોવાપણું, નહિપણું

नास्तिक त्रि० પરલોક વગેરે નહિ માનનાર, આત્મા વગેરેને નહિ માનનાર ચાર્વાકવગેરે

नास्तिकता स्त्री० નાસ્તિકપણું

नास्तिकत्व न० નાસ્તિકપણું.

नास्तिक्य न० નાસ્તિકપણું

नास्तिद पु० આંબાનું ઝાડ.

नास्तिवाद पु० પરલોક-આત્મા વગેરે નથી એવો વાદ-નાસ્તિકપણું

नास्य न० બળદને નાકે બાંધવાની દોરી-નાથ

नास्य त्रि० નાકની પાસેનું.

नाह पु० બંધન, જાળ, ફાંસો.

नाहल पु० એક મ્લેચ્છજાતિ

नाहुष पु० નહુષ રાજાનો પુત્ર યયાતિ રાજા.

नाहुष त्रि० નહુષરાજાનું, નહુષરાજા સંબંધી

नाहुषि पु० नाहुष पु० જુઓ